

Π Ι Ν Α Ξ
THEATRI BOTANICI
CASPARI BAVHINI
Basileenf. Archiatri & Professoris Ordin.

sive
INDEX
IN THEOPHRASTI DIOSCORIDIS
PLINII ET BOTANICORVM
qui à Seculo scripserunt

OPERA:

PLANTARVM CIRCITER SEX MILLIVM
AB IPSIS EXHIBITARVM NOMINA CVM
earundem Synonymiis & differentiis

Methodicè secundùm earum & genera & species proponens.

OPVS XL. ANNORVM

Hactenus non editum summoperè expetitur & ad auctores
intelligendos plurimùm faciens.

GALENVS I. de ANTID. V.

Medicus omnium STIRPIUM, si fieri potest, peritiam habeat consulo:
sin minus, plurimarum saltè, quibus frequenter utimur.

M D C

XXIII.

Mo. Bot. Garden,
1898

BASILEAE HELVET. Sumptibus & typis Ludovici Regii.

Amplolij.

STRENO NOBILISS. AMPLISSIMOQ.

DN. ADAMO Zorn

Reipubl. Argentoratensis PRÆTORI
prudentis.

Ejusdemque Academiae

CANCELLARIO DIGNISSIMO

Vt &

DOMINIS

SCHOLARCHIS ASSESSORIB.

RECTORI

ACAD. MAGNIFICO

DOMINIS DECANIS OMNIVMQ.

FACULTAT. PROFESS.

VIRIS

CLARISS.

REVEREND. CONSULTISS.

EXCELLENTISS. DOCTISS.

DOMINIS SVIS HONOR.

HVNC

ΠΙΝΑΚΑ ΣΥΜ

OBSERV. ET AMOR.

MONVM. PVB.

CASPARVS BAVHINVS

Basil. *apxiare*

&

ILLVST. DVCIS WIRTENB.

Medicus

ΤΥΧΗ ΚΑΙ ΠΟΝΟ

offert.

D E D I C A T I O.

P

RINCIPIBUS tantum viris olim Medicinam facere licuisse, Ælianus auctor est, STREN. NOBILISS. AMPLISS. MAGNIF. CLARISS. REVEREND. CONSULTISS. EXCELLENTISS. DOCTISSIMIQU. VIRI. Etenim apud veteres, tam Hebræos, quam Ethnicos, non minus Ars uniuersa, quam ejus non minimum fulcrum *γνώσις βοτάνικη*, in summo honore & existimatione

fuit. Hebræi, ut DEVM TER OPT. MAX. πάντων ἑσάν ἀωτήρα merito statuunt, ita etiam eidem, salutarem hancce scientiam, acceptam ferunt. Apud hos certe, Regum, quos Sol unquam aspexit, sapientissimus Salomo, ut in omni aliâ ὄντων φυσικῶν θεωρεῖα exercitatissimus; ita etiam hanc excoluisse facultatem, sacra nobis attestantur paginæ, ut qui humilimas herbas, ac vastissimas arbores æquæ ἀξιοθεάτως arbitratus fuerit, ut non solum à Cedro Libani, ad Hyssopum usque quæ è pariete emergit, Plantarum historiam scripserit, sed & earundem facultates, quibus quilibet affectus sanari possit, pluribus libris perstrinxerit, quos (ut refert Flavius) metu ἐδωλωλατρείας, è templo Hierosolymitano Ezechias sustulit. Ethnici hanc inventoribus excultoribusque diis dignam existimarunt. Modò enim inventorè ejus statuunt Apollinem, modò Æsculapium, ut & Chironem, filium Saturni & Phylliridis, ac si φίλης πειρασ dicerēt; innuentes eum qui βοτάνῃς ritè velit, omnifariæ obseruationi experientiæque sese dedat necesse esse. Imò apud hos ne Reges quidem & Principes, indagationem, & peritiam hujus Naturalis Philosophiæ partis, sibi indignam judicarunt. Multi enim horum, nominibus suis propriis, plantas à se inventas, insignire, adeoque posteritati, sui memoriam, singulis vicibus, quibus plantæ ipsis ὀνόμασι repullulant germinantque, ingeminare atque inculcare voluerunt. Ab Illyrorum enim rege Gentio, Gentiana; Lysimachia, à Lysimacho Macedoniæ; à Climeno, Climenon; Telephium, à Telepho Mysiæ, regibus denominata. Taceo unde Chironium, Heraclea, Achillea, Helenium, Artemisia, aliæque his similes innumeræ nomina sua sortitæ sint. Alii, solâ inventione herbarum, celebrantur; Mithridati Ponti regi Scordium, Jubæ Mauritanorum Euphorbium, Echium & Anchusa Alcibiadi Atheniensium duci nominis immortalitatem pepererunt. Solâ hac speculatione, Attalus Pergami, & Evax Arabum reges, apud posteros fulgent: quippe de hoc legitur, quòd is, de simplicium medicamentorum (quæ propriâ

propriâ manu delinearit) facultatibus, ad Neronem plurima scripserit. Sane hi, quos commemoravi, viri illustres, haud alio fine, tantâ rem herbariam veneratione profecuti sunt, quàm quòd *θεία τῆ τέχνη* Medicinæ summum emolumentum hujus peritia afferat. Nam ut rectè Oribasius, *ἡ γνώσις τῶν ἀπλοῶν φαρμάκων, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς διωάμεων, ἔστω ἀναγκαστικὴ καὶ ἴση κεν, ὡς μηδὲ οἷον τε εἶναι χωρὶς πάτης, ἵασις δὲ ἐν ὀρθῶς.* Heroum enim veterum Medicina, ut ingenuè fatetur Homeri scholiastes, ex solâ stirpium cognitione profecta est; *ἡ δὲ χάρις*, in-
quiens, *ἰατρικὴ ἐν βοτάναις λέβ.* Huic & ipse Homerus adstipulatur, ut pluribus aliis in locis, ita præsertim in eo, ubi Patroclus, vulnus Eurypylo ab Alexandro inflictum, curans, posteaquam cultro telum excidit, aquâq; tepidâ sanguinem abluit,

— Ἐπὶ δὲ ῥίζῳ βάλε πικρῷ.

Quid multa? imò & Esajas Ficu, jussu Jehovæ, vulnus Ezechiaë regis sanavit. Certè Galenus, Medicorum, post Hippocratem, *κερρυφαῖ*, omnium Plantarum Medicus, si unquam fieri possit, cognitionem ut habeat consulit: ut quæ tam excellentibus facultatibus præditæ sint: quas omnes si perspectas haberem (ut Galenus de *κράσεων διαφοραῖς* pronuntiauit) ne Æsculapio quidem medendo cederem. Et Ægyptus non aliam ob causam medendi peritiâ celebrata, quàm quòd naturaliter simplicium medicamentorum solum fertile habeat: ita ut idcirco veteres eidem, ut & eadem sibi ipsi, medicinæ peritiam arrogaverint. Nam

*Αἰγυπλίη, τῆ πλεῖστε Φέρετ ζείδιωρ ἄρουρα
φαρμακα, πλῆθὸν μὲν ἐσθλά μεμιγμένα, πλῆθὸν δὲ λυγρὰ.*

Verùm, cum quæ Terra, entium horum beneficentissima parens, sinu suo complectitur *φυτὰ*, ad infinitum penè numerum accedant, huic studio difficultatem maximam affingunt: adde quòd Auctorum de his dissensus, atque *ἀμειβοδία*, hancce *δυσκολίαν* auget exaggeratq; hæc, ne ab hac amœnissimâ humanoq; genere utilissimâ contemplatione quemquam absterreat, de *μεθόδῳ* plantarumq; *σωνωνυμίας* cogitavimus; quæ ambo hunc in ΠΙΝΑΚΑ conjecimus.

Cui autem opus hoc, immenso labore, multis vigiliis, summoq; studio concinnatum, offerrem, ut contra Aristarchorum Zoilorumq; virulentos morsus defenderetur, & tanquam Teucer ille sub Ajacis clypeo tutius prodiret, consideranti mihi, Vos VIRI STREN. NOBILISS. AMPLISS. CLARISS. REVER. CONSULTISS. EXCELLENTISS. DOCTISSIMI Q. hujusce mei foetus Patronos Præsidesq; omnium æquissimos, eligere visum fuit: Vos inquam, in omni virtutum, scientiarumq; genere exercitatissimos,

D E D I C A T I O.

in quibus, artes penè omnes fororio quasi vinculo contentæ, resplendescunt: Vos, qui omnium dexterrimè, summâ quâ polletis Prudentiâ, de literatis, literatorumq; lucubrationibus & vigiliis iudicium ferre scitis. Quin etiam, ob summam utriusque Academiæ, Argentinensis inquam & Basileensis, mutua conjunctionem & confidentiam (quò ea porrò augeatur & deprædicetur:) utpote, cùm ex vestro Ordine Academico, VIRIS PRÆCLARISSIMIS plurimis, supremam infulam, in omnibus Facultatibus, promeritam, in nostro potiùs, quàm aliarum Scholarum Lycæo, consequi placuerit: quorum non pauci, nunc ἐν μακαρίσις cœlesti patriâ gaudent; non pauci vitali etiamnum aurâ fruuntur, remque literariam præclaris conatibus, tum vivâ voce, tum scriptis excellentissimis, magno literatorum emolumento exornare non desinunt, cui, ut in posterum, quàm diutissimè invigilare possint, à DEO OPT. MAX. animitus precor: horum quoque plures VIRI CLARISSIMI me Diribitore, summæ suæ, in arte nostrâ, doctrinæ βραβείων & honorem, impetrare voluerint. Adde, quòd multorum ex his humanitate ac benevolentia Opus hocce creverit, ut quibus, Plantis transmissis conatus meos promovere, placuerit. Dein, summè me movit ἀεργατημάτων plurimorum in me collatorum recordatio; quippe qui nullis non temporibus, omnem movi lapidem, occasiones quærens, publicam quandam, erga beneficia accepta, gratitudinis statuam erigendi. Quoties enim, tam propriæ quàm alienæ valetudinis causâ Acidulas proficiscens, Urbem vestram transivi: Ecce toties beneficia beneficiis cumulastis, iisdemque me demulcere, Vobisque obstrictum, magis devincire non destitistis. Id quod à pluribus abhinc annis, plenissimè expertus sum: cùm sæpissimè, tum universim TOTVS SENATVS ACADEMICVS, tum specialiter ex hocce Aliqui splendidè me excepistis. Imò, nuper etiam, ante sesquiannum ferè, ab AMPLISS. REIPVB. Vestræ MAGISTRATV cùm aliis, tum nominatim vino honorario salutatus fui. Cæterùm, ut ob Privilegia nuper, in omnibus facultatibus Doctores promovendi, consecuta, vobis congaudem; gratulationis hujus arrhabo, liber hicce meus esto. Accedit & illud non minimum, quòd prudenti consilio, Medicæ Facultatis commodo summo juvandi studio, Hortum Medicum splendidissimum instruxisse vos audiverim: quo igitur studiosis, in eo frequentando, animum adderem; aliòsque, ad hunc diligentius visitandum, alacriores excitarem, Plantarum μεθόδῳ τε καὶ σωτηρίων σὺνταγμα hoc meum Vobis inscribere placuit. Favete igitur VIRI STREN. CLARISS. REVEREND. CONSULTISS. EXCEL-

DEDICATIO.

LENTISS. DOCTISS. atque *σίσημα* hocce meum *βόλαινόν*, plus quàm SEX MILLE Plantas continens, supra QVADRAGINTA annos meditatam, à tot Tantisque Viris toties expetitam, excipite. Suscipite inquam eo quo offertur animo, gratitudinis, loco beneficiorum acceptorum, *μνημόσινων* statuedi studio, tutelæ Vestræ concretum: zephyroque benevolentia vestræ demulcete. Valete, meque porrò, singulari Vestræ humanitati commendatum habete; & à me, quæcunque proficisci officia possunt promptissima, expectate. BASILÆ ad d. XV. KL. Februarj Anni *τῆς Θεοφιλῶπου* CIO. IO, CXXIII. quo die (ut cum Augusto Cæsare loquar) *κλημακλήρα*, communem seniorum omnium TERTIUM & SEXAGESIMUM evasimus. DEVM autem oro, ut mihi quod superest temporis, id salvis nobis, in statu Professionis meæ ad S V I gloriam & proximi utilitatem traducere liceat.

AD LE-

AD LECTOREM BOTANICVM PRÆFATIO.

QVM ante annos quadraginta quinque, Galeni præceptoris scripta legeremus, singulari fato in hunc locum ipsius, qui 3. de Compositione medicamentorum *capitulum 2. habetur, incidimus. Quisquis (inquit) auxiliorum undique copiam habere volet, omnis materia Stirpitum, Animalium & Metallorum, tum aliorum terrestrium corporum, quæ ad Medicinæ utilium ducimus, expertus esto, ut ex eis & exacta & notha cognoscat. Deinde, in Commentario quem de Simplicium medicamentorum facultate prodidi, selexerit. Nisi enim hoc modo instructus ad præsentis operis præsidia veniat, verbotenus quidem medendi methodum sciet, opus verò nullum ipsa dignè perficiet. Quæ sententia permoti, præter ceteras Medicinæ partes necessarias, ad Botanica, quæ auxilia medica subministrat, animum studiumq; convertimus: & ea quæ fieri potuit & studio & diligentia, non solum Botanographos, tanquam multos præceptores legendo & relegendo in hunc usque diem consulimus: verum etiam & vivos quoscunque in Germania, Gallia & Italia, per aliquot annos peregrinando, diversis in Academiis coram attentè audivimus, de Plantarum nominibus, viribusq; studiosè inquisivimus, & quod præcipuum erat, Plantas locis natalibus inspiciendo, nullis Laboribus, nullis molestiis, nullisq; sumptibus pepercimus: cum, ut habet Galenus, loco citato, Bonæ indolis juvenes, ut medicamentorum materiam cognoscant, ipsimet inspiciere debent, non semel aut bis, sed frequenter: quoniam sensibilibus rerum cognitio sedula inspectione perficitur. Incitavit & Dioscoridis exemplum, qui ab ineunte juvenia, jugi desiderio cognoscende materia allectus, per multas regiones peragravit. Hinc Galenus, ut videre est 1. de Antidot. 2. in Cyprum, ob metallica quedam navigavit: unde Cadmiam, pompholygem, dyphryges, aliãq; plurima in usum Pergamensium advenit, imprimis ingentem Chalcanti copiam, ut plenus comment. 3. in lib. de victus ratione habetur. In Palaestinam, Opobalsami causa abiit: in Lemnum insulam secundo (ut 9. Simplic. habetur) navigavit, ut Sigilli vel terre Lemniatales inspiceret. Verum & ipsas plantas, quæ fieri potuit genio & ingenio lectas exsiccavimus, reservavimus (ut in præfens Herbarum supra nulla quatuor, præter fructus, semina, ligna & aromatica, penes nos habeamus) cum Authoribus contulimus. Nec his contenti, sed ad viorem & certiorè cognitionem, plures Medicinæ studiosos, Galliam & Italianam adeuntes, rogavimus, ut omnis generis etiam vulgarissimas (imò ipsa Gramina & Trifolia) plantas collectas transmitterent, quod liberaliter ab ipsis factum, quorum nomina peculiari Catalogo (cui nunc Doctores sint) notata post Præfationem invenies. Insuper hinc inde literis ad diversos Viros clarissimos, tam Doctores, quam Pharmacopæos, Germaniæ, Galliæ, Italiæ, Angliæ, Belgii, Daniæ & Cræte in Græciâ, sollicitare non desistimus, nec etiamnum desistimus, ut plantas vel transfuerant, vel de illis suam sententiam, & quidem in bonum publicum, exponant, quod à multis liberaliter factum, & cum nomine gratias immensas habemus, & ut porro faciant, quam officiosissimè rogamus, ipsorum in scriptis nostris honorificam mentionem facturi. Benignum est (ut scitè Plinius in epistola ad Vespasianum) & plenum ingenui pudoris, sateri per quos profecimus. Et cum ab annis supra triginta, utriusque studio tam Anatomico quam Botanico præferimus, & nihil eorum quæ Studiosis utile fore existimavimus, intentatum reliquerimus, ipsos non solum bis, secundum Scholæ nostræ Medicæ statuta, sed singulis vernalibus, æstivis & autumnalibus mensibus, aliquoties ad plana, montosa, palustriaq; ad Herbarum inspectionem & cognitionem deduximus: nam (ut Dioscorides habet) cui in animo est harum peritiam assequi, necesse est cum prima germinatione solo emergentibus, adultis & senescentibus, adesse: nam qui pullulantibus herbæ duntaxat adstiterit, adultam cognoscere non potest: neque qui adultam tantum inspexerit, nuper erumpentem noscet. Quare qui sæpius ad visendas herbas & earum natales se contulerit, earum cognitionem maxime consequetur. Insuper in excursionibus nostris, diversa auctorum nomina, Studiosis ad codicillos dictavimus: imò & domo postmodum, in ipsis Auctoribus & nostro Horto sicco (quod etiamnum petentibus contingit) ostendimus: in nostris in Dioscoridem, & de Plantis in officinis usitatis prælectionibus æstivo tempore habitis, ad calamum dictavimus. Nec his contenti, ante annos viginti sex Phytopinacis partem primam, in qua circiter bis mille quingenta plantæ, methodicè secundum genera & species, habita potissimum ratione formæ externæ, distributæ habentur, cum uno alterove Synonymo exhibuimus: centum & sexaginta plantas, prius non descriptas, cum nonnullis*

PRÆF. AD BOTAN. LECTOREM.

guri addidimus. Dein Matthiolum, tum Tabernæmontanum, utrumque enuaculatum, multis noværum plantarum descriptionibus, iconibus, Synonymiis & notis auctum, publici juris fecimus. Animadversiones quintianæ in Historiam universalem Lugduni editam, easq; succinctas dedimus & circiter quadringentas plantas, in eo opere, bis terre positas ostendimus, idq; non cavillandi studio, sed ut studiosos admoneremus, ne in eosdem scopulos errorum impingerent. Et quia præter omnium expectationem, THEATRI nostri BOTANICI editio differtur, ante biennium, Theatri nostri Prodrômus, qui circiter sexcentas plantas à me primum partim in Phytopinace, partim in Matthiolo, partim tunc solum descriptas, at tanquam meas repetitas, unâ cum pluribus figuris planè novis, exhibet, lucem aspexit. Tandem deficientibus dudum Phytopinacis exemplaribus, nunc PINACEM hunc producimus, qui non solum Phytopinacem editum supra millenarium auctum continet, sed & alteram partem hæctenus non editam: imò etiam omnium Botanicorum nomina & differentias exhibet. Et ne quicquam desiderandum videretur, descriptiones quoque Indicarum utriusque, magna illa volumina simul cusa: ut & alios plures in easdem exteras regiones navigationes separatim editas: atq; etiam Raurvolsii, Bellonii, aliorumq; quorum in his meminimus Itineraria, immenso studio, summo labore diligenter perlegimus hoc solo sine, quo ea, quæ memorabilia de Plantis earundemq; Nominibus contingerent, huic operi insereremus: omnia quidem ea methodo, qua in Theatro nostro usuri sumus: quo Læore studiosi in excursionibus Herbarum inquirendarum causa, uti poterunt: & qui apud nos vivunt, Catalogum nostrum, plantarum circa Basileam nascentium, ante annum editum, qui loca natalia ostendit, adungere poterunt, donec Theatrum nostrum prodeat, cujus duos priores libros, quos ad prælum paratos habemus, brevi expectabunt. Interim omnes hujus studii cultores & asseclas, amanter rogamus, ut si forte animadverterint, me (quod non dubito, sed ultrò fateor) lapsum esse, vel forte bis eandem plantam repetivisse, hujus Studii immensitatem cogitent, ita ut serè Oceano simile dici possit: nam, quemadmodum DEI in Oceano miracula imperfectabilia sunt: sic & Botanicum studium infinitum est, cum indies nove Plantæ inveniantur & ex utraque India ad nos afferantur: eosdem officiosissime rogamus, ut ubi nos lapsos animadverterint, amice & candidè moneant (Zoilum non curo) moniti, ipsis gratias agemus, errores nostros agnosceremus & emendabimus: imò, si quid erroris, etiam non moniti, in dicto nostris animadverterimus, ultrò fatebimur, imitaturi Dictatorem nostrum Hippocratem, qui (ut Celsi verbis utar) à Sutura se deceptum esse, memoriæ prodidit, more scilicet magnorum virorum & fiduciam magnarum rerum habentium: nam levia ingenia, quia nihil habent, nihil sibi detrahunt. Magno ingenio, multa que nihilominus habituro, convenit etiam simplex veri erroris confessio, præcipueque in eo ministerio, quod utilitatis causa posteris traditur, ne qui decipiantur eadem ratione qua quis ante deceptus est. Nam ut rectissime

Galenus, χαλεπὸν ἀδῆρον ὄντα. μὴ διαμψλάειν ἐν πολλοῖς, τὰ μὲν ὅπως ἀνοήτως, τὰ δὲ κακῶς χρίοντα. τὰ δὲ ἀμελέστερον χράσασθαι His in rem tuam, LECTOR

CANDIDE, utere. Vale & vive, ut post viras,
& auctori favca.

Ad
CASPARVM BAVHINVM

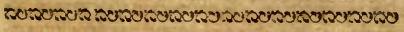
Παρχαμαε.

VI potius neclant benevolentia ferta Napae,
BAVHINE, quam tibi, cedo?
Mille etenim herbarum, plantarum nomina
Collecta saepe uno doces. (mille

Tot grates debent, quod habent ridentia plantas
Herbasq; prata & frutices,
Cui potius violas, Junonia lilia, Cui nam
Milesias spargant rosas?
Floreat & viget nomen. BAVHINE, perennis
Tibi, dum rose & flores erunt.
Assriosq; Tibi ad cippum post fata Napae
Eundant odores perceptum.

GEORGIUS REMVS I. C.
Noricus.

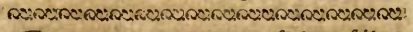
LITTORA tot Ponti, tot campos visere & Hortos.
Desine, tot Sylvas, tot prata, totq; rupes,
Hac loca quot Stirpes, totus quos proferat Orbis,
BAVHINI scriptis conspice in Eiconicis.

PASCHALIS LE COQ MED. apud
Pictavienses Decanus & Senior.

DE plantis Graii scripserunt atque Latnii,
Scripsit Arabs, Teuto, Gallus, Iber, Italus.
De plantis quicquid scribunt Graii atque Latini,
Quicquid Arabi, Teuto, Gallus, Iber, Italus:
Omne hoc unum habes, BAVHINE, labore paratum.
Pervigili, ingenio dispositumq; tuo.
Imo alius non visa, velut te Lynce, patefcunt;
Hum. anis deinceps usibus utilis.
Ergo velut nomen planta una uniusve libellus
Istorum studis obtinuit celebre:

Sic quoque Plantarum praefens opus, immortale
Dignum est Authoris nomen habere sui:
Herbarumq; Tibi, BAVHINE, scientia laudem
Debeat, an Phaebo, lis erit hac Medicis.

SIGISMUNDVS SCHNITZERVS
Med. Bambergensis.

QVID non BAVHINVS praestat? nam sublevar
egros;
Describit Plantas; mortua membra secat.
Inclitet Herophilus, Vesalius atque Galenus
Se jactitent; noster praefixit auctor eos.
Illi parva docent magnis inclusa libellis;
Hic docet in parvis, magna stupenda, libris.
Qui BAVHINVM igitur non suspicit, atq; miratur
In planta cerebrum calcève molle gerit.

LAURENTIUS HOFMANNVS HALLA-
SAXO Phil. Med. & Chirurg. D.

ARTIS dictator Medicæ clarissimus hic est
Nostra cui haud similem seclæ tulere virum.
BAVHINVS scriptis toto celebratus in orbe
Perfectis, cujus nomen ubique sacrum.
Quem super Ausonius, Gallus venerat, Iberus:
Miratur, Teuto calica ad astra vehit.
Solo hoc Sole viget Plantarum notio vera
Et Microcosmi, quæ est historia ampla, patet.
Vt merito Hic artis dicatur Apollo & Apelles:
Tam clarè illustrat quæ latuere prius.
Vivat BAVHINVS decus immortalæ medentum;
Perpetuo felix floreat & vigeat.

JOANNES CAROLVS Rosenbergs
Argentini. Med. & Ph.D.

NOMINA AUTHORUM

quorum operâ usi sumus.

ADAMUS Lonicerus: is herbarium Eucharîi Röslin sui in officio Francofurti antecessoris, Germanicè scriptum quartò auxit, & postremò anno 1569. prodit: postmodum remoto Eucharîi nomine, suum præfixit, & cum figuris 833. circiter, anno 1582. dedit. Francofurti.

ADAMI Zakuzanii methodi herbariæ libri tres. Francofurti 1604. 4.

ADRIANI Junii Medici, phallus ex fungorum genere in Holandia: Delphis 1564. 4. cum figura.

ADRIANI Spigelii Patavini Professoris, Isagoges in rem herbariam libri duo. Patavii 1606. 4.

ADVERSARIORUM opus à Petro Pena & Matthia de Lobel, Londini anno 1579. editum, additis circiter 284. figuris: postmodum anno 1576. Antuerpiæ novus titulus præfixus, epistola ad Reginam omissa: cui operi Lobelius Observaciones suas cum novis figuris junxit.

AEGIDIJ Everhardij Antuerpiani, de herba pancea sive Nicotiana commentariolus, ejus vires proponens: ejusdem de usâ radicis Mecochaæ. Antuerpiæ 1587. 16.

AMILLIJ Macri Veronensis poësis de Herbarum virtutibus, cum obscuriorum succincta expositione Georgij Picorij Villingani Medici. Basileæ cum figuris 52. ex Crescentio. 1581. 8.

AALEXANDRI Petronii, de vidu Romanorum & valetudine conservanda libri 5. Romæ 1592. 4.

ALOYSIUS Anguillara horti Patavini tertius in ordine præfectus, de plantis suam sententiam diversis communicavit: opusculum in partes 14. divisum, opera Johannis Mariaelli Italicè prodit (additis duabus figuris Chamæleontis & Sediaborescentis) Venetiis 1561. in 8.

ALOYSIUS Mundella Medicus Brixienfis, horti Patavini secundus in ordine præfectus, Epistolarum librum unum (in quo 36. epistolæ) & Annotationes in Examen simplicium Brasavolæ scriptis: cum Epistolis Manardi simul cusa, Lugduni 1556. in fol.

AMATI Lusitani in libros quinque Dioscoridis enarrationes, additis diversarum linguarum

nomibus. Argentinæ 1554. in 4.

ANDREAS Bellunenfis notis in Avicennam. **A**NDREAS Cæsalpinus Aretinus, in Acad. Pisana Professor, de plantis lib. 16. scripsit, nullis figuris additis: prodire Florentiæ 1583: Eiusdem appendix ad hos libros, Romæ 1603. in 4.

ANDREÆ Lacunæ, commentaria in Dioscoridem cum figuris Hispanica lingua conscripta. Salmant. 1552. fol.

Ejusdem annotationes in Dioscoridem, in quibus Ruellii versio castigatur. Lugduni 1554. 16.

ANDREÆ Theveti Cosinographia, Gallicè edica cum figuris aliquot plantarum & animalium.

Ejusdem singularitates Galliæ Antarticiæ sive Americæ, cum n. figuris plantarum, Gallicè: Lutetiæ 1557. 4.

ANGELUS Palea & Bartholomæus ab U. be veterum Ordinis minorum observantia provinciæ Romanæ, annotationes in Antidotarium Meues. Venetiis 1543. fol.

ANTONII Mizaldi de Sena opusculum. Lutetiæ 1574. 8.

Ejusdem hortorum secreta: item de Arborum insitione & dendranatome. Ibid. 1575. 8.

ANTONII Musæ Brasavoli Ferrariensis, examen omnium simplicium quorum in officinis usus est. Lugduni 1556. 16. 1599.

ANTONII Pasini annotationes & emendationes in versione Dioscoridis à Matthiolo propositam: Italicè. Bergomi 1591. 4.

APULEIUS Platonius de Herbarum virtutibus, addita demonstratione herbarum singulorum signorum Zodiaci, nec non & stellarum errantium. Lutetiæ 1528. in fol.

ATHENÆI Deipnosophistarum lib. 35. Græcolatin. cum Dalechampii interpretatione. 1597. in fol.

AUGUSTINI Galli Pressani de Agricultura, Italicè. Venetiis 1569. 4.

BARTHOLOMÆI Carrichterii liber, ostendens sub quo signo Zodiaci & in quo gradu plantæ sitæ sint, & quando colligendæ, Germanicè. Argent. 1589. 8.

BARTHOLOMÆI Marantæ Venusini, me-

thodus cognoscendorum simplicium lib. 3. Venetiis 1559. in 4.

Ejusdem de Theriaca & Mithridatio lib. duo à Camerario Latinè redditi. Francofort. 1576. 8.

BASILII Besleri fasciculus rariorum animalium, lapidum, maritimorum & fructuum, cum iconibus fructuum 54. maritimarum plantarum 12. &c. In fig. oblonga, Norinbergæ.

Ejusdem Horti Eystettenfis descriptio cum figuris 1083. Norinbergæ. 1613. 1715

BENEDICTI Aretii descriptio montium Stocchorunii & Nefsi in Bernatum ditione, & stirpium in eis nascentium: cum Cordo impressa.

BERNHARDI Dessenii Cronenburgii Medici Colonienfis lib. 10. de composit. medicam. cum ingredientium explicatione. Francof. 1555. in fol.

BERNHARDI Paludani Medic. Encusani, notæ ad Linscottii historiam Indicam, additæ Operibus Indicis.

BOTANICUM Francofurtianum: sunt icones Eucharii Ræslin cum folis nominibus.

CAROLUS Clusius, Dodonæi historiam vernacula lingua conscriptam, Gallicam fecit, & corollarium de aromatibus addidit, cum figuris quæ separatim in octavo prodire anno 1560. in fol.

Idem Garziæ ab Horto dialogos de aromatibus & simplicibus Lusitanicè conscriptos, in Epitomen contraxit, Latinos fecit, annotatiunculis & figuris plantarum 30. illustravit. Antuerpiæ anno 1574. 8. cujus editio quinta auctior, additis 36. figuris cum ejusdem exoticis 1605. in folio prodit. 1567

Idem Nicolai Monardis de medicamentis Indiæ Occidentalis, ex Hispanico transtulit, notis & figuris 9. illustravit: Anno 1574. 8. cujus editio quarta cum exoticis excusa est. 1595

Ejusdem Monardis lib. tertius ab eodem Latinè redditus, Antuerpiæ 1583. in 8. cufus.

Idem Christophori Acoftæ historiam ex Hispanico Latinam fecit, in epitomen contraxit, Scholiis illustravit, & anno 1582. edidit: tertio vero additis sex figuris cum exoticis anno 1605. in fol. prodit. 1593

Idem de plantis per Hispaniam observatis, lib. duos scripsit, figuris 230. additis. Antuerpiæ anno 1576. in 8.

Idem de Simplicibus per Pannoniam & Au-

striam observatis libros quatuor conscripsit, figuris 353. addidit. Antuerpiæ 1583. in 8. Verum tam Hispanica quàm Pannonica historia aliis junctæ in folio, anno 1601. excusa fuit.

Idem Historiam plantarum rariorum cum appendice & auctario, additis figuris 1135. anno 1601. Antuerpiæ publici juris fecit.

Idem exoticorum libros decem scripsit, quorum sex priores variam materiam circa animalia & plantas cum iconibus plantarum 194. continent. Item Garziæ lib. 2. Ch. Acofta lib. 1. Nic. Monardis lib. unum, qui prius separatim prodire. Item Nicol. Monardi lib. 3. de lapide Bezoar & Scorzonera, de Ferro & Nive, Anno 1605. in fol.

Ejusdem curæ posteriores post mortem editæ, additis 27. figuris, & libello Gregorii de Regio de Pipere Indico. His additamentum (unica figura adposita) jungitur. Antuerpiæ 1611. fol.

CAROLI Stephani comus rustica Gallicè scripta, 1554. in 4.

Ejusdem de re hortenfi libellus, Lugduni 1536. in 8. 1529. 1557

Ejusdem Seminarium sive plantarium earum arborum quæ post hortos conseri solent, Lugd. 1537. 8.

CASPARUS Bauhinus in Phytopinace 2460. plantarum nomina cum aliquot Synonymiis exhibuit, & 164. descriptiones novarum plantarum, octoque figuras adposuit: Basileæ 1596. in 4.

Idem P. Andreae Matthioli opera omnia, in Germania prius non cusa, emaculata dedit, additis 330. figuris & 50. novis ab ipso primùm descriptis, cum Synonymiis, Francofurti 1598. fol.

Idem Animadversiones in Historiam generalem Lugduni cufam, in quibus circiter 400. figuras in illo opere bis tæpe positas & repetitas esse ostendit. Francofurti 1600. in 4.

Idem Jacobi Theodori Tabernæ montani historiam Germanicam correxit, maxima parte auxit: figuras novas plures addidit: nonnullas descriptit & parti primæ Synonymias adposuit. Francofurti 1613. in fol.

Ejusdem Prodrromus sui Theatri Botanici, in quo circiter sexcentæ plantæ ab ipso primùm descriptæ, additis 140. novis figuris, Francofurti 1620. in 4. editus est. 1671

Ejusdem catalogus plantarum circa Basileam spontè

spontè nascentium, eum earundem Synonymiis & locis natalibus. Basileæ 1622. in 8.

CASPARI Pilleterii Middelburgensis Medici, plantarum synonymia alphabetico ordine proposita. Middelburgi 1610. 8.

CASPARI Schwenckfeldii catalogus stirpiû & fossilium Silesiæ. Lipsiæ 1601. 4.

CASTORIS Durantis Medici Romani, herbarium novum cum figuris plantarum quæ in tota Europâ, Indiâ Orientali & Occidentali nascuntur Italicè, viribus Latinis versibus expressus: Ordinem alphabeticum observavit, & plantarum figuras 879. adposuit. Romæ 1585. folio.

CECHINI Martinelli discursus de Amomo & Calamo aromatico, Italicè. Venetiis 1604. 4. Eiusdem discursus examen, auctore incerto, cum atriisque figura, Mantuæ 1605. 4.

CHRISTOPHORI Acoftæ Africani Medici & Chirurgi historia eorum medicamentorum & Simplicium rariorum, quæ ex India Orientali in Europam adferuntur, Hispanicè primum, dein Italicè edita, additis 43. figuris. Venetiis 1585. in 4. hanc in Epitomen contractâ, Clusius Latinam fecit. 1592.

CHRISTOPHORI Encelii de re metallica lib. 3. & de Uva quercina. Francofurti 1557. 8.

CLAVDII Galeni de facultatibus simplicium lib. 11. & alimentorum lib. 3. & de compos. medic. in Operibus ipsius.

CLAVDII Rochardi pharmacopœi Trecentis, tractatus de Absinthiiis, cum 70. Bauhini tractatu editus.

CONRADI Gesneri historia plantarum & vires, ex Dioscoride, Ægineta, Theophr. Plinio & recentioribus Græcis juxta elementorum ordinem. Venetiis 1541. 16.

Eiusdem Catalogus plantarum quadrilinguis: Tiguri 1542. in 4.

Eiusdem de Lunariis & noctu lucentibus, cum figuris quinque & montis Fracti sive Pilati Lucernatum descriptione. Ibid. 1552. 4.

Eiusdem de hortis Germaniæ liber, cum appendice & Corollario ad Cordi historiam in quo figuræ quinque: cum Cordi operibus, Argentinae 1561. fol.

Eiusdem de fossilibus, lapidibus & gemmis, cum maritimarum plantarum octo figuris, Tiguri 1565. 8.

Eiusdem Epistolæ medicinales per Casp. Wol-

fium editæ: addita de Aconito primo asseveratione cum tribus figuris. Tiguri 1577. 4.

Eiusdem de Scirpium collectione, per Wolffiû edit. Tiguri 1587. 8.

CONSTANTINI Cæsaris de agricultura libri 20. opera Jo. Alexandri Brasicensis editi Græcè: Basileæ 1539. 8. Idem à Jano Cornaro Latine redditi: Basileæ 1540. 8.

CRISPINI Passæi junioris horti floridi partes duæ, florum, fructuum herbarumque icones 325. cum brevib. descriptionibus secundum quatuor anni tempora. Arnheimii 1614. 8. forma oblonga.

DAVIDIS Kyberi lexicon rei herbariæ trilingue: item tabulæ collectionum per 12. menses Conradi Gesneri. Argentinae 1553. 8.

EMANUELIS Swertii florilegium, in quo præter figuras plurimas etiam 47. plantæ ex India utraque allata, hæcenusque non descriptæ adduntur. Francofurti 1612. folio.

EUANGELISTÆ Quadramii Eremitæ, Theol. D. & Ducis Ferrariensis Simplicistæ tractatus de Theriaca & Mithridatio: Ferrariæ ann. 1597. in 4.

EÛCHARII Rœslin Medici Francofordiani herbariû aliquoties Germanicè cûsum, prius sub Jo. Cubæ antecessoris sui, dein suo, tandem Ad. Loniceri nomine. 1550.

EURICII Cordi Simesufii Medici Botanologicum per Dialogum propositum, Coloniae 1534. 8.

FABII Columnæ phytobasanos cum fig. 34. Neapoli 1592. *alio 1746*

Eiusdem de minus cognitibus plantis partes duæ, quarum prima figuras 161. Romæ anno 1606. altera pars cum figur. 44. Ibidem 1616. cûsa est.

FERRANTIS Imperati Neapolitani pharmacopœi historiæ naturalis lib. 28. cum figuris lapidum, corallorum, spongiarum &c. plantarum verò & fructuum 33. Neapoli 1599. folio. 1775

FRANCISCI Alexandri Vercellenfis Medici Apollo, de compositione medicamentorum, radiis duodecim constans. Venetiis 1565. fol.

FRANCISCUS Lopez de Gomara historiæ Indiarum generalis.

GABRIELIS Alphonfi de Herera, opus de Agricultura Hispanicè scriptum, per Mambrianum de Fabriano Italicè redditum, cum figuris 74. parvis. Venetiis 1557. 4.

GARZIÆ ab Horto proregis Indiæ Medici, de aromaticis & simplicibus medicamentis apud Indos nascentium historia ordine Alphabetico, per Dialogos lingua Lusitanica conscripta, à Clusio in epitomen contracta & Latine facta.

GONSALVI Ferdinandi Oviedi Indiæ Occidentalis historia generalis, à Dureto in Gallicum translata.

GREGORII de Regio, Capuccini, de Capisco libellus, curis posterioribus Clusii additus.

GULIELMI Turneri Angli, plantarum historia, Anglice scripta, cum paucis figuris. Londini, folio.

HERMOLAI Barbari in Dioscoridem Collationum libri quinque. Coloniae 1530. fol.

Ejusdem in C. Plinii naturalis historiae libros castigationes. Basileae 1534. 4.

HIERONYMI Benzonis Mediolanensis, novi orbis historia, per Urbanum Calvatorem Latine reddita. Genevæ 1600. 8.

HIERONYMI Brunsvicensis apodixis Germanica, Brunsvici herbario addita. Argentinae 1531. fol.

HIERONYMI Cardani de varietate rerum lib. 17. Basileae 1581. 8. 1556

HIERONYMI Fracastorii opera, 1590. Lugduni 8.

HIERONYMI Tragi historia (quæ sæpius Germanice Argentinae in folio prodit) per Davidem Kyberum Latine reddita, cum iconibus 567. licet ad 800. describantur. Argentinae 1552. in 4.

Ejusdem editio Germanica à Melchiore Sebitio & Nicolao Agerio emaculata. 1595. fol.

HISTORIA Generalis plantarum libris 18. per Joannem Molinæum collecta: Lugduni anno 1587. excusa, in qua figuræ 2686. proponuntur, verum circiter 400. bisterve repetuntur.

HONORII Belli Vicentini, Medici Cretensis epistolæ de plantis ad Clusium, cujus operibus additæ: nonnullas ad nos dedit, quæ necdum editæ.

JACOBUS Antonius Cortusius patricius Patavinus & horti Paravini V. præfectus, à Matth. Dodonæo & aliis frequenter citatur ob plantas ipsis communicatas, à quo & ego Paravii accepti: nil edidit nisi Catalogum horti Paravini, cum ejusdem areis, Italicè. Venetiis 1591. 8.

JACOBI Theodori Tabernæ montani histo-

ria Germanica tribus partibus edita cum figuris 2087. Francofurti 1588. fol.

Idem emaculatus auctus & plantarum descriptionibus & figuris ac medicamentis plurimis, à C. Bauhino anno 1613. fol.

Ejusdem icones cum nudo nomine Latino & Germanico. Francofurti 1590. in longa forma prodire.

JANUS Cornarius Germanus, Dioscoridem transtulit & singulis capitibus Emblemata addidit. Basileae 1577. folio.

INDIÆ Occidentalis partes decem cum additamento ad partem nonam, in folio.

INDIÆ Orientalis historiae partes decem, in folio.

JOACHIMUS Camerarius Matthioli historiam Germanicam per Hantschium primum versam, & cum Matthioli figuris cufam, rursus emaculavit, novis iconibus 123. & notis auxit.

Idem Matthioli epitomen dedit cum figuris 1003. Francofurti. 1586. 4.

Idem hortum Medicum & Philosophicum scripsit: figuris 56. addidit. Francofurti 1588.

JOSEPHI Acostæ historia Indiæ, addita tomis Indicis, à Clusio Latinitate donata.

JO. CLIBÆ hortus sanitatis Germanicè cum figuris circiter 350. Augustæ 1486. fol.

JO. Baptistæ Portæ Neapolitani, Villæ libri 12. Francofurti 1592. 4.

Ejusdem Phytognomica 1591. Franc. 8.

JOHANNES Bauhinus p. m. frater meus scripsit libellum de Plantis à Divis denominatis. Basileae 1591. 8.

Idem de Absinthii generibus. Montisbelgardi 1593. 8.

Idem de plâcis circa Balneum Bollenfense nascentibus catalogum scripsit, pomorum fig. 60. & pyrorum 40. additis: editus cum Historia de Balneo Bollenfi. Montisbelgardi 1598. 4.

JO. Bruyerinus Campegius Lugdunensis, de re cibaria lib. 22. Francofurti 1622. 8.

JOANNIS Costæi de universali stirpium natura libri duo. Taurini 1578. 4.

Ejusdem annotationes in Mesuem, cum operibus Mesuei. Venetiis 1570. fol.

JO. du Choul montium Lugdunensis agri præfectus, Lugdunensem Pilati montem descripsit, duabus parvis figuris additis: cum Gesneri libello de Lunariis prodit. 4.

JOANNIS Dantzi Astensis, tabulæ Simpli-
cium quæ apud Dioscoridem, Galenum & Plini-
um facultates continent: & de Simplicium me-
dicamentorum facultatibus, dialogi quatuor. Ba-
silæ. 1543. fol.

JO. FRAGOSUS Hispaniarum regis Medici
& Chirurgus, aromatum, fructuum & simpli-
cium aliquot ex utraque India in Europam dela-
torum historiam Hispanicè scripsit, Liraël Spa-
ehias Med. Argentinenſis edidit. Argentinæ 1610. 8.

JO. FRANCVS hortum Lusatiæ sive Cata-
logum plantarum in Lusatia nascentium, additis
Latinis & Germanicis nominibus scripsit. Budis-
finæ 1594. 4.

JO. Gerardi historia plantarum Anglica cum
figuris ipsius Tabernæ montani: nonnullis etiam
Lobellii: & insuper 16. novis additis. Londini
1597. folio.

JO. Hugonis Lincoti itinerarium ac naviga-
tio in Orientalem sive Lusitanorum Indiam, cum
Bernhardi Paludani annotationibus. Hagæ comi-
tis 1599. fol. jungitur etiam Historiis Indicis.

JO. Leonis Africae descriptio.

JO. Leriis Burgundus historiam Brasiliam
Gallicè primùm, deinde Latinè dedit. Genevæ
1594. 8. etiam cum Hist. Indicis edita.

JO. Manardi Med. Ferrariensis, epistolarum Me-
dicinalium lib. 20. cum annotationibus in Jo. Me-
sue simplicia medicamenta, & primùm quæ à Me-
sue omiſsa sunt. Lugduni 1556. in fol. & etiam
cum Mesueo.

JO. Pona Pharmacopœus Veronenſis, simpli-
cium in monte Baldo nascentium Catalogum scri-
psit, & nonnullarum descriptiones cum figuris 16.
addidit. Clusius suæ historiæ rariorum junxit.

Idem auctorem dedit & nonnullarum planta-
rum, ab Honorio Belli in Creta obseratarum, de-
scriptiones cum figuris 38. addidit. Basilæ 1608. 4.

Idem auctus, cum aliis pluribus exoticis, ex No-
bilibissimi Nicolai Cōtarenſis Senatoris Veneti orto
instructissimè acceptis, figuris 91. additis, à fili-
o Francisco Pona Med. Doctore, in linguam Ita-
licam translatus. Venetiis 1617. 4.

JO. Robini Botanici Regii hortus Henrici IV.
Regis Galliarum & Navarrae, cum figuris 214. Lute-
tiæ 1608. folio.

JO. Roderici Castelli albi Lusitani, index Dio-
scoridis, sive in Dioscoridis historiales campos
exegemata. Antuerpiæ 1536. fol.

JO. Ruellii de natura stirpium libri tres, Basileæ
1537. fol. Eiusdem Dioscoridis versio.

JO. Sturmius Lovaniensis professor de rosa
Hiericunthica libellum scripsit. Lovanii 1608. 8.

JO. Thalii Medici Northusani, Sylva Hircyni-
ca, sive Catalogus plantarum in montibus & locis
vicinis spontè nascentium, cum plurimarum de-
scriptionibus cum Camerarii orto, novem figu-
ris additis, editus Francofurti 1588. 4.

JO. Theodori de Bry florilegii partes tres.
1612. 1614. & 1618. folio.

JULII Cæsaris Scaligeri animadversiones in
Theophrasti libros sex de causis plantarum. Gene-
væ 1566. fol. Eiusdem in libros de historia plan-
tarum. 1644

Eiusdem in libros duos de plantis Aristoteli in-
scriptos, commentarii. Genevæ 1566. folio.

Eiusdem de Subtilitate lib. 15. Francofurti 1576. 8.

LAURENTII Phrisii Syuonyma, sive expli-
catio nominum medicamentorum in officinis u-
sitorum, Germanicè. Argentinæ 1535. fol.

LEONHARDI Fuchlii historia Latina cum
516. figuris. Basilæ 1542. fol.

Eiusdem icones seorsim editæ. Basilæ 1549. 8.

Eiusdem de composit. Medicamentorum lib.
4. Lugduni 1556. 16.

LEONHARDI Rauwolſii Medici Augusta-
ni peregrinatio in Orientem, in qua plurimæ plan-
tæ describuntur, & figuræ 42. apponuntur. Lauin-
gæ 1583. 4. Icones hæc etiam in Appendice Histo-
riæ Lugdunenſis habentur.

LEVINI Lemnii de plantis sacris, Lugduni
1595. 8. cum Fr. Valesii sacra Philosophia. 1566

L. Junii Moderati Columellæ de re rustica lib.
12. & de Arboribus liber unus. Lugduni 1541. 8.

LUDOVICI Jungermanni D. Catalogus plan-
tarum circa Altorfium nascentium, à Casparo Hof-
manno Professore recensitus. Altorfi 1615. 4.

LUDOVICI Romani navigatio in Orientem
lib. 7. Archangelo Madrigano interprete: cum a-
liis qui novum orbem describere. Basilæ 1555. fol.

MARCELLI Virgilio Florentini Secretarii
Dioscoridis interpretatio, cum ejusdem Comen-
tariis. Colonia 1529. fol.

MARCI Catonis de re rustica liber. Lugduni
1541. 8.

MARCI Terentii Varronis de re rustica libri
tres. ibid. (licet 1597. 8.

MARTINI Mylii hortus philosophicus. Gor-
MAT-

MATTHÆI Sylvatici opus Pandectarum. Venetiis 1499. fol.

MATTHIÆ de Lobel plantarum seu Stirpium historia, additis figuris 1476. cum Adversariorum volumine (prius tamen edito) adnexo. Antuerpiæ 1576. fol.

Ejusdem Icones seorsim cuxæ, 2116. numero. Antuerpiæ 1581. in longa forma. 1591

Ejusdem Adversariorum pars altera, cum rariorum simplicium Appendice, additis 39. figuris. Londini 1605. in fol.

Ejusdem Rondeletii pharmacia restituta, prior libro addita.

Ejusdem de Balsamo libellus & Zingibere, cū 5. figuris. Londini 1598. 4. qui Advers. parti alteræ etiam jungitur.

MAXIMILIANI Transylvani de Moluccis epistola, cum novi orbis scriptoribus edita.

MELCHIORIS Guilandini quarti horti Patavini præfeci, Theon sive Apologia adversus Matthiolum. Patavii 1558. 4.

Ejusdem aliquot epistolæ de Stirpibus, ibid.

Ejusdem Papyrus sive commentarius in tria C. Plinii de papyro capita. Venetiis 1572. 4.

Ejusdem conjectanea Synonymica plantarum, cum Horti Patavini catalogo sub annum 1591. Jo. Schencki opera edita. Francofurti 1600. 8.

MONACHI in Mesurem, vide Angelus Palea.

NICANDRI Theriaca & Alexipharmaca, cum incerti authoris Græcis Scholiis. Venetiis 1523. 4. Ejusdem editio Græcolatina cum Goræzi Scholiis. Lutetiæ 1557. 4. 1764

NICOLAI Clavenæ Bellunenfis pharmacopœi, de Absinthio umbellifero, cū ejus figura, & de Scorfonera Italica, Venetiis 1610. 4.

NICOLAI Lonicensi de Plinii & aliorum erroribus & ejusdem quædam de herbis & fruticibus. Basilæ 1529. 4.

NICOLAI Maronæi Medici Veronenfis, de Amomo commentarius, cum Jo. Ponæ montis Baldi descriptione editus.

NICOLAI Monardis Hispanensis medici, de simplicibus medicamentis ex Occidentali India delatis, lib. 2. Hispanicè scripti, à Clusio Latine redditi, notis illustrati. Antuerpiæ 1574. 8. & editio quarta Clusii exoticis cum fig. 17. addita.

Ejusdem libri tres de Bezoar lapide, de Scorzonera, de ferro & nive. Ibidem.

Ejusdem libellus de Rosa & Citriis Latine scriptus, cum Clusii exoticis editus.

NICOLAI Winckleri Medici Hallensis chronica herbarum, florum, seminum, fructuum, radicum, succorum, animalium, &c. quo tempore singula legenda. Augustæ 1571. 4.

OTTHONIS Brunfelli historia Latina tribus tomis prodiit: primus anno 1530. alter 1531. & tertius posthumus, anno 1536. Argentina, cum figuris 238. at fedecim bis positæ sunt: summatim cum & sine figuris 288. describuntur. 1571

Idem & Germanicè scripsit, in folio cum iisdem figuris & in 4. parvis figuris additis. Argentina 1539.

PALLADII Rutilii de re rustica lib. 14. Lugduni 1541. 8. *Severus ed.*

PAVLVS Renealmus Blænsensis, specimem historiae plantarum cum figuris 43. typis æneis expressis, edidit. Lutetiæ 1611. 4.

PEDACIUS Dioscorides Anazarbæus de materia medica, & quidem editio Marcelli Virgillii, Goupillii, Assulani, Joannis Ruellii, Jani Cornarii, Jo. Antonij Sarraçeni. 1579.

PEDACI Dioscoridis libri sex Ruellio interprete, cum parvis iconibus 350. additis cuiuslibet capituli hujus secundæ editionis annotationibus compendiaris ab H. B. P. medico: item & triginta icones stirpium nondum delineatarum à Jac. Dalechampio. Lugduni 1552. 8.

PETRI Andreae Matthioli commentaria Italica cum magnis figuris 1568. Venetiis: ejusdem Italica, cum parvis figuris, 1563. 1554

Ejusdem editio Germanica Camerariana.

Ejusdem editio à C. Bauhino emaculata.

Ejusdem epitome anno 1571. edita.

Ejusdem epitome à Camerario correctæ.

Ejusdem Epistolæ cum Commentariis Francofurti editæ, cum Apologia in Amarum Lusitanum.

PETRI Bellonii Observationum libri tres à C. Clusio latinitate donati, additis plantarum figuris 10. Antuerpiæ 1589. 8. 1605

Ejusdem de neglecta stirpium cultura, eodem ex Gallico vertente. ibidem: & simul cum libris exoticorum Clusii editi.

Ejusdem de arboribus coniferis, resiniferis & sempiterna fronde virentibus, cum earundem iconibus octo. Parisiis 1553. 4.

Ejusdem de medicato funere & medicamen-

ris, cadaveris servandi vim habentibus. Ibidem.

PETRI Crescentii Bononiensis de agricultura partibus, plantarum & animalium natura & utilitate lib. 12. ante annos ducentos scripti. Basileæ 1548. cum paucis figuris. 1538. 1674

PETRI Pawii horti publici Academiae Lugdunobatavæ præsidis, ichnographia, descriptio, usus, & stirpium quas habet nomina. Leidæ 1603. in 8.

PETRUS Pena, vide Adversaria.

PHILIPPUS Pigafetta regni Congiani historiam scripsit, quæ cum Indicis historiis edita.

POMPEIUS Spreccchis, Antabanthium Clavenæ, cum figura Absinthii umbelliferi. Venetiis 1611. 4.

PROSPER ALPINUS, sextus horti Patavini præfectus, de Balsamo dialogum, ejus figura addita, scripsit. Venetiis 1591. 4. 1592

Ejusdem de plantis Ægypti liber, cum figuris 46. & cum Medicina Ægyptiorum. Venetiis 1592. 4.

Ejusdem de Rhapontico, cum ejusdem figura. Patavii 1612. 4.

Q. Apollinaris liber experimentorum Germanicè sapius editus cum 141. figuris. Argentinæ 1589. 8.

REMBERTI Dodonæi Stirpium historia Belgicè scripta, & à Clusio Gallicè reddita (vide Clusium) cum iconibus, quæ seorsim duobus tomis in octavo prodierunt. Antuerpiæ 1553. & 1559. Icones numero 840. cum annotationibus.

Ejusdem frugum historia, anno 1552. Latine, Antuerpiæ curâ & recusa in 8. 1550

Ejusdem florum & purgantium historia seor-

sim cum novis figuris edita, in 8. Eadem simul juncta in libros triginta divisa. Antuerpiæ anno 1583. in folio, cum 1305. figuris. Hæc historia de novo reculsa Belgicè, cum cujusdam annotationibus profixa, additis adhuc 36. novis figuris anno 1608. Latine similiter ab authore emaculata paucis mutatis, & figuris quæ in Belgica editione habentur, cum descriptione additis, anno 1616. prodit.

SIMONIS Januensis Clavis sanationis obscuriora vocabula ordine Alphabetico exponens. Venetiis 1486. fol. cum Sylvatico recula.

TARQUINII Ocyori Dortmundani, de viginis radicibus adversus pestem probatis, cum eandem plantarum figuris, Germanicè cum Q. Apollinaris libello.

THEOPHRASTI Græci de historia & de causis plantarum, editio Græca Veneta 1551. 8. Basileensis, 1541. 4. & Gazæ versio Lugduni 1552. 8. cum Joannis Jordani correctione.

THOBIAE Roelsii Medici Medioburgensis epistolæ ad Clusium: cum historia Clusii edita.

THOMAS Hariot insulam Virgineam descripsit: Clusius Latine reddidit, est prima pars Ind. Occidentalis.

VALERII Cordi in Dioscoridem annotationes.

Ejusdem lib. 4. de stirpium historia, cum figuris 272. ex Trago & aliquot novis à Gesnero additis.

Ejusdem Sylva observationum, quæ omnia simul, Gesnero curante, Argentinæ 1561. in fol. edita.

Ejusdem dispensatorium sapius reculum.

NOMINA EORUM QUI PLANTAS

VEL SEMINA COMMUNICARUNT.

- A** Clarius Medicus Alfterodamensis.
 Angelus Bufti dictus Vidua, Medicus Venetus.
- Arnoldus Gillenius, Ducis Megapolitani Medicus.
- Baſilius Beſlerus, Pharmacop. Norinberg.
- Bernhardus Paludanus, Medicus Enchufanus.
- Cafparus Bartolinus, Hafſinæ Medicinæ Profeſſor.
- Cafparus Hoffmannus, Altorffii Medicinæ Profeſſor.
- Cafparus Weckerlinus, Medic. Argent.
- David Vaſmarus, Eubecenſis medicus.
- Daniel Loritus, Ducis Wirtemberg. Med.
- Evarhardus Vorſtius, Lugd. Batavorum Medicinæ Profeſſ.
- Fabius Columna, I C. Lynceus.
- Ferrandes Imperatus, Pharmacop. Neapolitan.
- Franciſeus Pona, Medicus Veronenſis.
- Fridericus Meyer, Argentin. p. m.
- Fridericus Monavius Med. D.
- Georgius Fueren, Medicus Hafnienſis.
- Georgius Rumbaum, Med. Uratiſlav.
- Georgius Spörlinus Baſil. Med. Candid.
- Gregorius de Regio Capuccinus.
- Henricus Heyl, Medicus Dantiſcar.
- Hermannus Hagius, Medicus Arnheimi.
- Hieronymus Viſcherus, Med. Norinberg.
- Honorius Belli Vicentinus, Medic. Gretenſis.
- Jacobus Albinus, Medicus Hamburg.
- Jacobus Antonius Cortuſus, quintus Patavini horti præfectus.
- Jacobus Cargillus, Medicus in Scotia.
- Jacobus Guilelmi Hooft Amſtelredam.
- Jacobus Hagenbachius, Medicus Baſil.
- Jacobus Ziingerus p. m. Medicus Baſil.
- Joachimus Burſerus, Medicus Annæbergenſis.
- Joan. ab Alen, pharmacop. Bremenſis.
- Joan. Anatolius Privzus Medicus Veſuntinus.
- Joan. Backmeiſterus Profeſſor Roſtochienſis.
- Joan. Bauhinus frater p. m. Archiater Wirtembergicus.
- Joan. Fleiſſerus Uratiſl. Medicus.
- Joan. Francus ſenior, Medicus Camicenſis.
- Joan. Carolus Roſenberger, Poliater Wormat.
- Joan. Henricus Cherlerus p. m. Med. Baſil.
- Jo. Henricus Richinerus p. m. Med. Baſil.
- Joan. Dortmannus, Pharmacop. Grüningenſis.
- Joan. Neudorffer, Medicus Norinbergent.
- Joan. Pona, Pharmacop. Veronenſis.
- Joan. Prevotius, Med. Profeſſor & horti Patavini ſeptimus præfectus.
- Joann. Rudolphus Saltzman, Poliater & Medic. profeſſor Argentinæ.
- Joan. Sigfridus, Helmſtadi Medic. Profeſſor.
- Joan. Terentius ex ſociet. Jeſu, qui ex India plantas miſit.
- Joan. Michael Wolffhardus, Med. Rotebur.
- Laurent. Roſenau, Pharmacop. Lineburgenſis.
- Laurentius Scholtzius ſenior p. m. Med. Uratiſlav.
- Leonhard. Doldius p. m. Medicus Norinberg.
- Lucas Juſtus Baſil. Ducis Bipont. Medicus.
- Ludovicus Furer, Senator Northufanus.
- Ludovicus Jünger mannus, Profeſſor Giellanus.
- Matthias de Lobel p. m. Botanographus.
- Matthæus Liſter, Londinenſis Medicus.
- Nicolanus Agerius, Phyſices Profeſſ. Argent.
- Nicolaus Gontarenus, Senator Venetus.
- Olaus Worm, Doctör & Profeſſor Hafſinæ.
- Pafchalis le Coq, Piſtavienſis Med. & Profeſſ.
- Philip. Steph. Sprenger p. m. Pharmacop. Heidelb.
- Proſper Alpinus, Profeſ. & horti Patavini ſextus præfectus.
- Samuel Sattler, Ducis Brunſvic. Medicus.
- Thomas Platerus Baſil. D. & Profeſſor.
- Veſpaſianus Robinus, qui Lutetiæ hortum exoticis plantis inſtructiſſimum habet, & à quo plura expectamus.

E X P L I C A T I O N O M I N U M

Authorum citatorum.

- A** C O S T A Christophorus. 1585
 Actuar. Actuarius.
 Ad. Adversaria Penæ. 1570
 Ægin. Æginetæ
 Act. Actius.
 Agric. Georgius Agricola.
 Aldroan. Ulysses Aldroandus.
 Alp. Alpi. Alpin. Alpinus. 1591
 Ama. Amarus. 1534
 Ang. Anguillara. 1571
 Apul. Apulcius. 1528
 Arist. Aristoteles.
 Athenæ. Athenzus.
 Avic. Avicen. Avicenna.
 Barbosa Odoardus.
 Belli Honorius Belli.
 Bellon. Bellonius. 1557-59
 Bell. obs. Belloni observationes. 1569
 Bell. cult. de cultura neglecta.
 Bentz. Hieronymus Bentzo. 1600
 Bot. Franc. Botanologicum Francofordianum.
 Bras. Brassav. Brassavolus. 1552
 Bry. du Bry. Florilegium de Bry. 1612, 1614, 1618
 Brunf. Brunfelsius in folio. 1539
 Brunf. 4. editione in 4.
 Brunf. ico. quoad iconem.
 Brunf. def. quoad descriptionem.
 Busbeq. Angerius Busbequius.
 Cadamust. Aloysius Cadamustus.
 Cæs. Cæsarpinus. 1586-1603
 Cam. Camer. Camerarius in horto. 1585
 Cam. ep. & hor. Camerarius in epitome Matthioli & suo horto. 1587
 Cam. ad Matth. Camerarius in Matthiolo à se emaculato. 1588
 Cam. fig. hort. Camerarius in figuris horto suo additis.
 Carate Augustinus.
 Cardz. Cardanus de variet. rerum. 1551.
 Car. Carolus Stephanus. 1584
 Cast. Castor Durantes. 1585
 Cast. ap. in Appendice.
 Cast. ico. secundum iconem, non descriptionem.
- Cast. def. Secundum descriptionem, nõ iconem: idem apud alios intelligas.
 Cat. Altorff. Catalogus Altorfensis.
 Cato. Marcus Cato.
 Celsi. Cornelius Celsus.
 du Choul. Johannes du Choul.
 Cieca. Petrus de Cieca.
 Claven. Clavenna pharmacopœus. 1610
 Cl. h. Clusius historia rariorum. 1601.
 Clus. hist. def. ico. historia rarior: descriptio, vel iconem. 1605
 Clus. pan. historia Pannonica. 1585.
 Clus. hisp. historia Hispanica. 1605
 Clus. ex. exot. historia exoticarum. 1605
 Clus. ap. appendice ad historiam rariorum: 2p. alt. auct. appendicis alterius auctario.
 Clus. cur. post. in curis posterioribus.
 Clus. in corol. in corollario ad Dodonæi editionem Gallicam.
 Clus. in Garz. in Mon. Clusius notis suis in Garziam, in Monardem.
 Cod. Cæs. Codex Cæsarius à Dodonæo sæpè citatus.
 Col. & Colum. ubi in frugum historia occurrit, Columella intelligas.
 Col. Colum. Fabius Columna. 1582
 Contarenius Nicolaus.
 Cord. in Dios. Cordus notis in Dioscoridem.
 Cord. hist. in sua plantarum historia.
 Cord. obs. in sylva observationum.
 Cord. schol. Cordi scholastes qui Æmilius ceasetur.
 Cord. in disp. in dispensatorio.
 Corn. Janus Cornarus. 1557
 Cortesius Ferdinandus.
 Cortusius Jacob. Antonius. 1591
 Cost. in Mes. Costæus in Mesuem. 1570
 Costin. Nicolaus Costinus.
 Dal. Dalechampius.
 Dal. in Plin. notis ad Plinium.
 Dalech. in Dios. figuris additis ad Dioscoridem Ruellianum. (ta.
 Dalech. Lugd. in historia universali Lugduni edita. 1587.
 Diosc. Dioscorides.

EXPLICATIO NOMINUM

- 1583 Dod. Dodonæus editioe Latina in folio.
 1583. 1587 Dod. gal. Dodonæus in editioe gallica Clusii.
 1616 Dod. ut. Dodonæus in utraq; tam Gallica quàm Latina editioe.
 1608 Dod. ed. belg. editioe Belgica & postrema.
 1585 Dod. fl. in historiae florum in octavo cusa.
 Durantes Castror. 1585
 Duretus Claudius.
 Encelius Christophorus.
 Eyst. Eystet. hortus Eystettensis. 1613.
 Eric. & Val. Cord. Eriicus & Valerius Cordus, pater & filius.
 Fallop. Gabriel Fallopius.
 Fabric. Georgius.
 Frag. Fragosus. 1613
 Fracast. Fracastorius. 590
 Franc. Francus in horto Lusatiæ. 1584
 Fuch. Fuchsius in historia Latina in folio. 1541
 Fuch. ico. in iconibus seorsim editis. 1587
 Fuch. comp. de compositione medicamentorum. 1556
 Gal. Galenus. n. d.
 Gaza in versione Theophrasti.
 Gar. Garzias ab Orto. n. d.
 Ger. Johannes Gerardus Anglus. 1597
 Ges. h. hort. Gesnerus in libro de hortis Germaniæ: hor. ap. in appendice hujus libri de hortis. 1561
 Geslun. libello de herbis noctu lucentibus.
 Ges. fra. in descriptione montis fracti.
 Ges. col. in libello de collectione stirpium.
 Ges. sof. de fossilibus.
 Ges. cat. in plantarum Catalogo quadrilingui.
 Ges. ad Cord. in corollario historiae Cordi addito.
 Ge. in epist. in epistolis suis.
 Gomara Franciscus. n. d.
 Guil. Guilandinus in Theone. 1558
 Guil. the. in Theone. 1553
 Guil. pap. in commentario in Plinii capita de Pyro. 1572
 Hariot in descriptione insulae Virginæ. n. d.
 Hermol. Hermolaeus Barbarus in corol. ad Dioscorid. 1558
 Hipp. Hippocrates.
 Hon. Belli Honorius Belli in epistolis ad Clusium. n. d.
 1599 Imper. Ferrandes Imperatus in sua hist. naturali.
 Ind. occ. Indiae Occidentalis historia. n. d.
- Ind. or. Ind. Orientalis historia. n. d.
 Josephus Acoستا in hist. Indiae. n. d.
 Lae. Lacun. And. Lacuna. 1582
 Lang. Johannes Langius.
 Lem. Levinus Lemnius. 1595
 Leon. Nicolaus Leoniceus.
 Leri. in descript. Brasiliae. 1594
 Linsc. Linscot. Linscotus in histor. Indiae orientalis. 1597
 Lob. Lobelius in Observat.
 Lob. ob. Idem.
 Lob. ad. par. alt. in Adversariorum parte altera. 1605
 Lob. Belg. editioe lingua Belgica.
 Lob. ico. in Iconibus separatim editis. 1581
 Lob. pharm. Rond. pharmacia Rondeletii restituta.
 Lon. Adamus Lonicerus. 1569-82
 Lud. Rom. Ludovicus Romanus. 1585
 Lugd. Historia generalis Lugduni cusa. 1587
 Man. d. Johan. Manardus. 1556
 Marcel. Marcellus Virgilius. 1529
 Marogna. Nicolaus Maronæus Veronenfis. n. d.
 Matth. Matt. Matthiolus. 1586
 Matth. comp. Matthioli compendium in 4.
 Matth. Ital. Matthioli editio lingua Italica cum magnis figuris, folio.
 Matth. ico. si iconem perpendas.
 Mycon. Myconus hic à Lugdun. citatur.
 Myreps. Nicolaus Myrepsius.
 Monach. Mel. Monachi in Mesuem.
 Monard. Nicol. Monardes. 1574
 Mund. Mundel. Aloysius Mundella. 1556
 Nicander in Theriacis & Alexipharmacis. 1523
 Ovi. ed. Ferdinandus Ovi. edus. n. d.
 Orib. Orib. Orib. Græcus.
 Pallad. Palladius. 1561
 Palud. Bernhardus Paludanus notis in Linscotum. n. d.
 Pandect. Pandectarius.
 Pena. Petrus Pena in Adversariis. 1570
 Phytopin. Phytopinax C. Bauhini.
 Pigafet. Pigafetta in descript. regni Congiani. n. d.
 Plin. Plinius.
 Pon. Johannes Pona edit. Latina.
 Pon. Ital. editioe Italica montis Baldi. 1617
 Portz. Jo. Baptista Portus in sua villa. 1592.
 Prod. Prodrromus C. Bauhini.
 Quad. Euangelista Quadramius.
 Rauw. Leonhardus Rauwolfus. 1583

AUTHORUM CITATORUM.

- Reg. Gregorius de Regio Capuccinus. *n.d.*
 Richer. Richerius de Belleval, Botanicus Monf-
 pelienfis.
 Röß. Eucharis Rößlin.
 Rob. Joan. Robinus. 1608
 Rondel. Rondeletius in sua praxi.
 Ruel. Joan. Ruellius. 1577
 Scalig. Scaliger in subtilitatibus. 1576
 Scalig. in Arist. in Aristotelem de plantis. 1526
 Schwenck. Casparus Schwenckfeldius. 1601
 Serap. Serapio Arabs.
 Sethi. Simeon Sethi Græcus.
 Solinand. Solinander in consiliis.
 Stad. Stadius in Brasiliæ descriptione.
 Sw. Swe. Swert. Swertius. 1612
 Tab. Taber. Tabernæmontanus. edit. folio. 1558
 Tab. ico. in iconibus separatim cufis.
 Th. Thal. Johannes Thalius. 1556
 Thevet. Andreas Thevetus. 1557
 Tovar. Simon Tovar, Hispalensis Medicus.
 Trag. Hieronymus Tragus. 1552
 Tur. Guilielmus Turnerus. *n.d.*
 Valerand. Valerandus Don reus Pharmacopœus.
 Vercell. Franciscus Vercellenfis. 1565

AD APTHOREM

HERMANNVS van der Haghen BELGA
Illust. Principis Auriaci & Reipub. Arne-
miensis in Geldria Med.ord.

BAVHINE Aonidum decus immortale sororum,
Quas aeterna tui laudes monumenta merentur
Ingenii, tum quanta tuis, quæ nuper in auras
Doëtorum manibus passim vulgata teruntur,
Gratia debetur cæptis, non prenderit acri
Mente, aut facundo quis dizno expresserit ore.
Non si Thebanus veniat rediivus ab Orco
Maximus aut vates Italæ telluris alumnus,
Atque his Meonides socium se adjunxerit ipse.
Tam dotes animi varia, tam multa relucet
Omnibus in scriptis virtus, præstantia tanta,
Non modò ut æquales Medicorum scita sequitur,
Seu vivam licuit vacem exaudire docentis,
Seu scriptos oculis tantum evoluisse labores,
Dicere nil dubitent, se terq̃ quaterq̃ beatos:
Verum etiam seri post secula longa nepotes,
Egregias memori solventi tibi pectore grates.
Quis genera herbarum seclis ignota priorum
Et fruticum plura & florum quis prodidit unus?
Quæ dum sollicito nemorosos lumine saltus,
Dum sylvas, montesq̃, feros vallesq̃, reduetas
Scrutaris, monstrante DEO, & tua Vota jh vante,
Eruis atque oculis pulchrè spectanda dedisti:
Gallia quicquid habet, quicquid Germania, quicquid
Hesperie latis virguli finibus extat,
Marte tuo doctis viva sub imagine chartis
Cernere cuique licet descriptum clare BOHINE.

*Prætereo quæ missa tibi non obvia nostris
Multa locis libri concludis fasce sub uno.*

*Ergo Dioscorides ne tantæ præmia laudis
Prima ferat, ne Matthiolus sibi proxima poscat,
Efficis, unus habes & prima & deinde secunda.
Magnanimi sileant, qui vix dum singula Reges
Invenere, suos fastus & nomina ponant.*

*Quid memorem innumeros, cum morbis ægya trahabant
Corpora, vicinæ tua quos solertia morti
Eripuit, miseris que dedit producere vitam.
Ut Dis non falsò raptos è faucibus atris
Arte tua sibi sexcentos periisse quærat.*

*Nec minor incisos humani ob corporis artus
Gloria percrebuit: qua dexteritate nec ulli
Priscorum, nostri nec cuiquam cesseris ævi.*

*Multa Tibi forsân videor dixisse BOHNE
Vix tamen hæc fuerint fastigia summa tuarum
Virtutum Ingenii: at prohibet pudor addere plura.*

DE UTILITATE HVIVS OPERIS
ANDREÆ LIBAVII D. & P. L.
Carmen.

VI causas vires propria & discrimina rerum,
Primi exercitiis exposuere suis.
Inventus seros magnis juvère nepotes
Et cura populis consulere bona.
Scilicet his ducibus ledentibus optima ceptum est
Discerni & membris utilicera sequi.
Quin etiam si quid natum foret intus acerbi,
Sive parum cautus esset aborta lues:
Querere praesidium morbumq; evellere membris
Hinc soliti, poterant se reparare sibi.
Idq; viâ facili. Nam nomine cognita quaeque
Forma animis solita se exhibuere au.
Improbior donec successit patribus etas
Contemtrixq; boni Gens, populusq; serox.
Hinc rabieq; furens & martia castra securus
Rerum confudit noticiam atque notas.
Artibus hinc subtracta fides, viresq; negata
Esse sub his, primi quas docuere senes.
Postera gens igitur finxit nova nomina, resq;
Spectatas alio proculit inde sono.
Tu quoque livor iners multum mutare solebas
Atque peregrinis fingere verba notis.
Scilicet ut raperes soli tibi turpiter usum
Natura, medica notitiamq; rei.
Sed tandem superavit amor studiumq; juvandi:
Et cessit rabies invidiosa bono.
Milliaq; in summam collecta vocabula, quae res
Signantur passim spe meliore monent.
Quicumque ergo vagis erras autoribus, atque
Ambiguis traberis per dubitanda vis.
Huc propera: menti curas demiturus inanes:
Illic Ariadnai fila laboris habes.
Magnus pæoniis Heros BAVHINVS in ausis,
Errantes certo dirigit orbe pedes.
Ille laborifer praeclarus in agmine Phoebi
Herbarum titulos ut bona legit apis.
Inq; unum congescit opus, quò discere promptè
Possis, quas habeat quelibet herba notas.
Nitor hoc igitur gratum, tantumque laborem
Declaro studio, non periisse, tuo.

LIBER PRIMVS.

SECTIO PRIMA.

DE GRAMINIBUS.

GRAMEN à gradiendo, quòd geniculatis ramulis serpat: vel, à gignendi fecunditate, cum crebrò à se radices novas spargat, dictum est. Græcis ἀγρωσις, τὸ γὰρ τῶν ἀγρῶν, quòd in agris proveniat: ἴα, herba, Theophrasto, quòd omnium herbarum frequentissima sit.

Genera quatuor Dioscorides & Plinius fecere: posteriores plures differentias agnovèrunt. Verùm tantum in his Natura lusit, ut præter varietates, à prisca & recentioribus propositas, longè plures enumeraturi simus, cum in hanc classẽ Bromi, Phœnicis, Lolii & Avenæ sterilis species (nam & ipsa Gramineæ generis sunt) retulerimus: de quibus ordine, à Gramine canino, cum ejus in Germaniæ Officinis usus sit, initio factò.

GRAMEN CANINVM.

Caninum vocamus ad imitationem Plinii, cui Canaria, quasi à canibus inventa, quâ fastidium deducunt, vomitum cum pituita rejicientes: hinc Cynagrostis aliis: & à foliorum primò prodeuntium forma, quibusdam Dens Canis dicitur.

I. Gramen caninum arvense, sive Gramen Dioscor. 1 = Tritæum repens, L. ^{nuc. det.}

Gramen, Ruel. Dod. Cord. in Dioscor. Cast.

Gramen Dioscoridis, Gesner. hort.

Gramen canarium medicatum, Ad. Lob.

Gramen caninum, Tab. Ger.

Gramen vulgare, Lugd.

Graminis fortè Diosc. species maior, Thal.

II. Gramen caninum vineale: primum in Prodromo.

III. & IV. Gramen caninum longius radicatum majus, & minus. III = ^{Horæ melleo, L.} ^{nuc. det.}

Gramen canarium longius radicatum latiore panicula, majus & minus, Lob. adv. part. alt.

V. Gramen caninum supinum paniculatum folio varians. ^{Agrostis Canina, L. Ch. 32}

Graminis t. Dioscor. species minima, Thal.

VI. Gramen caninum supinum paniculatum dulce: z. in Prod. ^{Agrostis aquatica, L. Ch. 32}

Graminis dulcis nomine, D. Lobelius misit.

VII. Gramen caninum supinum minus,

Gramen caninum supinum, Lob. ico. Ger.

Gramen caninum supinum, z. Tab.

IX. Gramen caninũ maritimum spicatũ.

Gramen geniculatum caninum marinum, Lob. ico.

Gramen caninum tertium, Tab.

Gramen caninum marinum, Ger.

IX. Gramen caninum marit. spicatũ foliaceũ.

Gram. can. longius radicatum marit. z. Lob. ico.

Gramen caninum marinum alterum, Ger.

IX = Tritæum junceum, L. ^{A. var. 3.} ^{nuc. det.}

X. Gramen can. marit. spicâ echinatâ, quod Gramen caninum maritimum asperum, vel 3. in Prod.

Gramen caninum medicatum marinum spicâ echinatâ, C. Bauhini, Lob. ad. part. alt.

XI. Gram. canin. marit. spicatum: 4. in Prod.

XII. Gram. murorû radice repête: 5. in Prod.

GRAMEN NODOSVM,
à radicis forma.

I. Gramen nodosum avenacê paniculâ,

an Aegilops bulbi genus, Plin. l. 19. c. 5.

Gramen, vel avenæ syl. genus, Ges. col.

Gramen bulbosum nodosum, Ad. Lob. Lugd.

cui & Gramen nodosum, sub alia figura.

Gramen tuberosum, siue nodosum, Cam.

Gramen bulbosum, Tab.

Gramen caninum nodosum, Ger.

Agrosteos alterum genus, Dod.

II. Gram. gemmû seu nodosum secundû.

Perlaro vulgò, & Oryza syl. Cæs.

an Coix Myconi, Lugd.

III. Gramen nodosum spicâ parvâ, siue no-

dosum tertium: 6. in Prod.

IV. Gram. bulbosum aquaticum: 7. in Prod.

V. Gramen bulbosum ex Alepo: 8. in Prod.

GRAMEN TREMVLYM.

I. Gramen tremulum maximum.

an Phalaris altera, Cæs.

Gram. amourettes maiore paniculâ candican-

te, Clus. cur. post.

Colore panicularû variat, est rufescentis, est

albi coloris.

II. Gramen tremulum majus.

Lolium 10. & Aegilops Plinij, Trag.

Aegilops, Ges. hort. Lon.

Graminis 1. genus, Dalech. in Diosc. Ama.

Phalaris pratensis minor, Ad. Lob. ico.

Amourettes tremblantes, Clus. hist.

Phalaris pratensis, Ger.

Gramen polyanthos, Lugd.

Gramen leporinum & tremulum, Tab.

Gram. loliacum 10. Tragi, Thal.

Variat paniculæ colore viridi, spadiceo.

III. Gram. tremulû min^o paniculâ magnâ.

Phalaris perua, Cæs.

Gramen amourett. alterum, Clus. cur. post.

Hoc aliquâdo in cacumine tres aut quatuor

ramulos exiles fundit, semenque triangulum habet.

IV. Gramen tremul. minus pan. parvâ: 9. in Prod. Idem diceremus cum Graminis specie parva Thalij, si nostrum folia pilosa haberet.

V. Gram. paniculis elegantissimis, siue ipâ-

gramis, majus.

Gramen amourettes, quasi amatorium, Clus.

Gramen paniculosum phalaroides, Lob.

Gramen pratense sextum, Dod.

Gramen filiceum seu polyanthos 2. Lugd.

Gramen paniculatum fativum, Tab.

Gramen paniculatum, Ger.

VI. Gram. minimum paniculis elegantiss.

Gramen minimum Dalech. Lug.

GRAMEN PANICVLATVM.

Gramen pratense paniculatum.

I. Gramen pratense paniculatum molle.

Gramen lanatum Dalechampij, Lugd.

Gramen panicularû molle, Lob. adv. par. alt.

II. Gramen prat. panicularû majus, latiore

folio: n^oa Theoph.

Gramen vulgò cognitum, Trag. ico.

Gramin. 2. genus Dalech. in Diosc.

Gramen prat. majus vulgaribus, Ad.

Gramen prat. vulgatis, Lob. Lugd.

Gramen pratense primum, Dod.

Gramen, Lon. commune, Thal.

Gramen alterum & vulgare, Tab.

Gramen pratense, Ger.

an per Chulem Garzias hoc gramen intel-

lexit? Clus. not. ad Garz.

III. Gramen pratense paniculatum majus

angustiore folio: 10. in Prod.

Variat paniculâ & glumis longioribus.

IV. Gramen Vngaricum Busbequij in Iti-

nerario Constantinopolitano.

V. Gramen pratense paniculatum medium.

Gramen minus, Ad. Lob. ico. Tab.

Gramen pratense secundum, Dod.

Gramen pratense minus, Ger.

Variat latiore & angustiore folio.

VI. Gramen pratense paniculatum minus.

Gramen paniculatum minus, Tab.

Gramen minimum album & rubrum, Ger.

Variat hoc paniculâ & culmis purpurascen-

tibus & albis.

VI = r^oa annua, l. (m^ole. del.)
V = r^oa comp^osa, l.)

II. Gram. sylvatic. angustifol. spicâ albâ : 22. in Prod.

III. Gramen caryophyllum nemorosum spicâ multiplici: 22. in Prod. *Cary. nemoro.*

IV. Gram. caryophyllum montâum spicâ variâ: 23. in Prod. *Cary. digitata. 2. 1388*

V. Gramen caryophyllum: alpinum.

Gramen alpinum Rabinum, Gef. hort.

Gram. Rabinum, Ad. (vel Ravisium montan.) Tab.

GRAMEN TYPHOIDES.

Αγρωτίς Τυφοειδής.

I. Gram. typhoid. maximum spicâ longiff: 25. in Prod.

an Stelephuros Theophrasti, Ang.

II. Gramen typhoides molle.

Gramen alopecuroides, Lob. ico.

Gramen alopecurinum 1. Tab.

Gramen alopecuroides minus, Ger.

III. Gramen typhoides asperum primum.

Gramen typhoid. asperum majus, fortè Thalij.

Gramen typhinum 1. Tab. *Phalaris pratincola*

Gramen typhinum majus, Ger. *Phalaris pratincola*

IV. Gramen typhoides asperum alterum.

Gramen typhinum, Lob. Lugd.

Gramen pratense 7. Dod.

Gramen typhinum 2. Tab. *Phalaris pratensis*

Gramen typhinum minus, Ger.

V. Gramen typhoid. spicâ angustiore.

Gramè alopecuroides minus alterum, Lob. ico.

Gramen alopecurinum 2. Tab. *Alopecurus agrestis*

Gramen alopecurinum minus, Ger.

Variat spicâ longiore & breuiore.

VI. Gramen typhoides culmo reclinato.

Gramen alopecuroides minus, Lob. ico.

Gramen alopecurinum 3. Tab.

Gramen alopecurinum majus, Ger.

VII. Gramen typhoides spicâ multiplici.

Calamagrostis prima, Trago descrip.

Gramen typhinum 3. Tab.

Cyperus typhinus, Ger.

GRAMEN PHALAROIDES.

I. Gramen phalaroides majus, siue Italicum.

Gramen phalaroides 2. Lob. ico.

Gramen phalaroides, Tab. *Alopecurus phalaroides*

Gramen alopecuroides majus, Ger.

II. Gramen phalaroid. minus, siue Hispani: 26. in Prod.

III. Gramen phalaroides spicâ molli, siue Germanicum : 27. in Prod.

GRAMEN ALOPECUROIDES.

I. Gramen Alopecuroides spicâ rotundiore:

Αλοπίκκος Theoph. *Logurus rotundus* L. p. 119

Alopecuros Theoph. Ang.

Cauda vulpis Monspelienf. speciosior, Ad.

Alopecuros, Dod. Lugd. Tab. Cam. Ger.

Alopecuros altera, Lob. ico.

Cauda vulpina, Cæs.

Variat: Creticum enim spicâ est maiore & ad tactum delicatiore.

II. Gra. Alopecuros minor spicâ longiore.

Alopecuros longâ spicâ, Tur. *Alopecurus*

Cauda vulpina Monspel. Ad. Lob. ico. *in campo*

Alopecuros maior, Tab. *in campo*

Variat magnitudine & spicarum longitudine, quæ in altera longior, in altera brevior & rotundior.

III. Gram. Alopecuros major spicâ longiore.

Iuncus marinus gramineus folijs Schœnanthi, Ad. Lob. ico. Lugd.

Schœnanthum adulterinum, Tab. Ger.

IV. Gramen Alopecuroides Anglobritann. maximum. *Alopecurus maritimus*

V. Gramen Alopecuroides Africum.

Vtriusq; iconem D. Lobelius ad me misit, & in illustrat. plantarum descripturum monuit.

VI. Gramen Alopecuroides spicâ asperâ.

Gramen echinatum Dalech. Lugd.

Viz Cyrenensis et Libanensis L. nullo, det.

GRAMEN TOMENTOSUM.

I. Gramen tomentosum spicatum.

Gram. tomentosum, Alopecuros vera Theoph.

& Plinij, Lugd. *Saccharum cylicum dicitur, siue vici.*

Gramen sparteum 2. & Schœnanthinû, Tab.

Iuncus marianus gramineus, Ger. tit.

II. Gram. pratent. tomentos. paniculâ sparsâ.

Gnaphalium Diof. Trag.

Typha Diof. Ang. *in campo*

Iuncus bombycinus, Ad. Lob. ico.

Gramen eriophorum, Dod.

Linum pratense, Gef. col. Lon.

Gnaphalium Tragi, Lugd.

Pseudolinum, Calt. ico.

Gramen junceum lanigerum, Thal.

Gram. tomentosum, & Linagrostis, Tab.

Gramen tomentarium, Ger.

Nonnunquam contractis pediculis tanquam pappus conspicitur.

III. Gramen tomentosum alpinum & minus: 28. in Prod. ex Rhætia D. Burferus attulit.

GRAMEN SPARTEVM.

Αρβωαγίλιν Theoph. Spartium Plinio.

I. Gram. sparteum 1. paniculâ comosâ.

Spartum Plinij, Clus. Lob. Lugd.

Spartum herba, Dod. 1 = *Stipa tenuissima*, L. *rupe. dict.*

Spartum Plinii 1. Tab. Ger.

Iuncus Ibericus sive Hispan. Dalech. in Plinio.

II. Gram. spart. 2. panicula brevi folliculo inclusa. *Lygnum spartium* L. *sp. 78*

Spartum herba alterum, Clus. hist.

Spartum alterum Plinij, Lob. Lugd. Tab. Ger.

Spartum herbæ alia species, Dod.

III. Gramen sparteum spicatum folijs mucronatis longioribus, vel spicâ secalinâ.

Spartum tertium, Clus. Lugd.

Spartum herba 3. maritimum, Clus. hist.

Spartum nostras, Lob.

Spartum 5. & Plinianum 3. Tab.

Spartum Anglicanum, Ger.

IV. Gramen sparteum spicatum folijs mucronatis brevioribus.

Gramen sparteum 1. Tab.

Spartum Anglicum 2. Ger. tit.

V. Gramen sparteum spicatum latifolium.

Spartum nostras alterum, Lob. ico.

Spartum 6. vel Plinianum 4. Tab.

Spartum herba 4. Batavicum, Clus. hist.

VI. Gramen sparteum juncifolium.

Spartum nostras parvum, Lob. ico.

Spartum 7. vel Plinianum 5. Tab. *maritimo stru*
L. sp. 77

VII. Gramen sparteum Basileense capillaceo folio: 29. in Prod.

VIII. Gramen sparteum minus, vel Hollandicum: 30. in Prod. *nodosus albus*
L. sp. 78

IX. Gram. sparteum Monseliacum capillaceo folio minimum: 31. in Prod.

X. Gram. sparteum fetas equinas referens: 32. in Prod.

Ex lava Insula allatum: cujus videtur mentio facta in Clusij curis posterioribus, sub herbâ, Sparto Hispanico, non absimili.

XI. Gramen sparteum pennatum.

Spartum Austriacum, Clus. pan.

Gram. 9. vel junceum, Dod.

x1 = Stipa pennata, L. nunc. dict.

Gram. pinnatum Dalech. Lugd.

Variat iuba colore: est flavo, & etiam cædido.

XII. Gram. spart. variegatû: sub 33. in Prod. Sparti nomine D. Lungermannus misit.

GRAMEN IUNCEVM ET SPICATVM.

I. Gram. foliolis juceis oblongis, radice alba. Gramen junceum Dalech. Lugd.

II. Gramen foliolis junceis brevibus majus radice nigra: 34. in Prod. *= Helictes verna, L. nunc. dict.*

III. Gram. foliolis junceis brevibus minus. Exile gramen durius, Lob. 11 = Helictes duruscula, L. nunc. dict.

Gramen exile, Lugd.

Gramen minus duriusculum, Tab. Ger.

IV. Gramen exile Niceum: de quo paucis Busbequius in suo Itinerario.

V. Gramen foliolis junceis radice jubatâ.

Gramen exile durius Norvegicum aut Danicum, Lob. ad par. 2. *Arca comensis, L. sp. 97*

VI. Gramen palustre junceum racemoso femine: 35. in Prod.

VII. Gramen junceum polystachion.

Gramen junceum 2. vel iunceum aquat. majus, Tab.

Gramen junceum aquatic. Ger.

VIII. Gramen junceum folio articulo sylvaticum. *Juncus articulatus, L. sp. 63*

Gram. junceum 1. vel sylvaticum nemorosum, Tab.

Gramen junceum sylvaticum, Ger.

IX. Gramen junceum folio articulo aquaticum. *Juncus articulatus, L. sp. 65*

Gramen aquat. alterum, Lob. ico.

Arundo minima, Lugd.

Gramen junceum polycarpon, Thal.

Gramen aquaticum, Tab. Ger.

Habetur majus & minus Thlio monente: in maiore, post scenifecium, caulis nex us palmaris excrefcit, cui non amplius capitula corymbacea insident, sed vtriculi vnciales paleacei in capillameta fisci, modo virides, modo purpurascetes: rarissimè cum corymbis utriculi repe-riuntur.

X. Gramen junceum folijs & spicâ junci. *J. bulbosus, L. sp. 66*

Gramen junceum maritimum, Lob. ico, Ger. *Juncus squarrosus, L. sp. 67*

Gramen junceum tertium, Tab. *Juncus squarrosus, L. sp. 67*

XI. Gramen junceum folijs & spicâ junci minus. *x1 = Scirpus caespitosus, L. nunc. dict.*

Gramen junceum marinum densè stipatum, Lob. ico.

Gram. junceum 5. vel aquaticum minus, Tab.
Gram. junceum marinum, Ger.

XII. Gramen junceum montanum capite
squamoso: 36. in Prod. *Carex bedströmii, L. 1350*

XIII. Gram. junceum minimum capitulo
squamoso: 37. in Prod. *XIII = Scirpus allicus, L. 1350
mich. det.*

XIV. Gramen junceum minim. alterum
38. in Prod.

XV. Gram. junceum minimum mariti. 39.
in Prod.

XVI. Gramen junceum spicatum seu tri-
gloch. *Triglochin patens, L. 1380*

Calamagrostis 2. Trag. ico.

Calamagrostis 4. Lugd.

Carex minus, Lon.

Gramen mixtum ex Iunco & Gramine, Thal.

Gramen marin. spicatum alterum majus, Cam.

Gramen marinum spicatum, Ger.

Gramen trigloch. Dalech. Lugd.

Gramen junceum 4. vel spicatum, Tab.

XVII. Gramen spicatum alterum.

Gramen marinum spicatum, Lob. ico.

Gramini montano spicato simile in maritimis

Flandriae, Clus. pan. *Triglochin montanum, L. 1380
L. 1380*

Gramen aquat. spicatum, Tab. Ger.

GRAMEN CYPEROIDES.

Spicatum & paniculatum

I. Gramen cyperoides latifolium spicâ rufa:
sive caule triangulo.

Graminis 4. genus, Trag.

Gram. cyperoides, Lob. Lugd. Cam. Tab. Ger.

Gramen triangulum, Lugd.

Carex Tragi, Lugd.

II. Gramen cyperoides latifolium spicâ spa-
diceo viridi: majus: 40. in Prod.

III. Gramen cyperoides angustifolium spi-
câ spadiceo viridi minus: 41. in Prod.

IV. Gram. cyperoid. angustifol. spicis lon-
gis erectis. *Carex elongata, L. 1325
C. vericarpa, L. 1349*

Gramen palustre majus; Lob. ico.

V. Gram. cyperoides spicâ pedulâ brevior.

Pseudocyperus, Ges. hor. Lob. ico. Dod.

Pseudocyperus *δυσόκλαρος*, Thal.

Gramen aquaticum, Lugd. *Carex pseudocyperus, L. 1387*

Majus & minus habetur.

VI. Gramen cyperoides spicâ pendulâ lon-
giore & angustiore: 42. in Prod.

VII. Gram. cyperoid. paniculâ sparsâ ma-
jus, *VII = Scirpus maritimus, L. 1350
mich. det.*

Gram. cyperoid. aquat. vulgatius, Lob. ico. Ger.

Gramen cyperinum majus, Tab.

Variat paniculâ, in altera compactiore & bre-
viore, in altera magis expansâ & longiore.

IX. Gramen cyperoid. palust. majus spicâ
compactâ.

Gramen palustre cyperoides, Lob. ico. Ger.

Gramen junceum triquetrum, Thal.

Gram. cyperinum palustre, Tab.

IX. Gram. cyperoides spicis minoribus,
minus compactis: 43. in Prod.

X. Gram. cyper. palustre majus spicâ divisâ.

Gramen cyper. parvum aquatic. Lob. ico. Ger.

Gramen cyperinum palustre minus, Tab. *Carex cyperinum, L. 1381*

XI. Gramen cyperoides minus paniculâ
sparsâ subflavescente. *XI = Cyperus flavescens, L.
mich. det.*

Iuncus exiguus pratensis, Lugd.

Calamagrostis 3. Trag. ico. Lugd.

Carex minus, Lon.

Gramen marinum spicatum minus, Cam.

Gramen cyperoides minimum paniculâ sub-
flavâ C. Bauhini, Lobelio ad. par. 2.

XII. Gramen cyperoides minus, paniculâ
sparsâ nigricante. *XII = Cyperus fuscus, L.
mich. det.*

Gramen cyperoides minimum nigricante pa-
niculâ, Lob. ad. par. 2.

XIII. Gramen cyperoides miliaceum.

Cyperus graminea, Ad. Lob. ico. Lugd.

Iuncus latus, Lugd. *XIII = Scirpus exploratus, L.
mich. det.*

Pseudocyperus *πολύκλαρος*, Thal.

XIV. Gramen cyperoides maritimum.

Iuncus maritimus, Ad. Lob. ico. Tab.

Iuncus marinus alius Penæ, Lugd.

Gramen maritimum, Eidem.

XIV = Scirpus mucronatus, L. mich. det.

GRAMEN ARUNDINACEUM.

I. Gramen arundinaceum spicâ multiplici.
καλαμάρωστος Dioscoridis. *Feetaria elatior, L. 1381*

Calamagrostis fortè Babylonicum, Ad.

Calamagrostis, Lob. Lugd.

Gramen arundinaceum, Lugd.

Gramen arundinaceum majus, Tab. Ger.

Variat ratione loci: nam quæ in arenosis, spi-
câ est crassiore: quæ in montosis, dumetis hu-
midis, spicâ est tenuiore.

II. Gramen arundinaceum spicatum.

Gramen harundinaceum minus, Tab. Ger.

III. Gramen arundinaceum paniculâ mol-
li spadicâ maius.

*III = Arundo calamagrostis, L.
mich. det.*

II. Phalaris arundinacea, L. 1380

Gram.

Gramen tomentosum Lob.ico.

Gram.loliacei 8. alia species, Thal.

IV. Gramen arundinaceum panicula molli
spicæa minus.

Graminis loliacei octavi tertia species, Thal.

V. Gramen arundinaceū ramosum, plumo-
sum album : 44. in Prod. *Arundinaceæ. L. 467*

VI. Gram.arundinaceum enode maj. mon-
tanum.

Scirpi primum genus, Trag.

Iuncus sylvestris, Lon.ico.

Iuncus lychnanthemus maior, Thal.

Gramen harundin. montanum, Tab.

VII. Gramen arundinaceum enode mi-
nus sylvaticum. *Arundinaceæ. L. 468*

Scirpi alterum genus, Trag.

Iuncus lychnanthemus tenuis major, Thal.

VIII. Gram. arundin. maritimum acutif-
simum.

Oxyagrostis maritima Dalech.Lugd.

GRAMEN NEMOROSVM

Gramen nemorosum glabrum.

I. Gramē nemorosum paniculis albis capil-
laceo folio : 45. in Prod. *Graminis. L. 466*

II. Gramen nemorosum spicā subnigrā re-
curvā.

Gramen cyperinum nemorosum, Tab.Ger.

III. Gramen nemorosum spica rufescente
molli.

Gramen nemorosum 1. Tab.

Gramen sylvaticum, Ger.

IV. Gramen nemorosum spicis parvis
asperis. *Carex muriculi. L. 1302*

Gramen sylvaticum 3. Tab.

Gramen sylvaticum minus, Ger.

Variat latiore folio in dumetis, & angustio-
re in pratis.

V. Gramen nemorosum caliculis paleaceis.

Holostium, Matth. *Juncus tenuis. L. 467*

Holostium Matthioli, Lob.ico.Lugd.

Gramen epigonatocaulon, Thal.

Gramen junceum 6. vel bufonium, Tab.

Gramen junceum, Ger.

Duplex est repens: & erectum.

VI. Gram. holost. alpinum minimum: 46.
in Prod. *Juncus biflorus. L. 467*

Gramen nemorosum hirsutum.

I. Gramen hirsutum latifolium majus.

Juncus pilosus. L. 468

Gramen hirsutum nemorosum, Lob.ico.Ger.

Gramen sylvaticum 4. five pilosum, Tab.

II. Gramen hirsutum latifolium minus.

Magnitudine potissimum differt : datur &
hujus majus & minus.

III. Gramen hirsutum capitulis Pssyllii.

Cyperella Cordi & Pseudocyperi species pu-
mila, Ges.hor. *Juncus compressus. L. 469*

Gram.exile hirsutum cyperoides, Lob.ico.

Gramen cyperinum pilosum, Tab.

Gramen nemorum Dalechampi; Lugd.

Gramen exile hirsutum, Ger.

Variat foliis latioribus & angustioribus.

IV. Gramen hirsutum capitulo globoso.

Combretum Plinij, Ang. *Juncus compressus. L. 469*

Herba Luziola vulgo, Cæs.

Gramen lucida, Tab.

Gramen palustre echinatum, Ger. icon.

V. Gram. hirsut. angustif. majus: 47. in Prod. *Juncus pilosus. L. 468*

VI. Gram. hirsut. angustifolium minus pa-
niculis albis.

Gramen Leucanthemum Dalech.Lugd.

GRAMEN ECHINATVM

& aculeatum.

I. Gramen spicā subrotundā echinatā: vel

Gramen echinato capitulo. *Cyperus echinatus. L. 468*

Gram.echinatum tribuloides, Colum.

II. Gram. spicā planā echinatā: 49. in Prod.

III. Gram. album capitulis aculeatis Italicū.

Gramen aculeatum, Matth. Cast.Lugd. *Schoenus aculeatus. L. 468*

IV. Gramen palust. aculeatum vel minus,
Germanicum.

Gram.palustre echinatum, Lob.ico.

Gramen aculeatum, Lugd.

Variat spicis longioribus, rotundioribus,
sæpe in eadem planta.

V. Gram. palustre aculeatum Italicum vel
majus.

GRAMEN DACTYLOIDES,

five Helianthum.

I. Gramen dactylon Aegyptiacum.

Nejemelmalib, five Gramen crucis, Aegyptus,
Alpino. = *Cynosurus barbanus. L. 468*

II. Gram. dactylon folio arundinaceo ma-
jus: aculeatum forte Plinii.

Gramen, Aug. Chuf. Cæs. *Panicum dactylon. L. 468*

Gramen vulgare Dalech. Lugd.

Gramen canarium alterum, Lob.

Variat nam Gallicum foliis est nonnihil villosis: Germanicum verò; foliis est glabris & cauliculis minus erectis.

III. Gramen dactylon folio arundinaceo minus cum appendice.

Gramen vulgare Dalechampii, Lugd.

Fortè cum secundo idem.

IV. Gramen dactylon folio latiore.

Sanguinaria Nevenaræ, Trag.

Canaria Plinij, & Galli crus Apuleji, Ang.

Coronopus, Leonicensis.

Ischæmon, Gef. cat. Clus. hist. Tab.

Ischæmon vulgare, Ad. Lob. Ger.

Ischæmon Plinij, Clus. hist. quoad iconem.

Gramen ischæmon Plinij, Lugd.

Variat spicis, plerumq; quinis & senis: rarò quaternis: rarissimè ternis.

V. Gram. dactylon angustifol. spicis villosis. Ischæmon secundum, Tab.

Spicis tribus, 6. 7. & 10. variat.

VI. Gramen dactylon scoparium.

Gramen scoparium ischæmi paniculis Gallicum, Lob. ad par. 2.

VII. Gramen dactylon aquaticum.

Gramen aquaticum geniculatum, Tab. Ger.

IX. Gramen dactylon esculentum.

Gramen mannæ, Math. Cast.

Gramen aculeatum, Sanguinaria, Capriola, Leon. Rucl. Ama. *Panicum sanguinalis*

Fruentum m. Germ. Schwad. Oryzæ species, Cord. in Diosc. *Digitaria sanguinalis* & c.

Gramen album seu hirsutum, Gef. hor.

Manna cælestis Germanis, Eidem.

Gramen Mannæ esculentum, Ad. Lob. Ger.

Gramen Mannæ primum, Dod. Tab.

Gramen aculeatum i. Plinij, Thal.

Graminis genus quod in Germ. feritur, Cæs.

Gram. Mannæ prius Math. & prius Dod. Lugd.

GRAMEN PANICEVM.

I. Gramen panicum spicâ divisâ.

Panicum syl. Math. Ad. Cast. Cam. Lugd. Tab. Ger.

Panicum Herbariorum sylvestre, Lob.

Gramen Mannæ alterum, Dod. Lugd.

Milium sylvest. & supinum, Clus. hist.

Panicastrellæ species, Cæs.

an Milium sylvestre Ischæmum, Ang.

Spica subinde singularis, non raro multi-

1 = Panicum brevis galle, L. n. n. det.

plex, eaq; modo herbacci, modò atrorabontis coloris est.

II Gram. panicum spicâ aristis longis armata, Panic effigie gramen aristis circumvallatum, Lob. ico. *11 = Panicum brevis galle, L. n. n. det. m. n. det.*

Gramen panicum Ger. secundum, Tab.

III. Gramen panicum spicâ simplici; *an. udyppis. Panicum brevis galle, L. n. n. det.*

Lolium sextum, Miliaia herba Plinij, Trag.

Panici effigie gramen simplici spicâ, Lob. ico.

Panicastrella, Cæs.

Panicû sylvestre aliud, Dalech. Herba alba fortatse Plinij, Lugd.

Gramen panicum primum, Tab.

Gram. cyperoides spicatum, Ger. ico.

Variat: aliquando enim spica oblonga: aliquando brevi & rotunda.

IV. Gramen panicum spicâ aspera.

Lolium 7. Phalaris syl. Diosc. Trag.

Gramen geniculatum, Tab. Ger. *Panicum verticillatum, L. n. n. det.*

Variat: Monspelii palmo minus: apud nos erectum & cubitale. *10 = Panicum verticillatum, L. n. n. det.*

V. Gramen panicum spicis nigris.

Panici effigie gramen 3. Lob.

Gramen panicum, 3. Tab.

Gramen panicum parvum, Ger.

GRAMEN MILIACEVM.

I. Gram. sylvaticû paniculâ miliacæ sparsâ.

Gram. miliaceum, Lob. ico. Cam. Tab. Ger.

Gramen pratense 4. Dod. *1 = Milium effusum, L. n. n. det.*

II. Gram. mont. panicula miliacæ sparsâ: 50 in Prod.

III. Gramen arundinacèu paniculâ miliacæ: 51. in Prod.

GRAMEN SORGHINVM.

I. Gramen Sorghi paniculâ erectum.

Gramen sorghi effigie, Lob. ico.

Gramen sorghinum, Tab. Ger.

Gramen pratense 5. Dod.

II. Gramen arundinaceum Sorghi paniculâ sparsâ: 52. in Prod.

GRAMEN SPICA TRITI-

ca & Secalina.

I. Gramen latifolium spicâ triticeâ latiore compactâ: 53. in Prod.

Variat latiore & angustiore folio.

II. Gram-

VII = Panicum sanguinalis, L. n. n. det.
 10 = Panicum brevis galle, L. n. n. det.

II. Gram. latifol. spicâ triticeâ divulsâ : 54. in Prod.

III. Gramen angustifol. spicâ triticeâ compactâ : 55. in Prod.

IV. Gram. angustifolium spicâ tritici muricæ simili. IV = Triticeum junceum, L. m. d. d. d.
Gramen frumentarium segetalève, triticeum, sive triticea spicâ, C. Bauhini, Lob. ad. par. 2. 56. in Prod.

V. Gramen spicâ fecalinâ : 57. in prod.

GRAMEN SPICA BRIZAE.

I. Gramen spicâ brizæ majus : 58. in Prod.

II. Gramen spicâ brizæ minus : 59. in Prod.

III. Gram. spicâ geminâ millepedæ simile. Gramen dystachyophoron, Colum.

GRAMEN HORDEACEVM.

I. Gramen hordeaceum montanum sive majus. I = Elymus Europæus, L. m. d. d. d.
Graminis loliacei 3. genus majus, Thal.

II. Gram. hordeaceum minus & vulgare. Lolium tertium, Trago. II = Hordeum murinum, L. m. d. d. d.
Holcus Plinij, Aristida alijs, Ang.

Hordeum murinum, Tur. & Cæs.

Hordeum spontaneum spurium, Lob.

Hordeum sive triticum murinum, Dod.

Hordeum spurium, Tab. Ger.

Graminis loliacei 3. genus, Thal.

Gramen hordeaceum, Lugd.

III. Gramen hordeo disticho simile.

Gramen hordeaceum pumilum, Clus. cur. post. III = Hordeum murinum, L. m. d. d. d.

GRAMEN LOLIACEVM.

I. Gramen loliaceum spicâ longiore.

Alpa Diosc. Arist. Theoph. Gal. Orib. Aegin. Aët. Zisafon Constan. Zinzania Arabum.

Lolium & Aera, Plinio.

Lolium, Ruel. Matth. Ges. cat. Ama. Cord. in Diosc. Tur. Dod. Cæs. Cast. Lugd. Tab.

Lolium & triticum temulentum, Ad. Lob.

Lolium verum, Ges. hor.

Lolium album, Ger.

Frumentum satuum, Lon.

Variat: communiter aristas habet, sed sine aristis quoq; Bononiæ observatum.

II. Gramen loliaceum latifolium spicâ angustiore : 60. in Prod.

III. Gram. loliac. angustiore folio & spicâ. III = Lolium perenne, L. m. d. d. d.
Dioscoridi, à seminis colore phœniceo.

III = Lolium perenne, L. (m. d. d. d.)
I = " temulentum, L.

Herba Phœnicea Græcis, hordeum murinum nostris, Plin.

Lolium quartum, Trago.

Phœnix, Matth. Tur. Lacun. Dod. (cui & Lolium murinum.) Cast. Ang. Cord. Lon. Cæs. Lugd.

Hordeum murinum, Guil. Lob. Tab.

Graminis loliacei 4. genus Tragi, Thal.

Lolium rubrum, Ger.

IV. Gram. loliace. minus spicâ simplici : 61. in Prod. IV = Triticeum tenellum, L. m. d. d. d.

V. Gramen loliaceum minus supinum multiplici spicâ : 62. in Prod.

VI. Gramen loliaceum supinum.

Gramen phalaroides exile supinum humi sparsum Danicû, Lob. ad. par. 2. à quo accepimus.

VII. Gramen maritimum paniculâ loliaceâ : 63. in Prod.

GRAMEN FESTVCAE, SEV

Aegilops & Bromos herba.

I. Festuca graminea glumis hirsutis,

Lolium 2. Trag. at i. cone. Bromus sterilis, L. d. d. d.

Aegilops & Festuca, Dod. gal. Ges. hort.

Bromos, Lac. altera, Ger.

Bromos sterilis altera, Lob. Lugd.

Lolium, Lon.

Festuca altera, Dod.

Gramen murorum Dalech. Lugd.

Festuca graminea, Thal.

Phœnicis altera species, Eid.

Syphonium, Bromos herba, Tab.

Variat spicis, quæ aliquando quasi in fasciculum comprehensæ, & Phœnix altera est Thalij: aliquando dispersis: sic aliquando glabris, aliquando hirsutis: & propriè Secales vitium est.

II. Festuca gramin. glumis vacuis : 64. in Prod.

Variat: aliquando aristis oblongis incurvis armata Monspessuli reperitur.

III. Festuca graminea effusâ jubâ : 66. in Prod.

IV. Festuca graminea nemoral. latifolia mollis.

Festuca quarta, Thal.

V. Festuca juncea folio : 66. in Prod. V = Stipa juncea, L. m. d. d. d.
an Festuca nemoralis quinta & tenuifolia, Thal.

VI. Festuca juncea folio spicâ geminâ : 67. in Prod. VI = Bromus sterilis, L. d. d. d.

VII. Festucaavenacea sterilis elatior. Bromus sterilis, L. d. d. d.

III Bromus - B. brevis, L. d. d. d. Bpō.

βρώμος Diosc. alijs. *βρώμος πίκος*, ad differentiam avenæ.

Festugago, *Gaza*.

Lolij primum genus, Trag. def.

Aegilops prima, Matth. altera, in comp.

Aegilops, Lac. vera, Gef. hort.

Bromos & *avena herba*, Dod. gal.

Festuca & *avena Græca*, Lon.

Avena sterilis, Ad. Thal.

Bromos sterilis, Lob. ico. Ger.

Bromos herba, Dod. Lugd.

Avena Græca, Cæs.

Aegilops 1. & *Avena fatua*, Tab.

IX. *Festuca avenacea sterilis humilior*.

Lolij quintum genus, Trag.

Bromos herba graminei generis, Thal.

IX. *Festuca graminea arvensis minor*.

Festuca sexta, Thallio.

X. *Festuca pratensis lanuginosa*: 68. in Prod.

XI. *Festuca dumetorum*: 69. in Prod.

XII. *Festuca dumetorum folijs angustissimis pilosis*: 70. in Prod.

XIII. *Festuca vtriculis lanugine flavescētibus*.

Αἰγίλωρ Diosc. Theoph. (ubi *Gaza Avenam* vertit.) Gal. Oribas. Aegin.

Hordeum festuca, seu *Aegilops*, Plinio.

Aegilops Bromoides Belgarum, Lob.

Festuca prior, Dod.

Avenæ tertium genus syl. Cæs.

Avena sylvest. seu *nigra*, Thal.

Aegilops Dodonæi, inter *Aegilopē* & *Bromum*

media, Lugd.

Aegilops sexta, *Bromoides* 2. Tab.

XIV. *Festuca altera capitulis duris*.

Aegilops, Ang. Matth. comp. Ad. Dod.

Aegilops secunda, Matth. Lug.

Festuca five *Aegilops Narbonensis*, Lob.

Triticum sylvest. in Sicilia, Cæs.

Fruentum syl. Cast. ap. *Aegilops virens*

Aegilops Lobelij & *Penæ*, Lugd. 1. 1489

Aegilops peregrina, Tab.

Festuca Italica, Ger.

Spica communiter ex duobus aut tribus capitulis duris composita est: nonnullquam ex pluribus compacta, spicam triunciale obtinet.

XV. *Festuca longissimis aristis glumis vacuis spadicei coloris*.

Aegilops 4. *Bromoides* 1. Tab.

Aegilops Bromoides, Ger.

XV = *Stipa capillata*, L. melle. det.

XI = *Avena pubescens*, B. 6. 1489

GRAMEN AVENACEVM.

I. *Gram. montanum avenaceum spicatum*.

Gram. montan. spicatum. Clus. pan.

Gram. sylvaticum secundum, Tab.

Gram. marinum spicatum alterum, Ger.

II. *Gram. mont. avenaceum locustis rubris*:

71. in Prod. *Melica montana*, L. 1. 98

Variat caule, lævi in montosis: in dumetis humidis, folijs cauleq; subasperis.

III. *Gram. avenaceum locustis rarioribus*.

Gram. avenaceum rariore grano Danicum,

Lob. ad. par. 2. à quo accepimus.

IV. *Gramen avenaceum capillaceum minoribus glumis*.

Gramen Anglo-Britannicum avenaceum, Da-

nico nemoralis simile: Hoc nomine à D. Lobelio accepimus.

Gramen nemorale avenaceum alterum ex fusco xerampelinum & lucidum Danicum, Eid.

ad. par. 2. cuius etiam varietatem notat.

V. *Gramē avenac. montanū lanuginosum*.

Gramen monta. avenæ femine, Clus. pan.

Gramen avenaceum, Tab. *Melica ciliata*, L. melle. det.

Hordeum distichon, Ger. ico.

VI. *Gramen avenaceum lanuginosum glumis rarioribus*: 72. in Prod.

VII. *Gram. avenac. lanuginosū ramosum*.

Gramen glumosum Dalech. Lugd.

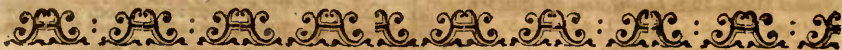
IX. *Gramen glumis varijs*: 73. in Prod.

IX. *Gramini affinis planta ad gutturis inflammationes utilis*.

Planta in planis nascens graminis modo, Petri de Osma in epist. ad Monardem. sed quid?

IX = *Cynurus corollatus*, L. melle. det.

SECTIO SECVNDA.

IVNCVS, NARDVS, CYPERVVS,
Sparganium, Vva marina & Equisetum.

DE IVNCO.

IVNCVS à jungendo, Græcis ἰύνκος, à loris & funibus dicitur. Dioscorides, in odoratum & in odorum divisisse videtur. Nam l. 1. de iunco odorato, quem simpliciter ἰύνκος per excellentiam nominavit: at l. 4. c. 52. de inodoro egit: hunc duplicem fecit, unum levem, alterum acutum: hunc sterilem, & alterum semine nigro & crassiore calamo, & tertium ἰλόχονον prioribus carnosiores. Sic Theoph. 4. hist. 13. tria sunt genera, ἰύνκος ἀκαρπος, acutus & sterilis, qui mas. κάριμος, frugifer, quem μελαγχράνον, atriferum vocitat: tertius ἰλόχονος dicitur: at de odorato 9. hist. 7. egit. Plinius l. 21. c. 18. quinq. fecit, 1. Mariscum appellatum, 2. marinum, oxyshænum, & huius tria genera: acutum, sterilem, quem marem & oxym: alterum semen ferentem, quem Melantranin vocant, & fructuosior: magis tertium, qui Holoshænos nominatur. Quare iuncus alius est odoratus, in odorum alter; vel alius locis aridis, alius aquosis provenit: hic, vel in aquis dulcibus, vel maritimis. Rursum utriusq. generis alij ἀπέχεις ἢ ἀκρῶς, in mucronem pungentem desinunt, alij in fastigium obtusius: & sic alius λείος, levis: alius τραχῆς, asper: alius fastigio acutiore, alius obtusiore. Iuncus levis & in fastigio acutus, alius est oxyshænos, alius holoshænos. Oxyshænos alter mas, ἀκαρπος, nullo semine facundus: alter femina, μελαγχράνιος, nigrum semen ferens: sic ad secundum, clavatus: petrosus verò, ad lapides referendus est.

I. Iuncus odoratus sive aromaticus.

ἰύνκος ἰσόμοσος ἢ ἰσόμοσος ἢ ἰώδης, Hipp.
ἀρωματικὸς ἢ ὑπερβῆνός, Græcis posteriorib.

ἰύνκος, Diosc. & Galeno.

Iuncus odoratus, Plinij, Hermol. Ruel. Matth.

Tur. Lac. Ad. Lob. Clusij Garz. Cæs. Cast. Lugd.

Iuncus rotundus, Celso.

Iuncus rotundus odoratus, Marcell. Ama.

Corn. *unde in p. schiavandini*

Schænus & Iuncus odor. teres ac rotund. Cord.

Schœnanthum, Mesuæo, Lon. (cui & Cypereus rotundus.) Tab. (& Iuncus aromaticus.)

Cam. (& Iuncus floridus sive aromaticus) Aco-

stæ.

Squinanthum, Varroni, Ang. Guil. & Officinis, quasi ἰύνκος ἄσθος, iunci flos.

Adhar & Adhir, Arabib. Sachbar, Arabiæ incolis.

Palea de Mecha & Paltus camelorum, vulgo.

IVNCVS ACVTVS.

I. Iunc. acut. capitulis sorghi: ἰύνκος οξυς Diosc.

Iuncus acutus, Ang. Cord. in Diosc. Cast. acuto cacumine, Ges. cat.

Iuncus maritimus primus, Ad.

Iuncus rotundus alter, Cæs.

Huc referri potest

Vlva palustris & inusitatum Caricis genus, cuius folia peracuta crura & pedes fauciant: par. 6. Ind. occid. expedit in Floridam.

II. Iuncus acut. marit. capitulis rotundis.

Iuncus acuminatus, Ama. 11 = Scapus Holochoenus, L.

Iuncus acutus maritimus alter, Ad.

Holochoenus maior, Lugd.

III. Iuncus acut. marit. caule triangulo: s. in Prod.

an Iuncus exiguus maritimus, Cæs.

IV. Iuncus acutus paniculâ sparsâ.

Iuncus tertius, Dod. gal. acutus, Dod. Cast.

Iuncus acutus vulgar. Lob. ico.

Iuncus oxyshænos Dodonæi, Lugd.

J. filiformis B 2

Iun-

I V N C V S L A E V I S

ὄλαξιμος.

I. Iuncus seu Scirpus Indicus.

Iuncus Indicus porofus, Cluf. cur. post.
an ex hoc Iunco parantur tapetia in Guinea:
Linc. par. 2. Ind. or. c. 4. & ex hoc Scirpove vi-
ridi, sportulas, storeas, stragula & pileos in Gui-
nea puellæ conficiunt: par. 6. Ind. or. c. 7. &
apud Bantanos, pilæ luforia: par. 5. Ind. or. fig.
vndecima.

II. Iuncus maximus, five Scirpus maior:
quâvis veteres Scirpum à Iunco diftinxiſſe vi-
deantur. II = Scirpus lacustris, v. n. u. det.

Marifcus Plinij.

Iuncus paluſtris major, Trag. Tab.

Iuncus grandis Holofchænos, Gef. cat. Dod.

Scirpus, Iunci tertia ſpecies, Lac.

Iuncus tertius holofchænus, Ang. Caſt.

Iuncus & Scirpus, Lon.

Iuncus aquaticus maximus, Ad. Lob. ico. Ger.

Iuncus lævis aquaticus maximus, Thal.

Iuncus rotundus 3. Cæf.

Iuncus lævis, Ger. ico.

Holofchænos Theophrasti, Lugd.

III. Iuncus five Scirpus medius.

Iuncus ſylvaticus, Tab.

Iuncus aquaticus maximus, Ger. ico.

IV. Iuncus lævis paniculâ ſparſâ major.

Iuncus vulgaris alter, Trag.

Iuncus oxyſchænos, Ang. J. E. J. L. 464

Iuncus lævis (ſeu lenis,) Cord. in Dioſc. Dod.

Lugd. five Oxyſchænos vulgo.

Iunc. læv. vulgat. Ad. Thal. paniculâ ſparſâ,

Lob. ico.

V. Iuncus lævis alter.

Iunci lævis aliud genus, Lugd.

Ex hoc, medulla prorfus nivea ad lucerna-
rum lumina extrahitur.

VI. Iuncus lævis paniculâ ſparſâ minor.

VII. Iuncus lævis paniculâ non ſparſâ.

Iuncus, Matth. Lac. Caſt.

Iuncus lævis, Lugd. J. E. J. L. 464

Iuncus lævis glomerato flore, Lob. ico.

Iuncus paluſtris minor, Tab.

an Iuncus rotundus primus, Cæf.

VIII. Iuncus exiguus montanus mucro-
ne carens: 2. in Prod. J. E. J. L. 468

an Iuncus lychnanthemus tenuis, Thal.

VI. J. E. J. L. 463

IX. Iuncellus inutilis: 3. in Prod.

Chamæſchænos, Gef. J. E. J. L. 468

Huc referendus eſt

Iuncellus omnium minimus, Ad.

I V N C V S A C V M I N E R E F L E X O .

I. Iuncus acumine reflexo maior.

Iuncus lævis, Gef. cat. Tab.

Iuncus melancranis, & Iuncus oxyſchænos ſcæ-
mina, Lugd. J. E. J. L. 468

an Iuncus lychnanth. tenuis major, Thal.

II. Iuncus acumine reflexo alter: 4. in Prod.

III. Iuncus acum. reflexo min. vel trifidus:

5. in Prod. J. E. J. L. 468

I V N C V S C A P I T V L I S .

I = Scirpus holostachyus, v. n. u. det. Equiſeti.

I. Iuncus capitulis equiſeti major.

Iuncus aquat. min. capitulis equiſeti, Lob.

Iuncus clavatus, Dalech. Lugd.

Iuncus alius ſecundus, Eid.

Variat ſcirpis latioribus & triplo âguſtoribus.

II. Iuncellus capitulis equiſeti minor & flui-
tans: 6. in Prod. II = Scirpus fluitans, v. n. u. det.

I V N C V S C A P I T V L O L A N V .

ginofa & bombycino.

I. Iuncus capitulo lanuſino: five Schœ-
nolaguros, 7. in Prod. Scirpus lanuginosus, v. n. u. det.

II. Iuncus alpinus bombycinus: 8. in Prod.

I V N C V S F L O R I D V S .

I. Iuncus floridus major.

Calamagrotis 2. Trag. prima, Lugd.

Sparganium, Dod. gal.

Iuncus floridus, Matth. Caſt. Lugd.

Gladiolus paluſtris, Cord. hiſt.

Gladiolus aquaticus, Gef. cat. Dod.

Carex alterum, Lon. Calamus undulatus, v. n. u. det.

Iuncus cyperoides floridus paludofus, Lob.

Iuncus cyperoides paludofus, Eyſt.

Iuncus cyperinus floridus, Tab.

Butomos Theoph. Cæf.

Quibusdam Butomos Theoph. 1. hiſt. 8. & 4.

hiſt. 9. 11. 12. alijs Gladiolus Eiuſdem 1. hiſt. 8. &

16. Item 4. hiſt. 9. 10. 11. nonnullis Spargani-
um Dioſcorid. l. 4. c. 21. Flos colore eſt in pur-
pura diluto: at Tragus candido notat.

II. Iuncus floridus minor: 9. in Prod.

Schenckijana palustris 2. 468

NARDVS.

NARDVS Diofc. l. 1. forte à Naardo vrbe Syriaca, Euphrati contermina: alijs $\nu\alpha\rho\delta\omicron\varsigma\alpha\chi\upsilon\varsigma$. quam inter aromata Dioscorides: inter odorata ad vnguenta, Theoph. 9. hist. 7. recensuit.

Genera Dioscorides plura fecit, & cap. 6. differentias multas, loco natali solum differentes, proposuit, omnibus in vno monte nascentibus: vt Syriacam, Occidentem versus Syriam respiciente: Indicam, Orientem versus ad Iudæam vergente: hac duplex, vna in monte, altera ad radicem montis, non procul à præterfluente Gange, quæ Gangitica, quæq; omnes simul adferuntur: addit & Samphariticam: de reliquis speciebus infra l. 4. agemus. Plinius de Nardo & ejus differentijs l. 8. cap. 12. verba fecit.

I. Nardus Indica, quæ spicæ, Spica nardi, & Spica Indica Officinis.

Nardus, Ruel. Cord. in Diofc. Ges. cat. Lac. Tur. Lob.

Nardus Indica, Matth. Cord. hist. Lon. Cast. Lugd. Tab. Ger.

Spica Nardi, Ang. (cui Nardus Gangitis Diofc.) Mundel. Amat. (& Indica spica.) Ad. Lob. ico.

Acoft. Cæf. (qui ex Algarum genere esse statuit) Lugd.

Spicæ nardus, quam frumenti more ad duarum

vel ternarum spithamarum altitudinem exrescere scribunt: in 4. part. hist. Ind. Orient. c. 39.

Hæc à Syriaca & Gangetica, tantum natalibus differre videtur.

II. Nardus spuria Narbonensis. *N. gangitis. l. 4. 79.*

Nardus Gangitis spuria Narbonæ, quæ Ganguidi Dioscoridis profus quadrare videtur, Ad. Lob. ico. // = *Steluta nodosa. l. 1. 101. det.*

Nardus spuria Narbonensis, Lugd.

Nardus Narbonensis, Ger. adulterina, Tab.

CYPERVS ET EIVS

Species.

Kύπειρος aut Κύπερις, à radice effigie, quæ pyxidulam aut vasculum pusillum imitatur, nomen accepisse videtur.

Genera duo Dioscorides l. 1. recensuit: alterum radice rotundâ, quod Officinarum Cyperus est: alterum Gingiberis effigie, quod in Officinis Curcuma dicitur. Theoph. 4. hist. 11. Cyperum (Gladiolum Gaza verit) radice inæquali esse scribit, partim crassa carnosâq; partim gracili & furculosa. Plin. l. 21. c. 18. Cypero radicem olivæ nigra similem tribuit, & cum oblonga sit, Cyperidem vocari.

Cyperus alius amarus, alius dulcis est: amarus, vel odoratus, vel inodorus: uterq; vel rotundus, vel longus: dulcis verò vel angustifolius, vel latifolius est.

CYPERVS ROTVNDVS

Odoratus.

Kύπειρος στρογγυλος.

I. Cyperus rotundus Orient. major.

Cyperus rotund. Hodueg. Ægyptijs, Alpino.

Cyperus Diofc. major rotundus, Ad.

Cyper⁹ rot. Oriët. maj. vel Babylonicus, Rauw.

Cyperus major Syriacus, Cam. in Matth.

Cypero rotundo similis, Cæf.

II. Cyperus rotundus Orientalis minor.

Cyperus rotundus minor, Ad.

Cyperus minor Creticus, Cam. ad Matth.

Orientalis cortice est fusco; Creticus verò nigro.

III. Cyperus rotundus vulgaris.

Cyperus, Trag. Lob. ob. cui & luncus quadrat.

Celsi. // = *Scirpus maritimus. l. 1. 101. 102. det.*

Iuncus angulosus & triangularis, Plinio.

Cyperus prima species, Ama.

Cyperus rotundus, Cord. in Diofc. Ges. hor.

Dod. Lob. ico. Lon. Tab. Ger.

Cyperus alter radice olivari, Cæf.

IV. *Cyperus rotundus minimus* Hispanicus.
Cyperus rotundus pumilus, Clus. cur. post.

CYPERVS ROTVNDVS
 inodorus.

I. *Cyperus rotundus inodorus* ex Florida.
 Radix S. Helenæ, Monar. Clus. exot.
 Pater noster S. Helenæ, Cast.
 Pater nost. vel radix S. Helenæ Monardi, Lugd.
 Galangæ similis radix ex Florida, Frag.

II. *Cyperus rotundus inodorus* Anglicus.
Cyperus rot. inod. litoricus, Lob. Lugd.
Pseudocyperus, cujus herbam Noccum in He-
 truria vocant, Cæs. // = *Salsus maritimus* L. var. B. mis. det.

III. *Cyperus rotundus inodorus* Germanicus.
Cyperus aquaticus septentrionalis, Lob.
Cyperus aquaticus, Lugd.
Cyperus rotundus, nigras inodoras radices
 habens, Cam. // = *Salsus maritimus*, L. var. C. mis. det.

CYPERVS LONGVS ODORATVS.

I. *Cyperus odor. radice longa*: sive *Cyp-
 rus Officin.* Cyperus longus L. var. A.

Cyperus radice gracili & furculosa, Theoph.
Cyperida, Plinio.

Cyperus, Matth. (qui & longum & rotundum
 vulgarem vna fig. exprimit, ut & Lugd.) Ang.
 Fuch. Tur. Lac. Ges. cat. (cuj & *Iuncus angu-
 losus*) Cast.

Cyperus Romanus, sive longus, Cord. in Diosc.
Cyperus longus habitior, Ad.
Cyperus long. odorator, Lob. Lugd.
Cyperus longus, Cord. Ges. hor. Dod. Cam.
 Tab. Ger.

Cyperus secunda species, Ama.
Cyperus primus & major, Cæs.
 Galanga syl. longa, Germanis.

II. *Cyperus longus odor* Peruanus.
 Radix contra yerua, id est, venenis adversans,
 Monardi. Doradum L. var. B. L. 156
 Radix contra venena, Lugdun.

CYPERVS LONGVS INODORVS.

I. *Cyperus longus inodorus* Peruanus.
 Drakena radix, Clus. ex. Lugd.
 Bezoardica radix, Tab.

II. *Cyperus longus inodorus* Orientalis.
 Radix Drakenæ affinis, Clus. ex.

III. Radix contra venenatas sagittas,

Tarvpara radix in Guiena cujus succo vulnera-
 ti sanantur: par. 8. Ind. Occid.

IV. *Cyperus longus inodorus* Germanicus.
Cyperus long. inodor. syl. Lob. ico.

V. *Cyperus long. inodor. sylvaticus*, vel
 montanus: hic in Prodromo describitur. Cæsar.
 IV = Schœnerus Maritimus, L. var. B.
 mis. det. L. 156 B

CYPERVS ESCVLENTVS.

I. *Cyperus rot. esculentus angustifolius*.
χυρονόριον, Ges. hor. // = *Cyperus coccolithus*, L. mis. det.

Trasi, Matth. Cast. Cæs. Lugd. Frag.
 Herba radice magnitudine avellanæ, Cord. ob.
Iuncus avellana, Ama.

Trasi Veronensium, Ad. Lob.
Dulcichinum, Ges. hor. Guil. Dod.

Holoconitis Hippocratis, Fabric.
Cyperus dulcis, Theoph. Cam. Tab.
Cyperus esculentus, Ger.

Malinathalla (quasi valde regerminans) The-
 ophrastris, Aegyptiorum, & *Anthallium* Plinij,
 Dalech. in Plin. Cæs. Colum.

Margaritæ Aegyptiæ, Autori libri Aristotelis,
 de plantis, Dalech. in Plin.

Trasi folio cyperi, Clus. in Garz.
 Habaziz, Portæ.

Habel absis Tripolitanis, sive Granum alzelen
 Arabum, Rauwolf.

Plantam hanc nec caulem, nec florem, nec
 semen producere, sed sola radicum propagatio-
 ne conservari, Gesnerus l. de hor. & Pona in suo
 Baldo, affirmant. Contrà, Matth. Dodonæus
 Lob. Columna, cum flore pingunt: & Cæsali-
 pinus, caules, folia, & semen Cyperi, & Fra-
 gus flores spicatos aliquantum flavos, tribuit.

II. *Cyperus rotund. esculent. latifolius*.
 Caceras, Garziæ: addit Clus. in notis, an Μαλι-
 ναβάλλα Theophrasti.
 Caceras in Goa, Frag.

SPARGANIVM.

Σ Παργάνιον από των σπαργάνων, fasciolis, quòd folijs eius latis & vitilium modo lentis, pro fascijs nutritices utantur: cuius Dioscorides l. 4. meminit: Βέτομος Theoph. 4. hist. 8. cui mas & femina, & hac sterilis.

- I. Sparganium ramosum.
Sparganium, Trag. Matth. Ang. Tur. Cord. in
Diosc. Gef. cat. Lac. Cæs. Cast. Cam. Tab.
(cui & Gladiolus palustris.) Ger. Eyf.
Butomos Theoph. Ang.
Butomon, Ruel. Dod. gal. Ges. cat.
Platanaria, Dod. Thal.
Sparganium & Butomos Theoph. Lob.
Carex, Lon. *3. erectum l. 1378*
Phleos femina, Lugd.
Calamagrostis secunda, Eidem.
II. Sparganium non ramosum.
Sparganium alterum, Lob. Cæs. Lug. Tab.
Platanaria altera, Dod. *5. erectum B.*
Sparganium latifolium, Ger. *l. 1378*
III. Sparganium minimum, in Prodomo
descriptum, à Dom. Furero missum.

POLYGONVM BACCIFERVM
sive Vva maritima.

- I. Polygonum bacciferum scandens.
Caucon & Ephedra, Plinio.

Ephedra sive Anabasis, Bellonio & Dod.
Ephedra Plinij fortè, Rauwolf.

- II. Polygonum bacciferum maritimú majus, sive Vva maritima major.
Polygonum quartum Plinij majus, Clus. hist.
Tragos, sive Vva marina major, Lob.
Vva marina, Dod. quoad icon.
Polygonum marinum 1. sive cocciferum 1. Tab.

III. Polygonum bacciferú maritimú min^o.

- Tragos, Ruel. Tragium, Ges. hor.
Equisetum quartum, Matth. Lugd.
Croton Nicandri, Ang. *Ephedra distachya*
Equiseti facie recemosa planta, Ad. *l. 1472*
Vva marina Monspel. Lob. Tab.
Polygonum quartum Plinij minus, Androsace
fortè Bellonij, Clus, hist.
Polygonum marinum secundum, Tab.
Tragus, sive Scorpius maritimus Dalech. Lugd.
Tragum, Vva marina, Cam.
Vva marina quarta, vel minor, Ger.
an Osteocollon, Hieroclis & Absyrtij, Lugd.

EQVISETVM.

Ἰππῆρις Dioscoridi l. 4. c. 46. sive Cauda equina, quòd folia setis equinis respondeant. Hinc Plinio l. 26. c. 13. Equisetum, Hippuris à Græcis dicta, est pilus terre. equina seta similis; cui l. 18. c. 28. Equisetis, & Equiselis dicitur.

Genera duo Dioscoridi, alterum vicinis arborum caudices scandens: alterum caule cubito majore, & comis brevioribus &c. Plinius & tertium agnovit, quod pini folijs assimilavit.

I. Equisetum palustre linariæ scopariæ folio: 1. in Prod. *Platanus alba l. 1379*

- II. Equisetum palustre longioribus setis.
Hippuris major, Brunf. Dod.
Equisetum 1. Matth. Lac. Ang. Cast. Lugd. qui etiam sub Equiseti primi Asparago Dodon. pinxit. *E. ferrugineum, l. 1379. n. 1. d. d. l.*
Caucon Plinij, Ang.
Equisetum majus, Dod. gal. Lob. ob. Ger.

Hippuris, Ama. Ad. Lob. ico.

Equisetum 2. & Hippuris, Diosc. Tab.

III. Equisetum palustre brevioribus setis.

Equisetum palustre, Lob. ico. *E. frutescens, l. 1379. n. 1. d. d. l.*

IV. Equisetum palustre brevioribus folijs

polypermon: *περίσπον δάρον. Hippuris vulgaris*

Polygonum femina, Dioscoridi.

Polygoni tertium genus, quod Oreon, Plin.

Polygonum femina, Matth. Eric. Cord. Ges.

cat. & hort. Dod. Ama. Ang. Lac. Cast. Lugd. Tab.

Sanguinalis femina, Cord. in Diosc.

Limnopeuce, Cord. hist.

Polygonū femina femine vidua, Ad. Lob. ico.

Polygonon femineum, Thal.

Equisetum tertium, Cæs.

Cauda equina femina, Ger.

Hoc communiter sine semine reperitur, aliquando ad singulas articulorum commissuras dena & plura semina (hinc polyspermon) adnascuntur.

V. Equisetum pal. minus, polytachion: 2. in Prod. *S. palustre, L. p. multi. det.*

VI. Equisetum palustre tenuissimis & longissimis setis: 3. in Prod.

VII. Equisetum sylvaticū tenuissimis setis.

Hippuris minor altera, Trag.

Equisetum sylvaticum, Tab. Ger.

IX. Equisetum pratense longissimis setis.

Equisetum alterum, Matth. Lac. Cæs. Lugd.

Hippuris altera, Trag. Ama.

Hippuris & Equisetum, Ges. cat.

Equisetum, Fuch. ico. Cord. in Diosc.

Equisetum longius, Dod. gal. (figurā transpositā.) Fuch.

Hippuris major, Thal. prima, Lon.

Hippuris fontalis & Equisetum 2. Diosc. Lob.

Hippuris minor, Lob. ico. figurā 2.

Equisetum palustre majus, Tab. palustre, Ger.

IX. Equisetum arvense longioribus setis.

Hippuris minor, Trag. Dod. Thal.

Hippuris altera, Ges. cat.

Equisetum, Er. Cordo, minus, Fuch. figurā transpositā: minus vel 3. & 4. Lon.

Polygonon femina, Fuch. ico.

Equisetum alterum, Cord. in Diosc. Lob. ico.

Hippuris arvensis major, Tab.

Equisetum segetale, Ger. *S. arvense, L. multi. det.*

X. Equisetum folijs nudum non ramosum five junceum, *ἰσχυρὸς ἀρβύλλος.*

Hippuris major, Trag. major altera, Lon.

Sanguinali femina similis, Cordo in Diosc.

Polygonum femineum *ἀφύλλινον*, Thal.

Equisetum Iunceum, Tragi. Lugd.

Hippuris sine folijs & nuda, Tab.

Equisetum nudum, Ger. *S. junceum, L. p. 157.*

XI. Equisetum folijs nudum ramosum.

Equisetum 3. Matth. Lugd.

Hippuris minor, Lob. ico. & Dodon. sed utriusque quoad primam figuram. *S. hyemalis, L. p. 157.*

XII. Equisetum nudum minus variegatum Basileense, *S. hyemalis, L. p. 157.*

an Hippuris lacustris, folijs mansu arenosis, Gesn. coll. quod in Prod. 4. est.

XIII. Equisetum fetidum sub aqua repens. 5. in Prod.

Equisetū pini folijs simile apud Plinium: & Hippuris minima à Diosc. nō descripta, Dal. in Plin.

Equiseti quintum genus minimum, Lugd.

SECTIO TERTIA.

DE ARVNDINE, PAPPY, ET Typha.

ARVNDINO.

ARVNDINO (qua Græcis κάλαμος, παρὰ τὸ καλῶς ἀμῶσθαι, ut vult Etymologus) in odoratam & inodoram dividitur. Odoratam sive Aromaticam, Diosc. l. 1. c. 17. et inodoram c. 115. proposuit, & genera quinque agnovit.

Est enim τῶσδε, Ἰνδῶ, συριγγίας, δὲναξ, & Φραγγίτους: solida, famina, fistulis dicata, crassa & sepiaria. Verum Theoph. 4. hist. 12. duo summa genera, τὸν αὐλητικὸν, καὶ τὸν ἑτέρον, tibialem & reliquā constituit, & inde in plures species subdividit. At Plinius l. 16. c. 36. multis plures differentias agnovit: quare l. 24. c. 11. viginti novem genera se demonstrasse monet, ubi & odoratam mentio fit.

ARVND O ODORATA

I. Calamus Aromaticus Indicus.

Κάλαμος, & *Κάλαμος ινδικός*, Hipp. & Gal.

Κάλαμος ινδικός, Theoph.

Κάλαμος αρωματικός, Diosc. Orib. Aegin. Aëtin.

Κάλαμος ινδικός, Dionysio de situ Orbis.

Calamus Arabicus, Plutarch. Alexadrinus, Cel.

Calamus odoratus, Plin. Hermol. Ruel.

Calamus aromatis, Plin. Hermol. Ruel.

Calam. aromaticus, Cord. in Diosc. Fuch. comp.

Guil. pap. Garz. Lob. ob. Clus. ad Garz. Acoft.

Cæs. & in 4. parte Ind. Orient. fig. 29. & Dirin

go Malays, & Deringo, par. 3. Ind. Or. 39.

Diringuo, 4. parte Ind. Orient. fig. 29.

II. Calamus aromaticus Syriacus.

Calamus aromaticus à Syriaco divers. Guil. pap.

Calāus odorat. Libani, Lob. ico. Cam. ad Matth.

Solius Calami figuram proponunt, qualem

à Doct. Paludano, anno 1579. ex Ægypto allatum, Patavij accepimus, qui 1. in Prod.

III. Calamum odoratum Matthiolum pingit, & ex eo Lacuna, Lonicerus, Acofta, Durantes, Lugd. hist. Tabernæm. & Gerard. Calamum aromaticum nominant, quæ fictitium suspicamur.

ARVND O INODORA

I. Arundo vulgaris sive φραγμαίτις Diosc.

Κάλαμος Καραία, Theoph.

Harundinis quintum genus, Trag.

Harundo phragmitis, Ruell. Corn. Dod.

Arundo aut Calamus, Tur. Ges. Lon.

Harundo vallis, Ama. *Arundo vallis*, L. 110

Harundo vallatoria, Dod. gal. Lob. Lugd. Thal.

Ger.

Arundo palustris, Matth. Lugd. Tab.

Calamus vulgaris, Cord. in Diosc.

Canna secunda, quæ femina Diosc. Ang.

Calamus sive harundo alia gracilis, Cæs.

II. Arundo sativa, quæ *Ανάξ* Dioscor. & Theoph.

Arundo, Matth. Lac. Cast. Amnica, Ruel.

Arundo domestica, Matth. Lugd. Tab.

Arundo cypria, Dod. gal. Ama. Ger.

Canna quarta, quæ Donax, Ang.

Arundo magna, Ges. hor. Italica major, Cam.

Arundo donax sive cypria, Dod.

Arundo donax sativa, Lob.

1 = arundo phragmitis, L. 110
11 = Arundo donax, L. 110
Misc. hist.

Calamus, sive harundo crassa, Cæs.

III. Arundo Anglica folijs in summitate dissectis: 2. in Prod.

IV. Arundo scriptoria atrorubens.

Κάλαμος συγγίσις, Diosc. *Σύγγις*, Theoph.

Syringias fistularis arundo 3. Dod. gal.

Canna tertia, Calamus scriptoria, Ang.

Harundo fistularis, Ama.

Fistula vel Syringa, Lob. ico.

Canna fistularis, Tab. Ger.

Sic in China ex Arundinibus pennæ scriptoriæ fiunt (an ex hac?) in quas penicilla more pictorum nostratium induunt: in hist. Ind. Orient. par. 2. c. 26.

V. Arundo sarcta maxima atrorubens, qua Principes pro scipionibus vtuntur.

Κάλαμος σαρτός, Dioscoridi.

Κάλαμος σαρτός, Theophrasto.

Canna Indica, aliquibus Papyrus, Matth. Ital.

Canna prima species Diosc. Ang.

Arundo Indica & septima, Dod. gal.

Arundo Indica, cum teres sit, Papyrus antiquorum non rectè statuitur, Guiland. pap.

Iuncus, papyri Ægyptiæ genus, Ama.

Nastos vel sarcta, Lob. ico. tertia, Tab.

Nastos Clusij, Ger.

VI. Arundo sarcta geniculata sive sagittalis.

Nastos & arundo prima, Dod. gal.

Nastos sive sarcta altera toxica, Lob. ico.

Arundo sarcta seu Nastos 1. Tab.

Calamus sagittalis, Ger.

In Bali Insula, gestant Cannas sagittivomas,

ex quibus teretes exilesq; sagittulas ex Arundine sabrefactas (an ex prædicta arundine?)

in apice verò intoxicatas, efflant: in hist. Ind.

Orient. part. 3. c. 39.

VII. Arundo sarcta flava.

Ζευγίτις καὶ ἐννήχιας, Theophrasto.

Arundo femina & secunda, Dod. gal.

Nastos, seu sarcta, sive toxica gracilis & plicatilis, Lob. ico.

Nastos secunda, Tab.

Arundo sarcta, Ger.

VIII. Arundo repens vel Chamæcalamus.

Arundo humilis, Ges. hor.

Arundo tertia in maritimis, Cæs.

Arundo epigeios, Lugd.

ARVNDŌ INDICA.

I. Arundo arbor: in qua humor lacteus gignitur, qui Tabaxir, Avic. & Arabibus dicitur. Mambu Indorum, in cuius arundinibus Tabaxir sive Saccar Mambu, Garziae.

Mambu sive arbor Tabaxir, Lugd. Frag.
Spodium aut Tabaxir Persianorum, Acoft.
Spodium, Cast. Frag.

Hi duo secuti errorem Gerardi Cremonensis, qui in Rhafi Tabaxir Arabum per Spodium reddit: cūm *σποδός* sive Spodiū, sit Tutia Arabum, cuius in externis remedijs solum usus est. Tabaxir verò in Arabum compositiōibus, intra corpus sumatur.

Est autē Tabaxir (ut habetur in 4. part. Ind. Orient. c. 14.) medulla arundinis Mambu sive Bambus, & vocatur Saccar Mambu id est, Saccharum de Mambu, quod propter insignem vim medicamentosam magni sit, & ab Arabibus, Persis, & Aethiopicibus, qui illud Tabaxir vocant, avidè coemitur.

Harundo Indica, Clus. exot.

Bambus sive Iunc. Indic⁹ 4. p. Ind. or. c. 14. fig. 12.
Bambu, Manibu, ex qua Tabaxir, part. 4. Ind. Orient. cap. 3.

Cāna Tabaxir & Arundo, quā Indi Bambus vocant, Idem.

Sunt arundines aspectu gratissimæ, præaltæ, nigrae, rotundæ, crassæ, ita ut utraq; manu vix junctim includas, imò femoris crassitie. Crescunt sponte in Norsingæ Regno ad littus, & universo littore Malabar, præcipuè juxta Choromandel. Indi ex ijs domos suas ædificant, ut in Terenate, quas findunt, & singulari industria intorquent: par. 5. Ind. Orient. Sic in Pegu etiam, & stramine teguntur: par. 7. Ind. Or. c. 35. & 37. & in civitate Bantam, cuncta ædium sublicia ex his arundinibus assulatum dissectis constant: 3. part. Ind. Orient. c. 22. Imò adlesticas Pallankyns dictas vulgò, utuntur, in quibus mulieres per publicum deferunt. Sic & naviculas, duobus viris capiendis aptas conficiunt: par. 2. Ind. Or. 17. & par. 4. c. 14. Hac adversarij, quem vitā omnino exuere nolunt, dorsum contundunt: par. 2. Ind. Orient. c. 32.

Arundines in Indiæ Occident. sylvis (an eædem cum priore?) non raro nascuntur, crassitudine cruris humani, quæ ad ebt teneræ, ut singulae stantes vno ictu gladij secantur: aridæ ve-

rò tanta duritie, ut fissis illis, & in modū Chirurgicorum scalproꝝ efformatis, sagittas suas ita arment Barbari in Brasilia, ut vno ictu feras humi fundant, &c. in Ind. Occident. hist. part. 3. c. 12.

Cannæ seu arundines editissimæ nascuntur, quarum quodlibet intersepe mensuræ Hispanicæ capax est: hæc struaturis ædium etiam adhibentur: in hist. Ind. Occident. l. 4. c. 30.

Cannarum Hierosolymitanarum nomen quoq; occurrit in hist. Ind. Orient. part. 4. c. 6.

II. Arundo Saccharifera.

Arundo octava, vel saccharata, Dod. gal.
Harundo ex quo Saccharum, Cord. in hist.

Arundo Saccharata, Dalech. in Diof.

Sacchari canna, Ges. hor.

Arundo saccharina Indica, Ad. Lob. ico. Lugd. Canna mellea, Cæs.

Arundo & calamus saccharinus, Tab.

Calamus Indicus, par. 6. Ind. Or. c. 19.

Calamus Indicus Saccharites, & Canna Saccharina, in hist. Ind. Orient. par. 4. 5. & 6. c. 38.

& hist. Occid. Ind. part. 3. 4. 8. & 9.

De Sacchari differentijs, & conficiendi modo, in nostris in Matthiolum notis, & lib. de compositiōe Medicam. egimus: Vide & Munsteri cosmograph. l. 2. c. 91.

III. Arundo Indica versicolor.

Canna de Bengala Lusitanis: in Regno Bengala crescunt Arundines versicolores, medulla plenæ, crassitie arundinibus Hispanicis similes, paulo tamen tenuiores: virides adhuc, lentæ insectantur, ad stanni modum, aut instar Sabicis, foris punctis versicoloribus notatæ sunt, haud secus ac si arte ita pictæ forent. Utuntur ijs in Lusitania mulieres vetulæ pro scipionibus, quibus gressus titubantes sustinent, quarum varia genera apud Doct. Paludanum videre est: in hist. Ind. Orient. part. 2. c. 18.

IV. Arundo Indica versicolor flexilis.

Rota vocant in Bengala, aliud genus ejusdem arundinis, quod gracilius & succinctius est, viminis ad modum flexile, ex quo Calathi & alia multa pulcherrima conficiuntur: ex hist. Ind. Orient. part. 2. cap. 18.

V. Arundo Indica punicea mollis.

Arundo vel Scirpi potius genus puniceæ coloris & mollis, quam parumper contortam, arcu pro

pronervo adaptant: nascitur in Regno Congi-
ano, & in regno Bengala ad Gangen fluvium,
hist. Ind. Orient. part. 1. c. 5.

VI. Arundo Indica volubilis.

Arundo Indica in Insula Sumatra, variè se circa
arbores vinciens, centum, ducentarum, imò
trecentarum, & plurium Orgyarum longitu-
dine, ita vt vix ejus origo finisue deprehendi
possit, circulis vasarijs cõficiendis, valde accom-
moda: ad Clusij curas posteriores.

VII. Arundo Indica fluitans.

Trombas sive arundineta fluctuantia in Bali In-
sula: in hist. Or. Ind. part. 3. c. 2. & 40. & part.
4. fig. 10. pingitur.

Arundines longæ seu Algæ in salo fluctuantes,
par. 5. Ind. Or.

IIIX. Tubuli arundinacei ad Asthma.

Refert Monardis, & ex eo Lugd. hist. ex Hispani-
niola adferri tubulos cannarum, qui extrinse-

cus & intrinsecus, gummi illiti sunt, quod Ta-
baci succum esse putant. Addit Clus. incolas
Virginæ frequenter vti tubulis quibusdam ex
argilla factis, ad Tabaci fumum hauriendum:
quales apud Anglos in frequenti usu.

IX. Arundo Indica latifolia.

Canna Indica, Ges. hor. Clus. hisp. (cui & flos
cancris nonnullis,) Cam. Cæs. rubra, Eyst.

Arundo Indica florida, Ad. Lob. & Canacorus
quorundam.

IX. Canna indica, l. mis. dict.

Papyrus, Cast.

Gladiolus Indicus, Cam. ad Matth.

Arundo seu Canna Indica, Lugd.

Arundo Indica latifolia sive florida, Tab.

Harundo florida, Ger.

X. Arundo Indica latifolia, flore luteo pun-
ctato: quæ 3. in Prod.

Canna Indica lutea rubris maculis punctata,
vel flore croceo guttato, Eyst.

P A P Y R U S E T Q V A E

pro Papyro usurpantur.

CVM Papyrus in Aegypto res sit cognata Arundini, secundum Plin. l. 24. c. 11. imò &
Calami chartis seruiant, eodem, lib. 16. c. 36. autore: idcirco papyrum, & ea quæ in novo
Orbe Papyri vicem præbent, subjiciamus.

I. Papyrus Nilotica sive Aegyptiaca.

Ræmper, Diosc. & Theophrasto.

Papyrus, Plinio & Alpino.

Papyrus Aegyptia sive Biblus Aegyptia Eusta-
thio, Guil. pap.

II. Papyrus Syriaca vel Siciliana.

Sari, Theophrasto. *Cyperus papyrus, l. 1. p. 11.*

Biblus secunda, Eustathio.

Papyrus altera species, quæ Papyrus in Sicilia,
Guiland.

Papyrus, Cæs. Nilotica, Ad. Tab. Ger.

Papyrus Aegyptia, Penæ, Lugd.

Cum in novo Orbe diversarum arborum fo-
lijs & corticibus pro papyro vtatur, hæc nomi-
naretantù lubet, siquidè ad arbores pertineant.

I. Palmeta humilia, Scalig. Lugd.

II. Guaiabara in Insula Hispaniola, ex O-
viado, Lugd.

III. Copey, ibidem apud eundem.

IV. Tal, in provincia Mangi, Lugd.

V. Lantor, palmæ Indicæ genus, cujus folia

viri longitudinem æquant: hist. Ind. Orient
part. 4. c. 3. & 6. & pingitur fig. 15.

VI. Ficus Indicæ folijs & Turcæ vtuntur,
hist. Ind. Orient. part. 6. c. 38.

VII. Palmæ, nuces Indicas Cocos gignen-
tis, arboris substantiam plicabilem viupant:
hist. Ind. Orient. par. 4. c. 12.

VIII. Arboris folijs sex brachiorum lon-
gis, cujus folio extenso, tres, quatuorue viri, in
itinere operiuntur, vt pluvias non metuant:
ex Nicolai Costini itinerario, Lugd. hist. or.
refert.

IX. Papyrus ex Iava, est liber arboris tenu-
issimæ membranæ instar, vt ex Clusij notis,
Lugd. hist. proponit.

Papyrifera arbor libro tenuissimæ membranæ
instar candido, Clus. exot. l. 1. c. 4.

an Pannus è libro arboris quo in Insula Tido-
ræ femina è pudenda tegunt, Pigafetræ.

X. Arboris liber subpunice coloris, Clus.
l. cit. qui & Filorum tenuissim: ex arboris

cortice confectorum ibidem meminit.

XI, Melt five Magnei, ex hujus folijs, Mexi-

cani papyrum & pergamenum conficiunt:

Duretus de admirabilibus plantis.

TYPHAEIVSQUE SPECIES.

TΥΦΗΣ Diosc. l. 3. c. 133. meminit, cui florum effigies turbinata, quasi typhonis sese gy-
rantis turbinem, aut gigantis staturam minacem signaret, nomen dedisse videtur.

Duplex est, palustris & cerealis. Theophrast. vtriusq. meminit: alterius 4. hist. 11. in lacu
Orchomenio nascentis: alterius, inter frumentacea, 2. hist. 4. & 4. caus. plant. 6. At Diosco-
rides de prima, de qua Plinius l. 16. c. 36. inter aquaticos Calamos egit.

I. Typha palustris major.

Typha, Dioscorid. & Theophrasto.

Typha aquatica, Trag. Lugd.

Typha, Matth. Fuch. Ama. Lac. Tur. Cord. in

Diosc. Lon. Lob. Cast. Tab. Ger.

Typha palustris, Ruel. Cæs. aquatica, Cestrum

motionis, Dod.

Papyri species, Dod. gal.

Vlva, Ang.

Iuncus asper Dod. Lugd.

II. Typha palustris clavâ gracili.

Typha media, Clus. pann. *3. Augusti potius*

III. Typha palustris minor.

Typha minor, Ad. Lob. ico. Lugd. minima,

Clus. pann. *2. Augusti potius p. 2. 1598*

Typha minor five Typhula, Tab.

SECTIO QVARTA.

DE FRUMENTO.

Triticum, Zea, Hordeum, Secale, Avena, Vstilago, Oryza,

Milium, Panicum, Phalaris.

FRUMENTACEA dicuntur, quacumq. geniculato culmo, & foliis harundinaceis
constant, semenaq. panificio & pulvis aptum, in speciebus aut subis producunt, cetera Triticum,
Hordeum, Milium, Panicum, & his similia.

Genera prima duo sunt, per tempora satius divisa: Hyberna, qua circa Vergiliarum occasum
sata, terra per hyemem nutriuntur, ut Triticum, Hordeum: Aestiva, qua ante aëstasem, Ver-
giliarum exortu ferantur, ut Milium, Panicum. Verum in Græcia & Asia, omnia Vergiliarum
occafus seri, Plinius testis est: quædam autem utroq. tempore in Italia: ex his quædam & tertio,
Veru scilicet: aliqui enim Verna appellant, Milium, Panicum, Alicam seu Siliginem.

DE TRITICO.

TRITICVM, quamvis generaliter omne frumentum, quod ex speciebus tritum, ac tritu-
ratione repurgatum est, significet, ut ex Varrone colligere est, posteriores tamen, peculiari fru-
menti specie Tritici nomen tribuunt, de quo priori loco, Dioscoridem imitati, qui l. 2. c. 107.
περί πυρώων primò egit. Πωρός dicitur Græcis, quasi σπυρός, pro σπορός, ἀπο τῆσπέρεν, secu-
ndum Etymologicum.

Genera duo fecit Dioscorides: at Theoph. 8. hist. 4. plura ratione regionum, qua ex locis cognomina sortita sunt: qua etiam colore & specie, & proprietate inter se differunt: quem Plinius l. 18. c. 7 sequitur. Sic in Lyma Ind. Occident. vna Tritici spica, duplo plus Hispanicis spicis fundit: in hist. Ind. Occident. part. 9. additamento.

I. Triticum hybernum aristis carens.
Triticum, Brunf. 4. Gef. hor. Cord. hist. Dod.

Tab. five Robus, Genus. Dod. gal.
Tritici primum genus, Trag. Fuch. Lon.

Siligo spica mutica, Lob.
Triticum spica mutica, Lugd. Ger.

Triticum aristis carens, Cæs.
Siligo veterum videtur, quam Plinius Tritici delicias vocavit. *Triticum hybernum, l. 18. c. 7. vna & melle. dicit.*

II. Triticum rufum grano maximo.
Far five Adoreum veterum, Lugd.

III. Triticum rufum hexastychon.
Tritici rufi genus aliud, Lugd.

IV. Triticum spicâ multiplici.
Triticum ramosum Plinij, spicâ ramosâ, Cæs.

Tritici quinta species, & Gran del graspo, id est, frumentum racemosum, Ang.

Triticum multiplici spica, Lob. ico. Ger.
Ble qui truche, Lugd.

Triticum typhinum multiplici spicâ, Tab.
Triticum racemosum, Porta. *iv. 7. compositum & melle. dicit.*

Spicis modo paucioribus, modo pluribus, ita ut Matthiolus 24. spicas viderit.

V. Triticum semine oblongo.
Long gran Matisonenfum, ad *βίσην* Thraciam Galeni accedere videtur, Lugd.

Huic congener Frumentū Scourgeon, Ruellij.

VI. Tritici aristis longioribus spicâ cæruleâ.
Triticum Loca vocatum alterum, Lob. ico.

Tragus frumenti genus spicâ cæruleâ, Lugd.
Triticum nigrum peregrinum 2. Tab.

Triticum lividum, Ger.

VII. Triticum aristis longioribus spicâ albâ.
an Far Gallicum five barbati genus, Ruel.

Robus five Triticum, Insularis Gallo-belgis Loca vocatum, Lob. ico. *vii. 7. hys. hys. melle. dicit.*

Triticum typhinum, Ger. quartum, Tab.

IX. Triticum typhinū multiplici folliculo.
Typha inter frumentacea, Theoph. Typha, Galeno: Typhē, Plinio.

IX. Triticum typhinum simplici folliculo.
Tritici tertium genus, Trag. Fuch. Lon.

Triticum, Matth. Lac. Cast. Lugd.

Typha cerealis, Dod. gal.
Typha Dodonæi, & Typha Fuchsi, Lugd.

Triticum aristis circumvallatum, Lob. Ger.
Triticum aristis munitum, Cæs.

X. Triticum typhinum simplici folliculo Hispanicum.

Triticum typhinum, Dodon. Lugd.

Triticum aristis circumvallatum, Lobel.

XI. Triticum sylvestre Creticum.

Agriostari, id est, Triticum sylvestre grano minore tritico sativo, in Creta frequentiss: Honor. Belli epist. 5. ad Clusium.

Agriostari, five Frumentum syl. Creticum, Poni Bald: Ital.

Z E A E I V S Q V E S P E C I E S.

ZE A, Ζέα, & Ζία, quibusdam idem cum ὄλυρα: alijs frumenti peculiaris species, qua Latinarum Semen est: nam & Plinio Zea, Semen dicitur l. 18. c. 8.

Duūm generam est Dioscorid. l. 2. c. 111. ἀπλὴ & δίκωκος.

I. Zea Briza dicta, vel Monococos Germāica.
Zea ἀπλὴ, quod simplicis grani sit, Diosc.

Spelta prima, Trag. ico: secunda, Eid. descript.
Zea, Ang.

Zea simplex, Matth. Lac. Cord. in Diosc.

Zea alterum genus, Fuch.

Frumentum loculare, Ruell.

Siligo, & Zea alterum genus, Tur.

Briza, Dod. gal. Ad. Lugd. monococcus, Lob. Ger.

Monococcus, frumentū barbatum, Far venticulum rubrum, Col. Zea, Mnesithei fortē, Dod.

Spelta vulgō, Cæs.

Zea species prima, Cast.

Zea monococcus, Tab. minor & monococcus, Lugd.

II. Zea dicoccos vel major.

Ζεα Αιωνιος, (quod grana bina juncta habeat,)

Zea Diosc. = *Triticum spelta*, L. mic. det.

Zea, Theopl. & Galeno.

Zea, Brunf. Cord. in Diosco. Lon. Ger.

Spelta prima, Trag. descri. secunda, Eid. ico.

Zea dicoccos, Matth.

Zea altera, Matth. Lac. Cast.

Zea primum genus, Fuch. Tur.

Zea, Romanis veteribus Semen, nunc Spelta, Dod. gal.

Zea, vulgò Spelta, Far antiquis: Ador posterioribus, & Semen Adoreum, Dod.

Typha, Ang.

Far primum, Cæs.

Zea major seu dicoccos, Lugd.

Zea ador, Tab.

III. Zea Amylea, vel Zeopyrum Amyleum.

an Far. halicastru trimestre cognominatu, Col.

Triticum secundum, Trag. Fuch. Lon.

Olyra, Dod. gal. Lugd.

Triticum trimestre, Cord.

Amyleum frumentum & Far halicastru, Dod.

Frumentum vel Triticum Amyleum, Tab.

Triticum amyllum, Ger.

IV. Zeopyrum seu Triticospeltum, quod

naturam habeat *Ζεας η πυρρ.*

Ζεαρον η θυμωγιστον, Galeno.

Spelta species tertia, Trag.

Hordeum alterum, Ang.

Zeopyron, Dod. Ad. Lob. Lugd. Tab.

Hordeum glabrum, Cord. hist. hexastichon,

hodie hordeum sine tunica, Cord. in Diosc.

Hordeum nudum, Gesl. hor. Ger. mundum, Cæs.

Hordeum *θυμωγιστον*, Cam.

V. Zeocryton seu Oryza Germanica.

Oryza Germanica, Trag. (cuj & Tragum ce-

reale, & candidum far,) Dod. cuj & Far Gal-

licu, & frumentum barbati genus Ruellij videtur.

Olyra, Ad. = *Hordeum Zeocryton*, L. mic. det.

Far, *Deutscher Weisz*, Cast.

Typha Theophrasti, Tab.

an Far Clusianum, Lugd.

Spelta in Regno Congiano, omnium frumen-

torum, quæ habent, vilissimum, quo porcos alunt: in hist. Ind. Orient. part. 1. lib. 2. c. 1.

Siligine abundat ex se Cambaia Regnum: hist.

Ind. Orient. par. 1. lib. 2. c. 1. & Chinæ tellus

feracissima est Siliginis, ibid. c. 25. & Japonen-

sis terra siligine m fert, ibid. c. 28.

Siliginis Turcicæ, quæ Millie Abraïn dicitur, pro-

montoriu Viride perfelix: Ind. Or. part. 3. c. 40.

HORDEVM EIVSQUE SPECIES.

HORDEVM, *Κεσθηδο* ἢ *Ζεα κρηνη*, quod coreperio & in usum recepto, glandibus spre-
tis, à brutis homines distincti sunt: antiquissimum enim in cibis hordeum, sicuti Athenien-
sium ritu, Menandro auctore, apparuit, & gladiatorum cognomine. (vt Plin. l. 13. c. 7. loquitur,) qui
Hordearij vocabantur: nunc studiosos, idiota sic appellare solent.

Vnius Dioscorid. l. 2. c. 108. meminit: at Theoph. 8. hist. 4. Hordeum aliud rotundius minusq,
aliud oblongius majusq;: item aliud candidum, aliud ad purpuram accedens. Hoc, vt & Tri-
ticum, in Indis Occid. semine ex Hispania delato, fecundius & uberius nascitur, vt habetur
in hist. Ind. Occid. par. 9. c. 31.

I. Hordeum polystichum hybernium.

Hordeu, Brunf. Matth. Lac. Gesl. hor. Lob. Dod.

Lon. Cast. Cæs. Ger. η. vulgare, L. mic. det.

Hordeum majus, Trag.

Hordeum polystichum, Fuch. Tur. Dod. gal.

(cui & Hordeum Cantherinum,) Lug. Tab.

Hordeum primum, Ang.

Hordeum secundum hyemale, Cord. in Diosc.

Polystichu dicitur quia in multos versus spi-

catur: est enim differetia in spicarum forma, ma-
gnitudine & granorum numero: quoddam binos,
quoddam ternos, quaternos, quinos, cumq; plu-
rimu senos versus habet: sic aliud rotundius &
minus, aliud oblongu & majus, aliud candidi-
us, aliud nigrius.

II. Hordeum polystichum vernum.

Hordeum senis versibus, Matth. Cam.

Hordeum Septentrioni notissimum *πολύσχηρον*,

Lob. obs. η. vulgare, L. mic. det.

I. Vstilago secales.

Vstilago, Trag. Dod. (cui Avenæ ac Triticii proprie morbus) Lon. Lob. Lugd. (cui præferim Avenæ pestis est.)
Vstilago secalina, Tab.

II. Vstilago hordei.

Vstilago polyctichi, & Vstilago hordei dyficti, Lob. ico.

Vstilago hordeacea, Tab.

III. Vstilago Avenæ: & Lob. ico,

Vstilago Avenacea, Tab.

O R Y Z A. — *O cadum. L. 475*

ORYZA Dioscoridi l. 2. c. 117. *Op'vov* Theoph. 4. hist. 5. *Oryza* Plin. l. 18. c. 7. ex qua *Prifanam* fieri scribit. Per *Prifanam* aliqui intelligunt *Oryzam*, qua vulgò cortice nudata venalis habetur.

I. *Oryza Italica*, ad differentiam Germanicæ, de qua inter Zeas.

Oryza, Brunf. Matth. Ang. Tur. Cord. in Diosc. Lac. Dod. Lob. Lon. Cæs. Cast. Cam. Tab. *Oryza peregrina*, Trago.

Oryzam, frumentacearum generi, Diosc. inter legumina, Galenus recenset, Lugd. *Hordeum Galaticum* Columellæ, *Hormolaus*, Ruel. Amat. & Tab. censuere.

II. *Oryza* Indiæ Orientali peculiaris.

Oryzæ peculiare genus, Regina Patensis, Hollandis obtulit, vt habetur in Ind. Or. par. 8. sed quid? *Oryzam* ex India originem traxisse, & per vniversum ferè orbem disseminatam esse, in 6. part. Ind. Orient. scribitur. Hæc præcipua omnium Indiæ Orientalis locorum annona est, part. 3. Ind. Orient. c. 39. Hinc Indis loco panis est, ex ea placentas parantibus; ex

qua in China potum faciunt, quem in Peru Aquam vocant: in Iaponia vinum, quod Iaveses Aracle nominant: & in Pegu, Aquam extrahunt, quæ cum aqua vitæ certat: part. 7. Ind. Orient. c. 36.

Distingvunt in *Oryzam* optimam, quâ Girasol, & in vilioiorem, quam Chambasal Indi vocant. Linscot. par. 2. Ind. Or. c. 37. & par. 4. c. 6. In summa, *Oryzæ* usus, vniversis propè nationibus, non minus quàm frumentum familiaris est: ut de China, Iaponia, Philippinis, & maxima Indiæ Orientalis parte sileam, etiam per Africam & Aethiopiam vniversam, Indiamq; Occidentalem, cibus vsitatissimus est. Sic & Europæi, qui panes ex frumento habent, *Oryza*, obsonij vice, cum lacte aut aqua decoctâ, utuntur.

FRUMENTVM INDICVM.

ETSI in Canaria frumenti varia genera habeantur: attamen potissimū apud Indos quadruplex est: Primum, Miliū Indicum: secundum Mays, quod Triticum ipsorum est: tertium, quod Manigetto indigetant: quartum est *Oryza*, que in Regno Congiano Mazza di Mantupo, id est, semen Lusitanicum, at Malaicenses Bras appellant: & tres posteriores species delineata in 6. parte historia Indiæ Orientalis figurâ 14. proponuntur.

I. Frumentū Indicum, seu Miliū Indicum. Miliū hoc spicas habet oblongas, ex granulis colore semen Cannabis æmulantibus, compositas, formâ nonnihil oblongis, utriculis sive folliculis aristis carenibus inclusis instar Dispacii herbæ, quod trium mensium spacio succrescit: dein abscinditur, in terram mensis spacio deponitur, vt Solis calore probè exiccetur

& percoquatur: tandem spicæ à culmis refecantur, in fasciculos collectæ domum deportantur, stramine operiendis, vel muniendis ædificijs, destinato. Hoc frumentū genus optimum est, quod fractum & comminutū, candidissimum apparet, ex quo facili labore panis pinfitur, cum admodum molle sit, & attritu statim, massam conficiendis panibus aptam, præbeat. Et hoc fru-

hoc frumenti genus, semper habuerunt, etiam ante Lusitanorum adventum: hist. Ind. Orient. part. 6. cap. 30.

An semen, quod Congiani Lucum vocant, cannabis grana, nisi quod paulo sit majus, referens, quod molâ manuariâ, subactum & pistum, panem præbet candidum, tritico non inferiorem, hist. Ind. Orient. part. 1. l. 2. cap. 1.

an Arundinis genus granum ferens, nostro Secali aut frumento simile, quod decoctum esui est aptum: Insulæ Virginæ historia.

II. Frumentum Indicum grano avellanæ magnitudine.

Folia habet angusta & tenuia, sed in tantam altitudinem, quemadmodum tertium, non exurgit: ex ramis frumentum illud instar nucum avellanarum dependet, quod aristas habet cum Tritico sive Mays convenientes, colore rubicundo: grana cute tenella involuta, putaminibus includuntur, & peculiaribus quasi loculis, ad modum granorum in malo Punico, ab invicem distincta: seminatur in agris, quemadmodum frumentum verum, potissimum in Africa, & quidem in peculiari quodam loco, qui nomen etiam suum inde obtinuit: & Aethiopicibus

Manigette; Batavis, Grain dicitur: part. 6. Ind. Or. cap. 38.

III. Frumentum Indicum Mays dictum.

an Triticum Bactrianum Plin. l. 18. c. 7.

Frumentum Arabicum, quod Mays nominant, in hist. Ind. Orient. part. 8.

Frumentum ex Guinea, ibid.

Triticum Indicum sive Mays, quod Lusitani apud Nigritas primò seminarunt: in hist. Ind. Orient. part. 6. c. 31.

Pagatowr, Virginæ indigenis.

Avati fructus, ex quo Brasiliiani potum Kaawy coquunt: Stad. par. 3. Amer. c. 17.

Milium amplum, Triticum Sarracenicum, barbaris Avati, quod idem cum Indorum Mays, & Triticum Peruanum, Lero part. 3. Amer. c. 8.

Milium Abrayn, id est, Siligo Turcica in Baly. par. 3. Ind. Or. c. 40.

Frumentum Asiaticum: par. 7. Ind. Occid.

Milium Brasilianum: par. 3. Amer.

Milium in florida: par. 6. Ind. Occid.

Differentia notanda, cum duo genera, ad sex vel septem pedes, tertium ad decem in Virgi-

nea excresecat. Sic alterum crassius & rotundius, ut quod è Lucanistollitur: alterum subtilius & aridius; quod Morochen appellant.

Gratum hoc magni proventus est (bis enim Martio & Junio serunt: part. 2. Ind. Occid.) cum in Peru ex vno grano 600. gignantur: at in Virginea mille & quinquaginta, & interdum bina millia reddat. Siquidem spica vel vna, vel binæ, ternæ, vel quaternæ, & singulæ spicæ quinquies, sexies, & septies centena grana in Virginea contineant: apud Americanos, singuli culmi tribus quatuorve spicis onusti adoleseunt, quarum singulæ, grana centum & amplius pendunt. Sic grana alba, rubra, flava, cærulea, in Virginea sunt.

Frugum omnium communissimum Indiæ Occidentalis locis, in Peru, nova Hispania, Guatimala, Chile, & universa terra firmâ, in Insulis verò non item: sic & in Indiæ Orientalis aliquibus. Hoc Indi communi er cum primo commiscunt: & ex hoc solo panem Arepas nominatum, & potum Chicha (potus subacidulus Cici dictus: par. 9. Ind. Occid. addit.) Indis vocatum; ut fortissimum, quod in Peru Sora dicitur.

an hæc herba quâ in Brasilia aliquando senes virilia contegunt, cujus folia duorum digitorum latitudine, paulum incurva, in longitudine excresecant, veluti calamus qui ipicam Milij sive Tritici Sarraceni conteget: Lero in Brasil. cap. 7.

Hactenus ex hist. Indica: subijciamus recentiorum nomina.

Turcicum frumentum, Trag. (cui & Typhamagna) Fuch.

Frumentum Indicum, Matth. Lon.

Milium Indicum Plinianum; Ruell. Gef. Ad. Lob. cui & Mays Occidentalium.

Milium Indicum, Dod. (cui & frumentum Asiaticum). Tur. Lac. Gef. tur.

Frumenti octava species Turcicū dictum, Ang. Triticum Bactrianum sive Indicum, Cord. h. it. Gef. hor.

Frumentum Turcicum, Dod. Gef. hor. (cui & Panicum peregrinum rectius.) Tab. Ger.

Triticum Indicum Fuchsij & Matth. Lugd.

Maizum, Monardj.

Maiz, triticum Indicum potius, quam frumentum Turcicum dicendum, cum non ex Ali-

fed India primum fit allatum, Cam.*

Maiz Indorum, Panicum Indicum, Cæs.

Mays, quod nulla specie cum Milio, quod Plinius ex India in Italiam importari scribit, conuenit, Ioseph. Acoſta hiſt. Ind. l. 4. c. 16.

Variat apud nos floribus colore, purpureo, rubeo, luteo, aliquando pro ratione fructus futuri: granorum in colore quatuor præcipuè genera: habetur enim grani rufefcentibus, nigricantibus, crocantibus, & fulbalicantibus.

IV. Frumentum Ind. Mays dictū alterum.

Milium Indicum magnum aliud, Lob. ico.

Milium Indicum, Caſt.

Frumentum Indicum, Tab.

Frumentum Aſiaticum, Ger.

Hoc cum ſpicarum colore variet, idcirco Tabernæmontanus ſpicas ſedecim, Gerardus ve-

rd 12. pingit: quæ colore ſunt vel ſimplici, vel mixto: ſimplici, albo, luteo, aureo, violaceo ſpadiceo, nigro: mixtis colorib*, albo, ſpadiceo: & cæruleo: cæruleo, albo, nigro, partimq; punctis ſpadiceis mixto: albo, violaceo, luteo eum punctis ſpadiceis: rubro, nigro & ſpadiceo: luteo albo, aliquando cæruleo & violaceo, aliquando luteo & albo, violaceis & cæruleis punctis aſperſis: rubro & ſpadiceo: aureo & albo: cæruleo, luteo, albo, & punctis cæruleis aſperſis: deniq; cæruleo, luteo, violaceo & albo.

V. Frumentum Indicū Mays dictum minus. Hujus Tabern. meminit, quod prioris altitudinem tantum mediam attingat, cujus ſpicæ non ad culmorū latera, ſed floribus ſuccedant, colore albo, rubeo, ſpadiceo, luteo, atrorubente, & aliquando mixto.

MILIVM EIVS QVE SPECIES.

MILIVM, à miliari ſumma Feſto, quaſi mille ſumma granum ferat. Κέχυρος Dioſcorid. lib. 2 cap. 119. & Theoph. 8. hiſt. 3. à nuxemoffiſſimis & minutis granis ſicum, quæ Κέχυραῖδες vocantur. Hippocrati ſecundum Galenum πάσπαλος: Milium, Plin. lib. 18. c. 7.

I. Milium ſemine luteo vel albo.

Milium, Brunſ. Trag. Matth. Fuch. Tur. Dod.

Cord in Dioſc. Lac. Lon. Lob. Caſt. Tab. Lugd.

Milium Dioſcoridis, Theopraſti & Plin. Cæs.

Milium vulgare, Gef. hor. Ad. commune, Ang.

Milium aureum & album, Cam.

II. Milium ſemine nigro.

Milij nigri ſpecies apud Oribaſum, Ang.

Milium ſemine nigro & latiore juba, Lob. obſ.

Milij alterum genus è colore nigro deterius, Cæs.

Milium jubâ ſubinde coloris nigricantis, Dod.

Milium nigrum, Tab. Cam. Ger.

Hoc quod in Argovia Bernatū frequenter ſer-

ritur, à vulgato differt folijs latioribus, cauſe

non adeo alto, jubâ ſparsâ & minore, ſemine ali-

quantū majore & rotundiore, & ad pultes con-

ſciendas altero longe vtiliore.

III. Milium Sabæum.

Millo, frumentum in Guinea paruum, Mi-

lij forma, ſed dulcius, ex quo panem & vinum

conſiciunt in Regno Sabo: ad Cluſ. curas poſt.

IV. Milium arundinaceum ſubrotundo

ſemine, Sorgo nominatum.

Milium quod ex India in Italiam inuectum ni-

gro colore, Plinio.

Panicum Dioſcoridis & Plinij, Trag.

Milium Indicum, Matth. Fuch. ico. (cui &

Sarracenicum,) Gef. hor. Cord. hiſt. Guiland.

Lugd. Caſt. deſ.

Milium Indicum Plinij, Ang. Cam.

Milium aliud, Ama.

Panicum Indicum, Gef. hor.

Sorghij, Fuch. Dod. gal. (cui Panici ſpecies vi-

detur,) Lon.

Sorgum, Gef. hor. Tab. (cui & Panicum lo-

culare,) Ger.

Sorgo, Melica Italarum, Lob. Sorgo Inſubrum,

Bellonio.

Melica ſive Sorghum, Dod.

Melica, fortè à Meline: Sagina alijs à ſaginando,

Calamagroſtis Dioſcoridis ex hoc genere vi-

detur, Cæs.

Variat ſemine colore, quod aliàs ruſum, a-

liàs pleniùs nigricat: habetur & album & lu-

teum, quod

Sorghum fructu rubro & fr. albo, Eyſt.

V. Milij arundinaceū plano alboq; ſemine.

Sorgo ſimile granum, Harcomen Arabum,

Bellonio.

Dora, Rauvvolſio.

Milium Actiopicum, Portæ:

an Mi-

174 = Panicum melicaceum, l. m. d. d. d.

Tragopyron, Gerard.

Polygonum hederaceum, Col.

Sarracenicum dicitur, quia ex Africa primum

delatum creditur: nam veteribus vel non cognitum, vel non usitatum, vel neglectum, Dodonæus asserit.

PHALARIS.

PHALARIS Plin. l. 27. cap. 12. *Φάλαρις* Dioscoridi l. 3. cap. 159. an *Melia altera* Theophrasti.

I. Phalaris major semine albo.

Phalaris Dioscoridis, Trag. ico.

Phalaris, Matth. Ang. Tur. Dod. Cord. Gef.

hor. (cui & Canariense semen,) Lon. Lob. Cæ-

salp. Cast. Cam. Lugd. Tab. Ger.

Phalaris herba, Gef. cat.

Milium alterum Theoph. Dalech. in Plin.

II. Phalaris major semine nigro.

Cuneno, Melitensium incolis.

Granum hoc in Melita frequens, Canarijs in-

fulis familiare, Melsiliæ notum, nigrum, ob-

longum, milio simile, quo Canarios pasfers

præcipuè nutriunt: ex grano aliquando à Da-

lechampio fato, Phalaris prodijt.

SECTIO QUINTA.

ASPHODELVS, PHALANGIUM.

ASPHODELVS sine *Hastula Regia*, quòd regij sceptri effigiem, dum floret, referat. *Asphodelus* vnius *Discor.* lib. 2. c. 199. meminit, cuius florem àνδερικόν appellant. & Theophrasti. l. hist. 10. & 7. eiusd. 11. & 12. qui l. hist. 7. àνδερικόν, pro tota planta usurpat. *Asphodelum* aliquos *Heroin* appellasse, *Dionysium* marem ac *feminam* fecisse, & aliquos *Halymon* *Hesiodi* existimasse, *Plin.* l. 22. c. 12. scribit. *Sic.* l. 21. c. 17. testatur, Theoph. & ferè *Gracos* & *Pythagoram*, caulem *Anthericon*, radicem verò, qua ex octuaginta simul aceruatis bulbis constat, *Asphodelum* nominasse: cuius genera duo faciunt: quod etiam lib. & cap. 22. ostendit.

I. *Asphodelus* albus ramosus mas.

Asphodelus primus, Ang. Cluf. hist.

Asphodelus major, Cluf. hisp. albus, Eyt.

Asphodelus ramosus, Lob. ico. Ger.

Asphodelus caule rãoso maritimo & mas, Cæs.

Hic sæpè radicibus ducentis, aut pluribus

ab vno capite dependentibus reperitur.

II. *Asphodelus* albus non ramosus.

Asphodelus, Marcell. Ruell. Matth. Ama. Gef.

cat. Lon. Cast. verus, Cord. in Dioscorid.

Asphodelus mas, Dod. gal. *A. ramosus*

Asphodelus alter, Ang. Cluf. hist.

Hastula regia, Trag. lat. Lon. Lac. Gef. hor.

Lugd.

Asphodelus albus, Gef. hor. ap. Cluf. hisp.

Dod. Tab. Cam. major, albus, Lob.

Asphodelus caulesimplici, Cæs.

Asphodelus non ramosus, Ger.

III. *Asphodelus* autumnalis.

Asphodelus autumnalis sive major, Cam.

IV. *Asphodelus* purpurascens folijs macu-

latis.

Asphodelus flore incarnato pallido, Dod. gal.

Asphodelus flore suave rubente, Lob. ico.

Asphodelus flore rubente, Tab. Ger.

V. *Asphodelus* luteus & flore & radice.

Asphodelus flore melino, Matth. ico.

Asphodelus luteus, Gef. hor. Dod. Cæs. Lugd.

Asphodel. Tab. minor, Lob: (& *Erizambac*

Arabum.) Tab. Lugd. *A. luteus* 2. 443

Iphyon Theoph. videtur, Ang.

Asphodelus femina sive luteus, Cam. epit.

Hastula.

Haftula regia minor, & Asphodel. minor, Cast.
Asphodelus luteo flore & radice, Cam. Ger.
Memineré Tabern. & Gerar. Asphodeli lutei,
qui albo, radicibus & floribus fit similis, sed fo-
lijs brevioribus, cauleq; latis folijs cincto, quem
Asphodelum luteum nominant.

VI. *Asphodelus albus minimus.*

Asphodelus minimus, Cluf. hist.

VII. *Asphodelus folijs fistulosis.*

Asphodelus tertius aliquibus maritimus, Gef.
hort. ap. A. prolatum. L. 2. 404

Asphodelus minor, Cluf. Dod. Lugd. Cam.

Phalangium Cretæ Salonensis, Lob. Lug. Ger.

Phalangij alterum genus, Cæf.

Phalangium Narbonense, Tab.

IX. *Pseudoasphodelus palustris Anglicus.*

Asphodelus luteus palustris, Dod. Tab.

Asphodelus palustris, Lugd. Anthericum 2. 404

Asphod. minim. luteus acori fol. palust. Lob.

Pseudoasphodelus primus vel major, Cluf. hist.

IX. *Pseudoasphodelus palustris Scoticus.*

Asphodelus minimus Norwegicus luteus palu-
stris Scoticus & Lancastrienfis, Lob. aduers.
parte secunda.

Asphodelus Lancastrizæ, Gerar.

X. *Pseudoasphodelus alpinus.*

Pseudoasphodelus pumilio folijs Iridis, Cluf.
pan. vel secundus, Eid. hist. Anthericum calyculatum L. 404

PHALANGIUM EIVSQUE

Species.

Φ αλαγγίς *Diosc. l. 3. c. 122. meminit: sic dictum Galeno, 8. simpl. facult. quòd demorsis à*
Phalangijs auxiliatur, cui Φαλαγγίτης, & Plin. l. 27. c. 12. Phalangites, à quibusdam
Phalangium, ab alijs Leucanthemum vocatum.

I. *Phalangium magno flore.*

Phalangium, Matth. Cast. majus, Gef. hor.

Phalangium Matthioli, Lugd. Tab.

Phalangium Allobrogicum majus, Cluf. hist. ap.

2: Eyst. Anthericum leucanthemum. L. 404

Phalangium Dalechampij, Lugd.

Lilium polyrhizon Myconi, Lugd.

II. *Phalangium parvo flore non ramo sum.*

Phalangites quorundam, Cord. in Diosc.

Liliago, Cord. hist. eius Scholiafti, Asphodelus

Germanicus. Anthericum liliago L. 404

Liliago Cordi, Asphodeli syl. species, Thal.

Phalangium non ramo sum, Lob. Dod. Tab.

Phalangio Allobrogico congener, vel Phalan-

gium montanum, Cluf. cur. post.

Est majus folio lōgiore, & latiore, semine ma-
jore: est alterum in quo omnia minora, & folia
angustiora, in monte VVasserfall: cujus radices
sæpè pro Rufci veri radicibus, magno errore
dividuntur.

III. *Phalangium parvo flore ramo sum,*

Moly alterum Plinij, Dod. gal.

Moly Plinij, Dod. Anthericum aurum L. 404

Phalangites nostrum Gef. hor.

Phalangites five Phalangium herba, Gef. hor.

Phalang. ramo sum, Lob. Dod. Lugd. Tab.

Ger. Eyst.

Phalangium, Asphodelus parvus dici posset,

Cæf.

Phalangium majus, Cam.

SECTIO SEXTA.

XYRIS, IRIS, ACORVS, GALANGA,
ZINZIBER, ZEDOARIA, COSTVS, CVRCYMA ET CRO-
CVS INDICVS.

XYRIS.

ΞΥΡΙΣ ob folij similitudinem, quasi rasorium cultrum dicitur, de qua Diosc. l. 4. cap. 22.
ΞΥΡΙΣ ἀγρία, Iris sylvestris Theophrasto: Plin. l. 21. c. 20. Iris sylvestris, à quibusdam Xy-
rin vocata. Spatula foetida, tum ob folij figuram gladiolum referentis, tum quòd gravem odo-
rem exhaleat, vulgò dicitur.

I. Gladiolus foetidus. *his foetida arum
L. 4. 17*

Xyris five Iris sylvest. Dioscoridi.

Sparganium five Xiphidion, Offic. spatula foetida, Ruell. Ama.

Spatula foetida, Trag. (cui & Gladiolus Italicus.)

Fuch. Lon. Gef. hor. Ang. Cæs. Tab. Dod.

Xyris, Matth. Lac. Tur. Cord. Cornaro, Lob.

Cast. Cam. & Ger.

Xyris vel Iris agria Theo. Dod. gal. Ad. Lob. ico.

Xyris Matthioli & Lobeli, Lugd.

Cum Matthioli & Lobeli figura, radice forma differant, ideo in historia Lugdunensi duæ figuræ positæ: dum enim adhuc juvenca est, radicem habet fibrosam seu capillarem: vbi verò adolevit, crassa est. Flos communiter obsoletè purpureus: aliquando saturata purpura arridet, rarius rubet.

II. Gladiolus foetidus maritimus.

Xyris maritima, quam fluctus in littora, cum alij purgantentis rejciunt, Lugd.

IRIS ET EIVS DIFFERENTIAE.

IRIS, 1915 Diosc. l. 1. c. 1. à caelestis arcus similitudine nomen accepit. Species complures esse, colore floris differentes, idem ostendit, nempe candido, pallente, luteo, (alij nigros legunt,) purpureo, caruleo, seu cyaneo. Quam colorum diversitatem non in vno flore reperiri, videtur Dioscorides, (vt aliqui credunt,) voluisse: siquidem de Illyrica maxime loquitur, quam Brassavolas in Illyrico plerumq. candidis, aliis pallidis, nonnunquam luteis & etiam purpureis conspexit. Theoph. 6. caus. 13. Iris odorata est, & à gratiopalati nomen accepit, qua in Illyride (6. caus. 28.) melior quam in Macedonia: in Thracia verò, locisq. frigidioribus odore penitus caret. Gaza Iris vocem consecratricem vertit. Plin. l. 21. c. 7. Iris diversi color (specie floret, sicut & arcus caelestis, unde & nomen: laudatissima in Illyrico; proxima in Macedonia, que longissima, candidans, & exilis: tertium locū habet Africana, que amplissima & gustu amarissima. Illyrica quoq. duum generū: Raphanitis, à similitudine, (forè Astragalites Gal. & Aetij,) que & melior: Rhizomom subrusa: nō improbatu & Pisidica.

Recentiores multas differentias agnoscunt: quare dividemus in eam, qua radice est geniculata, & eam qua radice est bulbosa: hæ enim & foliorum latitudine angustiaue, florisq. colore, & ratione loci natalis variant.

IRIS LATIFOLIA.

I. Iris vulgaris Germanica five sylvestris.

Iris, Brunf. Gef. cat. sylvestris, Matth. Lac.

Cord. hist. Cast. Lugd. Tab. sylvest. prima, Advers.

Iris syl. major, Matth. ep. Gef. hor.

Iris Germanica, Fuch. cærulea, Dod.

Gladiolus cæruleus major, Trag.

Iris latifolia major vulgaris, Clus. hist.

Iris biflora, Ger. ico.

Hæc est quam in tectorum culminibus, vi-

nearum macerijis & muris plantare confueuerunt, quæ in hortos translata, cultura speciosior redditur.

II. Iris hortensis latifolia.

Iris Germanica, Trag. domestica, Matth. Lac. Cast. Lugd.

Iris, Tur. Ang. Dod. Cord. in Diofc. Lon. Tab.

Iris communis, Gef. hor. vulgaris, Lob. Ger.

Iris noſtra fativa, Cord. hiſt.

Iris, Hyacinthus Virgilij Columellæ & Palladij, Ang. Cam.

Iris major cærulea, vel purpurea, Cam.

Iris latifolia vulgaris cærulea, Eyſt.

III. Iris hortensis pallidæ cærulea.

Iris cuius flores aquæ cyaneum colorem referunt, Dod.

Iris dilutè cærulea involucro albo, Tab.

Iris Chalcedonica, Ger. ico.

Iris latifolia maior obſoleta, Cluſ. hiſt.

IV. Iris hortensis alba Germanica.

Iris albo flore, Gef. hor. alba, Tab. Ger.

Iris vulgaris candidis floribus, Lob. ico, Lugd.

Iris candida, Dod. ſub Iride altera.

V. Iris alba Florentina.

an Iris Africana Dioſcoridis? *3. florentina 4. 5.*

Iris fativa floribus nivei coloris, Matth.

Iris Florentina ſeu ſœmina, Gef. hor.

Iris Florentina, Ireos officin. Dod. gal. Lon. Ad.

Tab. Ger.

Iris Illyrica, Cord. in Diofc.

Iris flore ex toto candido, Cæſalp.

Iris major alba, Illyrica vulgo vel potiùs Florentina, Cam.

Iris latifolia maior alba, Cluſ. hiſt.

Hæc Florentina à Germanica differt, quòd hujus radix ſiccata, non ſecus ac vulgaris cæruleæ, corrugatur: illius verò non, quæ etiam radice minore eſt: in officinis noſtris Illyrica habetur, quæ Venetijs adfertur, quæ ruſſeſcit, minus nitida eſt, at odore eſt ſuaviore.

VI. Iris Illyrica.

Iris Illyrica, Eyſt. quæ à Florentina aliquantum differt, quòd hujus flos candidiſſimus ſit, cum Illyricæ ſit coloris dilutè cærulei pallescentis & odore remiſſiore.

IRIS LATIFOLIA PEREGRINA MAJOR.

I. Iris Suſiana flore maximo ex albo nigricante.

6. cræſſa

Iris Suſiana, Cluſ. pan.

Iris Chalcedonica variegata, Lob. Tab.

Iridi luteæ variegatæ in Lug. hiſt. jungitur.

Iris Camerarij, Ger. ico.

Iris latifolia maior prima, Cluſ. hiſt.

Iris Chalcedonica latifolia; Eyſt.

Iris Pharaonis, vel nigra Cretica quibusdam.

II. Iris Aſiatica cærulea polyanthos.

Iris Aſiatica cærulea, Cluſ. pan. ſive latifolia maior 2. Eid. hiſt.

Iris Dalmatica maior, Lob. ico. Lugd. Tab. Ger. ico.

III. Iris Aſiatica purpurea.

Iris Aſiatica purpurea vel 3. Cluſ. pan.

Iris latifolia maior 5. Eid. hiſt.

Huc referantur

Iris latifolia violaceo colore maior, &

Iris latifolia maior variegata, Eyſt.

IV. Iris peregrina ſubrubs inodora.

Iris maior latifolia ſexta, Cluſ. hiſt.

V. Iris peregrina odore oxyacathæ.

Iris maior latifolia 24. Cluſ. hiſt.

VI. Iris Dalmatica maior.

Iris Dalmatica maior, Cluſ. hiſp. vt Lob. Tab.

Ger. quoad deſcript. & Chalcedonica 2. Tab. icon.

Iris maior latifolia 3. Cluſ. hiſt.

an Iris Luſitanica verna, Lob.

VII. Iris Byzantina purpurocærulea.

Iris maior latifolia 18. Cluſ. hiſt.

II X. Iris Damascena polyanthos.

Iris maior latifolia 4. ſive Damascena, Cluſ. hiſt.

IRIS LATIFOLIA GERMANICA & PANNONICA.

I. Iris latifolia Germanica odore ſuaviſſ.

Iris maior latifolia 7. Cluſ. hiſt.

II. Iris latifolia Germanica odore Sambuci.

Iris maior latifolia 8. Cluſ. hiſt.

III. Iris latifolia Germanica ochroleucos.

Iris maior latifolia 28. Cluſ. hiſt.

IV. Iris latifolia Germanica candido purpurea.

Iris maior latifolia 21. Cluſ. hiſt.

V. Iris latifolia odore oxyacanthæ.

Iris exotica, Camer. vel Iris 5. Cluſ. pan.

Iris maior latifolia 14. Cluſ. hiſt.

VI. Iris latifolia Pannonica colore multiplici.

3. variegata. L. eph. 50

Iris va.

Iris varia caulifera, vel Iris 4. Cluf. pan.

Iris major latifolia 15. Cluf. hift.

Iris Pannonica 4. Clufij, Tab.

Iris lutea variegata, Ger. icon.

VII. Iris latifolia alba viridis.

Iris major latifolia 16. Cluf. hift.

II X. Iris latifolia caule aphylo. *9 of Anglin*

Iris 7. & Iris caulifera purpurea 1. & 2. Cluf. pan.

Iris major latifolia 25. & 26. Cluf. hift.

Variat: in illa, folia circa caulem minus, in hac, magis purpurascunt.

I X. Iris latifolia candida, purpureis uens distincta.

Iris major latifolia 27. Cluf. hift.

Iris Portugalia, Eystet.

IRIS LATIFOLIA

Belgica.

I. Iris latifolia Belgica odore Sambuci.

Iris Lusitanica verna, Lob. quoad icon.

Iris latifolia major 9. Cluf. hift.

II Iris latifolia Belgica uersicolor odore Sambuci.

Iris major latifolia, Cluf. hift. def. Eyst.

III. Iris latifolia Belgica odore Sambuci altera.

Iris latifolia major 11. Cluf. hift.

IV. Iris latifolia Belgica variegata.

Iris major latifolia 12. Cluf. hift.

V. Iris latif. Belgica cærulea uersicolor.

Iris major latifolia 13. Cluf. hift.

VI. Iris latifolia ex albo pallescens striata.

Iris major latifolia 17. Cluf. hift.

VII. Iris latifolia humilior purpurea.

Iris maior latifolia 19. Cluf. hift.

II X. Iris latifolia humilior uersicolor.

Iris maior latifolia 20. Cluf. hift.

IRIS BIFLORA.

I. Iris biflora flore minore, odore lilij conuallij.

an Raphanitis Plinij: & Astragalites Aetio.

Iris biflora, Cluf. hisp. Lugd.

Iris biflora Lusitanica, Lob. Dod.

Iris latifolia major 22. Cluf. hift.

II. Iridi bifloræ affinis flore majore.

Iris Illyrica, uel Iris 6. Cluf. pan.

Iris major latifolia 23. Cluf. hift.

an Iris Byzantina, Camerarij. huic similis?

III. Iridi bifloræ affinis minor.

Iris Dalmatica minor, Cluf. hisp. Lob. Lugd.

Iris latifolia major 18. Cluf. hift. quoad icon.

IRIS LATIFOLIA

Lutea.

I. Iris lutea satua.

Iris satua floribus aureis, Matth.

II. Iris lutea variegata Lobelij.

Iris lutea variegata, Lob. Lugd.

III. Iris lutea variegata Camerarij.

Iris variegata è luteo & purpureo, Cam.

Duplicem habet, aliam folijs languidis, aliam crenatis.

Huc referenda.

Iris Pannonica variegata, Eystet.

Flos ex purpura flauescit, & lineis purpurascens distinguitur.

IV. Iris media longissimis folijs lutea.

Iris Tripolitana media inter latifolias & angustifolias, Cluf. hift.

IRIS ANGVSTIFOLIA.

I. Iris pratenfis angustifolia folio foetido.

Iris angustifolia media, Cluf. hisp.

Iris angustifolia major, sive prima, Cluf. hift.

Iris folijs angustis prima Clufij, Eystet.

II. Iris pratensis angustifolia non foetida altior.

Iris angustifolia media, sive Iris angustifolia Pannonica uario flore, & Iridis undecimæ species prior, Cluf. pan. *Iris sibirica. t. d. 8*

Iris syluestris Byzantina peramœna, Lob. ico. & Ger.

Iris undecima Clufij, Camer.

Iris tenuifolia, Thal.

Iris angustifolia altera, Cluf. hift.

Iris pratenfis major, Eystet.

III. Iris pratenfis angustifolia humilior.

Xiphion, seu Gladiolus cæruleus minor, Trag.

Iris tenuifolia, Cord. hift. Gef. hor.

Iris minor seu tenuifolia, Dod.

Pseudoacorus cæruleus Tragi, Lugd.

Iridis undecimæ altera species, Cluf. pan.

Iridis angustifloræ secundæ species altera, Eid. hift.

Xyris minor, Camer.

IV. Iris angustifolia maritima major.

Iris maritima Narbonæasis, Aduers.

Iris syl.

Iris syl. maritima Narbonensis, Lob. ico.
Iris angustifolia media, vel eius prima species,
Clus. hisp.

Iris syl. altera Penæ, Lugd.

Iris maritima, Camer.

Iris angustifolia 3. Clus. hist. at r. quoad icon.

V. Iris angustifolia maritima minor.

Iridis angustifoliæ mediæ altera species, Clus.
hisp.

Iris angustifolia quarta, Clus. hist.

VI. Iris angustifolia hortensis versicolor.

Iridis angustifoliæ tertia species, Clus. hisp.

Iris angustifolia quinta, Clus. hist.

VII. Iris angustifolia candida lineis ruben-
tibus notata.

Iris candidis floribus angustifolia, Lob. ad
par. 7.

III. Iris angustifolia bicolor.

Iris flore cæruleo obsoleto cinereouæ polyflo-
ra, Lob.

Iris flore cæruleo polyanthos, Lugd.

IX. Iris angustifolia prunū redolens minor.

An Rhizotomos Plinij, *R. granatica, L. herb.*

Iridis Illyricæ nomine ostensa, Hermolao.

Iris perpusilla syl. angustifolia, Lob. obs.

Chamæiris angustifolia, Eid. ico. minor, Tab.
Eyflet.

Chamæiris, Dod. & Lugd. odoratissima, Cam.

Iris angustifolia humilior, Clus. hisp.

Iris angustifolia minor, vel 12. Eid. pan.

Iris peregrina, Illyrica vulgo, Cæs.

Chamæiris vel Iris humilis, Cam. in Matth.

Chamæiris tenuifolia, Ger.

Iridis angustifoliæ sextæ species altera, Clus.
hisp.

X. Iris angustifolia prunū redolens major.

Iris sylvestris minor, Matth. Cast.

Iris syl. altera, Ges. hor. Lugd.

Chamæiris angustifolia, Taber. Ger.

Iridis angustifoliæ sextæ species prima, Clus.
hisp.

Chamæiris odore carens, Camer.

CHAMÆIRIS.

I Chamæiris major saturatè purpurea bi-
flora.

Chamæiris latifolia biflora, Eyflet.

II. Chamæiris variegata.

Iris perpusilla latifolia, Lob. obs.

Iridis perpusillæ latifoliæ varietas, Eid. ico.

Iridi humilil latifoliæ similis, Clus. hisp.

Chamæiris seu alia perpusilla Iris latifolia, Lug.

Iris syl. minor latifolia, Tab.

Iris violacea, Ger. ico.

Chamæiris latifoliæ genus r. cum icone Cha-
mæiridis niuæ Lobelij, Clus. hist.

Flos ex cæruleo dilutus aut candidus, aut
pallens, aut purpureus, aut violaceus: huc per-
tinet

Chamæiris cæruleo & violaceo colore, Eyf.

III. Chamæiris flore saturo violaceo.

Chamæiris latifolia Pannonica major, vel Iris
oçtava, Clus. pan.

Chamæiris latifolia major, addida figura Cha-
mæiridis latifoliæ flore rubello Lobelij, Clus.
hisp.

Flos huius aliquando purpureus, aliquando
elegantè cæruleus est.

IV. Chamæiris minor flore purpureo.

Iris minor, Dodon. *Iris parvula, L. herb. 50*

Iris violacea parva, Lob. ico.

Chamæiris latifolia minor purpurea, vel Iridis
9. species prima, Clus. pan.

Chamæiris latifolia minor prima, Clus. hist.

Flos saturatioris purpuræ, odoratus: inter-
dum diluatur & inodorus.

V. Chamæiris minor flore purpureo cæruleo.

Chamæiris latifolia minor cærulea, vel Iridis
9. species altera, Clus. pan. *Iris parvula, L. herb. 50*

Chamæiris latifolia minor 2. Clus. hisp.

VI. Chamæiris minor flore rubello.

Chamæiris latifolia flore rubello, Lob. *Iris parvula, L. herb. 50*

Chamæiris latifolia minor rubescens, vel Iri-
dis 9. species tertia, Clus. pan.

Chamæiris latifolia minor tertia, Clus. hist.

Floris colore variat, purpureo, cæruleo, ru-
bescente, pallido, albo & vario: est flore odore
& inodoro.

VII. Chamæiris minor flore variè picto.

Chamæiris latifolia minor septima, Clus. hisp.

III. Chamæiris flore purpureo flavescete.
Chamæiris latifolia minor oçtava, Clus. hist.

Eyft.

Huc referri debet

Chamæiris flavo & purpurascete flore, Eyft.

IX. Chamæiris flore pallido & albo.

Chamæiris latifolia minor, vel Iridis 9. spe-
cies 4.

Iris parvula, L. herb. 50

cies 4. Cluf. pan.

Chamæiris latifolia minor 4. Eid. hist.

Huic similis est

Chamæiris latifolia minima, Eyft.

X. Chamæiris minor flore variegato.

Chamæiris latifolia minor varia, vel Iridis 9.

species 5. Cluf. pan. *Iris punctata* E. Lob. 36

Chamæiris latifolia minor 5. Eid. hist.

XI. Chamæiris flore luteo, vel candido.

Iris minor lutea, Dodon.

Chamæiris lutea altera, Lob. ico.

Chamæiris nivea, aut candida, Eidem.

Huc pertinet

Chamæiris flore argenteo & flore candido,

Eyft.

XII. Chamæiris flore obsoleto pallido.

Chamæiris latifolia minor sexta, Cluf. hist.

XIII. Chamæiris flore pallidè luteo.

Chamæiris latifolia minor nona, Cluf. hist.

XIV. Chamæiris minor flore purpureo.

Chamæiris latifolia minor 10. Cluf. hist. Eyft.

XV. Chamæiris candicans venis varijs distincta.

Chamæiris latifolia minor vndecima, Cluf. hist.

XVI. Chamæiris saxatilis Gallica.

Iris perpusilla saxatilis latifolia acaulos ferme,

Adver. & Lob. ico.

Iris pusilla sylvestris, Cæfal.

Iris perpusilla & saxatilis, Lugd.

an Iris *ἀκαυλος*, Camer.

Variat: altera flore est purpureo & radice odorata: altera flore pallido, radice inodora.

XVII. Chamæiris latifolia saxatilis Lusitanica.

Iris humilis latifolia, Cluf. hisp.

Iridis aliud genus humilius, Eid. hist.

ACORVS.

AΚΟΡΟΣ, quia ταῖς κόραις, id est, pupillis sive aciei oculorum caliginose medeatur, dicitur, de quo Dioscorid. l. 1. c. 2. Meminit Plin. l. 25 c. 13. Acori Iridis folijs, radicibus nigris: quare cum & Dioscoridis & nostra, sit radicibus albicantibus, candidaq. commendetur, de hac Plinius intelligendus non est.

I. Acorus verus, sive Calam. aromar. Officinorum. *Acorus Calamus*, l. 462

Acorus, perperam Calamus aromaticus officinarum, Manardo, Trag. Matth. Cord. Gef. Ad. Lob.

Calamus aromaticus vulgo, Amato, Mundellæ, Cæfal.

Acorum, Lon. Cam. Tab. Ger. Eyft.

Acorum legitimum, Cluf. hisp. verum, Lugd.

Calamus noster, Iridis species, Ang.

II. Acorus adulterinus.

Iris in maritimis nascens, à Theophrasto & Plinio improbata. *Rad. pseudacoris*, l. 467

Acorus, Brunf. Cord. hist. Lac. Cæf.

Acorus falsa, Cord. in Diof. Gef. hor. vulgo, Cæf.

Acorum adulterinū, Trag. falsum, Matth. Cæf.

Gladiolus luteis lilijis, Er. Cord. luteus, Fuch. ico. Lon.

Acorum officinarum, Fuch.

Acorus nostras, Ruel. palustris, Ad. Lob.

Acorus luteus falsus, Lugd.

Gladiolus aut Acorus falsus, Tur.

Gladiolus aquaticus, Ama.

Iris lutea, Dod. gal. Cord. hist.

Iris palustris lutea, Tab. Ger.

Iris agrestis, Gef. cat.

Pseudoiris, Dod. palustris, Eyft.

Butomon, Cluf. hist.

III. Acorus adulterinus Aquitanicus.

Acorus Aquitanicus, Ad.

China spuria, Acori effigie, Lob. ico.

GALANGA.

CVM Galanga, quibusdam Acori, nonnullis Iridis species videatur, & minor à recentioribus Græcis Cyperus Babylonica nominetur, huc omnium optimè referrî posse censumus. Græcis recentioribus γάλαγγα, Arabibus Galingian dicitur.

I. Galanga major, Matth. Cord. hist. Ad.

Lon. Lob. Cæs. Lugd. Tab.

Galanga crassa, Ama.

Galangam, Schoenanthi radicem, volant Monachi in Mesuem.

Acorus veterum, Leonicensi & Brassav.

Acorus seu Galanga major, Fuch. comp. Corn.

Galanga crassior, Costæo.

Lancuaz Iavanensibus apud quos crescit, Linsc. par. 4. Ind. Or. c. 39. & tab. 18.

Iridis genus, Clusio in Acoftam.

Galangam Garzias ab Orto & Acofta proponunt: quos secuti sunt Durantes & Lugdun. historia: an eadem sit cum nostra Galanga ma-

jore, Clusius dubitat.

II. Galanga, & Galanga minor officinarum. Galanga, Ruell. Brassav. Mund. Ges. cat. Officin. Cæs.

Galanga minor, Matth. Cord. hist. Fuch. comp. Corn. (cui & Cyperus Babylonica,) Ad. Lon. Lob. Acoftæ. Lugd. Tab. Ger. Linsc. part. 4. Ind. Or. cap. 39.

Galanga Indica, Ama.

Galanga tenuis, Costæo.

Lavandou Chinenfibus, apud quos nascitur, Linsc. l. c.

An Dioscorid. l. 3. c. 189. per Piperis radicem intellexit?

ZINZIBER EJVSQVE

Species.

ZINGIBER, cum folia Iridis & siliquam aliquatenus Xyridi similem habeat, de eo hic agendum: quod Diosc. l. 2. c. 190. Ζιγγίβειος; Galeno & Oribasio Ζιγγίβειος dicitur: Plin. l. 12. c. 7. Zimpiberi, & Zingiberi habet.

I. Zingiber.

Gingiber & Zingiber, Herbarijs.

Zingiber, cypero cognata herba, Cordo.

Acofta pingit latissimis folijs, cum tamen ei Lacrymæ Iobi folia tribuat, vt & Monardes: at Adversaria, arundinaceis folijs, & rectius Lobelius in suo de Balsamo libello: hæc fecere, vt dubius essem, diversa ne fident. Accedit, quod Aator. 6. part. hist. Ind. Orient. c. 38. scribat, primò tenuioris arundinis speciem præ se ferre: & mox subiungit, crescere etiam velut Gladiolus: sic Swertius in suo Florilegio, folijs & flore Iridis pingit,

Zinziber flore albo facie Iridis nomina.

Radices conditæ ex India Or. adferuntur, Mo-

narde monente; in nova Hispania & in Cuba copiosè provenit, vt Joseph. Acoft. l. 3. c. 23. scrib.

Reperiuntur apud Aromatarios, radices albæ & rubentes: hæc rubricæ, illæ sæpè cretâ infectæ, quò à teredinibus, cui candidiores & molliores magis obnoxia, præferuntur: hæc Zingiberis albi, illæ rubri nomine, ab Amato donantur.

II. Zingiber fuscum.

Zingiber intus fuscum, Cord. hist.

Mechin & Zingiber fuscum Officinis, Ad.

Zingiber fuscum, Lugd.

III. Zingiberi affinis cortice squamato.

Mechini rara varietas, Ad. Lob. ico.

Mechinum Penæ, vel Mechinum rarius, Lugd.

Doronicum Arabum, Ponæ.

ZEDOARIA EJVSQVE

Species.

ZEDOARIA subiungitur, quia folijs & Gingiberis, sed maioribus, longioribus, & latioribus, vt & radice, & in Galeuci Gingiber silvestre dicitur, Garzia autore: à Iavanensibus, apud quos in Sunda copiosè provenit, Cantior nuncupatur. 4. part. Ind. Or. c. 7. Sunt qui veterem Arnabo, & Zarnabum, & Zurnumbet Arabum esse velint: recentioribus Græcis, Zedæa, quam duplicem faciunt, longam & rotundam, Costus Syriacus Dioscoridis videtur.

I. Zedoaria longa.

Zedoaria & Veterum Arnabi altera species

longa radice, Cord. hist.

E 2

Zedo-

Zedoaria radice longa, Cluf. in coroll.
 Zedoaria Officin. Zerumbeth five Zurumbeth,
 Avicennæ & Serapionis, Dod.
 Zedoaria, seu Costus Arabicus, Ang.
 Zadura, vel Zaduar, Gef. cat. Ruel. Fuch. comp.
 Zedoaria vulgaris, Guil.
 Zedoaria Officin. Lob. vulgò appellata, Cæs.
 Zedoaria Arab. Zurumbeth, aroma Zingiberi
 simile, Græcis prætermisum, Ama.
 Zedoaria, aliquibus Costi species Diosc. Frag.
 II. Zedoaria rotunda.
 Zurumberchum, Cord. hist.
 Zedoaria Arabum, Guil. *Compositum 1. d. 3*
 Zedoaria quæ rotunda est, Cluf. in coroll.
 Zedoaria loripes, Costæo in Mesuem.
 Zerubeth & Zedoaria rotunda, Ang. Fuch. com.
 Zedoaria rotunda, quæ Avicennæ Antora, Lon.
 Zerumbeth Serapionis, Lob.
 Zerumbeth, lavanensibus Canior, Linsc. par. 4.

Ind. Or. fig. 20.

Hæc à priori alia ratione non differt, quam
 forma, & ejusdem radicis partes esse dicimus,
 quemadmodum Lobelius, & hist. Lugd. figura
 proponunt: quare utraq; indifferenter utri pos-
 sumus, Conditur etiam Saccharo, & Zingiberi
 præfertur.

III. Zedoaria tuberosa nigricans.
 Zerumbeth Serapionis, Cluf. in Garz. Lob,
 (quod cum rotunda junxit) & Lugd.
 Zadura & Zedoaria, Cast.

IV. Zedoaria Geiduar dista.
 Geiduar Avicennæ, Garziæ & Lugd.
 Gedvar, Cluf. in exot. austario.
 Zedoaria vera Garziæ, Cæs.
 Sambaya Malays, Geiduar Chinenfibus, part.
 4. Ind. Or. c. 3.

Hanc Veronà à Iohanne Ponæ insigni Phar-
 macopœo accepimus.

COSTVS EIVSQVE Species.

Costus sequitur, cum eius species una Zingiberi similis sit, & initio Zingiberis sylvestris no-
 mine vendiderint, Adversar. autoribus monumentibus.

Tōū Kōsu species tres Diosc. l. 1. c. 15. proposuit: Arabicum, qui albus est: Indicum, qui niger
 & levis: Syriacum, qui gravis buxi colore. At Plin. lib. 6. cap. 12. duo fecit genera: nigrum, &
 quod melius, cardicans. Theoph. 9. hist. 7. Costum solum nominat, & quidem inter ea, quæ ad
 unguenta apta sunt. Officina, in dulcem & amarum dividunt, cum tamen Galeno omnis Co-
 stus amarus sit: at Aethariens, Arabes secutus, Costi dulcis meminit. Verùm hæc radix cum re-
 cens est, nullius amaritudinis particeps est, candidiorq; persistit: cum autem vetustate corrup-
 ti incipit, amaritudinem & nigredinem contrahit.

I. Costus Arabicus Dioscoridis.

Costus albus seu Arabicus, Cord. hist.
 Costus verus, Valerando.
 Zingiberis effigie Costus Arabicus & Syriacus:
 non tamen genuinus costus est, Ad.
 Costi quoddam genus, Zingiberis radicibus si-
 mile, Cluf. in Garz.
 Costus Arabicus, Cam. in Matth.
 Costus Arab. & Syriacus, Lugd.
 Cyperi Indi potius, quam Costi species, Co-
 stæo in Mes. At Paludanus notis in 4. par. In-
 diæ Or. c. 39. Syriacum ab Arabico distinguit,
 quatuor sibi esse genera scribens, Indicum
 mirum, Arabicum & Syriacum, cum genere

quarto alio, quod Zingiberi simile sit.

II. Costus Iridem redolens.

Costus Garziæ, Acostræ Fragoso.
 Costus Indicus, Ama. Cluf. in Garz. Tab. Lug.
 Costus facie radicis centaurij majoris, Lob.
 Costus Lusitanicus, Cam. in Matth.
 Costus Indicus, Malays Pucho dictus, quo no-
 mine pingitur in 4. par. hist. Ind. Or. tab. 20.

III. Costus corticosus.

Costus Molucensis, corticosus rugosus, Ad-
 Lob. ico. Lugd. historia sub vno titulo & hunc,
 & sequentes 4. & 5. posuit.

IV. Costus lignosus.

Cost. Molucensis lignosus fervidior, Ad. Lob. ico.
 Costus.

*Costus arabicus
L. 1. 2*

Costus Molucanus, Tab.

V. Costus effigie radice Solani furiosi, Ad. Lob. ico.

Costus alter peregrinus, Tab.

V I. Costus amarus Officinarum, seu Helenium Comagenium Dioscoridis.

Helenij Comagenij radix, Cord. in Diosco.

Costus Comagenius adulterinus officin. Lob. ico.

Costus officinarum amarus, Lon. Cast. Tab.

Costus Officin. adulterinus, Lugd.

VII. Costus dulcis officin. centaurio magno cognatus.

Costus dulcis officin. Lon. sed adulterin. Tab.

Costi Pharmacopolarum species major, Cam.

in Matth. lit. D.

Costus dulcis, Cast.

IX. Costus adulterinus insipidus.

Costus alter litera B. notatus, Cam. in Matth.

IX. Costus Officinarum ingratus, five Thapsia species.

Costi vice sæpè venditur & alia radix, per transversum in taleolas secta, crassitudine plerumque manum implens, foris fusca, intus candicans, cortice crasso, substantia rara, gustu acri admodum, & nauseosam salivam ciens, & quasi strangulans; & cum teritur, rancidam pinguedinem olens. Quare non Costus, sed Thapsia majoris, montis Gargani radix est, quæ non sine periculo intra corpus sumitur.

C V R C V M A.

Kυρηεις ρεδιχη Dioscoridi: Indica herba, qua Cyperis vocatur, Zingiberis effigie, Plin. lib. 21. cap. 18.

I. Cyperi genus ex India, Matth. Fuch. comp.

Cyperus Indicus Diosc. & Curcuma officin.

Cord. hist. Clus. corol. Lon. Lob. Cæsal. Tab.

Cyperi tertia species, vel Indus, Ama.

Curcuma longa & rotunda, Cord. hist.

Cyperis Indica, Ges. cat.

Cyperus altera, radice lutea, Cast.

Terra merica, Ruel. Ad. Lob. ico. Lugd.

Duplex est, radice cõmuniter longa, aliquando rotunda: hæc multò acrior exilit, & cum Zingibere sæpè adfertur.

II. Crocum Indicum proposuit Garzias, folijs milij maioribus: & Acofta, folijs Orchidis Serapiæ dictæ maioribus latioribusque.

Croci Indici, Acoftæ nomine, cum ejusdem fi-

gura, in Lugd. hist. proponitur.

Radix Zinziberis facie intus flava, Malaice, Cunehet. Linscot. par. 3. Ind. Or. c. 14.

Crocus Indicus, Lusitanis Saffran da Terra, planta lilio albo similis, Linsc. par. 4. Ind. Or. c. 3. & 7. cuius figura tab. 13. exhibetur: cui & Curcuma, cap. 8.

III. Ganti radix ac Zinziber ex China, qua Indi corpora sua fucant: par. 4. Ind. Orient. cap. 8.

IV. Tomon pute, radix Galangæ seu Curcumæ similis est, albicat, & ad illinenda corpora facit. L. c.

V. Caxumba, in Bantam Floers, quo in cibis condiendis & vestibus gossypinis tingendis vruntur; par. 4. Ind. Or. 7.

LIBER SECVNDVS.

DE BVLBOSIS.

SECTIO PRIMA.

IRIS BVLBOSA: IRIS TVBEROSA:
SISTRINCHIVM: GLADIOLVS ET
HYACINTHVS.IRIS BVLBOSA LA-
tifolia.

I. Iris bulbosa latifolia acaulos odora.

Iris bulbosa latifolia, Clus. hisp. Dod. Lug. Cam.

Iris bulbosa latifolia purpurea, Swert.

Hyacinthus poetarum latifolius, Lob.

Flos vel purpureus, vel cæruleus: interdum lactei coloris.

II. Iris bulbosa latifolia caule donata.

Hæc variat floris colore, cæruleo, atro purpurante: est & cærulea lineis violaceis, vel purpureis, sic & cinerea violaceis strijs distincta, quas Swertius pinxit, nomine Iridis Anglicæ majoris bulbosæ latifoliæ: quæ

Iris bulb. Anglicæ fl. cæruleo &

Iris Anglicana major, flore violaceo, Eyst.

Iridis bulbosæ latifoliæ flore atro purpurante.

Iridis majoris Francicæ cæruleæ lineis violaceis

crassioribus ornata, quæ etiam variat.

III. Iris bulbosa latifolia candida.

Iris bulbosa Anglicana major fl. candido, Eyst.

Iris bulb. Anglic. latifolia flore albo, Swert.

IV. Iris bulbosa folijs cepaceis maculatis

flore purpureo inodoro.

Iris bulbosa, Dodon. Ger.

Iris bulbosa angustifolia fl. purpureo, Clus. hisp.

Iris bulbosa violaceo flore, Clus. hist.

Hyacinthus flore Iridis Theocriti & Poetarum,

Lob.

Hyacinthus poeticus Lobelij, Lugd.

Est & flore violaceo, interdum elegantissimi, interdum dilutioris coloris: est & atrotubens in summo albo: niveo flore in Pyræncis:

aliquando macula flava albo flori adspergitur, Clusio in append. altera monente, qui in curris posterioribus longè majorem varietatem referens, cum etiam rubro & purpurascente flore reperitur.

Huc referendæ quatuor species ex Swertio.

Iris bulbosa flore cæruleo, quæ Iris bulbosa angustifolia cærulea, Eystettenfi.

Iris bulbosa flore atro purpurascente.

Iris bulbosa flore albo.

Iris bulbosa flore cinerico.

IRIS BVLBOSA ANGVSTIFOLIA
versicolor.

I. Iris bulbosa angustifolia tricolor odore coriandri.

Iris bulbosa angustifolia flore vario, Clus. hisp. Lugd.

Iris bulbosa Lusitanica, Dodon.

Hyacinthus Poetarum Hispanicus, Lob.

Iris bulbosa flore vario, Cam. Ger.

Iris bulbosa 3. sive versicolor, Clus. hist.

Variat flore latiore & radice brevi binis plerumq; floribus: altera flore angustiore radice oblonga: vtraq; dilutioris aut saturatoris coloris.

II. Iris bulbosa angustifolia tricolor.

Iris bulbosa varicolor, Clus. hist. qui sub classe secunda species quinq; floris colore variantes proponit.

1. Trium foliorum inclinatorum labra flava sunt, macula aurea magna in labro reflexo insignita, ad quam venæ purpurascetes excurrunt;

runt: at trium incumbentium dorsum & alæ pallent, latera candicant: tria erecta albicant, venis subcæruleis saturatoribus vel dilutionibus distincta.

2. tria inflexa pallent labro flavâ maculâ notato, internè quibusdam venulis purpurascens distincta: tria ligulam tegentia albicant, vel Ochri colore sunt: tria surrecta exalbida, nervo flavo excurrente.

3. flore est latiore, brevior, ternis folijs inflexis latis, & proponente labro, aureâ maculâ insignita, & alio orbe cincto, per oras crispo, cærulei coloris, nervo extrinsecus virente, intrinsecus pallente, venis purpureis in latera excurrentibus: at tria gibba purpurea sunt, gibbo albicante, alis cæruleis: tria erecta ex cæruleo purpurascunt.

4. tria reflexa flava sunt, maculâ aureâ in labro, à qua venæ dilutiùs purpurascens sparguntur: folia incumbentia exalbida, nervo pallido diuisa: tria surrecta inferiùs cæruleo purpurascens distincta, supernè candicant.

5. terna inflexa lactei coloris, aureâ maculâ labro impressâ: folia incumbentia & terna erecta alba, & circa vngues subcærulea.

III. Iris bulbosa verficolor ramosa.

Iris bulbosa verficolor *καλκήρωτος*, Cluf. hist.

Variat binis, ternis, quaternis floribus.

IRIS BULBOSA LV.
tea inodora.

I. Iris bulbosa lutea inodora major.

Iris bulbosa angustifolia luteo flore, Cluf. hisp. Lugd. Eystet.

Iris bulbosa 3. luteo flore, Dod. 4. five lutea, Cluf. hist.

Hyacinthus poetarum luteus, Lob. Lugd.

Lirium mas, aut Lirium verum Dodonæi, Lug.

Iris bulbosa lutea, Tab. Cam. S. vert.

Iris bulbosa flore pallido, Ger.

Invenitur latiore aliquantulum, saturatiore & magis rutilante aureo colore, radice item brevior & crassior, vaginula sanguineo colore infecta: alia dilutioris flavi coloris, vaginula sanguineo colore carente: & alia adhuc differentia occurrunt, Clusio notante.

Huc pertinent

Iris bulbosa pallido colore five, luteo pallescens, Eyst.

Iris bulbosa lutea mixta, Eiusdem.

Iris bulbosa lutea varietates quatuor, Lobelius in advers. parte altera recenset.

II. Iris bulbosa lutea inodora minor.

Iris Mauritanica, Cluf. cur. post.

IRIS BULBOSA LV.
tea verficolor.

I. Iris bulbosa lutea verficolor major & elatior.

Iris bulbosa verficoloris, vel flavivariæ classis tertiæ prima, Cluf. hist.

Iris bulbosa lutea varia, Lob. ad. par. 2.

II. Iris bulb. lutea verficolor latiss. elatior.

Iris bulbosa flava varia septima, Cluf. hist.

III. Iris bulbosa lutea verficolor latiflora humilior quadruplex.

Iris bulbosa flavivaria classis tertiæ 2. 3. 4. & 8. Cluf. hist.

Primæ, terna folia inflexa flava sunt maculâ aureâ insignita, purpureis venis internè distincta: folia gibba purpurascunt: hæc 2. est Clusio.

Alterius folia reflexa flava sūt cum aureâ maculâ, & qua parte gibbosis integuntur venis obsolete purpureis distincta: tria surrecta ex cæruleo purpurascunt, nervo flavo per longum excurrente: tria incumbentia obsolete, quibus flammei quid permixtum est: hæc 3. Clusio.

Tertiæ, folia inflexa pallida, aureâ maculâ insignita, quæ camerato folio integuntur, venis purpurascens distincta, folia gibba purpurascunt, tria erecta cærulea sunt: hæc 4. est Clusio.

Quartæ, folia recurva flava sunt, aureâ maculâ notata, internè purpurascens radijs distincta: folia gibba purpurocærulea, gibbo ex purpura flavescens: folia erecta, cærulei purpuræ permixti coloris: hæc 8. est Clusio.

IV. Iris bulbosa lutea verficolor angustiflora elatior, quæ duplex est.

Iris bulb. flavivaria classis tertiæ 5. & 6. Cluf. hist.

Primæ, folia reflexa flavescunt, maculâ aureâ labro insignita, at incumbentia candicant, nervo eminentiore *ἀγρολέπω*: folia erecta exalbida infernè subcæruleis venis distincta. Altera media est inter 2. & 3.

Huc referatur

Iris bulbosa angustifolia lutea mixta, quæ flore est pallide flavescens, venulis purpureis distinctis, Eystet.

V. Iris

II. Sifyrinchium flore albâ maculâ notato. Sifyrich. Mauritanicum, Cluf. in app. 1. & cur. post.

Flos purpureæ diluitoris albâ maculâ insignitus.

III. Sifyrinchium medium. Sifyrinchium minus, Dod. Cluf. hisp. Lugd. Svvert. Eyst. *Inis asperum chin. v. n. p. l. 4. p. 51*

Sifyrinchion Theoph. & parva Nofelha, Lob.

IV. Sifyrinchium minus latifolium.

Syfirinchium alterum latifolium, Colum.

V. Sifyrinchium minus angustifolium flore majore variegato. *See in the margin*

Syfirinchium Asprensium angustif. alterum, Colum.

VI. Sifyrinchium minus angustifolium.

Sifyrinchium Theoph. Colum.

VII. Sifyrinchium Persianum.

Flos Perficus Sifyrinchio congener, Cluf. hist.

GLADIOLVS.

GLADIOLVS, à foliorum forma, Dioscorid. l. 4. c. 20. Ζ. Φίον & Φάσγανον dicitur: & Gaza apud Theoph. 7. hist. 11. & 12. Ensem vertit. Plin. l. 25. c. 11. & 26. c. 8. Xiphion & Phasganion nominat.

I. Gladiolus maximus Indicus.

Gladiolus maximus promontorij Bonæ *spei* flore rubro incarnato, Svve.

II. Gladiolus major Byzantinus.

Gladiolus Byzantinus atropurpureus, Svve.

III. Gladiolus floribus vno versu dispositis major.

Victorialis fœmina, vel Gladiolus syl. Cord. hist.

Victorialis rotunda & Gladiolus verus, Gef. hor.

Victorialis herba, Lon. rotunda, Eyst.

Gladiolus, Dod. Narbonensis, Lob.

Xiphion minus, Cluf. hist. pan. & rar.

Gladiolus nostras, Cam. Germanicus, Tab.

Variat magnitudine, quibusdam locis major ac procerior: alijs minor & humilior: floris colore purpurorubente, aliquando candicante, qui

Gladiolus flore albo, Lob. adv. par. 2. & Svve.

Gladiolus Narbon. fl. incarnato & fl. purpureo, Eystet.

Gladiolus carnei coloris, Svvert.

Gladiolus Hispanicus flore albo, Eystet.

Sic in Narbonensi & Germanico, flores ad vnam caulis partem digesti.

IV. Gladiolus vtrinque floridus.

Gladiolus, Matth. Dod. gal. (cui & Gladiolus

segetalis, & Lingua cervina Apuleij) Gef. col.

Ang. Lac. Cast. Cæs. Lugd. peregrinus, Cam.

Xiphion, Diosc. Gef. ap.

Gladiolus vtrinque floriferus, Dod.

Gladiolus Italicus binis florum ordinibus cinctus, Lob.

Gladiolus Italicus, Tab.

Glad. purpuroviolaceus, Svve.

Variat flore rubro & incarnato, qui

Gladiolus Italicus fl. rubro, Eyst.

V. Gladiolus angusto gramineo folio: in Prod. descript.

VI. Gladiolus floribus vno versu dispositis minor.

Gladiolus minimus, Lob. adv. par. 2.

VII. Gladiolus palustris.

Gladiolus lacustris aut stagnalis Dortmanni, Cluf. cur. post.

HYACINTHVS ET EIVS

Species.

Y'AKINΘOΣ vnus est Dioscorid. l. 4. c. 63. at Theoph. 6. hist. 7. duplex, sativus & sylvestris: & ut Plin. l. 21. c. 11. Hyacinthum fabula duplex comitatur, lucum præferens eius quem Appollo dilexerat (Hyacinthum vocatum) aut ex Aiæcis crnore editi, uia & scurren-

ibus venis, ut Græcorum litterarum supra A. I. inscripta legatur. Dupliciter Veteres meminere, alter Pœticus, alter Medicus est: illum, aliqui fabulosum vel Poticum: hunc, historicum seu Medicum vocant: rursus alius Græcorum, alius Latinorum est; Græcorum esse Hemerocalida Diosc. sive Lilium rubrum Plinij; Latinorum, Iridem radice tuberosa, censent; Medicorum vero ab utroq; variat, de quo in præfens.

HYACINTHVS COMOSVS.

I. Hyacinthus comosus major purpureus.

Hyacinthus, Dioscoridi.

Bulbine prima, Plinij. *n. Comosus 6. 45*

Hyacinthus quartus & major, & Hyacinthus rubens Virgilij, Trag.

Hyacinthus, Ruel. Matth. Cord. in Diosc. Ges. cat. Port. Cast.

Hyacinthus maximus, Tur. major, Lugd. Tab.

Hyacinthus primus, Ama. Fuch. Ges. hor.

Hyacinthus cæruleus maximus, Fuch. fol.

Hyacinthus cæruleus major mas, Fuch. ico.

Hyacinth. sylvestris, Cord. hist.

Pancratium, Ges. hor. Lac.

Bulbus, Ang.

Bulbi esculenti genus, Dod. gal. Lugd.

Bulbi sylvest. primum genus, quem Pothos Theophrasti, perspicatur, Cæs.

Hyacinthus magnus, & Bulbus Vomitorius, Lon.

Hyacinthus primus Matthioli, Clus. hist.

Hyacinthus Neotericorum sive comosus spurius tertius, Dod.

Hyacinthus comosus major, Lob. Cam. Lugd.

Hyacinthus comosus, Ger. spurius, Eyst.

Variat: alter præcox, latiore folio, coma crassiore, majoreq; bulbo: alter serotinus, angustiore folio, coma tenuiore, laxiore tamen & elegantiore, minoreq; bulbo: Hinc apud Camer. Hyacinthus comosus major sive serotinus & minor sive præcox, & flore communiter purpureo, vel cæruleo purpureo (rarius albo) qui Hyacinthus comosus purpureus, Sver.

II. Hyacinthus comosus albus Belgicus.

Hyacinthus comosus albus, Lob. Lugd. albo flore, Clus. hist.

Hyacinthus comosus leucanthemos, Cam.

III. Hyacinth. comosus albus Byzantinus.

Hyacinthus comosus Byzantinus, Clus. pan. & hist. Eyst.

Flores in iis cædicantes, cum marcescunt fusci:

vel exterius subfusco obsolete colore, intus albicantes, ad fundum capillis nigricantibus.

IV. Hyacinthus comosus Hispanicus.

Hyacinthus comosus major Hispanicus semine natus, Clus. pan. & hist.

V. Hyacinthus paniculâ cæruleâ.

Hyacinthus Sannefius comâ panniculosâ, Colû.

Hyacinthus comosus ramosus nondum descriptus purpureo violaceus, du Bry.

HYACINTHVS RACEMOSVS.

I. Hyacinthus racemosus cæruleus major.

Hyacinth. botryoides cæruleus amœnus, Lob. ico. *n. botryoides 6. 45*

Hyacinth. botryoides cæruleus major, Tab. Ger.

Hyacinthus botryoides cæruleus, Clus. pan.

Hyacinthus botryoides odoratus, Cam.

Hyacinthus botryoides major, Eystett.

Hyacinthus botryoides major Hispanicus, Sver.

II. Hyacinthus racemosus latif. speciosior.

Hyacinthus botryoides cæruleus, vel 3. genus, Clus. pan. vel purpureus 3. Eid. hist.

Hyacinthus botryoides incarnatus, Tab. Eyst.

Hyacinth. botryoides cæruleus amœnus, Ger. ico.

Flos dilutoris purpuræ etiam in cæruleum tendens.

III. Hyacinthus racemosus albus.

Dipcadi candidifloribus, Lob. Lugd.

Hyacinthus botryoides lacteus, Clus. pan. Tab. Ger. albo flore, Clus. hist. Eyst.

Variat floribus colore lacteo, niveo, cui dilutissima purpura perfusa: est & tertius floribus ex cæruleo virefcentibus: Svertzius carneo, albo & cæruleo botryoides nomine pingit.

IV. Hyacinthus uvâ ramosâ major.

Hyacinthus ramosus botryoides cæruleus, Casp. Bauhini: in florilegio du Bry.

V. Hyacinthus uvâ ramosâ minor.

Hyacinth. botryoides ramosus, Clus. pan. vel 3. uvâ

vua racemosa, Eidem hist.

VI. Hyacinthus racemosus cæruleus minor latifolius.

Bulbina Plinij videtur.

Bulbi esculenti genus minus, Dodonæo gal. Lugd.

Hyacinthus cæruleus major, Fuch. Tur. Lug. femina, Fuch. ico.

Hyacinthus 2. Fuchsi, Gef. hort.

Hyacinthus minor, Lon.

Hyacinthus botryodes primus & major, Cluspan, & hist.

Hyacinthus botryoides cæruleus, Eyst.

VII. Hyacinthus racemosus cæruleus minor juncifolius. *H. racemosus L. 437*

Hyacinthus primus, vel Hyacinth. vernus exiguus, Trag.

Allium caninum exiguum, Eidem.

Hyacinth. Cord. in Diosc. minor, Eid. obs.

Hyacinth. neotericorum primus, Dod. flor.

Hyacinth. racemosus, Dod.

Hyacinth. comosus minor, Lob. obs. Lugd.

Hyacinthus botryoides vulgaris, Lob. ico.

Hyacinth. botryoid. 1. & minor, Clus. hist.

Hyacinthus botryoides odoratus, Cam.

Hyacinthus botryoides cæruleus, Ger.

Hyacinthus cæruleus minor, vel sextus, Tab.

Pancratium alterum Dodonæi, Gef. cat.

Bulbine flore cæruleo, Gef. hor. minor, Eid. col.

Bulbus sylvest. & Bulbus coronarius Theoph. Cæs.

Variat floris colore cæruleo, aliàs saturato, aliàs dilutè exalbido, dilutè purpurascens; odore apud nos est pruni: at Tragus inodorum asferit.

IX. Hyacinthus racemosus moschatus.

Bulbus vomitorius, Matth. Cast. Lugd.

Muscari, Clus. Turcarum, Cam.

Dipeadi Chalcedonicum & Italarum, Lob. Lugd. *H. muscari. L. 438*

Hyacinthus spurius recentiorum alter, Dod.

Hyacinth. botryoides Chalcedonicus muschatus, & Hyacinthus purpureus mag. peregrin. Tab.

Hyacinthus neotericorum alter, Lugd.

Muscari obsoleto flore, Clus. hist.

Muscari majus obsoleto albo flore, Eyst.

Flos initio interdum purpurascens, aut viridis:

dein ex purpura virens, aut cum viriditate albicans: nonnunquam subcæruleus: aliquando initio nigricans, sive saturatè purpurascens, dein pallidus, vel flavescens; vel ab initio pallidus, postea flavus, postremo pallescens, nigricans, aut pullus; hic & niveo, & egregie rubente, & carneo reperitur; hinc quatuor figuræ apud Svvertium; & in hort. Eyst.

Muscari flore obsoleto albo & obsoleto nigre.

IX. Hyacinthus racemosus moschatus luteus.

Dipeadi flavum, sive Muscari Constantinopolitanum, sive Chalcedonicum, Lob. ico.

Muscari flavo colore, Clus. hist. flavum, Ger. luteo flore, Eyst.

Muscari Turcarum flore luteo, Cam.

Hyacinthus botryoides Chalcedonicus luteus, Tab.

Nonnunquam flore dilute purpureo, aliquando cæruleo virente reperitur; ex viridi flavescente, Clus. in ap. alt. notavit.

X. Hyacinthus racemosus luteus præcox.

Tipeadi lutei varietas, sive Muscari luteum præcox, Lob. ad part. 2.

Flores initio subcærulei, postea aurei.

HYACINTHVS OB- longo flore.

I. Hyacinthus oblongo flore cæruleus major. *H. muscari. L. 437*

Hyacinthus, Dod. gal. Lugd.

Hyacinthus Anglicus, Ad. Ger. Eyst. & Belgicus, Lob.

Hyacinthus non scriptus, Hyacinth. Dioscoridis, Dod. Lugd.

Hyacinthus Belgicus non scriptus, Cam.

Hyacinth. Hispanicus, Clus. hist. addit Svvert. flore cæruleo & albo.

Variat floris colore vt plurimum cæruleo, cæsitiuè: aliquando amethystino vel violæ, nigrae dilutam purpuram refert: aliquando carneo, hinc

Hyacinthus Anglicus colore amethystino: & aliàs colore violaceo, Eyst. &

Hyacinth. Angl. flore incarnato, &

Hyacinth. Ang. cinericus: Item

Hyacinthus Hispanicus flore violaceo, & flore incarnato, Eyst.

qui *Hyacinthus carnei* coloris, Sver. item floribus albicantibus, aut candidis, sive niveis, qui

Hyacinthus Belgicus candidus, Lob.

Hyacinth. non scriptus flore candido, Dod.

Hyacinthus albus Anglicus, Tab. Ger.

Hyacinthus Hispanicus flore albo, Svre.

II. *Hyacinthus oblongo* flore fusco.

Hyacinthus Mauritanicus, Cluf. hist. ap. 1. & cur. post.

Hyacinthus Mauritanicus Clusij, cui flores vicini plures obsoleti, & fusci, Lob. ad. part. 2.

III. *Hyacinthus obsoletus* flore.

Hyacinthus obsoletior Hispanicus, Cluf. pan. obsoleti coloris *Hispanicus ferotinus*, Eid. hist.

Hyacinthus Hispanicus obsoletus flore, Cam.

Hyacinth. obsoletior Hispanicus semine compresso *Pancretij Monspel. maritimi*, Lob. ad. par. 2. *N. Serotinus*, l. 453

Hyacinthus ferotinus maximus, Eyst.

Variat floribus colore ex purpureo pallido & virescente mixto: sic ex albo cinerei, & ex albicante virescente, Cluf. ap. alt.

Hyacinthus obsoletus Clusij, flore obsoletus viridi, Svre.

Sic eorum color valde obsoletè spadiceus est, qualis plerumq; ceruis esse solet.

IV. *Hyacinthus obsoletus* flore alter.

Hyacinthus ferotinus obsoletus colore, Eyst.

V. *Hyacinthus ferotinus albicans*.

Hyacinthus ferotinus facie Orientalis, Eyst.

VI. *Hyacinthus oblongo* flore flavo viridi.

Hyacinthus obsoletus Aethiopicus, Cluf. cur. post.

VII. *Hyacinthus oblongo* flavo flore.

Hic cum tertio convenit, nisi quod minor, & flos ex sex follolis luteis, aliquando candicantibus compressus est, in cuius medio staminula bina pallida conspiciuntur: in Gallia Narbonensi in summitate pontis Gari perverit.

VIII. *Hyacinthus oblongo* caeruleo flore minor. *N. Antheptinus*, l. 454

Hyacinth. minor Hispan. Cluf. hist. ap. 2. & cur. post.

Variat flore caeruleo, albo, interdum mixto, dilute suaviterq; rubente, (qui

Hyacinthus flore rubro ex Lusitania, Lob. ad. par. 2.) venis saturatioribus per foliorum ex-

ternorum longitudinem excurrentibus.

IX. *Hyacinth. florib. campanulae* vno versu dispositis.

Hyacinthus totus albus, Campanilla, Lob. ad. par. 2. ex Lusitania.

X. *Hyacinth. floribus campanulae* vtrinque dispositis.

Hyacinthus Neapolitanus, Swer.

HYACINTHVS ORI-
entalis.

I. *Hyacinthus Orientalis caule maculato*.

Hyacinth. Dioscorid. & Theoph. Ang.

Hyacinth. Orient. Matth. Ges. hor. Dod. (cui & minor) *Cast. Lugd. Cluf. hist. Rauw. caeruleus*, Tab. Ger. Eyst.

Hyacinth. Orientalis Græcus, Ad. Lob. Lugd.

Hyacinthus Constantinopolitanus, Cam.

Hyacinthus, Cæf.

II. *Hyacinthus Orientalis purpureus*.

Hyacinthus Orient. purpurorubens, Lob. ico. flore purpureo, Cam.

Variat flore purpureo, purpurorubente: & Swertius

Hyacinthum Orient. ferotin. flore purpureo pingit.

III. *Hyacinthus Orientalis exalbidus*,

Flores antequam aperiuntur albi, aperti oras tantum albas habent, reliqua parte carnei sunt, senescentes toti nivei sunt, Cluf. hist.

Est & alter floribus ex cinereo albis, folijs paulo angustioribus & crassioribus, qui *Hyacinthus orient. fl. cinereo albus*, Eyst.

IV. *Hyacinthus Orientalis albus primus*.

Hyacinth. orient. albus, Lob. ico. niveus, Cluf. hist. Eyst.

Hyacinthus Constantinopolitanus albo flore, Cam.

Flore albicæte & flore albo, Sverterio, qui etiam *Hyacinthum facie Orientalis, flore caeruleo & flore albo*, &

Hyacinth. Germanicum flore albo, pingit.

Flores intrus nivei, foris albi, folijs tribus externis ad *ἀρχαίων* colorem accedentibus: aliquando argentei coloris, qui

Hyacinthus orient. argenteo colore, Eyst.

V. *Hyacinthus Orientalis albus alter*.

Hyacinthus brumalis orientalis Gemmae, Lugd. albus, Lob.

VI. *Hyacinthus orientalis maximus*.

Hyacinthus orientalis alter, Matth. Lugd.

1-vl. *N. brumalis*, l. 454 *Hyacin-*

Hyacinthus Orient. major, Dod. polyanthos, Ad. Lob. Tab. Lugd.

Hyacinthus Orientalis polyanthos, Clus. hist. Ger.

Hyacinth. orient. præcox multiflorus cæruleus, Svver.

Hyacinthus Orient. major, flore cæruleo vel violaceo, Eyst.

Flores sæpè 40. producit.

V II. **Hyacinthus præcox albus**.

Hyacinthus præcox flore albo Caccini, Clus. cur. post.

IX. **Hyacinthus Orientalis latifolius**.

Hyacinthus Orient. πολυανθός alter, Clus. hist.

IX. **Hyacinthus orientalis variegatus phœniceis caliculis subtus rubentibus**: vel floribus antèrius albescentibus, aversâ parte purpurascentibus.

Hyacinthus Orientalis variegatus & Hyacinthus Orientalis mixtus, Eyst.

X. **Hyacinthus maximus polyanthos**.

Hyacinth. Iacobæus altus multis floribus Italicus, Svver.

XI. **Hyacinthus Orientalis ramosus**.

Hyacinth. Orientalis πολυανθός, Clus. hist.

XII. **Hyacinthus Orient. florum folijs reflexis & variegatis**.

Hyacinth. orient. reflexis folijs, colore violaceo, &

Hyacinth. orient. viol. colore albis lineis, Eyst.

Flores purpuroviolacei, lineis albicantibus dorsalibus distincti: vel lætè purpurei & ianthini, virgulis obscurioribus signati.

XIII. **Hyacinthus orientalis, caule folioso**.

Hyacinthus Asiaticus φυλλοεισῶν caule, Clus. cur. post.

Hyacinthus caule folioso, Svver.

XIV. **Hyacinthus Arabicus**, Camerarij, quid?

XV. **Hyacinthus exoticus flore phalangij**.

Hyacinth. circa Alepum Ayr dictus, Rauhvolff.

Hyacinthus Tripolitanus, Cam. ad. Marth.

Hyacinthus orientalis serotinus.

I. **Hyacinthus Orientalis serotinus**.

Hyacinth. orient. serotinus mixtus, Eyst.

Florum apices albescunt, qua pediculis adherent, rubescunt.

II. **Hyacinth. orient. serotinus floribus erectiscandidis, vel cæruleis**.

Hyacinth. orientalis serotin. erectis candidis floribus &

Hyacinth. orient. serot. erectis cæruleis floribus, Eyst.

III. **Hyacinth. orient. serotinus striatus**.

Hyacinth. minim. serotinus facie Orientalis hyacinthi, Lob. ad. par. 2. ap.

an **Hyacinth. serotinus minimus cæruleus**, Clus. hist. ap. 2.

Flos ex cæruleo dilutus, senis venis cæruleis striatus.

Hyacinthus orientalis flore pleno.

I. **Hyacinthus orientalis flore duplici**.

Hyacinthus fl. duplici ex albo virecente, Clus. cur. post.

Hyacinthus orient. pleno flore subviridi, Svver.

Hyacinthus orient. fl. duplici, Eyst.

Flores gerit infitos duplices: ex albo virecentes, vel cæruleos, ad pediculum parum virentes.

II. **Hyacinthus orient. fl. cæruleo pleno**: & Eyst.

III. **Hyacinthus orient. albus multiplici flore**.

Hyacinthus candidissimus pleno flore, Eyst.

HYACINTHVS STELLARIS.

I. **Hyacinthus stellaris bifolius Germanicus**.

Scilla bifolia. L. 443

Narcissus Martius, Brunf.

Narciss. cæruleus & Hyacinthus alius, Trag.

Hyacinth. cæruleus minor mas, Fuch. ico.

Hyacinth. albicans seu femina, Fuch. Tur. Lug.

Hyacinthi Germanici liliflori minor species, Lob. ob.

Saryrium trifolium, Dod. gal.

Bulbus syl. quidam bifolius, Gef. hor. &

Hyacinthus seu, Bulbus syl. Eid. col.

Bulbus vomitorius, Lon.

an **Hyacinthus bifolius Theoph. Lob. ico.**

Flore est cæruleo, in alijs colore magis saturo, alijs magis diluto, rariùs ad carneum vergente, suaviter rubente: est etiam exalbido, & veluti cinericeo, subcæruleoñe flore: sunt qui & flavos notarunt.]

II. **Hyac-**

II. *Hyacinthus stellaris trifolius.*

Satyrion erythronium, Dod. gal.

Hyacinth. cæruleus minor, Tur. minor *fœmina*, Fuch. ico.

Hyacinth. cæruleus mas minor, Fuch. Lugd.

Hyacinthus Fuchij, Dod. medius, Lon.

Hyacinth. Germanicus liliflorus stellaris, vel *flor. Martius stellatus Germanicus*, Lob.

Hyacinth. stellatus, Cluf. hist. flore cæruleo, Cam. Eyst.

Hyacinthi alterum genus, Cæf.

Priore per omnia maior & triphyllus, qui tamen volet, eundem dicat.

III. *Hyacinthus stellaris albus.*

Narcissus candidus, Trag.

Hyacinthus niveus, Fuch.

Hyacinth. diphyllos Fuchij floribus candidis & purpureis, Cord. obs.

Hyacinthus stellaris albicans serotinus, Lob. Lugd.

Hyacinthus albicans Botanicorum, Lob. ad par. 2.

Hyacinthus stellatus flore albo, Cam.

Bulbus vomitorius albo flore, Lon.

IV. *Hyacinthus stellaris cæruleus staminibus ex viridi luteis.*

Hyacinthus stellatus Italicus, Eyst.

V. *Hyacinthus stellaris purpureus.*

Hyacinth. stellaris maior, Lob. ad. par. 2.

VI. *Hyacinthus stellaris spicatus cinereus.*

Hyacinthus stellatus cineracei coloris, Cluf. hist. & *Scilla Italica minor*

Hyacinthus stellatus æstivus, Eid. cur. post.

Hyacinth. stellaris Byzant. sive exoticus Sommeri, lacâ depreßâ spicâ fastigiatus, Lob. ad par. 2.

Hyacinthus stellatus cinereus ex Gallacia, Eid.

VII. *Hyacinthus stellaris cæruleus amœnus.* *Scilla amœna 1. 493*

Hyacinth. stellaris Byzantinus alter elegantissimus serotinus bullatus, Lob. ad. par. 2.

Hyacinthus latifolius Dalechampij, Lugdun. icon.

Hyacinthus peregrinus pluribus caulibus præditus, cæruleo violaceus, Swert.

Variat magnitudine & floris colore amœno cæruleo, dilutè cæruleo, quandoq; ex cæ-

rulo purpurascente, vel violaceo : rarissimè albo.

IX. *Hyacinth. stellaris obsoletè cæruleus*, vel major.

Hyacinthus stellatus Byzantinus, Cluf. hist. & Eyst.

Hyacinthus stellatus Byzant. tenuifolius præcox, Lob. ad par. 2.

Huc referendus

Hyacinth. Byzantinus flore cæruleo lacteo, Svvert.

X. *Hyacinthus stellaris cæruleus stritatus.*

Hyacinthus stellatus Porati, Cluf. cur. post.

X. *Hyacinth. stellaris saturè cæruleus.*

Hyacinthus Hispanic. stellato flore, Cluf. cur. post.

XI. *Hyacinthus stellaris æstivus cæruleo purpurascens major.*

Hyacinthus stellatus æstivus, Cluf. hist. ap. altera.

Flores sunt subcærulei dilutiores : sic albi, staminibus purpurascens.

XII. *Hyacinthus stellaris æstivus minor flosculis alternatim sitis.*

Hyacinthus stellaris æstivus minor, Cluf. in auct. ap. alt. & cur. post.

XIII. *Hyacinthus stellaris solijs & radice lilij.* *Scilla lilio hyacintinus 1. 492*

Hyacinthus stellaris lilifolius, Lob. Lug. Ger.

Hyacinthus liliaceus, vel *septimus*, Tab.

Hyacinth. stellat. xiphioides, Cluf. hist. & ap. alt. eiusdemq; auctario & cur. post.

Hyacinthus lilifolius flore cæruleo pallido, Svvert.

Flores intensè cærulei, sive violacei, rarius nivei.

XIV. *Hyacinthus stellaris autumnalis major.*

Hyacinthus autumnalis major, Ad. Cluf. hisp. & hist. Lob. Dod. Lugd. (cui & *Typhium Theophrasti*) Ger.

Hyacinthus stellatus autumnalis angustifolius major, Eyst.

Aliquando cauliculis est ramosis, & Svvertius, exhibit

Hyacinthum autumnalem albo flore.

Hyacinthum flore purpureo pallido.

XV. Hyacinthus stellaris autumnalis minor. *Sella autumnalis L. 442*

Hyacinthus autumnalis, Gesf. hor. Ad. Cluf. hisp. Lob. Lugd. Ger.

Hyacinthus autumnalis minor, Dod. Cluf. hist. Eyst.

Bulbus æstivus Dalech. Lugd.

Flos cæruleus, purpuræ diluitoris, ex purpura rubens.

XVI. Hyacinthus stellaris minimus.

Hyacinthus stellaris vernus parvulus, Lob. ad. par. 2. Eyst.

XVII. Hyacinthus minimus maritimus in Prod. descript.

In Florilegio Svvertij adhuc pinguntur sex diversi Hyacinthi.

Hyacinthus stellaris albus: 2. cæruleus; 3. ex cæruleo violaceus: 4. carnei coloris: 5. luridus: 6. stellaris major, azureus, hicq; elegantissimus existit.

HYACINTHVS IN- dicus.

I. Hyacinthus Indicus bulbosus stellatus.

Hyacinth. stellatus Peruanus, Cluf. hist. Lob. ad. par. 2. Eystet. *Sella peruviana L. 442*

Hyacinth. Peruanus, Robino; flore cæruleo multiflorus, Svvertio.

Hyacinthus stellatus Boeticus, Cluf. eur. post.

Variat colore floris, qui nunc è cæruleo pur-

pureus, modò saturationis purpuræ & quasi violaceus, umbone purpureo, staminulis cæruleis: vel ex albo rubicante, umbone & staminulis albis, quem nomino

Hyacinthi Peruanî carnei coloris, Svvertius pinxit.

II. Hyacinthus Indicus bulbosus minor.

Hyacinth. Indicus minor Orientalis, Svvert.

III. Hyacinth. Indicus tuberosus flore Hyacinthi Orientalis. *Sella carnea bulbosa P. L. 453*

Bulbus Indicus flore albo Hyacinthi Orientalis æmulo, Paludano.

Hyacinthus Orientalis Indicus, Simoni Touar.

Hyacinthus Indicus tuber. radice, Cluf. hist. Lob. ad. par. 2.

Hyacinthus minor Indicus tuber. radice albus, Svvert.

IV. Hyacinthus Indicus tuberosus flore Narcisi. *Sella carnea tuberosa L. 453*

Hyacinth. Ind. tuberosâ radice, Robino.

Hyacinth. major Ind. tuber. radice, Svvert.

HYACINTHVS COLCHI ci folio.

I. Hyacinthus latifolius maximus.

Hyacinthus Ind. Orient. dictus, adhuc incognitus, Svvert.

II. Hyacinthus latifolius alter.

Hyacinth. Africanus bulbo crasso facie Hyacinthi Pervani, Svvert.

BVLBVS ERIOPHORVS.

BVLBVS CRINITVS ET FLOS

Tigridis.

BVLBI ἐπιφύου, id est, laniferi, inter veteres Theoph. 7. hist. 13. meminit, illam in litto-
ribus nasci, lanamq; sub primis tunicis habere, ex qua toga & alia vestes conficiantur:
cum & Plin. l. 9. c. 11. meminit, Theophrasti testimonio usus.

I. Bulbus eriophorus Peruanus.

Eriophorus Peruanus, Cluf. hist.

Magnam cum Hyacintho Indico bulboso stel-
lato affinitatem habet, huius tamen folia duplo
latiora: flos purpureus, circa umbilicum cæ-

ruleus, venâ atropurpureâ floris folium per-
currente.

II. Bulbus eriophorus Orientalis.

Bulbus eriophorus, Cluf. pan. & hist. Lob. Dod.
Cam. Lugd. Tab.

Bulbus

Bulbus lanatus ex Oriente, Cæs.

Cùm Dodonæus in florum historia fictitiam figuram posuerit, idcirco eandem figuram sub nomine

Eriophori bulbi cōmentitij, posuere Lob. Lug. at Cast.

Bulbi eriophori, & Tab. sub Eriophori bulbi altera icone.

Ipse verò Dodonæus edit. postrema, vtramq; figuram habet; alteram, titulo Bulbi eriophori icon ab amico missa; alteram, Bulbi eriophori Viennæ nati effigies.

III. Bulbus eriophorus minor.

Hyacintho obsoleto Aethiopico, subjecit Clus. cur. post.

IV. Bulbus marinus crinitus, *τριχάδης*, in hist. Lugd. proponitur, quid sit, ignoramus.

V. Tigridis flos, Dod. Lob. Lugd. Tab. Ocelo Xochiel, id est, flos Tigridis, novæ Hispan. sive Mexiocanæ Provinciæ, in hist. Mexiocana.

Radicem habet porraceam, folia gladioli, flos rubet egregie, circa medium tamen albus, & instar pelvis Tigridis maculatus: huius veram figuram in Florilegio I. du Bry videre est.

SECTIO SECUNDA.

NARCISSVS: LEVCOIVM: LILIONAR- CISSVS SIVE TYLIPA.

NARCISSVS ET EIVS Species.

NΑΡΚΙΣΣΟΣ ἢ λεῖκον Dioscoridi l. 4. c. 161. & Theoph. 6. hist. 6. & 7. eiusdem 12. dicitur, non à Narcisso adolescente nimium seipsum adamante, ut Poëta fabulantur, sed à vi stupefaciendi, quam *νάρκωσις* Græci vocant: seu ut Plinius, à narce, quam vim Narcisso inesse l. 21. c. 19. testatur: hinc Plutarcho in Symposio, quasi nervos hebetans & torpidas gravitates efficiens, dicitur.

Vnius Theophrastus meminit: at Dioscorides in flore differentiam notat, qui albus sit, in-
tus croceus, in quibusdam purpureus, ita ut alius sit *πορφύρεος*, alius *κροκωδής*, Et Plinio l. 21.
c. 5. Narcissus aliter flore candido, calyce purpureo: aliter calyce herbaceo; per calycem intelligens
quod in floris medio est, nullius Græci autoris exemplo: & seq. c. 19. Narcissum unum purpu-
reo flore, & alterum, herbaceum dixit.

NARCISSVS PORRACEO FOLIO,
angusto calyce, latifolius simplex,
vno flore.

I. Narcissus maximus pallidus folijs inca-
nis.

Narciss. omn. maximus pallid. ad Clus. cur.
post.

II. Narcissus maximus fl. cæruleo albican-
te fimbriâ croco aureâ.

Narcissus maximus mediopurpureus, aut cæ-
ruleus latifolius Hispanicus, Eysf.

III. Narciss. albus magno odoro flore cir-

culo pallido.

Narcissus 13. medioluteus Poëticus, Tab.

Narcissus mediopurpureus, Ger. ico.

Narcissus latifolius 7. Clus. hist.

IV. Narcissus niveus odoratus circulo ru-
bello.

Narcissus serotinus montanus, Clus. pan.

Narciss. latifolius 6. Clus. hist.

V. Narcissus albus circulo purpureo.

Narciss. purpureus, Ges. hor.

Narciss. mediopurpureus, Dod. Lugd. Clus.
pan. Eysf.

Narcissus Poeticus mediopurpureus, Lob.
 Narcissus, Cast. primus circulo rubeo, Cæs.
 Narcissus 14. & Poeticus 5. Tab.
 Narciss. mediopurpureus præcox, Ger.
 Narciss. latifolius alter, Clus. hist.

Vnum fert floré, rarò binos: & huic similem, circulo tamen rubro, in Pannonicis Clusius proponit,

Narcissum ferotinum montanum vocans.
 Narciss. medio rubeus communis, Svver.

VI. Narciss. alb. circulo croceo vel luteo.
 Narciss. Veterum, Trag. candidus, Lon.
 Narciss. primus, Dod. gal. Cæs.
 Narciss. Italicus flore candido, & Narciss. alb. Ges. hor.

Anemone limonia Theoph. Narciss. cognata, Eid.

Narciss. Poet. mediocroceus, Lob.
 Narciss. Poet. medioluteus Dodonæi, Lugd.
 Narcissus 10. roseoluteus major. Tab.
 Narciss. medio purpureus præcox, Ger. ico.
 Narcissus ferotinus, Svver.

Hic à priore potissimum circuli colore differt; & Narcissus Dioscoridis videtur.

Hujus generis tres reperiuntur, forma, colore, aut odore nequaquam, & magnitudine parum sed florendi tempore, differentes: maiores, medij, præcoces: & serius prodeuntes, minores sunt.

VII. Narcissus albus circulo croceo minor.
 Narciss. minor ferotinus mediocroceus, Lob. ico.

Narciss. 16. ferotinus albus, Tab. minor, ferotinus, Ger.

VIII. Narcissus flore cæruleo, Clus. pan.
 Narciss. cæruleus, solo floris colore à Narcisso medio croceo differens, Lob. ad. par. 2.

NARCISSVS EXOTICVS.

I. Narcissus Indicus totus ruber.
 Narciss. latifolius octavus, qui & Indicus rubro flore, vel Jacobæus, Clus. hist.
 Narciss. Indicus rubro flore, Lob. ad. par. 2.
 Narciss. Ind. flore sanguineo, Svver.
 Ex India Orientali adfertur.

II. Narcissus ex albo rubescens.
 Narciss. Gareti, flore albo exteriore parte rubicundo, Svver.

III. Narciss. Ind. obtuso latissimo bulbo.

vastissimo.

Narciss. Indicus Orient. bulbo magno & compressiore rotundo, folijs Narcissi, Svver.

IV. Narciss. Ind. obtuso latissimo folio alter.
 Narciss. Ind. Occid. folijs Narcissi latifolij, Svver.

V. Narciss. Ind. lato & multiplici folio.
 Narciss. promontorij Bonæ spei bulbo oblongo, Svver.

VI. Narciss. African. folijs bifolij.
 Narciss. African. sive Narciss. exoticus, Lob. ad. par. 2.

Variat folio acutiore, rotundiore, & complicato; flore est phœniceo.

NARCISSVS LATIFOLIUS simplex pluribus floribus.

Narcissus totus albus.

I. Narcissus albus major odoratus.
 Narciss. latifolius major, in latifoliorum classe altera, Clus. hist.

Cōmuniter binos, interdum ternos & quaternos flores, ex sex folijs, imò ex duodecim constantes, Clusius notavit.

II. Narcissus Orientalis major albus.
 Narcissus Orient. major polyanthos totus albus, Eyst.

Est latifolius, floribus copiosis albis peramplis, odoratis, tribus staminibus luteis brevibus donatis.

III. Narcissus Orientalis medius albus.
 Narciss. orient. medius totus albus polyanthos, Eyst.

A priore sola magnitudine differt.
 IV. Narciss. orient. albus calice stellato.
 Narciss. Orient. albus odoratus calice stellato, Eyst.

Floribus est albis odoratis, in medio stamina aurolutea instar stellæ radiatim disposita.

V. Narcissus totus albus major.
 Narcissus totus albus, Dod. Lob.
 Narcissus totus albus prior, Clus. hisp.
 Narciss. latif. simplici fl. prorsus albo, Eid. hist.
 Narciss. albus major, Cam. quintus albus, Tab.
 Narciss. orient. polyanth. min. totus alb., Eyst.
 Narciss. medioluteus polyanthos, Ger. ico.

VI. Narcissus totus albus major.
 Narciss. totus alb. alter, Clus. hisp.
 Narciss. latifol. niveus alter, Eid. hist. descr.

Narcissus totus albus paucioribus floribus, Lob. ob.

Narcissus albus minor, Cam.

VII. Narcissus niveus.

Narcissus latifol. niveus tertius. Clus. hist.

IX. Narcissus albus flore minore Iasmini odore.

Narciss. latifol. niveus tertius. alter, Clus. hisp.

Narcissus medioluteus.

I. Narcissus orientalis albus calice luteo Campanulæ simili maximus.

Narcissus polyanthos orient. calice medioluteo odoratus maximus, Eyst.

Hujus, vt & duorum sequentium calix, campanulæ instar amplus luteus: flores jucundum odorem spirant.

II. Narcissus orient. albus calice luteo mediutus.

Narciss. polyanthos orient. medioluteus odoratus medius, Eyst.

III. Narciss. orient. albus calice luteo minor. Narciss. polyanthos orient. medioluteus minor odoratus, Eyst.

IV. Narciss. orient. calice aureo pluribus foliis pleno.

Narcissus orient. mediocroceus calice pleno, Eyst.

Flos albus, calice aureo pluribus tortilibus foliis pleno.

V. Narcissus Orient. calice rotundo auro-luteo.

Narciss. orient. mediocroceus major, Eyst.

VI. Narcissus pallidus mediocroceus.

Narciss. medioluteus Pisanus, Lob. ico. Svver.

VII. Narciss. pallidus medioaureus.

Narciss. præcox sulphurei coloris minor, ad Clus. cur. post.

IX. Narcissus albus circulo croceo polyanthos.

Narcissus, Matth. comp. octavus, edit. Ital.

Narciss. mediocroceus serotinus polyanthos, Lob. ico.

Narciss. quart. Matthioli, Lugdun.

Narciss. 15. niveus serotinus, Tab. totus albus, Ger. ico.

Narcissus, Castori; quem quarta simplici flore

junctit.

Hic etiam circulo purpureo reperitur, qui Narcissus mediopurpureus, Eyst.

IX. Narcissus pallidus circulo luteo.

Narcissus mediolut. Dod. Lugd. Ger. Svve. Eyst.

Narciss. albidus medioluteus, Lob.

Narciss. 6. medioluteus 1. Taber.

X. Narcissus pallidus circulo aureo altor.

Narciss. latifolius 5. uel Narcissus pallido flore medioaureus, Clus. hist.

Meminit Clusius & alterius, cuius flos ex pallido virescit, calice angusto flavo.

XI. Narcissus medioluteus copioso flore odore gravi. *n. Jagella. 4. 416.*

Narciss. octavus fortè Matth.

Narcissus medioluteus, Ad. Lob. (cui & Donas Narbonensium) Clus. hisp. Svver. medioluteus alter, Dod. Lugd.

Narcissus præcox simpl. flore, vel latifolius simplex 1. Clus. hist.

Narcissus 7. medioluteus 2. Tab.

Narcissus alter comoso flore, Cæs.

Narcissus Constantinopolitanus minor calice fimbriato, mediocroceus, Eyst.

Variat folijs obtusioribus & acutioribus: sic floris colore, qui aliquando sulfureus, sive *αχρῶ-λευκος*: aliquando 10. 12. etiam 18. flores observavimus.

XII. Narciss. medioluteus majoribus floribus. Narcissus præcox, Clus. hisp.

Narcissus medioluteus alter, Lob. obs.

Narciss. latifol. Byzantin. mediolut. 2. Clus. hist.

Præcox priore, latioribus folijs, & floribus majoribus.

XIII. Narciss. niveus calice flavo odoris fragrantissimi.

Narciss. latifol. simpl. mediolut. 3. Clus. hist.

Narcissus totus luteus.

I. Narcissus luteus polyanthos Africanus. Narciss. Africanus flavus polyanthos: in addit. ad Clus. cur. post.

Narcissus Africanus multiflorus coronatus, Svvert.

Narciss. luteus Africanus major, &

Narcissus Africanus aureus major, Rob.

II. Narciss. luteus polyanthos Lusitanicus.

n. Jagella. 6. 416

Nar-

Narcissus & Argiers, aut Aegyptius, Lob. ad part. alt.

Narciss. de Argiers polyanthos totus lut. Eyst.

Narcissus Africanus flore aureo, Svver.

III. Narciss. luteus Constantinopolitanus.

Narciss. totus luteus ex Thracia, Clus. hisp.

Narciss. latifol. flavo fl. five 4. Zerincada-catamer nomine allatus, Eid. hist.

Flos aut omnino luteus, aut pallidus: qui pallidus, caliculum planè aureum habet.

IV. Narciss. angustifolius totus luteus.

Narcissus totus luteus semper florens Caccini, ad Clus. cur. post.

Singulis caulibus ad quindenos flores, idque sæpius in anno, Florentia profert.

V. Narciss. angustifol. flavus magno calice.

Narcissus 9. qui angustifolius 1. vel Narciss. juncifolius 1. amplo calice, Clus. hist.

Narciss. maximo calice, flore luteo, Svver. qui alium adjungit *N. calathoides L. 417*

Narcissum oblongo calice, flore luteo.

Narciss. juncifolius præcox major, &

Narciss. juncifolius latiore calice, Eyst.

NARCISSVS PORRACEO angusto folio.

I. Narcissus angustifolius albus major.

Narcisso juncifolio albo flore, junxit Clus. in cur. post.

II. Narciss. angustifolius albus minor: qui 1. in Prod.

III. Narciss. angustifol. pallidus calice flavo.

Narcissus sulfurei coloris majusculus, ad Clus. cur. post. *N. bulbosus L. 417*

IV. Narcissus parvus albus simbria sive rubente,

Narciss. parvus stellatus albus medio suave rubente vertice, Lob. ad par. 2.

V. Narcissus mediocroceus gramineo folio.

Narcissus mediocroceus tenuifolius, Lob. ad par. 2.

NARCISSVS JUNCIFOLIUS simplex, luteus & albus.

I. Narciss. juncifol. oblongo calice luteus major. *N. jonquilla L. 417*

Narciss. juncifolius prior, Clus. hisp. Lugd.

Narciss. juncifol. major, Dod. odoratis. Cam.

Narciss. luteus juncifolius vel Africanus præcox, Lob.

Narciss. 10. angustifol. 2. & juncifol. 1. Clus. hist. Narciss. 8. juncifolius 1. Tab. juncifol. præcox, Ger.

Narciss. major juncifol. Eyst.

Flores terni, quaterni, quini, interdum gemelli odorati.

II. Narciss. juncifol. luteus minor.

Narciss. juncifol. Dod. flo. Lugd. alter, Clus. hisp.

Narciss. juncifol. min. Dod. Cam. Clus. hist. Eyst.

Narciss. juncifolius serotinus, Lob.

Narciss. 9. juncifolius 2. Tab. *N. jonquilla L. 417*

Narciss. flore luteo, brevi calice, Svver.

Clusius frequentioribus: Lobelius paucioribus. folijs dicit: vterq; eadem figura vitur: vnico aut altero flore flavo & odoro.

III. Narciss. juncifol. flore luteo variegato.

Narciss. luteus albicantibus lineis distinctus, brevi calice, Svver.

IV. Narcissus juncifol. flore pallidior, calice flavo.

Narciss. juncifol. minor, Clus. hist. ap. & Lob. ad par. 2. minimus Eyst.

V. Narciss. juncifol. flore rotundo roseo.

Narciss. juncifol. flore rotundæ circinitatis roseo, Lob. Lugd. Svver. cui flos albus est.

Narcissus 10. roseo luteus major & minor, Tab.

VI. Narcissus juncifolius totus albus.

Narciss. juncifol. flore albo, alter, Clus. ap. alt. aust. & cur. post.

Narciss. juncifol. polyanthos albus, Eyst.

VII. Narciss. autumnalis albus.

Narciss. juncifol. folijs albus autumnalis medio obfoletus, Swer.

VIII. Narciss. albus autumnalis minimus.

Narciss. autumnalis minor, Clus. hisp. Lugd. Tab. parvus, Dod. Lob. *N. serotinus L. 417*

Narciss. serot. sive autumnal. minim. Clus. hist.

IX. Pseudonarcissus gramineo folio, sive Leuconarcissus æstivus: qui 2. in Prod. *anthericum serotinum L. 417*

NARCISSVS MAGNO ET breui calice

I. Narciss. latifol. max. alb. calice brevi luteo. Narcissus albus max. calice luteo brevi, Eyst.

II. Narciss. latifolius pallidus calice amplo & aureo, caule striato.

Narcissus latifol. flavo flore amplo calice, Clus. cur. post.

Pseudonarciss. pallidus calice amplo, Eyst.

Variat vnico flore, aliquando binos conjunctos habet: hic intensè luteus, ille pallidus, ad Cluf. cur. post.

III. Narcissus latifolius pallidus calice amplo alter.

Narciss. omnium maximus pallidus amplo calice: in' addit, ad. Cluf. cur. post.

IV. Narciss. latifol. sulfureus vel albus brevi calice.

Narcissus sulfurei coloris brevi calice, Sver.

Narciss. totus albus brevi calice, Idem.

Pluribus est Floribus. Addit & alium totum album triplici flore & angustiore folio.

Narcissus albus medius calice luteo brevi: & Eystet.

NARCISSVS MAGNO ET OBLONGO tubo vel calice, latifolius.

I. Narcissus maximus pallidè luteus.

Narciss. maximus griseus vel pallidus, amplo calice flavo, non descriptus, Sver.

II. Narcissus alter crasso bulbo.

Narciss. minor pallidus amplo calice flavo. non descriptus, Sver.

III. Narcissus subflavus tubo sexangulo.

Narciss. falsus tuba sexangulari dilutior flavus non descriptus, Sver.

IV. Narcissus flavus tubo rotundo.

Narciss. oblonga tuba rotunda, quasi abscissa, flavo flore, Sver. *n. moechhaus. t. 415*

V. Narcissus albus tubo luteo.

Narciss. alb. oblongo calice luteo, Sver.

VI. Narcissus albus calice flavo, moscari odore. *n. moechhaus. t. 415*

Narciss. oblongo calice, Cluf. hist. ap. alt.

Narciss. alb. luteo longiore calice, ad. Cluf. cur. post.

Pseudonarcissus albus calice luteo, Eystet.

Triplicis Clufius meminit, 1. fl. albo, calice flavo. 2. flore albo, sed calicis ore magis croceo. 3. flore ex albo pallefcente, aut *αχρολένου*, calice latiore & oris. croceis.

Et in curis post. in alijs stylus tubi oras superat, in alijs non excedit. Aliquando (vt ad cur. post. additum) flore majore ex folijs niveis, aut candidis, sed angustioribus & oblongis, odore grato.

VII. Narciss. alb. calice flavo alter.

Narcissus albus oblongo calice præcox, ad *vii. n. bicolor. t. 415*

Cluf. cur. post.

Triples species: 1. latis & viridibus folijs, caule breviore, flore albo, tubo flavo: 2. folijs angustioribus: 3. folia tubum cingentia pallida, angustiora, & acuminata: & est tubo fimbriato & non fimbriato, vt est

Narcissus tuba non fimbriata flavescente, Sver.

VIII. Narciss. syl. pallidus calice luteo.

βασ. βρώδιον Theoph. Codiaminum Gaza vertit, Plin. l. 22. c. 11. securus.

Narciss. Brunf. Lac. quo ad ico. primam.

Narciss. luteus, Trag. Gef. hor.

Narciss. 8. Marth. fol. quo ad ico. 1.

Narciss. 3. Eid. comp. *γ. παλαιότερον*

Narciss. Matthioli, Lugd. quoad 2. ico. *γ. 414*

an Narcissus, Ang.

Codianum vel Codiaminum flore Codij, id est, Campanulæ, Gef. hor.

Bulbus syl. & Codiaminum, Eid. col.

Pseudonarcissus, Dod. gal. vulgaris, Cluf. hist.

Pseudonarciss. luteus, Tab. Eyllt.

Narciss. luteus syl. Dod. Lon. Lugd.

Narciss. totus luteus montanus, Theoph. Lob.

Narciss. calice prælongo anguloso, Cæs.

Pseudonarciss. Anglicus & Hispan. Ger.

Pseudo-Narciss. minor Germanicus, Sver.

Cauli cuilibet communiter flos vnus insidet: aliquando duodecim.

Pseudonarciss. vulgaris binos flores in eodem caule gerens, Cluf. hist. ap. alt. verum & triplici flore adseruo.

Sic Cluf. hist. ap. alt. auctar. multas notat differentias, flores majores, minores, forma & colore dissimiles: aliquibus sex folia tubam amplectantia præpallida, alijs pallida, alijs saturatiore: tuba aut valdè amplus, aut angustus, qui vel pallidus, vel flavus & quasi aureus, aut oris. crenatis, vel crenatis & fimbriatis simul, quales sunt:

Pseudonarciss. simpl. Bægarum &

Pseudonarciss. luteus, Eyllt.

aut quodammodo æqualibus, & minimè crispis. Huc referri possunt.

Bulbus flore luteo superiore parte aperto, &

Bulbus alius flore luteo humili, cuius semen simile Hemerocallidi Valentiniæ: plura non habet, Cluf. pan.

IX. Narciss. maj. tot. lut. calice prælongo.

Pseu- *ix. n. bicolor. t. 415*

Pseudonarciss. major, Cluf. hisp. & Hispani-
cus Cluf. hist. Swerr.

Narciss. fyl. alter, Dod.

Narciss. totus luteus montanus, Theophrasti.
Hispanicus, Lob.

Narciss. totus luteus mont. major, Eyst.

Huic similis inodorus, inefficacior locis ad me-
ridiendam, Ad. Huc pertinet,

Pseudonarciss. aureus præcox, Eyst.

X. Narciss. totus luteus flor. folijs reflexis.

Narciss. tot. lut. oblongo calice & reflex. folijs,
Eyst.

XI. Narciss. parvus totus luteus.

Pseudonarcissi genus admodum exile, Cluf.
pan. *n. minor. l. sp. 415*

Pseudonarciss. minor Hispanicus latifol. Cluf.
hist.

Narciss. totus luteus mont. minimus, Eyst.

Narciss. Hispanicus flore luteo pumilus, Svver.

XII. Narciss. alb. oblongo calice.

Pseudonarciss. albo flore, Cluf. hist. ap. alt. aust.
totus alb. Eyst. *n. tripartitus. l. 416*

Narciss. oblonga tuba totus albus, Svver.

Duplex est: vnus altior flore longiore & tu-
bo angustiore, flore albo, vel etiam *ἀρχιάνθη*
colorem accedente: alter humilior flore breui-
ore & tuba laxiore. Aliquando flos non pen-
dulus sed protuberans, Cluf. cur. post.

XIII. Narciss. albus fimbria lutea.

Pseudonarciss. flore albo tuba oblonga, fimbri-
a luteis, Svver.

XIV. Narciss. luteus repens.

Pseudonarciss. minor lut. repens, Eyst.

NARCISSEVS OBLONGO

calice,

*Vel Calathi figurâ, angusto etiam junci
folio.*

I. Narcissus angustifolius alb. calice oblon-
go floreque reflexo.

Narciss. juncifol. alb. fl. reflexo, Cluf. app. alt.
austar. & cur. post.

Narciss. juncifol. alb. calice magno, Lob. ad.
par. alt.

Narciss. totus alb. reflex. Svvert.

II. Narciss. montan. juncifol. calice flavo.

Pseudonarciss. primus, Cluf. hisp. juncifol. pri-
mus, Cluf. hist. & juncis folijs, Eid. cur. post.

Narciss. montan. juncifol. minimus, Lob. Lug.
Narciss. juncifol. fl. luteo reflexo, Svver.

III. Narciss. montan. alter flore fimbriato.

Pseudonarciss. juncifol. 2. flavo flore, Cluf. hist.

Narciss. montan. juncifol. minim. alter, flore
luteo fimbriato, Lob. Lugd. *n. bell. herbarum. 417*

Pseudonarciss. juncifol. Eyst.

Huc referendum

Narciss. tuba fimbriata flore flavescente, &

Narciss. pseudojuncis folijs luteus fimbriat.
Svvert.

IV. Narciss. montan. albus minimus.

Narciss. omn. minimus mont. alb. Lob. Lugd.

Pseudonarciss. juncifol. 3. albo flore, Cluf. hist.

Variant hi tres: alijs flos amplior, vel flavescen-
tis coloris, vel flavi, vel aurei: in nonnullis sti-
lus oras excedit, in alijs vix ad oras pertingit: a-
liquando oris æqualibus, aliquando fimbriatis.

V. Narciss. montanus juncifol. calice aureo.
Pseudonarciss. minim. juncifol. aureus, Eyst. *n. bell. herbarum. l. 417*

VI. Narciss. montanus coronatus.

Narciss. montan. minimus coronatus, Lobico.

NARCISSEVS PLENO

Flore.

I. Narcissus Orient. fl. multiplici & pleno
alboluteo.

Narciss. nobilis Orient. polyanthos mixtus,
Eyst.

II. Narciss. latifol. alb. medioluteus.

Narciss. 9. Matth. comp. & primus, Eid. fol.

Narciss. 8. Matthioli, Lugd.

Narciss. flore multiplici, Cluf. hisp. (pleno flo-
re 1. in hist.) Lugd. multiplex, Dod.

Narciss. albus polyanthos (sive Chalcedonicus
& multiplex) Lob. Ger.

Narciss. 4. Lon. 1. polyanthos, Matth. Tab.

Narciss. exoticus sive Constantinopolit. Cam.

Narciss. major fl. multiplici, Eyst.

Narciss. Chalcedonicus pleno flore albo, Svver.

Narcissi mediocrocei plenifloris degeneratio-
nes; in sua historia se propositurum, Lob. ad.
par. 2. pollicetur.

III. Narciss. latifol. alb. medioaureus.

Narciss. pleno flore secundus, Cluf. hist.

Terni, quaterni; flores, suavis odoris.

IV. Narciss. albus corona multiplici lutea.

Narciss. pleno flore 2. Cluf. pan. 3. Eid. in hist.

Narciss. albus alter media fimbriata lutea mul-
tiplic.

triplici corollâ, Lob. ico.

Narcissus medioluteus corona duplici, Svver.

Odore est, inter Narcissum & Muscari medio: etiam cum decem floribus vidimus.

V. Narcissus bulbo anguloso.

Narciss. Constantinopolitanus, quem Zeiden Sari vocant, Camer.

VI. Narciss. multiplex totus flavus.

Narciss. plenus quartus flavo flore, Clus. hist.

Narciss. flavus pleno flore, Svver.

VII. Narcissus mediopurpureus multiplex. Narcissus pleno flore quintus, Clus. hist.

Flos vnus, interdum duo, odore ad Muscari accedens: aliquando viginti & pluribus: aliquando sexaginta quatuor folijs constat.

VIII. Narciss. totus niveus multiplex.

Narciss. pleno flore sextus, Clus. hist.

Narcissus albus pleno flore, Svver.

IX. Narciss. albus multiplex ex Virginea. Narcissus totus albus de Virginea pleno flore, oblongo apice, Svver.

X. Narcissus syl. multiplex calice carens.

Pseudonarcissus pleno flore, Clus. hist.

Pseudonarciss. luteus polyanthos, Tab.

Narcissus syl. multiplex, Dod.

Narciss. luteus multiplici flore, Lob.

Narciss. luteus multiplex Dodonæi, Lugd.

Narciss. cuius flos multiplici plexu rosæ instar constat, Cæs. in herbario n. 415

Narcissus ex luteo pallidus flore pleno, Cam.

Narciss. syl. stellatus, Eyf.

Duplex est: vnus elegantior est, florem explicatum semper gerens: hic

Pseudonarcissus luteus flavo pleno flore, Svver. Alter verò florem explicat, sed involucre inclusus permanet: vterq; pallidus.

XI. Narcissus flore pleno variegato.

Narciss. Septentrionalis flore pleno luteo, Eyf.

XII. Narcissus luteus syl. duplici & triplici tubo aureo. n. pseudonarcissus l. 415

Narciss. duplici tuba flore luteo, Svver.

Pseudonarcissus pleno flore, seu triplici tuba, Clus. hist. ap. alt. & cur. post.

Narcissus Septentrional. calice luteo pleno, duplicatus folijs, Eyf.

XIII. Narcissus luteus syl. triplici tubo alter.

Pseudonarcissi pleno flore varietas, Clus. cur. post. qui duplicem proponit,

Narcissi toti lutei præcocis Septentrionalium, siue montani Theoph. omnium vulgatissimi, triplicem ex eadem radice differentiam, additâ figurâ, Lob. ad. par. 2. recenset.

Narciss. Septentr. pleno luteo oris incisus, Eyf.

XIV. Narciss. luteus tubo diviso.

Pseudonarcissus duplex diviso calice odoratus, Svver.

XV. Narciss. latifolius luteus multiplex.

Narcissus Cyprius luteus polyanthos fl. pleno, Lob. ad. part. altera: & addit.

Narcissum polyanthea Byzantinum huius familiae esse, quem tamen non describit.

XVI. Narciss. juncifol. aureus multiplex Anemones formâ.

Narcissus juncifol. pleno flore, Clus. cur. post.

Narciss. juncifolius luteus flore pleno, Eyf.

Est & huic similis alter, qui licet multiplex sit, tamen adeo multiplex foliorum textura non est, quem

Narcissum aureum pleno flore vocat Svver. hunc à Patre Gregorio de Regio Capucino, vna cum alijs ex Italia accepimus.

NARCISSVS MARITIMVS.

I. Narcissus maritimus.

Ημεροκαλις, Theoph. 6. hist. v. b. Elium Gaza vertit. Panacratium maritimum l. 418

Hemerocallis quibusdam putatur, Bulbus scilicet litoralis, Theoph. Panacratium Monspel. & Squilla minor Pharmacop. Ges. hor.

Hemerocallis Valentina, Clus. hisp. & hist. Dod. fl. Lob. (cui & Narcissus Constantinopolitanus Matth.) Cam. (cui & Con Zambach Turcis) Tab.

Panacratium floribus rubris, Lob. ico.

Panacratium Dalech. Lugd.

Narcissus marinus, Dod. Clus. hist. ap. alt. & cur. post. Cæs.

Narcissus Panacratium marinum flore albo, Sw.

Variat flos colore: apud Monspelienfes est albo, est subluteo, & est pallecente: apud Italos, rubeo & purpureo, quandoq; punicante: hinc apud Lobelium in iconibus duplex figura,

Panacratium marinum, &

Panacratium floribus rubris: & apud Taber.

Lilium marinum album.

Lilium marinum luteum: & Svver.

Narcissus major siue Panacratium floribus rubris,

bris, & Narcissus Pancratium marinum sive Hemerocallis Valentina.

II. Narcissus Illyricus liliaceus.

Narciss. 3. vel Constantinopolitanus, Matth. & Lugd. qui priorem putat.

Afouzenas de las Indias, Lob. ob. *Pancratium illyricum*

Lilionarciss. Hemerocallidis Valentinae facie, &

Lilionarciss. Orient. Plateau, Clus. hist.

Lilionarciss. Hemerocallidis facie, Eyst.

Narcissus montanus sive marinus alter, qui Matthioli tertius, Clus. hist. app. 2. & in auct. hujus meminit.

Narcissus Constantinopolitanus, Tab.

Narciss. 3. Matthioli multiflorus albus, Svver.

Pancratium Indicum alterum vernum, sive

Narcissus Indicus alter facie Pancratij Montepeliani, Lob. ad. par. 2.

Flores seni, septeni: sic, caule duplici: ab vno 14. Liliacci candidi, ab altero 12. aliquando vnus caulis triginta quinque flores sustinuit: aliquando flos fuscus caryophyllo aromatico concolor.

III. Narcissus Indicus autumnalis.

Pancratium Indicum, aut Narcissus Indicus maximus autumnalis quorundam, Lob. ad. par. 2.

IV. Narciss. Indic. folio latissimo triquetro. Narcissus sive Pancratium Orientale Svver.

V. Narcissus Indicus latifolius alter.

Narciss. Indic. sive Pancratium Occid. Svver.

LEUCOIVM BVLBOSVM

eiusq; Species.

Λευκίον apud Theoph. 6. hist. 7. & 7. eiusd. 13. *Gaza violā albā vexit. Leucoion, inquit, florum prima se ostendit, emicat ubi cælum clementius statum, etiam nondum hyeme exacta: ubi vero immittis, postea. Plin. l. 21. c. 11. Viola alba florum prima per nunciantium, cuius vita longissima est trimatus.*

I. Leucoium bulbosum vulgare.

Leucoium Theophrasti, & Viola alba, Plinij.

Narciss. Martius, Brunf. septimus, Matth. Lug.

Viola alba Theoph. Trag. (cui & Hemerocallida Diosc.) Fuch. Gef. cat. *2. vernum*

Narcissus & Viola alba, Tur. *2. 4. 114*

Narcissi candidi genus, Cord. in Diosc.

Narcissus aquaticus, Cæs.

Viola alba bulbosa Fuchsij, Lugd.

Leucoium Theoph. Dod. gal. Lon.

Leucoium bulbosum Theoph. Gef. hor. Thal.

Leucoium bulbosum primum, Tab.

Leucoium bulb. hexaphyllum, Dod. Cam. minus, Eyst.

Leucoium bulb. præcox majus, Clus. pan. &

hist. Ger. ico.

Leucoium alterū bulbaceum Theoph. Portæ.

Leuconarcissiflorion prat. vernum paucioribus floribus, Ad.

Leuconarcissiflorion paucioribus floribus, Lob.

Leuconarcissiflorion vulgare, & Opitilion Theoph. Cam. in Matthiolum.

Narciss. Germanicus vulgaris, Svver.

Flores in singulis pediculis singuli, rariss. gemini: tribus & quinque foliis pingit Svvert. nomine

Narcissi Hispanici Leucoij minoris.

II. Leucoium bulbosum flore patulo.

Narcissifoleucoion Bohemicum, Svver.

Leucoium bulbosum hexaphyllum majus, Eystett.

Folijs est latioribus, flore majore & patulo.

III. Leucoium bulbosum majus sive multiflorum, quod aliqui Acrocroion Plinij statuunt. *2. acroion. l. 1. 4. 114*

Leuconarcissiflorion prat. vernum, Ad. Lob.

Leucoium bulbosum polyanthemum, Dodon.

Cam. Lugd. multiflorum, Tab.

Leucoium bulbosum majus, Ger.

Leucoium serotinum majus, Clus. pan.

Leucoium serotinum, Eystett. qui & minus exhibet.

Narcissus 2. Matthioli. Lugdunen. 3. & Matth.

10. Tab.

Narcissifoleucoium majus Hispanicum, Svve.

Variat folijs pallidioribus, minus mucronatis,

fed velut bifidis: floribus, maculis ex viridi pallidioribus infectis.

IV. Leucoium bulbosum trifolium minus.

Narciss. tertius alter, Matth. comp.

Narciss. 8. alter, Eid. fol. 2. Lac. ico.

Leucoium bulbosum triphyllon, Dod. Cam.

minus, Eyf. *Goldschone nivalis*, 6 913

Leucoium bulbosum præcox minus, Cluf. pan. & hist.

Leuconarcissfol. prat. vernum omn. minimum, Ad.

Leuconarcissfolirion minimum, Lob.

Leuconarcissfolirion bifolium, Cam. in Matth.

Narcissus, Matth. quoad. 1. fig. Lugd.

Narciss. montan. alter, Cæs.

V. Leucoium bulbosum trifolium majus.

Leucoium bulbosum Byzant. Cluf. pan. præcox, Eid. hist. & Lob. ad. par. 2.

Leucoium bulbosum triphyllon majus Byzantinum, Eyflett.

an Narciss. sextus Matth. Lugd.

Leucoium bulb. 2. Tab. sub bulbo præcoce, Ger.

VI. Leucoium bulbosum trifolium cæruleum.

Leucoium triphyll. flore cæruleo Someri, Lob.

ad. par. 2.

VII. Leucoium bulbosum autumnale latrifolium.

Narcisso leucoium autumnale, Svver.

IX. Leucoium bulb. autumnale.

Leucoium bulb. autumnale minimum, Dod. minus, Cluf. hisp. *L. autumnale*, L. 914

Leucoium bulb. autumnale tenuifolium, Cluf. hist.

Leuconarcissfolirion minimū autumnale, Lob. & Ad. par. 2. tenuifolium autumnale.

IX. Leucoium bulbosum tenuifolium vernum.

Leucoium bulb. vernum minimum, sive folio capillari præcox, Cluf. cur. post.

X. Leucoium vnico & junceo folio.

Bulbus *μονόφυλλος* seu vnifolius

an *βολβίνυ* Theophrasti, Cluf. hist. app. 2. auct. an Ornithogalum vnifolium flore albicante, Svver.

XI. Leucoium bulbo affinis duplex.

Bulbus quatuor aut quinque flores gestans in modum Campanulæ albæ, Cluf. pan. & hist.

Alterum addit bulbum flore magno, Campanulæ forma, terram spectante, intus luteo, foris purpureo, ibid.

TULIPA ET EIVS SPECIES.

TULIPA, cuius descriptionem & figuram primus Gesnerus Anno 1560. in append. ad Cordi hist. dedit, a pileo Dalmatico, vel amiculo capitis, ab ipsis gestari solito, nomen habet, idq; propter floris cum pileo similitudinem. Sunt qui Anemovem, *λειμωνίαν* Theoph. velint, cum ibi Pulsatillam intelligere videatur: alij Cynorrhodon Plin. l. 21. c. s. censent: alij ad Satyrium trifolium referunt. Turca Alé & Zampúl vocant, *πυθίωνα* fortè Theophrasti.

Genera prima tria sunt: præcocius unum: serotinum alterum: dubium tertium, medio tempore florens.

Præcox caule est pedali, firma medulla pleno, quem folia plerumq; terna, nonnunquam quaterna & quina amplectuntur, propendentia & nutantia, interdum surrecta: cauli flos vnicus (rarissime gemini vel summo caule coniunctim nascentes, vel bifido inhaerentes) sex folijs (rarissime septenis & octonis) consistans, ex quo tot stamina, quot folijs constat, colore variantia procedunt.

Serotina caule est cubitali & tripedali, fungosa materia pleno, quem quaterna plerumq; folia, nonnunquam quina & sena firmiora, ut plurimum erecta non nutantia ambiunt: semine quam in præcoci maiore, & bulbo longiore maioreq; plerumq; constat: sic & caulem ramosum interdum habet.

Dubia, qua præcocium flore marcescente suos explicant, & serotinis florere incipientibus,

iam senescunt, & cum his interdum florent. Sunt inter has nonnulla, quae ferotinarum magnitudine aequant: aliae quae praecoces non superant, nec illis forma ab similes sunt: & illae quidem vel amplissimis floribus praeditae, vel praecoce non maioribus: quaedam etenim praecocibus humiliores sunt.

Omnium folia apice mucronato aut, orbiculato: vel tria interiora orbiculata, exteriora mucronata, & contra existunt.

TULIPA PRAECOX SIMPLI-
cis & vnius coloris.

I. Tulipa praecox lutea.

an Satyrion triphyllon Dioscoridis.

Tulipa alia, Gesl. ap. ad Cordum, lutea, Cast.

Lilionarcissus luteus, Lob.

Tulipa praecox flava, Clus. hist.

an Ouludia, Lugd.

Variat: vel pallet, vnguib. plerumq; aureis, vel ad auri fulgorem accedentibus, vnguib. veluti fuligine aspersis: interdum flos inodorus, vel odor imbecillus, vel quasi croci sive etiam cerae recentis. Aliquando flavus, sequenti anno flavum & rubrum commixtum habuit.

II. Tulipa praecox rubra.

Tulipa Turcarum, Gesl. ap. ad Cordum.

Narcissus quintus, Matth. Lugd.

Anemone limonia Theoph. Tulipa quorundam, Gesl. hor.

Lilij rubentis genus videtur: Idem.

Satyrion erythronium forte: Idem.

Lilionarcissus sanguineus puniceus ut, Ad. Lob.

Tulipa, Dod. Lon. major, Lugd. rubra, Cast.

Colore est nunc saturatiore, modo dilutiore & gratissimi aspectus: interdum ineleganti & obsoleto: foliorum vngues, vel lutei omnino, aut levi fuligine in luteo aspersi: in quibusdam in medio vngve macula nigra, in alijs ita lata, vt sola linea lutea ambiens conspiciatur: interdum vngues folij partem dimidiam occupant. Odor imitar mali aurei, vt plurimum obscurus, vel papaveris virus referens. Aliquando qui ruber fuit, sequenti anno varie commixtus, ex rubro & flavo inter se confusus coloribus, modo flavo, medium folium occupante, modo rubro, vel vtroq; radiatim per oras discurrente fuit. Verum eae quae nativum colorem mutant, subinde corrumpi solent. Huc pertinet ex Eystett.

Tulipa praecox floribus rubris in album luteum langvescentibus.

III. Tulipa praecox purpurea.

an Cefmo sandalos Veterum inter coronarias?

Lilionarcissus purpureus, Lob.

Tulipa praecox purpurea, Clus. hist.

Alia dilutior & Damascenam rosam colore referens: interdum aded diluto, vt albescere videatur: alia purpura saturatior, & violaceum sive amethystinum colorem habet: hic est Lilionarcissus purpureo-violaceus, Lob.

Alia Peoniae floris aemulus: aliquando ex purpura nigricat, & obsoletior est: hic est,

Lilionarciss. purpureus sanguineus, puniceusve quintus, Lob: & huc referas duos sequentes:

Lilionarciss. sanguineum paniceum ut 8. & Lilionarciss. sang. puniceumve obsoletum, tribus exterioribus mucronatis folijs, internis vero retusis, Lob.

Vngues cum apicibus aut pallent, aut lutei sunt: nonnulli apices nigros habent, pediculis veluti fuligine infectis: odora est & inodora. Aliquando purpurea, sequenti anno album & purpureum colorem, varie inter se commixtos, & radiatim folia secantes, habuit. Item ex Eyst.

Tulipa purpurea calice pallecente &

Tulipa summe miniata calice luteo.

IV. Tulipa praecox alba.

Lilionarcissus niveus, Lob. ico.

Tulipa praecox alba, Clus. hist.

Flos omnino candidus, nisi tria folia exteriora dorso cineracei vel caerulei quippiam admixtum haberent, vngues lutei, nonnunquam veluti fuligine aspersi, apicibus & staminibus pallidis, aliquando vngues prorsus albi, apicibus nigricantibus:

Admonet Clusius, se Tulipas caerulei omnino coloris nondum vidisse: totum florem pallide violaceum in hortio meo habui.

TULIPA PRAECOX
Varia.

I. Tulipa praecox rubra varia, Clus. hist.

Rubrae variae floris folia exteriora mucronata, interiora orbiculata magna ex parte sunt:

huius differentiz octo:

1. Est magnis oris auri fulgore splendentibus, magnis vnguibus luteis; apicibus, vel nigris, vel obsoleta purpura tinctis, pediculis veluti fuligine infectis.
  2. Foliorum exteriorum ora foris lutea, interiorius dilucius rubentia, rubedine quasi radiatim in luteas oras desinente: at interiora rubet, vngues lutei, stamina cinerea.
  3. Folia diluitorie minij colore rubent, oris mediocribus, foris minij colore, interiora folia ferè tota occupante, & virgatim in oras luteas desinente: vnguibus magnis, flavis, apicibus cineraceis, pediculis luteis.
  4. Folia exteriora medio dorso luteo, sanguineis virgulis distincta sunt, parte reliqua rubra, orisq; luteis: interiora omnia ferè rubra, sed rubro colore in aureas oras radiatim desinente: interiore parte lutea, rubris radijs circa medium folium distinctis: vngues & pediculi lutei, apices nigri.
  5. Folia omnia mucronata, externa, dorso lutei, reliqua parte sanguinei coloris, oris tamen extremis luteis, quæ internè sanguineis radijs tota respersa: interiora foris sanguinis modo omninò rubent, oris luteis sive flavis coloribus se commiscuntibus, interna parte flavis, circa medium sanguineis radijs, instar orbis insignitis: vngues & pediculi lutei, apices nigri.
  6. Folia mucronata, oris aureis, reliqua parte rubris, excepto dorso foliorum exteriorum quod aureis virgulis aspersum: omnium vngues lutei, radiatim in rubrocòmixti, pediculi lutei, apices nigri.
  7. Folia externa mucronata, interna orbiculata tota rubra, oris tamen aurei coloris radiatim in rubro desinentibus: exteriores saturatiora, interiore tamen parte magis aurea: vngues, stamina, pediculi cum præcedenti conveniunt: omnium istorum flores satis odorati sunt.
  8. Folia sunt parvis oris aureis, per reliqua elegantissimi rubri coloris: vngues flavi, stamina veluti fuligine tincta, apices obsoletè purpurei.
- II. Tulipa rosea variegata polyanthos.
Tulipa polyanthos præcox rosea, colore mixta, Eyst.
- III. Tulipa præcox lutea varia, Clus. hist.

Lilionarcissus luteolis averfa parte folijs, secundum ora strijs rubris decoratus: intus verò luteus amœnus, Lob. ico.

Huius etiam differentiz novem sunt.

1. Flos primis diebus totus luteus, at quarto, vel quinto, folia extrinsecus per oras rubris virgulis leviter distinguitur, interna parte (præsertim tria externa) luteis remanentibus, & vnguibus nonnunquam veluti fuligine tinctis, apicibus interdum luteis, pediculis fuscis.
  2. Floris folia externa, circa medium rubris radijs raris insignita sunt, interiora autem frequentioribus, & ad extremum vsq; folium ferè excurrentibus: vngues aurei, stamina pallida.
  3. Foliorum exteriorum oræ, foris planè rubent, interius à medio ad oras extremas rubris virgulis distinguitur: interiora folia externè omninò rubent: internè, à medio ad summum, rubrum nervum protensum, & latera rubentibus radijs exornata, habent.
  4. Folia exteriora dorso luteo sunt, per oras verò diluitorie cinabaris colore virgatim distincta: interiore parte, ad vnguem vsq; cinabaris color tota occupat: interiora folia cinabaris colore infecta, nervo tamen duplè luteo secundum longitudinem, & luteis virgulis in oras externas excurrentibus: apices nigricant, pediculi lutei nonnullis fuligine infectis: vngues aurei, magni, stamina quodammodo superantes: huc refer
- Lilionarcissum luteum coccineum rubentibus oris, Lob.
5. Flos odorosus est, cuius folia tria exteriora mucronata & lutea sunt, oris purpura rubescente radiatim intercusante insignitis: dein orarum extrema lutea sunt, & interna parte, ad folij medium, radij frequentes rubri coloris conspiciuntur: sic interiora folia orbiculato mucrone prædita, lineis rubris ab infimo ad extremas oras luteas distinguuntur: interior pars minus radiata, quàm exterior: vngues magni & cum staminibus & apicibus lutei.
  6. Flos aliquantulum odoratus, cuius folia orbiculata, foris aurea, oris luteis, intus lutea, linea aurei sive rubri coloris flavo permixti, radiatim & transversim folium medium secante: pediculi lutei, apices cineracei.
  7. Folia orbiculata, exterioribus, dorso ad extremum mucronem luteo, oris latis ex aureo

rubris: vngubus, flaminibus & apicibus luteis: nonnihil odoros.

8. Flos prioris par, sed dilutioris coloris, flaminibus & apicibus duntaxat variantibus: nec odore caret.

9. Flos luteus, oris strijs rubris distinctis, & vngvibus subviridibus: hic est.

Lilionarcissus luteus hilaris, oris rubris striatis, carinâ subviridi, Lob. ico.

Huc referatur ex Eystett.

1. Tulipa lutea maculis minutis asperfis.

2. Tulipa lutea lituris aureis.

3. Tulipa lutea margine roseo.

4. Tulipa lutea maculis rubens.

5. Tulipa lutea prope calicem radio rubro.

6. Tulipa lutea lituris miniatis.

7. Tulipa ex pallido tota virefcens.

8. Tulipa ex luteo citrini coloris lineis, dorsibus viridibus.

9. Tulipa flava ex sulphureo colore pallescentibus lituris prope apices roseis flâmi formib.

10. Tulipa floride pallens oris coccineis.

IV. Tulipa præcox purpurea varia, Cluf. hist. Huius differentiæ decem sunt.

1. Folia omnia mucronata, quæ Pœoniae pleno flore purpureum colorem imitatur, oris ex albo purpurascens, vngvibus ex luteo viridis; coloribus permixtis, subobscuris, circulo exalbido eos ambiente: pediculis flavis veluti fuligine infectis: apicibus nigris: floribus magnis & admodum patulis.

2. Folia mucronata sunt, foris purpurea, internis media parte carnei coloris, oris ex albo pallescentibus, vngvibus, flaminibus, & apicibus flavis sive luteis.

3. Folia mucronata, foris & intus purpurea, oris extremis albis: vngves lutei, albo orbe circumdati: apices obsolete purpurascetes initio, dein ubi obversi sunt, flavo polline aspersi: pediculi flavi.

4. Folia mucronata, saturatiore purpureo colore prædita, ora exalbida, vngves albi, in imo flavi, apices & stamina pallida.

5. Folia mucronata, coloris purpurei dilutioris magisq; floridi: ora exalbida, vngves ex viridi pallentes, pediculi nigricantes, apices pallidi: hic solus odoros.

6. Folia mucronata, obscurioris purpuræ, & quasi amethystino colore prædita: magnis oris

albis: vngvibus, flaminibus & apicibus flavis.

7. Folia orbiculatis oris, magnis & albis, reliqua parte saturatiore, nitentq; purpureo colore prædita: vngves flavos, orbis albus ambit: apices cineracci, pediculi flavi.

8. Folia interiora aliquando orbiculata, dilutiore purpureo colore splendent: interiore parte tota ferè alba, omnium extremitates magnæ albæ: vngves, stamina & apices flavi coloris sunt: & hic est

Lilionarciss. rubellus nitid. candidis oris, Lob.

9. Folia externa mucronata & reflexa, exterius obscure purpurascens: interna orbiculata & dilutius purpurascens: vtraq; in magnas oras albas desinentia, interiore parte veluti purpureo orbem, totum florem per medium ambientem, habentia, & vngves luteos vel flavos, albo orbe inclusos: apices obsolete purpurascens, obtinent.

10. Folia omnia mucronata, & externa tria foris purpurea, magnis oris albis prædita, interiore parte alba, & eorum mediam partem orbe purpureo sacante: vngves flavos, circulus albus ambit: stamina cum apicibus pallent.

Huc pertinent ex Eystett.

1. Tulipa rosea venis luteis.

2. Tulipa miniata, linea viridi.

3. Tulipa florib⁹ reflexis, interius miniatis, exterius herbaceis, margine ex cinabari rubente.

V. Tulipa præcox alba varia, Cluf. hist.

Et huius differentiæ octo notantur.

1. Folia externa albescit, exceptis oris, quæ elegantis & dilute admodum purpurascens sive carnei coloris sunt: interna magis purpurascit, vngves lutei, dein exalbidi: stamina cum apicibus flava. Huc refer, Lilionarcissum candore & rubore confusum, Lob.

2. Folia exteriora dorso sunt exalbido, virgulis purpureis adpersis, reliqua parte purpurascens, aut incarnato: interiora purpurea sunt: vngves stellatim flavi, dein albi: apices lutei: pediculi veluti fuligine adpersi.

3. Folia externa dorso albo sunt, punctis purpureis distincto, interiore parte dilutiore purpurea nitente: interna, saturatiore sunt purpuræ: vngves flavi, radiati, stellæ instar: apices nigri: pediculi fusci.

4. Folia externa oras magnas carneo colore præditas habent, reliqua parte alba: interiora verò quasi carnei coloris sunt.

5. Folia externa, dorso sunt pallescente, alias alba præter oras, quæ foris brevibus & raris purpurascens radijs exornantur: interiora albescunt, oris, lineis purpureis longioribus & frequentioribus foris insignitis.

6. Folia exteriora, dorso & mucrone extremo pallent, alias candida, ora interius paucis purpurascens radijs distinguntur: interiora, à medio ad oras radijs purpurascens, foris aspersa sunt: intus alba, oris rarioribus virgulis distinctis.

7. Folia exteriora alba: interiora oras habent, nunc paucis, nunc multis, virgulis purpurascens, sive carnei coloris distincta: vngues flavi: apices ac pediculi omnium pallent.

8. Folia omnia, coloribus albo & carneo permixtis prædita sunt: sed qui cineraceum carneo coloritèmerè perfusum referant: vngues exalbidi: apices obsolete purpurascens, pediculi albi sunt.

Verùm si Tulipæ præcocis semina germinant, rorò nativum matris colorem retinent, sed in varios colores flores transformant, præsertim Albæ, ex quibus aut omnino albi, aut albo varij: vel lutei & luteo varij: aut rubri atq; rubro varij: vel purpurei, ac purpureo varij, quorum videlicet purpurea folia albis oris ornata fuere. Quoad flavas, aut rubras, pleraq; proles matris colorem retinet, sæpè etiam in alium commutatur. Huc referantur ex Eystett.

1. Tulipa candida lineis viridibus.
2. Tulipa alba maculis roseis.
3. Tulipa albicàs maculis latis rubentibus.
4. Tulipa alba marginibus rubescens.
5. Tulipa argentei & albicantis coloris.
6. Tulipa præcox ex albo in luteum lineis oblongis rubris.
7. Tulipa ex albo ruffa margine rubente.
8. Tulipa explicata flore candido. lineis rubris.

VI. Tulipa præcox angustifolia.
Tulipa Persica præcox, Clus. cur. post. qui duplicem facit.

VII. Tulipa angustifolia altera sive folijs Hyacinthi.

Tulipa bicolor, tribus luteis & tribus rubris folijs Caccini, ad. Clus. cur. post.

TULIPA SEROTINA.

I. Tulipa serotina lutea.

Tulipa sive Lilionarciss. luteus latifol. obtusus phœniceis rubentibus oris, Lob.

Tulipa lutea, Clus. pan. serotina flava, Eid. hist.

Tulipa sive Lilionarciss. luteus latifolius, Lugd.

Flos coloris dilucioris, & quidem modo flavi, vel pallescentis, vel intensioris & quasi auri modo rutilantis: est cuius foliorum oræ sanguineis guttis aspersæ sunt: unguis ceræ recentis coloris, interdum nigricantibus venis distincti, vel macula nigra notati: apices cum pediculis, vel flavi, aut cineracei, vel fuligine infecti, aut omnino nigri. Huc refertur ex Eyst.

I. Tulipa aurci coloris.

Tulipa lutea, ex rubro viridi coccineo variegata.

Tulipa globosa serotina aureo colore punctata.

II. Tulipa serotina alba: cuius varietas ex Eystett.

1. Tulipa albicans margine coccineo.
2. Tulipa albicans ex flavo purpureo, folijs prope calicem luteis vnguibus.
3. Tulipa nivea oris rubeo purpurascensibus.
4. Tulipa nivea oris ex rubro purpureis.
5. Tulipa serotina stellata.
6. Tulipa diversi coloris alba linea rubente.

III. Tulipa serotina coccinea: cuius varietas ex Eystett.

1. Tulipa coccinea albescens oris.
2. Tulipa globosa serotina cinnabari colore.

IV. Tulipa serotina rubra, Clus. hist.

Floris color plerumque saturator & quasi nigricans: interdum dilucior & perelegans: unguis aut omnino flavi, aut nigri, qui, Sole illustrati cæruleum quidpiam permixtum habere videntur: vel macula nigra maiore, vel minore, (tenui orbe aureo inclusâ) flavum inficente: apices cum pediculis, vel flavi, vel nigri: sic apices cinerei & pediculi flavi.

Ex his varietas observata, quod interdum ex rubræ semine, flava: contra ex flavae semine, rubræ natæ sunt, vnguibus sæpè variantibus.

Huc refertur.

Tulipa versicolor, parte mediâ viridibus signaturis, alterâ verò rubrâ, Eyst.

V. Tulipa ferotina ramosa major.

Tulipa ferotina πολυκαθής major, Cluf. hist.

Tulipa ferotina polyanthos, Eyst.

VI. Tulipa ferotina ramosa minor.

Tulipa ferotin. πολύλωνος min. Cluf. hist.

Vtraq; & rubro & flavo flore reperitur.

VII. Tulipa ferotina brasicæ floridæ similis, vel Tulipa viridis prima.

Tulipa viridis, Eystett.

Variat simpliciter & duplici foliorum serie: & hæc

Tulipa ferotina viridis, duplici foliorum in flore serie, Cluf. hist.

IX. Tulipa viridis altera.

Tulipa ferotina viridis, oris pallidis & albis, Cluf. hist.

IX. Tulipa ferotina flore pleno.

1. Tulipa ferotina flore pleno miniato, Eyst.

2. Tulipa ferotina tota lutea fl. pleno. Eyst.

TULIPA DUBIA.

Tulipa dubia major.

Lilionarciss. luteus phœniceo confusè mixtus, Lob.

Tulipa media major prima, Cluf. pan.

Tulipa dubia prima maior, Cluf. hist.

Differentiæ, huius sunt novem.

1. Folijs est mucronatis, calice admodum pallido, vel flavo: vnguibus ceræ recentis instar flavis.

2. Folia habet flava orbiculata ad aurei malipræmaturi colorem accedentia: stamina cum apicibus flava, & flos odorosus est

3. Flos omninò aureus, cuius externa folia, dorso flavo prædita, oris dilutoris cinnabaris colore radiatim distincta: interna, cinnabaris coloris, binis nervis luteis, & radiolis flavis in latera excurrentibus: vngues magni, flavis: apices nigri: pediculi flavi, fuligine infecti.

4. Folia orbiculata flava, venis rubris secundum longitudinem excurrentibus, interdum totum dimidium folium insipientibus.

5. Flos dilutius ruber, cinnabaris colore, folijs mucronatis: vel saturatiore & quodammodo nigricantis coloris; exterioribus mucronatis; interioribus orbiculatis: vnguibus flavis veluti fuligine aspersis, vel in omnibus folijs, vel in exterioribus apicibus modo flavis & le-

viter nigricantibus, modo omnino nigris: pediculis flavis media ex parte nigricantibus.

6. Flos coloris albi exoleti, folijs ex albo pallescens, dorso flavescente: folijs interioribus orbiculatis, vnguibus apicibusq; pallescentibus.

7. Folia orbiculata dilutissimi purpurei coloris & quodammodo carnei, vngues maximi albi, quorum principia cum staminibus & apicibus flavent.

8. Flores saturatius purpurascunt, prædulcium rufescens vuarum instar, folia interiora orbiculata: vngues cum apicibus flavescent.

9. Flores saturæ admodum purpuræ, & cesarorum acidorum nigrorum succum referunt (Biterisarb & nos vocamus) vnguibus sub cæruleis, vel ex cæruleo nigricantibus, staminibus fuscis.

II. Tulipa dubia major altera.

Lilionarciss. phœniceus peramœnus oris luteis, Lob.

Tulipa media major secunda, Cluf. pan.

Tulipa dubia prima, major altera, Cluf. hist.

Huc refer

Lilionarciss. luteis oris flore patulo, Lob. qui in Lugdunensi historia, Tulipæ sive Lilionarcisso luteo latifolio iungitur.

III. Tulipa dubia media sulphurei coloris.

Lilionarcissus striatus candidis svaverubentibus oris, Lob. ico.

Tulipa dubia secunda, media prima, Cluf. hist.

Variat quoq;

1. Flos pallidi coloris costum sulphur refert, folia mucronata, vngues fuligine infecti.

2. Flos eleganter flavus, folia mucronata, vngues & apices nigri, pediculi fuligine infecti: huius flos ex sedecim, mox tredecim, octo & sex folijs compositus.

3. Flos ex flavo & rubro coloribus permixtus, folijs sex magnis mucronatis & flavis constans, quæ ab vngue nigro rubras venas per folia radiatim excurrentes & in latera sparsas habet. Huc referantur ex Eystett.

1. Tulipa lutea lituris miniatis.

2. Tulipa sulphurei coloris, oris rubris.

IV. Tulipa dubia media altera.

Lilionarciss. totus luteus sanguineo puniceo

par & similis, odoratus Croci aut Narcissi æmulatione, & inodorus præcox & serotinus, Lob. ico.

Lilionarcissus Chalcædonicus totus luteus sanguineo puniceo par & similis, Lob. obs.

Tulipa dubia tertia, media secunda, Clus. hist.

Et hujus differentiarum novem.

1. Flos coloris flavi dilutioris, vel pallefcens, cuius folia externa foris virefcunt: alterius folia orbiculata, vngues subvirescentes: item folia flava, interiora orbiculata & guttis sanguineis aspersa: vel folia flava, vngues cerei coloris: vel in vnguibus macula nigra splendens: vel ex fusco & viridi coloribus commixtis.

2. Flore est flavo vario, initio flavo, tertio die tenui limbo rubeo exornato: cuius folia in vna flava, oris cinnabaris colore infectis: in altera pallidiora, oris rubris venis ornatis, vel mali aurei præmaturi colore perfusis. Invenitur versicolor. flavo & rubro colore commixtis, instar sericei panni flavi, cuius subtægmen rubrum & vngues nigri sunt, & hæc dicitur Tulipa dubia 3. media 2. versicolor, Clus. hist.

3. Flos albus in flavum degenerans, folia vel omnia mucronata: vel interiora orbiculata: vngues, stamina & apices pallent.

4. Flos Ochrae colore, cuius foliorum mucro rubro colore tingitur: pallidus, oris rubris vel purpureis, vel carnei coloris venis distinctis.

5. Flos albus, initio virefcente colore perfusus, staminum apicibus fuscis.

6. Flos albus, varius, dilutior, folijs interioribus orbiculatis, vnguibus exalbidis, maculâ purpurascēte notatis, staminibus exalbidis, apicibus nigricantibus: vel vnguibus & staminibus candicantibus: vel vnguibus exalbidis, orbe subcæruleo inclusis, staminibus albis, apicibus nigricantibus, vel folijs extrinsecus saturatoribus, oris candicantibus, vnguibus exalbidis cum subcærulea maculâ, staminibus albis, apicibus nigricantibus, folijs exterioribus mucronatis: vel folia mucronata, dilutioris aut saturatoris coloris: vel venæ purpureæ per totum folium dispersæ.

7. Flos purpureus, vel dilutioris & magis floridi coloris, folia interiora orbiculata, vngues exalbidis, stamina purpurascētia, apices nigricantes, vel purpuræ dilutioris, oris candicantibus, vnguibus vel flavis, aut veluti fulgi-

ne infectis, vel ex albo flavescētibus, aut ex cæruleo, flavo, & subvirescente mixtis, modò saturatoris, venis albicantibus permixtis, vnguibus ex flavo nigricantibus, aut flavis, aut ex viridi nigricantibus, aut subcæruleis, vel ex cæruleo flavescētibus, aut cæruleis, orbe flavescēte ambiente: sunt & dilutè purpurei & remissè miniati, aurei mali coloris, & vel dilutiores internè & per oras, vel saturatioris: interdum internè dilutissimi, foris saturatoris: vngues vel flavi, vel fuliginoso orbe cincti, vel ex viridi nigricantes, vel fusci sunt. Est humilior folijs interioribus orbiculatis, vnguibus vel albis, vel candicantibus, supernè cæruleis, staminibus albidis, apicibus subfuscis, vel vnguibus cæruleis, aut ex cæruleo virefcētibus, vel nigricantibus: huc pertinet,

Lilionarcissus coccineus rubentibus medijs folijs candicans, & ad basin notulis rubris cordis effigie aspersis, Lob. &

Lilionarcissus coccineus, candidis oris, Lob. ico.

8. Flores purpureo varij, folijs vel dilutè purpurascētibus, vel saturatoribus, oris mucronatis, vel orbiculatis exalbidis: vngues sunt aut albi, aut subcærulei, aut albi, orbe lato carnei coloris cincti, stamina plerumq; nigricantia.

9. Flos ruber, foris purpurascens, intus carnei coloris: vngues, stamina, apices, flavi: vel folijs exterioribus, flavo colore aspersis: & colore obscuro ad lateritium accedente, vngues flavi, vel nigri: vel rubræ serotinæ similes, vnguibus flavo orbe cinctis; Oculus solis cognominatur: hic est,

Lilionarcissus coccineus puniceusve rutilans, Lob.

10. Floris folia mucronata, initio viridia, dein oris pallefcētibus, quæ in rubrum colorem mutantur, radiatim alteri colori se miscēte, colore viridi, qui senescēte flore langvescit, præsertim intrinsecus.

Verùm ex semine interdum serotinæ nascuntur: sic ex purpurea præcoci, purpurea serotina dilutior, intrinsecus aurei mali colore, vnguibus flavis, in exterioribus nigricantibus, nata: item *αχρόλιον*. E purpurea varia præcoce, purpurea serotina ad rubrum tendente, vel dilutiorem elegantem: vel ad carneum colorem accedente; vnguibus ex cæruleo nigricantibus.

E pur-

E purpurea præcoci *ἀρχαίμωνος* ferotina, rubra ferotina, vnguibus & staminibus flavis; purpurea ferotina, vnguibus nigricantibus: & purpurea varia ferotina. Sic ex ferotinis, aliquando præcoces, vt ex alba varia ferotina, natæ sunt præcoces, alba, flava, rubra, vnguibus flavis, rubra Oculus folis, & purpuro dilutior.

Nec omnes versicolores, tam præcoces, quam ferotinae, singulis annis eandem coloris gratiam retinent: sed alternis sæpius variant: vt Flava varia & Alba varia, vno interdum anno nitidissimæ sunt, sequenti vix alius color quam flavus, vel albus conspicitur: sic Rubra varia & Purpurea varia, nonnunquam magnas oras flavas & albas habent, sequente valde exiguas. In summa, tanta in Tulipis colorum varietas, ita vt singulis annis adhuc nascantur, quibus pares nunquam antè conspectæ: ita DE VS in ipsis floribus admirabilem suam potestatem ostendit, vt ex prædictis, ex Clusio, Lobelio, Camerario, propriaq; obseruatione adductis, colligere est: ita vt ducentarum specierum numerum superare deprehensum sit. Sic in Florilegio Swertij, Tulipæ in primis variegatæ differentia triginta duæ proponuntur: quem admodum & in Florilegio de Bry, & etiam Pafini, aliquot species exhibentur: & in horto Eyflett. supra quinquaginta depinguntur.

V. Tulipa bulbos in foliorum alijs ferens. Tulipa bulbifera, Clus. pan. & hist. Tab. Ger. Tulipa prolifera, Cam.

TULIPA PVMILIO.

- I. Tulipa pumilio latifolia alba. Tulipa pumilio alba vnguibus luteis, Eyflett.
- II. Tulipa pumilio lausifolia sulphurea. Tulipa pumilio fulvo sulphurei coloris, Eyflett.
- III. Tulipa pumilio latifolia rubra. Tulipa pumilio, Lob. ico. Tulipa dubia humilior, Clus. pan. Tulipa dubia pumilio, Clus. hist. Tulipam nanam sive pumilionem flore luteo, Camer. habuit.
- IV. Tulipa pumilio angustifolia. Tulipa pumilio altera, Clus. hist.

Tulipa pumilio angustifolia alba, Lob. ad. par. alt.

V. Tulipa pumilio gramineo folio. Tulipa pumilio alba altera Lusitanica, i. ob. ad. par. alt.

TULIPA MINOR.

I. Tulipa minor lutea Italica.

an Narcissus octavus, Matth. comp. quem sub Narcisso Constantinopolitano primo Marthioli, ex eius hist. latina, Lugd. proposuit. Lilionarcissus Bononiensis luteus, sive Tulipa, Lob. Lugd. *T. asplenialis* L. 438. Lilionarcissus Bononiensis, Eyf. & *καρπινοκίσσος πολυβλῶνος*, Cam. in Matthiolum.

Lonchitis, Cæs. Tulipa Apenninea, Clus. hist. Italica prima, Tab. Tulipa Bononiensis quæ plerumque polycyctos, Cam.

Senis, nonnunquam octonis folijs, flos constat.

II. Tulipa minor folio latiore.

Tulipæ Byzantinæ genus alterum, Clus. hist.

III. Tulipa minor rubra.

Tulipa rubra Apenninæ similis, Clus. hist. Tulipa rubra angustifolia facie Bononiensis, Lob. ad. par. 2.

IV. Tulipa bombycina Cretica.

Tulipa bombycina flore rubro; Rob. Swert. & Bry.

Tulipam Bononiensem facie & formâ refert, sed bulbus lanugine obsitus, & veluti tomentosus est.

V. Tulipa minor lutea Gallica.

Tulipa minor Narbonensis, Dodon. minor, Lugd. *T. asplenialis* L. 438. Narcissolilium luteum, Ad.

Lilionarcissus Narbonensis luteus montanus, Lob.

Tulipa Narbonensis, Clus. pan. hist. Cam.

Tulipa Italica secunda, Tab.

Clusius in cur. post. meminit Creticæ Caccini, Mompelianæ, & ejus quæ in montanis Placentiæ (at hæc quænam est?) nascitur.

VI. Tulipa minor ex luteo purpurascens.

Tulipa Hispanica, Clus. pan. & hist.

VII. Tulipa variegata Persica.

Tulipa Persica, Rob. Swer. Bry. & Eystett.

Tulipa Persica minor altera, Clus. cur. post.

Folia tria interiora alba, tria exteriora rubra, per oras albicantia, vngue nigrâ maculâ notato, staminibus violaceis.

F R I T I L L A R I A.

FRITILLARIA, ab abaco in quo Scacorum lusus exercetur, quem Fritillum dici existimant, nomen habet: alijs Meleagris à Meleagris, avis plumis, quas, si non coloris specie, tamen varietate, & dispositione, & macularum magnitudine, refert.

I. Fritillaria præcox purpurea variegata.

Meleagris, Dod. Meleagris flos, Lugd.

Fritillaria, siue Lilionarciss. purpureus variegatus, Lob. & ad. par. 2. *Meleagris L. 436*

Fritillaria dilutior, Clus. pan. & hist. cui &

Lilium variegatum vulgo.

Fritill. & Narciss. Caparidius ab inventore, Cam.

Fritillaria, Eyst.

Fritillaria vulgaris purpureo colore, Swer.

Flos sæpissime unicus, interdum bini, raro terni: sex folijs vt plurimum constans, rarius octonis & duodenis: areolis nunc quadratis, nunc longiusculis, colore partim candidi, partim purpurei, siue saturatoris carnei: est alia præcocior, alia serotina, & harum quadræ, vt plurimum saturatius, interdum dilutius purpurascunt. huc

Meleagris flore max. Ital. flore gemello, Eyst.

II. Fritillaria ramosa.

Fritillaria maxima purpurei coloris, Svver.

III. Fritillaria polyanthos flavoviridis.

Fritillaria polyanthos lutea, Eyst.

Fritillaria triceps colore flavo viridi, du Bry.

IV. Fritillaria umbellifera.

Fritillaria Hispan. umbellifera, Rob. Svver. & Bry.

V. Fritillaria flore magno pleno.

Fritillaria flore pleno, Cam. Eyst.

VI. Fritillaria alba variegata.

Fritillaria alba ex phæo purpureo tessulata,

Lob. ad. par. 2. *Meleagris B. L. 436*

VII. Fritillaria alba præcox.

Fritillaria alba altera, Lob. ad. par. 2.

Fritillaria alba, Clus. hist. app. alt. & in app. 2.

aut. vnus flos totus albus: alterius foris albus, internè venis quibusdam purpurascens distinctus, & in cur. post. *Meleagris F. L. 436*

Fritillaria albo flore, Svver. alba, Eyst.

VIII. Fritillaria serotina atropurpurea.

Meleagris S. L. 436

Fritillaria saturatior, Clus. pan.

Meleagris altera, Dod.

Lilionarcissus variegatus atropurpureus Xantonicus, Lob.

Fritillaria Xantonica serotina, Lob. ad. par. 2.

IX. Fritillaria serotina floribus ex flavo viridibus.

Fritillaria 1. Clus. pan.

Fritillaria Aquitanica, Clus. hist.

Fritillaria Clusij, & Brisotti serotina, Lob. ad. par. 2.

Fritillaria minor obsoleto colore inodora, Eyst.

Fritillaria Aquitanica flore luteo obscuro, Svve.

X. Fritillaria flava rubris maculis distincta:

Fritillariæ tertium genus, Clus. hist.

Fritillaria lutea Someri, Lob. ad. par. 2. Svver.

XI. Fritill. angustifolia lutea variegata magno fl.

Fritillaria, juncifolia, Eyst.

XII. Fritillaria angustifolia lutea variegata parvo flore.

Fritillaria Lusitanica, Clus. cur. post.

XIII. Fritillaria flore minore.

Fritillaria Pyrenæa, Clus. hist. ap. *Pyrenæa L. 436*

Fritillaria nigra Pyrenæa, Lob. ad. par. 2.

Fritillaria Pyrenæa obsoleto luteo colore, Eyst.

Flos exterius obsoleto color. venis flavescens distinctus: interiore, ex viridi flavescens, maculis saturatè purpurascens, tessulatum dispositis notatus: odore gravi.

Variat: 1. interre ex luteo virefcit, oris reflexis lineis viridibus striatis, à mediò ad centrùm subfusca purpura tessulatus. 2. Flos hilarior purpurascens, tessulis similibus præditus. 3. ex luteo magis viridi parum subfuscus, intus minus tessulatus: 4. ex fusco & luteo sublividus, intus minus tessulatus.

XIV. Fritillaria minima pluribus floribus.

Fritillaria minima, Svver.

purpurascunt: aliquando linea purpurea, vel nigra, per folium ferunt, & hic est
Crocus fl. albo lineis nigris, Syver.

IV. Crocus vernus albus versicolor alter.

Crocus vernalis major 1. Cluf. hisp. def.

Crocus vern. latifol. alb. versicolore fl. 1. Eid. hist. def.

V. Crocus vernus latifolius purpuro violaceus.

Variat: 1. flore purpuroviolaceo: 2. fl. albo, purpuroviolaceâ basi: 3. aliquando flos superne purpureus inferius flavescit: 4. est & flore violaceo, vel cæruleo distincto: 5. vel cæruleo lineis violaceis variegato.

1. Crocus vern. purpuro violaceus, Lob.

Crocus syl. vernalis prior, Dod.

Crocus vernalis major, Cluf. hisp. & Lugd.

Crocus vern. latif. purp. fl. minore, Cluf. hist.

2. Crocus syl. vernus 3. fl. albo purpuroviolaceâ basi, Lob.

Crocus vern. albus fundo violaceo, Eystett.

At Dodon. Cluf. & Lugdun. vtrumque vnâ tabellâ expriment.

3. Crocus syl. primus Dalech Lugd.

4. Crocus vern. fl. violaceo, Eystett.

Crocus violac. & cærul. distinctus, Svver.

5. Crocus cæruleus lineis violac. distinctus, Eid.

VI. Crocus vernus flore pleno.

Crocus vern. latifol. duplici flore, Cluf. hist.

VII. Crocus vernus latifolius, multiflorus.

Crocus vernus polyanthos, isq; duplex, Eyst. alter purpuroviolaceus, lineis candidis: alter floribus candidis, lineis purpureo cæruleis.

Crocus vern. mult. alb. facie lutei majoris, Svver.

VIII. Crocus vernus minor albicans.

Crocus montani species, Gef. hor.

Crocus syl. minor prior, vel syl. 4. Dod.

Crocus vern. ferotinus primus, Lob. ico.

Crocus vernus latif. albus versic. flore 2. Cluf. hist. ico.

IX. Crocus vernus minor purpurascens.

Crocus montanus flore ex candido & puniceo mixtis, Gef. hor.

Crocus syl. 5. vel minor syl. alter, Dod.

Crocus vernus albus 2. Lob. ico.

Crocus vernus latifolius alb. versicolore flore 1. Cluf. hist. ico.

Crocus vernus flore vario, Cam.

Crocus ferotinus, Lugd. quem præced. junxit.

Crocus purpuro rubeus, Svver.

X. Crocus vernus latifolius albus, vel cinnereus.

Crocus cinereus, duplex, Svver.

XI. Croc. colubinus duplex, Svver. (quid?)

CROCUS VERNUS LATIFOLIUS
folius luteus, aureus.

I. Crocus vernus latifolius flavus.

Crocus vern. latif. flavo flore, vel Croci sexti species primâ, Cluf. hist.

Crocus vernus luteus 1. Lob. ad. par. 2.

Crocus flore luteo, Svver.

Crocus vernus polyanthos fl. luteo, Eystett.

Variat: 1. flore flavo sive fulvo nitido latiore, & majore. 2. minore & pallidiore. 3. fl. luteo corona phœnicea, Lob. ad. par. 2.

II. Crocus vernus latifolius aureus.

Crocus vernus Mæsiacus, Cluf. pan.

Crocus vern. latif. fl. aureo, vel Croci sexti alia species, Cluf. hist.

Crocus aureus, Lob. ad. par. 2.

III. Crocus vernus latifolius pallidus.

Crocus vernus Mæsiacus 2. Cluf. pan.

Crocus vernus latif. pallido fl. Eid. hist.

Crocus luteus fl. pallido, Lob. ad. par. 2.

IV. Crocus vernus latifolius flavo varius.

Crocus vernus latifol. flavo vario flore 1. vel Crocus vernus 7. Cluf. hist.

Crocus vernus latif. flavo vario flore Constantinopolitanus, seu Crocus luteus alter, Lob. ad. par. 2.

Crocus luteus lineis nigris, Svver.

V. Crocus vernus latifolius flavo varius alter.

Crocus vern. latif. flavo vario flore, vel Croci verni septimi alia species, Cluf. hist.

Crocus syl. vernus versicolor aureo rutilo panino concolor, Lob. ad. par. 2.

A priore potissimum differt radijs, foliorum exteriorum dorsum totum inficientibus.

VI. Crocus vernus latifolius flavo vario flore duplici, Cluf. hist.

Crocus vern. latif. secundus Constantinopolitanus, Lob. ad. par. 2.

CROCUS VERNUS ANGV-
stifolius.

I. Crocus vernus angustifol. magno flore.

Crocus syl. angustifolius, Ang.
Crocus vernus minor primus, Clus. hisp. Lugd.
(quem cum 3. jungit) Tab.
Crocus vernus angustifol. 1. Clus. hist.
Crocus syl. min. Hispanicus flore patulo, vulgo
Nozilicha minor, Lob.
Crocus vernus, Ger.

Variat: flores infernè flavescent, intus can-
dicant, reliqua ad cæruleum sive violaceū ver-
gunt: inveniuntur & toti candidi.

II. Crocus vernus angustifolius gemino
bulbo.

Crocus sylvestris, Lob.
Crocus vernus minor alter, Clus. hisp. Tab.
Crocus vernus angustifolius 2. Clus. hisp. desc.
Crocus syl. vernalis minor alter, Dod.
Croci verni minoris alterum genus, Lugd.
Crocus syl. 1. Dalech. Lugd.
Crocus vernus fl. violaceo, Eystett.
Flos ex folijs sex, aliquando octo constat.

III. Crocus vernus angustifolius parvo
flore.

Crocus syl. vernalis 6. Dod.
Crocus vernus minor 3. Clus. hisp. Lugd. Tab.
Crocus vernus angustifol. 3. desc. at. ico. 2.
Clus. hist.
Crocus sylvestris Hispanicus, vulgò Nozilicha
major, Lob.
IV. Crocus vernus juncifolius purpureus.
Crocus vernus angustifol. quartus, sive viola-
ceo flore, Clus. hist.

Hujus iconem, figuræ primæ Lobelius in iconi-
bus junxit.

V. Crocus vernus capillari folio, Clus. hist.
app. 1. & app. 2. sine & cur. post.

Duplex est, vnus purpurascens flore, ipsius
folijs tribus venis saturatoribus distinctis: al-
ter albo flore, qui etiam duplex, flore majore,
& minore.

VI. Crocus vernus angustifol. variegatus.
Crocus vernus aureus variegatus, Eysl.

Flos interius aureus, exterius strijs ex pur-
pura nigricantibus radiatus.

COLCHICVM ET EIVS

Species.

Kολχικόν, quòd plurimum in Colchide nascatur, Dioscorid. l. 4. c. 84. cui ἐφήμερον, quòd
eàdem die, quâ sumptum, interficiat. Colchici appellatio apud Plin. l. 22. c. 9. inter vene-
na reperitur.

Colchicum autumnale.

I. Colchicum commune.

Primula Veris, Brunf. *C. autumnale* l. 4. c. 84.
Colchicum, Trag. Tur. Euch. Dod. Matth.
Lac. Gef. hor. Lon. Cast. desc. at Ephemernum,
ico.
Colchicum nigrum & subrubens, Cord. hist.
Colchicum sive strangulatoriū & Ephemernum
crocifolium, Lob.
Hermodactylus vulgò & Crocus syl. Cæs.
Colchicum Ephemernum, Lugd.
Colchicum masculinum & fœmininum, Tab.
& album, Eid.
Colchicum commune pallido colore, Sver.
Hermodactylus niger & rufus, Mesueo & Se-
rapioni.

Variat: nam in montibus folio est latiore, in
pratis angustiore: flore communiter dilurè vel
saturatè purpurascens, aliquando albo: bulbo
nigricante, aut rubente foris & interius. quare
Colchicum vulgare purpurascens flore &
Colchicum vulgare album, Eysl. &
Colchicum autumnale flore albo & flore rubel-
lo, Eid.

Addit Svertzius

Colchicum, cui hoc solum peculiare, quòd au-
tumno folia proferat.

II. Colchicum radice siccata alba.

Colchicum album, Cord. hist.
Hermodactylus legitimus, Dod.
Hermodactyli non venenati officin. Lob. ico.
Hermodactylus officin. Lon. Tab. orientalis,
Cæs.

Hemodactylus albus, Serapioni.

III. Colchicum Anglicum candidum angustifolij.

Colchicum candido flore Anglicum, Lob.

Colchicum Anglicum Lobelij, Lugd. album, Cluf. hist. Tab.

Huc referri potest quod flore dilutioris coloris & lactei candoris.

Colchicum Lusitanicum serotinum, Lob. obs.

Colchicum pratense Salmanticum, Cluf. hist.

IV. Colchicum montanum angustifolium.

Colchicum mont. Cluf. hisp. Lugd.

Colchicum Hispanicum & λεπτοφυλλον, Cluf. hist. C. nicotianum. L. 405

Colchicum minus, Lob. Tab.

Colchicum Hispan. parvum, Cam.

Colchicum mont. minim. angustifol. autumn.

Eyft.

V. Colchicum pumilum croci folijs.

Colchicū minim. tenuif. Gallæciū, Lob. ad. p. 2.

VI. Colchicum Illyricum, Ang. Lob. Lug.

Tab. Cluf. hist. (quod sibi nunquam conspectum scribit) quid?

VII. Colchicum vere & autumnno florens.

Colchicum biflorum, Cluf. hist. Lob. ad. par. 2.

& Eyflett.

Colchicum variegatum.

I. Colchicum florum folijs albis & rubris

alternatim dispositis.

Colchicum album & rubrum, Eyft.

II. Colchicum multiflorum.

Colchicum exoticum folijs ternis purp. ac alijs

ternis albicantibus, varians: Eyft.

III. Colchicum alb. strijs variegatum.

Colchicum mixtum autumnale, Eyft.

Flos albus, strijs saturatè rubris seu sanguinis maculis inæqualibus infectus.

IV. Colchicum polyflorum variegatum.

Colchicum versicolor polyanthes reflorescens,

Eyft.

Flos in albo pallidus, strijs & maculis

dilatè purpurascens variegatus, è cujus medio alius flos prolis modo exurgit.

V. Colchicum latifolium, variegatum.

Colchicum 4. sive latifolium, Cluf. hist.

Colchicum Lusitanicum fortè, Eidem.

Colchicum Byzantinum polyanthos Fritillariæ facie autumnale, Eyft.

VI. Colchicum purpureo lacteum variegatum.

Colchicum versicolore flore sive 3. & ποικιλανθής,

Cluf. hist.

Huc refer

Colchicum album strijs purpurocæruleis variegatum, Eyft.

Colchicum album distinct. lineis rubris, Sver.

VII. Colchicum ex albo & purpurascens varium.

Colchicum ποικιλανθής alterum, Cluf. hist. ap. 1.

IX. Colchicum flor. Fritillariæ instar rescellatis.

Colchicum Neapolitanum, Cluf. hist. & ap. 1.

Colchicum Fritillariæ facie pallidum, Sver.

IX. Colchicum florum folijs angustis & variegatis.

Colchicum mont. minus versicolore flore, Cluf. hist.

Floris folia longa & angusta, interius alba,

exterius media parte viridia, altera carni coloris.

X. Colchicum pleno flore variegatum.

Colchicum fl. pleno maculatum autumn. Eyft.

XI. Colchicū latifol. multiflorum variegat.

Colchicum polyanthos candid. eleganti rubore varium, Lob. ad. par. 2.

Folia latiora, cubitalis longitudinis.

Colchicum polyanthes, sive multiflor. simplex & plenum.

I. Colchicum candidum multiflorum.

Colchicum Pannonicum πολυανθής albo flore,

Cluf. hist. Cam.

Colchicū candid. Pannon. polyanthon, Lob. ico.

Colchicum polyanth. Tab. vulgare poly. Eyft.

Colchicum Pannon. albo flore, Sver.

Septenis, denis, duodenis, vel pluribus floribus lactei candoris: floribus etiam eleganter

rubentibus reperitur: & hoc dicitur

Colchicum polyanthos, Lob. ad. par. 2.

II. Colchicum polyanthes lato Ellebori albi folio.

Colchicum Byzantinum πλατῆφυλλον πολυανθής,

Cluf. hist.

III. Colchicum polyanthos multiplex.

Colchicum polyanthos fl. multiplici autumnale, Eyft.

IV. Colchicum pleno flore.

Colchicum *ποδουρανθής*, sive pleno flore, Clus. hist. & ap. 1. *C. autumnale* β. 6. 445

Colchicum pleno flore, Lob. ad. par. 2.

Colchicum autumnale, Eyslett.

Quò bulbis major & vetustior, eò plures, majores & majore foliorū numero, flores constant. Sunt etiam flore albo vel purpureo, quod

Colchicum vernum fl. pleno purpureo, Eyslett.

Colchicum album rubr. pleno flore, Sver.

V. Colchicum polyanthes folijs latis convolutis.

Colchicum vernum flore purpureo plenum, Eyslett.

Colchicum vernum.

I. Colchicum vernum Helveticum.

Colchicum subobscurum flore & minore, Gesl. Cam.

an Colchicum brumale, Lob. Belg.

II. Colchicum vernum Hispanicum.

Colchicum vernum, Clus. hist. ap. 2.

Colchicum vernum fl. purpureo, Sver.

Flore est antequam se expandat albo, postea coloris purpurei diluoris vel saturioris.

III. Colchicum Alexandrinum. quid?

C. Ichicum Orientale, Matth. alterum orient. Matthioli, Lugd.

Colchicum Syriacum Alexandrinum, Lob. Tab.

Tulipæ genus, quale Appenninæ videtur, Clus. hist.

Item scribit, se semen Colchico semine simile nomine Hermodactyli Syriaci accepisse.

II. Bulbocodium vernum. 6. 422

ORNITHOGALVM ET EIVS SPECIES.

Oρνιθόγαλον, propter lacteum colorem, qui in flore nitet, similem ei, qui in alis aut ovibus gallinarum observatur, nomen accepisse videtur. Dioscorides l. 2. c. 174. vnius, ut & Plin. l. 21. c. 17. Ornithogale nominans, meminere. Sunt qui Bulbinam Theoph. 7. hist. 13. & Athenæi censent.

ORNITHOGALVM VMBELLATUM album.

I. Ornithogalum umbellatum maximum.

an Narcissus quartus, Matth. Lugd. Tab.

Ornithogalum majus, Dod. Arabicum, Clus. pan. & hist. Eyslett. *O. arabicum. 6. 445*

COLCHICVM LVTEVM.

I. Colchicum luteum majus.

Lirium alterum, Theophrasti. *amaglis 2. 420*

Helichryso Crævæ similis, Ang.

Narciss. autumnalis quorūdam, Clus. hisp. Lug.

Narciss. autumnalis major, Dod. Clus. hist. Ger.

Narciss. autum. flore luteo, Eyslett.

Narciss. autumnalis, Cæs. & Lob. ad. par. 2.

(cui & Colchico-Narcissus) autumnalis luteus, Cam.

Colchicum luteum, Lob. Tab. luteo flore, Sver.

Variat in hortis Belgij angustioribus folijs & cauliculo dodrantali surrecto, Lob. obs. & Dod. ac Clus. hist. aliquando largiore foliorum numero à præcedente discrepat, & est Narcissus autumnalis flore luteo multiplex, Eyslett.

II. Colchicum melino flore.

Narciss. Persicus, Clus. pan. & hist. Cam. Tab. Ger.

III. Colchico luteo similis flore albo.

Sparganium Placæ, Clus. hisp. & hist.

IV. Colchicum luteum minus.

Colchicum parvum mont. luteū, Lob. ico. Ger.

Narcissus autumnalis minor, Clus. hist.

Colchicum mont. luteum minus, Tab.

V. Colchicum luteum vernum.

Narcissus vernus præcocior flavo flore, Clus. hist. ap. 2.

Narcissus luteus vernus facie Narcissi autumnalis lutei, Lob. ad. par. 2.

Narciss. vernus flore luteo, Sver.

an Colchicum vernū flavo flore Plateau, Clus. hist.

Lilionarciss. polyanthos, Lob. ob.

Lilium Alexandr. Neotericorū, Lob. ico. Cam.

Hyacinthus de Padro nostro Italicorum, Clus.

hist. ap. 2. negans esse Narcissum 4. Matthioli, quod prius asseruerat.

Dulipan apud nos barbaro nomine, Cæs.

Ornithogalum Arabicum multiflorum album, umbilico interiore nigro, Svver.

II. Ornithogalū umbellat. maius angustifol.

Ornithogal. medium, Eyst. *O. umbellat. L. 441*
Flores intus candidi, exterius virescentes, staminibus ex viridi pallefcenctibus.

III. Ornithogalum umbellat. alb. medinn latifolium.

Ornithogalum aliud vulgare, Cluf. hist.

IV. Ornithogalū umbellat. med. angustifol. Ornithogal. Manardo, Hermolao.

Ornithogal. Dod. gal. Tur. Ang. Gef. hor. Ama. Ger. Cast. fecundum, Matth. Lugd.

Ornithogalum 5. five vulgare: Cluf. hist. & pan. Ornithogalum candido flore, Cord. in Dioscorid.

Ornithogalum candidum vulgare, Ad. Lob.

Bulbus Leucanthes minor, Dod. Lugd.

Ornithogal. alterum minus, Cam.

Bulbus solsequius, Tab.

Ornithogalon spicatum, Svver.

Est & folijs gramineis, vt in cæteris humistratis. Matthiolus duplex habet, & vtrumq; caule folioso pingit: quare in Lugd. historia vtrumq; à Dodon. differre scribitur: sic Lacuna & Lugd. Matthioli vtramq; figuram proponunt: at Lonicerus, primam tantum, quam fidam faspicatur.

V. Ornithogal. album minus.

Ornithogal. minus è Pyrenæis, Cluf. hist. ap. 1. Ornithogal. minus, Eyst.

VI. Ornithogal. umbellatum fofculis ex albo succæruleis.

Ornithogal. Hispanicum minus, Cluf. hist.

ORNITHOGALVM SPI- catum.

I. Ornithogalum latifol. & maximum.

Ornithogal. max. Myconi, Lugd.

Ornithogalum maximum, Cluf. hist. ap. 1.

Ornithogal. vel Lilium Alexandrinum floribus albis innumerabilibus, Svver.

Magna florum spica, aliquando centenis floribus nivei coloris. *O. latifolium L. 440*

II. Ornithogalum latifolium alterum.

Ornithogal. Aethiopicum, Cluf. cur. post.

Ornithogalū Indic. promont. Bonæ spei, Svve.

III. Ornithogalum angustifolium majus, floribus ex albo virescentibus.

O. pyrenæicum L. 440

Aphodelus fœmina, Dod. gal. Gef. hor.

Aphodelus Galeni, Lac. bulbosus Gal. Dod. Lugd. Cam.

Aphodel. Hyacinthinus fortè Galeni, Lob. obs. Hyacintho aphodelus, Lob. ico.

Ornithogal. majus, Cluf. in pan. majus primum, Eid. hist.

Ornithogal. Pyrenæum, Cluf. cur. post.

Ornithogalum aliud spicatum, Cam.

IV. Ornithogalum angustifolium, spicat. maximum. *O. pyrenæicum L. 441*

Ornithog. lacteum, spicatum max. Eyst.

V. Ornithog. spic. seu comosum fl. lacteo.

Ornithogali lactei species major, Eyst. *D. comosum L. 442*

VI. Ornithogal. majus spicatū flore albo.

Ornithogal. Narbonense, Dod. Lugd.

Ornithogal. spicatū Monspel. flore lacteo, Lob.

Ornithogal. alterum, Cam. apud. Matthiol. qui vulgari adjunxit. *O. narbonense L. 440*

Bulbus Ornithogalo similis Cæf. Ornithogal. majus Monspel. Cluf. pan. secundum, Eid. hist.

Ornithogal. spicatum flore lacteo, Eyst.

Mæru Diosc. l. 3. c. 54. Theoph. 7. hist. 11. & Epimedium Plinij l. 19. c. 5.

VII. Ornithogalum majus spicatū alterum.

Ornithog. 3. vel majus Byzantin. Cluf. hist.

Ornithog. spicatum minus, Lob. obs.

VIII. Ornithog. majus spic. flore luteo.

Bulbus Ornithog. similis, flore luteo, Cæf.

IX. Ornithog. spicatū fl. viridi lactefcente.

Ornithog. Pánon. albo flore, Cluf. pan. & hist.

Ornithogal. Pánonic. Tab. Ger. Eyst.

Ornithogal. flore albo viridiq; linea in dorso prædiro, Svver.

an Ornithogalum ferotinum, Cam.

X. Ornithogal. spicatum album.

Ornithogal. Hispan. spicatum, Eyst.

XI. Ornithogalū cæruleo pallente flore.

Ornithogalum cæruleum pallens Hyacintho autumnali pene par, L. ob. obs.

XII. Ornithogalum exoticum magno flore, minore innato. *D. nylaris L. 441*

Hyacinth. arvorum Ornithogaloides, Colum.

Narcissus 4. Matthioli, Cluf. hist. ap. 2.

Ornithogal. Neapolitanum, Eidem ap. 2. Eyst.

Ornithogalum Neapolitan. flore interius candido, exterius cineraceo, Svver.

Phalágij nomine, Honorius Belli ex Creta misit.

OR-

ORNITHOGALUM LVTEVM.

I. Ornithogalum luteum sive pallidum majus.

Ornithogalum 7. sive pallido flore, Clus. hist.

II. Ornithogalum luteum magno flore.

Ornithoga. flavum Alcmarianum, Clus. hist.

III. Ornithogalum luteum.

Bulbus, Trag. (caepa agrestis) Lac. syl. Rucl.

Fuch. Tur. Gef. cat. Dod. Lugd. Cam. Eyft.

Bulbus syl. alius bifolius, Gef. hor.

Sifynrichium, Cord. hist. *O luteum l. 2. 439.*

Bulbus esculentus, Cast. Lon.

Ornithogalon luteum, Cord. in Diosc. Ad. Lob.

Tab. Lugd. Col. Sver.

Bulbus Ornithogalo similis florib. luteis, Cæs.

Vbi adolevit, folia interiora amittit, quare

apud Tabernæm. & Gerar. duæ figuræ

Ornithogali lutei, & Ornithogali majoris, Tab.

Ornithog. lutei & Cæpæ agrariæ nomine, Ger.

IV. Ornithogalum luteum minus.

Ornithogalum 10. sive Pánon. luteo, flore Clus.

pan. & hist. *Ornithogallum minus l. 2. 439.*

Ornithogali lutei species minor, Lob. obsf.

V. Ornithogal. angustifol. bulbi ferum.

Ornithogalum angust. folium campestre luteum

minimum bulbosum, Colum.

Variat nam locis pinguioribus folia latiora &

plura, sicut & flores: folia circa bulbillos hirsuta

& candidiora sunt.

SECTIO QVARTA.

CEPA: PORRV M: SCILLA: AL-

LIVM, ET MOLY

CEPA ET EIVS SPECIES.

Agyptiorum numina, Cepas & Allü (Plin. l. 19. c. 6.) prosequamur. Cepa à capitis magnitudine, Græcis κέραυρον, ὅτι κέρας σὺμμοίειν ποιεῖ, quod oculi pupillam comprimere cogat, utpote secundū Ar. bot. 20. probl. 22. mordaci nimii vapore lancinando & lacrymas movendo.

Genera Theophrast. 7. hist. 4. à locis cognominata refert, Gardiam, Cnidiam, Samoibraciam, Satanicam, Asealoniam; & sifilem. At Dioscorides l. 2. c. 181. longa, rotunda, flavæ & candidæ meminit. Plin. l. 19. c. 6. Cepa, inquit, genera apud Græcos Sardia, Samothraccia, Alsiden, Setania, Schifia, Asealoniam, &c.

Quare alia maior est, alia minor: alia candida, alia viridis, alia rufa, alia subrubens: alia est rotunda; alia oblonga: omnes ut plurimum duplici aut triplici membranâ, quas Festus tallas, alij tunicas vocant, vestite. Sic alie acerrime, alie mediocriter acres, aut nihil ferè acridinis habentes. Sic alie feruntur, alie deponuntur: aliquando seminis loco bulbos gerunt. Vt Dalechampiis notavit.

I. Cepa vulgaris. = *A. cepa, l. 2. 431.*

Cepe, Brunf. Gef. Lob.

Cepa, Trag. Fuch. Tur. Matth. Lac. Cord. in

Diosc. Ang. Cast. Cæs. capitata, Matth.

Cepa rotunda, Dod.

Cepa fativa Marthioli, Lugd.

Cepa alba & rubra, Gef. hor. Lon. Tab.

Variat colore floris, vel candido, vel purpurascente: tunicarum quoq; coloris rubri, aut candidi: radices formâ, major est, & minor: oblonga, sessilis, vel orbiculata, turbinata, qui-

buldam communioribus, in compressam latiorrem circumferentiam bulbaceam abit.

Cepas porraceas, vocant stolonem, qui primo Vere, dū tenelli sunt, antequam caulescunt, in cibos eruuntur.

II. Cepa oblonga, Dod. Gef. hor. = *A. p. oblonga*

Cepa Hispanica oblonga, Lob. ico. Cam. *l. 2. 432*

III. Cepa radice candida dulci.

Cepa quarta, Gef. hort.

IV. Cepa plurium caulium.

Cepa ovata à radice figura, Cord. hist. V.

V. Cēpa fētilis, Matth. Cast. Lugd.
an Gethyon Græcis, & Cēpola Columellæ.

VI. Cēpa fīsilis, Matth. Lugd. cui & Cēpæ
χίται.

VII. Cēpa sterilis, Trag. Gef. hor.
Cēpa Ascalonica, Matth. Lugd. cui fortē Bul-
bus Setanius, quem Theoph. & Plin. Cēpæ ge-
v. 11. *allium Ascalonicum. l. 27. 4. 2.*

nus esse testantur.

Cēpæ species sunt Ascalonia, Cast.
Cēpis affinis, Ascalonia vulgo, Cæf.
Scaliones, Tur.

Verūm & Lobelius hist. Belgica Ascalonitidem
antiquorum exhibuit, fortē à priore diver-
sam.

PORRUM EIVSQVE Species.

QUOD πράσον Dioscorides l. 2. c. 179. vocavit, & in κεφαλλῶν, capitatum, & ἀμ-
πελέπρασον distinxit; id Latini Porrum, quod porrò eat, & longè lateq; graesetur,
vocalunt. Theophrast. 2. caus. 20. & 3. eiusdem 23. τὸ κακῆν πράσον, tonsum porrum addidit:
aliàs 7. hist. 1. 2. 3. 4. 5. & 6. de Porro egit. At Plin. l. 20. c. 6. est sectivum & capitatum; &
illud l. 19. c. 6. duplex fecit.

I. Porrum commune capitatum.
Porrum, Brunf. Cord. in Diosc. Dod. (& Por-
rus Palladij) Gef. hor. Cæf. Cast. Tab.
Porrum commune, Matth. Lug. vulgare, Lob.
Porrum capitatum, Fuch. Tur.
Porrum capitatum vulgare, Cam.

II. Porrum sectivum latifolium.
Porrum sectivum, Plinio, Dod. Cæf.
Porrum sectivum capitatum, Matth. (& sectile)
Lac. Lugd.
Porrum tonsile & capitatum, Lob.
Porrum tonsile sive sectile, Cam.

Hæc duo genere non differunt, cūm ex eo-
dem semine generentur, & cultura solum dif-
crepent: quia id quod ad culinaria juscula sæ-
pius detonderi solet, Sectivum aut Secti-
le Columellæ & Palladio nominatur: quod ve-
rò capitatum fieri debet, non tondendū, & au-
tumnali tempore transferendum: etiam Plin-
io monente.

III. Porrum sectivum juncifolium.
Porrum sectivum, Trag. Fuch. Gef. hor. Lon.
Lugd. = a Schenoprasum. l. 27. 4. 2.
Porrum sectile, Matth.
Cēpa Ascalonia, Matth. desc. Ger.

Cēpa fīsilis & Getion. Tur.
Schœnoprasum, Dod. Lob. (cui Ascalonia
Matth.) Tab.

Porrum tonsili cognatum, Cam.
Gethyllis, quam Ceparum genus Nicandri
Scholiastes dicit, Gef. hort. in Porro sectivo.
Differat à veterum Sectivo, cūm illi folia lata,
huic pro folijs junci inanes sint: hinc nomine
ex Iunco & Porro composito, Schœnoprasum
vocalunt.

Majus & minus habetur: illud rarius & ad
condimenta mitius, quod Gethium Gesnero:
minus Gethyllis.

Gethyllidem sylvest. Gef. lib. de hor. proponit.

IV. Porrum folio latissimo.

Porrum Syriacum, Tab.

V. Porrum syl. inodorum.

Porro simile, exilius & inodorum, Lob.

VI. Porrum syl. gemino capite.

Ampeloprasum, seu Porrum syl. Lob. Lugd. cui
à Matthioli diversum. = a. vineale. l. 27. 4. 2.

Porrum sylvestre primum, Tab.

VII. Porrum syl. vinearum.

Ampeloprasum, Matth. Ruel. Ama. Ang. Gef.
hor. Lugd. = a. vineale. l. 27. 4. 2.

SCILLA EIVSQVE SPECIES.

Σκίλλαν Theoph. 1. hist. 7. & 10. proposuit, & 7. hist. 11. Scille Epimenidia vocata, &
quæ ab usu nuncupationem sortita sit, meminit. Sic Dioscorid. l. 2. c. 202. σκίλλαν habet,
& cap.

& cap. seq. παναγκύριον, quod Scillam aliqui nominant. Genera duo Scilla medica, Plin. l. 19. c. 5. mascula albis folijs, femina nigris: & tertium genus cibis gratum, Epimenidium vocatam &c. Et l. 20. c. 9. Scillarum in Medicina alba est, quæ mascula, femina nigra: candidissima utilisima.

I. Scilla vulgaris radice rubra.

Pancratium & Scilla Diosc.

Scilla femina, Plinio.

Squijlla, Brunf.

Scilla, Trag. (& Cæpa maris) Matth. Fuch.

Tur. Cord. in Diosc. Gef. hor. Lon. Cam. Cæs. cuius bulbus rufi coloris, & nigra in montibus non longè à mari, reperitur.

Scilla communis & Pancratium, Dod. gal.

Scilla nigra & femina Plinij, & Pancratium Dioscoridis, Costæo.

Scilla major, Cast.

Pancratiū, Guil. Cl. hisp. & hist. Dod. Lug. Tab.

Scilla rubentibus radicis tunicis folio aloës carinato, Lob.

II. Scilla radice alba. S. muricata. P. c. 1142

Scilla, Guil. Dod. Hispanica, Cluf. hisp. & hist.

Cast. ap. Lugd. alba, Eyst.

Scilla (five cæpa marina) Lob. major, Tab.

Scilla minor, five Pancratium, Cast.

III. Scilla esculenta.

Scilla epimenidia, Theoph.

Scillæ 3. genus epimenidia, Plin.

Scilla vera & legitima, Ang.

Scilla dulcis & candida in Cephalonia, & Creta, Costæo in Mesum.

ALLIVM EIVSQUE SPECIES.

Allium foris ab ἄλλισθαι exilire, quod exiliendo crescat. Σκίπερον Dioscoridi l. 2. c. 182. vel quasi σκάνιον ποδόν, id est, radix rosa, propter odorem gratum: vel quod comestam, vapores excrementitios ad cutim pellat, & vescentibus pandiculationes morvat. Sunt qui ab halante gravi odore deducant, & Allium scribant.

Genera Dioscoridis, sativum & hortense, quod vel multiplici in Aegypto, vel singulari, ut Porrum, capite consistit, cuius nucleos Græci ἀγλιδας nominant: aliud sylvestre, quod ἰφισκόρον ποδόν. At Theophrastus l. 7. hist. 4. aliud præcox, aliud serotinum: differunt præterea magnitudine singulari: quedam etiam non nucleis, quedam vero multis coagmentantur, quos γέλευς Theoph. ἀλλιδας, Galenus: σκελλιδας, Aegineta l. 4. c. 33. ὄνυχας, Aëtius lib. 8. cap. 11. vocat. Verum Plinio l. 19. c. 6. Generum Allij differentia, in tempore, præcox maturescit 60. diebus: tum in magnitudine. Vulpicum quoque, in hoc genere Græci appellavere. Allium Cyprium, alij Antiscorodon (foris rectius Aphroscorodon) &c. sunt qui velint Allium Vulpicum Plinij, Allium Aegyptiacum Dioscoridis esse.

In Virginea multis locis Allium nascitur, ab Anglicano parum differens: descr. Virgin. quod ut & Cape in Hispaniola, vix unquam bonum evadit: par. 4. Amer. c. vlt. Et Indi ex omnibus Europæis radicibus Allium eligunt, quo ventriculus reficiant: Joseph. Acosta l. 4. cap. 18.

I. Allium sativum. = A. sativum, L. 1. 1. 1. 1. 1.

Allium, Brunf. Trag. Matth. Ruel. Cord. in Diosc. Tur. Lac. Ang. Lon. Lob. Cast.

Allium hortense, Fuch. vulgare, Cam.

Allium sativum, Dod. Gef. hor. Cæs. Lugd.

Allium sativum multifidum, Cord. hist.

Verum Matthiolus, Lobelius & Dodonæus.

vna figura Allium sine flore, Allium cum flore,

& Allium amphicarpon; & Tabernæmont. sub Porro syl. latifolio proposit.

Genus quoddam capitibus ingentibus ex Africa adferri, Cæsalpinus auctor est.

II. Allium sativum alterum: five Allioprasum caulis summo circumvoluto.

Allium sativum amphicarpon, quod & radicem nucleis feritur, & feminibus, quæ nucleos

K

fimi.

= A. scordifolium, L. 1. 1. 1. 1. 1. var. β

ſignitudine referunt, Cord. hiſt.

Allium fativum ſecundum, Dod.

Scorodopraſum ſecundum, Cluſ. pan. & hiſt.

Allium Creticum, ſive Serpentinum, Cam.

III. Allium fativum radice ſimplici.

Mōnafa Hippocrati.

Allium maſ, Matth.

Allium ſimplex, Cord. hiſt.

Allium fativum ſingulari capite, & Allium maſculum, Vercell.

Allium Aegyptiacum, Portæ.

IV. Allium Cyprium Theoph.

Allium Vlpicum, Plin.

Allium Vlpicum vel Punicum, Columell.

Aphroſcorodon, ſive Allium Vlpicum, Ruel. Gef.

Allium Cyprium, ſive Vlpicum, Portæ.

Allium fativum tertium, Dod.

V. Allioporrurn ſive Scorodopraſum.

Scorodopraſon, Dioſcor. l. 2. c. 83. Gal. Aegin.

Scorodopraſon, Trag. Matth. Cord. in Dioſc.

Gef. hor. Lac. Caſt. Lugd. Portæ.

Allium porrinum, Car. Stephano.

Scorodopraſum & porrum Turcicum, Amat.

VI. Allium ſphærico capite, folio latiore, ſive ſcorodopraſum alterum.

Ampelopraſum primum, Dod.

Scorodopraſum ſive alliporum, Ad.

Scorodopraſum, Lob. Cæſ.

Scorodopra. i. Cluſ. pan. & hiſt.

Scorodopraſum alterum, Lugd. qui cum ſequenti eadem tabellâ pinxit.

Porrurn Indum, Cam.

VII. Allium ſphærico capite folio anguſtiore.

Scorodopraſum alterum, Lob. Lugd.

IX. Allium ſylveſtre latifolium.

Allium ſyl. quod vrfinum vocant, Plin. l. 19. c. 6.

Allium ſyl. Brunſ. Trag. (& colubrinum) Eri.

Cordo: ſyl. latioris folij, Dod.

Allium vrfinum, Matth. Fuch. Dod. gal. Ama.

Gef. col. Tur. Cluſ. hiſt. Lugd. Thal. Cæſ. Caſt.

Cam. Eyſt. = *A. vrfinum* L. el. 451

Allium vrfinum fatif. Ad. Lob. Lug.

Allium ſyl. bifoliū & arctofcorodum, Gef. hor.

Allium ſyl. ophioſcorodon appellat, Cord. in Dioſc.

Ophioſcorodon, Lon.

an Scorodopraſon, Ang.

Moly, ſive Allium Vrfinum, Syver.

Sunt qui Dioſcoridis Scorodopraſum, aut eius Ampelopraſum, aut Ophioſcorodon, ſed malè, cenſeant.

IX. Allium montanum, latifolium maculatum. = *A. vrfinum* L. el. 451

Allium anguinum, Matth. Lugd. Portæ. ſerpentinum, Caſt.

Ophioſcorodon, Lob.

Victorialis longa, Gef. hor. Cluſ. pan. & hiſt. (cui & major) Eyſt.

Allium alpinum, Gef. hor. Dod. Tab. cui & Victorialis maſ.

Eſt maſ & ſemina, illa latioribus, hæc anguſtioribus eſt folijs, quare

Victorialis maſ, & ſemina, Camerario dicitur.

X. Allium ſyl. campeſtre purpurafcens.

Allium caninum primum, Trag.

Allium ſyl. primum, Fuch. = *A. vrfinale* L. el. 451

Allium campeſtre, Cord. in hiſt. = *A. vrfinale* L. el. 451

Allium ſyl. Gef. hor. Cæſ. Caſt. ſyl. minus, Dod. gal.

Allium tenuifolium, Cam.

XI. Allium campeſtre juncifolium capitatum purpurafcens majus.

Allium in arvis, Plinio.

Allium ſylveſt. quod Ophioſcoridon, Ruel. Matth. = *A. vrfinale* L. el. 451

Allium ſyl. tenuifolium, Ad. Lob. ico. Dod.

XII. Allium ſyl. capitatum purpurafcens minus: quod à primo potiſſimum magnitudine differt, cum palmare fit, & folijs juncis.

XIII. Allium ſyl. bicorne flore obſoleto.

Allium caninum alterum, Trag.

Allium ſyl. Tur. ſyl. alterum, Fuch.

Allium ſylveſtre majus, Dod. gal.

Allium rubentibus nucleis, Lob. ico.

Eſt majus & minus.

XIV. Allium aquaticum.

Allium fluviatile in ſabulo ad Albim fluvium in Miſnia, Franc. hort. Luſat.

ALLIVM MONTANVM.

I. Allium mont. bicorne latifolium flore dilute purpurafcens. = *A. Scorodopraſum* L. el. 451

Allium ſive Moly mont. latifol. i. Cluſ. pan. & hiſt. = *A. Scorodopraſum* L. el. 451

II. Allium mont. bicorne anguſtifolium flore purpurafcens. = *A. Scorodopraſum* L. el. 451

Ampe-

Ampeloprasum proliferum, Lob. ico. Cam.
Ampeloprasum 1. Cam. apud Ath.
Allium sive **Moly montanum**. 2. Clus. pan. (& Moly montanum. gramineo folio) & hist.
Moly montanum carmesino colore, Svver.

III. **Allium** mont. bicornis flore exalbido.
Allium sive **Moly montanum**. 3. Clus. pan. (& Moly mont. junceo folio) & hist.
 an **Gethioides** fyl. Colum. = *A. pterocarpum* L. sp. 439

IV. **Allium** mont. bicornis flore obsoletere.
Allij mont. quarti species 2. Clus. pan. & hist.
 Huc referri potest
Moly lurido colore, Svver.

V. **Allium** mont. bicornis fl. pallido odoro.
Allij mont. quarti species 1. Clus. pan. & hist.

VI. **Allium** juncifol. bicornis luteum: quod 1. est in Prod. Monspelio D. Saltzman. attulit.
 VII. **Allium** mont. capite rotundo.

Allium sive **Moly** mont. 5. Clus. pan. (& Moly mont. purpureo flore) & hist.

IIIX. **Allium Pyrenæum**.

Moly Pyrenæum purpur. flore, Clus. hist. ap. alc.

IX. **Allium** mont. folijs narcifsi majus.

Allium sive **Moly narcifsinis** fol. 1. Clus. pan. & hist.
 an **Moly** folijs **Narcifsi**, Lob. Lugd. = *A. narcissifolium* L. sp. 438

Variat: 1. est, folijs splendentibus viridibus, floribus purpureis. 2. folijs magnis cinereis & mollioribus, floribus diluoribus. hoc posterius, est **Moly narcifsin**. folijs primi altera spec. Clus. hist.

X. **Allium** montan. folijs **Narcifsi** minus.
Allium sive **Moly Narcifsinis** folijs 2. Clus. pan. & hist. = *A. angustifolium* L. sp. 430

Allium saxatile & **Bulbus vomitorius**, Cam.

Et hujus altera species folijs longioribus & angustioribus, floribus diluoribus, & est **Moly narcifsin**. fol. secundi alt. spec. Clus. hist.

XI. **Allium** mont. radice oblonga: quod 2. in Prod.

an **Allium** mont. sive **Petroscorodon**, Ges. hor.
Allium mont. radice oblonga, Eid. col. stirp.

XII. **Allium** montanum minus: quod 3. in Prod.

MOLY ET EIVS SPECIES.

MΩΛΥ, ἀπὸ τῆς μωλεῖν τὰς νόσους, ab amoliendis morbis. *Vnius Theoph. 9. hist. 15. & Dioscorid. l. 3. c. 54. meminere: at Plin. l. 25. c. 4. duplex proposuit: alterum radice rotunda: alteram vero longa.*

I. **Moly latifolium liliflorum**.
Moly Theoph. forte & Plinij radice rotunda.
Moly Theoph. Ang. Dod. Clus. hisp. & hist. Cam.
Moly liliflorum, Ad. Lob. Lugd.
Moly latifolium, **Moly** Theoph. Dod.
Moly Homericum, Scillæ alterum genus, & **Panacratium**, Diosc. Cæs. = *A. mucronatum* L.
Moly Indicum flore purpureo, Svver.
 Flore est candido, vel subrubente.

II. **Moly latifolium Indicum**.
 Duplex figura proponitur: altera priori similis, paucis folijs, caule oblongo, capite rotundo: altera, folijs plantaginis, caule brevi, capite ex pluribus bulbulis compacto: illud dicitur **Caucasum**, **Moly Indicum** vocatum, Lob.
Moly Ind. Dod. Lugd. **Indicum** 1. Tab. 2. Cam.
 Alterius figuræ nomina:

Caucasum, Lob. ico.
Moly Ind. cū, Clus. hisp. & hist. **Indicum** 2. Tab.
Narcissus sive **Panacratium** Clusij, Svver.

III. **Moly latifolium Hispanicum**.
Moly Hispanicum purpureum, vel **Moly mon-**

tanum latifol. purpur. Hispan. ad Clus. cur. post.

Flores plus minus 60. dilute rubentes, aut purpurascetes. Huc refer

Moly latifolium, Eysl.

IV. **Moly latifol. luteum** odore allij primum.
Moly mont. latifol. flavo flore, Clus. hist. ap. alt.
Moly luteum **Botanicorum** perperam **Ornithogalum** luteum latifolium, Lob. ad. par 2.
Moly flavo flore, Svver. = *A. moly* L. sp. 432

V. **Moly latifol. luteo** odore allij secundum.
Moly latifolium flore flavo, Eysl.

VI. **Moly** Africā. vmbella purpurasc. in Prod.

VII. **Moly** exoticum florib. alboviridibus.
Moly flore albo lineis viridis coloris, Svver.

IIIX. **Moly angustifolium vmbellatum**.
Moly, Matth. Cæs. Lugd. Lon. angustifolium, Dod. = *A. angustifolium* L. sp. 434

Moly Dioscoridis, Lob. Clus. hisp. & hist. Cam.
 an **Allium visnium** alterum, Cæs.

IX. **Moly** humile folio gramineo. = *A. chamaemoly* L. sp. 433

Chamaemoly, an **Moly** Dioscor. Colum.

X. **Moly** parvum caule triangulo.

Moly parvum Pefarense, Ponn. Ital.

XI. Moly angustifol. florib. majoribus.

Moly minus, Clus. hist.

Moly minimum albo flore, Svver.

XII. Moly angustifolium folijs reflexis.

Moly serpentinum vocatum, Lob. Lugd.

Scorodoprasum alterum Clusij, quibusdam.

XIII. Moly atropurpureum Svver. mihi incognitum.

XIV. Moly moschatum capillaceo folio. Allium syl. perpusillum juncifolium moschatum, Lob. ad. part. alt.

17. = Allium moschatum, L. sp. 427

SECTIO QUINTA.

LILIVM: MARTAGON: CORONA

IMPERIALIS.

LILIVM ET EIVS SPECIES.

LILIVM, κρίνον & λείριον Græcis, Theoph. 6. hist. 6. Lilij florem variare dixit, & purpureum esse, singulis caulibus, aliàs unum, aliàs plura exire. Dioscorides l. 3. c. 116. duo genera agnovisse videtur, dum scribit, & rubra lilia esse. At Plinio l. 21. c. 5. Lilium triplex, album, rubens, purpureum, quod aliquando gemino sit caule, quod Narcissum vocitent. Dividimus in Lilium radice bulbosa & una, ut sunt Lilia alba, Martagon: vel pluribus, Asphodeli bulbis constante, ut Lilium luteum & rubrum.

LILIVM ALBUM

I. Lilium album flore erecto & vulgare.

Lilium sive rosa Iunonis, Apuleio.

Ambrosia sive Lilium album Nicandri, Ang.

Lilium Brunf. Dod. gal. Tur. Marth. Lac. Cast. Cæs.

Lilium album, Trag. Fuch. Gef. hor. Ang.

Lon. Lugd. Tab. Eyst.

Lilium candidum, Cerd. in Diosc. Ad. Lob.

Dod. Franco.

Lilium album vulgare, Cam.

Variat: aliquando circa caulis medium, fiorum quasi cespes, ut pingit Bry, nomine Lilij multifolij Sturgardiae nati.

aliquando ex caule plano trium vnciarum lato, numerosi flores exurgunt, ut idem figuram habet, cui trinitus.

Lilium liliorum, sive 12. lilia ex eodem bulbo enata.

II. Lilium album floribus dependentibus, sive peregrinum.

Sultan Zambach (sive Martagon Constantinopolitanum) Clus. pan. & hist. Eyst. du Bry.

Martagon album, Liliura candidum Byzantinum, Lob. ico.

11. = Lilium candidum, L. var. f. mei. hist.

Lilia candida Martagonis Constantinopolitani nomine insignita, Lob. ad. par. alt.

Lilij albi species alia, Cam.

Hoc nonnunquam sexagenos flores in plano & lato caule protulit, quare

Lilium alb. Byzantin. πολυανθής, Clusio.

Sic Lobeli^o ad. part. alt. in caule palmaris latitudinis, humanæ proceritatis, ducentos & plures candidissimos & suavissimos flores observavit.

Hucreferendum

Lilij pulchri albi & ignoti species Theophrasti, Rau wolff. L. Asphodelum γ. L. 433.

Lilium album Syriacum, Lugd. in ap. an Lilia candidissima in Baya, medicinae tota vtilia, Linsc. par. 4. Ind. or. c. 14.

LILIVM PURPVROCE- ceum.

I. Lilium purpuroceum majus.

an Bulbus cruentus, Hippocrati.

Lilium purpureum Diosc. rubens Plinij.

Hemerocallis Diosc. Marth. Amat. Ang. Lac. Cast.

Hemerocallis i. Matthioli, Cam. & Lugd.

10 Lilium bulbosum, L. var. d. Hya mei. hist.

10 Lilium candidum, L. var. d. mei. hist.

asperguntur: hujus tres differentias Clusius agnoscit: huc referre oportet Martagon Pannon. flore suave rubente, ipsius Bry.

Reperitur etiam longiore spicâ, & dicitur Martagon mont. longiore spica, Bry: & etiam quasi duplici corolla ab eodem pictum, Francofurti natum.

II. Lilium floribus reflexis alterum, lanugine hirsutum. II = Lilium Martagon, l. var. a. Mull. det.

Lilium purpureum mas, Gef. hor.

Lilium syl. primum & majus, Clus. pan. & hist.

Hemerocallis flore rubello, Lob. ico.

Lilium Saracenicum, Tab.

Flores priore plures, saturatè purpurascetes, maculis nigricantibus distincti: aliquando dilutè purpurascetes, maculis carentes;

Lilium flore purpurascete non punctatum, Eystert.

Pingit insuper Bry

Martagon exoricum flore spadiceo, &

Martagon flore carneo.

III. Lilium floribus reflexis, varijs, five tertium.

Lilium mont. five syl. tertium, Clus. hist.

Lilium montanum max. polyanthos variegatum, Eyst.

Simile est Clusiano.

Flos antequam explicetur, foris carneus: explicatus, intus albus, notis purpureis insignitus.

Clusius & quarum genus addit, floribus saturatè purpurascensibus serius florentibus, & odore non insuavi præditis.

IV. Lilium flor. reflexis albis non punctatis.

Lilium mont. albo flore, Clus. hist. ap. alt. & cur. post.

Lilium mont. minus alb. non punctatum, Eyst.

Martagon imperiale niveum sine maculis, Bry.

V. Lilium flor. reflexis albis punctatis.

Lilium montanum albis floribus maculis purpureis insignitis, Clus. cur. post.

Lilium mont. majus alb. punctatum, Eyst.

VI. Liliū flor. reflex. polyanth. alb. punctat.

Lilium montanum maximum polyanthos album rubris maculis aspersis, Eyst.

VII. Lilium Byzantinum miniatum.

Lilium rubrum Zuphiariæ, five miniatū Chalcedonicum, Clus. pan.

Lilium rub. five miniat. Byzant. Eid. hist.

VII = Lilium Chalcedonicum, l. var. a. Mull. det.

Hemerocallis Byzantina altera, Lob. ico.

Lilium Chalcedon. miniatum serotin. Lob. ad. par. alt.

Hemerocallis Constantinopolitana phoenicea vnico flore, Lugd.

Flos colore elegantissimi minij aut ceræ rubræ recentis, rarius prorsus nivei, aliquando flavi coloris: modò vnus, modò duo, quatuor, quinque, sex, tredecim.

IX. Lilium Byzant. miniatum polyanthos.

Lilium Byzant. miniatum saturatiore flore coloris, sive Zuphiariæ, Clus. hist. l. Chalcedonicum, l. var. a.

Liliū Chalced. miniat. præcox, Lob. ad. par. alt.

Flores quinos, senos, denos vt plurimum profert, rarius 20. 30. vel 40. in caule duorum triumve digitorum latitudine, aliquando saturatiore, aliquando dilutioris coloris, hocq;:

Lilij Byzantini miniatum dilutioris floris nomine pingitur à Clusio in hist.

Lilium Byzantinum serotinum, Eyst.

Lilium Byzant. flore multiplici, Eid.

Hoc florum foliorum numero duodenario, & staminum multitudine à priore discrepat.

Varietas in folijs: quæ flore est dilutiore, caulem & folia viridiora habet: quæ verò saturatiore, hujus caulis & folia plerumq; ex purpurea nigricant. Aliquãdo flores in modò corollæ dispositi nascuntur, vt Bry pingit, nominans Martagon corollam præbens.

IX. Lilium purpureo sanguineū fl. reflexo. Hemerocallis altera, Matth. Lug. quã cum Lilio Zuphiariæ eandem vult, Clus.

Lilium sylvestre alterum, Dod. ico.

Hemerocallis Chalcedonica purpureo sanguinea polyanthos, Lob. Cam. (cui idem cum Lilio Zuphiariæ Clusij) Bry.

X. Lilium pyramidale moschatum.

Lilium syl. five Hemerocallis moschata polyanthos, &

Martag. imperiale nupcrorum, Lob. ad. par. alt. Martagon imperiale moschatum, Eyst.

Est florum centum & viginti & plurimum, rose moschatae odore, qui dilu. & lividi coloris maculis ex fusco purpureis notati: florum 210. serax in horto Eystl. conspectum fuit.

L I L I U M F L O R I B V S R E -
flexis angustifolium.

I. Lilium rubrum angustifolium.

1 = Lilium propinquum, l. var. a. Lili-
11 = " Chalcedonicum, l. var. b. Mull. det.
12 = " " var. c.

6.) Lob. (& Pannachio Persianorum) Lugd.
Tab. Cam. Eyst. Rob. Sver. Bry.
Lilium Sufianum, Cluf. pan. & hist. Bry.

LILIVM ASPHODELI
radice.

I. Lilium luteum asphodeli radice.

Lilium non bulbosum luteum, Dod. Lug. Ger.
Liriosphodelus luteus liliflorus, Ad. Lob.
Liliasphodelus luteo flore, Cluf. pan. hist. Cam.
Liliago minor asphodelo affinis, Hemerocallis
Dioscoridis videtur, Cæs.
Asphodelus liliaceus, Eyst. luteus, Tab.
Flore est communiter luteo, rarius albo.

Hemerocallis Pers. L. 462

II. Lilium rubrum asphodeli radice.
Hemerocallis Diosc. Theoph. & Plinij.
Lilium rubens harundinaceum, Gef. hor.
Lilium non bulbosum obsoleto colore rubens,
Dod. *Hemerocallis Pers. L. 462*
Liriosphodelus phœniceus, Lob.
Liliasphodelus puniceus, Cluf. hist.
Lilium rubrum non bulbosum, Lugd.
Liliago major asphodelo affinis, Cæs.
Asphodelus liliaceus rubens, Tab.
Lilium non bulbosum sive arundinaceum, Cam.
sive phœniceum, Ger.
Lilium fatuum, Eyst.

SECTIO SEXTA.

ORCHIS: SATYRIVM: DENS CANIS:

OPHIRYS: OROBANCHE.]

ORCHIS EIVS QVE DIF-
ferentia.

O*PXIZ sive Testiculus, à Theophrasto 9. hist. 19. & Dioscoride l. 3. c. 141 proponitur: Dioscorides, inter Orchidem, & Satyrion differentiam hanc fecit: ὀρχιδᾶς vocans, quæ radicem bulbosam habens, eamq. geminam, oblongam olivæ modo angustam, superiorem plenior, & inferiorem molliorem, ac rugosior. Satyrion autem, quod radicem habet unam, eamq. bulbosam, mali magnitudine.

Genera Orchidis, Dioscorides duo fecit: unum, Κυνὸς ὀρχιδῶν, testiculum canis: alterum, ἑρπιδᾶς cognominatum. Sic Satyrion duplex, alterum σατύριον τετραπύλλον, alterum σατύριον ἐπιβόγιον, vel ἐπιβγαίνον. Plinius l. 26. c. 10. Orchion Satyrionumq. descriptiones confundit: & l. 22. c. 8. Cynosorchidis nomine recipit.

Libet distinguere in eas, quæ radices habent, vel rotundas testiculorum forma, vel palmatas manusve referentes. illas, in eas quæ radices habent vel geminas, quas Orchides: vel unicam, quas Satyria neminabimus: has verò Orchides palmatas appellabimus. Orchidis genera facimus, Cynosorchin sive Canis testiculum, Testiculum morionis, Orchin fetidam, sive Testiculum hircinum: Orchin Serapiada, vel Testiculum vulpinum & Testiculum odoratum: ad quæ generâ quinq. Orchidum species reduci possunt.

CYNOSORCHIS, SEV TEI-
sticulus canis.

I. Cynosorchis latifolia hiante cucullo ma-
jor.

Satyrium primum, Brunf. mas, Trag.
Orchis mas latifolia, Fuch. vel major, Lon.

1 = Orchis militaris, L. mil. det.

Orchis & Testiculus canis officin: Ama. lati-
fol. Eyst.

Orchis sive Testiculus & Cynosorchis, Ang.
Orchis prior Dioscoridis, Corn.
Orchis primum genus, Dod. gal. Lugd. Thal.
Testiculum 5. Matth. 3. Lac.

Test.

Test. latifol. Tab. & Satyrion triphyllon, Eid.

II. Cynosorchis latifolia hiantе cucullo altera. *Orchis pyramidalis p. 4. 133*

Cynosorchis mas nostra vel, 4. testiculus, Trag.

Cynosorchis nostramajor, Lob. Lugd.

Cynosorchis prior, Dod. media, Cam.

Cynosorchis major 3. Tab. & altera, Ger.

Serapias Dioscoridis, sive Basilica Siderites, vel Erythræa, Gemmæ.

III. Cynosorchis latifolia spicâ compactâ.

Cynosorchis tertia, Dod. Lugd.

Cynosorchis major altera nostra, Lob.

Cynosorchis major quarta, Lob.

Cynosorchis palustris, Ger. ico.

Orchis, Cynosorchis & Testiculus canis major flore incarnato, Cam. *Orchis pyramidalis p. 4. 133*

Serapias Dioscoridis secunda, sive Orchis basilica altera syderites flore candidiore, Gem.

Satyrion sive Orchis major rubra, Sver. du Bry.

IV. Cynosorchis latifolia hiantе cucullo minor. *12 = orchis militaris, L. var. Y. mic. det.*

Cynosorchis altera, Dod. Lugd. Tab.

Cynosorchis major, Ger.

Cynosorchis majoris secunda species, Lob.

Hæc communiter latioribus, rariùs angustioribus folijs reperitur.

V. Cynosorchis angustifolia hiantе cucullo: quæ 1. est in Prod.

CYNOSORCHIS MILITARIS.

I. Cynosorchis militaris major.

an Testiculus 4. cum Cynosorchide 2. Trag.

Testiculus alius tertio loco, Cord. hist.

Cynosorchis quarta, Dod.

Orchis strateumatica sive stratiotes major, sive militaris, Gemmæ, quæ Basilica 3. Lob.

Orchis strateumatica major, sive Basilica tertia Gemmæ, Lugd. *1 = orchis militaris, L. var. d. mic. det.*

Orchis latifolia altera, Clus. pan. & hist.

Testiculus 5. militaris, Tab.

Ornithophora candida, Ger. ico.

Orchis purpurea, du Bry.

II. Cynosorchis militaris media.

Orchis flore rubro elegantissimo, Clus. pan. at secunda, Eid. in hist.

III. Cynosorchis militaris minor.

Orchis strateumatica minor, Gem. Lob. Lugd.

Orchis strateumatica, Ger.

Testiculus strateumaticus minor, Tab.

IV. Cynosorchis militaris montana spicâ rubente conglomeratâ: quæ 2. in Prod. *12 = orchis pyramidalis mic. det.*

V. Cynosorchis militaris pratensis elatior, floribus variegatis: quæ 3. in Prod.

VI. Cynosorchis militaris pratensis humillior. *11 = orchis usitata, L. var. d. mic. det.*

Orchis Pannonica 4. Clus. pan. & hist.

Orchis minor fl. incarnata, Eylt.

Orchis Pannonica, du Bry.

Hujus species altera ampliore, crassiore & longiore spicâ.

VII. Cynosorchis montana purpurea odorata.

Orchis quinta odora serapiada Diosc. Trag.

Orchis quarta Dodonæo, Lugd.

Testiculus primus, Matth. species 4. Eid. comp.

Testiculus candidus, Cord. hist. ico.

Orchis fœmina, major, Fuch.

Orchis fœmina Eid. ico. Tur.

Orchis tertium genus, Dod. gal.

Testiculus 12. Tab.

Major & minor habetur, quare species duæ Trag.

IX. Cynosorchis obscure purpurea odorata.

Orchis Pannonica tertia, Clus. pan. & hist.

Cynosorchis flore purpurascente, Eylt.

X. Orchis globofo flore.

Orchis rotunda Dalechampij, Lugd.

an Orchis species, floribus quasi in umbella, Thal. *12 = orchis globosa, L. mic. det.*

X. Chamæorchis alpina folio gramineo: quæ 4. in Prod. *Orchis alpina, L. 1342*

ORCHIS MORIO.

I. Orchis morio mas folijs maculatis.

Satyrion mas, Brunf. Cynosorchis, Eid. Ang.

Testiculus 1. Matth. ico. 4. Eid. fol. Lac. Cast.

Orchis altera Dioscoridis, Corn.

Orchis mas angustifolia, Fuch. Tur.

Orchis mas minor, Lon.

Orchis Delphinia palustris, Gem.

Orchis 2. genus, Dod. gal. Thal.

Testiculus morionis mas, Dod. Lugd.

Cynosorchis morio, Lob. Franc.

Cynosorchis morio. mas, Tab.

Cynosorchis maculata, Ger.

L.

1 = orchis maculata, L. mic. det.

Saty-

Satyrium Apulei, Sver. du Bry.

Flore est purpureo, vel ex roseo candido, purpureis maculis notato.

II. Orchis morio folijs fessilibus maculatis.

Cynosorchis delphinia fessilibus maculosis obtusioribus folijs, flore purpureo violaceo, caule fesquicubitali, Lob. ico.

Cynosorchis maculata, Tab.

Cynosorchis morio mas, Ger. ico.

III. Orchis folijs fessilibus non maculatis.

Orchis colore vario, vel 5. Clusij, pan. & hist.

descript. III = *Orchis maculata*, L. *apulei*.

Variat floribus colore, modò purpureo saturatiore, modò dilutiore, modò carneo, modò omnino lacteo; nunc maculis, interdum nullis, aspersis.

IV. Orchis morio fœmina.

Testiculi species tertia, Matth. *IV = orchis morio*, L. *nucle. dub.*

Testiculo alteri adjungit, Lac.

Orchis, sive Cynosorchis fœmina minor, Fuch.

Orchis angustifol. fœmina altera, Fuch. ico.

Orchis tertium genus, Dod. gal.

Orchis delphinia montana, Gem.

Testiculus morionis fœmina, Dod. Lugd.

Cynosorchis morio fœmina, Lob. Lugd. Ger.

Cynosorch. morio 3. Tab. Cynosorchis fœmina,

Eyst.

an Testiculus alius, Cord. hist.

Huc referri potest.

Orchis angustifol. fœmina altera, Fuch. ico.

Orchis sive Cynosorchis fœmina minor, Fuch.

Orchis quartum genus, Dod. gal.

V. Orchis morio minor, folijs maculatis.

Cynosorchis minimis & secundum caulem pedalem & cubitalem maculosis folijs, floribus

purpureis, Lob. ico.

Satyrium maculosum, Sver.

VI. Orchis flore nudi hominis effigiem representans, mas.

Orchis Antropophora oreades altera, Colum.

VII. Orchis flore nudi hominis effigiem representans, fœmina.

Orchis antropophora oreades, Colum.

IX. Orchis flore simiam referens.

Orchis Zoophora cercopithecum exprimens Oreades, Colum.

IX = orchis militaris, L. *var. 2.* *nucle. dub.*

ORCHIS FOETIDA.

I. Orchis barbatus odore hirci, brevior latiorq; folio. *Satyrium hircinum*, L. *sp. 1337*

Tragorchis, Dod. gal. maximus, Ger.

Testiculus hirci, Dod. Lob. ob. primus, Tab.

Testiculus, sive Tragorchis, Ad.

II. Orchis odore hirci longiore angustiorq; folio.

Testiculus hircinus vulg. & leporis testic. Lob.

Testiculus hircinus secundus, Tab.

Testiculus linguâ bifurcatâ, Cæs.

Orchis faurodes, vel scincophora lacertarum æmulatione, Gemmæ, Lugd.

Testiculus hircinus vulgaris, Lugd.

Tragorchis mas, Ger.

III. Orchis odore hirci minor.

Tragorchis minor & verior, Gem. sive Corios-

mites, vel coriophora flore instar cimicum, Lob.

Lugd. *III = orchis coriophora*, L. *nucle. dub.*

Testiculus hircinus tertius minor, Tab.

Tragorchis fœmina, Ger.

IV. Orchis odore hirci minor spicâ purpurascente. *IV = orchis coriophora*, L. *var. 3.* *nucle. dub.*

Orchis Batavica sexta, Clus. hist.

V. Orchis spicâ purpureâ foetida.

Orchis teterrimo odore foetida, Clus. pan. & hist.

ORCHIS SERAPIAS.

Serapiades dicuntur, quòd horum flores insecta fœcunda & lasciva referant, tanquam à Serapiade Alexandrinorum olim deo nomen habentia: cuius templum excellens Canopi erat, ubi lascivij, cantibus & saltationibus colebatur, Strabone 17. sua Geographia referente.

I. Orchis bifolia latissima. *O. bifolia*, L. *sp. 1331*

Orchis latifolia maxima, Clus. pan.

Orchis prima amplissimis folijs, Clus. hist.

Orchis bifolia latifolia, Thal.

II. Orchis bifolia altera,

II = orchis bifolia, L. *var. 3.* *nucle. dub.* *var. 4.* L. 1331

Orchis latifolia altera, Clus. pan. & hist.

Orch. hermaphroditica, Lug. Ger. fœcunda, Gem.

Testicul. vulpinus, Eyst. hermaphroditicus, Tab.

Orchis psychodes diphylla, Lob.

Orchis bifolia, Tab.

Testi-

Testiculi species quinta, Cam. epin.

III. Orchis alba bifolia min. calcare oblongo.

Orchis altera serapias, Gef. cat.

Orchis altera Satyrium vulgò, Ang.

Orchis serapias, Braç. at primus, Dod. Lugd.

Orchis bifolius, Cam. Orchis fl. albo minor,

Eyft. *III = orchis trifolia* *mult. lib.*

Testiculus bifolius, Cord. hist.

Testiculi tertij species prima, Matth. Lugd.

Testiculus vulpinus, Franco.

Testiculus vulpinus primus, Lob. latifol. Tab.

Orchis Ornithophora, Ger. ico.

Orchis flore albo, du Bry.

IV. Orchis trifolia major.

Testiculus sacerdotis, Ruel.

Orchidis vndecima species, Trag.

Testiculus candid. odorat. major, Cord. hist.

Testiculus vulpis, Dod. gal. Lugd.

Satyrium trifolium, Fuch. Tur. Lon. qui tres

bulbos adpingit.

Triorchis trifol. Tab. & triorch. major mas, Eid.

Satyrium trifolium, Ama. Tab.

Flore communiter est candido: reperitur & purpureo: si quis cum præcedenti eandem volet, facile assentietur.

V. Orchis trifolia minor. *Or. bifolia* *p.*

Culices minores triphyllæ, Lob. ico. *L. 1331*

VI. Orchis hermaphroditica.

Orchis batrachites, Gem. Lob. Tab. Lugd.

Orchis Melittias, Ger. ico.

VII. Orchis fucum referens major foliolis superioribus candidis & purpurascens.

an Orchis Serapias Dioscoridis.

Satyrium quartum, Brunf.

Orchis sexta, & satyrium alterum, Trag.

Orchis sive Testiculus minor violaceis floribus,

Cord. hist. *Ophrys maculifera* *L. 1343*

Orchis serapias femina, Dod. gall.

Orchis serapias secundus major, Dod. Lugd.

Orchis secunda species Dodonæi, Lugd.

Orchis sphogodes, Gem. Lob. ob. Lugd.

Testiculus vulpinus major, Lob. ico.

Testiculus 7. sphogodes, Tab.

Orchis strateumatica, Ger. ico.

Testiculi species 2. Matth. Lac.

Orchis serapias 2. Dodonæi, Lugd. Eyft.

Triorchis femina, Fuch. Lon.

Satyrium floribus apes referens, Tur.

Satyrium, testiculus vulpinus, Sver. du Bry.

VIII. Orchis fucum referens flore subvi-

rente. *Ophrys maculifera* *L. 1343*

Orchidis sextæ species altera, Trag.

Testiculus vulpinus minor, Ad.

Orchis serapias secunda minor, Dod.

Orchis melittias sive apes cadaverulum exprimens, Lob. Lugd. Tab.

Triorchis femina, Tab.

Orch. myodes & Testicul. vulpinus major, Ger.

ico.

IX. Orchis fucû referens colore rubiginoso.

Testiculo vulpino similis minor, Ad.

Testiculus vulp. 2. sphogodes, Lob. ico.

Satyrium minus, Sver. *Ophrys maculifera* *L. 1343*

Hæc non longè Mospelio in prætis à Lattes,

cæruleis, punctatis, albis, pallidis, purpureis,

variegatis floribus, reperitur.

X. Orchis muscam referens major.

Orchis myodes altera, Gem. Lob. Lugd.

Testiculus muscarius quartus, Tab. *Ophrys maculifera* *L. 1343*

XI. Orchis muscæ corpus referens minor,

vel galaë & alis herbis.

Satyrium exiguum & 7. Trag. Satyrium, Tur.

Testiculus pumilio, Cord. hist.

Orchis quintum genus, Dod. gal.

Orchis angustifolia femina tertia, Fuch. ico.

Orchis femina minor, Lon.

Orchis serapias tertius, Dod.

Orchis myodes prima, Gem. Lob. Lugd.

Testiculus muscarius primus, Tab.

Serapias batrachites, Ger. ico.

Triorchis serapias tertius, Lugd.

XII. Orchis muscam referens lutea.

Testiculus vulpinus luteus, Ad. *Ophrys maculifera* *L. 1343*

Orchis myodes lutea Narbonensis, Lob. Lugd.

Testiculus muscarius tertius luteus, Tab.

Orchis myodes minor, Ger. ico.

Orcheos genus humile, Lugd.

XIII. Orchis angustifolia.

Testiculus 16. minor, Tab.

Orchis andrachnites, Ger. ico.

XIV. Orchis papilionem expansum her-

bacei coloris referens. *O. papilionacea* *L. 1331*

Cynorchis quintus, Dod.

Orchis ornithophora, vel ornithes folio lævi,

Gem. Lob. Lugd.

Testiculus vulpinus, Tab.

Orchis Ornithophora folio maculoso, Ger.

ico.

Orchis, du Bry.

XV. Orchis papilionem referens, folijs maculatis.

Orchis ornithophora fol. maculoso, Gem. Lob. Lugd.

Testiculus 15. Ornithophorus, Tab.

Testiculus sphegodes, Ger. ico.

Variat foliorum forma, est prægrandibus, parvis, ovalis figuræ ex acuto in latum, vel in rotundum desinentibus: florum colore purpureo, subpurpurascente, albo.

XVI. Orchis papilionem referens angustifolia alba.

Ornithophora candida, Lob. ico.

XVII. Orchis araneum referens.

Orchis andrachnitis, Lob. ico. *Ophrys andrachnitis* L. 1343

XVIII. Orchis montana Italica flore ferrugineo lingua oblonga: sub Orchide 5. in Prod. desc. *Serapias lingua* L. 1345

Testiculi tertij species prima, Matth. fig. major.

Testiculi 3. species Matthioli, Lugd. fig. 2.

Testiculus 13. Tab.

XIX. Orchis mont. Ital. lingua oblonga

altera. *Serapias lingua* β. L. 1345

Orchis macrophylla, Colum.

MONORCHIS ET TRIORCHIS.

I. Orchis odorata moschata, sive Monorchis. *Ophrys monorchis* L. 1342

Orchis pusilla pallida odorata, vel 6. Clus. pan. at 7. in hist.

an Testiculi species minor bulbo singulari, Gef. hor.

Variat folio brevior, latior, longior, & angustior.

II. Orchis lutea hirsuto folio.

Orchis Frisia littoralis, Lob. Lugd. qui & quin-

tam junxit. *Ophrys monorchis* β. L. 1342

Orchis Frisia, Ger.

Testiculus luteus, Tab.

III. Triorchis lutea folio glabro.

Triorchis lutea, Gem. Lob. Lugd. Triorch. lutea 2. Tab. *Ophrys monorchis* γ. L. 1342

Testiculus odorat. Ger. quem cum seq. junxit. Modò terni, modò quaterni pusilli, penduli testiculi subsunt.

IV. Triorchis lutea altera.

Orchis minor Leodiensis, Lob. *Ophrys* L. 1342

Triorchis lutea, Gem. Lugd prima, Tab.

V. Triorchis lutea radice oblonga.

Triorchis lutea tertia Gemmæ, Lob. (qui in icon. etiam 2. junxit, vt & Lugd.) Tab.

Orchis Leodiensis, Ger.

VI. Triorchis, vel Tetrorchis alba odorata major. *Ophrys alba* B. L. 1340

Tetrorchis, vel Triorchis alb. spiralis, vel autumnalis, Gem. Lob. Lugd.

Testiculus odoratus major, Dod.

Triorchis, Ger. Triorchis odorata, Tab.

Aliquando ternos, aliquando quaternos testiculos oblongos fibrosos obtinet.

VII. Triorchis alba odorata minor.

Satyrium 3. vel odoriferum, Brunf.

Testiculus candid. odorat. minor, Cord. hist.

Testiculus odorat. sive Orchis spiralis minor, Lob. *Ophrys alba* L. 1340

Testiculus odoratus, Ad. Lugd.

Testiculus odorat. minor, Dod. Tab.

Orchis flore albo odorato, Cam.

IX. Pseudoorchis. *Satyrium album* L. 1339

Orchis minor radice repente, Cam.

Orchis repens, Eyf.

IX. Chomæorchis lilifolia.

Orchis lilifolia minor fabuletorum Zelandiæ

& Bataviæ: sive

Chomæorchis aggerum Zelandiæ & Bulbo e-

riophoro similis bulbus, Lob. ad. par. 2.

an Pseudoorchis *novigallus*, Clus. hist.

ORCHIS PALMATA ET SATYRIUM.

QVAS Orchides palmatas vocamus, eas recentiores Satyria basilica nominant. Brunfelsius verò & Tragus, Orchidum feminas faciunt, eò quòd præter duas radices instar durarum palmarum iunctas (hinc vulgo Palma Christi) notam impudicam, vulvæ muliebri similem, habeant. Digtos citrinos. Avicenna, Matthiolus censet.

Dioscorides l. c. 3. 143. 144. *αἰθριον duplex proposuit: alterum, quod alij τοῦφυλλον vocant, quod ut plurimum terna folia, rumici aut lilio similia, sed minora atque rubescencia habeat, caule nudo cubitali: flore lily candido: radice bulbosa mali magnitudine, rufa, intus alba, oui instar, sapore dulci, orig. grato.*

Alterum ἐῶν ἴσον sive ἐῶν ἴσον cognominatum, quod semine est lini majore, firmo, splendens ac lævi: radice cortice aliquantum gracili adyusa, internè alba, dulci & gratâ: quæ non secus ac prior venerem potenter stimulat. Plinius, Satyrium cum Orchyde confundit, ut l. 26. c. 10. videre est, & Satyrii aliud genus erythraicon appellari scribit.

Matthioli videtur ad descriptionem Dioscoridis, duplex Satyrium proposuisse: de utroque autem dubitatur.

Satyrium.

I. Satyrium primum, Matth. Lugd.

Satyrium trifolium, Cast.

Hoc alij Phallum Hollandicum, alij Faufel, cui tria folia afficta sint, censent.

II. Satyrium erythronium, Matth. Lugd. Cast.

De utroque dubij sumus, & Camerarius in suo emaculato Matthiolo omisit.

III. Satyrium è Guinea, Rob. Svver. nec dum vidimus.

Orchis palmata.

I. Orchis palmata pratensis latifolia longis calcaribus. *1 = orchis latifolia, l. m. d. d. c.*

Palma Christi major, Matth. desc. Franco.

Palma Christi altera, Cord. hist.

Palma Christi & Serapias mas lævi folio, Lob.

Palma Christi mas, Ad. Ger. prima, Tab.

Satyrium basilicum, Corn.

Satyrium basilicum mas, Gef. col. Dod. Lon. desc.

Satyrium basilicum majus recentiorum, Lugd. desc.

Satyrium recentiorum Græcorum, & basilicum

mas latifolium alterum, Thal.

Palma Christi erecta variegata, Eyst.

Satyrium sive Palma Christi, Svver.

Flores saturato rosei, maculis purpurascen-

tibus insigniti.

II. Orchis palmata pratensis angustifolia

major: quæ 6. in Prod.

Palma Christi 3. Eyst.

III. Orchis palmata pratensis maculata.

Orchis femina altera, Trag.

Satyrium basilicum Græcor. & officin. Christi-

palma, Rucl.

111 = orchis maculata, l. m. d. d. c.

Satyrii genus, Basilicum Græcum, Gef. cat.

Satyrium Basilic. femina, Gef. col. Lon. Dod.

Palma Christi, Ama. Cord. hist. Cæf.

Palma Christi femina, Ad. Ger.

Palma Christi maculata, Tab. Franco, Eyst.

Palma Christi, serapias femina pratensis, Lob.

Satyrium femina folijs maculatis, Thal.

Serapias femina pratensis, Lugd.

Orchis serapias, Cam.

Satyrium femina, Svver. du Bry.

Variat: flore, qui in purpura vel rubet, vel

dilute ad cæruleum inclinat, vel albus est: vel

variegatus, albus maculis ac venulis rubescen-

tibus distinctus: interdum maculis caret: huc

Palma Christi erecta flore candido & fl. varieg-

gato &

Palma Christi candidis floribus, Eyst.

IV. Orchis palmata pratensis maxima.

Cynosorchis macrocaulos, sive conopsæa, sive

galericulata, Gem. Lob. *14 = orchis conopsæa, l. m. d. c. m. d. c.*

Cynosorchis conopsæa, Lugd.

V. Orchis palmata minor calcaribus ob-

longis. *15 = orchis conopsæa, l. m. d. c. m. d. c.*

Serapias minor, Lob. minor rubra Gemmæ,

Lugd.

Serapias minor nitente flore, Ger.

Palma Christi minor mas, Tab.

VI. Orchis palmata angustifolia minor.

Satyrium femina, Brunf.

Satyrium alterum, Trag. desc.

Orchis femina, Trag. ico.

Palma Christi major, Matth. ico. tertia, Cord.

hist. *16 = orchis conopsæa, l. m. d. c. m. d. c.*

Satyrium basilicum majus, Lugd. ico.

Satyrium basil. mas, Fuch. Dod. gal. Lon. ico.

Satyrium basilicum mas, tenuifol. Thal.

Satyrium regale, Tur.

Palma Christi femina, Tab.

Palma Christi peregrina flore rubro, Eyst.

VII. Orchis palmata angustifolia minor odoratissima: in Phytopinace, & sub 7. in Prod. descripta. vii = Orchis obovatae, L. mull. det.

VIII. Orchis palmata caryophyllata.

Orchis serapias caryophyllata, Lob. ico.

IX. Orchis palmata sambuci odore.

Orchis serapias 7. Clus. pan. Pannonica 8. hist.

Duplex est: 1. florib. exalbidis, foliolis sub floribus pallidis. 2. floribus purpureis, foliolis purpurascentibus. ix = Orchis caulestris, L. mull. det.

X. Orchis palmata batrachites.

Serapias batrachites, vel Myodes, Lob. ico.

XI. Orchis castrata.

Satyrium castratum vel eunuchum, Lob.

Satyrium castratum, Gemmæ, Lugd.

Testiculus sextus castratus, Tab.

Serapias castratum, Ger.

XII. Orchis palmata palustris latifolia.

Serapias palustris latifolia, Lob. Ger.

Satyrium Basilicum foliosum, vel 3. Dod.

Satyrium Basil. mas latifolium 1. Thal.

Cynorchis palustris platyphylla, Gem. Lugd.

Palma Christi palustris, Franc. 3. Tab.

Satyrium latifolium, Svver. du Bry.

Palma Christi flore purpureo, Eystett.

XIII. Orchis palmata palustris altera.

Serapias palustris alt. leptophylla, Lob. Lugd.

Cynorchis palustris altera, Gem.

Testiculus galericulatus, Tab.

XIV. Orchis palmata palustris tertia.

Cynorchis palustris laevi folio, Lob.

Cynorchis leptophylla, Gem. Lugd.

Palma Christi palustris 2. Tab.

Serapias palustris laevifolia, Ger.

XV. Orchis palmata palustris maculata.

Cynorchis palustris altera lophodes, vel nepelodes, Gem. Lob. Lugd.

Palma Christi palustris 1. Tab. Ger.

XVI. Orchis palmata palustris tota rubra.

Cynorchis Dracontias, Gem. Lob. Lugd.

Tragorchis, Tab. ico.

Serapias palustris leptophylla, Ger. ico.

XVII. Orchis palmata flor. e viridi: quæ 8.

in Prod. Satyrium Viride. L. 1339

XVIII. Orchis palm. mont. maxima: quæ 9.

in Prod.

XIX. Orchis palmata montana altera.

Serapias montana folio laevi, & Cynorchis montana, Lob. ix = Orchis latifolia, L. v. 1339 mull. det.

Serapias maxima folio laevi, Gem. Lugd.

Serapias mont. Tab. Serap. garyophyll. Ger. ico.

XX. Orchis palmata montana maculata.

Cynorchis mont. folio maculoso, Gem.

Serapias caudido fl. (montana) Lob. Lugd. Ger.

Palma Christi major, Cast. xx = O. maculata, L. mull. det.

Palma Christi maculata montana, Tab. mull. det.

Satyrium folijs maculatis, Svver.

XXI. Orchis palmata angustifolia alpina

nigro flore. Satyrium nigrum. L. 1338

Satyrium basilicum alpinum, Ges. hor.

Satyrium basilicum odoratis. Ges. cat.

Satyrium basilicum minus, Dod.

Palma Christi minor, Matth. Lug. Franco, Cast.

descript.

Orchis minor odoratus, Ad.

Palma Christi minor femina, Tab.

Orchis serapias odoratis. flore minima alpina,

Cam.

ORCHIS ABORTIVA.

I. Orchis abortiva fusca.

Coagulum terræ Plinij quibusdam.

Satyrium nonum, Trag.

Orobanche, Ges. col. plurimus mull. det. 1339

Orchis sylvestris, Lon.

Neortia, Dod. Franco.

Nidus avis, Dod. gal. Lob. ico. Lugd. Eyst.

Satyrium abortivum (spec. Hypocistidis) Lob.

ico. part. alt. & Ger.

Orchis abortiva Lobelij, Clus. hist.

an Orobanche prima, Tab. mull. det.

II. Orchis abortiva violacea.

Limodoron Austriacum, Clus. pan.

Pseudolimodoron, Ejdem hist.

ii = Orchis abortiva, L. mull. det.

OPHRIS.

AD Orchides propter florum formam referenda videtur Ophris à Plinio l. 6. c. 15. nominata, quam vocem aliqui Supercilium reddunt.

I. *Ophris bifolia*. *D. cordata* L. 1340
 Perfoliata sylvestris mas, Brunf.
 Satyrium 10. & bifolium, Trag.
 Alisma, Cord. Gef. hort.
 Ophris, Matth. Fuch. Ang. Gef. cat. Cast. Tab.
 Cam. Cæf. Thal. Franco.
 Bifolium, Dod. gal. Ad. Lob. Lon. Cam.
 Pseudorchis seu bifolium, Dod.
 Ophris bifolia, Ger.

Est major & minor, tam in hac, quam in trifolia.

II. *Ophris trifolia*. *O. rotunda* L. 1340
 Perfoliata sylvest. femina, Brunf.
 Ophris trifolia, Tab. Ger.

III. *Ophris bifolia bulbosa*.
 Pseudorchis, seu Bifol. bulb. Dod. ed. Belg. & post.

IV. *Ophris minima*: in Prod. descripta.
 an *Ophris pumilum* & tenellum genus, Clusf. cur. post. *D. cordata* L. 1340

DENS CANIS.

I. *Dens-canis* latiore rotundiorq; folio.
 Mithridatium Cratæ Plinij, Ang. Cæf.
 Pseudohermodactylus, Matth. Lugd. Tab.

P. Erythrorum dens canis L. 437

Hermodactylus Mesuæi, folio maculoso, & Dens canis, Gef. hor.

Satyriū erythroniū, Gef. col. Ad. Lob. ico. Tab. Dens caninus, Dod. (Ephemero Diofc. conveniens) Cæf. Cam. Ger.

Dentali 1. Clusf. pan.

Dens caninus purpurascente flore, Clusf. hist.

Satyrium & *Dens caninus*, Lob.

Satyrium rubrum Dalech. Lugd.

Dens canis flore rubro, Eyst.

Flos ex purpura rubet, aut candore micat, aut purpura ex candore confusus pallet: qui flore rubro est, maculis rubris: qui albo, lacteis maculis variegatur: sic folia aliquando maculata, aliquando ijs carent: & cõmuniter bina habet: tantum bina, Cæsalp: plurimum terna, Advers: raro terna, Clusf: quina etiam, Lugdun.

II. *Dens canis* angustiore longiore folio.

Erythroniū flore albo angustiorib. folijs, Lob.

ico. *Erythrorum dens canis* L. 437

Dentali 2. Clusf. pan.

Dens caninus albo flore, Clusf. hist. Cam. Eyst.

Satyrium trifolium & *Satyrium* Dalech. Lugd.

Flos lacteus, aut ex purpurascente alboq; mixtus.

OROBANCHE.

ΟΡΟΒΑΓΧΗ, *Eryngina Gaza*, quod ὀροβαν ἄρχη, eruum strangulet, dicitur. Duplex est, aliud Theophrasti 8. hist. 8. aliud Dioscoridis l. 2. c. 172. & *Orobanche* Plin. l. 18. c. 17. & l. 22. c. ult. nominatur.

I. *Orobanche* major garyophyllum olens.
 Limodorum (quasi famem adferes) Theophrasto. *O. major* L. 432
Orobanche, Diofc. Gale. Oribaf. Aeginet. Aëtio.

Cynomorion, à canini genitalis similitudine, Plinio.

Leonina herba, Hermolao. & Legumen Isonium, Ruel.

Leò herba, Constantino.

Orobanche, Matth. Ama. (herba tauri, vel vacæ) Ang. Cord. in Diofc. Lac. Gef. cat. (Leontobotanos) Lon. Lob. Cast. Thal. Cæf. Eyst.

Orobanche vera, Gef. hor.

Limodorum, sive *Orobanche*, Dod.

Orobanchè 1. Clusf. hist. altera, Lugd. Tab.

Rapum genitæ, Dod. gal. Ger.

Variat: quæ Genitæ vulgati adnascitur, flore est subviridi: quæ Hispanicæ, floribus majoribus luteis.

Hæc semper alicuius vicinæ plantæ fibris adnascitur: observavi ad Genitam, florem tinctorum, Hieracium Sabaudum, Trifolium, Astragalum sylvaticum.

II. *Orobanche* flore majore, ex cæruleo purpurascente: quæ 1. in Prod. *Chandratina*

III. *Orobanche* Monspelica floribus oblongis.

Orobanche major, Lob. ico.

Limodorum Monspelicum, Clusf. pan.

IV. Oro-

IV. Orobanche majore flore.

Orobanche quarta, Lob. ico.

Orobanche, Eyst. *O. laevis. l. 881*

Orobanche 2, Clus. hist.

V. Orobanche quæ Hypopytis dici potest:
quæ 3. in Prod. *hypopytis*

VI. Orobanche ramosa.

Orobanche 5. Lob. ico.

Orobanche altera brevior & ramosa, Cæs.

Orobanche 3. *αμβλωτες. l. 582*
Clus. hist.

Variat: floribus aliquâdo cæruleis, aliquando purpurascens, aliquando subalbidis, & libenter inter Cannabem nascitur.

VII. Orobanche radice dentata major.

Dentaria major, Matth. Lob. Lugd. Cam. Franco, Ger. Eyst.

Anblatum (id est aphyllon, quod folijs caret)

Cord. hist. Dod. (& radix squamata) Thal.

Squamata, Lon.

Dentaria major, five *αφυλλος*, Clus. pan. & hist. Eystet.

Dentaria absq; folijs, Cast.

Dentaria crocodilia, Tab.

Arachidum è genere Orobanches, Cæs.

Aegolethros Plinij, malus Henricus vinitorius, Gef. in hist. bovis & col.

IIX. Orobanche radice dentata minor.

Dentaria *αφυλλος* altera, seu min. Clus. pan. & hist. an Anblati species minor, Thal.

Clusius, suæ flores ex albo purpurascens tribuit: Thalius, candidam totam scribit.

IX. Orobanche radice coralloide.

Dentaria *αφυλλος* 3. Clus. pan.

Dentaria coralloide radice, Clus. hist. Eyst.

Dentaria minor, Ger. aphyllus minor, Tab.

VII. *Lithaea Squamaria, l. 881*IX. *Ophrys coralloidea, l. 881*
7339

LIBER TERTIVS.

OLERA ET OLERACEA.

SECTIO PRIMA.

RAPA: RADICES JNDIS EDVLES: R A-
 punculus: Campanula: Rapiſtrum: Napus: Raphanus: Lepidium:
 Jberis: Dracunculus eſculentus: Eruca: Sinapi: Rheseda:
 Luteola: Eryſimum: Hydropiper, ſive Perſicaria:
 Capſicum, ſive Piper Jndicum.

RAPA ET EIVS SPECIES.

RAPA, quaſi rapa, quòd è terra eruatur, Varroni l. 4. ling. Lat. at veriſimiliùs à Graeco ῥάπυς, Athenaeo l. 9. c. 2. γογγύλη, Dioſcorid. l. 2. c. 134. à rotunda orbiculariſve radiciſve figura. Genera: Theoph. l. 7. hiſt. 4. aut alios diverſitatem generis putare, alios negare, ſed mare tantum femininã, differe, & ambas ex eodem ſemine naſci, ſed ut effaminentur raras deponendas: nam ſi denſa poſita ſint, omnes maſculeſcere: at 7. hiſt. 6. Rapa ſylveſtris meminit. Sic Dioſcorides, ſativum & ſylveſtre agnoſcit. Plin. l. 18. c. 13. Graecos ſecutus, duo prima fecit genera, maſculum, femininum, & modum eas ferendi ex eodem ſemine. Species verò omnium tres (addit) aut enim in latitudinem fundi, aut in rotunditatem globari, tertiam ſpeciem ſylveſtrem appellavere, in longitudinem radice procurrente: & l. 19. c. 5. Medici, maſculini ſexus faciunt in hiſ rotunda: latiora verò concava feminini.

Dividimus in ſativam & ſylveſtrem: illam in longam & rotundam, ſive feminam & marem: rotundam, in ſeſilem & orbiculatam. Raparum ſolum in India tam ferax eſt, ut ea in vijs quog, publicis ſponte proveniant: ita ut cum Indi in nonnullis locis agros frugibus conſtituti eſſent, propter ingentem Raparum propaginem, ab inſtituto ipsis deſiſtendum fuerit: Joſeph. Acoſta l. 4. c. 18.

I. Rapa ſativa rotunda.
 Rapa maſ, Theoph. Plinij: Rapum, Dioſcoridis.
 Rapa ſativa, Brunſ. Cord.
 Rapum ſativum, Fuch. Ruel. vulgare, Trag.
 Dod.
 Rapum vel Rapa, Ang. Tur. Lac. Geſtior. Caſt.
 Rapum rotundum, Matth. Lon. Ama.

Rapum ſeſili rotunditate, Caſt.
 Rapum majus orbiculat. ſeu turbinat. Ad. Lob.
 Rapum ſativum orbiculatum, Lugd.
 Rapum orbiculatum, Franco, Taber.
 Rapum rotundum, vtrumq; majus & minus,
 Tab.
 Rapum majus & minus rotundum, Ger. at rotun-

tundum Rapum vtrumq; sub Buniade.

Variat colore externo radicis, viridi, candido, puniceo, obsolete nigricante: habentur aliquando in Alsatia, quæ foris & intus flavescunt: magnitudine & parvitate, Plinius & Tragus 40. Amatus verò 50. & 60. libras excedentes viderunt: communiter forma tuberosa, raro globi instar orbiculata, frequentius in latitudinem effusa.

II. Rapa sativa oblonga, seu fœmina.
Rapa fœmina, Theoph. & Plinio.

11: Brassicæ rapæ. L. of. 987

RADICES VARIÆ QVIBVS.

JNDI VESCVNTVRE ET
vtuntur,

Quem admodum varijs fructibus ob insignem arborum fructiferarum varietatem vescimur. sic in India Occidentali, varijs radicibus in cibis vivuntur. Quare Iosephus Acosta lib. 4. c. 18. vel par. 9. Ind. occid. recenset, Papas (de qua inter Solana agemus, Solani tuberosi essententi nomine) quæ ipsi præcipua est, Manihot, Ocas, Yanocas, Camoies, Batates, Xiquimas, Yuca, Cochucho, Cavi, Totoras, Niani: addens & alias infinitas esse, & inter cæteras Batates, quæ instar cibi delicati & suavissimi comeduntur. Sic etiam radices ex Hispania ad Indos delatas magis propagari, quàm Indicas, sicut Europam deferantur. Et Vlycius Faber, ut in par. 7. Amer. cap. 9. habetur, apud Carios India populos, Triticum Turcicum, vel Meys & Mandechade, Padades, Mandeoch parpy, Mande poere, Manduris, VVache Ku, &c. invenisse refert.

I. Rapum Americanum folijs Bryoniæ.
an Oetum Plinij l. 21. cap. 15. mandunt (scilicet Ægyptij) & Oetum, cui pauca folia minimaq; verum radix magna.

ϕιγγων (alij *ϕιγγον* legunt) sive Vingum vt Gaza reddit, Theoph. l. 1. c. 11. quod Ægyptij Vingum appellant, folia habet ampla & germen pusillum, sed radix longa & in modum fructus, & cibo idonea.

Heich Indis & Æthiopibus, Dalech. in Plinij. Heich Americum Theveti, Lugd. Lerio desc. Bras. c. 12.

Radix rapis magnis similis, longitudine sesquipedali, crassitudine amborum pugnorum: cujus tres species Lerus censet: nam inter coquendum alia violaceum, ceu pastinacæ: alia aureum, vt cotonea mala: alia deniq; album colorem acquirit.

II. Rapum Brasilianum, sive Americanum alterum.
Igname in insula S. Thomæ, Scelig. Lugd.

Rapum oblongum, Trag. oblongius Dod.
Rapum longum, Matth. Lon. Cast. Lugd. Franc. Tab. qui majus & minus facit: vtrumq; sub Raphano sativo Gerardus habet.
Rapum tereti, rotunda, oblongaq; radice, Ad. Lob.
Rapa oblonga, Ama. Cæs.

Aliquando cubitalis, rarius sesquicubitalis est: sic 30. librarum Matthiolus notavit.

III. Rapa sylvestris: & Cæs.
Rapum sylvestre, Matth. Lugd. Tab. Ger.
Rapum sylvestre non bulbosum, Ad. Lob.

Ignames, Advers.

Iniamos in Guinea cibus Negritarum vulgarissimus, quo & panis loco vtuntur: par. 6. Ind. Or. c. 38. & 57. & Linfot. par. 4. or. c. 11.

Ingramos, par. 6. Ind. or. c. 12. & 13.
Inhame Lusitanorum, sive Igname, Clus. hist. & notis in Garzi.

Tres species propter medullæ colorem: at lutea, Carotæ colore in pretio est: magnitudine etiam variat: ac Clusius duplex genus agnoscit.

Alterum à priore differens cortice inæquali & tuberculis obrita, cum viticulis spinosis, quam Ycam Peru nominant.

III. Mandioca: radix in Insula S. Catharinæ: hist. Brasil. sive par. 3. Amer. c. 4. 9. 11. 15. 17.

IV. Manihot Indorum, sive Yuca folijs cannabinis. *Jatropha manihot*. L. 1429
Arachidna, Theoph. & Aracidna Plin. quibusd. Manihot, Theueto, Lugd. Lerio desc. Bras. c. 8. Yuca, Gomara hist. gen. Lugd. Ioseph. Acosta l. 4. c. 17.

Yuca Pertana, Frag.

Iucca, Benzoni l. 1. c. 28. vel par. 4. Ind. occid.

Mandeochade radix apud Carios: par. 7. Am. 7.

Mandioca: par. 3. Amer. l. 1. c. 9. 17.

Cocufhavv, Hariot in Virginea.

Huius folium latum in septem lacineas divisum esse scribunt: at radix brachij crassitie, ex qua Indiarum farinam conficiunt (par. 2. & 3. Amer.) qua cum carne & piscibus, vt nos panem vtuntur: ex ea & placetas & panem conficiunt, quem Cazabis, Benze: at Môardes & Acofta, Cacavi nominant: sic in Hispaniola ex hac secundarium panem, què Cazabi vocant, conficiunt (par. 5. Ind. occid. 12.) ex huius succo potiõem parant: par. 3. Amer. l. 2. c. 15.

Huc referre oportet.

Maniel folijs pœoniæ; par. 3. Am. ep. 2. de Bras.

V. Hatle radix in Florida, ex cuius farina in annonæ penuria panis fit: par. 2. Amer.

VI. Aypi Brasilianorum, radix sesquipedalis, femoris crassitudine, ex qua farinam duplicem conficiunt: aliã percoctam & duram, quo diutius conservetur: aliam minus coctã & molliorẽ, panis candidi medullæ saporem referens: illã Ovy-entan, hanc Ovy-pou appellant folijs pœoniæ similitudine: Lero desc. Brasl. five par. 3. Amer. c. 8.

VII. Yuca folijs Aloës.

Yuca, Gerardo. *Yuca gloriosa* L. 457

Yuca nova gloriosè elata & opinata, Lob. ad altera parte.

IX. Batatas, Camotes Hispanorum, Cluf. hisp. & hist. Lugd. Cast.

Battades, Ad. *ix: Crispulus Batatas, L. 458*

Batata Hispanorum, Camotes five Amotes & Ignates, Lob.

Batatas Indiæ occid. Benzoni, Monard.

Potates & Potate, quas Camotes nominant: par. 8. Ind. occid.

Camotes, Ioseph. Acoftæ l. 4. c. 18. Frag.

Batares radix: par. 9. Ind. occid. l. 4. c. 18. cibus

Nigritarum vulgaris: par. 6. Ind. or. 38.

Batatas fructus in Angris, Linfcot. par. 3. Ind.

or. 6. & par. 4. c. 12. & par. 8. & par. 9. addit. Ind. oc.

Pina siue Batata radix: par. 8. Ind. occid.

Sifarum Peruvianum, Tab. Ger.

Radix Raphani prægrandis amplitudine: genera tria, corticis colore vel vni purasçete, vel pallente; vel candido, quæ allata fructuum, vel leguminum loco Indis est.

IX. Hajas Indiæ occident. similis Batate, nisi quod minor & suavior sit: Benzoni. five par.

4. Amer. c. 28.

Aies, Clusio.

X. Cochucho, radix parva, dulcis, quam aliquid, quo magis in delitijs sit, condiunt: Ioseph. Acoft. l. 4. c. 18.

XI. Xiquimas, radix qua æstate vtuntur ad refrigerandum stimũ; sed auidam: Idem l. c.

XII. Mandeoch parpie, radix Castæarum sapore: par. 7. Ind. occid. 7.

XIII. Mandeoch Mandapore, radix ex qua vinum conficiunt: l. c.

XIV. Bacheku radix: par. 7. Ind. occ. c. 18.

XV. Mandues, Carios populi edunt: par. 7. Ind. occid.

XVI. Mandepore: apud Siberos radix supra terram eminens amplissimis folijs, quæ aquam cõtinet, non focus ac si in vase aservaretur, & ex radice sæpe dimidijs cantharus exprimitur, qui color è lactis habet, par. 7. Ind. occid. c. 26. etiam ex hac radice vinum conficiunt: idem cap. 7.

XVII. Cardes radix, qua Indi ad levandam stim vtuntur: par. 7. Ind. occid. c. 3. & 21.

XVIII. Cassavi radix: par. 8. Ind. occid.

XIX. Tagari, radix in Naupon pro lavando corpore: par. 4. Ind. or. c. 8.

RADICES VARIÆ IN JSN- sula Virginea.

Radices quarum in Insula Virginea pro cibus vsus est, Thomas Hariot recenset, & sunt Opã navuk, Okcepenauk, Koishucpenauk, Ithinarv, Cocuf arv, Habascon.

I. Opinawk; idem cum Papas Acoftæ, quod Solanum tuberosum esculentum nominamus.

II. Okcepenauk, radix rotunda, capitis humani magnitudine, quam cum carnibus & piscibus in panis penuria comedunt: Hariot.

III. Kaifchucpenauk; radix alba, ovi gallinæsi magnitudine & forma, qua elixa vescuntur, Hariot.

IV. *Tsinaw*; radix, *Chinæ* similis, ex cuius succo cum aqua, panis pinfitur, & puls, gelatinæ similis, conficitur, Hariot.

V. *Cocuschaw*, Hariot; est *Manihot* Indo-

rum, de quo antè.

VI. *Habascon*; radix magnitudine & figura pastinacæ, quæ cum alijs coquitur: Hariot.

RAPUNCULUS ET CAMPANULA glabra.

Rapunculus vulgò dictus, γογγύλη ἀγρία, rapum sylvest. Dioscoridis l. 2. c. 135. malè censetur: & à Plinio l. 20. c. 3. Rapi sylvestris nomine proponitur. Alijs Iasione eiusd. l. 22. c. 22. creditur, cuius tamen verba, rectius ad Smilacem levem referuntur. Erinus Nicandri & Dioscorid. l. 4. Erineon Plinij l. 23. c. 7. ex Columna sententia. In hanc Classem & Campanula, à floris forma nominata, referenda sunt.

I. Rapunculus esculentus.

Raponeoli, Brunnf.

Rapunculum vulgare, Trag.

Rapunculus, Matth. Lac. Dod. Cam. Tab. Cast.

Cæs. Portæ.

Rapum sylvestre, Gef. hort. Fuch. Dod. gal.

Rapuntium parvum, Ad. Lob. (& pes locustæ vicennæ) Ger.

Rapunculus minor, Matth. & Dodonæi, Lugd.

Erinus Nicandri & Diosc. Colum.

Flore est cæruleo, purpureo, aliàs candicante.

II. Rapunculus minor folijs incisif.

Erinus, Cæs. C. *Erinus* l. 20. c. 211

Erini seu Rapunculi minimum genus, Colum.

III. Rapunculus spicatus.

Rapunculum sylvestre, Trag. Lon.

Rapi syl. genus, in syl. & mont. Gef. hor.

Rapum sylvestre majus, Dod. gal.

Rapunculum alopecuron & Rapi syl. 6. genus, Dod.

Rapuntium majus alopec. comoso flore Ad. Lob.

Rapunculus alopecuroides long. spica, Clus. hist.

Rapunculus syl. spicatus, Thal.

Rapunculus major Dodonæi, Lugd.

Phyteuma folijs Rapunculi, Cæs.

Rapunculus flore spicato purpureo & albo, Cam.

Rapunculus nemorosus primus, Tab.

Rapuntium majus, Ger.

Spica vel longior, vel brevior alba, vel, cinericea; hæcquæ variat folijs modo maculis nigris ad umbilicum notatis. & marem; modo non maculatis, & fœminam dicunt: est & coloris violacis elegantis & saturi.

Huc pertinet

Rapunculus syl. spicatus cæruleus, Thal.

IV. Rapunculus folio oblongo spicâ orbiculari. *IV = Phyteuma orbiculare et*

Rapunculus Alopecuroides orbiculari penè spica, Clus. hist.

Rapuntium corniculatum montanum, Colum. Spicâ est orbiculari; folijs etiam variat.

V. Rapunculus scabiosæ capitulo cæruleo. Scabiosæ 3. genus sive ovium, Dod. gal. Gef.

hor. *Scabiosa montana* l. 1317

Scabiosa minor, Dod. ico. 3. desc. minor 5. Tab.

Scabiosa media servato angustifolio flore globulariæ, Ad.

Scabiosa media, Lob. Lugd

Scabiosa ovilla, Cam.

Aphyllantes 1. Theoph. Lugd.

Rapuntium alterum leptophyllon capitatum, Colum.

Scabiosa syl. minor cærulea, Eyft.

Caulis habet 5. 7. etiam 30. flores cæruleos, rariùs albos: folia aliquando crenata, aliquando solum hirsuta.

VI. Rapunculus vmbellatus Sonchi folio.

Rapunculus Sonchi folio, Clus. hist.

VII. Rapunculus vmbellatus latifolius.

Rapunc, syl. cæruleus vmbellat. minor, Thal.

Rapunculus syl. vmbellatus 2. Cam.

IX. Rapunculus vmbellatus angustifolius.

Rapunculus syl. cæruleus vmbellat. major, Thal.

Rapunculus syl. vmbellatus. 1. Cam.

IX. Rapunculus vmbellatus folio gramineo.

Rapunculus 7. vmbellat. 3. Cam. ico. ad. Thal.

Rapun-

I = Campanula rapunculoides, L. *mus. diet.*
 II = Erinus, L.
 III = Phyteuma ovillat, L.

IX = Phyteuma henispermia, L.
 VII = P. orbiculare, L. *mus. diet.*

Rapuntium alterum angustifol. alpinum, Colum.

X. Rapunculus persicifolius magno flore. Phyteuma, Matth. Lugd. Cam. Cæs.

Campanula cærulea fativa, Dod. gal. five hortens. Lugd. *Campanula delavayana L. 4. 232*

Campanula media, Dod.

Campanula Persicæfolia, Lob. Clus. hist. Ger.

Rapunculus campanulatus Nerijfolius 1. Thal.

Campanula angustifolia, Tab.

Flore est cæruleo, aliquando albo, & sub Campanula alba & cærulea persicifolia, Eyst. pingit.

XI. Rapunculus nemorosus angustifolius magno flore major.

Rapunculus nemorosus 2. Tab. nemorosus, Ger. *Campanula delavayana B. L. 4. 232*

Rapunculus campanulatus nerijfolius 3. Thal.

Rapunculus syl. major, Eyst.

XII. Rapunculus nemorosus magno flore minor.

Rapuntium five Erinus magno flore, Colum.

XIII. Rapunculus nemorosus angustifol. parvo flore. XIII = *Linum campanulatum, L. muel. dict.*

Rapunculus nemorosus 3. Tab.

Campanula lutea linifolia, Ger. ico.

XIV. Rapunculus hort. latiore folio seu Pyramidalis. *Campanula pyramidalis, L. 232*

Campanula major, Dod. major lactescens, Lob. Lugd.

Campanula lactescens fetidior, Clus. hist.

Pyramidalis, Cast. Lugd. Lutetiana, Eyst.

Campanula Pyramidalis, Cam.

Campanula lactaria, Tab.

Campanula lactescens pyramidalis, Ger.

Folio est oblongo, quandoq; subrotundo.

XV. Rapunculus Creticus, seu Pyramidalis altera. *Phyteuma creticum, L. 4. 232*

Petromarula seu lactuca petræa Cretica Belli, Ponzæ: & apud Clus. in epist. 1. Belli.

XVI. Rapunculus alpinus, seu pyramidalis minor: qui 1. in Prod.

an Campanula, folijs ferratis cærulea, Eyst.

XVII. Rapunculus alpinus corniculatus, quem sub Rapunculo alpino spicato simili, in

Phytopinace & Matthiolo, & 2. in Prod. descriptimus.

X = *Campanula persicifolia, L.*
 XI = "
 XII = "*pyramidalis, L.*
 XIII = *Phyteuma creticum, L.*

Trachelium petræum minus, Ponzæ.

Rapuntium corniculato affinis, Colum.

XIIX. Campanula alpina latifolia flore pulso. *C. pulsa, L. 4. 232*

Rapunculi alpini latifolij nomine, Doct. Burserus ex Austria misit; sub 3. in Prod.

XIX. Campanula alpina linifolia cærulea: in Phytopin. sub. 3. in Prod. sub. 4. descriptus, quæ cum sequenti minimè confundenda.

XX. Campanula minor rotundifolia vulgaris. *C. rotundifolia, L. 4. 232*

Rapi syl. genus minus, quod Campan. cærulea, Ges. hor.

Campanula sylvestris minima, Dod.

Campanula minor rotundifolia, Lob. Lugd.

Campanula minor alpina rotundioribus inis folijs, Clus. hist. ico.

Phyteuma alterum montanum, Cæs.

Rapunculus campanulatus linifolus seu 7. Thal.

Rapunculus sylvestris minor, Tab.

Campanula rotundifolia, Ger.

Campanula minor syl. fl. cæruleo, Eyst.

Floribus communiter cæruleis, subinde candidis.

XXI. Campanula minor rotundifolia flore in summis cauliculis. *C. parvula, L. 4. 232*

Rapunculus syl. flore ex purpureo candicante, Tab.

Rapunculus sylvestris flore albo, Eidem.

Rapunculus syl. minor, Eyst.

Campanula minor alba: & purpurea, Ger.

XXII. Campanula minor rotundifolia alpina. *C. rotundifolia B. L. 4. 232*

Campanula minor alpina; Clus. pan. & hist. descrip.

Flos nunc cæruleus, nunc purpureus, aut violaceus, modò colore dilutiore, & quasi cinereo, interdum niveo.

XXIII. Campanula rotundifolia minima. Cantabrica Plinij, Ang.

Phyteuma unico fl. in summis cauliculis, Cæs. In Phytop. & in Prod. sub. 5. descripta.

XXIV. Campanula Cymbalarie folijs, vel folio hederaceo: in Phytop. & in Prod. pro 6. descripta. *C. hederata, L. 4. 232*

XXV. Campanula serpillifolia. *L. 4. 232* *lucida C. 80*
 In Phytopinace, & in Prod. pro 7. descripta.

M 3

TRA

XIIX = *Campanula pulsa, L. (muel. dict.)*
 XX = "*rotundifolia, L.*
 XXI = "
 XXII = "
 XXIII = "*parvula, L.*

TRACHELIVM SIVE CAM-
panula hirsuta.

Trachelium dicitur, quod in colli affectibus commendetur, hinc Cervicaria, imò & Vularia: & à forma, Campanula.

I. Campanula maxima folijs latissimis.

Trachelium majus Belgarum, Lob. Clus. hist.
Hæc instar suffruticos est & perennis, florum colore varians, albo, cæruleo, & etiam cinereo.

II. Campanula hortenſis Rapunculi radice.
Trachelium in maritimis, Ad.

Trachelij genus molliorib. fol. Clus. pan. & hist.
Cervicaria 4, Dod. major syl. Eyf.

III. Campāula folijs subrotundis: pro campanula hirsuta prima in Prod. describitur.

IV. Campanula hortēſis folio & fl. oblongo.

Medium, Matth. Gef. hor. vulgare, Cam.

Rapi syl. genus maximum, Gef. hor.

Viola Mariana, Gef. hort. Ad. Lob. Dod. Lugd.

Clus. hist. Tab. alba & purpurea: & Ger.

Rapunculi alterum genus grandius, Cæs.

Flore est communiter cæruleo, est & purpureo, subalbido & lacteo: hinc figuræ quatuor apud Eyf.

Medium fl. albo: cæruleo: purpureo & argenteo. (flore pleno reperiri aſſerunt.)

V. Viola mariana lacinitis folijs peregrina

Medium Dioscoridis, vel Mindium Rhafis, Rauwolf. in Itin. & Lugd. & Cam. in Matth.

VI. Campanula Drabæ minoris folijs: est

Campanula hirsuta, 2. in Prod.

VII. Campanula vulgatioſ folijs vrticæ, vel major & aſperior.

Vularia major, Trag.

Campanula, Ang. major, Fuch.

Trachelium majus, Dod. gal. Lugd. Ger.

Cervicaria, Lon. & Digitalis purp. altera, Eid.

Cervicaria maior, Dod. Tab.

Trachelium five Cervicaria, Ad. Lob.

Trachelium folijs vrticæ, Clus. pan. five vulgare, Clus. hist.

Archangelica, Cæs.

Rapi syl. genus mai⁹ folijs ferè vrticæ, Gef. hort.

Cervicaria maxima, Thal.

Flore est communiter subcæruleo, est dilutè purpureo, est & candido: tota planta strigofior

vll: Campanula Trachelium, L. mis. dist.

reperitur, hinc tres figuræ apud Tabernæmontanum & Gerardum: & apud Eyf. duæ, Cervicaria hortenſis flore cæruleo. Cervicaria hortenſis flore albo.

IX. Campanula vrticæ folijs oblongis minus aſperis.

Cervicaria major altera, Dod.

IX. Campanula media folijs inferius candida lanugine vestitis.

Cervicaria media, Thal.

X. Campanula folijs Echij. c. *Campanula*
Cervicaria major tenuifolia, Thal.

Trachelium *duplex* Clusij, ipsi Camer.

XI. Campanula folijs Echij floribus villosis: quæ 3. in Prod.

XII. Campanula folijs Anchuſæ floribus oblongis.

Trachelium montanum, Lugd.

XIII. Campanula alpina pumila lanuginosa. C. alpina L. 1669

Trachelium pumilum alpinū, Clus. pan. & hist.

XIV. Trachelium saxatile folijs pulmonariæ Gallorum.

Pyramidalis villosa saxatilis latifolia, vel Rapunculus mōtanus pulmonariæ Gallorū folio & Trachelij flore, Clus. cur. post.

XV. Campanula alpina sphærocephalos.

Trachelium majus petræum, Ponæ.

XVI. Campanula Alpina Tragopogi folio.

Trachelium montanum, Colum.

Trachelium Tragopogi folijs, Clus. hist.

XVII. Campanula pratēſis fl. congloerato.

Vularia exigua, Trag.

Rapi syl. genus, Vularia in pratibus, Gef. hort.

Trachelium minus, Dod. gal. Ad. Lob. Clus. hist. Lugd. Ger.

Cervicaria tertia, five minor, Dod.

Cervicaria minor, Thal. Tab.

Duplex est: alteri flores in summo caule confertim in orbem nascuntur: ijq; vel majores, vel minores: alteri singulares per caulem spar-

XVI = Campanula granium, Joh. L. *glomerata, L.*
XVII = " " *pratensis, L.*
XVIII = " " *barbata, L.*
XIX = " " *medi. dist. gun*

guntur. &
Cervicaria sphaerocephalos duplex, Clus. hist.
XIIIX. Trachelium Gignanteum &

XIX. Viola Calathiana, apud Gerard. quid?
XX. Cervicaria Valerianoides caerulea.
Trachelium umbelliferum caeruleū, Pona Ital.

Trachelium caeruleum L. 7. 243

R A P I S T R U M.

Rapistrum, à similitudine cum Rapa folijs dictum videtur: unde quibusdam Rapa syl. altera nominatur: alij Erysimum Theoph. censent: alij ad Sinapi: alij ad Lampsanam referunt.

I. Rapistrum flore luteo.
Rapistrum, Brunf. Dod. Gef. hor.
Rapistrum arvorum, Ad. Lob.
Sinapi agreste quartum, Trag.
Iriou, Fuch. Tur. sive Erysimum, Cam. Cast.
Raphanus sylvestris, Cord. in Diosc.
Lampfana, Matth. (quibusdam etiam Iriou eiusdem) Gef. hor. Ang. Lugd. Lon. Ger.
Lampfana vera, Lugd. flore melino, Tab.
Radix sylvestris, Cæs. 1 = *Sinapis arvensis*, L. *det.*

Folij est aliquando incisus, vel sinuatus: aliquando minimè: hinc quidam duas species faciunt. 1 = *Raphanus Raphanistrum*, L. *er. B. melle. det.*

II. Rapistrum flore albo siliquâ articulata.
Sinapi agreste tertium, Trag.
Lampfana, Tur. Cæs.

11 = *Raphanus Raphanistrum*, L. *melle. det.*

Rapistrum flore albo Erucae folijs, Lob. ico.
Armoracia, quibusdam Rapistrum albū, Tab.
Raphanus sylvestris, Ger. ico.
Rapistrum purpureum, Tab. arvorum, Ger.
Flore est albo, subcaeruleo, aliquando purpurascens.

III. Rapistrum flore alb. lineis nigris depicto.
Lampfana Apula, Plinij & Dioscoridis, Colum.

IV. Rapistrum floribus Leucoij marini: hoc est in Prod. *Neapoli venio*. L. 928

V. Rapistrum Italicum siliquis longissimis.
Rapistrum montanum sive sylvestre Iriou folio, Colum.

VI. Rapistrum monospermon.
In Phytopinace & Matthiolo: & in Prod. pro secundo descripsimus.

VI = *Myagrum perenne*, L. *melle. det.*

11 = *Raphanus Raphanistrum*, L. *ii.*

N A P U S.

BOTANIAE Dioscoridi l. 2. c. 136. significatione à tumente figura deducta, quare Rapis, hoc nomen magis competere, sent qui velint: γογγύλης species Galeno.

Differentias duas & in Medicina Græco servare, Plinius l. 20. c. 4. scribit, alterum Bunium, alterum Bunias vocantes: sunt qui Buniasden, Napum sylvestrem esse velint. At l. 19. c. 5. Naporum genera quinq. facit. ubi legendum est Raphanorum, cum ex Theophrasto 7. hist. 4. desumpta sint, ubi τῶν ῥαφανιδίων genera quatuor dicit.

I. Napus sativa, *Brassica napus* L.
Napus, Brunf. Ang. Matth. Tur. Gef. hor. Dod. Lac. Cord. in Diosc. Cast. Cam. Lon. cui prima.
Rapum sativum alterum & Napus veterum, Trag.
Napus Bunias sativus, Fuch. Lugd.
Bunias sive Napus, Ad. Lob.
Radix colore albo, vel luteo, sive buxæo est; ramus nigrus.

II. Napus sylvestris. *Brassica napus* L. 731

1 = *Brassicæ Napus*, L. *melle. det.*

Rapum sylvestre, Trag.
Napus agrestis, Tur. syl. Dod. Lugd. cui & *Bunias*.
Bunium & Napus syl. Matth. Ad.
Napus Bunias sylvestris, Fuch.
Napus 2. Lon. Bunias syl. Lob. ico.
an Rapa sylvestris, Cæs.
Nascitur etiam ex non transplantatorum semine.

III. Napus syl. Cretica: in Prod. descripta.

R A

RAPHANVS.

Pαφαίς (quasi radix perspicua) Dioscorid. l. 2. c. 137. Posterioribus dicitur παφαίς, παφαί τὸ παδίον φαίειν δαί, quia satum statim oriatur. Theophrastus utraq. voce usus quidem est, sed quem Raphanum vocamus, ipse παφαίδα appellavit: at παφαίον, ipsam Brassicam nominavit; quae causa erroris fuit Plinio, dñ l. 19. c. 15. scribit, Gracos Raphani genera tria fecisse, foliorum differentia &c. quae de Brassica intelligenda, cum ex Theoph. 7. hist. 4. desumpta sint. Latinis radix (πίσα Theoph.) quod ceteras amplitudine corporis superet, vel quam paucissimis magnitudine cedat: siquidem in frigidis locis, quibus gaudet, sicuti in Germania, infantium puerorum magnitudinem aequet, l. 19. c. 5. teste. Sic in regno Congiano, crassitudine humanae tibiae, gratiq. saporis sponie provenire, Piga festus in eius regni descript. l. & cap. 1. testatur: aliàs copiosissimè in India provenire, asserit Linsc. par. 4. Ind. Orient. 10. par. 7. cap. 19. & par. 3.

Genera duo Dioscoridi, sativum & sylvestre: at Theoph. sex, Corinthium, Cleonaeum, Lithalassium, Baotium, & genus quod folijs eruca simili constat: hac Theophrasti, Plin. l. 19. c. 5. Naporum nomine recenset, posterius genus sylvestre statuens: at ibidem, ex Romanorum sententia, inquit, nostri Raphani alia fecere genera, Algidense à loco, longum atq. translucidum: alterum Rapi figura, quod vocant Syriacum, suavisissimum ferè ac tenerissimum &c. etiamnum subiungit, unum sylvestre, Graeci agrion vocant, nostri Armoraciam.

Quare observavimus alium praecoxem, serotinum alium: praecox, corpore est oblongo, gracili, semine maiore, in quod facile abit. Serotinus albus, qui vel oblongus, vel orbicularis: niger, qui rotundus, varius oblongus, siliquis quidem maioribus, sed semine minore: ruber, oblongus, cortice rubro, fibris nonnullis rubentibus, per substantiam dispersis. Radice lutea Camerarius notavit: meminit & Byzantini, semine Constantinopoli accepto, qui postea in communem degeneravit, radice penitus langvescente.

I. Raphanus major orbicularis, vel rotundus. l. Raphanus sativus, l. vñ. y. mèi. diet. Raphanus, Brunf. Trag. Ang. Cord. in Diof. Raphanus vulgaris, Gef. hor. primus, Matth. Raphanus magnus, Lob. sive Radicula sativa, Dod.

Raphanus sativus, Fuch. Lac. Cast. Lugd. Raphanus rotundus, Lon. Tab. & orbiculatus, Tab. Ger. & pyriformis. Radix vulgò, quib. Radicula, Cæs.

Floribus purpureis aut candidis, & radice rotunda, vel orbiculata, variat. In India frequentes sunt: & licet brachij humani crassitudine proveniant, tamen substantiae teneræ & suavis saporis suat, quibus pro vulgari cibo utuntur: Ioseph. Acofta l. 4. c. 18.

II. Raphanus niger. Raphanus cortice nigricante, Gef. hor. Raphanus niger, Lob. ico. radice nigra, Cam.

l. Raphanus sativus, l. vñ. y. mèi. diet.

Raphanus sylvestris, Cast. ico.

Radix & parva & crassa, pro satiationis tempore.

III. Raphanus minor oblongus.

Raphanus Cleonæus, Theoph. Algidensis, Plinij. l. Raphanus sativus, l. vñ. y. mèi. diet.

Raphanus longus, Trag. Matth. Lon.

Raphanus prælongus, Gef. hor.

Raphanus secundus, Matth. Lugd.

Raphanus minor purpureus, Lob. Lugd.

Radicula sativa minor, Dod.

Cortice est albo, rubello, praesertim parte quæ extra terram eminet.

IV. Raphanus Creticus: de quo in Prodromo.

V. Raphanus rusticanus.

Thlaspi alterum, Diof. l. 2. c. 136.

Raphanis syl. Dioscorid. l. 2. c. 138. & Raphanus

syl. seu Armoracia Plinij, quibus, Armoracia aut

Raphanus major, Brunf.

l. Cochlearia Armoracia, l. mèi. diet.

Ra-

Raphanus major, Trag. Gef. hort.
 Raphanus fyl. Fuch. Ang. marinus, Tab.
 Raphanus vulgaris & rusticanus, Matth.
 Armoracia Plinij, Lac.
 Thlaspi majus, Cord. in Diosc. Lon. magnum,
 Cæs.
 Raphanis magna, sive Radicula magna, Dod.
 Raphanus rusticanus, Lob. Ger. rusticus, Cam.
 Lugd.

VI. Raphanus aquaticus folijs in profun-

VI = Scyzubium palustre, L. m. d. d. d.

LEPIDIVM.

Λεπίδιον Dioscoridi l. 2. c. 205. sic dictum, quòd λεπιδας, seu squamas & maculas faciei deleat: vel ἀπὸ τῆς λεπιδαν, id est, ἐκδείξειν dictum, quòd sua acrimonia vrenti ulceres, excoriet, caq; facultate, vel ferro notas fronti servorum inustas deleat; de quo forsitan Columella l. 10. Lepidium Plinio l. 20. c. 17.

I. Lepidium latifolium.

Piperitis, Brunf. Lon. Dod. gal.
 Lepidium sive Piperitis, Trag. Matth. Cam.
 Lepidium magnum, Fuch. Tur. majus, Cord.
 hist. *1 = Lepidium latifolium, L. m. d. d. d.*
 Lepidium Dioscorid. Ang.
 Lepidium Pauli & Plinij, Matth. Lugd. Cæs.
 Lepidium Æginetæ, Gef. hort. Tab.
 Lepidium Plinij, Lob. Dod.
 Raphanus fyl. officin. Lob. Ger.]

II. Lepidium glastifolium.

Lepidium annuum, Lob. Lugd.

III. Lepidium Dentellaria dictum.

11 = Cochlearia glastifolia, L. m. d. d. d.

7 BERIS.

Iberis ἢ καρδαμαντικὴ Dioscoridis l. 1. c. 189. Galenus eius descriptionem ex Damocrate in curatione doloris Ischiadici proponit, folia Nasturtij, cum Dioscoride, tribuens. Plinius Iberidis remedia diversis in locis recenset.

I. Iberis Nasturtij folio.

Iberis & Lepidium, Matth. fig. major.
 Iberis, Cast. secunda, Tab.
 Iberis Cardamantica, Ger.
 Lepidium campestre, Ang.

II. Iberis latiore folio.

11 = Lepidium Iberis, L. m. d. d. d.

das laciniis divisis.

an Raphanus cuius folia Erucae familia Theoph.

& Napi fyl. genus, Plinij.

Radicula sylvestris, Dod.

Raphanus fyl. officin. aquaticus, Lob. ico.

Raphanus aquaticus, Tab. Ger.

Raphanus fyl. & Raphanus palustris, Lugd.

Sisymbrium fyl. Cæs.

VII. Raphanus aquaticus alter.

Rapistrum aquaticum, Tab. Ger.

Sisymbrium aquaticum, L. 917

Dentellaria Monspel. & Flamula, Gef. hor.

Herba S. Antonij Romæ, Gef. ap. ad. Cord.
 hist. in Chamænerio.

Molybdæna Plinij, Ang. Cam. cui & Crepanel-

la Italorum. *Plumbago, Ger. c. 17. 215*

Sarcophago Cretensibus: Phrocalida in Lemno: Mauronia Lelsbjs, Bellonio.

Dentaria, sive Dentillaria Rondeletij & Narbonensium, Ad. Lob.

Plumbago, Clus. hisp. & hist. Cast. Tab.

Dentellaria & Enneaphyllon Plinij, Lugd. &

Dentellaria Rondeletij.

Glastum sylvestre, Cæs.

Iberis & Lepidium, Matth. fig. min.

Iberis, Lugd. Dod. Lac. Gef. hor. Cæs. cui Lepidium fyl. fortè Columellæ.

Lepidium hortense, Ang.

Iberis Cardamantica, Lob. cui & Lepidium

Iberias Pauli.

DRACUNCULVS ESCV-
lentus.

Tarchon Simeonis Serbi lib. de alim. faculti. reliquis Græcis & Mauritanis indicta, aliqui ad Drabam, alij ad Chrysocomen Dioscoridis referunt.

I. Dracunculus hortensis.
Draco, Ruellio, Dod. gal. Lob.
Dracunculus hortensis, Matth. Cast. Tab. Eysf.
Tarchon Avicen. & Sethi, Gef. hor.
Draco herba, Dod. Ger. hortensis, Gef. hort.
feu acetarius, Lug. (& Chrysocoma, Diosc.) Cā.
Dragone vulgo, Cæs.
Tragum vulgare, Clus. hist.

II. Dracunculus pratensis serrato folio.
Pyrethrum, Brunf. ico.
Tanacetum album seu acutum, Trag. (& Mil-
lesfolium 3.) Tab.
Ptarmica, Matth. Fuch. Tur. Gef. hor. Lon. Cast.
Lob. (& Ptarmica folio Taraconis, vel Sternu-

tamentoria) Lugd. Clus. hist. (& Ptarmica
pratensis) Cam. Ger.
Pyrethrum syl. Dod. gal. syl. ac parvum, Cord.
in Diosc.
Tarchon syl. vel aquaticum, Gef. hor. & col. &
Draco aquaticus.
Ptarmica syl. Germanica, Thal.
Draco syl. five Ptarmica, Dod.
Mentha Sarracenicæ Myconi, Lugd.
Ptarmica vulgaris, Eysf.

III. Dracunculus pratensis flore pleno.
Ptarmica vulgaris flore pleno, Clus. hist.
IV. Dracunculus alpinus folio Scabiofæ:
in Prod. descriptus.

ERUCA ET EIVS SPECIES.

Eruca, quod ællicando linguam quasi erodat: ἔρουκα Dioscoridi l. 2. c. 170. & Theoph. 1. hist. 9. ob siccitatem quæ ei in condiendis obsonijs inest, Plinio l. 20. c. 13.

Genera duo Dioscoridi, sativum & agreste, cuius semine pro Sinapi in Iberia videntur. Et Plinius l. 20. c. 13. Eruca sylvestris meminit. At Theoph. 7. hist. 4. Eruca generis differentias omnino deesse voluit.

I. Eruca latifolia alba: sativa Dioscoridis.
Eruca, Brunf. Matth. Ang. Cord. in Diosc. Gef.
hor. Cast.
Eruca five Rucula marina maior, & Sinapi 8.
Trag.
Eruca sylvestris, Fuch. ico. Lon.
Sinapis alterum genus, Fuch.
Sinapi hortense, Tur. syl. Dod. gal.
Erucula major, Cord. hist. ico.
Eruca sativa, Matth. Lac. Lob. Dod. Lugd.
Sinapi hortense, Lugd. ico.
Eruca foliò latiore, Cæs.
Eruca major, Cam.

Flores pallentes, venas nigras aliquando
obtinent.
II. Eruca latifolia: pro Eruca 1. in Prod. def.
an Eruca tertia Anglica, Cam.
III. Eruca sylvest. major lutea caule aspero.
Eruca syl. Matth. Lob. Dod. Cast. Tab. Ger.

Eruca genus, sponte nascens, Cæs.
Flore majore, circa Monspelium in horto
Dei, crescit.

IV. Eruca syl. minor luteo parvoq; flore.
Sinapi 1. genus syl. Fuch. ico.
Eruca syl. Fuch. Tur. Lugd.
Erysimum verum, Lugd.
Eruca syl. fetida, Gef. col.
Eruca palustris minor, Tab.

Sinapi palustre, Ger. IV = *Sisymbrium irio* ^{agreste, l. 1. hist. 9.}

V. Eruca syl. minor lutea bursæ pastoris fo-
lio: quæ 2. in Prod. ✓ = *Sisymbrium irio* ^{Barbæra, l. 2. hist. 9.}

VI. Eruca syl. minor incana: quæ 3. in Prod.
VII. Eruca lutea latifolia, five Barbæra.
Herba S. Barbære (& Sinapi agreste 5.) Trag.
Lon. Cast.
Scopa regia (five Sideritis latissima) Fuch. ico.
Ang.
S. Barbære herba, Fuch. Gef. hor.

*Artemisia
marit. dict.*

*11 = Achillea Ptarmica
marit. dict.*

*1 = Brassica Eruca, l.
Fuch. dict.*

III = Brassica Eruca, l. 2. q. 932

*VII = Erysimum barbæra, l. 2. hist. 9. Pfeu-
marit. dict.*

Pseudobunias, Dod. gal.
Nasturtium palustre, Gef. hor. hyberna, Thal.
Barbarea, Dod. Lob. Tab.
Eruca palustris, Lugd.
Bunium adulterinum, Cam.

Variat foliorum magnitudine, nam in hortis ad acetaria culta, acutiora habet, quæ foemina dicitur, Tabernæmontano: nonnunquam rubent & nigrescunt.

IX. Eruca lutea sive Barbarea pleno flore: quæ Eruca 4. in Prod.

X. Eruca cærulea in arenosis crescens.

Hæc est Eruca palustris cærulea, in Phytopinace, & Marthiolo (& in Prod. pro 5.) descripta pictaq; magnitudine & parvitate variat.

X. Eruca maritima Italica siliquâ hastæ cu-

spidi simili.

Cakile Serapionis, Ang. Lob. Lugd. Cam.

Eruca maritima, Lugd.

Nasturtium maritimum, Eid.

Eruca genus in maritimis, Cæs.

Eruca Kackile dicta, Colum.

Habetur latifolia & angustifolia: hæc si in hortis feratur, oblongo angustiq; folio excrescit.

XI. Eruca maritima Cretica, siliquâ articulata: quæ 6. in Prod.

XII. Eruca Monspeliciaca siliquâ quadrangulâ echinata: quæ 7. in Prod.

Sinapi echinatum, Lugd. XII = *Bunias Erucago*, L.

XIII. Eruca angustifolia Austriaea.

Eruca syl. angustifolia, Lob. Lugd.

SINAPI ET EIVS SPECIES

SINAPI, σινάπι Dioscoridi. l. 2. c. 18. 1. & Theoph. 7. hist. 3. & 6. παρά τῷ αἰνεῖσθαι τοῦ ὄπας, Socolus enim ladit: dicitur etiam Theoph. véπι, quasi immittit, ob vehementem ejus acrimoniam: & Athenienses Napy appellasse, Plin. l. 19. c. 3. auctor est, Sinapi nominans.

Vnius Dioscorides & Theoph. meminere: at Plinius, genera tria facit: unum gracile, alterum simile rapi folijs, tertium Eruca.

- I. Sinapirapi folio.
- Sinapi Diof. & Theoph. Sinapi alterum Plinij.
- Sinapi, Ang. Gef. hor. Cast. primum, Matth.
- Lac. Cæs. 1 = *Sinapis nigra*, L. *meli. det.*
- Sinape hortense, Cord. in Diof. Lon. Lug. desc.
- Sinapi sativum prius, Dod.
- Sinapi sativum Eruca aut Rapi folio, Lob.
- Sinapi album, Cam.
- II. Sinapi apij folio sive album.
- Sinapi gracile, Plinio. II = *Sinapis alba*, L. *meli. det.*
- Sinapi, Brunf. luteum sativum alterum. Trag.
- Sinapi primum, Fuch. Tur. Cast. album, Eyft.
- Sinapi alterum, Matth. Lac. Cæs.
- Sinapi hortense, Fuch. ico. Dod. gal.
- Sinapi sativum, Lugd. sativum alt. Dod. Ger.
- Sinapi agreste, apij aut potius laveris folio, Lob.
- Sinapi syl. luteum, Lon.
- Eruca palustris maior, Tab.

- III. Sinapi Eruca folio.
- Eruca sive Rucula marina min. & Sinapi 9. Trag.

- Eruca, Dod. gal. sativa, Fuch. hortensis, Tur.
- Eruca sylvestris, Gef. hor.
- Sinapi tertium, Matth. Cast. Cæs.
- Sinapi sylvestre, Dod. Lugd.
- Sinapi syl. minus bursæ pastoris folio, Lob.
- IV. Sinapi siliquâ hirsutâ.
- Sinapi alterum sativum, Lob. ico.
- V. Sinapi parvum siliquâ asperâ. V = *Sisymbrium asperum*, L. *meli. det.*
- In Phytopinace & Prod. descriptum est.
- VI. Sinapi umbellâ purpureâ.
- Sinapi alterum agreste nostras, Colum.
- VII. Sinapi Indicum.
- Safeni, semen est Sinapis, magna copia in Sundan: par. 4. Ind. or. 8.
- VIII. Sinapi simile Indicum semen.
- Nachani semen nigrum minutum sapore Scacales, ex cuius farina panes conficiuntur, Garz.
- Semen sinapi simile sed nigrus, cuius farinâ in panes orbiculares subactâ vescuntur tota Æthiopia ora maritima, Clus. in notis.

R E S E D A.

R E S E D A à doloribus sedandis dicta, cum collectiones & inflammationes omnes discutere, Plin. l. 28. c. 12. scribat: propter saporē Eruca, & quod aliqui ex Erucarū syl. genere esse censent, huc relata est.

I. Reseda lutea maxima.
Reseda, quæ Sesamoides majus Ghino, Gef.
hor. *R. alba. l. 645*
an Pyncomon, Ang.

Sesamoides magnum, Lac. & alterum, Cæs.
Reseda maxima, Lob. Ger. major, Thal. Tab.
Reseda lutea, Lugd. at Cam. recta.

II. Reseda vulgaris. *R. lutea. l. 645*
Rheseda Plinij Neotericorum. Eruca peregrina
Italica, vel Cantabrica, Ad. Lob. Rheseda Plinij,
Ger. Eyst.

Reseda latifolia, Tab. at supina, Cam.

Sesamoides primum, Cæs.

Erucago vulgaris, Colum.

Ludit folijs simplicioribus, & in vnoquoq;
pediculo plurimis: major & minor est.

III. Reseda linariæ folijs in prodromo de-

R. glauca. l. 644

scripta.
an Reseda candida, Lugd.
an Sesamoides Salmanticense parvum alterum,
Cluf. hisp. & hist.

IV. Reseda alba minor. *R. purpurea. l. 644*
Sesamoides parvum Salmanticum, Cluf. hisp.
& hist. Lob. Tab. Ger.

V. Reseda lapidea. *R. conescens. l. 644*
Planta marina Resedæ facie, Cluf. exot.

VI. Resedæ affinis Phyteuma.
Phyteuma Monspeliensium, Gef. Ad. Lob.
Narbonensium, Lugd. *R. phlegmaria. l. 645*
Sesamoides parvum, Lac. tertium, Cæs.
Erucago Apula, Colum.

Variat folijs nunc oblongis, nunc in aliquot
lacinijs, & quidem frequentius quatuor, mo-
dò quinq; divisijs.

LUTEOLA.

CVM Luteolam aliqui Resedam Plinij faciant, & in multis cum Reseda conveniat, de ea
Nuncis quæ sic dicta, quod eâ panni lanei & telelineæ, candida quidem, colore luteo, vi-
rentie verò, qui antè caruleo tincti, inficiantur. Quare Plinius l. 33. c. 5. Luteam. Vitruvius
7. Architect. 14. Luteum, & Virgil. Eclog. 4. Lutum nominat. At Casalpinius l. 9. c. 35. My-
agron seu Melampyron Dioscoridis statuit.

I. Luteola herba falicis folio.
Antirrhinon, Trag. Lugd. Thal.
Pseudostruthium, Matth. Cast. Lugd. Eyst.
Struthium, Lac. Gef. hor.
Lutea vel Luteum Vitruvij, Gef. hor. Cam.
Herba lutea, Dod. gal. Lugd.
Lutum herba, Dod.
Luteola, Lob. Ger. *Reseda. Rubra. l. 644*
Guadarella vulgo, Cæs.
Catanance, Lon. Tab.

II. Luteola Cretica.
Struthium legitimum Dioscoridis quæ *χουμίν*
in tota Græcia appellatur, quâ fullones in tin-
gendo serico luteo vtuntur, Hon. Belli ep. 2.
ad. Cluf.

III. Luteola herba folijs cannabinæ.
Lutea maxima Cretica Belli, Ponæ in Bal.
Lutea major frutescens Cretica, Ponæ ed. Ital.

IV. Luteola herba sterilis. = IV.
Lutea major sterilis Cretica, Ponæ ed. Ital.

Datisca cannabina. l. 649

ERYSIMVM.

Ερύσιμον Dioscoridi l. 2. c. 188. alijs ἀπὸ τοῦ ἐρίσιον, foliorum multiplici sectione: alijs qua-
si ἐρίσιμον, quod est pretiosum: alijs ἀπὸ τῆ ἐρίσιον, quòd ob suam caliditatem trahendis fa-
cultate pradiatum sit, dictum: nam Sinapis sapore est, & multis Sinapis syl. species est. Plin. l. 22.
c. 25. Iriò, Erysimum Græcis: ubi Erysimon Dioscoridis, cum Erysimò fruge Theophrasti 8. hist.
1. & 4. caus. 16. (Gaza Trionum vertit) confundit.

I. Erysimum vulgare.
Hierobotane femina, Brunf. 4.
Verbena femina & Sinapi 7. Trag.

Sinapi alterum genus syl. Fuch. ico.
Verbena, Tur. recta sive mas, Fuch. Lugd.
Erysimum, Synapi syl. species, Gef. hort.

Ery-

1 = Erysimum sprenalis, l.
mie dit.

Erysimum Dioscoridis, Dod. gal. Ger.
Irio, Matth. Cord. in Diosc. Lac. Lugd. Lon.
Cæs.

Irio five Erysimum, Ad. Lob. Dod. Cast.
Cleome Octavij, Ang.

Erysimum nostrate, Thal. primum, Tab.
II. Erysimum alterum siliquis Erucae.

Erysimum 2. Tab. sub Eruca fativa, Ger. ico.
Majus est & minus.

III. Erysimum polyceration, vel corniculatum. III = *Erysimum holyceratum*, L. *mic. det.*
Irio alter, Matth. Lugd. Cam.

Erysimum verum, Ang.
Dentilaria alia, Irio aliquibus, Ges. hor.
Iriosis tertia species, Cæs.

Saxifraga Romanorum, Lugd. desc. figura sub
Saxifraga aurea.

IV. Erysimum latifolium majus glabrum.
Irio Apulus alter lævi folio Erucae, Colum.

Ex semine Iriosis nomine, à D. Imperato miso, & nomine Rapistri Hispanici non scripti, à D. Gillenio, in horto meo crevit.

V. Erysimum angustifolium majus. V = *Erysimum*
Rapistrum sylvestre Iriosis folio, Colum. *Livellii, L. mic. det.*

VI. Erysimum similis lævis laciniata fl. luteis.
Herba S. Alberti, Cæs.
an Barbarea minor, Lob. ob.

VII. Erysimum similis hirsuta non laciniata alba. *Turris hirsuta, L. 991*

Variat folijs latoribus, angustioribus: magis minusve crenatis & hirsutis: icon & descript. in Matth. & Prodomo habetur.
Barbarea muralis, Joh. Bauhino, lib. de Plantis à Sanct.

HYDROPIPER SEV
Perciscaria.

Υδροπίπερι, Dioscorid. l. 2. c. 191. id est, Aquaticum piper, à loco & sapore nomen habet; Latinis Perciscaria, à foliorum forma: hac vel mitis acidulae sapore, vel acris est: illa folijs maculosis, vel ijs carentibus.

I. Perciscaria mitis maculosa & non maculosa. I = *Polygonum periscaria*, L. *mic. det.*

Pulicaria femina, Brunf. Perciscaria femina, Eid. Lon.

Perciscaria, Fuch. Dod. Ang. Cast. Lugd. cui & Plumbago Plinij quibusdam.

Perciscaria altera, Trag. Matth. Tab.

Perciscaria maculata, Ericio Cord. Ger.

Perciscaria maculis nigris, Ges. hor.

Perciscaria mitis maculosa, Lob.

Perciscaria prima, Britannica Plinij, Cæs.

Crataegonum, Lac.

Plumbago Plinij l. 25. c. 13. quibusdam: alijs Britannica eiusdem l. 25. c. 3. alijs Lapathum quodam videtur.

Floribus est communiter purpurascensibus, aliquando candidis: folijs aliquando maculam

nigram in medio habentibus, aliquando ea carentibus.

II. Perciscaria vrens seu Hydropiper.

Perciscaria mascula, Brunf. mas. Lon.

Perciscariæ primum genus, Trag. Tab.

Hydropiper, Fuch. Ang. Dod. Matth. Cord in Diosc. Lac. Cast. Cæs. Lugd. Ger.

Crataegonon, Ang. II = *Polygonum hydrophorum*, L. *mic. det.*

Perciscaria vrens, Lob. mordax, Thal.

Flore est ex roseo rubicundo: colore Bersilico: candido: aliquando folijs macula rubra aspersa est.

III. Perciscaria angustifolia: in Prod. descript.

IV. Perciscaria minor. IV = *Polygonum minus*, Mulo. *mic. det.*

Pulicaria pusilla repens, Lob. Lugd.

Pulicaria pumila, Tab.

Floribus est albis, aut purpureis.

CAPSICVM SEV PIPER
Indicum.

Καψικόν Actuatio, à καπῶ mordeo, quod semen comestum mordeat, imò adurat. Plin. l. 9. c. 12. Siliquastrum, quod ob piperis saporem Piperis idis nomine sit acceptum: Axis, Indis.

Piper: Piper Brasilianum: piper Indicum in Guiana: piper Indicum cornutum, à quibusdam Siliquastrum: Auctoribus historiar. Indicarum.

Differentia in foliorū latitudine, vel angustia; in fructus colore & forma: colore, qui in initio alijs viridis, alijs niger, in maturitate, aut ruber, aut croceus, flavus ves rarius albus. Figura alijs longa, eaq; vel crassa, vel gracili, vel incurvata: alijs brevis eaq; lata, cordata, vel rotunda cerasiforma, vel angulosa: & vel erecta, vel dependens: deniq; & caule piloso.

Axi aroma in Ind. occid. quod in Cusco, Veho: in Mexico, Chili: in Castilia, piper Indicum appellatur. Est viride, & rubrum, & croceum. Aliud vehementius mordicat, quale Caribbe vocatum: aliud lenius, & moderatius: est & genus quoddam dulcissimum, quod è manibus vellunt, & edunt: & quoddam aliud exilius, quod moschum fragrat & gustu admodum sapidum, Joseph. Acofta lib. 4. c. 20. vel par. 8. Ind. occid.

I. Piper Indicum vulgatissimum.

Siliquastrum, Trag. (vna figura tres species proponit) Lac. Tab.

Capficum rubrum & nigrum, Fuch. ico.

Siliquastrum majus & minus, Fuch.

Piper Indicum, Matth. Ges. hor. (qui & Calcuticum) Cæs. (cui Circæa Dioscor. forte) Cast. Cam.

Piper Indicum medium, Eyst.

Cardamomum Arabicum, Ges. hort.

Piperitis seu Siliquastrū Peruvianū, Cord. hist.

Piper Ind. 3. rubrum & nigrum, Ges. hort.

Capficum, Clus. in Mon.

Piper Indicum vel piper Indicum longioribus siliquis, Lob. Capficum Actuarij, Eid. ico.

Capficum sive Piper majus & minus, Lugd.

Piper Americanum vulgatius, Clus. cur. post.

Axi sive Capficum, Monardi.

Piper Indicum Occid. quod Axi vocant, Frag.

II. Piper Indicum propendentibus siliquis oblongis recurvis.

Capficum oblongius, Fuch. ico. Dod. gal. Lugd.

Capficum longiorib. siliquis, Ger.

Siliquastrum terrium, Fuch.

Capficum oblongiorib. & recurvis siliquis Dod.

Piper oblongum recurvis siliquis, vel 9. Regio, in Clus. cur. post.

Hujus differentiae tres sunt.

1. Siliquis longissimis, deorsum spectantibus in mucronem recurvis abeuntibus, quod Piper Indicum maximum longum, Eyst.

2. a priore sola magnitudine differt, quod Piper Indicum minus, recurvis siliquis, Eyst.

3. Siliqua flava, vel aurea, eaq; oblonga vel lata, vel ovali figura, quod

Piper Indicum siliquis flavis &

Piper Indicum aureum latum, Eyst.

III. Piper Indicum propendentibus siliquis rotundis.

Siliquastrum latis siliquis, Trag.

Capficum latum, Fuch. ico. Dod. gal. Lugd.

Siliquastrum quartum, Fuch.

Piper Indicum rotundum, Ges. hor.

Capficum cordatum, Cam.

Siliquastrum fructu propendente, rotundo, Reg. in Clus. cur. post.

Et hujus differentiae quatuor sunt.

1. Siliqua lata, rugosa, 2. cordata, eaq; oblonga vel rotunda, quod

Piper Indicum cordatum oblongum & Piper Indicum cordatum, Eyst.

3. siliqua olivari: 4. siliqua rotunda Cerasorum modo, eaq; majore vel minore, rubri vel nigri coloris, quod

Piper minimum siliquis rotundis, Eyst.

IV. Piper Indicum fructu dependente pomi amoris forma.

Piper Indicum rotundum maximum, Eyst.

Folia sunt Solani vulgaris, fructus rotundi, sulcis aliquot distincti pendunt, rubore coralli.

V. Piper Indicum fructu aculeato.

Majus est & minus: illud rotundum, hoc orbiculatum, vtrumq; rubet: & in innocium quasi aculeum abit, quod

Piper Indicum rotundum aculeatum & Piper Indicum orbicularum medium, Eyst.

VI. Piper Indicum siliquis surrectis & oblongis.

Piper oblongū erectum, Reg. in Clus. cur. post.

Hujus differentiae quatuor.

1. Pyramidale majus. 2. pyramidale mi-

Piper Indicum medium longum erectum, Eyst.

3. oblongum surrectū majus & minus, quod Piper Indicum minimum erectum, Eyst.

4. Siliqua bifurcata, quod Piper Indicum bifurcata siliqua, Eyst.

VII. Piper Indicū siliquis surrectis rotundis.

Piper rotundum majus surrectum, Reg. in Clus. cur. post.

Hujus quoq; differentiae quatuor

1. Rotund. maximum obrufum, quod Piper Indicum max. rotund. erectum, Eyst.

2. Rotundum minus parum acuminatum:

3. cordatū majus: 4. cordat. min⁹ angulosū.

Verū Piperis Indici differentias novendecim, du Bry in suo Florilegio proposuit: at sculptor lingvæ Latinæ ignarus, omnes siliquis propendentes sculpsit, licet recte depictas & nominibus notatas ad ipsum transmissilemus.

IX. Piper Ind. siliquis surrectis cerasi forma.

Capficum brevioribus siliquis, Lob.

Capficum Brasilianum. Clus. ad Monard. Lugd.

Capficum minimis siliquis, Dod. Ger.

Silivastrum rotundum, Cam. ep. Matth.

Piper Indicum surrectis corniculis, Cam.

Silivastrum rotundum angustifolium, Tab.

IX. Piper Ind. caule piloso flore majore.

Piper Ind. caule pilis albis prædito, Cam.

X. Piper Indicum radice eduli.

Piperis tertium genus minoribus granulis, cui sunt radices lettiki dictæ, fatis boni saporis, quas in minima frusta confindunt & plantant, & samenta in modum Lupuli, supra terræ superficie spargunt: Stad. par. 3. America.

XI. Tomales. grana sunt recentia & viridia quæ cruda esitare solent: & ex ijs plerūq; condimenta parantur: par. 8. Ind. occid. l. 4. c. 20.

VII. 1 = Coficium griseum, l. univ. det.

SECTIO SECUNDA.

NASTURTIVM: THLASPI: BURSA PA

STORIS: MYAGRVM: DRABA: ALLIARIA:

COCHLEARIA.

NASTURTIVM EIVSQUE SPECIES.

NASTURTIVM Καρδαμου Dioscoridi lib. 2. c. 183. Theoph. 7. hist. 1. quasi Καρδαμου, quod caput calore suo & acrimonia tenet: vel ἀπὸ τῆς καρδιας, quod cordatos faciat; vel quod in Syncope Cardiaca dicta, plurimum valeat. Latine Nasturtium, à naribus torquendis; quod odore & seminis acrimonia sternutamenta provocet: hinc Plin. l. 19. c. 8. (& Varro- ni) à narium tormento velut torporem excitans.

Genera, Theoph. 4. hist. 7. plura esse dicit. Dioscorides tantum Nasturtium Babylonicum optimum esse scribit. Plin. l. 20. c. 13. est hortense sive sativum, latiorib. folijs, est & sylvestre: illud album, hoc nigrum, ubi de semine cum loqui censemus. Dividimus in hortense, præcense, aquaticum, & montanum.

NASTURTIVM HORTENSE.

I. Nasturtium hortense latifolium. Nasturtium Hispanicum, Ges. hor. Tab. Ger. Nasturtium, tale folium Cam. ep. Matth. adpingit: descriptio & figura Matthiolo addita.

II. Nasturtium hortense vulgatum. Nasturtium album, Plinio.

Nasturtium, Brunf. Ang. Matth. Cæs. Cast. Tab.

Nasturtium hortense, Trag. Fuch. Tur. Lac. Ad. Lob. Dod. Lugd. Ger.

Aliud est folijs simplicibus, quod læve & albius, vel subhirsutum minusq; album, aliud folijs valde divisiss, & vel majus, vel minus.

III. Na-

II = Lepidium sativum, l. univ. det.

III. Nasturtium hortense crispum.

Est latifolium & angustifolium, vtrumq; in
Matth. descriptum & depictum, sicut & in Pro-
dromo. III = Lepidium sativum, L. v. m. d. d. l.

Nasturtium pratense.

I. Nasturtium pratense magno flore.

Flos cuculi, Brunf. Dod.

Nasturtium pratense (vel 3.) Trag. Gef. Tur.
Hiberis, Fuch. ico.

Nasturtium agreste, Fuch. sylvestre, Lon.

Lepidium minus, Cord. in Diosc.

Sisymbrium Cardamine, Dod. gal. Lac. Lugd.

Sisymbrium aquat. alt. quoad folia, Matth. &
Tab.

Cardamine altera, Lob. Lugd. Ger.

Cardamine 1. & Sisymbrium alt. Diosc. Tab.

Cardamine altera simplici flore, Clus. hist.

Cardamine latifolia, Ger. quoad folia.

Sisymbrium aquaticum non absmilis, Cæf.

Iberis sive Cardamantica nasturtij folio 1. Thal.

Nasturt. aquat. simplici flore, Eysf.

Flos communiter ex candido, leviter pur-
purascit, aliquando profusus albus est.

II. Nasturtium pratense flore pleno.

Cardamine altera pleno flore, Clus. hist.

Nasturt. aquaticum flore pleno, Eysf.

III. Nasturt. prat. parvø flore: quod 2. in
Prod.

IV. Nasturt. prat. folio rotundiore, flore
majore. *Cardamine pratensis* var. β . L. sp. 911.

Cardamine sive Sisymb. alterum Dioscoridis,
Lob.

Cardamine, Ger. secunda, Tab.

Et hæc floris colore variat, hinc

Cardamine 2. species altera florib. lacteis, Tab.

Cardamine lactea, Ger.

V. Nasturtium pratense rotundifol. minuto
flore.

Sisymbrij alterius, seu Nasturtij aquatici tertia
species, Thal.

VI. Nasturtium pratense odoratum radice
granulis tuberosa.

Cardamine quinta Dalech. Lugd.

VII. Nasturt. sylvestre minus: quod 3. in
Prodromo.

Nasturtium Aquaticum.

I. Nasturtium aquaticum supinum.

I = *Sisymbrium Nasturtium*, L. m. d. d. l.

Sisymbrium alterum vel Cardamine, Diosc.
Nasturtium aquat. (& 2.) Trag. Lon. Dod.
Vella Galeni, Ang.

Sium & Laver, Dod. gal.

Cressò, Laver odoratum, Eri. Cordo.

Sisymbrium Cardamine, Fuch. Lugd.

Sisymbrium aquatic. Matth. Cæf. Cast. primum,
Tab.

Sisymb. alterum, Cord. in Diosc. Gef. hor. Thal.

Sisymbrium tertium, Lac.

Sion Cratevæ, Sisymb. 2. Diosc. & Senecio So-
rapionis, Ang.

Sion Cratevæ Erucæfolium, Lob.

Sium majus, Ger.

an Nasturtio similis herba Scorbutum curans;
par. 9. Ind. occid. additam.

II. Nasturt. aquatic. majus & amarum.

Sisymbrij alterius species secunda, Thal.

III. Nasturt. aquat. erectum folio longiore.

Sium, Lac. Cast. vulgare, Matth. Lugd.

Sion Matthioli & Italarum, Lob.

Hoc licet glabrum sit, tamen caule & folio-
rum cauliculis villosis habemus.

IV. Nasturtium aquaticum minus.

Sisymbrium aquaticum alterum vel minus,
Cam. ep. Matth. *Cardamine hirsuta* L. 915

Cardamine quarta Dalech. Lugd.

Variat magnitudine & parvitate, fortè ratio-
ne loci nam in aquaticis major est in vinetis ve-
rò Wilensibus riguis, vti & Patavij minorem
multò observavimus: sic caule erecto, & pent
aphyllo, in arenosis prope Wisam fluvium,
reperitur. IV = *Cardamine hirsuta*, L. m. d. d. l.
II = " *amara*, L. m. d. d. l.

Nasturtium Montanum.

I. Nasturtium montanum luteum.

Sium alterum aquaticum luteum, vel Carda-
mine tenuifolium montanum, Colum.

II. Nasturtium alpinum trifolium.

Cardamine trifolia, Lob. Lugd. Tab. Ger.

Cardamine alpina 1. trifolia, Clus. pan. & hist.

III. Nasturtii alpini minus resedæ folijs.

Hoc in Phytopinace, sub Nasturtio 8. in Prod.
sub. 4. descripsimus, quod aliquando altius,
aliquando ad tres tantum uncias exurgit.

IV. Nasturt. alpin. minus folijs in orbem
sparsis

Cardamine alpina media, Clus. pan. & hist.

V. Nasturtium petræu folijs bursæ pastoris.
III = *Cardamine resedæfolia*, L. m. d. d. l. Nasturt.
II = " *trifolia*, L. }

Nasturtium petræum, Tab. Ger.

VI. Nasturtium alpinum insipidum.
Cardamine alpina insipida, Colum.

VII. Nasturtium alpinum tenuissimè divisum.
Nasturtiolium, Gesf. in epist. ^{Lepidium}
Cardamine alpina 3. minima, Clusf. pan. & hist.
Cardamine alpina, Tab. Ger.

Thlaspi montanum minimum, Lugd.
Hoc rariùs palmare, frequenter vnciam fo-
lum altum reperitur.

IX. Nasturtium pumilum vernum.
Cardamine pusilla, saxatilis montana ^{Ascoridius},
Colum. ^{112 = Lepidium petræum 1. L. nudi. det.}

X. Nasturtium alpinum capsulâ Nasturtij
hortensis.
In Phytopinace sub Nasturtio 9. in Prod. sub 5.
descripsimus.

X. Nasturtium alpinum bellidis folio majus
6. in Prod. ^{Cardamine ascoridius 1. 912}

XI. Nasturtium alpinum bellidis folio minus.
Plantula Cardamines æmula & ^{Cardamine}
Sinapi pumilum alpinum, Clusf. pan. & hist.
Folijs est modò longiorib. modò rotundi-
onibus.

XII. Nasturtium Barbareæ folijs : quod 7.
in Prod. ^{Arabis Kolleri 1. 919}

Nasturtium Sylvest.

I. Nasturtium syl. Ofyridis folio.
^{112 = Cardamine bellidis folio 1. nudi. det.}

Bursa pastoris minor, Brunf.
Thlaspidij genus & Nasturt. 5. Trag.
Bursa pastoris 1. & 4. Eidem.
Thlaspi angustifol. Fuch. Lugd. minus, Dod.
Ger. ^{12 = Lepidium reuteri 1. nudi. det.}
Thlaspi minus hortense vulgare, Lob. ico.
Thlaspi min. tenuifolium, Lon.

Iberis, Tur.
Nasturtium syl. Thal.
Thlaspi minus Germanicum, Tab.
Luteum est & album, & quia acerrimum ad
Nasturtium referimus.

II. Nasturt. syl. tenuissimè divisum.
Seriphium Germanicum, Trag. ^{11 = Lepidium alpinum 1. nudi. det.}
Nasturtium syl. Fuch. ico. Gesf. hor. ^{11 = Seriphium suffrut. 1. nudi. det.}
Seriphium absinthium, Fuch. Lon.
Thalierum, Dod. gal. Gesf. hor. Lugd.
Thaliétrum, Thal. (cui Nasturtium ^{μυρίφυλλον})
Tab.

Sophia Chirurgorum, Ad. Lob. Dod. Ger.
Accipitrina, Cæs.
Folio est lauiore, angustioreúe, hinc
Thaliétrum latifolium & angustifolium, Tab.
Sophia duplex, Gerardo.
Accipitrina duplex, Cæsalpino.

III. Nasturtium sylvestre Eruceæ affine.
Nasturt. syl. Clusf. hisp. & hist. Lugd. ^{Vella Arumma 1. 895}
Eruca Nasturtio cognata tenuifolia, Lob.

THLASPI ET EIVS
Species.

NASTURTIO Dioscorides l. 2. c. 186. θλάστis subjungit, quod à fructus forma, qui veluti
infractus & consusus, à θλάω infringo, nomen accepit: ἢ θλασπίδιον, quasi fructum
clypeatam; ἢ σίγητι ἄγριον.

Genera duo Dioscoridi & Plinio l. 28. c. 13. alterum angustis, alterum latis folijs, quod
Persicum Sinapi Cratœa dicitur. forè Raphanus rusticanus.

Thlaspi arvense

I. Thlaspi arvense siliquis latis.
Nasturtium 4. Trag.
Thlaspi Dioscoridis (& Scorodathlaspi) Dod.
gal. Lugd. Ger.
Thlaspi 2. Matth. Lugd. majus, Tab.
Thlaspi 1. Diosc. Creucum Galeni, Ang.
Thlaspi drabæ folio, Ad. Lob.
Thlaspi Diosc. Drabæ & Chælinæ folio, Eid. ico.

1 = Thlaspi arvense, L. nudi. det.

Thlaspi latius Dod. platycarpon, Cam.
Thlaspi, & Thlaspi nigrum Galeni, Cæs.
Varietas in siliquis: aliud majoribus, aliud ex-
ilioribus reperitur.

II. Thlaspi arvense Vaccariæ lato læviq;
folio.

Thlaspi majus, Tab. Ger.

III. Thlaspi Vaccariæ folio burse pastoris
siliquis: primum in Prod. ^{J. alpestris 1. 903}

IV. *Thlaspi arvense Vaccariæ incano folio majus.* IV = Thlaspi campiculi, L. nulli, dict.
Thlaspi, & vulgare Thlaspidium, Trag.
Thlaspi latifolium, Fuch. Tur.
Thlaspi primum, Matth. Lac. Cast. Lugd.
Thlaspi alterum, Dod. Lugd. 3. five Cratevæ, Ang.
Thlaspi minus, Cord. in Diofc. minus latifol. Lon.
Thlaspi Cardamoides, Cord. hist.
Thlaspi vulgatis. Vaccariæ folio, Lob.
Thlaspi vulgatis. Ger.
Thlaspi verum cujus femine in Theriaca vitur, Cam.
Thlaspi officinarum, Colum.

Folij est aliquando leviter crenatis, aliquando ijs caret: hinc diversa authorum figura: quare apud Matthiolum posuimus *Thlaspi 1. & Thlaspi ferrato folio.*

V. *Thlaspi Vaccariæ incano folio minus: quod 2. in Prodromo.*

VI. *Thlaspi villosum capsulis hirsutis.*

In Phytopinace, & pro 3. in Prod. descripsimus, & in Matthiolo nostro sub *Thlaspi villoso* figura habetur. VI = Thlaspi hirsutum, L. nulli, dict.

VII. *Thlaspi arvense perfoliatum majus.*

Thlaspi oleraceum, Tab. sub Thlaspi incano, Ger. ico. VII = Thlaspi perfoliatum, L. nulli, dict.
Thlaspi primum Dalech. Lugd.
Thlaspi alterum miris rotundifolium burfæ pastoris fructu, Colum.

In Phytopinace sub 5. descripsimus.

IX. *Thlaspi perfoliatum minus.*

Thlaspi pumilum, vel Thlaspi montan. minus, Clus. pan. & hist. IX = Thlaspi perfoliatum, L. nulli, dict.
Thlaspi minimum, Tab. minus, Ger. 903

Thlaspi umbellatum.

I. *Thlaspi umbellatū arvense Iberidis folio.*
Thlaspidij aliud genus, vel 3. Trag.
Nasturtium syl. Lugd. Iberis arvensis, L. 900
Thlaspi amarum, Tab. Ger.

Thlaspi Allobrogicum Cretico, par. Clus. hist.
 Flores è cæruleo alboq; communiter mixti, rarius penitus albi, vel flavescentes: in Phytopinace sub 14. descripsimus.

II. *Thlaspi umbellatum Creticum Iberidis folio.* Iberis umbellata, L. 900

Draba five Arabis, aut Thlaspi Candix, Dod. Gef. hor. Lugd.

Thlaspi 4. Matth. Lugd. cui & Thlaspi 4. Dodonæi.

Thlaspi Cappadocicum, Ang. flore incarnato & flore albo, Eyst.

Thlaspi Creticum, Gef. hor. Cas. Tab. Cam.

Thlaspi Candix vmbellatū Iberidis folio, Lob.

Thlaspi Candix, Ger.

Dryophanon Plinij Cordo, referente Lugd.

Flore est purpureo, aliquando albo, luteo haberi ajunt: & communiter in vmbella, rarius in oblonga spica.

III. *Thlaspi Cret. flore albo majus: five 4. in Prod.*

IV. *Thlaspi vmbell. Cret. flore albo odoro, minus.* Iberis odorata, L. 900

Thlaspi 4. parvum odorato flore, Clus. hist.

Thlaspi Cappadocici minoris annui nomine, D. Doldius mist.

V. *Thlaspi vmbell. nasturtij folio Monspe-liacum.*

Thlaspi alterum minus vmbellatum Nasturtij hortensis folio Narbonense, Ad. Lob. ico.

Thlaspi aliud vmbellatum Penæ, Lugd.

Thlaspi Narbonense vmbellatum, Tab. Ger.

Thlaspi montanum.

I. *Thlaspi montanum glasti folio.*
Thlaspi 1. vel mont. peltatum, Clus. pan. & hist.

Thlaspi pannonicum, Lob. ico. Tab. Ger.

II. *Thlaspi alpinum bellidis cæruleæ folio.*

Thlaspi secundum & Badense. Clus. pan.

Thlaspi montanum 2. Clus. hist.

Thlaspi album supinum, Lob. ico. Tab. Ger.

Thlaspi montanum burfæ pastoris fructu 1.

Colum. J. montanum, L. 902

Siliquis nō nihil variat, hinc apud Tab. & Ger. figuræ duæ ad Clusii & Lobelij imitationem: sic & flores aliquando in vmbella, vt restè Columna pinxit: communiter in modum spicæ dispositi.

III. *Thlaspi montanum semper virens.*

Thlaspi mont. candidum, Lugd. Iberis cand. L. 901

IV. *Thlaspi saxatile rotundifol. quod 5. in Prod.* IV = Myagrum saxatile, L. nulli, dict.

V. *Thlaspi alpinū majus capitulis rotundis.*

Thlaspi tertium, Matth. Lugd. Thal.

J = Thlaspi montanum, L. 902
 V = Myagrum saxatile, L. 894

Uc

Ut Matthiolus pingit ex Italia habemus: verum vt in nostris alpiſibus provenit, ab illo planè diverſum, in noſtro Matthiolo & Prodro- mo figura exhibetur.

VI. Thlaſpi alpinum minus capitulo ro- tundo. *VI. Myagrum saxatile. L. mic. dict.*
Thlaſpi tertium ſaxatile, Cam. epit. Matth. & hort.

Thlaſpi petræum myagrades, Ponæ.
Thlaſpi ſaxatile minore folio, in noſtro Matthi- olo vbi figura & deſcripto: vt & ſub 6. in Prod.

VII. Thlaſpi alpin. repens: pro 7. in Pro- dromo deſcript.

IX. Thlaſpi parvum ſaxatile flore ru- bente. *IX. Thlaſpi saxatile. L. mic. dict.*
Lithothlaſpi quart. carnoſo rotundo folio, Co- lum.

Ex Provinciæ ſaxoſis & hoc, & 9. & 11. à D. Burſero habemus: ſimile cum 11. ſed foliis & thecis majoribus, ex Hiſpania D. Albinus attu- lit.

IX. Thlaſpi ſaxatile vermiculato folio.
Lithothlaſpi montan. fructoſius vermiculato acuto folio, Colum. *IX. Thlaſpi saxatile. L. 905*

X. Thlaſpi montan. incanum luteum ſer- pilli folio majus. *X. Alyssum campestre. L. 909*

Thlaſpi ſupinum luteum, Lob. ico.

XI. Thlaſpi ſaxatile incanum luteum ſer- pilli folio minus.

Ionthlaſpi luteo flore, incanum montanum *diomedis*, Colum.

Thlaſpi Alyſſon dictum, *ſive Alyſſon.*

I. Thlaſpi Alyſſon dictum campeſtre ma- jus. *Alyssum alpinum. L. 908*

Alyſſon, Matt. Ang. Lugd. Cam.

Thlaſpi Græcum, Lob. ico. Ger.

Thlaſpi Græcum polygonati folio, Tab.

Floſculis eſt albis, interdum luteis.

II. Thlaſpi Alyſſon dictum campeſtre mi- nus.

Thlaſpi 4. Dod. gal.

Alyſſum minus Dalech. Lugd.

Thlaſpi minus clypeatum, Tab.

Alyſſum minimum, Cluſ. pan. & hiſt.

Polium alpinum flore luteo, Eyſt.

Si cum præcedenti non idem, ſaltem aſſine.

III. Thlaſpi Alyſſon dictum maritimum.

Thlaſpi Narbonenſe centunculi anguſtifo- lio,

Ad. Lob. ico. Lugd. Tab. *Clypeola maritima. L. 911*

Thlaſpi umbellatum Narbonenſe, Ger. ico.

Thlaſpi maritimum Dalech. Lugd.

Thlaſpi clypeatum.

I. Thlaſpi biſcutatum aſperum Hieracifo- lium & majus. *Biscutella didyma. L. 911*

Thlaſpi parvum hieracifo- lio, ſive Lunaria lutea Monſpelienſium, Ad. Lob.

Thlaſpi clypeatum, Cluſ. pan. & hiſt.

Thlaſpi quoddam genus, in monte S. Iuliani, Cæſ.

Lunaria lutea Dalech. Lugd.

Thlaſpi biſcutatum, vel Lunaria biſcutata, Cam.

Thlaſpi majus clypeatum, Ger.

Thlaſpi minus clypeatum 1. Tab.

Leucoium montanum 1. Thal.

Leucoium aliſſoides umbellatum montanum, Colum.

Hoc ipſum ex Creta Thlaſpi nomine, Ho- norius Belli miſit, quod folijs minus aſperis, ſed tota planta incana eſt.

II. Thlaſpi biſcutatum aſperum minus.

Iondraba aliſſoides Apula ſpicata, Colum.

Folijs eſt brevioribus, craſſioribus, inca- nis, totaq; planta humilior: ex Hiſpania D. Al- binus attulit: at multò minoribus, minusq; aſperis ex montibus Tyrolenſibus habemus.

III. Thlaſpi biſcutatum villoſ. flore calca- ri donato. *Biscutella auriculata. L. 911*

Leucoium montanum flore pedato, Colum.

Hoc ſub 8. in Prodro- mo deſcribitur.

IV. Thlaſpi clypeatum ſerpilli folio.

Thlaſpi alterum minus clypeatum ſerpilli fo- lio, Ad. Lob. *Clypeola ionthlaſpi. L. 910*

Thlaſpi minus clypeat. Penæ, Lugd.

Thlaſpi minimum ſpicatum, lunatum, Co- lum.

Lunaria Græca quarta, Cæſ.

Aliquando thecæ veluti in longam ſpicam diſpoſitæ ſunt, quemadmodum D. Columna miſit, aliquando magis in ſummo compa- cta, vt Monſpelluli legimus.

Thlaspi fruticosum.

I. *Thlaspi fruticosum* Leucoij folio latifolium: hoc 9. est in Prod.

Est majus circa Massiliam à D. Bursero: est minus pauloq; angustioribus folijs, in Italia collectum.

II. *Thlaspi fruticosum* Leucoij folio angustifolium.

Thlaspi fruticosum folio Leucoij marini minoris, Lob. Lugd. Tab.

Thlaspi semper virens, Cam.

III. *Thlaspi fruticosum* folio thymbræ hirsuto.

Thlaspi fruticosum alterum, Lob. Lugd. Tab.

Thlaspi fruticosum minus, Ger.

Thlaspi 5. Hispanic. albo flore, Clus. hist.

IV. *Thlaspi fruticosum spinosum.*

Thlaspi fruticosum spinosum Narbonen. Lob.

Lugd. *Alyssum spinosum*, L. 907

Thlaspi spinosum 5. Tab. Ger.

Folia habet Leucoij oblonga, incana, obtusa, vt in monte Lupi observavi: at in hortum Monspeliensem translatum, vnde D. Burserus attulit, breviora & rotundiora obtinet.

V. *Thlaspi fruticosum incanum.*

Thlaspi incanum Mechlinense, Lob. Lugd.

Clus. pan. & hist. *Alyssum incanum*, L. 908

an *Thlaspi incanum fruticosum* Franconicum, Cam.

an Iberis prima, Tab. quod sub *Thlaspi fruticoso*, Ger. ico.

Thlaspi exoticum.

I. *Thlaspi repens hederæ* folio.

Thlaspi hederaceum, Lob. Lugd.

II. *Thlaspi Alexandrinum.*

Hoc in Phytopinace sub 12. in Prod. sub. 10.

descripsimus. II = *Lepidium purpuratum*, L. 910

BURSA PASTORIS.

Thlaspi species apud antiquos fuit, quæ nunc Bursa pastoris, à marsupiolis compressis (alijs Capsella) dicitur: quibusdam Sangvinaria & Crispula.

Bursa pastoris folijs sinuatis.

I. Bursa pastoris major folio non sinuato: in Phytopinace & Prodromo sub prima descripta. I = *Thlaspi bursa pastoris*, L. 909

II. Bursa pastoris major folio sinuato.

Bursa pastoris major, Brunf. Trag. Ges. hor. cui & *Thlaspi fatuum*. II = *Thlaspi bursa pastoris*, L. 910

Bursa pastoris, Matth. Lac. Cord. in Dioscor. Ad. Lon. Lob. Thal. Cæs. (& *Thlaspi* genus antiquorum) Lugd. Cast. & herba Cancris Ger.

Pastoria butha, Fuch. Dod. major Tab.

Folij variat: aliquando eleganti est folio, inftar Coronopi repentis.

III. Bursa pastoris media. = *Bursa pastoris*, L. 911

Bursa pastoria minor, Tab. minima, Ger. 912

IV. Bursa pastoris minor folijs incisif: & Thal. *Thlaspi incisifolium*, L. 913

Pastoria bursa minor, Dod. minima, Lob. ico.

Hæc aliquando ad duas tresvè solùm vnicas apud Monspelienses exurgit, aspectu ob foliorum incisuram elegantissimo, quam *Thlaspi* minus nominant.

Bursa pastoris folijs integris loculis oblongis.

I. Bursa pastoris major loculo oblongo.

Draba minima, muralis Dioscoridis, Colum.

Thlaspi Veronicæ folio, Richerio.

In Phytopinace sub 6. in Prod. sub. 2. descripsimus. *Draba muralis*, L. 897

II. Bursa pastoris minor loculo oblongo.

Genßtum / id est, anferum flos, Brunf.

Bursa pastoris sexta, Trag.

Paronychia alsinesfolia, Lob. Lugd. Cam.

Paronychia vulgaris, Dod. latifolia, Ger.

Herbula burse pastoris affinis, Cæs.

Thlaspi minima species, Thal.

Alsine minima, Tab. *Draba veronica*, L. 896

Pilosella siliquata minima, Cam. ad Thal.

Myosotis parva Dalech. Lugd.

Folij communiter integris, rarissimè laciniatis.

III. Bursa pastoris alpina hirsuta: quæ 3. in Prod. *Draba hirsuta*, L. 897

IV. Bursa pastoris similis siliquosa major, *Draba Malabarica*, L. 909

scu

feu majoribus folijs.

Paronychia altera myagri folio, Gef.

Pilofella filiquata major, Thal.

Aizoon telephium Dalech. Lugd.

V. Burfa pastoris similis filiquosa minor, feu minoribus folijs.

Pilofella filiquata minor, Thal. & Cana. fig. hor. D.

MYAGRUM.

MΥΑΓΡΟΣ Dioscorides l. 4. c. 117. meminit, cui Rubia folia tribuit: & Plinio l. 17. c. 27. Myagros dicitur: verum quid sit, nunc non decernimus. Sunt qui nostrum Myagrum, Erysimum Theoph. & Galeni velant: alijs Sesamum, obseminis similitudinem, & olei ubertatem.

I. Myagrum filiqua longa.

Viola lutea fyl. Trag.

Myagrum alterum Thlaspi effigie, Lob. Lugd.

Myagrum 2. Tab. Erysimum 3. Eid.

Camelina, Ger. Eruca fyl. angustifolia, Eid.

Ratione folii variat, cubitalis, folijs latis, aliquando trium quatuorve vnciarum angustis: & inter hæc est medium.

II. Myagrum sativum.

Linaria quinta, Trag.

Sesamum, Trag. Lac. Lon. Sesamum non est

Gef. hor. ^{II = Myagrum salinum, l. vni. B. m. d. d. t.}

Myagrum, Ang. Dod. gal. Ad. Lob. Lugd. Ger.

Myagrum primum, Tab.

Pseudomyagrum, Matth. Lugd.

Camelina sive Myagrion, Dod. Thal.

Dorella, Cæf.

Aliquibus in locis feritur olei causa, & latioribus folijs est: multis locis sponte provenit

& hoc strigosius, hinc figurarum varietas, vt in Matthiolo nostro videre est.

III. Myagrum sylvestre.

Pseudomyagrum alterum, Cam. in Matth.

Paronychia 2. Tab. ^{III = Myagrum salinum, l. m. d. d. t.}

Huic simile minus, quod

Myagrum 3. in arvis, Cam.

IV. Myagrum setidum; quod 1. in Prod.

V. Myagrum monospermon latifolium.

Myagrum hortense monospermon, Eyst.

Hoc in Phytopinace sub 5. & in Matthiolo,

vbi & figura exhibetur, & sub 2. in Prod. habetur.

VI. Myagrum monospermon minus: 3. in Prod.

VII. Myagro similis filiqua rotunda.

In Phytopinace sub Myagro 6. in Prod. sub

4. descripta. ^{VII = Myagrum paniculatum, l. m. d. d. t.}

DRABAA.

DRABAM Δράβην Dioscorides lib. 2. c. 186. ipsi Thlaspi subiungit, vnius facta mentione. ^{I = Cochlearia draba, l. m. d. d. t.}

I. Draba umbellata, vel Draba major capitulis donata.

Arabis sive Draba, Matth. Ang. Ad. Lob. (& Nasturtium Babylon.) Lugd.

Arabis, Lac. Lon. Arabis verior, Cam.

Draba vulgaris prima, Clus. pan. & hist.

Draba Dioscorid. Cæf. Cast. Colum.

Folijs dentatis observavimus, sunt qui non dentatis pingant.

II. Draba tenuifolia velut spicata: 1. in Prod.

III. Draba minor capitulis orbicularibus.

Draba minor, Clus. hist.

IV. Draba alba filiquosa. ^{Arabis asperum p. 929}

Draba secunda, Clus. pan. & hist.

V. Draba alba filiquosa repens.

Draba altera, Lob. ico. ^{Arabis asperum p. 929}

Draba 3. succulento folio, Clus. pan. & hist.

Arabis seu Draba altera, Lob. ob. Lugd.

Eruca muralis, Lugd.

au Thlaspiis generibus cognata filiquosa, Thal.

VI. Draba Erysimi flore & filiquis.

Sinapi & Thlaspi media Provincialis planta,

Ad. Lob. ico. Lugd.

VII. *Draba lutea* siliquis strictissimis.
Arabis quorundam, Cam. ep. Matth. & hor.

Sisymbrium struthocammina L. 922

IIX. *Draba* flore cæruleo galeato: hæc 2.
 est in Prod. *Lobelia urens* L. 1321

ALLIARIA.

ALLIARIA è quod folia digitis comminuta, Allium seu Porrum sectivum cum Nasturtio redolent: quibusdam, Thlaspidium secundū Cratæva: alyx Alectorolophos Plinij lib. 25. cap. 5.

Alliaria, Trag. (cui & Thlaspidium cornutum) Fuch. Matth. Dod. (cui & Pes asininus Pandeet.) Lac. Lob. Cast. Lugd. Cæf. Thal. Lon. Tab. Cam. Ger.
 Alliaria altera, Ama. = *Erysimum albanum*, L. Nutt. det.
 Alliastrum, Gef. hor.

Rima marina, Eri. Cordo. Rima maria Ang. Alectorolophos Plinij quibusdam, Dalech. in Plinium.

Folio latissimo amplissimòq; & subrotundo, quandoq; reperitur.

COCHLEARIA.

COCHLEARIA, à foliorum forma modicè cava, parvum & non valde profundum Cochlear referentia, dicta: quam aliqui Telephium, alij Britannicam Plinij l. 25. c. 3. volunt (licet forma & sapore Thlaspi & Nasturtii affinis sit) è quod ei malo, quod Stomacacen & Scolotiben vocant (Scorbutum esse volunt) auxilio esse Britannicam Plinius scripserit.

I. Cochlearia folio subrotundo.
 Cochlearia, Dod. Gef. hor. Lugd. Cam. epist. Matth. & hor. & par. 3. Ind. orient. navig. 3.
 Telephium, Lac.
 Britannica, Gef. hor.

1 = Cochlearia officinalis, L. Will det.

Cochlearia Batava, Lob.

II. Cochlearia folio sinuato. C. anglica L. 923
 Cochlearia Britannica, Lob. Dod. Lugd.

III. Cochlearia minor erecta: quæ 1. in Prod.
 IV. Cochlearia Danica repis: quæ 2. in Prod.

III & IV = Cochlearia danica, L. Will det.
 " " " anglica, L.

SECTIO TERTIA.

BRASSICA EIVSQUE SPECIES.

BRASSICA Theophrasto 1. hist. 19. inter Olera est, quæ à πὸ τῆ βράζειν à vorando. Dioscoridi l. 2. c. 14. κοράβη, quasi κοράμβη, quod oculorum pupillas ledat, dicitur. Theophrasto & πάφανον dici, in Raphano monuimus.

Genera: Dioscoridi sativa, sylvestris & maritima. At Theoph. 7. hist. 4. alia crispata, alia leviss, alia sylvestris. Plinius, cum l. 19. c. 8. Brassicæ cauliumve tria genera ex Casone c. 157. enarrasset, plura adhuc esse referi, Cumanam, Aricinam, Pompeianam, Sabellicam, Lacururam. At l. 20. c. 9. Græcos in tres species divisisse scribit: Crispam, quam Selinada, à similitudine foliorum apij vocarint: alteram leam, latis folijs, quæ Caulodes quibusdam: tertiam propriè Crambem appellatum.

Recentioribus differentie sunt pro foliorum colore, crispitudine, densitate, alijsq; qualitatibus. Alijs enim color viridis, alijs candicans, alijs purpurascens. Crispitudo & levitas, tam in candida, quam in viridi, quam nigram vocant, rarius in purpurea, reperitur. Summa genera sunt Sativa, sylvestris. Sativa, alba & rubra & c.

Bras-

*Brassica capitata.***I. Brassica capitata alba.**

Brassica alba, Brunf. quæ capitata & fœsilis, Cord. in Diosc. *B. oleracea* L. 1. 932

Brassica alba fœsilis & glomerata, Lob. ico.

Caulis capitulatus, Trag.

Capitium, *Brassicæ* 3. genus, Cumanum Plinij, Eric. Cord.

Brassica capitata, Matth. (& Lacuturris) Læc. Gef. hor. Lon Tab. Lob. Cast. alba, Ger.

Brassica alba fœsilis glomerata, aut capitata Latucæ habitus, Ad.

Brassica capitata albida, Dod. (cui Tritiana) Lugd. Cæf.

Brassicæ 4. genus, Fuch. Tur.

Brassicæ capitatæ 1. genus, & Cumana Plin. Cæf. Hæc candida est, quæ Lacuturris Plinij est & viridis, quæ Tritiana.

II. Brassica alba capite oblongo non penitus clauso.

Brassicæ albæ 2. species, Lacuturris, Dod. gal.

Brassica patula, Sabauda vulgo, Ad.

Brassica Sabauda hyberna, Lob. ico.

Brassica Sabauda, Tab. Ger.

III. Brass. ex capitibus pluribus cõglobata.

Brassica capitata polycephalos, Lugd.

In hac aliquando quinquaginta capita eorum magnitudine numerantur.

IV. Brassica capitata rubra.

Brassicæ rubræ 2. species, Dod. gal. Lugd.

Brassica convoluta & arctè occlusa rubro colore, Ad. *B. oleracea* γ. 2. 932

Brassica capitata rubra, Dod. Tab. Ger.

V. Brassica gongyloides.

Brassicæ albæ 4. species, Dod. gal.

Brassica thyrifuta, Gef. hor. *B. oleracea* δ. 2. 932

Caulorapa, *Brassica peregrina*, medio caule turbinata & rapata, Ad.

Bras. caule rapæ gerens, Dod. rapicaulis, Cam.

Brassica raposa, Rapius, Colic Catoni, Lugd.

Caulorapum, Scalig. Lob. ob. Cam. ep. Tab.

Rapa Brassica peregrina, caule rapum gerens, Lob. ico.

Brassicæ capitatæ 2. genus, Lacuturris Plinio, Cæf.

Variat rapo rotundiore & longiore: illa *Caulorapum rotundum*: hæc *Caulorapum longum*, Tab. & Ger.

IV = *Brassica oleracea*, L. sed Callage.

I = *B. oleracea*, L. Callage.

VI. Napoprassica, in Prodomo descripta.**VII. Brassica cauliflora.** VIII. *B. oleracea* Whyles, *Cauliflora* *maie det.*

Bras. Popejana aut *Cypria*, Dod. gal. Lug. Cam.

Brassica florida, Ad. Ger.

Brassica cauliflora, Dod. Cam. ep.

Brassica florida botrytis, Lob. *B. oleracea* L. 2. 932

Brassicæ capitatæ 3. genus, Cæf.

Brassica prolifera florida, Tab.

An hæc Theophrasti, qui nullum aut prævum semen producere scribit?

Brassica non capitata.

I. Brassica alba vel viridis. = *Brassica oleracea*, L. *maie det.*

Brassica, Brunf. lævis, Matth. Cæf. Cast. *maie det.*

Brassicæ sativæ majoris species altera, Trag.

Brassica candida, Gef. hort. lata alba, Lon.

Brassica alba vulgaris, Lugd.

Brassica vulgaris, Ad. sativa, Lob. Dod. Ger.

Brassica prima, Tab.

Brassica in India, folia semper hiantia servat, nec vnquam capita profert: par. 4. Ind. or. c. 10.

Hæc est *Brassica lævis* Theoph. & Plinij, cui & *Caulodis*.

II. Brassica rubra.

Brassicæ 1. genus, Fuch. rubræ 1. genus, Lugd.

Brassica Cumana sive rubra, Dod. gal.

Brassica prima, Tur. vulgaris, Cord. in Diosc.

Brassica rubra, Gef. hort. Ad. Lon. Tab. Ger.

III. Brassica spinosa: hujus in Phytopina- ce & Matthiolo (vbi & icon) mentio fit: & in Prod. sub 2. describitur. = *Brassica spinosa*, L. *maie det.*

IV. Brassica folia peregrina.

Achanax Theveti, & Lugd. qua in regno Me- ly, vt nos Guajaco, vntur.

V. Brassica Brasiliiana folijs Nymphææ.

Cajova brassicæ genus, Lærio desc. Bras. c. 12.

Arum esculentum, L. 1369

Brassica crispa.

I. Brassica alba crispa. = *Brassica oleracea*, L. *maie det.*

Brassica crispa, Matth. Læc. Gef. hor. *maie det.*

Brassica alba crispa, Lugd.

Brassica Sabauda, Dod. *B. oleracea* L. 2. 932

Brassica Sabauda crispa, Tab. Ger.

Brassica patula crispa Sabauda æstiva, Lob. ico.

quibusdam Lacuturris, alijs Sabellica Plinij.

II. Brassica asparagodescripta.

Brassica asparagodes Dalech. Lugd.

Brassica crispa prolifera, Tab. Ger.

Brassica epiphyllis.

Folia modò laciniata, modò plana & expansa: vel tota viret, vel venæ & costæ rubent: hinc prolifera, & prolifera crispa, Tab. & Ger.

III. Brassica fimbriata.

Brassica 2. genus, Fuch. *B. Brassica* 8 = 932
 Brassica Sabellica sive crispa, Dod. gal.
 Brassica crispa, Dod. Lugd.
 Brassica nigra, Dod. Lugd.
 Brassica nigra crispifolia, Cæs.
 Brassica fimbriata, Lob. tophosa, Tab. Ger.

IV. Brassica fimbriata pumila.

Brassica Anglica, minima, Ad.
 Tota nivea, oris fimbriatus purpureis, maculis aspersis.

Brassica Apij folio.

I. Brassica lato Apij folio.

Brassica Selinifia latifolia, Tab. Selinifia, Ger.

II. Brassica angusto apij folio.

Selinada & Apiana, Plinio.

Brassica crispa seu Apiana, Trag. Lon. Lugd.

Brassicæ rubræ 3. species, Dod. gal.

Brassica Selinoides, Dod. Selinifia angustifolia, Tab. *B. Brassica* 7. 6. 932

Brassica Selinoides, Ger. scifsis folijs, Cæs.

Brassica tenuifolia laciniata, Lob. Lugd.

Brassica Apiana crispa, Cam.

Brassica sylvestris.

I. Brassica arvensis.

Brassica syl. Trag. Dod. Lugd.

Brassica 3. Fuch. 5. species, Dod. gal. 1. Tur.

II. Brassica maritima.

Brassica syl. Tur. Ang. Cæs. syl. Diosc. Lob. ob.

Brassica marina syl. multiflora, monospermos, Ad. Lob. ico. Lugd. Ger.

Brassica Anglica, Tab. *Brassica* 10. 1. 937

III. Brassica campestris perfoliata flo. albo.

III = *Erysimum perfoliatum*, Crantz.
 Mille. dict.

III = *Brassica orientalis*
 6. 4. 931

Brassica altera, Trag.

Brassica siliquosa sive major Tragi, Cam.

Brassica agreftis, Cord. hist. Lugd. cui altera species.

Perfoliata minor, Gesf. hort.

Brassica campestris 1. Clusf. hisp. & hist. Cast. Lugd. Cam.

an Brassica syl. folio betæ, Thal.

Perfoliata Napifolia Anglorum siliquosa, Lob. icon.

Perfoliata siliquosa, Ad. Lob. ob. Ger. napifolia, Tab.

Brassica syl. perfoliata, Dod.

IV. Brassica campestris perfoliata flore pureo.

Brassica campestris altera, Clusf. hisp. & hist.

V. Brassica syl. latifolia folijs non sinuosis.

Brassica syl. maior latifolia, Thal.

VI. Brassica syl. ramosa tota penè glabra.

Turritia maior, Clusf. hist.

Brassica syl. procera, Thal.

VII. Brassica syl. folijs circa radicem cichoraceis.

Brassica syl. virgata, Cord. hist.

Brassica syl. prima Cordi, Lugd.

Sinapi album, Eid.

Brassica syl. longifolia, Thal.

VIII. Brassica sylvestris folijs integris & hispidis.

Turritis, Lob. Tab. Ger.

Turritia vulgarior, Clusf. hist.

Vaccaria, Tab.

IX. Brassica syl. folijs membranateis: sylvestrem mediam, & syl. minorem Thalius habet, quas non novi.

X. Brass. syl. alpina: quæ sub 3. in Prod. describitur.

Turritis alpinæ nomine, D. Burserus misit

IV = *Brassica orientalis*, L.
 = " *arvensis*, L.
 6. 4. 931 Mille. dict.

SECTIO QVARTA.

ISATIS SIVE GLASTVM: LAPATHVM:

ACETOSA: SPINACHIA: RHA: CENTAURIVM MAIVS.

ISATIS SIVE GLASTVM.

Isatis sativa (Dioscorid. l. 2. c. 215.) folia habet plantagini, sylvestris, lactuca similia: quare genera duo fecit: & Plinio lactuca spontanea tertium genus, quod *Isatum* vocant: & quartum quod *Glastum* vocitant, folijs priori simile aut laphato sylvestri.

I. *Isatis sativa* vel latifolia.

Isatis domestica, sive *Glastum*, Matth. Cast.
Isatis sativa, Trag. Fuch. Dod. vt. Cord. in Diosc.
 (cui & Latinorum Lutea & *Glastum*) Gesl. hor.
 Lac. Lon. *Isatis sativa* p. 1. 936
Glastum sativum, Tur. Ad. Lob. Cam.
Glastum, vulgo *Guadam*, Cæf.

Isatis Græcorum, Nil *Avicennæ*, *Indicum officinarum*, *Fragoso*.

II. *Isatis sylvestris* vel angustifolia.

Isatis syl. Trag. Matth. Fuch. Dod. vt. Gesl. hor.
 Lac. Lon. Lob. Lugd. Tab.

Glastum, sive *Isatis sylvestris*, Ad.

Isatis agrestis, Cord. in Diosc.

Glastum syl. Tur. Cam. *Isatis sativa* l. 936

III. *Glasto* affinis.

Anil herba folijs *Mungiriqua* (ocymo *Clusii* vertit) similibus, *Garzie*: cum *Isatide* multum convenire, addit *Clusius*: & Nil apud A-

vicennam, interpres *Glastum* vertit.

Nil sive Anil, Cam.

Anil sive Indigo, Gali sive Nil, herba roris marini facie, Linc. 4. par. Ind. or. 52.

Herba anil sive Enger, 4. par. Ind. or.

Planta ex qua Anil sive Indigo conficitur, par.

9. Ind. occid. l. 4. c. 23.

Agnir, *Fragoso*.

Pastellus herba ad colorandas lanas expetita, ex cujus venditione in Insulis Azores victum comparant: Lincot. par. 3. Ind. or. 6.

Indigo in Sian crescit maxima copia: par. 8.

Ind. or.

Color Indicus quem in Cambaja Anil vocant par. 2. Ind. or. 11.

IV. *Isatis montana*.

Glastum montanum Dalechampij, Lug. quid est?

V. *Wallowowr* herba quam decoquunt pro rubri coloris tinctura in Virginia.

LAPATHVM ET EIVS

Species.

LAPATHVM à Theoph. 1. hist. 9. inter olera numeratur: & 7. hist. 2. tota forma cum perfectum est, Beta proximum cernitur. λάπαθον Diosc. l. 2. c. 140. ab effectu nominatur, à λαπάθην exinaniendo, quòd foliorum decoctum alvum emolliat, & exinaniat, Latinis *Rumex*, vt Plinio l. 19. c. 21. qui *Lapatho sativo* & l. 20. c. 21. *Oxaliditribuit*.

Genera quing. *Dioscoridi*, ὄξυλάπαθον, κυπεύθον, ἀγριον, ὄξαλίδα & ὑπολάπαθον. Theop. 4. 7. hist. 4. genera plura sunt, & c. 6. in sylvestrem & urbanam partitur. Plinius l. 20. c. 21. meminit *sativi*, *sylvestris*, *Oxylapathi*, *Hydrolapathi* & *Hippolapathi*. Labet ab *Acetosa* ordini.

ACETOSA.

I. Acetosa pratensis.

Lapathum 4. Diof. sylvestre, Plinio.
 Acetosa, Brunf. Lon. major, Cast. Colum.
 Oxalis, Trag. Matth. L. ac. Fuch. Dod. Ad. (&
 Lapathum oxalida) Lob. Cæf. Tab. Ger. ma-
 jor, Thal. Lugd.
 Rumicis 4. genus, Tur. Cord. in Diof.
 Lapathi alia species, Ang.
 Lapathum minimum, Oxalis dicta major, Gef.
 hor. 1 = Rumex acetosa, L. *mic. det.*

Hujus folia aliquando media parte virent,
 altera verò candida sunt: aliquando in imo v-
 trinq; bifurcata: nonnunquam folia crispantur,
 & hæc

Oxalis crispa, Tab. & Ger.

II. Acetosa montana maxima.

Oxalis major Brockenbergensis, Thal.
 an Oxalis altera, Cæf. 11 = Rumex acetosa, L. *mic. det.*

III. Acetosa montana geniculis nodosis.

Oxalis amplissimo folio, Cluf. pan.

Oxalis montana maxima, Eid. hist.

IV. Oxalis montana bulbosa.

Acetosa quarta, Colum. *R. bulbosus, Cavend. R. 213. 7. 1776*

V. Acetosa tuberosa radice.

Oxalis tuberosa, Lob. Dod. Lugd. Tab. Ger.
 an Acetosa altera minor bulbosa radice, Co-
 lum. v = Rumex tuberosus, L. *mic. det.*

VI. Acetosa Americana, folijs longissimis
 pediculis donatis: hæc 1. in Prod. *R. vesicarius*

Acetosa vesicaria peregrina, Eylf. *vid. 479*

VII. Acetosa calthæ folio peregrina.

Oxalis Zarynthi, Alpino. *R. calthæ folio, Cavend. R. 215. 7. 1776*

IX. Acetosa rotundifolia hortensis.

Oxalis Romana & Veterum, Dod. gal.
 Oxalis rotundioribus folijs, Gef. hor. rotundi-
 folia, Dod. rotunda, Lugd. Tab.
 Oxalis fativa Franca rotundifolia repens, Ad.
 Lob. 118 = Rumex scutatus, L. *mic. det.*
 Oxalis Franca seu Romana, Ger.
 Oxalis tertia, Cæf.

Acetosa rotundis folijs, Cam. qui &
 Acetosa Hispanicæ grâdissimis folijs meminit.
 Ludif folijs, communiter subrotundis, rarius
 ad formam foliorum Boni Henrici oblongis &
 in acutum desinentibus.

IX. Acetosa rotundifolia alpina: quæ 2. in
 Prod.

X. Acetosa scutata repens: hæc 3. in Prod.

x = Rumex scutatus, L. *mic. det.*
 1x = " *degenius, L.*
 x = " *scutatus B. L. et 150*

11 = Rumex acetosella, L. mic. det.

x1 = Rumex aculeatus, L. mic. det.

XI. Acetosa Cretica semine aculeato.

Hæc in Phytopinace sub 16. in Prodr. sub 4.
 descripta, & Matth. vna cum figura adposita.

XII. Acetosa Ocimi folio Neapolitana.

Acetosa ocimi folio Neapolitana *βουραβόρα, Colum. x11 = Rumex brachylobus, L. mic. det.*
 Hæc D. Columna misit.

XIII. Acetosa arvensis lanceolata.

Oxalis minima, Trag. (& Lapatiolum) Dod.
 Oxalis minor, Matth. Gef. hor. Lugd.
 Oxalis tenuifolia sinuata vervecina, Ad. Lob.
 Acetofella, Lon. x111 = Rumex acetosella, L. *mic. det.*
 Acetosa minor, Cast.

Rumicis seu Lapathi 6. genus, Cord. in Diof.
 Oxalis spontè nascens, Cæf.
 Oxalis ovina, Tab. tenuifolia, Ger.

Ratione loci pinguioris aridiorisve, major
 minorve, latioribus angustioribusve folijs re-
 peritur.

XIV. Acetosa lanceolata angustifolia re-
 pens: hæc 4. in Prod. *x112 = Rumex acetosella, L. mic. det.*

Hujus species minor videtur quæ dicitur
 Oxalis minima 1. Tab. minor, Ger.

XV. Acetosa arvensis minima non lanceo-
 lata. *xv = Rumex acetosella, L. mic. det.*

Oxalis minima 2. Tab. minima, Ger.

XVI. Acetosa folijs similis villosa.
 Herba Iohannis infantis, Monar. *L. Lugd. Frag. Cast.*

LAPATHVM.

Lapathum hortense.

I. Lapathum hortense folio oblongo, sive
 secundum Diofcoridis.

Rumex hort. vel 2. Trag. fativus, Cord. in
 Diof. 1 = Rumex fativus, L. *mic. det.*

Lapathum hortense, Gef. hort. Lugd.
 Lapathum fativum, Ang. Dod. de fer.
 Hippopolapathum syl. Matth. Lugd.

II. Lapathum hort. seu Spinacia semine
 spinoso. *11 = Spinacia oleracea, L. mic. det.*

Spinachia, Brunf. Fuch. Dod. Tab.
 Spinacia, Matth. Ad. Lob. Lugd. Cæf. Ger.
 mas, Cam.

Spanachia, Matth. Lon. Cast.
 Olus Hispanicum Spinachia vulgaris, Trag.
 Spinaceum olus, Gef. hor.

Spinachia, ob femina dura & spinosa, Græcis
 recent-

recentioribus *σπυράχισ* à raritate in vsu Medico, alijs Seutlòlapathum, hoc est, medizæ naturæ inter Betam & Lapathum: alijs Seutlomalache.

III. Lapathum hortense seu Spinacia semine non spinoso. III = *Spinacia hortensis*, L. var. β *misc. dict.*

Spinachia nobilis & 1. Trag.

Spinachia fativa mas, Lugd.

Hujus figuram in Matthiolo exhibemus.

IV. Lapathum hortense seu Spinacia sterilis.

Spinachia tertia, Trag.

Spinachia femina, Lugd. Cam.

Lapathum fyl. folio acuto.

I. Lapathum folio acuto plano.

Oxylapathum, Diosc. & Plinij.

Lapathum acutum, Trag. Lob. Dod.

Lapathum acutum sive acutifolium, Ad.

Oxylapathum, Fuch. Dod. gal. Matth. Lac.

Cast. I = *Rumex acutus*, L. *misc. dict.*

Rumicis 1. genus, Tur.

Rumex acutus, Cord. in Diosc.

Lapathum fyl. Gef. hor. fativum, Cam.

Lapathum seu Rumex, Lon. Cast. Cæs.

II. Lapathum folio acuto crispo.

Lapathum acutum crispum, Tab.

Hydrolapathum minus, Ger. ico. II = *Rumex crispus*, L. *misc. dict.*

III. Lapathum folio acuto rubente.

Lapathi tertij altera species, sive Lapathum nigrum, Dod. gal. III = *Rumex sanguineus*, L. *misc. dict.*

Rumicis species folijs rubentibus venis distinctis, Cord. ob.

Sanguis draconis herba, Gef. hort. Lon.

Lapathum sanguineum, Ad. Lob. Cam. rubens, Dod.

Lapathum rubrum, Cam. in Matth.

Lapathi fyl. 3. genus, Lugd.

Folij paulo latioribus, rotundioribusq; vulgari scribit Cæs. alpinus.

Lapathum rubrum Cretense, nominans.

IV. Lapathum folio acuto flore aureo.

Lapathi fyl. 4. genus, Dalech. Lugd.

V. Lapathum minimum.

Lapathum acutum minimum, Lob. ico. Ger.

Lapathum minimum, Tab.

10 = *Rumex maritimus*, L. *misc. dict.*

Lapathum fyl. latifolium.

I. Lapathum vinctuosum. I = *Cheupodium Bonus heuricus*, L. *misc. dict.*

Bonus Heinrichus, Brunf. Trag. Matth. Tab.

Ger.

Rumacis 2. genus, Tur. 3. genus, Fuch.

Atriplicis fyl. species, Gef. col.

Atriplex canina, Lon. ico.

Tota bona Spinaciæ facie, Ad.

Tota bona, Lob. Dod. (quibusdam Chrysolachanum) Thal.

Lapathi fyl. secundum genus, Lugd.

Folij maximis Aaronis instar aliquando reperitur.

II. Lapathum folio subrotundo.

Lapathi 3. species, Dod. gal.

Lapathum fyl. Ang. folijs ferè rotundis, Gef. hor.

Rumex agrestis, Cord. in Diosc.

Lapathum folio retuso, Ad.

Lapathum folio minus acuto, Lob. ico.

Hippolapathum fyl. Tab.

Hydrolapathum magnum, Ger. ico.

III. Hippolapathum latifolium.

Hippolapathum Dioscoridi, Galeno, Plinio &

Rumex vrbana, Theoph.

Rhabarbarum, Brunf.

Rhabarbarum Monachorum (Franciscanorum) Trag. Gef. hor. Cam.

Hippolapathum, sive Rhabarb. Monachorum, Ang. Dod.

Hippolapathum, Matthiolo: fativum, Cast. Tab.

Hippolapathum fativum latifolium, Ad. Lob. (& Patientia vulgi) Lugd

Rumicis 2. genus, Fuch. 3. genus, Tur.

Lapathi fativum, Dod. gal. hortense, Lac. Lon.

maximum, Gef. hor. magnum, Cæs.

Lapathum latifolium, Cam.

Lapathi species, Cord. in Diosc.

Rumex major, Thal. latifolius, Clus. hist.

IV. Hippolapathum rotundifolium monachorum. = *Rumex alpinus*, L. *misc. dict.*

Lapathum rotundum, Ang. hor. Cæs.

Lapathum rotundifolium, Clusio pan. Camer.

Hippolapathum rotundifoliū, & Pseudo-Rha recentiorum, Ad. Lob. Lugd.

Rhabarbarum Monachorum triplex vidi 1. folio oblongo, radice longa, fibris oblongis, intrinsecus rufescente: 2. folio rotundo: 3. folio subrotundo, fibris transversis, radice intus flava.

V. Laphathum Ægyptiacum lactescens siliquā Asclepiadis.

Beidel-sar, Alpini.

Ossar vulgo in Ægypto: fructus verò Beid el ossar, hoc est ovum ex Ossar: Arabibus Saccharum Alhufar: fortè Arbor lanigera, Bel-linij l. 2. obs. Hon. Belli ep. 4. & 5. ad Cluf.

Apocynum Syriacum, seu Palæstinum five Ægyptiacum, Cluf. hist.

Esula Indica, quibusdam.

Lapathum aquaticum.

I. Lapathum aquaticum folio cubitali.

Rumex palustris, Trag.

Rumicis 5. genus, Cord. in Diof.

Lapathum 1. Ang. palustre, Tab. sub Lapatho acuto, Ger. ico. *Rumex aquatilis* L. Sp. 479

Hippolapathū, Dod. gal. Matth. Gef. hor. Lon.

Hippolapathum syl. Matth. desc. Cast. Thal.

Hydrolapathum magnum five aquaticum, Ad.

Hydrolapathum majus, Lob. Lugd.

Lapathum sativum, Dod. ico.

II. Lapathum aquaticum minus.

Hydrolapathum sativum, Lob. Lugd. Tab.

Hippolapathum sativum, Ger. ico.

III. Lapathum maritimum fetidum: hoc in Prodomo describitur. *Rumex linguatilis* L. Sp. 479
1 = Rumex aquaticus L. inel. det.

RHA ET EIVS SPECIES.

Cum Hippolapathi utriusq. radix, pro Rhabarbaro, sed in dupla, triplave dosi vsurpetur, nunc de Rhabarbaro: dem Rhapontico, quod quicquidam ex Lapathi generibus: tum de Centauro magno, cum id vulgò Rhaponticum & nomenetur, & pro eo vendatur, & ei aliqui Hippolapathi rotundi folij radices substituunt.

RHABARBARVM, Dioscoridel. 3. c. 2. P^a & p^o Rha, & Rheum, cuius tantum radicem describit, dictum volumi. Romanis, Rhaponticum appellatum: Arabibus, Raved & Rhabarbarum: cuius tria genera Mesfæo 2. med. purg. 5. Indicum quod optimum & Ravedfeni vocant: alterum Barbarum: tertium Turcicum, quod deterius, in quo genere Rhaponticum fuerit, quale est Rhabarbarum acerbum officinarum, colore minus vario, minus croceo, minus odorato, minus densum, ac facultate minus solvente. Verum videtur Dioscorides suo Rha, non Rha barbarum nostrum, cuius Mesfæo meminit, sed Rha ponticum, cuius iconem Lobelius proposuit, intelligere.

I. Rhabarbarum Officinarum.

Rhabarbarum nostrum, idem genere cum Dioscoridis Rhapontico, tantum loco differens, Cord. in Diof.

Rhabarbarum seu Indicum, Cord. hist.

Rhabarbarum verum, Lapathiorum generis videtur, Gef. hort.

Rhaponticum & Rhabarbarum idem, Ang.

Reobarbarum, Lac.

Rhabarbarum cholagogon, Ad.

Rhabarbarum Garziæ, Acostæ, Frag. Lobel.

Rhabarbarum tertium, Tab. secundum, Ger.

Rhabarbarum Americanum, Monar.

Rhabarbari 2. nomine, aliam cum folijs & radice pingit Tab. sub Hippolapatho rotundi-

folio apud Ger.

Rhabarbarum, nullibi, nisi in China provenit, quæ inde per Vsbeken in Turciam, hinc Venetias defertur & quidem vel navibus, quod citius corrumpitur, vel itinere terrestri, quod durabilius & carius, Linsc. par. 4. Ind. orient. 29.

II. Rhabarbarum Matthiolus pingit, quem sequuntur Lon. Lugd. Cast. Tab. & Ger. an idem sit cum superiore, cum Rhabarbari nec folia, nec flores visa sint, ignoramus: meminit quoq; Alpinus Rhabarbari, quod habeat folia Rumice latiora, crassiora, & lanugine alba obfita.

III. Rha & Rheum Dioscoridis.

Ponticum Rha antiquorum, Ad. Lob.
an Rhapontica, Lon. Rhaponticum verum of-
fic. Tab.

Rhaponticum siccatum, Ger.

IV. Rhaponticum folio Lapathi majoris
glabro. *18 = Rheum Rhaponticum, L. nunc. dul.*
an Rhaponticum, Tab. qui alteram iconem ex
vetusto Codice addit.

an Rheum antiquis appellatum, Cæs.
Rhaponticum Thracicum, Alpino.

V. Rhaponticum folio Helenij incano.

Rha, Rhecoma & Rhacema Plinij, Dod. gal.

Rhaponticum, Lac. Cast. *Centaurea atrorubra L. 1294*
Rha capitatum folio Enulæ Centaurij majoris
facie, Ad. Lob.

Rha five Rhei, vt existimatur icon, Dod.

Rhapontici icon alia, Tab.

Rha capitatum, Ger. Helenij folio, Lugd.

VI. Rhaponticum angustifolium incanum.

Rhaponticum alt. angustiore folio, Lob. Lugd.

Centaurea atrorubra L. 1294

CENTAVRIVM MAIVS.

CENTAVREI majoris Dioscoridis lib. 3. cap. 8. & Plinius lib. 2. cap. 15.
meminere.

I. Centaurium majus folio in laciniis plu-
res diviso. *Centaurea centaurium*
Rhapontica, quæ hodie Centaufea major,
Trag. Er. Cord.
Centaurium majus, Ang. Tur. Lac. Ad. Lon.
Lob.

Centaur. majus alterum, Ges. hor.

Centaurium magnum, Matth. Dod. Cast.

Centaurium majus, Rhaponticū Pharma. Cord.
in Diof. & hist. Cam. Tab.

Centaurea major, Cæs.

Centaurium majus 1. vulgare, Cluf. hist.

II. Centaurium majus folio non dissecto.

Centaurium majus alterum, Cluf. hisp. & hist.
Dod. Ad. Lob. Lugd.

III. Centaurium Alpinum luteum.

In Phytopinace sub 3. & in Prodrom. descrip-
tus, & postmodum Rhapontici Lufitanici no-
mine, ex horto Patavino accepimus.

Centaurea alpina L. 1289

SECTIO QUINTA.

BETA: BLITVM: ATRIPLEX: HALIMVS:

AMARANTHVS: PARIETARIA: MERCYRIALIS:
PHYLLON.

BETA ET EIUS SPECIES.

BETAM Dioscorides l. 2. c. 149. τεύτλον nominat, dicitur & σεύτλον ab impulsu, quod
facile excrefcit: Beta verò, quoniam figuram literæ β dum semine turget referre vide-
atur.

Genera: Dioscorides nigram & candidam fecit: & Theoph. 7. hist. 4. candida sapore ni-
grâ præstantior, quæ Sicula (nunc Cicla Prædictis) appellatur: at 6. hist. 3. & sylvestris in gene-
re Carduorum meminit, quæ tamen folia aculeata non habeat. Plinius l. 19. c. 8. ex Theoph.
Beta à colore duo genera Græci faciunt, nigrum & candidius, quod præferunt appellantiq. Sicu-
lum: nostri (subjungit) Beta genera faciunt Vernum & Autumnale. Idem l. 20. c. 8. Candida
nigrâq. usum proponit, & sylvestrem, quam Limonium vocant, addit, quam Dioscorides l. 4.
c. 16. λειψάνιον nominat.

Beta minor.

- I. Beta communis sive viridis. Beta agrestis, Trag. Eandem cum Beta sequenti qui volet, dicat.
- II. Beta alba vel pallefcens, quæ Cicla offic. Beta, Brunf. Tab. Ger. candida, Trag. Fuch. Tur. Cord. in Diofc. Dod. Lac. Lugd. Beta alba, Matth. Ang. Gef. hor. Lon. Ad. Lob. Cast. Cam. Beta folio breviorc & viridiorc, Cæf. Variat foliorum colore, viridi, vel ex obscuro magis virente, quam nigram vocant etiam Adverf.
- III. Beta rubra vulgaris. Beta rubra, Brunf. Trag. Lon. Dod. Beta nigra, Ang. Matth. Fuch. Dod. gal. Lac. Gef. hort. (& rubra) Cast. Lugd. Beta rubra vulgarior, Ad. Lob. Lugd.
- IV. Beta rubra radice rapæ. Beta rubra, Matth. Gef. hor. (cui & Scutloftaphylinum) Ad. Lob. Cast. Lugd. rubra Roma-

- na, Dod. Rapum rubrum, Fuch. Gef. hort. Rapum fativum rubrum, Fuch. ico. Beta nigra, Cord. in Diofc, nigra Roman. Dod. gal. Beta species 3. Ang. Cæf. Beta erythrorrhizos, Lugd.
  - V. Beta Cretica semine aculeato. In Phycopinace sub 6. & Matthiolo & Prodr. (addita figura) descripsimus. ^{v= Rumex spinosus mill. dict.}
  - VI. Beta lato caule. Beta $\pi\lambda\epsilon\tau\epsilon\rho\upsilon\kappa\alpha\lambda\omicron\varsigma$ Dalech. Lugd.
  - VII. Beta fyl. maritima ^{v= Beta maritima L. ma. dict.} Beta fyl. spontanea marina, Lob. ob.
- Beta maior folijs latissimis.*
- I. Beta pallide virens major. Beta altera, Cæf. ^{v= Beta vulgaris L.}
  - II. Beta rubra major. ^{II= Beta vulgaris L. rubra dict.}
  - III. Beta lutea major. ^{III= do.}
  - Beta flava, Gef. hor. lutea, Cam. Beta quarta radice buxea, Cæf.

Beta maritima L.
Beta lutea L.
Beta rubra L.
Beta vulgaris L.

II = Beta vulgaris L.
IV = "

BLITUM ET EIVS
Species.

Bλίτον Dioscoridi l. 2. c. 143. quasi βλητόν abijciendum, vel propter inertiam & vilitatem, vel ob insulsum fativumve saporem. Festus, à βλάξ pisce omnino inutili, deducit: licet & stolidum & insulsum significet: Blitum, Plinio l. 2. c. 22. Genera Theoph. i. hist. 9. plura dixit, at nec Dioscorides, nec Plinius, differentias proposuere. Aliud majus est, aliud minus: utrumq. album & rubrum.

II = Beta vulgaris L.
IV = "
III = Blitum minus L.
II = Blitum minus L.
I = Blitum minus L.
II = Blitum minus L.
III = Blitum minus L.
IV = Blitum minus L.
V = Blitum minus L.

- I. Blitum album majus. Blitum album, Matth. Cast. majus; Dod. Blitum majus album, Dod. gal. Ad. Lob. Lugd. Blitum, Lac. fativum album, Gef. hor.
- II. Blitum album minus. ^{anacardium v. v. d. l. 1105} Blitum, Trag. ico. Fuch. Tur. Dod. gal. Lon. Blitum minus, Dod. minus album, Ad. Blitum fyl. album, Gef. hor. fyl. minus, Thal.
- III. Blitum polyspermon à seminis copia. Blitum 3. Trag. fyl. Cam. Polysperon Calsiani, Ang. Lugd. Polyspermon, Lob. Tab. Atriplex fyl. sive Polyspermon, Ger.
- IV. Blitum rubrum majus. Blitum rubrum, Matth. Ad. Lob. ico. Cam. Cæf.

- Blitum rubens, Dodon. majus rubrum, Dod. gal. hortense rubrum, Gef. hor. Blitum rubrum minus, Matth. in ico. Lugd. Blitum nigrum, Ang. Blitum, Lob. ob. Tab. Ger.
- V. Blitum rubrum minus. an Sanguinaria, Brunf. Blitum nigrum, Trag. minus rubrum, Dod. gal. ^{anacardium v. v. d. l. 1105} Blitum fyl. rubrum, Gef. Blitum rubrum minus, Ad. rubrum supinum, Lob. ico. ^{A. Blitum, S. p. d. c. 23} Blitum alterum fyl. Cæf. Hoc vel caule tantum, vel omnibus partibus rubet.

ATRI-

ATRIPLEX ET EIVS

Species.

A Τράφαξις, παρὰ τὸ ἀθρίως εὐζειν, cùm octavo die à satù prodeat, Theoph. 7. hist. 1. χρυσολάχανον, olus aurcum, à luco flore, quem fert, Dioscor. l. 2. c. 145.
Genera duo Dioscor. & Plinior. & cap. 20. sylvestre & sativum. Dividimus in hortensem, sylvestrem & maritimam.

Atriplex hortensis.

I. *Atriplex hortens.* alba five pallide virens.
Atriplex fativa, Trag. Dod. gal. Lac. Ad. Lug.
Atriplex fativa alba, Lob. ico.
Atriplex, Matth. ico. Cæs. hortensis, Fuch. Cast.
Atriplex domestica, Ang. March. fol.
Atriplex alba, Gef. hor. fativa viridis, Cord. in Diosc. *a. hortensis* L. 1493
Atriplex alba viridis, Lon.

Folio est in luteum languescente, vel pallide virente: est & nigricante.

II. *Atriplex hortensis* rubra. *a. hortensis* ^{fol.}
Atriplex fativa folio rubicundo, Trag. *a. 1494*
Atriplex rufo folio, Cord. in Diosc.
Atriplex fativa altera, Dod. gal. Lugd.
Atriplex hortensis, Dod. hortensis rubra, Lon.
Atriplex fativa, Lob. ob. fativa altera folio & flore purpureo livens, Ad. Lob. ico.
Atriplex rubra, Tab. sub fativa alba, Ger. ico.
Atriplex purpurea grandis, Cam.

Atriplex sylvestris.

I. *Atriplex* fyl. folio sinuato candicante.
Atriplex fyl. 2. Matth. Lugd. *Chenopodium* ^{altiss. 4. 319}
Atriplex fyl. Ang. Cord. in Diosc. Gef. col. Cæs.
Tab. sub *Atrip.* marina, Ger. ico.
Atriplex fyl. sinuata, Ad. vulgatio sinuata, Lob.
Atriplex fimetaria major, Thal.

II. *Atriplex* fyl. altera.
Atriplex agrestis, Trag. fyl. prima, Matth. Lugd.
Atriplex fyl. Fuch. Dod. Lon.
Atriplex fimetaria minor, Thal.
Cynocrambe 1. Cæs.

III. *Atriplex* fyl. latifolia.
Blitum 4. & Solanum 4. Trag.
Atriplex fyl. 3. Matth. Lugd.
Atriplex fyl. five Pes anserinus latifolia, laceris lacinijs, Ad. Lob.

III = *Chenopodium rubrum*, L. ^{mic. det.}

Pes anserinus, Fuch. Dod. Lon. Lugd. Cam.
Cynocrambe alterum genus, Cæs.
Chenopodium 1. Tab.

IV. *Atriplex* fyl. latifolia acutiore folio.
Blitum 5. & *Atriplicis* fyl. genus, Trag.
Bliti species, Lon. ^{v. = *Chenopodium murale*, L. ^{mic. det.}}
Chenopodium 2. Tab. sub *Atriplice fativa* purpurea, Ger. ico.

V. *Atriplex* fyl. fructu compresso roseo: hæc 1. est in Prod. ^{v. = *Atriplex rosea*, L. ^{mic. det.}}

VI. *Atriplex* fyl. mori fructu. ^{v. = *Blitum magnum*, v. 4. ^{mic. det.}}
Atriplex fyl. baccifera, Clus. hist.

VII. *Atriplex* fyl. lappulas habens. ^{v. = *Blitum capitatum*, L. ^{mic. det.}}
Hæc in Phytopinace sub 8. & in Prod. sub 2. descripta, in Matthiolo quoq; nostro depicta. In monte Ventoso Gallie Narbonensis major existit.

III. *Atriplex* fœtida.
Atriplex canina & *Blitum* fœtidum, Trag.
Tragium Germanicum, Dod. gal.
Garosmum, Cord. hist. Dod. ^{III = *Chenopodium vulvaria*, L. ^{mic. det.}}
Atriplex fyl. altera, Gef. hor.
Atriplex pusilla, olida, hircina, Ad.
Atriplex olida, Lob. Ger. canina, Lon.
Vulvaria, Cast. Tab. Lugd.

Cynocrambe affinis, Connina vulgo, Cæs.
IX. *Atriplex* angusto oblongo folio.
Atriplex fyl. altera, Dod. gal. *a. pedunc.* L. 1494
Atriplex fyl. 1. Matth. & 2. Lugd.
Atriplex fyl. polygona aut *Helxines* folio, Ad. Lob. Cam.
Atriplex fyl. humilima, Dod.
Atriplex fyl. 3. Cam. in Matth.

Folij est oblongis angustis non sinuatis, rarius foliorum principio alis duabus apposis.

X. *Atriplex* Virginiana.
Atriplicis genus, ex cuius semine pulicula fit, ex caulis cineribus Sal, quo ad saliendo cibos vtuntur: in desc. Virgineæ, vel Ind. Occid. par. 1.

Atri-

*Atriplex maritima.*I. *Atriplex maritima laciniata.**Atriplex marina*, Matth. Cast. Dod. Lugd. Cam.*Atriplex marina repens*, lutea & xerampelina, Ad.*Atriplex marina repens*, Lob.I = *Atriplex laciniata*, L.
Mull. dict.

Cynocrambe 3. genus, Cæs.

Reperitur rubro & etiam herbaceo semine.

II. *Atriplex halimi folio.**Atriplex halimoides*, Lob. ob.III. *Atriplex maritima angustifolia*: hæc
3. in Prodrōmo.III = *Atriplex marina*, L.
Mull. dict.

HALIMVS.

A λημος Dioscoridi l. 1. c. 121. id est, *marinus*, eò quòd in *maritimis* proveniat: vel rectius, ut Plinius l. 8. c. 22. *Olus maritimum salsum*, & inde nomen, nam & alibi quam in *maritimis* provenit: quòd verò Plinius sine *aspiratione* legat, forte factum quia Solinus, *Alimon* in *Creta* nasci prodidit, mirabili effectu, quòd ea *admosa* interdum nulla fames sentiat, ut inde ei nomen *impositum* sit, quòd famen arceat. Et apud Theoph. 2. hist. 20. ἀλημον legitur, ubi Gaza *Auronem* vertit.

Generum duorum Plinius l. c. scribit, *sylvestre* & *mitius*: per *mitius sativum* intelligens, quem *Tholosani* ut *Lugd. historia vulgi*, in *hortis* habent, & ab effectu *herbam Colicam* vocant: sic & *sylvestris* non longè *Tholosâ*, in quibusdam *sepibus* nascitur.

I. *Halimus latifolius* sive *fruticosus*.*Halimus*, Dioscoridi. *Alimus mitius*, Plin.an *Halimus*, Ang. *Atriplex halimoides*, 1193*Halimus*, Ad. Lob. primus, Clus. hisp. & hist.*Halimus alter* latiore folio, Cæs.*Portulaca marina*, Dod. ico.II. *Halimus verus* Dalech. Lugd. quid? *cujus* Clusius in hist. meminit, ejus fidem dubiam scribens.III. *Halimus angustifolius procumbens*.*Halimus* 2. Clus. hisp. & hist. desc.sub *Portulaca* obiter, Dod.IV. *Halimus* seu *Portulaca marina*.I = *Atriplex halimoides*, L.
II = " *portulacoides*, L. } Mull. dict.*Halimus vulgaris*, Matth. Eyst.*Halimi* alia species, *Sandalida* Cretenf. Ang. *Portulaca marina*, Dod. vt. Tur. Lem. Ad. Lob. Lugd. Tab.*Halimus* 3. Clus. hisp. & hist: sed fig. in hist. est sub 2.*Halimus* 1. *tenuiori folio*, Cæs.Videtur *Alimus sylvest.* Plinij: licet *Lemnius*, *Halimus* esse neget: & *Advers.* & *Lobelius* *Crithmum Dioscoridis* suspicentur.V. *Halimus minor*: qui in *Prod.* describitur, & nomine *Halimi aurei* arvi D. *Feurerus* *Nort-*
husâ misit.AMARANTHVS ET EIVS
Species.

A μαράθος dicitur, quasi *immarcescibilis*, eò quòd hujus *flos* decerpitus non *marcescat*, & cum cuncti *flores* defecere, aquâ *madefactus* reviviscat, & *hybernas coronas* faciat, ut habet *Plin. l. 21. c. 8.* At *Theoph. 6. hist. 6.* φλόξ dicitur, *Gaza* *Flammam* vertit.

I. *Amaranthus maximus*. A. *caudatus**Blitum*, Matth. in ico. majus, Eid. fol. 6. 1496*Blitum*, rubrum majus, Cast. Lugd.*Amaranthus purpurascens* 3. Dod. gal.*Amaranthi* species *arborescens*, Gef. hor.*Amaranthus major* floribus *paniculosis* spica-tis *purpureis*, Ad. Lob.*Amaranthus major* fl. *obsoleti coloris*, Dod.*Bliti* *peregrini* genus 1. Cæs.*Blitum* *Indicum*, Tab.*Amaranthus magnus*, Cam.*Amaranthus* *paniculâ sparsâ*, Ger.I = *Amaranthus hybridus*, L.
Mull. dict.

Qui.

Quinoa five Blitum majus Peruanum,
Clus. hist.
Amaranthus major paniculis rubris, Eyft.
Petrus Cieca, granis dicit rubris, quo se Quinto
incola sustentent, noſter alba fert.

Varia: altera hujus ſpecies paulo humilior, di-
lutiore panicularum colore & foliis anguſtioribus.

II. Amaranthus paniculâ incurvâ.
Amaranthus purpureus 2. Dod. gal.
Amaranthus holofericeis ſanguineis reticulatis
floribus, Ad. Lob. *Celsoy Catalogo. l. 6. p. 299*
Amaranthus holofericeus, Lugd. criſtatus, Cam.
Eyft. *Q. Cordalium. Index. dicit*

III. Amaranthus paniculâ conglomeratâ.
Amaranthus, Cæſ. primus, Caſt.
Flamma, Ang. *Celsoy Catalogo. l. 6. p. 299*
Amaranthus Plinii major, Gef. hor.
Amaranthus purpureus ſaturo coccineus, Ad.
Lob.
Amaranthus ſaturo cocci colore, Dod.
Amaranthus purp. Lugd. Ger. purp. major, Tab.

IV. Amaranthus ſimplici panicula.
Circæa, Trag. *Celsoy Catalogo*
Amaranthus, Matth. parvus, Cam. *l. 6. p. 299*

Amaranthus purpureus, Fuch. Tur. Dod. gal.
Cord. in Dioſc. & hiſt.
Amaranthus Plinii minor, Gef. hort.
Amaranthus communis minor. Eid. col.
Amaranthus anguſtifolius ſimplici ſpicatâ pani-
culâ, Lob.
Amaranthus anguſtifolius, Lugd.
Amaranthus vulg. Tab. ſub Amarantho cocci-
neo, Ger.

Amaranthus ſpicatus, Eyft.
V. Amaranthus folio variegato.
Celofia, Trag.
Blitum maculatum peregrinum, Theombrotum
Plinii quibusdam, Corchoro cognatû, Gef. hor.
Blitum maculoſum & herba Papagalli, Dod.
Amaranthus tricolor, Ad. Lob. Tab. Ger. Eyft.
Amaranthus altera, Caſt.
Amaranthus pictus, Cam.
Symphonia Plinii & Gomphrena, Lugd.
Bliti peregrini alterum genus, Cæſ.

Varietas colorû, in altero hilarior extremo ſa-
vo, medio puniceo, reliquo viridi; aliquando vi-
ridi, luteo, rubro: in altero obſcurior, illum ſce-
minam, hunc marem faciunt.

v = Amarantho
|| =
} Mollis. Præc.
} *Celsoy Catalogo*
} *Cordalium*

PARIETARIA.

F *Ætym Dioſcoridi l. 4. c. 86. à ſemine aſpero veſtibus tenaciter adhærente: ἄσπερος Galeno 6. ſimpl. quòd
Perdices hac delectentur. Plinio l. 22. c. 17. Helxine & Perdicium. Parietaria, quòd in parietinis exeat: unde
Muralis herba, Cæſ. l. 2. c. 33.*

I. Parietaria Officinarum & Dioſcoridiſ.
Helxine, Brunf. (cui & Parthenii 7. ſpecies)
Marth. Dod. gal. Fuch. Lac. Gef. hor. Lon. Caſt.
Lugd. Cam. cui & Urcularis Scribonii.
Helxine, Ad. (Vitriola, ſive Perdicium) Lob. Cæſ.
P. p. p. l. 6. p. 299

Helxine altera, Cord. in Dioſc.
Parietaria, Brunf. Tur. Cord. hiſt. Dod. Tab. Ger.
Parietaria vulgaris & major, Trag.

II. Parietaria minor ocimi folio.
Parietaria exigua vel 1. Trag. *P. perdicium? l. 2. p. 1498*

MERCURIALIS.

A *l. 2. c. 5. ἡ ἀνδροειδὴς, ἡ ἰσχυρὴ β. Ταῖν ο. Dioſcoridi l. 4. c. 191. Linozoſtus ſive Parthenium, Mercurii inventum
(Plin. l. 25. c. 5.) ideo Græcis, ἡ ἰσχυρὴ ποα, apud nos Mercurialis: Theoph. 9. hiſt. 19. φῦλλον cenſetur.
Genera: Dioſcoridiſ, ſemina eſt & mas, & Linozoſtus ſyl. mas, quam κυρια ἢ κυνοκράβη vocat. Theophra-
ſto ſeminiſica & mariſica: Plinio, maſculus & femina.*

I. Mercurialis teſticulata, ſive mas, Dioſc. &
Plinii. *In Annua. l. 14. p. 15*
Mercurialis, Brunf. (cui Parthenii 6. ſpecies)
Trag.
Mercurialis mas, Ang. Matth. Fuch. Dod. Lac.
Gef. hor. Lon. Ad. Lob. Caſt. Lugd. Tab. Ger.
Cam.
Mercurialis maſculum, Tur. Cord.
Mercurialis fructum ferens, Cæſ.

Phyllon arrhenogonon Theoph. Cord. in Dioſc.
II. Mercurialis ſpicata, ſive ſemina, Dioſc. or.
& Plinii.
Mercurialis vulgaris & 1. Trag.
Mercurialis ſemina, Ang. Matth. Fuch. Dod.
Tur. Gef. hor. Lac. Cord. in Dioſc. Ad. Lob. Caſt.
Lugd. Tab. Ger.
Mercurialis florens, Cæſ.
Phyllon Theligonon Theoph. Cord. in Dioſc.

Hæc unciam vix superans, Monspeffuli locis sterilibus reperitur.

III. Mercurialis montana testiculata.

Mercurialis fyl. Trag. Lon. quæ Cynocrambe; Gef. hor. *m. perennis 1485*

Mercurialis mascula fyl. Cord. hist. Thal. Cynocrambe, Matth. Fuch. Dod. Lac. Ad. Lob. qui una figura utramque expressit, Cast. Lugd. Cam.

Mercurialis mas, Fuch. Cam. ep. Matth.

Mercurialis altera vel montana, Caf.

Mercurialis canina mas, Colum.

IV. Mercurialis montana spicata.

m. perennis 1485

Cynocrambe sive Mercurialis fœm. fyl. Cam.

Cynocrambe fœmina, Eid. ep. Matth.

Mercurialis canina fœmina, Colum.

Mercurialis fyl. fœmina, Cord. hist. Thal. at Cor- do in Diosc. fœmina non invenitur.

Hæc aliquando magis foliosa est.

V. Cynocrambe Dioscoridis.

In Matthiolo nostro & Prodromo descripta figurâ additâ. *Theligionum cynocrambe L. 1411*

Alfine, Caf.

Alfine facie planta nova, Colum.

Cynocrambe legitima, Belli apud Ponam.

PHYLLOON.

Φύλλον ἀφροσύρον & ἀνδροσύρον Theophr. 9. hist. 19. habet: quem secutus Diosc. l. 3. c. 140. hic φύλλον καὶ ἀφροσύρον quosq; non distinguit, ad differentiam Mercurialis, quæ etiam Phyllon dicitur: videntur autem ambo subjectam plantam intulisse: in hoc solum dissentiant, quod Theophrasti ἀφροσύρον. Dioscorides ἀνδροσύρον vocat, & contrâ.

I. Phyllon testiculatum.

Phyllum, Matth. qui marem, at Cam. in Matth. utrumque proponit. *mercurialis testiculata*

Phyllum mas seu Arrhenogonum, mariparû, Ad.

Phyllum Arrhenogonum, Lob. ico. Lugd.

Phyllum marificum, Cluf. hisp. & hist. mas Lob. ob. Dod. (fœminam exprimit) Cast. Tab. sub. Cynocrambe, Ger.

II. Phyllon spicatum.

Phyllon theligonon, Dod. in ico. Ad. (sive fœminiparum) Lob. ico. Dod. Lugd. Ger.

Phyllum, Gef. hor. *mercurialis spicata*

Phyllon fœminicum, Cluf. hisp. & hist. Tab.

Phyllon fœmina, Cast.

Esti oleæ folio sit, aliquando tamen, licet rarius, serratis foliis circa Monspelium observatur.

SECTIO SEXTA.

LACTUCA, SONCHUS, LAMPSANA, ENDIVIA, CICHORIUM, DENS LEONIS, HIERACIUM, Chondrilla, Senecio, Jacobæa.

LACTUCA ET EJUS SPECIES.

LACTUCA, quod copia lactis exuperet, & hac auget, sed dicitur Dioscoridis l. 2. c. 165.

Genera: Dioscoridis sativa est & Sylvestris: Theophrasto 7. hist. 3. genera plura sunt. candida, cuius tria genera, laticaulis, rotundicaulis & Laconium: de sylvestri 7. hist. 6. agit: sic Plinius l. 19. c. 8. Lactuce tria genera Græci fecere, unum laticaulis, alterum rotundicaulis, tertium sessile, quod Laconicum vocant. Alii colore & satum tempore genera discernere: nigras, quæ Januario feruntur: albas, quæ Martio: rubentes, quæ Aprili: diligentiores plura genera faciunt. purpureas, crispas, Cappadocicas, Græcas &c.

Dividimus in sativam & sylvestrem. Sativam, in crispam, rotundam, capitatam Cypriam: Folio enim alia est latiore, alia longiore, crispo, plano, sinuato: colore, alia obscurius, vel etiam pallide virente, rubro, vel etiam maculis purpureis aspersis: sic capitata, alba alba, alia rubra, ac si vinum aspersum esset, alia nigra: sicq; duobus posterioribus semina nigra, albis verò candida sint.

Lactuca hortensis.

I. Lactuca sativa. *Lactuca sativa L. melle. dulc.*

Lactuca, Trag. Gef. hor. Caf. Tab.

Lactuca floretens, Matth. Lac.

Lactuca sativa, Ang. Dod. Cord. in Diosc. Lugd.

Tab.

Lactuca sativa folio Scariolæ, Ad. Lob.

Lactuca capitata, quoad ico. Fuch. Tur.

Lactuca rotunda, Lon. ico.

II. Lactuca foliis Endivie.

Endivia major, Trag. desc. & Lon.

Lactuca 4. genus, Matth.

Laetuca intybacea, Tab. Ger.

III. Laetuca maculosa.

Laetuca quinta, Dod. gal.

Laetuca Romana, Matth. Ges. hor.

Laetuca rubra, Cæs.

Laetuca fusca ac rubente purpurei coloris, rubens Plinii, Dod.

IV. Laetuca folio obscurius virente, semine nigro.

Laetuca 2. foliis obscurius virentibus, nigra Plinio, Dod.

Laetuca Romana dulcior, nigriore & Scariolæ hortensis folio, Ad.

Laetuca nigra, Cæs. Laetuca Romana, Cast.

Folia simul ligata in Endivia albescunt.

V. Laetuca folio oblongo acuto, an Laetuca Gallica, Cast. L. angustata, alie. null. det.

Hanc in Phytopinace, Prodromo, descripsimus.

VI. Laetuca Italica laciniata: de qua in Prod.

VII. Laetuca capitata.

Laetuca sativa major, quæ in caput coit, Trag.

Laetuca 3. Dod. gal. L. sativa capitata. 1. 1111

Laetuca capitata, Matth. Dod. Cast. Tab. Ger.

Laetuca seßilis, Ges. hor. Lon.

Laetuca capitata crispis brassicæ foliis, Lob. ob.

Laetuca sativa seßilis, sive capitata, rugosis crispis brassicæ foliis, Ad. Lob. ico.

Laetuca caputia cognominata, Cæs.

IX. Laetuca cripsa.

Laetuca cripsa & 3. Trag. L. sativa cripsa

Laetuca, Tur. cripsa Matth. Dod. Lugd. Cæs.

Laetuca sativa cripsa, Fuch.

Laetuca cripsa non capitata, Ad. Lob.

Laetuca cripsa 1. & 2. Tab. Ger.

Foliis latioribus & paulò angustioribus variat: hinc duæ apud Tab. & Ger. icones. Habetur alba & rubra: hæc verò durior est.

IX. Laetuca cripsa altera.

Laetuca Intybacea cripsa, Tab.

Laetuca Sabaudica crispa, Ger.

X. Paravas herba refrigerans: par. 4. Ind. or. 8.

Laetuca sylvestris.

I. Laetuca sylvestris costâ spinosâ. = Laetuca Scariole, L. null. det.

Laetuca sylvestr. Dioscor. Theoph. & Plinii, quæ Thridacine Galeni videtur.

Endivia, Brunf. syl. Lon. def.

Laetuca syl. prior, Trag. Endivia vulg. & 2. Eid.

Laetuc. syl. Ang. Matth. Fuch. Tur. Dod. Lac. Lon.

Cast. Lugd. Thal. Cæs. Col.

Laetuca agrestis, Cord. in Diosc. & hist.

Seris domestica, altera Laetucina Dioscoridis, Ad.

Seris domestica, Lob.

Laetuca syl. vera, Lugl. desc.

Scariola & Serriola, Eric. Cord.

II. Laetuca sylvestris odore viroso.

Endivia major & 1. Trag. Lonico. = Laetuca virosa, L. null. det.

Laetuca syl. verior & Thesion, Lugd. ico.

Laetuca agrestis, Cord. hist. ico. Lob. ico.

Laetuca agrestis, Scariolæ hortensis folio, Laetucæ flore, Opii odore, Ad.

Laetuca syl. Anglica, odore Opii similis, Cam.

III. Laetuca mœtana purpureoærulea major.

Laetuca syl. purpureo flore, Ges. hor. Purpureoærulea purpurea B. L. 1121

Laetuca sylvatica, in Cord. hist. cap. de Soncho.

Sonchus arborefcens puniceo flore, Ges. hor.

Laetuca syl. ἐπιδαρυμῶ. Thal.

Libanotis Theoph. sterilis, Tab.

Sonchus 3. Eid. sub Eryfimo syl. Ger. ico.

Sonchus mont. purpur. πυργώταλον Col.

IV. Laetuca mont. purpureoærulea minor.

Sonchus 2. vel lævis purp. flore, Clus. pan. Purpureoærulea purpurea B. L. 1121

Sonchus levior Pannonicus 4. purp. flore, Eid. hist.

V. Laetuca sylvestris Peruviana.

Laetuca syl. pumila, Monardi & Lugd. quid?

VI. Laetucii folia renalis.

Herba ad renû morbos utilis Monardi, & Lugd. quid?

SONCHUS ejusq. SPECIES.

Σ 0720 Dioscoridi l. 2. c. 159. & Theoph. 6. hist. 4. Σὸν ἢ Σολῶν ἄγερ, quòd succum salubrem, qui stomachi ro-
siones lemit & nutritibus lac auget, fundat, Latinis Cicerbita, Laetucella, Lacteron, quòd caule dissecto, lac co-
piofum defluat.

Genera duo Diosc. alter sylvestrior, magisq. spinis horrens: alter, qui teneritate quadam mollescit: Theophrastus
spinosi meminit. Plinio l. c. 22. Sonchus albus & niger, Laetuca similes ambo, nisi spinosi essent.

I. Sonchus asper non laciniatus.

Intybus syl. seu erratica acutis foliis, Trag.

Sonchus asper major, Cord. hist.

Sonchus tenerior aculeis asperior, aut horridiu-
scula, Lob. ob.

Sonchus lævis tenerior, Ad. Lob. ico.

1 = Sonchus olivaceus, L. var. 5
null. det.

Q 2

Son-

Sonchus asperior, Lugd. 3. asperior, Dod.

Sonchus alia in rudibus, Cæf.

III. Sonchus asper laciniatus & nō laciniatus.

Cicerbita asperior, Er. Cord.

Sonchus spinosus, Ang.

Sonchus aspera, Matth. Fuch. Tur. Lac. Gef. hor. Lob. ico. Cast. Lugd. asper, Lon. Tab. sub lævi habet Ger. III = *Sonchus asperior*, L. v. 1. 5. *mic. det.*

Sonchus sylvestrius aspera, Dod. gal.

Sonchus asper, Eid. fol.

Sonchus, Cord. in Diosc. Cæf. cui & Sonchus alter Dioscoridis.

Sonchus asper minor, Cord. hist.

Sonchus lævis tenerior latifolia, Ad. Lob. ob.

Sonchus lævis latifolius, Lugd.

Andryala major, Dalech. Lugd.

Folia habet laciniosa dentis leonis, ubi solo squalidior oritur: at si lætior, non laciniata, Displaci aut Lactucæ: & senum septenū ve cubitorum proceritatem aliquando assequitur.

III. Sonchus asper laciniatus Creticus: qui I. in Prodromo.

IV. Sonchus asper subrotundo folio: est major & minor: qui 2. in Prod. *Trag.* *col. det.* *L. 111*

V. Sonchus lævis laciniatus latifolius.

Intybus syl. seu Erratica tertia, Trag.

Sonchus lævis, Matth. Gef. hort. Dod. Cast. Lugd.

Sonchus lenis seu lævis, Cord. hist.

Sonchus non aspera, Fuch. tener, Ang.

Sonchus tenerior non aspera, Dod. gal. &

Lactuca leporina Apuleii.

Endivia syl. Lon. ico.

Sonchus lavis vulgaris, foliis laciniatis dentis Leonis, Lob. V = *Sonchus heracens*, L. v. 1. 5. *mic. det.*

Sonchus lævis laciniatis foliis, Lugd.

Sonchus in collibus umbrosis, Gef.

Andryala minor, Dalech. Lugd.

Sonchus lævis alter flore luteo, & tertius flore niveo, Tab.

Sonchus lævis flore albo, & alter fl. niveo, Ger. Flore est luteo, rariū niveo, vel albo.

VI. Sonchus lævis in plurimas & tenuissimas lacinas divisus: hic 3. in Prod. S. tenuissimus, L. 117.

VII. Sonchus lævis laciniatus muralis parvis foribus. *Sonchus muralis*, L. 111.

Scariola syl. Lactucæ species Galeno, Ang.

Lactuca syl. luteo flore, Gef. hor.

Sonchi genus læve, Eid. in ap.

Sonchus lævis alter, Matth. Cast. Lugd.

VI = *Sonchus tenerimus*, L. *mic. det.*

Sonchus alter folio profundis laciniis sinuato heraceo, Lob.

Sonchus 4. lavis alter, Lugd.

Sonchus lævior vulgaris, Clus. hist.

Lactuca murorum, Cæf. 9

Sonchus sylvaticus 4. Tab.

Major & minor reperitur.

IX. Sonchus lævis minor paucioribus laciniis. IX = *Sonchus asperior*, L. v. 1. 5. *mic. det.*

Sonchus lævis latifolius, Tab. Ger.

Est angustioribus foliis in incultis: latioribus in vinetis.

IX. Sonchus lævis angustifolius.

Sonchus lævis Matthioli, apud Lob. ico.

Sonchi genus, terra crispa, Gef. hor.

Terracrepulus in Hetruria, Cæf.

Crepis Dalechampii, Lugd. *Sonchus laciniatus* *L. ch. 1114*

X. Sonchus angustifol. maritim. qui 4. in Prod. *Sonchus maritimus*, L. ch. 1116.

Sonchus montanus.

I. Sonchus lævis laciniatus cæruleus, vel Sonchus alpinus cæruleus.

Intybus *malivum* & Harcynica, Thal.

Sonchus lævis flore cæruleo, Clus. pan. &

Sonchus lævior Austriacus cæruleo flore, Eid. hist. I = *Sonchus alpinus*, L. *mic. det.*

Sonchus cæruleus & Sonchocichoreum, Cam. in Matth.

Sonchus cæruleo flore, Eid. hort. qui duum generum dicit.

Sonchus lævis 4. flore cæruleo, Tab.

Sonchus flore cæruleo, Ger.

II. Sonchus lævis laciniat. lut. mont. major.

Sonchus Dendroides Dalechampii, Lugd.

III. Sonchus lævis laciniatus luteus minor: qui 5. in Prod.

Sonchus hirsutus sive villosus.

I. Sonchus villosus luteus major. *Andryala villosa* *L. ch. 1136*

Sonchus lanatus Dalechampii, Lugd.

Magnitudine variat, caule aliquando sesquicubitali, cubitali & pedali.

II. Sonchus villosus luteus minor: hic 6. est in Prod. *Andryala sinuata*, L. ch. 1137.

III. Sonchus latifolius leviter hirsutus. Cichoreum syl. alterum *amæis*, sive Cichoreum dulce, Colum.

Soncho affinis Lampfana vulg., sed malè.

I. Soncho affinis Lampfana domestica. Chrysolachanum Plinii, Ruel.

Lappula communis, L. 1114. Lampfa-

III = *Sonchus asperior* *laciniatus*, L. *mic. det.*
IV = "
V = "

Lampſana, quibusdam Napium, Dod. gal.
 Sonchis cognatum, Gef. hort.
 Cichorium vel Sonchi genus, Eid. col.
 Lampſana, Ad. Lob. Dod. Lugd. Thal. Cam. cui &
 Papillaris in Pruſſia. 8
 Sonchus ſyl. I. Tab. & 3. Eid. ico.

Sonchus ſylvaticus, Ger.
 Foliiſ aliquid proruſ integris, aliquando in lacinias aliquot diſſectis, Thalius notavit.

II. Soncho affinis Lampſana ſylvatica.
 Sonchus ſylvaticus 2. Tab.

INTYBUS SIVE ENDIVIA, CICHOREUM VE ejusq; ſpecies.

Soncho ſubjungit Dioſcorides l. 2. c. 260. Σεβει, cujus verba ſic interpretamur: Seris duum generum, quorum Sylveſtris Picris, & Cichorium vocatur: qua verò ex hac latioribus eſt foliis, ſtomacho commodior eſt hortenſi: Et hujus etiam dua ſpecies ſunt, quarum hac laetuca ſimilior & latifolia: altera verò anguſtiore eſt folio & amaro. Intubi meminit Theoph. 7. hiſt. 7. inter olera numerãdo, & univerſa genera Intyborum amara dixit, 2. cauſ. plant. 7. Cichorea quoque mentio 7. hiſt. 9. uti & Intybi erratici 1. hiſt. 15. Plinio l. 20. c. 8. Intubum erraticum Ambugiã appellavere: in Aegypto Cichoriam vocant, quod ſyl. ſit. fativum autem Serin, quod eſt minus & venoſius. Et ſyl. genus alii Hedyſnoidea vocant, latioris folii. Seris & ipſa lactuca ſimilima duorum generum eſt: ſylveſtris melior, nigra iſta & aſtiva; deterior hyberna & candidior.

I. Intybus fativa latifol. ſive Endivia vulgaris.
 Seris domeſtica latifolia, Dioſcoridi.
 Intubum & Seris hyberna, Plinio.
 Scariola Arabum interpretibus.
 Intubus ſive Endivia, Trag.
 Intubus, Tur. major, Matth. *12 Cichorium Endivia L. male, Ado.*
 Intubum fativum latifol. Fuch. Dod. gal. Lob. Lugd.
 Intybum fativum, Cord. in Dioſ. Dod. Ger.
 Intybum latifol. Italicum, Gef. hor.
 Cichorium fativum, Eid.
 Intybus hortenſis, Lac.
 Intybus fativa major, Caſt.
 Seris (ſive Endivia alba) Ang. Gef. hor. Lob. ico.
 Seris ſive Intybum fativum latifolium, Ad.
 Endivia, Gef. hor. hortenſis, Cam.
 Intybus major fativa, ſive Cichorium domeſtic.
 Tab.

Floribus eſt cæruleis, raro cædidis, ut & minor.

II. Intybus fativa anguſtifolia.
 Intubus ſive Endivia minor, Matth.
 Intybum fativum anguſtifol. Fuch. Dod. gal. Lugd.
 qui & Dod. & Matth. figuram habet.
 Intybus hortenſis alter, Lac.
 Intybum anguſtifol. Scariola aliquibus, Gef. hor.
 Cichorium fativum, Cord. hiſt.
 Cichorium anguſtifolium, Lon.
 Scariola, aut Endiviola, Ad.
 Intybus minor 1. & Intybus. minus album, Tab.
 Serium, Cichorium fativum minus, Eid. ico.
 Intybum ſyl. & Intybus. ſyl. latifolium, Ger. ico.
 Intybus fativa minor, Caſt.

III. Intybus criſpa: Matth. Tab.

11 = Cichorium Endivia, var. L.
 melle. det.

Seris ſive Intybus criſpa, Ad.
 Intybum criſpum, Lugd.
 Endivia criſpa, Ger. Romana criſpa, Cam.

CICHORIUM M.

I. Cichorium fativum.
 Seris fativa, Ang. Lob.
 Cichorium domeſticum, Matth. Caſt.
 Cichorium hedyſnois, Lac.
 Cichorium fativum cæruleum, Ad. Lob. ico.
 Cichorium latioris folii, Dod.
 Cichorium fativum latifolium, Lon.
 Intubum ſyl. latifolium, Lugd.
 Cichorium fativum & album fativum, tres fig. apud Tab. & Ger. ſub fativo, fativo latifolio & ſyl.

II. Cichorium ſyl. ſive Officinarium.
 Seris ~~mixta~~ Dioſcoridi: cichorea Theoph.

Intubum erraticum, Plinio. *11 = Cichorium Intybus, L. melle. det.*
 Solſequium, Brunf.
 Cichorea, Trag. ſylveſtris, Matth.
 Seris ſyl. Ang. Lob. Seris picris, Lob. ico.
 Senis ſyl. picris, Cichorium, Ad.
 Cichorium ſyl. Gef. col. Dod. Caſt. agreſte, Lon.
 Intybum agreſte, Er. Cord. Gef. hort. ſylveſtre,
 Fuch. Dod. gal. (cui & Ambubeia) Cord. hiſt.
 Thal.
 Intubum ſyl. anguſti fol. Matthioli, Lugd.
 Hypochæris Dalechampii, Lugd.
 Cichorium, Lac. Cord. hiſt. Cæli Tab.
 Hieracium latifolium, Ger. ico.

Duplex eſt, alterum folio proruſ integro, unciarum duarum quandoq; latitudine: alterum, in lacinias diviſo, Thal. At hujus floris color com-

munitur cæruleus, est & candido & roseo: aliquando caulis latitudinem digitorum quatuor acquirit.

III. Cichorium spinosum, quod in Matthiolo, Tabernæmontano emaculato, & in Prodrromo, addita figura descripsimus.

Cichorium spinosum Creticum Belli, Pona.

Cichorium spinosum, vulgò *marigold*, h. e. Hydris spina, Belli in ep. 4. ad Clus.

Chondrilla genus elegans cæruleo flore, Clus. histor. *m. cichorium spinosum L. m. d. d.*

Cichorium syl. luteum.

I. Cichorium pratense luteum hirsutie asperum, vel Hieracium hirsutum foliis caulē ambidentibus.

Cichorea 3, sive lutea, Trag.

Hieracium prat. asperum, Ges. col.

Cichorium luteum, Tab. Ger.

Intybus syl. seu Cichorium syl. flore luteo, Thal.

Lactariola altera, Cæf.

Variat: nam aliud foliis est integris, aliud divisus: illud, quadruplex est: 1. caule & foliis spinulis horret: 2. folia infernè aspera, supernè glabra in ambitu exasperata: 3. foliis angustioribus asperis: 4. caule brachiato foliis palmaribus, in ambitu profundè, ut Dentis leonis, divisus: ut Thallus monet. Flor albo notavit Tab. & Cichorium luteum 2. facit.

II. Cichorium part. hirsutum vesicarium.

Cichorium syl. vesicarium pratense, Colum.

III. Cichorium mont. angustif. hirsutie asperū.

Hieracium intybaceum asperum, vel 9. Tab.

Hieracium asperum, Ger.

IV. Cichorium prat. luteum lævius.

Hedypnois, Dod. gal. Ad. Lob. cui & Aphaca,

Theoph. *cupis cichorium L. 1136*

Cichorium luteum, Ad.

Dentis leonis 3. species, Dod. Tab.

Aphace Dalech ampii, Lugd.

Endivia syl. Cæf.

Dens leonis cichorizata, Ger.

HIERACIUM ejusq; SPECIES.

I Epistemon Dioscoridis l. 3. c. 72. Latine Accipitrina, ab accipitre, qui in ea, nomen habet. (Hieracia ab aliis Plinio) quoniam accipitres scalpendo eam succoq; oculos tingendo, obscuritatem cum sensere discutiant, Plin. l. 20. c. 7. ubi inter Lactucam sylvaticam refert, & cum ea confundit: dicitur & *Σοχημα*.

Genera: magni & parvi Dioscor. meminit: recentioribus plures sunt differentiæ.

Hieracium dentis leonis folio acuto.

I. Hieracium majus folio Sonchi, vel Hieracium Sonchites.

II. Hieracium minus *Sonchus arvensis, L. m. d. d.*

Dens Leonis.

I. Dens Leonis latiore folio.

Aphaca ex olerum genere, Theoph. 7. histor. 7. & 10. *Leontodon taraxacum L. 1122*

Aphace, Plin. l. 21. c. 15. & 17. & Hedypnois, Plin. l. 28. c. 8.

Dens leonis, Brunf. Matth. Dod. Lob. (& corona & caput Monachi) Tab. Ger.

Hieracium majus, Trag. parvum, Cord. in Diosc.

Hieracium minus, Ges. hort.

Hedypnois major, Fuch.

Chondrilla Galeni, Ang.

Chondrilla altera & rostru porcinu, Dod. gal. Thal.

Dens leonis vulgi, sive Urinaria, Ad.

Taraxacon minus, Lon.

Aphace, Cæf.

Hedypnois Dalech ampii, Lugd.

Habetur & major & media quæ vulgarior est: folio acutiore, aliquando obtulo.

II. Dens leonis angustiore folio.

Aphaca angustioris folii, Cæf. *Leontodon tenuis L. 1122*

III. Dens leonis asphodeli bulbulis.

Cichorium Constantinopolitanum Matth. Cæf.

Lugd. *Leontodon tuberosum L. 1123*

Dens leonis Monsperliensium, Ad. Lob. ob.

Chondrilla altera Dioscoridis, Lob.

Dens leonis altera, Tab.

IV. Dens leonis latior, caulescens, qui 1. est in Prod.

V. Dens leonis tenuissimo folio: qui 2. in Prod. *Hieracis pedata L. 1137*

Hieracium fecidum 3. Colum.

VI. Dens leonis minor foliis radiatis: 3. in Prod. *Hieracis radiata L. 1137*

an Trincjarella, Camer.

VII. Dens leonis min. aspero folio: hic 4. in Prod.

VIII. Dens leonis minimus.

Cichorium syl. pumilum sive Hedypnois, Clus. cur. post.

an Intybus 2. Trag.
Hieracium majus, Matth. Fuch. Dod. gal. Lac.
Tur. (sub Hippoglossi figura) Ad. Lob. Cæf. Thal.
Taraxac-

Taraxacon majus, Lon.

Hieracium minus Dalechampii, Lugd.

Hieracium magnum, Casf.

Aliquando folio asperiore inter segetes reperitur: communiter erectum: nonnunquam reclinatum.

II. Hieracium majus foliis Sonchi semine curvo. *Tragopogon picardus* ^{et} *maius det.*

Hieracium majus Creticum sativum, Gesf. hor.

Hieracium Creticum pro Endivia lutea misitum, Cam.

III. Hieracium majus erectum latifolium.

Sonchus 3. Clus. pan. vel 3. lavis altissimus, Eid. hist. quoad iconem.

IV. Hieracium majus erectum angustifolium.

Hieracium majus Diof. Tab. Ger. *Hieracium* ^{latifolium} _{6. 1130}

Hinc ut & priori, aliquando prima folia obtusa sunt.

V. Hieracium arborescens palustre.

Sonchus 3. Clus. pan. vel 3. lavis altiss. vel Auftriacus 5. Eid. hist. quoad descript.

Sonchus arborescens, Tab. Ger.

VI. Hieracium dentis leonis folio, flore suaverubente. *Crepus rubra* 6. 1133

Hieracium Apulum, sua verubente flore, Colum.

VII. Hieracium dentis leonis folio monoclouon.

Hieracium intybaceum vel 6. Tab.

Variat: culmo unico nudo ex radice: aliquando pluribus, iis tamen singulis ex radice exurgentibus: rarissime culmo bipedali ramoso, subaipero, cujusmodi in Italia reperitur.

IX. Hieracium in tenuis glabrum, foliis elegantervirentibus: hoc 2. est in Prod. *Crepus virens* 6. 1134

IX. Hieracium asperum flore magno dentis leonis. *Tragopogon Dalechampii*, ^{et} *asper.*

Hieracium foliis & floribus dentis leonis bulbosif, Lob. ico.

Viperea vel Scorzonera Italica, Cast. ico.

X. Hieracium dentis leonis folio hirsutiae asperum minus laciniatum.

Hieracium alterum faxat. montan. Colum.

XI. Hieracium dentis leonis folio hirsutiae asperum magis laciniatum: quod in Prod. i. est.

XII. Hieracium hirsutum ferè unbellatum.

Hieracium nonum, Clus. hist.

Hieracium dentis leonis folio obtuso.

I. Hieracium dentis leonis folio obtuso majus.

Hieracium minus primum, Dod. gal.

Hieracium longius radicatam, Ad. Lob. Ger.

Hieracium macrorrhizon, Tab.

Apargia Dalechampii, Lugd.

II. Hieracium dentis leonis folio obtuso minus, flore magno: hoc 3. in Prod.

III. Hieracium dentis leonis folio floribus parvis: quod 4. in Prod. *H. glutinosum* 6. 1130

IV. Hieracium dentis leonis folio bulbosum: hoc 5. est in Prod. *Niphocharis radicata* 6. 1141

V. Hieracium min. dentis leonis folio subaspero.

Hypochæris porcellia, Tab. Ger.

an Hieracium minimum, Colum.

VI. Hieracium minus dentis leonis folio oblongo glabro. *Niphocharis glabra* 6. 1140

Hyoseris altera vel angustifolia, Tab.

VII. Hieracium minus flore ex albo carneo.

Hieracium parvum Creticum, Clus. hist. ap. r.

IX. Hieracium minus folio subrotundo.

Hieracium minimum vel 8. Clus. pan. in histor. 9.

icone, at descriptione. *Niphocharis minimum* 6. 1138

Hyoseris latifolia vel macula, Tab.

Hyoseris mascula, Ger.

Variat ratione loci: nam in siccoribus natum minus est, quemadmodum Clusius pingit:

at locis lætioribus, pluribus est caulibus palmaribus.

an Hieracium minus Hyoseridis latifoliae facie.

Eyft. Sed hoc semen papposum fert.

IX. Hieracium Baticum, Clus. in cur. post.

Hieracium Chondrilla folio.

I. Hieracium maximum Chondrilla folio asperum: quod 6. est in Prod. *Crepus brevis* 6. 1136

II. Hieracium Chondrilla folio hirsutum.

Hieracium foliis & facie Chondrilla, Lob. ico.

Cam. *Crepus testaceus* 6. 1135

Hieracium r. Tab.

Variat: in Germania hirsutum & majus. Monepsilli minus & lævius: at utrobique foliis laciniatis: in Italia & minus & lævius, & foliis solum dentatis, provenit.

III. Hieracium Chondrilla folio glabrum.

Hieracium 5. five aphacoides, Tab. Ger. *Crepus lactosum* 6. 1137

IV. Hieracium Chondrilla folio glabro radice succisâ, majus. *Zenobium artemisioides* 6. 1123

Hieracium minus, Trag. Ang. Matth. Fuch. Lac.

Gef. Cast. Tab. minus alterum, Dod. gal.

Succisa tertia, Trag.

Hieracium minus præmorsâ radice, Ad. Lob.

Hieracium 4. Dod.

Sonchus, Lon.

Picris Dalechampii, Lugd.

Hieracium leporinum, Ger.

Variat foliorū incisuris profundioribus, & hoc Hieracium nigrum, Tabren. & Ger. (quod Hieracium foliis Coronopi dici posset) nominant: vel minus profundis.

V. Hieracium Chondrillæ folio glabro radice succisâ, minus. *Leontodon tuberosus*

Lagopus 3, vel Laſuca leporina, Trag.

Laſuca leporina Apuleii, Ang.

Hieracium quintum, Dod.

Apargia Dalechampii, Lugd.

At si quis 4. & 5. solum magnitudine, foliorum latitudine, & angustia differre velit, facile assentiar.

Hieracium Intybeo folio.

I. Hieracium Intyb. flore luteo: hoc 8. in Prod.

II. Hieracium intybeum flore magno albedo: hoc 9. est in Prod.

III. Hieracium intybeum fl. ex purpura rubentibus. *Crepus rubra* l. 1132

Hieracium intybeum 10. Clus. hist.

Hieracium Cichoraceo folio semine adunco.

L. Hieraciū capitulū inclinans semine adunco. Hieracium facie hedynois, Lob. ico.

Rhagadiolus, Cæs. *Hypocissus hedynois* l. 1138

Magnitudine & parvitate, foliis magis minusve sinuosis, ad agros Monspelientes variat: & in hortum translatum asperitatem penè amittit.

II. Hieracium siliquâ falcatâ.

Hieracium Narbonê falcatâ siliquâ, Lob. Lugd.

Rhagadiolus alter, Cæs. *Lapidea elatior* l. 1139

Hieracium Monspelicum & Narbonense, Tab.

Hieracium falcatum, Ger.

Quod Monspeliū crescit, foliis est latioribus: quod Patavii, angustioribus, à quibus Sonchus stellatus, Chondrilla stellata, & Cichorium stellatum nominatur.

III. Hieracium proliferum falcatū: quod 10. in Prod. *Crepus barbatus* l. 1131

an Hieracium minim. alterum fortè, Clus. hist.

Hieracium calyce barbato, Colum.

IV. Hieraciū minim. falcatū: quod 11. in Prod.

Hieracium montanum hirsutum.

I. Hieracium echioides capitulis Cardui benedicti. *Picris echinoides* l. 1135

Hieracium montanum folio Lycopsis, Ad.

Buglossum echioides luteum Hieracio cognatū, Lob. ico.

Buglossum luteum, Cam. Ger.

Hieracium echioides, Tab.

II. Hieracium mont. rapifolium: quod 12. in Prod. *Crepus saxatilis* l. 1132

III. Hieracium alpin. asperum conyzæ facie. Hieracium Britann. vel 4. Clus. pan. & hist.

IV. Hieracium mont. dentis leonis folio incano, vel laciniatum lanuginoso folio.

Hieracium mont. laciniato folio, vel 7. Clus. pan.

Hieracium 8. folio hedynoidis, Eid. hist.

Hieraciū mont. angustif. foliis Cichoraceis, Tab.

Hieracium 7. Clusii, Ger. *Leontodon hirsutus* l. 1134

V. Hieracium mont. foliis dentatis flore magno: quod 13. in Prod.

VI. Hieracium alpinum latifolium hirsutic incanum flore magno. *Hypocissus montana* l. 1133

Hieracium 1. latifol. Clus. pan. & hist. Ger.

Hieracium phlomoides, Tab.

Hieracium latifol. Pannonicum, Cam.

Folio est interdum sinuoso, interdum laciniato: maculis aliquando lividis insignitis, plerumque carentibus.

VII. Hieracium alpinum latifolium villosum magno flore. *H. villosum* l. 1130

Hieracium alpinum hirsuto folio, vel 5. Clus. pan.

Hieracium 5. villosum, Eid. hist.

Hieracium latifol. montanum, Tab.

Hieracium 5. Pan. Cam. 5. Clusii, Ger.

IX. Hier. ramosum magno flore: quod 14. in Prod.

IX. Hieracium montanum hirsutum ramosum parvis floribus.

X. Hieracium mont. hirsutum minus.

an Intybi 5. species, Thal?

Hieracium mont. alterum, Col.

Hoc etiam in muris Patavinis palmi altitudinem non excedens, observavimus.

XI. Hieracium alpinum non laciniatum flore fusco: quod 18. in Prod. *H. aureum* l. 1137

Hieracium Germanicum 1. Colum.

XII. Hieracium hortense floribus atropurpureiscentibus: quod 19. in Prod.

Hieraciū latifoliū peregrinū phlomoydes, Eyst. Pilosella major quibuidam.

XIII. Hieracium pumilum saxatile asperum radice præmoria: quod 15. in Prod.

11. *Crepus alpinus* l. 1131 an Hier-

an Hieracium pumil. 4. Colum. quia glabrum dicit.

XIV. Hieracium mont. lanuginosum laciniatum parvo flore: quod 16. in Prod.

XV. Hieracium alpin. pumilum folio lanuginoso. *H. alpinum* L. 1124

Hieracium pumilum 2. Colum.

XVI. Hieracium mont. angustifol. nonnihil incanum. *Leontodon hispidum* L. 1124

Hier. mont. vel 6. Clus. pan. & hist. Cam.

Hieracium montan. angustifol. 2. Tab.

Hieracium 6. Clusii, Ger.

Variat foliis magis minusve incanis, iisque integris vel minimum laciniatis: est & tertia foliis integris, atrovirentibus, minimeq; incanis.

Hieracium montanum glabrum.

I. Hieracium mont. latifol. glabrum majus. Hieracium montan. majus latifolium. Tab. sub Chondrilla Hispanica, Ger. ico.

II. Hieracium montan. latifolium glabrum minus. *H. palustre* L. 1129

Hier. mont. latifol. minus, Tab. Ger.

III. Hier. alpin. pumilum chondrilla folio: quod sub 7. in Prod. *H. chondrillaefolium* L. 1125

IV. Hieracium Tragopogonis folio.

Scorionera 4. Clus. pan.

Hieracium 7. vel pumile, Eid. hist.

V. Hieracium capillaceo folio: quod 17. in Prod.

Hieracium Murorum. Pulmonaria Gallica dicta.

I. Hieracium murorum folio pilosissimo.

Auricula muris major, Trag.

Pulmonaria Gallica, Scop. regia fortè Plinii, Gesl. hort. *H. pilosissimum* L. 1128

Sideritis Plinii latissimo folio, Eid.

Pulmonaria Gallor. flore Hieracii, Ad. Lob. Clus. hist.

Pulmonaria Gallica sive aurea, Tab.

Corchorus Dalechampii, Lugd.

Pilosella major Gallorum, Thal.

an Costa, Cam.

Variat in pictura; Tragus, Lugdun. & Taber. foliis subrotundis & pilosis: at Lobelius, glabris & oblongis pingit: sic folia quandoque parte inferna rubent: aliquando albis maculis asperis, conspiciuntur.

II. Hier. murorum laciniat. min. pilosum.

Pulmonaria Gallica fœmina, Tab.

H. cyathoceras L. 1128

Hoc folio est modò latiore, modò angustiore, & hæc

Pulmonaria Gallica tenuifolia, Tab. dicitur.

III. Hieracium murorum angustifoliū non sinuatum: quod 20. in Prod. *Hieracium cyrensam* L. 1126

Hieracium pratense.

I. Hieracium profundè sinuatum pubescens: quod 21. in Prod.

II. Hieracium pratense latifolium non sinuatum majus. *H. pratense* L. 1126

Intybus *ἰντύβος* ὕλη & major, Thal.

III. Hieracium prat. latifol. non sinuatum minus.

Intybus *ἰντύβος* ὕλη & minor, Thalia.

Hieracium fruticosum.

I. Hierac. fruticos. latifolium foliis dentatis glabrum: quod 22. in Prod.

Hieracium majus latifolium, vel 2. Clus. pan. & hist.

Hoc etiam caule graciliore & foliis angustioribus, in reliquis conveniens, reperitur.

II. Hieracium fruticosum latifol. hirsutum.

Erinus, Matth. *H. & abardum* L. 1137

Basilicum aquaticum, Cast.

Hieracium frutescens latifoliū polyanthos, Eyst.

Variat: 1. foliis uncias quinq; longis, sesquinciam latis, subrotundis, dentatis & asperis, quemadmodum Patavii provenit, & a Guilandino, Militaris Galeni & Lactaris Plinii, dicebatur. 2. foliis est multò longioribus, angustioribus, parum dentatis, molli lanugine pubescentibus, quod apud nos reperitur, licet rarius.

III. Hieracium fruticosum subrotundo folio: quod 23. in Prod.

Hieracii foliati nomine D. Jungerm. misit.

IV. Hierac. fruticosum angustifol. majus.

Hieracium Sabaudum, Ad. Lob. Lugd. *H. umbellatum* L. 1131

Hieracium alterum grandius, Lob. ico. Cam.

Hieracium primum, Dod.

Hieracium majus angustifol. vel 3. Clus. pan.

Hieracii 3. genus alterum angustifol. Eid. hist.

Hieracium mont. angustifolium 1. Tab.

Hieracium intybaseum, Ger. ico.

Caule est aliquando magis, aliquando minus aspero. foliis magis minusve crenatis, longioribus & angustioribus, brevioribus, & latioribus.

V. Hieracium fruticosum minim: quod 24. in Prod.

(cui Cyarus forsâ Plinii) minus Matthioli, Lugd.
 Coronopus quidam flore cæruleo, Gef. col.
 Sesamoides parva Diosc. Ad. Lob.
 Chondrilla species tertia, Dod.

Catanance quorundam, Lugd.
 VII. Chond. cærulea cyani capitulis altera.
 Sesamoides parvū fl. magis cōpleto, Cam. ad Matt.
 Chond. Sesam. dicta cærulea flore cōpleto, Eysf.

SENETIO ejusq; SPECIES.

SENETIO *νερέπων* Dioscoridi l. 4. c. 97. quasi *Vernus senex*, quod flores vere capillorum ritu canescant, & sin languinem abeant. Theophrastus 7. hist. 7. inter olea & intubacea numerat: quod per totum annum penè assidue germinat florū productione, 7. hist. 10. semper enim alterum alteri succedens, tempora omnia occupat, idque propter alimenti quandam medocritatem, ut loquitur 1. caus. plant. 27. Plinio l. 25. c. 13. Erigeron, quod à nostris vocatur Senecio. At nullas differentias proponunt.

I. Senecio minor vulgaris.
 Erigerum, Dioscoridis ac Plinii.
 Verbena fœmina, Brunf. *S. vulgare*
 Senecio vulgaris & i. Trag. *S. vulgare*
 Senecio, Math. Fuch. Tur. Cord. in Diosc. Ang.
 Gef. hort. Lac. Lon. Ad. Lob. Lugd. Cæs. cui &
 Carduncellus.
 Senecio minor, Cast.
 Erigeron secundum, Dod. gal. minus, Eid.
 Senecio 1. Tab. sub Erygero tomentoso, Ger. ico.
 II. Senecio minor latiore folio sive montana.
 Senecio 2. vel montana, Tab. *S. apollinaris*
 Erigerum, Ger. *S. apollinaris*
 III. Senecio incanus pinguis. *S. viscosus*
 Erygeron primum, Dod. gal. majus, Eid. *S. viscosus*

Senecio foetidus, Gef. hort. Lugd.
 Erygeron tomentosum alterum, Lob.
 Erigeron foetidum seu majus, Thal.
 Jacobæa 1. vel Pannonica mollior, Clus. pan.
 Jacobæa Pannonica 1. Eid. hist.
 IV. Senecio hirsutus.
 Senecio 2. Trag. *Arctis foetida* l. 1135
 Erigerum tertium, Dod.
 Erygeron tomentosum & Senecio incana, Lob.
 Senecionis species Dodonæi, Lugd.
 Senecio tomentosa 3. Tab.
 V. Senecio ambrosiæ odore.
 Senecio flore odorato, Cam.
 VI. Senecio folio non laciniato.
 Senecionis genus Myconi, Lugd.

JACOBÆA & ejus SPECIES.

I. Jacobæa vulgaris laciniata.
 Flos S. Jacobi, Brunf. Trag. Lon.
 Senecio major sive flos S. Jacobi, Matth. Cast.
 Herba S. Jacobi, Fuch. Gef. Cæs. (Lugd.)
 Jacobæa, Dod. Ger. vulgaris, Clus. hist.
 Jacobæa Senecio, Ad. Lob. *Senecio jacobæa*
 Herba Jacobæa, Tab. *S. jacobæa*
 Artemisia *πελαγονία* & Dodonæi, Thal.
 Variat foliis: alterius sunt instar Erucae laciniata: alterius ad Raphani folia accedunt, sed minus hirsuta: tertiæ quercus tenuifoliae instar divisa sunt.
 Senecio major, Cam.
 II. Jacobæa subrotundo minus laciniato folio.
 Verbaſcolum minimum, Lugd.
 III. Jacobæa maritima.
 Jacobæa marina, vel Chryſanthemum, & Artemisa marina neotericorum, Ad. Lob. ico.
 Cineraria, Dod. Lugd. Cæs. (cui Artemisi. Diosc.)
 Jacobæa maritima Penæ, Lugd. (Cam.)
 Eruca cinerea, Eid. *Cineraria maritima*

Achavonabiat, id est, Artemisia alba, Alpin.
 IV. Jacobæa incana altera. *Senecio crucifolius*
 Jacobæa marina, Dod. gal. Lugd. *S. crucifolius*
 Jacobæa altera, Dod.
 Cineraria marina, Eysf.
 Eandem cum præcedenti dicerem, nisi Dodonæus edit. lat. à Cineraria distingueret: & in Eysf. horto, à Cineraria Lobelii alia dicitur.
 V. Jacobæa marit. sive Cineraria latifolia. *Cineraria*
 In Phytopinace. & sub 1. in Prod. descripta. *Cineraria*
 VI. Jacobæa alpina laciniata fl. buphthalmi.
 Jacobæa 3. Clus. pan. & Jacobæa Pannon. 3. latifolia. Eid. hist. *Cineraria alpina* l. 1243
 VII. Jacobæa alpina foliis rotundis ferratis.
 Conyza alpina genus, Gef. hor. & fract.
 Conyza montana, Gef. col. *Cineraria alpina* l. 1243
 Jacobæa latifolia altera, Clus. pan.
 Jacobæa 4. vel latifolia 2. Eid. hist.
 IIX. Jacobæa mont. lanuginosa angustif. non
 Jacobæa Pannonica 2. Clus. pan. & hist. (laciniata).
 IX. Jacobæa rotundif. incana: quæ 2. in Prod.

R. 2 LIBER

LIBER QVARTVS.

SECTIO PRIMA.

TANACETUM; PARTHENIUM; CHRYSANTHE-

MUM; BUPHTHALMUM; CHAMAEME-
LUM; COTULA

TANACETUM ejusq; SPECIES.

TANACETUM, forte à Tanaco, quo nomine Partheniū appellatū fuisse, Plin. testatur: Parthenion microphyllon forte Hippocratis, Hermolao. Ἀρσημὸν λεπτοφύλλον & Dioscoridis l. 3. c. 128. quibusdā videtur, nobis non uen.

Tanacetum odoratum.

I. Tanacetum vulgare luteum.

Tanacetum, Matricariæ 2. species & Parthenium,

Tanacetum vulgare, Trag. Eyst. (Brunf.

Tanacetum, Matth. Gesl. hor. Lon. Dod. Cæs. Ger.

Tanacetum citrinum, Thal. majus, Dod. gal.

Artemisia tenuifolia sive monoclonos, Fuch.

Ambrosia quibusdam, Cord. in Dios.

Athanasia vulgaris, Lac. 1. *Tanacetum vulgare, L. nunc det.*

Tanacetum millefolii foliis, Ad. Lob.

Athanasia seu Tanacetum, Lugd. Cast.

Artemisia Dioscoridis, Tab.

Flore est luteo, rarius albo, & dicitur,

Artemisia flore albo, Taber.

II. Tanacetum foliis crispis.

Tanacetum argutioribus fibris, Ad.

Tanacetum crispatū Anglicum, Lob. Lugd. Eyst.

Tanacetum crispum, Dod. Anglicum, Cam. Ger.

Artemisia fativa Anglica, Tab.

III. Tanacetū minus albū odore camphoræ.

Millefolium nobile & stratiotes vera, Trag.

Achillea, Matth. Lac. Cord. in Dios. & hist. Thal.

Cast.

Millefolium stratiotes, & Stratiotes, Gesl. hort.

TANACETUM AFRICANUM.

Plantam hanc aliqui Argemonem Dioscoridis l. 2. c. 208. & Argemoniam l. 25. c. 9. alii Othonnam Dioscor. l. 2. c. 213. & Plin. l. 27. c. 12. alii Lycopersicum Galeni: alii Caltham Plinii l. 21. c. 6. quam gravis odoris dicit: alii Petilum flos Plinii l. 21. c. 8. suspicantur. Africanus vel Tunetanus flos dicitur, eo quod primum hic flos in Germaniam fuerit illatus, quando Carolus V. Imperator apud Tunetum victoria potitus est; cum in Africa spontè proveniat. Tanacetum appellare lubet.

I. Tanacetum sive flos Africanus major flore pleno.

an Othonna Dioscoridis & Plinii.

Caryophyllus Indicus major, Matth. Lugd.

Flos Africanus major, Dod. gal. multiplex, Eid.

Ros aridica magna, Gesl. hor.

Achillea sive millefolium nobile, Tab. Ger.

Tanacetū minus, Dod. cādidis florib. Lob. Lugd.

Achillea sideritis, Lugd.

Scopa regia Plinii, Dalech. in Plin.

Floribus candidis, purpureis & aurum & multantibus, Matthiolo.

IV. Tanacetum alpinum. = Achillea *microphylla* *nunc det.*

Iva moschata Rhazis, Tanacetō cognata herbulā, Gesl. hort.

Tanacetum parvum alpinum, Lugd.

Tanacetum inodorum.

I. Tanacetum mont. inodor. minore flore.

Sideritis 3. Matthioli, quoad folia, & Lugd.

Tanacetum inodorum, Dod. Ger. fl. bellidis majoris, Eyst. *Chrysanthemum corymbosum*

Tanacetum non odorum fyl. Ad. *l. 215*

Tanacet. inodor. 2. Clus. pan. & hist.

Tanacet. non odorum, perperam sideritis Italorū,

Tanacetum album seu *ἄσπερον*, Thal. (Lob.

Athanasia Leucanthemos, Lugd.

Tanacetum Leucanthemum, Tab.

II. Tanacetum inodorum flore majore.

Tanacetum inodorum l. vel ampliore flore, Clus.

pan. & hist. = *l. v. p.*

Caltha Africana fruticosa, Eid.

Othonna major polyanthos, Ad. Lob.

Flos seu Caryophyllus Indicus major, Cast.

Flos India vulgo, Cæs.

Flos Indicus major: flore pleno, Cam.

Flos Africanus major aureus multiflorus, Tab.

Flos Afri-

Flos Africanus major polyanthos, Ger.
Caryoph. Indicus fl. multip. luteo pleno major &
Caryoph. major Indic. fl. multip. aureo, Eyst.
Caryophylli Hispan. dicti prima varietas, Col.

Variat flore, qui aliquando ad pugni magnitudinem crescit, & in globū colligitur; hinc Swær. & Bry.

Aphricanus flos max. flore aurantii colore.
Aphricanus major flore pleno: addit Bry
Caryophyllum Indicum majorem luteum, vel aureum; sic & colore est luteo, pallido, aureo. Aliquando in uno flore observata folia 230. bifida & trifida, & per margines punctis notata.

II. Tanacet. African. majus simplicis flore.
Caltha Africana fruticosa fl. simplicis, Gef. hort.
Flos Africanus major simplicis flore, Lob. ico. Tab. Ger. *Tagetes erecta. l. 1250*
Flos Ind. major. flore simplicis, Cam.

Africanus flos maximus simplex flore luteo, Swær. Bry.

Caryophylli Hispanici dicti tertia & quarta varietas, Colum.

Variat: colore est croceo, est pallente: petalis octonis, aliquando novenis.

III. Tanacetum Africanum, seu flos Africanus minor. *Diocorid. Argemone. l. 229*
an Argemone Diocorid. Argemonia Plinii.
Caryophylli Indici, Trag. Gef. hort.
Caryophyllus Ind. minor, Matth. Gef. col. Lugd. Cast.

Flos Africanus, Lob. Indianus minor, Lon.

Flos Indianus seu Viola flammea, Fuch.

Tagetes Indica, Eid. Lugd.

Othonna, Lac. Italorum, Ad.

Tanacetum Peruvianum, Cord. hist.

Caltha Africana min. flore simplicis, Gef. hort.

Viola flammea quibusdam, Eid.

Flos Portugalicus vel Indicus minor, Eid. col.

Pedua Pœnorum, Guil. pap.

Flos Indiae alter minor, Cæf.

Flos Africanus minor flore simplicis & multiflorus, Tab. Ger.

Flos Ind. minor flore simplicis & pleno, Cam.

Caryophyllus Indicus flor. luteo, simpl. minor & Caryoph. Indic. fl. aureo simp. minor, Eyst.

Variat flore simplicis & pleno: quamvis multiplicem dari Gef. hort. neget: croceos, melleos & albos reperiri, Amat^o scribit: adde & rubros: aliud citius, aliud tardius flore.

Africanus flos simplex & Africanus flos alter pleno flore, Swær. Bry.

Caryoph. Indic. fl. luteo rubescēte simp. minor & Caryoph. Indic. plenus fl. luteo rubescēte minor, Eyst.

Caryophylli Hispan. dicti altera varietas, Colum.

IV. Tanacetum Africanum minimum sericea hirsutie obtusum.

Caryophylli Hispanici dicti varietas septima & octava, Colum.

Variat flore simplicis quinis petalis, & altera polyanthos, Colum.

V. Tanacetum sive Flos Mexicanus flore fistuloso simplicis.

Caryophyllus Mexicanus fistuloso flore simplex, Colum.

VI. Tanacetum sive Flos Mexicanus flore fistuloso pleno.

Caryophyllus Mexicanus alter polyanthos fistuloso flore, Colum.

VII. Tanacet. Africanum foliis tenuissimè divisis.

Caryophylli Hispan. dicti varietas nona, Colum.

IX. Flos Indicus.

Iolo Suchil, id est, flos cordialis, figura & magnitudine cor repræsentans: Joseph. Acosta lib. 4. cap. 27.

IX. Angiers, Indiae flores holoëricum tactu referentes, in odori, aspectu amabiles: Idem.

PARTHENIUM.

¶ *Ap. 34. v. quasi Virginialis, quod morbis mulierum uterinis medeatur (hinc vulgo Matricaria) Diocorid. l. 3. cap. 155. cui & Isp. 2. cor, ut & Galeno & Aegineta. Plinius & Artemisia & Mercuriali, & huic, Parthenii nomen tribuit: at de Matricaria agit l. 25. quod in hortorū sepibus flore albo nasci scribit. Nunc meminerè.*

I. Matricaria vulgaris.

Amaracus Galeno & Aegineta.

Matricaria, Parthenii species, Brunf.

Artemisia tenuifolia, Fuch. Tab.

Artemisia ramosa altera species, Fuch. ico.

M. parthenium, l. 1250

Matricaria, Trag. Lon. Dod. Lugd. Cef. Cam. Ger.

Matricaria nostras, Ad. Lob. fl. simplicis, Eyst.

Partheniū, Matth. Dod. gal. Lac. Cord. in Dioc.

Gef. hor. Cast. Thal. 2. Tur.

Amaracus Galeni, Eric. Cord.

V. Achillea abrotani
 Matricaria

Flore luteo in sylvis cædis reperiri, Tab. scribit.

II. Matricaria odorator.

Matricaria altera ex illa, Cam.

Artemisia tenuifolia odorata, Tab.

III. Matricaria flore pleno.

Matricaria duplici flore, Lob. ico. Ger.

Matricaria pleno flore, Cam. Eyst.

Parthenium pleno five polyphylio flore, Clus. pan. & hist.

Artemisia tenuifolia flore pleno, Tab.

IV. Matricaria inodora.

Achaoan, Parthenium inodorum, Alpi.

V. Matricaria alpina Chamæmeli foliis.

Parthenium alpinum, Clus. pan. & hist.

Matricaria five Parthenium alpinum, Cam.

VI. Matricaria foliis abrotani.

Parthenium *σικερόφυλλον* Myconi, Lugd.

VII. Matricaria maritima.

Cotula five Parthenium maritima minimum, Ad. Lob. ico. *Androsace maritima* L. 1259

Parthenium maritima minimum, Lugd.

Chamamelum minimum Dalech. Eid.

CHRYSANTHEMUM ET Buphthalmum.

X *Χρυσάνθεμον*. propter flores luteos aureo fulgore splendentes, Dioscoridi l. 4. c. 58. & quia orbem oculi imitantur, etiam *ὀφθαλμὸν* dicitur.

Βεφθαλμὸν adjungimus, quod flore simile sit bovum oculis, Plin. l. 25. c. 8. de quo Dioscorides l. 3. c. 156. post Parthenium egit, qui utriq. planta *βεφθαλμὸν* nomen tribuit. Deiu, quia forma & viribus plurimum conveniunt, ita ut dubitari possit, sint ne apud Dioscoridem & Plinium diverse plantæ, an verò eadem, quod ex capitibus utriusque collatione clarum fiet: quare Galenus & Aeginet. 1. Buphthalmi, non verò Chrysanthemum, meminere.

Genus Chrysanthemum unicum est Dioscoridi & Plinio, licet l. 26. c. 8. Chrysanthemum primi nominerit, ubi pro primo, potum legendum vensemus.

I. Chrysanthemum foliis matricariæ.

Tinctorius flos 4. Trag. *C. coronarium*

Chrysanthemum, Matth. Lac. *l. 1254*

Chrysanthemum & Chalcitis, Tab.

Chrysanthemum in segetum, Ger.

II. Chrysanthemum flore partim candido, partim luteo.

Buphthalmi altera species, Gef. hor.

Chrysanthemum Creticum mixtum, Eyst.

III. Chrysanthemum majus folio profundius laciniato magno flore. *C. coronarium*

Chrysanthemum Creticum 1. Clus. hist. luteum, *l. 1254*

Eyst.

IV. Chrysanthemum majus folio in minores laciniis diviso.

Chrysanthemum Creticum 2. Clus. hist.

an Chrysanthemum, quod erudum edunt in Lemno insula, Bellon.

an Chrysanthemum quod *μαλεσίδα* vocatur & à rusticis editur, Belli epist. 1. ad Clusium.

Chrysanthemum alpinum.

I. Chrysanthemum alpin. incanum foliis laciniatis.

Chrysanthem. alpinum 1. Clus. pan. & hist.

II. Chrysanth. alp. foliis abrotani multifidis.

Achillæa montana Artemisiæ tenuifoliæ facie,

Semina abrotanifolia l. 1219

Ad. Lob. ico.

Achillæa montana, Lugd. Tab.

Ageratum ferulaceum, Lugd.

Chrysanth. alpinum 2. Clus. pan. & hist.

III. Chrysanth. alp. folio longis tenuiter incis.

Chrysanth. alpinum 3. Clus. pan. & hist.

Buphthalmum.

I. Buphthalmum Dioscoridis.

Buphthalmum, Trag. Matth. Lac. Ad. Lob. Cast.

Lugd. Cam. Tab. sub Buphthalmo albo, Ger.

Buphthalmum & Chrysanthemum, Gef. hor.

Buphthalmum vulgare, Clus. pan. & hist.

Chamamelum chrysanthemum, Fuch.

Cotula lutea, Dod.

Chrysanthemum, Cord. in Diosc. Tur. tenuifolium, Eyst.

Chrysanth. verum, Gef. col.

Aster Atticus, Cord. hist. ico.

Cotula non fetida, Lon.

II. Buphthalmum caule & flore purpurascente. *Anthemus valentina* B. l. 1162

Buphthalm. flore purpurascente, Cam. in Matth.

III. Buphthalmum cotulæ folio.

Buphthalmum alterum folio & facie cotulæ fetidæ, Ad. Lob. ico. *Anthemus valentina*

Buphthalmum alterum Penz, Lugd. *l. 1262*

Buph-

Buphthalmum Narbonense, Clus. pan. & hist.
 Buphthalmum, Cam. in Matth. verum, Tab. Ger.
 Chrysanthemum primum, Cæs.

IV. Buphthalmum lanuginos. foliis millefolii.
 Chrysanthemum Valentinum, Clus. pan. & hist.

Lob. ico. Ger.

Buphthalmum tenuifol. Narbonense, Lob. ob.

Buphthalmum verum Dalech. Lugd.

Chrysanthemum alterum ex Sicilia, Cæs.

Chrysanthemum Hispanicum, Tab.

Analogy of the names
CHAMÆMELUM & COTULA.

ANSIUS Dioscoridi l. 3. c. 15. 4. ἀνθεμόν Theoph. 7. hist. 13. dicitur & χαμαίμελον, quod mali odorem habeat, Plinio l. 22. c. 21. cui & Anthemis.

Genera plura Theophrasto : at Dioscoridi & Plinio tria, flore tantum distantia : flores in medio awei, orbiculato ambitu candidi & λευκὰ κρημ : melini & ἄνθημα : aut purpurei, & proprie ἡεὶ δεμ & vocatur.

I. Chamæmelum vulgare, Leucanthemum Diof. *Matricaria chamomello. l. 1257*

Chamæmelum (Parthenii 3. species) Brunf. Lac. Cæs. Cast. Thal. Tab. Ger.

Chamomilla 3. & vulgaris, Trag. Lon.

Chamæmilla, Ang.

Chamæmelum Leucanthemum, Fuch. Gef. hor.

Chamæm. syl. Dod. gal. Lugd. vulgare, Gef. hor.

Dod. & arvense, Cam.

Chamæmelum vel Anthemis vera, Gef. hor.

Anthemis, Tur. Cord. in Diof. Matth. Gef. col.

Anthemis vulgarior, five Chamæmilla, Ad. Lob.

II. Chamæmelum nobile seu odoratius.

Parthenium & nobilis Chamomilla, Trag.

Chamæmelum Leucanthem. Dod. gal. Tur.

Leucanthemum odoratum, Dod.

Chamæmelum hortense, Gef. hort.

Chamæmel. odoratum vel nobile, Eid.

Parthenium nobile, Eid. ap. *Anthemis nobilis l. 1260*

Chamomilla nobilis, Lon.

Anthemis, five Leucanthemum odoratius, Romanum, Ad.

Anthemis seu Leucanthemis odorata, Lob.

Anthemis Leucanthemos, Lugd.

Chamæmel. odorat. Ital. simplici flore, Cam.

Chamæmelum Romanum, Tab. Ger. fl. simplici, Eyf.

III. Chamæmelum leucanthemum Hispanicum magno flore: quod. i. est in Prod.

IV. Chamæm. Hisp. luteum odorat: quod. 2. in Prod.

V. Chamæmelum nobile flore multiplici.

an Leucanthemum Plinii, Ang.

Leucanth. niveum Anglorum flore multiplici,

Ad. Lob. ico. *Anthemis nobilis β. l. 1260*

Chamæmel. leucanth. odorat. multiplex, Dod.

Anthemis leucanthemon nivea Angl. flore multiplici, Lugd.

III. Anthemis alba, l. 1259

Chamæmel. Roman. flore multip. Cam. in Matth. Tab. Eyf.

Chamæmel. Anglicum flore multiplici, Ger.

Floribus variat, qui altero globosus albus, ut apices lutei non conspiciantur : in altero adhuc conspicuntur : est 3. & 4. species, Tab. aliquando flores latitudine Ducatum Ungaricum exquant.

VI. Chamæmel. luteum capitulo aphylo.

Chamæmel. Chrysanthem. Dod. gal.

Cham. Chrysanth. odoratum, Eid. post.

Anthemis Chrysanthemus herbariorum, Ad. Lob.

Lugd. *Cotula aurea. l. 1257*

Chamæmel. hort. alterum, Gef. hort.

Chamæmel. luteum odoratum, Eid. ap.

Chamæmel. luteum, Tab. fig. trans.

Chamæmel. nudum odoratum, Ger.

VII. Chamæmelum inodorum.

Cotula, Brunf. Tab.

Chamomilla fatua, & 4. Trag.

Buphthalmum, Fuch. Er. Cord. majus, Cord. in Diof.

Cotula non foetida, Dod. gal. Gef. ap. Lugd.

Cotula inodora, Ad.

Cotula alba non foetida, an Melandrium Plinii, Dod. post.

Solo odore à Chamomilla vulgari distinguitur.

IX. Chamæmelum foetidum.

Parthenion leptophyllum Hippocratis.

Cotula foetida, Parthenii 4. species, Brunf.

Chamomilla 2. & syl. Trag.

Cotula foetida, Dod. gal. Er. Cordo (cui & caninum anethum Germ.) Lac. Gef. hort. Guil. Lon. Lob.

ico. Lugd. Cast. Cam. Eyf.

Parthenium, Fuch. Ad. Tab. primum, Tur.

Buphthalmum minus, Cord. in Diof.

Cotula alba, Dod.

Korandis, Parthenium vel virginea, Lob.

Chamæ-

VII = Anthemis arvensis l. 1257. dict.
 VIII = Anthemis cotula, l. 1260. dict.

Chanamelum album seu foetidum, Thal.

Cora vulgo, Buphthalmū Diof. Gal. & Plinii, Cef.

Flore pleno, aliquando etiam in agris reperitur.

IX. Chamæmelum alpinum inodorum.

Ch. caucasicum alpinum L. 1153

Pyrethrum alpinum, Gef. hort.

Leucanthemum alpinum, Cluf. pan. & hist.

X. Chamæmelum Leucanthemum incanum

Hispanicum minus: quod 3. in Prod.

SECTIO SECUNDA.

ABROTANUM; ARTEMISIA; AMBROSIA;

Botrys; Absinthium.

ABROTANUM ejusque SPECIES.

A Βρότανον Diofcoridi l. 3. c. 29. sic dictum Nicandri interpreti, ὅτι πρὸς τὸ φῶς ἔχει τὸ εὐχρὸν καὶ τὸ πικρὸν καὶ αἰσθητικόν: ἄλλοτε δὲ διὰ τὴν δύστυχίαν ἰσχυρῶς hoc est, quod conspectu tenerum, molle & delicatum apparet: aut quod gravem, acremq; & difficilem halitum spirat.

Genera duo Theoph. Urbana, 6. hist. 1. & agrestis, 6. caus. 2. Diofcoridi femina & mas. Sic Plinius l. 21. c. 7. mas, Abrotanum campestre: femina verò, montanum. At Diofcoridi feminam, Chamæcyaristis, id est, pumila Cupressi nomine, Plin. l. 2. c. 15. donasse videtur.

I. Abrotanum latifoliarborefcens,

Absinthium del Comasco, Ang. *absinthium latifolium L. 1180*

Abrotanum femina arborefcens, Dod.

Absinthium arborefcens, Lob. Lugd. Tab. Ger.

II. Abrotanum latifolium inodorum.

Abrotanum inodorum, Lob. Lugd. Ger.

Absinth. inodorum & insipidum, Dod.

Abrotanum latifolium, Tab.

Artemisia tenuifolia 2. Cluf. hist. ico.

III. Abrotanum mas angustifolium majus.

Abrotanū mas, Brunf. Dod. Matth. Lac. Gef. hor.

Ad. Lob. Cast. Lugd. Tab. (sive masculum majus)

Cam. Franco, Ger. Eyst.

Abrotanum primum, Trag.

Abrotanum vulgare mas, Fuch.

Abrotanum nigrum seu mas, Cord. in Diof. & hist.

Abrotanum mas Diof. montanum Plinii, Cef.

Abrotanum mas vulgare humile: montanum & femina Plinii, Colum.

Abrotanum femina, Dod. gal. Ang.

IV. Abrotanum mas angustifolium maximū.

Abrotanum majus & 2. Trag.

Abrotanum magnum camphoratum, quibusdam Incensaria, Cam.

Abrotanum mas magnum, Franco

Abrotanum mas vulgare magnum in hortis cultum, Colum.

V. Abrotanum mas angustifolium incanum.

Abrotanum masculum minus, Tab.

Abrotanum mas incanum, Colum.

VI. Abrotanum mas angustifolium minus.

Abrotanum tertium, Trag. Dod. gal.

Abrotanum odoratum humile, Eid. Lugd.

Abrot. odorat. humile dense fruticosum, Lob.

Abrotanum humile, Tab. Ger.

VII. Abrotanum campestre.

Abrotanum syl. vel 4. Trag.

Ambrosia, Lac. Lon. Cast. altera, Matth. Lugd.

Cam. tertia, Tab. *Artemisia campestris L. 1185*

Ambrosia tenuifolia, Lob.

Artemisia leptophyllos, Gef. hor.

Artemisia tenuifolia, Thal. 3. Cluf. hist. def.

Artemisia 3. Diofcor. leptophyllon, Ad. Lob. ico.

Lugd.

Abrotanum campestre, Tab. Ger.

Duplex est: nam alteri cauliculi sunt albican-tes, alteri rubentes: illud

Artemisia tenuifolia 1. vel incana, Clufi in pan. at

secunda in hist. hoc verò, 2. vel purpurascēs, Eju- dem in pan. at in hist. tenuifolia 2. esse videtur.

IX. Abrotanum campestre incanum Carli- næ odore: in Prodomo descriptum.

Abrotanum femina vulgi.

I. Abrotanum femina foliis teretibus.

Chamæcyaristis Plinii, Trag. Fuch. Eric. & Val.

Cord. Dod. gal. Tur. Gef. hor. Lon.

Santolina, Ang. altera, Dod.

Abrotanum femina, Brunf. Matth. Lac. Ad. Lob.

Cast. Cluf. hipp. & hist. Lugd. Tab. Ger. Cam. Eyst.

Cupressus herba, Cord. in Diof.

Santonium minus, Cord. hist.

Centonia, Gef. hor. *Santolina Chamæcyaristis L. 1179*

Polium, Theoph. Diof. & Arabum, Colum.

Santo-

VI = Artemisia Loblii, all.

VII = A. campestris, L. VIII = A. campestris, L.

hull. libr.

Santolina vulgo, aliis Crespolina, Cæf.
Absinthium marinum, Tab.

II. Abrotanum fœmina flore majore.

Santonicum majus, Cord. hist.

Santolina prima, Dod.

Seriphium verum Penæ, Lugd.

Absinthium marinum 1. Tab.

Abrotanum fœmina 3. Cluf. hist.

Polii altera species major, Colum.

III. Abrotanum fœmina foliis Ericæ.

Santolina 3. Dod.

Chamæparifissus Dalechampii, Lugd.

Unguentaria Luteianorum.

IV. Abrotanum fœmina foliis Cupressi.

Abrotanum peregrinum Cupressi foliis, Ad.

Santolina 4. Dod.

V. Abrotanum fœmina Sabinæ folio.

Hujus Lobelius in observationibus meminit.

VI. Abrotanum fœmina repens canescens.

Santolina 5. Dod.

VII. Abrotanum fœmina, villosis & incanis foliis.

Seriphium Diof. abrotani fœm. facie, Ad. Lob. descript.

IX. Abrotanum fœmina foliis minus incanis.

Abrotanum 2. Cluf. hist.

Abrotanum fœm. foliis magis viridibus, Cam. hort.

Polii altera species non ita incana, Colum.

IX. Abrotanum fœmina viridis.

Abrotanum fœm. Salmantic. 2. Cluf. hisp. at 6. in

hisp. *Santolina communis, L. p. 1180*

X. Abrotan. fœm. foliis rorismarini majus.

Abrotanum fœmina Salmanticensis prima, Cluf.

hisp. at 4. in hisp. *Santolina rorismarini, L. 1180*

XI. Abrotanum fœmina foliis rorismarini

minus. *Santolina communis, L. p. 1180*

Abrotani fœminæ Salmanticensis 1. altera species,

Cluf. hisp. & Abrotanum fœmina 5. Eid. hist.

ARTEMISIA ejusq. SPECIES.

A *Phlœna* Dioscoridi 13. c. 127. sic dicta ab Artemisia Mausoli Carie Regis uxore, que hanc sibi, ut loquitur Plin. l. 25. c. 7. adoptavit, cum antea *Artemisia* id est, *Virginalis*; quod virgo Dea illi nomen dederit, vocaretur: quare Apulejus etiam *Artemisia* dici affirmat. Sunt qui ab Artemide Ilythia cognominatam putent, quoniam privatim feminarum malis, quibus *Artemisia*, id est, *Diana* præest, medetur.

Genera duo Diosc. proposuit: in quibuslibet verbis codicibus *Græcis*, ut *Gouylii*, *Affulani*, *Cornarii*, sequitur & aliud caput de Artemisia, quod spurium videtur: quare Ruellius, in sua interpretatione omisit. Marcellus Virgilius, ut asseritur, demerxit: Cornarius, ut supposititium ex textu Latino removit: non immerito, cum nec apud Galenū, Orisabium, Aeginetam, Aetium, nec apud Serapionem, de tertiâ specie quidquam legatur, qui tamen simplicia ex Dioscoride enumerant. Sic Plinio genera duo, alteram foliis latioribus, alterum tenuioribus.

I. Artemisia vulgaris major.

Artemisia, Parthenii & species, Brunf.

Artemisia, Trag. Ang. Matth. Lac. Cord. in Diosc.

Gef. hort. Ad. Cam. communis, Dod. gal.

Artem. vulgaris, Tur. Cluf. hist. Thal.

Artemisia major, Cord. hist.

Artemisia latifolia, Fuch. Lon. Dod.

Artemisia mater herbarum, Lob. Ger.

Artemisia 1. vulgaris, Lugd.

Artemisia vulgaris, & Artemisia altera polyclo-

nos dicta, Dioic. Cæf.

Artemisia rubra & alba, Tab.

Variat colore caulis & floris: una, caule & flo-

re rubro purpurascente, seu subpurpurascente: altera, caule ex viridi albicâte, vel it. b. pallente ipadice ovæ: hinc apud Tab. & Ger. figura duæ.

II. Artemisia vulgaris minor.

Artemisia minor, Matth. Cast.

Priore minor est & unum tantum caulem producit.

III. Artemisia montana.

Artemisia leptophyllos montana, Lugd.

IV. Artemisia polyspermos.

Artemisia monoclonos quorundam, aliis Ambrosia, Lugd.

an Ambrosia 2. Tab.

AMBROSIA.

A *MSpecies* Dioscoridi lib. 3. cap. 129. Artemisia subjicit, Veteribus τὸ τὸν θεῶν βρώσιμα, id est, Deorum cibis dicitur, quod mortales eam non edant: vel quod, qui eam ederint, immortales evadant, ita eximia fragrantia gratia, etiam Diis expetita. Sunt qui Ambrosiam Dioscoridi, Conyzam Hipp. de morb. mulieb. & Artemisiam secundam Plinii velint.

= Artemisia vulgaris, L. m. d. d. d.

S

I. Am-

I. Ambrosia maritima, *L. off. 1. 160*
 Conyza Hippocratis, Ang. Gef. hort. Cam.
 Ambrosia Artemisiæ forsan species, Gef. hort.
 Ambrosia fativa hortensis, Lob.
 Ambrosia, Dod. Ad. Cæs. Cam. prima, Tab.
 Ambrosia hortensis procerior, Lugd.
 Artemisia monoclonus, Eid.
 Plerunq; ramosa est, rarius uncaulis, hinc duæ
 figuræ in hist. Lugd.

II. Ambrosia campestris repens.

11 = *Cochlearia crumosa*, L. *n. n. dict.*

BOTRYS

Botrys Dioscoridi lib. 3. cap. 130. quam Cappadoces Ambrosiam, alii Artemisiam vocarunt: Botrys Plinio l. 27. cap. 8. quam l. 25. c. 7. cum Artemisia confundit: sic dicta à semine, quod racenatim ramulis adnascitur.

I. Botrys Ambrosioides vulgaris.

Botrys, Trag. Math. Fuch. Tur. Ang. Dod. Lac.
 Cord. hist. Gef. Ad. Lob. Cæs. Lugd. Tab.
 Ger. Cam. cui & Patenzia Italorum.
 Botrys, Artemisia Turca, Eyf. *1300*
 Botrys, altera Ambrosiæ species, cujus semen
 Amomum officin. quibusdam, Cord. in Diosc.

II. Botrys Ambrosioides Mexiocana: cujus
 semen Parote Mexiocanæ nomine missum, in
 horto D. D. Plateri, foeliciter anno 1619. & se-
 quentibus crevit.

III. Botrys Chamædryoides.

ABSINTHIUM ejusq; SPECIES.

Absinthium Dioscoridi l. 3. c. 26. Sic dictum quasi ἀνίσχυον Comicus, quasi impotabile, propter insignem amar-
 tatem, ὅ ἐξ αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ἔμψυχον: unde ὁ βασιλικὸς, intēsa amaritudinis.

Genera tria Dioscoridi, Ponticum, Marinum, sive Seriphium, & Santonicum, & Galeno & Plinio lib. 27. cap. 7.
 Theoph. 9. hist. 18. Absinthii in Ponto provenientis tantum meminit.

Absinthium Ponticum.

I. Absinthium Ponticum, seu Romanum of-
 ficinarum, seu Dioscoridis.

Absinthium, Brunf. Math. Cord. in Diosc. & hist.

Lon. Cæs.

Absinthium Ponticum, Ruel.

Absinth. vulgare, Trag. Fuch. ico. Lac. Gef. Guif.

Ad. Lob. Cæs. Tab. Lugd. seu Rom. Ponticū Eyf.

Absinthium commune, Tur. Cam.

Absinth. nostrum rusticum, Thal.

Absinth. Santonicum, Dod. gal.

Absinthium majus & vulgare, Cluf. part.

Absinthium latifolium, Dod. Ger.

II. Absinthium ponticum montanum.

Absinth. commune minus vel alpinum, Gef. hor.

Absinth. mont. Cam. in Matth. seu Romanū, Tab.

Absinth. tenuifolium pont. Galeni, Ger. ico.

Ambrosia, Matth.

Ambrosia spontanea sfrigiosior, Lob.

Ambrosia prima Matthioli, Lugd.

Coronopus Ruellii, Dod. gal. Gef. hor. Lugd.

Coronopus repens, Lob. Lugd. Tab. Cam.

Cornu cervi alterum repens, Dod.

Pseudoambrosia, Nasturtium verrucarium qui-
 busdam, Cam. in Matth.

Carara, Cæs. gal.

Chamæcyparissus agrestis & Chamæpitys altera
 Dioscoridis, Trag.

Chamædryis altera, Matth. Cæs. Lugd. Thal.

Chamædryis foemina, Dod. gal. Tur. Cæs. Lugd.

Cam. Ger. vera foemina, Fuch. ico.

Trixago vera, Lon.

Chamædryis laciniatis foliis, Lob.

Chamæpitys altera, Dod.

Chamædryis minima, Lugd.

Iva moschara, Tab.

Aiuga, vel Chamæpitys multifidis foliis, Cluf.
 hist.

Simile vulgari, nisi quod exiliora omnia, & 2.
 maritudo gravior.

III. Absinth. pont. Creticum grati odoris.

Absinthium in Græcia communissimum, quod
 a Cor. dia vocant, Ang.

Absinthium Ponticum Belli, quod a Cor. dia
 a Cor. dia in Græcia vocatur: ut ad me Honorius

Belli, & scripsit, & plantam misit in Appen-
 dice Pyropinacis & sub r. in Prod. videre est.

IV. Absinthium Ponticum tenuifolium in-
 canum. *Artemesia parthena L. 118*

Abrotanum minus & i. Trag.

Abrotanum foemina, Fuch. Gef. hor. Lon.
 Lugd.

Abrotanum album, Cord. in Diosc.

Absinthium Santonicum, Ruel. Cæs.

Absinthium Pontic. Matth. Fuch. ico. Dod. gal.
 Gef.

11 = *Artemesia glacialis*, L. *n. n. dict.*

1v = *A. parthena*, L. *n. n. dict.*

12 = Chamæpitys ambrosioides L. n. n. dict.

10 = Artemesia abrotanum L. n. n. dict.

Gel. hor. Guil. Lugd. Tab. vulgare, Cluf. pan. & hist.

Abſinthium Roman. Meſuei, Tur.
Abſinthium tenuifolium, Dod.

Abſinth. Galatium Sardonium Dioſc. Ad. Lob.

Abſinthium Romanum vulgare, Thal.

Abſinthium Ponticum album, Eylf.

Hoc medium eſt inter Abſinthium & Abrotanum, & eſt duum generum: 1. planè incanum: 2. cauliculis purpuraſcentibus, foliis ſupina parte viridioribus.

V. Abſinth. Pont. tenuifolium Auſtriacum.
Abſinth. Pont. Tridentinum herbariorum, Lob. Lugd.

Abſinthium tenuifolium Auſtriacum, Cluf. pan. & hiſt.

Abſinth. Seriphium, Dod.

Abſinth. Nabathæum Avicennæ, Tab.

Abſinth. tenuifol. ſeu Romanum, Ger.

VI. Abſinthium Ponticum repens vel ſupinū.

Abſinth. ſupinum, Gef. hor.

Abſinth. Pont. ſupinum Herbariorum, Lob. ob.

Abſinthium repens, Tab.

Abſinthium marinum latifolium, Ger. ico.

VII. Abſinth. inſpidū, abſinthio vulgari ſimile.

Abſinthium inſpidum, Gef. hor. Lob. ob.

Abſinthium Seriphium ſive marinum.

I. Abſinth. marinum Lavendulæ folio.

Abſinth. marinum ſive ſeriphium, Matth. Lugd.

Abſinthium Seriphium, Lac.

Abſinthium marinum, Tur. Cæſ.

Artemiſia marina, Lob. Tab. Ger.

Artemiſia folio Lavendulæ, Cluf.

Abſinth. anguſtifolium, Dod. Lob.

Abſinth. latifolium marinum, Cam. Eyf.

Hoc foliis ludit, ſuperioribus in aliquot lacinias diviſis, potiſſimum ſi in hortos transferatur: & huius peculiaris figura habetur, nomine Artemiſiæ marinæ foliis ſuperioribus inciſis, Lob. Lugd.

Abſinth. anguſtifolii ramulus foliis ſciſis, Dod.

Abſinthii marini Patavini, Cluf. pan. & hiſt. ubi ſcribit ab Artemiſia folio Lavend. diſſerre.

Artemiſia maris minor, Tab.

an Abſinthii latifol. rarius Artemiſiæ folio, Col.

II. Abſinthium Seriphium Germanicum.

Abſinthium Seriphium, Gef. hor.

Abſinth. marinum Miſnenſe, Seriphium Belgico ſimile, Cluf. pan. & hiſt.

III. Abſinthium Seriphium Belgicum. ^{11 = Artemiſia maritima}

Abſinth. Seriphium ſeu marinum, Ang. ^{Mull. dict.}

Abſinthium Seriphium, Dod. gal. Lugd.

Abſinth. Seriphium vulgare perperam Dioſeori- dis, Lob. ico.

Abſinth. Seriph. vulgo dictum, Cam. in Matth.

Abſinth. marinum ſive Seriphium in Belgicis & Anglicis maritimis, Cluf. pan. & hiſt.

IV. Abſinthium Seriphium Gallicum.

Abſinth. Seriphium tenuifol. Joh. Bauhino lib. de Abſinth.

Abſinth. Seriph. Narbon. Cluf. pan. & hiſt. Dod.

Abſinthium Santonicum.

I. Abſinthium Santonicum Judaicum.

Abſinth. Santonicum, Scheha Arabum, unde ſemen lumbricorum colligitur, Raw.

Scheha Arabum, Lugd. ap.

II. Abſinthium Santonicum Alexandrinum.

Abrotanum mas, Ang. ^{Artemiſia conſonida 11}

Semen Sanctum ſive ſementina, Matth. Ad. (& ^{Mull. dict.}

Semen Zedoaria) Lob. Lugd. Caſi.

Abſinthium Seriphium Alexandrinum, ſemen, aut Zinz ſemen, Cord. in Dioſc. & hiſt.

Sementina, Dod. Tab. (cui & Santonicum) Ger.

Santonicum, Semen Sanctum, Lon.

III. Abſinthium Santonicum Ægyptiacum. ^{11 = Achillea}

Abſinth. Seriphium Ægyptium, Matth. Lugd.

Abſinth. aliud peregrinum ſive Ægyptium, Ad. Lob.

Abſinthium Ægyptium, Dod. Tab. Ger.

IV. Abſinthium Santonicum Gallicum.

Abſinthium Santonicum vulgare, Lob. ob.

Abſinthii Santonici ſpecies, Cam. in Matth.

Abſinthium montanum.

I. Abſinthium Seriphii montanum candidū.

Abſinthii genus, in Valeſia herba alba dicta & Abſinthium Seriphium femina, Gef. hor. ^{Artemiſia}

Abſinthium album è Valeſia, Eid. ap. ^{valeſia con, Ad.}

Abſinthium externum & ſpurium primum, ^{Mull. dict.}

Dod.

Abſinthium Santonicum nonnullis, Cam.

II. Abſinthium alpinum incanum: quod 2.

in Prod. ^{Artemiſia rupeſtris 11}

Abſinth. alpinum 2. Ponz in Baldo Ital.

III. Abſinthium alpinum candidum humile:

quod 3. in Prod. ^{Artemiſia glabra 11}

IV. Abſinthium alpinum umbelliferum lati-

folium. ^{11 = Achillea clavennæ 11}

^{Mull. dict.}

S

Ab

11 = Artemiſia Abſinthium, L. Mull. dict.

1 = " " Caerulescens, L. } Mull. dict.

11 = Artemiſia maritima B. & 1188

Abſinth. album capitulis ſquarroſis, floribus al-
bis, umbella Achilleæ montanæ, Lob. ob.
Abſinthium album, Lob. ico. Tab. Ger.
Abſinth. alb. capitulis ſcabris, Lugd.
Abſinth. alpin. umbelliferum, Cluſ. pan. & hiſt.
Abſinth. pannonicum flore albo, Cam.
Abſinthium umbelliferum, Clavenç, Pharmaco-
pzi Bellunenſis.
Huſus varietatem, ſub 4. in Prod. exhibuimus.

V. Abſinthium umbelliferum hortenſe.
Abſinthiũ umbelliferũ alterum Italicũ, Lob. ob.
VI. Abſinthium alpinum umbelliferum ten-
uiſolium & minus.
Abſinthium 3. alpinum umbelliferum, Ponæ Ital.
VII. Abſinthium montan. Chamæmeli flore
magno. *Antheum montanum L. 1661*
Abſinthium montanum abrotani ſæminæ flore,
Colum. in Phytobas.

SECTIO TERTIA.

ACHILLEA SIVE MILLEFOLIUM TERRESTRE;
MILLEFOLIUM AQUATICUM SIVE VIOLA AQUATICA; CONSO-
LIDA Regalis; Fumaria; Chelidonia; Aquileia;
Nigella.

ACHILLEA ſive MILLEFOLIUM.

MILLEFOLIUM *χρυσόφυλλον*, à ſoliorum multitudine, recentioribus triplex eſt, majus, minus, &
aquaticum. Majus *ἀγρίον*, & *ἀγρίον* in *ἀνέμω* Dioſcoridis lib. 4. cap. 36. cenſetur, cui umbellam
floribus candidis & aurum emulantibus (ad. lit. interpres & purpureis) tribuit: quin & Achilleam, odore multo
& meſicato, diſt. it. quare Achilleam Dioſcoridis Tana: etum minus cenſemus. At Achillea, ab inventore Achille,
Chironis diſcipulo nomen habet, Plin. lib. 25. cap. 5. Minus verò *κατὰ φύσιν* & *χρυσόφυλλον*, Milloſolium Stratiotes,
Eidem lib. 4. cap. 103. quod floribus parvis & candidis eſſe ſcribit. Aquaticum ipſi lib. 4. cap. 113. *πυρροφυλλον* Mil-
leſolium quod ſolis ſit plurimus ſaniculo ſimilibus.

Plinius Achillea ſideritis ides plures habet: cuius prima eadem eſt cum Dioſcoridis: ſecunda *μεγέθυλον* Dio-
ſcoridis; tertia, Sideritis Heracleæ, prima Dioſcoridis: quarta & quinta, Sideritis Heracleæ Crateva, & tertia
Dioſcoridis: ſexta, Sideritis ſecunda Dioſcoridis.

Milleſolium terreſtre.

I. Milleſolium max. umbellã alba: quod in
Prod.

II. Milleſolium vulgare album.

Milleſol. album, Brunf. fl. albo, Eyſt.

Milleſol. vulgare, Trag. Gef. hort.

Stratiotes 2. Ang.

Stratiotes terreſtris, Eric. Cord.

Stratiotes millefolia, Fuch. Lac. Caſt.

Militaris, ſive Milleſolium flore albo, Ad.

Stratiotes major, Lugd.

Milleſol. terreſtre majus, Cord. hiſt. Tab.

Achillea, Dod. gal. Lon.

Milleſol. Stratiotes, Cord. in Dioſc.

Milleſol. ſive Achillea, Dod.

Milleſolium, Thal. Cam. majus, Caſt.

III. Milleſol. purpureum majus: quod 5. in

Phytopinace & 2. in Prod.

Milleſolium majus, Matth.

Milleſolium rubro flore, Cluſ. hiſt. Eyſt.

IV. Milleſolium vulgare purpureum minus.
Milleſol. vulg. flore diluti ruboris, Trag.

Milleſol. minus, Matth. parvum, Caſt.

Milleſolium fl. purpureo, Ad.

Milleſol. terreſtre purpureis floribus, Lob.

Milleſolium purpurei floris, Dod. purpureum,
Tab.

Milleſolium rubro colore, Cluſ. hiſt. flore rubro,
Ger.

Stratiotes millefolia minor, Lugd.

V. Milleſolium incanum Creticum.

Stratiotes milleſol. Hon. Belli ep. 2. ad Cluſ.

In Phytopinace ſub 8. at in Prod. ſub 3. deſcri-
pſimus.

VI. Milleſolium alpinum incanum carneo
flore.

Milleſolium rubrum, Gef. hort.

Milleſol. alpinum, Cluſ. pan. & hiſt.

an Milleſol. purpureum minus ſive 5. Tab.

VII. Milleſol. tomentolum luteum.

v = Achillea lutea, L.
mille. diſt.

vii = Achillea tomentosa, L.
mille. diſt.

Stratio-

I = Achillea magna, L.
mille. diſt.

II = Achillea parva, L.
mille. diſt.

III = Achillea lutea, L.
mille. diſt.

Stratiotes vel militaris millefolia, Dod.gal.
 Helichrysum Italicum, Matth. Cam. Lugd.
 Stratiotes lutea, Clus. hifp. Lugd.
 Stratiotes millefolia flavo flore, Clus. hifp.
 Millefol. minus five Stratiotes Chiliophyllos,
 Dod.
 Millefol. luteis floribus, Gef. hor. Cam.
 Millefol. luteum, Ad. Lob. Tab. Ger.
 Tanacetum lanuginosum, Lugd.

Millefolium aquaticum.

I. Millefol. aquat. umbellat. Coriandri folio.
 Millefolium aquaticum, Matth.
 Millefolium aquaticum alterum Coriandrifo-
 lium, Ad. *Phis. Acad. Rom. 1710*
 Stratiotes Millefol. aquat. Lugd. *L. 366*
 Foliis Coriandri & umbella subpurpurascete,
 necdum videre licuit.

II. Millefol. aquat. umbellatum capillaceo
 brevîq; folio.
 Myrioph. Matth. Lac. Cast. prius Matthioli, Lugd.
 Millefol. aquaticum, Dod.
 Myriophyllum aut Maratriphyllum palustre, Ad.
 Lob.
 Myriophyllum alterum, Cæs.
 Millefolium, Lon. Ger. Tab. cui & Fœniculum
 aquaticum.

III. Millefol. aquat. flosculis ad florû nodos.
 Myriophyll. aquat. minus, Clus. pan. & hifp.
 IV. Millefol. aquat. seu Viola aquatica, cau-
 le nudo. *Not. in palustris. L. 208*
 an Potamogeton Castoris apud Plin. l. 26. c. 5.
 Myriophyllum alterum, Matth. Lac. Lugd.
 Stratiotes fluviatilis, Gef. hor.
 Viola aquatilis, Dod. palustris, Ger.
 Myriophyllum, Cæs. equisetifolium fluviatile,
 Ad. Lob. ob.
 Fœniculum aquaticum 2. Tab.

V. Millefol. aquat. equisetifol. caule nudo.
 Myriophyllum equisetifol. palustre, Lob. ico.
 Viola aquatilis altera icon, Dod.
 Viola palustris, Lugd. *Not. in palustris. L. 208*
 Sunt qui cum priore idem velint: at illud folio
 latiore, hoc vero angustiore multo est.
 III. Myriophyllum aquaticum *L. 1410*

CONSOLIDIDA REGALIS,

ejusq; species

Consolidam regalem, Veteres inter flores coronarios reposuere, Hyacinthum nominantes, cujus Dioscorides
 l. 3. c. 85. in Delphinio altero, quod & Hyacinthum vocetur, meminit. Siquidem Plin. l. 21. c. 11. scribit discer-
 rentes notas inesse, ut Græcarum literarum figura. A. E. inscripta legatur: quod in Consolida regali hortenſi obser-

VI. Millefol. aquat. foliis abrotani, ranuncu-
 li flore & capitulo. *Ranunculus aquatilis L. 782*
 Alga prima, Trag.
 Alga palustris & fluviatilis, Gef. col.
 Millefol. maratriphyllon tertium, flore & semi-
 ne ranunculi aquatici Hepaticæ facie, Lob. ico.
 Ger.
 Fœniculum aquaticum 3. Tab.
 Millefol. aquat. flore albo, Clus. hifp.
 Ranunculus tricophyllum aquaticus mediolu-
 teus, vel
 Ranunculus aquat. fœniculaceus *περίσσυλλος*,
 Colum.

VII. Millefol. aquat. foliis fœniculi ranun-
 culi flore & capitulo. *Ranunculus aquatilis L. 782*
 Myriophyllum maratriphyllon palustre alterum,
 Lob. ico. ubi flores omittuntur, nec capitula rectè
 exprimuntur.
 Fœniculus aquaticus Dalech. Lugd. figura im-
 perfecta.
 Myriophylli species coliculis fluitantibus, Thal.
 Peucedanum aquaticum, Tab.

Ne quis hoc cum præcedenti, vel cum Ranun-
 culo aquatico folio capillaceo, confundat: nam
 ab illo foliis longissimis, floribus quadruplò ma-
 joribus: ab hoc, quod Ranunculo & rotunda &
 capillacea sint folia: & flos minor.

IX. Millefolium aquat. pennatum spicatu.
 an Alga 3. Trag. *Myriophyllum aquaticum L. 1410*
 Hoc, quemadmodum & subsequens in Mat-
 thioli & Tabern. ac pro 4 & 5, in Prodro mo ad-
 dita figura, descripsimus.

IX. Millefol. aquaticum cornutum majus. *Ranunculus aquatilis L. 782*
 X. Millefolium aquaticum cornutum minus,
 necdum descriptum.

XI. Millefol. aquat. lenticulatum. *retrocedens in vulgaris L. 208*
 Lentibularia, & Meon aquaticum, Gef. col.
 Millefol. aquat. flore luteo galericulato, Lob. ico.
 Fœniculum aquat. galericulatum, Tab.

XII. Millefol. marinum filicis folio.
 Myriophyllum pelagium Cortusi, Clus. hifp.

XIII. Stellaria aquatica, Lob. ico. *Stellaria aquatica L. 208*
 Fœniculum aquat. stellatum, Tab.

vatur, cum in floribus folium sit implicatum, quod in albo characteres habet occultatos, ex virgulis cæruleis duas lateras. A.I. aut tres A.I.A. experimentes. Delphinium duplex est Dioscoridi, cuius altera species Romanis Buccinum dicitur. Quare fit apud Dioscoridem, vox *Αρσιβοειδης* ad flores referatur, tum *Consolida regalis hortensis* *Αρσιβωειδης* erit: at *Consolida regalis segutum*, alterum ejusdem Delphinium.

Variat: est major & minor, utraq; flore simplici vel pleno: colore cæruleo pallido, cæruleo intenso, purpureo, incarnato, albo, variegato ex albo & cæruleo.

I. *Consolida regalis hort. flore majore & simplici.* *Delphinium majore* L. 548

Delphinium, Dod. gal.

Delphinium 4. & majus, Gesf. hor.

Consolida regalis, Matth. ico. Ang. Cast.

Consolida regalis fativa, Tab. Ger.

Cuminum syl. alterum, Matth. in prim. edit. Lac. Lugd.

Consolida regia sive Calcatis flos recentiorum, Ad. Lob.

Flos regius, Dod.

Delphinium elatius flore cæruleo, Clus. hist.

Consolida regalis fl. cæruleo majore, Cam.

Flos qui vulgo in Hetruria Fior capuccio, Cæf.

Flores cõmuniter cærulei elegantiss. aut ex cæruleo purpurei, carnei, vel saturaci, vel diluci, nivei vel exalbidi, cineracei, purpurei seu violacei: hinc figuræ quatuor,

1. Delphinium elatius fl. incarnato, Bry. Swer.

2. Consolida regalis simpl. fl. rubro, Eyst.

3. Delphinium elatius purpureo violaceum, Swer.

4. Delphinium elatius flore albo, Bry.

II. *Consolida regalis hort. flore minore.*

Calcatrippa, Cord. hist.

Delphinium 2. flore candido, & 3. flore roseo, Gesf. hor. *Delphinium majore* L. 548

Consolida regalis fl. rubro, Lob. ico.

Consolida regalis fativa, flore albo: rubro, Tab.

Flos regius flore purpureo, Dod.

Consolida regalis. flore incarnato, purpureo albo, Cam.

Delphinium elatius simplici flore, Clus. hist.

Flos cæruleus, cinereus, albus, rubeus, incarnatus.

III. *Consol. regal. flore majore & multiplici.*

Delphinium elatius pleno flore, Clus. hist.

Consolida regalis flore pleno, Cam.

Flores cærulei, albi; nullo, aut per exiguo, calcatri præditi: hinc

1. Consolida regal. fl. pleno incarnato. Eyst.

2. Consol. regal. fl. pleno purpureo. Eyst.

3. Consol. regal. multiplici fl. argenteo, Eyst.

Delphinium elatius albo flore, Bry, Swer.

4. Consol. regal. fl. multiplici cineraceo, Eyst.

5. Consol. regal. fl. pleno albo, Eyst.

6. Consol. regal. fl. pleno rubro, Eyst.

7. Consol. regal. multiplici incarnato fl. Eyst.

8. Consol. regal. multiplici violaceo fl. Eyst.

IV. *Consolida regalis arvensis.*

Consolida regalis, Brunf. Lac. Gesf. hor. Cast.

Consolida regia, Trag. Fuch. Lon. Thal.

Chamæmelum eranthemum, Fuch.

Buccinum & Delphinium alterum, Dod. gal.

Segutum consolida regia strigiosior tota, Lob.

Flos regius 2. vel syl. Dod. *Delphinium majore* L. 548

Anthemis eranthemos, Lugd.

Cuminum syl. Gesf. hor.

Delphinium syl. Eid. vulgare, Clus. hist.

Consolida regalis arvensis, Tab. sylvestris, Ger.

Consolida regalis flore cæruleo minore, Cam.

Flore est cæruleo, albo, candicante, rubro & dilutius rubente, violaceo, & hoc est

Consolida regal. arvensis fl. simpl. violaceo, Eyst.

Consolida regalis fl. variegato.

Delphinium arvensis fl. versicolore, Clus. ap. alt. ad l. 6.

Flores quidã tam simplices quã multiplices media parte cærulei: altera parte sua viter rubentes, vel

cæruleis punctis notati: sic partim cærulei, partim albi: & in eadem planta flores varii coloris, ita ut

vix bini flores ejusdẽ coloris conspiciantur: hinc

Delphin. elatius fl. albo cæruleo distincto, Bry.

Delphin. elatius purpureo viol. distincto, Bry.

Delphin. elatius pleno variegatum, Swer.

V. *Consolida regalis vulgaris fl. multiplici.*

Delphinium humilissimum sive vulgare pleno flore, Clus. hist.

Consolida arvensis fl. rubro pleno vel suavemente, Eyst.

VI. *Consolida regalis latifolia parvo flore.*

Delphinium Dioscoridis, Imperato.

In Phytopinace subjs. & in Prodomo, in Matthiolo quoque & Tabernæmontano figura adposita descripsimus. *Delphinium majore* L. 548

FUM.A.

FUMARIA ejusq; SPECIES.

FUMARIA, *ramis* Diosf. l. 4. c. 10. eod. q. herba succ^o oculis inditus, instar fumi oculos molestando, lacrymas movent.
 Genera: Diosf. unius, flore purpureo, meminit: at Plin. l. 25. c. 13. Capnos duplex est; prima, quae pes gallinaeum vocatur, & altera Capnos frutescens, illam Fumariam bulbosam, hanc vero Capnos Dioscoridis censimus.

Fumaria non bulbosa.

I. Fumaria officinarum & Dioscoridis.

Fumaria terræ, Brunf. Cam. Thal.
 Fumaria, Trag. Matt. Fuch. Cord. in Diosf. Gef. h.
 Dod. Lon. Cæs. Lugd. prima & 2. flore albo; Tab.
 Capnos, Ang. Ad. Lob.
 Fumaria major, Cast. ico. *L. 985*

Fumaria purpurea & alba, Ger.

Flos coloris purpurei violacei, pallefcentis, albi: alia circa Montspelim, foliis tenuissimis floribus albis reperitur.

II. Fumar. viticulis & capreolis plantis vicinis

Fumar. phragmites, Dod. gal. Lugd. (adhærens).
 Fumaria altera, Cæs.

Floresli candidi, cæruleo colore aliquando distincti, circa Mospeliâ in sepib⁹ ad Frontignanâ: circa Neapolim flosculis subflavis, innummitate nigra.

III. Fumaria minor tenuifolia. (gracilibus.)

Capnos minor, Ad. *L. 985*
 Capnos tenuifolia, Clus. hisp. & hist. Lob.
 Fumaria minor, Cast. ico.
 Fumaria species Myconi, Lugd.
 Fumaria tenuifolia, Tab. Ger. Eyf. fl. niveo.
 Fumar. terræ seu Fumaria tenuifol. Hispan. Cam.
 Fumaria rubra tenuifolia, Eyf.

Variat flor. colore, hilari purpura rubent, est & variegato, ex rubro, albo, viridi & luteo: cauliculis modo surrectis, modo procumbentib. & caducis. Similem Montis pessuli observa vimus, quam Fumariam nobilem vocant.

Fumaria minor, Ad.

IV. Fumaria minor folio oblongo capillaceo.

Fumaria altera tenerior Syriaca, Cam.
 Selterays nomine ex Syria D. Paludan. attulit.
 an Capnos Cretica flor. candidis fusca maculâ,

V. Fumaria lutea. (Clus. hist.)

Fumaria corydalis, quibusdam Split, Matth.
 Fumaria montana, Gef. hor. Tab.
 Fumaria phragmitis altera, Eid.
 Fumaria lutea montana, Ad. Lob. (cui & Chelidonium capnites Aëtii) Lugd. Ger.
 Split vulgo, Cæs. *L. 987* & hæc est
 Corydalis, Cast. Cam.
 Floribus communiter luteis, aliquando candidis,

Fumaria fl. albis, Ad.

Fumaria Illyrica alba, Tab.

VI. Fumaria claviculis donata.

Capnos Plinii & phragmites, Dod. gal. Gef. hor.
 Capnos alba latifolia & Splich album quorundam, Lob. Lugd. *L. 985*
 Fumaria altera, Dod.

Capnos altera Belgica albo flore, Clus. hist.

Foliis latioribus & angustioribus, variat, floribus est albis & dilutè admodum rubentibus.

Fumaria latifolia major & minor, Tab. Ger.

Fumaria Clematites & Clematis minima, Cam.

Fumaria bulbosa.

I. Fumaria bulbosa radice cava major.

Capnium sive Fumaria phragmitis, Aëtio.
 Aristolochia rotunda, Brunf. Eric. Cord.
 Aristol. rotunda vulgaris, Trag. Fuch. (cui & Pistolochia) Gef. hor. Cam. *L. 983*
 Hyacinthus 3. candidus & purpureus, Trag.

Fumaria altera, Matth. Cast.

Capnos phragmitis, Tur.
 Pistolochia Fuchii, Apios species videtur, Lac.
 Aristolochia phragmites, Gef. col.

Capnos chelidonia, Lon.

Capnos sive Capnium phragmites major & Pes gallinaceus, Cord. in Dioc.

Chelidonia phragmites altera, Cord. hist.

Radix cava major, Dod. Cast. Clus. hist.

Radix cava herbariorum, Ad. Lob. Clus. pan.

Fumaria bulbosa, Lugd.

Leontopetalum genus quibusdâ, haud planè ineptè, Leontopetalon alterum, Cæs. (Guil.)

Chelid. Capnites quorundâ radice pertusa, Thal.

Aristolochia vulgaris fl. purpureo, Eyf.

Est major & minor: huic folia angustiora, illi paulo latiora, sed solum loci ratione differunt.

Variat colore flor. albo, pallido, subflavescente, rubro diluore, vel egregiè rubente: q. si flos minor sit, saturati⁹ rubet, & p. mascula habetur: i. major, laquidioris coloris. Figure 8. apud Tab. & Ger. Fumaria bulbosa purpureo flore nomine, quatuor rotidem flore albo.

Viridi flore Lobelius observavit, & nomine

Radix cava viridi flore, in iconibus proponit.

Radix

Radix cava, Cast.

II. Fumaria bulbosa radice non cava major.

Aristolochia rotunda vulg. radice solida, Trag.
Arist. rotunda altera species radice solida, Gel. hort.
Capnos sive Capniū phragmites min. Cord. in Di-
Chelidoniū Capnites radice integra, Thal. (osc.
Aristolochia rotunda fl. albo, Eyst. *Chelidonia*

A prima differt radice, quæ in illa cava, in hac solida: dein in illa, folia quæ flores intercedunt, integra sunt, in hac verò incisa: tum in illa pauciores & majores colore variantes: in hac minores, copiosiores, elegantius purpura rubentes;

alterius coloris hæctenus non observavi: tandem, nunquam utramque eodem loco reperimus, illa enim pinguiori solo, delectatur.

II. Fumaria bulbosa radice non cava minor.
Chelidonia phragmitis L. Cord. hist.
Fabaceâ radice Capnos altera, Ad. Lob.
Radix cava minor, Dod. Cast. Clus. hist. Ger.
Capnos fabacea radice, Lugd. *Chelidonia* β
Fumaria bulbosa seu tuberosa minor, Tab. *Chelidonia* γ
Aristol. rotunda vulgaris minima, Cam.

A majore diversâ est, & florum herbaceis rudimentis variat.

C H E L I D O N I U M.

X *Ελιδόνιον* Dioscoridi L. c. 211. *χελιδόνιον* id est, hirundo avis, nomen imposuit: vel quod hanc primum invenerit, oculis pullorum excæcatorum, visum hæc restituens, ut ex Dioscoride, Plin. l. 25. c. 8. refert: vel ut idem l. 8. c. 27. Chelidonium visui saluberrimam hirundines monstrare, vexatis pullorum oculis eâ medentes: quibusdam sic dictum, quod in hirundinum adventu floreat, & discessu marcescat. Apud Theoph. 7. hist. l. 4. Hirundinariam Gaza vertit.

Genera duo Dioscoridi & Plin. l. 25. c. 8. majus & minus, quæ cum figurâ multû differant, de minore alibi agemus. vulgare, Clus. hist.

I. Chelidonium majus vulgare.

Chelidonia, Brunf. major, Ang. *Chelidonia* L. 24. 723
Chelidonium majus, Trag. Matt. Fuch. Tur. Lac. Cord. hist. Gef. hor. Dod. Ad. (& Hirundinaria major) Lob. Cast. Cæf. Lugd. Thal. Tab. Ger.

II. Chelidonium majus foliis quernis.

Chelid. majus laciniato flore, Clus. hist.
In Phytopinace, Matthiolo, & Tabern. descripsimus. *Chelidonia* L. 24. 724

A Q U I L E G I A.

Aquilegia, quæ quibusdam Chelidonia sylvestris, videtur dicta quasi Aquilina, ob florum mucrones aduncos, ut sunt aquilini angues. Veterum Porcos Costaco; Jussone Theophrasti 1. hist. 21. Cæsalpino: Jovis flos. Dactelchampo in Athenæum: Isopyrum Dioscoridi L. 4. c. 121. Columna: at Gesnero Leontostomam dicitur. Variat potiss. flore: est communiter majore, rarius minore ex corniculis composito, colorum diversorum, rarius roseo est flore eoque, vel simplici vel pleno.

Aquilegia simplex.

I. Aquilegia sylvestris. *A. v. alba* L. 24. 752
Aquilegia, Trag. Fuch. Lugd. Lon. Cæf. (columna quibusdam) Ger. fl. caruleo, Swer.
Aquileia, Fuch. Er. Cord. Gel. h. Dod. syl. Thal.
Aquileia simplex, Cam.
Aquilina, Matth. Ad. Lob. Cast. Tab.
Itopyrum Dioscoridis, Colum.

Flore est caruleo, & vix alterius quam puniceo coloris, in sylvestribus reperias.

II. Aquilegia hortensis simplex.

Aquilina rubra, Lob. ico.
Aquilina, Cast. Alba, Tab.
Aquileia rubra, Ger. *A. v. alba* L. 24. 752
1. Aquilegia fl. albo simplici, Bry. Eyst.
Aquilegia alba carulea, Swer.
2. Aquilegia castanei coloris, Swer.

Hæc diversorum colorum reperitur, caruleo, candido, incarnato, rubro, variegato ex caruleo & purpureo: candido, nonnullis veluti lituris cereis aspersis.

III. Aquilegia mont. magno fl. quæ 1. in Prod.

IV. Aquilegia montana parvo flore, Thali-
stri folio: quæ 2. in Prod. *Aquilegia* L. 24. 753
Aquilegia pleno flore.

I. Aquilegia hort. multiplex flore magno.

Aquileg. multiflora variegata, Lob. ico. & multiplici vario colore flore, Eid. pleno flore, Cam.
Aquileia multiplici flore, Dod. multiplex, Ger.
Aquilina pleno flore, Clus. hist. multiplex sive 4-5. 6. 7. & 8. Tab. *A. v. alba* L. 24. 752
Flos caruleus, violaceus, cinereus, blandè vel saturè rubens, albus, ex albo caruleo, violaceo variè mixtus, maculatus.

III. *A. alpina* L. 252

1. Aquil-

1. Aquilegia fl. cæruleo pleno, Eyst.
  2. Aquilegia fl. albo pleno, Eyst.
  3. Aquilegia fl. pleno incarnato, Eyst.
  4. Aquilegia flore purpureo, Eyst.
  5. Aquilegia flore rubro, Eyst.
- Aquilina flore rubro, Bry, Swer.
6. Aquileia variegata, Bry.
- Aquilegia fl. variegato duplici, Swer.
- II. Aquilegia hort. multiplex flore parvo.
A priore floris magnitud. & pullo colore differt.
- III. Aquilegia hort. multiplici flore inverfo.
Aquilina plenis multiplicib. flor. Lob. ico. Lugd.
Aquilina inverfa multiplici albo colore, Lob. ico.
Aquilina pleno inverfo flore, Clus. hist.
Aquilegia inverfa, Cam.
Aquilina 9. Tab. *A vulgaris, var. 8.*
Aquilina carnei coloris, Bry. *6. Apr. 1752*
Aquilegia alba, Swer.

- Aquilegia cærulea inverfo flore, Eyst.
- IV. Aquilegia flore roseo multiplici.
Aquilina pleno roseo flore, Clus. hist. Bry.
Floris color communiter cæruleus, est & albus,
rariss. carneus sive blandè rubens: vel albus nigris
punctis, aspersis: hinc *A vulgaris, l. var. 8.*
1. Aquilegia stellata flore purpureo, Eyst. *6. Apr. 1752*
  2. Aquilegia stellata rubescens, Eyst.
  3. Aquilegia stellata flore violaceo, Eyst.
- Aquilegia stellata cæruleo violacea, Swer.
4. Aquilegia stellata flore albo minutissimis
nigris punctis ornata, Eyst.
- V. Aquilegia degener virecens: & Cam.
Aquilegia degener, Lob. ico. *A vulgaris l. var. 8.*
Aquilina degener, Clus. hist. Bry. *6. Apr. 1752*
Aquilina 10. Tab.]
Aquilegia stellata rosea, Swer. (scens.
Flos vel viridis omnino, vel ex viridi purpura-

NIGELLA Sive MELANTHIUM, ejusq. species.

Nigella, à nigro seminis colore communiter dicta, Dioscorid. l. 3. c. 93. Μαλίθιον est: de qua Theoph. 7. hist. 9.
Plinio l. 20. c. 17. Gibb ex Græcia, alii Melanthion, alii Melanspermon vocant, & quod odoratissimum &
nigerrimum, optimum est.

Genera: Dioscorides & Veteres unius meminere: nobis, sativa est & sylvestris: Sativa, simplici & pleno, ma-
jore & parvo flore: semine nigro, subflavo, luteo.

- I. Nigella arvensis cornuta.
an Melanthium & Gith Dioscoridis.
Nigella syl. & 2. Trag. *1 = Nigella arvensis, l. var. 1. melle. dit.*
Melanthium syl. Fuch. Dod. Ger.
Cuminum syl. alterum, Fuch. ico. Cord. in Diosc.
Melanthium syl. alterum, Matth. Cast. Lugd.
Nigella syl. altera, Ad.
Melanthium capitulis reflexis aquilegiæ, Lob.
Nigella cornuta, Cord. hist.
Nigella vulgò dicta, CæL
Nigella syl. Ger. h. Lon. Cam.
Melanthium agreste, Tab. arvense, Clus. hist.
Meminit Tab. Melanthii agrestis alterius, quod
folis capitulis magis reflexis, à priori differat.

II. Nigella latifolia flore majore simplici cæ-
ruleo: quæ r. in Prod.

Melanthium Hispanicum majus, Eyst.

III. Nigella angustifolia flore majore sim-
plici cæruleo.

Nigella Damascena, Trag. Cord. hist.

Nigella, Cord. in Diosc.

Nigella hort. altera, Fuch. Lon.

Melanthium sive Nigella, Ad.

Melanthium syl. Matth. Lac. Lob.

Melanth. syl. quod Damascenum cognominatur,
Clus. hist.

Melanth. syl. prius Marthioli, Lugd. qui duas figu-
ras habet.

Melanth. Damascenū, Dod. Tab. Cam.

Melanth. Damascenum alterum, Fuch. ico.

Melanthium sativum flore simplici, Eyst.

Isopyrū, quod Matth. Durantes, Lugd. & Tab.
pingunt: nil aliud censemus, nisi quod folia Anisi
infernè sint adpicta, quo Dioscoridis Isoporum
exprimere videatur.

IV. Nigella flore majore pleno cæruleo.

Nigella flore majore & numerosioribus foliis,

Suneg Aegyptiis, Alpino.

Melanthium Damascenū pleno flore, Clus. hist.
Eyst.

V. Nigella flore minore simplici candido.

Nigella hort. Trag. sativa, Lon.

Melanth. sativum, Matth. Lac. Dod. Cast. Lugd.

Tab.

1 = Nigella damascena, l. var. 1. melle. dit.
T
2 = " " l. var. 2. melle. dit.
Melan-

11 = Nigella damascena, l. var. 2. melle. dit.

11 = " " hispanica, l.

Melanth. r. Fuch. ico. hortense primum, Eid. fol.
 Melanth. five Nigella Romana odora, Lob.
 Git five Nigella Romana, Tur.
 Nigellæ alterum genus, Cord. hist.
 Melanthium Ger. sativum simplici flore, Clus.
 hist.

Nigella, Ges. nostra, Ang. altera. Cæs.
 Melanth. Damascenum semine pallido, Cam.
 Semine est nigro, aliquando pallidè flavente: semine luteo in horto habuimus: rarius candido reperitur.

VI. Nigella flore minore pleno & albo.
 Cardamomi 3. species, & Nigella citrina, Lac.
 Nigella citrina, Ad. flore albo multiplici, Lob.
 Lugd. vi: *Nigella sativa, l. var. β. melle, det.*
 Nigella flore candido, Cæs.

Semen ex Oriente adfertur, inter Cardar. omi genera, & Nigella citrina dicitur, Cæs.
 Melanth. citrinum multiflorum, Tab. sub Damasceno, Ger. ico.
 Melanthium pleno flore, Clus. hist.
 Melanthium five Nigella flore pleno, albo, Cam.
 Nigella peregrina flore multiplici, Eyst.

VII. Nigella Cretica.
 Melanth. simplici flore, Creticum, Clus. hist.
 Hujus descriptionem in Phytopinace sub 6. in Prod. sub. 2. & in Matthiolo cum figura exhibuimus: in Tabern. nostro figura sub titulo Nigellæ flore pleno, male posita fuit.

IX. Nigella Cretica folio sceniculi.
 Melanthium peregrinum five Creticum, Poenz in Baldo Ital.

SECTIO QUARTA.

UMBELLIFERÆ.

CUMINUM; FOENICULUM; ANETHUM; MEUM; PIRETHRUM; FERULA; THAPSIA; TURPETUM; PENCEDANUM;

Daucus; Pastinaca tenuifolia; Gmgidium; Cheryphyllum; Scandix; Caulis; Apium; Sison; Sion.

CUMINUM.

KUMINON Dioscoridi l. 3. c. 68. Theophr. 7. hist. 4. at Plinio l. 19. c. 8. & l. 20. c. 14. & 15. Cuminum. Genera: Dioscoridi sativum est, cui Aethiopicum, quod Hippocrates regionem vocat, præfert: secundum locum tenet Aegyptium, reliqua sequuntur. Est & sylvestre: alterum, capitulis in cacumine rotundis: alterum, quod à singulis floribus, cernicula in sublimi erecta promit. Theophrasto genera plura sunt: quare Plinio l. 20. c. 15. Sativum est & Sylvestre, Aethiopicum & Africanum: at l. 19. c. 8. alterum sylvestre rusticum vocatum, aliis Thebæicum: Aethiopico Africanorum palma est: quidem huic Aegyptium præferunt.

I. Cuminum semine longiore.

Cuminum sativum, Brunf. Frag. Matt. Lac. Cord. hist. Lob. Cast. Lugd.

Cuminum, Tur. Lon. Ad.

Cuminum Officin. Cumini syl. i. genus Diosc. Cæs. Cuminum, Ang. Cord. in Diosc. (cui & Cuminum Romanum) Tab. sativum, Cam.

Cuminum Aethiopicum, Carnabadium Calsi Bafsi & Myrepsii, Guil.

II. Cuminum semine rotundiore & minore.
 Cuminum dulce Melitenfibus.

Hujus plantam non vidimus: at cū Dalechampi in Plinio l. 20. cap. 15. notas legissemus, ex Melita duplex Cuminum, utpote acre & dulce adferri: & apud Megiserum in Melitæ descriptione, idem invenissemus, ejus nomine ut haberemus

laboravimus: quare, utriusque semen è Melita insula transmissum fuit: alterum oblongum, acuminatum, coloris sordidi, graveolens & sapore acris, cui Cimonagero, id est, Cuminum syl. inscriptum erat: quod cum Cymino Aethiopico officinarum convenit. Alterum verò multò minus, Aniso simile, candicans, gustus lenioris & subdulce, quod nomine Cimonagero dulce, missum. Apud Melitenses copiosè feritur, ad panem condendum, & ad mectaturam cum eo exercendam.

III. Cuminum syl. capitulis globosis.
 Cuminum syl. r. Matth. Lugd. Cast.
 Cuminum syl. Ang. Dod. Ad. Lob. ico. Ger.
 Lago chymeni, id est leporis cubile in insula Lemno, Bellon. *Lago chymeni, det.*
 Cuminum syl. five erraticum, Tab. syl. globosum, Cam.

F O E N I C U L U M.

MΑΨΘΡΟΝ Dioscoridi. l. 3. c. 81. ἔσθ' ἡ μαρὰν δαί, à marcescendo, quod ejus cum inaruerit, ad condienda plurima, multus usus sit. Plinio l. 19. c. 9. Fœniculum anguibus gratissimum, ad condienda plurima cum inaruit: & l. 20. c. 23. Fœniculum nobilitare serpentes, gestari sinectam exuendo, oculorumq; aciem succo ejus resciendo. Latinis Fœniculum, quod satum magno cum senore semen reddit: vel potius Græcorum imitatio, quod quasi sœvum in hyemes arefactum ac marcidum reponatur.

Genera: Dioscoridi est sativum, sylvestre, quod in μαρὰν δαί & duplex est: alterum semine magno, Cæbri simile, aliud semine Coriandri. Idem Plinius l. 20. c. 23.

Recentioribus est vulgare sive sativum, dulce, rotundum, & erraticum, sive Hippomarathrum.

I. Fœniculum vulgare Germanicum.

Fœniculū, Brunf. Trag. Fuch. Dod. gal. Tur. Cord.

in Diof. Tab. commune, Gef. h. vulgare, Ger.

Fœnicul. syl. ejus semine exilius & acrius, Cæf.

Fœniculum nostrum vulgare, quibusdam Hippo-

marathrum putatum, Cam. hor. = *Andromeda*

Huic accedit Mediolanense, quamvis vulgato Germanico gratius sit.

Variat foliorum colore: nam commune foliis est virentioribus, altera subnigricantibus, rubentibus, aliàs non differens: quare

Fœniculum 1. & 2. facit Dodonæus.

II. Fœniculum vulg. Italicum semine oblongo gustu acuto.

Fœniculum, Matth. Lac. Cast. vulgare, ejus semē

pallidum sive luteum oblongum, Lugd.

Fœniculum acre, Ang.

III. Fœniculum dulce.

Fœniculum dulce, Matth. Lac. Ang. Gef. hor. Ad.

Cast. Ger. desc. = *Andromeda*

Fœnicul. 3. Dod. solo sapore à primo distinctum.

Fœnicul. sive Marathrum vulgatius dulce, Ad. Lob.

Fœnicul. horten. semine crasso in rotunditate ob-

longo, Cæf. quod a no secundo in sylvestre transit.

Fœnicul. dulce semine majore, gustu anisi, Lugd.

Fœniculum Romanum cujus semen pallide lu-

teum, Tab. quod tertio anno in commune transit.

Fœnicul. Italicum fortè hortenſe veterum, quod etiam in nostrum transit, Cam. ep. Matth.

Fœniculum majus, Eid. hor.

Hoc semine est vel rotundiore, quod Romanū & Florentinum dicitur: vel in rotunditate oblongo, quod omnium gratissimum & dulcissimum, & Bononia adfertur.

IV. Fœniculum semine rotundo minore.

Fœniculum rotundum, Tab. vulgare, Ger. ico.

A vulgato sapore & odore nō differt, sed humilior est, umbella candida, semenq; vulgari minus & Carui forma.

V. Fœniculum sylvestre.

Fœnicul. erraticum, Matth. Lac. sponte virens in agris Narbonensium, Adv. = *Andromeda*

VI. Hippomarathrum Creticum: de quo in

Prod. *Andromeda* an Hippomarathrum cujus semina magna cachry similia, Hon. Belli ep. 1. ad Clus.

VII. Chaa, herba in Japonia, ex cujus pulvere decoctū preciosum parant, & hospitibus dignioribus propinant: & olla in qua hujus herbæ decoctio facta, in eo apud ipsos precio, in quo apud nos Adamantes sunt: Lincot. par. 2. Ind. or. c. 28.

A N E T H U M.

AΝΗΘΟΝ Dioscoridi. l. 3. c. 67. ἔσθ' ἡ ἀνδραίν, quod cito crescat: Theoph. 1. hist. 18. cui 7. hist. 4. pluræ generis, qua non recenset. Plinio l. 20. c. 18. Anethum.

I. Anethum hortenſe.

Anethum, Brunf. Trag. Matth. Fuch. Tur. Dod.

Cord. in Diof. Gef. hor. Ang. Lac. Ad. Lob. Cast.

Lon. Cæf. Lugd. Tab. Cam. Ger.

II. Anethum sylvestre majus.

Anethum syl. grandius sativo, foliis fœniculi, Cæf.

III. Anethum syl. minus: in Prod. descriptū.

M E U M.

MΗΘΝ ἀθανάτιον ἐμεύον, Meum Athanaticum, Diof. l. 1. c. 3. Similiter à Plinio l. 20. c. 23. nominatum, Meus, scribit, in Italia non nisi à Medicis fertur, & is admodum paucis. Duo genera ejus (Macedonicum scilicet & Hispanicum: non quidem ea duo diversa genera sunt: ceterum is in locis plurimum gignitur: hec

I = Anethum grandius, l. minus dict.
III = " " segetum, l.

addit ex Dioscoride Dalechampi in notis) nobiliss, Athamanticum vocant, illi, tanquam ab Athamante inventum; h, quoniam laudatissimum in Athamante (monte Phthoridis Theffalia) reperitur.

I. Meum foliis anechi.

Daucus Creticus, Trag. Fuch. vel alpinus, Ges. col.

Lob. ico. *Alpinus in monte l. 2. 3. 3.*

Meum, Math. Ang. Ges. hor. Lac. (cui & Anethū syl.)

Dod. Ad. Lob. Cast. Cæf. Lugd. Tab. Cā. Ger.

Libanotidis r. genus, & Fœnicul. porcinius, Dod.

Seseli Creticum, Fuch. ico. Lon.

Tordylion, Cord. in Dios. & hist.

Dencus, Cast. ico.

Meum vulgare tenuifolium, Clus. hist.

II. Meum Dauici Cretici facie.

Meum aliud, Lugd.

III. Meum alpinum umbella purpurascens.

Mutellina vulgo in alpihus, Caros vel Daucus

alpinus videtur, Ges. hor. & frac. Cam. ep. Math.

an Daucus montanus, Clus. pan. & hist.

IV. Meum latifolium adulterinum.

Meum secundum, Math. ed. secunda.

Meum spurium alterum Italicum, Lob. Lugd.

Meum adulterinum, Tab.

P Y R E T H R U M.

P *Pyrethrum* Dioscor. l. 3. c. 86. ab igne nomen habet, ob radicis ejus fervorem igneum. Salivarius Romanis, quod mansa Salivam eliciat. Apud Plin. l. 28. c. 9. Pyrethri nomen solum habetur.

I. Pyrethrum flore bellidis.

Pyrethrum, Brunf. Trag. Fuch. Tur. Dod. Lac.

Pyreth. Germanicum, Ges. hor.

Pyreth. alterum, Math. Lugd. Cæf. Cam. primū,

Pyrethrum majus, Lon. verum, Cast. (Tab.

Pyrethrum Officinarium, Ad. Lob. Ger. Eysl.

II. Pyrethrum unbelliferum.

Fœniculum montanum, Trag.

Pyrethrum verum, Math. Lugd.

Pyrethrum Italicum, Ges. hor. ap.

Pyreth. alterū, Ad. Lob. Cast. Tab. Sylvestre, Ger.

an Pyrethrum, Cæf.

Saxifragæ species, Dod. 8.

Pyrethrum Dioscoridis r. Cam.

Umbella variat, quæ alba: at Patavino in h. r. 10

luteâ, longioribusq; foliis collegimus.

III. Pyrethrum foliis anechi.

Pyrethrum Geineri, Lugd.

F E R U L A.

F *Ferula* Dioscor. l. 3. c. 9. *ῥάψανος* & *ῥάψανος*, Theoph. 6. hist. z. id est, *Gaza* interprete, Ferula & Ferulago. Plin. l. 13. c. 22. Ferula.

Genera duo Ferula Plinio: *Narthecia* Graci vocant, in altitudinem assurgentem. *Nartheciam* verò semper humilem: & Ferula sine dubio est *Thapsia*, sed sine generis &c. Et l. 20. c. 23. Ferula, quæ ab uno caule dividitur in caumine, semina putatur.

I. Ferula foemina Plinii.

Ferula, Math. Ang. Tur. Lac. Cord. in Dios. Ges.

hor. Lon. Ad. Lob. Dod. Cast. Lugd. Tab. Cam.

Ferula mas, Cæf. *Communis l. 2. p. 55*

Libanotis prima Dioscoridis ferulacea, Ges. hor.

II. Ferulago latiore folio.

Ferulago, Gel. Dod. Cam. *Ferula ferulago l. 3. p. 56*

Ferula galbanifera, Lob. Lugd. Tab.

Ferula foemina, Cæf.

Quibusdâ *Narthecia* Theoph. & *Thapsia* Dioscoridis.

III. Ferulago tenuiore folio.

Narthecium Theoph. Ferulago *Gaza*, Lugd.

Ferulago, Tab.

T H A P S I A.

T *Thapsia*, quod in *Thapsis*, ejus nominis Insula primum inventa, Dioscor. l. 4. c. 157. quæ tota natura Ferula similis: meminere *Thapsia* Theoph. 9. hist. 8. & Plin. l. 13. c. 22.

I. *Thapsia* maxima latissimo folio.

Thapsia 3. Clus. hisp. & hist.

II. *Thapsia* latifolia villosâ.

Thapsia latifolia, Clus. hisp. Tab.

Thapsia 1. Clus. hist. *Thapsia l. 2. p. 55*

Seseli Peloponense majus, Lob. peloponense ut

putatur Dod.

Seseli peloponensium r. Tab.

Seseli peloponense folio cicutæ, Ad. Lugd.

III. *Thapsia* foliis libanotidis foetidissima.

Tuero, Clus. hisp.

Thapsia 4. Clus. hist.

IV. *Thapsia* fœniculi folio.

Thapsia Diosc. Ad. Lob. Lugd.

IV = Seseli *Narthecia*, l. 2. p. 55. *Thapsia* 2.

Thapsia 2. vel tenuifolia, Clus. hisp. & hist.

Thapsia angustifolia, Tab. tenuifolia, Ger.

V. Thapsia carotæ folio.

Thapsia, Matth. Ang. Lon. Lugd. Cast. Cæs. cui & Turbitalbum Meiuei.

Thapsia major, Cord. hist.

Thapsia vera & Turbith montis Gargani, Ges. hor.

Thapsia vulgaris carotæ effigie, Ad. Lob. an hæc Ferula Sagapeneria.

Hujus radix sæpè pro Costo, magno errore venditur, uti supra inter Costi genera ostensum fuit.

TURPETUM.

Turbith vox Arabica est, ab Avicenna & alijs usurpata, quamvis aliqui à turbando deducant, quod propter magnam violentiam, purgando corpus turbet. Duplex est, aliud Arabicum, aliud Indicum. Arabicum, Mesueo 2. simpl. est radix herba, folia Ferula minor a ferentis & lacteo succo turgens: quæ sanæ causa, cur alij Pityuse, alij Alypi, nonnulli Tripolij Græcorum radicem esse voluerint: cujus genera varia Mesueo, domesticum, sylvestre, magnum, parvum, album, nigrum & flavum. Indicum, radice non est magna, nec longa, caule hederæ modo per solum extenso, digiti crassitudine: folijs & floribus Altheæ similibus, cujus tantum caulis pars inferior juxta radicem gummifera, utilis est, Acofta, Frag. Dodonæo ex Garzia monentibus. Quare hoc ab eo, qui in Officinis vulgo utuntur, longe aliud est, monente etiam Clusio in Garziam. Idcirco inter se differre volunt, Turbith Avicennæ, & Turbeth aut Tarbadh.

I. Turpetum Arabum, se u Turbit Officinarum.

Turbith Mesuæi, Matth.

Turbithum sive Turbit Arabum, Cord. hist.

Turbith Alexandrinum, Ad. Lob. ico. Ger. Cast.

Tripolium Diosc. si Serapioni credimus, nil aliud est quam Turbith, Cord. in Diosc.

Turpetum Mesues, tithymalli myrsinitis radix, Brasat Fuch. Thapsix radix.

Turbith. Off. & Hispaniæ officinæ, Thapsiæ radice pro Turpeto legitimo utuntur, & multis per Europam locis, Scammonæ radicem conciliam pro Turpeto legitimo ostendunt, Clus. in Garz.

Turpetum, Tab.

Addit Fragosus Turbit aliud genus, à paucis annis in Officinis usitatum, quo vocitent de la Tier-ra, quod quarundam arundinum radicem esse dicant.

II. Turpetum repens folijs Altheæ, vel Indicij. Turbith Garziæ, Acofta, Trag. Dod.

III. Pseudoturpetum Gargaricum.

Turpetum, quod potius Pseudoturpetum dixeris, ex Gargano Apuliæ monte duplex, unum de Thapsiæ, alterum de Pityusæ radicibus, impostores concinnant, Garz.

Turbith ex Apulia, turbith non est, sed ex lactariis, & secundum aliquos Thapsia, Acofta.

PEUCEDANUM.

Peucofidæ Dioscorid. lib. 3. cap. 92. Theoph. 9. hist. 14. est sint qui velint, nomen ab amaritudine sortitum esse, tamen à πικρῆ, quæ Lat. Pirus, dictum videtur, cum hujus solia cum Pini solijs similitudinem quandam habeant: unde & Pinstellum aliquibus nominatur. Peucedanum Plin. lib. 25. c. 9.

I. Peucedanum majus Italicum.

Peucedanum, Matth. Ang. Lac. Lugd. Cæs. Cast.

Peucedanum Italicum, Tab.

Peucedanum majus Italicum, Lob. Lugd. majus, Ger.

Peucedanum folijs longioribus, Dod.

II. Peucedanum Germanicum.

Peucedanum, Trag. Fuch. Dod. Cord. in Diosc.

& hist. Ges. hort. Tur. Ad. Lob. (cui & Fœniculum porcinum) Lon. def. Lugd. Ger. Tab. cui & cauda porcina.

III. Peucedanum minus.

Saxifraga 3. Matth. Lugd. Cast.

Saxifragum, Lac. III = Pimpinella dioica, L. mis. dist.

Peucedani facie pusilla planta, Lob. ico.

Peucedanum Pannonicum, Clus. pan. & hist.

DAUCUS.

Δαυκ. Diosc. lib. 3. cap. 83. Daucus, Daucum, & Daucium Latinis.

Genera tria Dioscor. primum Creticum, solijs fœniculi: alterum apio sylvestri simile: tertium folijs Cotandri. Dioacles verò 13. de salub. quartum addidit, nempe Staphylinum. Plin. lib. 25. cap. 9. ait. Dauci genera quatuor, Petronius Diodorus fecit, cum sint differentia duæ: probatissimum in Creta fœniculi similitudine: alterum

Duplex est Pastinaca, tenuifolia & latifolia: de tenuifolia tum sativa, quam sylvestri nunc: de latifolia, sectione quinta.

I. Pastinaca tenuifolia syl. Dioscoridis, vel Daucus Officinarum. *1 = Daucus Carota, L. melle. dict.*
 Daucus agrestis, Gal. de asim.
 Pastinaca erratica, Plinio, Fuch. Cord. in Diosc. Tab.
 Staphylinus syl. Trag. Dod. gal. Cæf.
 Pastinaca syl. Matth. Lac. Lon. Cast. Lugd. syl. tenuifolia, Dod. Ger.
 Daucus Officin. usitatus, Ad.
 Pastinaca syl. genuina Diosc. Lob.
 Pastinaca 2. Tur. 4. Plinii, Cam.
 Dauci 3. genus, Dod. gal. Thal.
 Daucus vulgaris, Clus. hist.

Differt magnitudine & parvitate: sic & ratione umbellæ, in cuius medio aliquando macula purpurea, subnigræ, aliquando crocea: foliis etiam, aliquantulum latioribus, in altera multò tenuioribus: quare Thalius illam, Daucum 3. Dodonæi, hanc verò Daucum 3. tenuifoliū nominat.

II. Pastinaca tenuifolia syl. umbella majore. Pastinaca syl. daucoides Apula, Col. Umbellæ est majore, obscure purpurascente, que non in totum, ut in priore, conglobatur.

III. Pastinaca syl. hirsuta echinato fructu. an Daucus angulosus, Cordi hist. Daucus *κατάστικτος* i.e. hirsuto caule, Thal.

IV. Pastinaca syl. angustifolia fructu echinato. Pastinaca echinophora Apula, Colom. Hanc à D. Columna accepimus.

V. Pastinaca tenuifolia sativa radice lutea, vel alba. *1 = Daucus Carota, L. var. melle. dict. p. 348*
 Staphylin. sativus & Daucus domesticus, Galeno.

Staphylinus 1. & 2. Trag. luteus, Dod. gal. Sifer, Lac. alterum, Matth. Tab. Carota crocea malè Sifer, Guil. Pastinaca sativa r. Fuch. sativa flava, Lon. Pastinaca sativa 1. & 2. Tab. Pastinaca radicibus luteis, vel albis, Ges. hor. Pastinaca sativa Diosc. Lob. Cord. in Diosc. Pastinaca tenuifolia sativa, Dod. Ger. Carotta vulgaris radice flava, Ad. Carota radice buxei coloris, Cæf. ex albo flavescens, Cast. nostra lutea, Cam. Pastinaca 3. Daucus Staphylinus altilis & hortensis, vulgo Carotta, Cam. hor.

Variat solum radicis colore, quæ vel alba, vel pallidè lutea, vel lutea est.

VI. Pastinaca, tenuifolia sativa, radice atrorubente. *1 = Daucus Carota, L. var. melle. dict.*

Staphylinus sativus Dioscoridi. Daucus radice nigra, Theophrasti. Pastinaca sativa, Plinii. Staphylinus 3. Trag. niger, Dod. gal. Carota, Matth. altera, Lugd. radice sanguinei coloris, Cæf. radice rubra, Cast. Pastin. sat. altera, Fuch. prima, Tur. sativa rubens, Dod. Tab. atrorubens, Lob. Daucus niger Theoph. Carotta vulgaris, Ad. Pastinaca radicibus purpureis, Ges. hor. Been rubrum & album, an Daucus sativus & syl. Galeni, Ang. Carota Italis radice rubra & alba, Been rubri & albi *ανκαρύσσερα* esse volunt aliqui, non malè, Cam.

GINGIDIUM.

Πύξιον Dioscorides lib. 2. cap. 167. herbam sylvestri Staphylino similem dicit: & Plin. lib. 20. cap. 5. Gingidium similitum Staphylino.

I. Gingidium folio feniculi. *ante hæc omnia*
 Gingidium Dioscoridis, Raw. Lugd. ap.
 Gingidium Syriacum, Cam.

II. Gingidium umbella oblonga. Sefeli, Trag. ico. *1 = Daucus Visnaga, L. melle. dict.*
 Visnaga, Matth. Ad. Lob. Lugd. Cast. & Pastin. syl. major.
 Gingidium, Ang. Cord. in Diosc. & hist. Dod. gal. Clus. hist. cui & Bisnaga.
 Sefeli Malsiliensè, Fuch. Dod. gal. ico.

Dauci genus tertium, Fuch. ico. Camini sativi alterum genus, Cæf. Gingidium alterum, Dod. tertium, Tab. Gingidium Hispanicum, Ger.

III. Gingidium foliis Chærefolii. *1 = Daucus Gingidium, L. melle. dict.*
 Gingidium, Matth. Lugd. Cast. primum, Tab.

IV. Gingidium foliis Pastinacæ latifoliæ. Gingidium foliis Bauciæ Syriacum, Lob. Lugd. Gingidium 1. Dod. 2. Tab. (& latifolium) Ger. *1 = Daucus Agrosticum, L. p. 345*

CHÆROPHYLLUM.

Chærophyllum Columella habet: an Plinii lib. 19. cap. 8. sit Cerephyllum, quod Paderota Græci vocitent propter brevitate afferere non licet: & potius ejusdem Anthriscus, lib. & cap. 22. forte Theophrasti 7. hist. 7. *ἐπιεικὲς*. *Enthusium Gaza vertit. Cerephyllum Dioscoridis quibusdam videtur.*

I. Chærophyllum sativum.

Chærofolium, Brunf. Dod. sativum, Trag.
Cerefolium, Math. Cast. Lugd. vulgare, Ger.
Cerefoliū, Ang. Dod. gal. Gei. hor. Lon. Ad. Lob.
(cui Gingidii species) Cæf. Cam. Tab.
Oreocelinum, Ang. & Cæf. putant
Gingidium, Fuch. Tur. Lac.

II. Chærophyllum sylvestre.

II = Chærophyllum tenuulum, L. quæ dicit.

Dauci syl. genus, Gesap.
Daucus sepiarius, Ges. col.
Anthriscus Plinii, Lugd.

Cerefolium syl. Tab. Apium syl. Ger. ico.

III. Chærophylo nonnihil similis.

Perchepier (i.e. Saxifraga) Anglorum, Ad. Lob.
Scandix minor, Tab. *ὑπόκρινος ἀνθρiscus* (Lugd.)
Alchimilla montana minima, Col.

S C A N D I X.

Σκαδικὴ Dioscoridi lib. 2. cap. 168. sylvestris olus est, quod Gingidio subjungit: Theophrasti 7. hist. 1. Plinio lib. & cap. 22.

I. Scandix umbella ex apicibus coagmentata.
Scandix, Lugd.

II. Scandix femine rostrato vulgaris.
Pecten Veneris, Math. Ang. Ges. hor. Ad. Lob.
Cast. Lugd. Cam. Ger.

Scandix, Dod. Lac. Cord. in Dios. Ges. h. Cæf. Tab.
Pecten Veneris, *ἀγροκόνη* vulgo dicitur, Hon.
Belli ep. ad Cluf. *II = Scandix felix Veneris, L. melle, dicit.*

III. Scandix Cretica major: quæ 4. in Phytopin. prima in Prod.

IV. Scandix Cretica minor: quæ 3. & 5. in Phytopin.

IV = Scandix austriaca, L. melle, dicit.

topin. at 2. in Prod.
Anthriscus Plinii, Cluf. hist.

Anthriscus vulgo *πικρὸν ἄνθος*, quod vulva purgamentum significat, cum Venerem excitet, Hon.
Belli ep. ad Cluf.

an Scandix legitima quæ *ἄνθος* & *scandix* quæ comeditur, Eid. Lr.

Anisomarathrum Apulum, Colum. & Cluf. hist. ap. ale.

an Apium syl. Dalech. Lugd.

Duplex est odora & inodora.

C A U C A L I S.

Kαυκαλις apud Dioscorid. L. 2. c. 169. Scandicem sequitur, quam aliqui Daucum syl. nominent. Plin. lib. 21. c. 15. secutus Dioscoridem, inter Olera recensuit.

I. Caulis maxima Sphondilii aculeato femine. *Καυκαλίαν ἄνθος* L. 2. c. 169.
Caucalis major, Cluf. hist.

II. Caulis lato apii folio.
Caucalis, Math. Lac. Cast. Lugd.
an Caulis, Cord. in Diosc.
Daucoides majus, Cord. hist. Thal.
Caucalis vulgarior, Ad.
Caucalis flore rubro folio latiore, Lob.
Caucalis rubello flore, Cluf. hist.
Gingidium, Cæf.

III. Caulis arvensis echinata latifolia.
Echinophora major platyphyllos purpurea, Col. *ἰσχυρὸν ἄνθος* L. 2. c. 169.
an Caulis saturè rubente flore, Cluf. hist.

IV. Caulis arvensis echinata magno flore.
Lappa agrestis, Trag. *καυκαλις ἄνθος* L. 2. c. 169.

Lappula canaria Plinii, Ang.
Caucal. Dod. (& Daucus syl.) Ges. hor. Tab. Eyf. Tab.

Caucalis alia vulgaris, Lugd.
Caucalis albis flor. vulgaris, Lob. Ger. albo flore proximè ad Dioscoridis accedens, Cluf. hist.

Caucalis coronata umbella, Cam.

Tribulus syl. & Lappa campestris, Lon.

Myrrhis lappa Dalechampii, Lugd.

Dauci genus arvense, Ges. cat.

Daucus *ἀγροκόνη* seu *ἰσχυρὸν ἄνθος*, five *ἰσχυρὸν ἄνθος* minor, Thal.

Echinophora *πικρὸν ἄνθος*, an Gingidium Diosc. Col.

V. Caulis arvensis echinata parvo flore & fructu. *Καυκαλίαν ἄνθος* L. 2. c. 169.

Caucalis flore minuto, Cam.

an Echinophora 3. leptophyllon purpurea, Col.

VI. Cau-

VI. *Caucalis*, *Monspeliaca echinato* magno
fructu. VI = *Daucus muricata*, *mill. dict.*
Lappa boaria Plinii, *Lugd.*
Caucalis 2. Tab.
Daucus *ἰχθυόκαρπ* & *ἑλατόκαρπ* & major,
Thal.
Echinophora alt. *asperior* *ματῦκαρπ* &, Col.
VII. *Caucalis* femine aperi flosculis rubentib.
Daucoides minor, Cord. hist. Thal.
IX. *Caucalis* nodoso echinato femine: quod
7. in Phytop. at 1. in Prod. & in Matth. nostro de-
pictum.

Scandix, *Colum.*

IX. *Caucalis peregrina* femine rugoso,
Caucalis Hispanica, Cam. Clus. hist.
Gingidio congener, Cæs.

X. *Caucalis tenuifolia montana* : quæ 2. in
Prod.

XI. *Caucalis pumila* maritima.

Caucalis pumila, Clus. cur. post. XI = *Daucus maritimus*, *mill. dict.*

XII. *Caucalis folio pucedani.*

Caucalis, *Anguil.* Ad. Lob. tertia, Tab.

Caucalis *Anglica*, *Eid.*

Caucalis *Penz.*, *Lugd.*

A P I U M.

Σ *Ἐλιον* *Dioscorides* l. 3. capitibus sex 7. & seq. *propofuit*; *hortense*, *ἑλατοσίλιον*. in humidis: *ορεοσίλιον*
in montosis: *πυροσίλιον* in Macedonia: *ἰπποσίλιον*: tandem *σώριον*. in Cilicia proveniens. *Theoph.*
i. hist. 4. de *Selino* egit, cuius plura esse genera 6. caus. 2. scribit: hac 7. hist. 4. inter se cum foliis, cum caulibus differ-
runt: aliud enim folio spisso, crispo, densiq; aliud rarior, latioreq; cauleq; majore: horum iterum aliud candidi
caulis, aliud purpurei, aut versicoloris. *Plinius* lib. 20. cap. 11. de *Apio*, *Hippofelino*, *Eleoselino*, & *Oreoselino*: & cap.
seq. de *petroselino* & *busfelino* egit.

I. *Apium hortense*, seu *Petroselinum* vulgo.
Selinon seu *Apium*, *Theoph.* & *Dioscor.* *Apium*
mas, *Plinii.* = *Apium petroselinum*, l. 379
Petroselinum, *Bruff.* *Trag.* *Cord.* in *Diosc.* *Ang.*
Petroel. vulgare seu *fativum*, *Lon.*
Petroelin. syl. *Fuch.* *ico.* vulgo *Apium veterum*,
Gesl. *hor.*
Oreoselinum, *Fuch.*
Apium hort. *Matth.* *Lac.* *Dod.* *Ad.* *Lob.* *Cast.* *Ger.*
Apium comunc, non rectè *Petroselinum*, *Gesl.* *hor.*
Petroselinon vulgi, *petroselinum* verum *prisco-*
rum, *Guil.*

Apium domesticum, Cæs. *fativum*, Tab.
Apium *lativum* vulgare sive *Petroselinum*, Col.
II. *Apium* vel *Petroselinum* crispum.
Petroselinum crispum, Cam. = *ἰπποσίλιον*
Apium hort. crispatum, Ad. *Lugd.*
Apium crispum vel multifolium, Tab. *Ger.*
Apium *fativum* *Sardum*, Col.

III. *Petroselinum* *Creticum*.
Agriopastinaca vulgo in *Creta*, *Belli* ep. 5.
Duplex est, colore corticis radicum tantum
differens: nam unius rufus, alterius niger conspi-
citur.

Buselinon fortè *Plinii* l. 20. c. 12.
IV. *Apium hortense* *latifolium*.
an *Apium* verum, *Ang.*
an *Apium* *lativum* *Anglicanum*, Col.

Hoc in *Phytopinace*, *Matth.* & *Prod.* descri-
pimus.

V. *Apium montanum* folio tenuiore,
Petroselinum Dalechampii, *Lugd.* *Secali* *chilensis*, l. 375
an *Petroselini succedaneum*, quod in *Apulia* *Anc-*
thum syl. dicitur, Col.

VI. *Apium montanum* folio ampliore.
Oreoselinum sive *Veelgutta*, id est *multibona*,
Dod. *Thomand.* *Petroselinum*, l. 375
Oreoselinum, Ad. *Lob.* (sive *Petroselinum*) *Clus.*
hist. *Ger.*

Oreoselinum primum, Tab.
Apium *montanum*, *Cast.* *Lugd.*
Variat ratione loci, nam foliis tenuis divisis,
in nostris pratis udis *Michelfeldæ* reperitur.

VII. *Apium* syl. lacteo succo turgens.
Apium syl. *Dod.* *Lugd.* *Selinum* *aglycati*, l. 375
Daucus *palustris*, *Gesl.* *hor.*
Ostentichium, *Cord.* *hist.* *Thal.*
Thysselium *Plinii*, *Lob.*

IX. *Apium montanum* *nigrum*.
Oreoselinum *Parisiense*, *Lug.* *Albanum* *prinoselinum*, l. 375

IX. *Apium peregrinum* foliis subrotundis,
Selinum *peregrinum* 1. *Clus.* *hist.* & *hist.*
Saxifraga 3. *Cæs.* 112 = *Pimpinella peregrina*, l.
Daucus 3. *Diosc.* 2. *Plinii*, Col. *mill. dict.*

X. *Apium peregrinum* *cicutæ* folio.
Selinum *peregrinum* 2. *Clus.* *hist.* & *hist.*

Oreofelinum aliud, Lug.

X I. Apium palustre, & Apium Officinarium.
 Apium, Brunf. Fuch. Lon. vulgare, Trag.
 Apium palustre, Matth. Fuch. ico. Gef. hor. Lac.
 Cast. Lugd.
 Apium fativum & palustre, sola cultura differens,
 Cord. in Diosc. & hist.
 Eleofelinum, Tur. Dod. Lob. Ger. spontaneu, Col.
 Paludapium, Ad. Tab.

X II. Apium Macedonicum.
 Petroselinum Macedonicum, Matth. Ad. Lob.
 Dod. Cast. Lugd. Tab. Ger. *petroselinum macedonicum*
 Apii alterum genus peregrinum, Cæs.
 Daucus 2. Dioscoridis, Col.

X III. Hippofelinum Theoph. vel Smyrniun,
 Dioscor.
 Petroselin. Alexand. Trag. Macedonicum verum,
 Ger. *111 = Smyrniun thesolum*, l. *mei. diet.*
 Smyrniun, Matth. Cord. in Diosc. Gef. hor. Cast.

Lugd. Cam. Col. qui Dioscoridis vult.
 Hippofelinum, Ang. Dod. Fuch. Lac. Cord. hist.
 Gef. hor. Ad. (sive Olusatrum) Lob. Tab.
 Alexander, Tur.
 Olusatrum, Cord. in Diosc. Gef. hor. (quibusdam
 Petroselinum Macedonicum) Lon. Cæs. & Mace-
 rone vulgi.

X IV. Smyrniun peregrinum rotundo folio.
 Smyrniun Creticum, Matth. Cast. Lugd. Cam.
 Ger. *111 = Smyrniun persofolium* l. *mei. diet.*
 Smyrniun Creticum putatum, Col. cui Hippo-
 felinum aliud Diosc.
 Smyrniun, Dod. gal. Ad. Lob. Tab. verum, Gef.
 hor. Lugd.
 Smyrniun Amani montis, Dod.
 Olusatri alterum genus peregrinum, Cæs.
 Persoliata altera, Lugd.

X V. Smyrniun peregrinum folio oblongo:
 hoc in Prodomo descriplimus.
 Pingit Columna sub titulo aa Hippofelinon.

S I S O N.

Sion Dioscoridi lib. 3. cap. 64.

Sison, quod Amomum Officinis nostris.
 Amomum Germanicum, Trag.
 Amomum Officin. falso dictum, Gef. hor.
 Sison, Ang. Tur. Gef. hor. Lugd. Tab. Cam.
 = *Siam amomum*, l. *mei. diet.*

Sion sive Sison, Cord. in Diosc. & hist.
 Petroselinum Macedonicum, Fuch. Dod. Lon.
 Ammi parvum, Gef. hor.

S I O N.

Σ *Ion Diosc. lib. 2. cap. 154. Σιον τῶ σείων. quod in aquis vacillando, ab aquis praevalentibus succuiatur: vel potius ab exentiendis calculis. Plinio l. 6. c. 22: Sion forte ejusdem l. 26. c. 8. Laver.*

I. Sion sive Apium palustre foliis oblongis.
 Sion odoratum, Trag. 1 = *Sium angustifolium* l. *mei. diet.*
 Sium, Cord. hist. Gef. hor. Dod. primum minus,
 Tab.
 Sium verum, Matth. Thal. Lugd. cui & Sium Cra-
 tææ majus.
 Sii primum genus quod Laver, Fuch.
 Laver, Dod. gal. Tur.
 Apium palustre, Fuch. ico. Gef. col. Lon. Lugd.
 Silaum Plinii, Ang.
 Sium sive Laver Diosc. Olusatri folio, sive aqua-
 nica passinaca, Ad. Lob.

Crescione vulgo, Cæs.
 II. Sium latifolium.
 Sium majus latifolium vel 3. & Sium medium,
 vel 2. Tab. 11 = *Sium latifolium* l. *mei. diet.*
 Sium majus, Ger.
 III. Sium erucæ folio.
 Sium alterum, Dod. Olusatri facie, Lob.
 Sium alterum erucæ folio, Lugd.
 Sium majus angustifolium, Tab.
 Cicuta maxima quorundam, Eyst.
 an Crescione alterum genus, Cæs.
111 = Sium erucæ l. 36)

SECTIO QUINTA.

PASTINACA LATIFOLIA; SISARUM; ANGELICA;
 IMPERATORIA; LASERPITIUM; PANAX; SPONDYLIIUM; LIBANOTIS;
 Carui; Coriandrum; Anisum; Ammi; Pimpinella; Myrrbis; Cicuta & Cicutaria;
 Sefeli; Ligusticum; Bulbocastanum; Oenanthe & Filipendula; Pedicularis
 seu Fislularia, & Barba caprae.

PASTINACA LATIFOLIA.

ΕΛΑΦΟΒΟΣΚΟΝ Dioscoridi lib. 3. cap. 80. & Plinio lib. & cap. 22. id est, pabulum cervi, hoc enim pabulo cervos serpentibus resistere fama est, Diosc. & Plinio auctoribus.

I. Pastinacea fativa latifolia.
 Pastinaca fativa, Trag. Lac. ico. Lug. Ges. h. Cam.
 Pastinaca vulgaris, Dod. gal. Cæs.
 Pastinaca domestica, Matth. Ang. Cast. Ad. Lob.
 Pastinaca latifolia fativa Dod. latifolia syl.
 Ger. 1 = Pastinaca sativa, L. var. β. mæd. del.
 Sifarum fativum magnum, Fuch. Tur.
 Sifer Dioscoridis, Col.
 Elaphobosum fativum, Tab.
 II. Pastinaca syl. latifolia.

Pastinaca, Brunf. syl. Trag. Ang. Cord. Ges. hort.
 Thal. Cam. sponte nata, Cæs.
 Sifer syl. Fuch. Tur.
 Elaphobosum, Matth. Dod. gal. Cast. syl. Lac.
 Baucia, Pastinaca syl. Arabum, an Elaphobosum, Ad.
 Elaphosum erraticum, Tab.
 Pastinaca syl. gallica, Cord. in Diosc.
 Pastinaca latifolia syl. Dod.
 Spondylium, Ger.

SISARUM.

ΣΙΣΑΡΙΟΝ Dioscorid. l. 2. c. 139. vulgo cognitum, cujus radix elixa, ori gratia est. Sifer Plinio l. 19. c. 5. quod olim in Germania cibi causa sequebatur, quare eam quot. inus à Germanis Tiberius Caesar, Plinio scribente, flagitavit.

I. Sifarum Germanorum.
 Sifer, Brun. Matth. Cord. in Diosc. Ges. h. Lon. Cam.
 Sifer alterum, Lac. 1 = Sium Sissarum, L. mæd. del.
 Sifer fativum, Fuch. minus, Tur.
 Sifarum, Trag. (& Rapunculus hortensis) Dod.
 Ang. Ad. Lob. Tab. Ger. majus, Lugd.

Sifer Germanicū, Cæs. cui Elaphobosum Diosc. & Plinii.
 Elaphobosum Dioscoridis, Col.
 II. Sifarum Syriacum.
 Secacul Arabum & Maurorum sive Pastinaca Syriaca, Rauw. Lugd. ap.

ANGELICA.

Angelica, quæm aliqui ad Smyrniū, alii ad Laserpitium sive Silphium Cyrenaicum referunt: etiam S. Spiritus radix dicitur, vel à radicis suavissimo odore, vel à facultate singulari, qua contra venena valet.

I. Angelica fativa.
 Angelica, Brun. Ang. Ges. hor. Lac. Ad. Lob. Cast. Tab.
 Angelica major, Dod.
 Angelica fativa, Trag. Matth. Fuch. Dod. gal. Lon. Lugd. Cæs. Ger.
 Angelica odorata, Ges. col. Cam.
 Smyrniū, Cord. in Diosc. & hist.
 Laterpitium, Lac.
 Variat radice; nostra enim crassior, Bohemica minor & nigricans: illa citius, hæc tardius corrumpitur.

Huc referenda est Angelica Scandiaca, sive Archangelica Tabernæ montani, quæ umbella est flava, semine rotundiore, & ex Norvegia ac Pomerania adfertur.

II. Angelica sylvestris major. *Angelica sylvestris L. sp. 361*
 Angelica syl. Trag. Matth. Fuch. Dod. Lon. Ad. Lob. Lugd. Thal. Cam. Tab. Ger.

In locis humidioribus, foliis est tenuioribus.

III. Angelica syl. minor sive erratica.
 Pyncocomos, Brunf. *Angelica minor Pedo gans L. sp. 379*
 Angelicæ vitium (& Oosteritium syl.) Trag. Lon.
 Herba Gerardi, Dod. Ger.

Elaphobosco similis, Cord. in Diof.
 Corchorus quibsdam, Gef. hor.
 Podagraria, Ad. Lob. Cast.
 Angelica erratica, Thal. syl. communis, Cam.
 Egepodium, Tab.
 Foliorum incifuris mirè variat.

IV. Imperatoria fyl. hirsuta inodora: in Prodr. descripta.

Herba Podagrariæ cognata, Franco.

V. Angelica fyl. montana.

Archangelica, Cluf. pan.

Angelica, Cæf. Huc etiam referenda

Angelica minor montana, Tab.

VI. Angelica aquatica.

Archangelica, Lob. Dod. Cluf. pan. & hist. Cast.

Lugd. Cam.

Angelica aquatica, Gef. hort. & col.

Angelica altera, Cæf.

IMPERATORIA.

Imperatoria, quæ ob raras & præstantes facultates, sic nominata fuit, inter Laserpitium & Panacem media videtur.

I. Imperatoria major.

Astrantia, Brunf. Gef. hor. & col. Dod. Cluf. hist.

Smyrnion hortense, Trag. Gef. hor.

Laserpitium Germanicum, Fuch.

Lasèr five Laserpitium, Tur.

Struthion, Cord. hist.

Ostrutium, Dod. gal. Lon.

Imperatoria, Matth. Gef. hor. & fra. Lac. Ad. Lob.

Cast. Lugd. Tab. Ger.

Ligusticum, Ang.

Herba rena vulgi, Cæf.

Magistrantia, Cam.

II. Imperatoria minor.

Imperatoria vel Astrantia alpina, Cam. ep.

LASERPITIUM.

Laserpitium, Σίλφιον Dioscorid. lib. 3. cap. 94. cujus caulis ferulaceus μάσπλον appellatur, folia sunt apio similia, semen verò latum: ex cujus caulibus & radice incifis, ὄπθ. i. e. succus colligitur: quibusdam caulis σίλφιον: radix, μαρμάρις, & folium μάσπλον dicuntur: sic Theoph. 6. hist. 3. Silphium cujus solum maffetum vocant: Et Plin. lib. 19. cap. 3. Laserpitium, quod Greci Silphion vocant; in Cyneraic a provinciâ repertum, cujus succum Lasèr vocant: Avicenna planta Lasèrifa Altiht dicitur, interpretum aliqui Asam reddunt, forte voce ex Lasèr corrupta.

I. Laserpitium veterum.

Silphion, Dioscoridis & Theophrasti.

Laserpitium, Plinio.

Altiht Avic. Asa quibusdam.

II. Laserpitium Gallicum. L. d. 357

Laserpitium, Ad. Lob. (five Silphium) Lugd.

Laserpitium Maffilioticum, Tab.

PANAX.

Πανάξ, quasi πένον ἄπθ, omnibus remedium adferens, cujus Theoph. 9. hist. 10. genera quatuor: 1. Syriacum: 2. Chironium: 3. Aesculapicum: 4. Herculaneum: Chironium, folio rumici simili: Aesculapium, folio Thapsia: Herculaneum, folio magno & amplo, ut quoque verus tres palmos perficiat. Dioscoridi 1. 3. c. 55. 56. 57. tria genera sunt: πένοναξ ἑρακλειον, ex quo Oporanax colligitur, foliis ficulneis, quinque partibus: πένοναξ ἀσπληνία, foliis ficulneis: πένοναξ χερσίνιον, folio amaraci.

I. Panax Pastinacæ folio, an Syriacum Theoph.

Sagapenum existimatum, Gef. hor.

Panaces peregrinum, Dod.

Panax altera recentiorum Olufatri aut Pastinacæ

folio, Ad. Lob. Laserpitium Chironium. L. d. 358

Panax Chironium, Lug. herculeum 2. Tab.

Panax herculeum majus, Ger.

an Panacis heraclei alterum genus, Cæf.

2. πένοναξ Sagapenum & Serapinum in Offici-

nis, an hujus fortè lachryma, cum sic plantæ

ferulacæ in Mediâ provenientis, medio inter succum Silphii & Galbanum colore, Dioscor. 1. 3. c. 95.

II. Panax costinum.

Costus, Matth. Lon. vulgaris, Cam. ep.

Costus spurius, Matthioli. Lob. ob. Cam.

Pseudocostus, Matth. Lug.

Herba costâ, Cæf.

Panax Chironium Theoph. Cam.

Panaces costinum & Costus Illyricus, Tab.

11 = Pactusina Oporanax, L. d. 358. melle. d. 11.

III. Pa-

III. Panax sphondylii folio five Hera-
cleum. *Heracleum panacis* L. 4. 377
Panaces Heracleum, Matth. Ang. Gef. hor. Lac.
Cast. Lugd.
Panax Heraclium Herctulea, five Heraclia fronde
pastinacæ, Ad.
Panax Heracleum, Lob. Dod. Ger.
Panax Herculeum, Cæs. primum, Tab.
Sphondylium alterum, Dod. 8.

Floribus est albis, luteis dicit Diosc. tales se vi-
disse, Lobelius testatur.

IV. Panaci Heracleo similis Ungarica.
Tataria Ungarica, Clus. hist.
an Baltracan in Tartaria nascens, Josephi Bar-
bari.

Hujus radice, Ungari Agriæ vicini, alterius pan-
nis penuria vescuntur: & Tartari, foliorum in a-
qua decoctum refrigeratum, Vini instar bibunt.

S P H O N D Y L I U M.

Σφονδύλιον folia habet platano similia ad Panacis foliorum effigiem accedentia, Dioscoridi l. 3. c. 90. Spon-
dylion Plinio l. 12. c. 26. & l. 24. c. 6. sic dictum fortasse ob odoris gravitatem: à Spondyle insecti genere, odoris gra-
vis, ut Pena tradidit.

I. Sphondylium vulgare hirsutum.
Branca urfina, Brunf. Trag. Cord. in Diosc. (cui
& Bupleuron Nicandri) Germanica, Dod. gal.
Acanthus vulgaris five Germanica, Fuch.
Sphondylium, Matth. Lac. Gef. hor. Lon. Cast.
Cæs. Tab. vulgare, Dod. 8. *Heracleum sphondylium*
Spondylium, Ad. Lob. Dod. 1.

Variat ratione loci, prout in montosis & planis
provenit, hinc duæ apud Tabern. icones: aliquan-
do ita ludit, ut in caulibus summo, folia sint brevio-

ra quidem, attamen in ternas & quaternas laciniis
divisa. Floribus est communiter albis: Sed & pur-
pureis, licet rarius, reperitur.

II. Sphondylium hirsutum foliis angustiori-
bus: hoc in Prod. primo loco descriptum est. *Heracleum*
sphondylium L. 4. 377

III. Sphondylium alpinum parvum: quod 2.
loco in Prod. describitur. *Heracleum alpinum* L. 357

IV. Sphondylium alpinum glabrum: quod
in Phytopinace sub. 2. in Prod. sub. 3. propo-
nitur. *Heracleum alpinum* L. 4. 377

LIBANOTIS.

Λιβανότης, quod radix ὄζειν ἰσχύει, thus redoleat, duplex est, latifolia & serula folio: latifolia Theoph. l. 9.
c. 12. genera duo fecit, alterum sterile, alterum fertile, & alterum tam fructu, quam folio utrie, alterum tan-
tùm radice: fructiferum, folium palustri apio simile, sed majus, habet: sterile, folio lactucæ amaræ constat. Plin.
l. 19. c. 12. de Libanotide confusè egit, sicut & l. 20. c. 16. cum Conycis misuit.

I. Libanotis latifolia major.
Rosmarinus Theoph. Ang. *Laosphelin* *Polestium*
an Ligusticum alterum, Matth. Cast.
Libanotis Theoph. major, Lob. Lug. Ger.
Elibanotis alba major, Tab.
Elaphobolium album, Lon.
Seseli æthiopicum 2. Clus. pan. & hist.

II. Libanotis latifolia altera five vulgatio.
Seseli primum, Trag. æthiopicum, Matth. ico.
Fuch. ico. Tur. Lac. Gef. hor. Lon. Lug. Clus. pan.
& hist. *Laosphelin* *Polestium* L. 4. 377
Dauci alterum genus, Fuch. Tur. Lug.
Libanotis alba, Gef. hor. Tab.
Elibanotis tertia Dodonæi, Lugd.
Libanotis Theoph. Dodonæo gal. Ad. Lob. alter-
2. Thal.
Libanotis minor, Ger.
Seseli æthiopicum herba, Dod.

III. Libanotis latifolia minor femine crispo:
hæc 2. in Prodomo.

IV. Libanotis minor apii folio.
Daucus anguloso caule, Cord. hist. *albanotis*
Libanotis Theoph. minor, Lob. L. 357

Libanotis alba minor, Thal.
Libanotis panacea, Tab.

V. Libanotis apii folio femine aspero.

Rosmarinus foliis Selino similibus, quæ Liba-
notis legitima Theoph. perperam Siler Creticū,
Hon. Belli ep. r. ad Clus.

VI. Libanotis latifolia aquilegiæ folio, quæ r.
est in Prodomo. *Lacosphelin* *Polestium* L. 4. 377

Seseli æthiopicum alterum, Cami.

VII. Ligusticum vulgare: an Libanotis (fer-
tilis Theophrasti) v. 11. *Ligusticum herbstianum* L. 4. 377
Livisticum, Brunf. Lob. & Læserpitiū Germa-
nicum, vulgare, Matth. Dod. Ad. Cæs. 3

Libyfticum, Brunf. Cord. in Dioscor. Gef. hor.
Lon. Tab. fativum, Trag. Cord. hift. vulgare, Dod.
gal. Cam.
Libyfticum vulgare, Fuch. ico.

Laferpitium, Ang. Ger.
Smyruium, Lac. Fuch.
Hippofelinum, Lugd.

LIBANOTIS FERULÆ FOLIO & Panax Aſclepias.

A Caronis Dioscoridi l. 3. c. 87. duum est generum: unum secundum, cujus semen rotundum, angulosum, acre, linguam exurens, & vocatur, foliis fœniculi, cui alterum consimile, semine lato, minime exurente. Sterile illorum similitudinem refert, sed ueg. caulem, neq. florem, neq. femini prouit.

I. Libanotis ferulæ folio semine anguloso.
Libanotis seu Rosmarinum, Matth. Lac. Lug.
Rosmarinum 1. Ang. Cast. *Cachrys libanotis*
Libanotis 1. Dod. vel cachryfera, Cam. *l. 4. 38*
Rosmarinum ferulaceum, fertile, Diosc. cujus semen Cachris dicitur, Ad.
Cachrys verior Libanotis Galeno; Lob.
Libanotis candida, Cæf.
II. Libanotis ferulæ folio & semine.
Panax Aſclepium ferulæ facie, Ad. Lob.
Panaces Aſclepium; Dod. Cæf. Tab. *Panax nobile*
III. Libanotis fœniculi folio semine foliaceo.
Rosmarin. alt. ferulaceum Dioscoridis, Lob. ob.
Panax Aſclepium, Ang. Cam.

Libanotis 2. Dod. Tab.
Libanotis nigra, Cæf.
IV. Libanotidi secundæ similis seu Panax
Aſclepium primum.
Panaces Aſclepium, Matth. Lac. Cast. Lug.
V. Panax Aſclepium umbella lutea.
Panax Aſclepium alterum, Lug.
VI. Panax Aſclepium semine folioso.
Panax Aſclepium Apulum, Col. *Thapsia asclepias*
VII. Libanotis minor umbella candida.
Libanotis Septentrionalium herbariorum, Ad.
Libanotis minima, Lugd.
IIX. Libanotis tenuis German. major & minor.
Libanotis *rapunculoides* major & minor, Thal.
1182. Scelli autumnum, l. mei. det.

C A R U I.

K Apos Dioscoridi l. 3. c. 66. *καριον*, Aetio, *καριον* Simeoni Sethi lib. de alim. Careum Plin. l. 19. cap. 2. Caria regione in qua laudatiss. nascitur.

I. Cuminum pratense, Carui Officinarum.
Caros, Brunf. Trag. Dod. gal. Gef. hor.
Careum, Fuch.
Carum, Tur. Cord. in Diosc. Matth. Lac. Ang. Lob.
Dod. Cast. Lug. Tab. Ger.
Carui, Lon. Ad. Cæf. Thal.

II. Carui alpinum: in prodromo descriptum.

III. Carui folia.

11 = Scelli pyperaceum, l. mei. det.

111. Scellum

C O R I A N D R U M.

K O'rov ἢ καριον Diosc. l. 3. c. 71. dictum putant, quod folia & caules cimices redoleant. Koe'1 voc Theoph. 7. hift. 1. & caus. 3. cujus genera plura esse 4. hift. 7. dicit. Coriandrum Plinio l. 1. cap. 20. quod inter sylvestria non inueniatur. = *Coriandrum calumna, l. mei. det.*

I. Coriandrum majus.
Coriandrum, Brunf. Trag. Fuch. Matth. Ang. Cord.
hif. Gef. hor. Lac. Lon. Ad. Lob. Cast. Cæf. Cam.
Tab. Ger.
Coriandrum, quod recens frigidum, exsiccatum
verò calefactum, Guilan.
Coriander, Tur.

Semina in calidioribus regionibus majora sunt.
II. Coriandrum minus testiculatum.
Coriandrum alt. minus odorum, Lob. Lug. sub
Coriandri alterius icone, Dod.
Coriandrum 2. in odorum, Tab.
III. Coriandrum sylvestre foetidissimum.
Coriandrum syl. Myconi, Lugd.

11 = Coriandrum testiculatum, l. mei. det. ANL
112 = " " " " "

11 = Careum Carui l. mei. det.

Anisum Diof. l. 3. c. 65. Anisum, quidam auctore Plinio, l. 20. c. 17. quæst. ἀνίσκτον vocaverunt; quia appetentiam tibi præstaret, & forsitan sic dictum, ὅτι ἀνίσκτος ἐστὶν ἀμαρτωλῶς, quod teniores statulentas inter-
nas & externas remittat & laxet.

I. Anisum herbarium.

Abinthium dulce, Roëf.

Majore est femine & minore, hocq; apud Bohemiam
1 = *Swinswulke urucum* 2 = *quili* ^{del.}

mos habetur.

II. Anisum peregrinum.

Anisum Philippinarum Insularum; Clus. hist.

A M M I.

Ammi Diof. l. 3. c. 70. quod κύμινον αἰθιοπικὸν ἢ βασιλικὸν vocitant. Plin. l. 20. c. 15. Ammi quod Græci vocant, Cumino est simillimum: quidam Cuminum Aethiopicum esse existimant: Hippocrates regum appellat.

I. Ammi majus. *L. ch. 349*

Ammi, Brunf. Trag. Tur. Cord. in Diof. & hist. Gef. hor. Lon. Lugd.

Ammi commune sive vulgare, Dod. Cam. Ger.

Ammi vulgatius, Lob.

Ammiofelinum, Tab.

Quibusdā Baboniū Hipp. aliis Bupleuron Plinii.

Variat foliis plurimū incisīs, & nonnihil crispis.

II. Ammi alterum femine apii.

Ammi majoribus & serratis foliis femine apii, Gef. hor.

Ammi Creticum aromaticum, Ad. Lob.

Ammi 3. Creticum, Tab.

III. Ammi parvum foliis foeniculi.

Ammi, Matth. Ang. Lac. Cast. Cæs. Lug. Cam.

Ammi verum, Gef. hor.

Ammi parvum, Dodon. gal. alterum parvum, Eid. f. 11 = *Siam Ammi*, *l. mic. det.*

Ammi perpusillum, Lob.

Ammum 1. Alexandriacum, Tab.

IV. Ammiodes.

Ammi pusillum, Cæs. 1V = *Seceli Ammiodes*, *l. mic. det.*

P I M P I N E L L A.

Pimpinella & Bipinnella à recentioribus, à foliorum binis ordimbis, pennatis sive plumatis digesta, nominata, veteribus inditè existimantur: quæ etiam Bipinnula & Pimpinella vocantur. Hac duplex est, Pimpinella saxifraga, seu saxifraga, à facultate calculorum à renibus expellendorum: altera Pimpinella Sanguisorba, vel Sorbæ stella, quod sanguineos fluxus sistat: quæ *μπύρινος* Myrpesio, & quibusdā Sideritis 2. Diof. censetur.

I. Pimpinella saxifraga major umbellâ candidâ. 1 = *Pimpinella magna*, *l. mic. det.*

Pimpinella, Brunf. Cord. in Dioscor. Lon. Trag.

Fuch. Tur. Gef. hor. Lob. Cast.

Pimpinella nostras communis major, Thal.

Bipinnella, Saxifraga major, Ad.

Pimpinella saxifraga, Matth. Ger. major, Cam.

Bipinnella, Lac.

Saxifraga major, Dod. gal. Saxifraga 1. Cæs.

Saxifraga, Cord. hist. magna, Dod. hircina major,

Gef. hor. vulgaris major, Clus. pan.

Tragofelinum majus, Tab.

Folia in una atrovirentia, splendentia: in altera minime: invenitur & in laciniis divisa. Ad hujus radicem quibusdā in locis, grana reperiuntur, quorum medulla in colorem rubicum mutatur, cuius ad tineturam carmelini usus est, monentibus Lacuna & Anguillara, & Coccus radicem quibusdā dicitur.

Fragulus 1. 3. c. 15. videtur Cocchenilla existimasse: Cocchinilla, inquit, quædam grani species adfertur ex Peru, quod nascitur in certis plantis parvis Pimpinellæ vulgari similibus, cujus radicibus adhæret, similitudine uvarum sylvestrium: quidā putarunt falsò, esse Coccognidium verum: alii esse Chermes Arabū, à Cocco Baphico Græcorū differens, quod manifestè falsum est. hæc ille. At Oniedus, ex arbore colligi vult, ut suo loco dicet.

II. Pimpinella saxifraga major altera.

Pimpinella 2. species, Trag.

Tragofelinum minus, Tab. 11 = *Pimpinella saxifraga*, *l. var. b. mic. det.*

Pimpinella sive saxifraga minor, Ger.

Cauliculi & foliorum venæ, interdum purpureascent: hæc fervore & acrimonia primum genus superat.

III. Pimpinella saxifraga major umbellâ rubète.

Saxifraga major in alpihus flore rubète, Gef. hor.

Pimpinella major umbellis purpureis, Gef. fra.

IV. Pimpi-

11 = *Pimpinella magna*, *l. J. l. ch. (mofu) 398*

IV. Pimpinella faxifraga minor.

Pimpinellæ 3. species, Trag.
 Pimpinella minor, Fuch. Tur. Cam. ep.
 Pimpinella faxifraga minor, Lug. Cam.
 Pimpinella nostras communis minor, Thal.
 Bipinella, Saxifraga hircina, Ad.
 Pimpinella, Saxifraga hircina minor, Lob.
 Saxifraga minor alt. Dod. gal. Saxifraga 2. Cæf.
 Saxifraga hircina minor, Gef. hor. Cam.
 Saxifraga parva, Dod.
 Saxifraga vulgaris minor, Clus. pan.
 Saxifraga pimpinella Germanica minor, Clus.
 hist. IV = Pimpinella saxifraga, l. 1. m. det.
 Daucus Sefinoïdes, Cord. hist.
 Dauci 3. genus, Lugd.
 Tragofelinum petraeum, Tab.
 Tragium Diofcoridis, Col.
 Folia interdum laciniata, interdum incifuris angustioribus & oblongis diviſa: aliquando foliis petroſelini.

V. Pimpinella faxifraga tenuifolia: in Prod. descripta. V = Scelus saxifragum, l. 1. m. det.

VI. Pimpinella Sanguisorba major.

Pimpinellæ Italicæ 2. genus, Trag.
 Pimpinella seu Sanguisorba major, Matth. Cast.
 Lug. Cam. VI = Sanguisorba hirsuta, l. 1. m. det.

MYRRHIS.

Myrris, sive Myrra Diofcoridi l. 4. c. 16. Myrris, que aliis Smyrrhiza, aliis Myrrha dicitur, Plinio l. 24. cap. 16.

I. Myrrhis major, vel Cicutaria odorata.
 Myrrhis, Matth. Cord. in Diofcor. Gef. hor. Lac. Ad.
 Lob. Dod. Cast. Lug. fativa, Cam.
 Seſeli Peloponenſe, Ang.
 Cicutaria 3. Cæf. I = Scelus chelidii, l. 1. m. det.
 Cerefolium Hispanicum, Tab.
 Cerefolium magnum & Cicutaria tenuifol. Ger.

II. Myrrhis minor.

Myrrhis altera, Ad. parva, Lob. Lugd.

CICUTA & CICUTARIA.

K^α τερος Theophr. s. h. 8. & 6. ejusd. 2. Diofcor. l. 4. c. 79. Etymologicus ita nominatum tradit, διε τὸν πρῶτον εἶναι πικρὸν, ὃ οὐδὲν τὸν πικρὸν. Quare Gal. lib. quod animi mores 3. quod cicuta epota stultitiam pariat, educta, desumpto nomine ab eo affectu, quia corpus ipsum torquetur. Plinio l. 25. c. 13. Cicuta, cujus caulem videmus a plerique, ediscribit: verum qui sapiunt, ab hujus esu, Socrateo exemplo moniti, abstinent.

I. Cicuta major. *Scelus maculatum*
 Cicuta, Trag. Matth. Ang. Fuch. Dod. Tur. Lac.
 Ad. Lob. Lon. Cast. Lug. Cæf. Tab. Ger.
 Cicuta major, Cord. hist. Cam. vera, Gef. h. Thal.

Pimpinella major, Dod. gal. syl. Dod.
 Pimpinella Italica major, Clus. hist. Thal.
 Sanguisorba major, Fuch. Cord. hist. Tab.
 Sanguisorba major, Ad. (sive Pimpinella) Lob.
 Pimpinella syl. Ger.

Sideritis 2. Diofcor. major, Col.

VII. Pimpinella Sanguisorba minor hirsuta.
 Pimpinella Italica, Trag. Lon. minor, Thal.
 Pimpinella, Ad. Lob. Cæf. minor, Dod. gal. Lugd.
 Pimpinella syl. hirsuta, Gef. hor.
 Pimpinella sanguisorba, Dod. minor, Matt. Cast.
 Cam. VII = Poterium sanguisorba, l. 1. m. det.
 Pimpinella hortenſis, Ger.
 Sanguisorba minor, Fuch. Cord. hist. Tab.
 Sideritis 2. Ang. Guil. quæ Pimpinella Italica.
 Sideritis 2. Diofcor. minor, Col.
 an Sideritis altera Diofcor. l. 4. c. 34. & Sitsitietris
 Plinii l. 24. c. 17.

Hæc apud Monſpelienſes minor & valdè pilofa reperitur.

IX. Pimpinella sanguisorba minor lævis.
 Pimpinella fativa lævis, Gef. hor.
 Cultura solam à priore differre videtur, cum in usum acetarium ab Italica in hortos feratur.

IX. Pimpinella sanguisorba inodora: in Prod. descripta. IX = Poterium sanguisorba, l. 1. m. det.

IX = Poterium sanguisorba, l. 1. m. det.

Cicutaria 2. Cæf.
 Myrrhis fativa minor, Cam.
 Myrrhis montana, Tab.

III. Myrrhis syl. feminibus lævibus.
 Myrrhis, Fuch. Dod. gal. Tur. Lug. syl. Cam.
 Cicutaria, Gef. hor. Lon. *Scelus chelidii*

IV. Myrrhis syl. feminibus asperis.
 Myrrhis syl. nova & Equicologum, Col.

V. Myrrhis Broccenbergenſis, Thal. quid?
 V = Scelus chelidii, l. 1. m. det.

V. Myrrhis Broccenbergenſis, Thal. quid?
 V = Scelus chelidii, l. 1. m. det.

Cicutaria vulgaris, Clus. hist.
 Variat foliis aliquando latioribus, aliquando tenuioribus.

II. Cicuta minor petroſelino similis.
 II. Cicuta minor petroſelino similis.

II. Cicuta minor petroſelino similis.

I = Charophyllum aromaticum, l. 1. m. det.
 III = Charophyllum sylvestre, l. 1. m. det.

Variat in foliorum crassitie, tenuitate, longitudine, brevitate & divisura: in omnibus tamè glattica sunt. Aliàs nomine Seseleos Masf. habemus, de quibus, cum adhuc dubitemus, ut & aliis umbelliferis, deiis in Theatro, si Deus volit.

X. Sefeli montanum fœniculi folio.
Sefeli mont. 3. vel mont. angustif. Clus. pan. & hist. qui vult à Libanotide Diosc. altera fructifera, non multùm differe.

XI. Sefeli palustre lactescens.

Sefeli palustre, Cam. *Sesuvium palustre. L. 31*

XII. Sefeli pratense, Silaus fortè Plin. l. 26. cap. 8. *Pennisetum silaus L. 31*
Ligusticum Matthioli cenfer Gef. hor.
Pastinaca pratensis Theoph. Cord. in Diosc.
Pastinaca nigra syl. Cord. hist.
Sefeli prat. Monspeliensium, Ad. Lob. Lug. Cam.
Siler alterum pratense, Dod.

Hippomarathrum i. Tab. sub Fœniculo dulci, Gerico.

XIII. Sefeli prat. tenuif. five Daucus pratensis tenuifolius: pro 2. in prodromo descriptus.

LIGUSTICUM.

Λιγυστικόν (Galeno λεβυστικόν) ut plurimum in Liguria nascitur, quare à λιγυελα nomen traxit, in monte scil. Apenino dicto: incolis μαράκις dicitur. Diosc. l. 3. c. 58. Ligusticum sylvestre est in Liguria sue montibus: panaceum aliqui vocant. Plin. l. 19. c. 8. & l. 20. c. 15. Siler nunc appellant nomine à Sile deductio, quia pro Sefeli semine utuntur, at Veteres ipsum Sefeli, etiam Sili & Seli vocabant.

I. Ligusticum quod Sefeli Officinarum.
Siler montanum, Trag. Guil. Ad. Lob. Dod. Clus. h.
Ligusticum, Matr. Lac. Cast. Lugd. verum, Dod. gal.
Gef. hor. Tab. sub Levistico vulgari, Ger. ico.
Sefeli Masfilioticum, Cord. in Diosc.
Sefeli, vulgò Siler montanum, cum nullo Sefeli conveniens, Gef. hor. *Ligusticum Siler L. 31*

Sefeli Italicum, Cast.
Ser montanum, Sefeli peloponense, Cæs.
Semine latiore & breviori variat.

II. Ligusticum follis cicutæ.
Siler Creticum, Cam.

III. Ligusticum five Siler montanum angustifolium: in Prodromo descriptum.

BULBOCASTANUM.

Βολβοκαστανίου, cujus Trallianus l. 7. c. 2. meminit, à radicis figura bulbosa, & sapore castaneas experimente, nomen habet. Bβίον Diosc. l. 4. c. 124. aliqui censent, cui & δδββίον seq. cap. subjungit.

I. Bulbocastanum majus folio apii.
Oenanthe i. Matth. Cast. Lugd.
Bunium, Dod. gal. Lac. Gef. hor.
Apios, Tur. *Bunium bulbocastanum L. 31*
Bulbocastanum, Gef. hor. Dod. Cast. Tab. Ger.
Bulbocastanum grandius, Lugd.
Bulbocastanum mas Tralliani, Lugd.

Nucula terrestris Septentrionalium, Ad. Lob.
Panca scolus vulgo, Cæs.

II. Bulbocastanum minus.
Ornithogali species, Lon.
Bulbocastanum alterum, Cam.

Hoc ratione loci, foliorum incisuris variat: quod ex Anglia, ex Pyrenæis & môte Calcaris habem.

OENANTHE & FILIPENDULA.

Οιτανθή Dioscoridi l. 3. c. 135. quasi flos vinosus, quod odore & quadantenus colore, non sint viri dissimiles: vel potius, quod cum vite floreat: & δδββίον à florum candore, quos producit: cuius radix magna, in multarotunda capitula extuberans. Plin. l. 21. c. 24. Oenanthæ radice magna numerosa &c. Recentiorum Oenanthæ subjungamus, ut & Filipendulas, quæ cum Oenanthæ viribus aliquantum conveniunt; Filipendula, à numerois illis & rotundis in radicis capitibus, quæ velut ex filo quodam pendere videntur, nomen habet.

I. Oenanthe apii folio. *O. pinnatifida L. 31*
Oenanthe 2. Matth. Lugd. *L. 366*
Oenanthe angustifolia, Lob. species, Lugd.
Filipendula, Cast. ico. 2. vel tenuifolia, Tab.
Filipendula angustifolia, Ger.
Cyminum bulbosum Plinii, Col. (plicis.)

Oenanthe species altera, Lugd.
III. Oenanthe chærephylli foliis.
Oenanthe 3. Matth. Lugd. *O. cretica L. 365*
Oenanthe cicutæ facie, Ad. Lob. Lugd.
Filipendulæ altera species, Gef. hor.
Filipendula 3. Oenanthe selinophyllos, Tab.

II. Oenanthe pastinacæ syl. folio semine atri-

IV. Oenanthe aquatica. *O. frutescens L. 365* Oenan-

Oenanthe 4. Matth. Lugd.
 Oenanthe aquatica, Lob. aquat. repens, Cam.
 Laver minus, Lon.
 Bulbocastanum termina, Lugd.
 Sifer palustre, Lugd.
 Petroleinum syl. vulgo, Cæf.
 Filipendula aquatica vel palustris, Tab. Ger.
 Juncus odoratus aquatilis, Dod.

Differentiæ ratione magnitudinis & parvitatís, multæ reperiuntur: sic aliquando bulbulis carens, quemadmodum Dod. pingit, & Lobelius duas alias icones subjungit: sic apud Monspelienfes, capitulo est majore, per omnia hispidiore: apud nos minore, nec hispido.

V. Oenanthe hederæ foliis. *Thalictrum luteum* 2. 788

Oenanthe Myconi, Lugd. *Thalictrum luteum* 2. 788
 VI. Oenanthe prolifera Apula. *S. prolifera* 2. 347
 Oenanthe Cretica, Ponæ in Balical.

VII. Filipendula vulgaris, an Molon Plin. l. 26. cap. 7. *Spiraea* 2. 702
 Filipendula, Trag. Dod. Matth. Cord. hist. Ang. Gef. hor. Lon. Thal. Cast. Lug. Tab. (cui & Saxifraga rubra) Ger.
 Oenanthe, Fuch. Lac. Cord. in Diosc. Lob.
 Oenanthe vulgaris, Ad.
 Filipendula vulgaris, Eyft.

IX. Filipendula minor: in prod. descripta.

IX. Filipendula montana fl. pediculariæ.

Filipend. mont. Dod. Tab. Ger. *Pedicularis lutea* 2. 347

Oenanthe five Filiped. alt. môta, Ad. Lob. Lug.

Alectorolophos 1. vel alpinus major, Cl. pan. & h.

Oenanthe alia Myconi, Lugd.

Crista quadam in alpibus, Cæf.

X. Filipendula montana altera. *Pedicularis* 2. 347

Alectorolophos alpinus 2. Clufpan. & hist.

Floribus est modò pallidis, modò purpureis.

PEDICULARIS seu FISTULARIA.

Pedicularis, ab effectu nomen habet. si enim à pecoribus inter cetera pabula devorata fuerit, pediculariù ingentem copiam procreat. *Αλεκτορόλοφος* seu Crista apud Plin. l. 27. c. 5. censetur, cuius folia similia gallinacæ crista tribuit. Imò ob florum congeriem, multiplicis & dense Gallinacæ crista modo sagittatam, sic posteriores dici putant: aliqui *Fistulariam* nominant, quod ad fistulas & sinuosa ulcera utilis esse creditur.

I. Pedicularis alpina lutea.

Filipendula alpina, Lugd.

an Oenanthe, Cæf.

II. Pedicularis alpina filicis folio major.

Pedicularis major alpina, Lugd.

In hac varietas occurrit.

III. Pedicularis alpina filicis folio minor.

Alectorolophus alpinus minor, Clufpan. & hist.

IV. Pedicularis alpina folio ceterach.

Herba foliis aspleno persimilis, Gef. ff. 1. *Asplenium* 2. 347

V. Pedicularis pratensis purpurea.

Pedicularia campestris prior, Trag.

Alectorolophus, Dod. gal. Thal.

Pedicularis, Lob. Cast. Tab. altera, Lon.

Fistularia, Dod. *P. aspleno* 2. 347

Alectorolophi 3. genus, Cl. pan. & hist.

Crista galli altera, five Phtirion, Lugd.

P. aspleno 2. 347

BARBA CAPRÆ.

Barba capræ, à florum figura, que barbam caprinam aliquo modo refert, nomen obtinuit: & prima Melandryon Plinii l. 26. c. 7. censetur, cuius descriptio talis: Melandryon nascens in segete ac prati flore albo, odorato. Altera ejusdem l. 24. c. 19. Rhodora: herba, inquit, quam Galli Rhodoram vocant, caulem habet virgæ ficulneæ modo geniculatum, folia urtica, in medio exalbida, eadem procedente tempore tota rubentia, florem argenteum.

I. Barba capræ floribus oblongis.

Barbula capræ & barba caprina syl. Trag.

Barba capri, Fuch. Dodon. gal. ico. capræ, Lugd.

Spiraea arvensis 2. 702

Eyft.

Barba caprina, Gef. hor. altera, Lon.

Potentilla 2. Ang.

X 2 Drymo-

Drymopogoni. Tab.

II. Barba capra floribus compactis.

Barbula caprina prior, Trag.

Barba capri, Dod.gal.def.

Potentilla r. Ang. *Spiraea ulmaria* L. 902

Medefusium (à Ger. Medififfi) Cord.hift.

Barba caprina r. Lon.

Barbi capra, Ad.Lob.

Regina prati, Dod.Ger.

Ulmaria (à foliorum forma) Gef.cat.Cluf.pan.

& hift. Lug. Cam. Tab.

Argentilla major, Thal.

SECTIO SEXTA.

VALERIANA; NARDUS

VALERIANA Dioscoridi l. c. 10. *ἄρα καὶ ἀρὰ καὶ ἀρὰ*. eo quod radices cum quadam odoris gravitate Nardum emulentur: imò & viribus Nardo similes, Galeno & Aegineta auctoribus. Plinio l. 12. c. 12. Nardum Creticum, aliqui agriam vocant, alii phu folio olusatri &c. & l. 21. c. 20. Nardus quod Phu appellavimus. Officinis & herbariis Valeriana, à multis quibus valet facultatibus: quare & Theriacaria dicitur.

Genera duo, una descriptione Dioscorides proposuisse videtur: folia namq, olusatri, majori Valeriana: folia Elaphobosci, media: radices prioris, floris color, media convenit.

I. Valeriana hortensis: Phu folio Olusatri Dioscorid.

Valeriana vera, seu Nardus agrestis, Trag.

Phu magnum, Fuch. Matth. Tur. Lac. Lon.

Lugd. *1 = Valeriana Phu, l. m. d. d. l.*

Phu majus Matth. Cord. hift.

Phu verum, Cord. in Dioscorid. Fuch. hortense, Gef. hor.

Phu ponticum, Tab.

Valeriana major, Ang. Ad. Lob. Cam. Eyf.

Valeriana optima, Cæf. hortensis, Dod. Ger.

Carpesium, Cast.

II. Valeriana foliis Calcitrapæ.

Valeriana annua seu æstiva, Clus. hift.

III. Valeriana peregrina purpurea albæ.

Valeriana Indica, Clus. hift. *11 = V. carnosa, l. m. d. d. l.*

Valeriana peregrina ocimi folio, Col.

In Phytopin. sub 4. in prod. sub 6. & in Matth.

figurâ additâ, descripsimus.

IV. Valeriana syl. major.

Phu similitudine Elaphobosci, Dioscoridi.

Valeriana, Brunf. Gef. hor. altera, Cæf.

Valeriana vulgaris, Trag. Cord. in Diosc. Lac.

Valeriana syl. Ad. Lob. Dod. Cam. Eyf. prima, Clus. hift.

Valeriana major, Dod. gal. Lug. Thal.

Phu Dioscoridi, Brunt. Col. vulgare, Fuch. Tur.

Tab. *14 = Valeriana officinalis, l. m. d. d. l.*

Phu Germanicum, Fuch.

Phu majus commune, Gef. hor.

Phu parvum, Matth. Lac. Cast.

Valeriana major, Tab. major syl. Ger.

11 = Valeriana Calcitrapæ, l. m. d. d. l.

V. Valeriana syl. major montana.

Valeriana 3. Trag. *12 = Valeriana officinalis, l. m. d. d. l.*

Valeriana montana & 3. Tab. *m. d. d. l.*

VI. Valeriana palustris major: quæ r. in Prod.

VII. Valeriana cærulea.

Phu græcum, Dod. gal. Lugd. peregrinum, Gef. hor.

Valeriana peregrina, Ad. Lob. Cam.

Valeriana græca, Dod. Tab. Ger.

Pseudovaleriana dici potest, nam præter foliorum similitudinem, nil cum Valeriana commune habet: flore est communiter cæruleo, aliquando albo.

Valeriana Græca fl. cæruleo &

Valeriana Græca fl. albo, Eyf.

IX. Valeriana palustris minor.

Valeriana exigua vel. 4. Trag.

Valeriana min. sive palust. Thal. Ger. minor, Ad.

Valeriana minor syl. Lob. Lug. minima, Dod. syl. sive palustris min. Cam.

Phu parvum, Dod. gal. minus, Gef. hor. Lon. Tab. minimum, Matth. Cast. Lug. Cam. ep.

IX. Valeriana palust. media parum laciniata: quæ 2. in Prod.

X. Valeriana alpina prima: quæ pro 4. in phytop. pro 3. in prod. describitur.

XI. Valeriana alpina altera.

Phu faxatile seu petræum, Gef. hor.

Valeriana syl. alpina r. latifolia, Clus. hift.

XII. Valeriana alpina scrophulariæ folio: quæ 6. in phytop. 4. in Prodro. mo.

11 X = Valeriana hercynica, l. m. d. d. l. an Va

X = " triflorus, l. m. d. d. l.

XII = " multicaulis, l. m. d. d. l.

an Valeriana inodora 1. Cæf.

XIII. Valeriana montana subrotundo folio.

Valeriana montana, Lugd. XIII = *V. muricata*, *L.* *muel. det.*

XIV. Valeriana montana inodora.

Valeriana inodora altera, Cæf.

Valeriana annua ex Ilva, Cam.

XV. Valeriana alpina Nardo celticæ similis.

Valeriana syl. alpina 2. saxatilis, Cluf. hist.

XVI. Valeriana alpina minor: quæ 5. in Prod.

XVII. Valeriana rubra.

Polemonii altera species, Dod. gal. Gef. hor.

Limonium Monspeliensium, Gef. hor.

Ocymastrum Valerianthos, Ad. Lob.

Valeriana rubra, Dod. Tab. Cam. Ger. Eyst.

Valeriana inodora 3. Cæf.

Phu peregrinum, Cam. ep. *XVII = Valeriana rubra, L. muel. det.*

Sunt qui Narcissum Virgilii & Columellæ in

hortis: alii Behen rubrum: & alii Struthium: alii

Condurum Plinii 1. 26. c. 5. velint.

XIX. Valeriana rubra angustifolia: quæ 7. in

Prod. *XIX = Valeriana angustifolia, L. muel. det.*

XIX. Valeriana campestris inodora major.

Bupleurum Hipp. apud Plin. & c. 2. videtur.

XVI = V. dierca, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. angustifolia, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

XVI = V. tuberosa, L. muel. det.

Locusta quibusdam, Gef. hor.

Phu minimum alterum, Lob. Lugd.

Album olus, Dod.

Polypremum Cæsiani: Chalceum Plinii 1. 26. c. 7.

à foliorum colore, Lugd.

Valeriana campestris, Cam.

Lactuca agnina, Tab. Ger.

Bupleurum, Cæf.

an Valerianella altera nudo umbilicato & brevi semine, Col.

Variat magnitudine, foliis angustioribus, latioribus & integris: quare figuræ duæ apud Taber. & Ger. reperuntur, & abortiva, floris explicatio- ne ab infectis prohibita.

XX. Valerianella echinata. *XX = Valerianella echinata, L. muel. det.*

Valerianella cornucopides echinata, Col.

XXI. Valerianella semine stellato.

Phu minus petraeum, Tab.

Valeriana petraea, Ger. *XXI = Valeriana cornuta, L. muel. det.*

Valerianella altera tenuifolia semine Scabiofæ stellato, Col.

XXII. Valeriana syl. foliis tenuis. divisis.

Phu minimum, Ad. Lob. Lugd. *XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.*

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

XXII = Valeriana tenuifolia, L. muel. det.

Nardus montana, *vapd* & *oþeivn* & *δολανίης*. Diosc. 1. 1. c. 7. at Celtica, quæ Spica Celtica; vel Romana Of- ficina; Eid. cap. 8. *καλίχη* *vapd* & *ἡ ἀλιόβρυγα* sive Saliunca; & 1. 6. c. 19. *σείβιν* dicitur. Saliunca Plinio 1. 21. c. 7. & 20. & Nardus Gallica 1. & c. 12. & 1. 21. c. 20.

I. Nardus montana radice olivari.

Nardus montana, Matth. Ang. Ad. Lob. Lug. Cluf.

hist. Cæf. Cam. Tab. 1 = Valeriana tuberosa, *L.* *muel. det.*

Radices binas, ternas & quaternas asphodeli

modo, habet.

II. Nardus montana radice oblonga.

Nardus montana longius radicata, Cam. ep.

III. Nardus Cretica filipendulæ radice.

Nardus Cretica Valerianæ simillima, Hon. Belli

ep. 4.

Nardus Cretica Belli, Pon.

IV. Nardus Celtica Dioscoridis.

Nardus Celtica, Matth. Cord. hist. Gef. hor. Tur.

Gullan. (cui & Saliunca) Ad. Lac. Lob. Cast. Cam.

Tab. Ger.

Nardus alpina seu celtica, Cluf. pan. & hist.

IV = Valeriana celtica, L. muel. det.

IV = Valeriana celtica, L. muel. det.

IV = Valeriana celtica, L. muel. det.

IV = Valeriana celtica, L. muel. det.

IV = Valeriana celtica, L. muel. det.

IV = Valeriana celtica, L. muel. det.

IV = Valeriana celtica, L. muel. det.

IV = Valeriana celtica, L. muel. det.

Nardum gallicum, Cæf.

Spica Celtica, Lugd.

V. Nardus Celtica altera.

Spica celtica, fastigiato flosolorum ordine, Cam.

ep.

Spica celtica, Tab.

Nardus celtica repens, Ger.

VI. Nardus ex Apulia.

Saliunca Neapolitana, Lugd.

Phu minus Apulum, Tab.

VII. Nardo celticæ similis inodora: in Pro- dro mo descripta. *VII = Valeriana capollis, L. muel. det.*

IX. Nardo celticæ similis hirculus.

Hirculus Ad. Lob. Can. ep. Cæf. Tab. Ger.

Hirculus veterum, Cluf. in Gar. Lugd.

Hirculus & Nardus Samphorica, Ang.

V = Valeriana celtica, L. muel. det.

V = Valeriana celtica, L. muel. det.

V = Valeriana celtica, L. muel. det.

V = Valeriana celtica, L. muel. det.

V = Valeriana celtica, L. muel. det.

V = Valeriana celtica, L. muel. det.

V = Valeriana celtica, L. muel. det.

V = Valeriana celtica, L. muel. det.

V = Valeriana celtica, L. muel. det.

X 3:

L I-

LIBER QUINTVS.

SECTIO PRIMA.

SOLANUM; MANDRAGORA; HYOSCIAMUS;
Nicotiana; Papaver; Hypecoon; Argemone.

SOLANUM.

SOLANUM, σπύριον Græci vocant, quod vitem, vel acinum, aut tale quid signat. Theoph. 19. hist. 12. 14. & 21. Sduo genera habet, ubi Gaza Vesicaria reddidit: at Diosc. l. 4. c. 71. genera quatuor recensuit: 1. σπύριον κινθίδιον, Solanum hortense: 2. ἀλίκαγαρον ἢ φουκίσιδα. halicacabum, aut vesicarium: 3. σπύριον σπυρίσιον somniferum: 4. υασιάνιον manicum. Plin. l. 27. c. 13. Solanū, inquit, Græci Strychnon vocant: & l. 21. c. 31. Strychni genera quatuor enumerat.

Solanum bacciferum.

I. Solanum Officinarium.

Solanum, Brunf. vulgare, Trag. minus, Cæf.
 Solanum, Lon. hortense, Matth. Fuch. Ang. Dod.
 Gef. hor. Lob. Lugd. Cam. Ger. fativum, Tab.
 Solanum nigrum, Cord. in Diosc. & hist. quod e-
 dendo est. 1. Solanum nigrum, *in viti ac*
mult. dit.
 Cuculus & Cucubulum Plinii, Ang.

Solanum hortense, Circeæ aut Phaeoli folio, Ad.
 Variat foliis magis laciniatis, ut Fuch. figura: a-
 lia halicacabi, ut Lob. exprimit: acinis nigricanti-
 bus & fuscis: puniceis, quod Solanum puniceum
 Cord. hist. rubris, luteis, quod Solanum luteum
 Gef. hor. Sic in arenosis Michelfeldæ vix palmam
 excedens, reperitur.

II. Solanum vesicarium, quod folliculi vesicæ
 inflatæ similes: vel ut Plin. l. 21. c. 31. quoniam vesicæ
 & calculis proficit.

Saxifraga rubra & 4. Brunf.

Solanum halicacabum, Trag. Matth. Lac Ad. Lob.
 Lugd. II = Physalis alkekengi, *in viti ac*
mult. dit.

Halicacabum, Ang. Cast. vulgare, Fuch. Tur. Eyf.
 Halicacab. vesicarium, Cam.

Vesicaria, Cord. in Diosc. Gef. hor. Cæf.

Vesicaria vulgaris, Dod. gal. prima, Cast.

Solanum vesicarium, Gef. hor. Dod.

Halicacabum, sive vesicaria, Cord. hist. Gef. hor.
 Alkekengi, Lon.

III. Solanum vesicarium Indicum.

Halicacabum sive Solanum Indicum, Cam. Eyf.

IV. Solanum *in viti ac*
mult. dit.

Solanum hortense nigrum, Trag.

Mandragora Theoph. Dod. gal. Ang. Guiland.

morion, Fuch. ico. Lon. tertia species, Cord. in
 Dioscor.

Solanum majus, Matth. Cast. Cæf. Cam.

Solanum somniferum, Fuch. Tur. Ad. Lob. Lugd.

Solan. lethale, Dod. Cluf. hist.

Solanum sylvaticum, Gef. hor. syl. sive lethale, Thal.
 Belladonna, Cluf. pan.

Duum est generum: 1. foliis amplioribus & flo-
 re majore: 2. foliis & floribus minoribus.

V. Solanum somniferum bacciferum.

Solanum somniferum akerum, Matth. Gef. hor.
 Lugd. Cam.

Solan. lethalis aliud genus, Dod.

Solanum somniferum Lon.

Solanum de Hericho, Cast.

VI. an Solanum manicum ex Guinea.

Fructus minor 8. Paludani, Cluf. ex l. 2. c. 20.

VII. Solanum somniferum verticillatum.

Solanum somniferum, Matth. Guil. Gef. hor. Lac.

Cluf. hist. & hist. Dod. Ad. Lob. Cast. Lugd. Cæf.

Cam. VII = Physalis amurensis, *in viti ac*
mult. dit.

Acini in folliculis hirsutis, per maturitatem nunc
 rubri, nunc ex rubro crocei sunt.

IX. Solanum fruticosum bacciferum.
 Strychnodendron, Gef. hor. Ad. Lob. ob. Eyf.
 Amomum, Gef. hor. Lob. ico. Plinii, Ger.
 Solanum arborecens, Cast. Cæf. Cam.
 Solanum fruticosum, Gef. hor. Tab.
 Solanum Americanum, Lugd.

IX. Solanum fruticosum bacciferum.
 Strychnodendron, Gef. hor. Ad. Lob. ob. Eyf.

Amomum, Gef. hor. Lob. ico. Plinii, Ger.

Solanum arborecens, Cast. Cæf. Cam.

Solanum fruticosum, Gef. hor. Tab.

Solanum Americanum, Lugd.

IX = Solanum fruticosum bacciferum, *in viti ac*
mult. dit. Pseudo-

III = Physalis alkekengi, *in viti ac*
mult. dit.

Pseudocapsicum, Dod.

X. Solanum quadrifolium bacciferum.

Aster sed non Atticus, Trag.

Herba paris, Matth. Ang. Dod. Cast. Cæf. Lugd.

Thal. Ger. Eyst. v. *Saris quadrifolia, L. m. det.*

Paris herba, Lon. Cam.

Aconitum Pardalianches, Fuch. Tur.

Aconitum five Pardalianches monococcon, Cord. in Diosc. & hist.

Solanum tetraphyllum, Gef. hor. Ad. Lob.

Aconitum salutariferum, Tab.

Folia habet communiter quatuor, aliquando tria, quinque, & sex.

XI. Solanum triphyllum Brasilianum: 3. loco in Prodomo describitur.

XII. Solanum Scandens seu Dulcamara.

Dulcis amara Trag. Dulcamara, Dod. Lugd.

Amarum dulce, Cord. in Diosc.

Amara dulcis, Gef. h. Ang. Lob. ico. Ló. Tab. Ger.

Vitis syl. Matth. Lac. Cast. Cam.

Solanum *γλυκύπικρον* Thal. *S. dulcamara*

Salicastrum Plinii, Guil. the. Cæf.

Circæa Monspelientium, Ad. Lob. ob. Cam.

Videtur quibusdā *ἀμυγδαλίσι* Diosc. l. 4. c. 183.

sed muscosum florem suæ Viti tribuit. Salicastrum

Plinii l. 22. c. 1. Aliis Cyclaminus altera Diosc. &

Meloton Theophrasti.

Floris color communiter cæruleus, rarius albus est. *XII = Solanum Dulcamara, L. m. det.*

Dulcis amara flore pleno &

Dulcis amara fl. cæruleo vulgatio, Eyst.

XIII. Solanum tuberosum esculentum, sub

ry. in Phytop. sub r. in Prod. & Matth. descriptum.

Picnocomu Dioscoridis, Cortusio.

Papas radix ex qua edulium Chuno dictū confici-

atur: Joseph. Acosta l. 4. c. 17. imò panis locou-

tuntur, quem Chuno vocant: Eid. l. 3. c. 20.

an Pape radices genus tuberum specie, sed exigui

saporis: par. 6. Ind. occid. c. 20.

Arachidna Theoph. Papas Peruvianorum, Clus. hist.

Papas Peruanorum, Eyst. *XIII = Solanum tuberosum, L. m. det.*

Hujus aliud genus in calidioribus fundis, ex quo

fercula Locro appellata parât: Jos. Acosta l. 4. c. 17.

XIV. Solanum racemofum ceraforū forma:

pro 2. in Prod. descriptum. *S. F. det.*

Solanum pomiferum.

I. Solanum pomiferum fructu rotundo striato

mollis. *I = Solanum lycopersicum, L. m. det.*

Lycopersicon Galeni, Ang.

Poma amoris; Dod. gal. Ad. Lob. Cam. ep. Tab. Ger.

Pomum amoris, Lugd. Cam.

Malum & pomum aureum, Gef. hor.

Aurea mala, Dod. Cast.

Solani pomiferi genus aliud, Gef. hor.

Tumacle Americanorum, Guil. pap.

Mala insana, Cæf.

Aliqui ad Solanum furiosum referunt: aliis Glau-
cium Dioscoridis est.

Fructus cōmuniter lutei, auricolores, aliquando pulchre rubentes: rarius albi: est & surrectis cubitalibus cauliculis, quod per omnia minus est.

Poma amoris fructu luteo &

Poma amoris fructu rubro, & Mala Peruviana, Eyst.

II. Solanum pomiferum fructu rotundo striato duro.

Solanum pomiferum, Lob. Lugd. Tab. Ger. Eyst.

Mala æthiopica, Dod. Lugd. Ger. *II = Solanum melongena, L. m. det.*

Capficum rotundum Dalechampii, Lugd.

Folia magis nimis v. sinuosa: in caule aliquando ut & in foliis, modo infernè, modo supernè, parvi aculei.

III. Solanum peregrinum fructu rotundo.

Hyoicyamus peregrinus Dalechampii, Lugd.

IV. Solanum pomiferum fructu oblongo.

Mala insana, Trag. Fitch. Dod. Lac. Lon. Tab. Ger.

Malum insanum, Gef. hor. *IV = Solanum melongena, L. m. det.*

Melongena, Matth. Cord. hist. Ad. Lob. Cast. Lugd.

Cam. & Verengena Toletanorum.

Solanum hortense & Pyra insana, Cæf.

Melanzana fructu pallido, Eyst.

Videtur Strychnon hort. Dioscoridis, urbanum

Theoph. Esculentum Galeni, & tertium genus

Plinii.

Variat flore purpureo, albo: fructu, albo, purpureo, luteo: figura quandoque oblonga, aliquando instar mali rotunda.

V. Solanum pomiferum fructu incurvo.

Melanzana, Arabum Melongena & Bedegian,

Rauw. Lugd. *V = Solanum melongena, L. m. det.*

Variat colore fructus, qui flavus, cinereus, & purpureus.

Solanum pomiferum fructu spinoso.

I. Solanum pomiferum fructu nigro spinoso

Melanzana nigra, Bathlestaia Æthiop. Rauw

Lugd.

Fructu est longo, rotundo: atro, subnigro.

II. Solanum spinosum fructu rotundo.

II = Solanum viscaria, L. m. det.

Pomum

Pomum Hieronticum, Imper.

III. Solanum pomiferum folio rotundo tenui.
Cachos Indorum Monardi, Lugd.

IV. Solanum pomo spinoso rotundo, longo
flore. *Datura metel. l. 4. p. 216*

Stramonia five pomum spinosum, Trag.

Nux metella, Math. Cast. Acoft. Cam.

Nux methel Avicennæ, Ang. Fuch. Gef. hor.

Hyofcyamus Peruvianus, Cord. hist.

Tatula Turcarum, Guiland. pap.

Paracoccalon five barycoccalon, Græcis recen-
tior. Melospinus Venetis: Malus Peruviana Gal-
lis: corona regia quibuldam: Solanum Romanū,

Montpel. Guiland. l. c.

Stramonia, Fuch. Dod. Gef. hor. Lac. Lugd. Dod.
Cam. Eyst.

Stramonium peregrinum, Ad. (an Solanum ma-
nicum) Lob. Ger.

Hippomanes Cratevæ, Ang. Gef. hor.

Solani pomiferi genus 3. Gef. hor.

Solanum spinotum, Tab.

Solani pomiferi genus 3. Cæf.

Malum spinotum, Cæf.

V. Solanum foetidum pomo spinoso oblongo.

an Manicum Diosc. ex hoc Muslac fieri ajunt.

Tatoula, quæ Nux Methel Arabum: Græcis, So-
lanum somniferum, Bellon.

Datura, Garziæ, Acoft. Cast. Lugd. prima, Cast.

Nuci metelle congenere, Cam. ep. Tatula, Eid. hor.

Solanum manicum, Col.

Stramonium spinosum, Ger.

Datura Turcarum, Eyst.

Dutroa, Linc. par. 2. Ind. or. c. 33. par. 3. c. 1. & par. 4.

c. 17.

Dutroa, Hispanis, Burlatoria: Arabibus, Marana:

Perfis & Turcis, Datula, Palud. in Linc.

Variat floribus colore: est vulgari flos albus mag-
nus: alterius flavus: tertii, Hyofciami floribus

accedit: quare tres Daturæ, Costæo: nunc & pur-
pureo habetur.

VI. Solanum foetidum pomo spinoso rotun-
do semine pallido. *Datura foetida l. 6. p. 216*

Datura Ægyptiaca flore pleno, Pon. Ital.

Stramonia Ægyptiaca flore gemino altero alteri
innato, C. Bauhini, du Bry.

Communiter duo flores alteri innascuntur.

VII. Solanum Ægyptiacum flore pleno.

Stramonia Ægyptiaca flore pleno extrinsecus
purpurascente, intrinsecus albicante C. Bauhini,
du Bry. *Datura foetida l. 6. p. 216*

Solanifolia.

I. Solanifolia Circæa dicta major.

Lappa syl. Trag. *Circæa latifolia l. 6. p. 12*

Ocimum verrucarium, Gef. hor.

Circæa Lutetiana, Lob. Dalech. Lugd. Ger.

Helixia sylvestris, five fluviatilis, Thal.

Herba D. Stephani, Tab.

Circæa, Eyst.

II. Solanifolia Circæa alpina.

Circæa minima, Cæf. *Circæa alpina l. 6. p. 12*

III. Solanum Mexiocanum flore magno.

Magnæ admirationis herba Peruviana, Lob.

Cast. *Mandragora l. 6. p. 12*

Marabilles, del Peru & Hachal Indi, Clus. pan.

Admirabilis Peruviana, Eid. hist.

Gelsemium rubrum & Mandragora Theoph.

Cæf.

Gelsemium five Jasminum Indicum, Cam.

Jasminum rubrum Dalechampii, Lugd.

Viola Peruviana, Tab.

Mirabilia Peruviana, Ger.

Jasminum Indicum seu flos mirabilis Peruanus,

Eyst.

Jasminum Indicum flore rubro & variegato,

Eid.

Flores purpurei sen Kermesini coloris, lateri-
ci, flavi aut pallentes, obsoletè rubentes, exalbidi,
binis coloribus ex purpureo & luteo mixtis: sic

ex rubro, luteo, albo, in uno flore magna varietas:

nonnunquam albo & purpureo simul dimidia-
tim in eodem flore tingitur: five inæqualibus vel

laeis, vel minutis maculis purpureis tam pun-
ctatim, quàm virgatim album colorem intercur-
rentibus, quandoque radiis flavis per longi-
tudinem flores distinguentibus.

IV. Solanum Mexiocanum flore parvo: fub
Solino 4. in Prodomo describitur.

V. Solanum Indicum hirsutum corymbife-
rum.

Solani Indici genus, Clus. exot. l. 4.

v. Mandragora l. 6. p. 12

MANDRAGORA.

Mandragora, ἡ ἀντιπνοῦ, ἡ κερμαία Dioscorid. l. 4. c. 76. Mandragora, quod ad mandras pecorum, aliasque
speculacas proveniat. Circæa, nomine à Circe deducto, quoniam radix ad amatoria conducere videatur.

Genera

Genera Dioscor. nigra femina, quæ de *Saxias*, & candida mas, vberos vocitata: tertium uberos quod miri quidem simile, sed omnibus partibus minus est. Plinio lib. 26. cap. 13. Mandragora alia candida mas, alia nigra femina. At Theophrasto 6. hist. 2: 9. hist. 9. & 6. caus. 4. Mandragora à prædictis diversa est.

I. Mandragora fructu rotundo.

Mandragora mas, Trag. Fuch. Matthiol. Dod. gal. Lac. Cord. in Diosc. Ad. Lob. Lugd. Cam. maiculus, Tur. *Abopæ* *maiculus* *maiculus*

Mandragora, Ang. Mandragoras, Gef. hor. Cæf.

Mandragoras albus seu maiculus, Cord. hist.

Mandrag. mas vel alba, Cam.

II. Mandragora fructu pyri.

Mandragoras femina, Trag. Matth. Cord. in Diosc. Lac. Ad. Lob. Dod. Lugd. Cæf. Cam.

Mandragoras niger seu femina, Cord. hist. Cam. III. Mandragora flore subcæruleo purpurascente.

Mandragora femina, Cluf. hisp. & hist. Cast. Eyst.

Mandragora, Lon. altera, Cæf.

HYOSCYAMUS.

Yoxvaou. Dioscorid. lib. 4. cap. 69. id est saba suilla, vel porcina, quod apri ejus pastu resolvantur & convellantur presenti mortis periculo, nisi aqua copiosa, statim se foris & intus polluerent, ut Aelianus prodidit. Dioscorid. differentias tres proposuit: unam semine nigro, floribus penè purpureis: alteram semine subflavo, floribus luteis: tertiam mitissimam, candidi floris & seminis. At Plin. lib. 25. cap. 4. Apollinaris genera plura sunt: unum semine nigro, alterum candidius: tertium Iriouis semini simile: quartum candidi seminis in maritimis: item rufi seminis.

I. Hyoscyamus vulgaris vel niger.

Hyoscyamus, Brunf. Tur. Matth. Lac. Lugd. Cæf.

Hyoscyam. vulgaris, Gef. hor. Thal. Eyst.

Hyoscyam. r. Ang. Tab. secundus Galeni, Trag.

Hyoscyam. niger, Dod. Lon. Ad. Lob. Cast. Ger.

Hyoscyamus flavus, Fuch. niger vulg. Cluf. hist.

Apollinaris, Cord. in Diosc. *N. niger* *l. 257*

Folia integra, dissecta, in lacinias acutas divisa.

II. Hyoscyamus alb. major, vel 3. Dioscor. &

4. Plinii. *N. albus* *l. 257*

Hyoscyamus candidus, Trag.

Hyoscyam. albus, Matth. Dod. Gef. hor. Tur. Lac.

Ad. Lob. Lon. Cast. Lugd. Cam. Ger. Eyst. secundus, Tab.

Hyoscyami alterum genus in maritimis, Cæf.

Apollinaris 3. Cord. in Diosc.

III. Hyoscyamus albus minor.

N. albus *l. 257*

Hyoscyamus alter, Ang.

Hyoscyamus albus min. Lob. ico. alb. vulgaris, Cluf. hist.

IV. Hyoscyamus Creticus luteus minor.

N. aureus, *l. 257*
Hyoscyamus 4. vel albus Creticus, Cluf. hist.

V. Hyoscyamus Cret. lut. major: hic sub 5. in Phytopinace, in Prod. etiam & Matthiolo descriptus & pictus. *N. aureus* *l. 257*

Hyoscyamus Creticus alter, Cluf. hist.

VI. Hyoscyamus rubello flore.

Hyoscyamus peregrinus rubello flore, Cluf. pan.

Hyoscyamus Syriacus, Cam. *N. rubellus* *l. 257*

Alterum Camerarius addit, Hyoscyami peculiaris nomine, qui sola foliorum latitudine à prædicto differt.

VII. Hyoscyamus cauliculis spinosis. Ægyptiacus. *N. rubellus* *l. 257*

Hyoscyamus Ægyptiacus, Cluf. hist.

NICOTIANA.

Nicotiana à Jo. Nicotio Regis Gallie consiliario dicta, cujus opera, anno 1560. Gallus innotuit, quam Ulisipona, dum legati munereungeretur, a Belgæ à Florida Insula allatam, accepit.

I. Nicotiana major latifolia.

Nicotiami tertia species, Gef. hor.

Sana Sancta Indorum, Ad. Lob. Ger.

Tabacum (ab ejus nominis Insula) Monar. Frag.

Tabacum latifol. Cam. Eyst.

Petum, Theu. latifolium, Cluf. ad Monar.

Hyoscyamus Peruvianus, Dod. Cam. ep.

Nicotiana, Lon. Lug. major, Tab.

Perebecenue, Oviedo, Lugd.

Tornabona, quia à Tornabonio missa, Cæf.

Herba S. Crucis femina, Cast.

Tubac & Tubacca: par. 5. Ind. or. & par. 6. & 8.

Tabacum, Tabaco & Tabacca: par. 8. & 9. Ind. occid.

Ἰππόβοο, Virginæ indigenis : desc. Virgin.

Petum Brasiliensis, Stadio, l. 2. c. 13.

Arbutum cuius folia exsiccat & accensorum fumo inebriantur, Benzoni, l. 1. c. 26.

Lerius asserit Nicotianam licet apud nos Petum nominetur, attamen verum Petum Brasiliensium non esse, seque ne quidem in hortis Galliæ vidisse, & apud nos ob cœli inclementiam ægrè adolefcere posse credo.

Ex huius herbe fumo, octo aut novè diebus famè tollerare posse, in par. 3. Amer. epist. l. scribitur : at Lerio per triduum aut quadriduum.

II. Nicotiana major angustifolia : & Eyst.

Herba Sancta sive Tabacum minus, Lob. ob.

Tabacum sive herba Sancta minor, Lob. ico.

Petum angustifol. Clus. ad Monar.

Hyoscyam. Peruvianus alter, Dod.

Herba S. Crucis mas, Cast.

Tabacum angustifol. Cam. alterum minus, Lugd.

III. Nicotiana minor : & Eyst.

Hyoscyamus niger vel 3. Matth. Cast. Lugd.

11 = Mediana nictia, l. m. d. aut.

Hyoscyamus luteus, Dod. Ges. h. Lon. Cam. Ger. multum cum 2. Diosc. convenit, Ang.

Hyoscyamus dubius luteolus Solanifolius, Ad. Lob.

Hyoscyamus Peruvianus, Tab.

Priapeia, à forma fructus, Ges. hor.

Petum 4. Clus. ad Monar.

Tornabona congener, Cæf.

Nicotiana minor seu Hyoscyamus luteus, Eyst.

IV. Nicotiana minima.

Tabacum sive sana Sancta minima, Lob. Lugd.

Tabacum minimum, Cam.

Petum 3. Clus. ad Monar.

V. An Nicotianæ species in insula Mambonit, pyratæ herbam quandam comedunt, quâ inebriati & dementati, omnia pericula postponunt : par. 7. Ind. or. 20.

VI. Caisina herba è cuius succo potionem cõficiunt in Florida, quam bibunt ubi in locum periculõsum se conferunt, quo famem & sitim per horas 24. tollunt : par. 2. Amer. navig. 4.

P A P A V E R.

Mἠρὼν ἀ τὴν ῥοσὴν, non ministrando, quod vescens suis munus fungi non possint. Latinis Papaver, Dioscorid. lib. 2. cap. 64. 65. & 66. quinque genera proposuit : I. Μῆριον ποιάς, papaver erraticum, à flore pratensis deciduus, qui puniceus, interdum albus. II. Μῆριον ἕνερ & papaver sativum, quod seminis candido, quod ἄλλοθεν. III. Sylvestre duplex, unum nigro semine, quod ἄλλοθεν & quibusdam ποιάς, quod è scapo succus lacteus emanet : alterum majus sylvestre & ad medicinas valentius. IV. Μῆριον ἕνερ, οἰ δὲ ἕνερ papaver corniculatum, à calyculo in corniculorum modum inflexo, aut marium. V. Μῆριον ἕνερ papaver spumeum, quia herbula rota est spumosa, quibusdam ἕνερ. Heracleum. Theophrastus sativi. h. s. l. 15. & 9. h. s. l. 2. meminuit : Sylvestris verò genera 9. h. s. l. 13. plur a notavit : ut corniculatum : nigrum : erraticum flore rufo : Herculanam folio Struthii, Plinius lib. 20. cap. 18. sativum album & nigrum proposuit, & ex huius scapo inciso, opium colligi monet : at cap. 19. inter sat. v. & sylvestria medium genus, Rheus sive erraticum constituit. Sylvestrii unum genus Ceratium, quod aliqui glaucion, alii paralion vocant : alterum est heracleon, ab alio aphron : tertium genus est tithymalon, mecona vocant, alii paralion.

I. Papaver hortense semine albo : sativum Diosc. album, Plinio.

Papaver, Brunf. Ang. Lon.

Papaver sativum, Matth. Dod. gal. Lugd. Tab.

Papaver sat. purpureum, Tur.

Papaver album, Träg. Dod. candidum, Ad. Cæf.

Papaver album sativum, Ges. hor. Lob. Cast. Ger.

Papaver sat. semine candido, Fuch.

Flos candidus, vel leviter purpureus : aliquando flore est cinereo, ungue purpureo : vel candido, rubris maculis infecto & semine flavo, & hoc

Papaver 3, & luteum est, Trago.

1 = Papaver semine album, l. m. d. aut.

II. Papaver hort. nigro semine : syl. Dioscoridi : nigrum, Plinio.

Papaver nigrum, Brunf. Cast. minus, Ges. hor.

Papaver sativum alt. vulgo nigrum, Cord. in Diosc. f. a. m. d. l. m. d. aut.

Papaver sat. semine atro, Fuch.

Papaver nigrum sat. Dod. flore malvæ hortensis aut Pœonia, Ad. Lob. Lugd.

III. Papaver vulgare cuius capitula foraminibus hiant, semine incano, ἕνερ, Dioscoridi.

Papaver vulgare & l. Träg.

Papaver 3, Dod. def.

Papaver parvulum, Ad.

11 = Papaver semine album, l. m. d. aut. Papa-

Papaver spontaneum syl. Lob.

I V. Papaver flore rubro semine fusco.

Papaver rubrum, Trag. Gef. hor.

Papaver syl. Dod. gal. Lugd.

Papaver nigrum vel 2. Dod.

V. Papaver cristatum floribus & semine al-
bum. = *P. amplexum* L. p. 726. var. y.

Papaver candid. alterum vel 6. Trag.

Papaveris sat. species foliis dissectis, Dod. gal.

Papaveris albi alt. species florum foliis crenatis,
Gef. hor.

Papaver Memphiticū, florib. multifidis, Gef. ap.

Papaver sat. 4. Dod.

Papaver fimbriatum aut cristatum album, Ad.
Lob. Lugd.

Papaver flore fimbriato, Cæf. flore niveo, Tab.

Papaver sat. nigrum, Ger.

VI. Papaver cristatum florib. rubris, semine
nigro. = *P. amplexum* L. var. 8. L. p. 727.

Papaver rubrum alterum, vel 7. Trag.

Papaveris rubri species foliis florum crenatis,
Gef. hor.

Papaver sativum nigrum cristatum, Ad.

Papaver fimbriatum aut cristatum nigrum, Lob.

Papaver 2. foliis dissectis, Dod.

Papaver sat. rub. fimbriatum, Lugd.

Hæc duæ species floris colore variant, subinde
albus, frequenter rubeus, quandoque ex utroque
mixtus: & qui rubet, aliquando colore purpuræ,
aliquando dilutius rubet: hinc

Papaver flore pleno rubrum,

Papaver fl. multiplici incarnato,

Papaver fl. multipl. purpurascens,

Papaver fl. miniato pleno,

Papaver fl. pleno argentei coloris,

Papaver multiplex album oris rubicūdis ex hort.
Eyst.

VII. Papaver pleno flore album.

Papaver flore multiplici, Gef. hor. Cam. ep.

Papaver polyanthos, Tab.

Papaver album polyanthon seu multi fl. Lob. Ger.

Papaver fl. multiplici numero denso, Cæf.

Est majus & minus: floris colore purpureo,
rubro, rubeo saturato, albo, violaceo & mixto:
hinc septem figuræ apud Tabernæ montanum &
Gerardum habentur.

II X. Papaver pleno flore nigrum.

Papaver nigr. polyanthon, Lob. Ger.

IX. Papaver laciniatis floribus.

VII = *Papaver amplexum* L. var. y. *mille diet.*
var. 8. L. p. 727.

Papaver laciniatum rubrum, aliud unguibus pur-
pureis, aliud unguibus albis, Eyst.

X. Papaver errat. majus: *psas* Dioscoridi,
Theoph. Plinio. = *Papaver rhæas* L. *mille diet.* L. p. 726.

Papaver rubrum, Brunferraticum, Eid.

Papaver erraticum. Matth. Cord. in Dioscor. Gef.
hor. Lac. Lon. Dod. Cast. Cæf. Thal. Tab. rubrum,
Eyst.

Papaver erraticum primum, Fuch.

Papaver rhæas, Lob. Ger. prius, Lugd. alterum,
Dod. gal.

Papaver rhæas sive caduco flore puniceo, Ad.
Lob. ico.

Flore est puniceo, rarissimè albo.

XI. Papaver erraticum pleno flore.

Argemone multiplex, Trag. = *P. rhæas* L. var. p. L. p. 726

Papaver rhæas flore pleno, Cam.

XII. Papaver errat. Pyrenaicum flore flavo:
quod pro primo in Prodomo describitur, XII = *Papaver cambricum*
mille diet.

XIII. Papaver erraticum minus.

Argemone exigua & 2. Trag. Lugd.

Argemone, Lac. Lon. = *P. Rhæas* L. var. y. L. p. 726

Papaver rhæas, Dod. gal. rhæas minus, Lugd.

Papaver errat. alt. Fuch. Dod.

Papaver errat. minus, Tab.

XIV. Papaver corniculatū luteum: *scyllium*

Diosc. Theoph. syl. ceratidis, Plinio. *Chelidonium planissimum*
L. p. 724.

Papaver syl. corniculatum, Trag.

Papaver corniculatum, Matth. Lac. Ad. Lob. Cast.
Cæf.

Papaver corniculatum primum, Tab. majus, Dod.

Papaver corniculatum luteum, Fuch. Tur. Eyst.

Papaver corniculat. flavo flore, Clus. hist. Eyst.

Papaver cornutum, Dod. gal. Cord. in Dioscor. &
hist. Gef. hor. Lon. Lugd. Cam.

XV. Papaver corniculat. phœnicæū hirsutum.

Papaver cornut. rubro flore, Gef. hor. Ger. flore
phœniceo, Ad. Lob. Clus. hist. *Chelidonium corniculatum*
L. p. 724.

Papaver cornutum alterum floribus rubris, Cam.

Papaver corniculat. rubrum, Dod.

Papaver corniculat. alterum, Lugd. Tab.

Flos interdum intensè rubens, interdum languidus,
aliquando pallidus.

XVII. Papaver corniculat. phœnicæum gla-
brum. *Chelidonium corniculatum* p. L. p. 724

Papaver corniculat. phœn. alt. Lob. ico. phœnicæo
palescente flore, Clus. hist.

XVII. Papaver spinosum: quod sub is. in
Phytopinace, sub 2. in Prodomo & in Matthio-
lo

XVII *Argemone* Y *scyllium* lo
L. 727

lo descriptum & pictum: quo etiam nomine postea Clus. in sua hist. & Eyst. proposuere. Ficus infernalis Italorum an Glauicii Dioscoridis: *γλαυκίου* succus est herbæ foliis ferè papaveris corniculati, quæ crocei coloris succo copioso prædita sunt, Dioscor. l. 3. c. 100. Et hujus papaveris folia, succo flavescente, instar Chelidonii majoris, abundant.

XVII. Papaver corniculatum violaceum. Papaver cornutum flore violaceo, Ges. hor. Ger. *Chelidonium hybridum* L. sp. 724. Papaver corniculatum violaceum, Lob. Dod. Lugd. Cast. violaceo flore, Clus. hist. Anemone Narbonensis major corniculata, Ad. Anemone major corniculata Penz, Lugd. Flores cærulei, & nigra violæ æmuli.

HYP E C O O N.

Y *Πυπέον* οὐδ' *Ἰσπεράον*. papaveri Dioscorides lib. 4. cap. 68. subjicit, cum eadem ei sit natura, quæ succo papaveris. Et Plin. lib. 27. cap. 11.

I. Hypæcoum.

Cuminum syl. alterum, Matth. Cast. Lugd. Tab. Cam. *Hypæcoum proculiteria* L. sp. 182. Hypæcoon, Ges. hor. Dod. Clus. hisp. Hypæcoon legitimum, Eid. hist. Cumino siliquoso persimilis, Ad. Cuminum syl. alterum Diosc. Italorum, Lob. ob. Cuminum syl. alterum siliquosum, Eid. icon. Cuminum corniculatum, Ger.

II. Hypæcoi altera species.

Cuminum alterum Diosc. siliquosum, Ad. Cuminum alterum Diosc. syl. siliquosum, Lob. icon. *H. pauciflorum* L. sp. 181. Cuminum syl. siliquosum Penz, Lugd. Cuminum syl. 3. & siliquosum minus, Tab. Cuminum siliquosum, Ger. A' priore differt foliis angustioribus, longioribus, glaucis, siliquis deorsum recurvis.

A R G E M O N E.

A *Ἀργεμόνη* in totum papaveri syl. simile Dioscorid. lib. 2. cap. 208. radicem rotundam tribuendo, quod nostræ non convenit. Sic dicta, quod *ἀργεμύνη* oculorum & nimbeculas expurget. Plinio lib. 25. cap. 9. Argemonia: nostræ tria genera faciunt, & id demum probant, cujus radix thus redoleat. Sed videtur Plinius quatuor genera agnoscere, ut lib. 21. cap. 23. Anemonem, quam Argemonem vocari dixit: 2. genus hoc est: 3. genus lib. 24. cap. 19. Iappam Canariam, cujus radix jucundum odorem, thuri similem spirat, Argemonem nuncupari tradit: 4. genus statui potest, Inguinaria, quam lib. 26. cap. 9. etiam Argemonem appellari testatur.

I. Argemone capitulo brevior.

Anemone minor, Coriandri folio, flore Pulsatillæ, capitulis hirsutis, Ad. *Papaver hybridum* L. sp. 725. Argemone capitulo torulis canulato, Lob. Ger. Argemone minor capitulis brevioribus, Lugd. Argemone, Cast. prima, Tab. Anemone minor Penz, Lugd.

II. Argemone capitulo longiore.

an Argemone, Cord. hist. *Papaver argemone* L. sp. 725

Anemone Norbonensis major corniculata, Ad. Argemone capitulo longiore, Lob. Lugd. Ger. Papaver erraticum alterum, Cæs. Argemone 2. Tab.

III. Argemone alpina foliis Scandicis lutea: in Prod. descripta. *Papaver alpinum* L. sp. 725

IV. Argemone alpina Coriandri folio.

Argemone lutea, Penz Ital. qui in Baldo collectam transmisit. = *Papaver alpinum*, L. sp. 725

SECTIO SECUNDA.

ANEMONE; PULSATILLA; ADONIS.

ANEMONE.

A NEMONH Dioscoridi l.2.c.207. Anemone, Plinio l.21.c.23. ἀνὸ τῷ ἀνέμῳ, à vento, quòd flos tantum vento flante aperiatur, unde & Herba venti quibusdam.

Genera duo Dioscorid. & Plinio, sylvestre & sativum: hujus, inquit, multe species, phœniceo flore, altera candidante, aut lacteo, aut purpureo.

Anemone latifolia simpliciflore.

I. Anemone Cyclamini seu malvæ folio lutea. Anemone latifol. Clus. hisp. Lob. Lugd. Tab. Ger. Anemone hort. latifol. 1. simpl. flavo flore, Clus. hist.

Flos 10. aut pluribus foliis constans, externè flavus, internè aureus.

II. Anemone Geranei rotundo folio purpurascens. *Q. hortensis. l. 261*

Anemone latifol. altera, Clus. hisp.

Anemone hort. latifol. simpl. flore 3. Eid. hist.

Anemone 1. Dod. Cæf.

Anemone tuberosa bulbocastani radice, Lob. Ger.

Anemone papaveracea, Tab. Ger.

Anem. stellata purpurea & alba, Eid.

Geranium 1. quorundam Dalech. Lugd.

Flos ex 12. aut 15. foliis, foris cineraceis hirsutis, interius rubedine purpurea nitentibus componitur: quare in dilutiore purpura rubet: aliàs interius intensiore, exterius remissiore: rarius totus albet.

III. Anemone Geranei rotundo folio dilutè purpurascens.

Anemone hort. latifolia 4. simpl. flore. Clus. hist.

Flos externè exalbidi obsoleto coloris, internè ex purpura dilutiore albicat.

IV. Anemone Geranei rotundo folio dilutè rubens.

Anem. hort. latif. 5. simpl. flore. Clus. hist.

Floris folia octona foris obsoleto rubent, lanugine pubescunt: interius dilutiore rubore & ad carneum tendente nitent, unguibus albicantibus.

V. Anemone latifol. simplicifloro carneo flore.

Anemone hort. latif. 6. simpl. flore, Clus. hist.

Flos 10. aut 12. foliorum purpurei ferè coloris, unguibus albicantibus.

VI. Anemone latifolia flore purpureo saturo.

Anemone hort. latifol. 8. simpl. flore, Clus. hist.

Flos 8. foliorum, coloris purpureo saturi, exte-

rius splendētis unguibus magnis & ad pediculum purpureis.

VII. Anem. latifol. purpureo violaceo flore.

Anemone hort. latifol. 12. simpl. flore, Clus. hist.

Flos octo foliis constans. exte rne dilutè purpurascens splendet, internè violaceus, unguibus magnis & argentei coloris.

IX. Anemone latif. fl. purpureo violaceo altera.

Anemone hort. latifol. 13. simpl. flore, Clus. hist.

Flos qui ex 12. foliis constans: foris ex purpureo albescit & splendet: interius ex violaceo purpureo splendet, unguibus albis.

IX. Anemone latifolia violaceo flore.

Anemone hort. latif. 9. simpl. flore, Clus. hist.

Flos octo vel plurium foliorum, externè subpurpureus & splendēs, internè ex purpura violaceus, unguibus rubescentibus, orbe albicante cinctis.

X. Anemone latifolia fl. violaceo saturo colore.

Anemone hort. latifol. 11. simpl. flore, Clus. hist.

Flos sexfoliis præditus, violacei saturioris coloris, unguibus majoribus, magisq; candidis.

XI. Anemone latifolia flore variegato.

Anem. hort. latifolia 7. simpl. flore, Clus. hist.

Flos qui octifolius, foris ex purpureo saturatius rubet, interius ad unguis usque alba saturo purpura & quasi Kermelina nitet: oris coccineis, in quæ radii purpurascens sparguntur: unguis magnos & albos habet.

XII. Anemone latifolia punctato flore.

Anem. hort. latifol. 10. simpl. flore, Clus. hist.

Flos octifolius violaceus, interna parte maculis albis aspersis.

XIII. Anemone latifolia flore carneo.

Anem. hort. latifol. 14. simpl. flore, Clus. hist.

Floris modò majoris, modò minoris, octo folia extrinsecus nonnihil purpurascunt, intrinsecus ferè carnei, vel saturioris, vel dilutioris, unguibus albis.

XIV. Anemone latifolia Sanicula folio.

Anem. simplex latifol. dilutè purpurascens, E. fl.

XV. *Anemone latif. flore orangei coloris.*
Anem. hort. latif. 15. simpl. flore, Clus. hist.

Floris octo vel novem folia, externè carnei coloris, unguibus saturatè purpurascens, internè carnei diluti: Habetur major & minor.

XVI. *Anemone latifol. flore coccineo.*

Anemone latifolia coccineo flore, Clus. pan.

Anem. hort. latif. 16. simpl. flore, Clus. hist.

Floris octo folia, internè elegantissimo coccineo nitent, unguis orbis pallefcens ambit, externè quadam lanugine pubescunt: huc pertinet *Anemone latifolia fl. coccineo simplici, Eyst.*

Flos coccinei coloris, medium è fusco nigricans & capitulum multis foliis staminulis pallidè vibrantibus septum.

XVII. *Anemone latif. flore magno coccineo.*

Anem. hort. latif. 17. simpl. flore, Clus. hist.

Floris octo folia internè elegantissimo coccineo colore fulgent, nullis unguibus apparentibus, externè color dilutiore; & lanuginosa.

XIII. *Anemone latifol. flore coccineo phœnico.*

Anem. latif. Byzantina coccineo colore, Clus. pan.

Anem. hort. latif. 18. simpl. flore, Eid. hist.

Flos amplus octifoli⁹, coloris ex coccineo phœnicei, ut in Rhœadæ, unguibus parvis subpallidis.

Anemone tenuifolia simplici flore.

I. *Anemone Geranei Ropertiani folio cærulea: an Dioscoridis.*

Anemone tenuifolia 3. Clus. hisp.

Anemone hortens. tenuifolia simpl. flore 1. Eid. hist.

A. anemone. L. 762

Anemone 2. Dod. Lugd.

Anemone tuberosa Geranifolia, Lob.

Anemone montana, Cæf.

Anemone Ropertiana, Tab. geranii folia, Ger.

Flos ex 14. aut 15. foliolis mucronatis compositus, coloris est cærulei, vel rubri, vel ex utroque mixti, est externa parte subcærulei, interna albi: sic flore nunc cæruleo, nunc rubro, nunc albo reperitur: quare Taber. tres species, alba, cærulea & rubra.

II. *Anemone tenuifolia flore multifido dilutè purpurascens.*

Anem. hort. tenuif. 9. simpl. flore, Clus. hist.

Flos ex 14. & pluribus foliolis dilutè purpureis, & quasi carnis, nullis unguium vestigiis constat.

III. *Anemone wnanthes foliis flore violaceo hexaphyllo.*

Anem. tenuifolia altera, Clus. hisp.

Anem. hort. tenuif. simpl. flore 2. Eid. hist.

Anemone 3. Dod. Lugd.

Anemone bulbosa radice, Ad.

Anemone tuberosa radice, Lob. ob. Ger.

Anemone, Cast. angustif. Tabern. tenuifol. Cam. at 1. in ep.

an Anemone altera, Cæf.

Anemone tenuifol. fl. purpureo violaceo, Eyst.

Flos, qui ex 6. interdum 7. & 8. foliis compositus est, communiter est purpureus seu violaceus, externa parte lanuginosus: est ruber seu phœniceus, vel ex purpura rubens: est & albus: quare apud Taber.

Anemone corallina violacea & alba: &

Anemone angustifolia, & 4. & apud Gerard. fig. tres.

IV. *Anemone tenuifol. fl. pallidè coccineo.*

Anem. hort. tenuif. 16. simpl. flore, Clus. hist.

Flos hexaphyllus, foris tenui lanugine pubescens, coloris dilutè rubescentis, internè coccinei valdè diluti, unguibus amplis albis.

V. *Anemone tenuif. coccineo fl. hexaphyllo.*

Anem. hort. tenuif. 3. simpl. flore, Clus. hist.

an Anemone alterum genus. Cæf.

Flos floridi coccinei coloris, unguibus magnis, ex pallido, fusco & albo mixtis.

VI. *Anemone tenuif. coccineo flore octophyllo.*

Anem. hort. tenuif. 4. simpl. flore, Clus. hist.

Flos internè coccineus, unguibus albis, & externè coccineus, tenui lanugine pubescens & splendens.

VII. *Anem. tenuif. flore mag. coccineo hexaphyllo.*

Anem. tenuif. coccineo flore simpl. Clus. pan.

Anem. hort. tenuif. 5. simpl. flore, Eid. hist.

Flos intus elegantis. coccineo colore nitet, foris lanugine pubescit: unguis albi sunt.

III. *Anem. tenuif. flore coccineo sanguineo.*

Anem. hort. tenuif. 7. simpl. flore, Clus. hist.

Flos 5. 6. interdum 7. foliorum, coloris coccinei, ad sanguineum vergentis, unguibus magnis, ex albidis, purpureis venis distinctis: aliquando flos ad costilateris colorem accedit, nec splendet.

IX. *Anem. tenuif. flore sanguineo coccineo.*

Anem. hort. tenuif. 8. simplici flore, Clus. hist.

Floris sex folia, externè lanugine obducta, coloris sunt sanguinei saturatoris & splendentis, internè sanguinei coccinei permixti.

X. *Anemo-*

X. *Anemone tenuifolia flore sanguineo coc-
cineo alter.*

Anem. hort. tenuifol. 20. simp. flore, Clus. hist.

Flos major hexaphyllus, sanguineo colore, vel
inter coccineum & cochinelium medio, ungui-
bus minoribus, & albicanibus.

XI. *Anemone tenuifolia flore ex sanguineo
& coccineo medio.*

Anem. hort. tenuifol. 19. simp. flore Clus. hist.

Flos hexaphyllus, coloris ex sanguineo & coc-
cineo medii, diluti, ei prorsus similis quem vul-
gus cochinelium appellat: unguis magni, albi
& quasi argentei.

XII. *Anemone tenuifolia flore amplo san-
guineo hexaphyllo.*

Anem. hort. tenuifol. simp. flore 6. Clus. hist.

Flos coloris sanguinei elegantissimi, unguibus
magnis albis.

XIII. *Anemone tenuifolia flore amplo a-
trorubente.*

Anem. hort. tenuifol. 17. simp. flore, Clus. hist.

Flos hexaphyllus, coloris sanguinei ex atro ru-
bentis & quasi sericei panni villoli Kermesino co-
lore præditi, carulei.

XIV. *Anemone tenuifolia fl. rubro saturo.*

Anem. hort. tenuifol. 16. simp. flore, Clus. hist.

Flos hexaphyllus, ruber, seu potius sanguineus,
unguibus magis saturis, venis albicanibus dis-
tinctis.

XV. *Anemone tenuifolia flore niveo.*

Anem. hort. tenuifol. 13. simp. flore, Clus. hist.

Flos hexaphyllus niveus, cujus unguibus car-
nei quidam asperitum: apicibus ex obscura purpura
nigricantibus.

XVI. *Anemone tenuif. flore amplo candido.*

Anem. hort. tenuifol. 12. simp. flore, Clus. hist.

Flos hexaphyllus, prorsus candidus, unguibus
externè virefcentibus, apicibus nigris.

XVII. *Anemone tenuifolia Cretica flore
magno albo: quæ in prodromo sub 1. descripta
est.*

XVIII. *Anemone tenuifolia fl. albicante.*

Anem. hort. tenuifol. 15. simp. flore, Clus. hist.

Flore est hexaphyllo candicante, staminibus al-
bis, apicibus tubæ caruleis.

XIX. *Anem. tenuifol. flore ex albidò majore.*

Anem. hort. tenuifol. 10. flore simp. Clus. hist.

Anem. tenuifol. carneo flore, Clus. pan.

Flos magnus, hexaphyllus, coloris primum ex-

albidu virefcentis, dein ad carneum tendentis, un-
guibus externè virefcentibus, internè albis, stami-
nibus carnei coloris.

XX. *Anemone tenuif. fl. ex albidò minore.*

Anem. hort. tenuifol. n. simp. flore, Clus. hist.

Flos minor ex 6. 8. & pluribus foliolis compo-
situs, coloris extrinsecus carnei albo mixti: in-
trinsecus verò prorsus ferè albi: unguibus & ve-
nis ex albo paululum virefcentibus.

XXI. *Anem. tenuif. flore furvo albicante.*

Anem. hort. tenuif. 21. simp. flore, Clus. cur. post.

Flos ex cinaceo sive furvo, albicans, & tenui ve-
lut rubedine perfusus, ut ferè est Capuccinorum
pannus.

XXII. *Anemone tenuif. flore carneo striato.*

Anem. hort. tenuifol. 14. simp. flore, Clus. hist.

Flos hexaphyllos externè carneus, oris albican-
tibus: internè ex albidis, venis carneis ad mediū
folium sparsis, staminibus purpurascens, api-
cibus nigricantibus.

XXIII. *Anemone tenuifolia fl. magno sua-
verubente, unguibus albis.*

*Anemone tenuifolia flore suaverubente Caccini:
ad Clus. cur. post.*

Has varietates, satione fieri credibile est, cum
in aliis quibusdam plantis etiam contingere ob-
servatum sit. Nam natura, in floribus Anemonum
coloribus, non minus quàm in Tulipis & Iridi-
bus ludit: ita ut plurimùm triginta discrimina in
colore, aut unguum varietate, aut foliorum nu-
mero observata fuerint.

Anemone Matthioli.

Omnes Anemonum singulares caules, interdum
duos aut tres, vel plures, nullis ramis præditos
proferre observatum fuit, nisi fortè id naturæ lu-
su contingat, uno alteròve ramulo inter superna
folia iustum caulem amplectentia, enato. Qua-
re, quid Matthiolus suis Anemonibus quatuor
propositis velit, non assequimur: omittere ta-
men nolimus.

I. *Anemone prima, Matth. Lugd.*

II. *Anemone secunda, Matth. Lugd.*

an *Ranunculus flore globoso.*

III. *Anemone quarta, Matth. (at in edit. se-
cunda, 1.) Cast. Lugd.*

Anemone, Lac. Anemone ramosa purpurea, Tab.

IV. *Anemone quinta, Matth. (at in edit. secun-
da Anem. altera) Cast. Lugd.*

Anemone altera, Lac.

Anemo-

Anemone ramosa lutea, Tab.

V. Anemone varia radice fibrosa peregrina.

Anemones genera varia, floris rosei, lutei, purpurei varietate distincta, aspectu pulchra: vario floris colore, aliàs rubro, aliàs purpureo, nonnunquam luteo, observavit Rauwolfius in iuo Iternere Hierosolymam versus, & obiter Lugd. herb. attigit.

Anemone flore pleno.

I. Anemone latifolia maxima versicolor.

Anem. latifolia flore multiplici, Clus. hisp. & pan. Lugd.

Anem. hort. latifol. pleno flore 1. Eid. hist.

Anem. max. polyanthos Chalcedonica, Lob. Ger.

Anemone Chalcedonica major, Tab.

Folia florum externa & majora dena aut duodena, viridia sunt, eorum mucronibus coccineo colore leviter & virgatim infectis: interna minor & angustiora, dilutiore purpura ex rubro nitent.

Aliquando, ex prædicto flore uncialis pediculus, minorem florem ex octo latiorum foliorum partim viridium, partim coccineorum compositum, sustinet, quam pro quarta posuimus.

II. Anemone latifolia flore coccineo.

Anem. hort. latifol. pleno flore 2. Clus. hist.

Differt à priore, quod in hac floris umbilicum glomerata & reflexa folia non occupant.

III. Anemone latifolia coccineo flore duplo vel etiam triplo densiore & pleno, quam prior fit, Clus. cur. post.

IV. Anemone latifolia Pavo dicta major. 1.

Anem. hort. latifol. Pavo major 1. Clus. hist.

Flos unicus 20. 30. aut pluribus foliis constans, eleganti, saturato splendidoque coccineo colore præditis, unguibus sanguineis, orbe pallido cinctis.

V. Anemone latifolia Pavo dicta major prolifera.

Anemone pavota latifolia multiplex flore miniatore, Bry.

VI. Anemone latif. Pavo minus polyphylla.

Anem. hort. latifol. Pavo major 2. Clus. hist.

Anem. hort. fl. pleno coccineo variegata latifolia, Eyst.

Hæc flores minus plenos profert, interdum simpliciter, octo, novem, aut decem foliorum serie constantem.

VII. Anemone latifolia flava.

Anem. hor. latif. duplo flore flavo, Clus. hist. Eyst.

a. palmata l. 759

an Anemone multifido & lanuginoso folio, quod in Apulia luteo flore reperitur, Ang.

IX. Anemone tenuifolia multiplex rubra.

Anem. multiplex rubra, Clus. hisp.

Anem. flore polyphylo tenuifolia, Eid. pan.

Anem. hort. tenuifol. pleno flore, Eid. hist.

Anemone 4. Dod. *a. coronata p. l. 761*

Anem. flore multiplicato coccineo, Lob. colore tenuifolia, Eyst.

Anem. coccinea multiplex, Ger.

Flore est rubro, cæruleo, albo.

IX. Anemone tenuifol. multiplex purpurea.

Anemone tenuifol. pleno purpureo flore Caccini, Clus. cur. post.

Est etiam quæ purpureocæruleum florem, alia quæ suaverubentem & nitidum profert.

X. Anem. tenuif. multiplex atropurpurea.

Anem. tenuifol. pleno flore ex atropurpurea, Clus. cur. post.

XI. Anemone Geranei rotundi folio plena.

Anem. latif. purpurorubescens plena, Eyst. desc. ab Anemone hort. latifolia 3. Clusii sola multiplici foliorum serie differt.

Anemone sylvestris.

I. Anemone sylvestris alba major.

Anem. 3. Math. Cast. Lugd. flore albo, Lob.

Anemone alpina, Ges. fra. *a. sylvestris l. 761*

Anemone pannonica, Dod.

Anem. syl. 1. Clus. pan. & hist. Lob. ad. p. 2.

Anem. syl. flore candido, Thal. syl. fl. albo, Eyst.

Anemone major alba, Tab.

Ranunculi n. species, Cor. hist.

Aconito cognata videtur, Ges. hor.

II. Anem. syl. alba minor: pro. 1. in prod. descripta.

III. Anem. alpina alba major: quæ 2. in prodromo.

IV. Anem. alpina alba minor: quæ 3. in Prod.

V. Anemone nemorosa flore majore.

an Anemone nemorosa Theoph. *a. nemorosa l. 761*

Sanicula minor quibusdam, Brunf.

Ranunculus candidus, Trag.

Ranunculi 4. species, Fuch. Cord. his. Lugd.

Ranunculus 6. Tur. 8. Lon.

Ranunculus parvus, Dod. gal.

Ranunculus phragmitis, Ges. hor.

Ranunculus nemorosus, Ad. Lob. Tab.

Eneaphyllon, Ang.

Ranunculus sylvorum, Clus. hist.

Anem. 5. Dod. syl. vulgaris, Clus. pan. môtana Ges.

Anem. nemorus alba, purpurea, coccinea, Ger.

11. *a. alpina p. l. 760*

14. *a. alpina p. l. 760*

11. *a. sylvestris p. l. 761*

Ranuncu-

Ranunculi tertii, tertium & quartum genus, Thal.
 Flore est candido, aut ex purpura rubente, modo dilutiore, modo intensiore colore, subcæruleo, carneo, roseo: hinc Taber. tres figuras habet, Ranunculi albi, purpurei, & ex rubro purpurei nomine. Et Thalius tertio generi quod flore est candido, species tres tribuit, foliis & floribus majoribus, minoribus & medio modo donatis: quartum è candido rubet, & ratione foliorum majus & minus est.

VI. Anemone nemorosa flore minore: hæc in prodromo i. est.

an Ranunculi tertii generis species minor, Thal.

VII. Anemone nemorosa sterilis foliis punctatis.

Ranunculi tertii quintum genus, Thal.

PULSATILLA.

A Nemones alterum genus quæ Limonia vocatur, Plin. l. 21. c. 11. ex Theophr. 6. hist. 7. Anemone genus (Gaza Fre-mum vertit: Plin. l. 21. c. 23. Phenion habet) quod Leimonion vocant: hanc sunt qui Pulsatillam esse velint. Pulsatilla nominatur, quod seminum tremuli pappi levissimo statu, huc atq; illuc agitentur, unde & Herba venti dicitur, quare & εἰσαερος dici potest.

I. Pulsatilla folio crassiore & majore flore.

Rüchschell / Brunf. *Anemone pulsatilla* L. 760

Herba venti, Trag. Lon.

Pulsatilla Matthioli, Gesl. hort. Cast. Dod. Ad. Lug. Tab.

Pulsatilla vulgaris, Lob. Ger. recentiorum, Cæs. communis, Cam.

Pulsatilla vulgaris dilutior, Clus. pan. & hist.

Herba Sardoæ, Dod. gal.

Anemone syl. Fuch. communis, Tur. montana, Gesl. hor.

Anemone species, Gesl. hor. Thal.

Anemone 10. vel leptophyllon, Cord. hist.

Anemone limonia & Samolus Plinii, Dalech. in Plin.

Ranuncul. 2. Lac. Diosc. 2. species, Gesl. hor.

Colore ut plurimum violæ nigrae purpureo, & obsoleto intensiore & remissione pro loci ratione: in umbrosis dilutiore, in apricis coloratione: pleno etiam flore reperiri significatum.

II. Pulsatilla folio tenuius inciso & flore minore, sive palustris: hæc in prodromo primo loco describitur.

III. Pulsatilla flore minore nigricante.

Pulsatilla altera, Dod. Lugd.

Pulsatilla flore clauso, Lob. ico.

Pulsatilla vulg. saturatione flore, Clus. pan. & hist.

Anemone pulsatilla L. 760

Ranunculi nemorosi vitium ακρόμαθ, Cat. Altorff.

IX. Anemone nemorosa flore pleno albo.

Anemone limonia plena albo flore, vel Ranun. sylvarum pleno albo flore, Clus. hist. Eyst.

X. Anemone nemorosa flore pleno purpureo.

Anemone limonia pleno purpureo flore, vel Ranunculus sylvarum pleno flore purpurascens, Clus. hist.

Ranunculus nemorosus flore pleno, Eyst.

X. Anemone nemorosa affinis peregrina 1. candido aut purpurascens flore.

Anemone λευκώμα peregrina 1. Clus. hist.

XI. Anemone nemorosa affinis peregrina 2. flore herbacei coloris.

Anemone λευκώμα peregrina 2. Clus. hist.

IV. Pulsatilla apii folio vernalis flore majore:

quæ 2. in Prodromo. *Anemone vernalis* L. 757

V. Pulsatilla apii folio vernalis fl. minore: quæ

3. in Prodr. *Anemone vernalis* L. 757

VI. Pulsatilla apii folio autumnalis: quæ 4. in prodr.

VII. Pulsatilla folio Anemones secunda, sive

subrotundo: quæ 5. in prodromo. *Anemone pulsatilla* L. 760

IX. Pulsatilla folio rubro obtuso.

Pulsatilla rubra, Dod. Ad. Lob. Lug. Tab. Ger.

an Anemone 4. Cam. ep.

IX. Pulsatilla flore albo.

Anemone alpina, Gesl. fra. *Anemone alpina* L. 760

Anemone sylv. 2. Clus. pan. & histor. Lob. ad. par. 2.

Pulsatilla alba, Lob. Lugd. Taber. Ger. flore candido, Dod.

Flos intus lacteus, exterius non nihil purpurascens.

X. Pulsat. lutea apii hortensis folio.

Pulsatilla 2. alpina, Lugd. *Anemone vernalis* L. 757

XI. Pulsat. lutea pastinacæ syl. folio.

Pulsatilla lutea, Gesl. hor. Ad. Cam. ep.

Pulsat. 3. alpina, Lugd.

Anemone syl. tertia, Clus. hist.

XII. Pulsat. lutea alpina hispidior.

Pulsat. prima alpina, Lugd.

an Anemone lutea, Ang.

A D O N I S.

Adonidis floris meminit Ovidius 10. Metamorph. qui Anemone esse à multis creditur: alii huic sequenti tribuunt. Verum quia ratione capituli cum Ranunculus conveniat, inter Anemones & Ranunculos reposuimus: Quibus dum φλδξ Theoph. à floris flammeo igneoq; colore: & 6. hist. 6. inter vernos flores recenset.

I. Adonis hortensis.

Anem. hort. Trag. Lugd. Anemone, Lon.

Argemone 3. Tab.

II. Adonis flore majore. *a autumnales* 2. 771

Anthemis eranthemos Dalechampii, Lug.

III. Adonis hort. flore minore atrorubente.

Adonis recentiorum, aut Adonium Poëtarum, species Anemone, Ad.

Adonis recentiorum, Lob. ob. flos Adonis, Eid. ico. Cam. Ger. *a. autumnales*, 6. 771

Flos Adonis vulgo, Cluf. hist.

Eranthemum, Dod.

Adonium, Tab.

Flos habetur miniati, lutei coloris: hinc

Adonium & Adonium luteum, Tab. (bus.)

IV. Adonis syl. fl. phœniceo ejusq; fol. longiori-

Anemone agrestis, Trag.

Anem. tenuifolia, Cord. in Diosc. Gef. hist.

Anem. tenuifolia, Cord. hist.

Adonis, Matth. Lug. *a. autumnales*, 2. 771

Chamæmelum eranthemum vel purpureum, Dod.

don. gal. rubrum, Gef. hor.

Aculeata, Lon.

Ranuncul. arvensis flore rubicundo, Cæf.

Chamæmelum purpureum, Tab.

Variat floris colore phœniceo, luteo, pallido & albo: hinc

Anem. tenuifol. alt. flore pallido, Cord. hist.

Adonis flore pallido, Cam. ep. Lugd. Tab.

Adonis 2. & 3. inter fegetes, Tab.

Eranthemum flore flammeo &

Eranthemum fol. rubro, Eyst.

SECTIO TERTIA.

RANUNCULUS ejusq; SPECIES.

RΑΤΡΑΨΙΟΝ Dioscorid. l. 2. c. 206. ῥανυγγιον ἄγρον. Ranunculus & Apium agreste. Ranunculus, quod Branarum more humidis limitibus & opacis marginibus letetur: aut quod rana, inter ejus frutices frequenter inveniantur. Apium, quod foliis apium emuletur.

Genera complura Dioscoridi: 1. Coriandri foliis (& ad malva latitudinem accedentibus, Plinio) flore luteo, interdum purpureo: 2. lanuginosus (foliosus Plinius) quod syl. apium appellant: 3. minimum flore aureo: 4. huic simile flore lacteo. Idem habet Plin. l. 25. c. ultimo.

Ranunculus nemorosus.

I. Ranunculus nemorosus luteus.

Ranunculi syl. alterum genus, Trag.

Ranun. 3. species, Cord. hist. tertii genus 2. Thal.

Ranun. 4. species lutea, Fuch. Dod. gal. Lugd.

Ran. phragmites luteo flore, Gef. hor. nemorosus

luteus, Lob. ico. Tab. *Anemone ranunculus* 2. 763

Ranun. 7. Tur. 9. Lon.

Ranunculus nemorosus fl. luteo, Ad. Eyst.

Anemone 6. Dod. Lug. mont. colore luteo, Cæf.

Anemone nemorum lutea, Ger.

Major est & minor, Thal. Flore communiter unico, aliquando duobus & tribus.

II. Ranuncul. nemorosus vel sylvat. folio rotundo.

Ranunculus dulcis, sub syl. descrip. Trag.

Ranuncul. 1. species, Fuch. Tur. Lon. Lugd.

Ranun. auricomus, Dod. gal. Lob. ico. Thal.

Ranun. nemorosus, Ger. dulcis nemor. Tab.

Polyanchemum, Ang. *R. auricomus*, 2. 776

III. Ranunculus nemorosus Thali&tri folio.

Ranunculus Thali&tri folio, Cluf. pan. Cam.

Ranunculus præcox 2. Thali&tri folio, Eid. hist.

Aquilegia minor Dalechampii, Lug.

IV. Ranun. nemorosus Muscatellina dictus.

Aristol. rotundæ concavæ similis herbula, Trag.

Aristol. vulg. alt. radice oblonga, Gef. hor.

Capnos Plinii, Tur. *bellina* 2. 777

Moschatella, Cord. hist. Thal. Cam.

Ranunculus minimus Septentrionalium herbido

muscoso flore, Ad. Lob. ico.

Denticulata, à radice forma, Lugd.

Fumaria bulbosa tuberosa minima, Tab.

Radix cava minima, Ger. ico.

Ranunculus pratensis & arvensis

I. Ranunculus pratensis erectus acris.

Ranunculus luteus, Trag.

Ranun. pratensis surc&is cauliculis, Lob.

Ranun. hort. 2. Dod. Lugd.

R. arvensis, 2. 779

Ranun-

Ranunculus sylvestris & 2. Tab.

Ranunculus lævis, Cæf.

Ranunculus barrachoides, Ger.

Ranun. polyanthemus maculatus, Thal.

In foliis medio sæpè macula reperitur, & hic Ranunculi alt. species maculis notata, Trag. quâ communiter destituitur. Hic magis minute hirsutus occurrit.

I. Ranun. pratensis erectus dulcis.

Ran. pratensis vel 1. Trag.

Chrysanthemum simplex, Fuch.

Polyanthemum simplex, Dod. gal. Lugd.

Ranunculus 7. Lon. dulcis, Tab.

Ran. surrectis cauliculis, Ger.

Ranun. hortensis erectus flore simplici luteo, Eyst.

Hic cum lætioribus quoque foliis reperiatur, idcirco apud Taber. & altera figura,

Ranunculi holeracei majoris nomine: & apud Ger. sub titulo Ranunculi auricomi.

III. Ranun. pratensis repens hirsutus.

Ranunculi 8. species, Cord. hist.

Ran. pratensis reptante cauliculo, Lob.

Ran. polyanthemus 1. Dod. Thal.

Ran. hortensis 1. Dod. Lugd. *R. repens 2. 277*

Ran. vinealis, Tab.

Ran. pratensis etiamque hortensis, Ger.

Variat magnitudine, nã in hortis, quibus præ cæteris spontè tamen proveniens, familiarior, latioribus multo quam in pratis foliis reperitur: & nõnquam veluti quædam maculæ inalbant.

IV. Ranunculus pratensis radice verticilli modo rotunda. *R. bulbosus 2. 239*

Crus galli, Brunf. Coronopus parvus, Eid. 4.

Ranunculus exiguus & 1. Trag.

Ranunculus 5. Matth. Tur. Lac. Lon. Lugd.

Batrachion Apuleii, Dod. gal. (Tab.

Ran. minor vel 3. Fuch. vel 9. Cord. hist. minor,

Ranunculus flammula dictus, Ges. hor.

Ranunculus bulbosus, Ad. Lob. Cam. Thal. Ger.

Ranunculus tuberosus, Dod. Lugd.

Ranunculus lanuginosus 1. Cæf.

Magnitudine variat, nam in saxosis, vix duarum triumve unciarum reperitur: contrã in hortorum areolis spontè nascens, cubitum excedit: in pratis mediæ altitudinis reperitur.

V. Ranunculus arvensis parvus folio trifido.

Ranunculus minimus Apulius, Col.

Ranunculus hortensis flore pleno.

I. Ranunculus hortensis erectus flore pleno.

R. arvensis 2. 277

Ran. luteus vel 3. flore multiplici, Trag.

Ran. multiplex, Fuch. tertius, Tur. quartus, Lon.

Ranunculi 7. species coronaria, Cord. hist.

Ranunculus syl. 2. Dod. Lug.

Ran. polyanthemus, Ad. Lob. polyanth. 3. erectus, Cam. at. 2. epit.

Ranunculus erectus hortensis fl. pleno luteo, Eyst.

Major & minor habetur: & ille dicitur

Ranunculus multiflorus maximus, Tab.

Ranunculus maximus multiplex, Ger.

Flores, Bellidum plenarum orbiculos imitantur, sæpius geminatim combinantur, ac quandoque sobolem aliam ex se emittunt.

II. Ranunculus hortensis inclinans.

Ran. hort. reptante cauliculo, Lob.

Ran. repens flore multiplici luteo, Ges. hor.

Ran. polyanthos luteus repens, Cam.

Ranunculus hort. flore pleno, Eyst. cui major & minor est.

III. Ranunculus dulcis flore pleno.

Ran. pratensis cultura multiplex, Trag.

Polyanthemum multiplex, Dod. gal. Lugd.

Ranunculus dulcis multiflorus, Tab.

Ranunculus maximus multiplex, Ger.

IV. Ranunculus bulbosus flore pleno.

Pes corvi flore pleno, Brunf. Coronopus, Eid.

Coronopus quorundam multiplici luteo flore, Ges. hor.

Ranunculus radice bulbosa flore pleno, Cam.

Ranunculus bulbosus major, Eyst.

V. Ran. radice tuberosa fl. pleno & profifero.

Ranunculus tuberosus flore multiplici, Dod.

Ranun. magnus Anglicus polyanthos, Lob. ico.

Ranunculus 3. Cam. ep.

Ranunculus tuberosus Anglicus vel 25. Tab.

Sæpius ex uno flore, unus & alter prodit.

VI. Ranunculus folio aconiti flore albo multiplici.

Ranunculus montanus magnus flore multiplici, Ges. hor.

Ranunculus niveus polyanthos, Lob. Lugd.

Ranunculus pleno flore albo, Cluf. hist. Eyst.

Ranunculus albus multiflorus, Tab. Ger.

Ranunculus leucanthemos flore pleno, Cam.

Ranunculus echinatus.

I. Ranunculus arvensis echinatus. *R. arvensis 2. 266*

Ranunculus albus sive echinatus, Dod. gal.

Ranunculus sativus, Tur. arvensis, Ges. hor. Tab.

Ranunculus arvorum, Lob. ico. Ger.

Ranunculus hortensis simp. r. species, Fuch. Lug. altera species, Fuch. ico. quinta species vel segetalis, Cord. hist.

Ranunculus syl. tertius, Dod. Lob. ob.

Folio est aliquando latiore, aliquando angustiore, pro ratione folii pinguioris: hinc

Ranunculus arvensis latifolius & angustifol. Tab.

II. Ranunculus stellatus echinatus Creticus.

Ranunculus echinatus Creticus, Pon. Ital.

III. Ran. rotundifolius repens echinatus.

IV. Ranunculus palust. echinatus: ille sub 2. hic sub 3. in prod. descriptus. *R. ranunculus* 1. 1780

Ranunculus Apuleii quibusdam, Clus. hist.

Ranunculus palustris & aquaticus.

I. Ranunculus palustris apii folio lævis.

Ranunculus & Sardonias, Diosc.

Ranunculus, strumca & apiastrum, Plin.

Scelerata, Apuleio. *R. scelerata* L. 776

Apium aquaticum, Trag.

Apiastrum, Cord. in Diosc.

Ranunculus 1. Matth. Gef. hor. Lac. Cast. Lug. 4.

Tur. 3. Lon.

Ranun. aquaticus, Fuch. ico. palustris, Cord. hist.

Dod. f. Lug. Thal. Cam. Tab. Ger.

Herba Sardoia, Guiland.

Ranunculus palustris rotundiore folio, Ad. Lob.

Ranunculus alter hirtuto semine foliis apii, Cæf.

Foliis & caulibus est alibi majoribus, alibi minoribus; floribus luteo pallidis; at Cordus, & purpureis observavit.

II. Ranunculus palustris apii folio sanguinosus.

Ranunculi 2. species, vel Sardonias Ranunculus, Cord. hist.

Ranunculus Sardonicus, Ang.

Ranunculus 2. Matth. Lugd.

Differt à priore, quod lanuginosus, pluribus foliorum incisuris spectetur.

III. Ranunculus aquaticus hederaceus luteus.

Ranunculus hederaceus Dalechampi, Lug.

IV. Ranunculus aquaticus cotyledonis folio.

Cotyledon aquatica, Dod. gal. palustris, Eid. f.

Herba rotunda folio, aliquib. Acetabulum, Cord.

in Dioscor. *R. hederaceus* L. 778

Cotyledon aquatica acris Septentrionalium, Lob.

Ranunculus aquaticus umbilicato folio, Col.

V. Ranunculus aquaticus, folio rotundo & capillaceo. *R. aquaticus* L. 777

Polyanthemum palust. aut aquaticum, Dod. gal.

Ranunculus 3. Gef. hor.

R. hederaceus L. 778

Ranun. aquatilis, Dod. Ger. aquat. hepaticæ facie, Lob.

Ranun. in aquis nascens folio parum scisso, Cæf.

Ranunculus fluviatilis, Tab.

Hepatica aquatica, Lugd. palustris, Thal.

In nostro duplicia folia observantur, quæ sub aqua multifida, capillacea; quæ extra aquam rotunda & crenata: quare Cæf. folia alteri parû scissa, alteri in capillaceam tenuitatè fissa tribuit: addens, se vidisse quoddam utrumq; genus foliorum habens, initio integrû, procedente tẽpore capillaceû: at in nostro foliorû diversitas simul conspicitur.

VI. Ranunculus aquaticus capillaceus.

Ranunculus in aquis foliis in capillaceam tenuitatem scissis, Cæf. *R. aquatilis* L. 779

Ranun. trichophyllò aquaticus medioluteus, Col.

Ranunculus folio longo tam palustris quam montanus.

I. Ranunculus longifolius palustris major.

Ranunculus infectus 1. Cæf.

Lingua Plinii, Lugd. *R. lingua* L. 773

Ranunculus *ματίφυλλο* Thal.

Ran. lanceolatus major, Tab. flâm. major, Ger.

Folia prima aliquando subrotunda sunt, ad Chelidonia minoris, aut Cochleariæ formam accedentia: quemadmodum Ranunculi latifolii nomine; hist. Lugd. exprimere videtur.

II. Ranunculus longifolius palustris minor.

Ranunculus 1. Aug. 12. Cord. hist.

Ran. flâm. aquaticus angustifol. Ad. Lob. Lugd.

Flammula ranunculus, Dod. *R. flammula* L. 775

Ranun. aquaticus *επυρρακώδης* major, Thal.

Ranun. lanceatus minor, Tab. flâm. min. Ger.

Ægolethron Plinii l. 21. c. 13. quibusdam: aliis

Enneaphyllon, Eju. f. 1. 27. c. 9.

III. Ranunculus palustris serratus.

Flammula, Dod. gal. aquatica, Lugd.

Flammula ranunculus folio serrato, Dod.

Ranunculus alter, Gef. hor. *R. flammula* L. 775

Ranunculus aquatilis angustifolius serratus, Lob.

Ran. lanceatus serratus, Tab. flâm. serratus, Ger.

IV. Ranunculus montanus foliis plantaginis.

Ranunculus Pyrenæus albo flore, Clus. hisp. ap. 2.

an Ranunculus phœniceus Myconi, ob similitudinem cum palmæ foliis, Lugd.

V. Ranunculus montanus folio gramineo.

Ranun. pumilus gramineis foliis, Ad. Lob. ico.

Ranunculus gramineus, Tab. Ger.

Hydropiper lanceolatum, Lugd.

v. *R. gramineus* B. L. 774

10. *R. ampeliscæulis* L. 774

VI. Ran. montanus folio gramineo multiplex.

Ranunculus folio graminis, Dod.

Ranunculus gramineus 2. multiplex, Tab.

VII. Ranunculus gramineo folio bulbosus.

Ranunculus leptomacrophyllon bulbosus, vel

Ranunculus bulbosus gramineus montanus, Col.

Ranunculus grumosa vel etiam Asphodeli radice.

I. Ranunculus lanuginosus angustifolius grumosa radice major.

Ranunculus Illyricus major, Clus. hist.

II. Ranun. lanug. angustif. grum. rad. minor.

Ranunculus Pannonicus, Clus. hisp.

Ranunculus grumosa radice 4. Eid. hist.

Ran. Illyricus, Dod. Lob. Tab. Cam. Ger. Eysf.

Ranunculus peregrinus alter, Cæs.

III. Ranunculus lanugin. apii folio asphodeli radice.

Ran. alter saxatilis mont. asphodeli radice, Col.

IV. Ranunculus grumosa radice folio ranunculi bulbosus hic 4. est in Prodomo.

V. Ranunculus grumosa radice flore phœniceo minimo simplici.

Ranunc. Tripolitanus phœniceo flore, Clus. pan.

Ran. Asiaticus grum. radice 1. Eid. hist.

Floris foliosa 3. aut 6. rarius 3. aut 4. foris phœnicei, internè miniatî coloris staminibus rubris.

VI. Ranunculus grumosa radice ramosus.

Ranunculus Asiaticus grumosa radice 2. Clus. hist.

Ranunculus Asiat. grumof. rad. fl. phœniceo ruberrimo, Eysf.

VII. Ranunculus grumosa radice fl. flavovario.

Ranunculus Asiaticus grumosa radice flore flavo rubris venis distincto, Clus. cur. post. Eysf.

VIII. Ranunculus grumosa radice flore albo.

Ranunc. peregrinus grumosa radice 1. Clus. hist.

Flos quinquefolius albus suaviter rubente colore per oras mixto.

IX. Ran. grum. rad. flore albo, leviter crenato.

Ranunculus peregrinus grum. radice 2. Clus. hist.

X. Ranunculus grum. radice flore niveo.

Ranunculus peregr. grumosa radice 3. Clus. hist.

Ranunculus Creticus grumosa radice flore niveo, Eid. hist. ap. alt. & Eysf.

XI. Ranunculus asphodeli radice Creticus.

Ranunculus Creticus latifolius, Clus. hist.

XII. Ranunculus latifolius bullatus asphodeli radice.

Clus. in hist. duas habet figuras, magno &

parvo flore, nulla in descriptione facta mentione: ille vocatur

Ranunculus grumosa radice 1. Clus. hist.

Ranunculus Lusitanicus Clusii. Lob. ico. Ger.

Ranunculus Lusitanicus 2. Tab. hic verò

Ranunculus autumnalis, Clus. hisp. Ger.

Ranunculus grumosa radice 1. species 2. Clus. hist.

Ranun. Lusitanicus autumnalis, Lob. ob.

Ranunculus Lusitanicus, Dod. Lug. primus, Tab.

XIII. Ranun. cherophylos asphodeli radice.

Ranunculus montanus leptophylos Asphod. radice, Col.

Ranunculus grumosa radice flore pleno.

I. Ranunculus asphodeli radice flore sanguineo: Ranunculus Constantinopolitanus, Clus. hisp.

Dod. Lug. Cam. R. Asiaticus 1. l. 377

Ranunc. polyphyllus flore coccineo, Clus. pan.

Ranunculus Asiaticus grum. radice pleno flore, Eid. hist.

Ranunculus sanguineus multiplex, Lob. Ger.

Ranunculus Turcicus sive sanguineus, Tab.

an Ranunculus primi generis purpurei floris apud Dioscorid. quæm simplici flore etiam nasci verisimile est.

II. Ranunculus asphodeli radice flore subphœniceo rubente: R. Asiaticus 2. l. 377

Ranunculus Asiaticus grum. radice pleno flore 2. Clus. hist.

Ranunculus pleno flore ruberrimo, Eysf.

Flos ex ceterum & triginta foliis, foris subphœnicei, dein miniatî, interius elegantis rubri miniatî ad coccineum tendentis.

III. Ranunculus asphodeli radice prolifer miniatî. R. Asiaticus, l. 377

Ran. Asiat. grum. radice pleno flore 3. Clus. hist.

Ranun. Asiat. grum. rad. fl. pleno sanguineo proliifero, Eysf.

Ranunculus montanus.

I. Ranunculus rutaceo folio flore suaverubete: Ranunculus præcox 1. rutæ folio, Clus. hist.

Ranun. alpinus Coriandri folio, Pon. R. Asiat. pedunc. l. 377

II. Ranunculus alpinus humilis rotundifolius flore minore. R. Asiat. l. 377

Ranunculi montani primi species 1. Clus. pan. & histor.

III. Ranunculus alpinus humilis rotundifolius flore majore. R. Asiat. l. 377

Ranunculus montanus minimus, Ges. hor.

Ranunculi mont. primi species 2. Clus. pan. & hist.

x. R. cæticus. l. 375
vii. R. asiaticus p. l. 377
viii. R. asiaticus 1. l. 377
ix. R. asiaticus 2. l. 377
x. R. asiaticus 3. l. 377

Ranunculus montanus, Dod. ed. belg.

Flos interdum duplici foliorum serie constat.

I V. Ranunculus mont. hirsutus albus altior.

Ranunculus alpinus albo flore, Cluf. pan.

Ranun. montan. 2. vel secundæ species 1. Eid. hist.

V. Ranunculus montanus hirsutus humilior

Nar cissi flore. *Memoria varietatis*

Ranunculus 2. alterum genus, Cluf. pan.

Ranun. montani secundæ species altera, Eid. hist.

VI. Ranunculus montanus hirsutus purpurascente flore.

Ranunculus montanus 3. Cluf. pan. & hist.

Aconitum candidum *εργυλον* Dalech. Lug.

Multû cõvenit cum Caryophyllata alpina quinquefolia majore: verûm Caryophyllata radice est odora, flore pallidè luteo in pappum abeunte.

VII. Ranunculus montanus Aconiti folio albus flore majore. *R. aconitifolius L. 776*

Ranunculus 4. Matth. Lac. Gef. hor.

Aconiti 5. nomine Matth. & Lugd. exprimere videntur.

Ran. albus major, Gef. fr. syl. simp. fl. Gef. hor. ap.

Ranunculus maximus leucanthemom Thal. leucanth. folio aconiti, Cam.

Ranunculus montanus 3. Czf. 4. Cluf. pan. & hist.

IX. Ranunculus montanus Aconiti folio albo flore majore.

Ranunculus flore albo vel Ran. 4. externus, Dod.

Ran. albus flore simplici, Lob. albus, Tab.

Ran. mont. albus, Lug. alpinus albus, Ger.

Ran. montani quarti species alt. Cluf. pan. & hist.

Aconitum batrachoides, Ad. Lob. ico.

Ranunculus 4. Dioscor. esset, nisi magnitudo obstaret, Dod.

IX. Ran. montan. Aconiti folio flore globofo.

Ranun. sextus, Matth. Lug.

Aconitum 3. Matth. Lac. Thal. Tab. cui 5. & 5.

Aconitum lycoctonum 3. Lugd.

Anemone montana quædam, Gef. hor.

Trollius flos, Gef. fr. Cluf. pan. *Trollius europæus L. 762*

Ran. flore globofo, Dod. f. Lugd. Eyst. glomerato flore, Cluf. hist. globosus, Ger. sive môtanus, Cam.

Ran. mont. alp. glomeratus, Lob. mont. alter, Czf.

Ranunculus alpinus luteus, Tab.

Major ampliore flore & quasi aureo: alter humilior, flore minore, colore ex viridi pallescente.

Albo reperiri scribit Tab.

Ranunculum alpinum album nominans.

X. Ranunculus mont. fol. Aconiti magno flore.

Ranunculus mont. major flore luteo, Eyst.

XI. Ranun. geranii tuberosi fol: qui 5. in prod.

XII. Ranun. mont. latissimo folio hirsutus.

Ranun. platyphyllos flore luteo, Cluf. pan.

Ranunculus montanus 5. Eid. hist.

XIII. Ranun. mont. subhirsutus geranii folio.

XIV. Ran. mont. lanugin. foliis ranunculi prætenf. repêtis: ille pro 6. hic pro 7. in prod. describitur.

Ranunculus saxatilis.

I. Ranunculus Saxatilis magno flore.

II. Ranunculus saxatilis foliis subrotundis: ille pro 8. hic pro 9. in prodromo describitur.

III. Ranunculus saxatilis minimus hirsutus.

IV. Ranunculus villosissimus Mospeliacus: ille pro 10. hic pro 11. in prodromo describitur.

SECTIO QUARTA.

ACONITUM; DORONICUM; HELLEBORUS

NIGER; HELLEBORUS ALBUS ET HELLEBORINE.

ACONITUM.

AKO'NITON Diosc. l. 4. c. 77. & 78. Aconitum Plinio l. 27. c. 3. dictum, quoniam in nudis cautibus quas aconas nominant, nascatur. Alii hanc nominis rationem attulere, quoniam vis eadem in morte esset, qua cotinus ad ferri aciem detendendam statimq; adnota velocitas sentiretur. At Theoph. 9. h. 16. ἀκόνιτον appellatum ab Aconis, pago quodam Marandynorum, quoniam ibi præcipue proveniat.

Genera duo Dioscoridi: alterum foliis Cyclamini, aut Cucumeris, quod παραλιανθός, οἱ ἰχθυμαρον, οἱ ἰθναφόνον, οἱ ἰμοκρόνον, θηροφόνον vocent. Alterum foliis effigie Platani, crebris divisuris, quod χαμοκρόνον, alii λυκκρόνον appellant: cuius tria genera: unû quo venatores utuntur, alia duo que Medici in suû usum vertere, è quibus tertium Ponticum nominatur. Theoph. l. c. Aconiti unius folio intubacco, (forsan pro κλαυθός, legendû βατταχός) meminit. Plin. l. 27. c. 2. & 3. de Aconito egit: describit foliis cyclamini aut cucumeris: cammaron dici, propter radicem cammaro marino simile (sorte rectius χέμορον, quasi χέμορον perniciosum, ut est apud Homerû) aliis thelyphnon: aliquibus scorpion, qui a radice scorpionum modo incurvetur: quibusdam myoctonon, quoniam mures odore necet.

I. R. Mospeliacus. l. 776 I. Aco-

XIV. R. lanuginosus. L. 779

XIII. R. lanuginosus β. L. 780

I. Aconitum unifolium luteum bulbosum.
 Bulbosus unifolius aut bifolius batrachoides, elle-
 boracea herbula, Ad.
 Bulbus parvus unifolius, aut bifolius batrachoi-
 des, Lugd. *Nelabornus hyemalis. L. 988*
 Aconitum lycoctonum lut. min. Dod. Lugd.
 Aconitum hyemale Belgarum, Lob.
 Aconitum 3. & hyemale, Cam. ep.
 Aconitū hyemale & Ranun. monophyllos, Cam.
 Aconitum aliud Dalechampii, Lug.
 Elleborine, Cæs.
 Aconitum hyemale Ponticum, Eysf.
 II. Aconitum lycoctonum luteum.
 Luparia, Trag. *A. lycoctonum. L. 987*
 Aconitum 2. Matth. Lac. Lug. Tab.
 Aconitum lycoctonon, Cord. in Diosc.
 Aconitum 2. vel lycoctoni species 1. Gesf. hor.
 Aconitum lycoctonum, Lon. luteum, Fuch. Tur.
 Cam. Thal. Eysf. majus, Dod. Lug. lycoctonum
 Ponticum, Dod. gal.
 Aconitum lycoctonum vulgatum, Clusf. hist.
 Aconit. luteū, Gesf. fr. pōticum, Ad. Lob. Tab. Ger.
 Napelli 1. genus, Cæs.
 In montibus ampliore caule & foliis, alibi hu-
 milior ac foliis minoribus: flos ex pallido luteus,
 interdum etiam pallidior.
 III. Aconitū lycocton. albis pallidifve floribus.
 Aconitum 2. flore albo, Gesf. hor.
 Aconitum 6. Cam. ep.
 an Aconitum 6. Matth. Lugd. Tab.
 Matthiolo, flos purpureus: Camerario, albus,
 quibusdam pallidus, venulis livescens.
 IV. Aconitū lycoct. fol. serratis filiquis oblongis.
 Aconitum lycocton. ex Cod. Cæs. Dod. Lugd.
 V. Aconitum cæruleum hirsutum flore consoli-
 dæ regalis. *Delphinium albatrum. L. 989*
 Aconitum cæruleum aliud, Gesf. hor.
 Aconitum lycoctonum primum, Clusf. pan.
 Aconitū lycoct. fl. delphiniū 1. Eid. hist. Cam. Eysf.
 VI. Aconitū cærul. glabrū fl. consolidæ regalis.
 Aconiti genus floribus cæruleis, Gesf. hor.
 Aconitum lycoctonum fl. Delphiniū, Dod. Lob.
 Aconitum secundum, Clusf. hist.
 Aconitum lycoctonum cæruleum 1. fl. delphiniū,
 Lug. an Aconitum 4. Matth. Lac. Lugd.
 Lug. Mat. forem aureum; Cam. cæruleum tribuit.
 VII. Aconitum cæruleum napelli flore.
 Aconitum lycocton. cæruleum secundum, Dod.
 Aconitū lycoct. 7. vel autumnale, Clusf. pan. & hist.

IX. Aconitū coma inflexa foliis angustioribus.
 Aconitum 7. Matth. Lugd.
 Aconitū lycoct. 4. vel Lynceanū, Clusf. pan. & hist.
 IX. Aconitum inflexa coma maximum.
 Aconitum 9. Matth. Lugd.
 Aconitum lycocton. coma nutante 5. Clusf. pan. o-
 ctavum, Eid. hist.
 X. Aconitum cæruleum seu Napellus 1.
 Vnschüttsin / Brunf. Trag. *A. Napellus. L. 951*
 Napellus, Matth. Lon. Dod. Cast. Lugd. Cam. ar-
 boreus, Eysf.
 Napellus verus cæruleus, Ad. Lob.
 Napellus major latifol. & angustifol. Tab.
 Napellus reticulatus, Cæs.
 Aconitum lycoct. cæruleum, Dod. gal.
 Aconitū 2. vel lycoctoni species altera, Gesf. hor.
 Aconitum lycoctonum 6. Clusf. hist.
 Aconitum cæruleum, Gesf. col. Thal.
 Foliis est latioribus, angustioribus, flore cōmu-
 niter cæruleo, aliquando purpureo, rosæo, albo, &
 è cæruleo & albo colore variegatus, qui
 Napellus flore variegato, Eysf.
 XI. Aconitum violacēū seu Napellus secundus.
 Acon. lycocton. 2. vel præcox Tauricū, Clusf. pan.
 Acon. lycocton. 4. Tauricum, Eid. hist. *A. commutatum. L. 951*
 XII. Aconitum purpureum seu Napellus 3. *A. commutatum fl. L. 951*
 Aconitū lycocton. 3. vel Neubergeriē, Clusf. pan.
 Aconitum lycocton. 5. Neubergeriē, Eid. hist.
 XIII. Aconitum cæruleo purp. flore maximo,
 five Napellus 4. *A. commutatum y. L. 951*
 Aconitū lycocton. 6. vel Judenbergiē, Clusf. pan.
 Aconitum Judenbergiē, Eid. hist.
 Acon. fl. cæruleo, Napellus ferotinus, Cam.
 an Lycoctonum sativum pentacarpon, Cord. hist.
 XIV. Acon. cærul. minus, five Napellus minor.
 Aconitum lycoct. cærul. parvum, Dod. Lug. facie
 Napelli, Lob. *A. variegatum. L. 950.*
 Aconitum lycoctonum 10. Clusf. hist.
 Thora Italica, Eid. pan. Cam.
 In editioribus locis exilius provenit.
 XV. Aconitum ramosum parvo flore.
 Aconitum 8. Matth. Lugd.
 Floribus est luteis: Mat. purpureiscentibus nitet:
 at Camerario rubescentibus.
 XVI. Aconitū racemosū an Aetæa Plin. l. 27. c. 7.
 Chistophoriana, Gesf. hor. Dod. Ad. Lob. Clusf. hist.
 Tab. Cam. Ger. Eysf. & Coftus niger quorūdam.
 Barba capri quibusdam, Cæs.
 Napellus racemosus, Lugd. *A. etæa niger. L. 922*

XVII. Aconitum salutiferum, seu Anthora.

Anthora dicta quasi *ἀνθραξ*, quod Thora Alexipharmacu sit. Avicenna, Napellus Moysis & herba Napello similis, ejusq; veneno repugnans. Anthora, Matth. Ges. hor. Lon. Cæs. Cast. Cam.

Anthora, Ad. Lob. Dod. Tab. Ger. vulgaris, Clus. Aconitum salutiferum, Ges. hor. (hist.

Flore est luteo: Taber. secūdæ meminit, quæ solo floris colore caruleo à priore differt: habet & tertiam ex Pandæstario, foliis alari crenatis, radice rotunda amara: sed quid est?

ACONITUM PARDALIANCHES.

I. Aconitum pardalianches i. seu Thora major. Pseudoaconitum pardalianches, Matth.

Aconitum i. seu pardalianches majus, Ges. hor.

Aconitum Ghini, Ang. *Ranunculus Thora* L. 251
Limeum Plinii, Ang. Lugd.

Herba thora, limeū vocari falso credit, Guil. pap. Tora venenata, Ges. lun.

Pthora Valdensium, Ad. Lob. ico. Clus. hist.

Thora Valdensis, Clus. pan. Cast. Lug. Cam. mas & femina, Tab. Ger.

Tora major, Cam. ep.

Foliorū exortu, situ & numero variat: enascitur enim uno folio, duobus, idque vel statim à radice, vel nullo à radice, sed in caule duobus majusculis, vel tribus, vel quatuor, vel quinque ad summum: hinc Taber. feminam quatuor, marem duobus foliis magnis pingit.

II. Acon. pardalianches alterū, sive Thora minor.

Aconitum primum minus, Ges. hor.

Tora minor, Ges. de acon. Cam. ep.

Thora Valdensis, Dod. *Ranunculus Thora* L. 251

Thora Sabaudica & Thora mōtis Baldi, Tab. Ger.

Limeum pardal. genus uno folio, Lugd.

Ranunculus grumotā radice 3. Clus. hist.

Hujus folia breviora superne latiora & magis incisa, quàm Thoræ Valdensis, vel è monte Baldo: hujus flos, Clusio quinis foliis, illorum, quaternis duntaxat foliis exprimitur.

III. Aconitum pardalianches Dioscoridis creditum Matthiolo.

Aconit. pardalianches, Matth. Lac. Dod. gal. Cast. Lug. Tab.

Aconitum Matthioli, an in rerum natura sit dubitat Ges. hor. & lun.

In Lugd. hist. primum Matthioli figura exhibitur: deinde in append. iconi prius propositæ, ramulus floribus onustus adpingitur. Quod aliqui commentitiū existimant: Lug. historix author, plantā in Allobrogibus nasci scribit: quid sit ignoramus.

Herba venenata & earum antidota.

I. Ourari.

I. Turara.

II. Apraepo.

II. Wape.

III. Coraisi.

III. Cutarapama.

IV. Parapara.

IV. Macatto.

Hæ solo nomine, par. 8. Ind. occid. proponuntur, sed quid?

DORONICUM.

Doronici vox ab Arabibus petita, qui Doronigi sive Durrungi dicunt: hoc aliqui inter Aconita referunt, eod quod illi canes interficiantur: aliqui ab Aconito separant, siquid sine noxa usi sint: & licet canes interficiat, datur & aliis que brutis, nō tamē hominibus obsunt: ut vulpes, Aloë saluberrima & Amygdalis amaris necari, Plut. archus auctor est.

I. Doronicum radice dulci.

Aconitum Pardalianches Theophrasti, Matt. Lug.

Taber. *Arnica carterensis*. l. 1246

Doronicum Austriacum alterū, Clus. pan. Cam.

Doronicum 3. Austriacum 2. Clus. hist.

Doronicum 2. longifolium, Tab. minus, Ger.

Doronicum radice repente, Eid.

II. Doronicum radice scorpii brachiata.

Aconitum pardalianches Plinii, Matth. Dod. gal.

Lugd. Tab. alterum, Dod.

Doronicum brachiata radice, Lob. Lug. Ger.

an Doronicum radice nigra, Col.

III. Doronicum radice scorpii.

Aconitū pardalianches minus, Matth. Lugd. Cast.

primum, Dod. *D. pardalianches* L. 1247

Doronicum, Ang. Cord. hist. Ges. hor. Lon. Cæs. Eystett.

Doronicum Romanum, Ges. hor. Lug.

Doronicum alterum, Ad.

Doronicum primum, Tab. minus, Cam.

Doronicum majus, Ger.

Doron. latifolium, Clus. pan. & hist.

Doronicū tertii varietas, Ad. Lob.

Ob triplicem hanc Aconiti pardalianchis differentiam, triplicem esse Doronici varietatem, non sine causa suspicari licet.

IV. Doronicum plantaginis folio.

Doronicum primum, Ad.

Doronicum minus officinarum, Lob. Lugd.

Doronicum angustifolium, Clus. hist.

D. plantaginifolium L. 1247 V. Do-

V. *Doronicum plantaginis folio alterum.*
 Alisma, Matth. Cast. Cam. Eysalpinum, Gef. hor.
 Thal. *Arctica montana*
 Caltha alpina, Gef. hor. Tab.
 Calendula alpina, Ger.
 Nardus Celtica altera, Ad. Lob. Lugd.
 Chrysanthemum latifolium, Dod. Lug. Ger.
 Doronicum 5. Germanicum & 6. Pannonicum,
 Clus. hist.
 Damaſonium sive Alisma, Lugd.
 Parmica montana, Lugd.
 Damaſonium 1. Diosc. Tab.
 Alii glabris, alii hirsutis foliis pingunt: hæ-
 tæus magis minusve hirsutis, licet diversis locis
 natum observavimus: sic floris color albus est
 Matthioli, ex pallido albicans, Cast. aliis luteus

& rectè: in Styriæ pratis floribus cæruleis re-
 peritur.

VI. *Doronicum longifolium hirsutum asperum.*

Doronicum 1. vel minus, Clus. pan. *Seneſis doronicum*

Doron. 2. Austriacum minus sive 1. Eid. hist. *l. 122*

VII. *Doronicum latifol. flore magno.*

Doronicum Austriacum 3. Clus. pan.

Doronicum 4. Stiriacum, Eid. hist.

IX. *Doronicum maximum foliis caulè ana-
 plexantibus.* *D. parlatianum l. 247*

Doronicum Austriacum 5. sive maximum, Clus. pan.

Doron. 7. sive Austriacum 3. Eid. hist.

IX. *Doronicum Helveticum incanum.* *Seneſis doronicum*

X. *Doronicum Helveticum humile, crassis
 foliis: illud pro 1. hoc pro 2. in prodromo de-
 scribitur.* *l. 122*

HELLEBORUS.

E *Λαδός* secundum Etymologicum dicitur *Ἐδά π' ἰδὲ τῆ βότῃ* quod esu perimat.

Genera duo sunt Dioscoridi l. 4. c. 150. & 151. albus, foliis plantaginis, aut beta syl. *Styriæ niger qui & uaxu-
 m-dos* (quoniam Melampus caprarum pastor, furentes in se Præti filias, hoc primus purgasse & sanasse ferat) fo-
 liis platani. Theophr. 9. h. 11. *Elleborus niger & candidus* æquivocè dicitur, cum alii facie similes, sed ad al-
 tero colore candido & nigro inter se differre censeant. Alii folium nigri laureum; candidi, porraceum reddiderunt, & adices
 autem similes, colore excepto. Niger ubiq. nascitur, sed optimis Helicone: at candidus locis paucis mi exit: opi-
 mi verò & usitatissimi quatuor sunt, Oetum, Ponticum, Eleaticum, Massalioticum. Et quævis formâ conve-
 niunt, vires tamen proprias sortiuntur: nigrum, ab eo qui comperit & primo succidit, Melampodium quædam
 appellant. hæc Theophrastus. Plinio l. 25. c. 5. Genera prima duosunt, candidum & nigrum: hoc de radicibus can-
 tum intelligi tradunt pleriq.; alii folia nigri, platano similia, sed minorâ nigrioraq; & pluribus divisi-
 bus scissa: al-
 bi, beta incipientis & c. Latinis Veratrum quod mentem vertat.

HELLEBORUS NIGER.

I. Helleborus niger foetidus.

Euneaphyllon Plinii l. 27. c. 9. quod longa folia
 novena habere videtur. *h. foetidus*

Pedicularia foetida 3. Trag. *l. 284*

Elleb. niger syl. adulterinus, Trag. Fuch. Lugd.

Lycodonum 1. Dod. gal.

Consiligo, Ruell. Gef. hor. Lon. Ger.

Consiligo sylvestris, Tur.

Pulmonaria Vegetii, Gef. hor.

Helleb. niger alt. vel Helleborine major, Cord.
 hist.

Veratrum nigrum 3. Dod. Clus. hist.

Sesamoides magnum Cordi, Lob.

Helleboraster, Ad. maximus, Lob. Ger.

Helleborastrum magnum, Tab.

Enneaphyllon Plinii, Cæf.

Magnitudine variat: hinc Helleborastrum ma-
 gnum & minus, Tab. at Ger. sub Consiligne

Ruellii & Hellebor. maximo proponit.

II. Helleborus niger hort. flore viridi.

Consiligo Plinii l. 26. c. 7. videtur.

Helleborus niger, Brunf. *h. viridis l. 284*

Elleborus niger adulterinus domesticus, Trag.

Elleborus niger adulterinus hortensis, Fuch.

Elleb. niger alter, Matth.

Elleb. niger vulgaris, Gef. hor. Cæf.

Pseudo-helleborus niger, Dod. gal.

Consiligo, Tur. minor, Lugd.

Helleb. niger nostras, Cord. hist.

Veratrum nigrum, Cord. in Diosc. secundum, Lac.

Dod. Clus. pan. & hist. Tab.

Elleb. niger 3. Dodonæi & Matthioli, Lugd.

Helleboraster alter, Ad.

Helleborastrum, Lob. Ger.

Hujus radice multi in Medicina utuntur.

III. Helleborus niger hortensis alter.

Veratrum nigrum 4. peregrinum, Clus. hist.

Hujus folia atriora, florum oræ ex purpura nigricant.

IV. Helleborus niger flore roseo.

Elleborum nigrum, Matth. Cast. Lug. Cam.

Planta leonis, Dod. gal. *H. niger* L. 733

Elleb. niger fl. magno purpureo, Ges. hor.

Helleb. niger, Ad. Lob. niger 2. Dodonæi, Lugd.

Veratrum nigrum i. Dod. legitimum, Clus. pan. Stiriacum, Tab.

Ellebori nigri alterum genus, Cæs.

Elleb. niger annuus, Ang. niger legitimus, Clus. hist. niger verus, Ger.

Flore est purpureo, candido: sic flos initio albidus, dein purpurascens, postremo virens; & qui albo flore marcescens purpurascit: flos albescit cum aliqua diluta rubedine.

V. Helleb. nigri Saniculæ folio major.

Osteritium montanum, Trag.

Sanicula fœmina adulterina, Eid.

Sanicula fœm. Fuch. Ges. hor. Lugd. Clus. hist.

Veratrum nigrum Dioscoridis, Dod. Lac. Eyst.

nigrum 2. Clus. pan. *H. niger* L. 733

Astrantia nigra, Ges. hor. Ad. Lob. Ger.

Imperatoria nigra, Tab.

Elleb. niger Dodonæi, Lug. verus Dioscoridis Dodonæo, sed fallitur, Ges. hor.

VI. Helleb. Saniculæ folio minor, in prodromo describitur. *Achillea* L. 340

VII. Helleborine Saniculæ facie.

Epipactis, Matth. Lac.

Elleborine, Matth. Lug. Tab.

Helleborine Matthioli commenticia, Ad.

Elleborine alpina Saniculæ & Ellebori nigri facie, Lob.

VIII. an Elleborinæ nigra species.

Polyrrhizos Plinii Dalechampii, Lugd.

IX. Helleborus niger tenuifolius Buphtalmi flore. *Adonis vernalis* L. 731

Elleborus niger verus, Trag. Lon.

Pseudoelleborum, Matth. Lugd.

Buphtalmum, Ang. Dodon. Clus. pan. & hist. Lugd. Cam.

Helleborine tenuifolia, Cord. hist.

Elleborastrum nigrum, Ges. hor. Cam.

Helleborus ferulaceus, Ad.

Helleb. niger ferulaceus Theoph. Ad. Lob.

Elleborum alterum, Cast.

Helleborus Hippocatis, Tab.

Sesamoides minus, Cord. in Diosc. Ges. hor.

Ellebori nigri species quibusdam, Ges. hor.

HELLEBORUS ALBUS.

I. Helleborus albus flore subviridi.

Elleborus albus, Brunf. Trag. Fuch. Cord. hist.

Ges. hor. Ang. Lon. Lugd. Cam. Clus. hist. fl. her-

baceo, Eyst. *H. albus* L. 734

Helleborum album, Matth. Ad. Lob. Cæs. Cast.

Veratrum album, Dodon. gal. Tur. Lac. Cord. in Dioscorid.

Helleborus candidus Græcorum, est Consiligo Vegetii, Ablyrti, Columel. & Plinii, Guil.

Flore est in viridi albescente Taber. qui iconem sequentis habet: dein flore pallidè flavescente, & alterum eodem colore, nisi quod flos racemi instar coactus sit, quem

Elleb. album fœminam,

Helleb. album præcocem Ger. nominat. Mas durior, fœmina mollior.

II. Helleborus albus flore atrorubente:

Helleborum album floribus atrorubentibus præ-

cox, Lob. *H. albus* L. 734

Helleborus albus alter fl. nigricantibus, Dod. flo-

re ex purpura nigricante, Clus. hist.

Ellebori albi alterum genus, Cæs.

Helleb. albus, Ger. flore atrorubescens, Eyst. mas, Tab. ico.

Ex radicibus Ellebori albi, Hispani venenum conficiunt, de Balestera & de Jerva vocatū, quod idem quod Pharicum dictum, aut parum omnino ab eo differens. Et Limeum herbam à Gallis appellatam; ab Elleboro non discrepare, suspicari possumus, Guil. pap.

HELLEBORINE.

I. Helleborine latifolia montana.

Satyrion octavum, Trag.

Helleborine, Dod. Ad. Lob. Lugd. Ger. i. Tab. re-

centiorum 2. Clus. hist. *Satyrion latifolium* L. 734

Damaconium Calliphylon, Cord. hist.

Epipactis sive Elleborine, Cam. ep.

Signum Salomonis, Cæs.

Epipactis latifolia, Eyst.

Foliorum amplitudine (& quod altera foliis oblongis acutis, altera verò subrotundis est) & floris colore variat.

II. Helleborine altera atrorubente flore.

Alitima botryodes seu racemosum, Thal.

Variat foliorum amplitudine: florum colore atrorubente, rarius candido.

III. Helle-

III. Helleborine angustifolia palustris five

pratensis. *Serapuntia angustifolia* L. 1345
 Elleborine 2. Clus.pan. recentiorum 3. Eid. hist.

IV. Helleborine flore carneo.

Elleborine 3. Clus.pan. 4. Eid. hist.

Sigillum S. Mariæ alterum, Cæs.

V. Helleborine flore albo, vel Damafonium montanum latifolium. *Serapuntia latifolia* L. 1345

Alisma quorundam, Cord. hist.

Alisma cymbalanthemon, Thal.

Helleborine albo flore, Tab. Ger.

Epipactis angustis foliis, Eyst.

VI. Helleborine montana angustifolia spicata.

Elleborine 4. Clus.pan. 5. Eid. hist. *Serapuntia spicata* L. 1345

VII. Helleborine montana angustifolia pur-
 Damafonium tenuifolium, Cord. hist. (piralcens.

Elleborine 5. Clus.pan. 6. Eid. hist.

Alisma tenuifolium, Thal. *Serapuntia tenuifolia* L. 1345

Damafonium alpinum, Lugd.

Sigillum S. Mariæ 3. Cæs.

Helleborine angustifolia, Tab. Ger.

Flore luteæ reperiri Lug. auctor est.

IX. Elleborine 7. Clus. hist.

IX. Helleborine flore rotundo, five Calceolus.

Alimatis species flore ferrugineo, Gef. hor.

Lonchitis prior, Dalech. in Diofc. Ama.

Damafonium nothum, Dod. gal.

Calceolus Marianus, Dod. *Agrostis pedunculata* L. 1345

Pseudodamafonium, Clus.pan.

Calceolus Mariæ, Ad. Lob. Eyst.

Elleborine recentiorum 1. Clus. hist.

Elleborine ferruginea Dalechampii, Lugd.

Alisma *αίνυθμον* aut *καρινόθμον*, Thal.

Flore est luteo, sed folia adjuncta ferruginea: re-
 peritur & albo & utriculo purpureo: apud Hel-
 vetios flore est duplo majore, quâ apud Noricos.

X. Helleborine Indica floribus candidis.

Elleborines fortè genus, Clus. exot. l. 4. c. 20.

SECTIO QUINTA.

GENTIANA; PLANTAGO; HOLOSTIUM;

CORONOPUS; PSYLLIUM.

GENTIANA.

GENTIANA'NH Dioscoridi l. 3. c. 3. que ab inventore Gento Illyriorum rege, qui primus in bello ejus vires re-
 perit, denominata. Diofc. est foliis juglandi, plantaginive similibus: at Plinio l. 25. c. 7. foliis fraxini.

Verum Gentiana alia sunt radice perenni, alia fugaci: illa, flore & semine prolato, interire non solent, sed sin-
 gulis annis ex eadem radice, nova germina produciunt: hæ verò, flore emarcido, & semine disperso, hyeme inter-
 eunt, & ex semine renascuntur.

Gentiana alpina major.

I. Gentiana major lutea.

Gentiana, Brunf. Matt. Fuch. Ang. Tur. Lac. Dod.

Cord. in Diofc. & hist. Gef. h. Lon. Cæs. Cast. Lug.

Gentiana major, Matth. Gef. hor. ap. Ad. Lob. flo-

re luteo, Cam. *G. lutea* L. 1345

Gentiana veterum, Clus. hist.

Gentiana 1. species, Trag.

Reperitur quoque floribus flavis, imò & albis,
 punctis carentibus cæpanulæ forma, in Pyrenæis.

II. Gentiana major purpurea. *G. purpurea* L. 1345

Gentiana 2. species, Trag. Dod. gal.

Gent. punicea, Gef. fr. purpureis floribus, Lob. ob.

Gentiana major alia, Cam. ep.

Gent. major fl. purpureo & 1. Clus. pan. & hist.

III. Gentiana major flore punctato.

Gent. major pallida punctis distincta, Clus. pan.

& hist. *G. punctata* L. 1345

Variat floribus colore pallido: reperitur & cæru-
 leo, quæ

Gentiana major cæruleo flore, Clus. hist.

IV. Gentiana asclepiadis folio.

Gentiana 3. Trag. Dod. gal. *G. asclepiadis* L. 1345

Gentiana foliis hirundinariæ, Gef. hor. five Ascle-
 piadis, Clus. pan.

Gentiana 2. cæruleo flore, Clus. hist. Tab.

Gentiana minor altera, Dod.

Vincetoxicum 1. Cæs.

Flore est cæruleo saturato, nunc purpureo, nunc
 delicatioris & velut cinerei coloris.

Gentiana alpina minor sive Gentianella.

I. Gentianella alpina latifolia magno flore,
 quæ in prodomo descripta est. *Gentiana alpina* L. 1345

II. Gentianella alpina angustif. magno flore.

Gentiana 4. Trag. *Gentiana alpina* L. 1345

Gentianella alpina, Gef. hor. pumila, Gef. cat.

Gentianella campanulæ flore purpureo, Ad.
 Gentiana 5. & Gentianella verna major, Clus.pan.
 & hist.
 Gentianella Helvetica, Lob.ico.
 Gentianella minima latifolia, Lugd.
 Helleborine Dalechampion ad Diic.

III. Gentianella alpina verna major.

Hippion, id est, Viola equina, Cord.ob. Ges.hor.
 Calathiana verna, Ges.hor.
 Gentianella verna minor, Clus.hisp. & hist.
 Gentiana 6. Clus.pan. *Gentiana verna l. d. 334*
 Gentianella alpina, Lob. Bavarica, Cam.hor.
 Gentianella angustifolia, Lugd.
 Gentianella minima verna fl. cæruleo, Eyst.
 Vincetoxici species pusilla, Cæs.

Flos plerisque; cæruleus, quibusdam candidans.

IV. Gentianella alpina verna minor.

Gentianella minor, Cam.hor. *G. lanceolata l. d. 334*
 an Gentianella purpurea minima, Col. *l. d. 334*

V. Gentianella alpina æstiva centaureæ minoris foliis. *Gentiana cruda l. d. 334*
 Gentiana fugax 5. seu Gentiana 11. Clus.pan. & hist.
 Gentiana minor, Tab.

Calathiana verna Dalechampi, Lugd.

VI. Gentianella brevi folio.

Gentiana minima, Ad. Lob. Cast.
 Gentiana fugax 4. vel Gent. 10. Clus.pan. & hist.
 Vulneraria herba, Cast. ico.

VII. Gentianella cærulea oris pilosis.

Gentianella cærulea fimbriata angustifolia autumnalis, Col. *Gentiana uliata l. d. 334*

IX. Gentianella omnium minima: in pro-dromo descripta.

Gentiana pratensis.

I. Gentiana cruciata. *l. d. 334*

Herba fullonum, Brunf.
 Cruciata, Trag. Fuch. (cui & Gentianæ species)
 Dod. Ang. Ges. hor. Lac. Lon. Lug. Eyst.
 Gentiana cruciata, Ges. hor.
 Gentiana minor, Matth. Ad. Lob. Cast. Tab. me-
 dia, Cam.
 Gentiana 3. quæ duplex, Clus.pan. & hist.
 Cruciata gentianella, Thal.
 Vincetoxicum alterum, Cæs.

Altera est procumbens & minor: altera erecta
 & major: alterius fl. intensè cærulei: est & tertia
 radice non perulâ.

II. Gentiana autumnalis ramosa.

Gent. fugax sive annua 1. vel Gent. 7. Clus. pan.
 & hist. *G. amarella l. d. 334*

Gentiana 7. Tab.

Viola calathiana altera, sive polyanthemus, Thal.
 Gentionella multiflora autumnalis è cæruleo pur-
 purascens, Eyst.

Flore est cæruleo purpurascens, rarius can-
 dido. *G. amarella l. d. 334*

III. Gentiana pratensis flore lanuginoso.

Gent. fugax alt. sive Gent. 8. Clus. pan. & hist.

IV. Gentiana pratensis flore brevioris & ma-
 jore.

Gent. fugax 3. sive Gent. 9. Clus. pan. & hist.

V. Gentiana utriculis ventricolis.

Gentianella cærulea cordata, Col. *G. utriculosa l. d. 334*

VI. Gentiana angustifolia autumnalis major.

Pneumonanche, Lob. 5. pneu. or. verna l. d. 334

Calathiana viola autumnalis minor, Ges. hor.

Calathiana autumnalis, Ges. cat.

Campanula autumnalis, Dod. Eyst.

Gentiana 4. sive angustifol. 2. Clus. pan. & hist.

Flore est cæruleo dilutiore: est nigro: rarius
 albo.

VII. Gentiana angustifolia autumnalis mi-
 nor, floribus ad latera pilosis. *G. calathia l. d. 334*

Pneumonanche, Cord. hist. def. Ad. *l. d. 334*

Viola calathiana autumnalis prima, Thal.

Gentionella autumnalis foliis centaureæ minoris
 fl. cæruleo, Eyst.

Gentiana palustris.

I. Gentiana palustris angustifolia.

Gentiana minima, Matth. Cast. def.
 Calathiana viola in pratis udis, Dod. gal. Lugd.
 Calathiana viola autumnalis, Ges. hor.
 Pneumonanche (in humentib. ericetis) Lob. ob.
 Tab. Ger. *G. pneumonanche l. d. 330*
 Gentiana angustifolia, vel 4. Clus. pan. & hist.
 Cruciata sive Gentiana minima, Lugd.
 Campanula pratensis, Lugd.

Floris color cæruleus, violaceus, purpureus.

II. Gentiana palustris latifolia flore pun-
 ctato. *Sweetia prænans l. d. 328*

Gentiana 12. & punctata, Clus. pan. & hist.

Alisma folio glabro, in Phytopinace.

Floribus est subcæruleis, purpureis, violaceis,
 punctis asperis.

P L A N T A G O .

Plantago ἀνόςλωσον Dioscor. lib. 2. cap. 153. à forma, id est, lingua agnina dicitur: alijs πλῖνδς & multi-
nervia & ἐπὶ τὰ δ' & septinervia. Latinis: plantago, à planta ducto nomine.

Plantago latifolia.

I. Plantago latifolia glabra: quæ 1. in Prod.

II. Plantago latifolia sinuata.

Plant. rubra, Brunf. Trag. (vel major & 1.) Lon.

Plant. major, Matth. Fuch. Tur. Gef. h. Dod. Cast.

Tab. Cam. major latifolia, Ang.

Plantago latifolia, Cord. in Diosc. Ger. latifol. læ-

vis, Ad. Lob. ico. vulgaris latifol. Eid. obi. Lugd.

Plantago & Centinervia, Cæf.

Plantago πλῖνδς & major five rubra, Thal.

III. Plantago latifolia incana.

Plantago major, Brunf. Matth. Lon. Lugd. Cam.

Plant. latifolia, vel media & 2. Trag.

Plant. media, Fuch. Dod. Gef. hor. Thal.

Plant. major incana, Ad. Lob. Cluf. hist.

Plantago incana, Ger. III = Plantago media, L.

Cynoglossa quorundam, Lugd. mille. det.

IV. Plantago latifolia rosea, flore expanso.

Plantago rosea, Cam. Ad. Lob. ico. Eyf.

Plantagini majori florem addidit, Cam. in Matth.

Plantago rosea exotica, Ger. P. major, L. 1. p. 113

V. Plantago latifolia rosea, floribus quasi in

spica dispositis. V = Plantago major, L. var. 2.

Plantago rosea, Ad. Lugd. mille. det.

Plantago multiplex, Tab.

Plantago rosea spicata, Ger. Eyf.

Hujus spicam, Cam. in Matth. Plantagini majori,

& Lob. in icon. Plantagini roseæ adjecit.

Unam esse, & differentiam in flore diu solum

tempore consistere, censemus.

VI. Plantago latifolia spica multiplici sparsa.

Plantago major altera, Dod. gal. V = Plantago major, L.

Plantago major spica multiplici, Dod. var. 2.

Plantago paniculâ sparsâ Sarothrodes & Core-

matophora, five Scoparia, Gemmæ, Lob.

Plantago rosea Lobelii, Lugd.

VII. Plantago Indica.

Payco, herba ex Peru, Monard. Lugd.

IX. Plantago peregrina sinuosa.

Plantago umbilicata, latifol. & convoluta, Lob.

ad. par. 2.

IX. Plantago latifolia incana spicis variis.

Plantago peregrina latifolia Gazetti, Cluf. hist.

Capitula varia: quædam rosam æmulantur,

IX = Plantago media, L. var. 2. mille. det.

quædam spicam: quædam ex media rosâ brevem
spicam producent: in aliis ex spicæ parte infima,
alia capitula dependent.

X. Plantago villosa, seu incana lanuginosa.

Plantago Salmaticensis, Cynoglossum fortè
Diosc. Cluf. hisp. & hist.

XI. Plantagini Hispanicæ similis.

Planta quæ Alexipharmacum est: in Epist. ad
Monard.

XII. Plantago latifolia glabra minor.

Plantago latifolia minor, Tab. Ger. XII = Plantago major, L. var. 2.
mille. det.

XIII. Plantago latifolia hirsuta minor.

Plantaginis mediæ genus minimum, Thal. XIII = Plantago media, L.
var. 2.
mille. det.

Plantago angustifolia.

I. Plantago angustifolia major.

Plantago minor, Brunf. Fuch. Dod. Gef. hor. Lac.

Lon. Lugd. media. Cast. I = Plantago lanceolata, L.
mille. det.

Plantago lanceolata, Trag. Ang. Tab.

Plantago longa, Matth. Lugd.

Plant. quinquenervia, Ad. Lob. Ger. πλῖνδς & ,

Thal.

Lanceola major, Cæf.

Variet. spicis aliquando bifidis: aliquando loco
spicarum sunt capitula, mirè variantia.

II. Plantago angustifolia major, caulium sum-
mitate foliosâ. II = Plantago lanceolata, L. var. 2.
mille. det.

Plantago quinquenervia rosea, Ger.

III. Plantago angustifolia prolifera.

Plant. angustifol. Gazetti, vel exotica, Cluf. hist.

IV. Plantago angustifolia serrata Hispanensis.

Plant. angustifolia altera, Cluf. cur. post. IV = Plantago serrata, L.
mille. det.

V. Plantago angustifol. fruticans, Cluf. cur. po

VI. Plantago angustifolia minor, Tab. Ger. ff.

Plantago pentaneuro minor, Thal.

Lanceola minor, Cæf.

VII. Plantago pilosa bulbosa.

Plantago Apula laciniata bulbosa, Col.

IX. Plantago angustifol. paniculis lagopi,

quæ 4 in Prod. P. lagopifera L. 17. 165

an Planta peregrina plantagini acutæ similis, quæ

Græcis ἰλαράν dicitur, Rauw. Lugd.

Variat, modo paniculis lagopi est: modo capitu-
lis rotundis, hirsutis, albis.

IX. Plantago trinervia fol. angustissimor: 3 in

Prod. IX = Plantago lanceolata, L. var. 2.
mille. det.

X. Plantago trinervia montana.
Plantago altera minima trinervia montana inca-
na, Col.

Plantago aquatica.

I. Plantago aquatica latifolia.
Plátago aquatica, Brunn. Trag. Matth. Fuch. Dod.
Tur. Gef. h. Lon. Ad. Lob. Cast. Thal. Cæf. Lugd.
Tab. Ger. *altera Plantago, l. 48*
Limonium, Ang.
An huc referendum
Alisma sive Damafonium, quæ Fiftula pastoris &

Plantago aquatica Germanis, Cord. in Diof. Lon.
II. Plantago aquatica angustifolia.
Plant. aquat. humilis angustif. & longifolia, Lob.
Plantago aquatica minor, Cæf. Tab.
Plantago aquatica humilis, Ger.
III. Plantago aquatica stellata.
Alisma pusillum angustifoliū muricatū, Lob. obf.
Plantago aquatica minor altera, Lob. ico.
Damatonium stellatum, Lugd. *l. 48*
IV. Plantaginella palustris.
Plantago aquatica minima, Cluf. hist.

H O L O S T E U M.

Oλόστον Dioscorides lib. 4. cap. 11. descripsit: & Plinius lib. 27. cap. 10. inquit, *Holosteuum sine durisia est herba ex adverso à Græcis appellata, sicuti sel dulce.*

I. Holosteuum hirsutum albicans majus.
Holost. Salmanticum prius, Cluf. hist. majus, Eid.
hist. Lob. *l. = Plantago albicans, l. m. d. d. l.*
Holost. Salmanticense Clusii, Lugd. Cam. Ger.
Holosteuum majus, Tab.
Holosteuum quorundam, Cam. in Matth.
Plantago angustifolia albida, Dod.

II. Holosteuum hirsutum albicans minus.
Holosteuum Salmanticense minus, Cluf. hist.
Holosteuum parvum Monspelienfè, Ad. Lob. Ger.
Holosteuum Monspelianum, Tab.

III. Holosteuum hirsutum nigricans.
Holosteuum quorundam, Lugd.
an Lanceola montana, Gef. *l. = Plantago alpina, l. m. d. d. l.*

IV. Holosteuum, sive Leontopodium Creticū:
in Phyt. & Prod. descriptum
Leontopodium Creticum, Cluf. hist.
Leontopodium legitimum, quod Catanance cre-
ditum, Imperato.

Leontopodium, Catanance non est, Belli ep. 1. ad
Cluf. *l. = Plantago cretica, l. m. d. d. l.*

V. Holosteuum Creticum alterum.
Leontopodium Creticum alind, Cluf. hist.

Habbures, Cam.
Gotne albi catartici nomine Alpinus misit.
an Planta Plantagini similis, Lugd. ap.
VI. Holosteuum strictissimo folio majus.
Coronopus sive Serpentina, Matth.
Coronop. syl. Matth. Gef. h. Lob. Lugd. Cast. Tab.
Serpentina, Dod. Ad.

Plantago marina, Cam.
Coronopus, Ger. ico. montanus, Cæf.
VII. Holosteuum strictissimo folio minus.
Serpentaria omnium minima, Lob. Dod. Lugd.
Coronopus altera, Cæf. minor, Tab. *l. = Plantago subulato, l. m. d. d. l.*
Coronopus sive Serpentina minima, Ger. *m. d. d. l.*

IX. Holosteuum Mafsiliensè.
Coronopi & Sedi montani media planta Mafsili-
liensium, Ad. Lob. *l. = Plantago subulato, l. m. d. d. l.*
Coronopus Mafsiliensium, Lugd. Tab.
Coronopus sive Serpentina minor, Ger.

IX. Holosteo affinis, Cauda muris.
Coronopus sylvestris, Trag. *l. = Myosurus, l. 407*
Myosuros, Dod. gal. Lob. ico. quorundam, Thal.
Cauda muris, Dod. Ad. Lob. Lugd. Tab. Cam. Ger.
Holosteon, Lon. Lugd. Cam. Thal.

C O R O N O P U S.

Kορονόπος Dioscoridi lib. 2. caps. 58. & Theophrasto 7. hist. 9. ubi Gaza a Silaginem vertit: Plinio lib. 21. cap. 16. & l. 22. c. 19. Coronopus dicitur. Latinis, pes cornicis à foliorum forma: & cornu cervi, nominatur.

I. Coronopus hortensis.
Coronopus, Trag. Matth. Fuch. Ang. Tur. Lac.
Lon. Ad. Tab. Eyt.
Coronopus fativius, Cord. hist. Cast. Cæf. Cam, ve-
rus, Cord. in Diof. Gef. hort.
Pseudocoronopus, Dod. gal.
Cornu cervinum, Lob. Ger.

Herba stella, sive cornu cervinum, Dod.
II. Coronopus sylvestris, hirsutior.
Coronopus sylvestris, Cæf.
Coronopus Prochyta, Col.
III. Coronopus maritima major.
Plantago marina, Dod. gal. Ad. Lob. Tab. Ger.
Plantago maritima, Gef. hor. Lugd.

l. = Plantago coronopus, l. m. d. d. l.
von B

l. = Plantago maritima, l. m. d. d. l.
l. = " coronopus, l. m. d. d. l. Plan-

Plantago angustifolia, Dod.

Bibinella, Cæf.

Coronopus marinus, Cam.

IV. Coronopus maritimus tenuifol. lævis.

Coronopus minimus tenuifolius maritimus,
Col.V. Coronopus maritimus minimus hirsutus:
in Prod. descriptus.

P S Y L L I U M,

Y *Thes. Dioscorides lib. 4. cap. 70. foliis Coronopo non dissimilibus scribit, hirsutis, longioribus: sic dictum quod*
↓ ↓ ↓ es, id est pulices, si virens domum importetur, in ea gigni non sinat: vel ut Dioscoridi & Plinio. à se-
mine pulici simili. Theophrasto 7. hist. 8. καίτοι dicitur: oculum canis & canariam Gaza vertit, Plinium sortè
imitatus, qui l. 25. c. 11. Psyllium & Cynides nominavit, Latinis pulicaria.

I. Psyllium Dioscoridis, vel Indicum crenatis
foliis: pro 1. in Prod. descriptum.Psyllium primum, Ang. *Plantago aspa, l. male, det.*

II. Psyllium majus supinum.

Psyllium alterum, Matth. Cast. Lugd. Tab.

Psyllium perenne, Gef. hist. an Cam.

Psyllium Plinianum fortè, majus radice perenni
supinum, Ad. Lob.

Psyllium tertium, Ang. majus, Cæf.

Psyllium semper virens, Ger.

11 = Plantago Cynops, l. male, det.

III. Psyllium majus erectum.

Psyllium, Trag. Math. Fuch. Tur. Cord. in Diosc.
& hist. de scr. Dod. Gei. hor. Ad. Lob. Cast. Ger.

Cynops Theophrasti, Gef. hor.

Pulicaris herba, Lugd. *11 = Plantago Psyllium, l. male, det.*

Psyll. minus, Cæf. secundum, Ang. primum, Tab.

IV. Psyllium minus, quod Gotthe rubri &
Botrio rubro nomine accepimus, & pro 2. in
Prod. de scr.

an Kaly 3. Alpini, minus rectè pictum.

SECTIO SEXTA.

PYROLA; BISTORTA; LIMONIUM; POTAMOGETON;
 NYMPHAEA; TRIBULUS AQUATICUS; SAGITTA; DRA-
 contium; Arum; Aisarum; Asarum; Tusilago; Petasites;
 Cacalia & Lappa.

P Y R O L A.

PYROLA, nomen à folio, quod pyri folium referat, accepit: quam aliqui Limonium, alii Britannicam
 volum.

I. Pyrola rotundifolia major.

Pyrola, Brunf. Math. Ang. Dod. Gef. h. Ad. Lob.

Cast. Lugd. Tab. Ger. Eyf.

Pyrola vulgatio, Cluf. hist.

Limonium, Fuch. Tur. sylvestre, Trag.

Limonium & Pyrola, Lon.

Beta sylvestris, Cord. in Diosc.

Pyrola major sive Beta syl. Thal.

Pyrola alia in campetribus, Cæf.

Hæc folio est vel ampliore mollisque: vel mino-
re & duriore.

II. Pyrola rotundifolia minor.

Pyrola 4 minima, Cluf. pan. & hist.

Pyrola minima, Eyf.

Pyrola minima 1769

III. Pyrola folio mucronato ferrato.

Ambrosia, Dalech. in Diosc. montana, Lugd.

Pyrola 2. & tenerior, Cluf. pan. & hist.

Pyrola minor, Thal.

Pyrola panonica 2. Cam.

IV. Pyrola alfine flore Europæa.

Herba trientalis, Cord. ob. Franc.

Alfinanchemos, Thal.

Alfine alpina, Schwenck.

Major est & minor, ut & sequens.

V. Pyrola alfine flore Brasiliæ: in Prod.
de scr. *v = Cornus canadensis, l. male, det.*

VI. Pyrola frutescens arbuti folio.

Pyrola 3. vel frutescens, Cluf. pan. & hist.

BIS

Bistorta dicitur, quod radice in se contorta & convoluta consistet: quam alii Limonii, alii Britannica alii Behen rubri speciem faciunt. Hujus Plinius l. 24. c. 16. & l. 25. c. 11. inter Draconia meminisse videtur: forte eisdem l. 25. c. 13. Molybdana, id est Plumbago, quod plumbum, oculi vitium tollat.

I. Bistorta major radice minus intorta.
Colubrina & Dracunculus major, Brunf.
Bistorta foemina, Eid.
Bistorta major, Trag. Dod. gal. Ang. Gef. col. Ad.
Thal. Tab. Ger. Clus. hist.
Bistorta, Cord. in Diosc. & hist. Matth. Dod. Cæs.
Cast. Lugd. I = Polygonum bistorta ^{pl.}
Bistorta Britannica, Lob. ^{mic. det.}
Serpentaria foemina & Colubrina, Fuch.
Colubrina, Lon.
Limonium, Gef. hor.
Bulapathum seu Bistorta, Fracast.
II. Bistorta major radice magis intorta.
Colubrina & Dracunculus minor, Brunf.
Bistorta mas, Eid. II = Polygonum bistorta ^{p. var. β}
Colubrina minor, Trag. ^{mic. det.}
Serpentaria mas seu Bistorta, Fuch.
Bistorta, Lon. minor, Dod. gal. Gef. hor. Lac. Tab.

Bistorta media, Ang.
Bistorta latifolia, Ger.
Bistorta major, Eyst.
In foliis & radice differentiae: folia alteri majora & rugosa: alteri minora & lævia: & hujus radix magis intorta: illius major, minusque complicata.
III. Bistorta alpina maxima: in Pro. descr. & Schwenck.
IV. Bistorta alpina media.
Limonii species minor, Gef. hor.
Bistorta minor, Ad. IV = Polygonum ^{viriparum, l.}
Bistorta minor seu alpina, Cam. in Matth. ^{mic. det.}
V. Bistorta alpina minor.
Bistorta minor, Ang. Clus. pan. Ger.
Bistorta alpina minor, Clus. hist.
Bistorta minima alpina alia, Cam. ^{mic. det.}
V = Polygonum ^{viriparum, l.}

LIMONIUM.

Λιμόνιον ἔνδοξον ἐκ Dioscoridi l. 4. c. 16. quod ἐν λιμῶσι in pratis (quamvis & in palustribus) proveniat. Plinios l. 20. c. 8. Beta sylvestris, quam Limonium vocant, alii neuroides.

I. Limonium maritimum majus.
Limonium, Matth. Lac. (cui & Been rubrū) Ad.
Lob. Cæs. Cast. Lugd. Ger.
Been rubrum, Limonio seu Bistortæ cognata,
Gef. hor. ^{Statice Limonium l. 394}
Behen rubrum officinarum, Guil.
Valerianæ rubræ similis, Dod.
Limonium primum, Tab. Cam.
II. Limonium alterum, Matth. Lugd. Tab. cui
& Pyrola: quid est?
Limonium Matthioli secundum, Ad.
III. Limonium maritimū minus oleæ folio.
Limon. parvum Narbonense oleæ folium, Ad.
Lob. ico. Tab. ^{Statice Limonium l. 394}
Limonium parvum Narbonense, Lugd. Cam.
Limonium alterum exiguum, Cæs.

Limonium parvum, Ger.
In hoc magna varietas occurrit.
IV. Limon. parvum bellidis minoris folio.
Limonium pumilum, Clus. hist.
V. Limon. maritim. minus foliolis cordatis:
quod in Prod. ^{Statice cordata l. 394}
VI. Limon. maritim. minimum: quod 2. in
Prod. ^{Statice Limonium p. l. 394}
VII. Limonium peregrinum foliis asplenii.
Limonii elegans genus, Rauw. & Lugd. ap.
Limonium peregrinum, Clus. cur. post.
Limonium Syriacum, Eyst. ^{Statice ^{arvensis} l. 397}
Cichorium globulare, Imper.
IX. Limon. peregr. foliis forma flor. Aristolochiæ. ^{Sarracenia purpurea l. 282}
Limonio congenæ, Clus. hist.

POTAMOGETON

Ποταμοῦ ἔριον, quasi fluminibus vicina, quod palustribus & aquis nascatur, Diosc. l. 4. c. 101. & Aelianol. lib. 6. c. 46. quo hernaceum interfici scribit, & ἄρξις, quasi spicata, ob caulem, quem floribus & semine spicatum ex se mittit. Plinio lib. 26. cap. 8. Potamogeron foliis Beta &c. subjungit: Castorem hanc aliter novisse tenui folio veluti equiniis seris, thyrso longo & levi, in aquis nascentem: hoc Myriophyllum aquaticum videtur.

I. Potamogeton rotundifolium.

Potamogeton, Trag. Matth. Fuch. Ang. Lac. Lon. Cæs. Cast. Lugd. Tab.

Potamogeton, Dod. gal. latifolium, Ger.

Potamogeton *Λοιφύλλον*, Thal.Potamogetoni similis rotundiore folio, Cord. in Diosc. *P. rotundifolium* L. d. 182

II. Potamogeton, Salicis folio.

Phyllitis lacustis, Cord. hist.

Potamogeton, Dod.

Potamogeton, sive fontalis & spicata, Ad. Lob. ico. *Polygnum amphibium* L. *in d. det.*

Potamogeton 2. Dalechampii, Lugd.

Potamogeton *ἰσχυρόν*, Thal.

Potamogeton angustifolium, Tab. Ger.

III. Potamogeton longo serrato folio.

Lapathi genus sylvestre, Gei. hor. *P. serratum* L. d. 183

Oxylapathum aquaticum, Lugd.

IV. Potamogeton foliis latis splendentibus.

Potamogeton altera, Dod. *P. perfoliatum* L. d. 182Potamogeton *μαλακόφυλλον*, Thal.

Habetur major & minor species.

V. Potamogeton foliis angustis splendentibus. *P. lacustris* L. d. 183

Potamogeton alterum, Dod. ed. belg. & post.

VI. Potamogeton foliis crispis, sive *Lactuca ranarum*. *P. crispum* L. d. 183

Alga 2. Trag.

Fontilapathum pusillum, Ad. Lob. ico.

Tubulus aquaticus minor, Clus. pan. & hist.

Potamogeton *ἰσχυρόν* seu crispum, seu sibiriacum, Thal.

an Alga Hydrolapathi folio, Gesl. col.

Hæc duplex: altera fermentis planis, altera rotundis, & hæc brevioribus, mucronatis, & minime in ambitu serratis: utriusque Clusius meminere.

VII. Potamogeton ramosum angustifolium. *P. setaceum* L. d. 184

Tribuli aquatici minimi nomine, D. Francus misit: quod 1. in Prod.

IX. Potamogeton gramineum ramosum.

Fontilapathi graminei nomine, à D. Burfero ex Austria: quod 2. in Prod. *P. pedunculatum* L. d. 184IX. Potamogeton minimum capillaceo folio: quod 3. in Prod. *P. minimum* L. d. 184

X. Potamogeton capillaceum capitulis ad las trifidis: hoc 4. est in Prod.

N Y M P H A E A.

Nympha Theophrasto 9. hist. 13. Dioscoridi 13. c. 148. cui sic dicta, quoniam aquosa amet. At Plinio 125. c. 7. natam tradit ex Nympha Zelotyia erga Herculem, unde quibusdam Heracleon dicitur. Officinæ Nenuphar. Genera duo Dioscoridi & Plinio: altera flore albo, radice nigra: altera flore luteo, radice alba.

Nympha alba.

I. Nympha alba major.

Nenuphar album, Brunf. *N. album* L. 1729

Nympha alba, Brunf. Matth. Ang. Dod. Cord.

hist. Lon. Ad. Lob. Tab. Thal. Ger. Clus. hist.

Nympha candida, Trag. Fuch. Tur. Cæs.

Nympha major alba, Lugd. Cæs. Eyst.

Lotus Ægyptia, Alpini.

Nympha folia D. Sigfridus Helmstadio ad me misit, quæ latissima, tenuissima, pallidè virescentia: an talia sint prima Nymphae folia, & quæ sub aqua latent, quæ dein extra aquam duriora & crassiora reddantur, ut cum maritimis sit, considerandum.

Addit Eysteciam quæ nullatenus primi sit dissimilis, nisi quod omnia minora habeat.

Nympha alba minor Eyst.

II. Nympha alba minor.

Nympha parva, Matth.

Nympha altera lutea minor, Lugd. ico.

Nympha alba minor, Ad. Tab. Ger.

III. Nympha alba minima.

Morsus ranæ, Dod. Ad. Lob. ico. Cæs. ap. Tab.

Nympha minor alba, Lugd.

Nympha parva, Cæs. *N. dichroa minoris ranæ* L. 1766

Florem ex tribus foliis subrotundis & glabris observavimus: at hist. Lugd. florem ex quinque foliis oblongis & subhirutis compositum, pingit.

IV. Galum radix aquatica in Sunda valde refrigerans: par. 4. Ind. or. 8. quid?

Nympha lutea.

I. Nympha lutea major.

Nenuphar luteum, Brunf. *Nymphaea lutea* L. *in d. det.*

Nympha lutea, Trag. March. Fuch. Ang. Tur.

Dod. Lon. Lob. Cæs. Tab. Ger. Eyst.

Nympha lutea major, Lugd. Clus. hist.

Nympha altera, Cord. in Diosc. flore ex toto luteo, Cæs.

Nympha citrina, Cord. hist.

II. Nympha lutea minor magno flore.

Nymphæa lutea minor, Lugd. Ger. Dod. ed. belg.
 Nymphaea secunda, Tab.
 III. Nymphæa lutea minor parvo flore.
 Nymphæa lutea minor Septentrion. Ad. Lob. ico.

Nymphæa altera lutea, Lugd.
 an Nymphæa parva alia, Cam. in Matth.
 IV. Nymphæa lutea minor flore simbriato.
 Nymphæa alia minor, Lugd.

TRIBULUS AQUATICUS.

ΤΡΙΒΥΛΟΣ ΕΝΤΑΡΟΣ Dioscoridi l. 4. c. 15. Theophrasto 4. hist. 11. (id est Tribulus aquaticus) a triplici cuspidè, ad similitudinem machinularum ferrearum, quæ forma trigona sunt, dicitur.

Genera duo Dioscoridi & Theoph. 6. hist. 5. alter terrestris foliis effigie portulacæ, vel ut Theoph. ciceris folio: alter palustris vel aquaticus. Plinio l. 22. c. 10. Tribuli unum genus in hortis, alterum in fluminibus tantum: qui l. 21. c. 16. scribit Tribulum non nisi in palustribus nasci, folio ad ulmi effigiem: at in reliquo orbe genera duo, uni Cicerula folia, alteri aculeata esse.

Tribulus aquaticus: & Trag. Matth. Dod. Ang.
 Lac. Cord. in Diosc. Gesl. hor. Lon. Ad. Lob. Cæf.
 Cast. Lugd. = *Trapa natans*, L. *mei. det.*

Butomos Democratis, Ang.
 Tribulus lacustris, Cord. hist.
 Tribulus aquaticus major, Clus. pan.

SAGITTA.

SAGITTA, à foliorum forma tricuspidi, supernè in unam, inferiè in duas desinentium, nomen habet. Phleum Theophrasti 4. hist. 9. & 11. esse voluit: Notandum tamen apud Theophrastum Phleum & Phleus differre: nam Phleum genere neutro, palustris planta est: at Phleus & Stæbe 6. hist. 1. idem sunt, & fortè Poterium erit. Plinio lib. 21. cap. 17. Magopistanam dicit à Græcis vocari, quam inter ulvas Sagittam vocamus.

I. Sagitta aquatica major.
 Sagitta major, Matth. Dod. Cast. Tab.
 Pistana Magonis five Sagittaria aquatica Plinii,
 Ad. (cui an Stæbe femina) Lob.
 Phleus mas latifolia, Lugd.
 Barba sylvana recentioribus, Cæf.
 Sagittaria major, Ger. = *S. aquatica*, L. *var. 8. mei. det.*

Sagitta minor, Matth. Dod. Ad. Lob. Lugd. Cast. Tab.
 Pistana Plinii, Ang.
 Sagitta & Sagittalis, Cord. hist.
 Sagittaria minor, Lob. ico. Ger.

II. Sagitta aquatica minor latifolia.
 = *Sagittaria angustifolia*, L. *mei. det.*

III. Sagitta aquatica minor angustifolia.
 Phleus five Stæbe Theoph. angustifolia, Lugd.
 Sagitta minor angustifolia, Tab. Ger.
 = *Sagittaria angustifolia*, L. *var. 8. mei. det.*

DRACUNTUM.

ΔΡΑΚΟΝΤΙΟΝ Dioscoridi lib. 2. cap. 196. à maculis purpureis, quæ in caule visuntur, ita ut anguem piane, ut Diosc. loquitur, referat: sic & Theoph. 7. hist. 11. & 9. ejusd. 22. At Plinius lib. 24. cap. 16. de Dracunculo & Dracontio egit.

Genera: in quibusdam vetustis Dioscoridis codicibus majoris minorisq; Dracontii historia, speciatim divisim capitibus, adnotata, reperitur: Major quidem foliis rumicis sibi invicem implicitis, caule bicubitali, versicoloribus, draconum maculis notato, purpureis tamen eminentibus. Minor vero folio est hederaceo magno, candidis notis insignito, caule versicolore anguis effigie, maculis purpureis resperso. Verum Galenus, Aegnetæ & Serapio, qui in simplicium materia Dioscoridem secuti sunt, unus tantum meminere, quare prius caput aliqui ut supposititium removerunt. Plinius tria fecit: primum, foliis Betae Aro simili: alterum radice longa articulosa: tertium, folio majore quam cornus radice arundinacea nodis geniculata: at lib. 25. cap. 3. alium Dracontium, versicoloribus viperarum maculis notatum proponit: de quo sic Theoph. sunt qui genus quoddam Dracontii Arum vocent, quod ejus caulis varietatem quandam habeat.

I. Dracontium bistortæ folio.
 Dracontium major, Matth. Dod. gal. Cast.

Dracontium majus, Tab. Ger. Eyst.
 Serpentaria major, Lugd.

Hunc nec dum vidimus, de quo Dod. edit. lat. an in rerum natura sit dubitat & si fit Bistore; speciem esse: at Adversaria inveniri negant. Guilandinus in suo Theo. quæsto prætextu, ut doctior videretur, Matthiolium ethnasse scribit.

II. Dracunculus polyphyllus.

Dracontium majus, Brunt. Dod. Ger. Eyst.
Dracunculus, Fuch. Tur. Ges. hor. Cæf.
Dracunculus major, Trag. Lac. Fuch. Tur. Cord. in Dioic. Lon. Cam.
Dracunculus minor, Matth. Cast. Tab.
Dracunculus polyphyllus, Cord. hist.
Serpentaria Dracunculi major verus, Ang.
Anguina dracontia, Ad. & Serpentaria colubrina, Lob.

II = Arum dracunculæ, L. mill. dict.

Dracunculus sive Serpentaria major, Lug. I. cui & Serpentaria minor Matthioli.

III. Dracunculus sive Serpentaria triphylla Brasiliansia, in Prod. descripta.

IV. Dracunculus palustris, sive radice arundinacea, Plinii. *Arum triphyllum, L. mill. dict.*

Dracunculus Plinii 3, Fuch.

Hydropiper rubeum, Eid. ico.

Dracunculus aquaticus, Matth. Dod. Cast. Cam. Ger. Eyst. Isl. Tur.

Dracunculus palustris, Dod. gal. Lugd. minor, Lon.

Aron palustre, Ges. hort.

Anguina aquatica sive Dracunculus, Ad. Lob.

Dracontii genus in palustribus Germania, Cæf.

A R U M.

ARON apud Syros *Nouca* vocatum, foliis est Dracunculi Dioscoridi lib. 2. cap. 197. Aron cui folium cum latitudine cavum atque cucumeriscium (de vulgo dicta Colocasia intelligendum) Theophrasto 7. hist. 12. Verum Plinius lib. 24. cap. 16. scribit, quosdam Aron eandem cum Dracontia dixisse. Glaucias sicut discrevit, Dracontium sylvestre Arum pronuncians: aliqui radicem Aron appellaverunt, caslem verd, Dracontium. Aron feminam in cibis præulerunt, quoniam mas durior sit & in coquendo lentior. At lib. 19. cap. 5. inter bulbi genera esse ait, quod in Aegypto Aron vocent Scilla proximum, a similitudine foliis lapathi, & c. radice mollioris natura que edatur & cruda. Observavimus Aron vulgatum, communiter nullis maculis notatum: aliquando lituris nigricantibus vel purpureis signatum. Sic aliud folio majore & acutiore, aliud rotundiore, duriore, per totam æstatem virente, illius folia aliquando maculis albis asperguntur, aliquando foliorum vena omnes albicant. Et pistillum colore variat, alteri purpurei, alteri ex albo lutei coloris est.

I. Arum venis albis.

Ariarum, Matth. Dod. gal. Ad. Cast. majus, Ges. hor. prius Matthioli, Lon. Lugd.

Ariarum latifolium Matthioli, Tab. Ger.

Dracunculus alter, seu henicophyllos, Cord. hist. descr. *A. maculatum, L. 1370*

Dracunculus minor Ges. ap. Lac.

Dracontium minus, Dod.

Arum maculatum, Cord. schol.

Aron aliud folio maculato, Thal.

Arum majus Veronenæ, Lob.

Callæ primum genus Plinii, Dalech. in Plin.

II. Arum maculatum, maculis candidis, vel nigris.

Ari tertium genus, Trag.

Arum nigricantibus lituris signatum, Dod.

Arum, Matth. Lugd. Eyst. majus foliis albis maculis notatis, Cast.

Arum offic. Lob. quoad ico.

Arum maculatum, Tab.

Gichereum sive Gigarum vulgo foliis maculosis,

maculis candidis vel nigris, Cæf.

III. Arum vulgare non maculatum, II = Arum maculatum, L. mill. dict.

Aron, Brunsf. Ges. col. Eyst.

Ari primum genus, Trag.

Arum, Fuch. Tur. Cord. in Dioic. & hist. Ges. hor.

Lac. Lon. Thal. Tab. vulgare, Cam.

Arum Dioscoridi, Ang.

Arum majus, Ger.

IV. Arum minus, Matth. Cast. Lugd. Tab. Ger.

V. Arum Byzantinum, Clus. hist.

Variat foliis quibusdam maculis nigris exilibus distinctis, aliis minime: flos etiam colore variat: nam quod foliis est maculatis, penicillum folliculo inclusum habet, alia candicantem.

VI. Aron maximum Æg. præicum, quod vulgo Colocasia.

Arum Ægyptium, Matth. Ges. h. Dod. Lob. Cast. Lugd. Cam. (qui vult hodie Ægyptiis Colocasia dici) Col.

Colocasia, Ges. hor. Tur. Lugd. Clus. hisp. & hist. Eyst.

II = Arum maculatum, L. A. L. 1370 mill. dict.

VI = Arum Colocasia, Bb 2 mill. dict.

Faba

Faba Ægyptia, Bellonio, cui & Lotus & Faba Ægyptia.

Colocasia quæ faba Ægyptia non est, Ang.

Colocasia, an Aron Ægyptium putatum, Ad.

Culcas, Faba Ægyptia, Alpi.

Aron magnum, Colocasia vulgo. Pampina Paradyfi, Cæli.

Talasse, Javanensibus: Lolade, Malayce: Colcaz. par. 4. Ind. or. c. 6. fig. 15.

Nec fructum nec florem ferre Bellonius asserit: at Engd. ex Mycone cum flore pingit, qui imaginarius potius, ut rectè De Cæsis, Columna: Horti Pisani olim præfectus Casanbonus florem observavit, qui odoratissimus fuit, cum aliarum Aaronis specierum flores forteant.

VII. Colocasia sive Faba Ægyptia veterum, Dioscor. l. 2. c. 128. κίωμα αἰγυπτίου Faba Ægyptia, quam aliqui ponticam vocant, folium habet amplum instar petali florem roseum: radix harundinis radice crassior, quæ κολοκασία vocatur, &c.

Et Theophrastus 4. hist. 10. inter cætera scribit, fabam Ægyptiam in paludibus, caput super caulem esse tivo orbiculato vesparum non absimile, inque singulis cellis singulas fabas contineri, paulo super id eminentes, multitudine plurimum terdecenas: radicem habere validam spinis subhorrentem, &c. Et Plinius l. 21. c. 15. in Ægypto nobilissima est Colocasia, quam cyanon aliqui vocant. Hanc à Nilo metunt, &c. foliis latissimis, etiam si arboreis comparentur, ad similitudinem eorum, quæ Personata in nostris omnibus vocamus: ad eoque Nili sui dotibus gaudent, ut implexis Co-

locasia foliis in variam speciem vasorum, potare gratissimum habeant.

Ex his liquet, Fabæ Ægyptiæ radicem, Colocasiam veteribus dictam fuisse, & minimè à Faba hac Colocasiam separandam: dein radicem non fuisse bulbosam, qualis est Colocasiæ recentiorum, sed arundinaceam & asperam. Quare rectè Doctis, Columna, Aron Ægyptium (sive Colocasia recentiorum) non est Colocasia, seu Faba Ægyptia veterum: Et Cordus in Dioscor. rectè, dum Fabæ Ægyptiæ radicem, Colocasiam dicit. At dum Anguillara, Colocasiam, Fabam Ægyptiam non esse asserit, de Colocasia recentiorum intelligendus est. Verum Matthiolus ne videretur (ut rectè Columna) Fabam Ægyptiam ignorasse, quàm aliàs rectè ab Aro Ægyptio diversam fecit, ex idæa affabre depictam iconem historiæ accomodatam proposuit, non animadvertens vesparum favum minimè rectè fuisse expressum, ut Ciborium (κίβωρον ἢ κίβωρον quasi loculam mentum Dioscoridi) exprimeret, quod etiam genus vasculi & poculi esse apud antiquos, Athenæus refert. Hinc secuti sunt Lac. Lugd. Castor Durantes, Fabam Ægyptiam vocantes & pingentes: Lonicerus item & Durantes sed Colocasiam nominantes. Et Guilandinus vult Matthiolum pro Faba Ægyptia, Arigenus, quod in multis Italiæ locis frequens, perperâ proposuisse.

IX. Fabæ Ægyptiæ Dioscoridis affinis. Fructus peregr. an Faba Ægypt. Diosc. Clus. exot. lib. 2. cap. 13. Fabæ Ægypt. fruct. peregr. Clus. belli respondet, Col.

A R I S A R U M.

AΡΪΣΑΡΟΝ Dioscoridi lib. 2. cap. 198. exigua herbulæ est, cujus radix olivæ magnitudinem implet: majoris quam Aron acrimonia. Plinio lib. 24. cap. 16. Arisarum similis Aro, minor tantum, minoribusq; foliis & utique radice, quæ tamen olivæ grandis magnitudinem implet.

Genera duo Plinio: alba, inquit, geminum caulem: altera unum tantum emittit: utraque medetur ulceribus manantibus, &c.

I. Arisarum latifolium majus.

Arisarum latifolium alterum, Clus. hisp. & hist.

II. Arisarum latifolium alterum.

Arisarum alterum, Ang.

Arisarum Norbonense, Ad. an idem sit cum latifolio Clusii, dubitat Lobel.

Arisarum latifol. Clus. hisp. Dod. Lob. Tab. Ger.

Arisarum primum, Clus. hist.

Arisari alter. genus. Cæs. an potius Aron parvum

ejusdem.

Callæ alterum genus Plinii, Dalech.

III. Arisarum, Thal. in sua Herculia recenset, quod ab aliis Arisari speciebus à Matthiolo exhibitis, diversum sit: quid sit ignoramus.

IV. Arisarum angustifolium, Dioscoridis forte.

Arisarum, Gesap. Lac. Cæs.

Arisarum primum, Ang. alterum, Matth. Dod. gal. Lon. Lugd.

Arisa:

Arisarum angustifolium, Ad. Clus. hisp. & hist.
Lob. Dod. Lugd. Tab. Ger.
Arisarum tenuifolium, Cam.
Pseudoarisarum, Cast.

Variat foliis latioribus aliquando: corniculo
item purpurascēte, aliquando viridi, vel ex pur-
pureo virescente.

A S A R U M.

AΣΑΡΟΝ Dioscoridi l. i. c. 9. quod in coronas non addatur Plinio l. 21. c. 6. monente: quibus & vāpē & αζεία Nardus sylvestris, eod quod odore Nardum emuletur: vel, ut Plinius quod Nardi vim habeat.

I. Asarum.
Asarum, Brunf. Trag. Matth. Fuch. Dod. ut. (Per-
penā, Vulgago) Lac. Cord. in Dioic. & hist. Tur.
Gef. hor. Lon. Cef. Cast. Lug. Thal. Tab. Ger. Eyst.
Asarum baccaris sive Baccatus, Ad. Lob. ico.
Speciem quandam majorem reperiunt, ne-

scio quam verum, Gef. hor. & Camerario, Afa-
rum aliud multo majus usitato & odoratius III
Einsid. en. Geinero teste:

II. Asarina foliis asari.
Asarina, Matth. Cast. Lugd. Tab. Ger.
Tuissilaginē alpinam, Clus. in hist. suspiciatur.

T U S S I L A G O.

BH'XION Dioscoridi l. 5. c. 126. quod tussi medeatur. unde Latinis Tuissilago dicitur. Plinio l. 26. c. 6. Bechion, quae & Tuissilago.

Genera: Plinio duo sunt, sylvestris, foliis majus, uti quam edere, quing, aut septem, sul albidis a terra, superne pallidis, sine caule, sine flore, sine semine, radice tenui: quidam eandem esse Bechion, & alio nomine Chamaleucen putant, & c. Altera, a quibusdam Salvia appellatur, similis verbasco. Sunt qui Plinium posteriori loco, Aethiopia, alii Orminum, alii Sphacelum, intelligere existimant.

I. Tuissilago vulgaris.
Ungula caballina, Brunf. Trag.
Ungula asinina & Lactuca utularia Germano-
rum, Erico Cord.
Tuissilago, Matth. Ang. Fuch. Tur. Cord. in Dioic.
(& Fartarella) Lac. Gef. hor. Lon. Dod. Ad. Lob.
(& Fartara) Cæf. Cast. Lug. (& Tiphii Theoph.
quibusdam) vulgaris, Cam.
Bechion, Dod. gal. Cord. hist.

Tuissilago montana minima, Lob. (qui hanc &
sequentem sub uno titulo pinxit) Lugd.

III. Tuissilago alpina rotundifolia canescens.
Tuissilago, Gef. frac. J. aethiopia p. 2. 1214
Tuissilago alpina 1. desc. 2. ico. Clus. pan.
Tuissilago alpina 1. flore aperto, Clus. hist.
Tuissilago alpina 1. flore candido, Eid.
Tuissilago altera alpina Clusii, Lugd.

IV. Tuissilago alpina folio oblongo: in Phy-
topinace & Prod. descripta. Senecio boreicum s. l. 1212

II. Tuissilago alpina rotundifolia glabra.
Tuissilago alpina 2. Clus. p. an. Asarina Matt. Cl. h.

P E T A S I T E S.

ΠΕΤΑΣΙΤΗΣ Dioscoridi l. 4. c. 108. a forma folii, quod πτερόδες galeri modo amplum. Plin. l. 24. c. 15 Chamaleucen appellasse videtur: his verbis: Chamaleucen apud nos sarranum, sive farsugium vocant: Na situr secus fluvios folio populi, sed ampliore: At l. 26. c. 6. asserit, quosdam putare Bechion alio nomine Chamaleucē dici.

I. Petasites major & vulgaris.
Petasites (costi genus, Galerita) Trag. Fuch. Ang.
Tur. Dod. Cord. hist. Gef. hor. Lac. Ad. Lon. Lob.
(cui an Personata & Perfolata Plinii) Cæf. Lugd.
Tab. Ger. Clus. hist.
Petasites flore punicante, Thal. mas, Cam.

Tuissilago major, Matth. Cast.

II. Petasites minor.
Petasites flore albo, Cam. ep. Clus. hist. candido,
Thal. Jussatego alba l. 1214
Petasites odoratus, Lugd.
Petasites foemina & Leucanthesos, Cam.

C A C A L I A.

ΚΑΚΑΛΙΑ quae & Λεονίτις Dioscoridi l. 4. c. 123. folia proseri candida & fragrantia, florem Bryonia si-
mitem: post excussum florem, grana subnaeuntur: Et Plinio l. 25. c. 11. Cacalia sive Leonice, inter folia gra-
dia, semen margaritis minutis simile dependet: & l. 26. c. 15. Cacalia, grana minuta tribuit. Exei folia magna, &
candida, & locus natalis, quem ipsi in montibus tribuant, competant, qui etiam nostri flores in pappum abeunt,

in quo semen, quod non margaritis simile, sed oblongum, latet, num de nostra intelligendi sint, dubitamus: nisi velimus assentiri Dalechamptio, qui in florum unibilibo, granum rotundum niveum, margarita simile prominere (cui rectè Plinius comparatur) quod excusso flore nudum ut idum, dependat, scribit.

I. *Cacalia tomentosa*: in Phytop. & Prod. descripta. *Jussieu, Jussieu, l. 1. p. 14*

II. *Cacalia foliis hirsutis*.
Cacalia Ghini, in des. Pilati Lugd. du Choul.
Cacalia 1. & vulg. incano folio, Clus. pan. & hist.
Cacalia, Ang. Cai. Lugd. *C. alpina* *l. 1. p. 14*

III. *Cacalia foliis cutaneis acutiorib. & glabris*.
Cacalia, Dalech. in Diosc. Ad. Lob.

Cacalia 2. vel *Cacalia glabro folio*, Clus. hist.
Tussilago alpina, sive montana, Dalech. Lug. cuius flores luteos dicit. *C. alpina* *l. 1. p. 14*

IV. *Cacalię cõgener planta*, Cl. pan. & hist. quid?

LAPPA sive ARCIUM.

APKEION sive *αρκιον* aut *αρκιον* (id est personata, quasi Larva) folia habet cucurbita. majora tamen, duriora, nigriora, & hirsuta &c. Dioscoridi l. 4. c. 107. Persolata Græci Arcium vocant, folia habet majora, cucurbitinis hirsutiora, nigriora & crassiora, &c. Plin. l. 25. c. 9. Genera duo Galeno 6. simp. primum Verbascio simile, quod Diosc. l. 4. c. 106. *Αρκιον* & *Αρκιον* vocat, & Plinio l. 27. c. 5. Arction: Alterum foliis cucurbita, quod Dioscoridis est *Αρκιον* & Plinii Persolata, & etiam Personata, cui folio nullum sit latius, & grandes Lappa fert. At vulgo alia est major, quæ & Arcium & Arctium est Dioscoridis: alia minor, quæ Diosc. l. 4. c. 138. *Σάρδον* (quod flavos capillos reddat) dicitur, & *Σαρδον*, quasi strumarium, hinc quibusdam strumaria nominatur.

I. *Lappa major*, Arcium Diosc.
Lappa major, Brunf. Trag. Tur. Cæs.
Personata, Lac. Lon. Ad. Lob. Lugd.
Personata major, Math. Cast.
Personata, Fuch. Fracast. *Arctium* *l. 1. p. 14*
Bardana sive *Lappa major*, Dod. desc.
Arcium, Ang. Dod. gal. Cord. in Diosc.
Arction personata, Thal.

II. *Lappa rosea*: in Prod. descripta.

III. *Lappa major montana*, capitulis tomentosis, sive Arctium Dioscoridis. *l. 1. p. 14*
Personata seu *Lappa major altera*, Matth. Lugd.
Bardana sive *Lappa major*, Dod. ico.

Arctium montanum in Persolata Plinii, Ad.
Arctium mont. & *Lappa minor* Galeni, Lob.
Arctium, Cæs.

IV. *Lappa montana altera lanuginosa*.
Arctium quorundam, Lugd.

V. *Arctium* ex cod. Cæs. Dod. Lugd. quid?

VI. *Lappa minor*, Xanthium Dioscoridis.
Lappa minor, Brunf. Trag. Ericio Cordo.
Xanthium, Matth. Ang. Dod. ut: Fuch. Tur. Cord.
 in Diosc. & hist. Gei. h. Lac. Lon. Thal. Cæs. Cast.
 Tab. Lugd. *Xanthium strumarium*
Xanthium sive *Strumaria*, Ad. Lob. *l. 1. p. 14*
Bardana minor, Ger.

LIBER SEXTVS.

SECTIO PRIMA.

VIOLA; LEUCOIUM; HESPERIS; LYCH-
NIS & SAPONARIA.

VIOLA MARTIA.

VIOLA, in Dioscoridi l. 4. c. 122. aliis, *ἰὼν ποικιλῶν*, *Viola purpurea*, à floris colore. Theophrastus l. hist. 15. *ἰὼν*, & l. hist. 21. *ἰὼν ποικιλῶν*, *ἰὼν*, *nigram violam*, à florum colore nigricantis purpurea, vocat. Plin. l. 21. c. 6. Ex Violis qua spontè apricis & macris locis proveniunt purpurea, latiore folio statim ab radice carnosio exeunt, foliaq; Græco nomine à cæteris discernuntur, appellata *la*, ut ab his *Iambina* velis. *ἰὼν* Græcis vocatum in Geoponicis Nicander credit, Hermolao referente, quod *Nympha* quadam *Ionia*, florem eum *Jovis* primum monere dederint. Alii *ἰὼν* volum dici, quod cum *Jupiter* puellam *Io* adamatam in vaccam converterisset, terra flore hunc pubulo ejus produxerit, qui propter ipsâ factus, ab ipsa nomen accepit. Hinc Latini *Viola*, quasi *viola*.

Genera plura Plinio, purpurea, lutea, alba: sed de purpureis primum, quarum unum genus apud Dioscoridem & Plinium.

Viola Martia rotundifolia.

I. *Viola Martia* purpurea flore simplici odore.
Viola sativa, Brunf. *V. odorata* L. p. 1324
Viola Martia odorata nigra fœe purpurea, Trag.
Viol. purpurea. Fuch. Matt. Lac. Ad. Cæs. Cast. Lug.
Viola nigra, Dod. Cord. in Diosc. Ger. Clus. hist.
Viola, Lon. & *Viola* nigra, Gesl. hor.

Viola Martia purpurea, Tab. præcox purpur. Lob.
 Flos communiter coloris in cæruleo subnigro
 purpurei: qui cultura grandior fit: quandoq; foliis
 latioribus *Calthæ æmulis*, quæ
Viola Matronalis fl. purpureo, Eyst.

II. *Viola Martia* inodora sylvestris.
Viola syl. Brunf. Ang. inodora, Dod. *V. canina* L. p. 1324
Viola purpurea syl. five canina, Trag.
Viola nigra: syl. species, Gesl. hor.
Viola canina, Lon. Tab. syl. Ger. desc.
Viol. canin. cærulea inodora syl. serotina, Lob. ico.
Viola Martia syl. Thal. martia canina, Eyst.

Flos cæruleus, aliquando pallidus: duplex est,
 altera major foliis majoribus & rotundioribus:
 altera minor, foliis mucronatis oblongis ac stri-
 ctioribus: & Geinerus in monte fracto meminit
 montanæ, quæ solum foliis minoribus & soli-
 dioribus à vulgari differat: est &
Viola martia flore rubro purpurascente, Eyst.

III. *Viola Martia* alba. *V. odorata* B. L. p. 1324
Viola alba, Brunf. candida, Dod. Cæs. fl. albo, Ger.
Viola Mart. candida, Trag. alba, Tab. Eyst.
Viola syl. albo flore, Gesl. hort.
Viola martia alba hort. & cæpest. odora, Lob. ico.

Hæc aliquando odora: aliquando nullo aut lan-
 guido odore: & hæc foliis est gracilioribus.
 IV. *Viola Martia* multiplici flore.
Viola nigra flore pleno, Dod. gal. *V. odorata* L. p. 1324
Viola daisy odion, daisyphyllum malim, Ger. hor.
Viola martia purpurea, Lob. ico.
Viola purp. & alba multiplex, Tab. Ger. Eyst.
Viola flore multiplici, Dod. fl. pleno, Cast. Cam.

Viola cærul. fl. numerosis foliis constantibus, Cæs.
 Variat floris colore purpureo, rubello, candido,
 ex purpureo & albo variegato: hinc
Viola martia alba, fl. multiplici albo: flos albus,
 exterius purpurascens, ut *Viola* variegata dici pos-
 sit, Eyst. est & biflora. *Viola* species Byzantii colli-
 tur, Martiæ similis, sed flore infinitis foliis con-
 structo, & Rosam Damascenam æquante, non solum
 magnitudine sed & odore nostrates superante:
 Costaus in Mesuen, & Cam.

V. *Viola alpina* folio in plures partes dissecto.
 an *Viola montana* laciniato folio, Clus. hist. *V. pumila*, L. p. 1325
 VI. *Viola alpina* purpurea exiguis foliis.
Viola montana 2. Clus. pan. & hist. *V. canina*, L. p. 1325
 an *Viola Martia* folio minore & solidiore, Gesl. de
 Lunar.

VII. *Viola alpina* rotundifolia lutea.
Viola luteola minore flore, Gesl. hort.
Viola montana fl. luteis, Lob. obs. *V. alpina*, L. p. 1326
Viola mont. 1. Clus. pan. & hist.
Viola lutea, Lob. ico. Cæs. Cast.
Viola Martia lutea inodora alpina, Cam.
 Gramen Parma: sialiid. Lugd.

Viola Martia foliis oblongis.
 I. *Viola montana* pumila angustifolia flore
 niveo inodoro. *V. alpestris* L. p. 1325
Viola mont. pumila, Clus. eur. port.

II. *Viola Martia* arborescens purpurea.
Viola arboresc. Matth. Cast. Tab. vel potius re-
 cta, Cam. *V. montana*, L. p. 1325
Viola fruticosa, Gesl. hor.
 Mater *Violarum*, Dalech. Lugd.
Viola elatior, Clus. hist.
Viola erecta fl. cæruleo &
Viola erecta fl. albo, Eyst.
 Flore est ex cæruleo purpurascente, vel ex cya-
 neo abscescente.

III. *Viola tricolor* erecta, an Jovis flos Theo-
 phr. 6. hist. 6.
Viola affurgens tricolor, Dod. Ger.
Viola purpurea: varietas, Ad.
Viola montana surrectis cauliculis, Lob.

IV. *Viola montana* tricolor odoratissima.
Viola montana 3. five tricolor, Clus. pan. & hist.
Viola flâmæ major violaceo colore mixta, Eyst.
 V. *Viola tricolor* hort. repens: an *violæ ynci-*
tricolor Theophr. 6. hist. 6. *V. tricolor* B. L. p. 1326
 Herba Trinitatis, Brunf. Fuch. Lon. sativa, Trag.
 Jacea five flos Trinitatis, Matth.
 Jacea major five *Viola tricolor*, Cast.
Viola flammea, Dod. gal. Cæs.

Viola nigra persimilis, flos trinit. vel heptachrû,
 Gesl. hor.
Viola tricolor, Dod. Clus. Ger.
Viola flammea, coloria calida, Ad. Lob.
Viola flammea seu tricolor major, Lugd.
Viola Trinitatis. 1. Tab.

Flos colore & magnitudine variat: est flore pur-
 pureo & cæruleo: albo & luteo: cum pallido cæ-
 ruleo,

ruleo, purpureus & luteus etiã permiscetur: quãdoque lituris quibuidam notatur: raro flore penitus albo, reperitur, quã est

Viola trinitatis 2. Tab.

Datur quẽ duplo majore flore est coloris unius, nigrã purpurã, & instar holoserici nitente, vel pallido, hinc

Flos trinitatis major violaceus &

Flos trinitatis pallidus major, Eyft.

VI. Viola bicolor arvensis.

Herba Trinitatis fyl. Trag.

fœcea altera, Matth.

fœcea minor, Caft.

Viola nigrã similis arvensis, minor, Gef. hor.

Viola fylvestris, Lob. ico.

Viola flammea minor, Lugd.

Viola trinitatis minor petrã, Tab.

Viola tricolor petrã, Ger.

Hactenus triũ colorum non observavimus, sed candido & luteo, cœruleo & luteo, cœruleo & candido: aliquãdo tamẽ vel totus luteus, vel totus albus occurrit: Alia est valde parva, Augusto florẽs.

VII. Viola montana lutea grandiflora: & Cã.

Viola nigrã perfamilis mont. lutea, Gef. hor.

Viola mont. 3. aliud genus, Clus. pan. & hist.

Viola flammea lutea, Lugd. V. cœrulea L. 1326

Viola Martia arborecscens lutea, Tab.

Viola flammea major pallido colore mixta, Eyft.

Flore est luteo, sed magna ex parte lineis purpureis intermixtis: aliquando sine lituris: rarius florea albo reperitur.

IX. Viola montana lutea foliis non crenatis.

Viola fyl. longifolia, Tab.

Viola martia lutea, Ger. defc.

LEUCOÏUM NON BULBOSUM.

ΛΕΥΚΟΪΟΝ Dioscoridi l. 3. c. 138. id est, Viola alba, non ratione florum, sed potius à canitie cinericœve foliorum colore: quãvis differentiam in floribus ostendat siquidem aut cœrulei, aut albi, aut purpurei, aut utri reperiantur. Plin. l. 21. c. 6. Violas luteas & albas agnoscit.

Leucoïum incano folio hortense.

I. Leucoïum incanum majus.

Viola candida, Trag.

Leucoïum album, Matth. Lob. ob. Lug. Tab. Ger.

Leucoïon, Dod. gal. Gef. hor. Ad.

Viola matronalis alba, Fuch. Tur.

Viola domestica, Ang.

Leucoïum candidum majus, Dod.

Viola alba, Lob. ico.

Viola alba, quã & matronalis, Cæs.

Leucoïum album hortense fruticosum, Cam.

Leucoïum flore albo simplici, Eyft.

Flore est albo, vel cinericeo.

II. Leucoïum purpureum vel rubrum.

Viola purpurea, Trag. Lob.

Viola matronalis purpurea, Fuch. Tur.

Leucoïum purpureum, Matt. Dod. gal. Lug. Tab.

Leucoïum rubrum & purpureum, Cam.

Viola matronalis floribus rubentibus, aut ad purpuram inclinantibus, Cæs.

Leucoïum flore rubo simplici, Bry, Eyft.

Flore est rubente, ex purpura puniceo, violaceo, ex cœruleo purpureo, in summa ob colorem diluïorem & saturatiorem differentiẽ aliquot sunt: hinc

Viola matronalis purpurea, alia punicea, Fuch. Tur. Lugd.

Leucoïum purpureum, & aliud violaceum, Tab.

At cœrulei coloris in hoc genere hactenus non vidimus, licet Dioscorides author sit, nisi forẽ id verbum superfluum fuerit.

III. Leucoïum incanum minus.

Viola alfofa & minor, Trag.

Leucoïum candidum minus & annuum, Dod.

Floribus est candidis, rubentibus, puniceis, à prioribus magnitudine differentibus, & quod hoc annuum sit. *Cheranthus annuus, L. 928*

IV. Leucoïum incanum majus multiplex.

Leucoïon duplis floribus, Ad.

Leucoïum five Viola purpurea, fl. pleno, Lob. ico.

Leucoïum multiplici flore, Dod.

Flos est vel saturatoris, vel diluïoris purpurã, vel purpuro violacei, vel albi: hinc

1. Leucoïum flore rubro pleno, Eyft.
2. Leucoïum flore purpureo pleno, Eyft.
3. Leucoïum five Keyri purpuro violaceum pleno flore, Swer.
4. Leucoïum flore albo pleno, Bry, Eyft.
- V. Leucoïum incanum majus variegatũ simplici flore.

Hoc varium est & permixtum maculis in albo rubris, vel purpureis, aut quasi striis inæqualibus notatum: hinc

1. Leucoïũ varieg. alb. rubris maculis, Bry, Eyft.
2. Leu-

1, 11, IV, V = *Cheranthus incanus*

11 = "

L. 925
Annus. L. 925

2. Leucoium variegat. purpureis maculis, Eyst.

VI. Leucoium incanum majus variegat. pleno flore.
Leucoium five Keyri viola purp. variegata, Swer.
Ethoc varium est.

1. Leucoium purpureum variegatum sanguineis maculis signatum, Bry.

Leucoium purpureum variegatum flore pleno, Eyst.

2. Leucoium five Keyri violaceo purpureum pleno flore, lineis viridibus distinctum, Swer.

3. Leucoium pleno flore album, sanguineis maculis signatum, Eyst.

4. Leucoium pleno flore album purpureis maculis signatum, Eyst.

VII. Leucoium livide rubente colore.

Leucoium melancholico colore, Eyst.

Leucoium incanum maritimum.

I. Leucoium maritimum latifolium.

Tripodium, Ang.

Leucoium marinum alterum latifolium, Lob. Lug.

Leucoium marinum caeruleo purpureum, Tab.

Leucoium marinum latifolium, Ger. marinum aliud, Cam.

an Leucoium maritim. minus, Helperis quorundam, Lugd.

II. Leucoium maritimum sinuato folio.

Leucoium marinum purpureum, Gef. hor. Ger.

Leucoium maritimum majus, Ad. Lob. ico. Cluf. hisp. & hist. desc. Lug. Cam. *Cheranthus sinuatus* L. 904

Leucoium marinum majus purpureum, Tab. *Cheranthus sinuatus* L. 904

Flos diluitoris purpuræ, ad vini rubri facem tendente.

III. Leucoium maritimum angustifolium.

Leucoium marinum minus, Cluf. hisp. & hist. Ad.

Cam. Tab. Ger. *Cheranthus sinuatus* L. 905

Leucoium angustifolium, Lob.

Leucoium syl. angustifolium, Dod.

Flores sunt dilute purpurei, quandoque rubri: & luteis reperiri Lob. & Tab. scribunt hinc

Leucoium marinum minus luteum, Tab.

Leucoium marinum minus, Ger.

IV. Leucoium maritimum repens.

Viola marina repens, Eyst. ico.

An ex semine prioris in horto natum: cum in

horts satum longioribus quidem sit cauliculis:

sed in terram reflexis, folio latiore, flore purpureo, totaque ætate floreat.

V. Leucoium maritimum candidum.

Keiri marinum flore candido, Lob. ico.

Leucoium marinum majus, Cluf. hist. ico.

VI. Leucoium maritimum minim. quod 6. est in Prod.

VII. Leucoium saxatile thymi folio hirsutum caeruleo-purpureum. *Alyssum hirtellum* L. 908

Lithoreo-leucoium minimum supinum, Col.

Leucoium Creticum.

I. Leucoium Creticum thalpisfolium.

Leucoium marinum Creticum 1. Cluf. hist.

Flos rubet mox ex caeruleo purpurascit.

II. Leucoium Creticum foliis oblongis crenatis.

Leucoium marinum Cret. 3. Cluf. hist.

III. Leucoium Creticum floribus minoribus.

Leucoium marinum Creticum 2. Cluf. hist.

In hoc flores prioris dimidio minores, prostrati albi, paulatim purpureum contrahentes.

IV. Leucoium Creticum spinosum incanum luteum. *Verbascum spinosum* L. 284

Leucoium Creticum spinosum, Cluf. hist.

Glattivida Cretensium, Belli, ep. 3. & 4. ad Cluf. Cluf. hist. ap. alt. ad.

Glattivida prima Cretica, Ponæ.

V. Leucoium Creticum minimum folio subrotundo.

an Leucoium Creticum, Ponæ Ital.

Hæc quinto loco in Prod. describitur.

Leucoium luteum folio hirsuto.

I. Leucoium alyfoides clypeatum majus.

Lunaria aspera, Gef. *Alyssum clypeatum* L. 909

Alysson Dioscoridis, Dod. Cam. Lugd. cui &

Alyssum Dalechampii fig. duplici.

Alysson Diosc. putatum, Lob.

Alyssos, Gef. hor. & Lunaria Græca similis.

Lunaria Græca 3 Cæf.

Leucoium montanum lunatum, Col. (nit.

Minoris & congeneris plantæ Columna memi-

II. Leucoium alyfoides clypeatum minus.

Leucoium peltatum Romanum minus, Col.

III. Leucoium incanum siliquis rotundis.

Erica peregrina, Cluf. hisp. & hist. Lugd. *Alyssum annatum* L. 907

Leucoium marinum Patavinum, Lob.

Leucoium marinum luteum majus, Tab. Ger.

IV. Leucoium luteum erucæ folio.

Leucoium terrestre majus, Col.

V. Leucoium luteum syl. hieracifol. quod 3. in Prodromo. *V = Erysimum hieracifolium* L. *hinc. det.*

Leucii lutei syl. species, Thal.

Leucoium syl. inodoru fl. parvo pallidior, Eyst.

VI. Leucoium luteum montanum serrato folio.

Leucoium luteum mont. Ponæ Ital.

Leucoium folio viridi.

I. *Leucoium album* odoratissimum folio viridi: quarto loco in Prod. descriptum.

Leucoium rarius fl. albo odorato, Cam.

Leucoium fruticosum fol. viridi, flore albo odorato Camerarii, Eysf.

II. *Leucoium luteum max.* foliis tuberculis oblitis.

Flos Cheyri Eystettenensis maximus, Eysf.

Flores amplitudine thalerum Philippicum superant.

III. *Leucoium luteum mag.* flore r. loco in Prod. desc. *Cheiranthus cheiri* B. 6. 924

Flos Cheyri simplex medius, Eysf.

IV. *Leucoium lut. serrato* folio fl. grandiore: 2. in Prod. *Cheiranthus cheiri* v. 6. 924

V. *Leucoium luteum* vulgare.

Leucoium, Brunf. Cord. in Diosc. Lac.

Viola lutea, Trag. Fuch. Dod. gal. Cæs. Ger.

Viola petraea lutea, Tab. *Cheiranthus cheiri*

Leucoium aureum, Matth. Lugd. 6. 924

Leucoium luteum, Fuch. ico. Dod. Ad. Lob. Cast. Cam.

Leucoium sativum luteum, Clusf.

Keiri vel Cheiri, Gef. hor. Lon.

Flos Cheiri simplex minor, Eysf.

Quibusdam *φλογιον* Theophr. quod totus flos flammei, id est lutei coloris sit: luteum enim colorem flammeum dici, ex Plin. l. 2. c. 8. colligunt.

VI. *Leucoium luteum pleno flore* majus.

Viola lutea multiplex, Lugd. Ger. *C. cheiri* 6. 924

Leucoium flore luteo pleno majus, Eysf.

VII. *Leucoium pleno flore minus*. = v. var. 8
Leucoium sive Keiri duplici flore, Ad. Lob. ico.

Leucoium luteum flore multiplici, Dod.

Viola petraea lutea multiplex, Tab.

Leucoium flore luteo pleno minus, Bry, Eysf.

VIII. *Leucoium luteum sylv. angustifolium*.

Viola lutea sylv. Trag.

Leucoium sylv. minus, Gef. hor.

Leucoium sylv. Clusf. pan. & hist. Cam. Taber.

Ger. *Cheiranthus cheiri* v. 6. 924

Leucoium sylv. flore luteo, Bry.

IX. *Leucoium palustre flore subcaeruleo*.

Gladiolus palustris, Clusf. cur. post.

VIOLA MATRONALIS SIVE HESPERIS.

VIOLA MATRONALIS, quod à Matronis in hortis colatur dicta, apud Plinium L. 21. c. 7. *Hesperis* censetur, cum hæc *Viola* noctu magis oleat, quod sua Plinius tribuit, addens, inde nomen invenisse.

I. *Hesperis hortensis*.

Viola alba, persica Hermolai, Trag.

Leucoium & Viola purpurea, Fuch.

Leucoium Diosc. album, purpureum, Fuch. ico.

Viola alba, Tur. *N. matronalis* 6. 927

Viola matronalis, Gef. hor. Dod.

Viola purpurea & alba, Lugd.

Viola matronalis sive Damascena, Ad. Lob.

Viola sylv. alba & purpurea, Cæs.

Hesperis 3. Clusf. hist. ico. nostra, Cam.

Viola Damascena flore purpureo, Swær.

Variat colore floris, candido, dilute purpureo, rubro: habetur & tota minor floribus albis & suavissimi odoris: hinc

1. *Viola hyemalis fl. purpureo*, Tab. Ger.

Viola matronalis flore purpureo, Eysf.

2. *Viola hyemalis alba*, Tab. Ger.

Viola matronalis flore albo, Eysf.

II. *Hesperis hort.* flore viridi: hæc magnitudine, quo ad omnes sui partes, à vulgata differt, flore est viridi & inodoro.

III. *Hesperis montana pallida* odoratissima.

Hesperis prima & montana, Clusf. pan. & hist.

III. *N. matronalis* 6. 927

Viola sylv. species, Cæs.

Hesperis pannonica, Cam.

Variat ex semine nata, nonnulli flores maternum colorem retinent, alii aut dilutius pallescunt, aut magis obsolete acquirunt, crebris venis ex atro purpurascensibus difcurrentibus.

IV. *Hesperis sylv. inodora*.

Hesperis 2. & el altera pannonica, Clusf. pan.

Hesperis 3. Eid. hist. desc. *N. matronalis* 6. 927

V. *Hesperis sylv. flore parviori* in Prod.

VI. *Hesperis peregrina* filiquis articulatis.

Hesperis Syriaca, Cam. Clusf. hist.

Leucoium Syriacum, Cam.

Leucoium melancholicum quibusdam.

Hesperis Syriaca Rauwolfii, ab hac non videtur aliter differre, quam quod strigosior sit, quod forte loci ratione contingit.

VII. *Hesperis filiqua corniculata fl. obsoleteo*.

Leucoium corniculatum taxatile, Col.

VIII. *Hesperis villosa flore obsoleteo filiqua brevi*.

IX. *Hesperis sylvestris* hirsuta foliis Hieracii: 2. in Prod.

VIOLA LUNARIA.

VIOLA ratione florum, LUNARIA verò à siliquarū forma dicitur, quæ lata, plana & propemodū rotūda sunt, & Lunā non salsatā, sed propè completā referunt: vel à siliquarum splendore, quæ per siccitatem nitent.

I. Viola Lunaria major siliqua rotunda.
Viola latifolia, Dod. Clus. pan. Lugd.
Bulbosa folliata, Officinarum Bolhanac, Ad.
Lunaria Græca, Lō. Cæs. Lob. Cast. rotūda, Ges. h.
Lunaria major, Cam.
Bulbonach (à radicibus bulbosis) Ges. hor.
Viola lunaris 1. Tab. Ger.
Thlaspi montanum, Ges. hor.
Lunaria Græca annua, Eyst.
Thlaspi alterum Cratevæ quibusdam.
Variat florum colore & odore: colore purpureo, subcæruleo: odore, uni flores odorati, alteri inodori sunt.

II. Viola Lunaria major altera: & Cam.
Viola latifolia altera, Dod. Lugd.

Præcedente minor & flore albo est.
III. Viola Lunaria major siliqua oblonga.
Lunaria Græca siliquis longis, Ges. hor. Thal.
Lunaria Græca siliquis oblongioribus, Thal.
Lunaria odorata, aliis Lunar. Græca major, Ges. hort. *Lunaria perennis L. 911*
Lunaria Raphanitis, sive Bolbonac, radice rediiva, Lob. ico.
Lunaria Græca altera, Cæs.
Viola latifolia, Clus. hist.
Viola lunaris 2. Tab. longioribus siliquis, Ger.
Lunaria Græca perennis, Eyst.
Flores ex albo subcærulei: siliquæ longiores, laminosæ, ita ut aliquando tres membranulæ separatae suis seminibus annexæ divelli possint.

LYCHNIDES.

ΛΥΧΝΙΣ, id est, Lucernula. Dioscoridi l. 3. c. 114. & 115. duæ species, altera λυχνης σφαιροεικής, Lychnis coronaria: altera λυχνης ἀγριας. Lychnis sylvestris dicitur. Primam, Lychnidem coronariam à recentioribus nominatam, videtur Theophrastus 6. hist. 7. Lychnidem vocasse: & Plinius l. 21. c. 4. Lychnis & Rosa Græca censetur: cuius Lychnis agria, Antirrhinum est. Recentiores, Lychnidis nomen plurimis imposuere, de quibus ordine.

Lychnis flore coccineo.

I. Lychnis hirsuta flore coccineo major.
Ocymoides peregrinum, Ges. hor. vel flos Hierosolymitanus, aliis Creticus: vel Croceus, Eid. ap.
Flos Constantinopolitanus, Dod. Lugd. miniatus, Eyst. *L. Chalcedonica L. 625*
Lychnis Chalcedonica sive Constantinopolitana miniata, Ad. Lob. (Cæs.)
Lychnis fortè aliquorū coccineo colore splendens, an Flos Scarlati, Lon.
Lychnis Chalcedonica, Tab. Ger.
Lychnis Constantinopolitana, Cast. ap. Cam.
Lychnis byzantina minuto flore, Clus. hist.
Colore variat, communiter coccineo colore splendet: vel eroceo est floris Calendulæ colore, vel liliis purpurei, subinde candidi: etiam incarnatus: hinc
Flos Constantinopolitanus albus, &
Flos Constantinopolitanus incarnatus, Eyst.
Flos aliquando variegato: rarius flore pleno. Alia est flore ex puniceo purpurascens, foliis lævibus ac mollibus: est & miniato, quæ
Lychnis Chalcedonica colore orengiaca, Swær.
Flos Constantinopolitanus miniatus, Eyst.

Hæc quibusdam veterum est λυχνης: aliis φάξ Theoph. 6. hist. 6. Aliis πείθ & apud Theoph. 6. hist. ult. ejus duo genera: unū cui flos hyacintho similis: alterū decolor, album. Idem & Plin. l. 21. c. 6. habet: iunt etiā qui Rosam Græcā Plinii velint.
II. Lychnis flore coccineo minor.
Ocymoidis peregrini species minor, Ges. hor.
Flos Constantinopolitanus minor, Dod.
Flos coccineus, Lugd.

Lychnis coronaria.

I. Lychnis coronaria Diosc. fativa.
Rosa mariana fativa, Trag. *Agrostemma coronaria L. 625*
Lychnis, Matth. Lac. Cam.
Verbascum montanum, Cord. in Diosc.
Lychnis fativa, vel coronaria, Dod. gal. Ges. hor.
Lychnis coronaria, Lon. Ad. Lob. Dod. Cæs. Lug.
Flamma vel Flammula Jovis, Ges. hor.
Jovis flos Theoph. Eidem.
Flos colore variat: est rubro veluti flammeo fulgens, est dilute rubente: habetur & albo: item floribus albis, lineis vel punctis rubris variegatis: & incarnatis punctatis: hinc
1. Lychnis candida, Lob. ico.
Lychnis coronaria alba, Tab. Clus.

Lychnis coronaria fl. albo simplici, Eyft.
 2. Lychnis coronaria rubra, Tab. Ger.
 Lychnis coronaria flore rubro simplici, Eyft.
 Lychnis rubra, Lob. ico.
 3. Lychn. coronaria fl. incarnato pūctato, Eyft.
 4. Lychn. coron. fl. incarnato nō pūctato, Eyft.
 II. Lychnis coronaria fativa multiplex.
 Lychnis altera rubra, Lob. ico. flore pleno, Cam.
 Lychnis coronaria floris foliolis multiplicatis,
 Dod.
 Lychnis flore rubro pleno, Bry.
 Lychnis, Swert.
 Lychnis coronaria flore rubro pleno, Eyft.
 Solum eam quæ flore rubro est multiplicem no-
 tavimus.
 III. Lychnis coronaria sylvestris.
 Lychnis sylvestris, Matth. *Agrastemma* *flor. jnn*
 Lychnis coronaria ruri nata, Ad. *L. 625*
 Lychnis syl. urbanæ similis, Cast.
 Jovis florem syl. reperiri ait Matth. Ges. hor.
 Hanc in Rhætia alpibus, flore hortensi odora-
 tiore inveniri, Ges. hort. meminit.
 IV. Lychnis sylvestris alba simplex.
 Rosæ marianæ similis tertia, Trag.
 Ocymastrum seu ocymoides, Matth. Lac. Tab.
 Cast. *L. d. roica* *β.* *L. 626*
 Ocimoides, Ges. hor.
 Ocimoides majus, Cæf. Lugd.
 Lychnis syl. alba, Dod. gal. Cam.
 Lychnis syl. altera, Ad.
 Struthio similis *Walckenraut* / Lon.
 Basilicum sylvestre, Cast. ap.
 V. Lychnis alba multiplex.
 Lychnis syl. multiflora, Ad. *L. d. roica* *γ.* *L. 626*
 Lychnis multiflora Anglica, Penæ, Lugd.
 Lychnis alba syl. Lob. ico.
 Ocymastrum multiflorum, Ger. Tab.
 Lychnis flore albo, Bry & Swert.
 Lychnis syl. flore pleno albo, Eyft.
 VI. Lychnis prolifera flore viridi.
 Lychnis agrestis abortiva, multiplici viridi flore,
 Lob. ico.
 Ocymastrum fl. pleno viridi, Cam. ep. Matth.
 VII. Lychnis syl. five aquatica purp. simplex.
 Rosæ marianæ similis quarta, Trag.
 Ocimoides purpureum, Ges. hor. rubrum, Thal.
 Ocymastrum rubrum, Tab. *L. d. roica* *δ.* *L. 626*
 Lychnis syl. purpurea, Dod. Lugd. rubra, Cam.
 Lychnis syl. rubello flore, Ad. Lob.

Melandryum Plinii genuinum, Cluf. hist.
 Lychnis sylvestris, Eyft.
 Mas in hoc genere, cui apices è medio flore pro-
 minent: fœmina cui nulli, idque in utroque colo-
 re: nam & mas albus purpureusque reperitur, &
 fœmina similiter, Ges. hor.
 IIX. Lychnis purpurea multiplex.
 Lychnis syl. in hortis plantata flore pleno, Dod.
 & Ges. in Ocimoides.
 Lychnis agrestis multiflora, Ad. Lob. ico.
 Ocymoides flore pleno, Cam. ep. Matth. & hort.
 Lychnis flore rubro pleno, Swert.
 Lychnis syl. flore pleno rubro, Eyft.
Lychnis segetum.
 I. Lychnis segetum major.
 Nigella, Brunf. vulgaris, Lac.
 Githago Rosæ marianæ 6. genus, Trag.
 Lolium, Fuch. *Agrastemma githago* *L. 624*
 Lolium quibusdā flore parvæ rosæ, Cord. in Diosc.
 Anthemion, Dod. gal.
 Pseudomelanthium, Matth. Lac. Lon. Ad. Lob.
 Cast. Lugd. Thal. Ger.
 Nigellastrum, Dod.
 Lychnis alia inter triticum, Cæf.
 Lychnis arvensis, Tab.
 Flore est communiter rubescente, rarissimè al-
 bo: hinc
 Pseudomelanthium fl. rubescente &
 Pseudomelanthium fl. albo, Eyft.
 Nec Lolium, nec Melanthium est: quibusdam
αὐτῶν φωνῶν Theoph. 7. hist. 9.
 II. Lychnis segetum minor.
 Alsine corniculata, Cluf. hisp. & hist. Lob. Cast.
 Lugd. Tab. Ger. *Cerastium trichospermum* *L. 628*
 III. Lychnis segetum rubra foliis perfoliata.
 Polygonaton five *Lydwortch* / Trag. ico.
 Thamecnemon, Cord. hist.
 Vaccaria, Dod. Ges. hor. Ger.
 Lychnis quibusdam, nonnullis perfoliata rubra,
 Ges. hor. *Salsomaria v. c. lura* *L. 585*
 Glastum, Ang.
 Glasto similis inter segetes, Cæf.
 Ifatis syl. Vaccaria dicta, Ad. Lob. Lugd.
 Vaccaria rubra major & minor, Lugd.
 Myagrum, Vaccaria quorundam, Tab.
 Conurdum Plinii quibusdam, l. 26. c. 5.
 Variat magnitudine: foliis item latoribus & an-
 gustioribus: floris colore rubro, pallido: hinc tres
 figuræ apud Lugdunensem.

Lychnis sylvestris.

I. *Lychnis* fyl. quæ Been album vulgo.
 Lupinus & Smilax hortensis, Brunf. ico.
 Polygonaton & Rosa mariana ꝑ. Trag.
 Polemonium, Dod. gal. Lac. Cast. Lugd. Thal.
 Polemonia, Cæf. ꝑ. *Lycalis* *phlox* *phlox*
 Polemonium pratense nostrum, Gef. hor.
 Been album, Gef. hort. Dod. Ger.
Lychnis fyl. Lon. Eyst. ico.

Papaver ipumeum (propter asperginem sputo similem) Ad. Lob. (cui & *Ocymaltrum* alterum) Cam.

Herba articularis, Tab.

Melandrium Plinii quorundam, Cluf. hist.

Duum generum: 1. in pratis albicante flore: 2. in montibus, flore ex viridi purpurascente. Est etiam alia foliis latioribus, alia angustioribus & acutioribus.

II. *Lychnis* fyl. latifol. caliculis turgidis striatis.
Lychnis fyl. 3. Cluf. pan. at 2. in hist. *Silene* *andrea*
Lychnis fyl. 3. caliculis striatis, Lob. Lugd. Tab.
Lychnis cauliculis striatis, Ger.

III. *Lychn.* fyl. angustifol. caliculis turgidis striatis. *Silene* *conica* L. 598
Lychn. fyl. altera incana cauliculis striatis, Lob. Lugd.

IV. *Lychnis* flore obsoleto autumnalis caliculis turgidis.

V. *Lychnis* frutescens myrtifolia, Been albo similis. *Silene* *fruticosa* L. 597
Ocymoides fruticosum, Cam.

Lychnis fyl. semper virens, sive *Ocymoides* arboreum semper virens, Cluf. hist.

VI. *Lychnis* noctiflora.
Ocymoides noctiflorum, Cam. quod noctu tantum odorem explicet per ætatem: autumnum vero inodorum. *Silene* *noctiflora* L. 599
Ocymastrum noctiflorum, flore albo, Eyst.

VII. *Lychnis* fyl. pluribus foliis simul junctis.
Lychnis fyl. prima, Cluf. hisp. Lob. Lugd. Tab. Ger. *Silene* *heptaphylla* L. 601
Lychnis fyl. octava, Cluf. hist.

VIII. *Lychnis* maritima repens. *Silene* *maritima* L. 596
Lychnis marina Anglica, Ad. Lob. Lug. Tab. Ger.
Lychnis viscosa.

I. *Lychnis* montana viscosa alba latifolia.
 Floris cuculi syl. genus, Trag.
 Johes. Steinhornch/ id est, Saxifraga elatior, Lon.
 Polemonium petragrum, Ger.

Silene *melanura* L. 596

Lychnis fyl. 2. vel albo flore 1. Cluf. pan. at fyl. 9. in hist.

Lychnis fyl. Tab. flore albo, Eyst.
Ocymoides minus sive album, Lugd.
 Ἰέριον album, Thal.
Odontis quorundam flore candido, Cam.

II. *Lychnis* viscosa alba angustifolia major.
 Caryophyllis minimus humilis alter exoticus, flore candido amæno, Lob. ico. *Silene* *melanura* L. 602
Lychnis fyl. 3. vel albo flore 2. Cluf. pan. at fyl. 10. in hist.

III. *Lychnis* viscosa alba angustifolia minor.
Lychnidis fyl. tertia secunda species, Cluf. pan. vel 10. alba species, Eid. hist.

IV. *Lychnis* fyl. viscosa rubra angustifolia.
Lychnis fyl. 1. vel flore rubro, Cluf. pan. fyl. 4. Eid. hist. L. *vacans* L. 625

Lychnis fyl. purpurea, Tab.
 Ἰξικαυλον Heperis quorundam, Thal.
Lychnis viscosa fyl. flore incarnato, Eyst.

V. *Lychnis* fyl. viscosa rubra altera.
 Mucipula, Ad. Lob. cui & *Silene* Theoph. Al- droando. *Silene* *meaphota* L. 601.

Lychnis fyl. 4. Cluf. hisp. Lugd. Tab.
Lychnis fyl. 3. Cluf. hist.

Viscaria, Cast.
 Viscago major, Cam.
Lychnis fyl. incana, Ger. ico.

VI. *Lychnis* viscosa purpurea latifolia lævis.
 an Flos Constantiopolitanus alter minor, Gef.
 Armerius flos 3. Dod. 8. at in folio 4.
Lychnis fyl. 2. Cluf. hisp. Lugd.

Lychnis fyl. 1. Cluf. hist. *Silene* *armeria* L. 602
 Mucipula, sive Armoraria altera, Lob. Lugd.
 Asfine purpurea, Lugd.

Lychnidis forte antiquorum 3. genus, Cæf.
 Mucipula, Cam.
 Viscaria fativa, Tab.

Aliis Been rubrum: aliis Centaurium minus purpureum viscosum: reæt ad *Lychnidem* refertur, cū Diof. l. 3. c. 9. Centaurium dicat flore *Lychnidis*.

Variat floribus colore, communiter est purpureo, rarius albo reperitur: hinc Mucipula flore rubro & Mucipula flore albo, Eyst.

VII. *Lychn.* viscosa foliis brevi lanugine asperis.
Lychnis fyl. r. ex femine nata, Cluf. hist.

VIII. *Lychnis* viscosa floribus foris purpurascens, intus albis.

Lychnis fyl. 2. ex femine nata, Cluf. hift.

IX. Lychnis viscosa fol. lanuginosa, fl. carnis.

Lychnis fyl. 3. ex femine nata, Cluf. hift.

X. Lychnis viscosa flore muscoso.

Muscipula sive Viscaria altera flore muscoso, Ad.

Muscipula altera flore muscoso, Lob. Lugd.

Muscipula sive Armoria altera, Lob. ico.

Sesamoides magnum Salmanticum, Cluf. hisp. & hift. Tab. Cam. Ger.

Κεραφόιδον, Thal.

Viscago, Cæs. major, Cam.

Otites, Lychnidis fyl. genus, Tab.

Eodem femine duæ nascuntur: 1. flore majusculo, quæ sterilis: 2. seminifera, minore flore.

XI. Lychnidi præcedenti affinis foliis lini.

Sesamoides Salmanticum parvum, Eyst.

an Sesamoides Salmantici secundum genus, quod Behen floris parvi appellatione accipit, Cluf. hift.

XII. Lychnis plumaria Tab. quid? an Muscipula flore muscoso.

XIII. Lychnis auriculæ Urfsi facie: in Prod.

Lychnis fyl. latifolia, Cluf. hift.

Lychnis hirsuta.

I. Lychnis fyl. campanulæ flore.

Lychnis fyl. species Myconi, Lugd.

II. Lychnis fyl. lanuginosa major.

Lychnis fyl. 5. Cluf. hisp. & hift. Lugd. Tab.

Lychnis fyl. hirta, Lob. Ger.

III. Lychnis hirta angustifolia Cretica.

Lychnis fyl. 7. Cluf. hift.

Ocimoides minus flore rubro Cadiç à Casabona.

IV. Lychnis fyl. lanuginosa minor.

Lychnis fyl. 6. Cluf. hisp. & hift. Lugd.

Lychnis fyl. hirta minima, Lob. Ger.

Lychnis fyl. minima, Tab. *3. d. quæque rubra 6. 575*

V. Lychnis fyl. minima exiguo flore: pro 2. in Prod. describitur.

VI. Lychnis incana repens.

Ocimoides Lychnitis, Col. *Cerastium repens 6. 64*

Lychnis alpina.

I. Lychnis vel Ocimoides repens montanum.

Cneoron, Matth. cui & Cneoron album.

Cneoron aliud Theoph. Matth. Lugd.

Myuros Aëtii, Ang. *Saponaria veymardes 6. 585*

Ocimoides alpium, Ges. hor.

Ocimoides repens, Cam. polygoni folio, Ad.

Lob. Lugd.

Ocimoides alterum genus parvum, Cæs.

Saponaria minor, Dalech. Lugd.

II. & III. Ocimoidis angustifolii flore rubello: & aterius flore suaverubente, ex monte Arba meminit Cam. sed quid?

IV. Lychnis alpina pumila folio gramineo, sive Muscus alpinus Lychnidis flore.

Muscus floridus, Ges. epist. & Fracto.

Caryophyllus pumilio alpinus, vel 7. Cluf. pan. at in hift. fyl. 9. *Silene cælia 6. 603*

Ocimoides muscosus, Ponæ.

Flos colore variat, est carnei sive rubri dilutioris: reperitur & totus niveus.

SAPONARIA.

SAPONARIA dicta, quod Saponis vicem præbeat ad pannos purgandos: Quibusdam Struthium Diosc. l. 2. Sc. 193. qui vulgo norum scribit, quod sillonis purgandis lanis intantur. Plin. l. 19. c. 3. Radicula lavandis lanis succum habet. mirum quantum conferens candore mollietq; addit Struthion Græcos vocare. florere estate. gratam aspectu: verum sine odore spinosam, & caule lanuginoso: semen et nullum esse (cui Columella versus repugnat: a Syrijs, venit quæ femine radix) radicem magnam, quæ concidatur ad dictum usum. Et l. 24. c. 11. singentibus & Radiculis arumis præparat, quam Struthium vocari diximus à Græcis. Hac Saponaria quæ tæ convenirent, nisi spinosam diceret. Nonnullis triecolaris Plinii l. 22. c. 16. Sunt qui Alisma Diosc. l. 3. c. 169. censent, cui: multas Alismatis notas habeat.

I. Saponaria major lævis.

Saponaria, Trag. Lac. Ges. hor. Dod. Ad. Lob. Cæs. Tab. Cam. Ger. Eyst.

Viola agrestis, Trag.

Struthium, Fuch. Lon. Thal. Lug. sativum, Fuch. ico.

Saponaria major, Lugd.

Floris color communiter dilute purpureus, aliquando ex roseo rubet: nonnunquam candidus est: interdum pro floribus sunt copiosiores ramuli foliacei, paucis floribus intermixtis.

II. Saponaria cōcava Anglica: in Prod. descripta. Gentiana concava, Ger. *S. hybrida l. 584*

III. Saponaria frutescens oleæ folio.

Saponaria altera fruticosior ex Sicilia, Cæs.

an Saponaria Apula, Claudino.

IV. Saponaria Lychnidis folio flosculis albis an Conditi Arabum. *S. alpina struthium 6. 583*

Struthion Diosc. sive Radicula & Lanaria vulgo Neapoli, quia succo foliorum & radicem ad lanas purgandas intantur, Imperato, qui ad nos venit.

SECTIO SECUNDA.

DE CARYOPHYLLEIS FLORIB. SIVE ARMERIIS.

CARYOPHYLLEUM florem ab odore Caryophyllorum, recentiores nominarunt: Hunc alii Cantabricaem Plinii l. 25. c. 8. que in Hispania à Cantabris Divi Augusti tempore reperta fuit, esse volunt. Alius est Vetonica sive Betonica altera, inter notha Dioscoridis: nec forte ineptia. Aliis herba tunica; quibusdam Iphium Theoph. 6. hist. 2. & 7. ejusdem 12. sed male. Quidam inter Saxifragas numerant, præsertim sylvestre genus, quam Gal. 5. tenend. sanit. Saxiphagon appellasse videtur: nam & sylvestris nostra calculum frangit & educit, quod Galenus de Cestri seu Betonica in Gallia proveniente, testatur, Hermolao not. ante. Fortè & Theoph. 6. hist. 1. & 6. per Jovis florem; inter coronarios frutices minutis foliis conditum, cujus flos sine odore tantum in coronarum usu, sylvestrem Caryophyllæam intellexit. Armerii flores dicuntur, à Gallico nomine Armoires & Armoires.

Genera summa duo sunt: Altilis & Sylvestris. Altilis species multa, magnitudine, colore & foliorum numero differentes: flores namq; sunt vel minores, vel mediæ, vel majores, vel maximi: vel multiplici, vel simplici florum textura, majoribus vel minoribus foliis constantes. Sunt colore nivei, diluta purpura candidantes, croceo rutilantes, miniat: aut versicolores, ut candidi & crocei, candidi & rubei, candidi rubris punctulis aspersi: rubentes, aut violaceo admixto purpurei, aut rubei lacteis notis aspersi, sicq; guttati, aut rose sylvestris colore. Sic ex uno caule duo florum genera, partim candidi, rubrisq; maculis aspersi, partim crocei: sæpe etiam uno pediculo, flores diversi colores videas: aliquando unum ex alio medius excrescere conspicitur: aliquando in una planta flores trium colorum: in summa mangonio & arte in his floribus magna varietas fit. Sylvestrium quoque magna diversitas existit, & in magnitudine, & coloris, & floris, & calycis figura, pleriq; tamen simplici flore sunt.

Caryophyllus flore pleno.

I. Caryophyllus maximus ruber.

Caryophyllus maximus plenus flore rubro, Eyst.

II. Caryophyllus maximus variegatus.

Caryophyll. major rub. & albicans flore pleno, Lob. ico.

Caryophyllus multiplex maximus, Tab. Ger.

Caryophylli, Cast. Ap.

Caryoph. multiplex max. variegatus, Eyst.

In hoc varietates.

1. Caryophyllus maxim. & plenissimus, colore mixto carneo, quibusdam corniculis lacteis, Bry.

2. Caryophyll. max. & plenis, colore vario in diversis foliis, Scarlatino, dilutius rubente, albo, Bry.

3. Caryophyll. max. & plenis. colore rubro saturatiore, flaminulis tribus niveis in medio, Bry.

III. Caryophyllus altilis major.

Caryophylla, Frag. *Dianthus caryophyllus* L. 587

Beronica altilis, Fuch. Ges. col. coronaria, Lac.

Vetonica altilis, Dod. gal. coronaria, Ges. hor.

Viola flammea Scaligero, Ges. hor.

Cantabrica, Tur.

Caryophyllus domesticus, Matth. Cam. Cast.

Flos caryophyllorum, Lon.

Caryophylli nostrates, an Cantabrica Plinii, Ad.

Caryophyll. Lob. multiplex, Lob. ico. Tab. Ger.

Caryophyllus altilis, Lugd.

Flos Gariofilus, aliis Viola Damascena, Cæs.

Caryophyllus flore majore, Eyst.

Caryophylli flores etiam in Senarum regione, sed

non ita odore grati, Garz.

Herba tunica quibusdam.

Varietas multiplex.

1. Caryophyllus multiplex flore albo, etiam

rubro & carneo, Eyst. & apud Swert,

Caryophyllus totus albus.

Caryophyllus rubeus & sanguineus.

Caryophyllus incarnatus.

2. Caryophyllus pleno flore coloris albi, mista & sparsa rubedine, Bry.

Caryoph. albus lineis & notulis rubris distinctus, Swert.

3. Caryoph. alb. flammulis ruberrimis, Swert.

4. Caryophyll. albus lineis rubris subtilissimè distinctus, Swert.

5. Caryoph. multiplex flore ex purpura rubescente, Eyst.

9. Caryoph. flore majore partim carneus partim albus, rubris striis ac punctulis variegatus, Eyst.

7. Caryoph. multiplex singulis florum foliis è rubro & albo colore dimidiatim divisis & punctatis, Eyst. qui.

Caryo-

Caryoph. hortorum multiplex major, Lob. ico.

8. Caryoph. plenus colore umbilicotenus rubescens instar florum Persici mali, foliis latioribus, Eyft.

9. Caryoph. plenus purpurascens, punctatis foliis, Eyft.

10. Caryoph. purpureus punctulis intense purpurei coloris, Swer.

11. Caryophyllus subviridi flore, Swer.

IV. Caryophyllus altilis medius.

1. Caryoph. albus lineis cremesini coloris, & Caryophyl. minor albus lineis purpuroviolaceis distinctus, Swer.

2. Caryoph. miniatus medio albescens, Eyft.

3. Caryoph. pleno flore colore violaceo, Bry.

V. Caryoph. pleno flore mali arantii colore.

Caryoph. pleno fl. Silesiacus miniatus, Cluf. hist.

Caryoph. plenus miniato colore, Eyft.

Varietas.

1. Caryophyllus dimidia parte arantii colore, altera candida & permista, Bry.

2. ex semine libenter provenit, sed alii flores nativum eumque saturationem aut dilutiorem retinent: alii albi, alii rubri sunt: nonnulli simplici quoque foliorum serie constant, Cluf. hist.

VI. Caryophyllus pleno flore minor.

Caryoph. hortorum multiplex minor, Lob. ico.

Caryoph. pleno flore species exigua, coloris carnei, Bry.

VII. Caryophyllus supinus flore pleno rubro argenteis micis aspersis.

Caryophyllus 7. pleno flore, Cluf. hist.

Caryophyllus flore minore pleno rubescens punctatus, Eyft.

VIII. Caryophyllus multiplex laciniatus.

Caryophyllus purpureus flore multiplici profunde laciniato, Lob. ico.

Varietas.

1. Caryophyl. multip. laciniat. flore incarnato, Eyftett.

2. Caryoph. purpureo flore multiplici profunde laciniato, Eyft.

3. Caryoph. purpureo flore multiplici laciniato, Eyftett.

Caryoph. purp. fl. multiplici, Bry, & Swer.

Caryophyllus hortensis simplex.

I. Caryophyllus hort. simplex flore majore.

Caryoph. syl. major vulgarior, Lob. ico.

Caryophyllæi flos simplex, Dod.

Caryophyllus simplici flore, Swer.

Varietas magna in colore: est enim simplex miniatus, est pallide purpurascens, vel incarnatus: est versicolor ob guttarum & rubrarum macularum asperginem: est variegatus, cujus folia albescencia stigmatibus rubris aspersa sunt: duo posteriores in Eyft. proponuntur, nomine:

Caryophylli simplicis hortensis versicoloris,

Caryophylli majoris syl. variegati.

II. Caryophyl. arborescens Cret. I. in Prodr. descriptus. *De carnibus* 6. 580

III. Caryophyllus simp. fl. minore pallide rubente.

Caryophyllus sylv. 3. flore pallido suaverubente, Lob. ico.

Caryophyllus hortulanus, Tab.

Caryoph. syl. simplex suaverubens, Ger.

IV. Caryoph. simp. minor flore punctato.

Caryoph. alter minimus, flore simplici micis aureis asperso, Lob. ico.

Habetur & repens flore parvo punctato.

V. Caryoph. simplex supinus latifolius.

Caryophyll. minimus pulchellus supinus, maculis aureis argenteisve aspersus, Lob. ico.

Caryophyllus syl. 7. Cluf. hist. *Diarrhæa deltoidea* 6. 580

VI. Caryoph. simp. supinus angustifolius.

Caryophyllus virgineus, Tab. Ger.

Caryophyllus barbatus & prolifer.

I. Caryophyllus barbatus flore multiplici.

Armeria alba & rubra multiplex, Lob. ico. Bry, Swer.

Armerius pleno flore, Cluf. pan. & hist.

Caryophyllus Carthusianorum 3. Tab.

Armeria rubra latifolia, Ger.

Armerius pleno rubro flore, Eyft.

Duplex est: vulgarior rubro flore, rarior albo: Hujus præter rubrum & album adhuc differentia apud Swertium, quæ

Armeria alba multiflora.

II. Caryophyllus barbatus flore roseo.

Armeria multis & separatiim positis floribus duplicibus & magnis, coloreque ruberrimis, Swer.

III. Caryophyllus barbatus hortensis latifolius.

Lychnis monachorum, Gesl. hor.

Armeria altera, multis in latum orbiculum congestis floribus, Lob. ico. *Diarrhæa barbata* 6. 580

Viola barbata latifolia, Lugd.

Caryophyllus Carthusianorum I. Tab.

Armeria suaverubens, Ger.

an Lych-

an Lychnis fortè antiquorum altera, Czf.

Flos Scarleti, Lon. Gel.ap.

Flore est communiter rubro, habetur albo maculis lactei coloris notato: est & diversicolor, ex albo rubro & medio: hinc

1. Armeria simplex flore rubro, Bry, & Swer.

Flos armerius ruber, Eyst.

2. Armeria flore albo, Bry, Swer.

Flos armerius albus, Eyst.

3. Flos armerius variegatus, Eyst.

IV. Caryoph. barbatus hortensis angustifolius.

Armeria altera suaverubente flore, Lob. ico.

Armerius flos alter, Dod. *Deumilto barbato*

Armerius simpliciflorus pannonicus, Clus. hist.

Caryophyllus Carthusianorum 2. Tab.

Armeria rubra, Ger.

Hujus differentia quinque: 1. eleganti est flore, eoq; aut planè rubro, aut lactei candoris maculis asperso, aut niveo, oris carnei coloris: 2. omninò niveo: 3. flores pauciores dilutius rubentes & carnei coloris: 4. flos purpurascens, oris albis: 5. flores die primo & secundo quo aperti sunt, lactei prorsus candoris, sequentibus paulatim albedine evanescente, tandem omninò purpurascunt, sic ut in eadem umbella flores lacteos, alios exalbidos, & media ex parte purpurascens, alios omnino purpureos conspiciere liceat.

V. Caryophyllus barbatus sylvestris.

Armeria syl. altera, Lob. ico. *Deumilto barbato*

Viola barbata angustifolia, Lugd. *Deumilto barbato*

Caryophylla syl. 1. Thal. *Deumilto barbato*

Flos Gariofilus syl. minimi floris saturatæ purpuræ, Czf.

VI. Caryophyllus syl. prolifera: & Eyst.

Caryophylla syl. 4. Thal. *Deumilto barbato*

Armeria prolifera, Lob. ico. *Deumilto barbato*

Armerius flos prolifera, Cam. *Deumilto barbato*

Caryophyllus syl. minimus, Tab. *Deumilto barbato*

Viscaria, Ger. ico.

Hinc ex capitulo, sæpè septem, octo, aliquando novem flores prorumpunt.

VII. Caryophyllo prolifero affinis, unico ex quolibet capitulo flore. *Deumilto barbato*

Caryophylla syl. quartæ, alia species, Thal. *Deumilto barbato*

Caryophyllus sylvestris.

I. Caryophyllus syl. vulgaris latifolius.

Dondernægelin, Brunf. *Deumilto barbato*

Caryophylla syl. Trag. *Deumilto barbato*

Caryophylla syl. Matth. Lugd. Cast. *Deumilto barbato*

Betonica syl. 1. Fuch.

Vetonica, Dod. gal.

Cantabrica syl. Tur.

Tunica syl. Lon.

Caryophylla syl. 3. Thal.

Armerius flos 1. Dod. Lugd.

Armeria five Caryophyllus minor syl. minus odorosus foliis latioribus, Ad. Lob.

Flos gariofilus syl. Czf.

Caryophyllus montanus 1. Tab.

Armeria alba, Ger. ico.

Caryoph. minor syl. flore simplici, Eyst.

Flore est odoro & inodoro purpureo: simplici & pleno: hinc

Caryophyllus minor syl. flore pleno, Eyst.

Caryophyllus montanus multiflorus, Tab.

Caryophyllus montanus purpureus, Eid.

II. Caryophyllus syl. vulgaris angustifolius.

Caryophyllus montanus albus, Tab. Ger. *Deumilto barbato*

III. Caryophyll. syl. biflorus: 3. in Prod. *Deumilto barbato*

IV. Caryoph. pumilus latifolius: 4. in Prod. *Deumilto barbato*

V. Caryoph. syl. flore magno inodoro hirsuto.

Caryophyllus syl. 2. Clus. pan. & hist. *Deumilto barbato*

VI. Caryophyllus syl. humilis flore unico.

Armerius flos 3. Dod. *Deumilto barbato*

Caryophyllus repens humilis minimus vulgaris

simus rubellus, Lob. ico.

Caryophylli syl. Cast. ico.

Caryophyllus syl. 1. Clus. pan. & hist.

Singuli cauliculi unicum florem, diluta purpura rubentem odorum sustinent.

VII. Caryophyllus albus parvus repens, Cam.

Osteocallon Absyrti Italis, Eidem.

IX. Caryophyllus cæruleus Monspelientiu.

Aphyllanthes Monspelientium, Ad. Lob. ico. *Deumilto barbato*

Caryophyllus cæruleus, Tab. Ger. *Deumilto barbato*

Rarius flore niveo reperitur. *Deumilto barbato*

IX. Caryoph. syl. repes multiflorus: 2. in Prod. *Deumilto barbato*

X. Caryophyllus syl. Carinthiacus ruber. *Deumilto barbato*

Caryophyllus syl. 4. vel Tauricus, Cl. pan. & hist. *Deumilto barbato*

XI. Caryoph. alpinus calyce oblongo hirsuto.

Caryophyllæus pumilio Tauricus, five 8. Clus.

pan. syl. 7. Eid. hist. *Deumilto barbato*

Caryophyllus montanus 3. Tab.

Caryophyll. mont. Clusii, Ger.

Caryophyllus simplex laciniatus.

I. Caryophyllus flore tenuis imè dissecto.

Superba, Trag. Lon. Thal. Cam.

Diofanthos Theophrasti, Ang.

Vetonica astitis minor, Dod.g.il.
 Vetonica syl. 3. Gef.hor.
 Betonica syl. altera, Fuch.
 Caryophyllata syl. genus, Gef.col.
 Caryophyllæus minor, Dod.
 Superba recentiorum, Ad.
 Superba alba media corolla purpureo violacea,
 Bry: obfoleta cincta, Lob.ico.
 Armeria, Vetonica coronaria, Lugd.
 Caryophylli syl. 5. species 3. Cluf.pan.& hist.
 Caryophyllus plumarius albus, Tab.Ger.
 Caryophyllus syl. flore albo picto, Eyft.
 Superba alba, corollâ purpureo rubrâ, Swer.
 Flos nunc albus, nunc dilutius rubês & carneus.
 II. Caryoph. syl. flore laciniato albo inodoro.
 Superba major flore albo, Lob.ico. Swer.
 Caryophyllus syl. plumarius albus, Tab.Ger.
 III. Caryophyll. syl. alter fl. laciniato odoratif.
 Armerius flos 4. Dod. (fimo).
 Caryophyllus minor alter, Eid.
 Caryophyllus 6. Cluf.pan.& hist.
 Superba Auftriaca, Lob.ico. *concoloris carolinensis L. 6. 587*
 Carioph. syl. flore laciniato carneo, Eyft.
 Caryoph. species altera flore carneo, Bry.
 Carioph. syl. flore purpurascete, & alter flore
 incarnato, Eyft.
 Flos aut cæcidus, aut purpurascês, suavis odoris.
 IV. Caryoph. syl. tertius flore laciniato, stam-
 inulis corniculatis odoratis.
 Caryophyllus 5. vel syl. 1. albo flore, Cluf. pan.
 syl. 5. Eid.hist. (doro).
 V. Caryoph. syl. fl. laciniato, sine corniculis, o-
 Caryophyllæus syl. 3. fl. rubro, Cluf.pan.& hist.
 Caryoph. syl. fl. simplici, laciniato rubro, Lob.ico.
 VI. Caryoph. syl. floribus lanuginosis hirsutis.
 Superba altera & suaverubens, Lob.ico.
 Caryophyllæi syl. 5. species alt. Cluf.pan.& hist.
 Caryoph. plumarius purpureo cæruleus, Tab.Ger.
 Caryophyllus syl. flore albo, Eyft.
 Flos candidus est: alterius flores purpurascete
 sanguine hirsuti.
 VII. Caryophyllus pratensis flore laciniato
 simplici, live Flos cuculi. *Lychonis pratensis L. 6. 15*
 Flos cuculi prat. Trag. Flos cuculi, Lon. Gef. col.
 Vetonica syl. Dod.gal. (Tab.)
 Odontitis Plinii, Gef.hor. quorundam, Cam.
 Odontitis simplici flore, Cluf.hist.
 Armerius syl. Dod.
 Armeria prat. syl. Lob. 2. syl. Lugd.

Armoraria syl. pratensis, Ad.
 Caryophyllus pratensis, Tab.
 Armeria prat. mas & femina, Ger.
 I. *Ἐργαυλὸς* altera, Thal.
 Flore est rubello, rarius albo.
 IIX. Caryophyllus prat. flore pleno.
 Odontitis flore pleno, Cam. Cluf.hist.
 an Caryophyllus mont. multiflorus, Tab.
 Odontitis Plinii, Eyft. *Lychonis flos cuculi L. 6. 15*
 Caryophyllus holostius arvensis.
 I. Caryophyllus arvensis hirsutus fl. majore.
 Caryophyllus holostius, Lob.ico. Ger.
 Holostium caryophyllæum, Tab. *Caryophyllus arvensis L. 6. 587*
 II. Caryophyllus holostius tomentosus lati-
 folius: qui 9. in Prod. *Caryophyllus tomentosus L. 6. 15*
 III. Caryophyllus holostius tomentosus an-
 gustifol. hic 10. in Prod. *Caryophyllus tomentosus L. 6. 15*
 IV. Caryoph. arvensis umbellatus folio glabro.
 Holostium caryophyllæum arvense, Tab.
 Caryophyllus holostius arvensis, Ger.
 Alûne verna Dalechampiî, Lugd. *Alûne verna L. 6. 11*
 Caulis aliquando rubet, aliquando viret, ramu-
 lis aliquot erectis, aliquot verò cû florib. reflexis:
 eò munitur flos albus, aliquando subpurpurascês.
 V. Caryophyllus arvensis glaber flore majore.
 Euphrasia gramen, Trag.
 Cratægonum forte, Dod.gal.
 Gramen, Fuch. Lac. leucanthemon, Dod. Thal.
 Lugd. Ger. *Stellaria holostia L. 6. 105*
 Gramen alterum, Matth.
 Holostium Diosc. fl. albis vel ὀλόστον Æginetæ, Ad.
 Holostium Ruellii, Lob.
 Euphrasia major, Lon.
 Gramen floridum, Cam. in Matth. majus, Tab.
 VI. Caryophyllus arvensis glaber fl. minore.
 Holostium Ruellii diversitas, Lob.ico.
 Gramen floridum minus, Thal. Tab. *Stellaria arvensis L. 6. 105*
 Gramen leucanthemum alterum, Ger.
 Quædoq; è medio florû, staminula rubra exêit.
 VII. Caryophyllus arvensis glaber minimus:
 hic 11. est in Prod.
 Caryophyllus holostius alpinus.
 I. Caryoph. holost. alpinus latifol: 5. in Prod.
 II. Caryophyll. holostius alpinus angustifol-
 lius purpurascens: 6. in Prod.
 III. Caryoph. holost. alpinus gramineus: 7.
 in Prod. *Stellaria alpinus B. L. 6. 102*
 IV. Caryophyllus holostius montanus an-
 gustifolius alter: 8. in Prod. *L. 6. 101*
 II. *Stellaria graminis, Y. L. 6. 101*
 I. *Caryophyllus holostius L. 6. 101*

41. *Caryophyllus plumarius L. 6. 587*

Caryophyllus mont. annu.

I. Caryophyll. mont. major flore globose.
 Gramen polyanthemum majus, Dod.
 Gramen marinum majus, Clus. pan. Tab.
 Caryophyllo marino similis, Ad.
 Caryophyll. montan. Lob. mediterraneus, Ger.
 Staticæ, à sistendo sanguine, Lugd. Cam. cui videtur
 Britannica, Ang.
 Armerius mont. tenuifol. major, Clus. hist.
 II. Caryophyllus montanus minor.
 Pseudomoly, Dod. gal. Ges. hor. Lugd.
 Gramen polyanthemum minus, Dod.
 Gramen marinum minus, Clus. pan. Tab.
 Caryophyllus marinus minimus, Ad. Lob. Ger.
 Armerius montan. tenuifol. minor, Clus. hist.
 Hic caule est aliquando prolifero.

Caryophyllus saxatilis.

I. Caryophyllus saxatilis foliis gramineis, umbellatis corymbis.
 Symphytū petrāzū, sive Gypsophyton majus, Th.

II. Caryoph. saxatilis foliis gramineis minor.
 Symphytū petrāzū sive Gypsophyton minus, Th.
 III. Caryophyllus saxatilis siliquosus: qui
 Caryophyllus 4. in Prod.
 Gypsophyti siliquosi nomine à D. Fürero accepti.
 IV. Caryophyllus saxifragus. (mus.)
 Saxifraga magna, Matth. Lob. Lugd. Cam.
 Saxifraga 5. Cast.
 an Saxifraga Bavarica, Cam. Pont.
 V. Caryophyllus saxifragus strigosior, vel
 Caryophyll. syl. flore minimo.
 Saxifraga sive Saxifraga antiquorū, Ad. Lob. icc.
 VI. Caryophyllus saxatilis Ericæfolius umbellatis corymbis: 12. in Prod.
 VII. Caryophyllus saxatilis Ericæfolius ramosus repens: 13. in Prod.
 IIX. Caryophyllus saxatilis floribus rubris: 13. altera species in Prod.
 IX. Caryophyllus minimus muralis.
 Tunica minima, Lugd.

SECTIO TERTIA.

ANTIRRHINUM; LINARIA; LINUM; POLY-

GALA; ANOBRICHIS; GLAUX; STOECHAS;

Lavendula; Rosmarinus.

ANTIRRHINUM.

LYCHNIDEM agrariam Plin. l. 25. c. 10. ipsum Antirrhinum ex Galeno (cui *λύχνος ἀγρία* & *βουκείριον*) vocavit, quia flore sit Leucoii, minore tamen ut Diosc. l. 4. cap. 133. loquitur. Quæ post Lychnides & Caryophyllos flores, Antirrhinum (cum & ipsum flore placeat) subungere volumus.
ἄνθη λυχνίδος & *ἀνθη βουκείριου* Dioscoridi l. 4. c. 133. dictum, quod fructu sit vituli narium simili. Theophrasto 9. hist. 21. *ἀνθη λυχνίδος*, fructum tanquam nares vituli parit. Plinio loco citato Antirrhinum sive Anarthrinon, sive Lychnis agraria. Sunt qui velint ab eode l. 30. c. 2. Cynocephalum herbam dici, id est canis caput, quod seminis conceptaculū canis calvæ, cui & carne exuta representat. Veteres unius tantū meminisse videntur, at recentioribus plures sunt differentiæ.

I. Antirrhinum majus rotundiore folio.
 Cynocephalus Plinii, Lugd. a. majus. l. 859.
 Antirrhinum majus flore roseo, Cam. hor.
 II. Antirrhinum majus alterum folio longiore.
 Antirrhinum 2. Matth. Lugd.
 Antirrhinum magnū, Dod. gal. Lug. majus, Cam.
 Antirrhinum, Ges. hor. Dod. Ad. (vulgo caput canis & caput vituli) Lob. Tab. cui Antirrhinum & Antirrhinum album: at Ger. purpureum & albū.
 Os leonis vulgo, Cæf. a. majus β. l. 859.
 Antirrhinum flore rubro & flore albo, Eyst.
 Flore habetur roseo, rubente, aliquando maculato, ex candido dilute purpurascente: candido: an hoc, quod flore est albo, sic

Antirrhinum 4. Matth. Lugd.
 Est & flore albo, oris tantum rubris, vel rubentibus, vel luteis, & dicitur
 Antirrhinum fl. albo oris rubentibus, & Antirrhinum fl. albo oris rubris.
 Antirrhinum fl. albo oris luteis, Eyst.
 Foliis quoque variat latioribus & angustioribus,
 III. Antirrhinum luteo flore. a. melius l. 857.
 Antirrhinum flore luteo, Ges. hor. Ad. Lob. icc.
 subluteo, Dod. luteo grandi, Cam.
 Antirrhinum luteum, Tab. Ger.
 Hoc à priore & floris colore & folio variat: quod vero flore est albo non item,

IV. Antirrhinum folio dissecto: hoc inter
Rhuanthus D. J. *traxaga* *apilata*

plantas ficcas Monipessuli collectas apud fratrem
Joh. Baubinum p. m. vidimus.

V. Antirrhinum arvense majus.

Antirrhinum, Eric. Cord. (cui & Rhinoceros)

Tur. Lac. Lon. *Antirrhinum L. 880*

Antirrhinum 1. Matth. 4. Lugd. Cam. ep. Matth.

Orontium, Dod. gal.

Antirrhin. Cynocephalæ & Bucranion, Cord.
in Diosc.

Antirrhinum minus, Gef. hor. (vel foliis hyssopi
Eid. col.) Tab. Ger.

Antirrhinum minimum, Ad. (forfan Archigenis
Orontium, vel Aurantium) Lob. medium, Cam.

Antirrhinum parvum, sive caput Simiæ, Lugd.

Antirrhinum syl. (sive Phyteuma) Dod. Eyft.

Phyteuma *καρίνα* Cydoniæ, Belli ep. 12. ad Cl.

Os leonis alterum, Cæs.

Antirrhinon rubrum arvense, Thal.

Hoc quibusdam Phyteuma Dioscoridis 1.
cap. 130. aliis Orontium Archigenis, quasi Au-
rantium, quod auriginem morbum levet: quod
aliquando procerius, aliquando brevius pro-
ratione folii reperitur.

VI. Antirrhinum arvense minus.

Antirrhinum 3. Matth. Lugd. *p. minus 1880*

Antirrhinum arvense, Gef. col.

Antirrhinum minimum, Thal. Cam.

Antirrhinum alterum minimum repens, Lobico.

Antirrhinum syl. Cast.

Os leonis in vineis, Cæs.

VII Antirrhinum saxatile, foliis serpylli:
quod in Prod. describitur. *Antirrhinum 1880*

L I N A R I A ejuſq; S P E C I E S.

Cum LINARIA quibusdam Antirrhini species videatur, & an Antirrhinum Plinii sit quidam dubitent
hic proponemus. Quibusdam Oſyris cenſetur, ex qua, Galeni ſeculo, ut & nunc in Italia, ſcopa conſciebantur.
Oſyris foliis eſt lini initio nigra, dein ruſcentibus, &c. Dioſcoridi 1. 4. c. 143. & Plin. 1. 27. c. 12. Oſyris folium
eſt nigriſ ceu lini, ſemine initio nigro, dein ruſcente &c. Linaria latiniſ quod foliis lini ſit.

Linaria erecta latifolia.

I. Linaria latifolia Dalmatica magno flore:
quæ 1. in Prod. *Antirrhinum dalmaticum 1880*

II. Linaria Americana, parvo flore luteo:
quæ 2. in Prod. *Antirrhinum americanum 1880*

III. Linaria latifolia triphylla major: 3. in
Prod.

Linaria Cretica latifolia, Cluſ. hiſt.

IV. Linaria triphylla minor lutea.

Linaria Valentina, Cluſ. hiſp. Dod. Lob.

Linaria Hiſpanica 1. Cluſ. hiſt. *Antirrhinum 1880*

V. Linaria triphylla cærulea.

Linaria cærulea Apula, Col. = *V. van B. 1880*

VI. Linaria tenuifolia, æruginei coloris.

Linaria Hiſpanica 2. Cluſ. hiſt.

VII. Linaria bellididis folio.

Linaria odorata, Cluſ. hiſp. & hiſt. Dod. Lugd.

Linaria purpurea, Ad. odorata, Lob. Ger.

Oſyris odorata purpurea, Tab. *Antirrhinum 1880*

Linaria erecta anguſtiſolia.

I. Linaria ſcoparia.

Belle videre, Gef. hor.

ſcoparia, Gef. hor. Ad. Lob. Lugd. Ger.

Oſyris, Ang. Dod. Caſt. Cam.

Linaria magna, Lugd.

Herba ſtudioſorum, Tab.

Oſyris græcorum quibusdam: aliis id neganti-
bus, quamvis hodie in Græcia *ſcopa* nominetur:
alii an Chamæcypariſſus Plinii ſit dubitant.

II. Oſyris fruteſcens baccifera.

Cafſia poëtica Monſpelienſium, Ad. Lob. Cam. ep.

Cafſia quorundam, Cluſ. hiſp. & hiſt. Tab.

Cafſia lignea, Cæs. *Orontium 1880*

Cafſia lignea maritima, Lugd.

Polygonum 4. Plinii quibusdã, Dalech. in Plin.

Variat: communiter atrovirens, aliquando to-
ta rubet & ramis & foliis, ideo quidam

Geniſtam rubeam vocant, Caſalp.

Oſyris Plinii 1. 27. c. 12. videtur, quæ ut habet, ra-
mulos fert nigros, tenues, lentos, & in iis folia ni-
gra ceu Lini, ſemenq; in ramulis nigrum initio,
dein colore mutato, ruſcentibus: ſmeg. mulieribus
faciunt ex his Galenus 8. ſimp. ex Oſyride *καρφα-
μα* fieri tradit, quæ alii interpretantur ſmegma-
ta, at Plinius, alii ſcopas, alii *καρφαμα* & *καρφαμα*
μα.

III. Linaria vulgaris lutea flore majore.

Linaria (& Pseudolin.) Brunf. Ger. 1. Dod. Lon.

Linaria vulgaris, Trag. Cam. Eyft. vulgo, Gef.

hor. Caſt. *Antirrhinum 1880*

Oſyris, Matr. Fuch. Dod. gal. Cord. in Dioſc. Tur.

Lac. Ad. Lob. Lug. Caſt. major, Tab.

Floris

Floris color luteus, luteo pallidus, rarius albus: flore minore etiam, in agris reperiri Tragus asserit.

IV. *Linaria lutea montana* Genista tinctoria folio: hæc ad montem S. Bernhadi, floribus aureis, media magnitudinis, reperitur.

V. *Linaria lutea* flore minimo: hæc in agris Provinciae Gallia, brevibus & angustis foliis & minutissimis flosculis luteis, occurrit.

VI. *Linaria foliifera* capitulo luteo major.

Linaria 3. & *Heliocryphos*, Trag. quarta, Lon.

Linaria aurea Tragi, Lob. Lugd. Tab. Ger. Eysf.

Linaria Austriaca, Cam. *Orysis Austriaca*, Clus. pan. & hist. 6. 1198

Olyris Austriaca, Clus. pan. & hist.

Chrysochome Diofco. & *Plinii*, Guil. Col.

Olyris nuperorum, Lob. recentiorum, Lugd.

VII. *Linaria foliifera* capitulo luteo minor.

Linaria aurea minor, Tab. = VI. 2. 1198

Olyris purpureo cærulea, Ger. ico.

IX. *Linaria* flore pallido rectu aureo.

Linaria pannonica 1. Clus. pan. & hist. Tab.

Linaria purpurea altera, Ger. ico.

an Olyris alba, Lob. ico. *Antirrhinum* 6. 854

IX. *Linaria* flore pallido rectu purpureo.

Linaria flore albicante inodoro, Cam.

Linaria flore albicante, Eysf.

X. *Linaria purpurea major odorata*.

Olyris altera, Dod. gal. *Antirrhinum* 6. 854

Linaria altera purpurea, Dod. *Antirrhinum* 6. 854

Linaria purpurea varietas, Lob.

Linaria cærulea, Cast. Lugd. Cam.

Linaria purpurea elatior, Eysf.

Varia flosculis purpureis, purpuroviolaceis, albis & cæruleis: foliis etiam magis minusve angustis.

XI. *Linaria capillaceo folio odora*, quæ 4. in Prod. *Antirrhinum* 6. 854

Linaria caryophyllata, Cam.

Flore est albicante: ex cæruleo & albo mixtis, recta linea flavescente distincto.

XII. *Linaria capillaceo folio altera*.

Linaria tenuifolia, Lugd. *Linaria tenuifolia* 6. 854

Flos priusquam hiet, rubet; cum apertus est ex rubro albicat: est & coloris varii ex albo, cæruleo & luteo mixtis.

XIII. *Linaria foliis angustis ex viridi canescentibus*.

Linaria Hispanica 3. Clus. hist.

Flos utrunque odoratus: externè ex albidus, internè purpureus, rictu ex flavo albicante, labio purpureo.

XIV. *Linaria arvensis cærulea*: 5. in Prod.

Flore est cæruleo, est & violaceo. *Antirrhinum arvensis* 6. 854

XV. *Linaria montana flosculis albicantibus*.

Anonymous tenuifolia, Clus. pan. & hist.

Anthyllis montana, Lugd. *Antirrhinum* 6. 854

Linaria montana sive *sylvatica*, Thal.

Linaria adulterina, Tab.

Linofyris nuperorum, Ger. ico.

XVI. *Linaria quadrifolia exiguis flosculis cinereis*.

Linaria Cretica angustifolia, Clus. hist.

XVII. *Linaria quadrifolia lutea*. *Antirrhinum arvensis* 6. 854

Linaria tetraphylla lutea minor, Col.

XIII. *Linaria aurea affinis: quæ 6. in Prod.*

Senecio luteo, Tab. 6. 1220

Linaria pumila seu repens.

I. *Linaria pumila supina lutea*.

Linaria pumila, Clus. hisp. *Antirrhinum arvensis* 6. 854

Linaria Hispanica 5. Clus. hist.

Olyris flava syl. Lob. ico.

Olyris minor, Tab.

Linaria Valentina, Ger. ico.

II. *Linaria pumila foliolis carnosis, flosculis minimis flavis*. *Antirrhinum arvensis* 6. 854

Linaria 2. Moravica 1. Clus. hist.

III. *Linaria foliis carnosis cinereis*.

Linaria Hispanica 4. Clus. hist. *Antirrhinum arvensis* 6. 854

Flos cærulei diluoris ad cineraceum tendentis, rictu flavo.

IV. *Linaria cærulea repens*. *Antirrhinum alpinum* 6. 854

Olyris purpureo cærulea repens, Ad. Lob. ico.

Linaria altera floribus purpurascensibus, Cast.

Linaria minor Dalechampii, Lugd.

Linaria parvo flore cæruleo, Cam.

Linaria 4. Moravica 2. Clus. hist.

Floris color cæruleus, ex violaceo purpurascens.

V. *Linaria quadrifolia supina*.

Linaria alpina, Gei. hor. & ep. *Antirrhinum alpinum* 6. 854

Linaria pannonica 2. Clus. pan.

Linaria alpina pumila, Tab.

Linaria 3. Styriaca, Clus. hist.

Linaria Styriaca repens, Eysf.

LINUM ejusq; SPECIES.

ANON Dioscoridi l. 2. c. 125. Theoph. 8. hist. 7. qui 3. caus. 21. in Lolium mutari scribit. Linum Plinio l. 19. c. 1. cuius genera ratione loci naturalit' recenset.

Linum latifolium.

I. Linum fativum.

Linum, Brunf. Matth. Fuch. Cord. in Diosc. Tur.

Lac. Lon. Cæf. Lugd. Cast.

Linum fativ. Trag. Dod. Linum sativum hirsutum flore p. melle. dit.

Linum vulgare cæreuleum, Ad. Lob.

II. Linum arvense. Linum arvense flore p. melle. dit.

Linum sylvestre, Trag. Tur.

Caulibus & folliculis crassioribus à priore dif- fert, & inter avenam reperitur.

III. Linum syl. latifol. hirsutum cæreuleum.

Linum syl. latifol. Cluf. pan. Dod.

Linum syl. latifol. Lob. ico. Cluf. hist.

Flos cæreuleus, aut vegetior, aut dilutior.

IV. Linum syl. latifol. hirsut. candidum, pur- pureis venis distinctum.

Linum syl. latifol. Cluf. hisp. at. 2. in hist.

Linum syl. latifol. foliis hirsutis Tithymalli helio- scopii, Lugd.

V. Linum fruticosum niveum.

Linum syl. fruticosum, vel 3. Cluf. hisp. at. in hist. 7. fruticosum.

Linum syl. 2. flore albo, Lugd.

VI. Linum syl. latif. caule viscoso flore rubro: ex montibus Bononiensibus & Sumano habentis, quod & circa Ingolstadtium reperitur.

VII. Linum syl. cæreuleum flore aureo: quod 2. in Prod. Linum reflexum, aut melle. dit.

IX. Linum syl. latifolium luteum,

Linum syl. 2. Cluf. pan. at. 3. in hist.

Linum syl. pannonicum, Tab.

Linum fativum, Ger. ico. Linum fativum l. 2. sp. 399

IX. Linum syl. luteum foliis subrotundis.

Campanula lutea linifolia, Ad. Lob. Lugd.

X. Linum luteum ad singula genicula flori- dum. x = Linum nodiflorum, l. melle. dit.

Linum luteum syl. latifolium, Col.

XI. Linum fruticosum subflavum: quod 1. est in Prod.

XII. Linum maritimum luteum. l. of 100

Linum syl. Matth. Dod. Cæf. Cast. Lugd. Cam.

Linum marinum luteum, Ad. Narbonense, Lob.

XIII. Linum Virginianum.

Linū sponte prodit, ab Anglico caule & foliis di-

xii = Linum maritimum, l. melle. dit.

ix = " cum punctulatis, l. melle. dit.

xi = L. violaceum, l. sp. 398

versum, materia tamen perinde bona: in desc. Virgino.

Linum syl. angustifolium.

I. Linum syl. angustifolium flore magno.

Linum syl. 4. Cluf. pan. syl. 5. angustif. 2. Eid. hist.

Linum syl. 3. Dod. Tab. Cam. ep.

Linum syl. floribus albis, Lob. Ger.

Linum syl. 2. floribus albis, Lugd.

Linum syl. tenuifolium, Cam. Linum tenuifolium, l. melle. dit.

Flore est cæreuleo intenso, violaceo, albo, albo li- neis purpureis distincto. Reperitur colore cæreuleo in candidum languescens & veluti cinereo, capitulis etiam longè amplioribus, quod Lini syl. angustifol. albi aliud genus, Cluf. pan. & hist.

II. Linum syl. angustifol. floribus dilutè pur- purascentibus, vel carneis. Linum sordidum, l. 2. sp. 399

Linum syl. angustifol. vel 2. Cluf. hisp. Dod.

Lini syl. 4. species 3. Cluf. pan. at. 6. in hist.

III. Linum syl. angustif. & densifloribus foliis flore minore. Linum sordidum, l. 2. sp. 399

Linaria 4. Trag.

Linum syl. 3. Cluf. pan. Lugd.

Linum syl. tenuifolium, Lob. Tab. Ger.

Linum syl. cæreuleo flore, Cam. ep. Eysl.

Linum syl. 4. angustifol. Cluf. hist.

Flos ex diluta purpura albicat, & quasi car- neus.

IV. Linum syl. angustifol. foliis rarioribus.

Linum syl. 2. Tab. syl. tenuifolium, Ger. Linum angustifolium, l. 2. sp. 399

Flore est cæreuleo; reperitur & albo.

V. Linum syl. minus.

Linum syl. 5. Cluf. pan. at. 8. in hist.

Chamælinum, Lob. Lugd. cæreuleum, Tab.

Chamælinum perpusillum, Ger.

Linum pusillum candidantibus floribus, Cam.

Flore est candido, vidimus & luteo. Linum candidum, l. 2. sp. 399

VI. Linum minimum stellatum: quod 3. in

Prodromo, & quibusdam dicitur

Passerina minor saxatilis. Linum saxatile, l. 2. sp. 399

VII. Linum pratense flosculis exiguis.

Linum syl. pusillum candidantibus floribus, Cam.

Linocarpos, Thal.

Linum syl. exiguum, Cam. ad Thal.

v. str. "flore luteo" = Linum gallicum, l. 2. sp. 399

iv = Linum saxatile = Cam. l. melle. dit.

vii = Linum catharticum, l. 2. sp. 398

POLI

POLYGALA ejusq; SPECIES.

ΠΟΛΥΓΑΛΟΝ frutex brevis est, palmi altitudinem petens, foliis Lenticulae gustu subacervo (astricto Plinio) potus lactis abundantiam facere creditur (facit Plin.) unde nomen habet, Dioscoridi 1.4.c.1.4.2. Plinio 1.27.c.12. Sunt qui nostram intellexisse velint, cum nostra potius ad Onobrychidem Dioscoridis referenda videatur.

I. Polygala major.
Polygala vulgaris major, Clus. pan. & hist.
Polygala major, Tab. *P. vulgaris L. 916*
Variat flore, qui modo dilutioris purpuræ, modo cæruleus, modo albus, hinc tres figuræ
Polygala major alba: cærulea: purpurea, Tab.
Polygala purp. flore cærulea: rubris florib. Ger.

II. Polygala vulgaris.
Polygalon, Trag.
an Thesion, Ang. *P. vulgaris L. 916*
Polygala, Dod. gal. Tur. Lon. Thal. Cam. Tab. Ger.
Polygala recentiorum, Ad. Lob.
Onobrychis vera Dioscoridis, Eid.
Flos anibervalis, Dod.
Amarella, Gef. sep.
Crucis flos, Eid. coll.
Polygala vulgaris minor, Clus. hist.

Floribus est cæruleis, violaceis, dilutioris pur-

puræ seu rubris, vel berfilici, vel sanguinei coloris: rarius niveis albisve: hinc tres figuræ
Polygala recent. rubris floribus: albis florib. Lob.
Polygala cærulea: purpurea: alba, Tab.
Polygala obsoleto flore: albis floribus, Ger.
Polygalon flore rubro purpurascente: & flore cæruleo, Eyst.

Est & alia foliis circa radicem rotundioribus, flore cæruleo, sapore admodum amaro, qui in cæteris non ita insignis animadvertitur, Thal.

III. Polygala acutioribus foliis Montepesiacæ. *P. montepesiacæ L. 917*
Onobrychis 3. Lugd.

IV. Polygala lutea.

Polygala, Ang. Cam.

V. Polygala repens nivea. *Thalictrum verticillatum L. 918*

Polygala, Cast. repens, Lob. Lugd. Tab. Ger.

VI. Polygalæ affinis.

Chamæmyrsine quorundam, Lugd.

ONOBRYCHIS.

ΟΝΟΒΡΥΧΙΣ folia habet Lentis serè longiora, caulem dodrantalem, florem puniceum, radicem exiguam; Dioscoridi 1.3.c.170. Alii Polygalæ vulgaræ, non adeo male: alii Capri gallinaceo, de quo inter Vetera agatur: alii sequentibus tribuunt, & ab Asini raditu nomen habere volunt.

I. Onobrychis quarta lutea, Dalech. Lugd. quid? *Thalictrum verticillatum L. 918*

II. Onobrychis arvensis: vel Campanula arvensis erecta. *Campanula speculorum L. 919*

Onobrychis, Dod. gal. prima, Lugd.

Avicularia Syloii, Gef. col.

Viola anonymos inodora, Eid.

Campanula parva 3. Dod. 8.

Campanula arvensis minima, Dod.

Onobrychis altera Belgarum, Lob. Eyst.

Elatine, Cæf.

Speculum Veneris, Ger.

Foliis ludit, superioribus latioribus caulem amplexantibus, inferioribus longioribus, nullis crenatis, sed quibusdam crispatis: hinc apud Tab. duæ figuræ, nomine

Viola arvensis, & Viola pentagonia.

GLAUX.

ΓΛΑΥΞ foliis Cyriso aut Lenticulae similis est, superne virens, inversa candicans: ramulis quinque sensive à terra, tenuibus, aradice dodrantalibus: flores violæ albae, purpurei exeunt, at minores: nascitur juxta mare: in sorbitione lactis ubertatem intermissam restituit, Dioscorid. lib. 4. cap. 141. Plinius lib. 27. cap. 9. cui Glaux antiquus eugalaeton. Fortè γλαυξ quasi γλαυξ lac. Glaucis nomen, Tragus Polygalæ flore rubro tribuit: at eam qua flore est albo, Polygalam Dioscor. facit. Sunt qui Glaucis nomen cuidam leguminoso, de qua suo loco, tribuant.

I. Glaux maritima. *L. 920*
Glaux, Dod. gal. Lugd. Cam.
Glaux exigua maritima, Ad. Lob. Ger.

Glaux marina minor, Tab.

II. Glaux latiore folio Thuringiaca.

Glaux, Cord. in Diosc. altera, Cam.

Varie-

Varietas in hac: alia enim major, foliis modo latioribus, modo angustioribus: alia minor densis cespitibus, cauliculo inferius ob folia dela-

pta, ceu geniculato: qualis circa Egram locis nitrosis provenit: Similem ex Scotia habemus.

STOECHAS ARABICA.

ΣΤΙΧΑΣ, ab Insulis ejusdem nominis, è regione *Massilia*, ubi nascitur, cognomen tum accepit, teste Dioscoride l. 3. c. 32. Plin. l. 28. c. 12. Sunt qui rectius *Stachyn*, quasi *spicam*, dici existiment.

I. *Stœchas purpurea*, l. *Lavandula Stœchas*, l. *mill. dict.*
Stœchas, Trag. Matth. Ges. h. Lac. Ad. Lob. Lon. Cast. def. Lugd.
Stichas, Fuch. Dod. gal. Tur.
Stichas arabica, Cord. in Diosc. & hist.
Stœchas arabica, Cam.
Spica Italica syl. Cæs.
Stœchas brevioribus ligulis, Clus. hist.

Variat: nam ea quæ ex Arabia adfertur, densioribus est ramulis.

II. *Stœchas cauliculis non foliatis*.
Stœchas, Cast. ico. Dod. 8. in Belgio nata, Eid. fol.
Stœchas nudis cauliculis summis, Lob.
Stœchas capitulis foliatis, Lugd.

II = *Lavandula Stœchas*, l. *mill. dict.*

LAVANDULA.

LAVANDULA, quod *lavacris* expectatur, huc refertur, & propter formam & propter nomen, cum *Stœchas Arabica* à *Mesueo* dicatur. *Pseudonardus* Plinii l. 5. c. 12. censetur. Alii *Stœchadi* veterum cognatam faciunt: alii *Cneorum*, sive *Casium album* *Theophrasti* volunt: quidam *Iphyum* Plinii suspicantur.

I. *Lavandula latifolia*, l. *spica β.* l. *800*
Spica Nardus Germanica, Trag.
Nardus Italica, Matth. Lob. Germanica, Lon.
Lavandula, Ang. (cui & *Cneorum* *Theoph.*) Ges. hor. Dod. Ad. fœmina, Dod. gal.
Lavandula major, Cord. in Diosc. & hist.
Pseudonardus, Matth. Cast. mas, Fuch. at. in ico. fœmina. = *Lavandula spica*, l. *800*
Lavandula mas, Lugd. latioribus foliis, Cam.
Lavandula altera longiore folio & spica, Clus. hist.

Casia alba *Theophrasti*, Dalech. in Plin.
 Flore est cæruleo: habetur & albo, & purpureo: hinc figuræ duæ apud Tab. Ger. & Eyst. sub
Lavandula r. & *spica hortulana fl. albo*, Tab.
Lavandula fl. cæruleo: & *Stœchas* sive *Spica hortulana*, Ger.
Lavandula flor. cæruleo: & *Lavandul. flore albo*, Eyst.

Quæ flore est albo, folia vulgari paulo latiora habet.

II. *Lavandula angustifolia*.
Lavandula Trag. (cui & *Casia Germanica*) Matth.

II = *Lavandula spica*, l. *var. a. l. 500* *mill. dict.*

Stœchas longioribus ligulis, Clus. hist.

III. *Stœchas latifolia flore albo*.

Foliis est *Lavandula* flore magno albo: in *Murena Castiliæ* D. Albinus legit.

IV. *Stœchas folio serrato*: & *Dod. Ger.*

Stœchas 2. Clus. hisp. IV = *Lavandula dentata*, l. *mill. dict.*

Stœchas folio serrato & crispo, Lob.

Stœchas serrata, Tab.

Stœchas crispo folio, Clus. hist.

Secudus Avicennæ Myconi, Lugd.

Ex horto Clarissimi *Contareni* accepimus.

V. *Stœchadi serratæ affinis*.

Tragium alterum *Dioscor.* *Secudus* & *Sucudus Avicennæ*, *Rauwolf.* & *Lugd. ap.*

Lac. Lon. vulgaris, Cord. in Diosc.

Lavandula minor, Cord. h. fœmina, Lugd.

Pseudonardus fœmina, Matth. Fuch. (at in ico. mas) Cast.

Stachys, Ang.

Nardus vulgo dicta, Ges. hor.

Lavandula mas, Dod. gal. altera, Eid.

Spica, Ad. *Lavandula*, Lob.

Spica Italica & domestica, Cæs.

Spica Nardi, Cam.

Lavandula brevior folio & spica, Clus. hist.

Flore est cæruleo: habetur & albo: huic duæ figuræ apud Lob. Tab. Ger.

Spica lavendula, & *Lavendula alba*, Lob. ico.

Lavendula alba, & *Spica alba*, Tab.

Lavandula flore albo, & *Lavandula hort. minima*, Ger.

Spica vulgaris fl. cæruleo & fl. albo, Eyst.

III. *Lavandula folio dissecto*.

Lavandula multifido folio, Clus. hisp. & hist. Lob.

Lugd. III = *Lavandula multifida*, l. *mill. dict.*

Lavandula 2. Tab.

Stœchas multifida, Ger.

ROSMARINUS.

ΛΙΒΑΝΩΤΟΣ Dioscoridi lib. 3. cap. 89. ab odore Thuris nomen habet, Galeno 7. simpl. καλαρός σεφαρομακκός id est Libanotis coronaria, quod ex ελεφανομακκός coronariis, ad corollas utantur.

Genera tria fecit Dioscorides & Galenus: umbelliferi genera duo, unum secundum, alterum sterile: tertium non umbelliferum à coronariis expectum. Theoph. p. hist. 12. duo genera proposuit, fructiferum folio hetroselinifemine & radice candidis: & sterilem folio Lactuca. Plinio lib. 24. cap. 11. genera duo: alterum sterile: alterum cui & caulis & semen refinaceum, quod Cachrys vocatur: folius odor thuris. At lib. 19. cap. 12. Rosmarinum coronarium, cum aliis speciebus confundit.

Hic de coronario agimus (de aliis inter umbelliferas dictum fuit) quem aliqui Cneoron nigrum Theoph. & Casiam Hygini volunt.

I. Rosmarinus hortenſis angustiore folio.
Rosmarinus, Brunf. Trag. Fuch. Tur. Lon.
Rosmarinum coronarium, Matth. Ang. (cui & Cneorum Theoph. & Casia Latinorū) Dod. gal. Lac. Ad. Lob. Cæf. Lugd. Cam. Eyst.
Libanotis coronaria, Cord. in Diosc. Gef. hor.
Rosmarinus minor sive tenuifolius, Gef. hor.
Casia nigra Theophrasti, Dalech. in Plin.
Hyssopus Hebræorum quibusdam.

Floribus est cōmuniter subcæruleis, rarius albis.
II. Rosmarinus spontaneus latiore folio.
Rosmarinus syl. seu major, Cord. hist.
Rosmarinus alter ignobilior, Gef. hor.
Rosmarinum syl. Cæf. *11. Rosmarinus officinalis, L. vna. 12. melle. dicit.*
Hic sponte Montepessuli cum Epirosmarino reperitur.
Est & alius Rosmarinus syl. de quo inter Ledi genera.

SECTIO QUARTA.

HYSSOPUS; SATUREIA sive THYMBRA; THYMUS; EPITHYMUS; CUSCUTA; SERPILLUM; POLIUM; AGERATUM; Pulegium; Dictamnus; Origanum; Tragoriganum; Sampsuchus sive Amarcus; Marum sive Majorana; Clinopodium & Ainos; Ervum; Ocimum sive Basilicum.

HYSSOPUS.

ΥΣΣΟΠΟΣ Dioscoridi lib. 3. cap. 30. sic dici volunt quasi υμνωσ (pro γαυρωσ) δὲ τὸν ὄμιον quia super vultus effundatur: quam Dioscoridas inter umbelliferas stirpes retulit: communis verò spicata est.

Genera duo Dioscoridi, ἰσπανί, montana: & ἡριστινὴ hortensis: Verum Græcorum Hyssopus, ab Arabum & officinarum Hyssopo differt, qui à nonnullis Symphytum petraeum Diosc. l. 4. c. 9. esse videtur: aliis Polium, Hyssopus Dioscoridis est. Plinius Hyssopi lib. 26. cap. octo, vires proposuit: & l. 14. c. 16. Hyssopi ex Cilicia, ad vim confectionem, meminit, multis plantæ notis additis.

I. Hyssopus officinarum cærulea, sive spicata.
Hyssopus, Brunf. Trag. Tur. Cord. in Diosc. Lac. Lon. Tab. Cam. flore cæruleo, Eyst.
Hyssopum, Matth. Cæf. Cast. *11. Hyssopus officinalis, L. vna. 12. melle. dicit.*
Hyssopus hortensis, Fuch. cōmunis, Ang. Dod. gal.
Hyssopus vulgaris, Gef. hor. Dod. Cluf. hist.
Hyssopus sativa, Cord. hist. Lugd.
Hyssopus Arabum, Ad. Lob. Ger.
Floret aliquando ex una, aliquando ex utraque parte, quæ
Hyssopus utriusque florifera, Dod.
Alia odore moschum redolente à priore differt, quæ faciliè in vulgatam degenerat.

Hyssopus moschata vel de Ciliffa, Gef. hor.
Meminit Gefh. & crispæ: habetur & foliis dissectis: item communiter est foliis atrovirentibus: est & pallidè luteis: spica quoque brevi & rotunda à priore variat: circa vulgatum & Epiphyssopus reperitur.

II. Hyssopus rubro flore. *11. Hyssopus officinalis, L. vna. 12. melle. dicit.*
Hyssopus Arabum fl. rubro, Lob. Lug. Cam. Ger. Eyst.
Hyssopus Arabum, Tab.
Flores sæpius uno tantum, aliquando utroque ordine digesti: satiatione quoque in colorem cæruleum degenerare solet.

III. Hyssopus vulgaris alba.

Hyssopus albus floribus utrinque digestis, Lob.ico.

Hyssopus flore albo, Lugd. Cam. Eyst.

IV. Hyssopus Anglica.

Hyssopus ab una parte alba, altera viridis, Ad. Lugd. Tab.

V. Hyssopus minor angustifolia.

Hyssopus alter, Dod. ut:

Hyssopus parva angustis foliis, Lob.ico.

an Hyssopus Hispanicus minor, Clus. hist.

VI. Hyssopus hirsuta: in Prod.

VII. Hyssopus umbellata.

Hyssopus vulgaris comosus, Clus. hist.

II X. Hyssopus latifolia, in Prod. descripta.

IX. Hyssopus rotundifolia spicata, fortè Dioscoridis.

Hyssopus folio Origani Dalechampii, Lugd.

X. Hyssopus latifolia coma rotunda conferta,

Hyssopus ex codice Cæsar. Dod. Lugd. Col.

XI. Hyssopus angustifolia spicata.

Hyssopus angustifolius spicato flore, Clus. hist.

XII. Hyssopus angustifolia montana aspera,

an Hyssopus syl. & montana, Trag.

Hyssopus montana, Matth. Lugd. Cast.

an Hyssopus montana odora, Cam.

XIII. Hyssopifolia.

Græse poley, Cord. ob.

Gratiola minor, Ges. col.

Hyssopoides, Cam.

Est major latioribus foliis, minor angustioribus: floribus est caruleis minoribus, rarissimè asbis: at ex Hispania habemus, floribus oblongis, saturatoris carulei coloris.

SATUREIA

ΘΥΜΒΡΑ Dioscoridi lib. 3. c. 45. θυμβρον Theoph. 7. hist. 1. (fortè τὸ τὸ δὲ οὐβ οὐβ fragrantiam) dicitur ipsa Satureia. Ad Satureia, aliis à saturando dicta, quod cibi loco condimenti addatur: alii à Satyris nomen traxisse putant, eò quod coitus marcecentes stimulet.

Genera duo Dioscoridi: sylvestris & sativa. Theoph. 7. hist. 6. sylvestris urbana aspectu vicina: at 6. hist. 1. plura ejus genera esse monet. Plinio l. 19. c. 8. Thymbra, quæ Cunila, quæ & Satureia dicta in condimentario genere: & l. 20. c. 16. Cunila præter sativam, plura sunt in medicina genera: est quæ bubula appellatur, alia gallinacea, quæ Origanum Heracleoticum, &c.

I. Satureia hora, sive Cunila sativa, Plinii.

Hyssopus agrestis, Brunf.

Satureia, Trag. Lac. Lon. Dod. Lob. Cæs. (eni &

Cunila & Thymbra agrestis) Tab. Cam.

Satureia altera, Matth. vulgaris, Dod. gal.

Thymbræ 2. species, Ang.

Satureia sativa, Fuch. Tur. hortensis, Ges. hor. Ad.

Lob.ico. I = Satureia hortensis, l. m. d. d.

Thymbra vera, Ges. hor. (hist.)

Satureia sive Thymbra sativa, Cord. in Diosc. &

Satureia vulgaris hortensis, Lugd.

Satureia syl. altera, Cast.

Satureia hortensis ætiva, Ger.

Satureia domestica, Eyst.

Flosculis est candidis, aut dilatè purpureis: aliquid quando caule & foliis subcaruleis. Addit Tab.

Satureiam Romanam 2. quam sub

Hyssopo albo flore Ger. pinxit, quid est?

II. Satureia montana.

Thymbra, Dod. Cord. in Diosc. & hist. Lug. Tab.

Thymbra syl. Ang. agrestis, Ges. hor.

Satureia altera, Lac. II = Satureia montana, l. m. d. d.

Satureia hortensis, Lob. ob. Cæs.

Satureia sive Thymbra altera, Ad. Lob.ico.

Saxifraga 2. Cam. ep. Matth.

an Satureia perennis, Cam.

Flosculis est purpureis, aut candidis: in hortis foliis est latioribus, ut Lob. in sylvestribus angustioribus, ut Dod. & Lugd. pinguitramque Cam. in Matth. expressit. Huic Cuscuta etiam innascitur, quam

Epithymbrum sive Cuscutam thymbræ adnatam, Cord. in Diosc.

Epithymbrum Æginetæ, Cord. hist.

Epithymbron, Cast. vocat.

III. Satureia spicata.

Saxifraga 1. Matth. III = Satureia julianæ, l. m. d. d. (ico.)

Thymbra S. Juliani, sive Satureia vera, Ad. Lob.

Saxifragia vera, Diosc. Lugd.

Clinopodium, Cæs.

Thymbra vera, Lugd. Tab.

Satureia S. Juliani, Ger.

Duplex est: quæ in monte S. Juliani, foliis est angustissimis: quæ verò Romæ & Neapoli in tectis & parietibus provenit, foliis est latioribus.

IV. Satureia Cretica.

IV = Satureia Thymbra, l. m. d. d.

Thym-

Thymbra Cretenfis, Alpi.
Thymbra legitima, Cluf. hift.
Thymbra Bellonii, antiquorū legitimam cen-
set Belli ep. ad Clufium.
Satureia legitima Diofcoridis, Ponæ.
Hanc Thymbrae legitimæ nomine, & quæ vul-
go *ῥητίς* & *ῥήμας* dicatur, ab Honorio Belli ex

Creta accepimus.
V. Satureia thymi folio.
Satureia Diofcoridis, Matth. Cast. Lugd.
Polium foeminam recentiorum esse volunt, Ad.
Thymum vulgatiorem folio tenuiore, dicit Eyst.
Hanc ex horto Clariffimi Contareni Thymbrae
nomine habemus.

T H Y M U S.

ΘΥΜΟΣ Diofcoridi l. 3. c. 44. & Theoph. 4. bift. 7. & 6. ejuſd. 2. & 1. cauſ. 5. *ὄνομα ῥήμας*, quod iis qui animi
deliquium patiuntur adhibeatur, alii *ὄνομα ῥήμας*, ἢ *ὄνομα ῥήμας* deducunt, quod hoc veteres in ſacri,
qua; igne accenſo fiebant, primum uſi ſint, ut apud Rhodiginum l. 3. c. 23. legere eſt.

Genera: Diofcorides l. c. capitulum deſcripſit: at l. 4. c. 179. Thymi durioris meminit. Ex Theoph. 6. bift. 2. duo gene-
ra, Plinius l. 21. c. 10. & 21. candidum & nigricans, propoſuit.

I. Thymus vulgaris folio tenuiore: & Eyst.
Thymus, Brunf. Trag. Fuch. Tur. Cord. h. Lon.
durior, Cam.
Thym^o noſtrās, Cord. in Dioſc. vulgaris, Gef. hor.
Thymum durius, Dod. gal.
Serpillum hortenſe, Dod. ico.
Pepolina, Cæſ. I = Thymus vulgaris, p. v. a
mice. det.

Foliorum colore variat: alteri virentia & ſua-
veodorata: alteri candida & graveolentia, qui ra-
rior eſt.

II. Thymus vulgaris folio latiore.
Thymum durius, Dod. Lob. ico. Cluf. hiſp. Ger.

II = Thymus vulgaris, p. v. a
mice. det.

III. Thymus vulgaris folio latiore.
Thymum durius, Dod. Lob. ico. Cluf. hiſp. Ger.

II = Thymus vulgaris, p. v. a
mice. det.

II = Thymus vulgaris, p. v. a
mice. det.

II = Thymus vulgaris, p. v. a
mice. det.

II = Thymus vulgaris, p. v. a
mice. det.

II = Thymus vulgaris, p. v. a
mice. det.

II = Thymus vulgaris, p. v. a
mice. det.

Thymum vulgare, Lugd.
Thymus niger, Tab.
Thymus alter durior, Cam.

Flore eſt purpureo, nunc albicante.
III. Thymus capitatus, qui Diofcoridis.
Thymū, Matth. Ad. Lob. Creticū, Cord. in Dioſc.

Dod. gal. Lugd. Cæſ. legitimum, Cluf. hiſp. & hift.
Thymum cephaloton, Dod. III = Satureia capitata, l.
mice. det.

Thymus. Ang. Lac. Caſt. 2. Alp.
Thymus capitatus, Cord. hift.
Thymus verus capitatus ſive Creticus, Cam.

IV. Thymum inodorum, in Prod. deſcriptum.

E P I T H Y M U M & C U S C U T A.

ΕΠΙΘΥΜΟΝ Diofcoridi l. 4. c. 179. & Plinio l. 26. c. 8. ſtos eſt è Thymo duriore. Satureia & ſimili. Verum non
ſolum Thymo, ſed & Thymbra Polio, Dictamnio, Chamædri, Hyſſopo, Serpillo, Majorana, Origano, Stæbe, Ebullo
aliūq; Cuscuta modo circumnaſci obſervavimus.

CUSCUTA, recentioribus Grecis *κωσίδα*, quam aliqui Androſacei Diofcoridis l. 3. c. 150. alioqui Cadyam
Theoph. 2. cauſ. 3. & Plinio l. 16. c. 44. eſſe volunt. Sed ad Orobauchen Theoph. 5. cauſ. 2. referri poteſt. Nonnulli po-
dagra lini, quod linum amplectatur: *κωσίδα*, Gefnero.

I. Epithymum ſive Cuscuta minor.
Epithymum, Matth. Lac. Ad. Caſt. Lugd. (qui &
Matth. & Lob. figuram habet) Cæſ. (qui Thymo
Italico innaſci ſcribit) Alp. Tab.

Epithymum Græcorum & Arabum, Lob.
Caſſutha minor, Dod. Cuscuta epi-thymum

Epithymum vulgare, ſi ex Thymo ſimili ablatū,
verum Diofcoridis Epithymum eſt, Col.

II. Epithymum capitulis Platani cernitis.
Epithymus, peculiaris planta à Thymo & Cuscu-
ta, quæ in Scavonia provenit foliis Thymbrae
hirſutis, in cauliculis ſummis capitula hirſuta
rotunda, Platani pilulis ſimilia, ex cuius ſtoſculis
capillamenta ruſſeſcentia prodeunt: radicem habet
caſſam, nigram, intus albā, quæ exiccata nō ſecus

quam capillamenta purgat: & apud Scavonios
Verduun Xeglie, id eſt, Herba coleram purgans:
hæc Anguil. Sed quid eſt?

III. Cuscuta major. C. europæa. l. 26. 150
Androſaces, vulgo Cuscuta, Trag.
Androſacei Diofcoridis, ſi legatur *απόλλυς*, id eſt,
ſine foliis, Ang.

Cuscuta, Matth. Ang. (cui & Caſuta) Lac. Lob.
Caſt. Cæſ. Cluf. pan. & hift. Ger.

Caſſytha, Dod. gal. Gef. hor. Ad. Lob. Tab.
Caſſutha, Fuch. Tur. Dod. Lugd. Thal.

Hæc paſſim herbis & fruticibus adnaſcitur,
potiſſimum Urticæ majori, lino, trifolio corni-
culato, lupulo, rubo & verpibus: colore vel albo
vel rufo.

SERPYLLUM.

EΡΠΥΛΛΟΣ Dioscoridi lib. 3. cap. 46. *ἄσπερον* à serpendo dictum: quia aliqua ejus particula terram tangente, ab ea radices demittantur: Sic & Plinio lib. 20. cap. 22.

Genera duo Dioscoridi sunt: primum hortense, odore Sampsuchi: alterum sylvestre Zygis dictum, quod non serpat, sed in altitudinem excrestat. Theophrastus 6. hist. 7. duo genera agnovisse videtur, cum dicat Serpylli sylvestre quoque genus esse. Plinius & sativi & sylvestris meminit, & hoc serpere tradit: quod non intelligendum de eo Serpyllo, quod l. 16. c. 44. arboribus se circumdare scribit.

I. Serpyllum majus latifolium.

Thymum latifolium, Lob. ico.

II. Serpyllum latifolium hirsutum: quod I.

in Prod. II = *Thymus serpyllum*, l. v. var. l. *hirs. dict.*

III. Serpyllum fativum.

Serpyllum, Matth. Lac. Lugd. Tab.

Serpyllum domesticum, Cast.

Serpyllum foliis amaraci, Ger.

IV. Serpyllum vulgare majus.

Serpyll. majus fl. purpureo, & aliud candido, Cam.

Ger. IV = *Thymus serpyllum*, l. v. var. *8* *hirs. dict.*

Serpyllum album 1. & 2. Tab.

Flore est albo, est & purpureo.

V. Serpyllum foliis citri odore.

Serpyllum alterum citratum, Matth. citrum olens,

Ges. hor. Thal. citratum, Tab. Eyft.

Serpyllum syl. citratum, Cast.

Serpyllum referens planta, odore citri, Cæs.

Serpyllum pannonicum 1. Clus. pan. & hist.

Thymum latifolium, Ger. ico.

VI. Serpyllum vulgare minus.

Serpyllum Brunf. Trag. Fuch. Ang. Ges. hor. Tur.

Lac. Lon. Ad. Lob. Cæs. Lugd.

Serpyllum vulg. Dod. Ger. & vulgare flore albo.

VI = *Thymus serpyllum*, l. v. var. *1* *hirs. dict.*

P O L I U M.

ΠΟΛΙΟΝ Dioscoridi lib. 3. cap. 24. sic dictum propter canitiem, qua in capitulis, secundum Dioscoridem, at secundum Plinium, in foliis apparet: τὸ δὲ τὸν namque canitiem & canum significat.

Genera duo Dioscorides agnovit, τὸ δὲ τὸν montanum, alterum fruticosum: Galenus 8. simpl. majus & minus. Plinius lib. 21. cap. 7. campestre majus, & sylvestre minus proposuit.

Polium montanum.

I. Polium Lavandulæ folio.

Polium alterum, Matth. Ges. hor. Lac. Lugd. Cam.

Polium majus, Cord. hist. campestre, Lon.

Polium recentiorum femina Lavandulæ folio,

Ad. Lob. *Descrip. montanum* l. 291.

Polium pannonicum 1. vel majus, Clus. pan.

Polium 7. flore albo, Clus. hist.

Polium foliis & facie Lavandulæ, Eyft.

Variat foliis latioribus & angustioribus, hinc

Polium femina, & Polium campestre, Tab.

Serpyll. syl. Matth. Cord. in Diosc. syl. alterum, Cast.

Serpyllum minus fl. albo, & flore purpureo, Tab.

Serpyllum vulgare repens, Clus. hist.

Aliud foliis est rotundis, aliud acuminatis &

angustioribus: flos subpurpureus, roseus, candi-

dus: pro cæli & loci diversitate odorem mutat, &

inodorum reperitur: aliquando Thymum durius

in Serpyllum degenerat: sic Theoph. 5. caus. 8.

Ocyrum in Serpyllum transire, scribit.

Hoc quandoque cum capitulis lanuginosis oc-

currit.

VII. Serpyllum angustifolium glabrum.

Serpyllum pannonicum 2. Clus. pan. & hist.

Aliquando inodorum est: aliquando odorem

foliorum Nucis refert. VIII = *Thymus serpyllum*, l. v. var. *5* *hirs. dict.*

IX. Serpyllum angustifolium hirsutum vel

montanum repens hirsutum. IX = *Thymus serpyllum*, l. v. var. *6* *hirs. dict.*

Serpyllum pannonicum 3. Clus. pan. & hist.

IX. Serpyllum folio Thymi.

Serpyllum alterum, Dod.

Serpyllum Narbonense foliis & facie perpusilli

angustifolii Thymi, Lob. Lugd.

Serpyllum syl. Zygis Dioscoridis, Clus. hist.

Serpyllum Creticum, Tab. Ger.

X = *Thymus serpyllum*, l. v. var. *7* *hirs. dict.*

Hujus speciem per omnia majorem, cana lanu-

gine candicantem, magis odoratam & aromati-

cam, Cordus in sua historia notavit,

Polium minus nominans.

II. Polium montanum luteum.

Polium, Tur. Dod. ico. at 5. deser.

Polium luteum, Ad. Lob. Lugd. Clus. pan.

Polium 3. Clus. hirs. montanum 3. Eid. hist.

Polium montanum luteum, Tab. Ger.

Flos modo luteus, modo pallidus, interius

palescens & foris exalbidus: interdum ex luteo

Descrip. polium l. 792 *vire-*

V = *Thymus serpyllum*, l. v. var. *2* *hirs. dict.*

virescens: Ex hujus semine natum, flore ex albo
purpurascente, quod
Polium 4. Clus. hist.

III. Polium montanum album.

Polium montanum, Ang. Lob. Tab. Ger.

Polium minus & mediterraneum, Ad.

Polium alterum seu parvum, Dod. gal.

Polium tenuius & 2. Dod. *Tenerium polium f.*

Polium mont. 1. Clus. hisp. & hist. *L. 792*

Polium mont. alterum, Cæs.

an Polium minus, Cord. in Diosc. & hist.

Est duplex: alterum cauliculis humi sparsis, foliis incanis & denticulis vix conspicuis: alterum cauliculis erectis, foliis angustioribus, capitulis longioribus, quod

Polium mont. 2. flore albo, Clus. hist.

IV. Polium montanum repens.

Polium 4. & repens, Dod. *Tenerium cubense*

Polium 6. Clus. hisp. montanum 8. Eid. hist. &

panonicum minus, Eid. pan.

Polium mont. supinum minimum, Lob. Lugd.

Polium montanum 3. Cæs.

Polium mont. minimum, Tab. Ger.

Polium maritimum.

I. Polium latifolium incanum Creticum: in
Prod. deser.

II. Polium angustifolium Creticum.

Polium erectum Cret. & forte frutescens Diosc. Ponz.

III. Polium maritimum erectum Monspel-

liacum. *10. Tenerium capitatum A. c. 792*

11. Tenerium creticum. L. 792

AGERATUM.

ATH'PATON Dioscoridi l. 4. c. 59. cui nomen inditum, dicitur in terra non de his que vides puras esse, quoniam stas in sua coloris specie duntaxat conservetur: quasi dicas senectutis expert, quod athenis dicitur: vel ut Plinius l. 27. c. 4. quoniam duntaxat non marcescat.

I. Ageratum foliis terratis.

Eupatorium Mesuar, Trag. Gef. hor. Matth. Lon.

Ageratum, Matth. Gef. hor. Lac. Cast. desc. Lugd.

Cam. Tab. Col. Eyft.

Ageratum Septentrionalium, Ad. Lob. Eyft.

Mentha corymbifera minor, Cord. hist.

Costus minor hortensis, Gef.

Herba Julia, Ang. Gef. col.

Ballamita minor, Dod.

Ballamita femina, Ger.

Camphorata, Cæs.

Floribus est luteis, rarius candidis, & hoc

Ageratum floribus candidis, Ad. Lob. Tab. Cam.

1 = Achillea ageratum, L. Muc. dicit.

Polium 1. Matth. desc. at 2. ico. Clus. hisp.

Polium, Lac. Matthioli, Lugd.

Polium 1. five montanum Diosc. Gef. hort.

Origan 3. species Dioscoridis, Quadrantio.

Hoc & locis maritimis, & diversis collibus, & arenosis littoribus, ut ad Cetium montem, & Magalonam insulam Narbonensis Gallie fructicat, ita ut & maritimum & montanum dici possit: in quo Epipolium notavimus.

IV. Polium maritimum supinum Venetum.

Polium 1. Dod. gal. *Tenerium polium L. 792*

Polium repens 3. Dod. ico at 4. desc.

Polium Venetum, Ad.

Polium 4. Clus. hisp. Lugd.

Polium montanum, Cast. Cæs.

Polium mont. purpureum, Lob. Tab. Ger. 5. purpureum, Clus. hist.

Origanus 3. genuinum Dioscoridis, Quad.

Hyssopus Apulus Diosc. & Serapionis, Col.

Illud erectum est, & omnibus partibus crassius: hoc vero repit, tenuius & candidius est: utrumque loco natali legitur.

V. Polium montanum supinum alterum.

Polium 5. Clus. hisp. 6. albo flore, Eid. hist. *Tenerium polium Y. L. 792*

Sola teneritate & floris colore a priore differt.

VI. Polio affinis Guacatane.

Guacatane plantula Polio montano haud absumilis, sed inodorum, Monard. & ex eo, Lugd. Cast. Guacatane pilosella comparare possumus, Frag.

Ageratum 2. Matth. Lugd.

Hoc etiam majus est & minus: nam quod in Hetruria provenit multo minus est, quod

Ageratum minus, Cam. in Matth.

Circa Monspelium etiam Corymbis longioribus & magis compactis reperitur.

II. Ageratum foliis non serratis.

Ageratum 3. Matth. Lugd.

Ageratum minus, Lob. Cam. Tab.

III. Ageratum terratum alpinum. *Erinnus alpinus*

Ageratum purpureum & Moschatella carulea

Germanis quibuidam, Lugd.

P U L E G I U M,

ΠΑΡΨΧΟΝ Dioscoridi l.3.c.36. cui & βαρυζαν, à βαρυζο balatu, quoniam dum floret, gustatum à pecoribus βαρυζω τον πλεον βαlatum concitit: quod & Plinius l.20.c.14. notavit. Pulegium latinis, quod ejus flos recens incensus, pulices interficiat.

Genera duo Plinius fecit, sativum & sylvestre: illud marem & sceminam: mas candidum, scemina purpureum florem habet, quo solo inter se differunt sylvestre, quibusdam Dictamnus dicitur.

- I. Pulegium latifolium.
- Pulegium, Brunf. Trag. Math. Fuch. Tur. Cord. in Diosc. & hist. Dod. Lon. Cæf. Cast. Cam.
- Pulegium vulgatum, Ang.
- Pulegium forma, Fuch. in ico.
- Pulegium aquaticum, Gef. hor.
- Pulegium regium, Ad. Lob. Lugd. Eyst.
- Floribus est cæruleis ex roseo albicantibus, raris.
- II. Pulegium latifolium alterum. (simè albis.

- Pulegium, Cast. mas Plinii, Lob. ico.
- III. Pulegium foliis Nummulariæ: in Prod. de.
- IV. Pulegium angustifolium. (scribitur.
- Pulegium cervinum, Gef. hor. Lugd. Cam. Eyst.
- Pulegium alterum foliis oblongis, Dod.
- Pulegium angustifoliû, sive cervinum, Ad. Lob.
- In foliis aliqua notatur differentia; hinc
- Pulegium Creticû & Pulegiû Matsilioticû, Tab.
- Pulegium mas & Pulegium regium, Ger.

D I C T A M N U S.

ΔΙΚΤΑΜΝΟΣ Dioscorides l.3.c.37. meminit, & aliquibus βαρυζαν ἀγρία Pulegium sylvestre dicit. Videtur δίκταμνου ροξ, τὸ δὲ τὴν ξικλον deduci, eò quod, ut Dioscorides & Theoph. δὲ ζῆτον ἐστὶ: cum non modo potum, sed appositum quoq; partus defunctos ejiciat. δίκταμνον Theoph. g. hist. 16.

Genera tria Dioscoridi & Theoph. Creticum, pulegio simile at majoribus & Lanuginosioribus foliis: Pseudodictamnus, minus illo acre, & ut Theoph. minus, & viribus longè inferius: & Dictamnus Creticum alterum folio sissymbrii, floribus organii sylvestris: quod Theoph. veluti aquivocè sic appellatum scribit, nec enim speciem, nec viam eandem habere. Idem Plinius l.25.c.8. Officina Dictamnus album etiam habent.

- I. Dictamnus Creticus.
- Dictamnus, Brunf. Dictamnus, Ang. Tur.
- Dictamnus, Matth. Lac. Ad. Lob. Cast.
- Dictamnus Creticû, Matth. Cef. verû, Dod. Lug.
- Dictamnus vera, Cord. in Diosc. Gef. hor.
- Dictamnus Creticus, Trag. Dod. gal. Lon. Cam.
- Qui ex Creta adfertur, crassioribus & villosioribus foliis: qui ex hortis Italiæ majoribus, minusq; incanis: monet Cluf. hist. ap. in Sardinia minoribus, cãdidiõribus & odoratissimis foliis reperiri.
- II. Pseudodictamnus verticillatus inodorus.
- Pseudodictamnû, Matt. Dod. gal. Lac. Cast. Cam.
- Lugd. qui & Matth. & Dod. figuram proponit.
- Pseudodictamnû florib. verticillatis, Ad. Lob. Eyst.
- Καλιμαθνα, Ang. marrubium per Dioscoridum
- Pseudodictamni nomine ex Creta, Cæf. l. 25. c. 8.
- Gnaphalium Dioscoridis, Ponæ.

- vulgo Dictamnus dicitur, huc retulimus, alias rectius in aliam classem referretur.
- Dictamnus putatus, Brunf.
- Dictamnus vulgaris, Trag. Gef. h. Cam. Offic. Lon.
- Pæonia mascula, Eidem.
- Dictamnus album, nonnulli pumila fraxinus, Matth. Lac. Cæf. Cast.
- Tragium, Dod. gal. Gef. hor. (qui tamen negat) primum Dioscoridis, Ad.
- Tragium Creticum, Guilche.
- Dictamnus nostra, Cord. in dif.
- Fraxinella, Cord. hist. Dod. Lugd. Cluf. pan. & hist. Ger. Eyst.
- Natrix Plinii, Ang.
- Diptamum album, Belli ep. 3. ad. Cluf.
- Polemonium, Tab.
- Plinio l.27.c.12. Natrix vocatur herba, cujus radix evulsã virus hirci redolet. Tragium Dioscor. l.4. c.49. in Creta tantû nascitur habens folia Lætifico similia & ramos & fructus, minor tamen omnia. Tragium negat Belli, quia hirci odorè non spiret, sed gravem, neq; in tota Creta inveniri.

III. Pseudodictamnus alter odoratus, quid? Dictãni 3. genus, sive Dictã. nõ Creticû, Dod. gal. Pseudodictamnus, Eid. in ico.

IV. Pseudodictamnus acetabulis Moluccæ. Pseudodictamnus Cydonia: sive Dictamnus 2. Theoph. Ponæ.

Ex horto Clarissimi Contareni.

V. Dictãnus albus vulgo sive Fraxinella: quia

Duplex est Latius, oblongiore spica saturatione, foliis nigricantibus: 2. humiliter læviore spica, floribus & foliis diluatiõibus.

I = Pulegium Pulegium, l. melle. diet.

I = Pseudodictamnus Dictamnus, l. melle. diet.

II = Marrubium pseudo dictamnus, l. melle. diet
III = acetabulosum, l.
V = Dictamnus albus. l. 548

ORIG.

O R I G A N U M.

OPIΓANOΣ Dioscoridi l. 3. c. 32. διὰ τὸ χαλεπὸν ὄσπον dicitur, Eustachio volente, qui ab ὄσφ & γὰρ
 & derivat: alii δὲ τὸ ὄσπιν γὰρ ὄν, quia visus claritati conducat, deducunt.

Genera quatuor Dioscoridi: ἡ ἐκλεγετο πέντε: ὄνιτις, quasi asinis pabulo gratum sit: ἀρνεοειδὲς, & τραγοειδὲς. & Theophrastus 6. hist. 2. duorum tantum meminit: nigri sterilis, & candidi fructuosi. Plinius l. 20. cap. 16. Origanum Heracleoticum Græcorum, quod Cunilam gallinaceam Romani appellent, refert: at c. 17. Onitidum, quod prasion appellant Hyssopo non dissimile, & Tragorigani Heraclicii, cuius tria sunt genera (Dioscoridi utrumq; Tragoriganum intelligens) Cretici, Smyrnaei, tandem Heracleotici, quod Oniten vocent, historiam sed confusiorē tradit.

I. Origanum syl. Cunila bubula Plinii.

Origanum, Brunf. Ang. Tur.

Origanum vulgare, Trag. Matth. Lon. Lugd. Eyst.

Origanum syl. Dod. Cord. in Diofc. Fuch. Gef.

hor. Lac. Tab. Cam. 1. = *Origanum vulgare*, L.

Origanum onitis majus, Ad.

Agriorganum sive Onitis major, Lob.

Origanum Italicum, Cæs. Anglicum, Ger.

Foliis langioribus, rotundioribus variat: floribus ex cædido rubentibus, phœniceis, sanguineis.

Tragoriganum Dioscoridis quibusdam.

II. Origanum syl. album.

Origanum syl. Cam.

Origanum album, Tab. Ger. desc.

III. Origanum syl. humile: in Prod. descriptū.

IV. Origan. Heracleoticum: Cunila gallinacea Plinii. 1. = *Origanum heracleoticum*, L.

Origanum peregrinum 1. vel 6. Trag.

Origanum Heracleoticum, Matth. Gef. hor. Lac.

Ad. Lob. Lugd. Cast. Cam. Ger. 1. & 2. Tab.

Origanum Græcum, Ang.

Origanum alterum, Cæs.

Est flosculus ex albo purpurascens: est & cædidis.

V. Origanum Creticum.

1. = *Origanum creticum*, L.

Origanū Heracleoticum in Creta, Cord. in Dioscorid.

Origanum Creticum Gef. hor. Cæs. Cam.

Origanum Anglicum, Dod.

Hyssopus Diocoridis, Ang.

Origanum Syriacum sylvestre, Ad.

VI. Origanum Onites: & Matth. Gef. hor.

Lac. Lon. Cast. Lugd.

Origanum Heracleoticum, Ruel.

Marum quibusdam, Dod. gal. Lac. Lugd.

Hyssopus genuina Græcorum, Ad. Lob.

Hyssopus legitimus & Mesuæi, scarfapepe Hebræis, Cæs.

Majorana major Anglica, Tab. Ger.

Origanum syl. potius quàm majorana, Col.

VII. Origanum Onites fl. albicantibus.

Origanum Onites, aliud à Matthioli, Cam. hor.

Origanum onites dictum, Eyst.

VIII. Origanum folio subrotundo.

Origanum onitis Galloprovinciæ minus.

Origanum Monspelicum, Cam. ep. Matth. &

hor. Tab. 118 = *Origanum creticum*, L. var. β .

IX. Origanum cognata Zatarendi: quid?

Zatarendi, Alpino, quod siccatum, instar Origanum pro obionio comedunt. 1. = *Origanum aspyllifolium*, L.

1. = *Origanum aspyllifolium*, L.

T R A G O R I G A N U M.

TΡΑΓΟΡΙΓΑΝΟΣ Dioscoridi l. 3. c. 35. (origani 4. genus eadem, quod aliqui hircinum interpretantur, cum sic dictum videatur, quasi capris gratum sit) quod pro locorum ratione variat: quoddam speciosus latioribus foliis: alterum gracilius, foliis exilioribus, quod aliqui $\alpha\alpha\alpha\alpha\alpha$ vocant. Plinio l. 20. c. 17. Tragoriganum similis est Serpyllo syl. 1. = *Tragorigani differentias à Dioscoride propositas, sub Origano Heracleo recenset.*

I. Tragoriganum Serpyllifolium.

Tragoriganum, Matth. Lac. Cast. Lugd. Ger. 1. Tab.

II. Tragoriganum latifolium.

Marum, Matth. Cast. Lugd. Tab.

Tragoriganum, Dod. Lugd.

Tragoriganum alterum, Gef. hor. Ad. Lob.

Thymum Creticum, Ger. ico.

III. Tragoriganum angustifolium.

Tragoriganum 2. Cluf. hisp. & hist. Dod. Lugd.

Cam. ep. Tab.

Tragoriganum flore albo, Lob.

IV. Tragoriganum Creticum.

Tragoriganum Cretense apud Venetos, Ad. Lob.

Tragorigani 2. altera species, Cluf. hisp.

Tragoriganum Hispanicum 3. Eid. hist.

Thymum magnum, Alp.

1. = *Thymus Tragoriganum*, L. **SAM.**

1. = *Thymus Tragoriganum*, L.

SAMPŒUCHUM, sive AMARACUS; MARUM, sive MAJORANA.

ΣΑΜΨΥΧΟΝ in Cyzico & Cypro laudatissimum, secundum locum sibi vindicat Aegyptium: vocatur à Cyzicenis & Siculis *σάμψυρον* Dioscorides l.3.c.47. Et Theophrasto i.hist.15.6 hist.1. & 7. Amaracum (vel ut Gaza reddit Samsfacum vel SampŒuchum) suffrutex est & coronaria herba minutis solis condita ut Serpyllum &c. Amaracum Diosces medicus & Sicula gens appellaver. quod Aegyptus & Syria SampŒuchum. Plinius l.21.c.11. & 12. SampŒuchum sive Amaracum in Cypro laudatissimum & odoratissimum. ex quo oleum, quod SampŒu. binum & Amaracum &c. Μαρόν ἢ ὑπόβ. ον Dioscoridis l.3.c.49. Majoranam esse voluit.

Genera duo Plinio l.12.c.24. Maron in Aegypto nascitur pejus quam Lydium, majoribus foliis ac variis: illa brevia ac minuta & odorata.

I. SampŒuchus sive Marum, Mastichen redolens. I= *Myrsus mastichina*, *l. mē. dē.* Clinopodiū, Dod. gal. Gef. hor. (cui & herba SampŒucho cognata) Cam. Heleniū, Theoph. fortè Tragoriganū Dioſc. Ang. Marum, Gef. hor. Cast. Tab. Ger. peregrinū, Eyst. Marum, Mastic Gallorum & Anglorum, Ad. Marum, an Helenium odorum Theoph. Lob. Marum verum, vulgo Mastic, Lugd. Marum vulgare sive Clinopodium, Dod. Tragoriganum i. Cluf. hisp. & Tragoriganum Hispanicum i. cuius semen Ambræ dulcis nominemissum, Eid. hist.

Ludit foliis nunc longioribus, nunc rotundioribus, modò angulosis & hederaceis.

II. Marum repens verticillatum. SampŒuchus Dioſc. sive Amaracus serpens, Ad. Marum supinum, Lob. Marum ex Sicilia allatum, SampŒuch. Dioſc. Cæs. Marum repens, Tab. Pulegium angustifolium, Ger. ico.

III. Majorana Syriaca vel Cretica. Marum Syriacum, Ad. Lob. Lugd. Tab. Ger. Marum Cretense, Alp. *in Origanum Syriacum, l. mē. dē.*

IV. Majorana tenuifolia. Majorana nobilis. Brunf. Ang. lativa, Trag. Lon. Majorana gentilis, Tur. tenuifolia, Tab. Ger. Amaracus sive Majorana tenuif. Matt. Cast. Lug. *IV. Origanum majorana, l. mē. dē. mē. dē.*

CLINOPODIUM & ACINOS

ΚΛΙΝΟΠΟΔΙΟΝ Dioscoridi l.3.c.109. quod flores habent *ὡς ἀλυσσ. πόνθ. ἄκτια*: Et Plinio l.24.c.49. *is quod orbiculato florum ambitu speciem pedum lecti praebeat, ex intervallis Marrubii modo dispositis: quod sane Clinopodio primo pulchro convenit. Verum ab aliis Ocyroides nominari monet. & Serpyllo similem, succulosem palmae stitutine: quae de secundo dici rectè possunt, propter foliorum formam cum Serpyllo. & odorem cum Ocimo. Μαρόν ἢ ὑπόβ. ον herba coronaria ocimo similis, sed hirsutior atq; odorata, Dioſc. l.3.c.50.*

I. Clinopodium Origano simile. Origanum 4. & minus, Trag.

l. c. vulgare l. 822

Amaracus, SampŒuchum, Gef. hor. Majorana tenuif. & minor, Dod. Amaracus tenuior, Ad. Lob. tenuif. urbana, Cam. Hæc apud nos in Majoranam vulgarem degenerat: & huic Cuscuta circumnascitur, quæ Epimajorana, Tab. Ger.

V. Majorana vulgaris. Majorana, Brunf. Dod. Amaracus, Matth. Fuch. Lugd. qui Matt. & Fuch. iconem proponit. *v. Origanum majorana, l. mē. dē.* SampŒuchus sive Amaracus, Latinis Majorana, Cord. in Dioſc. & hist.

Amar. vulgatiore, Ad. Lob. ico. Eyst. major, Cast. Amaracus, Majorana, SampŒuchum, Gef. col. SampŒuchus, Lac. Lob. Majorana vulgo, Maron. Dioſc. Cæs. Majorana sive Amaracus major, Gef. h. Tab. Ger. Amaracus syl. annua, Cam.

Hanc latis admodum foliis & capitulis rotundioribus sub Majorana latifolia Eyst. proponit.

VI. Majorana syl. perennis: & Cam. Majorana syl. Trag. Gef. hor.

Origano cognata majorana major, Eid. Hanc Londino foliis sublateis accepimus.

VII. Majorana syl. latifolia. Amaracus syl. foliis latioribus, Cam.

Majorana syl. Eid. Hanc ex horto Sprægeri Heidelbergæ habemus.

Clinopodiū, Cord. in Dioſc. Gef. h. Lac. Cast. Tab.

Clinopodium vulgare, Matth. majus, Cam.

Betonica

Betonica Pauli, Guil.
 Pulegium montanum, Lon.
 Origanum syl. Eid. verticillatum, Thal.
 Calamintha r. Tur.
 Acynus five sterilis, Ad.
 Acinos, Lob. Ger.
 Acinos, five Clinopodium syl. Lugd.
 Clinopodium r. Matth. Cluf. pan. Lugd.
 Herba origano vulgari similis, Cæf.
 Duplex est: elatius majore folio: humilius alterum, minore: flore communiter purpurascente, rarius albo.
 II. Clinopodium arvense Ocimi facie.
 Basilicum 3. Trag. = *Thymus acinos, L. melle. det.*
 Calaminthum montanum, Eid.
 Pseudoclinopodium, & Clinopod. alterum, Matt.
 Acinos, Dod. gal. Fuch. ico. Lac.
 Ocymastrum, Fuch. Lugd.
 Pulegium petræum, Gel. hor.
 Ocimum parvum, Lon.
 Ocimum syl. five Acinos, Dod. Ger.
 Clinopodium, Ang. Tur. Cæf. majus, Thal.

Clinopodium alterum Matthioli, Lugd. Tab.
 Clinopodium aut Lectipes, Ad.
 Clinopod. vulgare, Lob. Cluf. hist.
 Foliis est modò latioribus, modò angustioribus, ratione loci: modò erecta, modò repens: aliquando hirsutissima, aliquando penè lavis: floribus cæruleis, rarius albis.
 Hanc Matth. ut ex ejus descriptione patet, Marnardum secutus, & hist. Lugd.
 Acinos nomine exhibuere.
 III. Clinopodium Ocimi facie alterum.
 Acinos Anglicum, Cluf. pan.
 Acinos Dioicoridis fortè, Eid. hist.
 IV. Clinopodium montanum.
 Clinopodium Austriacum, Cluf. pan. & hist.
 Flore est purpureo intenso sed violaceo: rarius albo. *IV = Thymus alpinus, L. melle. det.*
 V. Clinopodium alpinum hirsutum.
 Clinopodium alpinum, Ponz. *Bontea alpina, L. 839*
 VI. Acinos latifolia.
 Acinos, Urtrichella olitoribus, Col. (mus.
 Acinos Dioicoridis nomine ab Imperato accepti-

ERINUS.

E PINOS Dioscoridi l. 4. c. 29. foliis est Ocimi minoribus, & lacteo succo turget, &c. Plinio l. 23. c. 7. Herba quam Græci Erineon vocant &c.

Erini nomine quatuor à recentioribus plantæ proponuntur.

1. Erini sên Ocimi aquatici nomine à Matth. quem sequuntur Lac. Lon. & Lugd. hist.
 Basilicum aquaticum, Cast. cujus folia incisuris carent: pro hac
 Hieracium Sabaudum latifolium, Guilandinus nobis ostendit.

2. Erinus Dalechampii, in hist. Lugd. sed quid?
 3. Erinus Cæf. & Columnæ: est Rapunculi minimi species.
 4. Erinos vel Caprificus, Nicandro & Plinio, fortè Esiula dulcis, Tragi: vel altera Esiula syl. ejusdem, Adversar.

OCIMUM.

O KIMON Dioscoridi l. 2. c. 171. Theoph. 7. hist. 3. cui, ut & Varroni & Plinio l. 19. c. 7. à celeritate evocandi dicitur. Recentioribus Græcis βακκινόν. id est, regale: unde ab Ætio Συμρον βακκινόν appellatur.

Genera plura recentioribus, que potissimum differunt magnitudine foliorum, que latiora, angustiora, plana vel crispâ: colore eorundem que viridia, nigricantia, maculata: florum, qui candidi, vel purpurascetes: & odore, cum in aliquibus caryophyllos, in aliis citrum redoleant.

I. Ocimum latifolium maculatum vel crispû.
 Ocimum latifolium, Cæf.
 Basilicum Indicum, vel potius Hispanicum, Cam. I = *Ocimum Basilicum, L. melle. det.*
 Ocimum aut Basilicum crispum exoticum aut Hispanicum, Cam. ex Matth.
 Ocimum crispum Hispanicum, Tab.
 Ocimum Indicum, Cluf. hist.
 Basilicum Indicum maculatum, Eyft.

(Est majus & minus.

II. Ocimum viride foliis bullatis.
 Ocimum Indicum viride majus, foliis protuberantibus, Eyft. II = *Ocimum Indicum, L. melle. det.*
 III. Ocimum foliis fimbriatis viridibus.

Ocimum crispum viride, Eyft.
 Odore est inter Camphoram & Citrum confuso.

IV. Ocimum caryophyllatum maximum.

IV = O. Basilicum, L. melle. det. **Ef** **Ocy-**
 L. 839

Ocymus in viridariis Alexandria, Alp.

Ocimum latifolium magnum, Eysf.

Folius est oblongis colore rubro suffusus eximie odoratis.

V. Ocimum caryophyllum majus.

Ballica major, Trag. Lon.

Ocimum majus, Matth. Fuch. Dod. gal. Lac. magnu,

Ocimum maximum, Dod. Lugd. (Tur.

Ocimum nigrum, Cord. in Diosc. & hist.

Ocimum maximum caryophyllum, Ad. Lob.

Ocimum caryophyllum, Gef. hort.

Hoc cum magis minusve hirsutum sit, ab aliis hirsutum, ab aliis laeve pingitur: color tam foliorum, quam florum, in alio albus, in alio niger est.

VI. Ocimum citri odore.

Ocimum citratum, Gef. hor. Cæf. Eysf.

Ocimum maximum citratum, Lobb.

Ocimum medium sive citratum, Ad. Tab. Ger.

VII. Ocimum vulgatius.

Basilicum sive Ocimum, Brunf.

Ocimum medium vulgatius, Ad. Eysf.

Basilica minor, & Baccharis Germanica, Trag.

Ocimum medium, Matth. Cast. Cam. Lugd. qui

Matth. & Fuch. figuram exhibet.

an Ocimum Nabathæum, Cord. in hist.

Ocimum mediocre, Fuch. 3. & medium, Cæf.

Ocimum sive Basilicum medium vulgatius, Lob.

Ocimum magnum, Tab. Ger.

IX. Ocimum minus angustifolium foliis serratis.

Ocimum minus angustifolium flore albo, Eysf.

IX. Ocimum anisi odore.

Ocimum anisatum, Eysf.

Medio vulgatiore, figurâ respôdet, odore Anisi.

X. Ocimum minimum.

Ocimum crispum, Brunf. Lon.

Ocimum garyophyllum, vel minus, Matth.

Ocimum exiguum, Fuch. minus, Dod. gal. Tur.

Basilicum minus, Cast.

Ocimum minus garyophyllum, Cord. in Diosc.

Tab. Ger. X = Ocimum ^{superum} ^{mic. det}

Ocimum minimum Amaraci figura garyophyllum, Lob. Eysf.

Ocimum parvum, & Ocimum garyophyllum,

Lugd. duæ figuræ.

Ocimum alterum tenuifolium, Cæf.

XI. Ocimo affinis.

Albahaca herba, quæ odoris gratia in nova Hispania excolitur, Joseph. Acosta l. 4. c. 27.

SECTIO QUINTA.

MENTHA; MENTHA SYLVESTRIS sive MENTASTRUM; MENTHA AQUATICA, seu SISMIBRIUM; MENTHA CATARACTA;

Calaminta; Melissa; Marrubium; Galeopsis sive Lamium & Urtica mortua;

Urtica; Alysson; Sideritis; Euphrasia; Melampyron & Cratæogonon;

Betonica; Serratula; Scrophularia & Ruta canina; Stachys.

MENTHA.

MENTHA veteribus Græcis, Plinio l. 19. c. 3. auctore, *μινθον* dicebatur: at odoris suavitas nomen apud Græcos mutavit. & *μινθος* ab *μινδος* & *εισδος*, id est. suavis odor, vocatur, quæ voce Dioscorides l. 3. c. 4. usus est. Hydiosmi Theophr. 7. hist. 7. ubi *Gaza Mentastru* cõvertit: at *Menta* (forte *Mentastru* intelliges) 7. hist. 7. meminit.

Genera: Dioscoridi sativa est & sylvestris, quam *Mentastrum* dici, volunt interpretes, Plinium secuti. Galeno 6. simpl. *Mentha* est odorata, quæ Dioscoridi sativa est, & altera inodora, quam *Calamintam* vocent. Et Plinio, l. c. & l. 20. c. 14. *Menta* genus ejus sylvestre *Mentastrum* est. Sic l. 20. c. 14. *Nepere* mentionem facit, ex qua, ut & *Mentastro* Origano, Cuncta, Serpillo. *Marrubio* vinum conficit, l. 14. c. 16. ostendit.

Mentha sativa.

I. *Mentha* hortensis corymbifera.

Balsamita, Brunf. major, Dod. gal.

Alitima, Trag.

Mentha Sarracena, Nicolao in Martiat. Ang. Cord. in Diosc. (qui *Chrysocome* cognatâ vult)

Lac. Lon. Cam. Eysf.

Mentha Græca, Matth. Gef. hor. Cast.

Mentha Romana, Lac.

Mentha corymbifera major, Cord. hist.

Costus hortorum, Gef. hor. Ad. Lob. Lugd.

Ovaria, Gef. hor.

Herba S. Mariae vulgo, Cæf.

Hæc quibusdam *Lepidium* Dioscoridis: at Czisl.

1 = *Tanacetum* *Sabalav* *mic. det.*

Ocimum Nabathæum, Arab. hist.

XII. Ocimum superum, mic. det.

Czálpino Melilotus Diosc. Plinii & Avicenna.

II. *Mentha corymbifera angustifolia.*

Menthe Sarracenicæ species altera, Myconi, Lugd. an *Mêche* Sarrac. species *syl.* in *syva* Martia, Cam.

III. *Mentha hortenſis verticillata ocimi odore.*

Mentha hortenſis 4. Fuch. Tur.

Mentha fativa 4. Dod. Lugd.

Mentha 3. Gef. hor. 4. Lon. III = Mentha gentilis L. melle. det.

Mentha Romana angustifolia, Ad. Lob.

Mentha cardiaca, Cam.

Calamintha ocyroides, Tab.

Ocyroides repens, Ger. ico.

IV. *Mentha criſpa verticillata: & Eyst.*

Mentha fativa 1. Fuch. Dod. gal. Lac.

Mentha fativa, Tur. *fativa criſpa*, Lugd.

Mentha vulgata ſerpens rotundiore folio, pulegii flore, Ad. Lob. IV = Mentha sativa L. melle. det.

Mentha cruciata, Lob. ico. titulo transposito.

Mentha altera, Cam. ep. Matth.

V. *Mentha rotundifolia criſpa ſpicata.*

Mentha fativa ſeu criſpa, Trag. Cord. in Dioſc.

Mentha fativa altera, Matth. Fuch. Dod. Tur. Lac.

Mentha criſpa, Lon. Cam. ſive Baſſamita.

Mentha rotundifolia altera flore ſpicato, ſive cruciata mentha, Lob. V = Mentha criſpa L. melle. det.

Mentha vulgata, ſive fuſca ſæra, Lob. ico. tit. trãſp.

Mentha hortenſis rotundifolia, ſeu Romana, Cæſ.

Mentha fativa minor, Caſt. (hibet

Mentha ſpicatæ quinq; varietates Lobelii ex-

VI. *Mentha rotundifolia ſpicata altera.*

an *Mentha rubra, Trag. Lon.*

Sifymbriũ 1. Ang. hortelc, Matth. Lac. Caſt. Lugd.

Mentha hortenſis altera, Gef. hor.

Sifymbria mentha agreſtis, Lob.

VII. *Mentha anguſtitolia ſpicata.*

Mentha, Brunf. Ang. VII = Mentha rubra L. melle. det.

an *Nepeta aquatica, vel Mentha agreſtis* 3. Trag.

Mentha 1. Matth. Caſt. hortenſis 1. Gef. hor.

Mentha fativa, vel hortenſis 3. Dod. Fuch. Tur.

Sifymbriũ 1. altera species, Cord. in Dioſc.

Mentha acuminata, Lon. acuta, Tab. Cam. in Mart.

Mentha Rom. ſive pſtantiõ anguſtifolia, Ad. Lob.

Mentha fativa, Lugd. cruciata, Ger.

Mentha hortenſis oblongo folio, Cæſ.

Mentha odorata anguſtifolia, Cam.

Latiõribus aliam, aliam anguſtiſimis & longiſſimis foliis in hortis obiervavimus.

IX. *Mentha ſpicata folio variegato.*

Mentaſtrum alterum, Dod.

Mentaſtrum Anglicum cinereum & niveum, Ad.

Mentaſtrum niveum Anglicum, Lob. Lugd. Eyft.

cujus ſolum nomen apud Tabernæmontanum.

Interdum in eodem ramo folia quadam nivei coloris, quædam partim nivei partimque viridis, in quibusdam nihil nivi.

Mentha ſylveſtris ſive Mentaſtrum.

I. *Mentha ſyl. rotundiore folio: & Gef. hor.*

Mentaſtrum, Cord. in Dioſc. Tab. I = Mentha rotundifolia L. melle. det.

Mentaſtrum foliis orbiculatis, Gef. ap.

Mentha aquatica, Ger.

II. *Mentha ſyl. longiore folio: & Gef. hor.*

Mentha equina, Brunf. II = Mentha sylvestris L. melle. det.

Mentaſtrum, Trag. (vel mentha agreſtis altera)

Matth. Fuch. Dod. Cord. hiſt. Lac. Ad. Lob. Caſt.

Cluſ. hiſt. ico.

Mentaſtrum ſyl. Eyft. vulgare, Lugd.

Sifymbrium campeltre, Ang.

Mentha ſyl. Tur. Lon. ſyl. altera, Cæſ.

III. *Mentha ſyl. longioribus nigrioribus &*

minus incanis foliis.

Mentaſtrum aliud, Lob.

Mentaſtrum Campenſe, Lugd.

IV. *Mentha ſyl. anguſtitolia.*

Pulegium aquaticum, ſeu paluſtre ſpicatum, Eyft.

V. *Mentha montana verticillata.* V = Nepeta pannonica L. melle. det.

Mentaſtrum montanum, & 1. Cluſ. pan.

Mentaſtrum montanum pannonicum, Eid. hiſt.

Mentaſtrum pannonicum, Cam.

VI. *Mentaſtrum caruleum, Cam. quid?*

VII. *Mentha tuberoſa radice.* (Cam.

Mentaſtrum tuberoſa radice, Cluſ. pan. & hiſt.

IX. *Mentha radice geniculata: quæ 2. in Prod.* VIII = Nepeta tuberosa L. melle. det.

Mentha aquatica, ſive Sifymbrium.

Σ *τοιαύτων, ἑπταδον ἄζων: Sifymbrium, alii Serpillum ſyl. vocant, Mentha hortenſis ſimilitudine, ſed latioribus foliis atque odoratis, Dioſcoridi l. 2. c. 155.*

Genera duo ſcit: alterum *Mentha ſimile: alterum quod Cardamine dicitur: & Plinius l. 20. c. 22. Sifymbrium ſyl. à quibusdam rhymbraum appellatum, pedali non amplius altitudine: quod in riguis naſcitur ſimile Naſturtio eſt, & l. 19. c. 8. Sifymbrium latiſſimè naſcitur in piſcinis & ſtagnis.*

I. *Mentha rotundifol. paluſtris, ſeu aquatica major. | Menta rubra, Brunf.*

I = Mentha aquatica, L. Sp. 805.

Ff 2

Balſa.

Balsamina agrestis & Nepeta 3. Trag.
 Silymbrium syl. Matth. Lugd.
 Silymbrium, Fuch. Dod. primum, Thal.
 Silymbrii 1. species priua, Cord. in Diosc.
 Calamentum 3. Ang.
 Calamintha aquatica, Gef. col. Tab.
 Silymbrium agreste aquaticum, Gef. hor.
 Menta syl. altera, & Menta aquatica, Lon.
 Menta syl. 1. Cæs.
 Aquatica, sive Silymbria mentha, Ad. Lob.
 Silymbria mentha, Ger.
 Balsamita officinarum, Eyst.

Hæc aliquando tota rubet: magis minusve hirsuta existit.

II. Mentha rotundifolia palustris minor, sive flore globofo: pro 5. in Prodomo descripta.

III. Mentha palustris folio oblongo.
 Mentatrifolia aquatica hirsuta, Ad. Lob. Lugd.
 Calamintha 3. Dioscoridis, Lob. ico.
 Mentastrum minus spicatum, Lugd.
 Mentastrum aliud hirsuto folio, Cam.

Mentha cataria.

I. Mentha cataria vulgaris & major.
 Menta non odorifera, Brunf.
 Nepeta vulgaris, Trag.
 Nepeta fruticosâ, Cord. in Diosc.
 Herba gattaria, Matth. Cast.
 Calaminthæ 1. genus, Fuch. 3. genus, Dod. gal. Tur.
 Thal.
 Calaminthæ species quibusdam, Gef. hor.
 Calamintha montana, Lon.

1 = Nepeta Colantia, L. m. d. d. b.

CALAMINTHA.

K A A M I N O H, quasi bona & utilis mentha, nidore enim suo, ut habet Aristophanes, serpentes, vel accensâ, vel substrata, ait Dioscorides l. 3. c. 43. sugare solet.

Genera tria Dioscoridi: 1. foliis Ocimi, montibus familiaris: 2. pulegion similis, sed major, quam ἀγρία γὰρ ἔχειν πulegium syl. Romani veteres vocant (& Plinius l. 20. c. 14. Nepeta obiter meminit) 3. Mentha sylvestri cognata est, foliis oblongis, caule & ramis, quam superior a maioribus, sed viribus inefficior.

I. Calamintha incana ocimi foliis.
 Calamintha 2. incana, Lob. Lugd.
 Calamintha Cretica, Cam. *1 = Melissa Cretica, L. m. d. d. b.*
 Calamintha montana incana minor, Tab.
 Calamintha montana vulgaris, Ger.
 II. Calamintha pulegii odore, sive Nepeta.
 Calamintha altera, Matth. Lugd. (fortè pulegium)
 Diosc. Lac. ico. Lugd. (duplici figura) Cam.
 Nepeta agrestis, Cord. in Diosc.
 Calamintha Italica pulegii odore, Gef. hor.
 Calamintha altera odore gravi Pulegii, foliis:
11 = Melissa Nepeta, L. m. d. d. b.

Balsamita major, Lac.
 Cattaria herba, Dod.
 Cattaria, sive Mentha catti, Ad.
 Mentha cataria, Lob.
 Cattaria vulgò, Calamintha 3. Dioscoridis, Cæs.
 Herba felis, Lugd.
 Mentha felina, Tab. Ger. Eyst.
 Nepeta Germanica, Cam.
 Alii Calaminthæ, alii Melissæ, alii Nepetæ, alii Urticæ, quæ Hericlanæa Plinio, speciem faciunt: alii inter Calamintham & Melissam mediam volunt.

II. Mentha cataria minor.
 Cataria minor, Clus. pan.
 Cattaria tenuifolia Hispanica, Eid. hist.
 Nepeta minor, Cam. *11 = Nepeta Colantia, L. m. d. d. b.*
 III. Mentha cataria minor alpina: pro 4. in Prodomo descripta.
 Nepetella, Eyst. *11 = Nepeta italica, L. m. d. d. b.*
 IV. Mentha cataria latifolia.
 Mentha cataria peregrina latifolia, Lob. Lugd.
 Menta felina fativa Latifolia, Tab.
 Menta cattaria altera, Ger.
 Nepeta peregrina, Eyst.
 V. Mentha cataria angustifolia major.
 Mentha cataria peregrina angustifolia, Lob. Lugd.
 Cattaria folio longiore, Dod.
 Mentha felina fativa angustifolia, Tab.
 Salvia Romana, Ger. ico.
 VI. Mentha cataria angustifolia minor: sub 3. in Prodomo descripta.

maculatis, Ad. Lob.
 Pulegium syl. sive Calamintha altera, Dod.
 Calaminthum, quod vulgò Nepeta, Cæs.
 Calamintha arvensis 2. Tab.
 Calamintha montana præstantior, Ger. ico.
 Calamintha angustis foliis, Eyst.
 III. Calamintha vulgaris, vel officinarum Germanicæ: *11 = Melissa Calamintha, L. m. d. d. b.*
 Calamintha, Matth. 2. Thal. vulgaris, Cam.
 Calaminth. montana, Gef. hor. Lac. Dod. Cast. Lugd.
 Calamintha montana vulgaris, Lob. Tab. Eyst.
Nepeta

Nepeta montana, Cord. in Diosc.
 Calamintha 3. Dioscoridis Dalechampio, Lugd.
 Mentha fativa rubra, Ger. ico.

IV. Calamintha magno flore.

Calamintha montana prestantior, Ad. Lob. Lugd.
 Cam. Tab. Eyst. 17 = Melissa grandiflora, L.
 Calaminthum 1. Ang. mill. det.

Calamentum montanum, Cæs.
 Scordonia sive Salvia agrestis, Ger. ico.

V. Calamintha vulgaris exiguo flore: quæ in
 Prodromo describitur.

VI. Calamintha arvensis verticillata.

17 = Mentha ~~arvensis~~, L.
mill. det.

M E L I S S A.

MΕΛΙΣΣΟΦΥΛΛΟΝ & ΜΕΛΙΤΤΑΙΝΑ. id est, *Asiastrium*, quod hæc *ασιανη* apes dele-
 centur, Dioscoridi l. 3. c. 18. Plinio l. 21. c. 20. *Melissophyllum* sive *Melutis*: & prius l. 21. c. 9. *Melissophyllum* quod
Asiastrium. Latine *Melissa* ab apibus, quæ etiam *μελισσοι* dicuntur.

I. Melissa hortensis: & Lon.

Melissa, Brunf. Ang. Dod. Cæs. Ger. officin. Eyst.
 Melissa domestica, vel 1. Trag. desc. nostrâs, Cam.
 Melissophyllum, Matth. Ges. hor. Cast. Lug. Tab.
 Melissophyllum vulgare vel adulterinum, Fuch.
 Asiastrium, Matth. Cord. in Diosc. Lac. Tur. Ad.
 Lob. 1 = *Melissa officinalis*, L. mill. det.
 Citrugo, Ges. hor.

Hanc in montibus sponte nasci Matth. afferit;
 quam
 Melissophylli syl. genus Matthioli, Ges. hor. no-
 minat.

H. Melissa peregrina folio oblongo.

Melissa Moldavica, Matth. Cast. Lugd.
 Melissa vel Cedronella, id est, Citrugo Turcica;
 Ges. hor. Draccephalum Moldavica, L. 830
 Melissophyllum Turcicum, Ad. Lob.
 Melissa: genus ex Oriente, Cæs.
 Melissa Turcica Dalechampii, Lugd. Cam. Tab.
 Ger.

Variat magnitudine: hinc duæ figuræ in Lugd.
 hist. colore quoque flores, qui cæruleus, purpu-
 ro-cæruleus, & albus,

Melissa Moldavica flore cæruleo, & flore albo,
 Eystett.

III. Melissa Moluccana odorata.

Moluccella odorata, L. 821

M A R R U B I U M.

PΡΑΣΙΟΝ Dioscorides l. 3. c. 19. id quod *Marrubium* album dicitur, nominat: at quod nigrum, Βαλλοτὴ ἢ
 ἄλλα ὀνόματα l. 3. c. 17. vocat. Plinius l. 20. c. 22. *Marrubium*, quod Græci *Prasium* vocant: & l. 27. c. 8. *Ballo-*
 ten, alio nomine *Melamprasion* Græci vocant.

Genera duo Theophrastus 6. hist. 1. & 2. proposuit: aliud folio herbido, incisuris profundioribus, quo unguentarii

Mentastrum, Brunf.
 Nepeta agrestis, vel 4. Trag. Lugd.
 Mentha aquatica exigua, & Pulegium syl. Eidem,
 & floris colore solum differt.
 Calamintha aquatica, Matth. Lugd.
 Calamintha aquatica Belgarum, an Polycnemom;
 quasi multicibia, Ad. Lob.
 Calamintha altera, Dod. gal. Fuch. Tur.
 Calamintha arvensis, Ges. hor. Tab.
 Nepeta, Lon.
 Polycnemom Lobelii, Lugd.
 VII. Polycnemom Dalechampii, Lugd. quid?

Melissa Constantinopolitana, Matth.
 Cardiaca Melica, sive
 Moluca Syriaca, Ad.
 Moluca lævis, Dod. Ger.

Cardiaca melica, sive Moluca minus aspera, Lob.
 Moluca sive Melissa Constantinopolitana, Cam.
 r. Cast.

Molucha 1. Cæs.
 Moluca sive Melissa Turcica Dalechampii, Lug.
 Melissophyllum Constantinopolitanum, Eid.
 Cardica Syriaca, Tab.

Moluca odorata spinosa, Cast. Eyst.
 Alteram lævem, alteram aculeatam Matthiolus
 dicit: aculeis carentem nullam vidimus.

IV. Melissa Moluccana foetida.

Melica, vel Moluca asperior, Ad. Cam.
 Moluca asperior Syriaca, & Mafeluc Turcorum,
 Lob. Moluccella odorata, L. 821

Molucca spinosa, Dod. Lugd. Ger.
 Molucha altera, Cæs.
 Molucca, vel Melissa Constantinopolitana 2. Cast.

Cardiaca Syriaca aspera, Tab.
 Moluca lævis inodora, Eyst.
 Utramque Moluccam Alyffo Galeni conge-
 nerem, ut & Dioscoridis & Plinii Cæsalpinus
 voluit.

nuntur: alterum rotundius squallens, incisuras habens obscuriores (Prasium innuere videtur.) Et Plinio l. 20. c. 22. duo genera, ex Castoris sententia, nigrum, & quod magis probat candidum.

Marrubium nigrum.

I. Marrubium Cardiacum dictum, fortè primū Theophrasti.

Marrubium mas, Brunf.

Melissa syl. Trag.

Cardiacum, Matt. Dod. gal. (& Sideritis 1.) Ges. hor.

Lac. Lon. Ad. Lob. Cæf. Thal. Cast. Lug. Tab. Ger.

Lycopsis, branca lupina, Ang.

Cardiacum, vel Lycopus, Fuch.

Alysson Galeni & Aëcii esse, Cæsalpinus censet.

II. Marrubium palustre glabrum.

Marrubium aquaticum, Trag. Ad. Lob. Dod. Thal.

Lugd. *Lycopus europæus l. 89*

Marrubium palustre, Dod. gal. Lon.

Sideritis 1. Matth. Ang. Ges. hor. Lac. Lugd. Cast.

Cam. 2. Lon.

Lancea Christi, Ges. hor.

Verbenæ alterum genus, Cæf.

III. Marrubium palustre hirsutum: quod 1. in Prodomo.

IV. Marrubium nigrum foetidum, Ballote

Diofcoridis. *Ballota nigrum l. 814*

Marrubium majus, vel 1. Trag. nigrum, Ges. hor.

Lon.

Ballote, Matth. Fuch. Tur. Cord. in Diofcor. Lac.

Dod. Lob. Cæf. Cast. Lugd.

Marrubium nigrum foetidum, Ad.

Marrubiastrum, Tab.

Marrubium aquaticum, Ger.

Variat foliis majoribus & minoribus.

V. Marrubium nigrum rotundifolium.

Ocinastrium Valentinum, Clus. hisp. & histor.

Lugd. v. Stachys hirta, *mic. aut.*

Marrubium Hispanicum odore Stæchados, Lob.

Marrubium Hispanicum, Tab. Ger.

VI. Marrubium nigrum longifolium.

Herba venti Monspelienfium, Ges. hor. Lob. Lugd.

Sideritis Monspelienfium, Lugd.

Parietariam Monspelienfium à Cordo vocari,

Lob. & Lugd. afferunt. *Herba venti*

Marrubium album.

I. Marrubium album vulgare.

Marrubium foemina, Brunf. candidum, Trag.

Marrubium, Matth. Cord. in Diofcor. Fuch. Dod.

Tur. Lac. Cæf. Cast. vulgare, Clus. hist. Eyft.

Marrubium album odorum, Ad.

Marrubium, Ges. hor. Lob. Lugd. Tab. Ger.

Prasium, Ang. *1. marrubium vulgare, 2. mic. aut.*

II. Marrubium album villosum, an Prasium

Diofcoridis: quod 2. in Prodomo. = 1. var. 3.

III. Marrubium album crispum: quod 3. in Prodr.

IV. Marrubium album latifolium peregrinum.

Marrubium candidum, Dod. Ger. Hispanicum, Tab.

Marrubium candidum alterum Hispanicum, Lob.

Marrubium alterum panonicum, Clus. pan. & hist.

Marrubium Creticum, Cam. *1. 2. marrubium peregrinum, 3. mic. aut.*

V. Marrubium album angustifolium peregrinum.

Marrubium Creticum angustiore folio, Ad. Lob.

Eyftett. v. *marrubium peregrinum, 1. var. 3. mic. aut.*

Marrubium Creticum, Dod. Ger. Tab. Lugd. qui

à priore non distinguit.

Marrubium Creticum aliud, Cam.

VI. Marrubium album peregrinum brevibus,

& obtusis foliis.

Marrubium Creticum angustis foliis inodorum,

Eyftett.

GALEOPSIS sive LAMIUM vel URTICA MORTUA.

ΓΑΛΨΙΣ & ΓΑΛΕΨΙΣ, toto frutice, cum caule & foliis urticam refert: at folia leviora & trita gravior olent: flores tenues sunt ac purpurascens, Diofcoridi l. 4. c. 95. Et Plinio l. 27. c. 9. Galeopsis aut Galeobdolon & c. urtica mortua & iners, quod foliis innoxia sit, quam Plinius l. 21. c. 15. inter Urticas recensens, Lamium vocavit eam que innoxia sit & morsu caret: & l. 22. c. 14. addit album habere in medio folio, & c.

I. Lamium purpureum foetidum, folio subtundo, sive Galeopsis Diofcoridis.

Urtica labeo mas, Brunf.

Lamium, Trag. (vel Urtica 8. 9. 10.) Fuch. Dod.

gal. Lugd. *1. purpureum l. 809*

Galeopsis Ericio Cord. Cord. in Diofcor. Lon. Cæf.

2. Tab.

Galeopsis vulgaris foetens purpurea, Ad. sive Ur-

tica non mordax, Lob.

Galeopsis purpurea, Lugd. Cast.

Urtica mortua, Ges. hor.

Urtica iners altera, Dod.

Urtica non mordax vulgaris foetens purpurea, Lob. ico.

Lamium, sive Urtica non mordax vulg. & foetida, Clus. pan.

Habe-

Habetur major & minor: flore quoque purpureo, luteo, & vario: est & reptilis magis humique procumbens.

II. Lamium purpureum vel album non fortens folio oblongo.

Urtica labeo foemina, Brunf. *Urtica labeo foemina*
Galeopsis, Trag. (vel 5. 6. 7. Urtica) Matth. Lac. Lugd.

Lamium sive Archangelica fl. albo, Ad. Lob. Lug. Urtica iners sive Lamium r. Dod.

Galeopsis flore verticillato, Thal.

Leucas 3. Cæs.

Lamium purpureum & album, Tab. rubrum, Ger.

Galeopsis vera Dioscoridis, Clus. hist.

Tres species flore tantum differentes: est purpureo, vel ex rubro albove purpurascente, labellis albis venis notatis: albo: luteo & croceo.

III. Lamium folio oblongo luteum.

Galeopsis flore croceo, vel Urtica 6. Trag.

Urtica iners 3. sive Lamium flore luteo, Dod.

Lamium luteum, Ad. Lob. ico. Tab. Ger.

Leucas montana, Cæs. *Leucas montana*

Galeopsis flore luteo, vel Urtica labeo, Cam.

Flores majore ex parte & non nihil rubicundi & cerulei coloris, quare

Urtica fatua aquatica, sive Lamium *πυρροφυλλον*, aut *πυρροφυλλον*, Thal.

IV. Lamium maculatum. *L. maculatum*

Urtica fatua *χλωροφυλλον*, Thal.

Galeopsis 1. Tab.

Lamium album, Ger.

Urtica mortua maculis albis respersa, Col.

V. Lamium alba linea notatum.

Urtica lactea, Matth. *Urtica lactea*

Lamium Plinii, Ang. Cam. *L. Plinii*

Milzadella vulgo, Leucas Dioscoridis fortè, Cæs.

Lamium Plinii montanum Camproclarense, Col.

Huic linea semper per medium folii decurrit: ejus altera species foliis brevioribus, profundius incisus & linea angustiore, &

Lamium Æquicolorum, Col. dicitur.

VI. Lamium foliis caulem ambientibus majus.

an Lamium 3. vel peregrinum, Clus. pan.

an Lamium pannonicum 3. Clus. hist.

Ballote crispa major, Lugd. *Ballote crispa major*

Marrubium *μαρρυβιον*, Thal.

Alfines species, Tab.

Alfina hederula altera, Ger.

VII. Lamium folio caulem ambiente minus.

Morius gallinæ folio hederulæ alterum, Lob. ico.

Leucas 4. Cæs. *Leucas 4.*

Ballote crispa minor, Lugd.

II X. Lamium maximum sylvaticum foetidum. *II X = Stachys sylvatica, L. nuda, dict.*

Heraclea vel Urtica II. Trag.

Urtica sylvana, Lon.

Urtica foetida maxima *πυρροφυλλον*, Thal.

Urtica Heraclea, Lugd. herculæ, Tab.

an Sideritis alia, Lugd.

Galeopsis legitima, vel vera Dioscoridis, Clus. hist.

Huic simile aliud, foliis non ita amplis, sed inferius incanis & lanuginosis, (Lamium incanum dici poterit) Thal.

IX. Lamium maximum sylvaticum alterum. *L. ovale, L. 1009*

Galeopsis maxima pannonica, Clus. pan. & hist.

X. Lamium montanum Melissa folio.

Melissa 1. Trag. ico. syl. Lon. x. *Melissa melissa, L. nuda, dict.*

Melissophylli species, Dod. gal.

Melissophyllum verum, Fuch. syl. Cord. obsf.

Melissophyllum Fuchii, Ges. hor. Lob. (& Herba sacra Agrippæ) Lugd.

Melissa Fuchii, Lob. ico. Cam. Eyst.

Herba sacra quorundam Dalechampii, Lugd.

Melissa altera, Cæs.

Variat floribus communiter pallidè purpurascens: reperitur & albis & versicoloribus, hinc

Lamium pannonicum 1. versicolore flore, &

Lamium pannonicum 1. albo flore, Clus. hist.

Est & altera caulibus infirmioribus & frequentioribus, & foliis paulò angustioribus, &

Lamii pannonicii 1. species altera, Eid. dicitur.

XI. Lamium peregrinum, sive Scutellaria: in Prodromo descripta. *Scutellaria peregrina, L. 836*

Betonica syl. Pauli, Quadramio.

Scutellaria, Cortuso.

Caisida, Colum.

Scordotis 2. Plinii, Ponz.

Floribus est purpureis, rarius albis.

URTICA

A ΚΑΛΥΦΗ Dioscoridi l. 4. c. 9. 1. Et Theoph. 7. hist. 7. *καλυφη* τὸ μὲν ἔχει καλὴν ἀπόρρ. ὅτι injucūdo sit tacta. & prur. iū cicat. Athenæo dicitur & ἰδὸν, quasi pruriginosa. à πύρρον quòd pugnat & suo morsu sensū lacessit.

Latinis *Urtica* ab urendo dicta, quod prurivum & pustulas igni similes excitet, Plinio.

Genera duo Dioscoridi: una agrestior, altera non aequè aspera & c: at Plinio l. 21. c. 15. plures sunt differentie: sylvestris, quam feminam vocant, minor: & in sylvestri quæ dicitur Canina, acrior: quæ verò odorem fuitit, Herulana: quæ innoxia morfu carens, Lamium vocatur. Vide etiam l. 22. c. 13. & 14. Distinguimus in pungentes & non pungentes: pungentes in majorem & minorem: non pungentes, in feridas & non feridas, & has in maculatas, & non maculatas: quæ floris colore purpureo, albo, luteo variant.

Urtica urens.

I. *Urtica urens maxima.* *Urtica dioica*
Urtica major. Brûf. Fuch. Dod. gal. Lõ. Thal. Tab.
Urtica vulgaris urens 1. Trag.
Urtica 2. Matth. Lac. Cæf. Lugd. Cast.
Urtica. Cord. in Diosc. urès, Ger. urès altera, Dod.
Urtica syl. major. Cæf. hor. syl. asperior, Lob.
Urtica communis, sive major & femina, Ad.

Hujus & caulis & radix aliquando parum rubent, & dicitur

Urtica rubra, Tab. Ger.

II. *Urtica urens altera.*

Urtica vulgaris urens altera, Trag.

Urtica olygophylla (à foliorum paucitate) Lug.

III. *Urtica urens minor.* *Urtica urens* l. 1396

Urtica minor, Brunf. Fuch. Dod. gal. Cord. hist.

Lon. Thal. Tab. Ger. syl. minor, Gel. hort.

Urtica 3. Trag. Matth. Lac. Lugd. Cast.

Urtica exigua, Cæf. urens minima, Dod.

Urtica minor sive *Cania* Plinii acrior, Ad.

Urtica minor acrior, Lob.

IV. *Urtica urens pillulas ferens:* 1. Dioscoridi
 femine lini. *Urtica urens* l. 1395

Urtica, Ang. legitima, Cluf. hist.

Urtica Romana, Trag. Fuch. (& vera) Tur. Gel. hort. Eyst.

Urtica syl. sive Romana offic. femine Lini, Ad.

Urtica Romana vel mascula, Lob. Cam. Tab. Ger.

Urtica 1. Matth. Lac. Cæf. Cast. Lugd.

Urtica 1. quæ in Alexandria Angiar dicitur, Alp.

Urtica sylvestris, Dod. gal.

Urtica urens prior, Dod.

Urtica fatua aculeata.

I. *Urtica aculeata foliis serratis.*

Cannabis syl. Trag. Lugd. spuria, Ger.

Cannabis syl. spuria altera, Lob. ico.

Cannabina alba, Tab. *Cannabis urens* l. 1395

Floribus communiter purpureis; rarius candidis.

II. *Urtica aculeata foliis serratis altera.*

Cannabis syl. spuria tertia, Lob. ico.

an *Sideritis Cordi,* Thal.

Alyssum arvense album, Tab.

Urtica mortua 4. Dod. post.

III. *Urtica aculeata foliis non serratis.*

Sideritis altera Matthioli, ipsi Lugd.

Cannabis spuria facie Urticæ, Lob. ico.

Urtica fatua syl. aculeata, Thal.

ALYSSON,

AΛΥΣΣΟΝ Galeno 2. de Antidosis, herba est Marrubio similis, orbis habens in surcularum summitatibus, asperiores & magis spinosos flores ad cæruleum vergentes: sic dicta eidem. 6. simpl. quod demorsos a canerabido mirifice juvat. Sed hæc à Dioscoridi l. 3. c. 105. quæ foliis est rotundis, & fructu duplicium scutulorum effigie, planè diversa: ut & Plini l. 2. c. 11. licet eandem nominis rationem assignet, cui & altera est, & ad Rubiam lavem referenda.

I. *Alysson verticillatū foliis profundè incisis,*

Alysson Galeni, Cluf. hisp. & hist. Dod. Lob. Cast.

Ger. 1. = *Marrubium Alysson* l. 1395

Alysson Galeni aliud, Cam.

Alyssum Galeni Hispanicum, Tab.

Moluccam ipinolanam Clusium pro Alyssio pinge-

re suspicatur, Lugd.

Planta Hispanica Marrubio similis, Col.

Ex hortō clarissimi Contareni.

II. *Alysson verticillatum foliis crenatis.*

Sideritis Alysson, & *Sideritis Heraclea* Diosc.

ridis, *Alysson Antonii Coi* ex Galeno, Col.

SIDERITIS.

ΣΙΔΗΡΙΤΙΣ (*Sidēritēs* ferro, ob vim vulnera glutinantem) Dioscoridi l. 4. c. 33.

Genera: Dioscoridi triplex est: 1. aliquibus Heraclea foliis Marrubii: 2. folia longis pediculis herentia cum filicis, utring, numerosa: quæ Heraclea Crateva foliis Coriandro similibus, Plinius l. 25. c. 5. sub Achillea sex differentias recensuit: prima Achillea, quæ & Dioscoridi: altera est Myriophyllum Diosc. tertia est Sideritis Heraclea 1. Diosc. quarta & quinta Sideritis Heraclea Crateva & tertia Diosc. sexta est Sideritis secunda Dioscoridi.

*Sideritis hirsuta.*I. *Sideritis* foliis hirsutis profundè crenatis.*Sideritis* herbariorum 5. Tab.*Sideritis* Montepeliaca Scordioidea, Ad. floribusluteis, Lob. Lugd. *S. scordoides* L. 83

Tragoriganum Præsaoides, Peninii.

II. *Sideritis* hirsuta procumbens.*Sideritis* Heraclea, Clus. hisp. at 3. in hist.

Tetrahit herbariorum, Lob. Lugd.

Herba Judaica, Dod. *S. heraclea* L. 85*Sideritis* Herculea Dioscoridis, Cæf.*Sideritis* 1. Herculea, Cam.*Sideritis* herbariorum 4. Tab.III. *Sideritis* hirsuta procumbens altera minimum crenata.*Sideritis* 4. & 5. Clus. hist.IV. *Sideritis* vulgaris hirsuta erecta.*Sideritis* 1. Fuch. Tur. Cord. in Diosc. Gef. h. Thal.*Sideritis* vulgaris, Cam. in Matth. vel. 2. Clus. hist.*Sideritis* quarta, Lon.*Sideritis* Heraclea, Cord. hist. Tab.*Sideritis* sive ferruginatrix, Ad. Lob. ico.*Sideritis* Herculea altera in vineis, Cæf.

Herba Judaica, Gef. col.

Tetrahit, Lugd. *iv = Slaty, recte, in m. d. d. d.*V. *Sideritis* hirsuta vulgaris humilior.*Sideritis* 2. Clus. pan. & hist.

Illius flos candidus, rictu sanguineis notis asperso: huius flos amplior, albus luteo pallescens paucis rubris punctis aspersus.

VI. *Sideritis* hirsuta pallido flore.*Sideritis* pannonica 3. Clus. pan. at 6. in hist.VII. *Sideritis* montana parvo varioq; flore.*Sideritis* montana parvo flore nigro purpureo, Col.Caput purpureo nigrescit, umbilico luteo & col-
lo candicante, à D. Columna accepimus.*vii = S. montana* L. 86

EUPHRASIA.

EUPHRASIAM olim Εὐφροσύνην dictam aliqui volunt, eò quod oculos eorum caliginem discutiendo, delectet: hinc nonnullis Ophthalmica & Ocularia: quæ cum paulo supra ducentos annos inventa fuerit, veteribus indicta videtur. Forte hæc vox à Buglossa mutata, quæ etiam Εὐφροσύνη dicitur: quod eo modo quo Buglossa in vinum coniecta, animi lætitiâ faciat, sic & Euphrasia quam primo loco proponimus, oculos juvet: hinc Germani, oculorum solasium.

I. Euphrasia officinarum.

Eufragia alba, Brunf. vulgaris, Col.

Eufragia, Matth. Ang. Cæf. Cast. desc. altera major, Thal. *E. montana* L. 86

Euphrasia & Eufrafia, Fuch. Dod. Lac. Gef. Ad.

Lob. Lugd. Tab. Ger. vulgaris, Lon.

IIX. *Sideritis* alpina Hyslopifolia.*Sideritis* montana, Ad. Lob. ico. Lugd.*Sideritis* herbariorum 6. Tab.*Sideritis* 7. Clus. hist. *S. hyslopifolia* L. 803

Variat foliis quandoque angustioribus, quandoque latioribus & in summitate crenatis, qualem ex Pyrenæis habemus.

IX. *Sideritis* querno folio, Dalech. Lugd.

Huic similem Britannicæ nomine, anno 1578. in horto Patavio legimus.

X. *Sideritis* alpine Trixaginis folio: quæ 2. in Prod. *x = Slaty, avensis, in m. d. d. d.**Sideritis glabra.*I. *Sideritis* arvensis latifolia glabra.*Sideritis* 2. Matth. quamvis hist. Lugd. vellet esse Cannabinam spuriam Lobelii: alii Marrubiumpannonicum Clusii. *= Slaty, avensis, in m. d. d. d.**Sideritis* Heraclea altera, Cæf.*Sideritis* arvensis flore pallido, Cam.*Sideritis* 1. arvensis species altera, Thal.

Alyssum majus, Tab.

Alyssum Germanicum, Ger.

II. *Sideritis* glabra oblongo splendente folio: quæ 1. in Prod.III. *Sideritis* arvensis angustifolia rubra.*Sideritis* alia in vineis flore purpureo, Cæf.*Sideritis* arvensis flore rubro, Cam. *Galopis Radicum* L. 810*Sideritis* 1. congener secunda, Thal.

Ladanum segetum Plinii, & Tetrahit angustifolium aliis, Lugd.

Alyssum Galeni flore purpureo, Tab.

Plinius lib. 26. cap. 8. inquit, Ladano sistitur alvus utroque quod in segetibus nascitur contuso & cribrato: hæc idem. Flore est purpureo, rarius albo.

Euphrasia Argentinensium, vel 2. & 6. Trag.

Ophthalmica sive Ocularia, Eric. Cord.

Altera major est & ramosior, foliis minoribus: altera minor foliis latioribus, & in montibus ferè semper unicaulis, quandoque in alpiibus Helvetiorum parva, luteis floribus: floris colore

G g variat,

variat, communiter ex luteo albicat, aliquando eleganter ex cæruleo purpurascit: hinc Euphrasia ramosa pratensis flore albo, & Euphrasia minus ramosa, flore ex cæruleo purpurascente, Eyst.

II. Euphrasia foliis lini angustioribus.

Eufragia linifolia, Col. par. 2. *E. linifolia L. 1753*

Hæc flore, fructu, semine ac sapore congener & dodrantem non excedit.

III. Euphrasia pratensis rubra.

Eufrafia altera, Dod. Lob. Lugd. Col.

Sideritis pratensis rubra, Lugd.

Ericoides rubrum, Thal.

Cristæ alterius generis prima, Cæf.

Odontites, Tab. *E. odontites L. 1753*

Cratægonon Euphrosyne, Ger.

Habetur brevis & palmaris.

IV. Euphrasia pratensis Italica latifolia.

Eufragia 3. non scripta, sive media, Col.

Brunellæ Italicæ nomine in Phytopinace: ac in Prod. sub Euphrasia purpurea minore descripta: quæ floris colore purpureo, vel candido variat.

V. Euphrasia Italica latifolia altera.

Eufragia major syl. purpurea latifolia, Col.

VI. Euphrasia pratensis lutea.

Sideritis pratensis lutea, Lugd.

Ericoides luteum, Thal.

Cristæ alterius generis altera, Cæf.

Odontites 2. flore luteo, Tab.

Eufragia syl. major lutea angustifolia, Col.

VII. Euphrasia lutea aluncifolia, radice squamata: pro t. in Prod. descripta.

Anonyma radice dentariæ, Col. par. 2.

MELAMPYRUM.

MELAMPYRON, id est Triticum nigrum, Galeni i. aliment. ult. quod ex tritici mutatione generari censetur: & Theophrasto, 8. hist. 5. de nostro 1. & 2. intelligere oportet: quod quibusdam Plinii l. 21. c. 17. Stelephuros, alius ejusdem Alopecuros, cui nomen à spica molli & lanugine densa, vulpium caudis non dissimili, cui proxima Stelephuros, nisi quod illa particulatim floreat: hæc Plinius. An forte Aera Plinii l. 12. c. 17. Triticum simili modo enecat aera: quamvis hoc nomen & jam Lolio tribuatur.

I. Melampyrum purpurascente coma.

Trifolium majus, Brunf.ico. *M. arvense L. 1753*

Triticum vaccinum, Trag. Dod. Lon. Lugd.

Melampyrū, Dod. gal. Ad. Lob. Cam. Tab. 5. Thal.

Parietaria syl. 3. Clus. pan. & hist.

Variat floris colore: flore est infernè surperneq; puniceo, medio candido, foliis laciniatis: sic infernè puniceo, supernè luteo, foliis minoribus: flore luteo in summo albicante: infernè candido supernè luteo: sic ex albo viridiq; mixto.

II. Melampyrum cærulea coma.

Parietaria Lipsensium, Trag. *M. nemorosum L. 1753*

Parietaria, syl. Cam. syl. 1. Clus. pan. & hist.

Coma, coloris est, modo violacei, modo purpurei, nunc dilutioris, nunc saturatoris: modo candidi.

III. Melampyrum lanuginosum Boeticum.

Parietaria montana Boetica, Clus. cur. post.

IV. Melampyrum luteum latifolium.

Parietaria syl. 2. Clus. pan. & hist. syl. Eyst.

Cratægonon, Ad. Lob. Lug. rubrū & albū, Ger.

Satureia lutea Dalechampii, Lugd.

Hyssopus nemorensis & lutea, Lugd.

Melampyrum, 1. Thal.

Crista 1. Cæf.

Milium sylvaticum 1. & 2. (solo colore floris differunt) Tab.

Κεράμβιον Dioscorides l. 3. c. 139. foliis Melampyro similibus describit & c. quæ notæ huic conveniunt. At Plinio l. 27. cap. 8. Cratægonon duplex, alterum Diolcoridis respondens, alterū fortè Persicaria erit.

V. Melampyrum luteū angustifolium; quod sub Melampyro 4. in Phytopinace, & pro Melampyro luteo linariæ folio, in Prod. describitur.

an Melampyrum 6. Thal. *M. angustifolium L. 1753*

VI. Melampyrum luteum minimum

Melampyrum perpusillū luteū, Ad. Lob. ico. Lug.

Melampyrum luteum, Tab.

BETONICA.

ΚΕΣΤΡΟΝ à remediis copia & varietate: *Βετονική* quod frigidis locis inveniat: Romani *Βετνική* Dioscoridi l. 4. c. 1. Vetonica qua dicitur in Gallia, in Italia Serratula, à Grecis Cestron, aut Pstrophon, Plinio l. 25. c. 8.

I. Betonica

I. Betonica purpurea.

Betonica, Brunf. Trag. Matth. Ang. Fuch. (purpurea, Eid. ico.) Dod. Gef. hor. Tur. Lac. Lon. Ad. Lob. Cæf. Thal. Lugd. Cast. Tab. Ger. Betonica vulgaris, Cluf. hist. Vetonica, Cord. in Diof. & hist.

Duplex est: altera spica brevior, altera longior, molliore, serius florente, & altius excrefcente.

II. Betonica alba.

Betonica alba, Brunf. Tab. Betonica albo flore, Dod. Cluf. pan. & hist. Cam. Betonica candida, Trag. Lob. Vetonica alba, Cord. hist.

III. Betonica folia capitulo Alopecuri.

Alopecuri genus, sive Alopecuros montana, Lugd.

SERRATULA

SERRATULA à foliis minimis serratis nomen accepit.

Serratula, Matth. Dod. Ad. Lob. Cluf. hist. Lugd. Cast. Cam. Ger.

Serratula tinctoria, Tab. tinctoris, Eyst.

Cerretta sive Serretta, Cæf.

Centaurioides, vel Centaurium majus syl. Germanicum Thal. qui vult Scharitam seu Tinctoriū florem à Trago nominari: quod ego, sed malè, a Solidago Serracenicā 4. Lon. ico. (liās credidi.

Differentia in foliis ratione incifuræ quadruplex est, ut rectè Thalius:

1. Foliis omnibus serratis, sed incifura carentibus, etiam flore candido, quæ Serratula tinctoria L. Tab.

Serratula purpurea, Ger.

2. Foliis ad radicem integris, reliquis profundè incifis, quæ

Serratula 2. Tab.

Serratula flore albo, Ger.

3. Primum folium ad radicem integrum habet, reliqua omnia difsecta, quemadmodum Lobelius 1. figurâ pinxit.

4. Folia utroque latere omnia fimilibus divisionibus divulfâ sunt, quæ

Serratula 3. Tab. Ger. & 2. apud Lob.

Serratula tinctoris, Eyst.

Majorem & minorem Cæfalpinus agnofcit.

BEHEN ALBUM & RUBRUM.

Serratulæ affinis capitulo squammofo luteo ut & flore.

Behen abiad Arabum: id est Behen albū, nam rubrum Behen Ackmar incolæ appellant, Rauwolfi & Lugd. ap.

Behen Arabibus, ut Serapioni sunt radices pastinacæ radicibus fimiles: quare Haliabbas fcribit Behen & Pastinacæ syl. radices, nullum inter se difcrimen habere. Equidem in officinis radices duæ nomine albi & rubri ostenduntur, sed quid sint

controvertitur: Album aliqui Polemonia sive Lychnidis, quæ Papaver spumeum & Behen album Monspeliensibus dicitur esse existimant: Ben verò rubrum, alii Limonii maritimi, alii Valerianæ mibræ, alii Bistortæ esse autumant: alii verò, Garzia & monente & reprehèdente, Zerumbeth esse statuūt. Quare aliqui in descriptionibus Arabū, substituunt Eryngiū, alii Tormentillā, alii Angelicā, alii deniq; Garyophyllatā. Licet Actuariis & Myrepsus Behen Hermodactylos esse velint.

SCROPHULARIA.

SCROPHULARIA & à radice nodosa & ab effectu, quod ad Scrophulas prodesse credatur, nomen accepit. Alia tamen radice est nodosa, alia fibrosa nodis carens.

I. Scrophularia nodosa fœtida.

Scrophularia major, Brunf. Gef. hor. Tur. Lon. Ad. Lob. Cæf. Thal. Lugd. Cam. Tab. Ger.

Scrophularia, Matth. Lac. Dod. Cast.

Ocimum alterum, Trag.

Galeopsis, Dod. gal. Fuch. cui minor, in ico.

Clymenum mas, Gef. hor.

Sunt qui Galeopsin: alii Clymenum Plinii l. 25. c. 7. cui hederæ folia tribuit: alii Chryssipeam e-

iusdem l. 26. c. 9. (cujus tamen notas nullas addit) velint. Aliis Millemorbia, Ficara, Ferraria, sive Castrangula.

II. Scrophularia palustris nō fœtida, sive aqua-Scrophularia femina, Cæ. ep. Matt. (tica minor. Betonica aquatica septentrionalium species minor, Lob. obl.

III. Scrophularia aquatica major.

Ocimum majus, Trag.

S. aquatica, Cæ. l. 84

Galeopsis

Galeopsis 2. Dod.gal.

Scrophulariæ majoris altera species, Ges.hor.

Clymenon fœmina, Eid.

Betonon, sive Betonica aquatica, Tur.

Betonica aquatica, Dod.Ad.Lob.Lugd.Tab.Ger.

Scrophularia majora aquatica, Thal.

IV. Scrophularia folio Urticæ.

Galeopsis, Ang. *S. peregrina* L. 86

Scrophularia peregrina, Cam.

an Scrophularia Cretica 2. Cluf.hift.

V. Scrophularia flore luteo.

Lamium pannonicum, 2. Cluf.pan.alterum sive

exoticum, Eid.hift. *S. vernalis* L. 864

Scrophularia montana maxima, Col.

In Phytopinace Matthiolo & Prod. descripta.

VI. Scrophularia foliis lacinitatis : quæ 2.

in Prod. *S. sambucifolia* L. 85

VII. Scrophularia foliis filicis modo lacini-
tis, vel Ruta Canina latifolia. *S. Canina* L. 865
Scrophularia Cretica 1. Cluf.hift.

IX. Scrophularia, Ruta canina dicta vulgaris,
Sideritis 3. Matth. Cam. qui addit forte à pictore
non rectè expressam. *S. Canina* L. 865

Sideritis altera Diosc. Lac.Cast.Tab.prima, Lon.

Galeopsis 3. Dod.gal.

Ruta canina, Ad.Lob.Lugd.Tab.Cluf.hift.

Scrophulariæ similis planta major : Sideritis 2.
Dioscoridis, Cæf.

In Matthioli figura folia inferiora cum Tanace-
tum referant, aliqui Tanacetum inodorum esse
suspiciantur : at Rutam caninam ipsam exprime-
re voluisse non dubitamus, cum à Nobilibus. Cor-
tuso Sideritidis 3. nomine, Rutam hanc acceperi-
mus, qui eam Matthiolo communicaverat.

STACHYS.

ΣΤΑΧΥΣ frutex est Marrubio similis, sed longior, foliis subhirsutis, duris, odoratis, candidis, Dioscoridis
L. 3. c. 120. At Plinio L. 2. c. 15. Stachys porri similitudinem habet, longioribus & pluribus foliis, odoris jucun-
di, coloris in luteum inclinati. Stachys id est spica.

I. Stachys major Germanica.

Marrubium agreste vel 3. Trag.

Stachys, Matth.ed.prim. Fuch. Dod. gal. Cord.in

Diosc. & hift. Tur.Lac.Lon. Ad.Cast.Lugd.Tab.

Ger. Dioscoridis, Lob.

Sphacelus aliis Stachys, Guil.

Stachys Germanica, Ges.ap.minor, Cam.

Pseudostachys, Matth. Lugd.

Salvia sylvestris, Cæf. 1 = *Stachys germanica* L. *nunc dist.*

Marrubium montanum alterum, Thal.

Sideritis Heraclea, Col.

Floribus est purpurascens, rarius albis.

II. Stachys Cretica : pro Pseudostachyde r. in

Prodromo describitur. II = *Stachys cretica* L. *nunc dist.*

III. Pseudostachys alpina,

Marrubium montanum 1. Thal.

Aspernaut / fortè Sphacelus Theophrasti, Lon.

Salvia syl. nigrior, Cæf.

Salvia alpina, Tab.Ger.

Hujus altera species gravi odore carens : utraq;

sub Pseudostachyde 2. in Prodromo descripta.

III = *Stachys alpina* L. *nunc dist.*

IV. Stachys minor Italica.

Stachys, Matth. Dod. Lug. Tab. Ger. minor, Cam.

Stachys floribus gratioris odoris, Ges.ap.

Stachys spuria Flandrorum, Ad. Lob.ob.

Stachys lychnitis, Eid.ico.

Salvia sylvestris 3. Cæf. *Sideritis spicata* L. *sp.*

V. Stachys Lusitanica, Lob.Lugd.

VI. Stachys spinosa Cretica.

Stachys spinosa & Gaiderymo, id est Afininum

Thymum, Cluf.ap. 1.

Gaiderythymum Creticum, Hon. Belli ep. 5. ad

Cluf. Ponæ Ital. VI = *Stachys spinosa* L. *nunc dist.*

VII. Stachys palustris fœtida.

Stachys palustris Gesneri, Cam.

Betonica fœtida, Ges.col.

an Herbæ Judaicæ cognata, Eid.

Sideritis 1. gravis odoris, Thal.

Clymenon minus, Lugd.

Tertiola, quod tertianas sanet, Cæf.

Marrubium aquaticum acutum, Ger.

Lyfimachia galericulata adulterina, Eyf.

VII = *Stachys palustris* L. *nunc dist.*

SECTIO

SECTIO SEXTA.

SALVIA; HORMINUM; VERBASCUM; BLATTARIA; AETHIOPIS; VERBASCULUM sive PRIMULA VERIS;

Sanicula Alpina vel Auricula Urſi; Pinguicula; Digitalis;

Ephemeron.

SALVIA.

SALVIA, quod ad multa, praesertim ad fecunditatem, salutaris sit: cum steriles, huius usu frequenti gravida reddantur: quare Agrippa sacram herbam vocavit, Aëtio auctore. Ἐλεῖσι φάκος Dioscoridi lib. 3. cap. 408. quae si in tabernum redacta, cum herba ipsa semper retorrada & exucca videatur: id enim σακός & σακάλ. significat: folia enim attritis vestibus comparantur) & ἐλαφόκορον & σακ. vñ dicitur. Plinius lib. 22. cap. 25. Lenti sylvestri annumerat, putans Eleisiphacón à Lente dictum, ab aliis Phacón. Est, inquit, & sylvestris Eleisiphacón à Græcis dicta, ab aliis Phacón: Est ea sativa lente levior & folio minore atque sicciore & odoratiore (quibus Sphacelum Theophrasti innuit.) Est & alterum genus ejus sylvestris, odore gravi: hac mittior: folia habet Cotonei mali effigie, sed minorâ & candida (hæc est apud Dioscoridem historia Salvia, quam cum Phaco & Aphaca confundit) subjungit: nostri, qui nunc sunt herbarii, Eleisiphacón Græcè, Latine Salviam vocant, menta similem, eam, odoratam (majorem hæud dubie intelligit.) At lib. 26. cap. 6. Salviae meminit: an verò de hac, vel Stachy, vel Sphacelo Theophrasti, vel Hormino vulgari, vel Aethiopide loquatur, ambiguit.

Genera: Dioscorides unius meminit: quæ major vulgaris est: at Theophrasto 6. hist. i. Salvia plura sunt genera: subjungens Sphacelum & Salviam inter se distare, quasi alterum urbanum alterum sylvestre genus dixerit.

I. Salvia major, an Sphacelus Theophrasti?

Salvia latifolia, Brunf. def. Trag. Gef. hor. Lon. Clus. hist. Cam. I = Salvia Mincubus, l. vna. n. dicit
Salvia major, Matth. Fuch. Dod. Tur. Lac. Lugd. Cast. Tab. Ger.

Salvia hortulana, Eric. Cord.

Salvia Ang. Cord. in Diosc. domestica, Casf.

Salvia major scabrius Dioscoridis, Ad. Lob.

Salvia major latifolia fl. cæruleo, Eyft.

Varietas in foliis & floribus: foliis est viridibus, iisque crispis & non crispis, purpurascens, verficoloribus: sic vel totis, vel partim albidis: floribus communiter cæruleis, rarius candidis.

II. Salvia nigra.

Salvia major alba, Dod.

Foliorum pediculi, ac nervi, & recens enata folia atrorubent.

III. Salvia minor aurita & non aurita.

Salvia nobilis, Brunf. Gef. hor.

Salvia angustifolia & minor, Trag.

Salvia minor, Matth. Fuch. Dod. gal. Cord. in

Diosc. Lac. Tur. Lob. Casf. Tab. Ger. pinnata, Ad.

Eyft. III = Salvia Mincubus, l. vna. n. dicit.

Salvia acuta, Lon.

Salvia angustifolia, Clus. hist.

Salvia tenuifolia auriculata, Cam.

Sphacelus verus Theophrasti, Lugd.

Variat foliis auritis, vel pinnatis, & non auritis: foliis aliquando Lavandulae concoloribus, sed leterioribus, & graviore odoris: rarius luteolis: flore cæruleo, rarius albo

IV. Salvia minor altera: hæc odore & sapore est Abinthii, floreque rubente: quam primum Basilæ in horto Pharmacopæi Johannis Heitzmanni: dein in horto Montebelgardiano, legitur.

V. Salvia folio tenuiore.

Salvia Hispanica odoratissima, Cam.

Salvia Indica, Tab. Ger.

Salvia Hispanica fl. albo, Eyft.

VI. Salvia latifolia ferrata: quæ 1. est in Prodromo. VI = Salvia pinnatifida, l. vna. n. dicit.

VII. Salvia angustifolia ferrata.

Salvia Cretica angustifolia, Clus. hist.

VIII. Salvia angustifolia lanuginosa: quæ 3. in Prodromo.

IX. Salvia baccifera.

Salvia fructum instar gallæ ferens, Matth.

Salvia Græca, quæ hodie φασκομυρία, Ang.

Salvia Cretica, Dod. Tab.

Salvia coccifera sive bacata Cretensis, Ad.

Salvia Cretica baccifera, Lob. ico. Lugd. Cam. ep.

Matth. IX = Salvia triloba, l. vna. n. dicit.

Hujus folia aliquando aurita, nonnunquam

appendicibus carentia: subinde quædam cartilicorum pars inter genicula in crassitudinem extuberant ut gallarum (sunt excrementa quædam) magnitudinem & similitudinem, seu baccarum & pomorum orbiculorum, in Creta assequan-

tur. At in regionibus frigidis nulla profert: hinc duæ figuræ apud Clus. hist.

Salvia Cretica pomifera, & non pomifera.

X. Salvia folio subrotundo: quæ 2. in Prodromo.

HORMINU M.

OPMINON herba est foliis Marrubio similis, caule quadrangulo, &c. Dioscoridi l. 3. c. 145. dictum videtur *ὄπμινον*, quod *ἔστι τῶν αὐτοῦ παροφραῶν*, ad Venerem stimulet, ut Dioscoridas loquitur. Theophrastus Hormini (Gaza Geminalem vertit) inter fruges meminit 8. hist. & 7. Galeno 8. simpl. *ὄπμινον*: Aegreæ *ὄπμινον* & *ὄπμινον* dicitur. Plinius l. 18. c. 7. Horminum à Græcis dictum, Cumino simile scribit.

Genera duo Dioscoridi: fativum & sylvestre: in sylvestri semen rotundum ac fuscum, in altero nigrum & oblongum reperitur. Et Plinio l. 22. c. 25. Horminum Cumino simile, &c. duorum generum, alteri semen nigrum & oblongum, alteri candidius & rotundius: qui vires à Dioscoride prius propositas subiungit.

I. Horminum fativum.

Horminum, Matth. Ang. Lac. Dod. Ad. Lob. Cæs.

Lugd. Tab. Cast. fativum, Dod. gal. Cæs. Cam.

Orminum verum, Gelhor. minus, Lon.

Horminum syl. foliis purpureis, Ger.

II. Horminum Syriacum: & Eyst. in Phytopinace Matthiolo & Prodromo descriptum.

Bisermas, Cam. Aman quibusdam.

III. Horminum Sclarea dictum.

Galliticum fativum, Trag.

Galliticum, Dod. gal. Lugd. Cam. Ger.

Sclarea, Matth. Cast. Cam. Tab. vulgo & Centrum

galli, Guiland. pap. *III = Salvia Sclarea, l. m. d. d. d.*

Sclarea hortensis, Ges. ap.

Sclarea Æthiopsis, Ang.

Orminum fativum, Fuch. Tur. Cord. in Diosc.

Horminum & Orminum minus, Gel. hor.

Sclarea, Ad. Lob.

Sideritis Heraclea, Fra cast. cui & Alysson Galeni.

Scordium alterum Plinii, Dalech. in Plin.

Orvala, Dod. Cast.

Horminum syl. 1. Clus. hist.

Horminum hortense, Eyst.

Matrifalvia major, Col.

Quibusdam scopa regia Plinii, inter Sideritides

l. 25. c. 5. & Tusilago altera, quæ quibusdā Salvia,

Plinii l. 26. c. 6. cum qua in multis convenit: aliis

Phorbion Galeni: aliis Baccharis Dioscoridis

l. 3. c. 51. aliis Scordium alterum Plinii l. 25. c. 6.

quibusdam Aleatrolophos Plinii l. 27. c. 5. in cu-

jus descriptione feminis forma & usus, cum Sclarea

femine convenit: aliis Horminum fativum

Dioscoridis.

IV. Horminum luteum glutinosum.

Orvala 3. Dod.

IV = Salvia glutinosa, l. m. d. d. d.

Colus Jovis, Ad. Lob. Clus. pan. Lugd. Cam. Eyst.

Melinum, Cæs.

Galeopsis lutea Dalechampii, Lugd.

Horminum syl. 2. Clus. hist.

Camphorata quibusdam, quia summitas Cam-

phoram redoleat: Sphacelus alius, quod ejus suc-

cus in ulceribus malignis valeat. Stachys Plia-

quibusdam.

V. Horminum syl. latifolium verticillatum.

Horminum syl. 1. vel syl. latifolium alterum, Clus.

pan. *V = Salvia verticillata, l. m. d. d. d.*

Horminum syl. 3. Eid. hist.

VI. Horminum pratense foliis ferratis.

Salvia agrestis, Brunf. flore purpureo, Eyst.

Salvia syl. vera, Trag. syl. Gel. hor.

Horminum syl. Fuch. Dodon. gal. Tur. Cord. in

Diosc. Gel. hor. Lon. Ad. Lob. Lugd. Cam. majus,

Thal. *VI = Salvia pratensis, l. m. d. d. d.*

Horminum syl. 2. vel syl. 4. flore violaceo, Clus.

pan.

Hormini quarti species 1. Eid. hist.

Orvalæ syl. species 4. Dod.

Sideritidis Heracleæ species, Fra cast.

Gallitricum vulgo, Cæs.

Sclarea syl. Tab.

Colus Jovis, Ger. ico. Eyst.

Quibusdam Verbenacæ rectæ genus: aliis Ale-

atrolophos Plinii.

Hujus differentiarum plures, florum colore non

nihil differentes: ut flore cæruleo, violaceo, rubi-

cundo: Sic Camerarius absque ullo flore per æ-

statem, sed hyeme cæruleo, lupuli odore, obser-

vavit.

VII. Horminum pratense niveum foliis in-

canis. *VII = Salvia pratensis, l. m. d. d. d.*

Hor-

V. Salvia Horminum l. m. d. d. d.
II = S. Syriaca, l. m. d. d. d.
III = S. officinalis, l. m. d. d. d.

Horminum syl. 4. niveo flore, Cluf. pan.

Hormini syl. 4. altera species, Cluf. hist.

Horminum syl. Ger.

Scleara syl. flore albo, Tab.

Salvia agrestis flore albo, Eyst.

II X. Horminum syl. majus foliis profundius incis. ix = Salvia prolucens, l. v. m. β. m. d. d. l.

Hormini syl. 4. altera species, vel dilutiore flore,

Cluf. pan. syl. 4. species 3. Eid. hist.

Pars externa non purpurascit, sed virefcit: folia inferiora quasi lacinata: flos dilutioris coloris, aliquando quasi cinereus. Hoc etiam flore est minore & rubro, quod

Hormini syl. quarti species 4. Cluf. hist.

IX. Horminum syl. Lavandulæ flore.

Hormini syl. secundi species 3. Cluf. pan. 4. species

5. Eid. hist. ix = Salvia verbenacea, l. m. d. d. l.

Scleara Hispanica, Tab.

Gallitricum alterum. Ger.

X. Horminum syl. salvisfolium majus, vel maculatum. x = Salvia sylvestris, l. m. d. d. l.

Horminum syl. Matth. Cæs. Cast. Lugd.

Verbascum salvisfolium, Lob. ico.

Verbascum nigrum salvisfolium, Ad. Lob. ob. Lugd.

Orvala altera, Dod.

Hormini syl. tertii altera species, Cluf. pan.

Hormini syl. quinti altera species, Eid. hist.

XI. Horminum syl. salvisfolium minus.

Horminum syl. 3. vel Horminum syl. 5. salvisfolio,

Cluf. pan. xi = Salvia nemorosa, l. m. d. d. l.

Hormini syl. quinti species prior, Eid. hist.

Flos ex caruleo purpurascens & quasi violaceus, interdum colore dilutiore, nonnunquam quasi cinereo.

XII. Horminum minus supinum.

Horminum syl. 6. sive minus supinum Creticum,

Cluf. hist.

XIII. Horminum angustifolium laciniatum:

quod 2. est in Prodomo.

Folia inferiora aliquando in profundas lacinias dividuntur; aliquando Scolopendriæ folia referunt.

XIV. Horminum minus album Beticæ facie: quod 3. in Prodomo. Beticum alopurum. l. 8. 11

XV. Horminum tenuifolium angustis foliis

Erythrodani sylvestris longioribus, Thalii, quid?

V E R B A S C U M.

VERBASCUM ΦΛΟΜΟΣ Dioscoridi lib. 4. cap. 104. à φλέγω υρο, quasi φλέγος flamma, quia hujus pro elychniis usus est.

Genera summa duo Dioscoridi: album & nigrum: in albi genere mas est & femina: mas foliis albis, oblongis, angustis; femine folia brassica latiora, candida flores candidi aut ex luteo pallescentes. Nigrum foliis est albo latioribus & nigrioribus. Est sylvestre foliis Salviae, flore verticillato luteo. Sunt & Phlomidis dua hirsute, humiles, rotundis foliis. Tertia præter has est que Lychniis & Thryallis, foliis crassis ad lucernarum elychnia aptis. Et Plinio lib. 25. cap. 10. Verbascum Græci Phlomon. generâ habet prima duo: album in quo mas: alterum nigrum. in quo summa: tertium, non nisi in sylvis reperitur. sunt folia brassica latiora pilosa, &c. Sylvestri folia Eleisiphaci alba, rami lignosis. Sunt & Phlomidis dua hirsute, rotundis foliis humiles. Tertia Lychnites vocatur, ab alii Thryallis, foliis ad lucernarum lumina aptis.

I. Verbascum mas latifolium luteum.
Verbascum 1. Matth. Cord. in Diosc. Lugd. Cæs.
Verbascum mas, Ang. Ad. Cast. Tab.
Verbascum candidum mas, Lac. Lon. alb. mas, Thal.
Verbascum latius, Dod. latifolium mas, Eyst.
Verbascum mas & Candela regia, Lob.
Verbascum aut Phlomos vulgaris mas, Lob.
Thapsus barbatus, Ger. v. Thapsus. l. 26. 27

II. Verbascum mas angustioribus foliis floribus pallidis. v. Lychnites. l. 26. 27
Verbascum 2. Matth. Lac. Cast. Lugd.
Verbascum syl. majus Lon.

III. Verbascum femina flore luteo magno.
Verbascum sive candela regia, Trag.

Verbascum nigrum, Fuch. Lon.

Verbascum album femina luteo flore, Dod. gal. Lugd.

Verbascum album mas, Ang.

Verbascum maximum album femina flore subpallido, Lob. ico.

Verbascum alterum flore aureo, Cæs.

Verbascum luteum, Tab.

Verbascum lychnite minus, Ger.

IV. Verbascum femina flore albo.

Verbascum sylvestre, Trag.

Verbascum candidum mas, Fuch. Dod. gal. Tur. Gel. hor.

Verbascum 3. flore candido, Cæs.

Verba-

Verbasum album fœmina, Ang. Lon.
 Verbasum angustius, Dod.
 Verbasum flore albo, Tab.
 Thapsus barbatus maximus odoratus Septentrio-
 naliūm, Ad. fœmina flore albo, Lob. ico.
 Thapsus barbatus flore albo, Ger.

Varietas in foliis observatur, quam notantur
 nomine

Verbasci albi 2. Tab.

Verbasci albi, Ger.

V. Verbasum Lychnitis flore albo parvo.

Verbasum 1. Brunf. *V. Lychnitis p. 2. 1. 167*

Verbasum lychnite, Matth. Lac. Tab. Ger.

Verbasum candidum fœmina, Fuch. Ges. hor.

Verbasum album fœmina, albo flore, Dod. gal. Lugd.

Verbasum fœmina, Ad. Lob. obs. Lugd.

Verbasum 4. Cæs. Eyst.

Phlomos mas alter, Lob. ico.

Phlomos lychnitis, Lugd.

Verbasci 3. altera species, Cast.

VI. Verbasum nigrum folio papaveris cor-
 niculati: & Cam. *V. corniculatum. L. p. 254*

Verbasum aliud, Matth.

Verbasum laciniatum, Lugd.

Verbasum syl. 3. Dod.

Verbasum syl. salvifoliū, fruticosum, lignosū, Ad.

ubi legendum Verbasum purpur. Erucæ folium.

Verbasum syl. Salviflorum laciniatum, Lob. ob.

Verbasum Intubaceum, Tab.

VII. Verbasum nigrum flore ex luteo pur-
 purascente. *V. nigrum. L. p. 265*

Verbasum nigrū, Trag. Dod. Lob. ico. Tab. Ger.

Verbasum 3. Matth. Lac. Cast. Lugd.

Verbasum syl. Fuch. Tur. Ges. hor. syl. minus, Lon.

Verbasum nigrum salvifolium purpureo flore,

Ad. Lob.

Verbasum nigrum latifolium, Thal.

Blattaria Plinii, seu Verbasum nigrum, Eyst.

Flore variat: alterius ex citrino purpurascit: alte-
 rius ex flavo cãdidus: alibi flore profus candido.

IX. Verbasum foliis subrotundis flore
 Blattariæ: in Phytopinace & Prodromo desciri-
 bitur.

IX. Verbasum humile Creticum laciniatū.

Arcturus Creticus, Belli ep. 1. ad Clus. Ponæ.

Verbasum Brassicæ folio, Col. *V. arcturus*

Verbasum fruticosum auriculatum, Ponæ Ital.

Variat: nam illud foliis est latioribus, capitalis
 rotundis: est & alterum, longioribus & angustio-
 ribus foliis, capitalis oblongiusculis, & hoc est
 Arcturi secunda species, Ponæ Ital.

Verbasum Salvifolium.

I. Verbasum latis Salviæ foliis.

Verbasum syl. Matth. Ang. Lac. Ges. hor. Lugd.

Clus. hisp. & hist. Cast.

Verbasum syl. alterum, Dod.

Verbasum syl. Salvifolium fruticosum ligno-
 sum, Ad. *Phlomos fruticosum. L. p. 316*

Verbasum salvifoliū fruticosum, luteo flore, Lob.

Verbasum syl. foliis Salviæ, Cam.

Verbasum 4. Lob. ico. 7. Cæs.

II. Verbasum angustis Salviæ foliis.

Verbasum syl. Dod. Ges. hor. Lugd. Cæs.

Verbasum syl. Salvitenuifoliū Norbonensium, Ad.

Verbasum syl. foliis Salviæ tenuifoliæ, Lob.

Phlomis lychnitis, Clus. hisp. & hist. Lugd. duplici

figurâ. *Phlomis lychnitis. L. p. 19*

Salvia syl. Monspeliensium, Ges. hor.

Hæc Angarathi aliquibus dicitur.

III. Verbasum acuto salviæ folio.

Phlomos lychnitis altera Syriaca, Lob.

Verbasum syl. folio Salviæ tenuifoliæ, Lugd.

IV. Verbasum subrotundo Salviæ folio.

Verbasum syl. Salvifolium exoticum, Lob. Lugd.

Hoc Verbasum cistioidis nomine exhorto claris-
 simi Contareni habentis. *Phlomis purpurea*

BLATTARIA

BLATTARIAM Plinius l. 23. c. 9. sic expressit: Est similis Verbasco herba, quæ saepe fallit pro ea capta, foliis
 minus candidis, cauliculu pluribus, flore luteo. Hæc abjecta blattas in se contrahit, idcoq; Romæ Blattariam
 vocant, hæc ille. Hoc Dioscorides l. 4. c. 10. 4. Verbasco sylvestri cui flos est aureus tribuit.

I. Blattaria lutea folio longo laciniato.

Blattaria, Trag. Matth. Ang. Fuch. Dod. Ges. h. (&

Verbasci nigri species) Lon. Lug. Cast. Tab. Ger.

Chryfogonum, an potius Blattaria Plinii, Ad.

Blattaria, Lob. Plinii, Eid. ico.

Blattaria flore luteo, Eyst.

Verbasum Blattaria. L. p. 254

Verbasum leptophyllum, Cord. hist.

Verbasum nonum, Cæl.

Duplex est: altera quatuor cubitorum, tria, qua-
 tuor, quinque & plura vascula conjuncta habens:
 altera humilior, singula vascula proferens, foliis
 multo viridioribus.

II. Blat-

II. Blattaria alba.

Blattaria flore albo, Lob. ico. Cam. Eyst.

an Verbasculum ꝑ. Cæf.

Ad Verbasculum lychnitis referri potest. Variat flore parvo, eoque albo vel viridi, vel viridi purpurascens & magno flore, quare hæc

Blattaria altera: illa verò

Blattaria flore viridi,

Blattaria flore ex viridi purpurascens dicitur, Lob. ico.

III. Blattaria magno flore: & Lob. ico.

IV. Blattaria purpurea.

Blattaria flore purpureo, Gef. hor. Lob. ico. Lugd.

Cam. Ger. *Verbasculum purpureum L. ob. 254*

Blattaria phœnicea, Tab.

an Verbasculum octavum, Cæf.

Foliis est nigrioribus non laciniatis, parumque serratis: flos modo dilute ruber, obsoleto colore purpurascit: quandoque nigra violæ colore elegantiter nitet.

ÆTHIOPIS.

ÆΘΙΟΠΙΣ Dioscoridi lib. 4. cap. 103, folia Verbasco similia, perquam hirsuta habet, &c. Et Plinio lib. 27. cap. 4. Aethiopsis folia habet Phlomis similia, magna, multa & hirsuta, &c. a loco natali forte nomen habet, quia Plinio l.c. ex Aethiopia eximia venit: hac, inquit lib. 26. cap. 4. clausa omnia rasiu apperiri. At lib. 24. cap. 17. Aethiopida in Meroë nascitur, ob id Meroidum appellarunt folio Lactuce, &c. hic sane aliam quam Dioscorides intelligit.

I. Aethiopsis foliis sinuosis.

Aethiopsis, Matth. Ang. Lac. Dod. Gef. hor. Lon.

Cæf. Lugd. Cast. Tab. Ger. Eyst.

Aethiopsis sive phlomis, Ad. Lob.

An potius Verbasculum lychnites Dioscoridis: cum hujus Aethiopidis vascula, non solum bina

femina nec ervi magnitudine contineant, nec radicem viscidam habeat, neque in exiccata cornu durities sentiantur, quæ a Dioscoride suæ tribuntur. *1. Salvia aethiops, L. mull. del.*II. Aethiopsis foliis in profundas lacinias divisis: quæ in Prodrōmo describitur. *11. Salvia aethiops, L. mull. del.*

VERBASULUM seu PRIMULA VERIS.

PRIMULAE VERIS, quod primo Vere floreat, Dioscoridi lib. 4. cap. 104. *primula* & Plinii lib. 25. cap. 10. Phlomis dicitur. Alii verò Plinii lib. 25. cap. 4. & lib. 26. cap. 11. Dodecatheon, cui sunt folia septem, Lactuce similia, a lutea radice exeuntia. Verum apud Plinium lib. 25. cap. 10. alterum genus Alisma in sylva, nigrius, majoribus foliis, videtur.

Verbasculum flore simplici.

I. Verbasculum pratense odoratum.

Herba Paralyfis, Brunf. Cast. defc.

Herba Paralyfis vulgaris, Trag. altera, Cæf.

Dodecatheon, Ang. *Primula veris L. ob. 254*

Primula veris, Matth. Lugd. Tab. hortensis, Thal.

Primula veris major fl. luteis odoratis, Dod.

Primula pratensis, odora lutea, Ad. Ger.

Primula veris flore luteo, Eyst.

Primula pratensis, Lob. *Primula a Carolo L. ob. 254*

Primula veris flavo flore elatior, Clus. hist.

Verbasculum odoratum, Fuch. Dod. gal.

Arthritica, Gef. hor. simplex luteo flore, Cam.

Alisma pratorum, Col.

II. Verbasculum pratense vel sylvaricum inodoratum.

Herba Paralyfis alba, Brunf. syl. Trag.

Primula veris altera, Matth. Lugd.

Verbasculum non odoratum, Fuch.

Verbasculum album, Dod. gal.

Primula veris major, (fl. albidis inodoris) Dod. (Ger.)

Primula pratensis pallida, Ad.

Primula pratensis inodora luteo pallida, Lob.

Primula veris, Paralyfis syl. Thal.

Primula syl. 3. Tab.

Primula veris pallido flore elatior, Clus. hist.

III. Verbasculum sylvarum majus singulari flore.

Verbasculum minus, Dod. gal.

Primula veris minor, Eid. Lugd. Ger. *Primula a Carolo L. ob. 254*

Primula sylvarum, Ad. Lob. Lugd.

Arthritica species flore singulari, Gef. hor.

Herba Paralyfis, Cæf.

Primula veris pallido flore humilis, Clus. hist.

Alisma sylvarum, Col.

Primula syl. 2. Tab.

Primula veris syl. flore pallido, Eyst.

Arthritica caule exiguo vel nullo, Cam.

Flore est pallido, reperitur etiam niveo, quæ

Sylvarum primula alba, Ad.

IV. Primula veris montana incana lutea.

Paralytica rotundifolia montana, Col.

*Verbasculum flore multiplici.*I. *Verbasculum hortense multiplex.*

Arthriticæ genus dasypodium, sive densifolium,
Gel.hor.

Arthritica pleno flore, Cam.

Primula hortensis Anglica flore pleno, Ad.Lob.

Lugd.Ger.

Primulæ veris flos multiplex, Dod.multiflora,
Tab.

Primula veris Anglicana fl.pleno, Eyst.

II. *Verbasculum syl.magno plenoq; flore.*

Primula veris sylvarum fl. pleno specioso, Ad.
Lob.ico.Eyst.

Primula veris sylvarum flore multiplici, Lugd.

Primula veris multiflora syl.Tab.veris fl. pleno,
Ger.

III. *Verbasculum syl.minus singulari flore.*

Primula sylvarum fl.obicurrè virentibus sîmbria-
tis, Ad.Lob.Lugd.

Primulæ veris minoris altera species, Dod.

Primula syl.flore viridi, Tab.Ger.

IV. *Verbasculum proliferum.*

Primula veris flore gemino altero alteri innato,
Lob.Lugd.

Primula veris prolifera, Tab.

Primula veris flore geminato, Ger.Eyst.

*Verbasculum alpinum.*I. *Verbasculum umbellatum alpinum minus.*

Majele, Cord.obf. *Primula* ^{frumosa}

Ërchenbiumle: Gesnero, monente Cam.

Verbasculus alpinus sive cæruleus, Lugd.

Sanicula alpina minor sive media, Lob.Lugd.

Primula veris flore rubro, Cluf.pan.& hist.Ger.

Arthritica flore purpureo, Cam.

Primula alpina media, Tab.

Primula veris angustifolia rubra & alba, Eyst.

Flore est tubæruleo, aut carnei coloris, aut di-
lutiore purpurâ nitente, interdum saturatius ru-
bente: rarò candido & exalbido, omnes tamen
circa umbelicum luteoli sunt.

II. *Verbasculum alpinum umbellatum majus.*

Ëtserfm Simlero de alpibus.

Paralitica alpina, Sanicula angustifolia major,
Lob.Lugd.

Primula veris albo flore, Cluf.pan.& hist.Ger.

Primula alpina angustifolia, Tab.

Variat floris colore: est albo: rubro: rubore
& candore confuso.

SANICULA ALPINA vel AURICULA URSI.

SANICULA à sanandis vulneribus: *Auricula ursi* à forma foliorum dicitur: an *ἄλσμα* sive *δαμασίον*
foliis Plantaginis sed angustioribus, & in terram convexis, &c. Dioscoridis lib.3.cap.169. Et Plinii lib.25.cap.10.
Alisma sive Damasonion foliis Plantaginis sed angustioribus, magisq; laciniosis, convexisq; in terram, &c.

*Sanicula alpina foliis serratis.*I. *Sanicula alpina lutea.*

Sanicula sive Auricula Urfi, Matth.

Arthriticæ genus alpinum, & Sanicula alpina,
Gel.hor. *Primula auricula* ^{l. d. 205}

Lunaria arthritica, Eid. de lun. & fracto.

Auricula urfi, Dod.Cast.

(Ger.

Auricula urfi 1. vel luteo flore, Cluf.pan. & hist.

Paralytica alpina, Sanicula sive auricula urfi, Lob.
flore luteo, Ad.

Auricula urfi seu lupi, Cæf.

Primula veris pachyphylos, Lugd.

Auricula urfi floribus luteis, Cam.Tab.Eyst.

Alisma sive Damasonium Dioscoridis, Col.

Variat foliis & floribus: foliis lævibus & viri-
dibus, interdum incanis vel canescentibus densiflo-
ribus, tenuioribus: majoribus & minoribus: flo-
ribus pallidis, luteis, aureis, rarissimè candidis vel
cæruleis, iisque modò majoribus, modò minori-
bus, modò denis, vicensis, tricensis, hinc

Auricula urfi floribus pallidis & candidis,

Auricula urfi floribus luteis,

Auricula urfi fl.aureis & cæruleis, Tab.

II. *Sanicula alpina purpurea.*

Britannica, Ang. *Primula auricula* ^{l. d. 205}

Arthriticæ species flore purpureo, Gel.hor.

Paralytica alpina, Sanicula flore purpureo, Ad.

Auricula urfi, Cæf.ico.flore purpureo, Lob.ico.

Auricula urfi suav erubens, Ger.

Auricula urfi 2. Cluf.pan. & hist.

Primula alpina latifolia, Tab.

Sanicula alpina rubra, Eid.

Flore est purpurascente, rubescente sanguinis
modo, & atro colore.

III. *Sanicula alpina foliis rotundis.*

Auricula urfi 5. Cluf.hist. *Primula auricula* ^{l. d. 205}

Hæc etiam minoribus foliis reperitur, quæ
Auriculæ urfi 5. similis, Cluf.ap.alt.auct.

IV. *Sanicula alpina flore variegato.*

Auricula urfi 3. Cluf.pan. & hist.

Primula auricula ^{l. d. 205}

Auri-

Auricula urfi floribus guttatis, Tab.

Floribus est rubris, albis maculis asperfis.

V. Sanicula alpina angustifolia.

Auricula urfi 5. Cluf. pan. 7. in hist. at 8. in cur.

post. *auricula E. 1. 28. 105*

Auricula urfi 8. Tab. flore purpureo, Ger. Eyft.

Flores dilutè rubent: huic similis brevioribus tamen foliis, cuius Cluf. in cur. post. meminit.

VI. Sanicula alpina foliis quasi farina asperfis.

Auricula urfi 7. Cluf. cur. post. *auricula E. 1. 28. 105*

Flores exalbidi carneo colore perfusi.

VII. Sanicula alpina minima carnea.

Arthritica cæruleis flosculis, Gef. hor.

Auricula alpina minima, Lob. Lugd. Tab.

Auricula urfi 6. Cluf. pan. 8. Eid. hist. 10. cur. post.

Auricula minima, Ger.

II X. Sanicula alpina minima nivea.

Auricula urfi minima flore niveo, Cluf. pan. &

hist. Tab. Ger. *auricula E. 1. 28. 105*

an Auricula urfi flore albo, Eyft.

Folia pallefcunt & flos omnino niveus, cum illius viridia folia & flos dilutè rubens five carnis.

IX. Sanicula alpina foliis borraginis villosa.

Auricula urfi Myconi, Lugd. *auricula E. 1. 28. 105*

Auricula urfi ex Pyrenæis, Cluf. hist. ap. alt. ant.

Auricula urfi 9. Eid. cur. post.

Sanicula foliis non ferratis.

I. Sanicula alpina rubescens, folio non ferrato.

Auricula urfi 4. Cluf. pan. & hist. 7. Tab.

Auricula urfi rubescens, Ger. *auricula E. 1. 28. 105*

II. Sanicula alpina alba foliis non crenatis.

Auricula urfi 6. Cluf. hist.

Similis flore pallido, quæ

Auricula urfi pallido flore, Cluf. cur. post.

III. Sanicula alpina minima pilosâ: quæ pro 2. in Prodro mo descripta.

Sanicula rotundifolia.

I. Sanicula montana latifolia laciniata.

Cortula, Matth. Cast. Lugd. Cam. *Cortula Matthioli 2. of 2*

Caryophyllata Veronenfium fl. Saniculæ urfinæ, Ad. Lob.

Sanicula montana, Cluf. hist. altera, Eid. pan.

Sanicula alpina, Tab. Ger.

Duplex figura apud Clusium, Taber. & Gerardum.

1. Sanicula montana, Cluf. hist.

Sanicula alpina Clusii, Tab. Ger.

2. Cortula Matthioli, Cluf. hist. & cur. post.

Saniculæ alpinae icon verior, Tab.

Cortulae rarior icon, Ger.

In figura Saniculæ Clusii malè averfa parte puncta aspersa sunt,

Flore est eleganter rubro, & ad purpureum tendente: habetur & violaceis, rariùs albis floribus.

II. Sanicula montana rotundifolia major.

Sanicula alpina alia, Gef. hor. *II = Sanguisuga rotundifolia, L. melle. dett.*

Garyophyllata, five Geum alpinum recentiorum folio hedera ceo, Ad. Lob. ico, Lugd.

Sanicula montana 1. Cluf. pan. altera, Eid. hist. Eyft.

Sanicula alpina, Cam. ep. guttata, Eid. hort.

Cotyledon 3. Dalechampii, Lugd.

III. Sanicula montana rotundifolia minor.

Sanicula montana minor, Cluf. pan. *III = Sanguisuga Geum, L. melle. dett.*

Saniculæ montanæ alterius species 2. Eid. hist.

IV. Sanicula montana longifolia serrata.

V. Sanicula montana flore caldari donato.

Pinguicula (vel Liparis) Gef. hor. Cluf. pan. &

hist. *Pinguicula vulgaris 2. of 2*

Cucullata, quibusdam Criâs Apuleii, Lugd.

Pinguicula vel *ibid.*, Viola humida aut palustris: Dodætheon Plinii, Gesnero, Cam.

Variat floris colore, qui albus, purpureus & cæruleus.

DIGITALIS.

DIGITALIS quod flores digitalæ referant, nomen habet. Sunt qui ad Verbascum, alii ad Alismatis genus alterum Plinii referant. At Doctiss. Fabius Columna, Ephemerum Dioscoridis lib. 4. cap. 85. censet.

Digitalis folio Verbasci.

I. Digitalis purpurea folio aspero.

Campanula syl. Frag. *D. purpurea 2. of 2*

Digitalis rubra, Dod. gal. purpurea, Fuch. Ang.

Gef. hor. & ap. Lon. Dod. Ad. Lob. Lugd. Cam.

Tab. Ger.

Aralda Bononiensis, Gef. hor.

Verbascum digitale, Costæo.

Virga regia major flore purpureo, Cæf.

Ephemeris alia species major, Col.

Flos purpureus, nigris punctulis insignitus, ruber, incarnatus, five ex purpureo candidus intus

punctatus: aliquando flores in rotundam spicam in gyrum coli effigie in summo dispositi rufescunt ex luteo, intrus guttis purpureis asperis, hinc Digitalis flore rubro, & flore incarnato, Eyst.

I. Digitalis alba folio aspero.

Digitalis 2. Dod. alba, Lob. Lugd. Eyst.

Virga regia major flore pallido, Cæs. d. *fructuosa*

Ephemer altera species major candida, Col.

Flos nivei candoris, intus nigris punctis intercurtantibus.

Digitalis folio virecente.

I. Digitalis lutea magno flore.

Campanula syl. flore luteo, Trag.

Digitalis lutea, Fuch. Ang. Lon. Thal. Lugd. Cam.

Tab. Ger. flore luteo, Eyst.

Digitalis minor, Gel. hor. flore minore, Eid. col.

Digitalis lutea flore amplo, Ponæ.

Digitalis 3. Dod.

Calathiana viola Plinii, Dalech. in Plin.

Ephemeron Dioscoridis, Col. (vario.

Flore est luteo, pallido, rarissime albo: & intus

II. Digitalis major lutea vel pallida, parvo flore.

Digitalis major, Gef. hor. 4. Dod.

Digitalis flore minore albidior, Gef. col.

Digitalis lutea, Ad. parva, Lob. ico. sub ramo minore exprimitur.

Virga regia: Alisma & Damafonium Dioscoridis, & Fistula pastoris Avicennæ, Cæs.

III. Digitalis minor luteo parvo flore: in Prodomo descripta.

IV. Digitalis angustifolia lutea.

Digitalis lutea parva, Lob. ico.

V. Digitalis angustifolia flore ferrugineo.

Digitalis gilvo flore, alias ferrugineo, Lob.

E P H E M E R O N.

Cum doctissimus Fabius Columna, Digitalē censet esse Ephemeron Dioscoridis. paucā aspergamus. E' o' i' u' e' r' sive l' e' i' s' a' r' e' i' a' caulem & folia liliū habet. sed hec tenuiora: flores candidos, amaros, semen molle, radicem unam digitali crassitudine, longam astringentem, odoratam, &c. Dioscoridi lib. 4. cap. 85. Ephemeron folia habet liliū, sed minorā, caulem parvum, florem caruleum, semen supervacuum, radicem unam digitali crassitudine, Plinio lib. 25. cap. 13. Subjiciamus & Matthioli & Lobeli Ephemeron utrumque nobis incognitum.

I. Ephemeron quod aliqui sylvestrem Irin appellant, Matth. Lacunæ, Cast. dele.

Ephemerum non lethale Matthioli, Lugd. Tab.

Ephemerum Matthioli, ex spuriiis appositis plantis esse videtur, Colum.

II. Ephemerum Matthioli, vel potius Ephe-

merum spurium, Lob. Dod.

Has duas easdem esse vix credimus: cum illi folia liliū & radix unica digitali crassitudine tribuatur: huic verò folia & radix liliatidis adscribatur: imò figurarum nulla est similitudo: & Lobeli potius Lyfimachiam aliquam referat.

LIBER SEPTIMVS.

SECTIO PRIMA.

LYSIMACHIA; VERONICA; TEUCRIUM; SCOR-
DIUM; CHAMAEDRIS; CHAMAEPYTIS; ALSINE; SPERGULA;

Anagallis; Elatine.

LYSIMACHIA.

ΛΥΣΙΜΑΧΙΟΝ & ΑΥΤΡΟΝ Dioscoridi l. 4. c. 3. caules emittit cubitales fruticosos, folia salignis similia flos flavus aureusve, &c. Sic dicta à Rege Lyfimacho Agathoclis filio, ejus inventore: folia habet Salicū viridia, florem purpureum (aureum habet vetus) fruticosa, &c. Plinius l. 25. c. 7. addit tantam ei vim esse, ut jumentis discordantibus iugo imposta, asperitatem colibeat. Unde videtur innuere, *ἴδ' αὖ τὸ πᾶσι τοῖς ζῴοις* dictam esse. Salicaria etiam, à foliorum cum salicis solū similitudine vocatur. Hujus species est filiquosa, quæ à filiquato seu præcoci, qui auct. & incremento florum eruptioni antevertit, quasi proles parente prior, Filius ante patrem vocatur.

Lysimachia lutea.

I. *Lysimachia lutea* major: quæ Dioscoridis.
Lysimachia lutea, Trag. Fuch. Tur. Ang. Ad. Lob.
 Cæs. Tab. Cam. Ger. Eyst. luteæ communis, Clus.
 hist. *L. lutea*
Lysimachia, Matth. Lac. Lug. 1. Lon.
Lysimachia vera, Cord. in Diosc. falsâ, Cast.
Lysimachium verum, Dod. gal. legitimum, Eid.
Lysimachium luteum, Gesl. hor. Thal.
 Salicaria, Gesl. hor.
 Foliis nunc ternis, nunc quaternis, nunc binis
 reperitur.

II. *Lysimachia lutea minor*, foliis nigris pun-
 ctis notatis.
Lysimachia lutea in alis foliorum florens, Cæs.
Lysimachia lutea altera, Clus. pan. & hist.
Lysimachia flore luteo majore; Cam.
Lysimachia lutea Pannonica major, Eyst.
 Foliis est quaternis, etiam ternis.

III. *Lysimachia trifolia lutea* spicata.
Lysimachia lutea altera *Æ. 1. 1. 1.*, Col.
 IV. *Lysimachia bifolia* flore glabro luteo.
Lysimachia lutea altera, Lob. Clus. hist.
Lysimachium aquaticum, Dod. belg.

Addit Clusius *Lysimachiam luteam* 3. sive mi-
 norem, quæ à priori solum radice & caule, quæ
 melius exprimuntur, differt.

V. *Lysimachia lutea* corniculata.
Lysimachie Virgineæ nomine ipsum semen Pata-
 vio missum quod anno 1619. in horto eleganter
 crevit & ex semine deciduo se facillè hæcenus pro-
 pagavit. V. *Oenothera biennis* p. 2. *mei. del.*

Lysimachia filiquosa.

I. *Lysimachia filiquosa* hirsuta magno flore.
Lysimachia seu Salicaria altera, Trag.
Lysimachia purpurea, Fuch. *Epilobium* *in calce*
Lysimachia purpureæ primû genus, Eid. ic. Tur.
Lysimachium purpureum 1. Dod. gal. Lugd.
 Antoniana major hirsuta, Gesl. hor.
 Epilobii 4. species, Gesl. ad Cord.
Lysimachia filiquosa, Ger. 1. Tab.
Lysimachia 2. & 3. flore purpureo vel rubro. Lon.
Lysimachii majoris purpurei 1. species, Thal.
 Onagra campestris hirsuta, Cæs.
 Flore est majore violaceo, purpureo.

II. *Lysimachia filiquosa* hirsuta parvo flore.
Lysimachia filiquosa 2. Tab. *Epilobium* *in calce*
 Major est & minor, utraq; in Prod. descripta.

III. *Lysimachia filiquosa* glabra major.
Epilobium modicum 2. 494

S. Antonii herba 3. Gesl. ad Cord. cui & filius an-
 te patrem. (hist.)

Lysimachia filiquosa, Ad. Lob. Cast. major, Clus.
Pseudolysimachium purpureum 1. Dod.

Onagræ genus alterum, Cæs.
Lysimachia filiquosa flore albo, Tab.

Lysimachia campestris, Ger.
Lysimachii majoris purpurei 2. species, Thal.

Flore est parvo pallidè rubente, rarius albo: qui-
 buidam Delphinium Dioscoridis cenetur.

IV. *Lysimachia filiquosa* glabra minor.
 Filius ante patrem minor, Gesl. col. *Epilobium* *in calce* *2. 494*

Lysimachia filiquosa varietas, Ad.
Lysimachia medium genus, Thal.

Lysimachia minor & 3. Tab.
 Flosculi rubicundiores: alii ex rubicundo pal-
 lidiores: alii prorsus candidi.

V. *Lysimachia filiquosa* glabra angustifolia.
Lysimachia mediæ altera species, Thal. *Epilobium* *in calce* *2. 494*

Lysimachia filiquosa minor & 7. Tab. *Epilobium* *in calce* *2. 494*
 Chamænerion, Gesl. ic.

VI. *Lysimachia Chamænerion dicta latifolia*.
 Antoniana, sive S. Antonii herba maxima, Gesl.
 hor. ap. *Epilobium* *in calce* *2. 494*

Chamænerion & Epilobion, Gesl. ad Cord. Eyst.
 Thal. cui &

Lysimachia omnium maxima.
 Filius ante patrem maximus, Gesl. col.

Onagra, Lugd. Cæs.
Lysimachia vulgo altera, Cam.

Sub Chamædaphne malè in Matth. meo Typo-
 graphi errore posita, cû ad Onagræ caput pag. 816.
 reponi debuisset, ut ex synonymis, quilibet rati-
 lum in plantis versatus, colligere potest.

Onagra Dioscoridis l. 4. c. 118. & Oenothera Pli-
 nii l. 26. c. 11. & 14. censetur: flore est caruleo, ra-
 rius albo, ut & sublequens. (folia.)

VII. *Lysimachia Chamænerion dicta angusti-*
Epilobium (id est *Epilobium* *in calce* *2. 494* *viola super filiquâ*)
 sextum, Gesl. ad Cord. *Epilobium* *in calce* *2. 494*

Pseudolysimachium purpureum minus, Dod.
Lysimachia filiquosa varietas altera, Ad.

Chamænerion Gesneri, seu Delphinium bucci-
 num, Diosc. Lob.

Lysimachia filiquosa alia, Lugd. 3. Clus. hist.
Lysimachia species in uliginosis, Thal.

Linaria rubra, Lugd.

IX. *Lysimachia Chamænerion dicta alpi-*
 na: quæ in Prodromo describitur. *Epilobium* *in calce* *2. 494*

Lyfimachia spicata.

I. Lyfimachia spicata purpurea, fortè Plinii.
 Solidaginis Sarracenicæ alia species, Trag.
 Lyfimachia altera, Matth. Lac. Lugd. Cast. Eyst.
 Lyfimachium purpureum, Gef. hor. Thal.
 Lyfimachium purpureum alterum, Dod. gal.
 Lyfimachia 3. Tur. *Lythrum caribæum*
 Lyfimachia fortè Plinianâ, Ad.
 Lyfimachia purpurea, Lob. Cæf. Cam. Tab.
 Lyfimachia flore purpurafcente, Ang.
 Pseudolyfimachium purpureum alterum, Dod.
 Lyfimachia purpurea communis major, Cluf.
 hift.
 * Lyfimachia purpurea spicata, Ger.
 Folia bina communiter, aliquando terna, rarius
 quaterna, fimul caulem ambiunt.

II. Lyfimachia spicata cæreulea.
 Lyfimachium cæreuleum, Dod. gal.
 Lyfimachii 3. genus, Dod. Gef. hor.
 Pseudolyfimachium cæreuleum, Dod.
 Lyfimachia cæreulea hortenfis, Ad. Lob. Lugd.
 Lyfimachia cæreuleo flore, Cluf. hift.
 Veronica recta cæreulea, Eystett.

II = Veronica maritima, L. *ma. dict.*

V E R O N I C A.

V E R O N I C A, apud recentiores herba est celebratiffima, Græcis & Latinis fcriptoribus fortè incognita, quâvis Dodonæus velit esse Betonicam Pauli l. 7. Cafalpinus verò ad Myofotidem Dioscoridis l. 2. cap. 214 at Columna ad Alyffon Dioscoridis l. 3. c. 105. referendam cenfet. Germanis Ehrenpreiff & Grundheil. ob mirificam facultatem ulcera ac vulnera fanandi.

I. Veronica mas erecta.
 Veronica mas, Matth. Ang. Lugd. Cast.
 Veronica affurgens, Dod.
 Veronica recta mas, Lob. vulgaris recta, Cluf.
 hift.
 Duplex est: major & minor: illa latiore folio
 & longiore fpica: hæc anguftiore folio & bre-
 viore fpica.

II. Veronica mas fupina & vulgatiffima.
 Teucrium, Trag.
 Veronica mas, Fuch. Lon. Lugd. Thal.
 Veronica mas ferpens, Dod.
 Betonica Pauli, Dod. gal.
 Veronica vulgo dicta, Gef. hor.
 Veronica vera & major, Ad.
 Veronica major feptentrionalium, Lob.
 Veronica, Tab. vera & major, L. ico. Cam.
 Ger.
 Veronica vulgaris fupina, Cluf. hift.

II = Veronica Mreimalis, L. *ph. M. dict.*

Lyfimachia non spicata.

I. Lyfimachia rubra non filiquofa.
 Lyfimachia 2. vel minor rubro flore, Cluf. pan.
 Lyfimachia purpurea 2. five minor, Eid. hift.
 II. Lyfimachia linifolia purpureo cæreulea.
 Lyfimachia rubra minima, Cluf. hift.
 III. Lyfimachia cæreulea galericulata, vel
 Gratiola cæreulea. *Seduta galeculata, L. 495*
 Lyfimachia galericulata, Lob. Lugd. Cluf. hift.
 Lyfimachia flore cæreuleo galericulato, Cam.
 Sideritis cæreulea, Thal.
 Gracia Dei, Cæf.
 Tertianaria, Tab.
 Herba judaica altera, Dod. belg.
 Hæc in Anglia flore albo quoq; reperitur.

E X O T I C A.

I. Poutiou ex Malacca ad febres abigendas:
 par. 4. Ind. or. 8.
 II. Sary flos feu pollen, quo corpus inungen-
 tes contra ventorum vim feturos afferunt, l. c.
 III. Sodouuaya in Java oblinendo corpori
 idonea, l. c.
 IV. Surahan, vili pretio venditur, l. c.

Veronica humicautis & fupina, Col.
 Auricula muris 3. Cæf.
 Floribus est fubcæreuleis, rarius candidis, repe-
 ritur nonnunquam foliis vulgatæ forma quidem
 fimilibus, fed triplo minoribus.
 III. Veronica spicata latifolia.
 Veronica prima, vel major latifolia, Cluf. pan.
 Veronica erectior latifolia, Eid. hift.
 Alia est foliis atrovirentibus & fplendentibus:
 in altera nec fplendent, nec aded arra sunt: fpica
 etiam in alia oblongior.
 IV. Veronica spicata anguftifolia.
 Veronica recta herbariorum, Lob. Lugd.
 Veronica recta vulgaris major, Cluf. hift.
 Auricula muris 4. Cæf.
 Veronica recta 1. & 2. Tab. affurgens, Ger.
 Veronica spicata cæreulea, Cam.
 Variat foliis latioribus & paulò anguftioribus:
 fpica foliorum cæreuleorum, & fpica diluore.

IV = Veronica spuma, L. *ma. dict.*
 III = " *longifolia, L.*

Addit.

Addit Clufius in hist. alterius figuram, quam à priore non distinguo, nomine

Veronica secundæ erectioris angustifoliæ.

V. Veronica spicata minor.

Veronica recta minima, Lob. Lugd. Ger. Cluf.

hist. *v. Veronica spicata, l. n. c. d. d. t.*

Veronica recta minor, Cluf. pan. Tab.

Flore est cæruleo, rarius albo.

VI. Veronica pratensis serpillifolia.

Eufragia, & Eufragia nobilis, Brunf.

Teucrium alterum, Trag.

Veronica foemina, Dod. gal. Lugd. Thal.

Betonica Pauli, Turn. Gefn. hort. quorundam,

Cam. *v. Veronica subyleboria, l. n. c. d. t.*

Veronica pratensis, Dod.

Veronica minor serpillifolia, Ad. Lob.

Auricula muris r. in pratis, Cæf.

Foliis est communiter integris, rarissime crenatis: floribus cæruleis, frequentius pallidis & dilutis: hinc

Veronica minor, Tab. Ger.

Veronica minor foemina flore candido, Tab. sub

Veronica recta mare, apud Ger.

VII. Veronica alpina frutescens.

Veronica 3. fruticans, Cluf. pan. & hist.

Veronica alpina serpillifolia, Ponæ.

IX. Veronica alpina bellidis folio hirsuta, in Prod. descripta: quæ duplex est major & minor. *v. Veronica bellidifolia, l. n. c. d. t. } hinc, det. } frutescens, l. n. c. d. t. }*

TEUCRIUM.

ΤΕΥΚΡΙΟΝ Dioscoridi l. 3. c. 111. (ed quod Teucer ejus inventor existimetur Plinio l. 25. c. 5. auctore) & *γαλαδρυσ* ex aliorum sententia. Plinio l. c. & l. 26. c. 8. Teucrium.

I. Teucrium.

Teucrium 2. Matth. Lugd. 1. Tab.

Teucrium, Fuch. Ang. Dod. gal. Cord. in Diosc.

Lac. Lon. Ad. Lob. Cæf. Cast. verum, Gef. hort.

Eyst. *v. flavum, l. 2. 791*

Chamædris altera seu assurgens, Dod.

Teucrium vulgare fruticans, sive r. Cluf. hist.

Teucrium latifolium, Ger.

II. Teucrium foliis Scorodoniæ.

Teucrium verum, Cam.

III. Teucrium Creticum incanum.

Teucrium Creticum, Cluf. hist.

IV. Teucrium peregrinum folio sinuoso.

an Pæderota, Pausaniæ? *v. frutescens, l. 2. 783*

Teucrium Boeticum, Cluf. hist. Lugd. Tabern. Ger.

Teucrium fruticans Boeticum, Cluf. hist.

Camerarius, Teucrii Boetici, quod à Clusii diversum sit & Teucrii Belgici, solo nomine meminit: sed quid utrumq;?

V. Teucrium alpinum inodorum magno flore: in Prodro mo descriptum.

VI. Teucrium alpinum coma purpureo cærulea. *v. alba, aspera, l. 2. 83.*

Clinopodium alpinum, Ponæ.

VII. Teucrio affinis, Chamærops.

Chamærops, Plinio l. 26. c. 7. Ludg.

SCORIDIUM.

ΣΚΟΡΔΑΙΟΝ Dioscoridi l. 3. c. 125. quod Allium aliquantum redoleat: at Galenus 8. simpl. propter acrimoniam Scorodo, id est Allio ad similem, nomen sortitum putat: quibusdam, Cratevæ auctore, *μυρδαίνον*, ab inventore dicitur: Plinio l. 25. c. 6. Scorodotis sive Scordion.

Genera: Græci unus meminere: at Plinius l. c. duplex habet: alterum solis lanuginosis quæna similitudine. Est & alterius generis latioribus folis mentastro similibus, &c.

I. Scordium.

Scordium, Trag. Matth. Dod. Lac. Tur. Lon. Ad.

(cui & Trixago palustris) Lob. Cast. Lugd. Cam.

Eyst. *Teucrium Scordium, l. 2. 792*

Scordium verum, Gef. hor.

Scordium commune, Ang.

Scordium, Tab. minus, Ger.

Magnitudine variat: hinc figuræ tres apud Tabernæ montanum

Scordii majoris & medii nomine,

Scordium majus & minus, Ger.

II. Scordium lanuginosum.

Scordium Creticum lanuginosum, Cam.

III. Scordium alterum, sive Salvia sylvestris. *Teucrium Scordonia, l. 2. 789*

Salvia syl. Trag. (& Nepeta altera) Lon. Tab.

Sphacelus syl. Dod. gal.

Scorodonia, Cord. in hist. Thal. Ger.

Salvia montana & Ambrosia quibusdam, Gef. hor.

Scordium majus Plinii, Eid.

Scordium alterum Plinii, Ad. Lob. Cam.

Salvia agrestis sive Sphacelus, Dod. Lugd.

Melinum alterum brevis, Cæf.

Scordium 2. foliis amplis instar Melissa, vel Calaminthæ primæ, in Samnitibus ad ripas Piscaræ nasci, Anguillara scribit: idemque in Græcia re-

periri, quod odore & qualitate à primo dissimile non sit.

IV. Scordium alterum lanuginosius verticillatum. *Mepheta scordialis* L. 1772

Scordotis Plinii, Hon. Belli, ep. 5. ad Cluf.

Scordotis legitimum Plinii, Ponz.

V. Scordio affinis, Elephas ob florem.

Elephas Campoclarensium, Col.

Chamaedrys el. mas L. 810

- C H A M Æ D R Y S.

XAMAIΔΡΥΣ Diofcoridi l. 3. c. 112. quasi humilis quercus, quod folia Quercus habeat, & hujus respectu quasi humi repat: cui & χαμαιδρυς: & quibusdam τένυειος, propter similitudinem cum Teucro. Trifaginem Gaza vertit apud Theoph. 9. hist. 10. Sic Plinio l. 24. cap. 15. Chamædrys quæ latine Triflago, quam aliqui Chamædromem alii Teucrion appellaverunt. Sic alii Serrata, à foliis serratis, à qua ferram inventam dixerunt & Quercula minor.

unius solum apud Diofcoridem & veteres mentio fit.

I. Chamædrys arborea Ægyptiaca.

Chamædrys arborea in Insula Cocyræ, Alp.

Ad cubitos duos exurgit, foliis duplo aut triplo, quam in Italica majoribus.

II. Chamædrys major repens.

Triflago, seu Chamædrys, Matth. Lugd.

Triflago, Lac. Trixago, Cast.

Chamædrys, Ang. Ad. Lob. Cæf. major. 1. Cluf.

pan. *Teucrion chamædrys* L. 796

Chamædrys major repens, Dod.

Chamædrys mas, Cam.

Chamædrys major 1. & 2. Tab.

Chamædrys major, & Chamædrys latifolia, Ger.

Folio majore & minore variat: floribus item albis ac rubellis in eadem planta.

III. Chamædrys minor repens.

Chamæpitys, Brunf.

Chamædrys, Dod. gal. Cord. hist. Gef. hor. Tab.

Eyft. *Teucrion chamædrys* L. 798

Chamædrys vera, Trag. Tur. Cord. in Diof.

Chamædrys vera mas, Fuch.

Chamædrys vulgaris mas, Lon.

Chamædrys major, Lob. ico. Lugd. minor, Ger.

Chamædrys repens minor, Dod.

Chamædrys major, vel 2. Cluf. pan.

Chamædrys vulgaris, vel 2. Eid. hist.

Flore est purpurascente, rarius niveo.

IV. Chamædrys spinosa: in Phytol. Matthiolo & Prodomo descripta.

V. Chamædrys alpina Cisti flore.

Cervaria, Ger. hor.

Herba cervi quibusdam, Eid. fracto.

Chamædrys montana frutescens durior, Ad. Lob.

Chamædrys 3. sive montana, Cluf. pan. & hist.

Chamædrys montana, Lugd. Tab.

Chamædrys alpina Simleri, Cam.

Argentina Mompelliaca, Tab.

Teucrium alpinum Cisti flore, Ger.

VI. Chamædrys alpina saxatilis.

Teucrium 3. Cluf. pan. 6. pumilum, Eid. hist.

Veronica petra tempervirens, Ponz.

VII. Chamædrys alpina minima hirsuta,

quarto loco in Prodomo descripta.

an Teucrium minimum, Cluf. hist. *Veronica alpina* L. 811

III. Chamædrys unicaulis spicata.

Trixago Apula unicaulis, Col. cui forte

Verbena recta Diofcoridis. *Veronica unicaulis* L. 812

IX. Chamædrys Austriaca foliis tenuissimè

laciniatis: quæ 2. in Prodomo. *V. austriaca* L. 813

X. Chamædrys Hispanica foliis tenuissimè

divisis: 3. in Prodomo.

XI. Chamædrys spuria major latifolia.

Veronica maxima, Lugd. XI = *V. verticillata* L. 814

an Chamædrys mas altera, Cam.

XII. Chamædrys spuria major altera, sive

frutescens. XII = *Veronica Teucrion* L. 815

Teucrium 1. vel Teucrium majus pannonicum

latifolium, Cluf. pan. 4. in hist.

Teucrium quartum.

Hujus duæ species: altera virgis erectis caulibus

quadrangulis, nonnunquam rotundis, magis mi-

nusq; hirsutis lignescentibus & ex una ala comu-

niter cauliculis quatuor prodeuntibus, foliis latio-

ribus: *IX = Veronica austriaca* L. 811

XI. Teucrion Teucrion L. 814

IV. Teucrion spinosum L. 798

ribus: altera virgins humi diffusis, frequentibus, ut interdum magnos cespites latè tegant, foliis minoribus & flore diluore: & hæc est Teucriti quarti species secunda, Clus.hist.

XIII. Chamædryis spuria hederacea repens, sive Scutellata repens.

Chamædryis hederacea, in Cat. Altorff.

XIV. Chamædryis spuria major angustifolia.

Chamædryis altera, Trag.

Teucricum 1. Matth. Lug. 2. Tab.

Chamædryis vulgaris mas, Fuch. Tur. Lug.

Hierobotane fœmina, Dod. gal. Lugd.

Pseudochamædryis, Gef. hor.

Chamædryis syl. Dod.

Veronica supina facie Teucriti pratensis, Lob. ico.

Auricula muris 5. Cæf.

Teucriti quarti species tertia, Clus. hist.

XV. Chamædryis spuria minor rotundifolia.

Chamædryis, Brunf. falâ, aliquibus Teucricum,

Gef. hor. xv = *Veronica Chamædryis*, *Luci. m. b.*

Chamædryis vulgaris fœmina, Fuch. Tur. Lon.

Lugd.

Hierobotane mas, vel Verbenaca supina mas, Dod. gal. Lugd.

Teucriti species quam Chamædrym vocant, Cord. in Diof.

Teucricum pratense, Ad. Lob. & Teucricum spurium Chamædryoides, Lob. ico.

Pseudochamædryis, Thal.

Auricula muris 6. Cæf.

Teucricum 3 minus, Tab.

Chamædryis sylv. Ger. Clus. hist.

Alia caulibus altioribus, foliis rotundioribus, amplioribus, flore cæruleo: alia folio rotundiore, sed minore, hispidiore, dentato.

XVI. Chamædryis spuria minor latifolia.

Teucricum 2. vel Teucricum pannonicum minus,

Clus. pan. at 5. Eid. hist. *xvi = Veronica pubes, L. 1463*

Teucricum pannonicum, Tab. Ger. *m. b. del.*

Flos aut cærulei saturati coloris aut dilutiore & quasi cinerei: sic ex carne candicantis.

XVII. Chamædryis spuria latifolia minima.

Veronica tetragona montana recta minima, Col.

XVIII. Chamædryis spuria minor angustifolia: pro quinta in Prodro. descripta: quam Teucriti quarti speciem 3. Clus. hist. secundum descriptionem diceremus, nisi figura ejus aliam ostenderet.

XIX. Chamædryis spuria affinis rotundifolia scutellata. *xix = Veronica montana, L. m. b. del.*

Alyssum Dioscoridis montanum, Col.

CHAMÆPITYS.

ΧΑΜΑΙΠΥΤΤΥΣ Dioscoridi 1. 3. c. 175 & 176. quasi humilis picea, quod folia Piceam oleant. Plinio 1. 24. c.

6. Chamæpitys, Latinis *Ajuga* appellatur, diciturq; propter abortus, ab alio Thus terra.

Genera tria Dioscoridi: 1. herba est que humi serpit incurva similis, foliis sempervivi minoris: at multo tenuioribus pinguioribusq; & hirsutis: floribus luteis, vel candidis: 2. cubitalibus ramis in anchora speciem incurvatis, flore candido: 3. mas est, herbula levis, foliis tenuibus, albis, pilosis: caule scabro, candido: pusillis floribus luteis, &c. Plinio 1. c. cubitalibus ramis, flore pinus & odore: altera brevior & incurva similis: tertia eodem odore, & ideo nomine quoque, parvulo cauliculo, crassitudine digitali, foliis scabris, exilibus, albis, in petris nascens.

I. Chamæpitys incana exiguo folio.

Chamæpitys 1. Fuch. Ang. Lon. (qui flores purpureos tribuit.) *Cassan. Cullen. L. of 565*

Chamæpitys 3. Dod. Matth. ital. Lac.

Ajuga 1. Tur. sive Chamæpitys altera, Matth.

Chamæpitys 1. Dioscoridi odorator, Ad. Lob.

Chamæpitys 3. sive altera, Matth. Lugd.

Folius est incanis, hirsutus, flosculis luteis, distincta ab Echio scorpioide, Chamæpityde vermiculata, & Anthylloide, Thalii.

II. Chamæpitys moschata, foliis serratis: an prima Dioscoridi? *Veronica moschata*

Chamæpitys species Monspeli, Gef. hor. *4. 707*

Iva moschata Monspelienium, Ad. Tab. Ger.

Anthyllis altera, Clus. hisp. & hist. Cast. Lugd.

Anthyllis Chamæpitydes minor, Lob.

Chamæpitys spuria prior, sive Anthyllis altera, Dod.

Chamæpitys altera & major, Cæf.

III. Chamæpitys lutea vulgaris, sive folio trifido. *Veronica Chamæpitys 4. 757*

Chamæpitys 3. Trag. Fuch. Ang.

Chamæpitys 2. Tur. Lon.

Chamæpitys 1. Matth. Dod. Lac. Cord. hist. Lugd.

Chamæpitys, Gef. hor. Cæf. vera, Cor. in Diof.

Chamæpitys major, Tab. mas, Ger. Eyst.

Ajuga sive Chamæpitys mas Dioscoridi, Ad. Lob.

Ajuga, Cast. tertia, Tur.
Ajuga luteo flore, Clus. pan. & hist.
Peristerona Cratevæ, Ang.

Flore est luteo: at Clusus in hist. meminit Ajuga multifidis foliis flore rubescente, quod Fuchio & Dod. tertium sit.

IV. Chamæpitys cærulea Austriaca.
Chamæpitys Austriaca, Clus. pan. & hist. Eyst.
Chamæpitys cærulea, Cam.

Dracopis hibernica L. 1759

ALSI NE.

AΛΣΥΝΗ Dioscoridi l. 4. c. 87. quod lucos, quos *ἀλσον* nominant & umbrosa loca amet: & Μυδὲ οὖς, id est muris auricula, quod musculorum auribus folia similia habeat. Sic Plinio l. 27. c. 4. *Alfine* quam quidam *Myosoten* appellant, nascitur in lucis, unde & *Alfine* dicta. Unius uterque meminit.

I. *Alfine hederulæ folio*.
Alfine 4 genus, Fuch. ico.
Elatine, Dod. gal. Lac. Thal. prior, Lugd.
Lappago Plinii, Ang.
Alfine mas, Gef. hor. species in vinetis, Eid. col.
Alfine spuria prior, Dod.
Morsus gallinæ folio hederulæ, Ad. Lob.
Centunculus hirsutior, Cæs.
Alfine hirsuta, Cam. = *Veronica hederifolia*, L. *mea. dict.*
Alfine hederacea, Tab. Ger.

Variat foliorum magnitudine: flore purpurascente, aut dilute purpurascente: rarius lacteo.

II. *Alfine Veronica foliis flosculis cauliculis adhaerentibus*. = *Veronica arvensis*, L. *mea. dict.*
Elatine polychides Lugd.
Alfine folio Veronica, Tab. Ger.
Alysson, Col. in phytobas.

III. *Alfine Chamædrifolia flosculis pediculis oblongis insidentibus*. = *Veronica agrestis*, L. *mea. dict.*
Morsus gallinæ 3. Trag.

Alfine media, Fuch. Lugd. Cam.
Alfine, Tur. alterum genus, Fuch. ico.
Elatine altera, Dod. gal. Lugd.
Alfine altera foliis ferratis, Gef. col.
Alfine foliis Triflaginis, Lob. ico. Tab. Ger.
Alfine spuria altera, Dod.
Antirrhinon Dioscoridis, Cæs.

IV. *Alfine triphyllus cærulea*.
Sendeltraut cæruleis flosculis, Trag.
Alfine parva recta, Lob. ico. Cam.
Elatine triphyllus, Lugd.
Dactilobotanon cæruleo flore, Thal.
Alfine recta, Tab. Ger.

Altera majoribus & crassioribus foliis: altera minoribus.

IV = *Veronica triphyllus*, L. *mea. dict.*

Flore est cõmuniter cæruleo: rarius purpureo.
V. *Chamæpitys spuria multifido folio*, Lamii flore. *Veronica spuria chamæpitys* L. 1759
Ajuga adulterina, Clus. hisp. Lugd.
Chamæpitys spuria altera, Dod. qui duplicem figuram habet, quem Lugd. historia imitatur.
Chamæpitys adulterina, Lob.
Chamæpitys alia, Cam. ep.
Pseudochamæpitys, Clus. hist.

V. *Alfine Symphyti petræi capitulis*.
Alfine alia, Clus. hisp. Boëtica, Eid. hist.
VI. *Alfine scandens baccifera*.
Cyclaminus altera Dioscoridis, Ghini.
Recentiorum planta, *Alfines majoris facie baccis Solani*, an *Cucubalum Plinii*, Ad.
Alfine repens, Clus. hisp. & hist. ap. alt. Lob. Dod.
Cast. Cam. *Cucubalus bacciferus* L. 1759
Alfine major, Clus. hist. maxima, Thal.
Cucubalus Plinii, Lugd.

VII. *Alfine baccifera similis suis acinis*.
Herba ad versus hemorrhoides admirabilis acinis, Clus. hist. app. alt. ad lib. 6.

VIII. *Alfine altissima nemorum*.
Morsus gallinæ majus, Brunf.
Morsus gallinæ 2 genus, Trag.
Alfine major, Dod. Cam. Tab. Ger.
Alfine major, & *Alfine genuina Diosc.* Lugd.
Alfine maxima, F. ob. ico. media, Thal.
Centunculus viticulis cubitalibus, Cæs.

IX. *Alfine angustifolia*.
Alfine maxima, Lugd.
X. *Alfine major*. *Cerastium angustifolium* L. 1759
Alfine marina, Dod. Tab. Ger.
Alfine sive Hippia major, Lob. ico.
Centunculus, Cæs.

XI. *Alfine media*. L. et 389
Morsus gallinæ primum genus, Trag.
Alfine, Math. Ang. Lac. Lon. Lob. Lugd. Cast.
Alfine major, Fuch. 1. genus, Eid. ico.
Alfine media, Dod. gal. Tab. cui & *Alfine*, Ger.
Hippia minor, Cord. hist.
Alfine minor, Dod. Ad. Lob. ico. Thal.
Alfine morsus gallinæ secunda, Gef. hor.

XII. *Alfine minor multicaulis*.
Veronica angustifolia L. 1759
Morsus

Morfus gallinæ minor, Brunf.
Morfus gallinæ species 4. Trag.
Alfine, Turn. minor, Fuch. Dod. gal. Lon. Thal.
Lugd. Tab.

Alfines 3. genus, Fuch. ico.
Alfine minima, Dod. Ad. Lob. Cam. Ger.
Centunculus minutissimis cauliculis, Cæf.

XIII. Alfine minor lini capitalis.

Alfine minima suffrutici instar, Thal.

Alfine petraea minima, Tab. petraea, Ger.

Variat: alia suffrutici similis, rigidis cauliculis:
alia cauliculis tenerioribus: tertia medio modo se
habet cauliculis non adeo implexis: & hujus, ut &
prioris, plures differentie notantur, foliorum lon-
gitudine, tenuitate, hirsutiae differentes.

XIIII. Alfine minor foliis rotundis.

Alfines minoris alia species, Thal.

Variat: alteri enim folia sunt lactiora, rotundiora:
alteri subrotundiufcula & mucronata: alterius,
medio modo se habent.

XV. Alfine verna Androsaces capitalis: sub 6.
in Prodomo descripta.

XVI. Alfine affinis Androsace dicta major.
Androsace altera, Math. Lugd. Cluf. pan. & hist.
Cam. Tab.

Androsace annua spuria, Ger.

Morfus gallinæ, vel Alfines species non ex Syria,
sed ex quadam antiqua macerie, Ad.

XVII. Alfine affinis Androsace dicta mi-
nor: sub 5 in Prodomo descripta.

XVIII. Alfine nodosa gallica.

Alfine nodosa, Lugd.

Alfine Spergula dicta.

I. Alfine Spergula dicta major.

Spergula, Dod. Lugd.

Sagine Spergula, Ad. Lob.

Alfine tenuifolia altera, vel terrestris altera rexi-
pura, Col.

II. Alfine Spergulae facie media.

Spergula marina, Lugd.

Anchylloides, Thal.

III. Alfine Spergulae facie minor: sive Sper-
gula minor fusculo subcæreulo: quæ sub Alfine
9. in Prodomo describitur.

an Asterias sive Stellaria, Lugd.

Alfine palustris.

I. Alfine aquatica major.

Alfine palustris, Tab. Ger.

II. Alfine aquatica media.

Alfine fontana, Tab. Ger.

III. Alfine aquatica minor & fluitans.

Alfine fluviatilis, Tab. Ger.

IV. Alfine palustris minor, folio oblongo: quæ
2 in Prodomo, &

Portulacæ aquaticæ nomine missa.

V. Alfine palustris minor persillifolia: quæ 1.
in Prodomo.

VI. Alfine littoralis foliis Portulacæ.

Alfines genus pelagicum, Cluf. hist.

VII. Alfine maritima flore rubente.

Alfine maritima Neapolitana, Col.

VIII. Alfine minor Androsaces alterius Mar-
thioli facie: quæ 5. in Prodomo.

IX. Alfine nodosa Germanica: quæ 8. in Pro-
domo.

X. Alfine tenuifolia muscosa.

Alfine muscosa, Lugd.

Alfine alpina.

I. Alfine alpina glabra: in Phytopinace sub 21.
at in Prodomo sub 3. descripta.

II. Alfine alpina juncea folio: sub 22. in Phy-
top. at sub 4. in Prodomo proposita.

III. Alfine montana capillaceo folio.

Alfine saxifraga angustifol. minima montana, Col.

IV. Alfine alpina cauliculis nudis prolifera.

an Saxifragia 3. Col.

V. Alfine alpina minima glabra: quæ 7. in
Prodomo.

VI. Alfine montana latifolia flore laciniato.

Alfine montana hederacea maxima, Col.

Alfine hirsuta arvensis.

I. Alfine hirsuta magno flore.

Auricula muris quibusdam, Dod. gal.

Alfine spuria 3. Eid. lat.

Alfine myosotis, Ad.

Alfine hispida 1. Thal.

Hæc duplex est: alterius folia minoria hirsutiae
donantur: alterius pilosiora sunt.

II. Alfine hirsuta altera viscosa.

Auricula muris 3. Dod. gal.

Alfine species glutinosa, Gæf. col.

Alfine spuria 4. Dod.

Alfine viscaria, Cam.

III. Alfine hirsuta minor,

Alfine hispida minuta, Thal.

ANAGALLIS.

A'NATAAAI'Σ Dioscoridi l.2. c.209. Anagallida, aliqui Corchorum vocant, Plinio l.25. c.13. Genera duo Dioscoridi & Plinio flore tantum distantia: quæ cæruleo est flore, forma: quæ phœniceo mas usdem dicitur.

Anagallis terrestris.

I. Anagallis phœniceo flore.
Anagallis, Cord. in Diosc. Gef. hor. mas, Brunf. Trag. Matthiol. Fuch. Dod. Tur. Lac. Lon. Lugd. Cast. Ger. *a. arvensis, m. f. Wald. l. 522*
Anagallis rubro flore vel purpureo, Gef. col.
Anagallis phœnicea mas, Ad. Lob.
Anagallis phœnicea, Tab. punicea, Cæs.
Anagallis phœniceo flore, Cam. mas, Clus. hist.
Anagallis terrestris mas, Thal.
Corcorus Cratevæ, Theoph. & Nicandri, Ang.

Hæc Dioscoridis mas est: aliquibus Corallina Æginetæ: aliis Corcorus Plinii: aliis Molochia Scrapionis. Variat floris colore: phœniceo est communiter: est & purpurascens sive obsoletè purpureo, cui phœniceum quidpiam permistum concipitur, monente Clus. hist. ap. alt.

II. Anagallis cæruleo flore. *a. arvensis, m. f. Wald. l. 522*

Anagallis fœmina, Brunf. Trag. Matth. Fuch. Dod. Tur. Lac. Lon. Cast. Lugd. Ger.
Anagallis cærulea fœmina, Ad. Lob. Clus. hist.
Anagallis cærulea, Cæs. Tab. cæruleo flore, Cam.
Anagallis terrestris fœmina, Thal.
Flore est cæruleo, rarius albo.

III. Anagallis cærulea, foliis binis ternisve ex adverso nascentibus. *a. monelli, l. 201*
Anagallis tenuifolia Monelli, Clus. hist. ap. alt.

IV. Anagallis lutea nemorum.

Numularia sylvatica vel mas, Gef. hor.
Anagallis lutea, Ad. Lob. Lugd. Thal. Tab. Ger.
Anagallis luteo flavo flore, Cam. Clus. pan. & hist. *Lupanaria nemorum, l. 211*
Alfina lutea, Lugd.

Folio aliquando ampliore reperiri, auctor est Clus. hist. ap. alt.

Anagallis aquatica.

I. Anagallis aquatica major folio subrotundo.

1 = Veronica Becabunga, l. 4. f. 11. det.

Anagallis aquatica, folio maximo, Thal.

Berula sive Anagallis aquatica, Tab.

Anagallis sive Becabunga, Ger.

II. Anagallis aquatica minor folio subrotundo.

Sium, Brunf. non odoratum 1. Trag.

Sium, Ang. Eric. Cord. Fuch. Lon. non odoratum

quibusdam, Gef. hor. *Veronica Becabunga, l. 4. f. 11*

Sii alterum genus, Fuch. ico.

Cepæa, Tur. Dod. gal.

Anagallis aquatica, (sive Becabunga Germanorum) Ad. Lob. Do. d. Lugd. Thal. Cæs.

Anagallis aquatica minor 1. Tab.

Anagallis aquatica minor flore pallido, Ger.

Quibusdam Sium Dioscoridis l.2. c.154. sed folia olusatris desunt & inodora sunt: aliis Cepæa

Dioscoridis l.3. c.168. sed folia Portulacæ hæc non habet.

III. Anagallis aquatica major folio oblongo.

Berula major, Tab.

Anagallis aquatica, Ger. major, Gef. col.

IV. Anagallis aquatica minor folio oblongo.

Anagallis aquatica minor 2. Tab.

Anagallis aquatica minor, Ger.

V. Anagallis aquatica foliis pulegii serpillive.

Sium alterum & Anagallis aquatica, Trag.

VI. Anagallis aquatica folio rotundo non crenato. *Samolus valerandi, l. 243*

Anagallis aquatica altera, Lob. Lugd.

Anagallis aquatica 3. Lob. ico.

Guilandinus modò Alifima, modò Cochleariam nobis nominavit: & alii Samolum Plinii l. 25. c. 11. faciunt.

VII. Anagallis aquatica angustifolia.

Anagallis aquatica 4. Lob. ico.

VIII. Anagallis aquatica angustifolia scutellata: hæc in Prodrómo, & pro 9. in Phytopynce

descripta. *11X = Veronica scutellata, l. 4. f. 11*

111 & 11V = Veronica angustifolia, l. 4. f. 11

E L A T I N E.

E'AATINH folia habet Helxina, at minoræ & rotundiora pilosa &c. in segetibus, Dioscoridi l.4. c.40. Idem Plinius l.27. c.9. Elatine nomine.

I. Elatine folio subrotundo.

Veronica fœmina, Matth. Fuch. Gef. hor. Tur. | Dod. Lon. Cæs. Cast. Lugd. (qui Matthioli & Fuchii figuram exhibet) Cam. Ger.

Elatine

Arbitrium asperum, l. 551

Elatine Dioscoridis, Ad. Lob.
 Verbasculum quorundam, Lugd.
 Elatine i. Tab. altera folio rotundo, Thal.
 Reperitur foliis latioribus oblongis: dein foliis
 decuplo minoribus, rotundis Numulariæ forma,
 quam
 Elatines alteram speciem Thalius facit.
 II. Elatine folio acuminato in basi auriculato,
 flore luteo. *Andriachnum elatina* l. 6. 87
 Elatine, Matth. Cast. Lugd. recta, Lob.

Elatine altera, Dod. Lob. ico. Tab. Ger.
 Elatine folio acuminato, Thal.
 Linaria hederulæ folio, Col.
 Irigris hirsutior & minor: in hortis glabrior &
 latius virens.
 III. Elatine folio acuminato flore cæruleo.
 Differt à priori foliis rotundioribus, ad basin
 minus auriculatis: ac floribus, qui subcærulei, vel
 cærulei sunt: & Monspeffuli in loco Gramuntio
 & hinc inde circa vias reperitur.

Andriachnum elatina l. 6. 87

SECTIO SECUNDA.

HELIOTROPIMUM; AURICULA MURIS; ECHIUM;
 ONOSMA; ANCHUSA; LYCOPSIS; BUGLOSSA & BORRA-
 go; Cynoglossum; Cerinthe; Lithospermum; Symphytum; Pul-
 monaria; Consolida media; Brunella; Bellis.

HELIOTROPIMUM.

HELIOTROPION Dioscoridi l. 4. c. 193. quod τὸ ὄμμα τῆ τοῦ ἄλλοι συμπεριεῖται, quod folia cum Sole
 circumagat: & σκοπιός, quod ramuli cum floribus, Scorpionum cauda modo inflectantur. Theophrasto
 7. hist. 3. & 9. Solaris herba Gaza vertente. Plinio l. 22. c. 21. Heliotropium quod cum Sole se circumagat, etiam nubi-
 lodie, tantus sideris amor est, noctu velut desiderio contrahitur cæruleus flos.
 Genera duo Dioscoridi: majus flore candido, aut subsulvo: minus, semine verrucarum (hinc Verrucaria) pensili.
 Plinio, tricoccum & Heliotrophiuni: parvum & magnum intelligens.

I. Heliotropium majus Dioscoridi.
 Heliotropium majus, Matthiol. Ang. Dod. Gef.
 hort. (& Scorpioides album) Lac. Ad. Lob. Cæs.
 Lugd. (& Verrucaria) Cast. Tab. Cam. Ger. Cluf.
 histor. *N. europæum* l. 24. 187
 Herba caeteri majus, Lon.

II. Heliotropium minus supinum.
 Heliotropium supinum, Dod. Cluf. hisp. & histor.
 Ger. descr. *N. europæum* l. 24. 187
 Heliotropium humi sparsum, Lugd.
 Heliotropium minus l. Tab.

III. Heliotropium supinum alterum.
 Heliotropium minus folio ocimi, Gef. col.

Heliotropium minus, Lob. ico. Ger. repens, Ad.

Heliotropium minus 2. Tab.

Verrucaria altera minor, Lugd.

IV. Heliotropium tricoccum. *Castoreo lineolosum* l. 6. 147

Heliotropium minus, Matth. Lac. Cast. Lug. Dod.

Cam. ep. & hor. cui & herba Clytia.

Heliotropium minus tricoccum, Gef. hor. Cluf.
 hisp. & hist.

Heliotropium vulgare Tomesol Gallorum, sive

Plinii tricoccon, Ad.

Heliotropium parvum Dioscoridis, Lob.

Heliotropium tricoccum, Cæs. Lugd. Tab. Ger.

V. Heliotropium alterum, Matth. Lugd. quid?

AURICULA MURIS sive ECHIUM SCORPIOIDES.

ΜΤΟΣ ἸΝΤΑ sive ΜΤΟΣ ἸΝΤΙΔΑ, id est muris auricula, quam Myosotida vocant, Dioscoridi l. 2.
 c. 214. Myosota sive Myosotis, Plinio l. 27. c. 12.

ECHIUM SCORPIOIDES: Echium, propter foliorum formam: Scorpioides, eò quoque ramulos floribus
 onustos caudarum Scorpionum inflat contorqueant, vocantur: & cum alii Myosotida, alii Heliotropium faciunt,
 Heliotropium sequi, & Echium precedere volumus.

I. Echium Scorpioides arvense.
 Auricula muris minor 3. Trag.
 Euphrasia 4. & Piloifella sylvestris, Eid.
 Scorpioides mas, Dod. in ico.
 Scorpioides aquaticum, Gef. hor.
 Scorpioides 3. Dod. *Myosotis arvensis* L. ch. 188
 Myosotis hirsuta reptans, Ad. Lob.
 Alfine myosotis, sive Auricula muris, Lob. ico.
 Heliotropium minus alterum, Cæs. tertium, Tab.
 Echii palustris altera species, Thal.
 Auricula muris cærulea, Tab.
 Piloifella flore cæruleo, Ger.
 Heliotropium erectum, Eid.
 Echium minimum vel Buglossum, Col.
 Scorpioides tertium minus Dodonæi, Eyf.

Variat magnitudines, aliquando vulgata quadruplo major est & hispidiior.

II. Echium Scorpioides minus flosculis luteis:

in Prodomo descriptum.

III. Echium Scorpioides palustre.
 Cynoglossa minor, Brunf.
 Euphrasia cærulea, Trag. Tab. Ger.
 Scorpioides femina, Dod. in ico.
 Scorpioides aquaticum, vel palustre, vel cæruleum, Gef. hor. *Myosotis palustris* L. ch. 189
 Heliotropii species altera, Eid.
 Leontopodium, Lon. Lugd.
 Myosotis Scorpioides partim repens, partim erecta, Lob. ico.
 Heliotropium minus in palustribus, Cæs.
 Echium palustre, Cordo, Thal.
 Scorpioides tertium majus Dodonæi, Eyf.
 an Auricula muris, Matthiol. Dod. gal. Lac. Cæs. Lugd.
 Est glabrum, aliquando leviter hirsutum: flore est cæruleo, rarius niveo.

ECHIU M.

E'XION, ἢ Α'ΑΚΙΒΙΑ' ΔΙΟΝ Dioscoridi l. 4. c. 27. Echium dictum volunt quod contra viperarum situm valeat: alii quod floreat capitulis viperæ similibus: sed Dioscoridi quod semina νεκρῶν ἔχῃ & ἄμοια, capiti viperæ similia habeat.

Genera: Plinio l. 25. c. 9. Echyos utriusq; generis pulegio similis foliis coronata: item altera, qua lanugine distinguitur pinnosa, cui & capitula viperæ similia sunt. Verum Dioscoridi Echium, à Plinio l. 22. c. 20. Pseudoanchusam dicit putant, quam à quibusdam Enchusam, aut Dorion, & multis aliis nominibus appellatum scribit.

I. Echium majus & asperius flore albo. •

Echium flore albo, Cam. cp. Matth. & hor.
 II. Echium vulgare.
 Echium, Matth. Ang. Lac. Gef. hor. Dod. Lob. ico.
 Cæs. Lugd. vulgare, Clus. pan. & hist.
 Echium, sive Alcibiaticum, Dod. gal.
 Lycopis, Cord. in Diosc.
 Buglossum syl. Lon. *E. vulgare* L. ch. 200
 Echium, Buglossum agreste, Ad.
 Echium floribus purpurantibus rubellis, Lob.
 Anchusa major, Cæs.
 Anchusa syl. Thal.

Flos communiter cæruleus est: aliquando ex purpura ruber, vel subcinereus est. Caulis aliquando duorum triumve digitorum latus, quemadmodum in Beta, Digitali purpurea, Cucurbita, Thy malo cyparissia & aliis observavimus.

III. Echium Creticum latifolium rubrum.

Echium 3. vel Echium Creticum 1. Clus. hist.

IV. Echium Creticum angustifolium rubrum

Echium 4. vel Echium Creticum 2. Clus. hist.

V. Echium syl. lanuginosum.
 Echium 1. & Echium pullo flore, Clus. pan. & hist. *Echyos pullo* L. ch. 198
 VI. Echium syl. hirsutum maculatum,
 Echium 2. vel rubro flore, Clus. pan. & hist.
 Flos nunc saturate rubente, modo diluioe colore præditus est.

VII. Echium alpinum luteum.
 Echium montanum Dalechampii, Lugd.
 Trachelium *supercilios*, Clus. pan.

IX. Echium pumilum flore luteo.

Echium flavo flore, Clus. cur. post.
 IX. Echium luteum minimum.
 Echioides lutea minima Apula campestris, Cord. *Myosotis alba* L. ch. 189

X. Echium pumilum album.

Echioides parva alba Amphibia, Col.

XI. Echium Hispanicum flore calcari donato: quod 1. est in Prodomo.

VII. Campanula thyrsoides, L. *mult. dict.* ONO.

IV. *E. Creticum* L. ch. 200
 III. *E. Creticum* L. ch. 189

ONOSMA.

ΟΝΟΣΜΑ Dioscoridi l. 3. c. 147. foliis Anchusae sine caule, semine & flore: & Plinio l. 27. c. 12. cui Onosina. Onosina, Matth. Lac. Lon. Cast. Lugd. Tab. Ger. Haftenus plantam non vidimus: esse autem Lycopsidis cognatam & in Anchusis habendam, figura ostendit: & Adversariorum auctores, id velle videntur.

ANCHUSA.

ΑΓΧΟΥΣΑ Dioscoridi l. 4. c. 23. *ἄγχουσα* quod vim suffocatoriam habeat, dicta videtur: aliis vero à florido radicis colore, siquidem *ἄγχουσα* erat suo illic: hinc Galenus in Oratione suas ad artes 6. Anchusa pictas dicit. Anchusa etenim ab Echio, Lycopsides & Buglossis, radicis sanguineo succo, quo manus inscuntur, Dioscoride monente, differt.

Genera tria Dioscoridi: 1. quae *ἄγχουσα*, foliis Lactuce hirsutis: 2. quae *Ἀλκιβιάδου ἄγχουσα*, quae priore minor: 3. secunda non dissimilis, semine puniceo. Plinius l. 22. c. 20. primam Dioscoridis nomine Anchusa, & l. 27. c. 5. secundam sub Alcibio proposuit: & l. 22. c. 21. Onochiles habetur.

I. Anchusa Echii foliis & floribus.
Anchusa, Ad.

II. Anchusa lutea major. *ἡ ἄγχουσα ἐχιδνῶν, l. v. s. m. d. d.*
Anchusa 3. Matth. Ang. Lac. Cam.
Anchusa 1. species fortè, Cord. in Diosc.

Buglossa rubra, vel Anchusa 3. Lon.
Anchusa lutea, Ad. Lob. ico.

Anchusa 4. seu Pseudoanchusa, Dod.
Anchusa flore exalbido, Clus. pan. & hist.

Flos luteus, rarius albus: aliquando ex albo pallescens. *ἡ ἄγχουσα ἐχιδνῶν, l. v. s. m. d. d.*

III. Anchusa lutea minor. *ἡ ἄγχουσα ἐχιδνῶν, l. v. s. m. d. d.*
Anchusa Echioides lutea, Col.

IV. Anchusa puniceis floribus.

Anchusa, Ges. hor. secunda, Matth. Ang. Lac. Lug.

Buglossa rubra, vel Anchusa 2. Lon.

Anchusa minor seu Alcibiadion, vel Onochiles, Ad. *q. tunc dicitur l. 27. c. 12.*

Anchusa parva, Lob. ico.

Anchuse alterum genus Onochiles dictum, Clus. hist.

V. Anchusa minor Patavina.

Anchusa 3. Cam. ep.

VI. Anchusa angustifolia.

Anchusa lignosior angustifolia, Ad. Lob. ico. Lugd. Clus. hist. *Lithospermum guttulosum l. 27. c. 190.*

Tragoriganum nothum Dalechampii, Lugd.

Lithospermum minus repens in Phytopynace, at in Matthiolo

Lithospermum fruticosum angustifolium.

LYCOPSISIS.

ΛΥΚΟΨΙΣ, quibusdam *ἄγχουσα* quia radice etiam rubra est Dioscoridi l. 4. c. 6. Lycopsis, Plinio l. 27. c. 11. Sic dicta fortè à caulis foliorum & florum implexa hirsutie pedem lupinum imitante.

I. Lycopsis. *ἡ ἄγχουσα ἐχιδνῶν, l. v. s. m. d. d.*
Cynoglossum, Matth. Lac. Lugd.

Cynoglossa vera, Cast.

Buglossum vulgare, Lon. ico.

Echii altera species, Dod.

Lycopsis, vel Lycopsis degener Anchusa, Ægine-tr. Ad.

Lycopsis altera Anglica, Lob. Lugd.

Echion, Cæf.

Aliquando caule caret: Monspelici flore est dilute purpureo: Anglica saturatoris est purpure.

II. Lycopsis Ægyptiaca.

Lycopsis Dioscoridis, Cynoglossi genus, Raulwolf, Lugd. ap.

BUGLOSSA & BORRAGO.

ΒΟΡΡΑΓΝΕΣΣΟΝ. Dioscoridi lib. 4. c. 128. quod linguas bubulas imitetur. Dicitur & *ἑσπερίων*, quod in vinum coniecta minus voluptates augeat, Dioscoridi & Plinio lib. 25. c. 8. cui Buglossos, bonis lingue famiis.

BORRAGO verò officinis, ad imitationem Marcelli dicta, Buglossa vera veterum censetur, & ab officinarum Buglossa diversa est, quam aliqui Buglossam veterum, alii eorundem Lycopsin, alii Cirsium, nescio quâ mente, dicunt. utrumque pro Buglossa agnoscimus, ipsam Borraginem officinarum, Buglossam latifoliam: & Buglossam officinarum, Buglossam angustifoliam nominantes. At Guilandinus, Buglossum officinarum, Buglossum a. n. quorum esse asserit: Borraginem verò a Dioscoride Echion vocari suspicatur.

Buglossum sativum.

I. Buglossum latifolium, Borrago.

Borrage, Brunf. Trag. Fuch. ico. Ang. Gef. hor. Dod. Lon. Lugd. Cxf. Cam.

Puglossum, Matth. Fuch. Tur. Lac. Ad. Cast.

Buglossum verum, Dod. gal. Cord. in Diosc.

Borrage fl. cæruleo: & albo, Eyst.

Buglossum latifolium, Lob. vulgare, Cluf. hisp.

Buglossa urbana, Cluf. hist.

Borrage floribus albis, Tab. hortensii, Ger.

Flore est communiter cæruleo: aliquando candido, vel ex pallecente roseo: interdum Autumnno suaverubente. Et Taber. proponit

Borraginem syl. floribus albis, quæ

Borrage flore albo, Ger. &

Borraginem tenuifoliam, quæ

Lycopsis Anglica, Ger.

II. Buglossum latifolium semper virens.

Buglossum semper virens, Ad. Lob. ico. Lugd.

Cam. *Anchusa sempervirens. L. d. 192*

Buglossum Hispanicum, Cxf. Tab.

Borrage semper virens, Ger. Hispan. latifolium,

Eystett.

III. Buglossum angustifolium majus.

Buglossa, Brunf. Cxf. Italica, Trag. Lon.

Buglossa longifolia, Cord. hist.

Buglossum vulgare, Matth. Lac. Cast. Lugd. Tab.

Ger. *Anchusa dysmalis. L. d. 191*

Cirsium Italicum, Fuch.

Lycopsia, Ang. Lycopsis, Dod. gal.

Cirsium, Cord. in Diosc.

Echium Italicum spinosum, Fuch. ico.

Anchusa, Tur. Anchusa Alcibiadion, Dod.

Buglossus Italica, vel Gallica major, vel vera, Gef.

hort.

Buglossum angustifolium, Ad. Lob.

Buglossum Italicum, vel Hispanicum grande,

Cam.

Buglossum Italicum flore cæruleo: flore albo,

Eystett.

Floris color cæruleus, albus, rubeus, interdum

variegatus: folia modo latiora modo angustiora sunt: hiac figuræ tres apud Tab. & Ger. apud illum

Buglossa vulgaris Italica mas, & Italica foemina: apud hunc, Buglossa vulgaris, Anchusa Alcibiadion & Anchusa lutea, ico.

Aliquando foliis est latioribus, sinuosis, flore albo, qui cum ramo instar Scorpioidis incurvatur, eoque à priore differt, quod

Buglossum foliis sinuosis nominavimus.

IV. Buglossum vulgare, asperitate & proceritate discrepans.

Buglossum vulgare violaceo & albo colore, Eyst.

V. Buglossum angustifolium minus.

Buglossa minor, Trag. *Anchusa angustifolia. L. d. 191*

Cirsium Germanicum, Fuch. Loniceri, Lugd.

Echium lanuginosum primum, Fuch. ico.

Anchusa genus, Dod. gal. 3. Eid. lat.

Buglossus minor, Gef. hor.

Cirsium minus, Lon.

Echii facie Buglossum minimum, Lob.

Buglossum minus sativum, Lugd.

Buglossum sylvestre.

I. Buglossum syl. majus nigrum,

Buglossum alterum flore nigro, Matth.

Buglossum syl. Matthioli, Lugd.

Buglossum syl. majus, Cast.

Buglossa syl. nigra, Thal. *Anchusa helioides. L. d. 191*

Flore nigro, rarissime albo. *Lycopsis helioides. L. d. 192*

II. Buglossum syl. minus.

Buglossum syl. Brunf. Dod.

Borrage syl. Trag. *Lycopsis arvensis. L. d. 199*

Echium, Fuch. Germanicum spinosum, Eid. ico.

Echium alterum, Cord. in Diosc.

Lycopsis syl. Dod. gal.

Buglossa syl. Dod. syl. altera, Lon.

Buglossum erraticum asperum echioides, Ad.

Echium Fuchsii, Lugd. Cam.

III. Buglossum sylv. minus alterum & asperius.

Buglossa syl. Trag.

Anchusa minor, Cord. hist.

Lycopsis, Lon. Lugd.

Buglossum syl. minus. Cast. Lugd.

Flos ex cæruleo purpurascit, rarius candidus est.

IV. Buglossum syl. tertium.

Cynoglossum, Trag. Tur. officin. Fuch. falsum, Lon.
 Lycopfis, Fuch. ico.
 Cynoglossos altera Plinii, Dod. gal.
 Anchusa aspera, Cord. in Diosc.
 Hoc prædicto simile, sed non idem.
 V. Buglossum syl. caulibus procumbentibus.

Alyssum Germanicum Echioides, Lob. Lugd.
 Buglossæ syl. species, Thal.
 Aparine major Plinii, Tab. Ger.
 Crucialis quædam, Cæf.
 Asperugo spuria, Dod. belg.
 Borrago minor syl. Col.

CYN OGLOSSUM.

KΥΝΟΓΛΩΣΣΟΝ Dioscoridi l. 4. c. 129. id est, Lingua canina, à soliorum forma qua Plantagini latius folia similia, at angustiora, minoræ & lanuginosa Dioscoridi. Plinio lib. 25 c. 8. Cynoglossos caninas imitans lingua, topiarius operibus gratissima: est & alia similis ei, & que ferat lappas minutas. Neutrum Dioscoridis esse consensus.

I. Cynoglossum maximum Belgicum.
 Cynoglossum maximum, Lob. obi.
 Hoc foliis, floribus & seminibus vulgato duplo majus est. *C. Sprengelii f. l. ch. 193*

II. Cynoglossum majus vulgare.
 Cynoglossa major, Brunf.
 Cynoglossum vulgare, Matth. Lob. Thal. Cast. Lugd. Cluf. hist. Eyt.
 Cynoglossum, Dod. Ad. Tab. Ger. officinarum, Lon. *C. Sprengelii f. l. ch. 193*

Cynoglossus vulgaris, Gesl. hor.
 Cynoglossa, Cæf. major, Cord. in Diosc.
 Cynoglossa vulgaris major, Col.
 Lycopfis, Lac.

Hoc sepe sine caule reperitur, quod tamen à caulifero diversum non est: hinc duæ figuræ apud Matthiolum, Lob. Dod. Rarius flore albo occurrat.

III. Cynoglossum sylvaticum rubente caule.
 Cynoglossum sylvaticum Hareynicum, Thal.
 an Cynoglossum montanum, Cæf.
 an Cynoglossa montana maxima frigidarum regionum, Col.

IV. Cynoglossum sempervirens: in Phytopy-nace & Prodromo descriptum. *C. Sprengelii f. l. ch. 193*
 an Cynoglossa media altera virente folio, Col.

V. Cynoglossum globoso flore.
 Cynoglossa media montana incana angustifolia altera, Col.

VI. Cynoglossum fructu umbilicato.
 Cynoglossa altera media fructu *κοτυλάδης* sive *λυχνιδης*, Col.

VII. Cynoglossum medium.
 Cynoglossio similis planta Plinii.
 Cynoglossa minor, Cord. in Diosc.
 Cynoglossum pusillum Narbonense, Ad. Lob. ico. Lugd.

Cynoglossum parvum, Cæf. Italicum, Cam.
 Cynoglossum pumilum, Cluf. pan. sive Austria-cum alterum, Eid.
 Cynogloss. Narbonense, Eyst.
 Cynoglossa minor montana ferotina altera Plinii, Col.

VIII. Cynoglossum Creticum argenteo angusto folio. *C. cheiranthoides l. ch. 193*
 Cynoglossum parvum cinereum Creticum, Cam.
 Cynoglossum Creticum 1. Cluf. hist.
 an Cynoglossa media argentea Apula campestris, Col.

IX. Cynoglossum Creticū latifolium fecidū.
 Cynoglossum Creticum 2. Cluf. hist.

X. Cynoglossum minus.
 Elatine, Trag. Lon. *Myrris lappæ l. ch. 157*
 Lappula rusticorum, Lugd.
 Cynoglossa minor montana ferotina altera Plinii, Col.

Hæc magnitudine variat, cum vix semipalmaris in Anglia reperiat.

CERINTHE sive CYN OGLOSSUM MONTANUM.

CERINTHE Plinio l. 21. c. 12. est folio candido incano, cubitali, capite concavo, mellis succo habente: floris avidissima sunt apes.

I. Cerinthe seu Cynoglossum montanum majus.
 Cerinthe, Gef. hort. Cast. quorundam, Cluf. hisp.
 Cynoglossa montana, Gef. hor.
 Cerinthe major, Lob. Lugd. Cam. Cluf. hist. Tab. Ger.
 Telephium Dioscoridis quibusdam, Eid.
 Telephium maculosum, Cam.
 Maru herba, Dod.
 Pulmonaria Romana, Cæs.
 Variat flore luteo, purpureo luteo, purpureo & versicolore.

II. Cerinthe flore ex rubro purpurascens.
 Cerinthe tertia, Cluf. hist.
 III. Cerinthe flore flavo asperior.
 Cerinthe quorundam major flavo flore, Cluf. hist.
 IV. Cerinthe minor.
 Cerinthe Plinii, Ad. Lob. ico. Lugd.
 Cerinthe minor, Lob. Cam. Tab. Ger.
 Cerinthe secunda, Cluf. hisp. minor seu quarta, Eid. hist.
 Maru herba minor, Dod.
 VI Cerinthe folio non maculato viridi.
 Cerinthes quintum genus, Cluf. hist. ap. al.

LITHOSPERMUM

ΛΙΘΟΣΠΕΡΜΟΝ recensuit Dioscorides lib. 3. cap. 158. quod à seminis duritie nomen accepit: foliis olea longioribus, latioribus & mollioribus &c. Semen lapidea duritie, rotundum candicans, ervi parvi magnitudine. Plinius lib. 27. cap. 11. Lithospermo inter omnes herbas nihil est mirabilius, &c. lapillos gerit candore & rotunditate margaritarum, magnitudine ciceri, duritia vero lapidea: & qua pediculis adhaerent cavernulas habent & intus semen, &c.

I. Lithospermum arundinaceum, fortè Diosc. & Plinii. *12 viri Lacryma, v. misc. dit.*
 an Coix Theophrasti, 1. hist. 16.

Lachryma Christi, Trag. Gef. hort. cui & Jodoci.
 Lithospermum majus, Trag. Gef. hor. cui & fruticosum.

Arundo lithospermos, Gef. hor.
 Lithospermon primum, Lacun. arundinaceum, Lugd.

Lachryma Jobi, Ad. Cluf. hisp. & hist. Dod. Lob. Cam. Cast. Eyst.

Lachryma vulgo, Cæs.

II. Lithospermum majus, Matth. Lac. Cast. Lugd. quid?

III. Lithospermum majus erectum.

Saxifraga tertia, Brunf.

Lithospermum, Brunf. Fuch. Cord. in Dioscor. & hist. Tur. Lon. Ad. primum, Ang. commune, Gef.

hort. *L. officinale L. 9. 169*

Milium Solis sativum, Trag.

Lithospermum minus, Matthiol. Dod. Gef. hort.

Lac. Lob. Cast. Lugd. Ger. vulgare minus, Cam. *111*

Lithospermum sativum, Fuch. ico.

Lithospermum legitimum, Cluf. hist.

Lithospermum alterum fruticosum, Thal.

Lithospermum arvense, Tab.

Anchusa 3. similis altera, Cæs.

Milium Soler Mauritani, quod in montibus So-

ler frequenter nascatur: hinc vulgo milium Solis ineptè dicitur.

Hujus species minima palmum alta, Lini foliis angustis, granulis pusillis, rotundis, Adversaria meminere.

IV. Lithospermum minus erectum.

Lithospermum Anchusa facie, Lob. Lugd.

V. Lithospermum minus repens latifolium.

Lithospermum alterum, Ang. *L. fruticosum Cluf. 6. 27. 190*

Lithospermum majus, Dod. Ad. Lob. Lugd.

Lithospermum vulgare majus, Cam.

Lithospermum repens majus, Cluf. pan. & hist.

Lithospermum, Cæs. virgatum, Thal.

Pulmonaria minor Dalechampii, Lugd.

Hoc ad Echium, vel Anchusas referri potest, quod aliqui Lithospermum Dioscor. & Plinii censent.

VI. Lithospermum angustifolium umbellatum: in Prodromo descriptum.

VII. Lithospermum arvense radice rubra.

Lithospermum syl. Trag. Fuch. Dod. gal. Cam. ep.

Echium minus herba Lithospermo congener,

Gesap. *L. arvense L. 9. 190*

Anchusa degener facie Milii Solis, Lob. ico.

Anchusa 3. Lithospermo similis, Cæs.

Anchusa arvensis alba, Thal.

Anchusa arvensis minor facie Milii Solis, Tab.

Lithospermum tertium, Dod. nigrum, Lugd.

viz Pulmonaria suffruticosa, L. 11. 27. misc. dit. Ad

Ad Anchusam, vel Echium, aliqui referunt.

IX. Lithospermum Linariæ folio Germanicum. $\text{ix} = \text{Stictira Passarum}$, L. melle. det.
 Passerina, Trag. Cam.
 Lithospermum syl. minus, Dod. gal.
 Lithospermum quartum exiguum, Dod. lat.
 Lithospermum minus, Lon.

Passerina herbariorum unicaulis, Ad.

Lingua passerina, Tab.
 Passerina linaria, Ger.
 Linaria altera botryodes montana, Col.

IX. Lithospermum linariæ folio Monspeliacum. $\text{ix} = \text{Linum elaeagnum}$, L. melle. det.
 Passerina linariæ folio, Lob. Lugd.

S Y M P H Y T U M.

Σ T M O R T O N Dioscorides lib. 4. cap. 9. & 10. proposuit: sic dictum à facultate conglutinandi, quâ pollet: nam & carnes dum coquuntur conglutinatur additum, eodem auctore. Et Plinio lib. 27. cap. 6. unde & Graeci (ait) nomen imposuere: hinc Latinis Consolida dicitur:

Genera: Dioscoridi duplex est, πεπραϊον petræum, quod in petris nascitur, ramulis origano similibus, foliis tenuibus, & capitulis thymi: Alterum, quod aliqui μεγαν πεπτον vocant: caule cubitali, foliis hirsutis ad Buglossi foliorum similitudinem: floribus luteis, &c. Plinius lib. 27. cap. 6. Alum nos vocamus, Graeci Symphytum petræum, similitus cunila bubula, foliis parvis cacuminibus thymi, &c.

I. Symphytum Consolida major.

Symphytum quidam Inulam rusticam, quidam Alum Gallicum vocant, Scribon. c. 21.
 Consolida major, Brunf. Trag. Cam. Thal. Ger.
 Symphytum, Tur. Lon. majus, Matth. Cord. hist. Cam. Cast. Tab. $\text{I} = \text{Symphytum Maculatum}$, L. melle. det.
 Symphytum magnum, Fuch. Dod. ut: Lugd.
 Symphytum alterum, Ang. Cord. in Dioscor. Lac.

Symphytum Alum, seu Alus, Ad. Lob.

Consolida vulgo, Cæf.

Marem faciunt & feminam, floris colore potissimum differentes: mas, flore est purpureo, vel purpureoæruleo: foemina, flore albo, vel pallidè luteo: rarius luteo: hinc duæ figuræ apud Tabernamontanum & Getardum: tres Eyflett.

Symphytum majus flore albo, & flore purpureo, Taber.

Consolida major flore albo & flore purpureo, Ger.

Symphytum majus fl. purpureo: fl. rubro: fl. pallido, Eyflett.

II. Symphytum majus tuberosa radice.

Symphytum tuberosum, Lob. Dod. Lugd.
 Symphytum tuberosum majus, Cluf. hist.
 Symphytum majus flore subluteo, tuberosa radice, Cam. $\text{II} = \text{Symphytum tuberosum}$, L. melle. det.
 Symphytum radice tuberosa, Cam. ep.
 Symphytum alterum folio Borriginis, Ang.
 Consolida altera minor, Cæf.
 Consolida tuberosa vel nodosa, Cam.

III. Symphytum minus tuberosa radice.

Symphytum tuberosum, Cluf. pan. tuberosum minus, Eid. hist.

Floribus est pallidis, vel subluteis.

I V. Consolida major amplexicaulis flore purpureo, Thal. quid?

V. Symphytum minus Borriginis facie.

Symphytum pumilum repens Borriginis facie, Lob. $\text{Cynoglossum amphicaulis}$, L. melle. det.
 Borrigo minima herbariorum, Lugd.
 an Asarum muri, Eid.

VI. Symphyto viribus affinis.

Bisâ radix quæ ex Bengala & Patane montibus adfertur, A costa cap. de Datura: sed quid?

S Y M P H Y T U M M A C U L O S U M, sive P U L M O N A R I A.

P U L M O N A R I A dicta, quod hujus foliis us plurimum maculae albæ latæ asperse sint, & quod Pulmonum affectibus medeatur: quibusdam Callæ alterum genus apud Plinium l. 27. c. 8. cui Calla duorum generum est: una similis Aro &c. Alterum genus ejus, quidam Anchusam vocant: folia Lætucæ longiora, plumbosa, radice rubra, &c. illam Arisarum, hanc Pulmonariam volunt. At Fracastorius Pulmonariam ex genere Buglossæ esse censet.

I. Symphytum maculosum, sive Pulmonaria latifolia. $\text{I} = \text{Pulmonaria officinalis}$, L. melle. det.

Pulmonaria altera, Matth. Cast.

Pulmonaria & Pulmonalis, Dod. gal.

Pulmonaria Plinii, Ges. hor.

Pulmonaria, Cæs. maculosa, Ad. Lob. Clus. pan. Cam. Tab. Ger. Eyst.

Symphytum maculosum, Dod.

Pulmonaria major, Lugd.

Pulmonaria vulgaris maculoso folio, Clus. hist.

Foliis variat, quæ aliquando albis punctis notantur, aliquando iis carent: & hæc Pulmonaria folio non maculoso, sive 2. Clus. histor. = *P. Muralis*, L. v. n. y. *mill. det.*

Floribus est communiter cæruleo rubentibus: rarius albis. Marem & feminam, nomine Pulmonaria Plinii Taber. exhibuit, quem Gerardus imitatur.

II. Pulmonaria angustifolia rubente cæruleo flore. II = *Pulmonaria angustifolia*, L. v. n. a. *mill. det.*
 Consolida major syl. Trag.

Symphytum syl. Cord. hist. & Pulmonaria Plinii, Schol.

Pulmonaria foliis Echii, Lob. ico. Ger.

Pulmonariae tertiae species altera, Clus. pan. 5. Pannonica, Eid. hist.

Pulmonaria quarta Plinii angustifolia, Tab.

Variat floribus, alteri flores initio rubent, dein cæruleum colorem saturiorem contrahunt: alteri flores pulcherrimè rubentes: illa Pulmonaria 5. hæc verò 4. Clus. in hist.

III. Symphytum maculosum, sive Pulmonaria angustifolia cærulea.

Pulmonaria 2. vel angustifolia cæruleo flore, Clus. pan. tertia Austria, Eid. hist.

Pulmonaria prima angustifolia, Tab. 2. angustifolia, Ger. III = *Pulmonaria angustifolia*, L. v. n. a. *mill. det.*

Pulmonaria Austriaca secunda, Cam.

CONSOLIDAMEDIA.

CONSOLIDAMEDIA, quibusdam Chamæcissos speciosa Plinii lib. 24. c. 15. Aliis Anonymos Plinii lib. 27. cap. 4. (Anonymos inquit, non inveniendò nomen invenit) forte quia vulneribus sanandis efficacissima sit.

I. Consolida media pratensis cærulea.

Consolida media, Brunf. Matthiol. Fuch. Taber. Eyst. *Apiza pyramidata*, L. v. n. a. *mill. det.*

Consolida media, & Herba Laurentiana, Cæs.

Prunella cærulea, Trag.

Bugula, Dod. ur. Clus. pan. & hist. Lugd. Ger.

Bugula, & Prunella quibusdam, Ad. Lob.

Arthetica Pandectarii, Ang.

Symphytum medii, Lon. *Asplenium*, L. 785

Consolida media major, Thal.

Consolida media prima, Tab.

Chamæcissus quorundam, Lugd.

Chamæcissi alterum genus, Cæs.

Flore est cæruleo: rarius cinereo vel albo: foliis latioribus & angustioribus, leviter incisilis vel sinuatis.

II. Consolida media pratensis purpurea.

Prunella purpurea vel quarta, Trag.

Consolida media purpurea, Fuch. secunda, Taber.

Consolida media minor, Thal.

Bugula carnei coloris flore, Clus. pan. & hist.

Bugula flore albo, Ger.

Hæc repit & foliis priore est rotundioribus, non laciniatis, aliquando etiam non crenatis: flores, rubicundioris diluti coloris sunt.

III. Consolida media flore luteo: hæc cæteris multò minor est, foliis rotundis, crenatis, flore luteo: quam ex Anglia habemus.

IV. Consolida media cærulea alpina, in Prod. descripta.

BRUNELLA.

BRUNELLA, quæ ex Consolida speciebus est, ab effectu nomen accepit, eò quod faucium & lingue affectibus, seu potius malo Castrensi, Germanis die Brunn dicto, modeatur: quod malum ab Aegineta lib. 3. Erysipelas Cerebri dictum videtur. Quibusdam Symphytum petraum: alii Polycnemum Dioscoridi lib. 3. cap. 108.

I. Brunella major folio non dissecto.

Brunella, Brunf. Dod. ur. Lob.

Prunella vulgaris & 6. Trag.

Consolida minor, Matth. minima, Cam.

Prunella, Fuch. Ang. Ad. Cæs. Lugd. Cam. Taber. Ger.

Symphytum petraum, Lob. ico. an & Cord. in Diolc.

Prunel-

Prunella vulgaris, L. 857

Prunella, aut potius Brunella officinarum, Eyst.

Flore est purpureo, vel cæruleo punicante: aliquando ex diluto cæruleo albicante, rarius albo: foliis integris nonnunquam leviter crenatis.

II. Brunella folio laciniato.

Symphitum petrarum, Lob.

Brunella altera, Dod. *Brunella laciniata* L. 1753

Prunella secunda, Clus. pan. & hist. tertia, Tab.

Prunella altera hirsutior, Cæs.

Prunella Lobelii, Ger.

Flore est purpurei vel carnei coloris, vel cinerei, vel nivei: foliis aliquando solum superioribus, aliquando simul etiam inferioribus laciniatis.

III. Brunella Hyssopifolia: in Phytop. sub 2. descripta. *Brunella hyssopifolia* L. 1753

an Prunella secunda, Tab.

an Prunella flore albo, Ger.

IV. Brunella cæruleo magno flore.

Prunella cærulea altera, vel 3. Trag. *Brunella grandiflora* L. 1757

Prunella prima & major, Clus. pan. & hist.

Prunella grandiflora, Cam.

Brunella cærulea magno flore, Eyst.

Foliis est integris: reperitur & laciniatis: flore saturatus purpurascens, nonnunquam & dilutioris & exalbidis, rarius albi coloris.

V. Brunella minor alba laciniata.

Prunella candida altera, vel septima, vel foemina,

Trag. *Brunella laciniata* L. 1757

Hæc semipalmaris est, aliquando trium quatuorve unciamum.

BELLIS.

BELLIDEM etiam ad Consolidam mediam, vel minorem, referunt, quam licet aliqui apud Theophrastum 7. hist. 9. Anthemidis foliaceæ speciem (Nigellam foliosam Gaza vertit) velint. Græci tamen indistincta videtur. Plinio l. 26. c. 5. Bellis in pratis nascitur, flore albo aliquatenus rubente. Et l. 21. c. 8. latens & Bellis passilicantibus quinquagenis quinis barbulis coronatur.

I. Bellis syl. caule folioio major

Oculus bovis, Brunf. *Chrysanthemum leucanthemum* L. 1758

Buphtalmum, Eid. majus, Lon.

Bellis major, Trag. Math. Fuch. Dod. ut: Lac. Cæs.

Cast. Cam. Ger. Lugdnn. (cum figura Matth. & Fuchsi) Ad. Lob. (cui & Consolida media vulnerariorum) Eyst.

Bellis fyl. Tur. major fyl. Fuch. ico. Ges. hor.

Bellium majus, Tab.

Folio acutiore est, vel rotundiore: caule & hirsuto & glabro: flore nonnunquam gemino, etiam pleno, sed rarissimè reperitur.

II. Bellis alpina major rigido folio: quæ 1. in Prodomo. *Chrysanthemum alpinum* L. 1758

an Bellis alpina, Cam.

III. Bellis alpina alba minor: quæ 2. in Prodomo.

IV. Bellis montana major folio acuto: quæ 3. in Prodomo. *Chrysanthemum alpinum* L. 1758

V. Bellis montana folio obtuso crenato: quæ 4. in Prodomo.

VI. Bellis fyl. media caule carens.

Bellis media, Matth. Ad. Lugd. Tab. Clus. hist.

Bellis minor, Cast. *Dosonnicum Bellis media* L. 1758

Bellis fyl. media, Ges. hor. Ger. L. 1758

Bellis fyl. Dod. major fyl. Lob.

VII. Bellis fyl. minor. *Bellis minima* L. 1758

Solidago Consolida: species, Brunf. L. 1758

Primula veris, Eid. Cæs.

Bellis minor, Matth.

Bellis minor fyl. Fuch. Dod. gal. Tur. Ges. hor.

Lugd. Tab. Ger.

Bellis pratensis minor, Ad.

Flos colore variat: discum enim luteum ambiunt foliola, vel alba, vel ex candido rubra: alia ex albo & rubro mixta: alia intus rubra, in ambitu alba: aliquando in viridem colorem degenerant: reperitur vix uncias duas alta.

Bellis fyl. minor flore mixto, &

Bellis tyl. minor flore pleno rubro, Eyst.

IX. Bellis maritima foliis Agerati: quæ 5. in Prodomo. *Bellis annua*, L. 1758

Bellis hortensis.

I. Bellis hortensis flore pleno, coque magno, vel parvo. *Bellis annua*, L. 1758

Primula veris, Trag. Ges. hor.

Bellis Lon. minor, Matth. Lug. minima Cast.

Bellis minor hortensis, Fuch. Dod. gal. Ges. hor.

Lac. Tab.

Consolida minor officinarum, an Bellis Pliniana, Ad.

Bellis hortensis multiplici flore, Lob. Tab. Ger.

Bellis minor fl. multiplici albo & rubro, Eyst.

Primula veris multiplici tororum ordine, Cæs.

Floris colore variat, albo, incarnato, rubro, vario, scilicet candido & rubro: est & fucio: hinc

duæ figuræ, apud Lob. & Ger. tres apud Tabernæ-
montanum.

II. Bellis hortensis prolifera.

Primula veris, cujus flores si non citius carpatur,
ex se alios generant, ac sæpe ex uno quatuor aut
quinque erumpunt, Trag.

Bellis hortensis suaverubens, viridisque prolifera,
Lob. ico. *Bellis hortensis, l. 1249*

Bellis prolifera, Cam. variegata, Eyf. *l. 1249*

III. Bellis hortensis pediculo folioso : quæ 7.
in Prodomo. *Bellis hortensis, l. 1249*

Bellis carulea.

I. Bellis carulea caule nudo.

Aphyllantes 3. Lugd. *Globularia indicata, l. 1249*

II. Bellis caruleo caule folioso.

Aphyllanthes, id est frondiflora, Ang. Cam.

Bellis carulea, Globularia Montpelienfium, Ad.

Lob. Tab. Ger. *Globularia vulgaris, l. 1249*

Bellis montana, Cæf.

Scabiofæ pumilum genus, Cluf. hift.

Bellis minor flore caruleo, Eyf.

Globularia carulea, Col.

Variat magnitudine, foliorum latitudine, &
caulium altitudine: hinc tres apud Tab. Ger. ico-
nes: Bellidis caruleæ, Apulæ, & Montpelicæ
nomine,

III. Bellis carulea spinosa: quæ pro 6. in Pro-
dromo describitur. *Globularia spinosa, l. 1249*

IV. Bellis carulea montana frutescens.

Bellis montana frutescens in Ilva, Cæf.

Scabiofâ quinta, vel Scabiofâ montana repens,

Cluf. pan. *Scabiofâ montana, l. 159*

Scabiofâ repens montana, Cam.

Scabiofâ odorata, Tab.

Scabiofâ montana minor repens, five ro. Cluf
hiflor.

Bellis lutea.

I. Bellis lutea foliis profundè incisis major.

Bellis major lutea, Trag. *Chrysanthemum, l. 1254*

Chrysanthemum, Dod. Cam. ep. Catt.

Chrysanthemum folio virentiore, Cam.

Chrysanthemum fegetum folio multisciffo, Ad.

Chrysanthemum fegetum, Lob.

Chrysanthemum arvenfè, Tab.

Chrysanthemum species 4. Cæf.

II. Bellis lutea foliis profundè incisis minor.

Chrysanthemum minus, Cam. ep.

III. Bellis lutea foliis subrotundis,

Chrysanthemum 3. Cæf. *Chrysanthemum, l. 1254*

Chrysanthemum Myconi, Lugd. *Chrysanthemum, l. 1254*

an Chrysanthemum folio minus difsecto, Cam
merar.

IV. Bellis spinosa foliis Agerati. *Chrysanthemum, l. 1254*

Bellis spinosa elatior, Lob. ad par. alt. *Chrysanthemum, l. 1254*

V. Bellis montana gibbosa luteo flore.

Globularia lutea montana, Col. *Globularia lutea, l. 1254*

SECTIO TERTIA.

PILOSELLA; GNAPHALIUM; LEONTOPODIUM;

HELICHRYSUM; STOECHAS CITRINA; CONYZA;

Aster; Tripolum; Alisma; & Vigna aurea.

PILOSELLA.

PILOSELLA à copiosis pilis quibus vestitur, nomen sortita est, quam aliqui ad Myosotidem, alii ad Holi-
stium referunt: sunt qui Intybi minimam speciem faciant.

I. Pilosella major repens hirsuta.

Auricula muris, Brunf. Ericio Cord. alia, Cord. in

Diofcor. *Hieracium pilosella, l. 1125*

Auricula muris minor, Trag. Lon.

Pilosella, Matth. Ang. Ad. Lob. Cast. Tab.

Pilosella major, Fuch. Dod. ut: Lug. media, Thal.

Pilosella quibusdam Holostium, Lac.

Pilosella repens, Ger.

II. Pilosella major repens minus hirsuta.

Auricula muris minor secunda, Trag.

Pilosella vulgo, Cæf. *Hieracium dubium, l. 1125*

Pilosella major, Cam. ep.

Lactucella fyl. repens, Cam. hor.

III. Pilosella major erecta. *Hieracium, l. 1126*

Pilosella major, Ger. altera, Tab.

IV. Pilosella major erecta altera.

Pilosella major prima, Tab. *Hieracium, l. 1126*

Pilosella major latifolia, Ger. ico.

V. Pilosella montana hispida parvo flore.

Pilosella major umbellifera, *hieracium & mon-*

tana & pratensis, Col. *Hieracium cynosuroides, l. 1126*

VI. Pilosella Syriaca.

hieracium cynosuroides, l. 1126

Pilo-

Pilosella maxima Syriaca, Lob. Lug. Tab.

VII. Pilosella incana saxatilis lutea.

Auricula muris altera incana saxatilis frigidarum regionum, Col.

GNAPHALIUM.

ΓΝΑΦΑΛΙΟΝ Dioscoridi l. 3. c. 132. quod foliis αὐτῶν γναφάλου pro tomento, utantur: Et Plinio l. 27. c. 10. cui Gnaphalium, quod alii Chamæzelen vocant. Verum apud Plinium l. 27. c. 19. habetur herba, Impia, incana, vocata rosmarinum aspectu, thyrsi modo vesita atque capitata, unde alii ramuli assurgunt sua capitella gerentes, ob id Impiam appellatam, quoniam liberi supra parentem excellant, alii potius ita appellatam, quod nullum animal eam attingat, existimavere: hac Plinius. Sunt qui Gnaphalium vulgare esse velint, & esse quoque Centunculum ejusdem: Sic autem Plinius l. 24. c. 15. Itali Centunculum vocant, rostratis foliis ad similitudinem capitis penularum, jacentem in arvis, Græci autem Clematidem.

I. Gnaphalium maritimum.

Gnaphalium, Math. Lob. Lug. legitimum, Clus. hist.

Gnaphalium marinum, Gein. hor. Ad. Lob. ico.

(Cottonaria vulgi sive Bôxax humilis) Tab. Ger.

Gnaphalium marinum tomentosum, Lugd.

II. Gnaphalium latifolium Americanum.

Gnaphalium Americanum ægypto, Clus. pan.

& hist. amertunensis maritima cum d. 151.

Gnaphalium latifolium peregrinum, Eyft.

Centunculi Americani nomine ex America accepimus, apud quos uti & in Brasilia, apud Toupinambautios frequens est.

III. Gnaphalium vulgare majus.

Heliochrytos syl. Trag. Pilosella germanica l. 1311

Gnaphalium, Fuch. Gef. hor. Tur. Lac. Cast.

Gnaphalium vulgare, Matth. Ad. Lob. Lugd. Tab.

Filago, Dod. ut: Ger.

Centunculus, Tur.

Tomentum, Cord. hist. Lon.

Impia Plinii, Ang. (& Cartafilago) Gef. hor.

Herba Impia, Cæs.

Gnaphalium vulgare minus, Thal.

IV. Gnaphalium medium. Pilosella pyramidalis l. 1311

Filago 4. Dod. gal. minor, Dod. lat. Lob. ico.

Gnaphalium medium, Tab. vulgare, Ger.

V. Gnaphalium minus laticoribus foliis.

Gnaphalium Plateau 3. Clus. hist.

VI. Gnaphalium minus repens.

Gnaphalium minimum, Lob. ico. minus, Tab.

Filago minor, Ger. Pilosella montana l. 1312

Hoc etiam duarum solium unciarum reperitur.

VII. Gnaphalium roseum sylvestre.

IX. Gnaphalium roseum hortenle: utrum-

que in Prodomo descriptum.

IX. Gnaphalium majus lato oblongo folio.

Gnaphalium 2. Plateau. Clus. hist. S. Luteo, album l. 1316

X. Gnaphalium majus angusto oblongo folio.

Heliochrytos sylvestris, Trag.

Filaginis altera species, Dod. ut:

Filago Germanica alia secundum folia florida, Ad. Lob. ico.

Gnaphalium vulgare majus, Thal.

XI. Gnaphalium majus angusto oblongo folio alterum. S. aplophellum l. 1300

Pseudoleontopodium Matthioli, Lugd.

Gnaphalium Anglicum, vel Belgicum folio longiore, Ad. Lob. ico.

Chryfocome Germanica, Lob. obs.

Chryfocome lanuginosa, an Impia species, Lugd.

Gnaphalium majus, Tab. Anglicum, Ger.

Gnaphalii genus, Clus. hist.

Leontopodium alterum vulgare, Matth. Camer-

an Herba Impia in montibus, Cæs.

an Chryfocome & Chryfitis, Cast.

Hoc cum à priore parum differat, qui voluerit, idem dicat.

Gnaphalium montanum.

I. Gnaphalium montanum flore rotundiore.

Lagopus secundus, Trag. S. divicum l. 1199

Auricula muris, Lon. quarta, Trag.

Pilosella minor, Fuch. Dod. gall. Lugd. Thal.

Lagopiron Hippocratis, Gef. animal.

Gnaphalii genus, Gef. col.

Gnaphalium montanum purpureum & album, Ad. Lob. Tab. Ger.

Gnaphalium montanum suaverubens, &

Gnaphalium montanum variegatum, Eyft.

Variat floribus candidis, subpurpureis, roseis, ex candido & rubro mixtis. (flore.)

II. Gnaphalium montanum longiore & folio &

Gnaphalium montanum purpureum, & suaverubens, Lob. ico. Tab. Ger. S. divicum p l. 1199

Gnaphalium montanum Dalechampii, Lugd.

Pilosella minor, Dod. Clus. hist.

Variat ut prior floribus colore; hinc de: icones apud Lob. Tab. Gerard.

III. Gna-

III. Gnaphalio montano a finis Ægyptiaca.
Baccharis Rauwolfii, Lug.ap. Clu. .hif.

IV. Gnaphalium alpinum magno flore, folio oblongo. *Reliquo Leontopodium L. 1312*
an Leontopodium Dioscoridis?
Leontopodium verum, Matth.
Leontopodium Matthioli, Lugd. Tab.
Leontopodium, Dod. Cast.
Leontopodium sive pes leoninus, Ad.

Gnaphalium alpinum, Ger. def. Clu. pan. & hif.

V. Gnaphaliū alpinū magno flore folio brevi,
Leontopodium sive pes leoninus, Lob. Tab. Ger.
Idem cū priore ceniet Lugd. at cū illud radicē
habeat magnam, quasi squamofam, folia oblonga:
hoc verò radicē tenuē, foliaq; brevia, differre Ita-

VI. Gnaphalium alpinum minus. (tuimus.
Leontopodium parvum, Lob. Lug. Tab. Ger. def.

Piloella minor altera, Dod. *S. alpinum L. 1193*
Reliquo Leontopodium L. 1312

LEONTOPODIUM.

ΛΕΟΝΤΟΠΟΔΙΟΝ Dioscorides l. 4. c. 131. duorum dicit generum & ad amatoria valere, &c. Plinius l. 26. c. 8. Leontopodii quidem meminit, sed a Dioscoridis diversum censemus: Dioscorides sortē de Gnaphalio alpino intelligendus: quod Gnaphalium à Plinio l. 27. c. 8. Cemos appellari nonnulli existimant.

HELICHRYSUM.

ΕΛΙΧΡΥΣΟΝ aut χρυσόδεμον & Ἀμειγνόν Dioscoridi l. 4. c. 57. ubi folia Abrotano similia & umbellam auream tribuit. At Theophrasto l. 9. c. 21. Ελαειχρυσός, id est, aureum colorem habens. (Aureliā Gazarā vertit) aliis Coma aurea. Plinio l. 21. c. 25. Heliochrysum, quod aliis Chrysanthemum, & qua Dioscorides habet.

I. Elichryson foliis Abrotani.
Helichrysum, Matth. def. Cast.
Helichrysum Creticum, Matth. ep. ico.
an Helichryson quod vulgo in Creta, Lagochimithia, quod leporibus cubilia grata præbeat, appellare solent, Bellon.
Elichryson, Ang. Lac. Dod. Lob. Clu. hisp. & hif. Lugd. Cam. 1 = Jannacellum amum. *L. 1111 dit.*
Heliochryson, Ad.
Helichrysum 1. & Helich. 1. altera icon, Tab.
Coma aurea & Helichryson, Ger.

Varietas in foliis advertitur: hinc duæ figuræ apud Taber. & Gerardum.

II. Elichrysum foliis oblongis Stœchadi citrinæ similis, Dod.
Helichrysum, Cam. ep. ico.
Chryfocome peregrina, Eyst.

III. Elichrysum foliis oblongis paucis Stœchadi citrinæ angustioribus.

Helychrytum Creticū, Matth. def. Lug. Cam. ep.

IV. Elichrysum seu Stœchas citrina angustifol.
Amaranthus luteus, Fuch. Lac. Lon. citrinus, Tur.
Stœchas citrina, Matth. Lac. Gef. hor. Dod. Cast.
Lugd. officinarum, Tab. def. *Stœchas L. 1190*
Ageratum Aurelia, Dod. gal. *Stœchas L. 1190*

Helichrysum, & Amaranthus Galeni, Cæf.
Chryfocome anreave coma, Ad. Lob.
Chryfocome prima vulgaris, Clu. hif.
Coma aurea, Lob. ico.

V. Elichrysum Orientale.
an Chryfocome Dioscoridis l. 4. c. 55. & Plinii, cui & Chrysitis l. 21. c. 5. in Phytopinace, Matthiolo & Prodomo descriptum. *Stœchas L. 1195*
Stœchas citrina comis grandioribus, Cam. ep.
Eliochrysum, Belli ep. 1. ad Clusium.

Helichrysum Creticum, Eyst.
VI. Elychrysum Creticum.
Chryfocome 5. vel Cretica, Clu. hif.

VII. Elichryson sive Stœchas citrina latifolia.
Amaranthus & Heliochryfos primus, Trag.
Amaranthus luteus primus, Tab.
Chryfocome sive Amaranthus luteus, Ger.

Variat latioribus & oblongioribus foliis: hinc tres icones, *Stœchas citrina L. 1195*
Amarathi lutei 1. 2. & 3. apud Tab. Et apud Ger. sub
Chryfocome, Amarantho Galeni & Heliochryso sylvestri. *(hatis. L. 1196)*

IX. Elychrysum syl. latifoliū capitulis cōglobatis.
Chryfocome & Helichryfos syl. Lob. ico.
Chryfocome montana, Cæf.

Chryfocome altera, Clu. hisp. tertia, peregrina secunda, Eid. hif. *Stœchas citrina L. 1195*
Chryfocome, Tabern. Ger. *(L. 1196)*

IX. Elychryson syl. angustifolium capitulis cōglobatis.
Stœchas citrina altera, Ad. Lob. ico. Lugd.
Ageratum aliud quorundam, Lugd.
Chryfocome, Cæf. altera, peregrina 1. Clu. hif.
Elichry-

Elichrysum Creticum, Cam.
Stœchas citrina, sive Chryfocome Monspeliaca,
Tab.

X. Elichrysum fyl. flore oblongo.
Stœchas citrina altera inodora, Ad. Lob. ico. Lug.
Gnaphalium marinum Dalechampii, Lugd.

Stachelium dactyloides L. 1177

C O N Y Z A.

K O' NYZA Dioscoridi l. 3. c. 136. sic forte dicta, quod *κόνιζα*, seu culices, suo lentore capiunt: apud Theophrastum 6. hist. 1. & 2. Pulicariam Gaza vertit. Plinio l. 21. c. 10. Conyza.

Generatrix Dioscoridi: parva, quæ odore præstantior: major, gravi odore: tertium genus medium inter illas, injucundioris odoris, &c: Theophrasto plura genera, mas & femina: hæc minor, illa major. Plinio genera duo mas & femina, in folio differentia, &c.

I. Conyza mas Theoph. major Dioscoridis.
Conifla magna, Tur. *Trigonum v. varium L. 1209*
Conyza major, Cluf. hisp. Dod. Cæs. Cast. Cam.
Conyza magna, Lugd.
Conyza major vera, Ad. Lob. ico.

II. Conyza major altera.
Conyza major Dioscoridis Rauwolfii, Cluf. hist. *Lecharis Dioscoridis L. 1204*
Conyza Syriæ, Lugd. append.

III. Conyza femina Theoph. minor Dioscoridis. *Engew. graveolens L. 1210*
Conyza minor vera, Gesap. Ad. Lob. ico. Lug.
Conyza minor, Cluf. hisp. & hist. Cæs. Cast.
Conyza minor, & Eupatorium Mesues, Col.
Conyza minor altera, Dod.

IV. Conyza minor exotica. *1. Inula bellanica L. 1211
2. Inula alpestris, L.*

V. Conyza Salviæ odorem spirans.
Planta Bantania, Cluf. exot. l. 4. c. 23.
VI. Conyza major vulgaris.
Conyza major, Trag. Matthi. Dod. gal. Ges. hor.
Lac. Lon. Cast. Lugd. *C. Squarrosa L. 1205*

Conyza major altera, Dod.
Conyza Helenitis, Cord. hist. Thal.
Baccharis, Matth. Lac. Lon. Tab.
Baccharis Monspeliensis, Ges. hort. Ad. Lob.
Lug. Cam. Ger.

VII. Conyza pannonica lanuginosa.
Conyza tertia Pannonica, Cluf. pan.
Conyza 3. Austriaca, legitima fortè Diosc. Eid. hist. *1. Inula Oculis Christi L. 1211
2. Inula*

IX. Conyza cærulea aeris.
Tinctorius flos alter, Trag. *Engew. aca. 1211*
Erigeron tertium, Dod. gal. quartum, Eid. lat.
Dentelaria, Ges. hort.

Chryfocome latioribus foliis, Cæs.
Chryfocome quarta, peregrina 3. Cluf. hist.
XI. Elichryfo fyl. flore oblongo similis: in
Phytopynace & Prodomo describitur. *Conyza arvensis L. 1206*
XII. Stœchas viridis capitulo oblongo.
Stœchas viridis Dalechampii, Lugd.

Conyza muralis, Eid. col.
Conyzoides cærulea, Ges. col. Cord.
Conyza odorata, Lugd.
Conyzae genus tenuifolium, Thal.
Conyza cærulea, Tab.
Amellus montanus, Col.
Variat foliis, in altera brevioribus & latioribus: in altera longioribus & angustioribus: est & altera erecta, altera repens: flore cæruleo, qui in pappum vel album, vel rufescentem abit.

CONYZA MONTANA.

I. Conyza cærulea alpina major: quæ 1. in Prodomo. *Engew. alpinum L. 1211*

II. Conyza cærulea alpina minor: quæ 2. in Prodomo. *Engew. alpinum L. 1211*

III. Conyza alpina pilosissima.
Conyza Helenitis pilosa, Lob. ico.

IV. Conyza incana. *Cameraria Helenitis, L. 1244*

Conyza Helenitis mellita incana, Lob. ico.

V. Conyza montana foliis glutinosus pilosis.
Conyza montana Myconi, Lugd.

VI. Conyza montana lutea, foliis oblongis.

Hæc duplex à Thalyo proponitur, nomine Conyzae majoris montanae, & Conyzae majoris alterius: hujus posterioris figura à Camerario in suo horto exhibetur.

VII. Conyza affinis. *1. Inula Britanica L. 1211
2. Inula*

Britannica Gesneri & Lugd. Ad. Lob. ico.
Britannica vera Dalechampii, Lugd.
Bellis lutea Dalech. Lugd.

CONYZA PALUSTRIS.

I. Conyza media Asteris flore luteo, vel tertia Dioscoridis. *Inula dysanthetica L. 1237*

Cul. n. incha tertium genus, Fuch.
 Conyza, Cord. in Diolc. Tab. altera, Tur.
 Conyza media, Mart. Dod. ut: Lac. Ad. Lon. Lob.
 Lugd. Eysf.
 Conyza 3. Marth. ep. Ang. Cast. 3. aquatica. Gef. h.
 Conyza 3. vulgaris, Cluf. pan. media vulgaris,
 Eid. hist.
 Conyza aquatica, Thal.
 Conyza major, Ger.
 Mentha lutea, Lon.
 Asteri Aetico similis altera quæ Cunilago, Cæf.
 Cunilæ tertium genus, quæ Cunilago Plin. l. 20. c. 16.
 II. Conyza major flore globofo.
 Conyza minor, Trag. Matth. Dod. gal. Lac. Cast.
 Lugd. Tab. Ger. *Inula pubescens, L. 1238*
 Conyza prima, Ang. minor seu femina, Lon.
 Conyza minima, Ad. (sive Pulicaria) Lob. Dod.
 Lugd. Thal.
 Pylidium, Cord. hist. ico. Conyza, Eid.

ASTER ATTICUS.

AΣΤΗΡ ΑΤΤΙΚΟΨ Dioscoridi l. 4. c. 120. *florem habet in cacumine purpureum, aut luteum, per ambitum anthemidii capiculi modo divisum, folioli stelle modo radiati.* Plinio l. 27. c. 3. *Aster, ab aliquibus Bubonium appellatur, quoniam Inguinum (sc. inflammationi) presentaneum remedium est: in cacumine capitula stelle modo (hinc Asteris nomen) radiata, &c.*

Aster Atticus luteus.

I. Aster luteus foliolis ad florem rigidis.

Aster Atticus alter, Marth. Lugd.
 Aster Atticus verus, Ang. Gef. hor.
 Aster, sive Stella Attica Montspeliensium aureo
 flore, Ad.
 Aster Atticus, Lob. (cui & Inguinaria) Ger. lu-
 teus, Cam.
 Aster Atticus primus flore luteo, Cluf. hisp. vel
 Aster atticus legimus, Cluf. hist.
 Aster æticus, Cæf.
 Aster luteus alter, oculus Christi minor, Lugd.
 Oculus Christi, Eid.
 Aster atticus Mafilioticus, Tab.

Est larifolius: est & angustifolius.

II. Aster atticus foliis circa florem mollibus.
 Aster cernuus, Col. *Carpesium cernuum*
 Baccharis vel Carpesium Alpini, quo nomine
 accepimus.

III. Aster luteus radice odora.

Incenfaria, Cæf.
 Asteris altera species Apula, an Baccharis, Col.
 Baccharis vera Dioscoridi, Malocho, hoc nomi-
 ne accepimus.

III = *Inula odorata, L. muel. diet.*

Major est & minor.

III. Conyza aquatica laciniata.
 Conyza Helenitis foliis laciniatis, Lob. ico.
 Conyza Helenitis, Dod. belg.

IV. Conyza palustris ferratifolia.
 Conyza aquatica, & aquatica foliis ferratis, Gef.
 hor. & col. *Sonchus oleraceus, L. 1241*
 Conyza maxima ferratifolia, Thal.
 Lingua major Dalechampi, Lugd.
 Conyza quarta, Cam. ep.
 Confolida palustris, Tab.

V. Conyza aquatica, Asteris flore aureo: quæ
 3. in Prodomo. v = *Inula Sabaudica, L. 1239*

VI. Conyza affinis Germanica.
 Solidago Sarracena tertia, Trag. Lon.
 Herba vulneraria ad fluvium Pfrim, Trag.
 Confolida Sarracena tertia, Tragi, Lugd.
 Conyza nomine posita in Cordi historia.

VI = *Inula germanica, L. muel. diet.*

an Aster luteo flore, Cam. ep.
 IV. Aster luteus major foliis succisæ.
 Aster primus, vel pannonicus major, Clufus
 pan.
 Aster tertius sive Auftricus r. Eid. hist.
 V. Aster luteus hirsuto Salicis folio.
 Aster pannonicus tertius, Cluf. pan. at quintus,
 in hist. v = *Inula hirta, L.*
 Aster flore luteo, Tab.
 Aster hirsutus, Ger. ico.

VI. Aster montanus luteus Salicis glabro
 folio. v = *Inula salicina, L. muel. diet.*
 Aster atticus secundus, Cluf. pan. at quartus sive
 Auftricus secundus, Eid. hist.
 Bellis lutea, Lugd.

Bubonium luteum, Tab.

Aster Italarum, Ger.

VII. Aster luteus folio glabro & crenato.
 Aster Italarum, Ad. Lob.
 Aster atticus, Dod. atticus Italarum, Cluf. pan.
 Aster octavus Italarum, Eid. hist. ico.

IX. Aster luteus angustifolius.
 Aster conyzoides Gesneri, Lob. Lugd.
 Aster æticus tertius, Cæf.

IX = *Buphthalmum caliciflorum, L.*
 IX = *Inula graniflorum, L. muel. diet.*

Inula pubescens, L. 1238
muel. diet.

Inula pubescens, L. 1238
muel. diet.

Inula pubescens, L. 1238
muel. diet.

IX. After luteus linariæ rigido glabro folio.

After atticus quartus, Clus.pan.def.

After sextus, Austriacus 4. Eid.defc.

X. After montanus submontano magno flore.

After montanus, Ad.Lob.ico.Ger.

After montanus luteus mas, Tab.

After acticus alpinus foliolis luteis, Cæs.

XI. After atricus luteus montanus villosus

magno flore. *Inula cretensis* L. 1241

After montanus hirsutus, Ad.Lob.ico.Lugd.

After luteus sive oculus Christi minor, Eid.

After montanus luteus foemina, Tab.

XII. After luteus supinus.

After atticus supinus, Clus.hisp. (at in hist. secun-

dus) Dod.Lob.Lugd. *Inula cretensis* L. 1241

After atticus repens, Cam.

After Atticus cæruleus.

I. After atticus cæruleus vulgaris.

Tinctorius flos primus, Trag.

After atticus, Matth.(eui & Amellus) Fuch.Dod.

gal.Cord.in Diofc.& hist.def.Ges.hor. Lac.Lon.

Clus.pan.Cast.Lugd. *A. amellus* L. 1222

After Atticus, Amellus non est, Guil.

After atticus purpureus, Fuch.ico.

After atticus i. Dod. cæruleus, Thal.Cam.

After Italarum purpurascens, Lob.

After cæruleus Italicus, sive 8. Clus.hist.

After atticus minor flore cæruleo, Eyst.

Hujus differentia duæ: est latifolius & angustifolius & hujus pumilum genus: Sic qui maturius

floret, minus altè affurgit, quàm qui serius: communiter cæruleis, aliquando purpureis foliolis orbis luteus cingitur: rarissimè totus albus reperitur. Aliquando caulibus est altioribus & foliis lartioribus, qui dicitur

After atticus major flore cæruleo, Eyst.

II. After hirsutus Austriacus cæruleus magno flore, foliis subrotundis: in Prodomo descriptus. *Inula cretensis* L. 1241

III. After montanus cæruleus magno flore, foliis oblongis.

After atticus quintus, sive Amellus alpinus, qui Virgiliano respondere videtur, Clus.pan.

After septimus sive Austriacus 5. vel After alpinus cæruleo flore, vel. 7. Eid.hist.

After purpureus montanus, Lugd.

an Anthyllidi secundæ similis, Cæs.

Magnitudine variat: nam in monte Jura, duarum trium vè unciarum reperitur, cum alias palmam superet.

IV. After atticus alpinus alter. *A. alpinus* L. 1226

After atticus cæruleus alpinus, Cam.ep.

Est omnino minor vulgari, & interdum globulitumentes villosi foliolis ad radicem adnascuntur.

V. After Tripolii flore. *A. serot.* L. 1228

After minor Narbonensium Tripolii flore, Linariæ folio medio purpureus, Ad.Lob.ico.

After Linariæ foliis Narbonensis, Lob.

an Anthyllis altera, Cæs.

T R I P O L I U M.

TΡΙΠΟΛΙΟΝ (quasi dicas ter canum seu canescens) Dioscoridi l. 4. c. 135. cujus flores (ut tradunt, inquit) colorem ter die mutant, manè candidi, meridie purpurei, serò puniceo conspicuntur.

I. Tripolium majus cæruleum.

Tripolium, Dod. ut: Lugd. Cam.

Tripolium littorum, Ad. *A. tripolium* L. 1226

Tripolium vulgare, Lob.Lugd. Eyst.

Amelli species palustris, Col.

Flos purpureus, medio luteus aut croceus: aliquando in eodem medio & luteus & puniceus, ambitu purpureo, qui colores in omni flore se-

nescens conspicuntur. Luteis etiam floribus Lobelius observavit: Foliis quoq; in summitate profundè in aliquot ferras divitis notavimus.

II. Tripolium minus: & Lob. & Lugd.

Magnitudine solum à priore differre videtur.

III. Tripolium minus alterum.

Anthyllis minor, Cord.obf.

Tripolium minus, Cam.

A L I S M A sive D A M A S S O N I U M.

AΛΙΣΜΑ sive ΔΑΜΑΣΣΟΝΙΟΝ Dioscorides l. 3. c. 169. foliis dicit plantaginibus sed angustioribus. Et quem Plinius imitatus l. 25. cap. 10. cui duplex, alterum laciniosis angustis, alterum majoribus foliis in sylvis, &c. Quid verò sit, magna inter auctores controversia, aliis Plantaginem, aliis Calceolum Marie, alii

Digitalem, alii Mentham gracam, alii aliam statuentibus. Verum cogitandum, an non Dioscoridis & Plinii primum Alisma, sit Sanicula alpina, quæ Auricula Ursi dicitur: quemadmodum Plinii secundum, ipsum Verba-sulum. In Phytopynace duplex Alisma proposuimus: primum sub Alismate folio glabro, quod nunc ad Gentianam retulimus: alterum folio hirsuto, de quo inter Doronici species egimus.

VIRGA AUREA

VIRGA AUREA, quæ à forma & floris colore luteo nomen habet, ab aliis propter vires & Solidago & Consolida vocatur. Quibusdam Panax Chironium Theophrasti 9. hist. 10. & Plinii l. 25. c. 4. Panax Pharnacium & Phanax Chironium folio Lapatii, censetur: alii Cunilago Plinii, Panaces dictum: & quia folia aliquando maculata observantur, sunt qui Leucographin Plinii, l. 27. c. 11. autument.

I. Virga aurea major, vel Doria.
Doria, fortè Panaces Chironium, Ges. hor.
Dorea Narbonensis, quasi Aurea, Ad. Eyst.
Herba Doria, Lob. Cæf.
Dorca fit e herba aurea, Lugd.
Limonium aliud, Lugd. *Serapis doria*
Panax Chironium Theophrasti, Tab.
Herba aurea Ponæ & Lobelii, Lugd.

Variat foliis, iisque integris non ferratis, qualia sunt cum primum erumpunt, & cum in hortis colitur: vel ferratis, aculeo folii summitati insidente, quemadmodum Monipessuli observavimus: hinc duæ figuræ in Lobelii iconibus & in Lugdunensi historia.

II. Virga aurea latifolia serrata.
Virga aurea, Cam. ep. Thal. Villanovani, Ger.
Virga aurea vulgo dicta, Cæf. serratis foliis, Tab.
Virga aurea altera serrato folio, Lob.
Virga aurea margine crenato, Dod.
Virga aurea altera, Lugd. *Solidago virga aurea*
Virga aurea minor laciniatis foliis, Cam.
an Consolida Sarracenicæ major, Lugd.

Variat foliis longioribus, latioribus, brevioribus, ferratis tamen: & quandoq; folia lineis albis notantur.

III. Virga aurea angustifolia serrata.
Solidago, Ang. *Serapis sarracenicæ*
Solidago Sarracenicæ, Trag. Fuch. Dod. ut: Lon.
Ad. Lob. Lug.

Virga aurea, Ges. hor.
Consolida Sarracenicæ, Thal. Eyst.
Consolida aurea, Tab.
Herba Doria, Ger. ico.
Est latioribus & angustioribus foliis: ex Anglia habemus folio niveo & bicolore.

IV. Virga aurea angustifolia minus serrata.
Virga aurea, Matth. Dod. ut: Lon. Lugd. (qui & Matth. & Dodonæi figuram exhibet) Cast. Ger. Eyst.

Virga aurea Villanovani, Ad. Lob.
Virga aurea foliis non serratis, Cam. ep.
Virga aurea Broccenbergensis, Thal.
Virga aurea major angustifolia, Cam.
Virgæ auræ alterum genus, Cæf.
Leucographis Plinii, Ang.
Symphytum petræum 3. Tab.

Variat foliis, quæ sæpe sine crenis, aliquando saltem minus conspicuis serrata sunt: sic foliis oblongis, aliquando subrotundis & flore luteo, rarius albo: hinc tres figuræ apud Tabernæm Symphyti petræi 1. 2. & 3. nomine.

V. Virga aurea magno flore.
Consolida aurea nemorum, Limonii folio, Ad. Lob. ico.

VI. Virga aurea montana serrata magno flore, quam Plantaginis alpinæ nomine in summitate montis Calcaris circa tuguriola collectam, habemus. *Serapis domicum* E. L. 1222

SECTIO QUARTIA.

VERBENA; SUCCISA; SCABIOSA; JACEA;

STOEBE; CTANUS; TRAGOPOGON; SCORZONERA;

Caltha; Helenum; Flos Solis.

VERBENA.

ΓΕΡΑ' ΒΟΤΑ' ΝΗ sive ΠΕΡΙΣΤΕΡΕΩΝΑ (apud Pausaniam & εἰς περὶ ὄντων) folia habet quernis similis, sed angustiora minoraq; colore aliquatenus glauco &c. Sacra herba dicta, quod in expiationibus ad amuletum sit peruti-

fit perutilis, Dioscoridi l. 4. c. 61. Sic verò Plinius l. 25. c. 9. Nulla Romana nobilitatis plus habet, quam Hierobotane: aliqui peristerion, nostri Verbenacam vocant: hæc est, quam legatos ferre ad hostes indicavimus: hæc Jovis mensa vertitur, domus purgantur lustranturq̃.

Genera ejus duo sunt Plinio l. c. foliole, quam fœminã putant: mas rarioribus foliis, &c. folia minorâ quàm quercus colos glaucus, &c. quidam unum omnino genus faciunt, quoniam utraq̃, eosdem effectus habeat, &c.

I. Verbenâ communis cæruleo flore.
Verbenâ mascula, Brunf.
Hierobotane mas, Eid.
Columbaris, Herm. Barbaro.
Verbenâ, Gef. hor. Lon. recta, Trag.
Verbenacâ, Matth. Lac. Cast. vulgaris, Lugd.
Verbenacâ supina (& fœminâ) Fuch. Cord. in
Verbenâ five Verbenacâ, Guil. pap. (Diosc.
Verbenacâ recta, Dod. ut. Lugd. Tab.
Verbenâ communis & sacra recta, Ad. Lob.
Verbenacâ fœminâ, Cæs. Cam. vulgaris, Cluf. hist.

Herba sacra, Ang. Tur.
Floribus est cæruleis, quandoque albidis.
II. Verbenâ tenuifolia.
Verbenacâ supina, Cluf. hisp. Dod. Lugd. Tab.
Sacra Verbenâ Hispanica minor, Lob.
Verbenâ supina, Cluf. hist.
III. Verbenâ Peruana, quæ Hispanicâ similis, ex Monardi, Lugdunensis refert.
IV. Verbenâ nodiflora, in Phytopinacæ, Matthiolo & Prodomo descripta.
Verbenâ nodiflora, Imperato.

SUCCISA seu MORSUS DIABOLI.

SUCCISA dicitur, quod ejus radices circumrosæ sint: vulgus enim credit, Dæmonem cum tanta efficacia radicem hominibus invadeat: eam statim ubi succreverit, undique circumrodere: quare Morsus diaboli dicitur. Sunt qui Geum veterû censent: at Columne videtur Pycnocomon Dioscoridi l. 4. c. 176. alii Nigina Plini l. 27. c. 12. Habra, inquit, quæ vocatur nigina, tribus est foliis longis tubaceis: alii ad Scabiosas: alii ad Jaceas referunt.

I. Succilâ glabra.
Jacea nigra, Brunf.
Morsus diaboli, Eid. Trag. Dod. gal. Gef. hor. Lac.
Ad. Lob. Lon. Lugd. Cam. Tab. Ger.
Succisâ, Matth. Fuch. Dod. Cast.
Scabiosâ folio integro, Cæs.

Pycnocomon, Col.
Foliis est glabris & integris, rarius laciniatis: floribus cæruleis, rarius purpureis, vel incarnatis, rarissimè albis: est etiam major & minor.
II. Succisâ hirsuta, quæ à priorè sola hirsutè differt.
Morsus diaboli hirsuta rarior, Gef. hor.

SCABIOSA.

SCABIOSA, alii à scabro herbe habitu (quod vulgata convenit) alii quòd scabiei medeatur, quod vox Pfora spratendere videtur: quare Pforæ Aëtii aliqui censent: Sunt qui ad Staben Dioscoridi l. 4. c. 12. referant.

Scabiosâ pratensis & arvensis.

I. Scabiosâ pratensis hirsuta, quæ officinarum.
Scabiosâ primum genus, Trag.
Scabiosâ, Lac. del. Lon. vulgaris, Fuch. cõmunis,
Dod. gal. S. arvensis L. 2. p. 143.
Scabiosâ altera cæpestris seu segetû, Lob. ico. Ger.
Scabiosâ major, Cast. arvensis, Tab. vulgaris, Eyf.
Scabiosâ folio scisso, Cæs.
Scabiosâ major flore ex cæruleo purpureo, Tab.
Huc referenda est
Scabiosâ major satorum vulgatio, Ad. Lob.
Scabiosâ vulgaris major, Dod. Lugd.
Scabiosâ dissectifolia major, Thal.

Variat foliis modo crassius, modo tenuius utrinque divisus: flore ex cæruleo, purpureo, vel bresilico colore tincto: hinc duæ apud Taber. & Gerardum figuræ.

Scabiosâ major, flore ex cæruleo purpureo, Tab.
II. Scabiosâ major squammatis capitulis.
Scabiosâ, Brunf. quinta, Trag. Cælarum scabiosa L. 1291
Scabiosâ major, Matth. Lugd. Cam. Cluf. hist.
Jacea nigra major laciniosa, Ad.
Scabiosâ major flore purpureo, Tab. Ger.
Cyanus syl. major arvensis, Thal.
Floribus est ex purpura subrubentibus: reperitur floribus paucioribus, minoribus, flore candido: foliis altera latioribus, altera angustioribus.
III. Scabiosâ major altera, squammatis capitulis, five Jacea rubra latifolia laciniata.
Jacea tertia, Tab. Cælarum scabiosa L. 1291
Jacea major, Ger.
IV. Scabiosâ fruticans latifolia alba.
Scabiosâ nona five æstivalis, Cluf. hist.
Flos vel candidus, vel cæruleis staminibus ornatur,

natur, vel livet, vel ad cæruleum inclinat.

V. Scabiosa fruticans angustifolia alba.

Scabiosa montana calidarum regionum, Ad.Lob. Lugd.

Scabiosa quarta & major Pannonica, Clus.pan.

Scabiosa major Pannonica albo flore, vel.8.Eid. hist.

Scabiosa maxima leucanthes, Cam.

Scabiosa montana, Tab.

VI. Scabiosa angustifolia alba altera.

Scabiosa major alba, Tab.

Scabiosa montana, Ger.ico.

VII. Scabiosa multifido folio flore flavescente.

Scabiosa tertia, Clus.pan.

Scabiosa septima vel *ἀρχοδάκη* flore, Eid.hist.

Scabiosa tenuifolia, sive major, sive 7.Thal.

Scabiosa lutea è Thuringia, Cam.

Scabiosa Pannonica fl.albo, Eyst.

II X. Scabiosa flore globofo niveo.

Scabiosa alba in hortis Belgii, Clus.hist.

Scabiosa Belgica fl.albo, Eyst.

IX. Scabiosa alba gemino capite.

Scabiosa alba gemino tergemino ve capite, Clus. hist.

Flore purpurascete, vel incarnato, huic non assimillem, in Bavaria Camerarius observavit.

X. Scabiosa prolifera folio latiore.

Scabiosa prolifera, Lob.ico. Tab. prolifero flore, Clus.hist.

XI. Scabiosa prolifera foliis Gingidii: quæ 3.in Prodromo.

XII. Scabiosa tenuifolia prolifera minor.

Scabiosa tenuifolia minima prior, Eyst.

XIII. Scabiosa folio Sinapi syl. quæ 2.in Prodromo.

Scabiosa montana.

I. Scabiosa alpina foliis Centaurii majoris.

Scabiosa alpina maxima, Ad.Lob.ico. Tab.

Centaurium nothum Dalechampii, Lugd.

Scabiosa alpina Centauroides, Cam. Eyst.

II. Scabiosa montana glabra, foliis Scabiofæ vulgaris.

Scabiosa secunda vel alpina, Clus. pan.

Scabiosa quinta sive montana, Eid.hist.desc.

III. Scabiosa montana Dentis leonis folio:

quæ 4.in Prodromo.

IV. Scabiosa montana latifolia non laciniata rubra & prima.

Scabiosa latifolia purpurascete flore, Clus.pan. sive 4.Eid.hist.

V. Scabiosa latifolia rubra non laciniata secunda.

Scabiosa prima, vel latifolia rubro flore, Clus.pan.

Scabiosa rubra Auftriaca, Lob.ico.

Scabiosa integrifolia prima, Thal.

Scabiosa tertia vel latifolia Pannonica rubro flore, Clus.hist.

Scabiosa Succifæ similis, Cæf.

Scabiosa latifolia septima, Tab.

VI. Scabiosa Virgæ pastoris folio.

Scabiosa latifolia peregrina, Tab.

VII. Scabiosa argentea angustifolia: quæ 6.in Prodromo.

an Scabiosa gramminea folio argenteo flore purpureo, Cam.

II X. Scabiosa montana minor capitulo squamuloso.

Scabiosa montana omnium minima, Adv.Lob.ico. Lugd.

Scabiosa arstiva minor, Lob.

Scabiosa montana minor septima, Tab.

Scabiosa capitulo globofo.

I. Scabiosa peregrina rubra capitulo oblongo: quæ 1.in Prodromo.

Scabiosa Indica sive sexta, Clus.hist.

Scabiosa Indica flore saturatè rubro, &

Scabiosa Indica flore dilutè rubro, Eyst.

Hanc foliis in tenuiores lacinias divisis, floreque minore & rubro, nomine Scabiofæ nigræ odore Zibethi, ex horto Patavino habemus.

II. Scabiosa capitulo globofo major.

Scabiosa quinta & sexta, Trag.

Scabiosa minor, Marth. Lob. (cui & Columbaria)

Lugd. Cast.

Scabiosa minor lævis, Ges.hor.

Scabiosa media, Dod.

Scabiosa media ferrato angustifolio, flore globulariæ, Ad.

Scabiosa 20. fœmina herbariorum, Tab.

Scabiosa foliis bellidis sylvestris majoris, major, Thal.

Scabiosa quinta sive montana, Clus.hist.ico.

Phyteuma Dioscoridis, Col.

III. Scabiosa capitulo globofo minor.

Scabiofæ foliis bellidis species minor, Thal.

Scabiosa minor 1.2.3.5. Tab.

Scabiosa media, minima, minor & major, Ger.

Scabiosa angustifolia flore subcæruleo, Eyst.

III. S. Columbaria, B. 2. sp. 144 Folio

Foliorum dissectionibus variant, cum alteri ad medium nervum tenuissimè dissecta sint, alteri non item : tertia folia inferiora penitus dissecta non habet.

IV. Scabiosa capitulo globofo foliis in tenuissimas laciniis divisis

Scabiosa tenuifolia species altera, Thal.

an Scabiosa tenuifolia flore caruleo, Eyst.

V. Scabiosa minor capitulo globofo odoro. Phyteuma minus, Col.

Scabiosa stellata.

I. Scabiosa stellata folio laciniato major.

Scabiosa Hispanica major, Clus. hisp. & hist. Lob.

Lugd. Tab. Ger. *S. stellata*

Scabiosa peregrina, Dod. Cæf.

Scabiosa Hispanica, Cam. Eyst.

II. Scabiosa stellata folio laciniato minor, sive maritima.

Scabiosa Hispanica minor, Clus. hisp. & hist.

Scabiosa Hispanica minor, vel altera, Lugd.

Scabiosa peregrina altera species, Dod.

Hæc si in hortis colatur pedalem altitudinem excedit.

III. Scabiosa stellata minima: quæ in Prodr. *S. stellata*

IV. Scabiosa stellata folio non dissecto.

Scabiosa peregrina, Lob. Lugd. Ger.

Scabiosa arborefcens, Cæf.

Scabiosa peregrina foliis non dissectis, Tab.

Scabiosa arborea Cretica, Ponce.

Habet Camerarius Scabiosam Gallicam folio oblongo, tenui, nigricante, nitido : sed nostræ folia incana sunt.

J A C E A.

JACEA adeo Scabiosa similis est, ut eam Scabiosam nominare soleant : sunt tamen qui velint Hyosiridem esse Plinii L. 27. c. 11. quam Intubo similem sed minorem, & tactu asperior em. scribit.

Jacea non laciniata.

I. Jacea nigra pratensis latifolia.

Scabiosa vulgaris pratensis, vel 4. Trag.

Centaurii pratensis species, Gesf. hor.

Gethia nigra Scaligeri, Eid. *Centaurium Jacea*

Jacea nigra, Eid. Tab. Ger. fl. purpureo, Eyst.

Cyanus syl. angustifolius, Thal.

Jacea alia nigra, Lugd.

an Solidago Sarracenic altera, Lon.

Hujus folia inferiora quandoq; laciniata sunt : quæ & floribus albis pingitur in hort. Eyst.

II. Jacea nigra angustifolia, vel Lithospermi arvensis foliis : quæ in Prodro. = 1. m. 8

Variat : alia caule lavi eoq; cum foliis virente : alia caule aspero rufescente, vel molli tomento vestito, foliisque incanis.

III. Jacea fruticans pini folio.

Steebe capitata rosmarini folio, Ponce.

Chamæpitys fruticosa Cretica Belli, Eid.

Chamæpitys, Berthiolo. *Serratula chamæpitys*

IV. Jacea integrifolia humilis : quæ 2. in Prodro. *Centaurium montana* p. 4. 1189

V. Jacea nigra squammoso capite major.

Jacea Austriaca prima, Clus. pan.

Jacea squammoso capite montana 1. Eid. hist.

VI. Jacea nigra squammoso capite minor.

Jacea Austriaca prima aliud genus : vel Jacea montana squammoso capite minor, Clus. pan.

Jacea squammoso capite montana 2. Eid. hist.

VII. Jacea latifolia capite hirsuto.

Jacea Austriaca secunda, vel Jacea montana villosa capite elatior, Clus. pan.

Jacea Austriaca villosa capite, sive 4. elatior, Eid. hist. *Centaurium phrygia* n. 1189

Jacea pannonica capitulo crispo, Cam. in Thal.

Cyanus syl. montanus integrifolius, &

Cyanus syl. *κίανος λωπύρου* & Thal.

IX. Jacea angustifolia capite hirsuto.

Jacea montana villosa capite humilior, Clus. pan. vel quinta, Eid. hist. *Centaurium phrygia* l. 1189

X. Jacea alba hirsuto capite. *Centaurium phrygia* p. 4. 1189

Jacea Austriaca majoris villosa capite flore albo, nomine, D. Fürerus Northusa misit.

Jacea laciniata.

I. Jacea nigra laciniata.

Jacea nigra, Dod. ur : Lugdunens. vulgaris, Ad.

Lob. *Centaurium nigra* l. 1. 1188

Hyosiris Plinii, Ang.

Jacea Austriaca tertia, Clus. pan. at sexta in hist.

Jacea pannonica Clusii hirsuto capite, Cam.

II. Jacea humilis alba Hieracii folio.

Jacea pumila, Ad. Lob. ico. *Centaurium hirsutum* l. 1188

Jacea humilis Hieracii folio, Lugd.

Flore est albo : alij quando ex caruleo obsoleto purpurascit : Est major & minor.

III. Jacea laciniata squammosa.

Jacea

Jacea squammato capite tertia Cretica, Cluf. hift.

IV. Jacea laciniata lutea.

Jacea montana minima tenuifolia, Col.

V. Jacea latissimo laciniato folio: sub Jacea Babylonica in Prodomo descripta.

Jacea laciniata capite spinoso.

I. Jacea capite longis aculeis spinoso: quæ 3. in Prodomo.

II. Jacea lutea spinosa Centaurioides.

Jacea lævis maxima centaurioides Apula, Col.

III. Jacea lutea capite spinoso.

Jacea major lutea, Ad. Lob. ico. Lugd. Tab. Ger.

Eyft. *Centaurea collina* l. 1198

Jacea lutea, Cluf. hifp. & hifl. Lugd. defc.

Spina folstitialis altera, Dod.

Carduus stellatus capitulis spinosis, Lob.

Carduus eriocephalus Dodonæi, Lugd. ico.

IV. Jacea Cyanoïdes echinato capite.

Jacea major folio multum laciniato, Ad.

Jacea major, Lob. Lugd.

Cyanoïdes flos, Dod. *Centaurea muricata* l. 1199

Cyanoïdes major, Tab.

Jacea montana echinato capite, Cluf. pan. & hifl. five 7.

Stæbe Salmantica 2, Cluf. hifl. ico.

Flos purpurascens, rarius albus: rarissimè luteus.

V. Jacea foliis Seridis candicantibus, purpurea. *Centaurea seridis* l. 1195

Jacea altera, Cluf. hifp.

Jacea purpurea Valentina muricato capite, Cluf. hifl.

VI. Jacea laciniato Sonchi folio, sive Jacea latifolia purpurea capitulo spinoso: quæ 4. in Prodomo. *Centaurea sonchifolia* l. 1197

VII. Jacea minor foliis aculeatis: Cyani majoris nomine missa.

Jacea laciniata incana.

I. Jacea tomentosa capitulo spinoso: quæ 8. in Prodomo.

II. Jacea montana incana mollis capitalis hispida: quæ 6. in Prodomo.

III. Jacea montana incana aspera capitulis hispida: quæ 5. in Prodomo, qui volet has duas conjungat. *Centaurea pectinata* l. 1197

IV. Jacea montana candidissima Stæbes foliis, quæ in Phytopinace & Matchiolo sub Jacea incana laciniata: at in Prodom. sub 7. describitur. *Centaurea cretica* l. 1196

V. Jacea montana incana capite pini.

Chamæleon non aculeatus, Ad. Lob. ico.

Jacea montana, sive acanophora, Lugd.

Jacea alia pumila sive varia, Cam.

VI. Jacea montana incana odora.

Jacea montana Narbonensis, Lob.

Jacea muscata & quinta, Tab.

Jacea montana, Ger.

Jacea olea folio.

I. Jacea incana cyani capitulis.

Jacea incana altera Cyani aut Jaceæ capitulis,

Ad. *Xeranthemum amum* l. 1201

Stæbe incana altera, Lob. ico.

Jacea incana, Lugd.

Cyano similis quædam, Cæf.

II. Jacea oleæ folio capitulis simplicibus,

Parmica altera, Matth. Lugd.

Parmica, Lac. Cyano similis, Cæf.

Parmica Austriaca, Lob. Cluf. pan. & hifl. Dod.

Cam. Ger. *Xeranthemum amum* l. 1201

III. Jacea oleæ folio minore flore. *11. var. p.*

Parmicæ Austriacæ species, Cluf. cur. post.

IV. Jacea oleæ folio capitalis compactis.

Jacea pusilla incana altera folio oleæ, Lob.

Jacea incana folio oleæ, Lugd. *11. var. p.*

V. Jaceæ oleæ folio affinis.

Dorichyum Dioscoridis fortè, Ponnæ Ital.

Lagochimicæ nomine, semine ab Honorio Belli

ex Creta misso, in orto anno 1600. crevit.

STOEBE.

STOIBH¹ vulgaris est notitia, Dioscoridi lib. 4. cap. 12. Plinio lib. 22. cap. 11. Stæbe quam aliqui Pbleon. at lib. 21. cap. 15. quadam spinam in folio habet & in caule, ut Pbleos quod aliqui Stæben appellaverunt: ob quam utriusque brevitatē quid statuendum sit, dubium sanè: nihilominus tamen recentiorum aliqui, subsequentibus plantis id nominis tribuunt, quod extrema folia utcumque aculeata sint, quas tamen alii ad Cyanos, alii ad Centauria propter amorem referunt, ad confusionem vitandam, Stæbes nomen servabimus.

Stæbe foliis laciniatis.

I. *Stæbe major foliis Cichoraceis, mollibus, lanuginosis.* *Centaurea cyanus*
Stæbe Salmantica prima, Clus. hisp. & hist.
Stæbe Salmantica major, Lob.
Stæbe Hispanica prima, Dod.
Scabiosa, seu Stæbe Salmantica prior, Lugd.
Stæbe major, Tab.
Stæbe argentea minor, Ger.
Stæbe Hispanica, Cam.

II. *Stæbe major foliis Erucae mollibus lanuginosis.*
Stæbe Salmanticæ primæ altera species, Clus. hisp. Lugd.
Stæbe Salmantica secunda, Clus. hist.
an Stæbe argentea incana Aldroandi, Lob.
Aphyllanthes tertia, Dod.

III. *Stæbe major calyculis non splendentibus.* *Centaurea pinnatifida* L. 1289
Centaureum majus in muris, Gef. hor.
Stæbe Salmanticæ alterius altera species, Clus. hisp. Lugd.
Jacea, sive Stæbe gallica, Clus. pan.
Stæbe Gallica & Austriaca elatior, Eid. hist.
Cyanus sylv. tenuifolius, Thal.
Jacea alba, Lugd.

IV. *Stæbe viridis calyculis argenteis: in Prodomo.*

V. *Stæbe calyculis argenteis.*
Stæbe Salmantica altera, Clus. hisp. Lugd.
Stæbe Salmantica tertia, Clus. hist.
Stæbe argentea Salmantica minor, Lob.
Aphyllanthes quarta, Dod.
Stæbe minor, Tab. *Centaurea splendens*
Stæbe argentea major, Tab. L. 1282
an Stæbe, Ang.
an Papaver spumeum, Cæf.

VI. *Stæbe calyculis argenteis minor.*
Jacea alba, Tab. *Centaurea alba* L. 1283
Jacea flore albo, Ger.

VII. *Stæbe incana Cyano similis tenuifolia.*
Centaurii majoris species minor, Gef. col.
Cyano minori similis, Clus. pan. *Centaurea alba* L. 1292
Stæbe Austriaca humilis, Eid. hist.
an Papaver spumeum aliud in Saxosis, Cæf.

IX. *Stæbe rubra Monspelicia parvis Cyani capitulis: vel Jacea rubra angustifolia laciniata.*
Jacea rubra major laciniosa, Lugd.

X. *Stæbe squammis asperis.*
Aphyllanthes secunda, Dod. *Centaurea aspera* L. 1296

Stæbe non laciniata.

I. *Stæbe spinosa maritima.*
Stæbe ex Cod. Cæsareo, Dod.
Stæbe peregrina, Clus. hisp. ap. alt. au. &
Cyanus spinosus Creticus, Ponz Ital.
 II. *Sphæritis ex Cod. Cæsareo, Dod. quid?*

CYANUS.

CYANUS, à floribus cyaneis seu cæruleo colore, nomen accepit. Plinius lib. 21. cap. 8. de vestium emulatione cum floribus agens, ait, in nomine est & Cyanicolas: & cap. 11. Rosam, Cyanus excipit, Cyanum Amaranthum. At Hermolaus, Leucorum Dioscoridis censuit: & Casalpino, Struthium apud Theophrastum ex hoc genere videtur: verum Columna, Papaver Heracleum Theophrasti & Dioscoridis statuit: Lobelius num Chondrilla species sit dubitat.

I. *Cyanus montanus latifolius: vel Verbasculum Cyanoides.* *Centaurea montana* L. 1287
Verbasculum, Trag.
Cyanus major, Matth. Dod. ut: Lob. Lugd. Cast.
Cam. Ger. Eyll.
Cyanus major hortensis, Ad.
Cyanus montanus, Gef. hor. Tab.
Cyanus sylv. Lon. flore grandi, Cæf.

Flore est magno cæruleo, aliquando umbilico purpureo: rarius flore albo est.

II. *Cyanus fegetum.*
Lychnis agria, & Flos frumenti, Brunf.
Baptifecula, Trag.

Centaurea Cyanus L. 1287

Cyanus, Dod. gal. Turn. Gef. hort. Lon. Cæf. flor.
Dod.
Cyanus major, Matth. Lugd. Cast. Cam.
Cyanus sylv. Fuch.
Cyanus vulgaris, Ad. Lob. Ger.
Cyanus cæruleus, Tab. arvensis cæruleus, Thal.
Eyll.
Papaver Heracleum, Col.

Flos communiter cæruleus, rarius albus.

III. *Cyanus hortensis flore simplici.*
 Floris colore variat, cæruleo, purpureo, hicque aliàs dilute rubro & incarnato, aliàs ad puniceum inclinante, aliàs vario, violaceo, albo, & ex his co-

M m lori.

Centaurea Cyanus B. L. 1289

loribus mixto: hinc figura quatuor apud Tabernam montanam & Gerardum.

- 1. Cyanus cæruleus fativus, Tab. sub Cyano variegato apud Ger.
- 2. Cyanus purpureus, Tab. Ger.
- 3. Cyanus albus, Tab. Ger.
- 4. Cyanus ex albo violaceus, Taber. Cyanus violaceus, Ger.

Sic apud Eyst. fl. purpureo, incarnato, rubro, albo, albo fundo purpureo, variegato.

- IV. Cyanus hortensis flore pleno.
- Cyanus flore multiplici, Lob. ico.
- Cyanus multiflorus, Tab. Ger. *Centaurus Cyanus L. 1789*

Variat floribus colore purpureo, albo, medio purpureo: hinc duæ figurae apud Lob. & Ger. tres apud Taber.

- 1. Cyanus fl. purpureo multiplici, Lob. ico.
- Cyanus purpureus multiflorus, Tab. Ger.
- 2. Cyanus fl. albo multiplici medio purpureus, Lob. ico.
- Cyanus albus multiflorus medio purpureus, Tab.
- 3. Cyanus cæruleus multiflorus, Tab.
- V. Cyanus repens latifolius.
- Cyanus permarus supinus capitulis squarosis Sesamoidis parvi, Ad. Lob. *Centaurus permarus L. 1792*
- Cyanus repens, Lob. ico. supinus, Lugd.
- Cyanoides minor altera, Tab.
- VI. Cyanus repens angustifolius.
- Cyanus repens alter, Lob. repens, Lugd.
- Cyanus minimus, Ad. repens, Lob. ico.
- Cyanoides minor, Tab.

TRAGOPOGON

TΡΑΓΟΠΟΝΤΩΝ ἢ Τραγοπόγων, ἠδὲ κόμην, à prolixa lanugine, qua è summo erumpit sibi nomen ascribit, Dioscorides lib. 2. cap. 173. Tragopogon Theophrasto 7. hist. 7. At Plinio lib. 21. cap. 15. Come, ab aliis Tragopogon, foliis Cicero similibus. Et lib. 28. cap. 13. Est et Tragopogon quem alii Comen vocant, &c. Latinus Barbula hirci.

Tragopogon luteo flore.

- I. Tragopogon pratensis luteum majus.
- Barbula hirci, Trag. Matth. Lac. Cast.
- Tragopogon, Matth. Fuch. Ang. Gesn. hor. Turn.
- Dod. Lon. Casl. fl. luteo, Eyst.
- Tragopogon luteum, Lob. Tab. Ger.
- Tragopogon luteus communis, Thal.
- Barba hirci, Cotd. in Diosc. & hist. Dod. gal. Gef. hor. Lugd. flore luteo, Cam.
- Gerontopogon flore luteo, Gef. col. & Barba feminis. *L. = Tragopogon pratensis, L. melle. dit.*

II. Tragopogon folio oblongo linuato: primo loco in Prodromo descriptum.

III. Tragopogon spicatum luteum.

IV. Tragopogon laciniatum luteum.

Acorus Theophrasti, Ang. *iv = Scirpus laciniatus L. melle. dit.*

V. Tragopogon tenuissimè laciniatum: quod 2. in Prodromo.

an Chondrilla *ἢ ἡ πομπωραδίου* alia species, Thal.

VI. Tragopogon Coronopi folio.

Chondrilla *ἢ ἡ πομπωραδίου* minor Thal.

Duplex est: major: minor quæ sola me gna. *II = Tragopogon tenuissimus, L. var. β melle. dit.*

dine à priori differt. *III = Scirpus laciniatus, L. melle. dit.*

VII. Tragopogon hirsutum.

Tragopogon Apulum hirsutum humile, Col.

VIII. Tragopogon hirsutum venenatum.

Tragopogon ex Sicilia venenatum, Casl. quid?

IX. Tragopogon gramineo folio radice villosa.

Barbula hirci minor, Tab.

X. Tragopogon parvum ex luteo purpurascens.

Tragopogon parvum flore Chondrilla: purpureo-cærulea, Lob. obi.

an Barbula hirci minor ex Ilva, Cam.

Tragopogon purpureo flore.

I. Tragopogon purpureo-cæruleum porri folio, quod Artifi vulgo.

Tragopogon alterum, Matth. Lugd.

Tragopogon, Dod. Lob. puniceum, Gef. hor. purpureum, Ger. Eyst.

Tragopogon syl. flore purpureo, Casl.

Barbula hirci altera, Matth. Cast. purpureo-cærulea, Tab.

Barba hirci flore purpureo, Cam.

Gerontopogon flore purpureo, Gef. col.

Gerontopogon sive Salsifia Italorum, Lugd.

Flore ex purpureo cæruleo, nigro purpureo, cæ-

11 = Tragopogon tenuissimus, L. var. β melle. dit.

III = Scirpus laciniatus, L. melle. dit.

rulo: albo in Apennino Camerarius notavit.

II. Tragopogon purpuroceruleum crocifolium.

Tragopogon crocifolium montanum, flore nigro purpureo, Col.

11 = *Tragopogon crocifolius*, *l. m. d. d. c.*

SCORZONERA.

SCORZONERA nomen est Hispanicum, à scorzo viperæ, vel à serpente scorzone: quare idem est ac Viperina aut Serpentaria, quod contra viperarum & serpentum venena efficax sit. Sunt qui ad Chondrillam Dioscoridi referant, sed magis ad Tragopogonis genus reducenda.

Scorzoneræ latifolia.

V. I. Scorzoneræ latifolia sinuata.

Scorzoneræ Hispanica, Matth. Lugd. Cast. Tab.

Scorzoneræ, Dod. Lob. Lon. Cæf. Cam. latifolia,

Thal. 1 = *Scorzoneræ hispanica*, *l. m. d. d. c.*

Scorzoneræ major Hispanica prima, Cluf. hist.

Scorzoneræ Germanica, Tab.

Tragopogon peregrinus vel Hispanicus, Gesn. hor.

Viperaria Hispanica humilis, Ger. ico.

Ratione saporis radicis duplex: communiter est subdulcis, ita ut à Tragopogone nihil ferè distet: altera radice est amara Gentianæ instar, & hoc *Γερσοντιπύρα* veterum, Thalius censet. Floribus simplicibus & plenis Camerarius notavit.

II. Scorzoneræ latifolia altera.

Scorzoneræ Boëmica, Matth. Lob. Lugd.

Scorzoneræ major, vel pannonica prima, Cluf. pan. & hist.

Scorzoneræ Germanica, Tab. latifolia German. Eyft.

III. Scorzoneræ foliis nervosis.

Scorzoneræ altera, Lob. ico.

Scorzoneræ Germanica angustifolia, Tab.

Viperaria humilis, Ger. ico.

III. Tragopogon gramineis foliis hirsutis.

Tragopogon hirsutus, *l. 1107*

Tragopogon alter gramineo folio suaverbente flore, Col.

IV. Scorzoneræ latifolia humilis nervosa.

Scorzoneræ humilis latifolia sive secunda, Cluf.

pan. Pannonica 2. Eid. hist. 10 = *Scorzoneræ humilis*, *l. 1112*

Scorzoneræ Pannonica, Tab. *m. d. d. c.*

Viperaria Hispanica, Ger. ico.

Scorzoneræ angustifolia.

I. Scorzoneræ angustifolia prima.

Scorzoneræ humilis angustifolia & Pannonica

tertia, Cluf. pan. & hist. 1 = *Scorzoneræ angustifolia*, *l. m. d. d. c.*

Scorzoneræ Pannonica angustifolia, Tab.

Viperaria Pannonica angustifolia, Ger.

II. Scorzoneræ angustifolia altera.

Scorzoneræ Pannonica 4. vel Scorzoneræ humilis

fibrosa radice, Cluf. pan.

Scorzoneræ tenuifolia prima, Thal.

Hieracium septimum Cluf. hist.

Hæc radice est dulciuscula, aut amara.

III. Scorzoneræ angustifolia subærulea.

Scorzoneræ Pannonica 5. vel major angustifolia,

Cluf. pan. 111 = *Scorzoneræ subærulea*, *l. m. d. d. c.*

Scorzoneræ tenuifolia altera, Thal.

Scorzoneræ angustifolia elatior Pannonica 4

Cluf. hist.

Variat foliis angustioribus, calyculis brevioribus, semine crassiore & brevior.

CALTHA.

CALTHAM Poëtarum hanc esse volunt, quam aliqui ab aureo colore floris, Chrysanthemum nominant, & quidem Dioscoridis lib. 4. cap. 58. At Columna in Phytobas. Clymenon Dioscoridi lib. 4. cap. 13. censet.

Alii ad Caltham Plinii lib. 21. cap. 6. alii ad Gromphanam ejusdem, lib. 26. cap. 7. referunt. Dalechampsius à cæreo ipsius flore Cerinthen putat.

I. Caltha vulgaris.

Calendula, Brunf. Trag. Dod. ut: Ang. Gesn. hor.

Cæf. Cam. fativa, Tab.

Caltha, Matth. Fuch. Tur. Lon. Lugd. Cast.

Caltha Poëtarum & Chrysanthemon oculatum

verius Dioscoridis, Ad.

Chrysanthemum, Lob.

Calendula simplici flore, Ger. Eyft.

1 = *Calendula officinalis*, *l. m. d. d. c.*

Clymenon Dioscoridis, Col.

Flore est pallido, citrino, ruffo: quæ Calendula lutea medioruffa, Eyft. aliquando refflorescit & fruticosa evadit.

II. Caltha polyanthos maxima.

Calendula multiflora maxima, Tab. Ger.

III. Caltha polyanthos major.

Calendula lutea, fl. pleno, Eyft.

M m 2

Variat

111 = *Calendula officinalis*, *l. m. d. d. c.*

Variat flore majore, minore, ejusque colore aureo, vel melino: hinc tres figuræ apud Tabern. & Ger.

Calendula major polyanthos flore aureo.

Calendula polyanthos flore aureo.

Calendula fativæ polyanthos melina.

IV. Caltha floribus reflexis.

Chrysanthemum sive Caltha reflexis floribus, Lob.ico.

Calendula multiflora orbiculata, Tab. Ger.

Y. Caltha prolifera majoribus floribus.

Chrysanthemum proliferum, Lob.ico.

Calendula prolifera, Cam. Tab. Ger. Eyst.

VI. Caltha prolifera minoribus floribus.

Chrysanthemum proliferum alterum, Lob.ico.

Calendula prolifera 2. Tabern. major prolifera, Ger.

VII. Caltha arvensis.

Calendula circa Monspelium sponte, Gef. hor.

Calendula syl. minor, Cæs.

Calendula arvensis, Tab. Ger.

Folii crenatis circa Monipelium reperimus.

IX. Caltha humilis & minima: in Phytopinæ descripta.

IX. Caltha palustris flore simplici.

Caltha Virgilii, Frag.

Tussilago altera, Matth.

Detterb. uimen, Dod. gal.

1x = Caltha palustris, l. melle. diet.

HELENIUM ET FLOS SOLIS.

FÆNION Dioscoridi lib. 1. cap. 27. Helenium Plinio lib. 21. cap. 10. quod è lacrymis Helene natum dicatur, & ideo in Insula Helena laudatissimum esse: quo loci Plinius Aegyptiacum Dioscoridis proponit. Panax Chironium Theophrasti 9. hist. 10. quibusdam censetur.

Genera duo Dioscoridis: alterum foliis Verbasci, quod nostrum vulgatum est, ac à Plinio l. 19. c. 5. & l. 20. c. 5. Inula dicitur: Alterum Aegyptiacum, quod Helianthe est flore albo, de quo inter Cisti genera.

I. Helenium vulgare.

Enula campana, Brunf. Cam.

Elenion, Trag.

Enula, Tur. Bon. Cæs.

Helenium, Brunf. Matth. Dod. ut: Cord. in Diosc.

Lac. Gef. hor. Ad. Lob. Cast. Cam. Tabern. Ger.

Eyst.

Helenium 1. Dioscoridis, Ang.

Inula, vulgo Enula campana, quod quæ in campis provenit hortenfi præferatur, Gef. hor.

Panax Chironium Theophrasti, Ang. Cord.

II. Helenio similis peregrina.

Faallim, Theveti: hujus iconem ex Theveti Cos-

Chamaeuce, Ang. Tur.

Chelidonia palustris, Cord. hist.

Caltha palustris, Gein. hor. (Ferraria quibusdam, forte à forma folii ferream soleam referentis)

Dod. Adv. Lob. Lugd. (& Malacocissus major)

Cam. Ger.

Caltha palustris vulgaris, Clus. hist.

Chrysanthemum, Lon.

Epimedium Dodonæi, Thal.

Amellus Virgilii putatus, Eid.

Farfugium, Cast.

Populago, Tab.

Est flore majore & minore: hinc apud Tab. & Ger. nomine

Populaginis majoris & minoris, Tab.

Calthæ palustris majoris & minoris, Ger.

Marem & fœminam facit Gef. l. de col. Stip. illam ramulis rubentioribus, flore magis tincto: hanc minorem, alboribus ramulis, & flore minus tincto scribit.

X. Caltha palustris flore pleno: & Cam. & Clus. hist. C. palustris f. l. 784

Caltha palustris floribus densis, Gef. hor.

Populago multiflora, Tab.

Caltha palust. multiplex, Ger. fl. multip. Eyst.

In Anglia sponte & plenis & odoratis floribus reperitur, Camerario auctore: nobis hortensis est. x = Caltha palustris, l. melle. diet.

mag. Lugd. habet: quid est?

III. Helenium Indicum maximum.

Planta maxima, Cortuso in epist. ad Matth. edit.

Ital. præfixa, Cast. cui & Bellis Pliniana.

Solis flos Peruvianus, Lob.

Chrysanthemum Peruvianum, Dod. Lugd.

Helianthemum Peruvianum, Cam. ep.

Herba Solis, Monardi.

Sol Indianus, Lon.

Helenium Indicum, Cæs.

Corona Solis, Tab.

Flos Solis gigantea, corona regia, crater Jovis, æmoris tuba, rosetta Hiericantis, Frag.

III = Helenium Indicum, l. melle. diet.

Flos

Flos Solis major, Ger. Eyft.

Flos à Sole dictus: Joseph. A costâ l. 4. c. 27.

an Planta prægrandis flore Calendulæ forma, ex
cujus semine panem & pultes in Virginia confi-
ciunt: in deisc. Virginæ.

Variat magnitudine foliorum & florum, caulis
altitudine: adolefcit enim in Hispania ad 24. pe-
des. Flos (cujus folia in aliquibus longiora) ali-
quando tantæ magnitudinis, ut 2362. semina in-
venta fuerint: quem aliqui album viderunt.

IV. Helenium Indicum ramosum.

Chrysanthemum Peruvianum alterum, Dod.

Helianthemum Peruvianum proliferum, Cam. ep.

Flos Solis ramosus, Cam.

Corona Solis 2. Tab.

Flos Solis minor, Ger.

Flos Solis prolifer, Eyft.

IV = Helianthemum multiflorum, l.
mille dictum.

In Italia viginti quatuor flores in una planta,
plures in Hispania, sæpius conspiciuntur: in Ger-
mania etiam decem & plures observavimus.

V. Helenium Indicum mediū laciniato folio.
Solis flos minor, Lob. Lugd. Cam.

VI. Helenium Indicum minus.

Corona Solis minor fœmina, Tab.

Flos Solis minor fœmina, Ger.

Ambo enim marem & fœminam exhibent.

VII. Helianthemum Indicum tuberosum.

Flos Solis Farnesianus, sive Aster Peruvianus tu-
berosus, Col.

Chrysanthemum latifolium Brasiliæ, in Pro-
dromo.

Chrysanthemum è Canada quibusdam.

Canada & Artichoki sub terra, aliis:

Gigantea, Burgundis.

VII = Helianthemum tuberosum, l. mille dictum.

SECTIO QUINTA.

PERFOLIATA; BUPLEURUM; CENTAURIUM MI-
NUS; GRATIOLA; HYPERICUM; CORIS; SYMPHYTUM PE-
treum; Polygonum; Anthyllis; Sedum; Coryledon; Aloë.

PERFOLIATA.

PERFOLIATA dicta, quod singula folia caulis penetret: quam alii Cacaliam Dioscoridis l. 4. cap. 123. su-
spiciantur: alii Coryledonem ejusdem l. 4. c. 92. pronunciarent, nisi radix obstatet. Alii Sesele Aethiopicum e-
jusdem l. 4. c. 61. censent.

I. Perfoliata vulgarissima, sive arvensis.

Perfoliata, Bunsf. Matth. Fuch. Eric. Cord. Dod.
ut: Ang. Gein. hor. Lon. Cord. hist. Lugd. Tabern.

EyR. *Bupleurum rubeum* l. 340

Perfoliata vera, Thal. vulgaris, Ger.

Perfoliata major, Trag.

Cacalia, Lac.

Perfoliatum vulgatius flore luteo folio umbili-
cato, Ad. Lob.

Sesele Aethiopicum Dioscoridis, Cæf.

II. Perfoliata flore multiplici. *Bupleurum*

Perfoliata crispâ ceu muscosa, Cam. *Bupleurum*

III. Perfoliata montana latifolia.

Perfoliata montana, Gef. Lugd. Cam.

IV. Perfoliata montana floiculis parvis.

V. Perfoliata alpina latifolia minor: hæc in

Prodromo.

VI. Perfoliata alpina angustifolia major, sive

folio anguloso: hæc 2. in Prodromo.

V = *Bupleurum angulosum* l. 341

VII. Perfoliata alpina angustifolia media:
quæ 3. in Prodromo. *Bupleurum* l. 340

an Perfoliata largifolia Dalechampii, Lugd.

IX. Perfoliata alpina angustifolia minor:
quæ 4. in Prodromo. *Bupleurum* l. 341

IX. Perfoliata alpina gramineo folio, sive

Bupleuron angustifolium alpinum. *Bupleurum* l. 340

Sedum petrarum Bupleuri folio, vel Bupleuron
petrarum gramineo folio, Ponz.

X. Perfoliata minor angustifol. bupleuri folio.
Odontitis lutea, Lugd. *Bupleurum* l. 342

Perfoliatum angustifolium montanum, Col.

XI. Perfoliata alpina angustifolia minima:
vel Bupleuron angustifolium Pyrenaicum: s. lo-
co in Prod. describitur. *Bupleurum* l. 343

an Sesele Aethiopicum parvum foliis gramineis,
Cæf.

XII. Perfoliata minor ramis inflexis: quæ 6.
in Prodromo. *Bupleurum* l. 344

BΟΥΠΑΕΥΡΟΝ Hippocrati & Nicandro in Theriacis. Plinius l. 6. c. 22. Bupleuri meminit, ubi *Aliqui Anmi vulgatus intelligendum censent: licet Bupleuron Plinii, rectius Valeriana camp. stri. quae etiam Lactuca agnina dicitur tribui videatur. Quare alii hoc nostrum Bupleuron, Σούπενσις dicitur, cuius Theophrastus 7. hist. 8. inter olera mentionem facit: Et Buprestis Plinio l. 6. c. 22. Sunt qui ad Panaces Chironium Dioscoridis, alii ad Elaphoboscum referunt.*

I. Bupleuron folio rigido.

Beupleurum, Ang. majus, Gef. hor.
Elaphoboscum & Gratia Dei Gallis, Eid.
Bupleurum alterum latifolium, Ad. Lob. Dod.
Lugd. *B. rigidum L. 6. c. 22*
Bupleurum latifolium, Tab. Monspeliensium, Ger.
Panaces Chironium quorundam, Lugd.

II. Bupleuron folio subrotundo, sive vulgatissimum. *B. palatum L. 6. c. 22*
Herba vulneraria, Trag.
Isophyllon, Cord. hist.

Beupleurum, Dod. gal. Gef. hor. Ad. Lugd.
Auricula leporis Monspeliensium, Gef. hist. anim.
Panax Chironium Dioscoridis, Lon.
Bupleurum angustifolium, Dod. Tab.
Bupleurum angustifolium Monspeliensium, Ger.
Bupleurum angustifolium herbariorum, Lob.
Sanamunda quibuldam.

Folia inferiora subrotunda, quae in caule longa & angusta sunt.

III. Bupleuron angustissimo folio.

Bupleuron minimum, Col. *B. tenuissimum L. 6. c. 22*

CENTAURIUM MINUS.

CENTAURIUM duplex est: majus de quo supra capite de Lapatbo: minus aliud, quod *κενταύριον τὸ μικρὸν καλεῖται*. quoniam loca rigua amat Dioscoridi l. 3. c. 9. At Theophrasto 9. hist. 4. Πάναξ καλεῖται Panax tenuifolium dicitur. Plinio l. 25. c. 6. Centaurium alterum cognimine lepton, quod aliqui Libadion vocant, quoniam secundum fontes nascatur: Fel terra propter amaritudinem summam dictum. Gallis Exacon (*καὶ τὸ ἀκοῖσαι ἀ μέδοντο*) quoniam omnia mala medicamenta potum & corpore exigat per alvum: Tertia est Centaurii cognimine triorchis, &c. haec Plinius.

I. Centaurium minus.

Centaurea, Brunf. Cæs. minor, Brunf.
Centaureum minus, Trag. Matt. Fuch. Ang. Dod.
ut: Tur. Cord. in Diosc. Gef. Lac. Lon. Cam. Thal.
Lugd. Cast. Tab. *Centaurea achillea L. 6. c. 22*
Centaur. minus flore rubro, Eystett. quod & fl. albo pingit.
Centaureum parvum, Ad. Lob. Ger.

Flos communiter è puniceo colore in purpura rubet: aliquando albus est: rari⁹ ferruginei coloris. Varietatem ratione soli, Theophrasto 4. hist. 5. monente; in humidis enim, altius excrefcit: in aridis, vix duas aut tres unicas æquat.

II. Centaurium minus spicatum album: in Phytop. Math. & Prodromo descriptum.

III. Centaurium lateum perfoliatum.

Perfoliata Achillæ, Gef. hor.
Centaureum lateum, Ad. Clus. hipp. prius, Lugd.
Eystett. *Centaurea perfoliata L. 6. c. 22*

Centaurium floribus luteis sive citreis pallidis Meffuzi, Lob.

Centaurium luteum perfoliatum, Cam. ep.

Achilleos, Cæs.

Centaurium parvum flavo flore, Clus. hist. luteum, Ger.

Centaurium minus luteo flore perfoliatum, Tab.

Hoc videtur Achilleon vera Plinii l. 25. cap. 5. quam scribit esse scapo cæruleo pedali, sine ramis, ex omni parte singulis foliis rotundis elegantervestitam: vulneribusq; mederi. Et Meffuzo, l. 2. purg. 10. Centaurium floribus citreis pallidis.

Duplex est: alterum foliis angustioribus & non perfoliatis: alterum latioribus & caulem ambientibus: caule ramoso & non ramoso, & hoc est Centaurium lateum alterum, Lugd.

IV. Centaurium lateum pusillum.

Centaurium lateum novum, Col.

GRATIOLA.

GRATIOLAE sive Gratia Dei nomen, recentior astatribuit, propter singulares vires, tam per superiora, quam per inferiora humores expurgandi, & recentia vulnera consolidandi: Hæc veteribus indicta videtur, quoniam

quàmvis aliqui Papaver spumeum Dioscoridis l. 4. c. 67. alii Eupatorium Mesue esse velint. Centaurida alii faciunt, nec male cum Centauri minoris species esse videatur: & inter spurias Centauri minoris appellationes, Helleborines & Multiradicis appellationes exstant, quæ Gratiola competere videntur, cum Hellebori modo purget, & radicibus complurimis firmetur. Sunt qui Perficariam minorem apud Sytaticum credant.

Gratiola centauroides.

Gratiola, Matth. Dod. ut: Ges. hor. Ad. Lob. Lug. Cast. Cam. Tab. Ger.

Gratia Dei, Lac. altera, Cæf.

Gratia Dei, cuius semen Gelbenech, papaver spumeum fortè, Ang.

Limnesium sive Centauroides, Cord. hist.

Eupatorium Mesue, Cord. schol.

Gratiola sive Centaurium aquaticum, fortè Polemonium palustre amarum Hippocrati veterinario, Gescol.

Gratiola vulgo dicta, quæ quibusdam verius Hylsopum vulgare censetur, Col.

Gratiola flore albo & Gratia Dei, Eyst.

Flos communiter purpurascens, aliquando albus, rarius luteus: folia minus magisve crenata.

H Y P E R I C U M.

Y Περικόν οἱ δὲ Ἀνδροσαμῶν, οἱ δὲ νόβιον, οἱ δὲ χαμῆνις. quoniam semen odore pineam resinam imitetur, Dioscoridis l. 3. c. 171. Et Plinio l. 26. c. 8. Hypericon quod alii Chamapityn, alii Corion appellant. Perso-rata vulgo, quod folia Soli objecta innumeris foraminibus scætere videatur: hinc & porosa quibusdam.

Genera: Dioscorides, præter vulgatum Hypericum & alterum sequenti capite exhibet, quod ἄστυρον, οἱ ἀστυροῦδες, οἱ ἀνδροσαμῶν dicitur, hypericigenus esse magnitudine distans, cum majus & fruticosus sit: & Androsamon dicit, quod fructus, qui resinosi odoris est, attritu digiti veluti cruententur. Et sequenti capite Ἀνδροσαμῶν οἱ Διονυσῆδα, οἱ δὲ Ἄστυρον, ab Hyperico & Ascyro differt, &c. Plinio l. c. & l. 26. cap. 15. duplex est Hypericum: aliud oleraceo frutice tenui, cubitali, rubente &c. Aliud quod Corin appellatur folio Tamaricis &c. Eid. l. 27. c. 5. Ascyrum sive Ascyroides Hyperici genus est, cuius coma trita veluti cruentant: qua de causa quidam hanc Androsamon vocare. Idem. c. 4.

I. Hypericum vulgare.

Hypericum, Brunf. Matth. Fuch. Ang. Tur. Lac.

Lon. Dod. Ad. Lob. Cæf. Lugd. Cast. Cam. Tab.

Ger. Eyst. *℞. pulcherrimum. L. 1105*

Herba perforata, & Hypericum vulgare, Trag.

Ascyron, Dod. gal. Cord. in Diosc.

Androsamon minus, Gescol.

Apud Dioscoridem inter Rutas sylvestres (cum ipsius species credatur) hujus descriptio etiam legitur.

Foliis modo latioribus, modo angustis variat, quod Tragus duabus figuris expressit: caules quoque ejus quod in humentibus provent, quadrati sunt, alibi verò rotundi. Hujus etiam minor species caule quadrangulo, foliis non perforatis. *℞. quadrangulatum. L. 1104*

II. Hypericum numulariæ folio: quod in Prodromo describitur. *℞. numulariæ. L. 1107*

III. Hypericum folio brevioris.

Hypericum Syriacum & Alexandrinum, Lob.

Hypericum Syriacum, Lugd. Ger.

Hypericum Alexandrinum, Tab.

IV. Hypericum minus erectum.

Hypericum pulchrum vel quartum, Trag.

Androsamum, Lon. *℞. pulcherrimum. L. 1106*

an Hyperici minor species, Thal.

Hoc cum utriculis circa caulem reperitur.

V. Hypericum minus-supinum, vel supinum glabrum. *℞. humilissimum. L. 1105*

Hypericum exiguum & primum, Trag.

Hypericum minus, Gescol. Dod.

Hypericum minimum supinum Septentrionale, Lob.

Hypericum supinum tertium minimum, Clus. hist.

Ascyro adpinxit, Cam. ep.

Hoc interdum exiguum est, aliquando magno cespite serpit: hoc Lobelius in obs. illud, in iconibus expressit.

VI. Hypericum supinum tomentosum majus vel Hispanicum. *℞. tomentosum. L. 1106*

Hypericum supinum, Clus. hisp. tomentosum

Hispanicum, Eid. hist.

Hypericum minimum supinum Septentrionale, Lob. obl. ico.

Hypericum humi stratum, Lugd.

Ruta sylvestris Dioscoridis, Johanni Placæ, quæ

à Ruellio inter notha rejecta.

VII. Hypericum supinum tomentosum minus, vel Montpellieracum. *℞. Montpellieracum. L. 1106*

Hypericum supinum, Dod.

Hypericum alterum tomentosum, Ad.
 Hypericum tomentosum, Lob. Lugd. Tab. Ger.
 Hypericum tomentosum secundum, Clus. hist.
 Androsæmum album Dalechampii, Lug.¹
 Lobelius cum priore idem dicit: at Cusius negat idem esse.

Hypericum Ascyron dictum.

I. Ascyrum supinum villosum palustre.
 Ascyrum supinum *iradus*, Clus. hist. ap. alt. au-
 ctario. *Hypericum elodii. L. 1106*

II. Ascyrum, sive Hypericum bifolium gla-
 brum non perforatum. *Hypericum montanum*
 Hypericum in dumetis nascens primum, Trag.
 Ascyrum, Matth. ep.
 Androsæmon, Matth. fol. Fuch. Tur. Lac. Cord.
 in Dioc. Cast. Ges. col. (& Ascyroides) Cast.
 Hypericum aliud, Dod. gal.
 Androsæmon Campoclarensis, Col.

III. Ascyrum magno flore: in Prod. descri-
 bitur. *Hypericum ad. pro. L. 1102*

IV. Androsæmon hirsutum.
 Hypericum in dumetis nascens 2. Trag.
 Androsæmon, Matth. ep. *Hypericum montanum*
 Ascyrum, Matth. Fuch. Ang. Tur. Lac. Ges. col.
 Dod. Ad. Lob. Lugd. Cast. Thal. Cam. Cæs.
 Hypericum, Dod. gal.
 Androsæmon alterum hirsutum, Col.

V. Androsæmon alterum foliis Hyperici, quod
 aliquibus Hypericoides.
 Androsæmum magnum, Ad.
 Androsæmon, Lob.
 Ruta syl. Hypericoides, Dod.

VI. Androsæmon perfoliatum & perforatum.
 Androsæmon alterum Apulum, Col.

VII. Androsæmon maximum frutescens.
 Androsæmum, Dod. ut: Ges. hor. Lugd. Cæs. ma-
 jus, Cam. *Hypericum androsæmum*
 Androsæmum aliud, Lugd. *L. 1102*
 Clymenum, Ang. Ges. hor. Cast. ico.
 Clymenum Italarum, Ad. Lob. Ger.
 Siciliana, Ges. hor. Col. Eyst.
 Herba Siciliana, Tab.

Androsæmon Diosc. Galeni & Plin. & Centeria
 Theophrasti, Cæs. salpino.

Clymenon Plinii l. 25. c. 7. Anguillaræ, quod po-
 terit Perilymenum Dioscoridis est.

IX. Androsæmum foetidum, capitalis lon-
 gissimis filamentis donatis. *Hypericum*
 Tragium Creticum, Bellon. *hacimum L. 1103*

Tragium, Belli ep. 3. ad Clus. legitimum, Ponz.
 Androsæmum minus, Cam.
 Ascyrum legitimum, vulgo *ayduso*. Belli ep. 1.
 ad Clusium.
 Androsæmum foetidum seu tragodes, Eyst.

C O R I S.

KOPIΣ quod aliqui Hypericum vocant, Dioscoridi l. 3. c. 74. frutex est folio Erica: Et Plinio l. 26. c. 8. et
 aliud Hypericum quod alii Corin appellant folio amaricis.

I. Coris lutea.
 Coris, Matth. Ges. hor. Lac. Lob. Lon. Cæs. Lugd.
 Cast. Cam. Tab. *Hypericum coris. L. 1107*
 Coris Marchioli, Ad.
 Coris legitima Ericæ similis, Belli ep. 1. ad Clus.

Coris legitima Dioscoridis, Ponz.

II. Coris cærulea maritima.

Coris Montepeliaca, Ad. Lob. Cam. Tab.

Coris quorundam, Clus. hisp. & hist.

Flore est cæruleo, rarissime rubro.

S Y M P H Y T U M P E T R Æ U M.

ΣΥΜΦΥΤΟΝ ΠΕΤΡΑΙΟΝ in petris nascitur, ramulis Origano similibus, foliis Thymi, &c. Dio-
 scoridi l. 4. c. 9. Alum nos vocamus, Græci Symphytum petræum: nascitur in petris, ideo petræum cognomi-
 natum, &c: Plinius l. 27. c. 6.

Symphytum petræum foliis Thymi.
 Symphytum petræum, Matt. Lac. Lon. Lug. Tab.
 Symphytum petræum Matthiolo creditur, Ad.
 Symphytum petræum Matthioli, ad Coridem

Gallicam plurimum accedere videtur, Clus. hist.
 Hoc ex agro Goritensi, ubi & Matthioli nota-
 vit, à Doct. Agerio accepimus: quod à Coride
 Montepeliaca diversum est.

P O L Y G O N U M.

ΠΟΛΥΓΟΝΟΝ Dioscoridi l. 4. c. 4. à copiosis geniculis quibus caules cinguntur, dictum. Plinio l. 27. c. 12.
 Polygonon Græci vocant, quam nos Sanguinariam,

Genera duo Dioscoridi, mas & semina, de qua inter Equiseti species: mas, à seminibus sub singulis foliis surgentibus, flos ei candidus, aut puniceus. Plinius l.c. qui plura genera Polygoni faciunt, hanc rem intelligi volunt, appellariq; à multitudine seminis, aut densitate fructicis Calligonon. Alii Polygonaton, à frequentia intercellulorum, &c. ubi quatuor genera recensentur: primum est Polygonum vulgare: alterum Herniaria: tertium Polygonum saxina Dioscoridis: quartum quibusdam Casia lignea Montspeliensium videtur: sed rectius tribuitur ei planta, quam Polygoni nomine Clusius proposuit.

Polygonum majus.

I. Polygonum latifolium.
Herba proterpinaca (à terpendo) Apulejo.
Centummodia, Brunf.
Polygonon, sive Polygonaron & Corrigiola, Eric. Cord. 1: *Polygonum arculare* ^{huic. dicit.}
Polygonum masculum, Trag. Lac.
Polygonum mas, Matth. Fuch. Dod. ut: Ang. Cord. in Diosc. (& Sanguinalis mascula à cohibedo sanguine) Gesl. hor. Cæf. Thal. Lug. Cast.
Polygonum primum, Tur. vulgare, Cam.
Polygonum mas vulgare (Sanguinaria, Centummodia) Ad. Lob. Ger.
Polygonum majus, Lon. Tab.

Aliud flore est candido, aliud ex purpura candicante, vel rubente.

II. Polygonum oblongo angusto folio.
Polygonum tertium, Tab. 11: *P. arculare* ^{l. v. 3} ^{huic. dicit.}
III. Polygonum brevi angustoque folio.
Polygonum iecundum, Tab. 11: *Polygonum arculare* ^{huic. dicit.}
Polygonum mas minus, Ger.
an Polygonum masculum fruticosum, Thal.

IV. Polygonum saxatile: quod L. in Prodomo.

V. Polygonum maritimum latifolium.
Polygonum marinum maximum, Ad. Lob. ico.
Polygonum marinum, Lob. ob. Cam. ep. & hor.
Polygonum marinum prius Dalechampii, Lugd.
Polygonum tertium in maritimis, Cæf.

Flosculus est purpurascens, est & albis.
VI. Polygonum maritimum angustifolium.
Polygonum marinum alterum Dalechampii, Lug.

Polygonum minus.

I. Polygonum cocciferum: & Cam. ep.
Radicibus coccom adnascitur elegantissimo colore commendatum.

II. Polygonum angustissimo & acuto vel gramineo folio minus repens.
Polygonum, Germanis Knawel/ Trag.
Polygonon 3. Dod. gal. exiguum, Eid. fol.
Saxifraga Anglica, Ad. Lob. ico. Lugd.
Polygonum minus seu femina, Lon.
Polycarpon à seminis copia, Lugd.

v = Polygonum maritimum. l. huic. dicit.

Polygonum minus polycarpon, Tab.
Polygonum selinoides sive Knawel, Ger.
Varietas magna in hac planta observatur.
III. Polygonum gramineo folio majus erectum.

Polygonum minus alterum, Tab.
Anthyllis Valentina Clusii, Ger. ico.
IV. Polygonum angustissimum folio affinis.
Hæmorrhoidalis, quæ ad Caryophylleorum syl. classem referri debet, Clus. hist. ap. alt. ad l. 6.
Hæmorrhoidalis Aldroandi nomine, quæ à sanguine sistendo nomen habeat, ex Italia, circa Ravennam natam (etiam ex Valesia) accepimus.

V. Polygonum minus candicans.
Polygonum montanum minimum niveum & sericetum, Ad. Lugd. ^{huic. dicit.}
Polygonum montanum niveum minimum, Lob.
Poronchia Hispanica, Clus. hisp. & hist.
Polygoni Hispanici genus, Lugd.
Polygonum montanum, Tab. Ger.
an Herba Turca montana, Cæf.

Variat ratione ætatis, nam adulta paleaceas membranulas niveas habet, quemadmodum Adv. & Lugd. pinguit: planta novella non item, sicut Clus. & Lob. proposuere: Sic in Belgio nata multum de candore suo remittit.

VI. Polygonum montanum vermiculata foliis.
Vermiculata montana nova, Col.

VII. Polygonum Creticum Thymi folio: quod L. in Prodomo. ^{huic. dicit.}
VIII. Polygonum littoreum minus flosculus spadiceo albicanribus: quod 3. in Prodomo. ^{huic. dicit.}

IX. Polygonum minus tenuifolium: quod 4. in Prodomo.

X. Polygonum maritimum minus foliolis Serpilli. ^{huic. dicit.}
Polygonum alterum pusillo vermiculato Serpilli folio, Ad. Lob. ico.

Polygonum alterum Serpilli folio, Lugd.

XI. Polygonum minus, seu Millegrana major. Empetrum, Trag. Lon.

Polygonum minus, Matth. Cast.

Epipactis, Ang.
Millegrana, Cord. hist.
Herba cancri minor, Cord. sch.
Herniaria, Gel. hor. col. Dod. Lug. (cui & Lithon-
tribon ab effectu) Thal. Cam. Tab. Ger.
Herniaria multigrana serpillifolia, Ad.
Herba Turca, Lob. Cæf.
Polygoni genus Herniaria appellata, Cluf. hist.
Hoc duplex est: aliud glabrum, aliud hirsu-
tum. Est etiam Herniaria fruticosa viciculis li-

gnosis, foliolis oblongiusculis, brevis, densissi-
mus.

XII. Polygonum minus lentifolium: quod
4 in Prodomo.

XIII. Polygonum minimum, sive Millegra-
na minima. *XIII. Linum Radicis, l. n. d. d. d.*
Millegrana minima, Lob. ico.
Herniaria altera, Thal.

XIV. Herba ad rupturas utilis Monardis &
ex eo Lugdunensis historiae, quid est?

ANTHYLLIS.

AΝΘΥΛΛΙΣ Dioscoridi l. 3. c. 133. duplex est: altera foliis lenti similibus, mollibus: altera foliis Ajuga, de
qua inter Chamæpitydes actum. Plinius l. 26. c. 8. illam Anthyllion vocat.

I. Anthyllis maritima Chamæfyca similis.
Anthyllis marina Narbonentium altera, Chamæ-
fyces facie, Ad. Lob. ico. Lugd.
Huic similis aut eadem est.
Anthyllis Valentina, Cluf. hisp. & hist. Lob. Lugd.
Peplion sive Peplis, Dod.
Chamæfyce Dalechampii, Lugd.

II. Anthyllis maritima lentifolia.
Anthyllis prior lentifolia maritima Peplios effi-
gie, Ad. Lob. ico.
Anthyllis prima, Cast.

Anthyllis Portlandiæ lentifolia Penz., Lugd.
III. Anthyllis maritima Alsinifolia.
Paronychia altera, Matth. Lugd.

Paronychia, Ang. Tab.

Gramen secundum Plinii, Ang.

Anthyllis marina incana alsinifolia Narbonen-
sium, Ad. Lob. ico. Lugd.

Centumgrana, Cæf.

11αουρίαν Dioscoridi l. 4. c. 54. & Gramen se-
cundum Plinii l. 24. c. 19. Anguillara creditit.

Variat foliis modo subrotundis, modo oblongis.

IV. Anthyllis Chamæpitydes frutescens.
Anthyllis altera Chamæpity similis, Cord. in
Diof. *Salsola fruticosa, l. 1. c. 324*
an Chamæpitys vermiculata, Ad. Lob. ico.
an Chamæpitys Diofcoridi Penz., Lugd.
an Anthylloides minor, Thal.

SEDUM.

AΨΕΨΩΝ Dioscoridi l. 4. c. 89. *δὲ τὸ εἶδος ἔσ' ὀβδαν*, quia folia perpetuo vireant: quare *Ἄψω*
nomen apud Theophrastum l. 1. hist. 16. Sempervivam Gaza vertit: cui hoc a natura ut semper humidum, vi-
rideat, durare valeat, eidem Theophrasto 7. hist. 14.

Genera Dioscoridi tria sunt: majus, parvum, & tertium, quod aliqui *Ἰσδοπέδου ἀγέλας*, ἢ *Ἰσδοπέδου*, Ro-
mani *Ἰλλεβραν* vocant: quorum priora duo resiferant, tertio vis est excaesaloria. Plinio l. 25. c. 13. Ai-
zoi duo genera: majus, quod aliqui Buphthalmion vocant, alii Zoophthalmion, alii Stergethron, quod amatoris conve-
nit: alii Hypogonon, quoniam in subgrundiis serè nascitur. Italis Sedum magnum, aut oculus, aut digitellus. Alter-
rum minusculum, quod Eribales vocant, alii Tritiales, quia ter floreat, alii Chrysothales, alii Isoetes: Sed alii Itali
Sedum, alii Aizoon utrumque, quoniam semper vireat: aliqui Sempervivum, &c. Huic similis quam Græci An-
drachnen agriam vocant: Itali Illecebran: hactenus Plinius secutus Dioscor. Sedum inquit Festus, alii Sadum appel-
lant, herbam quam Opilius Aurelius Sefuvium vocavi ait, eamq; in regulis ferri: hoc forte factum, quod nonnullis locis
plebis animos invaserit opinio, non ferri fulmine domum, in cujus tegulis Sedum vireat.

Sedum majus.

I. Sedum majus arborefcens flosculis candidis.
Aizoon magnū Dioscoridi, si caulis altitudo &
foliorum longitudo spectetur.
Sempervivum arborefcens, Matth. Cast.
Sedum majus verum, Gel. hor.
Sempervivum majus, Ang.

Sempervivū sive Sedum arborefcens majus, Dod.
Sedum arborefcens Græcum, Illyricum & An-
glicum, sive maritimum, Ad.

Sedum arborefcens majus Græcū, Lob. ico. Eysl.

Sempervivi majoris alterum genus, Cæf.

Sedum majus, Cluf. hisp. legitimum, Eid. hist.

Aizoon arborefcens, Lugd. Cam.

II. Sem-

Sempervivum arboreum, l. n. d. d. d.

II. Sempervivum arborefcens alterum, Matth.

Cast. Lugd. An diverfum à priore?

III. Sedum majus vulgare.

Aizoon magnum Dioscoridis, quoad postrema

Dioscoridis verba. 11 = Sempervivum herbaceum, L. m. d. d. d.

Sempervivum majus, Brunf. Matth. Ger.

Umbilici Veneris species altera, Ang.

Sedum majus, Fuch. Cord. in Dioscor. (& Vitalis major) Lac. Tab. magnum, Tur.

Sedum seu Sempervivum vulgare majus, Gef. hor.

Sempervivum primum, Lon. majus primum, Caf.

Sempervivum majus, Dod. gal. Lob. Cast.

Sempervivum majus alterum sive Jovis barba, Dod.

Sempervivum, sive Sedum majus crenatum Myrthifolium, Ad.

Sedum majus, Lugd. Cam.

Coryledon altera prima, sive Sedum majus vulgare, Cluf. hist.

Sedum vulgare, Eysf. 10 = Sempervivum herbaceum, L. m. d. d. d.

IV. Sedum majus montanum dentatis foliis.

Coryledon altera montana, Cluf. pan.

Coryledon altera secunda, Eid. hist.

Aizoon sive Sempervivum majus, Thal.

V. Sedum majus montanum dentatis foliis alterum.

Coryledon altera montana minor, Cluf. pan.

Coryledonis alterius altera species, Eid. hist.

VI. Sedum majus montanum foliis non dentatis, fl. rubentibus. Sempervivum montanum, L. m. d. d. d.

Coryledon altera Taurica, Cluf. pan.

Coryledon altera tertia, Eid. hist.

Sedum minus flore rubente, Eysf.

VII. Sedum Nicotianæ flore.

Sedum Malagascaricum, Cluf. exot. quid?

Sedum minus,

I. Sedum minus teretifolium album.

Sempervivum minus album, Brunf.

Sempervivum foemina, Eid.

Sedum minus primum, Trag. Cluf. hist. alterum.

Gef. hor. 1 = Sedum album, L. m. d. d. d.

Sempervivum minus, Matth. Ang. Cast. Caf.

Sedum minus, Lac. offic. Ger. minus foemina, Fuch.

Sedum foemina, Tur.

Crassula minor, Dod. gal.

Sempervivum quartum, Lon.

Tragus herba, Cord. in Diosc.

Vermicularis & Illecebra major, Ad. Lob. Lugd.

Vermicularis flore albo, Cam.

Aizoon minus foemina, Lugd.

Aizoi minoris species, Thal.

Sedum minus haematodes secundum, Tab.

II. Sedum minus teretifolium alterum.

Sempervivum tertium, Lon. S. rubens 8 6. 6. 19

Aizoon minus Matthioli, Lugd.

Sedum medium teretifolium, Ad. Lob. ico.

Sempervivum parvum, Lob.

Sedum minus alterum, Cluf. hist.

III. Sedum minus teretifolium luteum.

Sedi minoris 2. species, Trag. S. rubens 8 6. 6. 19

Sempervivum minus æstivum, Lob. Lugd.

Aizoon medium, Thal.

IV. Sedum minus folio circinato.

Aizoon dasiphylum, id est densifolium, Lugd.

Sedum minimum frigidum, Cluf. hisp.

Sedum minus septimum, Cluf. hist. 10 = Sedum dasiphylum, L. m. d. d. d.

V. Sedum minus luteum folio acuto.

Sedum minus, Tur. mas, Fuch. haematodes, Tab.

Gerar. 10 = Sedum reflexum, L. m. d. d. d.

Sempervivum minus, Dod. gal. primum, Eid. fol.

Aizoon haematoides, Lob. ico.

Aizoon minus, Lugd.

Sedum minus quintum, Cluf. hist.

VI. Sedum minus luteum ramulis reflexis,

Aizoon Scorpioides, Lob. ico. S. reflexum 8 6. 6. 19

Aizoon minus flore luteo inflexo, Cam.

Sedum minus quartum, vel Sedum minus Dioscoridis primum, Cluf. hist.

VII. Sedum arvense flore rubente: quod 9. in

Prodromo. S. rubens 8 6. 6. 19

IX. Sempervivum minus vermiculatum acre.

Aizoon tertium, Dioscoridis.

Portulaca tertia, Brunf. 10 = Sedum acu, L. m. d. d. d.

Sedum minus tertium & Vermicularis, Trag.

Sempervivum minimum sive 3. Matth. Cast.

Gramen 3. Plinii & Sempervivum 3. Ang.

Illecebra sive Sempervivum 3. Dod. ut:

Sedi tertium genus, Fuch. Lac. Tur.

Aizoon minus, quod male pro Vermiculari accipitur, Cord. in Diosc.

Aizoon acre, Cord. hist.

Sedum tertium Dioscoridis, Gef. hor.

Sempervivum tertium, desc. at 2. icon. Lon.

Sedum minimum, Illecebra, Sedi tertium genus non sempervirens, Ad.

Sempervivum minimum sive Illecebra, Lob.

Sempervivum tertium minimum alterum, Caf.

Sempervivum tertium minimum alterum, Caf.

Aizoon minus fervidi gustus, Thal.
Aizoon minimum repens, tertium Diosc. Lugd.
Sedum minimum, Tab.
Vermicularis five Illecebra, Ger.

Sedum minus octavum causticum, Clus. hist.

Sedum minus seu minimum causticum, Eyf.

Aizoï facie planta quæ Dactylon 2. vel 3. Colum.

IX. Sempervivum minus vermiculatum infipidum. *ix = Sedum zovangulæ, l. m. det.*

Aizoon minimum, Cord. hist.

Sempervivum tertium minimum, Cæs.

Aizoon minus & Vermicularis infipida, Thal.

Sedum minus, seu Vermicularis infipida, Eyf.

A priori non solum gustu differt, sed etiam foliolis magis teretibus & tenuibus: floribus est utraque luteis, rarius albis.

X. Sedum minus fruticosum.

Sedum minimum arborescens vermiculatū, Lob.

Lugd. *Reaumuria vermiculata, l. 1754*
an Polygonum masculum fruticosum, Thal.

XI. Sedum minus fruticosum alterum.

Vermiculatæ fruticis varietas major, Lob.

Vermiculatæ fruticis major, Lugd.

Casîa lignea similis frutex tertius, Cæs.

An sit Chamæpitys altera Dioscoridis dubitant, Lobelius & Lugdun. hist. Selaginem Plinii Cæsalpinus suspicatur, & quibusdam Sempervivum maritimum, aut Vermiculariam arborescentem dicit.

XII. Sedum Portlandicū, Ad. Lob. ico. quid?

Sedum saxatile & alpinum.

I. Sedum alpinum Saxifragæ albæ flore, vel grandiflorum. *l = Saxifraga hirsuta, l. m. det.*

Sedum minimum tertium, Lob. Lugd.

Sedum ferratum, Dod. quoad ico.

an Sedum alpinum quartum, Col. part. 2.

II. Sedum alpinum album foliolis compactis.

Sedi aut Phylli genus stocculis albis, Ges. fra.

Sedum alpinum tertium, Clus. pan.

Sedum minus nonū, five alpinum tertiu, Eid. hist.

III. Sedum alpinū hirsutum lacteo flore, hist.

Sedum alpinum quartum, Clus. pan.

Sedum minus decimum, five alpinum quartum,

Eid. hist. *Androsace velosa, l. 1754*

jasne montana, Lugd.

IV. Sedum alpinū gramineo folio lacteo flore.

Sedum alpinum quintum, Clus. pan. *Androsace lactea, l. 1754*

Sedum minus undecimum, alpinum 5. Eid. hist.

V. Sedum alpinum flore pallido.

Sedum alpinum primum, Clus. pan.

v = Saxifraga aizoides, l. m. det.

Sedum minus sextū, five alpinum primū, Eid. hist.

VI. Sedum alpinum angustissimo folio, flore carneo. *Androsace carnea, l. 1754*

Sedum alpinum secundum, Colum. par. 2.

VII. Sedum alpinum exiguis foliis. *Androsace*

Sedum alpinum primum, Colum. part. 2. *Androsace*

IX. Sedum saxatile hirsutum purpureum: quod 5. in Prodromo.

X. Sedum saxatile atrorubentibus floribus: quod 6. in Prodromo. *ix = Sedum atratum, l. m. det.*

X. Sedum saxatile variegato flore: quod 7. in Prodromo.

XI. Sedum alpinum hirsutum luteum.

Sedum saxatile foliis margine piloso, Ges. hor.

Phyllon thelygonon, Dalech. in Dioscor.

Phyllon arrhenogonon Dalechampii, Lugd.

Sedum petræum montanum, Ad. Lob. ico.

Sedum alpinum sextum, Clus. pan. *Androsace*

Sedum minus duodecimū, alpinum 6. Clus. hist.

Leucoion luteum aizoides montanū, Colum. p. 2.

XII. Sedum alpinum foliis crenatis asperis:

quod 8. in Prodromo. *xii = Saxifraga aspera, l. m. det.*

an Sedum ejus folia marginibus asperis brachiis piscium referunt, Ges. hor.

XIII. Sedum alpinū floribus luteis maculosis.

Sedi minoris genus stocculis luteis vel croceis maculosis, Ges. fra. *xiii = Saxifraga hirculæ, l. m. det.*

XIV. Sedum alpinum rubro magno flore.

Aizoon montanum, Lugd. *xiv = Saxifraga montanum, l. m. det.*

XV. Sedum montanum tomentosum.

Sempervivum rubrum montanum *xv = Saxifraga tomentosum, l. m. det.*

XVI. Sedum alpinum ericoides purpurascens:

quod 3. in Prodromo. *xvi = Saxifraga ericoidea, l. m. det.*

XVII. Sedum alpinum ericoides cæruleum:

quod 4. in Prodromo.

Sedum foliis laciniatis.

I. Sedum alpinum trifido folio.

Sedum septimum, vel alpinum Ajugæ folio,

Clus. pan. *j = Saxifraga hypnoides, l. m. det.*

Sedum minus decimum tertium, Eid. hist.

II. Sedum tridactylites alpinum majus albū.

Alfine tridactylites alpina, in Phytop.

Saxifraga alba petraea, Pona. *Saxifraga petraea, l. 1754*

III. Sedum tridactylites alpinum pallidū luteum.

IV. Sedum tridactylites alpinum caule folio-

so: hæc tria in Prodromo sub Sedo i. describuntur.

V. Sedum tridactylites alpinum minus: quod

2. in Prodromo.

iv = Saxifraga petraea, l. m. det.

v = " cæspitosa, l. m. det.

iv = Saxifraga cæspitosa, l. 1754

iv = Saxifraga cæspitosa, l. 1754

iv = Saxifraga cæspitosa, l. 1754

iv = Saxifraga cæspitosa, l. 1754

iv = Saxifraga cæspitosa, l. 1754

Sedo alpino tertio similis altera, Colum. par. 2.

VI. Sedum tridactylites tectorum.

Hendeltraut / Trag.

Paronychia altera, Dodon. rutaceo folio, Ad.

Lob. Lugd. Ger.

Umbilici species quibusdam, Cæf.

Dactylioborana alterum, Thal.

Alfine petraea rubra, & Paronychia tertia, Tabern. v. = Saxifraga tridactylites, L. melle. dict.

Paronychia laciniata, Ger.

Sedum palustre.

I. Sedum palustre subhirsutum purpureum.

Sedi minoris quarta species, Trag.

Sedum palustre secundum, Cluf. pan.

Sedum minus tertium, sive palustre, Eid. hist.

Aizoon palustre, Cam. v. = Sedum villosum, L. melle. dict.

Sedum palustre fl. incarnato, Eyst.

Hujus species est altera major & candidior: altera minor & rubicundior, seu mas & foemina: flos purpurascens aut carnei coloris.

COTYLEDON seu UMBILICUS VENERIS.

KΟΤΤΑΗΔΩΝ Dioscorides lib. 4. cap. 92. Sedo subjungit, quod ipsi & οκτανειον & νεφελιον dicitur: quod à figura folii Acetabulo simili nomen accepit: hinc Latini, Acetabulum & Umbilicus Veneris. Plinio lib. 25 cap. 13. Cotyledon.

Genera duo sunt Dioscoridi: alterum folio acetabuli instar orbiculato & concavo, ita tamen ut cavum id aciem prope fugiat: alterum latioribus foliis, usq; pinguibus, ac ceu lingulas referentibus, densis & confertis circa radicem, & velut oculum in medio constituentibus, &c. Et Plinio, alterum folio est pingui & concavo ut coxendices: aliud sordidus foliis, latioribus, densioribusq; circa radicem velut oculum cingentibus, &c.

I. Cotyledon major.

Umbilicus Veneris, Matthiol. Lac. Tur. Lob. ico.

Cæf. Cast. Lugd. Tab. Ger. major, Lon.

Umbilici Veneris species prima, Ang.

Cotyledon, Dod. ut: Ad. Lob.

Cotyledon sive Umbilicus Veneris, Cluf. hisp. & histor. C. luteo-rosea L. 115

II. Cotyledon media foliis subrotundis.

Umbilicus Veneris alter, Matth. Lac.

Cotyledon altera, Dod. ut: Cluf. pan. Lugd.

Cotyledon altera quarta, Cluf. hist.

Phyllum thelegonum Dalechampii, Lugd. sive

Lichen primum Plinii & sempervivum montanum. v. = Saxifraga acetabulum, L. v. 12. melle. dict.

III. Cotyledon media foliis oblongis ferratis. v. = Saxifraga acetabulum, L. v. 12. melle. dict.

Onobletum Hippocratis, Ang.

Aizoon ferratum, Cord. hist. Thal. cui & Crassula ferrata.

Cotyledon minus sedi folio, Ad. Lob.

Umbilicus Veneris, Lob. ico. minor, Lon. Tabern.

Ger.

Phyllon primum, Cæf.

Palmaria, Tabern. talis antequam caulem producat.

Cotyledon minus, Eyst.

IV. Cotyledon media subhirsuta floribus punctatis.

Sedum foliis minoribus albicantibus ferratis, Gef. hort.

Cotyledon minus montanum alterum, Lob. ico.

Cotyledon altera Etscheriana, Cluf. pan.

Cotyledon altera quinta, Cluf. hist.

V. Cotyledon minor foliis subrotundis ferratis in Prodomo describitur. v. = Saxifraga acetabulum, L. v. 12. melle. dict.

VI. Cotyledon stellata. v. = Sedum acetabulum, L. melle. dict.

Aizoon peregrinum, Cam.

Sempervivum tertium, Colum.

A L O E.

AΛΟΗΝ Græci, Latini & officina pariter, Aloën tum herbam ipsam, tum & ejus succum densatum appellant, dicitur & stirps Αλωε 1109. quod nō modo in terra, sed & extra eam vivat. Aloë autem dicta videtur, quia maritimus gaudet. A recentioribus Sempervivum & Sempervivum marinum, quod Sempervivi modo diu daret, appellatur: Sedum amarum Columelle: & quia ejus succus amarus est, idcirco & Gentianam, que amarissima est, Aloën Gallicam Apulejus nominavit. De Aloë Dioscorides l. 3. c. 25. quod solum habeat Scilla similitudine, crassum, pingue, in rotunditate modicè latum, retrosum pandum: utrinque spinulis raris & brevibus, &c. & Plinius lib. 27. cap. 4.

I. Aloë vulgaris.

Aloë, Trag. Matthiol. Fuch. Ang. Dod. ut: Cord. Lac. Tur. Gef. hor. Lon. Rauwolf. (quæ in Rama judææ copiosa) Ad. Lob. Cef. Cast. Garz. Cluf. hist. Eystett. *Aloë vera. l. 457*

Aloë communis, Cam.

Aloë Dioscoridis, Col.

Aloë in insula Socotra, par. 2. Ind. or. c. 6.

Aloë five Sempervivum, Arab. Sebar, Arca, Catecomor, Linc. par. 4. Ind. or. c. 38. & fig. 19.

Azaar five Sempervivum quo campi pleni, par. 4. Ind. or.

II. Aloë folio in oblongum aculeum abeunte.

Aloë Americana, Dodon. Cluf. hist. & hist. Cast. Cam. Lugd. Tab. Eyst. *Aloë americana. l. 451*

Aloë in Pisano vireto, Ad.

Aloë folio mucronato, Lob. Ger.

Aloë, Acoftæ.

Aloë alterum genus, Cæf.

Allagacy Indis, Fil y agulla, id est filum & acus Hispanis, cujus spinæ venenatæ, Frag.

Aloë spinosa five Americana, Cam. America planta Aloës facie, Colum.

Manguey Mexiocanum, alio nomine Metl, Linc. par. 4. Ind. or. fig. 19.

Manguey arbor, ex qua parantur aquæ, vina, oleum, acetum, mel, syrapi, fida, acus, & res aliæ infinitæ, in nova Hispania, quarum plerumque in am domibus suis, ad vitæ sustentationem consistam, colunt, &c. par. 9. Ind. occid. l. 4. c. 23.

Ex foliis succus dulcis elicitur: & iisdem cõtulis & maceratis linum extrahitur, ex quo Indilinea candidissima textunt.

III. Aloë monstrosa Avinionî nata: de qua in Prodromo, & ad Cluf. cur. post.

IV. Aloë palustris.

Stratiotes potamios, Dod. gal.

Planta foliis Aloës, quæ Stratiotes non est, Anguil. *Stratiotes alba. l. 354*

Sedum aquatile, Dod. fol.

Stratiotes five Militaris aizoides, Ad. Lob.

Stratiotes aquatica, Lugd.

SECTIO SEXTA.

RADIX RHODIA; TELEPHIUM; SCORPIOLDES; PORTULACA; CEPÆA; CRITHMUM; KALI; TRAGUM; Tithymalus; Pityusa five Esula; Apios five Tithymalus tuberosus; Peplus five Esula rotunda; Peplus; Chamæsyce; Lathyris; Hipophaes.

RADIX RHODIA.

ΡΟΔΙΑ ΡΙΖΑ Dioscoridi lib. 4. cap. 45. sic dicta, quod contrita rosæ redoleat: hinc quibusdam *Rosea radix.*

Rhodia radix, Trag. Math. Ang. Dod. ut: Cord. histor. Gef. hor. Lac. Cluf. span. & hist. Lugd. Cast.

Cam. Ger. *Rhodia de rosea. l. 465*

Rhodia five rosea radix, Fuch. Ad. Lob.

Rosea radix, Lon. Tab.

Flos nunc pallefcētis, nūc rubefcentis coloris est.

TELEPHIUM.

ΤΕΛΕΦΙΟΝ Dioscoridi lib. 2. cap. 217. *Portulaca simile, alas binas in singulis foliorum geniculis habens, foliis cæruleis crassis, lentis atque carnosissis refertum, flore luteo aut candido, &c.* Et Plinio lib. 27. cap. 13. *Telephion & caule & foliis Portulacæ simile. Sic dictum volunt, quod ulceribus malignis ac deploratis, quibus Telephus Mysæ rex ab Achille vulneratus consenuit, (qua eam ob rem etiam Telephia vocantur) auxiliatur. Vulgo Fabaria, à foliorum cum faba similitudine: officinis Crassula major. Verum Coryledonis alterius descriptio Fabaria, potius quam Telephio, convenire Casalpino videtur: & sanè Telephium Dioscoridis non esse, cum ad folia ale non sint, consenuit.*

I. *Telephium vulgare.*
 Scrophularia media, vel tertia, Brunf.
 Fabaria, Matth. Guil. Lugd.
Telephium, Matth. Gei. hort. Lob. Taber. Cast.
 Cam. I = *Sedum Telephium*, L. ^{var. 2} _{med. dul.}
Telephium album, Fuch.
 Acetabulum alterum, Cord. in Dioscor. album,
 Fuch. ico.
Crassula major, Dod. gal. Cæs. Thal.
Anacampteros, Gef. hor.
Faba inversa, Eid. Ad Lob. ico.
Telephium alterum, sive *Crassula*, Dod.
Telephium vulgare, sive secundum, Clus. hist.
Crassula sive *Faba inversa*, Ger.
Cotyledon alterum Dioscoridis, Col.

Alii foliis crenatis & subrotundis, ut apud nos
 provenit, pingunt: alii oblongis & integris, ut
 Lob. Dod. & Clusius. Flore est communiter albo,
 est & luteo: reperitur etiam flore purpurascens &
 foliis rarioribus, & est
Telephium tertium purpurascens flore, Clus.
 histor.

Huc referendum id quod solo folio glauco cæ-
 tulo ève à vulgato differt, quod

Telephium glaucum verius, Lob. ob.

II. *Telephium purpureum majus.*
 Scrophularia seu *Portulaca major*, Trag.
Telephium purpurascens, Fuch. Lugd.
 Acetabulum purpureum alterum, Eid. ico.
Telephium floribus purpureis, Lob. ico. Lugd.
 Cam. ep. Tab. Ger. II = *Sedum Telephium*, L. ^{var. 3} _{med. dul.}
Telephium quintum purpureo flore, Clus. hist.
 Fabaria, Lon.
Crassula montana, Cæs.
Rapuntium umbellatum, Colum. part. 2.

Hoc foliis est longioribus & profundius crenatis:
 naps aliquando paucioribus, aliquando pluri-
 bus, quod posterius

Telephium quartum est, Clus. hist.

III. *Telephium purpureum minus*: in Pro-
 dromo descriptum. III = *Sedum Telephium*, L. ^{var. 4} _{med. dul.}

IV. *Telephium latifolium peregrinum.*

Telephium Hispanicum, Clus. hisp. Lugd. Tab.

Telephium primum, Dodon. 1. sive *Hispanicum*,
 Clus. hist. IV = *Sedum Telephium*, L. ^{var. 5} _{med. dul.}

Telephium seu Crassula major Hispanica, Lob.

Crassula major Hispanica, Ger.

Floribus est albis, etiam rubris.

Huc simile, modo idem non sit,

Telephium Austriacum, Clus. hisp. & hist.

V. *Telephium repens folio deciduo.*

Telephium minus repens tempervirens, Lob.
 Lugd. Cam. V = *Sedum Anacampteros*, L. ^{med. dul.}

Cepæa Pancii, Clus. hisp. & hist. Cam.

Telephium tertium, Dod. sextum, Clus. hist. fortè
 Dioscoridis.

Telephium minus, Tab.

Telephium tempervirens, Ger.

VI. *Telephium repens folio non deciduo.*

Telephium Imperati in sua hist. Cam. ^{Imperati. L. 37}

Telephium 7. sive legitimum Imperati, Clus. hist.

VII. *Telephium Dioscoridis*, seu *Scorpioides*
 ob siliquarum similitudinem.

Scorpioides, Matth. Ang. Lac. Cast. Ad. Lob. Lon.

Scorpioides Matthioli, Dod. ut. Gef. hort. Lugd.

Cam. ^{Portulaca scorpioides. L. 1009}

Lunaria burisla aliquibus, Ang. Gef. hor.

Telephyllon Cratææ, Ang.

Telephium veterum verum, Guil.

Telephium, herba amoris, Cæs.

SCORPIOIDES.

ΣΚΟΡΠΙΟΕΙΔΕΣ Dioscoridi l. 4. c. 195. quod semen habeat ad similitudinem cauda Scorpionis, & quod
 Scorpionum ictibus presentaneo sit auxilio: & Plinio l. 22. c. 15. cui Scorpius dicitur: quod Clymenum Dio-
 scoridis esse, Cæsalpinus & Columna volunt.

I. *Scorpioides Bupleuri folio.*

Scorpioides, Dodon. gal. Gef. hort. Lugd. prior.

Dodon. fol. *Scorpioides eulecæ*. L. 97. 1050

Scorpioides repens bupleuri folio, Ad. Lob.

Scorpioides bupleuri folio, Cam. Tab. Ger.

Leporis auricula vulgo, Cæs.

Catananæ quorundam, Cam.

Clymenos Dioscoridis, Colum.

II. *Scorpioides Portulacæ folio.* ^{omittitur scorpioides}

III. *Scorpioides montanum*, Lugd. quid?

PORTULACA

ΑΝΔΡΑΧΝΗ dicitur ipsa *Portulaca Dioscoridi* lib. 2. cap. 150. cui generæ duo, *Andrachne*, & *Andrachne streptis*, quæ solus est prioris crassioribus atque densis, in petrosis & asitur: aliquando in hor-
 tis solis olea, sed minoribus multè, verum pluribus & teneris: cauliculis rubicundis, frequentibus, in terram
 incli-

inclinat. &c. At Theophrastus $\Lambda\delta\epsilon\alpha\gamma\gamma\omega\iota\omega\iota$ herbam i. caus. plant. 10. & 4. ejusdem 3. exhibet: dein $\text{Av}\delta\alpha\gamma\lambda\omega$ arborem i. hist. 8. & 15. 4. hist. 4. Portulacam Gaza reddit. Verum Plinius l. 6. c. 20. scribit, Portulacam quam Peplion vocant, non multum sativa efficacior esse: ubi Portulacam cum Peplio herba diversissima confundit: causa erroris quod aliqui Peplion, portulacam agrestem vocarint: confundit quin etiam vires sylvestris cum sativa Portulacæ viribus.

I. Portulaca latifolia, seu sativa.

Portulaca hortensis, Brunf. dei. Trag. Fuch. Dodon. gal. = $\rho\alpha\lambda\upsilon\tau\alpha\kappa\alpha$ $\delta\epsilon\alpha\gamma\gamma\omega\iota\omega\iota$, l. vni. fo. mille. diet.
Portulaca domestica, Matth. Ad. Lob. Cast. Tab. Ger.

Portulaca, Tur. Cord. in Diosc. Lon. sativa, Ang. ($\rho\alpha\lambda\upsilon\tau\alpha\kappa\alpha$ in Græcia) Cord. hist. Dod. gal. Lugd. Eystett.

Portulaca major, Cam. hortensis, Gef. hor.
Portulaca latioribus foliis, Cæf.

II. Portulaca angustifolia sive sylvestris.

II = $\rho\alpha\lambda\upsilon\tau\alpha\kappa\alpha$ $\delta\epsilon\alpha\gamma\gamma\omega\iota\omega\iota$, l. vni. mille. diet.

C E P Æ A.

$\text{KH}\Pi\text{A}\Gamma\text{A}$ Dioscoridi l. 3. c. 168. Portulacæ similis est.

Cepæa, Matth. Ang. Lac. Lon. ico. Ad. Lob. Matth. Cast. Cæf. Tab. Clus. hist.

= Sechum cepæa , l. vni. mille. diet.

Portulaca sylvestris, Trag. Matthiol. Ang. Fuch. Dod. ut. Ad. Lob. Lugd. Cast. Ger.

Portulaca, Lac. arvensis, Tab.

Portulaca spontè nascens, Cord. hist.

Portulaca minor, Gef. hor. Cam.

Portulaca angustioribus foliis, Cæf.

Cepæa, Cord. in Diosc. Lon. def.

III. Portulaca arvensis.

Portulaca exigua, Cam.

IV. Portulaca aquatica, Thalii, quid?

V. Portulaca marina, Tab. Ger. quid?

Flosculis est albis, ex purpureo candicantibus, vel luteis.

C R I T H M U M.

KPIΘMON sive $\kappa\pi\tau\alpha\upsilon\sigma$ Dioscoridi lib. 2. c. 157. foliis pinguibus, albicantibus, portulacam referentibus, sed crassioribus, longioribus, salsoq. gustu, floribus candidis, &c. in muria servatur, cruda & cocta editur. Plinius lib. 21. cap. 15. Batin appellasse videtur, Batin marinam, & Batin hortensianam, quam aliqui Asperagum Gallicum vocant, sine ullis notis proponens: Batis etiam lib. 21. cap. 27. meminit, quæ alvum molliat, nec plura habet.

I. Crithmum, sive Foeniculum maritimum majus, odore Apii.

Baticulæ alterum genus ex Sicilia, Cæf.

II. Crithmum sive Foeniculum maritimum minus.

Crithmum 1. Matth.

Crithmum, Ang. (& herba S. Petri) Dodon. gal.

Cord. in Diosc. Lac. Tur. Lugd. Cast. Tab.

Crithmus, vulgo Creta seu Salsa marina, Gef. ap.

Crethamum marinum, Cord. hist.

Crithmum marinum, Gef. hor. Dod. Ger.

Foeniculum marinum, videtur verum Empetron, Rond. cap. de mem. læsa.

Foeniculum marinum, sive Empetrum, Ad. aut Calcifraga, Lob.

Batis, Gef. hor.

Baticula quasi parva Batis, Cæf.

Creta marina, Lon.

III. Crithmum maritimum flore Asteris Attici.

Crithmum tertium, Matth. Lugd. Cam.

an Anthillis major, Cord. ob. syl.

Anthillis prima, Dioscoridis, Cæf.

Crithmum Chrysanthemum, Dod. (Aster Atticus marinus quibusdam) Lugd. Tab. Ger.

Chrysanthemum litoreum, Ad. Lob.

IV. Crithmum maritimum spinosum.

Crithmum secundum, Matth. Cast.

Secacul, Ang. $\text{Sechum horta spinosa}$, l. vni. mille. diet.

Crithmum spinosum, Dod. Tab. Ger.

Crithmum syl. Eryngium foliis Apii Plinii, Cæf.

Pastinaca marina, Ad. Lob. Lugd.

Tribulus marinus quorundam, Lugd.

Cachry marinum, Cam.

Corymbi alii colore candido, alii subrubente, aut violaceo: in hortis cultum, lætius ac minus spinosum redditur.

KALI.

II = Crithmum maritimum, l. vni. mille. diet.

K A L I.

KALI Mauritiorum, aliqui ad Anthillidem alterum Dioscoridis: alii ad ejusdem Tragon (cum tamen sapore non sit acerbo, nec acinis constet referunt. Plinius lib. 3. cap. 22. ad Halymum retulisse videtur, dum inquit, alii olum maritimum salsum, & inde nomen, &c.

I. Kali majus cochleato semine.

Kali, Matth. (qui & hoc & Salicorniam unâ figurâ expressit) Dod. Cast.

Kali magnum, Sedi medii foliis semine cochleato, Ad. *Salsola soda. L. 2. 323*

Kali magnum, Lob. Lugd. & Kali Dalechampii. Soda, Lob. ico.

Kali cochleatum majus, Cam.

Anthillis altera salfa, Cam.

Salsolæ genus in hortis, Isgarum vulgo, Cæf.

II. Kali minus album semine splendente.

Anthillis altera, Borda quibusdam, Dod. gal. Lug.

Alcali minus, Gef. hor.

Kali album, Dod. *Chenopodium maritimum L. 2. 321*

Kali minus, Ad. Lob. ico. Lugd. Eyst.

Kali alterum seu minus, Cam.

Salsola quædam in maritimis, Cæf.

III. Kali minus alterum.

Kali parvum foliis oblongis, Cam.

Anthilloides, Thal. *Salsola salina L. 323*

Est majus & minus.

Huc referri debent,

Anthillis minor tertia, quinta & sexta, apud Cord. in obs. sylv.

IV. Kali minus villosum: quod 1. in Prodr.

V. Kali gramineo folio: quod 2. in Prodr.

Salsolæ congener semine Polygoni, Cæf.

V. Salsola verucula L. 2. 323

V. Salsola strachana L. 324

T R A G U M.

TΡΑΓΟΣ, sive Σκορπιον, aut Τετρας à Dioscoride l. 4. c. 51. & à Plinio l. 28. c. 13. Tragi & Scorpii nomine proponitur: foliis carere scribunt: & l. 22. c. 15. Scorpius alter.

I. Kali spinosum cochleatum.

Drypis Theoph. Tab. *Salsola Trago L. 324*

Kali five Alkali, Dod. belg.

an Hipophæston Dalechampii, Lugd.

Sunt qui Tragos esse velint.

II. Kali spinoso affinis.

Tragum, Matth. Lac. Cast. def. Lon. Tab.

Tragus & Kali 2. genus, Dod. gal.

Tragon non est sed Drypis, Guil.

Tragon improbus, Matth. Ad.

II. Salsola Trago L. 2. 324

VI. Kali Arabum primum genus, Rauwolf.

Lugd. ap. *Resurrectionis verveine L. 2. 314*

VII. Kali Craffulæ minoris foliis.

Kalli 2. species, Anthillis quibusdam Alp.

Kali floridum repens, Aizooides Neapolitarum,

Col. par. 2. VII. *Miscanthus amblyanthemum nostriflorum L. 2. 314*

IX. Kali Ægyptiacum foliis valde longis

hirtutis. *IX. Plantago aquarosa, L. 2. 314*

Kalli tertia species, Alp. *mes. ... L. 2. 314*

X. Kali geniculatum majus.

Kali, Matthiol. Ang. geniculatum, Lugd. Cam.

Taber.

Salicornia, Dod. ut: Lugd.

Anthillis constans veluri tritici granis, Cord.

ob. syl.

Alcali, Gef. hor. Lon.

Kali geniculatum vermiculatum, Ad.

Kali five Sedum marinum, Lemnio.

Kali tertium, Cam. ep.

Kalli primum, Kellu Ægyptiis, Alp.

Salsolæ genus aliud, Cæf.

Differentiæ duæ, unum simplicius & brevius,

didrantali altitudine, rectum & annuum: alterum

multis ramulis fruticans, lignosum & grandius,

perpetuum. Habetur & rubrum & viride.

X. Kali geniculatum alterum, vel minus.

Kali Arabum 2. genus, Rauwolf. Lugd. ap.

X. Arabum ... L. 2. 315

TΡΑΓΟΣ, sive Σκορπιον, aut Τετρας à Dioscoride l. 4. c. 51. & à Plinio l. 28. c. 13. Tragi & Scorpii nomine proponitur: foliis carere scribunt: & l. 22. c. 15. Scorpius alter.

Tragon Matthioli, Lob. Lugd. Ger.

an Tragos, Cæf.

Cum Dioscorides Trago folia non tribuat, idcirco videntur Matthiolus & Taberna montanus sine foliis pinxisse: at Lobelius & ex eo Lugdunensis historia, folia adpinxere, & quidem rectè, ut in Lio Venerorum observavimus. Non desunt qui utramque hic propositam plantam eandem faciant, & forsitan non ita malè: quàmvis posterior longioribus & latioribus sit foliis.

TΙΟΥ ΜΑΛΟΣ Dioscoridi l. 4. c. 165. *πυρραλλος*, Theophrasto 9. hist. 12. Lactariam Gaza vertit. Plinio lib. 26. cap. 8. Tithymalus, quem nostri herbam lactariam vocant, alii Lactucam caprinam. Sic etiam Columella: at Celsus, marinam vocavit: officina Efulam dicunt. Lactaria nominata, ob lac omnibus commune, cum hac leviter secta, vel folio abrupto, lac effluit.

Genera Dioscorides septem recenset: 1. mas *χαρაციος*, quibusdam *αμυγδαλοειδης* dictus: alterum *σμηρηνος*, quem *καρυιτιου η υπολευιτιου* cognominat: 3. *ωδελιου* quem *πυρραλλου* appellaverunt: 4. *υλιοειδης*: 5. *ωπυρραλλος*: 6. *δενδροειδης*: 7. *ματυφυλλου* Theophrasto 9. hist. 1. Tithymallorum plura sunt genera, maritimus: masculus olea folio: myrtarius candidus, Myrti folio. Plinio l. c. genera ejus multa: 1. Characias, qui & masculus existimatur: 2. Myrsinitem vocant, alii Caryiten folis myrti: 3. Par alius vocatur, sive Tithymalus folio rotundo: 4. Heliotropium appellant, foliis Portulacæ. sic dictum, quoniam caput cum Sole circumagitur: 5. Cyparissium vocant, propter foliorum similitudinem: 6. platyphyllon, alii corymbiten, alii amygdaliten à similitudine: 7. dendroides, alii cobion, alii leptophyllon.

Tithymalus Characias, id est, vallaris, sive amygdaloides, à foliorum aliquæ forma.

I. Tithymalus Characias amygdaloides.

Tithymalus masculus, Theoph.

A scebra magni, Mesuæo.

Tithymalus characias, Ang. 1. sive mas, Dod. ut:

Lugd. Cæf. *Euphorbia amygdaloides* l. 662

Tithymalus characias 2. Cluf. hisp. Cam.

Tithymalus characias amygdaloides, Lob.

Tithymali characiæ species, Thal.

Tithymalus amygdaloides, & amygdaloides latifolius, Tab.

II. Tithymalus characias rubens peregrinus.

Tithymalus characias, Matthiol. Lac. Lon. Lugd.

Cast. Tab. *Euphorbia characias* l. 663

Tithymalus characias legitimus 1. Cluf. hisp. & histor.

Tithymalus characias alter, Dod. Cæf.

Tithymalus platyphyllon, Ad.

Tithymalus characias Montpelienfium, Lob.

III. Tithymalus characias folio lanuginoso.

Tithymalo characiæ primo similis, Cluf. hisp.

Tithymalus characias alter, Eid. hist.

IV. Tithymalus characias rubens Germanicus.

Tithymalus pentactonos, Cord. hist.

Tithymalus characias quareus, Dod.

Tithymalus characias Pannonicus, Cluf. pan.

Tithymalus characias tertius Austriacus, Eid. histor.

Tithymalus fruticosus alius stipitibus rubris, Camer.

an Tithymalus latifolius alter, Cæf.

V. Tithymalus characias angustifolius,

Tithymalus myrsinitem altera, Lob. Lugd.
Tithymalus myrsinitem angustioribus foliis, Cæf.
Tithymalus myrsinitem 3. angustifolius, Tab.

VI. Tithymalus characias folio ferrato.

Tithymalus characias quintus, Dod. *Euphorbia*

Tithymalus ferratus Montpelienfium, Ad. Lob.

ico. Dalech. Lugd. cui & myrsinitem ferratus.

Tithymalus myrtites Valentinus, Cluf. hist.

VII. Tithymalus sylvaticus lunato flore.

Tithymalus platyphyllus, Ang. *Euphorbia*

an Tithymalus dendroides, Cord. in Diosc. l. 663

Tithymalus in montibus, Cæf.

Tithymalus lunato flore, Colum.

Tithymalus myrsinitem, sive myrsifolius.

I. Tithymalus myrsifolius arboreus.

Tithymalus dendroides, Matth. Ges. hor. Lac. Ad.

Lob. Lugd. Cast. *Euphorbia dendroides* l. 662

Tithymalus characias tertius, Dod.

Tithymalus arboreus myrsifolius, Lob. ico.

Tithymalus arboreus, Cæf.

an Tithymalus petræus, Ang. Cam.

II. Tithymalus dendroides ex Cod. Cæsareo

Dod. Lugd.

III. Tithymalus myrsinitem latifolius.

Tithymalus myrsinitem, Math. Ang. Dod. ut Ges.

ap. Lac. Lon. Lob. Cæf. Lugd. Cast. Cam.

Tithymalus myrsinitem, myrsifolius, femina re-

pens Diosc. Ad. *Euphorbia myrsinitem* l. 661

Tithymalus myrsinitem legitimus, Cluf. hist.

Tithymalus myrsinitem 1. Tab.

IV. Tithymalus myrsinitem angustifolius.

Tithymalus myrsinitem Dioscoridis, Ad. Lob. ico.

Tithymalus myrsinitem alter, Tab.

Tithymalus myrsinitem in montibus, Cæf.

V. Tithy-

V. *Tithymalus myrsinites* fructu verrucæ simili. *Euphorbia verrucosa*. L. 678
Esula multicaulis & quarra. Trag.
Tithymalus helioscopius, Dodonæi in ico. & Lugd.

Tithymalus verrucosus Dalechampii, Lugd.
Alypum Guilandinus vocare solebat.

Tithymalus maritimus.

I. *Tithymalus maritimus.*
Tithymalus paralius, Matth. Ang. Dod. ut: Lac. Gef. hor. Ad. Clus. hisp. Lob. Lon. Cast. Lugd. qui tres figuras habet, Cam. Tab. *Euphorbia paralius*. L. 679
Tithymalus maritimus, Cæf.

Variat, is qui in maritimis natus, ab hortenſi, hinc duæ figuræ apud Dodonæum, ejus qui in maritimis & ejus qui in hortis crescit.

II. *Tithymalo* maritimo affinis *linariæ* folio. *Esula* altera in humidis, Cæf.,
Tithymalus linifolius, Cam.
Tithymalus amygdaloides angustifolius, Tab.
 Hic antequam floreat, à *Linaria* solo lacteo succo distinguitur.

III. *Tithymalus maritimus spinosus.*
Glaſtvida altera, Belli ep. 4. ad Clus. *Euphorbia spinosa*. L. 680
Glaſtvida 2. *Cretica*, Ponzæ Bald. Ital.

IV. *Tithymalus maritimus purpurascens* floribus. *Apothymum venetum*. L. 681
Esula rara è *Lio Venetorum* insula, Ad. Lob. Lugd.
 an *Alypum*, Anguil.

Cum *Esulis* nihil præter lac commune habet; *Pityusa* species Venetis, aliis *Turbith* nigrum.

Tithymalus latifolius.

I. *Tithymalus latifolius* Hispanicus.
Tithymalus platyphyllos, Clus. hisp. & hist. Dod. Lugd. *Euphorbia hyberna*. L. 682
Platyphyllum Hispanicum, Lob.
Tithymalus latifolius, Cæf. alp. Hispanicus, Tabern.

II. *Tithymalus arvensis latifolius* Germanicus. *Euphorbia platyphyllo*. L. 683
Tithymalus platyphyllos, Fuch. Tur. Lon.
Pityusa major, Dod. Gal. ico, Thal.

Pityusa sive *Esula* minor, Dodonæi, Lugd.

Major est, & minor, & hæc foliis leviter hirsutis.

Tithymalus helioscopius.

Tithymalus helioscopius. *Euphorbia helioscopus*. L. 677
Esula, Brunf. vulgaris & tertia, Trag.
Tithymalus helioscopius, Matthiol. Ang. Fuch. Dod. ut: Cord. in Dioſc. Tur. Gef. hort. Lac. Lon. Ad. Lob. Cæf. Lugd. cum icone Matth. & Dod. Thal. Cam. Tab.

Tithymalus dendroides, Dod. in ico. Thal.
 Alia est foliis crenatis, sed non usque ad caulem: alia non crenatis & rotundioribus: caule leviter hirsuto.

Tithymalus cyparissias.

I. *Tithymalus cyparissias* foliis punctis creceis notatis.

Esula scabiosa, Gef. col.
Tithymalus cyparissias, Thal.
Tithymalus arvensis, Cam.
 Duplex est, major & minor.

II. *Tithymalus cyparissias.* *Euphorbia cyparissias*. L. 661
Tithymalus cyparissias, Matthiol. Fuch. Anguil. Dodon. ut: (& *Pityusa* minor) Tur. Lac. Gef. hort. Lon. Ad. Lob. ob. Cast. Thal. Lugd. (qui Matthioli & Dodonæi figuram habet) Tabern. Cam.

Tithymalus cupressinus, sive humi pinus, Lob. icon.

Esula officinarum, Cæf. alp.
 Variat: 1. foliis lini virentibus, comâ flavâ, a-liquando subrubente: 2. in montibus candidior, foliolis angustis, *Esula* candidior, Cæf. alpino: 3. vix palmam altus, capitulo rubente.

III. *Tithymalus* sive *Esula* exigua.
Esula exigua, Trag. Lob. minima, Lugd.
Tithymalus leptophyllos, Matthiol. Lugd. Cam. Thal. *Euphorbia exigua*, D. L. 684
Tithymalus minimus, Tabern.
Papaver spumeum, Gef. hor.
Peplis minor Dalechampii, Lugd.

IV. *Tithymalus* sive *Esula* exigua foliis obtusis: 2. loco in Prodomo describitur. *Euphorbia reclusa*. L. 684

V. *Tithymalus* exiguus saxatilis: 3. in Prodr.

PITYUSA sive *ESULA*.

ΠΙΤΤΟΥΣΑ, à *Cyparissia* *Tithymalo* specie differre existimatur, ideoque etiam in *Tithymali* genere connumeratur: caule est cubito altiore, geniculato, foliis acutis & tenuibus, pini folia imitantibus: floribus

exiguus pene purpureis : semine inflat lenticula lato : radice candida, crassa, lacteo succo referta : quibusdam in loci frutex hic pro grandis invenitur, &c. Dioscorides l. 4. c. 166. At Plinius l. 24. c. 6. cum honore & Pityusa simili de causa dicitur, quem quidam in Tithymali generis numerant: frutex similis est piceæ flore parvo purpureo. At Pityusa videtur esse Esula sive Ezula, Arabum Alcebra aut Alscobra & Scebra. Ezula etiam nomen à πῦρος luxatum esse potest: duabus enim prioribus syllabis sublatis, remanet εσα, cujus diminutivum usula, & vocali prima mutata, Esula.

I. Tithymalus foliis pini, fortè Dioscoridis

Pityusa.

Esula vulgaris major & quinta, Trag.

Pityusa Esula vulgo dicta, Gef. hor.

Pityusa sive pinea, Esula minus offic. Ad. Lob. ob.

Tithymalus pinea, Eid. ico.

Esula minor, Dod. Lugd.

Esula major, Cæsalp.

Tithymalus cupressinus 2. Tab.

II. Tithymalus palustris fruticosus.

Esula major & secunda, Trag.

Pityusa major, Dod. gal. del. Cord. in Diosc.

Pityusa grandis, Thal. *Euphorbia. palustris*

Esula major, Dod. Lugd.

Esula major Germanica, Ad. Lob. Lugd.

Tithymalus palustris, Cæsalp.

Tithymal. fruticosus Germanicus palustris, Cam. an Tithymalus maximus, Taber.

III. Tithymalus montanus non acris.

Esula dulcis (vel 7.) Trag. Gef. hor. Lon. Lob. ob.

Lugd. *Euphorbia dulcis. L. 656*

Erino cognata herba, Gef. hor. Ad.

Pityusa sive Esula minor altera floribus rubris, Lob. Lugd.

Flos colore variat, est viridis, est rubri.

IV. Tithymalus incanus hirtutus: qui 1. in Prodromo.

an Pityusa Anglicana, Cam.

V. Tithymalus foliis brevibus aculeatis.

Pityusa, Matthiol. Ang. Lac. Lon. Cast. Lugd.

APIOS sive TITHYMALUS TUBEROSUS.

ΑΠΙΟΣ οἰ βὲλαδα. radice est ad pyri formam accedente, rotundiore tamen, lactei succi plena, &c. Dioscoridi lib. 4. c. 177. At Theophrasto 9. hist. 10. 122. ἢ 24. (Gaza reddit carica seu pyrns) folio est rutaceo, brevi, caulibus ternis aut quaternis humi stratis: radice albuca, verum spumosa: 122 dicitur, quod βελαδα, id est carica seu ficum aridam radix referat, Dodoneo momente.

I. Tithymalus tuberosa pyriiformi radice.

Apios, Matth. Ang. Dod. gal. Lac. Lugd. Cast. Tab.

Apios vera, Ad. Lob.

Tithymalus tuberosus Diosc. Lug. tuberosa radice, Clui. hist. *Euphorbia apios. L. 656*

Duplex est: 1. est radice crassiore & majore, fo-

liis & ramulis minoribus: 2. radice minore, ramulis longioribus & foliis majoribus.

II. Tithymalus tuberosa oblonga radice.

Ischas alter, Clui. hist.

III. Tithymalus tuberosus Germanicus.

Tithymalus tuberosus alter, Camer.

PEPLUS, sive ESULA ROTUNDA.

ΠΕΠΛΟΣ οἰ βὲρον, οἰ βὲμανα ἀροπόδη, exiguus frutex lactei succi plenus folio parvo ceu ruta, ac latiore: sniversa coma fore dodrantali, rotunda, humi sparsa: semine sub foliis parvo, rotundo, minore quam candidi papaveris, radicem habet unicam &c. Dioscorides lib. 4. cap. 168. Peplus, quem aliqui Syces, alii memnon aphrodes vocant, Plin. l. 27. c. 12.

I. Peplus sive Esula rotunda.

Peplus, Matth. Fuch. Ang. Dod. ut: Cord. in Diosc.

& hist. Turn. Lac. Lon. Ad. Lob. Lugd. Cast. def.

Thal. Tab. Ger. *Euphorbia pepinus. L. 654*

Pepus, Cast. ico.

Esula rotunda, Gef. collect.

II. Peplus altera species.

Tithymalus Epithymi fructu, Colum.

PEPLIS.

ΠΕΠΛΙΣ, οἰ βὲρον, οἰ βὲμανα ἀροπόδη. Hippocrati πῦρος, frutex est ramulos quoque versum expandens & candidi succi plenus, foliis hortensis portulacæ rotundis, inferne rubentibus: semine sub foliis rotundo, ceu pepi, servente gustu: radice tenui, singulari ac supervacua: in maritimis maxime nascitur, &c. Dioscoridi lib. 4. cap. 169. At Plinius lib. 5. cap. 22. Peplii memini, ubi Portulacam sive stem epistemi generis ac naturæ

cum *Portulaca sativa*, cum *Peplio herba diversissima confundit*, ideo quod nonnulli *Peplion*, *agrestem Portulacam* vocant.

I. *Peplis maritima folio obtuso.*

Peplis, *Math. Tur. Ad. Cluf. hisp. & hist. Lobel.*

Lugd. Cast. def. Cam. Tab. ico. Ger.

Peplus, *Cast. ico. minor, Tab.*

Peplium, *Cæfalpin. Euphorbia peplus. l. 652*

Peplion Dalechampii, Lugd.

Variat caule rubro, albo.

II. *Peplis montana folio Numulariæ.*

Peplis altera, Ang.

CHAMÆSYCE.

X *Αμαροβένη* ἢ *σικὴν* ramos emittit quaternum digitorum, per terram stratos, teretes, lactei succi plenos: folia lentis figura peplo similia, parva, tenuia ac terra inbarentia, semen sub foliis rotundum ceu pepli, radicem tenuem ac supervacuum: sed neque florem neque caulem promit, *Dioscoridi l. 4. c. 170.* *Chamæsyce lentis folia habet, in aridis petrosissq; nascens, Plinius l. 24. c. 15.*

Chamæsyce, *Math. Ang. Gef. hor. Dod. Ad. Lob. Cluf. hisp. & hist. Cæf. Lugdun. (qui dupli-*

cem figuram habet) Camerar. Tabernæmont. Gerar. Euphorbia Chamæsyce. l. 652

LATHYRIS.

A *Λαθύρις* quam aliqui *Τισθιαριον* vocant, & *Tithymalorum* numero ascribunt, caule est cubitali digiti crassitudine, inani: in cacumine sunt ale & folia, in caule oblonga amygdalinis proxima, & c. fructum gerit triplici loculamento distinctum, rotundum ceu capparum, in quo tria sunt minuta semina, incurvantibus tuniculis inter se diffracta, eris majora, qua decoricata candida sunt, & c. totus frutex lacteo succo turget, *Dioscorides l. 4. c. 167.* *Lathyris folia habet multa, lactuce similia, tenuiora, germina multa, in quibus semen tuniculis continetur ut capparibus: qua cum in aruere, eximuntur grana piperis magnitudine, candida, dulcia, facilia purgatu, Plinius l. 27. c. 11.* *Gratum regium minus, Mesueo.*

I. *Lathyris major. Euphorbia lathyrus. l. 652*
Catapauca, Brunf. Cæf. minor, Lob. Tab.

Lathyris, Brunf. Matth. Fuch. Dod. ut: Cord. in Diosc. Gef. hor. Tur. Lac. Ad. Lon. Lugd. Cam.

Lathyris sive Cataputia minor 2. Trag. (Cast.

Cataputia vulgaris, Tartago Hispanorum, Eyst.

Ratione atatis, latiora vel angustiora folia habet: hinc apud *Tabern.*

Lathyridis latifol. & angustifolig; apud Gerardû,

Lathyridis sive Cataputiæ majoris & minoris nomine, figuræ exhibentur.

II. *Lathyris minor conglomerato flore.*

Lathyris minor Dalechampii, Lugd.

III. *Lathyris minima.*

Cataputia pusilla, Cæfalp.

IV. *Lathyridi affinis*

Semen Vifæ dicta ex Bengala, Lathyridis grano simile, Acoftæ Clusii cap. de Manna, quid?

HIPPOPHÆS.

H *Ιπποφαῖς* cum sit ex iis, qua lacteum succum fundunt, de eo, licet nobis incognitum in præsens. *Ἰπποφαῖς* frutex est densus, siccus, sicutulosus, foliis longis oleagineis proximis, angustioribus, mollioribus, inter qua spina candidantes, sicca angulosa, floribus hederæ corymbos referentibus, racematim coherentibus, sed minoribus mollibus, & ex albo partim rubentibus: radice crassa, molli, lactei succi plena, amara, ex qua velut è *Thapsia* liquor excipitur, ad biliosa, aquosa & pituitosa detrahenda & c. *Dioscorides l. 4. c. 162.* *Hippophyes in sabulosis maritimisq; nascitur, spinis albis, hederæ modo racemosa est, candidis & ex parte rubentibus acinis, radix succo madet, qui aut per se conditur aut pistillis farina, Plinius l. 22. c. 12.*

I. *Hippophæes* quibusdam *ἄγριον παραδάκλον*, id est, *Spina purgatrix, Anguil.*

Hippophæes ex Codice Cæsareo, Dod. Lugd.

II. *Planta lactaria, Xabra & Camarronû Rhafis, Rauwol. & Lugd. quid?*

III. *Dante radix quædam candida lacticina, Acoftæ Clusii cap. de Manna. quid?*

LIBER OCTAVVS.

SECTIO PRIMA.

DE CONVOLVULIS.

SCAMMONEA; CONVOLVULUS seu SMILAX LÆVIS;
SOLDANELLA; SMILAX ASPERA ET SALSAPARILLA; CHINA;
Bryonia; Mecoacha; Lupulus; Vitis vinifera.

SCAMMONEA.

ΣKAMMONIA Dioscoridi l. 4. c. 171. & Theophrasto 4. hist. 6. & 9. hist. 1. & 10. Latinis Scammonia, ex cuius radice succus elicitur, ut lib. 12. sect. 6. ostendemus. Dioscoridiis descriptio nostra plantæ conveniret, nisi fuerat ramos quadantenus hirsutos, folia item hirsuta tribueret: quam hirsutiem (nescio an loci ratione) hactenus non observavimus: & Matthiolus in Dioscorideæ descriptione omisit.

I. Scammonia Syriaca.

Scammonia, Matth. Gesl. hor. Lon. Lug. Cast. Cæf.
Scammonia, Dod. gal. Cord. in Diosc. Antioche-
na, Cam.

Scammonium, Cord. hist. Dod. Syriacum, Ad. Lob.

II. Scammonia Monspeliciæ foliis rotundioribus.

Scammonia Monspel. Gesl. hor. Eyf.

Scammonium Monspeliciense, Ad. Lob. ico.

Scammonia Valentina, Clus. hisp. Tab. Ger.

Scammonia maritima Monspeliciæ, Lugd. Cam.

Apocynum 4. latifolium, Clus. hist.

III. Scammoniæ Mōspel. affinis, foliis acutioribus.

Periploca prior, Dod.

Scammonii Monspeliciæ varietas, Lob.

Apocynum 3. Clus. hisp. 3. latifolium, Eid. hist.

Scammonii quoddam genus, Cæf. alp.

Volubilis marina, Taber.

CONVOLVULUS seu SMILAX.

SMILACEM duplicem Dioscorides habet: alteram l. 2. c. 176. ubi Phaeolum intelligere oportet. Alteram l. 4. c. 144. & 145. quam in asperam & levem distinguit; illa, quidaꝝ ἄσπερα. hec quidaꝝ ἰεία dicitur: utriusque & Plinius l. 24. c. 10. meminit. At Theophrastus 3. hist. 16. Smilacem arborem, quæ Ilici sit similis describit, quam Plinius l. 16. c. 6. Ilici genus facit: qui l. 16. c. 10. & Taxum a quibusdam Smilacem vocari scribit. Smilax lævis, Convolvulus a Plinio l. 21. c. 5. dictus videtur: quòd arborescendat & eis se convolvat: quibusdam Jafone ejusdem l. & c. 22. censetur.

Smilax lævis.

I. Convolvulus major albus.

Volubilis, Brunf. latifolia, Fallop. de decor.

Volubilis major, Trag. Lon. Thal. Tab.

Smilax lævis, Matt. Fuch. Gesl. hor. Lac. Cast. Lug.

Smilax lævis major, Dod. ut; vel lenis major, Lob.

Helxine cissampelos, Cord. in Diosc. (Ger.

Malacocissus Damocratis, Ang.

Convolvulus major, Gesl. hor. Ad. Cæf. alp.

Campanula alba fyl. Swer.

Convolvulus major flore albo, Eyf.

Semen nigrum est, alique quando rufescens.

II. Cōvolvulus ramosus incan^o foliis pilosellæ.

Helxine cissampelos ramosa Cretica, Ponæ Ital.

III. Convolvulus minor arvensis.

Volubilis minor, Trag. Lon. Thal.

Helxine cissampelos, Matth. Fuch. Ang. Gesl. hor. Lugd. Cast.

Helxine hederacea, Lacun.

Helxine in fegetibus nascens, Cord. in Diosc.

Smilax lævis minor, Dod. ut: Ger.

Scammonia parva, Ang. Camer.

Orobanche Theophrasti, Anguil.

Cōvolvulus, Tur. minor, Gesl. hor. Cæf. Clus. hist.

Convolvulus minor purpureus, Ad. Lob.

Volubilis arvensis, Tab.

Dioscoridi l. 4. c. 39. ἑλξίν dicitur, quod foliis

est hederæ, sed minoribus, &c. interpres Helxi-

nen cissampelon reddidit: quibusdam Orobanchæ Theophrasti (Ervagium Gaza) 8. hist. 8. aliis

Scammonia tenuis Plinii l. 24. c. 15.

Variat flos colore, qui vel candidus, vel roseus,

vel

11 = Convolvulus arvensis, l. 1. mis. dist.

12 = Helxine, l. 1.

vel albus cum purpureo umbilico, vel penicantibus lineis asperis, vel purpureus radiis albis pictus.

IV. Convolvulus minor temine triangulo.

Orobanche feu Cuffus altera Serapionis, Trag.

Orobanche Ruellii, Gef. hor.

Helxine ciffampelos, Dod. gal. Lugd.

Helxine ciffampelos altera atriplicis effigie, Ad.

Lobel. 18 = Polygonum Annotinum, L. mis. det.

Centunculus Plinii, Anguil.

Elatine, Cord. in Diof.

Convolvulo similis herba, Gef. hor.

Convolvulus niger, Dod.

Volubilis media five nigra, Thal.

Volubilis nigra, Tab. Ger.

Fromentone alterum genus, Cæfalp.

Polygonum hederaceum, Colum.

Aliis Malacociffos Constantini Imperatoris: aliis Orobanche: aliis Helxine ciffampelos: aliis Elatine: aliis Centunculus Plinii l. 24. c. 15. qui Græcis Clematis dicitur.

V. Convolvulus cæruleus hederaceo anguloso folio. 18 = Convolvulus mic, L. mis. det.

Smilax cærulea, Dod. gal.

Scammonia similis flore cæruleo, Anguil.

Convolvulus peregrinus vel flos noctis, Gef. hor.

Nil Arabum, Gef. hor. Eyst.

Convolvulus afureus five cæruleus hederaceus, Ad. Lob.

Campana cærulea, Dod. Bry.

Volvulus cæruleus, five campana azura, Lugd.

Convolvulus cæruleus, Cam. Cast. Tab. Ger.

Convolvuli alterum genus, quod pro Scammonio ostenditur, Cæfalp.

Campanula cærulea hederaceo folio, Swer.

Quibusdam Granum nil Serapionis & Arabum: Ligultrum nigrum Columellæ aliis: aliis Pothos

cæruleus Theophrasti: quibusdam Volubilis lacuginoſa, Meſſai.

VI. Convolvulus purpureus folio subrotundo: qui 1. in Prod. 18 = Convolvulus purpureus, L. mis. det.

Convolvuli ſpecies altera, quæ ad Nil Avicennæ

referri poteſt, Dod.

Campanula azura, Swert.

Campanula Indica purpureo violacea, Bry.

Convolvulus Indicus flore violaceo, Eyst.

VII. Convolvulus peregrinus cæruleus, folio oblongo: qui 2. in Prod. 18 = Convolvulus tricolor, L. mis. det.

Convolvulus cæruleus minor Bauhini, Bry.

Campanula incognita cæruleo alba, Eid.

III. Convolvulus foliis laciniatis, vel quinquefolius: qui 3. in Prodr. 18 = Convolvulus triflorus, L. 222

Convolvulus Ægyptiacus Bauhini, Bry. mis. det.

IX. Convolvulus argenteus Altheæ folio.

Convolvulus folio Altheæ, Cluſ. hiſp. & hiſt. Lugd.

Convolvulus peregrinus, Lob. Caſt.

Scammonium minus Plinii e. Tab. 18 = Convolvulus altheoides, L. mis. det.

ſub Papavere cornuto luteo minore, apud Ger.

Aliis Helxine ciffampelos Dioſcoridis: quibusdam Scammonium minus Plinii. Flores ex purpura candicat: interdum omnino purpuraſcit.

X. Convolvulus Linariæ folio.

Cantabrica quorundam, Cluſ. hiſp. & hiſt.

Cantabrica Plinii, Caſt. C. Cantabrica, L. 24. 225

Convolvulus minimus ſpicæ folioſus, Ad. Lob. Lugd. Ger.

Volubilis terreſtris Dalechampii, Lugd.

Scammonium minus Plinii, Taber.

Helxine ſtans Guilandino, Scammonia Patavina

Cortuſo dicebatur.

Variat magnitudine, reperitur enim vix duas trèſve uncias altus: flore eſt communiter purpureo, rarius albo.

SOLDANELLA

SMILACIS levibus generibus Soldanella aſcribenda venit, quare & Belgis Convolvulus marinus dicitur: quæ duplex eſt, maritima & alpina: alpinam huic ob foliorum ſimilitudinem junximus. Soldanella maritima, quæ in officinis habetur, Dioſcoridi l. 2. c. 148. eſt & ἐχινὸς θαλασσία, Braſſica marina: ſi textus corrigatur.

I. Soldanella vel Braſſica maritima major,

Braſſicæ marinæ genus, Rauwolf. Lugd. ap.

Convolvulus marinus noſter, Imperato.

Hujus folia quædam ſunt laciniata, quædã non,

omnia tamen parte iuperiore ſinuata.

II. Soldanella maritima minor,

Braſſica marina, Matth. Dod. gal. Ang. Cord. in

Dioſ. & hiſt. Gef. hor. Lac. Tur. Lon. Lug. Caſt. Cã.

Soldanella, Gef. hor. Dod. Lon. Ad. Lob. Cẽl. Tab.

Soldanella marina, Ger. Eyst.

III. Soldanella alpina rotundifolia.

Soldanella montana, Ad. Lob. ico. S. alpina, L. 24. 206

Soldanella alpina, Cam. ep. Cluſ. pan.

Soldanella alpina minor, Eid. hüt.

Variat

Variat foliis & floribus: foliis, aliis superne viridibus, inferne diluore virore splendentibus: aliis foliis inferne ut Cyclamini rubentibus, quæ tertia species est Clusio. Flore est purpureo, nunc

faturatione, nunc diluore: reperitur & niveo.

IV. Soldanella alpina folio minus rotundo.

Soldanellæ alpina: aliud genus, Clus. pan.

Soldanella alpina major, Eid. hist.

S M I L A X A S P E R A .

Σ *Μίλαξ τερχαία*, Smilax aspera Dioscoridi l. 4. c. 144. propter sarment a rubi modo aculeata: quia *μίλαξ* simpliciter Theophrasto 3. hist. 18. ubi Gaza Hederam Ciliciam interpretatur, quia Plinius l. 16. c. 35. scribit Smilacem hederæ similem, primum è Cilicia profectam, sed in Græcia frequentiore, &c. Et l. 24. c. 10. Smilax qui nicophoros cognominatur, similitudinem hederæ habet.

I. Smilax aspera fructu rubente.

Smilax aspera vera, Trag. = *Smilax aspera*, L. ^{non} ⁱⁿ ^{his} ^{partibus} ^{Indiæ}.

Smilax aspera, Matth. Fuch. Dod. ut: Tur. Lac.

Cord. in Diosc. Gesl. hor. Ad. Lob. Lugd. Cast. Cæsalp. Cam.

Smilax aspera fructu rutilo, Clus. hisp. & hist.

Smilax aspera r. & 3. Tab. Ger.

Volubilis aspera, Lonic.

Folia maculis candidis quandoque notantur.

II. Smilax aspera minus spinosa, fructu nigro.

Smilax aspera fructu nigro, Clus. hisp. & hist.

Smilax aspera altera facie Salsaparilla, aut congener, Lob. ico. = *Smilax aspera*, L. ^{non} ⁱⁿ ^{his} ^{partibus} ^{Indiæ}.

Smilax aspera Lusitanica, Tab. Ger.

A' priore differt & fructus colore, & foliis, in hac mollioribus minusque spinosis, quandoque etiam spinis carentibus: foliis quoque angustissimis in Galloprovincia observatur.

III. Smilax aspera Indiæ Occidentalis.

Buenas noches, fructu exotico 3. Clus. exot. l. 2. c. 18.

Salsaparilla.

IV. Smilax aspera Peruviana, sive Salsaparilla.

Zarzaparilla, Matth. Lac. Monar. Garz. Lugd.

Zarzaparilla Peruviana, Dodon.

Zarza seu Salsaparilla, Castor.

Sarsaparilla, Lon. Frag. Cæsalp.

Salsaparilla, Ad. Lobel. & par. 6. Ind. or. cap. 41.

Smilax aspera in Zayntho, Alpino.

Smilax Peruviana, Tab. Gerar.

IV = *Smilax salsaparilla*, L. ^{non} ⁱⁿ ^{his} ^{partibus} ^{Indiæ}.

C H I N A .

Cum CHINA suis sarmentis Smilaci asperæ ab similitudine non sit, Acosta monente, & suis cauliculis tenuibus, raris, hederæ modo arbores scandere, in historia Lugdunensi referatur, idcirco in hanc classem retulimus. Dicitur China & Chinaa radix, à China Indiæ regione, in qua copiosè nascitur. Est autem duplex: alba enim ex India occidentali, Hispania nimirum nova & Peru, quæ colore magis rufa est: alia ex India orientali ex regione Sinarum (ubi ab indigenis Lampatam vocatur) adfertur. Verùm Garzias & Acosta (qui integram plantam depingit, & ex eo Lugd. hist.) Chinam orientalem aliter describunt, quam Monardes suam occidentalem. At radix hac India primum anno Christi 1535. innotuit.

I. China radix: & Lugd. Fragofo.

Cina, alias China, Marthiol.

Zarzaparilla in Puna & ejus usus: Benzon. par. 6.

Amer. l. 3. c. 119.

Zarzaparilla à similitudine, quam cum Smilacæ aspera habet, nomen accepit, quæ Hispanis Zarzaparilla, qui Rubus viticula dicitur: Zarza siquidem Hispanis, Lacunâ teste, rubum: parra autem, Mathiolo interprete, vitem, & parilla parvam vitem sive viticulam significant: hinc aliqui Salsam parillam, Smilacis asperæ Hispanicæ radicem censuerunt: cum tamè Peruviana, cœli temperati occasione & ipsius soli ingenio, longè efficacior sit, quæ vel in Hispaniis, aut etià Africa nata. Cujus usum primi Hispani ex Peru & novi orbis sive Americæ provinciis ante 50. annos in Europâ invexere.

Triplex est, Nicolao Monardo monente, 1. ex Hispania nova, quæ candidior, ad pallorè tendens, & gracilior: 2. quæ multò melior, ex provincia Honduras, cinerea, nigri & crassior: 3. ex provincia Quitto, locis ubi Guayaquil vicinis (unde Zarzaparilla Guayaquilla dicitur) adfertur, quæ colore est ex cinereo nigricante, majoribus crassioribus radicibus constans, quam quæ ex Honduras adfertur, iisq; interdum tam longis, in altitudine humana fodiendum sit, antequam erui possit. Hujus tertix ad fluvium Guayaquil & in Puna Insula nascètis, Petrus Cieca parte prima Chronici Peruviani c. 54. meminit, alteriq; in plerisque Indiæ regionibus nascenti præfert. At Cæsalpinus duas primas differentias agnoscit.

China, Lac. Lob. ico. Cast. Taber.

Chinna sive Cinna, Cæsalp.

Radix

I = *Smilax China*, L. ^{non} ⁱⁿ ^{his} ^{partibus} ^{Indiæ}.

III = *Smilax aspera* bona multis L. ^{non} ⁱⁿ ^{his} ^{partibus} ^{Indiæ}.
 III = *Smilax aspera* bona multis L. ^{non} ⁱⁿ ^{his} ^{partibus} ^{Indiæ}.

Radix China, Garz. Acoft. Lug. in Floridæ: par. 2. Amer.

Chinæ radix fruticis morè excrefcit, foliis paucis Aurantiorum forma: in China arbor Lampaton dicitur: & radix quo nigrior eo melior: Linfcot. par. 4. Ind. or. c. 33.

Orientalis exterius eft colore rubente aut fubnigro, interius candicante aut fubrubente: Occiden-

talis colore eft interius magis ruffo.

Amarus inter Arundines recensuit: at Cafalpino, China orientalis potius ex genere Iridis, quam Calatni videtur. De Injuftiâ Velalius librâ feri-

II. China spuria pyriformis. (pfit.)
China spuria pyriformis, feu turbinata, Lob. ico.
III. China spuria nodofa.

Pleudochina radix ex Virginea, Cluf. exor.

117. Emulsi fandi. China. 1. mei aut.

B R Y O N I A

Bryonia, Dioscoridis l. 4. c. 184. ἀμπρό & ἀκκί, Vitis alba, & βρωνια & ἰερὸ πῖπλον & μάλας & Ἰερὸ φῶς & c. dicitur. Theophrasto 6. hift. 1. μῆλας & Plin. 12. c. 1. Vitis alba, quæ Græci Ampeloleu-æ, aliis Ophioftaphylon, aliis Melothron, aliis Pflotbrum, & c.

Genera duo Dioscoridis l. 4. c. 184. & 185. Vitis alba quæ aliquibus Bryonia, & Vitis nigra, aliis Bryonia nigra, aliis Chironia vitis. Sic & Plinio, qui nigram proprie Bryoniam vocari feribit.

I. Bryonia afpera five alba baccis rubris.

Bryonia, Trag. Gef. hor. Lon. Tab.

Bryonia alba, Dod. ut: Lugd. Thal. Caf. Gerar.

Vitis alba, Matth. Fuch. Ang. Tur. Lac. Cord. in

Diofc. Ad. Lob. Caf. 1-15. *durca. Cogn.*

Vitis alba fylveftris, Gef. hor.

Bryonia baccis rubris, Camer.

II. Bryonia alba baccis nigris.

Bryonia nigra, Dod. ut: Cord. hift.

Vitis nigra, Cord. in Diofc. *10. all. Cogn.*

Vitis alba baccis nigris, Caf. tor.

Bryonia baccis nigris, Camer.

Differt à priore radicibus & baccarum colore; hujus radix interius buxæ colore pallet: illius, ex albido fublutei coloris eft: hujus bæcæ maturæ nigricant, illius rubent.

III. Bryonia Cretica maculata: in Phytopinacæ & Prodromo pro 1. defcripta.

Bryonia dicoccos, Hon. Belli, ep. 1. ad Cluf.

Bryonia Cretica, Pon. Italico. *11-15. Cultiv. Cogn.*

IV. Bryonia lævis, five nigra racemofa.

Vitis nigra, Matth. Ang. Lac. Caf. Lugd. prima,

Tabern. *Janus communis, 4. p. 100.*

Vitis fyl. five Sigillum Mariæ, Dod. utroq;

Vitis nigra fyl. Gef. hor.

Malacocifluni Damocrati, & Tamus, Eidem.

Vitis vel Bryonia nigra, Ad. fyl. Lob.

Tamarum vulgo, Cafalp.

Bryonia nigra, Gerar.

Quibufdam Vitis fyl. Dioscoridis l. 4. c. 183. (fed florem capillaceum, mucofum ei tribuit, qui in noftra non observatur) & Theophrasti 9. hift. 1. 4. & 22. Aliis Cyclaminus cistanthemus Dioscorid. l. 2. c. 195. de quo vide in Pericymeno. Aliis Uva

tamina Plinii l. 23. c. 1. aliis ejuſdem Salicaſtrum, quod potius Amara dulci convenit.

Bæcæ maturæ aliquando ruſcunt, aliquando nigrefcunt.

V. Bryonia lævis, five nigra baccifera: quæ *Janus communis 6. 143.* ſub Bryonia fyl. baccifera in Prod. defcribitur.

VI. Bryonia Mechoacana alba.

Mechoacan, Monardi, Dod. Lon. Frag. 1. & 2. Tab. Ger.

Bryoniæ fimilis planta Peruviana Mechoacæ provinciæ, Lob. ob.

Mechoaca Peruviana, Lob. ico. Ger.

Mechoacan, Lugd. hift.

Rhabarbarum Indicum, Caf. tor.

Radix Mechoacan: par. 9. Ind. occid.

Mechoacan, à provincia novæ Hispaniæ in qua reperitur, nomen obtinuit. Alii Rheo aſimilant, unde Rhabarbarum Indicum, & Rhabarbarum Mechoacanum, Monardi: Germanis Rhabarbarum album. Dodonæus Rheo ſimile non eſſe, & cum Bryonia parum convenire, ſed Scammonii quoddam Americanum ſcribit. Sanè cum Bryonia fyl. magnam aſſinitatem habet.

Duplex habetur ratione loci: prima annis ſupra ſeptuaginta ex Mechoaca novæ Hispaniæ Inſula allata: altera verò ex Continente circa Nicaragua nata, quæ priore longè præſtantior eſt. Reſert Fragofus etiam in Aquacathan novæ Galitiæ naſci. Et Cluſius in notis in Monardem, Mechoacan duo ſeminiſ genera ex Hispanica accepit: unum lævi cauliculo ſine ſiliqua, ſemine nigro, quale eſt Scammonii aut Convolvuli majoris: alterum oblongiore aliquantulum cauliculo & ſemine rufo, ſuperiore longiore & tenuiore,

urriusq; siliqua parte interiore lanuginosa: ex urriusq; semine plantulae Scammonit aut Convoluti modo prodire, &c. De hac quemadmodum & de Nicotiana, Jacobus Gorræus Luterianus, & Egidius Everhardus Belga, libellum, ille Gallicè, hic Latinè, scripsit.

VII. Bryonia Mechiocana nigricans, quæ ex India Chelapæ sive Celapæ nomine ante annos duodecim allata: & à Malsiliensibus Jalapium,

VII. *Compendiosus Jalapæ L. Mitt. Ait.*

RADIX QUIMBAYA.

Radix **QUIMBAYA**: in provincia Quimbaya, cujus metropolis Carthago, radices tenues, digiti crassitudine, inter arbores nascuntur, quarum si segmentum per noctem in aqua maceatur, aqua partem majorem absimit, ex residua uncia tres sumptæ, benignè instar Rhabarbari purgant. Monardes ex Petri Cieca Peruviana historia refert, & ex eo Lugdunensis historia: meminit etiam Fragosus, sed succinctius.

LUPULUS.

Lupulus à Plinio l. 21. c. 15. Lupum salictarius nominatum voluit: qui Mesuao 2 purg. 24. Volabilis solis asperis dicitur: hodie in Grecia *ἔρα* via nominatur.

Sativus est & sylvestris, magnitudine differentes: sic syl. florum conos minores, variores, pauciores habet: alii Lupulus florens, fructu caret: & contra, fructum ferens, non floret.

I. Lupulus mas.

Lupulus, Brunf. Math. Tur. Dodon. Clus. hist. Tabern.

Lupulus sativus, & syl. Trag. Lon. Cast. Lugd.

Lupulus salictarius, Fuch. Dodon. gal. Cels. hort.

Lac. Læb. (cui & Vitis septentrionalium) Cæsalp.

Lupulus salictarius spontanea, Ad.

II. Lupulus femina: & Cam. ep. & hor.

Folius est rotundioribus, circa radicem sine incisiuris tantum ferratis: strobulis subpallidis, qui sine fructu pereuntes, in pòhinem luteum abeunt.

III. Lupulus Mechiocanus.

Radix Carlo sancto, Monard. Lugd. Fragoso.

Indica radix, Monardi, part. alt.

Carolus Sanctus, Castori.

Radix hujus plantæ, quæ Lupulo similis est, ex provincia Mechiocan adierit, cujus decoctum & pulvis in Catarrho, Epilepsia & lue Venerea commendatur.

IV. Sippo, sarmenta longa, Lupuli sarmentis non abstimilia, quibus ad religandum Brasiliensium utuntur: par. 3. Americ.

VITIS VINIFERA.

DE ΑΜΠΕΛΟΥ ΟΪΝΟΦΟΡΟΥ Dioscorides l. 5. sedecim capitibus egit, Vitem, Ladrusc. am. utram Oenanthem, Omphacium. Vini naturam, differentias & facultates, ex sapore, mixtione, loco natali desumptas, exponens: quemadmodum de Lora, Muslo & similibus. Et Theophrastus sparsim in suis libris de Vitæ copiose egit: ut de Vino 9. lib. 20. & 6. caus. pluribus capitibus. Et Plinius l. 14. capitibus novemdecim.

Vitem dividimus in sativam & sylvestrem: sativa major est, cujus plurimæ species, alia minor. Majoris uva & colore & magnitudine differunt: alterius namque acini, aut virides albicant esse, aut salvi, aut saturatiore bore nigricant, aut cerulei, aut subrubentis coloris: alia acinis oblongis magnitudine & forma prunorum, quæ Pergulana dici potest: alia rotundis, inq; vel magnis vel parvis: alia acinis simi frequentioribus, alia rarioribus. Sunt quæ granis aut vinaceis carent, interdum unicum vel alterum granum habent: Rarus uva barbata reperitur. Minor vero est acinia nigris, varisimè albidis, aut salvis, nucleo minimo ac molli. Sepore etiam differunt, ut dulci acerbis, muscatis, quæ Vitis Apiana Plinio.

In solis quoq; differentia, alia majora profundius incisa, ut Italica solis ad pediculum usq; in laciniis acutis divisa: alia minor sunt: Sic alia rennora, alia crassiora: alia viridia, alia rubentia, alia maculata: alia ad tactum duriora, molliora, alia levia, alia demq; subhirsuta.

Ratione loci, Vini plurimum variant: apud nos commendantur, ex Germanicis quidem Bithylicis, Asericis, Hispania, quæ ex detione Bernatus habebatur, Rheuana, & Nesciana, quæ duo posteriora rarius habemus:

14. 11. Yunnanensis subarborescens
 Mitt. Ait.

ex Gallia, Burgundia & inter ea porphyram Arbustia, Muscatellina, Frontinica, que Lugduno advehuntur: ex Italia, Rhetica, que ex Valletelina asportantur: ex Hispania, Cimenes: ex Gra. is, Malvacum.

Sic in Aegypto, vinum tenue atq; aquosum existit, licet calidissima regio sit: cuius rei causam Aphrodisius l. 2. prob. inquit. Et hoc vinum videtur Hesiodus d. or. β. & α. vinum Biblinum vocasse: forte quia in eadem cum biblo, id est papyro regione proveniat: licet ipsius interpres Tzetus velit à Biblo civitate Libano monti proxima, nomen accepisse, siquidem conslet ejus loci incolae ferè hydropotus esse. Suidas verò tum à Byblos civitate, tum à Biblia vitis genere, dictum putat. Monet Guilaud. Hippriam Rhœgium vitem que Ileus vocatur Bibliam vocare. Sed hæc alterius sunt loci.

In India insula Baly, Vites bis in anno uvas promunt: Linsc. par. 3. Ind. or. cap. 40. & in insulis Azores, super meras rupes crescunt, que radices in medios hiatus seu saxorum rimas immittunt, quibus succum sibi necessarium proliciunt: & in istis petris recessibus, Vites multo latius se proferunt, quam que in planitie sunt, que ad frugem pervenire nequeunt: Idem cap. 6. Sed in Hispaniola plantata exiguas uvas fundunt, nec admodum jucundi saporis & ferè Februarii & Martii vindemiarum solent, auctore Benzone sive America l. 4. c. ult. & ut Josephus Aosta l. 3. c. 22. & l. 4. c. 32. nec in insulis, nec in firma terra Uva aut vinum nascitur: in nova Hispania, vinea uvas proferunt, sed nunquam probe maturescunt, ut vinum confici possit: nisi in Peru & Chile approbium vinum nascitur: nam jam vites colere didicere: & vinea plorans, in convallibus Peruanis nascuntur, juxta quas fossas ad aquam colligendam excavant, quâ vites subinde irrigant.

I. Vitis vinifera, ex cuius Uvis acerbis immaturis succus exprimitur, quem *Op. q. d. m.* Omphacium Dioscoridis l. 5. c. 6. vocat: ex quo Syrupus de Agresta in officinis paratur. *Noviss. p. 1. 2.*

II. Uva passa major, *Bobus. r.* Græcis. Uvæ passæ majores, Trag. Ges. hor. Castor. Uva passa, Tur. Lon. Zibebas ferens, Camer. Uvæ Zibebæ, Tab. Gar.

Non solum Uvæ, sed etiam acini præter modum amplii, crassi & oblongi sunt, ut non nisi passæ ad nos deferantur: Arabibus, uva Zibibi, Latinis passæ, Germanis, Zibeben/ Weertrubel/ id est, uva marina.

III. Uvæ passæ Indicæ gigantis, carentes. Uvæ sine vinaceis seu apyrenos, ad Clus. cur. post.

IV. Uvæ passæ minores, vel Passulæ Corinthiæ, *U = Vitis unijuga, l. vi. p.* Passulæ, Trag. *misc. l. ut.* Uvæ passæ minores, Ges. hor. vel Corinthiæ, Cast.

Foliis est rotundis, crassis, subtus incanis, in pauciores acinias obtusas divisas: Uvis partim fulvis, partim subnigris, dulcibus & vinosis.

V. Vitis sylvestris, Labrusca.

Labrusca, Trag. Lugd. & aliis.

Labrusca dicta, quod in marginibus terræ, seu labris quibusdam oriatur. Dioscoridi l. 5. cap. 2.

dum & *arg. e.*, qui genera duo fecit: alterius enim Uva non maturescit, sed florem tantum profert *in. or. 1.* nominatum: altera fructum perficit, ex parvis acinis nigris subastringentibus. Plinius Labruscam vocat & Oenanthen, ex alba Labrusca præstantiorem, quam è nigra scribit. Et Gesnerus lib. de hor. racemiferam tum albis, tum nigris acinis refert. Vocatur autem propriè Oenanthe, fructus Vitis sylvestris cum floret, Dioscoridi l. & c. 5. seu ut Plinius loquitur, Vitis labruscæ uva, quæ cum floret colligitur, quando optimè olet.

Apud Floridentis Labrusca in magna copia crescit, auctor par. 6. Ind. occid. scribit.

VI. Vitis sylvestris Americana.

Vites sylvestres vicinas arbores scandentes & uvas edules proferentes in nova Francia habentur: par. 2. Amer.

VII. Vitis sylvestris Virginea.

Vitis duum generum spontè nascuntur: alterum uvis tenuibus acerbis: alterum majoribus & dulcibus: Hariot. descr. Virgin. *vi = Vitis Labrusca, l. misc. d. ut.*

IX. Vitis sylvest. Indica acinis pruni sylvestris.

Arbores multæ in India, quæ uvas quasdam agrestes ferunt, quarum Acini prunorum syl. speciem referunt, & nigro folliculo vestiuntur, sed quia illis multum ligni, parum pulpæ, ex iis vinum non faciunt: Benzo l. 1. c. 28.

S E C T I O S E C U N D A.

CLEMATITIS; LIGNUM COLUBRINUM; CLEMATIS;

PERICLYMENUM; APOCYNUM; ASCLEPIAS; POLYGONATUM;

*Lilium Convallium; Monophyllum; Laurus Alexandri-
na, quibusdam Hippoglossum.*

C L E M A T I T I S.

K *Λευάνη* Dioscoridi l. 4. c. 182. idem est ac Samentaria: sic dicta, quoniam *καμάλα* flagella, virginis flagelli similia emittat, ac ut illa arborescantat. Plinio l. 24. c. 10. Clematida Smilaci similem, per arbores repentem geniculatam & ipsam appellaverunt. A Theophrasto s. hist. 10. *Α. τεγρῶν* dicitur, & esse arborem que Vitis & Labrusca modo surgat.

I. Clematidis syl. latifolia.

Vitis sylvestris, Trag. Lugd. *C. vitifolia 2. 766*

Vitis nigra, Fuch. Tur. Lon. 2. Tab.

Vitalba, Dod. ut: Guiland. the. (& Vitis syl. Dioscoridis) Cæsalp.

Viburnum Gallorum, Bellon.

Atragene Theophrasti, Ang. Clus. hist.

Vitis syl. caustica, Gef. hor.

Clematis 3. Matth. Cast. Thal. 2. Lacun.

Clematis altera prima, Cord. in Dioscor.

Viorna vulgi, Ad. Lob. Gerar.

Clematis sive Viorna vulgi, Lobelii, Eyst.

Clematidis est Dioscoridis, Atragene Theophrasti: quibusdam Vitis syl. Plinii.

In foliorum divisuris mirè ludit & sarmenta aliquando brachiorum crassitudinis sunt.

II. Clematidis Peruviana.

Bexugo del Peru, ad Atragene sarmenta proximè accedentia, cortice cinereo obducta, gustus lenti, dein acris, deniq; fauces urentis: drachma purgat & Mechoaca præfertur, Clusius in notis ad Monardem.

III. Clematidis peregrina foliis pyri incis.

Clematis altera Boetica, Clus. hisp. & hist.

Clematis Boetica, Clusii, Lob. Lugd. Tab. Ger.

IV. Clematidis sive Flammula repens.

Clematis altera, Dod. gal. flore albo, Cast. Cam.

Clematis flammula quibusdam, Gef. hor.

Clematis altera urens, Ad. Lobel.

Flammula, Dod. Lugd. hist.

Viticella, Cæsalp. *C. flammula 2. 767*

Clematis urens, Tab. Gerar.

Flammula dicitur, quod confusa applicata, vesicas flammæ instar excitet, cujus folia aliquando Apii modo dividuntur: est etiam simplex vulgaris, alia multiflora, quæ

Clematis urens 2. Taber.

Clematis urens multiflora, Gerar.

V. Clematidis maritima repes: quæ in Prod.

Clematides, Anguil. *C. maritima 6. 767*

VI. Flammula recta.

Flammula, Matth. Lugd. Clus. pan. & hist. Tab.

Flammula frutex, Cord. in Dioscor.

Clematis altera, Turner. *Clematis recta 6. 767*

Flammula altera. Dod. altera surrecta, Lob.

Flammula recta, Cam. Eyst.

Flammula Jovis surrecta, Gerar.

Duplex est: alterius sarmenta & foliorum pediculi virescunt & serius floret: alterius rubent & maturius floret.

Centella herba quæ trita tumoribus imposita pustulas excitat, in epist. ad Monardem huc referri potest.

VII. Clematidis alpina Geranifolia: quæ 2. in Prodromo. *Atragene alpina 6. 764*

Clematis cruciata alpina, Ponæ.

IX. Clematidis cærulea erecta.

Clematis altera minor longifolia, Clymenum

quorundam, Lob. Lug. *C. integrifolia 2. 767*

Clematis cærulea Pannonica 2. Clus. pan.

Clematis cærulea 2. Tab.

Clematis major Pannonica, Gerar.

Magnitudine variat: hinc dux figuræ apud Clusium hist. pan. & Tab. sub.

Clematide cærulea pan. 1. (quæ Clematis cærulea

pannonica, Eyst.) & 2. Et Ger. sub

Clemat. pan. & Clemat. majore pannonica.

Flore est cæruleo, rarius albo.

IX. Clematidis cærulea vel purpurea repens.

Clematis altera, Matth. Dód. Cast. ap. Clus. hist.

flore purpureo, Camer.

Clematidis alterius altera species, Dod. gal.

Clematis

Clematis peregrina cærulea & purpurea, Lob.
Tab. qui duas figuras habet, & Ger. sub cærulea &
rubra.

Clematis 3. quæ Flammula, Cæsalp.

Pothos cæruleus, Lugd.

Clematis peregr. incarnato simpl. flore, &

Clematis peregr. purpurea simpl. flore, Eyst.

Allis Clematidis Dioscoridis: quidam πειθῶ
(Desideriū Gaza vertit) Theophrasti ἑ. hist. alt.
faciunt.

X. Clematidis cærulea flore pleno.

Clematis altera flore pleno, Cam. ep. Clus. cur.

post. C. v. c. 136

Clematis peregr. purpur. flore pleno, &

Clematis peregr. incarnata plena, Eyst.

Flore est cæruleo, purpurocæruleo, incarnato,
ad purpureum colorem sed admodum dilutum
accedente.

XI. Clematidis trifolia flore roseo clavato.

Granadilla, Monardi, Petro de Cieca in hist.

Peruana, Lug. Vide in America par. 9. l. 4. c. 27. at

c. 30. Granadilla inter ligna recensetur. *in carnalib. 2. 136*

Flos passionalis sive Granadille ex India, du Bry.

Granadilla dicitur propter semē, quod ut in malis granatis inclisum continetur: Flos passionalis, quod in flore aliqua veluti passionis Christi figuræ delineatæ conspiciantur, Monardes.

Hujus folia & flores à Doctis. Simp. & cista Joh. Pona Veronā anno 1621. accepi.

CLEMATIDIS INDICA, QUÆ LIGNUM

Colubrinum.

Clematidem vocamus, quia pleræque sarmentitia sunt & per arbores repunt: Pao da Cobra, id est Lignum Colubrinum, Lusitani nominant, quia adversus animalium virum ejaculantium morsus & ictus efficitur.

I. Clematidis Indica foliis Lentificinis candidis maculis aspersis.

Ligni colubrini tertium genus, Garz. Frag.

II. Clematidis Indica spinosa foliis luteis.

Ligni colubrini alterum genus, Garzia, Frag.

& Clusio, qui ligni frustum pingit, & Lugd.

cui malè titulus Ligni colubrini Acoftæ inscriptus est. *II = Strychnos colubrinum, L. unci. dul.*

Lignum colubrinum, Tab.

III. Clematidis Indica foliis perficæ, fructu

Periclymeni. *0. Myriophyllum arborescens*

Ligni Colubrini primum genus, Garzia, Frag.

Palo del Cebra, id est, Lignum serpentinum seu

Colubrinum, Lincot. 4. par. Ind. or. c. 31.

Pao de Cebra lignum seu radix Lusitania dicta, omnium

venenorum antidotus, in Insula S. Laurentii Ind. orient. par. 4. c. 7.

Et hæc tria ligni genera in insula Zeilan repertiuntur.

IV. Clematidis Malabarensis foliis Vitis, colore dracunculi.

Lignum colubrinum primum, Acoftæ, Cast.

Lugd.

V. Clematidis Malabarensis altera radice serpente.

Lignum colubrinum alterum, Acoftæ, Lugd.

Palo della Culebra, Cast. ap.

VI. Colubrini ligni tertium genus in eadem

provincia, vastæ arboris magnitudine, Acoftæ.

an Lignum colubrinum quod pingitur à Clusio

notis ad Acoftam. *VI = Strychnos hujus nominis L. unci. dul.*

VII. Radix quædam in Malaca, quæ adversus

vulnera sagittis toxico illitis facta, præsentaneum remedium est, Garzia.

CLEMATIS DAPHNOIDES.

Quæ Dioscoridi lib. 4. cap. 7. κλημάτις, aut δαφνοειδής, aut σμυρνοειδής, aut πολυρροειδής dicitur, sibi Plinio lib. 24. cap. 15. Clematis Aegyptia, quæ ab aliis Daphnoides, ab aliis Polygonoides vocatur. Aliis tamen ejusdem lib. 21. cap. 11. Vinca pervinca censetur: aliis, an ejusdem lib. 24. cap. 15. Centunculus sit, dubitantibus.

I. Clematis daphnoides minor.

Vinca pervinca, Brunf. Gef. hor. Lon. Ad. Lugd.

Chamædaphne altera Dioscoridis, Brunf. 4.

Pervinca (quod semper vireat) Trag.

Clematis, Matth. Lac. Cord. in Diosc. Turn.

Clematis prima Dioscoridis, Anguil.

Clematis daphnoides, Dod. ut: Fuch. Lob. Thal.

Cam. Tab. Clus. hist.

Clematis Aegyptia syl. Gef. hort.

Provincia vulgo, Cæsalp.

Clematis daphnoides minor fl. cæruleo: fl. albo:

fl. purpureo: tres fig. Eyst.

Flores cærulei sunt: quandoque candidi: rarius rubentes, vel subpurpureascentes: interdum

flos alium florem medium continet.

II. Clematis daphnoides major.

Clematis Ægyptia hortensis flore purpureo, Ges.

hor. *Vinc. major L. 4. 304*

Pervinca major, Ad. Eyst.

Clematis siye Pervinca major, Lob.

Clematis daphnoides major, Dod. Cam.

Provincia altera major, Cæfalp.

Clematis major, Lugd. prima major, Cast.

Clematis daphnoides latifolia, Clus. hist.

Hanc Clematidem Ægyptiã Plinii: illam ejusdem Vincam pervincam, Cæsalpinus statuit.

III. Clematis flore pleno.

Daphnoides polyflora, Lob.

Clematis flore multiplici, Cam. epit.

Clematis purpurea Austriaca, flore pleno, Camer. hor.

Clematis major flore duplicato, Lugd.

Clematis altera flore pleno, Clus. hist. ap. alt.

Clematis daphnoides flore purpureo pleno, Eyst.

P E R I C L Y M E N U M.

P *Περικύμνον* à Dioscoride lib. 4. cap. 14. describitur, quod sit frutex simplex, habens ex intervallis foliola caulem amplectentia, subcandida, hederacea, & inter folia germina nascentia, super que fructus hederæ similis: florem candidum sabs similem subrotundum & quasi in solum procumbentem: semen durum & avulsa difficilim: radicem crassam ac rotundam: Nisi Dioscor. radicem rotundam diceret, cum nostra conveniret: at Plinium lib. 27. cap. 12. radicem præterit. Quare an nostrum Periclymenum, potius sit *κιννάμωμ* & *βίτζα* quam *κιννάμωμ* aut *κιννάμωμ* vocitent, Dioscoridis lib. 2. cap. 195. & Cyclamenos Plinii lib. 25. cap. 7. ambigitur, quod Dioscor. scribente, folia fert hederæ, sed minoræ: caules crassos geniculatos, quiq; circa vicinas arbores capreolorum modo se volvunt: flores candidi, odorati: fructus verò instar acinorum uvæ similis hederæ, mollis, aliquantulum acrisaporis & lentus: radix inutilis. Etsi sint qui velint, Cyclaminum alteram, Vitem silvestrem & Periclymenum tribus distinctis locis à Dioscoride descriptum, unius plantæ nomina esse. Periclymenum dictum volunt, quod se adminiculis convolvat.

I. Periclymenum non perfoliatum Germanicum, *Linnæus periclymenum L. 4. 305*

Caprifolium, Brunf. Ges. hor. Lon. Germanicum, Dod.

Periclymenum, Trag. Fuch. Dod. gal. Tur. Cord. in Diosc. Ges. hor. Cam. Thal. Tab. Ger. Germanicum, Eyst.

Periclymenum non perfoliatum Septentrionalium, Ad. Lob.

Periclymenid vulgare Septentrionalium, Clus. hist.

Flos candidus, subluteus.

II. Periclymenum perfoliatum.

Periclymenum, Matth. Ang. Lac. Ad. Cast.

Periclymenum alterum, Dod. gal. *Linnæus latifolium L. 4. 306*

Periclymeni species cujus folia unita, Ges. hor.

Periclymenum perfoliatum, Lob. Lugd. (& grandius) Tab. Ger. Eyst.

Periclymenum vulgare alterum, Clus. hist.

Vincibosum vulgo, Cæfalp.

Flores ex purpura niveo candore nitent, alicubi luteo aspersi: aut albi, aut subrufi.

III. Periclymenum humile.

Periclymenum 2. & Chamæpericlymenum Prutenicum, Clus. par. *Cornus austriaca L. 4. 307*

Periclymenum minus, Taber.

Chamæpericlymenum, Ger. Clus. hist.

IV. Periclymenum humile Norvegicum.

Chamæpericlymenum tenerius aliud, Clus. hist. *III = Cornus suecica, L. 4. 308 det.*

A P O C Y N U M.

A *Ἀπόκυνον ἢ κυδάρρον, περιδελιαγγέτι, κυνέμορον* Dioscoridi lib. 4. cap. 81. Apocynum, Plinio lib. 25. cap. 11. quod canes, lupos, vulpes & pantheras, Dioscoride auctore, vel ut Plinius, canes & omnes quadrupedes, necet. Dicitur alias *περικύμωμ* quasi circumplectens, eò quod proxima amplexetur.

I. Apocynum folio subrotundo.

Apocynum, Matth. Ang. Gein. hor. Lac. Ad. Lob.

(cui & Periploca Græca foliis latioribus hederaceis) Lugd. Cast.

Apocynum primum latifolium, Clus. hist.

Cynocrambe, Lonic.

Apocyni alterum genus, Camer.

Periploca repens, Cæfalp.

II. Apo

II. Apocynum folio oblongo.

Apocynum repens, Math. Lugd. Camer.

Apocynum foliis Oleandri, Anguil.

Apocynum 2. angustifolium, Clus. hisp. & hist.

Periploca, Cæ. altera, Dod.

Periploca terpens angustiore folio, Ad. Lob.

III. Apocynum angusto salicis folio.

Secamone, Scammonii species Ægyptiis, Alpin.

Apocini secundi species altera, Clus. hisp. &

hist. *Periploca ...*

ASCLEPIAS.

Est *Ἀσκληπιάς* Dioscoridis lib. 3. cap. 106. & Plinii lib. 27. cap. 6. Asclepias, à quibusdam nostrum censetur (dubitat Anguillara, negat Matthioli) at Apocyno cognata herbis videtur.

I. Asclepias albo flore: & Gerar.

Hirundinaria, Brunf. Trag. Gef. hor. Lonic.

Hederalis, Ruellio.

Vincetoxicum, Math. Dodon. Thal. Cast. Lugd.

qui Fuchsi & Matthioli figuram exhibet.

Asclepias, Fuch. Dod. gal. Cord. hist. Turn. Lac.

Gef. hor. Ad. Lob. Cæf. Tab. duplici figura, Cam.

Asclepias vulgi, Apocynum Dioscoridis, Col.

II. Asclepias nigro flore.

Vincetoxici altera species, Dod.

Asclepias altera flore nigro, Lob. sive Periploca

minor.

Asclepias nigra, Lugd. flore nigro, Cam. Tabern.

Clus. hist.

Vincetoxicum flore nigro, Cam. epit.

Apocynum, Colum.

III. Asclepias siliqua bifido mucrone.

Asclepias Cretica, Clus. hist. append. 1.

IV. Asclepias ex Virginea.

Wisauck sive Vincetoxicum Indicum, Gerar.

V. Fructus Asclepiadis siliquæ similis, seminibus planis nigris.

Fructus tertius è navigatione Batau. Clus. ex lib. 2. cap. 15.

POLYGONATUM.

Polygonatum *ἰσχυρὸν* Dioscoridis lib. 4. cap. 6. quod radix crebro geniculata sit: vulgo Sigillum Salomonis, haud dubie à vestigiis pluribus, & adici sigilli instar impressis.

I. Polygonatum latifolium vulgare.

Sigillum Salomonis, Brunf. Gef. hor. latifolium,

Trag. *Corallaria polygonatum* 22. 221. 224.

Polygonatum, Matth. Lac. Cast. vulgare, Camer.

vulgatius, Eyf.

Polygonatum latifolium, Fuch. Dod. ut: Cord.

in Dioscor. & hist. Gesn. hort. Lob. Tab. primum,

Gerar.

Polygonatum majus, Lon. Ad. Thal.

Polygonatum latifolium vulgare, Clus. hist.

Fraisinella, Ang. Cæf.

Vulgares herbarii Germanici, cum Dictamnio

albo & Elleboro albo confundunt alii malè Seca-

cul Arabū faciunt. Variat baccis rubentibus, pur-

pureis, quandoque nigris, ut Cam. in epit. monet.

II. Polygonatum latifolium maximum.

Polygonatum majus, Clus. pan. Eyf.

Polygonatum latifolium primum, Eid. hist.

Polygonatum Pannonicum, Cam.

III. Polygonatum latifolium Ellebori albi

foliis. *Corallaria latifolia* 22. 221. 224.

Polygonatum 2. angustifolium vel 2. Clus. pan.

Polygonatum 3. latiore folio, Eid. hist.

Polygonatum latifolium, Dod. post.

IV. Polygonatum latifolium flore majore odore.

Polygonatum flore odore, vel 1. Clus. pan.

Polygonatum secundum latiore folio Eid. hist.

Polygonatum, Ger. latifolium minus, Tab.

an Polygonatum angulosum, Cord. hist.

V. Polygonatum latifolium minus flore ma-

jore: 1. in Prodromo.

VI. Polygonatum latifolium perfoliatū Brassi-

lianum: 2. in Prodromo. *Urtica perfoliata* 6. 432

VII. Polygonatum latifolium ramosum.

Laurus Alexandrina, Matth. Dod. gal. Cam.

Hippoglossum, Lugd. *Urtica ambrosioides* 6. 434

Rulco affinis tertia, Cæf. isp.

Polygonatum 3. Clus. pan. latif. 4. ramosum, Eid.

hist.

Polygonato affinis planta, Lob. ob.

Polygonatum latifolium 3. & 4. Tab.

Polygonatum ramosum & acutum, Ger.

VIII. Polygonatum angustifolium nõ ramosum.

Sigillum Salomonis angustifolium, Trag.

Polygonatum angustifol. Fuch. Dod. gal. Tur. Eyf.

Lugd. Clus. pan. vel 5. hist. primum, 1. abern.

II. *Corallaria multiflora* 6. 432IX. *Corallaria verticillata* Polygon-

Polygonatum tenuifolium, Cord. in hist. Camer.
 Polygonatum tenuifolium majus, Thal.
 Polygonatum erectum, Gef. hort.
 Polygonatum minus, Lon. Ger. foliis rubiæ. Ad.
 Lob.
 Polygonatum alterum, Dodon.
 Polygonato similis in alpinis, Cæsalp.
 Quibusdam Chamædaphne Dioscoridis lib. 4.

cap. 149. aliis Ephemerum ejusdem lib. 4. c. 85. &
 Plinii lib. 25. cap. 13. qui florem cæruleum tribuit.

IX. Polygonatum angustifolium ramosum.
 Polygonatum 4. angustifolium ramosum, Clus. pan.
 Polygonatum angustifolium 2. Tab. angustifolium, Ger. *Convallaria verbasulata* L. 451
 Polygonatum 6. five angustifolium 2. Clus. hist.
 Polygonatum tenuifolium minus, Thal.

LILIUM CONVALLIUM.

Lilium, quod à loco natali convallium appellatur, à quibusdam Likum vernum Theophrasti 6. hist. 7. censetur: alii Oenanthen ejusdem l. 6. c. 7. & Oenanthen Athenæi volunt.

I. Lilium convallium latifolium: in Prodro-
 mo describitur. *Convallaria majalis* L. 451

II. Lilium convallium album.
 Lilium convallis, vel syl. Brunf. *convallaria majalis* L. 451
 Lilium convallium, Trag. Matth. Gefn. hor. Dod.
 Cæsalp. Cast. Lugd. Cam. Tab. Ger. Clus. hist.
 Lilium Theophrasti, Dod. gal.
 Ephemerum non lethale, Fuch.
 Callyonimus vel Chamæcitrinus, Gef. hor.
 Cacalia, Lonic.
 Liliū convalliū vel vernū Theophrasti, Ad. Lob.

III. Lilium convallium alpinum.
 Lilium convallium alterum alpinum flore majore, & odoratiore, Camer. *Convallaria majalis*
 Lilium convallium flore albo, Eysf. L. 451

IV. Lilium convallium flore rubente.
 Lilium convallium floribus suaverubentibus, Lob. ico.
 Liliū convalliū rubrū, Tab. flore subrubro, Cam.
 Lilium convallium flore incarnato, Eysf.
 Flore est minore, candore & rubore confusè mixto, & odore minus valet.

MONOPHYLLUM.

Monophyllum, unifolium dictum, quod cum prodit unico sit folio, nam cum cauliculum acquirit, folia bina habet, rarius tria, & quidem in alpinis: propter similitudinem cum Lilio convallium, minus appellare lubet: sunt qui Cyclaminum tertium Plinii l. 25. c. 9. velint.

Lilium convallium minus.
 Unifolium, Brunf. Dod. ut. Lugd. Cam. Tab. Eysf.
 Cotyledon syl. & Unifolium, Trag.
 Gramè Parnasi, Matt. Lug. Cast. Tab. majus, Ger.

Henophyllum vel Monophyllum, Gef. hor.
 Cyclaminum unico folio, Dalech. in Diosc.
 Monophyllum, Ad. Lob. Thal. Gerar.
 Bifolium primum, Lonic.

LAURUS ALEXANDRINA

quibusdam Hippoglossum.

Laurus Alexandrina Dioscoridis lib. 4. cap. 132. & Hippoglotion Plinii l. 15. c. 30. ubi Laurum Alexandrinam vocat, ab aliis ideam dictam, sunt qui idem censeant cum Lauro Alexandrina Theophrasti 3. hist. 17. Aliis id eia πίζα, id eia radix Dioscoridis, lib. 4. cap. 44. Aliis δίζων ἀλεξάνδρεια, aut id eia, aut πίζα, Laurus Alexandrina Dioscoridis lib. 4. cap. 147. Aliis χαμαδίζων, qua & ἀλεξάνδρεια Dioscoridis lib. 4. cap. 149. & Laurus taxa Plinii lib. 15. cap. ult. & Chamædaphne ejusdem lib. 24. cap. 15. Denique sunt qui radicem ideam, Hippoglossum, Laurum Alexandrinam & Chamædaphnen apud Dioscoridem idem esse velint.

I. Laurus Alexandrina fructu pediculo infidente. *Ruscus hypoglossum* L. 1074
 Uvularia, Brunf. (qui marem & foeminam pingit, sicut & Tabernæmontanus & Gerardus) Lonic.
 Laurus Alexandrina, Brunf. Trag. Fuch. Ang. Gef. hort. Eysf.

Hippoglossum, Matth. Dod. ut: Turn. Lac. Ad.
 Lob. Cast. Gerar.
 Hippoglossum quod à Lauro Alexandrina difert, Guil.
 Hippoglossus, Gefn. hort.
 Daphne Alexandrina, Fuch.

Bonifacia & Bislingua, Anguil.

Laurus taxa Plinii, Lugd.

Rulco affinis prima, Cæs. Falp.

Bislingua, Clus. panon.

Radix Idæa Dioscoridis, Colum.

Laurus Alexandrina Theophrasti, 2. Clus. hist.

II. Laurus Alexandrina fructu folio infidente.

Laurus Alexandrina altera, Matth. Tabern.

Laurus Alexandrina & Chamædaphne, Guil.

Laur^o Alexadrina, Lac. Lob. ad. part. alt. Col. cui &Chamædaphne. *Plinius Hist. Nat. Lib. 16. 24*

Laurus Alexandrina vera, Lugd. Clus. hist.

Rulco affinis altera, Cæs. Falp.

Hippoglossum Matthioli, Ger.

Hæc folio est rotundiore, baccis in medio folio-

rū impressis, nec ulla epiglotide tectis: illa folio

est longiore, glossariis five ligulis donata, baccis

ex oblongis petiolis dependentibus.

SECTIO TERTIA.

HEDERA; HEDERA TERRESTRIS; CYMBALARIA;

NASTURTIUM INDICUM; BALSAMINA; NOLI ME TANGERE; ARISTO-

lobia; Cyclamen; Gramen Parnassi; Saxifraga; Cheli-

nia minor; Numularia.

HEDERA.

HEDERA ΚΙΣΣΟΣ Dioscoridi lib. 2. cap. 210. κίσσος Theophrasto 3. hist. 18.

Differentias multas in specie sortitur, summus autem genere tres: nam quædam candida est, altera nigra, tertia helix: candida, fructum fert candidum: nigra nigrum, aut croci æmulum, quam vulgus Dionysiam vocat: Helix fructum non gignit. &c. Dioscorides. Sic Theophrasto l. c. multigena hedera est, quædam enim humi repens: quædam in excelsum se attollens: & excelsum genera plura, sed tria summa patefcunt, candida, nigra, tertiaq; clavicula, &c. Plinius l. 16. c. 34. Hedera duo prima genera fecit, marem & fœminam (per marem Cistum intelligere oportet, confundit enim Cistum cum Cisso, id est Hedera) subjungit: species tres esse, candidam, nigram, helicem: qua species in alias etiam dividuntur, &c. qua ex Theophrasto sumpsit.

I. Hedera arborea.

Hedera, Brunf. Trag. Ang. Cord. in Dioscor. Dod.

Cæs. Falp. *H. helix. 4. ch. 292*

Hedera arborea, Matth. Gef. hor. Lugd.

Hedera nigra, Fuch. Dod. gal. Lac. Lonic.

Hedera corymbosa communis, Ad. Lob. Tabern.

Gerar.

Hedera major, Castor.

Variat: cultu enim arborefcit, & cum ad eam ætatem pervenit, in qua fructum ferre potest, totam faciem mutat, nam per se erigitur, nullum adminiculum quærens, & hanc Orthocissum anti-qui dicunt, quæ

Hedera arborea recta, Ad.

Folia mutat, ut quæ prius in plures angulos desinebãt, angulis oblitteratis, excepto eo qui in summo est, rotundatur, maculis albis, aliquando subrubentibus, infernè distinguuntur.

Baccæ maturitate nigræ, rarò flavæ.

II. Hedera poetica

Hedera Dionysias, & Chryfocarpos, Dalech. Lugd.

H. helix. 4. ch. 292

Dionysias aut Bacchica, quod ex ea poetarum coronæ consueverunt: Chryfocarpos, à fructus colore aureo: hinc folium minimè angulosum est.

III. Hedera major sterilis. *H. helix. 4. ch. 292*

Hedera Helix, Brunf. Matth. (& minor) Fuch.

Dod. ut: Lac. Lon. Lugd. Cæs. Cam. Tab. Ger.

Hedera sterilis, Anguil.

Hedera arboreæ sylvestre genus, Gef. hort.

Helix five provoluta sterilis hedera, Ad. Lob.

Hedera minor, quæ Helix, Castor.

Hedera species tertia helix vocata, Thal.

Hæc diversa ne sit ab arborea, Theophrastus ambigit: Plinius concedit: at recentiorum aliqui negant, fieri enim ut alicubi non arborefcant, ob imperfectionem quandam Individui non speciei.

IV. Hedera humi repens.

Hederula, Trag.

Hedera minor *H. helix. 4. ch. 292*

V. Hederaceis foliis planta.

Cyclamen altera hederaceis foliis, Lob. Lugd.

HEDERA TERRESTRIS.

Hedera terrestris, *ἡμάρτιος* & Dioscoridi lib. 4. cap. 126. si in descriptione pro *μαρτίος* & *μαρτίος* legatur: à Plinio videtur intelligi, sub Hedera à terra se non attollente: quibusdam Malacocissos, quasi mollis hedera, in Geoponicis: alii Chamæclema, quasi Clematis humilis repens.

I. Hedera terrestris vulgaris
Hedera terrestris, Brunf. Matth. Dod. Lugd. Cæs.
Thal. Tab. Gerar.
Elatine, Brunf. 4. *Alte comu hederacea*
Chamæcissos, Trag. Fuch. Dod. gal. Lac. Cam.
Chamæclema, Cord. hist.
Humilis hedera, Ad. corona terræ, Lob.
Malacocissos, Lugd.

Duplex est: major, quæ vulgata: minor elegantior, cauliculis erectioribus, brevioribus ut & fo-

liis: floribus magis cæruleis, quæ locis humidioribus circa arbores antiquas reperitur.

II. Hedera terrestris montana.
Hedera terrestris (species montana, Cam. epit.
Priore hirsutior est, foliis majoribus & floribus, qui purpurascunt.

III. Hedera saxatilis magno flore.
Afarina sterilis, Lob. ob. *Anterbinum saxatum*
Afarina sive saxatilis hederula, Ad. Lob. icon.
Afarina Lobelii, Lugd.

CYMBALARIA.

Cymbalaria, à cymbalo nomen duxisse videtur: quibusdam umbilicus Veneris alter censetur: at Hermolaw Barbarus, Capnon primam Plinii lib. 25. cap. 13. esse credidit.

Cymbalaria, Matth. Lugd. Cæs. Cast. vulgaris, Umbilicus Veneris officinarum, Lonic.
Lac. *Anterbinum saxatum* 1. 861 Linaria hederæ folio, Col.
Cymbalaria Italica hederaceo folio, Ad. Lob. Cymbalaria foliis hederaceis flore cæruleo, Eyf.

NASTURTIUM INDICUM.

Nasturtium dictum ob saporem, Indicum à loco natali.

I. Nasturtium Indicum majus. Flos sanguineus Monardi, Lugd.
Nasturtium Indicū, Dod. Lob. Lugd. Cam. Cast. II. Nasturtium Indicum minus.
Eyf. *Trifolium minus* 1. 490 Nasturtium Peruanum, Monardi.
Nasturtium peregrinum, quod Peruvianū, Lugd. Folia habet rotunda, Lenticulæ paulo majora.

BALSAMINA.

Balsamina dicitur quod ex pomis ipsius maris immaturis oleo injectis, in solatione oleum seu Balsamum, ut Chirurgi vocant, ad vulnera consolidanda præstantissimum conficiatur.

I. Balsamina rotundifolia repens, sive mas.
Balsamina, sive pomum mirabile, Trag.
Balsamina, Matth. Lac. Lugd. Cæs. alp. alba, Gesn.
hor. 1. Momordica balsamina, L. *mas dict.*
Balsamine 1. Fuch. Anguil. *Cogn.*
Balsamina pomifera, Gesn. collect.
Charantia, Dod. ut: Lonic.
Cucumis puniceus, Cord. hist.
Balsamina cucumerina punicea, Ad. Lob. Tab.
Balsamina mas, Cam. Gerar.
Momordica, Castor.
Quibusdam Plinii l. 20. c. 3. Cucurbita Somphos à Græcis appellata.
Fructus maturus colore variat, modò puniceo, modò luteo rubescente,
Balsamina mas fructu puniceo, & Momordica fructu luteo rubescente, Eyf.

II. Balsamina femina.
Balsamine altera, Trag. Matth. Fuch. Ang. Gesn.
hor. Cast. *Impatiens balsamina* 1. 328
Balsaminū, Dod. gal. Lon. & Charantia femina.
Balsamina, Dod. Lugd. icū Matth. & Fuch. figura.
Balsamella, Cord. hist.
Balsamina amygdaloides, Gesn. ad Cordum.
Balsamina femina, Cam. Tab. Ger. Eyf.
Balsamina femina persicifolia, Ad. Lob.
Catanane Cæs. alp.

III. Balsamina lutea, sive Noli me tangere. *Impatiens noli tangere*
Mercurialis syl. altera, Trag. *1. 327*

Efula, Eid. & Lugd.
 Tithymalus syl. Lonic.
 Noli me tangere, Gef. hor. & frac. (cui & Milium
 caprearum) Cam. Tab. Eyst.
 Perficaria filiquosa, Ad. Lob. Lugd. Cam. Thal.
 Impatiens herba, Dod.
 Catanance altera, Cæfalp.

Chrysa, Lugd.
 Balsamita altera, Col.
 Noli me tangere & Impatiens herba dicta, pro-
 pter filiquas, quæ ubi maturæ levisimo contactu
 disiliunt: aliqui Æschinomene Plinii suspican-
 tur: quibusdam Pseudoapocynon. Flore est lu-
 teo, est & pallido.

A R I S T O L O C H I A.

A Πιστολόχια Dioscoridi lib. 3. cap. 4. quod existimetur optimè puerperis, seu partus doloribus opitulari: hinc
 fortè Nicandri scholiastes refert, Aristotelem herba hujus inventionem mulieri tribuere. Et Plinio l. 25. c. 8.
 Aristolochia nomen gravidæ dedisse videntur, quoniam esset *αἰσιν λαχούσιν*: nostri Malum terre vocant.

Genera tria Dioscorides agnovit, *σπογγώδης, ὄβελος, μακρὰ, καὶ ναιάριον*. Plinio genera quatuor: unum tuberibus radicum rotundis: alterum radice longa: tertium longissima tenuitatis, quæ Clematis, ab alijs Cretica vocata: quarta quæ Pistolochia, tenuiori proxima, quam quidam Polyrrhizon cognominant, &c.

I. Aristolochia rotunda, flore ex purpura nigro.
 Aristolochia rotunda vera, Trag. Lon. Cam.
 Aristolochia rotunda, Matth. Dod. ut: Ang. Cord.
 in Diosf. Gef. h. Tur. Lac. Ad. Lob. Cast. Lug. Eyst.
 Aristolochia rotunda i. Clus. hisp. & hist.
 Aristolochia femina, Lugd. *a. rotunda*
 Aristolochia prima, Cæfalp. *L. 1364*

II. Aristolochia rotunda flore ex albo purpurascente. *a. rotunda* *L. 1364*
 Aristolochia rotunda altera, Clus. hisp. & hist.
 Anguillara plures species inveniri scribit: verùm hæc non solum colore floris, sed & foliis & fructu à priore differt.

III. Aristolochia longa vera: & Ang. Cam.
 Aristolochia longa, Dod. ut: Cord. in Diosf. Gef. h.
 Ad. Lob. ico. Clus. hisp. & hist. Lugd. cum Clusii
 & Fuchii figura. *a. longa* *L. 1364*
 Aristolochia altera radice pollicis crassitudine,
 Cæfalp.

IV. Aristolochia longa Hispanica. *a. longa*
 Aristolochia longa altera, Clus. hisp. & hist. *L. 1364*
 V. Aristolochia Clematidis recta.

Aristolochia, Brunf. longa, Trag. Matth. Fuchf.
 Tur. Lac. Lon. Cast. Lugd. *a. longa*
 Aristolochia longa altera, quæ Clematidis veteribus,
 Cord. in Dioic.
 Aristolochia longa vulgaris, Ang. Cam. ep. & hor.
 Eyst.

Aristolochia Clematidis, Dod. gal. Ang. Gef. hor.
 Ad. Lob. Tab. Ger.
 Aristolochia Sarracenicæ, Dod. Lugd.
 Aristolochia Clematidis i. Clus. hisp. clematidis
 vulgarior, Eid. hist.
 Aristolochia altera radice tenui, Cæfalp.

VI. Aristolochia Clematidis serpens.
 Aristolochia clematidis, Dod. Lugd. Cast. descr.
 Belli epist. ad Clus. vel
 Aristolochia Cretica. *a. basica* *L. 1365*
 Aristolochia clematidis altera, Clus. hisp. vel
 Beotica, Eid. hist.
 Aristolochia Clematidis altera Hispanica, Lob.
 Flos luteus, aut ex purpura nigricans.

VII. Aristolochia Pistolochia dicta.
 Pistolochia, Dodon. ut: Gef. hor. Clus. hisp. & hist.
 Camer. ep. Castor. Lugdun. cum Clus. & Dod. fi-
 gura. *a. pistolochia* *L. 1364*
 Aristolochia polyrrhizon, sive Pistolochia Plinii,
 Ad. Lob.

Aristolochia altera plures radices spargens, Cæf.
 Flos aliquando niger, aliquando ex herbido luteus.
 IIX. Pistolochia Cretica. *a. cretica* *L. 1365*
 Pistolochia altera sempervirens, Clus. hist. ap. *L. 1365*

IX. Aristolochia Maurorum.
 Rhafut & Rumigi à Mauris nominata, Rauwolf.
 Lugd. append. *a. maurorum* *L. 1363*
 Aristolochia peregrina Rauwolfii, Clus. hist.

C Y C L A M E N.

K *Κυλάμην* Dioscoridi lib. 2. cap. 19. foliis est hedera purpureis, variis, supra infraq, albicantibus maculis, &c. Theophrasto 9. hist. 10. Gaz. a tuber terræ reddidit, imitatus Plinium, cui l. 25. c. 9. Cyclanimum, nostris Tuber terræ dicitur.

Differentia: alius vere, alius autumno floret: quibusdam flos odoratus, aliis inodorus: & flore rubro. albo. luteo. tem qui autumno floret & odoratus est. Pettillium Plinii lib. 21. cap. 8. Anguillaracenset: sic aslivum, Spharitim Aëtiis Bononienses, Camerario noxante, credunt.

I. Cyclamen orbiculato folio infernè purpurascens.

Cyclaminus minor & Umbilicus terræ, Trag.
Cyclaminus, Matth. Dod. gal. Cord. in Diosc. & hist. Gef. hor. Lac. Tur. Lon. Taber.

Cyclaminus major, Cast.

Cyclaminus rotunda, Fuch.

Cyclaminus orbicularis rotundifolius, Dod.

Cyclamen vulgare, Eyst. officinarum orbiculato folio, Paris porcinus, & Arthanita, Lob. ico.

Cyclaminus flore odorato, Clus. pan. & hist.

Cyclaminus vulgaris, & Cyclam. prior, cum icone Matth. & Lobelii, Eugd.

Cyclaminus æstivus vulgaris, Camer.

Cyclamen orbiculato folio, Gerar.

Flos nunc dilutiùs, nunc saturatiùs purpurascit: albo flore rarius reperitur. Radice est aliquando maxima, & ejus species quædam, radice instar capitæ arietis, Gef. hor.

II. Cyclamen orbiculato folio infernè ex viridi pallente.

Cyclamini odorati altera species, Clus. pan.

Cyclamen odorato flore 2. Eid. hist.

III. Cyclamen radice maxima foliis infernè rubentibus.

Cyclamen Romanum, Eyst.

an Cyclamen à Mntono, Clus. hist.

IV. Cyclamen folio anguloso.

Cyclamen foliis angulosis, Gef. hort.

Cyclamen vernum, Lob. ico. Cam.

Cyclamini orbiculati tertia species, Dod.

Cyclaminus verno tempore florens, Clus. pan. & hist.

Cyclamen vernum, Eyst.

Folio est rotundiore rarius oblongiore, floribus intensius quam in vulgari rubentibus, vel omnino albescentibus.

V. Cyclamen odoratum æstivo solstitio florens folio maculato.

Cyclamini odorati duplex varietas, Clus. hist.

Prima foliis aliquantum angulosis, albis maculis obscurè averfa parte notatis: flos saturatè purpurascens. Alterius folia averfa parte viridia, ad versa maculis albis manifestis, flos dilutiùs purpurascit, vel omnino albescit.

VI. Cyclamen hederæ folio: & Adv. Lobel. Clus. pan.

Cyclamini alia species, Dod. gal.

Cyclaminus orbicularis, Dod. alter orbicularis, Lugd.

Cyclaminus inodoro purpurascens flore, Clus. hist.

Cyclaminus æstivus folio hederaceo, Cam.

Cyclamen ferotinum foliis hederaceis, Eyst.

VII. Cyclamen folio hederaceo polyanthes.

Cyclaminus Byzantinus alter, tubere palmans latitudinis *πλευρῆς*: tulit flores 20. 50. 100. Clus. hist.

IIIX. Cyclamen radice castaneæ magnitudinis.

Cyclaminum Constantinopolitanum, vel byzantinum, Clus. pan. & hist.

Folia prona purpurascētibus supina candicantibus maculis notantur.

IX. Cyclamen radice exigua.

Hermodaçtylus quorundam, Trag.

Cyclaminus exigua, Eidem.

Cyclaminus montis Juliani cujus Mesues meminit, Ang.

Cyclamini exiguæ veræ species, Lugd.

Cyclaminus radice avellana, Clus. pan.

Cyclaminus æstivus, Eid. hist.

Cyclaminus minor, Castor.

X. Cyclamen oblongo radice.

Cyclaminus radice oblonga malo in fine adnexo, Gef. hor.

Cyclaminus oblongum, Eid. append.

Cyclaminus *μακρόεις*, Cam. epit. longius radicans, Eyst.

Cyclaminus cujus radix digitalem crassitiem nõ superat, & cubitalis est longitudinis, Clus. pan.

Cyclamen odoratum *μακρόρριζον*, Clus. hist.

XI. Cyclamen vernum luteum.

Cyclamen luteo flore, Ang. Ad. Lugd.

XII. Cyclamen vernum album.

Cyclamen vernū flore albo, Lob. ad. par. 2. Clus. hist. ap. alt. auçt. quod foliis circinatæ rotunditatis.

Eid. xur. post.

XIII. Cyclamen foliis Violariæ radice cordis effigie.

Cyclamen vernum spurium, Clus. hist. ap. alter. auçt.

GRAMEN PARNASSI.

Gramini quod in Parnasso monte provenit, solum hederaceum, florem candidum, &c. Dioscorides l. 4. c. 32. tribuit: ubi & alterius in Cilicia nati meminit, quod incolæ Kivæ appellent, cujus virentis esu boves inflammantur: quid velit non assequimur.

I. Gramen Parnassi albo simplici flore.
Gramen Parnassi, Dod. ut: Ges. h. Lob. icon. Eyf.
Hepatica alba, Cord. hist. *Parma*
Enneadynamis Polonorum, Gef. hort. *l. 391*
Unifolium palustre, Gef. collect.

Gramen Parnassi hederaceum recentiorum, Ad. Lob.
Gramen hederaceum, flos hepaticus, Tab. (obf.)
Gramen Parnassi minus, Gerar.
II. Gramen Parnassi albo pleno flore.
Gramen Parnassi duplicato flore, Lob. Lugd.

SAXIFRAGA.

Saxifraga ab effectu dicta, cum ejus stillatitia, ut & decoctum, lapides renales & frangere & pellere dicatur, ut & farina granorum ad radicem, ex decocto sumpta.

I. Saxifraga rotundifolia alba.
Saxifraga, Brunf. major, Eid. 4. Fuch. Lacur.
Saxifraga alba, Trag. Dod. ut: Fuch. ico. Gef. hor.
Lugd. Thal. Camer. Tab. *Saxifraga granulata, l. 391*
Saxifraga quarta, Matth. Cast. *unic. det.*
Saxifraga, Lon. alba chelidonides, Ad. Lobel.
Theliono affinis herba, Cæsalp.
Saxifraga alba tuberosa radice, Clus. hist.
Hæc nonnullis locis foliis est majoribus, altiusque exurgit: frequentius tamen minoribus est & humilior.

Saxifraga bulbosa altera bulbifera montana, Colum.

II. Saxifraga ad folia bulbos gerens.

III. Saxifraga rotundifolia aurea.
Saxifraga aurea, Dod. ut: Ges. hort. Thal. Cam.
Ger. Lugd. cum. Dod. & Lobelii figura.
Saxifraga aurea lichenis facie, & natalitiis, Ad. Lobel. *Chrysosplenium oppositifolium, l. 569*
Chrysosplenium, Taber.
Hepatica palustris, Eyf. text.
Erysimi species Aldroando dicebatur: In historia Lugd. Saxifragæ alpinæ figura jungitur, quam cum priore eandem suspicor.

CHELIDONIA MINOR.

Chelidonia duplex habetur, major de qua supra: minor, de qua nunc, quam Dioscorides l. 2. c. 212. *χελιδων* *μικρὴν*, aut *μικρὴν ἀγρον* nominat, cujus descriptio, præter vires, nostræ convenit: an forsitan ratione solè diversitas obrenit? Plin. l. 25. c. 13. Strumea censetur, quo loci de Ranunculo agit.

I. Chelidonia rotundifolia major: in Prodromo descripta. *Ranunculus ficaria, l. 275*

II. Chelidonia rotundifolia minor.
Testiculus sacerdotis, Sylvatico. *Ranunculus ficaria, l. 275*
Ficaria & serophularia minor, vel 2. Brunf. *l. 275*
Hæmorrhoidum herba, Hier. Brunf. *l. 275*
Chelidonium minus, Trag. Matth. Fuch. Dod. ut: Ang. Cord. in Diosc. & hist. Gef. h. Tur. Lac. Lon.

Guil. (an Amellus sit dubitat) Ad. Lobel. Lugd.
Cast. Thal. Tab. Gerar. Eyf.
Malacocissus minor, Fuch. icon.
an Ranunculus latifolius, Lugd.
Favagello, Cæsalp.
Hujus folia aliquando macula purpurea notantur: flore est luteo simplici: rarius pleno, Camerario moeante.

NUMULARIA.

Numularia à foliis nummi speciem referentibus dicta: alius Centummorbia, à mirifica in vulneribus medendis facultate: alius Hirudimaria, quod hirudinis instar passim terra affixa hæreat. Sunt qui Numulum Plin. l. 18. c. 28. censent, ubi falsò Minimus legatur: an sortè apud Theophrastum l. 9. c. 14. *ερα δίδυμος*, Rubiant Gaza vertit.

I. Numularia major lutæa.
Serpentaria 3. & Centummorbium, Brunf.
Numularia, Trag. Matth. (& Lunaria minor)
Fuch. Dod. ut: Gef. hor. Lon. Ad. Lob. Lugd. Cast.
Cast. Cam. Tab. Gerar. Eyf.

Centimorbia, Gef. Turn.
Hirudinaria minor, Taber.
Ratione foli variat: hortensis per omnia major, sylvestris contra: hinc duæ icones apud Tabern.
Hirudinariæ majoris & minoris: & apud Ger.

Numulariæ, & Numulariæ minoris, nomine.

| quæ in Prodomo describitur.

II. Nummularia minor purpurafcente flore:

SECTIO QUARTA.

CUCUMIS; MELO; PEPO; MELOPEPO; ANGU-
RIA; CUCURBITA; COLOCYNTHIS; Cu-
cumis Asiaticus.

CUCUMIS.

Etsi Σίτρον nomen apud Græcos, (quemalmodum Cucumeris apud Latinos) generale sit omnium horari-
rum fructuum, videlicet Peponum, Melonum, Cucumerum, Anguriarum & cæterorum ejusdem generis, ut
Guislandinus quog, notavit: attamen Σίτρον ἴδιον & Dioscoridis l. 2. c. 163. Theophrasti l. hist. 8. aliis αὐτῶν, &
μαύου. Cucumer Plinio l. 19. c. 5. Cucumis Varroni à curvure, quasi Curvimer, dicitur.

Genera duo Dioscoridi & Theophrasto, sativa & sylvestris: sativa, inquit Theophrastus, partim genera esse ex-
istimant, ut & Cucurbita, partim negant: sed in uno eodemq, genere, alias meliores, alias deteriores affirmant.
Cucumeris tria genera notant. Laconicum, Scytalium, Boæticum. Plinius l. c. de Cucumere agens, Melones, Cucu-
meres & Angurias complectitur: admonens, ea forma qua cogantur crescere, sic flore in fistulam demisso, mira lon-
gitudine nasci: subjungens, Græcos Cucumerum tria genera fecisse Laconicum, Scytalicum & Bæticum: sic de
sylvestri l. 20. c. 1. & de anguino sive erratico l. 20. c. 2. egit.

I. Cucumis sativus vulgaris.

Cucumis sativus, Brunf. Matth. Fuch. Dod. gal.
Lon. Cast.

Cucumis, Trag. Ang. Tur. Lac. Fracast. Taber.

Cucumis vulgaris, Dod. Gerar.

Cucumer sativum, Cord. in Diof.

Cucumis sativus & efculentus, Ad. Lob. Lugd.

Citreolus vulgo, Cæsalp.

Cucumeres virides, albi, longi, recurvi: sæves,
asper: Aliis Sycios Galeni, aliis ejusdem Melo-
pepon. Fructus maturus subluteus est: habetur
& totus albus.

V. Cucumis sativus major.

Cucumis Turcicus, Fuch. Tab. Gerar.

Cucumis ex Hispauico femine natus, Tab. Ger.

III. Cucumis flexuosus.

Cucumis longus, Matth. Lugd. oblongus, Dod.

Cucumis anguinus & tortilis, Lacun.

Cucumis anguinus, Ang. Gef. col. Lugd. anguina,

Tab. Gerar.

Cucumis flexuosus, sive anguinus, Ad. Lob.

Cucumis sativus 2. Cast.

Citreolus alter forma anguis, Cæsalp.

Hujus species habetur fructu cubitali.

Sic in regno Congiano insignis magnitudinis &
suavitatis habentur: par. a. Ind. or. l. 2. c. 1.

IV. Cucumis pyriformis.

Cucumer minor pyriformis, Tab. Ger.

V. Cucumis Ægyptius rotundifolius.

Chate Ægyptiis, cucumerum genus, Alpin.

M E L O.

Cucumerum genera censentur Pepones & Melopepones, potissimum figura & quantitate differentes: majores
enim & oblongi, Pepones: mali effigiem referentes, Melopepones, nomine ex Melone & Pepone composito di-
cuntur. Hoc genus Palladius Melones, quasi mēdoras, id est pompos, à malorum figura appellavit, quod nomen
adhuc in usu est. Sicq, tria Cucumeris genera statui possunt, Cucumer, Melo & Pepo. At Melon Theophrasto Sy-
cion; Plinio, Cucumis mali cotonei effigie, Melopepo Galeni: forte Cucumis antiquorum.

I. Melo vulgaris.

Melo, Brunf. Trag. (& Melopepo) Lac. Tab. Ger.

Pepo, Matth. ico. Fuch. Lugd. Cast.

Pepo, grandis Melo, Cord. hist.

Cucumis Galeni & antiquorum, Dod. gal.

Melo vulgaris, Melopepo in Græcia, Guil.

Melo sive Melopepo vulgi, Cucumis Galen. Dod.

Melo vulgi, sive Cucumis antiquorum, Melo-
pepo Dioscoridis, Ad. Lob.

Melon vulgo & Pepon, Sycion Theophrasti,

Melopepon Galeni, Cæsalp.

Melopepo, Gef. hor. Lon. Lugd.

Variat fructu, nunc oblongo, alias contractiore
rotundioris figura, aliis modicè depresso & levis-
si: Sub-

Cucumer sativus l. 1. n. 1. dicit.

Cucumeris melo, l. 1. n. 1. dicit.

li: Subinde majore, scilicet
Melo Hispanicus, Tab. & Ger. quandoq; minore.
Cortex aliis asper, rugosus & tuberosus: & hic est
Pepo strumosus, Ad.

aliis lavis: nunc viridis, nunc cinereus, nunc pal-
lidus, nunc varius. Pulpa, aliis rufa, aliis candida
& virens: eaq; quibusdam suavior, quibusdam
moschi odore, qualium Cordus & Dodonæus
meminerunt. Aliqui æstivi, aliqui hyberni ad hye-
mè perdurantes. Habentur, Camerario monente,
Americæ & alii Italici, Patavini, itè Zatti dicti:
tum Neapolitani, quorum semina adeo tenui cru-
stula teguntur, ut excorticata videantur, Gymno-
spermi appellati: deniq; pilosi.

II. Melo rotundus parvus.

Melo succaratus, Lob. ico. saccharinus, Tab. Ger.
Dantur aurei, parvi, in modum pomorū Aran-
tiorum, Cam. vel ut Cæsalp. mali rosei magnitu-
dine. Meminit & Garzias Melonis genus in Hi-
spaña, quod Budiecas vocent.

III. Melo pyriformis moschatus.
Melo Saccharinus variegatus, Eyst.

P E P O.

P *Ἐπερ* Dioscoridi l. 2. c. 164. Theophrastus 1. hist. 22. & Plinius l. 20. c. 2. de Peponibus, quæ Dioscorides refert:
qui l. 19. c. 5. scribit, Cucumeres cum magnitudine excesserunt, Pepones vocari. Dictum voluit sicut in
videtur maturefcere, eò quòd maturitate flavescant.

I. Pepo oblongus. 1. Cucurbita Pepo, var. L. nunc. desc.
Pepo, Brunf. Lon. Cast. Camer.
Pepo magnus, Dod. gal. Gef. hort.
Pepo major oblongus, Dod. maximus oblongus,
Tab. Ger.

Cucumis Pepove oblongus, sive ovalis vulgaris.
Pepo oblongus, Lob. (simas, Ad.)
Melo seu Pepo oblongus, Cæsalp.

Variat magnitudine: hinc apud Tab. duæ figu-
ræ, Peponis maximi oblongi, & Peponis Indici
minoris oblongi: & apud Ger. qui posteriorem
Peponem minorem syl. vocat.

II. Pepo compressus major.

Pepo maximus Indicus compressus, Lob.
Pepo rotundus major, Dodon.
Melon sive Pepo modicè depressa & sessilis, Cæf.
Corticis colore & substantia variat: quoniam
albido est colore, substantia est molliore: qui ob-
scuro è virescente duriore.

III. Pepo compressus minor:

Cucumis seu Zucco marinus, Trag.
Cucumer marinus, Fuch. Tur. Lonis.

IV. Melo pyriformis.

Pyromelo, Tab. Gerar.

V. Melo Ægyptius.

Abdellavi Ægyptiorum, Melones à nostratibus
diversi, Alpin.

VI. Melonis Ægyptii alterum genus.

Chajar, Melonum genus apud Ægyptios, Alpin.

VII. Melo Indicus fructu oblongo.

Batie Indi, sive Indicus Melo, Garzias.

Patecas, Anguria, sive Melo Indicus, Linc. par. 4.
Ind. or. c. 10.

Melones aquatici in Java, Batic in universa In-
dia: par. 4. Ind. or. c. 6. & fig. 20.

an Comolanga, Lud. Romani, Clus. in Garz. Sca-
lig. Lugd.

IX. Melones Peruviani. (lig. Lugd.)

Melones in valle Peruviana tanta felicitate prove-
niunt, ut radix caudicis crassitudinem assequatur
& viva aliquot annis in solo vigeat, quæ quotannis
Melones profert, cujus luxuries non secus ac cæ-
terarū arborū amputatur: Joseph. Acosta l. 4. c. 19.

IX. Fructus Melonum similis, cortice duro
vestitus, in Java, Linc. or. par. 3. Ind. or. c. 10.

Pepo rotundus, Dod. gal. Gef. hor. rotundus mi-
an Cucurbita rotunda Italica, Lugd. (nor. Dod.)
Corticis colore variat, qui est croceus, luteus,
citrinus, niger.

IV. Pepo rotundus Melonis effigie.

Pepo oblongus, rotundus, luteus, viridis, Trag.

Pepo syl. Dodon.

Pepo rotundus compressus Melonis effigie, Ad.
Lob. Lugd.

Pepo Indicus minor rotundus, Tab. Gerar.

V. Pepo rotundus Arantii forma.

Cucurbita Arantii forma, Eyst.

VI. Pepo minor clypeatus.

Pepo Indicus minor clypeatus, Taber.

Pepo Indicus fungiformis, Ger.

VII. Pepo minor angulosus.

Pepo Indicus minor angulosus, Tab. Gerar.

Huc & Pepo minor Indicus 4. Tab. referendus.

III. Pepo Virginianus.

Macócquer, peponibus, melonibus & cucurbitis
valde similis: cujus unum genus menstria: alte-
rum bimestri spatio matureicit: desc. Virgin.

MELOPEPO.

I. Melopepo cl, peiformis.
 Pepo latus, Dod.gal.latoris fructus, Eid. Gefn.h.
 Cucumis Pepove latoris clypeiformis, Ad.
 Melopepo latoris clypeiformis, Lob.icon.
 Cucurbita laciniata Dalech.Lugd.
 Cucurbita fessilis, Gef.append.
 Melopepo clypeatus, Taber.

I = Cucurbita melopepo, ^{l.} _{mel. dicit.} ANGURIA.

Anguria voce, primum Aetium usum esse volunt: alias Citrullus, à citreo colore dicitur. T eponem Dioscoridis, Galeni & Plinii, & Arabum Battecha esse volunt.

I. Anguria Citrullus dicta.
 Citrullus, Trag.Gef.hor. Lon.Tab. officinarum,
 Ad.Lob.Ger.
 Anguria, Matth. Ang.Lac.Gefn.col.Dod.Lugd.
 Cast.Camer.
 Cucumer vel Cucumis citrullus, Fuch. Dod. ut:
 Gef.hor.Turn.
 Cucumer vulgò, Cæsalp.
 Corticis colore variat, qui aliis viret, aliis subcandidis maculis aspersus: caro aliis, rubens & dulcior, aliis candida. Semina colore nigro, ru-

Pepo maximus clypeatus, Gerar.
 II. Melopepo compressus.
 Melopepo, Anguil.
 Melopepo compressus alter, Lob.ico.compressus, Taber.
 Pepo maximus compressus, Gerar.
 III. Melopepo teres: & Lob. & Taber.
 Pepo maximus rotundus, Gerar.

bro, fulvo: rarius semine caret, ut Cæsalp. notavit.
 II. Anguria carne lignosa.
 Cucumeris vulgò dicti genus quoddã sylvestre, carne intus lignosa, atq; adeo dura, ut pilã modo resiliat, nec frangatur projectum, Cæsalp.
 III. Anguria Ægyptiaca.
 Anguria nostratibus majores, cortice flaviore, quã intus semina tantũ & aquã dulcissimã continent Dullaha Arabum, Cæsalp. (nent, Alpin.
 IV. Anguria Brasiliana.
 Citrullã rotundã, Maurõgaus nomine: Leriocant.

CUCURBITA.

Kολοκυρβα ἰδιόθιος Dioscoridi l.2. c.162. dicitur, ad differentiam κολοκυσίδος, de qua l. 4. c.178. meminuit & Theophrastus i.hist.18. Latinis, Cucurbita à concurvatu, quod facillè siquid obstitit erit, quo minus extendatur, incurvescat.

Genera duo prima Cucurbita Plinio l.19. c.5. Camerarium & Plebeium quod humi repit: crescit qua cogitur forma, libertate vero pensili concessa, jani visa est novem pedum longitudinis. Semina qua proxima collo fuerint, proceras pariunt: qua in medio, rotundas: qua in lateribus, crassas brevioresq;.

Calabasi seu Cucurbita in India ad miraculum usq; auferunt, qua in hac sola provincia Chile nascuntur & Capallos nuncupantur: Cucurbitarum species propè infinita sunt, quadam immensa mole monstrofe sunt, qua dissecta & resiccata excavantur & ex his varia vasa effinguntur: ex minoribus pocula, aut pateras ingeniose calatas concinnant: Joseph. Acosta l.4. c.9.

Sic Brasiliani ex Cucurbitis liquidam pulvem, Mingau vocatum, sorbent: Stad.def. Brasil. l.2. c.12.

I. Cucurbita major fessilis, flore albo.
 Cucurbita cujus fructus in orbem collectus intumescit, Trag.
 Cucurbita fessilis, Matth. hep.it.
 Cucurbita major, Fuch. Tur.lator, Dodon.
 Zucca rotunda, Anguil.
 Cucurbita Cameraria major, Dod.gal.Lugd.
 Cucurbita fessili fructu, Cord.in Diosc.

Variat magnitudine, colore corticis, viridi, flavo, candido, maculoso: aliquando sulcis distinguitur: quãdam tuberosa est.

II. Cucurbita major rotunda fl.luteo folio a Cucurbita Indica, Matth. Cast.

Zucca major rotunda, Cord.hist.
 Cucurbita quã Zuccã marinã Itali vocant, Gefsb.
 Cucurbita rotunda, Cæsalp.
 Cucurbita Indica rotunda, Lugd.
 Cucurbita Indica major & minor, Taber.
 Citrullus major & Pepo major syl. Ger.icon.

Varia hujus genera, magnitudine, facie, & colore differentia: earum namq; quoddam genus est, quod utriusque ulnis vix amplecti potest, & in insula S. Laurentii, ejusmodi colore rubro, flavo, albo & saporis longè gratioris atque nostrates, ubertim proveniunt. Palud.in notis ad Lincot. si. ve par.2. Ind.or.c.5.

III. Cucurbi-

II = Cucurbita fessili, l. mel. dicit.

II = Cucurbita majorum, Cogn.

I = Cucurbita calabasi, l. mel. dicit.
 I = Cucurbita majorum, Cogn.

III. Cucurbita lagenaria fl. albo, folio molli.

Cucurbita, Brunf. prior, Dodon.

Cucurbita minor, Fuch. Dod. gal. Turn.

Cucurbita plebeia, Gef. hort.

Cucurbita lagenaria, Lob. Cast. Gerar.

Cucurbita lagenaria major & minor, Ad. Taber.

Cucurbita Cameraria minor, Lugd.

Variat fructus, quandoque lagenarum forma, aliquando ventricosa absque collo pyri turbinati figura.

IV. Cucurbita lagenaria Americana.

Cucurbitularum ex quibus Americani lagenulas efficiunt, Americus Vesputius navig. 2. meminit, quas viri de collo suspendit, quarum una herbâ plena est quam mandunt: altera farinâ, quam bacillo madefacto, herbæ aspergunt.

in Lagenula Americana & fructus è mari Australi, Cluf. ex. l. 2. c. 8.

Sic in regno Congo, in Cucurbitis aquam adferunt: par. 1. Ind. or. l. 2. c. 1.

V. Cucurbita oblonga flore albo, folio molli.

Cucurbita fructu oblongo, Trag. Cord. in Diosc.

Cucurbita oblonga, Fuch. longa, Tur. Lonic. Cast.

Tab. Cam. longior, Dodon.

Cucurbita anguina, Dod. gal. Gerar.

Zuccha longa, Anzuiul.

v = Cucurbita lagenaria, l. mai. hist.
= Lagenaria vulgaris

COLOCYNTHIS.

Kολοκύνθι: aut κολοκύνθα αἰγός, aut σικία πικρά, aut κολοκύνθα ἀλεξαρθίον, Dioscoridi l. 4. c. 173. Cucurbita sylvestris, Colocynthis dicta, que minor sativa, Plinio l. 20. c. 3.

Genera varia habentur: alia minor fungosa & levis, qua officinarum est: alia major, oblonga ac flavâ, alia candida: alia rotunda varia: alia sessilis, nigra, maculata, magna instar Cucurbitæ: & alia ab hac differens etiam sessilis, sed minor, alia denique turbinata.

I. Colocynthis fructu rotundo major.

Cucurbita agrestis, Brunf.

Colocynthis vera, Trag. v = Cucumis Colocynthis, l. mai. hist.

Colocynthis, Matth. Ang. Cord. in Diosc. (& Cucurbita deserti) Gef. hort. (& Cucurbita sylv.)

Lac. Lon. Ad. Lob. (& Cucurbitula amara) Lugd.

Cast. Cam. Gerar.

Colocynthis prima, Dod. gal. mas, Taber.

Colore est viridi, magnitudine utramq; manum replente.

II. Colocynthis fructu rotundo minor.

Colocynthis fungosa & levis, Cord. hist.

Colocynthis minor, Gef. append.

Cucurbita syl. fructu rotundo minor, Cæsalp.

Colore est flavo, huiusque medullâ aridâ officinæ utuntur.

Cucurbita, Gef. hor. sativa longa, Cæsalp.

Cucurbita sive Zuccha, Ad. omnium maxima anguina, Lob.

Cucurbita Cameraria longa, Lugd.

Falcata figura sæpe crescit, quædam cervicem tantum recurvam habent: quædam rectitudine servata bicubitalem, etiam tricubitalem longitudinem acquirunt.

VI. Cucurbita capitata.

Cucurbita quædam sessilis alba lacta, ab altera parte compressa, Gef. hort.

Cucurbita capitata, Taber.

Cucurbita fungiformis, Gerar.

Cucurbita stellata sive sessilis, Camer.

VII. Cucurbita verrucosa: & Lugd.

II. Cucurbita parvum genus, fructu pugni magnitudine, cortice rubro, maculis asperso, & termine rubro, Joh. Bauhino.

IX. Cucurbitacei generis semen spadiceum.

Fructus alicujus semè 19. Gareti, Cluf. ex. l. 2. c. 16.

X. Cucurbitis non abfimilis fructus Brasilianus.

Fructus in sylvis cucurbitæ forma non abfimilis, sed longè amplior, quos frustatim concidunt, in aquam conjiciunt, baculo spumam excitant, qua pro sapone utuntur, Lærio desc. Brasiliæ sive par. 3. Ind. occid. c. 17.

III. Colocynthis oblonga.

Colocynthis grandis oblonga, Cord. hist.

Colocynthis grandis candida solo colore ab oblonga differens, Eid.

Variat colore: alia enim primùm viridem colorem in cortice ostendit, postea maculis candicantibus conspergitur, postremo totus in luteo pallet, fitque durus & lignosus: alia principio viret quidem, sed mox albicantibus maculis aspergitur, at in maturitate totus albicat. Cordus in sua historia differentias sex proposuit, & ex eo Lugd. histor.

IV. Colocynthis pyriformis, seu Pepo amarus.

Colocynthis Germanica, Trag.

Colocynthis 2. Dod. gal. femina, Taber.

Colocynthis turbinata, Cord. hist.

Colocynthis pyriformis, Ad. Lob. Lugd. Gerar.
Colocynthis nigra pyriformis, Camer.
Cucurbita syl. Dod. figura pyri, Cæsalp.
Pseudocolocynthis pyriformis, Eyst.

Cucurbita syl. Somphos Plinii dicta, quibusdā.
V. Colocynthis pomiformis cortice maculato.
Colocynthis exacte sphaerica, Ad.
Pseudocolocynthis pomiformis, Eyst.

CUCUMIS ASININUS.

Σίκυς ἀγρῶ & Dioscoridi l. 4. c. 154. Theophrasto 7. hist. 6. & 9. hist. 10. Cucumis sylvestris Plinio l. 20. c. 1.

Cucumis sylvestris asininus dictus.

Cucumer Elaterii syl. Ad. Lob.

Cucumis agrestis, Brunf. Cord. in Diosc. Lugd.

Cucumis asininus, Tab. Ger. Eyst.

• Cucumis sylv. Trag. Matth. Ang. Fuch. Dod. ut
Lac. Lon. Cæf. Cast.

Ex hujus succo exiccato & in pastillos cōforma-
to fit *ἐλατηρίου* dictum Dioscoridi l. 4. c. 155. &
Theophrasto 9. hist. 10. Gaza agitatorium vertit,
ut intra lib. 12. sect. 6. ostenditur.

Cucumis anguinus, Tur. Cord. hist.

Cucumis erraticus vel asininus, Gef. hort.

= *monarda elaterium*.
= *malva*. *dit.*

SECTIO QUINTA.

MALVA; ALTHÆA; ALCEA; CORCHORUS; GER-
NIUM; SANICULA; PES LEONIS; CANNABIS; EUPATORIUM,
Potentilla; Herba Molucana; Caryophyllata; Dentaria; Epime-
dium; Peonia; Leotopetalon; Chrysogonum;
Staphis agria.

MALVA.

MALVA *μαλὰχ* Dioscoridi l. 2. c. 144. & Theophrasto 1. hist. 5. à *μαλάσσω* ab emolliendo ventre, nomen ha-
bet, etiam Plinio l. 20. c. 21. movente: idē, propter naturalem lenitorem suam, ut Paulus asserit: unde à Mar-
tiali l. 10. Mollis vocatur. Latinis Malva & Varro in quasi Malva, quod alvum molliat, quā antiqui in acetariis cum
Lactuca ad alvum subducendam utebantur.

Duplex est Dioscoridi & Plinio, sativa & sylvestris: subjungit Plinius, duo esse genera, quæ solis amplitudine dif-
cernantur, majorem Græcos Malopen vocare in sativis: alteram Malachen: è sylvestribus cui grande folium & radi-
ces alba, Althea vocatur. &c. Theophrastus duplicem exprimitur videtur, dum 1. hist. 5. & 14. Malvam in arborem
transire scribit, Malvam roseam intelligens: dum vero 7. hist. 7. ait, Malvam coqui & cibo idoneam esse, vulgatam
Malvam innuit. Antiquius in Malvam solis serpitantum, Cinna antiquus poeta indicat, cujus versus ab Iliu-
ro referuntur: quare suspicari licet huc respexisse Pythagoram, qui ut Aelianus auctor est, *μαλάχης*, id est malva
folium sanctissimum esse dicebat.

I. Malva syl. folio rotundo.

Malva, Brunf. Matth. Lac. Cast.

Malva vulgaris, Lugd. vulgarissima, Trag.

Malva syl. pumila, Fuch. Dod. ut Tur. Thal.

Malva syl. repens pumila, Lob. Lugd. Gerar.

Malva syl. Ang. Ad. syl. lupina, Cord. hist.

Malva agrestis minor, Gef. hort.

Malva minor, Lon. syl. minor, Tab. vulgaris mi-
nor, Cam.

Malva flore candido, Cæsalp.

Variat foliis rotundioribus & latioribus.

II. Malva sylvestris folio sinuato.

1 = malva rotundifolia, l.
11 = " *egrevis*, l. *g. in*, dit.

Malva erratica 2. vel Malva equina, Brunf.

Malva vulgaris altera species, Trag.

Malva syl. elatior, Fuch. Dod. gal.

Malva syl. Tur. Ger. syl. recta, Cord. hist.

Malva syl. vulgaris, Cord. in Diosc. sylv. proce-
rior, Dod. Ad.

Malva syl. major, Gef. hort. Lugd. Tab. Thal.

Malva vulgaris proterior, Lob. major, Lon.

Malva vulgaris major, Cam.

Malva flore subrabente, Cæsalp.

Apud veteres in genere domesticarum fuit.

III. Malva Americana: quæ 3. in Prodromo.

IV. Malva

¶ V. Malva hederaceo folio.
Malva quarta, Matth. ^{iv = malva mauretanica, l. 1. mell. det.}
Malva hederacea five montana, Eid. ep. Cast.
Malva major tertia, Lugd.

V. Malva foliis crispis.
Malva species sinuata, Cord. in Diof.
Malva fativa laciniosa, Eid. hist.
Althæa crispa & major, Gef. hort.
Malva crispa, Gef. hor. Dodon. Cam. Taber. Ger.
Ey. stett. ^{v = malva crebra, l. 1. mell. det.}
Malva crispatis oris, Lob.
Flos est albicans, modò roseus.

VI. Malva folio vario. ^{Lamb. Fr. malva}
Malva trimestris vel pumila, Clus. hist. ^{l. 1. of 999}

VII. Malva rosea folio subrotundo.
Malva fativa antiquorum: quæ cultu arborescit,
Theoph. Malope, Plinii. ^{Alca. rissa l. 1. of 966}
an Anadendromalache, Galeni.
Malva hortulana, Brunf.
Malva fativa major, Eid. 4.
Malva hortensis, Trag. Fuch. Tur. Dodon. Lon.
Gerar.
Malva fativa, Dod. gal. Anguil.
Malva major Matth. arborea, Eid. 4. five hortensis,
Taber.
Malva Romana, Gef. hort.
Hastula regia, Eid.
Malva major unicaulis, Matth. Cast.
Malva rosea fruticosa, Ad. Lob. rosea simplici flore,
Lugd.
Malva alterum genus, Cæsalp.
Flores candidi, rubentes, modò saturatiùs, modò
dilutiùs, aliàs purpuræ modo relucetes: & ex
rubro nigricantes: quare

Malva hortensis fl. simplici albo: fl. simp. incarnato:
fl. simp. rubro, pingitur ab E; fl.

IX. Malva rosea folio subrotundo, flore pleno.

Malva Romana multiplex, Trag. Gef. hort.
Malva rosea multiplex, Lob. Lugd. Taber.
Malva hortensis multiplici flore, Dodon.
Malva major unicaulis multiplex, Cast.
Flos colore variat, albo, incarnato, rubro, puniceo,
nigricante, hinc tres figura apud Tabern. &
Gerardum, & in horto Eyst. quatuor.
Malva arborea multiflora, Taber.
Malva hortensis multiplici flore, Gerar.
Malva arborea flore nigro multiplici, Tabern. &
Gerar.

Malva rosea multiplex, Taber.
Malva purpurea multiplex, Gerar.
Malva rosea multiplex fl. albo: fl. incarnato: fl. pleno
atronibente: fl. pleno rubro, Eyst.

IX. Malva rosea folio ficus. ^{Alca. rissa l. 1. of 967}
Malva rosea simplex peregrina, Tab. Gerar.

X. Malva folio ficus altera: quæ prima in Pro-
dromo. ^{x = malva mauretanica, l. 1. of 968}

XI. Malva arborea Veneta dicta parvo flore.
Malva major altera, Matth. Lugd. ^{Lamb. Fr. malva}
Malva arborea, Marth. ep. ico. Cast. & major unicaulis,
Marth. ep. def.
Malva arborecens, Gefn. hort. Dod. Cam. Castalp.
Eyst.
an Malva arborea syl. Ad.

Flos est caruleus, nec multo major quàm Malva
væ equina: flos sic Malva arbor Plinio.

XII. Malva Syriaca.
Cobes Malvæ species, Camer.

ALTHÆA.

Αλθαία, alii Ἴβισκος, quæ in sylvestrium malvarum genere est: Dioscoridi l. 3. c. 163. sic dicta ab ἄλθῳ
quod remedium, vel ἀλθαίων medendo, quod hujus multiplex usus sit: hinc Dioscoridi, quod inter primas
utilis sit, & ἀλθαίων pluribus remediis polleat: & Plinio l. 20. c. 21. ab effectu excellentia nominata. quæ a
busdam Aristhalthea dicitur.

Genera: unius solum meminere, ut & Theophrastus 9. hist. 15. ubi Gaza Hibiscum reddidi: at 9. hist. 19. florem
melinum tribuit.

I. Althæa Dioscoridi & Plinii.
Althæa, Brunf. Trag. Matth. Fuch. Dod. ut: Tur.
Lac. Cord. in Dioc. & hist. (& Malva palustris)
Gef. hor. Lon. Ad. Lob. (& Ibisus) Lugd. Cast.
Tab. (& Bimalva) Gerar.

Althæa five Malva viscus, Anguil.
Malva agrestis genus, Gef. hort.
Malva syl. prima, Cæsalp.
Althæa vulgaris, Camer. Thal. Clus. histor. Ey-
stett.

Flores candidi, aut ex albedo dilute purpurascens.

II. Althæa flore majore.

Althæa pannonica secunda, Clus. pan. & tertia, in histor. *Lavatera thuringiaca, L. 2. 903*

Althæa Thuringiaca, Camer. Eyff.

III. Althæa laciniata folio.

Althæa tertia, Clus. pan. Pannonica quarta, Eid. histor. *A. oppositifolia, L. 2. 966*

IV. Althæa frutescens folio rotundiore incano. *Lavatera thuringiaca, L. 2. 902*

Althæa frutex, Clus. hisp. Lob. Ger. prima, Clus. histor.

Althæa arborefcens Clusii, Taber.

Althæa lignosa Dalechampii, Lugd.

Malva altera ad Malopen accedens, Casalp.

Althæa fruticans Hispanica, Eyff.

Gallica majore est quàm Hispanica flore.

V. Althæa frutescens folio acuto parvo flore.

Althæa arborea Olbia in Galloprovincia, Ad. Lob. ico. *Lavatera thuringiaca, L. 2. 902*

Althæa arborefcens, Cam. Tab. Gerar.

Hæc cum quarta eadem non est, licet Lobelius

velit, sed distinguenda, ut rectè Clusius fecit.

VI. Althæa frutescens Bryoniae folio: in Pro-dromo describitur. *VI = Malva bryoniaefolia, L. 2. 966*

VII. Althæa palustris: & Lugd. Tab. Ger.

Althæa palustris cytini flore, Ad. Lob.

Althæa hortensis sive peregrina, Dod.

Sida vulgo, Cam. *Sida Theophrasti, 4. hist. 1. cen- setur. Malva palustris, L. 976*

Flore est albo & subrugeo.

XII. Althæa Theophrasti flore luteo.

Althæa altera, sive Abutilon Avicennæ, Math.

Ibiscus Theophrasti, Dod. gal.

Althæa Theophrasti, Gesf. hort. Casf. Lugd. &

Althæa altera, Eid. *Sida thuringiaca, L. 963*

Althæa peregrina, Gesf. hort.

Althæa luteis floribus, Ad. Lob. Ger.

Abutilon, Anguil. Dodon. Cast. Cam. Avicennæ, Eyffett.

Malva Theophrasti, Tab.

IX. Althæa Theophrasti similis.

Abutilon Indicum, Cam.

Flos magnitudine rosæ fyl. albicans, interius luteus. *Sida indicum, L. 944*

A L C E A.

Alcea Dioscoridi l. 3. c. 164. fortè sic dicta ab ἀλκή auxilio vel remedio, cum ejus radices Dysentericis & ru- prius auxilio sint. Plinio l. 27. c. 4. Alcea. Generi sylvestrium Malvarum Dioscorides, qui unius memi- nit, adscriptit.

I. Alcea vulgaris major.

Alcea & herba Simeonis, Brunf.

Alcea, malvæ rosæ fyl. genus, Trag.

Alcea, Matth. Fuch, Dod. gal. Cord. in Diosf. Gesf.

hort. Lac. Lon. Lugd. qui duas figuras habet, Casf. Tabern.

Cannabis fyl. & Herba Ungarica, Ang.

Alcea vulgaris, Dod. Ad. Lob. Lugd. Cam. Clus. hist. Eyff.

Malvæ agrestis genus, Gesf. hor.

Malva verbenaca, Ger.

Alcea est Dioscoridis & Plinii: quibusdam Cannabîs fyl. Dioscoridis l. 3. c. 166. aliis Malva Theophrasti. *1 = Malva alcea, L. 1. misc. dict.*

Folîs variat, acutioribus, rotundioribus, hirsutioribus, laevioribus: flore est ex rubro rotèo, vel candidiore.

II. Alcea vulgaris minor.

Dens leonis & Malva querna, Lon.

Alcea minor Dalechampii.

Folîs est in longas lacinas divisis.

11 = Malva moschata, L. var. β. misc. dict.

III. Alcea folio rotundo laciniato.

Alcea peregrina, Clus. hist.

Malva montana, sive Alcea rotundifolia laciniata,

Colum. *III = Malva moschata, L. misc. dict.*

an Alcea tenuifolia Cordi, Thal.

IV. Alcea Pannonica & Alcea tenuifolia, Cam. quid?

V. Alcea cannabina.

Alcea, Ang. *Althæa cannabina, L. 966*

Alcea fruticosior, Ad. Lob. pentaphylla folio can-

nabîs sylvestr. Dioscoridis, Eid. ico.

Alcea fruticosa cannabino folio, Clus. hist.

Alcea altera, Casf.

Alcea cannabina, Cam.

Alcea fruticans, Eyff.

Hæc *καλλις ογεια*, Cannabis fyl. Dioscoridis l. 3. c. 166. videtur.

VI. Alcea arborefcens Syriaca.

Alcea arborefcens, Rauw. Cam.

Althæa frutex 2. Clus. hist.

Ketmia Syrorum quibusdam.

Alcea

VI = Malva Syriaca, L. misc. dict.

Alcea Syriaca, Eyst.

Hujus flores è rubro purpurascunt, at vetustate ad cæruleum colorè vergunt: habetur etiam flore candido, quæ

Alcea Syriaca fl. candido, Eyst.

Hujus & altera species minore flore, quæ

Althæa frutex tertia, Clus. hist.

VII. Alcea vesicaria.

Alcea Veneta, Trag. Dod. gal. Lugd. Eyst.

Alcea Bononiensis, Gesn. hort.

Hypecoum, Matth. (malè sic dicitur Guil. momente) Lac. Lugd. Cæs. Cast.

Hypecoum alterum spurium, Gesn. hort.

Alcea peregrina, Gesn. hor. Tab. Ger. solifæqua, Ad.

Lob. *Melochia arvensis* L. 981

Alcea vesicaria, Dod.

Malva Veneta, Gesn. hort. Lon.

Herba Ungarica, Lon.

IIX. Alcea hirsuta. *Althæa hirsuta*

Alcea villosa Dalechamp. Lugd.

an Alcea minor in sylvis foliis Geranii, Cæs.

IX. Alcea Indica magno flore.

Sabdariffa, Lob. Dod. Lugd. Cam. Tab. Ger. Eyst.

Lob. *Melochia Sabdariffa* L. 979

Alcea Americana, Clus. hist.

Foliis ludit, prima aliquando integra, communiter in tres lacinias divisa: aliquando instar foliorum Elleborastri in septenas profundas lacinias secta observavimus.

X. Alcea Indica parvo flore.

Exotica malvacea, Bamia Eben quibusdam, Ad.

Trionum Theophrasti, Rauw. Lugd. ap.

Sabdariffa alia, Lugd.

Bamia, Alp. Cam. Belli ep. 5. ad Clus.

Bamia Alexandrina, Cæs. Cast. ap.

Alcea Ægyptia, Clus. hist.

XI. Alcea Ægyptiæ affinis.

Fructus ts. è navigat. Batau. Clus. ex l. 2. c. 15.

XII. Alcea Indica parvo flore altera.

Bamia Ægyptiaca filiqua decagona, cum in aliis pentagona duntaxat, Clus. hist. ap. alt. ad lib. 4.

XIII. Alcea Ægyptiaca villosa.

Abelmosch Ægyptiorum, sive Abutilon Avicennæ, Ponzæ ital. *Melochia abutilonifera* L.

Belmufcus Ægyptiorum nomine ex Creta ab

Honorio Belli accepimus.

CORCHORUS.

Corchori duplici Plinius meminit: alterius lib. 25. c. 13. Anagallidem intelligens: alterius lib. 21. c. 15. inter herbas sponte nascentes & in cibis usitatas: & lib. 21. c. 32. Alexandrinorum cibus, convolutus foliis ad similitudinem mori, &c. Et Alpino, facultate similis est Althææ & Ægyptiis in cibis familiaribus, aut gratius. Et Judæi cocta solis cum carne edunt, quæ sapore acetosa prædita sum, annotante Rauvolfio in suo Hodeporico.

Corcorus Plinii, Lob. Lugd.

Olus Judaicum Avicennæ, quibusdam & Molu-
chi Arabum, Rauwol. = *Corchorus Melochia* L.
niss. Act.

Corcorus sive Melochia, Cam.

Melochia, Alpini.

GERANIUM.

Plinius Diofcoridi lib. 3. c. 131. à gruini capitis imagine, in summo ejus cacumine visenda, nomen habet: at recentiores, à ciconia & rostri effigie, Rostrum ciconia nominant. Geranium, & aliquibus Myrrhis, aliis Marthryda (rectius Myrrhida) Plinio l. 26. c. 11.

Genera duo Diofcoridi: alterum foliis Anemones, alterum foliis Malvæ. Plinio tria sunt: primum similis cicutæ, foliis minoribus, saporis & odoris jucundi: subjungit ex Græcorum sententiæ, alterum foliis Malvæ, & tertium Anemones.

Geranium Anemones folio rotundo.

I. Geranium batrachiodes folio Aconiti.

Geranii species tertia, Gei. hor.

Geranii majoris species prima, Fid. ap.

Geranium 2. vel batrachiodes alterum, Clus. pan.

& hist. 3. *Sylvestricum* L. 954

Geranium sive batrachium cæruleum, Tab.

Geranium batrachiodes, Ger.

Variat flore cæruleo, albo, albo lineis cæruleis variegato: est & flore cæruleo duplici, sed duplo majore, & dicitur

Geranium batrachiodes cæruleum, &

Geranium batrachiodes flore albo, Eystett.

VII = *Melochia Parviflora* L.
IX = *Melochia Sabdariffa* L.
XIII = *Melochia abutilonifera* L.
XII = *Melochia* L.

II. Geranium batrachiodes hirsutum, flore atrorubente. *S. praenum* L. 953

an Geranii majoris species 2. Gefap.
Geranium primum pullo flore, Clus. pan. & hist.

III. Geranium batrachiodes odoratum.

Geranium montanum, Gef. col.

Geranium batrachiodes alterum, Dod.

Geranium batrachiodes longius radicatam, Lob.

Lugd. *S. macrodichum* L. 953

Geranium macrorhizon, Cam. Eystett.

Pes columbinus in sylvis nascens alter, Cæf.

IV. Geranium sanguineum maximo flore.

Sanguinaria radix, & Geranium 3. Trag.

Geranium alterum majus, Gef. hor.

Geranium hæmatodes, Dod. gal. Lugd. Clus. pan.

Thal. Cam. *S. sanguinaria* L. 953

Geranium sextum, Fuch. Tur. Lac. Lon.

Geranium gruinum sanguinale hæmatodes super-
num radice reprice, Lob. ico.

Geranium 7. hæmatodes, Clus. hist.

Geranium sanguinarium, Eystett.

V. Geranium batrachiodes, Gratia Dei Ger-
manorum, Lob. *S. pratense* L. 954

Geranium quartum (sanguinariae radice species)

Matth. Lugd. Cast.

Geranium 5. Fuch. Lac. Lon. sextum. Tur.

Geranium batrachiodes, Dodon. Camer. Thal.

Lugd.

Geranium batrachiodes sive magnum cæruleum,

Adver,

Geranium batrachiodes primum, Clus. pan.

Geranium sanguinarium, Tab. majus, Eystett.

Geranium tertium batrachiodes majus, Clus.

histor.

Duplex est: grandius floribus cæruleis aut albis,

& quidem eodem loco: minus, rubris.

VI. Geranium batrachiodes flore variegato.

Geranium Anglicum variegatum, Eystett.

VII. Geranium batrachiodes, Collum gruis

Germanorum.

Geranium quartum, Fuch.

Gruinale, Dod. Lugd.

IX. Geranium montanum fuscum,

Geranium montanum, Dod.

Geranium fuscum, Lob. Lugd. Eystett.

Geranium maculatum, Tab. sive fuscum, Ger.

IX. Geranium tuberosum majus.

Geranium primum, Matth. Ang. Lugd. Cast.

Geranium bulbosum Matthioli, Tab.

S. Geranium tuberosum, L. p. 953

III. *S. praenum* L. 953

Geranium subrotunda radice Dioscoridis, Gef.
hor.

Geranium tuberosum, Dod. Lugd. vel 16. Tab.

Geranium tuberosum majus, Cam.

Geranium bulbosum, Dioscoridis primum, Ad.

Lob.

X. Geranium tuberosum minus, Cam.

Geranium tuberosum minimum, Cam.

XI. Geranium radice grumosa.

Geranium tertium, vel bulbosum Pennæ, Clus.

pan.

Geranium 4. vel bulbosum, Eid. hist.

XII. Geranium nodosum. L. 953

Geranium quintum nodosum Plateau, Clus. hist.

Geranium sextum tuberosum Plateau, Idem.

an Geranium sive batrachium cæruleum, Tab.

an Geranium batrachiodes, Ger.

XIII. Geranium parvum foliis runculi.

Geranium 8. vel Salmaticense rostratum, Clus.

histor.

XIV. Geranium argenteum alpinum. *S. argenteum* L. 954

Geranium alpinum longius radicatam, Ponæ.

XV. Geranium lucidum saxatile.

Geranium saxatile *ὄξυ σάλας*, Thal.

Geranium saxatile, Cam. Eystett.

Geranium alterum montanum saxatile rotundi-

folium, Col. *S. lucidum* L. 954

Geranium Malva folio.

I. Geranium folio Malvæ rotundo.

Geranium alterum, Hermolai, Brunf. Trag. Matth.

Fuch. Dod. gal. Tur. Lac. Lon. Cast. Thal.

Geranii vulgaris species, Gef. hor.

Pes columbinus, Dod. Ad. (seu Geranium alte-
rum Dioscoridis) Lob. Cæf.

Geranium aliud, Lugd. *S. rotundifolium* L. 954

Geranium columbinum, Tab. Ger.

Geranium malvacium sive Balsaminum, Cam.

Duplex est majus & minus: majori caules majores

& folia paulo molliora: minori omnia minora

& folia asperiora. Sic folia modo in profundior-

es, modo breviores & latas lacinias divisa sunt:

floris magnitudine etiam differunt: flore triplo

maiore & cærulei elegantioris coloris ex horto

Dei habemus.

II. Geranium columbinum tenuis laciniatum;

quod 2. in Prodomo. *S. columbinum* L. 954

III. Geranium folio Althææ.

Geranium sextum, Matth. Lugd. Cast.

Geranium à calculario missum, Dod.

S. malacoides L. 954

Ger-

Geranium malacoides, Ad. Lob. Ger.

Geranium altheodes, Cam.

Geranium Monspeliacum, Tab.

Pes columbinus tertius, Cæs.

Sub Geranio 2. etiam hoc intelligit Dioscorides, dum grana nostra tribuit. Geranium foliis candidioribus malæ, Plinio.

I V. Geranium malacoides minus: quod I. in Prodronio.

Geranium folio Cicutæ vel Myrrhidis.

I. Geranium Cicutæ folio acu longissima: quod 3. in Prodromo. *S. cicutarum. l. 953*

II. Geranium Cicutæ folio moschatum: & inodorum. *S. moschatum. l. 951*

Acus moschata, Eric. Cord. Cæs. Col.

Herba moschata, Ang.

Geranium, Trag.

Geranium 1. Matth. edit 1. Fuch. Dodon. gal. Tur. Lac. Lon. Cæs.

Geranium tertium, Matth. edit. post. Lugd.

Geranium supinum, Dod. majus, Cord. hist.

Geranium *καυδρόφυον*, Thal.

Myrrhida Plinii, rostrum Ciconiæ, Ad. Lob.

Geranium moscatum, Cam. Ger. Eyst.

Geranium myrrhinum, Tab.

Hoc vel odoratum moschum redolens, vel inodorum est.

III. Geranium Coriandri folio odorum.

Geranium Apulum folio Coriandri folio alterum odorum, Colum.

IV. Geranium cicutæ folio minus, & supinū.

Herba Roperi & Geranium quartum, Brunf.

Geranium minus & primum, Trag.

S. cicutarum. l. 951

SANICULA.

Sanicula à sanandis vulneribus nomen traxisse videtur: Doctissimus Columna sub Sideritide tertia Dioscoridis pingi & describit.

Sanicula officinarum.

Diapensia, Brunf. Matth. Cæs. cui & Pentaphylli 5. species.

Sanicula, Brunf. Trag. Dodon. ut: Anguil. Gef. hort. Lac. Lon. Cæs. Camer. Thal. Tabern. (cui

Myrrhida Plinii & Rostrum ciconiæ inodorum vulgatum, Lobico.

Geranium 7. sive Geranium gruinum, Dod.

Geranium minus vel arvense, Tab.

Geranium moschatum inodorum, Ger. Eystett.

Flos communiter bresiliis coloris: aliquando albus est: hinc duæ figura

1. Geranium minus, Tab.

Geranium moschatum inodorum, Ger.

2. Geranium arvense album, Tab.

Geranium inodorum album, Ger.

V. Geranium Robertianum primum.

Geranium tertium, Brunf. Matth. Fuch. Tur. Lac. Lon. Thal. *S. robertianum. l. 951*

Gratia Dei, vel Geranium quibusdam, Trag.

Sideritis tertia, Dod. gal. Ang. Gef. col. Lac. Lon.

Panax Herculeum, Ang.

Geranium Robertianum, Ad. (Sideritis Achilleadon, aut congener) Lob. Dod. Cam. Tab.

Rupertiana vulgo, Cæs.

Herba Ruperti & Geranium 2. Dioscoridis, Lug

Duplex est: alia omnino viridis, quam feminam faciunt: alia rubens, quæ præfertur: triplex differentia in Adver.

VI. Geranium Robertianum alterum.

Geranium quartum, Fuch. Tur. Lac. Lon. quintum, Matth.

Geranium gruinale, Dod. gal. Lugd.

Geranei Robertiani altera species, Ad.

Geranium violaceum (vel 12.) Tab. Ger.

VII. Geranium latifolium longissima acu.

Geranium Creticum annuum hæmatodes, Lob.

Geranium Creticum, Cam. Tab. Ger. Clus. hist.

Geranium l. 953

Sanicula officinarum.

& Consolida quinquefolia, Eystett.

Sanicula mas, Fuch. Lugd.

Sanicula & Diapensia, Ad. Lob. Ger.

Sideritis tertia Dioscoridis, Col.

PES LEONIS.

PES LEONIS à forma foliorum: vulgo Alchimilla, quod Alchimistarum præconiis celebrata sit.

I. Alchimilla vulgaris. *l. 951. 952. 953.*

Pes leonis, Bruniic. Brunf. Fuch. Lon.

Leontopodium, Brunf.

Alchimilla, Trag. Dodon. ut: Lac. Anguil. Adv.

Lob. Cæs. Thal. Tabern. Gerar. Eystett. vulgaris,

Clus. hist. Cam.

Stellaria, Matth. Cast. Lugd.

Drosera & Drosum, sive *Ψιδαιον*, à rore foliis insidente, Cord. in hist.

Stella herba Italis, Ges. hor.

Flosculi communiter colore pallidi ac herbacei rarius albi.

II. Alchimilla alpina quinquefolia, in Prodromo descripta. 2. *πενταπλόγη* L. d. 179

CANNABIS.

K *Ανναβις* Dioscoridi lib. 3. cap. 165. & Plinio lib. 20. cap. 23. Cannabis quæ in sylvis primum nata est. Est autem sativa & sylvestris: Sativa, mas & semina. Sic quæ floret fructum non fert, quæ fructum fert, non floret.

I. Cannabis sativa. L. A. 1107

Cannabis, Brunf. Matth. Ang. Lac. Tur. Lon. Ad.

Lob. Cæf. Cast. Tab. Ger.

Cannabis major, Trag.

Cannabis sativa, Fuch. Cord. in Diosc. fecunda, Dodon.

Cannabis mas, Dod. gal.

II. Cannabis Virginiana.

Cannabis in Virginea spontè prodit à nostra caule & foliis diversa, materia tamen perinde bona: in def. Virgin. *Acrida Cannabis*

III. Cannabis erraticæ.

Cannabis femina, Trag. Dod. gal. Lugd.

Cannabis erraticæ paludosa sylvestris, Ad. Lob.

Cannabis sterilis, Dod. Cam. syl. Cast.

IV. Cannabi similis exotica.

Bangue, Garziæ, Acoftæ, Monard. Frag. Cast. Lugd.

Bangue cum Maslac Turcorum affinitatem habet, Cluf. in Acoft.

Bangue arbor canabi similis ad omnia ferè utilis ceu Amfion (sive Opium) Lincot. part. 4. Ind. or. c. 35.

Bangue crebri apud Ægyptios & Turcas usus, quod triplici modo parant, & primum Afsis: alterum, Bofa: tertium, Bernaui, quod verum

& genuinum Bangue est, Palud, notis in Lincot Cum folia cum cannabi similitudinem habeant & cortex in fila diduci possit, huc retulimus.

Herba exotica quæ in fila instar Cannabis diducuntur.

I. Herba de Bengala.

In Bengala ex herba quam ad colum instar lini nent, telam texunt, quæ subtilitate sericum antecellit: ex foliis lineamina elaborant acu pingentes nunc flosculos, nunc historias vario colore, quæ lectulis insternuntur: Linc. par. 2. Ind. orient. r8. & in Madegascar & in Baya: part. 3. c. 11.

II. Tokaun folia oblonga & acuta ex quibus fila detrahunt, & reticula plicatoria inde contexunt: Stad. in Brasill. 2. c. 8.

III. Herba in cuius foliis sericum instar tenuis pellicula nascitur, cuius folia duos pedes longa, unum lata, & ad binos pedes cum semisse in Virginia & Persia adolescit: def. Virgin.

IV. Radix filamentosa sericea.

Tit planta in sylvis nascens sine fructu: radice geminorum compressorum pugnorum magnitudine, coma flavescente mollissimum sericum referente, quo pro plumis utuntur ad lectisternia: Lincot. par. 3. Ind. or. 6.

EUPATORIUM.

F *Ψευδοειον* Dioscoridi lib. 4. cap. 41. *η παρθειον* Oribasio in collect. & *η παρτις*, id est, Hepatica, quod hepaticum dicitur. Plinio lib. 25. c. 6. Eupatoria regiam auctoritatem habet. Sunt qui velint nomen ab inventore Mithridate cognomento Eupatore habere.

I. Eupatorium cannabinum. L. 1103

Salvia, Brunf. ico.

Herba S. Kunigundis, Trag. prima, Tab.

Eupatorium vulgare, Matth. Tur. Dodon. Lugd. Cast.

Eupatorium adulterinum, Fuch.

Pseudohepatorium mas, Dod. gal. Thal.

Eupatorium Avicennæ creditum, Ang. Ges. hor. Lac. Lon. Cam.

Eupatorium aquaticum, Ges. col.

Trifolium cervinum aquaticum, Ges. hor.

Cannabina aquatica mas, Ad. Lob. (sive Eupatorium mas) Colum.

Eupatorium, Cæf.

II. Can-

II. Cannabina aquatica folio tripartito di-

vifo. *Bidens tripartita* L. 1163

Verbena supina vel tertia, Trag.

Verbenaca recta, Cord. in Dioic.

Verbefina, Gef. ap.

Forbefina Bononiensium, Gef. hor.

Pfeudohepatorium foemina, Dod. gal. Thal.

Hepatorium aquatile, Dod.

Hydropiper, Lugd.

Bidens folio tripartito divifo, Cæf.

Folia communiter in tres partes, aliquando quinque & sex digitorum instar divifa sunt.

III. Cannabina aquatica folio non divifo.

Eupatorium cannabinum foemina Septentrionalium, Ad. Lob. ico. *Bidens carum*

Hydropiper aliud Dalechampii, Lugd. 1165

Bidens folio non diffecto, Cæf.

Eupatorium cannabinum chryfanthemum, Tab.

Ger.

Conyza palustris, Eyst.

Cannabinæ aquaticæ fimilis capitulis nutantibus: in Prodromo.

IV. Eupatorium veterum five Agrimonia.

Agrimonia, Brunf. Dod. Lon. Cæf.

Eupatorium vulgare, Trag. *Agrimonia eupatorium* L. 1163

Eupatorium, Mart. Fuch. Dod. gal. Cord. in Dioic. & hist. Lac. Tur. Cast. Tab. verum, Lugd.

Eupatorium Græcorum, Ad.

Eupatorium Dioscoridis & aliorum Græcorum, Gef. hor. Lob. Thal.

Eupatorium Dioscoridis & Avicennæ, Anguil. Colum.

Hoc Eupatorium est Græcorum & Avicennæ, & Eupatoria Plinii: quibusdam ejusdem Plinii Argemonia in arvis nascens.

V. Eupatorium odoratum.

Agrimonia odorata, Cam.

Eupatorium Dioscoridis odoratum, Cast.

Eupatorium alterum odoratum & aromaticum, Colum.

VI. Agrimoniæ fimilis. *Agrimonia reflexa* L. 1163Agrimonoides, Colum. à quo accepimus: & postmodum etiam ex Italia semen nominis Pimpinellæ folio Agrimoniæ missum fuit. *Agrimonia des.* L. 643

POTENTILLA

Potentilla ab eximiiis viribus nomen obtinuit: alii Argentina, à foliorum argenteo splendore. Sunt qui Stephanomelidem Plinii l. 26. c. 13. censent: alii ad Argemonem referunt.

Potentilla, Brunf. Matth. Fuch. Lon. Cæf. Lugd.

(& Argentina sylvestris) Cast. Thal.

Tanacetum agreste, Brunf.

Anserina, Trag. Tab.

Argentina, Dod. ut: Ad. Lob. Ger.

Argemone altera, Fuch. ico. Gef. hor.

HERBA MOLUCANA.

Herba Molucana, Acofta, & ex eo Lugd. vulgo remedium pauperum & destructio Chirurgorum, quia insigni vulneraria est: in Maluco abunde nascitur.

CARYOPHYLLATA.

Caryophyllata, ab odore radice sic dicta, quod vernali tempore eruat, Caryophyllum aromaticum odore refert: vulgus ab insigni ejus efficacia Herbam Benedictam & Sanamundam appellat. Sunt qui ad Lagopum Dioscoridis lib. 4. cap. 17. referant: alii rectius ad Geum Plinii lib. 26. cap. 7. alii ad ejusdem lib. 25. cap. 9. Argemoniam cuius radix thus redoleat.

I. Caryophyllata vulgaris.

Garyophyllata, Brunf. Trag. Dod. gal. Gef. hort.

Lon. *Geum urbanum* L. 714

Garyophyllata altera, Ang.

Herba benedicta, Brunf. 4.

Benedicta, Gef. hor.

Garyophyllata, Matth. Lac. Lugd. Thal. Cast. Tab.

Ger. vulgaris, Ad. Lob. Cam. Cluf. hist.

Garyophyllata hortensis, Fuch.

Geum, Tur. urbanum, Gef. hor.

Gariofilata vulgo, Cæf.

II. Caryophyllata vulgaris majore flore.

Caryophyllata sylvestris, Fuch.

Caryophyllata montana vulgaris fimilis, Cam.

III. Caryophyllata foliis hederæ terrestris.

Caryophyllata syl. vel quarta, Tab.

IV. Caryophyllata aquatica nutante flore.

Benedicta syl. Trag. *Geum rivale* L. 717

Geum rivale, Gef. hor.

Caryophyllata Septentrionalis rotundifolia pap-
poso flore, Ad. Lob.

Caryophyllata montana Dalechampii, Lugdun.
Eystett.

Caryophyllata montana prima, Clus. pan. & hist.

Caryophyllata major seu purpurea, Thal.

Caryophyllata aquatica, Cam. ep. palustris, Cam.
Tabern.

V. Caryophyllata aquatica altera.

Caryophyllata montana tertia, Clus. pan. & hist.

Variat flore simplici & multiplici.

VI. Caryophyllata alpina lutea.

Caryophyllata montana, Matth. Lugd. i. montana,
Anguil.

Geum alpinum & quartum, Gef. hor.

Caryophyllata major rotundifolia, Lob.

Caryophyllata montana, Dod. Tab. Ger.

Caryophyll. montana secunda, Clus. pan. & hist.

Caryophyllata alpina, Cam.

Garioflata alteri genus montanum fl. luteo, Cef.
Flore est luteo: rarius purpureo vel albo.

VII. Caryophyllata alpina minor: in Phyto-
pinace & Prodromo descripta.

Caryophyllata alpina omnium minima, Ponz.

Caryophyllata alpina minima prima species,
Eid. Ital.

IX. Caryophyllata alpina Apii folio.

Caryophyllata alpina minima altera, Ponz. Ital.

IX. Caryophyllata alpina quinquefolia.

Caryophyllata alpina pentaphylla, Ad. Lob. ico.
Gerar.

Caryophyllata montana, Cast.

Caryophyllata alpina quinquefolia, Tab.

an Polyrrhizos latifolia, Lugd.

Variat foliis latioribus, angustioribus.

DENTARIA.

Dentaria a radice forma & colore nominatur, quæ candidissima ex pluribus squamis, quasi dentibus, com-
ponitur: quibusdam à colore Coralloides & Alabastrites. Sunt qui ad violas referant: alii inter Solidagines &
Symphyta: alii inter Saxifragas: alii inter Saniculas recensent: an Ceratia Plinii L. 26. c. 8.

I. Dentaria heptaphyllos.

Saxifraga montana alia species, Gef. hor.

Coralloides altera, Cord. hist.

Viola dentaria altera, Dod.

Alabastrites altera, Lob.

Dentellaria altera, Lugd.

Aconiti lycoctoni genus alterum Dalech. Lugd.

Dentaria major, Cæf. altera, Tab.

Dentaria *inter vna* Clus. pan. & hist. Ger.

II. Dentaria pentaphyllos: & Cam. & Ger.

Dentaria minor, Matth. Lugd. altera, Cæf. Tab.

Coralloides, Cord. hist. ico.

Pulmonaria quibusdam, sive Sanicula alba, Gef.

hort. Saxifraga montana quinis foliis, Eid.

Viola dentaria prima, Dod.

Nemoralis alpina herbariorum alabastrites, Ad.

Lob. ico.

Dentellaria rubra Dalech. Lugd.

Coralloides Cordi, Thal. cui & Rhizocorallinum.

Dentaria sexta, pentaphyllos prima, Clus. hist.

Dentaria corallina altera, Tab.

Variat foliis, in altera scabris & tactu asperis fa-

ture virentibus: in altera mollioribus, neque adeo

saturni viriditate præditis: radice item, hujus enim
magis est dentata, sive inæqualis & plurimis cras-
sis squamis exasperata: illa

Dentaria 6. πεντάφυλλοι & 1: hæc

Dentaria 7. πεντάφυλλοι & 2. Clus. in histor. nomi-
natur.

III. Dentaria heptaphyllos baccifera.

Coralloides, Cord. hist. descr.

Coralloidis alta species, Cord. histor. icone viti-
fissima.

Dentaria bulbifera, Lob. Cam. Ger.

Dentaria baccifera, Clus. pan. & hist.

Dentaria minor, Cæf.

Dentaria septifolia, Ger.

Hæc heptaphyllos, rarissimè pentaphyllos: flos
albus, aut ex candido leviter purpureus.

IV. Dentaria baccifera foliis ptarmicæ.

Dentaria angustifolia baccifera peculiaris, Eyst.

V. Dentaria triphyllos.

Dentaria coralloide radice 2. Clus. pan. Ger.

Dentaria enneaphyllos, Lob.

Dentaria, Cast. trifolia, Tab.

Dentaria quinta *triphyllos*, Clus. hist.

Ceratia Plinii, Col.

1 = Dentaria *junonata*, Lam.

11 = " *pentaphyllos*, ait
Müll. dict.

V = Dentaria *enneaphyllos*, L.

11 = " *bulbifera*, L.
1V = " *trifolia*, L.
Müll. dict.

EPI-

E P I M E D I U M.

Eπιμηδιον Dioscoridi lib. 4. cap. 19. caulis est non magnus, hederæ foliis denis aut duodenis, neque semen, neque flores proferens: radicibus tenuibus, nigris gravis odoris, gustu insipido. Idem habet Plinius lib. 27. c. 9. ubi aliqui Epimedium, alii Epimenidium legunt: Quibusdam Epipetron ejusdem lib. 21. c. 15. de qua nil nisi quod nunquam flor. eat. imitatus Theoph. 7. hist. 8. cui Epimetrum penitus flore caret.

Epimedium Anguil. (cui & Lunaria quorumdam) Ad. Dod. Lob. Lugd. Tab. Camm. | Planta altera in montibus Liguria, Cæsalp.

P Æ O N I A.

Pαῖνια ἢ γλυκισίδιον, quibusdam πντόβορον, cujus radicem aliqui i solus δακτύλος vocant, Dioscoridi lib. 3. cap. 157. Παῖνια ἢ γλυκισίδιον (casta, aliu dulcisida Gaza reddente) Theophrasto 9. hist. 9. Et Plinio lib. 27. c. 10. Glycyside, quam aliqui Paoniam aut Pentorobon appellant. Eidem lib. 25. c. 4. Paonia vetustissima inventu est, nomenq; authoris retinet, quam quidam Pentorobon appellant, alii Glycysiden. Dicit Paonia, à Medico Paone, qui ea Plutonium ab Hercule vulneratum, Homero Odyss. 5. fingente, curasse perhibetur.

Genera duo Dioscoridi: mas, folia juglandis habet, in sexuina Smyrni modo dividuntur: maris radix digitali crassitudine, alba: femina radicibus ceu glandes circiter septem aut octo adherent, ut in Asphodelo. Plinio l. c. duo genera: femina, cujus radicibus balani longiores circiter octo aut sex adherent: mas plures habet, quoniam non una radice nixus est, palmi altitudine & caudida: addit semen in siliquis, aliud grano rubente, aliud nigro.

I. Pæonia folio nigricante splendido, quæ mas.

Pæonia nobilior, vel 2. Trag.

Pæonia mas, Matt. Ang. Cord. in Diosc. Ad. Lob. Dod. Cæf. Lugd. cum duplici figura, Tabern. Ger. Eyflett.

Pæonia mas foliis nucis, Gef. hor.

Variat flor. colore purpureo, incarnato: & hujus herbæ folia latiora segmenta habet quæ subtus exalbida, hinc Eyflett.

Pæonia mas fl. purpureo.

Pæonia mas fl. incarnato,

Pæonia mas major.

Pæonia mas major fl. incarnato, Eyflett.

Floris amplitudine reliquas superat: & herbæ folia in latiores & pauciores virefcentes particulas dividuntur.

II. Pæonia communis vel femina.

Pæonia, Trag. Tur. Lon. *fl. femina. l. 349*

Pæonia femina, Brunf. Fuch. Anguil. Dod. gal.

Cord. in Diosc. & hist. Gef. hor. Ad. Lob. Cam.

Pæonia femina altera, Dod. Lugd.

Pæonia vulgaris femina, Clus. hist.

Pæonia rubra flore simplici, Eyflett.

Aglaphotis Eliani censetur.

III. Pæonia femina altera.

Pæonia femina, Marth. Lac. Cast. Cam.

Pæonia femina prior, Dod.

Pæonia promi. cua seu neutra, Ad. Lob.

Pæonia altera vel femina Dioscoridis, Cæf.

IV. Pæonia tenuis laciniata subtus pubescens flore purpureo.

Pæonia Hispanico semine nata, sive secunda, Clus. hist.

Pæonia Hispanica sive pumila, Cam.

Pæonia pumila femina, Lob. ico.

Pæonia pumilis, Eyflett.

an Pæonia minor, Gef. hor.

V. Pæonia folio subtus incano, flore albo vel pallido.

Pæonia albo flore, Lob.

Pæonia leucanthemos, Püphetida Bellonii, Cam.

Pæonia Cretica, Clus. hist.

Pæonia alba quæ promiscua est, & Ξιπαρία vocatur, Hon. Belli epist.

Huc referri potest ea, quæ flore est pallefcente.

Pæonia ochranthemos Camerarii: quamvis & illa, flore non solum sit albo, &

Pæonia simplex niveo flore, Clus. hist. sed etiam flore candicante aliquid rubri dilutioris aspersum habente.

Pæonia mas flore albo, Eyflett.

VI. Pæonia aquilinz foliis.

Pæonia quarta foliis supernè virentibus, infernè pubescentibus, Clus. hist.

VII. Pæonia pomi arantii colore.

Pæonia tertia foliis per ora crispis, infernè cinericei coloris, flore carni dilutioris, Clus. hist.

Pæonia peregrina flore coccineo, Eyst.

II. *Pæonia* flore variegato.

Pæonia quinta, Cluf. hist.

Flos interdum carneus, aut ruber, aliquando media ex parte ruber, aliis carneus, vel utroque colore radiatim distinctus.

IX. *Pæonia peregrina* flore saturè rubente.

Pæonia Byzantina prior, Cluf. hist.

Pæonia Byzantina major, Eyst.

X. *Pæonia* peregrina fl. dilutè rubente.

Pæonia Byzantina altera, Cluf. hist.

an *Pæonia* Byzantina minor, Eyst.

Flos illo paulo major, dilutioris coloris, filiquæ breviores, femina rotundiora minusque nigra sunt.

Pæonia flore pleno.

I. *Pæonia* femina flore pleno rubro majore.

Pæonia femina multiplici flore, Gef. hor. Dod. Tab. Ger.

Pæonia femina polyanthos, Lob. Lugd.

Pæonia *πλυανθης*, Cluf. hist.

Pæonia polyanthos fl. rubro, Eyst.

Flos hujus aliquando foliis quingentis donatur: ex hujus semine tres differentia nata: 1. flore simplici sex foliorum. 2. flore simplici octo foliorum serie, colore magis saturo rubro. 3. flore pleno matri concolor & etiam major.

II. *Pæonia* flore pleno rubro minore.

Pæonia pleno rubro flore minor, Cluf. hist.

Pæonia altera flore pleno dilutiore & minore, Cam.

III. *Pæonia* femina flore albo pleno.

Pæonia femina polianthos flore albo, Tabern. Gerar.

IV. *Pæonia* flore ex albedo pleno major & minor.

Pæonia sexta, sive exalbida plena, Cluf. hist.

Pæonia fl. pleno incarnato, Eyst.

LEONTOPETALON.

Λ *Εοντοπταλον* Dioscoridi l. 3. c. 110. *Leontopetalon*, quod alii *Rhapeion*, Plinio l. 27. c. 11. *Dioscoridi* flos puniceis coloris *Anemone* similis: cujus Plinius non meminit: at luteum solum observavimus.

Leontopetalon (id est, leoninum folium) Ad- | *Leontopetalum*, Matth. Ang. Gef. hor. Lac. Lob.
vers. *Leontice leontopetalum*. L. 1. 1. 1. | Don. Lon. Lugd. Cxf. Cast. Eyst.

CHRYSOGONUM.

Χ *Ρυσογον* Dioscorides l. 4. c. 56. meminit, quod aliqui *Jacobeam maritimam*, alii *Tormentillam* censent, cum tamen sui generis planta sit.

Leontopetalo affinis foliis quernis.

Chryogonum Dioscoridis, Ranwof. & Lugd.

| append. Cast. Ponz Ital.

Leontice chryogonum. L. 1. 1. 1.

STAPHIS AGRIA.

Σ *Ταφισ αγρια* Dioscoridi lib. 4. cap. 156. *Asphaxis agria*, sive *Staphis*, Plinio lib. 23. cap. 1. Latinis, herba pedicularis, ab effectu, unde & *Phitroclonon* dici potest, cum nunc in *Græcia* *φειροκλων*, *grammipedicularium* nominetur.

Staphis agria, Trag. Matth. Fuch. Dod. ut. Gef.

hort. Lac. Tur. Ad. Lob. (sive *Vitifolia*) Lugd.

| Cxfalp. Cast. Cam.

| *Pedicularis*, Cord. in Dioscor.

Peliphanum staphisagræ. L. 1. 1. 1.

SECTIO SEXTA.

QUINQUEFOLIUM; HEPTAPHYLLON sive TOR-
mentilla; Fragaria; Trifolium; Medica; Lotus; Melilotus.

QUINQUEFOLIUM.

Πεντάφυλλον (quod nomen a numero foliorum habet) Dioscorides l. 4. c. 2. proposuit, cui folia sint Membræ, quina singulis pediculis, raro plura, in ambitu serrata, flores ex candido pallentes, auri emulos: radice subtruba, oblonga, &c. Sic & Theophrastus 9. hist. 14. πεντάφυλλον, ubi Gaza Quinquefolium & Quinquepetam verit. Et Plinius l. 25. c. 9. Quinquefolium nulli ignotum est, Græci vocant Pentapetes, sive Chamæzelon, sive Pentaphyllon.

Quinquefolium flore albo.

I. Quinquefolium album majus caulescens: quod i. in Prodomo.

II. Quinquefolium album majus alterum.

Pentaphyllum verum ac nobile, Trag.

Quinquefolium majus candidum, Fuch.

Pentaphylli albū, Matth. Ad. majus fl. albo, Eyft.

Quinquefoliū i. Tur. albū, Dod. gal. Gef. ap. Lugd.

Quinquefolium sive Pentaphyllum i. Clus. pan. & hist.

Quinquefolium sylvaticum, Tab. Ger.

III. Quinquefolium album minus: quod 2. in Prodomo.

IV. Quinquefolium album minus alterum.

Quinquefolii albi species quædam, Gef. ap.

Quinquefolium 2. minus albo flore, Clus. pan. & hist.

Quinquefolium flore luteo.

I. Quinquefolium majus repens.

Pentaphyllum minus, Brunf. vulgare, Trag.

Pentaphyllon, Gef. hor. Cast. Dioscoridis, Tab.

Pentaphyllon majus, Thal. luteum majus, Dod.

gal. Lugd.

Pentaphyllon i. & 2. Lon. repens, Cam.

Quinquefolium, Matth. Ang. Cord. in Diof. Lac.

Ad. Lob. (sive Pentaphyllum vulgare) Cæs. secundum, Tur.

Quinquefolium majus, Dod. Ger. luteum majus, Fuch.

II. Quinquefolium minus repens aureum.

Quinquefolii quarti secunda species, Clus. pan. & hist.

III. Quinquefolium minus repens luteum.

Quinquefolii minimum genus, vel i. Trag.

Pentaphyllon minus luteum, Ad.

IV. Quinquefolium minus repens lanuginosum luteum.

Quinquefolii quarti prima species, Clus. pan. & hist.

III. Potentilla verna. l. 713

Pentaphyllum sive Quinquefolium minus, Tab.

Incana pentaphyllæa, Ger.

an Pentaphyllon Bavaricum, Cam.

V. Quinquefolium minus repens alpinum aureum.

Quinquefolium tertium, Clus. pan. & hist.

VI. Quinquefolio similis Enneaphylos: 4. in Prodr.

Quinquefolium erectum.

I. Quinquefolium folio argenteo.

Pentaphyllon exiguum alterum, Trag.

Pentaphyllon album, Matth. canum, Thal.

Pentaphyllon luteum minus, Dod. gal. rectum minus, Cam.

Pentaphyllon tertium, Lon.

Quinquefolium luteum minus, Fuch. Tur. Lugd.

Quinquefolium petrærum majus, Tab.

Quinquefolium Tomentillæ facie, Ger.

II. Quinquefolium rectum luteum.

Pentaphyllon majus, Brunf. Lob. ob. Eyft. rectum majus, Cam.

Pentaphyllon aliud album, Ad.

Quinquefolium luteum rectum, Gef. ap.

Quinquefolium vulgare, Lob. ico. Ger. alterum vulgare, Dod.

Quinquefolium Theophrasti majus, Tab.

Heptaphyllon Hermolai, Cæs.

Pentaphyllon flore albo, Lugd.

Folia terna, quina, sena, ut plurimum septena, in eadem planta observantur: flores sublutei, albi, rubri. Hinc figura duæ

Quinquefolii & Pentaphylli albi, & rubri, Lob.

Quinquefolii Theophrasti majoris & albi, vel majoris i. & 2. Tab.

Quinquefolii vulgaris & Pentaphylli purpurei, Cæs.

III. Quinquefolium montanū erectum hirsutum, quod 3. in Prodr.

IV. Quinquefolium fragiferum.

Fragaria quarta, Trag.

Quinquefolium 5. Clus. pan. quintum fragiferum, Eid. hist. *Memoria rusticorum. l. 2. 711*

Quinquefolium fragiferum sextum, Tab.

V. Quinquefolio fragifero atinis.

Pentaphyllum supinum Tormentillæ facie, Lob. Lugd. *Montana cubana. l. 2. 711*

Pentaphyllum supinum Potentillæ facie, Clus. pan. & hist.

Quinquefolium tertium serpens, Lob.

Quinquefolium fragiferum repens, Tab.

Fragaria vesca, Ger.

VI. Quinquefolium palustre rubrum.

Pentaphyllum rubrum, Dod. gal. Ad. Lugd. palustre, Lob. ico. Thal. Ger. *Composita pulchra*Pentaphyllum palustre, Cord. hist. Cam. *l. 2. 718*

Quinquefolium quartum, Dod.

Quinquefolium palustre, Ges. hor. Cam. ep. Tab.

Quinquefolium rubrum, Lugd. (Eyst.

Foliis quinq; & sex variat, unde quibusdam heptaphyllum dicitur.

VII. Quinquefolium lupini folio.

Pentaphyllum *πεπύσμον*, Thal. *Cleome pentaphyllum l. 2. 718*

IX. Quinquefolium tuberosum Indicum.

Pentaphyllum Indicum, Clus. exot. l. 4. c. 18.

HEPTAPHYLLON sive TORMENTILLA

TORMENTILLA, quod radice pulvis cum aluminis & pyrethri momento, cavis dentium inditus, dentium tormentum sive cruciatum sedet: quam alii Pentaphyllis: alii Bisfortis adnumerant: sunt qui Chrysgonum Dioscoridis suspicantur: Heptaphyllum, id est, Septifolium a quibusdam, à foliorum numero, nominatur.

I. Tormentilla sylvestris. *D. creta. l. 2. 716*

Tormentilla, Brunf. Trag. Matth. Dod. ut: Cord.

in Dios. & hist. Ang. Lac. Lon. Ad. Lob. Cef. Lug.

Thal. Cast. Tab. (& Consolida rubra) Ger. Eyst.

Heptaphyllum, Fuch. Tur. Ges. hort.

Hujus folia aliquando aversa parte candida sunt: aliquando quina, sapsissimè septena.

II. Tormentilla alpina vulgaris major,

Tormentilla alpina, Cam.

Radix odoratior, rubicundior ac major vulgari.

III. Tormentilla alpina folio sericeo.

Argentaria petra, Ges. hor. alpina, Eid. col.

Pentaphyllum argenteum, Ang.

11. Alchemilla alpina. l. 2. 719

Pentaphyllum alpinum petrosum & minimum,

Ad. Lob. ico. Ger.

Heptaphyllum, Clus. hisp. & hist.

Stellaria argentea, Cam. ep.

Alchimillæ alterum genus, Cæs.

Tormentilla candida Dalechampii, Lugd.

Argentæa heptaphylos montana, Cam.

Quinquefolium alpinum, Tab.

Pentaphyllum petraeum minus, Eid. quod supinum, Ger.

IV. Herba Wiapassa in Guajava abundans radice habet Cingiberi, quoad saporem, nō dissimilè, & ad diarrhœa sedandâ utilis: par. 8. Ind. occid.

FRAGARIA.

FRAGARIA à fragro, id est odorem reddo, dicta videtur: *Κόρυμβος* Apulei censetur: inter Pentaphylla floræ albo, Dioscoridem intellexisse volunt: & quia Mora terrestria Servio dicta fuisse, sunt qui ad Chamabatium referant. Plinio l. 25. c. 9. Fraga. Rubus idem non spinosus quibusdam.

Genera: alia montana & sylvestria, in montibus & sylvis nata: alia sativa, quæ in hortis. Fructus magnitudine, figura oblonga, rotunda, & colore variat,

I. Fragaria vulgaris. *1. Traquais. n. 10. l. 1. 711. 712.*

Fragaria, Brunf. Trag. Matth. Fuch. Dod. ut: Gesn.

hort. Lon. Ad. Lob. Lugd. Cast. Ger.

Trifolium aliis Fragaria, Brunf.

Fragula, Cord. hist.

Rubus idem minor, Lac.

Fragus & Trifolium fragiferum, Tab.

Fragaria major, Thal.

Fraga fructu rubro, Eyst.

Fructus magnitudine & colore variat: quædam

rubra, quædam inter album & rubrum medii, quædam sanguinei coloris: habent fructu duplo majore vulgari, herbaceo, luteo, pallore & candore confusis: imò & subalba, quæ Fraga major subalba, Lob. fructu albo, Eyst.

Fraga alba, Dod.

Fraga quæ magna ac in Anglia in Virginia crescunt.

II. Fragaria fructu albo.

Fraga candida, Trag.

11 = Magana. n. 10. l. 1. 711. 712.

Fragaria

Fragaria minor seu nigra, Thal.

Fragaria album, Tab.

Fragaria, Ger.

Fructu est aliquando toto candido, minus grumoso, dulciore: aliquando parte superiore rubicundiore, at inferiore candidiore.

III. Fragaria fructu parvi Pruni magnitudine.

Fragaria fructu niagno, Eyst. III = Fragaria vesca, L. M. nulle, Ault.

IV. Fragaria foliis hispidis.

Fragaria tertium genus, Trag.

Fragariz species minor, Haarberr, Gesl. hort.

Fragum tertium, Tab.

(rea.)

Partim rubra, partim candida sunt, vel subpurpurea.

TRIFOLIUM.

Tριφύλλον Trifolium Dioscoridi l. 3. c. 123. sic dictum, quod singulis germinationibus, terna exeant folia.

Genera: Dioscorides solum bituminosum proposuit, quod τριφύλλον, μινυανθής & διοσκόριος: quod bitumen oleat, dicitur. At Plinius l. 21. c. 9. Trifolii tria genera enumerat: Mynanthus ait, vocantur Græci, alii asphaltion, majore folio: alterum acuto, oxytriphylon: tertium ex omnibus odor atissimum.

I. Trifolium bitumen redolens.

Trifolium asphaltæum, Matth. Gesl. hort. Fracast.

Ad. Lob. Lugd. Trifolium bituminosum, L. 1075

Trifolium, Dod. gal. Cord. in Diosc. Gesl. hor. Lon.

Trifolium bituminosum, Ang. Dod. Cæf. Cast.

Cam. Tab. Ger.

Oxytriphylum, Gesl. hor.

Folia inferiora, antequam caulem proferat, rotunda sunt, cum verò caulescit, acuta: hinc duæ figuræ in hist. Lugd. altera rotundis, altera longioribus foliis. Semen Italicum in Germania terræ mandatum, profert plantam odore bituminoso: at senem plantæ in Germania educatæ, rursus satum, plantam sapore & odore deficientem producit: hinc duæ figuræ in horto Eystert.

Trifolium bituminosum odoratum, &

Trifolium bituminosum in odorum, Eyst.

II. Trifolium palustre.

Limonium, Cord. in Diosc. pratense, Trag.

Isopyrum, Dod. gal. Gesl. hor.

Trifolium palustre, Cord. hist. Dod. Thal. Eyst.

Lotus palustris, Gesl. hor.

Trifolium paludosum, Ad. Lob. majus & minus,

Gerar. Mentha palustris, L. 1075

Menianthes palustre, Lugd. duplici figura.

Trifolium majus & fibrinum, Tab.

Variat ratione loci, majus datur & minus, rotundiore & acutiore folio: quare Taber. & Ger. figuræ duas exhibent.

III. Trifolium Americanum.

Trifolium americanum, L. 1075

V. Fragaria bis fructum ferens.

Fragaria genus in alpinis, Cæf.

Fructus forma compressa, striata, Rubi idæi sapore: vere & autumnò maturat.

VI. Fragaria flore luteo.

Fragaria parva luteo flore, Gesl. hort.

VII. Fragaria sterilis. III = Fragaria sterilis, L. nulle, Ault.

Fragaria sterilis, Gesl. hor. marem dixeris, Eid. col.

Fragaria fyl. minimè vesca sive sterilis, Lob. ic.

IX. Fragaria affinis sericea incana, in Prodromo descripta. III = Fragaria sericea, L. 1075

Incana Pentaphylli effigie, an Leucas Dioscoridis, Ad.

Trifolium Americū, Lob. Dod. Lugd. Tab. Cam.

Loti fyl. genus latifolium ex Armenia, Cæf.

Trifolium purpureum.

I. Trifolium pratense purpureum.

Trifolium majus, Brunf. def. III = Trifolium pratense, L. nulle, Ault.

Trifolium pratense purpureum, Trag. Fuch. Ad.

Trifolium pratense rubrum, Cam. Thal.

Trifolium pratense, Matth. Dod. ur. Tur. Lac. Lob.

Lugd. Cæf. Tab. Ger. alterum, Cast.

Hujus differentia multæ sunt ratione magnitudinis, tam foliorum, quàm caulium & fructus: folia cõmunissimè rotunda, quibusdam oblõga, rarius in extremo sinuata: nonnunquam unum alterumve folium in binas, ternas, etiam quatuernas lacinias dividitur: rarius cauliculo, foliorum minimorum velut fasciculus in umbellæ modum infidet: quibusdam in folio macula est, vel nigra, vel alba, lunæ falcata figuræ: floris color alius purpureus, & modò iaturatior, modò pallidior.

II. Trifolium pratense album.

Trifolium pratense alterum, Trag. Matth. Lac.

Trifolium pratense primum, Cast. III = Trifolium pratense, L. nulle, Ault.

Trifolium pratense album, Fuch. Dod. gal. Tur. Ad.

Trifolium acutum, Lon. (Cam.)

Trifolium majus primum, Clus. pan. & hist.

Trifolium pratense vulgare flore candido, Thal.

III. Quadrifolium hortenale album.

Quadrifolium phæum fuscum, Ad. Lob. Lugd.

Lotus quadrifolia, Tab.

Foliis quaternis, quibus, aliquod septenis donatur.

IV. Tri-

IV. *Trifolium pratense* luteum capitulo brevior. *Medicag. lupulina* L. 1099
 Melilotum minus, Brunf. 4.
 Meliloti exigua species 1. vel 6. vel minor, Trag.
Trifolium pratense luteum, Fuch. Tur. Lug. Cam.
 pratense tertium, Cast.
 Lotus sylvestris, Lon. syl. minor, Dod. gal. Lugd.
 Trifolii genus medicæ simile, Gel. hor.
Trifolium luteum 1. capitulo brevior, Thal.
 an *Trifolium luteum* minimum, Ad.
Trifolium arvense, Tab.
Trifolium Burgundiacum, Ger.

V. *Trifolium pratense* luteum capitulo lupuli, vel agrarium. *Trifolium* L. 1099
 Melilotus 8. vel Lotus campestris, Trag.
Trifolium agrarium, Dod.
Trifolium luteum minimum, Lob. Lugd.
Trifolium luteum alterum lupulinum, vulgo lupulus sylvaticus, Thal.
 Illud flore est minore, semen fert, & quibusdam mas: hoc verò flore est majore & speciosiore, sterile & foemina dicitur.

VI. *Trifolium pratense* minus flosculis purpureis.
 Lotus pratensis purpurea, Lugd.
 Folia modò terna, modò quaterna habet.
Trifolium montanum.

L. *Trifolium montanum* purpureum majus.
 Trifolii altera species & major, Gel. hort.
Trifolium majus 2. Clus. pan. & hist. *Trifolium* L. 1092
Trifolium aliud montanum majus, Thal.

II. *Trifolium montanum* purpureum folio acuto crenato: quod 1. in Prodrómo.

III. *Trifolium montanum* purpurascens folio obtuso crenato: quod 2. in Prodr.

IV. *Trifolium montanum* purpureum minus.
Trifolium montanum aliud minus, Thal.

Variat flore, qui purpureus, reperitur & albus.
 V. *Trifolium montanum* album.

Trifolium majus albo flore, Clus. pan. majus, primum, Eid. hist. *Trifolium montanum*, L. *Trifolium* L. 1092
 VI. *Trifolium montanum* lupulinum: quod 3. in Prodrómo. *Trifolium* L. 1092

Trifolium alpinum.
 L. *Trifolium alpinum* flore magno, radice dulci: quod 42. in Phytopinace: 20. in Prodr.
Trifolium angustifolium alpinum, Ponz. ital.
 Glyzorrhiza astagaloides quibusdam.

II. *Trifolium alpinum* argenteum Persici flore.
 1 = *Trifolium alpinum*, L. *Trifolium* L. 1092
 11 = *Polactella matida*, L. 714

Trifolium argenteum alpinum, Ponz. ital.

III. *Trifolium saxatile* hirsutissimum: quod 41. in Phytopinace: 19. in Prodrómo.

Trifolium spicatum.

I. *Trifolium spica* subrotunda rubra.
 Lagopus maximus folio & facie Trifolii pratensis, Ad. Lob. 1 = *Trifolium maximum*, L. *Trifolium* L. 1092
 Lagopus major folio trifolii, Dod. major flore rubro, Cam.

Lagopus maximus Lobelii, Clus. pan. & hist. Lug.
 Lagopus peregrina, Eyf.

II. *Trifolium spica* oblonga rubra. *Trifolium* L. 1092
Trifolium majus tertium, Clus. pan. & hist.

III. *Trifolium montanum* spica longissima rubente. *Trifolium rubens*, L. *Trifolium* L. 1092
 Cytisus, Trag. Lugd. (& Pes milvi Pædæ.) Cam.
 Cytisus Columellæ, Lon.

Lagopus altera folio pinnato, Lob. Lugd.
 Lagopus major, Eyf. alter, Dod.
 Trifolii majoris tertii, altera species, Clus. pan. & hist.
Trifolium spicatum, Thal.

Folia in calidioribus regionibus marcescentia, nitore, lavore ac stris elegantissimis avium pennas imitantur.

IV. *Trifolium montanum* angustissimum spicatum.
 Lagopus altera angustifolia, Ad. Lob. ico. Lugd.
 an Lagopus minor, Cæf. 14 = *Trifolium angustifolium*, L. *Trifolium* L. 1092

Folii latioribus in montibus Euganeis, & angustioribus circa Monspelium collegimus: aliquando etiam omnibus partibus minor & semipalmaris est, &

Alopecuros graminea Dalech. Lugd. dicitur.

V. *Trifolium Hispanicum* angustifolium, spica dilute rubente. *Trifolium Hispanicum*, L. 1092

Lagopus angustifolius Hispanicus, Clus. hist.

VI. *Trifolium arvense* humile spicatum, sive Lagopus, VI = *Trifolium arvense*, L. *Trifolium* L. 1092

Lagopus & Lotus campestris, Trag.
 Lagopus sive pes leporinus, Matth. Fuch. Dod. ut Lac. Lob.

Lagopus & Lagopyron, Ad.
 Leporinus pes, Cord. in Diosc.

Lagopus major, Cæf. minor, Cam.
 Lagopus vulgaris, Lugd. cù duplici figura, Thal.

Lagopodium, Tab. Ger.
 Λαγόπους Dioscoridi L. 4. c. 17. λαγόπυρον, Hippoc.

Lagopus, Plinio L. 26. c. 8.

Spica colore variat, lutea, aliquando cineritia, aut albescete, iisq; majorib; minoribus, rotidiorib; *Trifolium* L. 1092
 11 = *Trifolium rubens*, L. *Trifolium* L. 1092

longioribus: foliis latioribus, angustioribus. Cretici Lagopi nomine habemus foliis latioribus & brevioribus, spicaq; brevioribus & flavescente.

Trifolium capitulo stellato, folliculato, globoso.

I. Trifolium stellatum: quod 16. in Prodrómo. 11 = D. stellatum, l. m. d. d. l.

II. Trifolium pratense folliculatum.

Trifolium pratense Salmanticum, Clus. hisp. & hist. Lob. Lugd. 11 = D. pratense, l. m. d. d. l.

Trifolium Hispanicum, Tab. Salmanticum, Ger.

III. Trifolium globosum, sive capitulo Lagopi rotundiore: quod 17. in Prodrómo.

IV. Trifolium globosum repens: quod 18. in Prodr. 11 = D. repens, l. m. d. d. l.

V. Trifolium capitulo spumoso lzvi: quod 4. in Prodr. 11 = D. spumoso, l. m. d. d. l.

VI. Trifolium capitulo spumoso aspero majus: quod 5. in Prodrómo.

VII. Trifolium capitulo spumoso aspero minus: quod 6. in Prodrómo.

III. Trifolium fragiferum Frisicum, Clus. Cur. post.

Aliud floribus dilute rubentibus in globulum, rubi idæi fructum forma & colore æmulantibus, collectis: alia species capitulo saturati violacei coloris, ad Rubi vulgaris fructum accedente.

IX. Trifolium capitulis Thymi: quod 7. in Prodrómo.

X. Trifolium album angustifolium, floribus velut in capitulum congestis.

Dorycnium falso dictum, Gef. hor.

Dorycnium Monspelienisium, Ad. Lugd. Cam.

Dorycnium, Lob. Hispanicum, Clus. hisp. & hist. Tab. Gerar. 11 = D. dorycnium, l. m. d. d. l.

Foliatema, quaternaria, aliquando quinta junguntur: quæ modo latiora, modo angustiora.

XI. Trifolium capitulo oblongo aspero: quod 8. in Prodrómo. 11 = D. acutum, l. m. d. d. l.

Trifolium peltatum, scutellatum, cochlearium & turbinatum.

I. Trifolium peltatum Creticum: quod 14. in Prodrómo. 11 = D. peltatum, l. m. d. d. l.

II. Trifolium cochlearium vel scutellatum fructu latiore, folio minuto obtuso: quod 9. in Prodr.

III. Trifolium cochlearium fructu latiore. Medica minor, Trifolium tortuosum, Gef. hor.

Trifolium cochlearium primum, Dod. Ger.

Medicæ species 3. siliqua glomerata, Ad. species 3. Lobel.

Medica, Tur. Anglica, Tab.

II. Medica, orbicularis. l. 1097

III. Medica, scutellata. l. 1099

Trifolium siliquam habens cochlear modo implexam, Cæf.

Medica platycarpus, Cam.

Medica syl. prior, Lugd.

IV. Trifolium cochlearium suctu magis tortili: quod *μαρυεία* Cydoniæ, *καρπίτης* Retimi nomine, ex Creta Honor. Belli misit.

V. Trifolium cochlearium turbinatum, sive fructu compresso oblongo. Medicago orbicularis. l. 1097

Medicæ species secunda, Ad.

Medica syl. altera, Lugd.

Medica rotundo semine, Cam.

Hoc, sed fructu minore, Loti aut Trifolii nomine, ex Creta ab Honorio Belli accepimus.

VI. Trifolium cochlearium polycarpon: quod 10. in Prodrómo.

Duplex est: aliud folio obtuso non crenato: aliud folio acuto crenato: illud Italicum, hoc Gallicum est.

VII. Trifolium cochlearium maritimum tomentosum. Medicago marina. l. 1097

Trifolium maritimum, Gef. hor.

Medica marina, Ad. Lobel. ico. Clus. hisp. & hist. Tab. Cam.

Trifolii quoddam genus in maritimis, Cæf.

Anthyllis altera, Lugd. ico.

Trifolium cochlearium marinum, Ger.

Trifolium cochlearium hispidum, echinatum

& spinosum.

I. Trifolium cochlearium fructu nigro hispido.

Trifolium cochlearium alterum, Dod. Medicago jugoslavica. l. 1097

Medica folliculo spinoso, Lob. Lugd.

Medica femine minuto hirsuto, Cam.

Medica, Castico.

II. Trifolium cochlearium folio cordato maculato.

an Trifolii species nigris maculis, quod hæmorrhoidum cognominant, Gef. hor. Medicago arabica. l. 1098

Medica Arabica, Cam.

III. Trifolium folio obtuso folliculis cordatis: quod 13. in Prodrómo. Medicago coronata. l. 1098

IV. Trifolium fructu compresso spinis horrido.

Medica siliqua spinosa, Ad. Medicago nigridula. l. 1098

Medicæ species, Lob. ico.

V. Trifolium cochlearium echinatum minus: quod 12. in Prodrómo.

VI. Trifolium echinatum arvense.

Trifolium terrestris minor repens, Lugd.

Medica pusilla, Cam. Medicago pumila. l. 1099

Pilulas habet quaternas, quinas simul junctas:

subsequens verò binas, ad summum ternas.

VII. *Trifolium echinatum arvenſe fructu minore.* *Medicago minima. L. 1099*

Tribulus minor rectus, Dalech. Lugd.

II X. *Trifolium spinosū Creticū: in Phytop. Mathiolo, & Prodromo sub 15. deſcriptum.*

Trifolium spinosum Creticum, ἐπειρωτόπιον Belli, Cluſ. hiſt. *Passiflora melissa. L. 55*

Trifolium ſiliqua cornuta & ſalcata.

Dioſcorides *μυδικὸν* l. 2. cap. 77. foliis & caule Trifolii pratēſis, ſiliquis corniculorum modo in-
toris deſcripſit: *Μυδικὸν* Theophrasto 8. hiſt. 8. & 2. cauſ. 20. Et Plinio l. 8. cap. 16. *Medica à Medis advecta per bella Perſarum, &c.*

I. *Trifolium ſiliqua cornuta, ſive Medica.*

Medica, Dod. ut Cord. in Dioſc. Lac. Cæſ. Cam. Caſt. deſcr.

Medica vera, Gef. hor. ſativa, Lugd.

Medica flore purpureo, Ang. herba, Lon. deſ.

Medica legitima, Cluſ. hiſt.

Fœnum Burgundiacum, Ad. Lob.

Medicam veterum & Alfaſat Avicennæ vo- lunt: quæ floris colore variat, communiter cæ- ruleo, violaceo, luteo: ex utriſq; mixto.

II. *Trifolium ſyl. luteum ſiliqua cornuta, vel Medica fruteſcens.* *Medicago falcata L. 1096*

Meliloti majoris ſpecies tertia, Trag.

Trifolii genus Medicæ ſimilis, Gef.

Medica flavo flore, Cluſ. pan. & hiſt.

Lens major repens, Fab.

Apud nos flore eſt luteo: at circa Nemaſum in Gallia Narbonenſi, in arvis reperitur flore luteo; albo, viridi, cæruleo, purpureo, nigro, vario, ex cæruleo viridi compoſito.

III. *Trifolium ſiliqua ſalcata.*

Lunaria radiata Italorum, Lob.

Medica ſyl. altera lunata, Lugd. cum duplici ſi- gura. *Medicago radiata. L. 1096*

Trifolii genus ſiliqua lata & ſalcata, Cæſ.

Medica lunata, Caſt. ap.

IV. *Trifolium ſiliqua ſalcata alterum.*

Trifolium ſalcatum, Cluſ. hiſt. ap. alt. & cur. poſt.

Trifolium acetofum.

ὄξυτριφύλλον quibusdam, ab acido ſapore, & for- ma trifolii: *Oxys* Plinio l. 27. cap. 12. folia terna habet.

I. *Trifolium acetofum vulgare.*

Trifolium acetofum, Brunſ. Matth. Dod. Lugd.

Thal. Caſt. ſ. albo, Eyſt.

1 = oxalis acetoſella, L. mic. hel.

Panis cucuſſi, Brunſ. 4.

Oxytriphylon, Trag. Lac.

Oxys, Fuch. Dod. gal. Tur. Cord. hiſt. Cam. alba, Ger. Tab.

Oxys quorundam, Ang. Pliniana, Gefn. hort. Ad. Lob.

Alleluja, Lac. Lon.

Lujula, Fracaſt.

Trifolium acetofum, Calabris Julioſa, ridiculè barbari corrupère in Alleluja, Scalig. in Theoph. de cauſ.

Floris colore variat: communiter lacteus eſt: rarius purpuraceus, vel ſubcæruleus & luteus.

II. *Trifolium acetofum corniculatum.*

Oxys flore luteo vel flavo, Cluſ. hiſpan. & hiſt. Dod. Tab. *Malva corniculata. L. 123*

Oxys, Cæſ. Ger. lutea corniculata repès, Lob. Lug. Lotus urbana, Tur. ico:

Trifolium acetofum flore luteo, Caſt. Eyſt.

Trifolium hepaticum.

I. *Trifolium hepaticum flore ſimplici.*

Hepatica, Brunſ. Dodon. gal. aurea, Brunſ. 4. Gef. hor. Tab. Thal. quibusdam Anthera.

Trifolium magnum ſeu aureum, Trag.

Triada & Taura, Hermolao.

Trinitas, Matth. Ang. Cord. hiſt. (ſive Epimediū)

Gef. ap. Cæſ. Caſt. Anemone hepatica

Herba Trinitatis, Gef. hor. Lugd. L. 588

Trifolium aureum, Dod. Lon. aureum magnum, Caſt.

Hepaticum trifolium, Ad. Lob. Cam. Ger.

Hepatica terreſtris, Gefn. col. Hepatica trifolia, Cluſ. hiſt.

Foliis ludit, aliquando majoribus & maculis variegatis: floribus communiter cæruleis, vel violaceis, ſubpurpureis, rubris albiſ, etiam maculis purpureis aſperſis: hinc figuræ duæ apud Lobel. & Gerar.

Hepaticæ trifolii & rubri:

Hepaticæ aureæ flore cæruleo & rubro, Tab.

Hepaticæ trifolii cærulei & rubri, apud Cluſ. &

apud Eyſtett. ſ. albo, rubro, & cæruleo.

II. *Trifolium hepaticum flore pleno.*

Hepatica trifolia polyanthos, Lob. Lugd.

Hepatica trifolia cæruleo pleno flore, Cluſ. hiſt.

ap. alt. Anemone hepatica. L. 788

Hepatica multiflora, Ger. aurea multiflora, Tab.

Hepatica aurea flore pleno & cæruleo, Eyſtett.

LOTUS

LOTUS & MELILOTUS.

A Omnis Lotus herba (de arbore enim hic sermo non est) Dioscoridis l. 4. c. 11. triplex est: sativa, quam aliqui ^{τελευθονος} vocant, quæ in hortis nascitur: sylvestris, quam aliqui ^{λιβυον} Libyum à loco natali appellant, caule bicubitati, aut etiam majore, aliis multis, foliis Loti trifolia præteritis, semine senugreci ut multo minore, quatuor medicato: tertia est Lotus Aegyptia, de qua supra. Theophrasto 7. hist. 9. Lotus herba in caule tantum foliata est: & c. 14. licet, inquit, nomen unum habeat, tamen plura ejus genera sunt, ut serme *equivoca* sint. folio, caule, flore, fructu, discretæ: Sic de Loto Aegyptia egit 4. hist. 10. Plinius l. 13. c. 17. de Loto arbore differens, subjungit: est autem eodem nomine & herba (Lotum urbanam Dioscoridis intelligens) & in Aegypto caulis in palustrum genere: de hac posteriori egit l. 22. c. 21. Lotometrum vocans. Idem l. 22. c. 21. ait, Homerum inter herbas subnascentes Deorum voluptari: Loton primam nominasse: haud dubie Lotum sativam Dioscoridis intellexit.

De Meliloto autem Plinius l. 21. c. 9. inquit, in coronamenta folio venit Melilotum quod Sertulam Campanam vocamus: est enim in Campania Italiae laudatissima: coronas ex hac antiquitus factitatas, indicio est nomen Sertulae, quod occupavit: odor ejus croco vicinus est, & flos, ipsa cana: placet maxime foliis brevissimis atq. pinguis-simis. Et cap. 11. Melilotus ubiq. nascitur, laudatissima tamen in Asia: ubique, verò recens nec candicans & croco quam similima: quanquam in Italia odor atior & candida.

I. Melilotus officinarum Germaniæ.

Melilotum majus, Brunf. Melilotus, Lac. Lon.

Melilotus vera, Ges. hor.

Melilotus major vulgaris, Trag.

Melilotus vulgaris, Lugd.

Lotus urbana, Matt. sativa, Cast. sativa altera, Lug.

Saxifraga lutea, Fuch. Sax. altera, Lac.

Lotus sylvestris, Fuch. ico. Cæf. Tab.

Loti sive Trifolii species: Cord. in Diosc.

Melilotus Germanica, Dod. gal. Ad. Lob. Camer.

Gerar. flore luteo, Eyst.

Trifolium odoratum 1. & 2. Dod. Thal.

Flore est communiter luteo, aliquando albo, quæ

Melilotus major candida, Trag. hinc duæ apud

Taber. figuræ: 1 = *Trifolium officinale*, ^{trifolium officinale} 2 = *Trifolium officinale*, ^{trifolium officinale}

Loti sylvestris: & flore albo. Et apud Gerardum:

Meliloti Germanicæ, & Meliloti crenatæ nomine.

Dodonæus hujus differetias quinque recensuit: 1.

flore luteo: 2. flore candido: 3. pergrina fl. pur-

puro cæruleo ipodoro: 4. fl. luteo longiorib. sili-

quis; 5. luteo foliis per circumferentiâ non crenatis.

II. Melilotus corniculis reflexis major.

Melilotus major, vel 3. species, Trag.

Melilotus Italica, Fuch. Dod. gal. Ges. h. Ad. Lob.

Meliloti quartum genus, Fuch. ico.

Melilotus sive Sertula cæpana, Matt. Cord. in Diosc.

Lotus sylvestris, Ges. hor.

Trifolium corniculatum 2. Dod. Thal.

Melilotus alia, Cæf. 11. *Trigonella corniculata*, ^{trigonella corniculata} 1

Sertula campana, Cast.

Aliam figuram habet Lobelius nomine

Meliloti Syriacæ odoræ & Sertulæ campanæ.

Melilotus Syriaca, Ad.

Hæc Patavii fata, corniculis exit minus falcatis & ignaviore odore. Huc referatur

Melilotus altera pusilla Londinensis, Ad. (repes.)

JH. Melilotus corniculis reflexis minor, vel

Melilotus Aegyptia, Alchimelech, Alpino. III = *Trigonella haurana*, ^{trigonella haurana} 1

IV. Melilotus Italica folliculis rotundis.

Melilotus, Ang. Italica, Cam. IV = *Trifolium italicum*, ^{trifolium italicum} 1

In quibusdam folliculis duo, in reliquis unum granum continetur.

V. Melilotus angustifolia repens, folliculis rotundis: quod sub Trifolio 23. in Prod. describitur.

VI. Lotus hortensis odora.

Trifolium Dioscoridis, Trag. VI = *Trifolium cucullatum*, ^{trifolium cucullatum} 1

Lotus sylvestris, Matth. Ang. Cast. altera, Lugd.

Lotus sativa, Fuch. ico. Dod. gal. Cord. in Diosc.

& hist. Ges. hor. Cam.

Lotus urbana, Lac. Tur. desc. Eyst.

Trifolium odoratum, Fuch. Tur. Lon.

Trifolium odoratum alterum, Dod. Lugd.

Trifolium caballinum, Ges. hor.

Lotus hortorum odora, Ad. Lob.

Melilotus vera, Tab. singularis Alpini, Ponz.

Quibusdam *μῆτις αἰών* Theophrasti 7. hist. 14.

Mel frugum Gaza vertit: Lotus urbana sive sativa Dioscoridis: Septies in die odorem mutare fertur, unde nomen Germanicum Etbenget: nostris Schabznertraut / quia Helvetii suis peculiaribus caseis, quos Schabzger vocat miscere solent.

VII. Lotus sativa Græca maculato folio.

Lotus sativa, & cum folium modo macula rufa modo nigra notatum sit, & caligini oculorum medeatur, à quibusdam *τερωμοματη*, id est, Trifolium oculatum vocatur, Ang.

Lotus pentaphyllos filiquis relictis.

I. Lotus sive Melilotus pentaphyllos minor

glabra. = *Lotus corniculatus*, L. var. ^{in m. det.}

Lagopus primus, Trag.

Meliloti exigui species altera, vel 7. & nobilis, Eidem.

Melilotus Germanica, Fuch. Lon.

Meliloti tertium genus, Fuch. ico.

Lotus sylvestris, Dod. gal.

Trifolii species, Cord. in Diof.

Lotus pentaphyllos, Gei. hor.

Trifolium corniculatum primum, Dod. Thal.

Melilotus coronata, Ad. Lob.

Lotus fativa Matthioli edit. prima, Lugd.

Melilotum vulgo, Cæf.

Pseudomelilotus, Cam.

Trifolium filiquosum minus, Tab. Ger.

Flos lutei coloris, aliquando ad aureum vergēs, nonnunquam subviridis.

II. Lotus pentaphyllos minor hirsutus, filiqua angustissima: sub Trifolio 21. sive corniculato minore piloso, in Prodomo descriptus.

III. Lotus pentaphyllos flore majore luteo splendente. III = *Lotus corniculatus*, L. var. ^{in m. det.}

Meliloti majoris quarta species, Trag.

Trifolium corniculatum tertium, Dod.

IV. Lotus pentaphyllos major hirsutis candidans.

Melilotus vulgaris alter syl. Cæf.

V. Lotus pentaphyllos major alter.

Lotus pentaphyllos major & erectus, Gei. hor.

VI. Lotus pentaphyllos frutescens tenuissimis glabris foliis: sub Trifolio 22. vel Corniculato frutescente in Prodomo descriptus.

VII. Lotus Hispanica foliis maculatis: sub Trifolio 24. vel Meliloto Hispanico maculato describitur.

II X. Lotus pentaphyllos incanus.

Glaux, Anguil. quo nomine & Alpinus donabat.

Cytisus Columellæ, Camer. Eyf.

Dorycnium 2. & non descriptum, aliis.

an Idem cum

Dorycnio congenere planta, Cluf. hisp. & hist. & Lugd.

Dorycnii species, Tab.

Dorycnium Montspeliense, Ger.

Clufus enim flores colore viridi: Anguil. & Cæ. purpureos, vel ex albo purpurascetes adscribit.

IX. Lotus pentaphyllos filiquosus villosus.

IX = *Lotus hirsutus*, L. ^{in m. det.}

Oxytriphylllum alterum Scribonii, Ad. Lob. ico.

Oxytriphyllo Scribonii, Lotus syl. Cluf. hist.

an Trifolium alterum folio acuto oxytriphyllo Plinii?

an Lotus sylvestris ex Cod. Cæsareo, Dod. Lug.

Flore est albo, est & purpureo.

X. Lotus filiquosus glaber flore rotundo.

Lotus Lybica Dalechampii, Lugd.

an Oxytriphyllo genus, Cluf. hisp.

Hoc duplex Clufio: unum candidioribus ramis & albo radice: alterum caule & ramis ex albo purpurascens, in quibusdam rubentibus.

XI. Lotus fruticosus incanus filiquosus.

Lotus asperior fruticosus, vel Narbonensis incana, Lob. Lugd.

XII. Lotus pratensis filiquosus luteus.

Lotus trifolia pratensis filiquosa Montspeliensis, Ad. Lob. ico. XII = *Lotus calcoparva*, L. ^{in m. det.}

Lotus filiquosus luteo flore, Cluf. pan.

Lotus pratensis filiquosus, Eid. hist.

Lotus trifolia filiquosa, Tab.

Lotus trifolia corniculata, Ger.

Duplex est: major & durior: minor & mollior.

XIII. Lotus ruber filiqua angulosa.

Lotus filiquosus rubro flore, Cluf. pan. & hist.

Lotus pulcherrima tetragonolobus, Cam. Eyf.

Scandalida Cretica Italarum. ^{in m. det.}

Lotus pentaphyllos filiqua convexa.

I. Lotus pentaphyllos filiqua cornuta.

Lotopifos sive Hieranzuni Candiz, Ponæ.

Lotus *in egi* ^{in egi} ^{quo nomine Bellus ex Creta ad nos misit: & in epist. s. ad Cluf. = *Lotus edulis*, L. ^{in m. det.}}

II. Lotus filiquis ornithopodii.

Lotus peculiaris filiquosa, Cam. ^{in m. det.}

Lotus sylvestris Dioscoridis, Ponæ.

III. Lotus pentaphyllos filiquis recurvis pedes corvinos referentibus. ^{Anthyllus L. 1733}

Coronopus ex Cod. Cæsareo, Dod. quid?

IV. Lotus pentaphyllos vesicaria.

Dorycnio similis, Ang. ^{Anthyllus L. 1733}

Trifolium vesicarium, Cluf. pan. ^{in m. det.}

Trifolium Halicacabum sive vesicarium, Cam.

Lotis affinis.

I. Loto affinis Ægyptiaca.

Abfus, Alpini. ^{in m. det.}

II. Loto affinis Vulneraria pratensis.

Anthyllis prior, Dod. gal. Lac. Lugd.

Anthyllis leguminosa, Lob. Cluf. pan. & hist. Cæ.

Anthyllis lenti similis, Dod. ^{Anthyllus L. 1733}

Vulneraria rustica, Gei. hor. ^{in m. det.}

Lago

XI = *Cytisus argenteus*, L. ^{in m. det.}

XIII = *Lotus calcoparva*, L. ^{in m. det.}

X = *Lotus relictus*, L.

VI = *Lotus corniculatus*, L. var. ^{in m. det.}

Lagopodium, Tab.

Arthetica Saxorum, Thal.

Flore communiter est luteo, rarius albo:

hinc duæ figuræ apud Tab. & Ger.

1. Lagopodium flore albo, Tab.

Lagopum maximum, Ger.

2. Lagopodium flore luteo, Tab.

Anthyllis leguminosa, Ger.

III. Loto affinis hirsuta flore subrubente.

Anthyllis leguminosa purpurascens flore, Cluf. pan. & hist.

Lotus latifolia Dalechampii, Lugd.

Aliquando tota incana est, qualem ex Hispania habemus.

IV. Loto affinis siliquis hirsutis circinatis.

Auricula muris, Cam. *medicag. circinatis. l. 1096*

LIBER NONVS.

SECTIO PRIMA.

RUBIA; APARINE; ASPERGULA; MOL-
lugo; Gallion; Cruciatæ.

RUBIA.

EΡΥΘΡΟΔΑΝΟΝ (*ab* ἐρυθρῶ, *id est ruber*) ἢ ἐρυθροδανόν, aliquibus τὸ ἄνθος, radix est rubra tingendo idonea, Dioscoridi l. 3. c. 150. ἐρυθροδανόν. Theoph. 6. hist. 1. Rubia (à radicis colore) Plinio l. 19. c. 3. ac l. 24. c. 11. Erythrodanum, aliqui Erythrodanum vocant, nos Rubiam, quia lanæ tinguntur.

Genera duplex est, una sylvestris, sativa altera, cui caules quadranguli, longi, asperi, quales Aparinae, foliis in orbem per intervalla, circa singula genicula stella modo decussatim radiatis, &c. Dioscorides l. c. At Theophrasto l. c. plura sunt genera (Dodonæo Rubiæ propriè species nulla sunt) & 7. hist. 9. radices rubicunde: verum 9. hist. 14. folia hederæ sed rotundiora tribuit. Plinio l. 9. c. 3. Rubia spinosus caulis geniculatus, quinis circa articulos in orbem foliis. Hic Plinius licentæ asperum caulem spinosum vocat: cum Theoph. 6. hist. 1. spinis Erythrodanum carere aperte scribat. Laudatissimum, ait Plinius, Italica & maxime suburbana & omnes penè provincias satent, &c.

I. Rubia tinctorum sativa.

Rubia sativa, Brunf. Trag. Matth. Fuch. Dod. gal.

Gef. hor. Lac. Tur. Lon. Fracast. Lugd. Cast.

Rubia, Cord. in Diosc. Ang. Dod. Cæs. major, Ad.

Lob. Cluf. hist. *R. tinctorum p. l. 158*

Thapsia Asclepiadis, Ang.

Scribitur non paucis Germaniæ, præsertim apud

Silesios, Belgii, Galliæ, Italiæ & Hispaniæ locis, in

usum enim tinctorum agri conferuntur: quemad-

modum apud Dioscoridem, in Thebana Galliæ,

& Ravenna Italiæ, nec non in Caria inter oleas se-

rebat.

II. Rubia syl. aspera, quæ sylvestris Dioscoridi.

Rubia erratica, Trag. *R. tinctorum l. 158*

Rubia syl. vera, Cord. ob.

Rubia maxima, Lob. ob.

Rubia sylvestris, Cæs.

Quibuidam locis ipontè in sepibus provenit, sativæ

per omnia similis, radice tamen multo ma-

jore, & foliis atrovirentibus.

III. Rubia sylvestris lævis. *Galium mollugo*

Rubia sylvestris, Brunf. Matth. Fuch. Dod. gal.

Gef. hor. Lac. Tur. Lon. Lob. Lugd. Camer. Cast. Thal. Tab. Ger.

Rubia syl. minor, Ad. Lob. obs.

Lappago Plinii, Cæs.

Alyssum Plinii l. 24. c. 11. (quod foliis tantum &

ramis minoribus, ab Erythrodano distare scribit)

quibusdam: alii Lappago ejusdem l. 26. c. 10.

IV. Rubia pratensis lævis acuto folio: quæ

Rubia 2. in Prodomo. *Galium boreale, l. 158. det.*

V. Rubia montana angustifolia: quæ 1. in

Prodomo. *Galium glaucum, l. 158. det.*

Rubia sylvatica longioribus & angustioribus fo-

liis, Gef. hor.

VI. Rubia cynanchica. *Galium cynanchica, l. 158. det.*

Aspergula herba repens, Gef. col.

Synanchica, quod ad anginas sumpta & admota

valeat, Lugd.

Saxifraga altera, Cæs.

Galium tetraphyllum montanum cruciatum, Col.

VII. Rubia cynanchica saxatilis: quæ 8. in

Prodomo. *Galium saxatile, l. 158*VIII. Rubia linifolia aspera. *Galium linifolia, l. 158*

Juncaria Salmaticensis, Clus. hisp. & hist. Lob. Ger.
 Juncaria, Tab.
 Synanchica species. Lugd.

IX. Rubia maritima.

Rubia marina Norbonensis, Ad. Lob. Dod. Clus.
 hisp. & hist. Tab.

Erythrodanum marinum, Lugd.

Crucialis maritima, Cæs.

X. Rubia quadrifolia vel latifolia lævis.

Rubia lævis Taurinensium, Lob. Lugd.

XI. Rubia quadrifolia, vel rotundifolia lævis:
 sub Rubia 3. in Prodomo.

XII. Rubia latifolia spicata.

Rubia spicata, Imperato: Cretica, Clus. hist.

XIII. Rubia angustifolia spicata: quæ 4. in
 Prodomo.

XIV Rubia Virginea.

Chappawr, radices tenues quibus ad cincturas
 utuntur: in deier. Virgini.

Rubeola.

I. Rubeola arvensis repens cærulea: quæ 5. in
 Prodomo.

II. Rubeola repens lutea foliis spinosis,
 Rubia minima, Lob. Lugd.

III. Rubeola saxatilis: quæ 6. in Prodomo,
 an Rubia saxatilis, Cam. 111: Saluum jussellum, e
 meo. deier

IV. Rubeola echinata saxatilis.
 Cruciatia muralis, Colum. 1199

an Crucialis minima in maritimis, Cæs. hisp.
 V. Rubeola maritima aspera: quæ 7. in Pro-
 domo.

APARINE sive ASPERUGO.

Aπειν, ἀπὸ ἀπειν, ἐμοσολόχαρον. φιλάθρον. ἴ. ramis quadrangulis, asperis, folia, ceu & rubia ramu-
 los in orbem per intervalla cingunt, &c. Dioscoridi 1.3. c. 10. 4. Lappam Gazæ apud Theophrastum 7. hist. 8.
 14. vertit: Aparinem (scribit Plinius 1.27. c. 5.) aliqui Omphaloc arpon, alii Philanthron vocant, ab asperitate ve-
 stium tenaci, &c. Eidem 1.26. c. 10. Asperugo inter Lappagines, dicitur ab asperioribus foliis, ad quod nomen vulgare
 alludit.

I. Aparine vulgaris. 1. Saluum aparine
 mite. deier.
 Aparine, Brunf. Trag. Math. Fuch. Ang. Dod. ut:
 Cord. in Dioscor. Lac. Turn. Lon. Ad. Lob. Lugd.

Cæs. alp. Castor.

Aparine aspera, Thal.

II. Aparine purpureis floribus,

ASPERULA.

I. Asperula, sive Rubeola montana odora,
 Caprifolium vel Stellaria, Brunf.
 Hepatica terra, Eid. 4. A. montana. deier. 150
 Marrilyva, Trag. Cord. in Diosc. Lon. Thal.
 Asperula, Dod. gal. Frac. Lob. Lugd. Ger.
 Asperula odorata, Dod. Cast. Clus. hist.
 Aspergula odora nostras, Ad.
 Aparine sylvestris quædam, Cord. in Diosc.
 Alyffos, Gef. hor. Lac.
 Alyffum Plinii minus, Gef. collect.

Rubia sylvatica minor, Gef. append.
 Heparica stellata, Tab.

II. Asperula cærulea arvensis.

Alyffon, Turner. Asperula arvensis
 mite. deier.

Asperula cærulea, Dod. Lob. Cam. Lugd.

Alyffum Galeni quibusdam, sed perperam.

III. Asperula hexaphyllos purpurea.

Myagram alerum minus Cæchampi, Lugd.

IV. Asperula verticillata luceola.

Asperula verticillata muralis minima, Col.

MOLLUGO.

Molluginis Plinius 1.26. c. 10. his verbis meminit: Et Lappago similis anagallidi (forte legendum Galio) nisi
 esset ramosior, ac pluribus foliis aspera, rugosa, asperioris succi gravis odoris: quæ talis (forte mollis legendi)
 est, Mollugo vocatur: similis scilicet asperioribus foliis, Asperugo.

I. Mollugo montana latifolia ramosa,
 Marrilyva secunda, Trago.
 Rubia sylvatica alera, Gef. hor. major, Eid. ap.
 Alyffon Plinii majus, Gef. col.
 Mollugo montana, Dod. Lugd. Thal. Tab.
 Mollugo, Clus. pan. & hist. Belgarum, Lob.
 Gallium sive Mollugo montana, Gerar.

II. Mollugo montana angustifolia, vel

Gallium album latifolium.

Gallion tertium, Trag. album, Ad. Cam. Thal.

Gallion candido flore, Cord. in Dioscorid. Cæs.
 salpin. Saluum mollugo, deier. 155

Mollugo prima, Dod. Lugd. Tab.

Mollugo vulgatio herbariorum, Lob.

GALLIUM.

PΛῆνιον, γαλλίειον, γαλλίον. nomen ex eo traxit, quod coaguli vice γάλα lac cogat & coagulet: ramulorum solum, habes Aparina similitimum, rectum: florem in cacumine luteum, &c. sic Dioscorides lib. 4. cap. 96.

I. Gallium luteum. I = Galium ^{vireum, L. n. d. d. d.}
 Gallii primivus genus, Trago.
 Galium, Marth. Lac. Cast. luteum, Cord. in Diosc.
 Lob. Lugd. Cam. Ger.
 Gallium. Fuch. Dod. ut Ang. Lon.

Gallium luteum, Ad. Thal. primum, Tab.
 II. Gallium rubrum. ^{Galium rubrum, L. d. d. d. 156}

Gallium rubro flore, Clus. hist.
 III. Gallium nigropurpureum montanum

III = Galium purpureum, L. n. d. d. d.

tennifolium, Col.

IV. Gallium palustre album.

Gallion palustre, Dodon. IV = Galium ^{proluctum, L. n. d. d. d.}

Gallion flore candido in palustribus, Cæ. Cast.

Aparine lævis palustris, Thallio.

Gallium album, Lon. Tab. Ger.

V. Gallium album minus.

Gallium album minus, Tab. rubrum, Ger. ico.

Folia bina plerumq; nonnunquam terna habet.

CRUCIATA.

Cruciata ac Crucialis, a foliorum in crucis formam seu nominatur, licet ad Rubia & Aparines similitudinem aliquomodo accedat.

I. Cruciata hirsuta. I = Galium ^{cruciatum, Fug. B. d. d.}
 Gallii secundum genus, Trago.

Gallion, Turner. ^{Volandia cruciata}

Crucialis, Hermol. Cæ. fasp.

Cruciata, Dod. ut: Ges. hor. quæ Gallo cognata,
 Cam. Cast. ico.

Cruciata minor, Ad. Eobel. (& Asperula aurea)
 Lugd.

Cruciata herniaria, Thallio.

Alysson Plinii, Cæ. fasp. Inguinaria Plinii lib. 2. 6.
 cap. 9. quibusdam (Inguinaria passim in vepri-

bus nascens, ut profuit inguinibus in manu tan-

tum habenda est: plura non habet) fortè quia in

herniosis, rupturis solidandis, admodum præ-

stans habetur.
 Eadem in montibus longè exilior.

II. Cruciata glabra: hæc sub Gallo latifolio
 glabro in Prodomo describitur. ^{Volandia glabra, L. 1491}

SECTIO SECUNDA.

RUTA; THALICTRUM.

RUTA.

RUTANON Dioscoridi lib. 3. cap. 52. Theophrasto 1. hist. 10. ita dicitur quòd caliditate sua ῥυτῶν ῥῖον (semen coagmentes) ut Nicandri schol. tradit. Ruta Plinio lib. 19. cap. 8. ubi serendi modum refert. Ruta fortè dicta à Græco ῥῖον: Scribit enim Iolauus in rebus Peloponesiacis ῥυτῶν in Peloponeso ῥῖον ῥῖον.

Genera: Dioscoridi f. c. alia sativa & hortensis: alia montana & sylvestris: & hæc eidem duplex: sic ait, Ruta montana & sylvestris sativa & hortensis acrior est, & in cibis damnata: est autem in hortensi genere esui aptior, quæ juxta ficus provenit: sylvestris sativa quodammodo similis est: & cap. 33. Vocant etiamnum sylvestrem rutam, quod in Cappadocia & Galatia Asiatica, Moly dicitur. Frutex foliis longioribus flore candido, &c. Sunt qui ratam hanc Harmala vocent, Syri Beseia, Cappadoces Moly, &c. Theophrasto, Ruta caudice uno constat & arboris quasi naturam adipiscitur: & 2. hist. 1. ex palmite exit & avulsione: & 7. hist. 4. plura sunt eius genera: & 7. hist. 6. sylvestris aspectu vicina urbana est, præterquam foliis minoribus, &c. & 1. hist. 16. Rutula folia carnosa habet, sed caro in latitudinem distenditur, non in rotunditatem crassatur. Plinio lib. 20. cap. 13. Sative folia latiora, rami fructuiflores: sylvestris horrida ad effectum est & ad omnia acrior, &c. addit Pythagoram, in hac marem, minoribus herbaceis, coloris foliis, a femina discrevisse: eam latioribus foliis & colore.

I. Ruta

I. *Ruta hortensis latifolia.*

Ruta, Brunf. Matth. Ang. Frac. Tur. Lac. Cef. Cast.
Ruta domestica, Trag. hortensis, Fuch. Dod. gal.
 Gef. hor. Lob. Cam. Gerar.
Ruta fativa, Cord. in Dioscor. Lugd. major, Gef. hor.
 hor. = *Ruta graveolens*, l. vni. *By*
Ruta major & hortensis, Ad. *mill. det.*
Ruta graveolens hortensis, Dod.
Ruta latifolia, Tab.

Hæc in hortis ita colitur, ut læpè tres, etiam quatuor cubitos superet: hanc arbuscula similem cultura evasisse in horto Stutgardiano observavimus.

II. *Ruta hortensis altera.* - *Ruta graveolens*

Ruta hortensis minor, Trago.
Ruta fativa tenuifolia, Cord. in hist.
Ruta hortensis nobilitate præstans, Gef. hor.
Ruta tenuifolia, Tab.
Ruta sylvestris graveolens, Ger. ico.

Illà vulgarior est & per omnia major & cæsi coloris: hæc verò minor, præstantior & nigricantior.

III. *Ruta sylvestris major.*

Ruta syl. Matth. Dod. gal. Ad. Lon. Lugd.
Ruta syl. prima, Lac. Cast. graveolens, Dod.
 III = *Ruta graveolens*, l. vni. *mill. det.*

THALICTRUM sive RUTA Pratensis.

⊖ *Ἄνικρον* folia Coriandri habet at pinguiora: cauliculum ruta crassitudine, in quo folia, Dioscoridi lib. 4. cap. 98. Sic dictum fortè à *δάκρυο* vireo, eò quòd dum germina protrudit eleganter vireat. Phellandrium Plinii aliqui suspicantur.

I. *Thalictrum majus* siliqua angulosa aut striata. *J. flavum* L. 770
Thalictrum, Cord. in Dioscor. nigrum, Eid. hist.
 Thal.

Piganum, Dod. gal. Lugd.
Ruta pratensis, Gef. hor. herbariorum, Ad. Lob.
Saxifraga lutea, Gef. hort.
Barba caprina minor, Gef. hort.
Thalictrum quorundam, Gef. hort.
Thalictrum secundum sive Germanicum latifolium, Cam.
Thalietrum magnum, nonnullis Pseudorhabarbarum, ob radicis luteum colorem, Dod.
Thalietrum pratense, l. vel s. Clus. pan. & hist.
Ruta sylvestris, Cæf.

Ruta sylvestris majoribus foliis, Gef. hor.
Ruta montana, Tab. Ger. syl. montana, Lob.

IV. *Ruta sylvestris minor.*

Ruta sylvestris minoribus foliis, Gef. hor.
Peganion Narbonensium sive *Rutula*, Ad.
Ruta sylvestris, Dalechampio in Diol. Lob. Lugd.
 Cam. epit. qui priore adjungit
Ruta sylvestris minima, Dod. Ger.
Ruta montana & sylvestris, Clus. hisp. & hist.
Ruta syl. tenuifolia, Cam. syl. minor, Tab.
Ruta montana legitima, Clus. ap. alt. lib. 2. figuram exhibet, priorè minus elegantè & spurium dicens.

Huc referenda IV = *Ruta murculina*, l. *mill. det.*
Ruta syl. Cretica, Clus. hist. quæ priore vegetior & magis luxuriâs, quia in culto loco nata, foliis valde leniter incis, & gravis odoris.

V. *Ruta sylvestris flore magno albo.*

Ruta sylvestris, Ang. Cord. in Diosc. Gef. hor.
Ruta syl. Harmala, Matth. Clus. hist. Lugd.
Ruta sylvestris 2. Cast. Camer.
 Harmel, Gef. hor. Constantinopolitanum, Cæf.
 Harmala, Dod. Clus. hisp. Tab. Cæf.
 Harmala Syriaca, Ad. Lobel. *Peganion* *harmala* *l. 178*
 Huc referri debet
Ruta triangulo pericarpio, Ad.

Florum muscosa stamina è pallido candicant, rarius purpurascunt: hinc
Thalictrum fl. incarnato, &
Thalictrum fl. albo, Eyf.

II. *Thalictrum majus non striatum.*
Thalietrum magnum secundum, Dod.
Ruta pratensis major 2. Tab.

III. *Thalictrum majus flavum staminibus luteis, vel glauco folio.* *J. spurium* *l. 770*
 an *Pes Milvi*, Anguil.

Thalietrum majus tertium, Dod.
Thalietrum 1. vel *Hispanicum*, Clus. pan. & hist.
Thalictrum 1. *Italicum*, Cam.
Thalietrum in *Hetruria* vulgo *Verdemarcum*, Cæf. alp.

Ruta pratensis major quarta, Tab.

Thalicttrum sive Thalicttrum majus, Ger.

IV. Thalicttrum majus florum staminibus purpurascens. *Th. Aquaticum, Th. Præm.*

Thalicttrum majus quartum, Dod.

Thalicttrum 4. vel montanum 3. Clus. pan. & hist.

Thalicttrum quintum flore purpureo, Cam.

Ruta pratensis major 3. Tab.

Florum stamina diluta violæ nigræ purpuram referunt.

V. Thalicttrum montanum album.

Thalicttrum 2. & 3. vel montanum 1. & 2. Clus. pan. & hist.

Thalicttrum sextum flore albo, Camer.

Duplex est, unum altius excrefcit, flore candido admodum gravis odoris : alterum flore albo etiam, sed paulo humilior, minus ingrati odoris.

VI. Thalicttrum pratense angustifolium.

Thalicttrum pratense 2. vel 6. Clus. pan. & hist.

Thalicttrum 3. angustifolium, Cam.

Ruta pratensis major 5. Tab.

VII. Thalicttrum pratense angustissimo folio: quod 1. in Prodromo. *Th. angustifolium 4. 769*

IX. Thalicttrum minus. 2. 769

Hypocoum forte, Dod. gal. Lugd.

Ruta pratensis tenuifolia, Ad.

Thalicttrum tenuifolium, Cord. hist. Lob.

Thalicttrum minus, Dod. Ger. parvum, Cam.

Thalicttrum septimum, Clus. pan. & hist.

Ruta sylvestris altera, Cæfalp.

Ruta pratensis minor, Tab.

Stamina florum quandoq; pallidi coloris sunt, quandoq; ex luteo languefcunt, & è violaceo purpurescunt.

IX. Thalicttrum minimum foetidissimum: quod 2. in Prodromo. *Th. foetidum 4. 768*

Simile, sed caule ex puniceo colore purpurascente Thalictri maritimi nomine, D. Gillerius misit.

SECTIO TERTIA.

DE LEGUMINIBUS CAPREOLIS DONATIS,

LEGUMINA dicta putat Varro à legendo, quoniam ea non secantur, sed vellendo leguntur. Græci *καπρεόλαι* vocant, at Theophrastus *καπρεόλαι*.

FABA; SMILAX HORTENSIS, sive DOLICHUS, sive PHASEOLUS; PISUM; OCHRUS, sive ERVILIA; LATHYRUS, sive Cicercula; Vicia & Aphaca; Arachus sive Cracca; Arachidna, & Lentesc.

FABA.

Acturi de Leguminibus primo de FABA sermo erit, quia inter legumina maximus honos fabæ: quippe ex qua tentatus etiam sit panis, cujus farina Lomentum appellatur, ut Plinius lib. 18. c. 12. loquitur: ita hodie ejus farinam quidam Secale miscent, & panem conficiunt solidum ac multi nutrimenti: Sic & Pbristi etiam hodie magna ex parte fabarum farinâ, hordei farinae aut avene admixta, panes faciunt.

Græci *κάρυον* à seracitate dicta: vel *καρύνει* quæ ut Eustachius vult: quemadmodum *καρύνει*: locus fabis confitus seu fabetum apud Theophrastum 4. hist. 10. Fabulum Gellio & Festo.

Duplex Dioscoridi lib. 2. cap. 127. & 128. altera *καρύνει* & *καρύνει* altera *καρύνει*: illa Græca, quæ eadem cum vulgari videtur & ad differentiam Aegyptiaca Græca dicta: hæc Aegyptia nominata. At Theophrastus 7. hist. 3. de communi faba egit, quemadmodum de Græca 4. hist. 2. & de Aegyptia, 4. ejusdem 10. Plinius Fabæ communis descriptionem sparsim lib. 18. cap. 7. exhibuit, eam seri, ait folia habere multiplicia rotunda, ut & magna leguminum pars, solam ex leguminibus unicaulem esse (inter legumina sola potissimum erecta caule constat Theophr. 8. hist. 3.) quadraginta diebus florere & alternis lateribus siliquari: at lib. 18. cap. 12. nasci tamē & sua sponte pleriq; in locis, sicut Septentrionali Oceani Insulis, quas ob id Fabarias (idem Plinius 4. hist. 13.)

appellari: item in Mauritania passim sylvestrem esse: meminisse & Aegyptia spinoso caule, folio amplo, capite papaveri simile, colore roseo, &c.

I. Faba, Brunf. Matth. Ang. Fuch. Tur. Cord. in Dioscor. Gesn. hort. Lac. Lon. Cast. Cam. lativa, Lugd. 1. = Vicia faba, L. mic. dit.
Faba vulgaris, Trag. Fuch. Cord. hist.
Phaselus fativus, Dod. gal. qui secutus Ericium Cordum, Fabam esse negat.
Bcona sive Phaselus major, Dod.
Faba major vulgaris, Ad.
Faba major recentiorum, Lob. hortensis, Ger.

Variat flore & fructu: floris colore, qui vel ex purpura nigrescit: vel candidus, lituris nigris conspicuus, quas literas lugubres dicunt, ideo aliqui iis non vescuntur: & harum esus à Pythagora prohibitus, vel quia animæ mortuorum in ea sunt: vel quia existimant sensus hebetare & insomnia facere. Fructus magnitudine, figura & colore differunt: sunt magnæ & inter legumina maximæ censentur, & quo majores eò magis in longitudinem depressæ: sunt minores quæ rotundiores: in qualibet siliqua ut plurimum ternæ, ad summum quinquæ. Colore plurimum candidæ, vel in candido pallentes, ex rubicundo colore purpurascens, nigræ aut in nigro purpurascens: & has Fabas nigras vocat, majores & minores facit, Cord. hist.

Fabæ duorum aut trium generum in insula Madagascar reperiuntur: par. 4. Ind. or. cap. 1. Sic in Guinea varii generis, imprimis aliqua delicatula & molles: par. 6. Ind. or. cap. 12. varia quoque genera in Anabonæ: par. 8. Ind. or.

II. Faba minor sive equina.

Bcona sive Phaselus minor, Dod.

Faba minor, Ad. Lugd. 1. = Vicia faba, L. mic. dit.

Fructus est teretis quodammodo figuræ, ac in rotunditate oblongus, colore subalbicans aut subflavus, alias nigro, umbilicum supernè parvum ac nigrum habens: medium quoddam genus inter majorem ac sylvestrem fabam: majoribus enim, minor & rotundior, sylvestribus vero major ac longior. Ex hac apud zelandos & finitimos panes fabaceos veterinis dant, & hæc in eorum (hinc Bconam equinam vocant) jumentorum quæ pabulum feritur, Dodon. At Sebustiani rustici non alio pane vescuntur, quam confecto ex paululo critici, lecale & rotunda minutata quæ faba, Lugdun.

III. Faba sylvestris fructu rotundo atro.

Faba sylvestris, Matth. Ad. Castor. Lugd. Tabern. Cam. 1. = Vicia narbonensis, L. mic. dit.

Phaselus syl. & niger, Dod. gal. (quæ forte Faba est) Gel. hor. (cui Phaselus forte veterum) Lugd. Bcona sylvestris, Dod.

Faba Græcorum sylvestris, Lob.

Pisa nigra, Camer.

Aracus, Fuchsi vulgo Vicia Romana, Cam.

Cucophicos Cretensium nomine semen ex Creta, ab Honorio Belli accepimus, quod ex deciduo semine facile regerminat.

IV. Faba Indica purgatrix.

Faba purgatrix, Monardi, Frag. Lugd. quoad descriptionem.

Phaselus Peruanus, Petri de Osma ad Monardem. Fructus peregrinus undecimus, sive Phaseolus colore Macounæ similis, Clus. exot. 1. 2. c. 30.

V. Faba purgatrix latissima ex insula D. Thomæ.

Phaseolus major, Clus. ad Monard.

Cor Divi Thomæ, à forma & quod in Insula D. Thomæ nascatur, Eid.

Lobus crassus ex Insula S. Thomæ, Clus. ex. 1. 3. c. 8.

Phaseolus novi orbis, Lob.

Phaseolus Americanus purgans, Tab. Ger.

Faba purgatrix, Lugd. ico.

VI. Faba Indica prælonga.

Fructus 11. peregrinus, vel Phaseolus ex spadiceo nigricans, Clus. exot. 1. 2. c. 30.

Fructus peregrinus 11. tab. 3. Lugd. Tab. Ger.

VII. Faba arborescens: hujus differentias sex in Prodromo proposuimus, quas Fabæ arborescens Anglicæ nomine Amstelrodamo à D. Jacobo Guillemi Hooft accepimus.

1. Faba arborescens rufa, sinu ad basin semicirculari uncias quatuor longa, tres lata.

2. Faba arborescens media, umbilico semicirculari, cortice nigro striato.

3. Faba arborescens minor umbilico oblongo, cortice nigro.

an Faba arborescens Tilemanni, Clus. exot. lib. 3. cap. 6.

4. Faba arborescens umbilico oblongo spadiceo cortice.

an Phaseolus peregrinus primus, Clus. exot. lib. 3. cap.

cap. 7. qui & secundum priore minorem exhibit.

5. Faba arborefcens scapula: os referens, spadiceo cortice.

6. Faba arborefcens unguis magnitudine nigro cortice.

an Phaeolus peregrinus quintus, Cluf.

II X. Fabæ Brasiliana:.

Fabæ genus pollicis crassitudine à Barbaris Comanda-oualou appellata: Lerio descr. Brasil. c. 12. Habent & alias fabas crassas & minutas: par. 3. Amer. ep. alt. de Brasil.

SMILAX HORTENSIS sive DOLICHUS, sive Phasiolus.

Smilax $\chi\eta\pi\alpha\lambda\alpha$ foliis est hederæ sed mollioribus, cauliculis clavicularum instar propinquis fructibus sese implicans, ut operi topiario inferuiat, cuius fructus $\alpha\delta\iota\alpha$ (quasi siliquulas dicas) semina continet remibus similia, non equali colore, sed ex parte rufescentia, &c. Dioscoridi lib. 2. cap. 176. Hæc ab Hippocrate, Diole, Theoph. & plerisque aliis $\delta\lambda\iota\chi\alpha$ vocatur: à nonnullis à siliquarum magnitudine: $\delta\delta\iota\chi\alpha$ & $\alpha\delta\iota\chi\alpha$: ab aliis $\epsilon\epsilon\sigma\sigma\alpha$ (à $\sigma\sigma\alpha$ ut aliqui volum differens) Galeno 1. alimnt. scribente. Dolichus Theoph. 8. dist. 3. Et Aëtius Smilacem hortensem Dolichos esse & Phasiolus genus, & ab omnibus Lobos nominari. aperte docet. $\varphi\alpha\sigma\iota$ & $\alpha\pi\iota\delta$ Dioscoridem lib. 2. cap. 130. sed sine illis notis habetur. Sunt tamen qui Smilacem hortensem à Phasiolis solum siliquis & semine differre censent, quæ in Smilace majoræ sunt, ut Matthiolus voluit, qui pro Phasiolo & pro Smilace hortensi eandem pingere videtur, nisi quod pictura una recta, altera inflexa est: At Anguillera, phasiolum & phaselum non distinguit: auctor hist. Lugdun. asserit Galeno vocem Phasiolum quatuor syllabis prolatam, à Phaselotribus syllabis pronunciato, diversam esse, & de hoc cum Erviliu simul tractasse. Plinius lib. 18. cap. 7. Phaeolus folia venosa tribuit.

Duplicem facimus, vulgarem alium, alium peregrinum: vulgarem, alium majorem, fructu longiore & tenui forma melius referente, qui communiter candidus: alium minorem siliqua angustiore: distant etiam crassitie & tenuitate. Hic variat floris & seminis colore: flores plerumque candidi, pallidi, flavescentes, purpurascetes sive amethystini, & ut Cordus in sua historia censuit, floris colorem fructus sequuntur. Verùm in semine fructuque major est coloris varietas, sunt nivei flavi, ex flavo obsoleti, purpurei rubri latericej sere coloris, amethystini, violacei, atroviolacei, nigri, initio purpurei deinde atrij: vel albi nigris venis & lituris distincti: item carnes & cinerei similibus venis insignes: ut em albi purpurascetes, orbibus albis variegati, vel spadicej nigris maculis aspersi: nonnulli incani, atro colore, vel ab una parte, vel utrinque, notati.

Smilax hortensis sive Phaeolus
vulgaris.

I. Smilax hortensis sive Phasiolus major.

Phaselus, Brunfel. 1 = Phaeolus ^{hæc aut.} vulgaris (vel Faba Turcica multicolor) Adv. Lob. Cluf. pan. & hist. albus, Ger.

Smilax hortensis, Brunfel. quoad descript. Trag. (cui & Siliqua Theoph.) Matth. (& Phaeolus hortensis) Fuch. Tur. Lac. Cord. in Dios. Gef. hor. Lugd. Taber. (qui, ut & Gerardus, fructus duodecim generum pingit) Camer.

Smilax fativa sive lenis, vel Dolichus, Cord. hist.

Dolichos Theophrasti, Anguil.

Dolichus (sive Phaeolus) Dod. Lon.

Phaeoli genus peregrinum, quos Phaeolus Turcicos vocant, Cæf.

II. Smilax hortensis minor.

Dolichus alter, an Phaeolus minor sive Alexandrinus Tralliani, Dod.

an Phaeolus, Turna.

Sola magnitudine à priori differt.

III. Smilax siliqua sursum rigente: vel ^{Phaeolus narius} _{L. 34. 10 17}

Phaeolus parvus Italicus.

Phaeolus, Matth. albus, Lugd.

Phaeolus, Phaselus, Ang. Cord. in Dioscorid. & hist.

Phasilus, Cæsalp.

Flore est majore candido papilioni simili, foris in viridi colore pallefcete: foliis nullam asperitatem habentibus: sunt majores & minores: sunt albi, subnigri, illi macula nigra, hi alba notati: est & minor albidus, cum orbita rubente aut nigricante.

Phaeolus peregrinus.

Non minor sanè varietas est in Phasiolis ex America, Africa atque alijs regionibus, pro-

cul ab orbe nostro remotis, quàm in his quæ in Europa nascuntur: Sunt enim majores, minores, mira colorum varietate inter se discreti. Illorum nonnulli, aut prorsus candidi, aut flavi, aut cinericei, aut fuscii, aut atrii, aut rubri, aut amethystini, aut variis coloribus non uno modo distincti: interdum albo & nigro, rubro & nigro, flavo & nigro: sic alius ex flavo & spadiceo simul mixti coloris, at circa hilum candidus: alius roseus, in quo rubrinonnulli elucet, &c.

I. Phaseolus peregrinus hortensi affinis, seminato albo, maculis nigris venis striato.

Phaseolus sive Africanus, Clus.pan.

Phaseoli peregrini primum genus alterum, Clus.hist.

Phaseoli magni lati albi, Lob.ico.

Phaseolus Africanus, Cam.

an Ckindiger in Virginea, fabis Anglicanis similes, planiores tamen & diversorum colorum, nitida & maculosa: in desc. Virgin.

Ckindiger in Virginea, par. i. Ind. occid.

Ex Africa primum allatus.

Variat: ex nigro varius, prorsus niger, coloris regulari m. striis per longitudinem nigris.

II. Phaseolus peregrinus primo similis, fructu lato, albo, striato.

Phaseolus peregrinus 9. Clus.hist.

III. Phaseolus peregrinus hortensi affinis, fructu tumidiore minore niveo.

Phaseolus peregrinus 2. sive Phaseolus de Guatimela, Clus.pan. (at icon habetur sub Phaseolo Purkircheriano 2.) & hist.

an Phaseoli parvi pallido albi ex America delati, Lob.ico.

IV. Phaseolus peregrinus Anagyridis fructui similis, ex nigro subvireicens.

Phaseolus Ægyptiacus 5. Clus.pan. desc. at figura habetur sub 3.

Phaseolus peregrinus 5. Clus.hist.

Phaseolus Ægyptiacus, Tab. Gerar. desc.

an Dolichu, Bellonio.

V. Phaseolus peregrinus Anagyridis fructui similis colore rubescente.

Phaseolus peregrinus 3. qui cum sequenti Lobi Indici nomine ex Hispania missus, Clus.pan. quoad descriptionem: & hist.

VI. Phaseolus peregrinus minore fructu, albo nigra macula insignito.

Phaseolus peregrinus 4. Alubias de Indias, Clus.

pan. quoad descriptionem: & hist.

Phaseolus albus, Lugd.

Phaseoli pumilionis, albi & nigri, Cam.

Variat colore: est alius niveus nigra macula notatus: alius in lateribus nigris maculis signatus.

VII. Phaseolus peregrinus angustifolius: an idem cum Smilace hortensi minore. *P. humilis*

Phaseolus peregrinus, Dod. sextus, Clus. hist.

Fructu est vulgari minore & planiore, coloris subrubri: ex Hispania Frizoles Guateli nomine missus.

VIII. Phaseolus peregrinus angustifolius alter, fructu ex albo & nigro vario. *P. humilis*

Phaseolus peregrinus septimus, Clus. hist.

Variat: nam in fructu striæ, nunc in longitudinem extenduntur: nunc macula nigra majores vel minores, confuso ordine, asperæ: vel exigua alba macula in lobo, vel solum in parte media conspiciuntur.

IX. Phaseolus peregrinus foliis minoribus, fructu exalbido, nonnunquam variegato.

Phaseolus peregrinus octavus, Clus. hist. *P. humilis*

Fructus, colore est exalbido: aliquando nigricantibus virgulis secundum longitudinè, vel confusè notatur: interdum totus penè nigricat.

X. Phaseolus peregrinus lobo & fructu nigro.

Phaseolus peregrinus 10. Clus. hist. *P. humilis*

XI. Phaseolus peregrinus fructu variegato.

Phaseolus peregrinus 11. Clus. hist. *P. humilis*

Fructus planus dilute rubens, nigris venis per longitudinem excurrentibus: aliquando macula magna vel exigua confusè asperguntur: interdum altera solum parte nigricat, parvis rubris maculis variegatus.

XII. Phaseolus peregrinus fructu subrubente nigris striis variegato alter. *P. humilis*

Phaseolus peregrinus 12. Clus. hist.

Aliquando plurimæ, striæ totum ferè atrum reddunt.

XIII. Phaseolus peregrinus exalbido cui columbini ferè figura, fuliginosa macula insignitus.

Phaseolus tertius peregrinus, Clus. exot. l. 3. c. 7.

XIV. Phaseolus peregrinus niger macula subalba notatus.

Phaseolus quartus peregrinus, Clus. exot. l. c.

Phaseolus Aethiopicus vel niger.

I. Phaseolus Aethiopicus lobis nigris venis aspersis, fructu atro splendente.

Phaseolus

13. *P. vulgare, var. nigris, in St. 63. post*

Phaseolus peregrinus 13. vel Æthiopicus, Cl. hist.

II. Phaseolus Æthiopicus lobis flavescens fructu nigro.

Phaseolus peregrinus 14. Cl. hist.

III. Phaseolus Æthiopicus lobo saturo purpureo, fructu atro.

Phaseolus peregrinus 15. Cl. hist.

Phaseolus Guinenfis.

I. Phaseolus Guinenfis fructu fusco spadiceo.

Phaseolus peregrinus 16. Cl. hist.

Sunt majores, sunt & minores.

II. Phaseolus Guinenfis lobo cortice nigro tecto & in cuspidem longam & acuminatam desinente.

Phaseolus peregrinus Nigritarū, Cl. exot. l. 2. c. 11.

III. Phaseolus Guinenfis lobo ex fusco cinereo fructu nigro.

Phaseolus Nigritarum 2. Cl. l. c.

IV. Phaseolus Guinenfis lobo ex fusco cinereo, fructu spadiceo superiore majore.

Phaseolus Nigritarum 3. Cl. exot. l. c.

V. Phaseolus Guinensis siliqua ulnæ longitudine.

Fabæ magnæ in siliquis, quarum alia ex arboribus pendent ad ulnæ unius longitudinem & palmilatitudinem, partim versicolores ex rubro & nigro, quales Turcicæ vocatæ, sed majores: partim albæ & rotundæ, quarum singule siliis siliquis insunt, veluti Ciceres: par. 2. Ind. or. c. 4.

Phaseolus Aegyptiacus sive Lablab.

I. Phaseolus Aegyptiacus nigro semine.

Phaseoli genus Leplap sive Lablab, Cl. pan.

Phaseolus peregrinus Leplab, Cl. hist.

Phaseolus niger Lablab vocatus, Alpin.

Est & niger & spadiceus, hilo albo.

II. Phaseolus Aegyptiacus semine rufo.

Lablab alterum rufum Alpini, Cl. hist.

Phaseolus Indicus.

I. Phaseolus Indicus major bicolor.

Phaseolus peregrinus Indicus, Cl. pan. & hist.

Phaseolus 5. sive Aegyptiacus, Cl. pan. icon.

Phaseolus Aegyptiacus, Tab. Ger. icon.

Fructus est nucæ ponticæ paulo minor, parte superiore niger, inferiore aureus.

II. Phaseolus Indicus minor: est rubens, variegatus, fuscus, maculatus.

III. Phaseolus Indicus minor alter.

Mates, Cl. in Garz. & pan.

Phaseolus Indicus alter, Mates, Cl. hist.

Fructus peregrinus 10. Cl. exot. l. 2. c. 11.

Fructus est purpureo, aut albis purpureisq; maculis distincto.

IV. Phaseolus Indicus ruber.

Phaseoli rubri Indiani durissimi, Lob. icon.

Est ruber, ex phœniceo croceus, ex rubro spadiceus splendens.

V. Phaseolus Peruvianus ruber subrotundus.

Phaseoli peregrini variorum generū, Cl. exot. l. 2. cap. 13.

Hujus differentiæ aliquot: alius major, coloris ex atro rubentis, qua parte lobo adhaererat longiore vestigio nigro præditus: alter minor, satis crassus, coloris rubri corallii æmuli: vel alter forma similis, coloris magis saturo & ad puniceū quodammodo vergente: tertius elegantissimus magis orbicularis, qui major & minor, color in utroque bifariam divisius, media ex parte corallii instar rubet, altera atter, lævis & splendens est: & hic Anacok dicitur.

VI. Phaseolus peregr. ex rubro & nigro distinctus Anacok, Cl. exot. l. 2. c. 11. & l. 3. c. 13. (Aus.

VII. Phaseolus peregrinus bifidus duplex: alter orbicularis cineracei coloris, tenui atra membrana: alter durus nigricans, tenui membrana alba tectus.

Phaseoli alii peregrini, Cl. exot. l. 3. c. 14. qui & tertium addit, lævem, spadiceum, durum & solidum, Capotillo del Aldana nomine missum.

IX. Phaseolus Indicus ovatus: hic varius est colore: est niger, spadiceus umbilico albo, eoq; majore vel brevior: sanguineus, hilo nigro.

IX. Phaseolus orbicularis niger Americanus. Parapar, Cl. exot. l. 2. c. 21.

Phaseolus Americanus, vel Brasilianus.

I. Phaseolus Brasilianus foliis molli lanugine obfritis, fructu magno.

Phaseolus Brasilianus Macouna dictus, Cl. ad Monard.

Phaseolus Brasilianus, Lob. Cā. Ger. tertius, Tab.

Phaseolo Nigritarum similis ex Pernambuco

Americæ, spadicei coloris Macouna appellatione insignitus, Cl. exot. l. 2. c. 6.

Et hic variæ colore fructus: alius rufescit, alius distinctioris coloris, alius totus niger, alius punctat.

Similes ex cinereo candidætes ex Atricæ Mauritania adferunt, quo solo a Brasiliano differunt, Cl. Lug.

II. Phaseolus Brasilianus alter fructu nigro

Phaseolus alter, Cl. ad Monard. Lob. Tab.

Phaseolus alter Indicus, Lugd.

III. Phaseolus Brasiliensis vulgari similis, sed major & latior.

Phaseoli genus è Brasilia, novi orbis provincia, Chusad Monardem.

Hic modo flavus, modo omnino niveus, modo dilutiore colore, modo ater, aut purpureus, aut albis purpureisq; maculis distinctus.

IV. Phaseolus Brasiliensis spadicæ coloris & circa hilum fusci candicantis.

Phaseolus Brasiliensis, Clus. exot. l. 3. c. 12.

V. Phaseolus Brasiliensis minor.

Phaseoli parvi ex America, Lob. Lugd.

Phaseolus Brasiliensis primus, Taber.

Hujus magna varietas, quare fructus duodecim genera, Tabern. & Gerardus pingunt.

VI. Siliquula angustam, vix uncialem, cui grana aliquot exigua, luviridia, cum hillo albo in medio, ut in Phaseolis, ex India cum quibusdam aliis, Reverendus D. Terentius cum sequenti inscriptione misit: Siliquula, ut & semen huic chartulæ involuta, est herbæ Anil, nec est species Glasti, sed legumen.

P I S U M.

Pisum, Græcis βίσιον & τὸ πικρὸν vocatur, quod à πικρὸς derivatum videtur, quod decorticare significat: pleriq; etiam λέκκον dici putant, sed improprè: nam ex farina leguminum pulmentarium, λέκκον dicitur Græcis, Galenus in lib. de cibis boni & mali succi testatur. Pisum vero, a Pisa, loco in quo olim copiosissimo nascebatur, nominatum dicunt. Hujus Dioscorides non meminit, nisi fortè cum Phaseolis comprehenderit: at Hippocrates, Theophrastus, Galenus, Aegineta. Nam Theophr. 8. hist. 3. leguminum alia solium habent rotundum, ut Faba: alia oblongius ut Pisum, & hoc caulem humi procumbentem habet: & 8. hist. 5. femina siliquæ inclusa, non intersepta, sed quasi invicem contingentia, consistunt: & 3. caus. 27. vermes in ipso generantur, ob alimenti caliditatem, cum plus minusve alimenti præbetur, aut aer immodice humidus siccusve est, vel etiam cum non tempestive humescit. Plinius l. 18. c. 7. & 12. Pisi obiter meminit.

Genera duo sunt: est majus & minus: majoris femina rescicat a angulosa sunt, inæquales angulos habentia, colore alias candido, alias sordido: Minus similiter duplex, aliud quod in hortis seritur, quod si pedamentis sustentetur, majus est, alias exiguum fructum eumq; serius reddit: & illud est quod in agris seritur: flores habet ut plurimum candidos, aliquando tamen ex purpureo obscuro, fructus colore ut plurimum luteo (unde βίσιον Græcis, à luteo ochra colore, quem ipse fructus medulla interior refert, dicitur) subinde virenti.

I. Pisum majus quadratum.

Phaseoli primum genus, Trago.

Pisorum prima species, Dodon. gal.

Pitum majus, Dodon. Gerard.

Pisum angulosum horticorum quadratum Plinii, Ad.

Pisum quadratum Plinii, Lob. ico. Taber.

Pisa Italica grandia, Camer.

Pisum magnum peregrinum, Eyst.

Fructus dum virent, rotundi sunt: exsiccati angulosi & cinerei fiunt: imò & candida & subflava, Lugd.

II. Pisum umbellatum: & Gerar.

Pisorum primum genus, Trag.

Pisum proliferum, Taber.

III. Pitum hortense majus.

Cicer arietinum & Pisorum alterum genus, Trag. Dod. gal.

Pisum majus, Matth. Fuch. Ang. Lon. Cast.

Pisum minus, Dodon.

Pisum vulgare majus, Ad. Lob. icon.

Pisum ramulare, Lugdun.

Piseolus vulgo q & Piseoli viridis meminit, Cef.

Flore est purpureo, aliquando albo & vario, partim albo & partim ex purpura obscuro, Fructu est rotundo albo: est & rufo, aliquando rubro variegato.

Pisa quoq; alba in Brasilia habentur, quæ Commanda-miri nuncupant: Ler. descr. Bras. c. 12.

IV. Pisa Virginiana.

Wikonzóvr, nos Pisa appellamus, sapore & bonitate Anglicana superant: def. Virgin.

V. Pisa Virginiana sylvestria.

Pisa syl. Anglicanis minora, esui apta: descr. Virg.

VI. Pitum arvense.

Pisum, Brunf. Dod. gal. Turn.

Pisum agreste, seu 3. genus, Trago.

Pisorum 3. species & minor quæ & Ervilia, Dod. (gal.

Pisum minus, Matth. Lon. Dod. Cast.

Pisum minus ex luteo virescens, Ad. Lob.

Pisum in arvis humi serpens, Lugd.

Ervilia sive Ochrus, Eid.

Pisa vulgaris, Camer.

Pisum minus 1. & 2. Tab.

Flora

III = Pisum sativum, L. var. β. manuscripta Pa. mil. det.

II = Pisum sativum, L. var. γ. Rose u. Green Pa.

Flore est candido, vel diluti rosei coloris: fructu rotundo, albo, viridi, ex luteo virente, cinericeo, cæruleo: nigra habet Gesnerus, quæ sapore, odore à communibus nil differunt, quæ Pisif nigra Taber. nominat.

VII. Pisif sine cortice duriore.

Pisif leptoleba, quæ simul cum folliculis comeduntur, Camer.

IX. Pitium exoticum ochræ colore.

Pisum ochræ colore, Clus. exot. l. 3. c. 15.

IX. Pisum sylvestre perenne.

Pisum sylvestre, Ad. Clus. pan. & hist. Thal. Tab.

(qui majus & minus pingit) Ger.

Pisum sylvestre Pannonicum, Cam.

Phaseolus sylvestris, Lugd. IX = *Vicia siliquosa*, *l. mace. dict.*

X. Pisum vesicarium fructu nigro, alba macula notato, X = *Cardiospermum halicacabum*, *l. mace. dict.*

Vesicaria nigra sive peregrina, Trag. Dod. gal.

Vesicaria sive Halicacabum repens, Matth.

Halicacabum peregrinum, Fuch. Dod. Gef. hor.

Lugd. qui & Fuchti & Matthioli figuram exhibet, Tab. (& Cardispermon) Cam. Ger.

Dorycnium & granum cordis, Cord. in Diof.

& hist.

Solanum peregrinum, Lac.

Caput monachi, Gef. hor. & collect.

Pisum cordatum, Ad. & cor Indum, Lob. Eyf.

Faba inversa recentiorum, Cæs.

Vesicaria altera, Cast.

Pisum Indicum.

I. Pisum Indicum majus.

Variat fructus colore nigro, subfusco, variegato, umbilico eminente.

II. Pisum Indicum minus coccineum.

Pisif rubra ex novo orbe, Gef. hor.

Pisum coccineum Americum, Lob.

Pisum Americanum, Lugd. *l. mace. dict. 1025*

Phaseolus ruber Abrus vocatus, Alpin.

Phaseolus ex leme, Hon. Belli epist. 5. ad Clus.

Phaseolus Indicus, vulgè falso Peconia Indica:

nomine Ginge & Abrus mittitur, Camer.

an Sandali rubri semina, Cæs.

Vicia Africana, Clus. exot. l. 4. c. 15.

Fabarum genus quod Ægyptiis Abrus, par. 2. Ind.

or. cap. 4.

Ethic major coccineus compressus: & minor coccineus nigra macula notatus, reperitur.

III. Pisif virulentum Chinense.

Fabarum genus quod Abrus Latinis, Condari

Malays, Saga Javanis, quibus pro solis ponderibus utuntur, Limicor. par. 4. Ind. or. cap. 8. & par. 3. cap. 29.

Sic Fabis rubris & nigris pro pōderibus in Guinea utuntur: par. 2. Ind. or. c. 18.

OCHRUS sive ERVILIA.

Quæ Theophrasto 4. caus. plant. 2. 87. & a luteo Ochra colore quem medulla referat nominatur, & Gazæ Cicera reddit, Plinio l. 18. c. 7. & alius Latinis Ervilia dicitur.

Duplex est, Sativa, quæ Pisum est minus, & Sylvestris, de qua nunc.

Ochrus folio integro capreolos emittente.

Aracus, Matth. (cui & Aracus niger) Cast. (ad-

data Aphace figura) Cam. = *Solanum ochrus*, *l. mace. dict.*

Ervilia, Ang. sylvestris, Dod. ut:

Ochrus syl. sive Ervilia, Ad. Lob.

Cicer ervinum quortundam, Lugd.

Isopyron, Cæs. salp.

Papulles Creticæ nomine, semen ab Honorio

Belli missum: facillè germinat. Semina colore

sunt subluteo, alii pullo, etiam atro observantur.

LATHYRUS sive CICERCULA.

Legumen quod Græci Λάθυρος appellant à Columella & Palladio Cicercula dicitur, de quo Theophrast. 8. hist.

Plac. ar. h. in probl. Rom. scribit Pythagoricos averfatos esse fabas & πὸν λαθύρον, & πὸν ἐρβίλιον, ἀπὸ τῶν ἑρβίλων ἢ τῶν ἑρβίων, ad etymon alludens. Verū λαθύρος herba ab hac diversa est, de qua inter Tithymalos.

Duplex est: nam vel feritur vel sponte provenit: Et in sylvestri differentia magna est, in foliorum latitudine &

angustia: florum colore rubro, purpurascente, albo, stavescente: siliquarum longitudine, brevitate, hirsutiae,

& levitate.

I. Lathyrus sativus flore fructuq; albo,

Pisum Græcorum lativum, Trago.

Ervum album Sativum, Fuch.

Lathyrus, Cicercula, Dod. gal.

Phaseolus minor, aliquibus Ervum angulosum,

Cord. in Diof.

Ervum, Lacun.

Cicercula, Ang. Lon. Cæs. Castor.

I. Lathyrus sativus, l. mace. dict.

Aracus

Aracus alter five Lathyrus minor, Dod.
Lathyrus angustiore gramineo folio, Ad.Lob.
Lathyrus leguminosa angustifolia, Tab.
Lathyrus laticus angustifolius, Lugd.
Lathyrus alter flore albo, Camer.

II. Lathyrus sativus flore purpureo.

Aracus five Cicera, Dodon.
Lathyrus flore purpureo, Cam.
Flores habet ex rubra purpura in puniceū inclinantes : grana angulosa, alia obsoleta, nigroq; proxima.

III. Lathyrus sylvestris major.

Pisum Græcorum, Fuchf.
Ervum sylvestre, Fuchf.
Cicerula, Turner. III = L. sylvestris L. mill. did.
Lathyrus sylvestris, Dod. ut: Clus. hist. Lugd. ico.
Mochi in Hetruria, Cæsalp.
Lathyrus sylvestris, Eyst.

Variat flore albo : nonnihil ex luteo pallecente : est & rubente.

IV. Lathyrus major sylvestris alter.

V. Lathyrus sylvestris minor.
Catanance, Dod. gal. Ges. hor. Lugd.
Ervum sylvestre, Dodon. herbariorum, Ad. Lob.

VI. Lathyrus latifolius, VI = L. latifolius L. mill. did.
Clymenum, Matth. Cast. descr. Clus. pan.
Ervum sativum, Cord.
Lathyrus sylvestris latifolius, Cam.
Lathyrus Narbonensis latiore folio, Ad. Lob. Eyst.
Lathyrus syl. major, five purpureus, Thal.
Ervillum, Cæsalp.
Cicerula sylvestris, Taber.

VII. Lathyrus angustifolius siliqua hirsuta.

Flore est caruleo pene violaceo.
VII = L. hirsutus L. mill. did.

V I C I A & A P H A C A. mill. did.

Galenus 2. aliment. scribit ab Asiaticis ΒΙΚΥΟΝ dici legumen, coq; solo nomine id vocari: Atticis vero σικυον aut κισσον. Latinis Vicia nominatur a vinciendo, ut Varro placet, quod nem capreolos habet ut vitis, quibus sursum versus serpit ad scapum Lupini, aliumve calamum, ad quem ut adhareat, eum vincere solet. Et hac duplex est, Sativa & sylvestris.

APHACAM legumen Dioscorides l. 2. c. 178. ἀφακην nominat, qua in arvis nascatur, lente altior, siliquis lentum majoribus, in quibus semina terna, quaternave, nigra lente minor. Theophrasto Aphaca duplex, altera albula est, de qua inter Intubacea: altera legumen, quod cum Lente & Piso in leguminum genere 8. hist. s. posuit, & Plinius l. 27. c. 5. Theophrastum secutus est: Galenus cum Vicia conjunxit.

I. Vicia sativa vulgaris semine nigro.
Ervum, Brunfels. V. sativa L. 1030
Orobus sativus & Vicia major & I. Trag.
Vicia, Anguil. Lonic.
Vicia, Græcorum Aphace, Cord. in Diosc.

IIX. Lathyrus angustifolius semine maculoso.
Aracus Hitpan. five Lathyrus Ægyptiacus, Cam.
Cicerula Ægyptiaca, Clus. hist.
an Aracus, Ad. Lob. & Cicera, Lugd.

IX. Lathyrus angustissimo folio Americanus variegatus. IX = Lathyrus articulatus L. f. fide. did.
Orobi Americani nomine in horto meo crevit.
Lathyrus peregrinus de caruleo purpurascens flore : & suaviter rubescens, Eyst.

X. Lathyrus angustifolius humilior.
Ervum Monspelientium. X = L. articulatus L. f. fide. did.

XI. Lathyrus sylvestris major angustissimo folio : in Prodromo descriptus. XI = L. obliquus et siliqua fide. did.

XII. Lathyrus peregrinus foliis Vicia: flore subcaruleo, pallidève purpurascens : in horto meo crevit. XII = L. holosericeus L. fide. did.

XIII. Lathyrus sylvest. luteus foliis Vicia: an Aracus flore luteo, Adver.
Legumen terræ glandibus simile, Dod.
Glandibus terrestribus congener flore luteo, Clus. pan. XIII = L. holosericeus L. fide. did.
Lathyrus sylvestris floribus luteis, Thal.
Vicia, Taber.

XIV. Lathyrus arvensis repens tuberosus.
Apios, Trag. Fuchf. Lugd.
Pseudoapios, Matthiol.
Chamæbalanus, Dod. gal. Taber.
Ornithogalum purpureum, Cord. in Diosc.
Astragalus, Tur. Penæ, Lugd.
Panis porcinus, Lonic.
Astragalus arvensis, Thal.
Terræ glandes, Dod. Ad. Lob. Gerar.
Glandes terrestres, Clus. pan. & hist.
Arachidna, Theophrasti, Colum.

XIV = L. obliquus siliqua fide. did.
Semina alia nigricant, alia cinereum colorem obtinent.
II. Vicia sativa alba.
Ervum candidum, vel Faba veterum, Trago.
Vicia alba, Anguil. V. sativa L. 1030 **Vulgari**

V. Lathyrus Cicera L. mill. did.

V. Lathyrus Mochi L. mill. did.

Vulgari pīso minus compressum & coloris pallidi.

III. Vicia maxima dumetorum.

Vicia sylvestris altera, vel 5. Aphace Dioscoridis, Olimunda Latinorum, Trag.

Cracca major, Taber. III = Vicia dumetorum, L. ^{mic. det.}

IV. Vicia sepium folio rotundiore acuto.

Orobus sylvestris, sive Vicia major syl. & 2. Trag.

Aphaca, Matth. Ang. Ges. hort. Cast.

Aphace, Fuchf. IV = Vicia sepium, L. ^{mic. det.}

Vicia, Dod. ut: Ad. Lob. Clus. hist. Cæf.

Vicia sylvestris, Lonic.

Semen nigrum aut maculatum, crassitie, rotunditate & amaritudine differt.

V. Vicia vulgaris acutiore folio, femine parvo nigro. V. ^{Cracca} ^{Cracca} ^{L. 1037}

Vicia, Matthiol. Lac. Cast.

Aphaca vera, Lugd.

VI. Vicia multiflora.

VI = Vicia cracca, L. ^{mic. det.}

ARACHUS sive CRACCA.

Frumentorum vitium quoque est, quod Græci ^{ἄραχος} Theoph. 8. hist. 10. (rem scabram & duram dicit, que in lente nascitur) nominant. Ruellius Craccam appellari refert. Differt ab Aphaca & Vicia potissimum semine: nam Cracca semina exquisitè rotunda, nigra: & ut Galenus inquit, Ervo minor. Aphaces verò & Vicia semina, nō rotunda, sed aliquando latiora, veluti Lentium, teste Galeno saliment. facult.

I. Vicia femine rotundo nigro.

Vicia minor vel 3. Trag.

Arachus, Dod. gal. Ges. hor.

Cracca primum genus, Dodon.

Aracus, Araca & Cracca major, Ad. Lob.

Arachi primum genus Dodonæi, Thal.

Flores parvi & purpurei.

II. Vicia segetum cum siliquis plurimis hirsutis. II = Ervum hirsutum, L. ^{mic. det.}

Vicia minima vel 4. Trago.

Arachus altera, Dod. gal. Thal.

Aracus sive Cracca minima, Ad. Lob.

Galega altera, vel sylvestris, aut Germanica, Dod.

Galega sylvestris Dodonæi, Thal.

Aracus, Taber.

VII. Vicia Onobrychidis flore in Prodro-mo descripta. VII = Vicia onobrychidis, L. ^{mic. det.}

III. Vicia sylvestris spicata.

Vicia sylvestris spicata flore, Clus. pan. ^{Cracca L. 1035}

Vicia sylvestris secunda, Clus. hist.

IX. Vicia sylvestris hirsuta incana.

Vicia sylvestris flore albo, Clus. pan. & hist.

X. Vicia syl. lutea siliqua hirsuta nondum descripta, Mōspelli collecta & Norimbergæ a Dod.

Doldio Ciceris aut Pisi nomine missa. X = Vicia lutea, L. ^{mic. det.}

XI. Vicia lutea foliis convolvuli minoris.

Aphace Dioscoridis, Gal. Plinii, non Theoph.

Picine Theophrasti, Ang. Cam.

(Dod. ut:

Aphaca, Ad. Lob. Cæf. Camer.

Orobanche leguminum, Lugd.

XI = Lathyrus aphaca, L. ^{mic. det.}

Eiatine 3. Taber.

Eiatine 3. Taber.

Cracca alterum genus, Arachis potius, quàm Arachus, Dodon.

Arachus, Lugdun.

Cracca minor, Taber.

Flosculi in parvis spicis candiduli, semina incana ac subalbida.

III. Vicia segetum singularibus siliquis glabris. III = Ervum lathyriforme, L. ^{mic. det.}

Flosculi parvi candiduli, singuli singulis pediculis insidentes.

IV. Viciola flore luteo femine nigro.

Aracus, Cæfalp.

ARACHYDNA.

Quædam scribit Theophrastus 1. hist. 11. ex radicibus plures differentias præter prædictas sortiri ut (οἷον τῆς ἀραχίδως καὶ τοῦ κωκίονος ἀραχίον) h. e. seu Arachidna radix, ejusq, quod simile est Araco: amba namque fructum non minore superno afferunt, &c. neutrum aut solum, aut folio simile quicquam gignit, utrumque potius velut eius: ut est, h. e. infra supraq, terram fructum edit. Plinio 21. cap. 55. Arachidna & Arachis (potius Arachides) &c. Vox hæc ἀραχίον composita videtur: ἀραχίον enim Cicerula species est, quam hæc solum & fructu refert: sicut verò tuber significat, ejusmodi similitudinem quandam radices habent.

I. Vicia similis supra infraque terram fructum edens. I = Lathyrus amphicarpus, L. ^{mic. det.}

Arachidna Cretica, Belli: quo nomine totam

plantam transmisit.

Arachidna Cretica an potius Aracoydes Theophrasti, Ponzæ.

Araco ἐπιτομοῦ Theophrasti an? Cluf. ex l. 4. c. 16.
Variat semen in filiis ad radicē, in aliis nigrissimum, in aliis Orobo simile, in aliis variegatum.

II. Junis, planta quæ in Angra instar frumētī fertur, ad cuius radices grana rotunda pisi magnitudine, pistaciorum sapore: Linc. par. 8. Ind. or. c. 6.

L E N S.

LENS & Lenticula, ὄραξις Dioscoridi l. 2. c. 129. Theoph. & ὄραξις dicitur, est aliquibus ὄραξις lentem cradam: ὄραξις verò & lentem, & lentem coctam, & ipsum ex lente pulmentum significet. Dicitur autem Etymologico quasi ὄραξις, ut sit ἢ τοῦ ὄραν ἢ ὄραξις: oculorum enim aciem hebetare Dioscorides asserit. Alii ὄραξις ab utre qui fuit ὄραξις, metathesi & mutatione unius elementi. Latinis Lens quasi lenis dicta: nam ut Plinius l. 18. c. 12. ea vescentibus, equanimutatem fieri apud auctores se invenisse scribit.

Genera: duplex est, arvensis & palustris: hic de arvensi tantum, cuius plura genera Theoph. l. 6. Plinius l. c. duo sunt lentis genera in Aegypto, alterum rotundius nigriusq̄, alterum sua figura, unde vario usu translatum sit in lenticulas nomen. Recentioribus colore & magnitudine differunt: sunt enim albi majores & gratiores: ex luteo pallidiores: rufi minores & deteriores: sic flores albi, candidi: cinerei, purpurascetes.

I. Lens vulgaris.

Lens, Brunf. Fuch. Dod. gal. Cord. in Diosc. Lon. Ad. Tab.

Lens vulgaris sive agrestis, & Lenticulæ primum genus, Frago.

Lens minor, Lob. Dod. Lugd. Cam. epit. Ger.

Flos in candido purpurascit: grana alia subrufa, alia ex luteo pallida, nonnulla ex cano albòve fusca & nigricantia.

II. Lens major. // = Erum Lens, null. dict.

Lens sativus & Lenticulæ alterum genus, Frago.

Lens, Math. Ang. Lob. Cæf. Cast.

Lens major, Gef. hor. Tab. Ger.

Lens Italica, Camer.

Hoc candidius & majus priore: Matthiolo tamè albū minus est & quod cinereo colore, orbe paulo majore est.

III. Frisoles & Palaros peculiare herbarum genus nuncupant, quas eo ferè loco habet quo nos Pifa, Lentesc & Fabas: Joseph. A costa l. 4. c. 19.

SECTIO QUARTA.

De Leguminibus Capreolis carentibus.

OROBUS sive ERVUM; CICER; LU-
pinus; Fæmum græcum.

OROBUS sive ERVUM.

OROBOS Græci, Ervum Latinis: Græcorum vocem quidam deducunt ὄροβος ἢ ἔραβος ἢ ἔραβος, quod boves eo vescantur & saginentur. Dioscoridi l. 2. c. 131. frutex est exiguus, folio angusto, tenuis, in filiis parvo genere seminæ: & ut Theophrastus 9. hist. 22. fructu rotundo modo pipæris. Plinius l. 18. c. 15. Ervum vocat & cum Vicia conjunxit.

Genera duo, sativum & sylvestre: illud duum generum, candidum & rufum: Galenus tertium addit, nempe pallidum, inter priora medium: est & quartum Creticum, quod semine minore est.

I. Orobus filiquis articulatis semine majore.

Orobus sive Ervum, Math. Gef. hor. Ang. Cord. in Dioscor. Lugd.

Cicer sativum, Dodo. gal.

Ervum, Gef. hor. Guil. (sive Mochus) Cast. Tab. verum, Camer.

Mochus sive Cicer sativum, Dodon.

Orobus receptus herbariorum, Ad. Lob. Ger.

Flores subpurpurascetes, aliquando candidæ.

II. Orobus semine minore.

Orobus Creticus, Math. Lugd.

III. Orobus semine obtuso triangulo.

Cicer orobæum Theophrasti, Ad. Lob. Lugd.

Semen est Orobo duplo majore, albido, pallente aut subfulvo, & ab Orobo nigredine potissimum distans.

CICER.

II. Lupinus fyl. flore cæruleo.
 Lupinus fyl. Matth. Ang. Dod. ut: Lugd.
 Lupinus fyl. fegetum flore purpureo, Ad. Lob.
 Lupinum flore cæruleo, Cluf. hist. Ger. sylvestris
 flore cæruleo, Gef. hort. Cam.
 Lupinus fyl. flosculis è cæruleo purpureis, Cam.
 epit.
 Lupinus minor, Tab.
 Lupinus fyl. angustifolius fl. cæruleo, Eysf.
 Flos ex purpura cæruleus, aut iùbrubens, vel ro-
 seo colore rufescens.

III. Lupinus sylvestris flore luteo.
 Lupinus fyl. luteus, Dod. gal. odoratus, Eysf.
 Lupinus Hispanicus flore luteo, Gef. hor.
 Lupinus flore luteo, Lob. Cam. in Matth. Ger.
 Lupinus luteus, Tab. Cam. ^{II = Lupinus varius, L. luteus, nelli, Lich.}
 Lupinus flavo flore, Cluf. hist.

IV. Lupinus peregrinus major vel villosus
^{IV = Lupinus peregrinus, L. nelli, Lich.}

F O E N U M G R A E C U M.

FOENUMGRAECUM, τήλις Dioscoridi l. 2. c. 124. Theoph. 3. hist. 17. cui & Βόκκω & 8. hist. 8. νεατὴν & αἰζώνας & Graecis, quarum appellationum major pars à siliquarum similitudine desumpta est. quae corniculis simile: sunt: ut ceratis, à cornu: agoceros, à caprini, bouceros à bubuli cornu similitudine: quare Columella l. 2. c. 11. simpliciter siliquam, Varro Silicalam, Plinius l. 18. c. 16. Siliciam. & l. 25. c. ult. Foenugræcum vocavit.

Genera: unius veteres meminere, recentiores sativum & sylvestre faciunt.

I. Foenumgræcum sativum.
 Foenumgræcum, Trag. Matth. Lac. Tur. Lon. Ad.
 Lob. Dod. Cast. Cæf. Cam. Alpin.
 Foenumgræcum sativum, Ang. Lugd.
 Foenogræcum, Dod. gal. Fuch. Cord. in Diosc. &
 histor.
 Siliqua vel Foenogræcum ex quo farinam, item
 vinum multi iapore conficiunt: par. 7. Ind. occid.
 c. 8. & II. 1 = Trigonella Foenum sativum, L. nelli, Lich.

cæruleus major, in Prodomo describitur.
 Lupini Indici, etiam Grecici nomine accepimus.
 an Lupinus albus maximus, cujus flos antequam
 aperiat subcæruleus, intus verò albus, Cam.
 an Lupini genus quartum, Cluf. hist.
 Lupinus fativus major, & Lupinus Æthiopicus
 quorundam, Eysf.
 Huc referatur
 Lupinus exoticus si. albo, colore floris tantum ab
 illo varians, Eysf.
 V. Lupinus peregrinus pentaphyllos.
 Lupinus Arabicus sive pentaphyllon peregrinū,
 Ponæ ital.
 VI. Lupinus peregrinus minor sive angustif-
 simo folio.
 Lupini Africani nomine accepimus, & sub Lu-
 pino minimo in Prodomo descripsimus.

II. Foenumgræcum sylvestre.
 an Foenumgræcum alterum quod spontè nasci-
 tur, Ang. II = Trigonella Foenum sativum, L. nelli, Lich.
 Foenumgræcum syl. Dalechampii, Lug.
 III. Foenumgræcum sylv. alterum polycra-
 tion. Trigonella polycranta, L. 1093
 Foenumgræcum sylvestre, Lob. Cam.
 Foenumgræcum syl. alterum, Dod. Lugd.
 Hedyfarum minimum, Lugd.

SECTIO QUINTA.

HEDYSARUM sive SECURIDACA; FERRUM EQUI-
 num; Polygala; Ornithopodium; & Tribulus terrestris.

HEDYSARUM sive SECURIDACA.

Hἄσσαν & πλέωνοι Graeci vocant, quam Latini Securidacam (vel ut Turnebus legendum censet Securidacum) à seminis figura, πλοῖον enim securim significat: Sic enim Dioscorides l. 3. c. 146. Hedyсарum, quod angu. ut rii se ecinum, semen rufum in siliquis corniculorum modo aduncis, quod ancipitem securim emulatur, ande. omen accepit. Apud Theophrastum 8. hist. 10. Gaz. a Securinam (securi similem) reddidit: & Plinius l. 18. c. 17. Securid. ca quam Graeci à similitudine Pelecinum vocant.

Genera: Dioscorides unius meminuit: at recentioribus aliquot differentia sunt.

I. Securidaca lutea major.
 Securidaca major, Matth. Cast. ^{L. 1048}
 Coronilla securidaca, L. 1048

Securidaca, Anguil. Cæf. vera, Cluf. hist.
 Securidaca secunda, Dodon. gal. ^{Peleci-}

Pelecinus, Gesn. hort.

Hedyfarum, Gesl. hor. Lac. Lon. five Securidaca major, Ad. Lob.

Hedyfarum majus, Lugd. (qui sub 1. & 3. Dodonæi quoque exhibet) Cam.

Hedyfarum 1. Dodon. legitimum, Clus. pan.

Floribus est luteis: Matthiolo flores dilute purpurascunt.

II. Securidaca lutea minor corniculis recurvis. *11 = retigalus hamoroides L.*

Securidaca minor, Matth. Ad. Lob. Cast. Cam.

Hedyfarum alterum, Dod. Lugd.

Hedyfarum minus, Lugd.

Securidacæ similes quedam, Cæs. alp.

Astragalus Monspeliacus, Clus. hisp. & hist. icon.

III. Securidaca siliquis planis utrinque dentatis. *Braconia pelocinus L. 1074*

Securidaca peregrina, Clus. hist.

Scelopendria leguminosa, Cortuso.

IV. Securidaca dumetorum major flore va-

FERRUM EQUINUM.

A Siliquarum figura, planta hæc Solea vel Ferrum equinum nominatur: aliquibus verò ab effectu, quòd equi qui diu plantam hanc viventem calcaverint, ferreis soleis exuantur. Sunt qui ad Securidacam, alii ad Lunariam, alii ad Medicam referant.

I. Ferrum equinum siliqua singulari.

Ferrum equinum, Matth. (cui & Securidaca montana) Gesl. hor. Lob. Ger. *Hippocrepis*

Medica species, Gesl. hort. *Uris albiquada*

Sferro cavallo, Ad. Cæs. Camer. *L. 1009*

Lunaria minor, Castor.

Solea equinea, Lugd. cum duplici figura.

Hedyfarum five ferrum equinum, Tab.

Ferrum equinum vulgare *Γαλαξοποιον*, Colum.

II. Ferrum equinum siliqua multiplici.

Ferrum equinum alterum *Πολυκέρατον*, Colum.

III. Ferrum equinum Germanicum, siliquis in summitate.

POLYGALA.

P *Πολύγαλον* Dioscorides l. 4. c. 142. frutex brevis, palmum altus, foliis lenticula, gustu subacerbus: potus lactis abundantiam facere creditur. Et Plinio l. 27. c. 12. Polygala, &c.

I. Polygala major Massiliotica.

Polygala, Matth. Lugd. Tab.

Astragaloides herbariorum, Lob.

Astragalus fortè Matthioli, vel jam demum Polygala ejusdem, Eidem. *Coronilla pancea* *L. 1047*

Polygala Valentina 2. Clus. hisp. & histor. qui & 3. addit.

rio siliquis articulatis.

Melilotus quinta, Trag.

Bogetwisten / Lonicer.

Ornithopodium 2. vel quoddam majus, Dod.

Securidaca altera, vel alterius prima species, Clus. pan. & hist.

Hedyfarum purpureum, Taber.

Lotonephyllo non dissimilis, Lugd.

Hedyfarum scorpiuron, Camer.

Securidacæ alterum genus, Cæs.

Hedyfarum majus, Ger.

Variat flore: aliquando floris folia superiora dilute rubent, laterum alæ niveæ sunt, rostrum purpureum: aliquando totius candidus est, vel exalbescit, vel intensius purpurascit.

V. Securidaca dumetorum minor pallide cærulea.

Securidacæ secundæ altera species, Clus. pan. & histor.

Securidaca Dioscoridis Penæi, Eidem.

Sferra cavallo syl. Germanicum, Camer.

Hedyfarum minus, Tab.

Hedyfarum glyzyrrhizata, Ger.

Ferrum equinum capitatum five comosum, Col.

IV. Ferrum equinum Gallicum, siliquis in summitate. *Coronilla montana* *L. 1048*

Lotus enneaphyllos, Lugd.

Hoc priore per omnia minus est, siliquis est paucioribus & minoribus.

V. Ferro equinum Gallico affinis.

Astragalus persimilis palmaria pusilla planta, Ad. Lob.

Floribus est luteis, aliquando albis.

II. Polygala altera.

Polygala Valentina prima, Clus. hisp. & hist. Lug. Taber. *Coronilla valentina* *L. 1047*

Coronilla five Colutea minima, Lob.

Colutea five Polygala Valentina, Ger.

an Polygala, Anguil.

ORNITHOPODIUM.

Ornithopodium id est avis pes à similitudine, quam siliqua aduncæ cum pedibus parva articula habent, dicitur: quod veteribus incognitum, nisi forte ad Polygalon Dioscoridis lib. 4. c. 142. referatur.

I. Ornithopodium majus.
Ornithopodium, Dod. ut: Gef. hor. Ad. Lob. Lug.
minus, Cam. *Ornithopodium perpusillum* L. 1049
Polygala, Gef. hort.

II. Ornithopodium minus.
Ornithopodium perpusillum, Ad. Lob. Lugd.

III. Ornithopodium radice tuberculis nodosa. *Ornithopodium perpusillum* L. 1049
Ornithopodium perpusillum L. 1049

Ornithopodium tuberosum Dalechampii, Lug.
IV. Ornithopodium affinis hirsuta Scorpioides
Scorpioides leguminosa, Ad. Lob. Lugd,
V. Ornithopodium affinis hirsuta, fructu rel-
lato. *Astragalus astragalus*
Arturo, Cortuso. L. 1068
Stella leguminosa, Lob. Lugd. Cast. Tab.
Vicia sciamacea Apula, Colum.
Ornithopodium compressum L. 1049

TRIBULUS.

Tribulus Latinis dicitur, quod siliqua plantæq; muricatæ sit: & ut Theophrastus 6. hist. 5. Tribulo peculiare est quod integumentum fructus aculeatum gignit.

Genera duo sunt Dioscoridi l. 4. c. 15. alterum terrestre, alterum aquis familiare: terrestris Theophrasto genera duo, unum solum ciceris habet, nullis spinis aculeatum, alterum foliis est spinosis. At Plinio l. 22. c. 10. Tribuli unum genus in hortis, alterum in fluminibus: & l. 21. c. 16. Tribulo uni cicerula folia, alteri aculeata.

Tribulus terrestris Ciceris folio fructu aculeato. = *Tribulus terrestris*, L. *mic. det.*
Tribulus terrestris, Matth. Cord. in Dioscor. Gef.

hort. Lac. Tur. Dod. Ad. Clus. hisp. & histor. Lob.
Cæs. Lugd. Cast. Cam
Tribulus Theophrasti, Ang.

SECTIO SEXTA.

ONOBRYCHIS; ASTRAGALUS; OROBUS
SYLVATICUS; GALEGA; GLYZYRRHIZA.
ONOBRYCHIS.

Onobrychis, ab asini ruditu nomen obtinuit; Latinis similiter Onobrychis dicitur. Dioscorides l. 3. c. 152. & Plinius l. 24. c. 16. folia lentis paulo longiora, caulem dodrantalem, florem purpureum, radicem parvam tribulanti. Ad Onobrychidis classem subsequentes plantas, tanquam illi quodammodo affines, aut hores referunt.

I. Onobrychis foliis Vicie fructu echinato major. *Hedysarum onobrychis* L. 1059
Vicie syl. alterius secunda species, Dod. gal.
Onobrychis, Lac. Dod. Clus. pan. & histor. Thal.
Tab. Ger.

Glaux vel Onobrychis, Gef. hor.
Polygalon Rhæticum, Gef. hor. app.
Caput gallinaeum Belgarum, Ad. Lob.
Lupinus syl. rusticis, Cæs.
Polygala multorum, Lugd.
Onobrychis Dodonæi s. rubro, Eyst.

Flores communiter dilute rubent, aliquando elegantius rubent: reperiuntur & albi coloris.

II. Onobrychis fructu echinato minor: sub Capite gallinaeum minore in Prodomo describitur. *Hedysarum onobrychis* L. 1059

III. Onobrychis semine clypeato aspero major. *Hedysarum onobrychis* L. 1059

Onobrychis altera, Dodon.
Hedysarum alterum clypeatum, Lob. Lugd.
Securidaca clypeata, Camer,
Hedysarum clypeatum flore suaviter rubente, Eystett.

IV. Onobrychis semine clypeato aspero minor: in Prodomo sub 1. describitur.

V. Onobrychis semine clypeato laxi: sub 2. in Prodomo exhibetur. *Hedysarum onobrychis* L. 1059

VI. Onobrychis incana foliis longioribus: vel 3. in Prodomo. *Astragalus incanus* L. 1072

VII. Onobrychis incana foliis rotundis.
Onobrychis quorundam, Clus. hisp.

IX. Onobrychis spicata flore purpureo.
Onobrychis prima, Clus. pan. & hist. Tab.

IX. Onobrychis spicata floribus pallidis, nigris radiis notatis.

VI = *Astragalus incanus*, L. *mic. det.*
IX = *Astragalus onobrychis* L. 1072
IX = *Hedysarum onobrychis* L. 1059

Onobry-

Onobrychis 3. Clus.pan. & hist. Tab. Ger.

X. Onobrychis floribus Vicie dilute cœruleis.

Onobrychis 2. Clus.pan. & hist. Tab. Ger.

Flores dilute cœrulei, vel ex cœruleo purpureascentes. *Astragalus asiaticus* L. 1770

XI. Onobrychis floribus Vicie majoribus cœruleo purpurascensibus; vel foliis Tragacathæ.

Onobrychis quarta, Clus.pan. & hist. Tab.

Onobrychis montana 4. Ger.

Astragalus montanus L. 1770
mic. dict.

ASTRAGALUS.

A ^{Σφάρακ} *Latine etiam Astragalus Dioscoridi l. 4. c. 57 frutex parvus est, & foliis & ramis Cicero simili- bus, flores purpurei parvi: radix rotunda raphani modo grandis &c. Plinio l. 26. c. 8. Astragalus folia habet longa, mensuris multis obliqua circa radicem: caules tres aut quatuor foliorum plenos, florem hyacinthi radices villosas, implicatas, rubras, prœduras.*

I. Astragalus Syriacus hirsutus.

Astragalus Syriacus, Lob. Lugd. Tab. Ger.

an Astragalus, Ang. Cæsalp.

an Astragalus Dioscoridis, vulgo Christianæ radix, Rauwolf. & Lugd.

Flos cœruleo purpureus, Ang. flores magni & rubri, Lob. flos sanguineus, filiquæ corniculis similes rubentes, Cæsalp. flos purpureo, fusco & cœruleo distinguitur, folliculi coluteæ modo flatu distenti semen continent, Rauwolf.

II. Astragalus Bœoticus lanuginosus radice ampullosissima. *Phaca botica* L. 1770

Astragalus forte primus, Clus. hisp. Lugd.

Astragalus Lusitanicus Clusii, Lob. Tab. Ger.

Astragalus Bœoticus, Clus. hist. & cur. post.

Phacoleus peregrinus Belli, Clus. cur. post.

Phacioli novum genus, Belli in epist. 5. ad Clus.

an Apocynum Amati Lusitani.

III. Astragalus alpinus Helveticus.

Astragalus alpinus & 2. Clus. hisp. & hist.

XII. Onobrychis tragacanthæ foliis floribus in globum congestis.

Onobrychis quinta, Clus.pan. & hist.

XIII. Onobrychis montana filiquis oblongis nigris Vicie similibus.

Onobrychis, Cæsalp.

Duplex est, altera angustioribus foliis flore rubente coralli modo: altera latioribus flore purpureo: utraque filiquis nigris longis.

POLYGALA.

Polygala, Camer. epit.

Cicer astragaloides Pona.

IV. Astragalus alpinus magno flore.

Anthyllis claviculata, Lugd.

Flos in nostra est ex cœruleo purpurascens: at Lugd. hist. suæ flores luteos acribit.

V. Astragalus villosus floribus globosis.

Astragalus purpureus, Lugd. *Anthyllis montana* L. 1770

Astragalus 3. Clus. hisp. & hist.

Huic affinis si non idem

Astragalus Monspeliensium, Clus. hisp. & hist.

VI. Astragalus sylvaticus foliis oblongis glabris, *VI = Onobrychis tuberosus*, L. *mic. dict.*

Astragalus, Cord. in Diosc. & hist.

Astragalus sylvaticus, Thal.

Cicer montanum, Cordi sehol. & Cam. ad Thal.

VII. Astragalum Matthiolum in editione secunda proposuit, in ultimis verò retractavit: eandem figuram Lacuna, Lonic. & Lug. proposuerunt an forte ejusdem Pseudoapios.

OROBUS SYLVATICUS.

I. Orobus alpinus latifolius in Prod. descriptus.

II. Orobus sylvaticus purpureus vernus.

Phacoleus sylvarum, Lugd.

Orobus pannonicus primus, Clus. pan. & histor.

pannonicus, Eyst.

Orobus sylvestris vernus, Thal.

Astragalus, Colum.

Arachus latifolius alter, Dod. belg.

Flos coloris purpurei elegantissimi: at ubi evanescere incipit, coloris cœrulei est.

III. Orobus sylvaticus pallido flore.

Arachus latifolius, Dodon.

Galega montana, Lugd.

Orobus pannonicus 4. Clus. pan. & hist.

IV. Orobus latifolius parvo flore purpureo.

Orobus Venetus, Clus. pan. & hist.

Duplex est alteri folia dilute virentia, flores purpurei: alteri folia ex viridi pallescientia, flores prorsus albi, utriusque semen albicantis coloris oblongiusculum.

V. Orobus sylvestris angustifolius asphodeli radice.

Orobis pannonicus 3. Clus. pan. & hist.

Semen nigrum interdum maculosum.

VI. Orob.

I = *Orobis luteus*, L. *vm. a.* } *mic. dict.*
 III = " " " } *na. B.*
 II = " " " } *na. B.*

VI. Orobus sylvaticus Vicia foliis.
 Astragaloides, Dod. altera herbariorum, Lob.
 Orobus pannonicus 2. Clus. pan. & hist.
 Vt Orobus niger, L. mic. det.

an Lupinus sylvestris, Casf.
 Flos purpurascens, qui vetustate in caruleum commutatur.

G A L E G A.

Galega ab herbariis cur dicitur ignoramus: à quibusdam tamen Ruta nomen inditum, ab effectu & viribus non vero odore. Quidam Onobrychin, alii Glancem, nonnulli Polemonium, alii Polygalam veterum esse iudicant. quibus Dioscoridis descriptione contradicunt.

I. Galega vulgaris. *S. Mousalis, L. 1062*
 Galega sive Ruta capraria, Matth. Ges. hort. Lac. Cast. Cam.

Ruta capraria, Ges. hor. Tab.

Galega quibusdam foenumgræcum syl. Dodon. gallic.

Galega, Ad. Lob. Dod. Lon. Lugd. Ger. vulgaris, Clus. pan.

Onobrychis & herba gallica, Fracastorio.

Caprago vulgo, Casf. al.

Galega fl. cinereo, fl. albo, Eyst.

Floribus est caruleis, ex caruleo purpureis: penitus candidantibus.

II. Galega Ægyptiaca siliquis articulatis.

Seban sive Sesban Indicum, Cam.

Sesban, Alpin. & Clus. ad Gard. cuius semen Anil nomine ex Alexandria accepit. *See Synonyma Sebastian. L. 1061*

III. Galega affinis Sophera dicta.

Hoxocoquomaclit, Cam. Clus. cur. post.

Sophera Galega proxima, Alpin.

M. Casala Sophora. L. 1061

G L Y C Y R R H I Z A.

Lυκυρρριζα id est radix dulcis, à Latini Glycyrrhiza & Dulcis radix, & à Seplasiariis barbaro nomine Licquiritia appellatur. Dioscoridi lib. 3. cap. 7. sicut est exiguus ramis binum cubitorum, circa quos folia Lentisci densa pingua, radice glutinosa: flos est hyacinthi: fructus pilularum Platani magnitudinis, asperior, qui siliquis habet lentium modoruffas & parvas radices longe, buxei coloris, subacerva & dulces: ex quibus succus Lycis modo dicitur. Plinio lib. 22. c. 11. Glycyrrhiza, qui eadem scribit qua Dioscorides, eo excepto quod folia echinata tribuit, pro quibus, id est, lentisco & hnum legens. Theophrasto 9. hist. 13. γλυκκία & σκνδία η πιζα, dulcis & Scythica radix, quam aliqui Γλυκκία vocitent.

I. Glycyrrhiza capite echinato.

Glycyrrhiza, Matth. Dodon. gal. Lac. Cast. altera, Anguil.

Glycyrrhiza Italica, Ges. hor. vera Dioscor. Dod. Glycyrrhiza echinata Dioscoridis, Ad. Lob. Lug. (qui & Matthioli & Dodon. figuram habet) Tab. qui similiter duas figuras sub vulgari & echinata proponit. Ger.

II. Glycyrrhiza siliquosa vel Germanica. Liquiritia, Brunf.

II = Glycyrrhiza glabra. L. mic. det.

Dulcis radix, Trag. Tur. Ges. hor. Glycyrrhiza, Fuch. Cord. in Dioic. & hist. Ges. hor. Cam.

Glycyrrhiza Germanica, Dod. gal.

Glycyrrhiza Dioscoridis, Anguil.

Glycyrrhiza altera, Matt. vulgaris, Dod. Cam. ep.

Glycyrrhiza levis, Lac. non echinata, Lugd.

Glycyrrhiza siliquosa, Ad. Lob.

III. Glycyrrhiza sylvestris floribus luteopallescens. *Ustragalus glycyrrhiza L. ep. 1067* Fernu-

I = Glycyrrhiza echinata L. mic. det.

Fœnugræcum sylvestre, Trag. Clus. pan. primum, Dodon.

Polygonum, Cord. in Diosc. & hist. Thal.

Glyzyrrhiza sylvestris, Gef. hor. Lugd. Cam.

Glaux, Tur. vulgaris, Ad. Lob. Clus. hist.

IV. Glyzyrrhiza sylvestris altera floribus puniceis, foliis Arachi.

Glauca, vel Glaux, quædam leguminosa her-

bariorum, Advers.

Flores communiter ex pallido flavescent, rarius purpurascunt.

Glyzyrrhiza sylvestris, Thal. alia, Cam.

V. Glyzyrrhiza sylvestris primæ similis: hæc sub Glauce leguminosa in Prodomo describitur, cujus semen Araci Boetici nomine accipimus.

LIBER DECIMVS.

SECTIO PRIMA.

DE PLANTIS CAPILLARIBUS.

PHYLLITIS; HEMIONITIS; OPHIOGLOS-

SUM; ASPLENIUM sive CETERACH; LUNARIA MINOR; ADIANTHUM sive Capillus Veneris; Trichomanes sive Polytrichum;

Ruta muraria sive Salvia vitæ; Polytrichum

auræum; & Ros Solis.

PHYLLITIS.

Quæ Græci *φύλλις*, quasi foliosam dicas, cum nihil nisi foliosus cespes appareat, Latini quoque Græcum asseruerunt nomen: officinam Linguam dicunt. Dioscoridi lib. 3. c. 121. folia fert runciis similia, sed oblongiora magis, virentia, sena septenave, recta, qua parte anteriore levia, posteriore tenues quasi vermiculos annexos ostendunt, neque caulem neque semen, neque florem profert. Theophrasto fortè l. 9. c. 19. *καλὸν τὸ ἐπιόν, Γαζα* Linguam cervinam vertit.

I. Lingua cervina officinarum.

Scolopendrium, Brunf.

Scolopendria vulgaris, Trag.

Phyllitis, Matth. Dod. ut Ang. Lac. Tur. Cord. ut

Gef. hor. Ad. Lob. Thal.

Phyllitis vulgaris, Cam. Clus. hist.

Hemionitis, Leon. Manar. Ruel. Fuch.

Lingua cervina, Erico Cord. Lonic. Cæs.

Phyllitis sive lingua cervina, Tab. emacul.

Est & latifolia & angustifolia: æpe etiam in fon-

tibus exigua reperitur.

II. Lingua cervina multifido folio.

Phyllitis laciniata, Dodon. Clus. hisp. & histor. Lugd.

Phyllitis foliis laciniatis, Tab.

Phyllitis multifido folio, Lob. multifida, Ger.

Phyllitis, Cast. ap. mucronata, Cam.

Duobus, tribus, etiam pluribus mucronibus in summo folii donatur: aliquando folia ad utrumque latus inæqualiter discissa sunt.

HEMIONITIS.

Hemionitis seu *αἰμόνιον* Græcis, Latini similiter, quasi Mulariam dicas & Splenium, nominatur, quod ejus folia sicut & Phyllitidis, Medicorum splenia, nimirum oblongas plagulas forma imitentur: quid si potius ab eorum usu, quod spleni medeantur, siquidem ex aceto pota lienem absumant, Dioscoride auctore l. 3. c. 152. cui, solum emittit simile dracunculi curvate in cornua lunæ modo sinuatum: radices habet multas castas, tenues: sed neque caulem, neque semen, neque florem profert. *ἡμόνιον* Theophrasto l. 9. c. 19. Mularum GAZA vertit, quam folio Lingua cervina consistere & radice numerosa & tenui esse, asserit.

I. Hemionitis vulgaris.

Hemionitis, Matthiol. Dodon. ut Ang. Gef. hort.

Lac. Lon. Cæs. Lugd.

Hemionitis vera, Clus. hist.

Yy

Hemio-

1. 4. 2. Asplenium scolopendrium
 2. = V. 1. 1.

Hemionitis five sterilis, Lob.

II. Hemionitis minus vulgaris.

Hemionitis peregrina, Dod. Cluf. hisp. & histor. Lugd.

Hemionitis, Cast. altera peregrina, Lob.

III. Hemionitis minor.

Hemionitis five sterilis, Ad. Lob.

Hemionitis minor, Penæ, Lugd.

IV. Hemionitis multifida.

Hemionitis altera Dalechampii, Lugd.

Lingua cervina ramosa, Colum.

Agleofotis seu Marmorite, seu Phyllitidis aut Scolopendriæ nomine, à Cortuso accepimus.

Et hujus quemadmodum & præcedentis folia, parte averla, sub flavo pulviculo non conteguatur, qui in aliis id genus plantis cernitur.

O P H I O G L O S S U M.

Quam recentiores Οφίγλασσον Græci vocant, Latine Lingua serpentinæ dicitur: quam alii veteribus indicam, quidam Ceratium Plinii l. 26. c. 8. esse volunt unico tantum folio assergentem; radice nodosa & magna quidam linguam Plinii l. 24. c. 19. quam circa foretes nasci, solum scribit: five Lingulacum l. 25. c. 11. quæ circa fomes nascitur, censent: quidam inter Dracunculæ species referunt.

I. Ophioglossum vulgatum.

Serpentaria secunda, Brunf.

Ophioglossum, Trag. Matth. Fuch. Dod. ut: Gefn.

hor. Lon. Thal. Lugd. Cast. Cam. Tab. Eyft.

Ophioglossum five Eneaphyllum, Ad. Lob.

Unifolium, Amato.

Lingula vulneraria, Cord. hist. Cam.

Lancea Christi, vel Luciola, Gef. hor.

Lingua serpentina, Cæf. Cast.

Variat: aliquando folio est sinuato: ligula communiter simplex est, aliquando duplex, & etiam triplex, quemadmodum Camerarius in epit. Matth. pingit: est & abortivum à Lobelio pictum, quas differentias, una figura in nostro Matthiolo emaculato exhibuimus.

II. Ophioglossum anguloso folio.

III. Ophioglossum minus subrotundo folio: utrumque in Prodromo describitur.

A S P L E N I U M five S C O L O P E N D R I A

Aσπλένιον & σκολοπενδριον quod splenem juvet: aliis ησπλένιον & σκολοπενδριον à foliorum forma: sic enim Dioscorides lib. 3. cap. 151. solus est Scolopendria animalis similibus pluribus ab una radice in ambitum sparsis: nec caulem, nec florem, nec semen habet: folia polypodii modo incisa, subtus flavescentia hirsutaq; superne vero viridia. Plinio l. 27. c. 6. Asplenium sunt qui Hemionion vocant, & C. Alex. Trallianus, Scolopendrion ab Aspleno in variis medicamentis separati.

Ceterach officinarum.

Scolopendria, Ang. vera, Trag. Tab. emac.

Cetarach, Eric. Cord. Cæf.

Scolopendrium, Cord. hist. vertum, Lon.

Asplenium, Matth. Dod. gal. Gef. hor. Lac. Tur. Ad. Cast. Lugd. Cam.

Asplenium, Cord. in Diosc. Dod. Lob.

L U N A R I A.

Lunaria recentioribus dicta à foliis luna crescentis modo falcatis. An veteribus cognita, ambigitur: aliqui Ceration Plinii censent: quidam Tragium secundum Dioscoridis l. 4. c. 50. quod in montibus folio Scolopendriæ, & dice tenui & candida nasci scribit: nonnullis ηλυνία: τρεξ & σελωνίς, quia aliqui Hemionitidem Lunariam majorem, hanc vero minorem & botryitidem à plurimis racemulis utriusq; thyrulo herentibus & foliorum numerum equantibus: Epipactis quibusdam. An Επιδιον quod Dioscoridi l. 4. c. 19. caule est non magno, hederæ foliis, dens aut duodenis, neque semen neq; flores profertens: ralicibus tenuibus nigris, gravi odore, gustu fituo. Idem Plinius l. 27. c. 9. sub Ephnedio quod sorte Theophrasti 7 hist. 8. Epimetrum.

I. Lunaria racemosa minor vel vulgaris.

Lunaria minor, Matth. Fuch. Dod. gal. Gef. hort.

Lon. Lugd. Cæf. Ger.

Lunaria, Trag. Dod. racemosa, Ad. Lob.

Lunaria petraea, Tauræ pastoribus, quod vacca hac degustata taurum requirant, Gef. de Lunar.

Lunaria botryitis, Thal. Cam. Col. Eyf. tect.

Lunaria major, Cast.

Lunaria botryitis minor, Cluf. hist.

Lunaria vulgaris minor, Cluf. histor. ap. alt. ad lib. 5.

Ruta lunaria vel jecoraria, Tab.

Epime-

Epimedium Dioscoridis, Colum.

Folius est dens, nodenis: novemdecim in Bal-
do notavimus: quare putant aliqui totidem folia
habere, quot luna dies, unde nomen habet.

II. Lunaria racemosa ramosa major.

Lunarię rarior species, Cam. ep.

Lunaria minor ramosa Canicrarii, Clus. hist. & in
ap. alt. ad lib. 5.

III. Lunaria racemosa multifido folio.

Lunaria ramosa Silesiaca, Cam.

Lunaria botryitis $\rho\alpha\lambda\delta\phi\upsilon\sigma\lambda$ & Thal.

Lunaria minor ramosa, Clus. pan. & hist.

IV. Lunaria minor rutaceo folio.

Lunaria botryitis $\pi\alpha\gamma\alpha\upsilon\phi\alpha\lambda$ & Junger. in cat.
Altortff.

V. Lunaria Magorum Arabum, Lob. quid?

ADIANTUM sive CAPILLUS VENERIS officinarum.

Aδιαντον & πολυτριχον Dioscoridi l. 4. c. 136. $\alpha\delta\iota\alpha\tau\omega\upsilon$ Theophrasto 7. hist. 13. dicitur, quod $\alpha\delta\iota\alpha\tau\omega\upsilon$, quod
in aquis non madescat, nec quicquam humoris adhasisse constet: velut Nicander in Theriacis, quod imbris e
calo descendens stilliticia, foliis eius non insideant. $\rho\alpha\lambda\delta\phi\upsilon\sigma\lambda$ autem quasi multicomam, quod capillos multos
ac densos faciat, eorumq; destuvia expleat. Callitrichon verò Apulejo, quasi pulchricomum, quod capillos tingat. pul-
chricomę, reddat. Nec alia ratione Capillus Veneris hæc herba dicta est, quam à speciosis reddendis capillis, nec alio
nomen Veneris vox adjecta est, quam quòd hæc pulcherrima pingatur. Plinio l. 22. c. 21. Adiantum quidam Callitri-
chon, alii Polytrichon vocant. utrumq; ab effectu. tingit enim capillum &c. crispum densumq; facit & destuere probi-
bet. Latine Cincinalis. terra capillus, supercilium terra, cunita. Dioscoridi folia gerit pusilla coriandri similia, in ex-
tremo incisuris divisa: virgulas è quibus ea proleunt, nigro colore nitentes, prætenues, palmum altas, neq; caulem, neq;
florem, neq; semen profert: radix supervacua est.

Genera duo sunt, candidum atq; nigrum, Theophrasto l. c. Plinio l. c. duo, candidius & nigrum breviusq; id quod
majus est Polytrichon: aliud Trichomanes vocant, utriq; ramuli nigro colore nitent, foliis filicis &c. ubi Plinius Tri-
chomanes alterum Adianti genus sc. candidum facit: cum Theophrasto Trichomanes Adianti genus non sit, sed sui ge-
neris planta. Verùm Adiantum album & nigrum, nihil differunt, nisi quod Adiantum nigro, cauliculi positore nigore
nigricant foliaq; summatius virent: alba minus.

I. Adiantum foliis coriandri.

Adiantum magnum, Trag.

Adiantum, Matth. Fuch. Dod. ut: Ang. Lac. Ad. (si-
ve Capillus Veneris verus) Lob. Cast. Lugd.

Adiantum Lugdunense, Cam.

Adiantum nigrum, Cord. in Diosc. & hist. Frac.

Taber. *A. capillus Veneris. L. ep. 1558*

Capillus veneris vulgo, Adiantum album Plinii,
Cæf.

Capillus Veneris verus, Ger.

Hoc variat magnitudine & foliorum crassitie:
quare majus & crassioribus foliis,

Adiantum Syriacum, Taber.

Capillum Veneris Syriacum, Ger. vocat.

II. Adiantum foliis longioribus pulverulen-
tis pediculo nigro.

Adiantum pulchrum Lugdunensi simile, Thal.

Onopteris nigra, Dod. ut: Lugd.

Adiantum nigrum Plinii, Ad. Lob.

Adianti nigri aliud genus, Cæf.

Onopteris major, Tab. mas, Ger.

III. Adiantum foliis minutim in oblongum
scissis, pediculo viridi.

IV. Adiantum fruticosum Brasilianum: quod
in Prodomo descriptum est. *pedalium. L. ep. 1557*

V. Adiantum mas, Taber.

Onopteris fœmina, Ger.

Quid sit nondum assequor.

TRICHOMANES seu POLYTRICHUM officinarum.

Tριχομαδης, quod etiam nonnulli $\alpha\delta\iota\alpha\tau\omega\upsilon$ vocant, Dioscoridi l. 4. c. 137. Latine etiam Trichomanes dicitur:
officinis Polytrichum, quod nomen secundum veteres, Adianti est. Dicitur Trichomanes à vi sua, quod rara cu-
te fluentem capillum expleat & subnasci faciat: $\mu\alpha\sigma\delta\upsilon\upsilon$ enim illi rarum vocant & $\rho\alpha\lambda\delta\phi\upsilon\sigma\lambda$ capillum: hinc Latine ca-
pillum dicitur. Hoc Dioscoridi l. c. folio est Filicis simili at longè exilitus: foliis tenuibus, ordine utring, dispositis lenti-
cula similibus, adversis inter se in virgulis inidem tenuibus, splendentibus nigricantibus, juq; acerbis.

I. *Trichomanes* sive *Polytrichum officinarū*.
Saxifraga minor prima, Brunf.
Trichomanes, Trag. Matth. Fuch. Ang. Dod. ut:
 Cord. hist. Gef. hor. Tur. Lac. Ad. Lob. Cast. Cam.
Trichomanes nigrum, communiter *Saxifraga*
rubra, Thal.
Trichomanes mas, Taber.
Adiantum rubrum, Lonic.
Polytrichum vulgus, Cæsalp.

Magnitudine variat: hinc & altera figura,
Trichomanis maris majoris, Tab.
Trichomanis maris, Ger.

II. *Trichomanes minus & tenerius*.
Trichomanes candidum, Thal.
Trichomanes minor mas, Tab.

III. *Trichomanes ramosum majus & minus*.
Trichomanes foemina, Tab. Ger.
Trichomanes minor foemina, Taber.

RUTA MURARIA sive SALVIA VITÆ.

Ruta dicitur, ob quandam foliorum cum *Ruta* similitudinem, qua, ubi *Adiantum* verum, ut & *Trichomanes* desunt, aut vetusta sunt ut licet: aliqui ob natales *Empetron*, alii ab effectu inter *Saxifragas* recensent: & haec iumenta quando Medici recentiores *Adiantum* recipiunt à *Capillo veneris* diversum.

Ruta muraria.
Capillus Veneris, Brunf. Trag.
Saxifraga major 2, Brunf.
Saxifraga seu *Empetron*, Fuch.
Paronychia, Matth. Lac. Cast.

Ruta muraria, Dod. ut: Gef. hor. Ger.
Adiantum cædidum, Cord. in Diosc. & hist. Guil.
Adiantum album, Lon. Cam. Tab. (Thal.)
Adiantum nigrum, Gef. hor. Cæf.
Salvia vite, Ad. Lob. Lugd.

POLYTRICHUM AUREUM.

Πολύτριχον à ramulis qui capillorum instar tenues sunt, aureum verò à colore dicitur.

I. *Polytrichum aureum majus*.
Polytrichum majus, Trag.
Polytrichum Apuleii majus, Fuch.
Polytrichum aureum, Dod. gal. majus, Lugd.
Muscus saxatilis aut *sylvestris*, Trag.
Muscus terrestris Tragi, Lugd.
Adiantum ἄρμον majus, Thal.
Adiantum aureum, Taber.
Muscus capillaris, Ger.

Polytrichum Apuleii aureum vel 2. Lon.
Muscus capillaris, Dod. minor, Ger.
Adiantum ἄρμον medium, Thal.
Adiantum aureum minus, Tab.
Herbula gramine similis in parietibus major & minor, Cæf.

Hoc cubitalis sæpe longitudinis instar circum inflexum ex Moravia adfertur, & à circumlatoribus inter radices & Theriacas suas venale circumfertur, de hoc aureos montes pollicentibus.

II. *Polytrichum aureum medium*.
Polytrichum nobile vel *primum*, Trago.

III. *Polytrichum aureum minus*.
Capillus Veneris, Brunf.
Polytrichum minus, Trag. Apuleii minus, Fuch.
Polytrichum aureum minus, Dod. gal. Lugd.
Polytrichum aureum tertium, Lon.
Musci capillaris altera species, Dod.
Muscus quidam in parietibus & regulis, Cæf.
Adiantum ἄρμον minus, Thal.
 Hujus speciem *Polytrichi nigri Brocenbergici* nomine à D. Fürero accepimus.

ROS SOLIS.

Ros Solis & *Rorella*, qua veluti stelle alicujus jubare sub Sole fulget, à mirabili natura nomen adepta est: nam quantumvis diu sol servidus aestate eam illustret, ejus tamen folia semper rore & humiditate madent, eorumq; lanugo guttulis aspersa manet: & quod admiratione dignum, quod humidum illud in foliorum acetabulis contentum, ubi extremis digitis leviter attingitur, dum adhuc naturali suo inherens, aut confestim inde evulsa solis radios experitur, mox velut in exigua filamenta sericea aut candidissima deducitur, quæ confestim concreta, ita postea semper perdurat. Haec ob magnam cum capillaribus affinitatem, subjungenda fuit. Recentiorum aliqui sp̄m̄, sed ab Alchimilla diversum nominant, sp̄s & enim rorem significat.

I. Ros Solis folio rotundo.
 Polytricho minori figuram sine descriptione addit Tragus.
 Ros Solis, Dod. ut: Lon. Cast. Cam. (cui & Solaria) major, Ger.
 Rosa Solis vulgo, Cajo Britanno.
 Rorida five Ros Solis major, Lob.
 Soliflora seu Sponia Solis, Thal.
 Rorella minor prima, Tab.
 Rorella five Ros Solis, Eyst.

Mas & femina, inter Musci albicantis & subrubentis genera crescunt.
 II. Ros Solis folio oblongo.
 Rorella five Salsiflora, Cord. hist.
 Ros Solis, lunaria quibusdam & Artemilla, Ges. de lun.
 Ros Solis alia, Dod. Lugd. minor, Ger.
 Polytrichum Aptuleii album, Lon.
 Rorida five Solis ros, Ad. Lob.
 Rorella minor 2. Tabern.

SECTIO SECUNDA.

FILIX; DRYOPTERIS; LONCHITIS; POLY-
 podium; Herba viva; & Herba mimosa.

FILIX ET DRYOPTERIS.

FILIX, ἤλιξ & ἄλιξ Græcis dicta, ab alis avium, quarum speciem ejus folia in ramulis disposita referunt, cum foliis pennatis sit Filix: & ut Plinius, folia lateribus pennata, unde nomen Græci imposuere.

Duplex est, Græcis & Plinio: mas & femina. Mas ἤλιξ simpliciter dicta Theoph. 9. hist. 20. at Dioscor. l. 4. c. 186. ἤλιξ & βλήρον & ἀλλήριον dicitur, cui folia sine caule, sine flore, sine semine, eaq; ex uno pediculo cubitali ferme longitudine exeunt, incisa & pennarum modo utrinque expansa. subgravi odore: radicem habet per summam cespitum nigram, quadantenus longam, multas propagines fundentem & substringentis gustus. Vel ut Plinius l. 27. c. 9. Filicis duo genera: pterin Græci vocant, alii blechon quam marem existimant, ex una radice quamplures exeunt filices, binæ etiam cubita excedentes longitudine, non graves odore. Theoph. 1. hist. 16. Filicis figura multifida, & quasi serrata sicut Abietis.

Femina θηλυπτερίς & νυμφώειξ ἤλιξ Diosc. l. c. ἀλλήριον Theoph. 9. hist. 20. Plinio l. c. alterum genus thelypterin Græci vocant, alii nymphæam pterin: foliis est Dioscoridi filicis, que tamen non singulari ut illa pediculo herent, sed è numerosis altioribusq; propaginibus exeunt: radices longæ, obliquæ, numerosæ, ex nigro flavescentes, aliqua etiam rubra: vel ut Plinius, est singularis, atque non fruticosa, brevior, molliorq; & densior, foliis ad radicem canaliculata: radices utriusque longæ, in obliquum nigrae, præcipue cum inaruerit. Theophr. l. c. differt femina Filix à mascula, quòd solum unico artu porrectam hæc habeat, & radicem crassam & longam & nigram.

Δρυοπτερίς seu Filix querna: hæc à soliorum figura & loco natali nomen obtinuit: quæ Dioscoridi l. 4. c. 189. filicis similis, at multo tenuiore foliorum incisura radicibus inter se implicitis, hirsutis gustu astringentibus & ad dulcedinem vergentibus: & Plinio l. 27. c. 9. Dryopteris filicis similis in arboribus nascitur, tenui soliorum subdulcium incisura, radice hirsuta.

Filix ramosa.

I. Filix ramosa major pinnulis obtusis non dentatis.

Filix sylvestris, Brunf.

Filicis majoris primum genus, Trag.

Filix femina, Math. Fuch. Dod. Lac. Ad. Lob.

Cast. Lugd. Tab. Ger.

Thelypteris filix femina, Cord. in Diosc.

Filix mas, Ges. hor.

Filix femina prima, Thal.

Filix, Cæsalp.

Filix mas major five femina credita vulgo, Clus. par.

Hujus folia communiter per ambitum non sunt dentata vel serrata, aliquando tamen folia inferiora, ad formam foliorum scabiosæ divisa referuntur.

II. Filix ramosa major pinnulis acutissimis non dentatis.

III. Filix ramosa non dentata florida.

Filicis majoris alterum genus, Trag. Lugd.

Filix aquatica, Dod. gal. Lugd.

Sidericis fortè Ruellio.

Filix mas, Ang.

Filix latifolia, Cord. hist.

Filix palustris, Ges. ap. Dod.

Filicis genus rarius, Ges. hor.

Lunaria major seu filix lunaria & Filicastrū, Ges. de lunar.

Osmunda, Ad. Lob.

an Filix palustris, Cæsalp.

Hujus species tenuiter dentata reperitur.

IV. Filix ramosa minor primulis dentatis.

Pteridion masculum, Cord. hist.

Filix fœmina altera tenuifolia, Thal.

Filicula petræa fœmina 4. Tab. ico.

Filix querna seu Dryopteris, Ger.

Filix non ramosa.

I. Filix palustris maxima dentata: in Prodro-
mo describitur.

II. Filix palustris altera subfusco pulvere hir-
suta.

Struthiopteris, Cord. hist. Thal.

III. Filix non ramosa dentata.

Filix, Brunf. vulgaris, Trag.

Filix mas, Matth. Fuch. Dod. ut: Tur. Lac. Lon. Ad.

Lob. Cast. Lugd. Tab. Ger.

Filix fœmina, Ang. Ges. hor. Cæs.

Filix mascula, Cord. in Diosc. & hist.

Filix mas altera, Thal.

Dryopteris, Matth. in epit. & Lugd.

Duplex est: altera cui primulae in ambitu sunt
dentatae, altera cui non sunt ferratae: illa

Filix mas altera: hæc

Filix mas prima, Thalio dicitur.

IV. Filix non ramosa petiolis tenuissimis &
tenuissimè dentatis.

Filicula petræa prima, Taber.

Filicula montana mas, Ger.

V. Filix querna,

Dryopteris, Brunf. Matth. fol. Cord. in Diosc. Ges.
hor. Ad. Lob. Cam. ep.

Filix arborea sive Dryopteris, Trag. Lugd.

Dryopteris Tragi & Pteridion fœmina Cordi,
Thal.

Filix querna, Osmundula, Lon.

Filicis genus parvum alterum in montibus, Cæs.

Filicula petræa fœmina 2. Taber.

VI. Dryopteris Dalechâpii apud Lugd. quid?

Filix saxatilis.

I. Filix saxatilis foliis non ferratis.

Filicula petræa fœmina tertia, Tab.

Filicis genus parvum primum in montibus, Cæs.

II. Filix saxatilis ramosa nigris maculis pun-
ctata.

Filix pumila saxatilis prima vel mas, Clus. pan. &
hist.

an Filicula candida & minor, Gesap.

III. Filix saxatilis non ramosa nigris maculis
punctata.

Filix pumila saxatilis altera, vel fœmina, Clus. pan.
& hist.

an Filicula saxatilis, Cam.

Huic similis quam Gesn. in hortor. appèd. Chla-
rostricton vocat, cujus folia supina, punctis ad lu-
teum viridemque & album colorem mixtis ten-
dentibus notantur.

IV. Filicula alpina crispâ.

Filicula saxatilis crispâ, Pon.

an Pteridion, Cord. hist. & Thal.

V. Filix saxatilis corniculata.

Filix nuda sive saxatilis, Trag. Lugd.

Filix petræa, Lon.

Holoostium alterum, Ad. Lob.

Holoostium petræum, Tab. Ger.

Muscus corniculatus, Taber. Ger.

Adiantum *αίρηόξιστον* seu furcatum, Thal.

Filicula fontana.

I. Filicula fontana major, sive Adiantum al-
bum filicis folio.

Dryopteris candida, Dod. ut: Lug.

Adiantum album Plinii, Ad. Lob.

II. Filicula fontana minor.

Filicula fontana, Taber.

Filicula fontana fœmina, Ger.

III. Filicula maritima ex insulis Stœchadibus.

Chamæ filix marina Anglica, Lob. Lugd.

Filix aculeata.

I. Filix aculeata major.

II. Filix aculeata minor: utraque in Prodro-
mo descripta est.

L O N C H I T I S.

Λ *ὄζυγος* Dioscoridi l. 3. c. 161. duplex est, altera foliis porri, quam & Plinius l. 25. c. 11. Lonchitidem vocat: a-
lia est quam *ὄζυγαν τετραχίαν* dicunt: hæc forte à *ἀόζυγος* lancea dicitur, eò quod folia instar lanceæ in acu-
tibus

rum desinant. Hæc secundum Dioscoridem folia profert Scolopendrii, seu asperior: majoraq;, ac multo magis divisa, de qua in prasens.

I. Lonchitis aspera.

Lonchitis aspera major, Matth. Lugd. Cam.
Lonchitis altera, Ang. Lac. Cast. Lon. cui &
Spicant Germanorum, fortè à radice, Indicam spicam referente.
Lonchitis altera, quibusdã aspera, Cord. in Diofco.
Gef. hor. app.
Lonchitis altera mas, Taber.
Lonchitis Maranthæ, Ger. ico.

II. Lonchitis minor.

Asplenium sylvestre, Trag. Lugd.
Lonchitis aspera minor, Matth. Lugd. Cam.
Lonchitis aspera, Dod. ut: Lugd. Thal. Ger.
Struthiopteris, Cord. hist. icon. Thal.
Lonchitis altera Dioscoridis, Gef. frac. Ad. Lob.
Scolopendrium majus, Lon.
Lonchitis altera femina, Tab.

Lonchitis altera Neotericorum, Clus. pan. & hist.

III. Lonchitis folio Ceterach.

Pseudolonchitis aspera, Matth. Lugd. ubi titulus transpositus.

Lonchitis 2. Dalmatica, Ang.

Lonchitis Maranthæ, Lob. altera Maranthæ, Clus. histor.

Lonchitis aspera Maranthæ, Cam. ep.

Lonchitis aspera Ilvensis, Lugd.

Ceterach genus in Ilva nascens, Cæl.

Lonchitis adulterina, Tab.

Filicis genus quæ Lonchitis altera, Clus. pan.

Polypodium Ilvense, Lugd.

Filicula petræa mas, Ger. ico.

Magnitudine variat: hinc duæ figuræ apud Lug.

Lonchitidis asperæ minoris:

Lonchitidis asperæ Ilvensis.

P O L Y P O D I U M.

POLYPODIUM Dioscoridi l. 4. c. 188. Theophrasto 9. hist. 14. Filiculam Gaza vertit: officinæ Græcæ nomen retinere: ratio nominis ex Dioscoridis descriptione colligitur: nascitur palmi altitudine, filici simile, subbirsum & incisum, at non perinde tenui divisura: radix subjacet pilosa, cirros habens ceu polyporum, crassitudine minimi digiti: hæc derasa coloris intus herbacei comperitur: & Plinius l. 26. c. 8. Polypodium quam nostri filiculam vocant, similis enim est filici: radix pilosa, coloris intus herbacei, crassitudine minimi digiti, acetabulis cavernosa ceu polyporum cirri, subdulcis: in petris nascens, aut sub arboribus vetustus.

I. Polypodium vulgare.

Polypodium, Brunf. Trag. Matth. Ang. Fuch. Dod. gal. Cord. in Diofco. & hist. Gef. hor. Tur. Lon. Ad. Lob. cui & herba radioli Apuleii, Cæl. Cast. Cam. Tab. Gerar.

Polypodium majus, Dod.

Polypodium primum, Lugd.

Laudatur quod in quercu nascitur: reperitur in fago, corylo: in antiquis & cædis saltibus, gustu amarior provenit, quæ sylvatica censetur: in

ruideribus faxosis.

II. Polypodium minus.

Polypodium alterum, Matth. Lac. Lug. primum, Tab.

Polypodium minus, Dod.

Polypodium quercinum, Ger.

III. Polypodium exoticum foliis quercus.

Polypodium Indicum, Clus. exot. l. 4. c. 17.

Hoc sub incognita Americana, à Jo. Pona Veronæ accepimus.

HERBA VIVA FOLIIS POLYPODII. *ovalis cunctiva L. sp. 122*

HERBA VIVA dicitur, eò quòd si eam quis apprehendere cupiat, folia illicò contrahat & sub tenuis ramulos recondat, si verò quis apprehendat, subito licet, adeo marcidæ conspiciatur, ut exsiccatæ exstimeretur: attamen si quis manum retrahat, illicò nitorem recuperat: & toties marcescit, aut revirescit, quoties comprehenditur, aut manus ab ea retrahitur.

Anonymos in Malavar, Garzia, Cast.

Planta in Peru natiens, Franc. Lopez de Gomara.

Herba Sentiola, id est Sensifica Lusitanis, Linc. par. 4. Ind. or. c. 17.

Herba viva, Guiland. pap. Acostæ, Clus. Lugd.

eni & herba amoris.

an Æschynomine Apollodori, Scalig. Lugd.

an planta per terram diffusa, quam si quis attingat statim contrahitur, ut Brassica Murciana, ex India Occid. missa Monardi, Lugd.

HER.

HERBA MIMOSA FOLIIS FOE-
nugraci sylvestris.

HERBA Mimosa nuncupatur, quoniam manu adnota senescit & marcescit, manu verò remota, pristinum virorem recipit, sed non adeo celeriter ut prior: colore & sapore est Glycyrrhica & multum notum cum Fennugraeco sylvestri Tragi, Clusio monente, convenit.

Herba molle & herba delicata vulgo, Acofta. | Clusius notis suis in Acoftam diverfam planifigram proposuit, Herbam mimosam nominans.

SECTIO TERTIA.

MUSCUS; LICHEN; LENTICULA PALUSTRIS.

MUSCUS.

MUSCUS βρύον & σφάγγον Græci appellatur, ut Dioscoridi l. 1. c. 20. Atticus Sphagnum & Hypnon: Plinius l. 12. c. 23. Bryon & Sphagnon: & l. 24. c. 6. Sphagnos sive Sphacos sive Bryon vocat: Muscus vocatur enim villosa substantia, caudicibus annosis, aut saxis madidis, aut aquis palustribus, aut mari adnascens.

Differentia: multiplex est: arboreus, de quo Dioscorides l. 1. c. 20. Plinius l. 12. c. 23. terrestris, saxatilis, maritimus, de quo Plinius l. 4. c. 99.

MUSCUS TERRESTRIS.

Muscus terrestris repens.

I. Muscus vulgarissimus.

Muscus hortensis, Trag.

Muscus terrestris vulgaris, Dod. Lob. ico.

II. Muscus vulgaris pennatus major.

III. Muscus vulgaris pennatus minor.

Hi duo sub 1. Musco in Prodromo describuntur.

IV. Muscus filicinus major.

Muscus filicinus, Tab. Ger.

In hoc triplex varietas observatur.

V. Muscus filicinus minor floridus: in Prodromo sub 2. descriptus.

VI. Muscus abietis facie: qui 3. in Prodromo.

VII. Muscus denticulatus major.

Muscus terrestris denticulatus, Lob. Lugd.

Muscus terrestris minor, Dod.

Muscus tertius, Tab.

Muscus minor denticulatus, Ger.

IX. Muscus denticulatus minor.

Muscus terrestris repens, Clus. hisp.

Muscus terrestris minor alter, Dod.

Muscus terrestris denticulatus alter, Lob. Lugd.

Muscus terrestris Lusitanicus, Clus. hisp.

Muscus denticulatus, Ger.

Muscus secundus, Tab.

IX. Muscus denticulato similis.

Muscus montanus, Taber.

Muscus terrestris vulgaris, Ger. ico.

X. Muscus terrestris clavatus.

Leg. Prodr. Clus. l. 1. c. 15.

Weintraut / Brunf. qui vinum pendulum restituit.

Muscus terrestris, Trag. Matth. Lac. Dod. Cast.

Muscus ursinus vel pes ursinus, Gef. frac.

Lycopodium, id est pes lupi, Dod. gal. Tab.

Chamæpseuce, Cord. hist. ico. Gef. Tur.

Permonaria sive Pulmonaria, qua pro spica Cetrica usi sunt, Ang.

Muscus clavatus, & Pes leoninus, Lob. Ger.

Muscus terrestris 2. & alius terrestris, Lugd.

Musci genus, quod pro spica vendebatur, Cæs.

Selaginis species altera, Thal.

XI. Muscus clavatus foliis cupressi.

Savina sylvestris, Trag. Gef. hor. Lon.

Muscus terrestris tertius, Lugd.

Chamæcyparissus, Tur. Tab. Ger.

Savina Tragi sylvestris, seu Selaginis Plinianæ prima species, Thal.

Plinius l. 25. c. 11. hæc habet: Similis herbæ Sabinae est Selago appellata.

XII. Herbæ Musco similes quas Terencenses in fasciculum collectas & funiculo satis longo colligatas in mare abjiciunt ad pisces capiendas: par. 3. Ind. or.

XIII. Toucon herba apud Brasilianos qua ad piscandum utuntur, spinas in hamorum modum componunt, lineamq; herba illa conficiunt: Leriis delect. Brasil. c. 11.

Muscus terrestris ramosus.

I. Muscus erectus ramosus saturatè viridis.

Selago

Selago tertia, Thal.

Hæc inter foliola aliquando granula habet.

II. Muscus erectus ramosus pallidus.

Muscus scoparius, Lob. Lugd.

Muscus terrestris, Tab.

Muscus terrestris scoparius, Ger.

Hic claviculo vulgaris modo non infigit.

III. Muscus terrestris candidus ramosus.

IV. Muscus ramosus repens spicatus.

V. Muscus ramosus repens apicibus candidantibus.

VI. Muscus ramosus erectus major.

VII. Muscus ramosus erectus minor.

IIIX. Muscus ceranoides major & minor.

IX. Muscus cupressiformis ramosus.

Septem posteriores in Prodomo describuntur.

X. Muscus polytrichoides triplex: in Prodomo descriptus.

XI. Muscus parvus stellaris.

Muscus in ericetis proveniens, Lob. belg.

XII. Muscus stellaris roseus: in Prodomo describitur.

XIII. Muscus pyxiodes terrestris.

Muscus terrestris pyxiditatus alabastricolos imitatus, Lob. belg.

XIV. Muscus pyxiodes saxatilis, in Prodomo descriptus.

Muscus terrestris coralloides.

I. Muscus terrestris coralloides erectus incanus.

II. Muscus terrestris coralloides erectus cornibus rufescentibus: in Prodomo uterq; sub II. & 12. descriptus.

III. Muscus coralloides sive cornutus montanus.

Muscus corallinus sive Corallina montana, Tab. Gerard.

IV. Muscus coralloides saxatilis, cervi cornua referens,

Lythobryon coralloides, Colum.

Variat: major colore virente: minor colore cinereo.

MUSCUS ARBOREUS.

I. Muscus arboreus: Unea officinarum.

Muscus arboreus, Trag. Matth. Ang. Dod. Lugd. Cast. Thal.

Muscus, Dod. gal. Cord. in Dios. arborum, Lon. Ta-

Muscus quernus, Lob. Ger. (bern.

Musci genus, quod privatim Splachnon vocant, Casf.

Unus tenuior, crassior alter, brevior, alius prolixior: omnes candefcentes, pauci rutilantes, quandoque nigri.

Reperitur potissimum in quercu, populo, ulmo, betula, pomo, pyro, pinu, picea, piceastro, abiete, cedro, larice & aliis complurimis. Verum primæ nobilitatis & odorati sunt, Cedrinus, lariceus, piceus, pineus & abietinus: Secundum locum tenet populneus, sed candidus præstat, nigricans improbat: rutilans medium tenet: vilissimus quernus.

II. Muscus capillaceus longissimus.

Muscus capillaceus cinerei coloris, è ramis Illicis dependens, Clus. hist.

an Muscus ex præaltis arboribus ad terram usq; demissus, coloris viridis in cæruleum tendentis, quæ Regina in Florida cingitur, tenuibus staminibus catenularum instar invicem coherentibus: par. 2. Amer. fig. 39. quemadmodum Rex sedem suam Musco lentiscino tegit: par. 2. Amer. narrat. 4.

III. Muscus arboreus cum orbiculis.

Muscus fœniculaceus, Lugd.

Muscus ramosus & muscus ramosus floridus, Tabern. Ger.

Muscus quernus fruticosus $\tau\epsilon\acute{\rho}\rho\upsilon\mu\theta$, Col.

Potissimum in Quercu & Fago varians umbellis majoribus & minoribus: planioribus & radiis multo dia metro longioribus ramosis ac hirsutis.

IV. Muscus arboreus capitulis cavis.

Muscus alter $\mu\alpha\tau\upsilon\pi\upsilon\kappa\upsilon\delta\iota\sigma\upsilon\phi\upsilon\delta\iota\sigma\upsilon\upsilon\upsilon$, Col.

V. Muscus arboreus coralloides.

Muscus alter quernus coralloides $\acute{\alpha}\rho\upsilon\lambda\lambda\omicron\iota\sigma$, Col.

VI. Muscus arboreus nodosus.

Dendrobryon geniculatum, Col.

VII. Muscus pulmonarius.

Pulmonaria, Trag. Matth. Fuch. Dod. ut: Gesn. hor. Lac. Lon. Tab.

Pulmonaria 1. Cast. tertia, Clus. pan.

Pulmonaria sanguosa, Lugd. vulgaris, Thal.

Muscus pulmonarius, Lob.

Pulmonaria, Lichenis quoddam genus, Casf.

Hepatica terrestris, Ger. ico.

Variat laciniis latioribus & angustioribus. & hæc Lichen arboreum, Tab. & Gerar. dicitur. Arboribus præsertim Quercui, Sorbo aucuparia & aliis adnascitur: petris quoq; sed hoc cælidius est.

IIIX. Muscus crusta modo arboribus adnascens.

Lichen Dioscoridis & Plinii alterum, Col.

Procura Valesianorum.

In arborum caudicibus, in petris, tophis & telorum tegulis veluti patella adhæret: colore va-

rians, viridante, flavescente & cinereo vetustate petris adhæret: arborum caudicibus lutescens crustulosa & major observatur.

MUSCUS SAXATILIS vel LICHEN.

L *Εριχὼν* Græcis, Latinis similiter Lichen sic dicitur Galeno, quia lichenes, id est impetigines curat. Dioscoridi l. 4. c. 53. *Λειχὼν* qua petris innascitur & aliqui *Βρύον* appellant, cum muscus est roscidus petris inhaerens. At Plinio duplex est l. 26. c. 4. Lichen herba in Lichenis remediis omnibus praesertur, inde nomine invenio: nascitur in saxosis folio uno, ad radicem lato: caule unoparvo, longis foliis dependentibus: est aliud Lichenis generis, petris tantum inhaerens ut Muscus: qui & ipse illinitur.

I. Lichen petræus latifolius sive Hepatica fontana.

Hepatica, Brunf. Lon. prima, Tab.

Jecoraria seu Hepatica fontana, Trag.

Lichen, Matth. Fuch. Ang. Dod. int: Cord. in Dioscorid. Tur. Lac. Lob. Lugd. Cæs. Thal.

Lichen 1. Lob. petræa, Ger.

II. Lichen petræus stellatus.

Lichen 2. Lob. Lugd.

Hepatica 2. Tab. Ger.

III. Lichen petræus umbellatus.

Lichen tertius, Lob. Lugd.

Hepatica tertia, Tab.

IV. Lichen petræus muscosus racemosus, in

Prodromo sub 15. descriptus.

V. Lichen petræus cauliculo pileolum sustinente.

Lichen Plinii primus pileatus, Col.

VI. Lichen petræus cauliculo calceato.

Lichen alter minor caule

VII. Lichen petræus minimus fructu orobi.

Lichen alter acaulis

IX. Muscus saxatilis ericoides: qui 7. in

Prodromo.

IX. Muscus saxatilis repens coma sparsa.

Duplex est latiore folio in aquis, qui Muscus est

14. in Prodromo: angustiore expanso, qui supra lapides Harcyoniæ reperitur.

LENTICULA PALUSTRIS.

L *Ens* sive Lenticula palustris, Dioscoridi l. 4. c. 88. *Φυκός ο δέντρον τελευκίων* dicitur (quod foliolum sit lenticulae forma) quæ in aquis pigris stagnantibus reperitur, muscus scilicet lenticulae similis.

I. Lenticula palustris vulgaris.

Lenticula aquatica, Brunf. Thal.

Lenticula palustris, Trag. Cæs. Tab.

Lens palustris, Matt. Dod. gal. Ang. Cord. in Dioscorid. Tur. Lac. Lob. Lugd. Ger.

Lenticula, Ad.

Lens palustris, Dod.

II. Lenticula palustris bifolia fructu tetragono.

Callieriche Plinii, Colum.

III. Lenticula aquatica trifida.

Hederula aquatica, Lob. belg. Ger.

Hederula palustris, Tab.

IV. Lenticula palustris quadrifolia.

Lens palustris altera, Matth. Lac. Lugd. Cast. ap.

Lenticula palustris 2. Tab.

an Lenticulae alterum genus, Cæs.

Lenma Theophrasti, Lugd.

Theophrasto 4. hist. 11, *Λίμνα* quod vocatur, alius mergitur in aqua.

V. Lenticula palustris latifolia punctata.

Stratiotes aquatica Dioscoridis, Cæs. fal.

VI. Lenticula palustris Ægyptiaca, sive Stratiotes aquatica foliis Sedo majore latioribus.

Hayhalem elmaoin, quasi dicas aquosum sedum,

Stratiotes Dioscoridis, Alp.

Dioscoridi l. 4. cap. 102. *στράτιωτις* sive *στράτιω*

στράτιωτις, ex eo cognomentum traxit, quod aquis

superfuerit, & sine radice vivit: folium habet Ai-

zoo simile, at majus. Plinio l. 24. c. 18. Serationis

in Ægypto tantum & inundatione Nili nascitur,

ai-zoo similis, ni majora haberet folia.

VII. Quadrifolium aquaticum nobis inco-

gnitum.

Tetraphyllum, Lugd.

SECTIO QUARTA.

MUSCUS MARITIMUS; FUCUS sive ALGA; CORALLINA; CORALLUM; PORUS; ANDROSACE; ALCYONIUM; Spongia; Urtica maritima.

MUSCUS & FUCUS MARINUS.

Muscus Marinus $\rho\upsilon\kappa\omicron\varsigma$ $\delta\alpha\lambda\alpha\kappa\omicron\tau\omicron\upsilon\varsigma$ Dioscoridi l. 4. c. 99. in saxis testisq, ad mare nascitur, capillaceus, gracilisculis sine caule.

Fucus Marinus $\rho\upsilon\kappa\omicron\varsigma$ $\delta\alpha\lambda\alpha\kappa\omicron\tau\omicron\upsilon\varsigma$ l. 4. c. 100. quoddam latum: alterum oblongum & quadantenus puniceum: tertium candidum, quod in Creta nascitur juxta terram, pulchrè floridum, neq, corruptioni obnoxium. Et Theophrasto 4 hist. 7. $\rho\upsilon\kappa\omicron\varsigma$ & plura sunt genera: quoddam folio lato, colore herbido, quod Porrum quidam appellant, alii cingulum radice hirta, extrinsecus squamata: intrinsecus longa admodum crassaq, &c. Aliud folio crinito terra ipsi adhaereus, sepeq, à mari tantum alluitur. Alterum altius degit, in mari extero circa Herculis columnas nascitur, mira magnitudine & latitudine, & ut ferunt, amplius quam ut manu comprehendi possit &c. Alga verò proveniens in alto, quam Spongiarum pelagicum deserunt, in Creta insula juxta terram, super saxa plurima optimaq, provenit, quae non solum vitas, sed etiam lanas vestesq, inficiunt &c. Sunt alia Graminibus proxima, quippe foliis simili, radice geniculata, longa, oblique adhaerente modo graminis, & caule calamaceo ut graminis, magnitudine Alga minore. Est aliud $\rho\upsilon\kappa\omicron\varsigma$ dictum, folio coloris herbidi, amplo, nec Lactuca dissimili, rugosiore tamen & veluti contracto: caret caule: sed ab uno initio plura folia ejusmodi exeunt & rursus ab alio: nascitur super tegulas siciliasq, juxta terram. His verbis Theophrastus Fuci marini quinque genera proposuit: Zosteria sive Prason: capillaceum sive geniculaceum: tinctorium spongiariorum sive pelagicum: gramineum: lactuceum. Plinio qui $\rho\upsilon\kappa\omicron\varsigma$ & $\rho\upsilon\kappa\omicron\varsigma$ confundit l. 27. c. 8. Bryon marina herba sine dubitatione est, lactuca foliis similis, rugosa veluti contracta sine caule, ab ima radice exeuntibus foliis: nascitur in scopulis maximè testisq, terra comprehensis. Idem l. 13. c. 25. (de Phucus sive Alga agens) Non habet linguam alia nomen, quod Graeci Phycos vocant: quoniam alga herbis magis vocabulum intelligitur. Folia lata, colore viridi gignit, quod quidam prason vocant, alii Zosteria. Alterum genus ejusdem capillaceo folio simile feniculo, in saxis nascitur, superius in vadis haud procul litore, Verno utrumque & interit autumnis. Circa Cretam insulam nato in petris purpuras quoq, inficiunt: laudatissimo à parte Aquilonis una cum spongiis. Tertium graminis simile, radice geniculata, & caule qualiter calami. Aliud genus Phycorum, Bryon vocatur folio Lactuca, rugosiore tantum, jam hoc nuperius nascens.

Muscus maritimus.

I. Muscus capillaceus multifido folio albidus.

Muscus marinus vulgatissimus, Lob. Lugd.

Muscus marinus 2. Dod. at primus, Eid. belg.

Muscus marinus 3. Tab. marinus, Ger.

Muscus marinus herbaceus mollior, Cæf.

Muscus albus marinus, Imper.

II. Muscus capillaceus multifidus niger.

Fuci marini nigri repentis nomine ex mare Baltheo accepimus.

III. Muscus maritimus viridis multifido folio.

Palmula marina, Imper.

Muscus marinus, Clus. hist.

Hujus diversæ sunt species.

IV. Muscus maritimus tenuissimè dissectus ruber.

an Fucus sive Alga tinctoria, Lugd.

V. Muscus pennæ similis.

Penna marina, Imper.

VI. Muscus maritimus filicis folio.

Myrophillum pelagium Cortusi, Clus. hist.

VII. Muscus maritimus Adianto affinis.

Pennaria marina, Imper.

IX. Muscus maritimus Adianto similis alter.

Polypodium marinum, Imper.

IX. Muscus maritimus Gossypio similis.

Gossypium muscus, Imper.

X. Alga bombycina, in Prodomo descripta.

Muscus Coralloides.

I. Muscus maritimus sive Corallina officinarum.

Muscus marinus, Matth. Ang. Dod. ut: Cord. in Diosc. Lac. Tur. Cast. Lugd. Cæf. Tab.

Corallina, Lob. Lon. Lem.

- Fucus capillaceus, Lugd.
 II. Mufcus coralloides squammulis loricatus.
 Bryon thalaffion, Tur.
 Mufcus marinus 3. Dod. vel 2. Eid. belg.
 Mufcus candidus coralloides squammatus, Lob.
 Mufcus marinus candidus coralloides, Lugd.
 Corallina altera, Taber.
 III. Mufcus coralloides latifolius.
 Mufcus coralliformis, Lob. belg.
 IV. Mufcus foliolis latiusculis ambitu dif-
 fectis.
 Mufcus marinus 3. Dod. belg.
Fuci subrotundi.
 I. Fucus folio rotundo.
 Sertolaria, Imper.
 Corallina latifolia & Opuntia marina, Cortuf.
 Lichen marinus, Cluf. liift.
 II. Lichen maritimus, Lob. belg. Tab.
 III. Fucus umbilicus marinus dictus.
 Umbilicus marinus, Imper.
 IV. Fucus fungis affinis.
 Fucus fungularis, Imper.
 Est major & minor.
 V. Fucus cavus.
 Herba cava, Imper.
Fucus five Alga latifolia.
 I. Mufcus marinus Lactucæ folio.
 Fucus marinus 1. Dioscoridis, Theoph.
 Bryon Lactucæ foliis Plin. & Lob.
 Mufcus marinus alter, Matth. Caf.
 Mufcus marinus Theophrasti, Dod. gal. Lugd.
 Therapidion Cratevæ, Ang.
 Bryon thalaffion, Tur.
 Fucus marinus prior, Dod.
 Mufcus marinus virens latifolius, Dod. belg.
 Lactuca marina, Tab.
 II. Mufcus lactucæ marinæ similis.
 Fucus linza dictus, Imper.
 III. Alga intybacea diverfa à Mufco primo.
 Fucus five Alga intybacea, Lob.
 IV. Alga longiffimo lato tenuiq; folio.
 Sub Fuco 4. in Prodromo describitur.
 V. Alga longiffimo lato craffoq; folio.
 Fucus 3. in Prodromo.
 VI. Alga latifolia chartæ similis costa carês.
 Folium grande ex Algæ genere, quod ex Made-
 ra advehitur cum Saccharo, Caf. cap. de Alga &
 de Mufa.
 VII. Alga latifolia coriacea.

- Palmifolium giganteum five fucus giganteus,
 Imper.
 an Urack Nortmanorum, Lob.
 II X. Alga membranacea ceranoides.
 Fucus 6. in Prodromo.
 IX. Alga maritima gallopavonis plumas re-
 ferens.
 Fucus 7. in Prodromo.
Fucus five Alga angustifolia.
 I. Fucus arboreus polyichides edulis: 2. in
 Prodromo.
 II. Fucus alatus five phafganoides: 1. in Pro-
 dromo.
 III. Fucus longo angufto craffoq; folio: 5.
 in Prodr.
 an Fucus Zoster, Lugd.
 Fuci maritimi 2. species, Dod. belg.
 IV. Fucus anguftifolius ligularis referens.
 Fucus marinus alter, Dod. belg.
 V. Alga anguftifolia vitrariorum.
 Fucus marinus primus, Ang.
 Fucus marinus, Lac. alter, Dod.
 Alga, Caf. Imper. marina, Lob. ico.
 Fucus five Alga marina graminea, Lugd. cum du-
 plici figura.
 Hæc duplex: foliis alia latioribus, alia anguftio-
 ribus, utriusque foliæ initio virent, dein cum ex-
 fecantur albecunt: verum etiam anguftifolia cæ-
 didiffima reperitur.
 VI. Alga cornu cervi divifura.
 Herba Cretica quæ tinctoribus Rubella, hoc no-
 mine Imperatus mifit.
 VII. Alga gramineo folio.
 Algæ minimum genus, Caf.
Fucus five Alga capillaceo folio.
 I. Alga viridis capillaceo folio.
 an Conferva Plinii, Ang.
 Conferva Plinii, Lob. Lugd. Imper.
 Linum marinum, Imper. qui hoc nomine mifit.
 Duplex est: alia in maritimis quæ Mufcus to-
 mentosus, five Conferva; alia in aquis ftagnanti-
 bus, quæ Linum aquaticum Imper. dicitur.
 II. Alga nigro capillaceo folio.
 Filum maritimum Germanicum in Prodr.
 III. Alga fontalis trichodes.
 Conferva trichodes, vel Trichomanes aquati-
 cum, Lugd.
 IV. Alga in tubulis aquam fontanam ducenti-
 bus.

- V. *Fucus marinus lanuta.*
 VI. *Fucus radice sive Vermicularis.*
 VII. *Fucus terzola, Vermicularis species.*
 IIX. *Fucus forcellata lumbricalis species.*
 IX. *Fucus tremula.*
 X. *Fucus scoparia, Pennachio marinus.*
 XI. *Fucus vermicularis laequis dictus.*
 XII. *Fuci cristati sc. Quercus & Ilex marina.*

- XIII. *Fucus vermicularis duplex Retusa & Sempia.*
 XIV. *Muscus marinus trifolia.*
 XV. *Muscus marinus Alghetta.*
 XVI. *Fucus axungiosa.*
 XVII. *Fucus aliquibus palma marina duplex vel cortice rugoso vel laevi.*

C O R A L L I N A.

- I. *Corallina fruticosa recta alba.*
Juncus petrosus, Ang.
Lithophyton marinum albicans, Ges. fofs.
Quercus marina Theoph. Clus. hisp. & exot.
Corallina alba, Lob. Tab.
Corallium album, Lugd.
Muscus marinus fruticosus, Cast.
Corallii similes frutices, Cæs.
 Ligno intus durissimo & nigro cui crusta obducitur, aliis candida, aliis cinerea, aliis rubens, testacea substantia.
 II. *Corallina lutea punctata.*
 III. *Corallina fruticosa purpurea.*
Lithophyton marinum rubri seu purpurei coloris, Gesin.
Corallina rubens Antiphatis facie, Lob.
Corallina rubra, Taber.
Quercus marina Theoph. Clus. exot. lib. 6. c. 4.
Quercus marina cum sua basi, Eid. curis post.
 IV. *Corallina rufescens exasperata.*
Ericæ facie frutex marinus, Clus. ex.
 V. *Corallina nigra veluti spinis exasperata.*
 VI. *Corallina nigra setacea hirsuta.*

- Antiplates 2. species, Ponæ.*
 VII. *Corallina nigra setacea.*
Antiphates sive Corallina 3. Ponæ ital.
 IIX. *Corallina nigra setacea circumvoluta.*
Antiphatis sive Corallina 3. altera species, Pon. ital.
 IX. *Eschara coralloides, Clus. exot. l. 6. c. 9.*
 X. *Corallina affinis Nodularia.*
Nodularia, Imper.
 Variat colore albo, pullo, puniceo.
 XI. *Corallina facie grumoso cortice.*
Arbuscula marina coralloides, Clus. exot. l. 6. c. 1.
 XII. *Corallina alba nodosa: quæ 1. in Prodr.*
 XIII. *Corallina cinerea rugosa, 2. in Prodr. quæ duplex est.*
 XIV. *Corallina cortice reticulato maculoso purpurascente.*
Frutex marinus elegantissimus, ad Palmæ maris genus Theoph. accedens, Clus. exot. l. 6. c. 12.
 XV. *Corallina reticulato cortice altera.*
Planta marina retiformis, Clus. exot. l. 6. c. 3.
 XVI. *Corallina pallide flavescens cortice laevi: quæ 3. in Prodr.*

C O R A L L U M.

- I. *Corallum rubrum.*
Corallium, Ges. Lob. Lugd. Cæs.
Corallum rubrum, Imper.
 Variat: coloris vel intense, vel dilute rubri est, vel subflavescentis, vel fusci,
 II. *Corallum nigrum.*
Corallium nigrum, Ges. Cæs.
Antiphates sive Corallium nigrum, Lob. Lugd.
 III. *Corallium extra rubens intus nigrum, Cæs. alp.*
 IV. *Corallium album: & Lob.*
Corallium album, cuius nec apud Græcos, nec Latinos mentio fit, Cæs.

- In hoc varietas est: asperum est & striatum,
 V. *Corallum album ramosum.*
Corallum album fistulosum, Imper.
 VI. *Corallum album ramosum alterum.*
Coralloides sive Coralli albi varietas, Lob. Lugd.
 VII. *Corallum album verrucosum punctatum.*
Corallum album punctatum, Imper.
 IIX. *Corallum album stellatum.*
Corallum stellatum, Imper.
 Est majus & minus.
 IX. *Corallum album articulatam.*
Corallum articulatam ex Majorica, Imper.

Κοράλλιον, inquit Dioscorides lib. 5. cap. 139. aliqui *Αἰθέρειον* appellarunt, marina planta est, quæ alto mari exempta dicitur statim atque emergit, quasi à circumfusis nobis aëre lapidescat concrefcere. Probatissimum rubens colore Sandarache, aut Sandycis saturatæ, ut quod in lapidis duritiem coit scabrosum, fistulosum seu concavum, præterea inane seu spongiosum, vitiosum existimatur. Quod *ἀπὸ πικρῆς* vocatur corallium quoque est, sed specie tantummodo distinctum: est colore nigro, arboris & ipsium figura, at magis ramosum. Plinius l. 32. c. 2. Corallo forma est fructu coloris viridis: bacca ejus candida sub aqua & molles, exempta confestim durantur & rubescunt quasi Corna sativa specie atque magnitudine: ajunt tractu protinus lapidescere, si vivat: itaque occupari, evelligi, retibus, aut acri serramento præcidi: hæc de causa Curalium vocitatum interpretantur (*ἀπὸ τῆς ἀπὸ κρητῆτος*, quoniam in mari tenditur.) Probatissimum quàm maximè rubens & quàm ramosissimum, nec scabrosum aut lapideum, vel rufus inane aut concavum: autoritas baccatum ejus non minus in Indorum viru quoque, pretiosa est, quam seminis nostris uniones Indici (sed putavit Plinius baccatum formam artificio paratum, sponse nasci.) Antiphatis verol. 37. c. 10. inter gemmas meminit, quæ nigra sit & non translucens. Hujus voluit etiam meminisse l. 13. c. ult. his verbis: *Ἰσίδος πλοκάμον, corallio similis sine solis: præcisum mutato colore in nigram durefcere: cum cadat frangi: item alium qui vocatur charitablepharon efficacem in amatoris: hæc Plinius.* Hoc posterius nigrum esse corallium, hinc quidam arbitrantur, quòd olim in superciliis seminarum, color niger pulcherrimus & vetustissimus haberetur. Refert Linscottus par. 3. Ind. or. cap. 1. ad caput Bonæ spei scopulos esse, qui magna ex parte Corallio, eoque, acutissimo, asperissimoque, & omnifarvi coloris, ut nigri, albi, æruginosi seu viridis, constant.

PORI CORALLO AFFINES.

Plinius lib. 36. cap. 17. PORI lapidis servandis corporibus idonei meminit: Porio similis candore & duritie, minus tamen ponderosus, qui Porus vocatur. Cùm Plinius ita brevis sit, an de his locutus ignoramus: Equidem lapides hi substantia sunt Coralliis proximi, & potissimum porositate, unde nomen habent, à Coralliis differunt.

I. Corallo affinis Porus magnus. Porus magnus, Imper.	re pro partium diversitate reperitur.
II. Corallo albo affinis Porus ramosus. Porus ramosus, Imper.	VI. Porus facie Sabinæ, Imper.
III. Millepora, Imper.	VII. Porus cervinus, Imper.
IV. Coralliis affinis Madrepora stellata. Madrepora, Imper.	VIII. Porus reticulatus & Elcharamarina, Imper.
V. Coralliis affinis Madrepora ramosa. Madrepora ramosa, Imper.	IX. Frondipora, Imper.
In eadem planta varietas & in substantia & colo-	X. Porus tubularis, Imper.
	XI. Porus anguinus, Imper.
	XII. Coralliis affine Alcyonium rubrum. Tubularia purpurea, Imper.

ANDROSACE.

Ἀνδρόσακος Dioscoridi l. 3. c. 150. herba est alba tenuibus cirris sine solis folliculum habens in cacumine, quo semen continetur: in maritimis Syria nascitur. Idem Plinius l. 26. c. 4. Androsaces dicitur, quod Hydropterium aquas ducat, vel Hydrofaces, quia non nisi in aquis crescat.

I. Androsaces petrae innascens vel major. Androsaces, Matth. Lon. Cast. Lugd.	Lobico.
Mulci marini genus, Guil.	Androsaces, Lobel. Lugd. (& Umbilicus marinus Monipel.) Cam. ep. utramque una figura exhibet.
Hanc ex Itria habemus, & à sequenti cirris longioribus, folliculis sive clypeolis (sed semine carentibus) in cacumine minoribus, differt.	Fungus marinus minimus, Cæs.
II. Androsaces Chamæ conchæ innascens, vel minor. Androsaces, Cotyledon foliosum marinum, Ad.	Androsace Matthioli, Tab. Ger. Hanc communiter conchæ, rarius petrae innascentem in stagnis circa Magalonam & Frontignanum observavimus.

ALCYONIUM,

A Ἀλκυονίου Dioscoridi l. 5. c. 136. cuius quing. genera facit: unum spissum est, acerbi saporis, spongiosa facie, in superq. virosuū grave ac piscem olens: alterum oculorum pterygia aut spongia simile, leve & multivarium, odore sere algæ: tertium vermiculi forma & colore pene purpureum est, quod Milesium quidam vocant: quartum succidius velleribus non admodum dissimile, multis inanit atibus hians ac leve: quintum figura fungi, inodorum, intus quidem asperum, quodammodo pumicosum, foris verò leve, acre. Plinius l. 32. c. 8. sit in mari & Halcyoneum appellatur, ex nidis ut aliqui existimant, halcyonium & ceycum: ut alii, è sordibus spumarum crassescens: alii è limo, vel quadam maris lanugine. Quatuor ejus genera: cinereum spissum, odoris asperi: alterum molle lenius odore sere algæ: tertium candidi tris vermiculi: quartum pumicosius spongiosq. putri simile, pene purpureum, quod optimum: hoc & Milesium vocatur: quo candidius autem hoc minus probabile est.

- I. Alcyonium durum sive 1. Diosc. Imper.
- II. Favago Australis. Alcyonium 2. Dioscor. quod duplex existit, Imper.
- III. Alcyonium vermiculare, Imper. Alcyonium 3. Diosc. Cæs.
- Hoc non solum purpureum, sed & candidum ac flavescens reperitur.
- IV. Alcyonium molle vel 4. Diosc. Imp.
- V. Alcyonium stuposum, vel 4. Diosc. Imp.
- VI. Alcyoniū foraminosum vel 5. Diosc. Imp.
- VII. Alcyoniū forma fructus alicujus ficus. Alcyonium tuberosum vel 5. Diosc. Imp.
- II X. Alcyonium ingens & 3. quod ad 5. Diosc. referri potest, Clus. exot.
- IX. Alcyonium cervi cornua cum crami parte referens.

- Alcyoniū monstrosum sive 1. Clus. exot. l. 6. c. 12.
- X. Alcyonium chirothecæ facie. Alcyonium alterum, Clus. l. c.
- Cum 2. Dioscoridis nonnullam affinitatem habet.
- XI. Fungus auricularis, Cæs.
- Muscus saxatilis, aliquibus Alcyonium 5. Diosc. Imp.
- XII. Bursa marina & Alcyonii genus 4. Cæs.
- XIII. Rosa marina ad 5. Alcyonii speciem referenda, Cæs.
- XIV. Pila marina, Cæs. fal.
- XV. Pila marina velut ex ampullis constans ad spumæ similitudinem. Spuma maris, Cæs.
- Variat colore modò candido, modò rubro, aliquando flavescente.

ZOOPHYTA.

Z ὀόφυτα sunt quæ nec animalium, nec plantarum, sed tertiam ex utroq. naturam habent, & ut Aristoteles loquitur, τὰ ἐπιπορευτὰ ἢ ἀποτρεχτὰ, quæ ambigunt inter plantam & animal, quæ plant animalia dici possunt: talia sunt Spongia, Urtica marina.

SPONGIÆ.

Σ Πόνγος Græcis, Spongia: Etymologicus sic describit ἄρα τὸ ἄσπρον τὸ ὑγρὸν, quod humorem attrahat & combibat. Dioscoridi lib. 5. cap. 138. è spongiis alias nonnulli mares appellaverunt, quæ tenuibus sunt fistulis ac spisse densa ve, è quibus rursus duriores τερροῖα nominaverunt: alias vero feminas, quæ contrario ac antedictæ modo se habent. Et Plinio lib. 9. cap. 45. Spongiarum tria genera accepimus: spissum ac pradurum & asperum, tragosid (ab odore gravi) vocatur: minus spissum & mollius, manon: tenue densumq. ex quo penicilli (sive turunda sinuosis & cavu ulceribus immittuntur) parantur. Ha sane ῥόσφουτα & ῥοσφιδεξ dicuntur, quæ ut habet Plinius l. c. nec fruticum neque animalium, sed tertiam quandam ex utroq. naturam habent: ejusmodi, inquit idem, sunt Urtica & Spongia.

- I. Spongia globosa, Imper.
- II. Spongia compressa, Imper.
- III. Spongia compressa magna. Spongia marina alba & flava, Tab. Ger.
- Spongia compressa latissima, Imper.
- IV. Spongia hircina, Imper.

- V. Spongia velaris, Imper.
- VI. Spongia ramosa. Conservæ marinæ genus, Lob. Lugd.
- Corallina Britannica Penæ, Lugd. (c. 24)
- an Ifidos plocamon corallio similis Plinii l. 3.
- VII. Spongia ramosa fistulosa.
- IX. Spon-

IX. Spongiolosus fucus, Imper.

Hujus diversæ species: una barbæ similis: altera arbuticulæ in ramos divisæ: alia instar manus

humanæ: alia figuræ turbinatæ instar pini.

IX. Spongia forma insudabili.

Spongia elegans, Clus. exot. l. 6. c. 11.

URTICA MARINA, ET ALIA.

Urtica dicta, quod admota contrectantis manum pungat. Sic Plinius lib. 9. cap. 45. Urtica noctu vagantur, noctuq; mutantur: carnosæ frondis his natura & carne vescuntur: vis pruritu mordax eademq; que terrestris urtica. &c. Verum Belloniis, inter pisces molles: Rondeletius, inter animalia imperfecta, & quidem genere mollia refert.

Genus duplex Aristoteli 5. hist. 16. At Rondeletio species sex sunt. Plinio lib. 9. cap. 43. alterum earum que solita sunt, quas vagari scribit Plinius: alterum earum genus saxis affixum semper hæret.

I. Urtica soluta prima & secunda, Tab.

II. Urtica marina explicata & contracta, Tab.

I. Urtica 5. & 6. Rondel. (& ex eo Aldroan.)

Urtica soluta 1. & 2. Tab.

II. Urtica explicata & contracta, Bellon. Italis Cunnus marinus: & Tab. de his vide Ges. Bellon. Rondel. & Aldroandum, qui formas diversas pingit.

III. Pulmo marinus, Matth. Tab. Aldroando.

IV. Holocharia, Aristot. Plin. Rondel. (qui duas species habet) & Aldroan.

V. Tethya, Aristot. Plin. Rond. Bellon. Ges. Aldroando, cui sex species.

VI. Mentula marina, Rond. cui duplex est. Genitale marinum, Bellon.

Epipetron Gesneri, cum hac convenire videtur, Aldroan.

VII. Penna marina, Rondel. Gesn. quæ Mentula alata piscatoribus, Aldro. cui duplex est.

IX. Manus marina, Ges. ex eo Aldroando.

IX. Arantia marina.

X. Malum granatum, Aldro.

XI. Malum insanum marinum, Rond. ex eo Aldroan.

XII. Pyrum marinum, Ald.

XIII. Cucumer marinus, Plin. Rond. ex eo Aldro.

XIV. Uva marina, Plin. Rondelet. ex eo Aldro.

XV. Fungus marinus, Aldroando.

SECTIO QUINTA.

FUNGI & TUBERA.

FUNGI.

FUNGI Græcis ὄμβλιες dicuntur: de quibus Theophrastus 1. hist. 8. & 9. Fungus pediculum longè majorem, æqualem quam Gladiolus habet & radice penitus caret: & 3. hist. 9. verum è radicibus arboris & juxta radices erumpit: & 4. hist. 8. cum autem aque plures inceserint, fungi juxta mare rubrum quodam in loco erumpunt, qui Sole tacti in lapide mutantur. Horum origo Plinio lib. 22. c. 23. ex pinnis arborum. Nam Fungi sicut & Tubera, neq; planta, neq; radices, neq; flores, neq; semina sunt, sed nihil aliud quam terre arborum, lignorum putridorum aëriarumq; putridaginum humiditates superflua: id quod inde colligi potest, quod omnes Fungi & Tubera, maxime ea que cadendo sunt, a tonitribus & pluvioso cæli statu frequentius nasci solent.

Differentia duplex Dioscoridi 1. 4. c. 83. aut enim edules sunt, aut exiitiosi: hi multis de causis tales evadunt: aut qui a juxta clavos rubiginosos, aut pannos putridos, aut serpentum latibula gignuntur, aut arboribus privatim fructus noxios ferentibus, adnascuntur. Habent verò qui tales sunt intra se lentorem quandam concretū & strigenti modo viscosum, & terra eruti si reponantur, celeriter corrupti computrescunt. At Plinio l. c. Fungorum numerosa genera: tutissimi qui rubent callo (forte carne) minus diluto robore quam boleti: mox candidi, velut apice fluminis insignibus pediculis: tertium genus suilli, venenis accommodatissimi. Quidam discrevere arborum generibus fico, serula (potius betula) & gummi ferentibus: nos item fago, aut robore, aut cupresso: omnium colos lividus.

Verum alii ex terra nascuntur: alii veterum arborum caudicibus subinde & eorum ramis (vix enim ulla arbor senescens in qua non conspiciantur) adnascuntur: alii saxis, tectis stramineis, putridis lignis insident & quandoque supra firmum reperiuntur. Guiland. com. de pap. xvij. p. 2. & alterum genus sive Cyema alterum dicit.

I. Fungus porofus.

Fungorum primum genus, Trag. Lon.

Fungorum præcipuum genus, Ges. col.

Spongiola nonnullis, Dod. Imper. Neapolitano-
rum, Ponæ.

Fungi favaginosi, five Fungi rugosi favis mellis si-
miles, Lob. belg.

Fungus spongiosus Dalechampii, Lugd.

Fungi rugosi, Cast.

Fungi esculenti primum genus, Cluf. hist.

Fungi præcoces, Dod. belg.

Hujus quatuor sunt species: nam primus fun-
gus parvus est, rugosus albicans, quasi fuligine in-
testus: 2. radicem Aristolochiæ rotundæ exicca-
tam refert, coloris ex rubro fusci: 3. duplo amplior
plerunque orbicularis: 4. in longitudinem metæ
instar excrefcit.

II. Fungus apice pyramidalis & angusto.

Fungi esculenti alterum genus, Cluf.

III. Fungus in metam fastigiatus albus fusco
tinctus.

Fungi esculenti quartum genus, Cluf.

Hic triplex est: primus & secundus parvus &
mediocris, ambo coloris albicantis fusco tincti:
tertius major magis fuscus, interdum notis distin-
ctus.

IV. Fungus orbicularis exalbidus prætensus.

Fungi esculenti tertium genus, vel S. Gengii,
Cluf.

V. Fungus angulosus pediculo exiguo.

Fungi esculenti quintum genus, Cluf.

Triplex est: 1. angulosus: 2. magis orbicularis:
3. major, in tres laciniâs divisus: ad arborum radi-
ces.

VI. Fungus radice carens dimidium fungum
& orbem referens.

Fungi pezicæ esculenti, Colum.

Ad Fagorum radices Agarici modo crescit.

VII. Fungi umbilicum exprimentes plures
simul albi.

Fungus in populo alba, Matth.

Populnei *albicantia*. Dod.

Fungi esculenti sextum genus, Cluf.

Ad arborum radices, sola magnitudine differens
observatur, ex astate proveniens.

Fungorum sub Populo nascentium, qui Turini
vocantur, subrubentium, pediculo candido, qui in
ibis minimè probantur, Cæsalp. auctore.

Hinc referendi Galucci vulgo dicti apud Portum,

qui bini aut tres ab uno pediculo prodeunt velut
galli cristæ, acri odore, coma velut villosa.

IIX. Fungus umbilicum referens variegatus.

Fungi esculenti decimum tertium genus, Cluf.

Variat: nam in primo supernè color ex cæru-
leo, viridi & fusco commixtus conspicitur, infernè
ex albo subluteus: 2. supernè color flavescens
veluti fuliginè infectus, infernè albus fuscis striis
distinctus: 3. supernè ex albo viridis, infernè can-
dicans & striatus: 4. supernè ex purpureo & sa-
turatè rubro, raris albis maculis notatus; infernè
candicans fuscis striis aspersis, oris dilutè purpu-
rascentibus: 5. asperior reliquis, supernè colo-
ris ex albo fusci, inferius candidus, fuscis striis dis-
currentibus.

IX. Fungus orbicularis fuscatus albus fusco
permixto.

Fungi esculenti septimum genus, Cluf.

Duplex est: alter tumens, coloris vel albi fusco
permixti, vel maculis quibusdam aspersis: alter
orbicularis candicans.

X. Fungus pileolo lato orbiculari candicante.

Fungi orbiculati, vel Fungorum tertium genus,
Trag.

Fungi boleti, Cord. in Diosc. Lon.

Fungi nemorum, Lob. belg.

Fungi esculenti octavum genus, Cluf.

Triplex est: 1. minor candicans: 2. major albi-
cans maculis fuscis & flavescens aspersis:
3. amplior adhuc ex fusco subrubens.

XI. Fungus pileolo lato orbiculari flavescente.

Fungi 4. genus, Trag.

Capreolini, Taber.

Fungi esculenti duodecimum genus, Cluf.

XII. Fungi pileolo lato & rotundo.

Fungi esculenti nonum genus, Cluf.

Hujus quatuor sunt differentiæ: 1. supina par-
te candicans, infernè magis fuscus evidentibus
striis donatus: 2. supernè albicans crassis striis
insignitus: 3. supernè in albedine magis fuscus,
pediculo crassiore nigricante: 4. rufescit & pedi-
culo est albo.

XIII. Fungus pileolo lato & rotundo livido.

Fungi vulgares Amanitæ vel Boleti, Trag.

Fungi, Matth. Lac. Lon. Dod. Cast. Lugd.

Fungi vulgarissimi esculenti, Lob. sic.

Hic ad præcedentem referri potest.

XIV. Fungus pileolo in plano orbiculari villosa.

Fungi esculenti decimum genus, Cluf.

Duplex

Duplex est: alter colore puniceo dilutiore: alter coloris ex rufo fusci.

XV. Fungus pileolo magno plano orbiculari venis exasperato.

Fungi esculenti vigesimum genus, Clus.

Triplex est: 1. supernè dilutè rubens, aut latericci coloris venis exasperatus: infernè pallefcens, striis fuscis insignitus: 2. supernè extaberat, coloris ex albo pallido & fusco mixti: infernè candidans, striis fuliginosis distinctus: 3. major supernè coloris ex albo, pallido, rufo & fuliginoso mixtis: infernè rubescens, striis ex atro purpura scentibus notatus.

XVI. Fungus pileolo plano subfusco oris laceris.

Fungi esculenti undecimum genus, Clus.

XVII. Fungus pileolo lato puniceo, laeum & dulcem succum fundens.

Fungus sextus, quem aliqui crudè devorat, Trag.

XVIII. Fungus candidus odoratissimus orbe magno.

Fungus Richione, quasi magnum fungorum regem dicas, Portæ.

Esul tam suavis ut crudus edatur & agris innoxie præbeat, Eid.

XIX. Fungus latus sanguinei coloris.

Linguae in caudicibus castanearum, Cæs.

an ii quos Plinius scribit tucissimos, qui collo rubent, minus diluto rubore, quam Boleti.

XX. Fungus angulosus & velut in lacinias factus.

Fungi genus magnum à figura auriculae leporinis, Get. coll.

Arborum fungi auriculae Judæ facie, Lob. belg. Gallinacei, Cæs. salp.

Fungi esculenti decimum quartum genus, vel

Fungus leporinus, Clus.

Duplex est: 1. supernè pallidus, flavis maculis variegatus: infernè flavescens, fuscis striis distinctus: 2. duplo major, supernè flavus: infernè striis distinctus, croceoque colore infectus.

an Fungus leporinus quem 7. facit Tragus, qui formam interaneorum vituli repræsentat, qui incanus & plumbei coloris.

XXI. Fungus orbicularis oris intrò reflexis.

Fungi esculenti genus, sive suilli, Clus.

Duplex est: 1. utrinque subalbidus veluti fuliginè infectus: at supernè aliquot maculae albæ aspergantur: infernè striis crassis nigricantibus notatur: 2. major cujus pars superior coloris est purpurei

rubro saturo commixti, secundum oras maculis albis aspersis: inferior ex albo fuscus, striis tenuioribus excurrentibus.

Suillus vulgo porcinos dictos, Boletis crassiores, supernè subfulvos, infernè cinereos, internè candidos, habet Cæs. salp.

XXII. Fungus Augusti mensis.

an Fungi octavii genus, Trag. 6. & 7. genus, Lon.

Fungi esculenti decimum sextum genus, Clus.

Triplex est: 1. superius colore est candidante subfusco, inferius albus striis carens: pediculus coloris ex caeruleo, viridi & fusco mixti: 2. utrinque ex flavo rubescit: 3. supernè ex fusco rufescit: infernè æqualis albus.

XXIII. Fungus planus orbicularis aureus.

Volva Plinii, Elvela, Ciceroni, Boleti, Ang.

Boleti, Cæs. salp.

Fungi esculenti decimum septimum genus, Clus.

Differentia notatur, quæ ratione ætatis cõtingit: nam cum primò erumpit, ovum cadore & figura refert, at alba cute quam volvam vocant, lacerate, paulatim in planam orbicularè formã se explicat: supernè aureus est, infernè flavus, striis distinctus: hic omnium præstantissimus censetur.

XXIV. Fungus pileolo lato, longissimo pediculo variegato.

Fungi esculenti decimum octavum genus, Clus.

an Fungus Neapolitanis Conocielle vocat⁹, Portæ.

an Fungus prætenis, quem quidam Scarogias vocant, Cæs. salp.

XXV. Fungus bulbosus fuscus duplici pileolo.

Fungus quercinus diplocoides, Col.

XXVI. Fungus lariceus aurei coloris.

Fungus in larice præter Agaricum nascens triginta librarum, aureum per ambitum dissectus, in cibus gratissimus, Matth.

XXVII. Fungus albus acris.

an Fungus piperis lapore, Cord. in Diosc.

Fungus piperitis, quia instar piperis linguam vellicet, Portæ.

XXVIII. Fungus minimus odoratus capitulo donatus cinereus.

Prunuli vulgo, Cæs. salp.

XXIX. Fungus ramosus: & Imper.

Fungi esculenti decimum nonum genus, Clus.

Formæ est ab aliis diversæ, qui in tres species, colore inter se differetes, non nihil etiã forma, dividi potest: nam parte superna vel flavus, vel dilutè rubescens, vel pallidus albo admixto.

XXX. Fungus digitatus major.

Digitelli genus spectabili magnitudine, ut unus sufficiat, qui in castaneis reperitur, Cæf.

Plinius forte hunc intellexit, cum inquit, mox candidi veluti apice flammæ insignibus pediculis: quos Galenus Amanitas vocat, secundo loco inter innoxios. Lacinia Hermolao dicitur.

XXXI. Fungus candidus digitatus minor.

Digitelli (vel Fungi 5. genus) Trag. Lon.

Digitelli sive Manina vulgo, Cæf.

Hic veluti in parvos digitos fissus est.

XXXII. Fungus maximus Ungaricus; multis lacinias squamam matim incumbentibus.

Fungi esculenti genus 21. monstruosum, Cluf.

Tantæ molis, ut ternos, aut quaternos pascere possit: sunt qui dicant, nonnunquam tanta amplitudine excrecere, ut bigam facile impleat. Variat colore ex raso nigricante, vel ex albo nigro, aut multis maculis nigris in albo conspersis notatur. an C. II. nacea Neapolitanorum, Portæ: quæ mirabilis formæ & ad eam amplitudinem excrecit, ut brachiis diductis homo vix amplecti possit, pondere sexaginta librarum, ut integro universa familia vesci possit.

XXXIII. Fungus in faxis proveniens.

Fungi è lapidibus, Matth.

Fungorum posorem genus è faxis, Portæ.

Fungus in lapide fungoto Neopoli, Camer. in Matth. ger. Cæf.

Fungus petrosus, Imper.

Ex hoc Fungi toto anno enascuntur, si aqua irrigetur etiam domi asservatus, crevit in dies continua fertilitate, pediculis in lapidem induratis, Cæf. Præciditur ad esum, alius subnascitur, semper que novos producit, septem diebus perficitur: texis anno demetitur: terra dodrante operitur. Asseruntur lapides ex Vesuvio, ex Fageto, ex Partenio, ex Gargano & celsioribus montium partibus, Joh. Bapt. Porta.

XXXIV. Fungi circa Babyloniam.

Fungi boni saporis, quos etiam crudos Æthiopi comedunt, præter quos nihil aliud circa Babyloniam, quamvis bona & pinguis terra sit, crevit: par. 3. Ind. or. c. 5. sed quales?

Fungi noxii.

I. Fungus membranaceus auriculam referens, sive Sambucus.

Fungus ad Sambucum, Trag.

Auriculæ Judæ vulgo.

an Fungus auricularis, Imper.

Fungorum perniciosorum 1. genus, Cluf.

II. Fungus putridus arborum ramis inhærens, plurimis simul cohærentibus.

Fungorum noxiorum genus 2. 4. Cluf.

Triplex est: 1. & 2. interdum simplex, interdum plures: ille ruber, hic egregiè rubet & floridus est: 3. corpore rugoso, bini, plerumque terni, elegantiore auri colore præditi.

III. Fungus in caudicibus nascens unguis equi: Fungi igniarii, Trag. (ni figura.)

Igniarii vulgo Eica, Cæf.

His attritu siccis ignem excipiunt.

IV. Fungus ad cutim extergendam aptus.

Fungi igniarii species, qua in constrinis pro strigili utuntur, Cæf.

Fungus furfures capitis depellens, Imper.

V. Fungus acetabulorum modo cavus radice carens.

Fungi Pezicæ Plinii, Col.

VI. Fungus Hepaticæ saxatilis forma.

Fungi Pezicæ altera species, Col.

An hi duo posteriores perniciosi sint, dubi sum.

VII. Fungus salignus lichenis forma variegatus. Fungorum noxiorum 4. genus, Cluf.

VIII. Fungus ceraforam imbricatim alter alteri innatus variegatus.

Fungorum noxiorum 5. genus, Cluf.

IX. Fungus pannis laceris similis igneus.

Fungus quem ignem sylvestrem vocant, Cæf.

X. Fungi ex eodem pede sed non conspicuo numero.

an Prunuli, Trag.

Fungorum perniciosorum 2. genus, Cluf.

Varii sunt magnitudine & forma, omnes coloris ex albo pallido & fulco commixti: sub pruno nascentes.

XI. Fungus simetarius in plano orbicularis candidus.

Fungorum noxiorum tertium genus, Cluf.

an Prateolis similis, Cæf.

XII. Fungus pileo latiore in pratis. Prateoli, pileo infernè subrusto aut nigricante, quem aliqui, nec sine periculo comedunt, Cæf.

XIII. Fungus coryleus orbicularis.

Fungorum noxiorum 6. genus, Cluf.

XIV. Fungus buffonius orbiculatus.

Fungorum noxiorum septimum genus, Cluf.

Triplex est: 1. in metam sublatus albus, fuligine inte-

infectus, in summo flavescens: parte cava fuscus, nigris striis distinctus: 2. magis orbiculatus, superne modò fuscus ex albo pallescens, modò flavus fuligine infectus, maculis albis & nigris aspersis, rubetæ colorem refert: inferne albus, striis subfucis levibus distinctus: 3. major in plano orbicularis, superius albus, rubore admixto & maculis pallentibus aspersis: inferne pallidus, fuliginosis striis distinctus.

XV. Fungus fatuus candidus pileolo in metam affurgente.

Fungorum noxiorum undecimum genus, Clus.

XVI. Fungus betulaceus orbiculatus albus.

Fungus ad betulam, Trag.

Fungorum noxiorum octavum genus, Clus.

XVII. Fungus orbicularis ex atro rufescens.

Fungorum noxiorum nonum genus, Clus.

XIX. Fungus minimus flavescens infundibuli forma.

Fungorum noxiorum decimum genus, Clus.

XIX. Fungus muscas interficiens.

Fungi muscarii, Trag. Cord. in Diosc. Lon. Tab.

Fungorum noxiorum 12. genus, Clus.

Hujus quinque species: 1. orbicularis, cui superne color vel pallens, rubedine & fuligine admixtis: vel lividus & fuligine infectus, maculis albicantibus atro permixtis inspersis: inferne albus, fucis striis variegatus. 2. orbicularis, superne coloribus ex purpura diluore & saturatiore, rufo, pallido & albo variè mixtis: inferne pallido, nigris striis sulcato. 3. ætate variat: emergens Ari radicem imitatur, coloris lateritii, maculis albicantibus aspersis: adultior, orbicularem figuram acquirit, interdum per latera fissus, coloris prona parte rubri, albis maculis infecti: supina albi, cum striis levi fuligine infectis. 4. junior, minore est orbe, rubro colore saturo, instar concretæ sanguinis tincto, maculis plurimis exalbidis aspersis: adultior multo latior, rubro colore remissiore tinctus & præter exalbidas maculas veluti intercurrentibus undis, distinctus. 5. junior coloris ex rufo fucis & velut fuligine infecti: adultior, latior in metam affurgens, oris valde laceris, coloris superne ex albo rufo, pallido, fusco mixti & id vel radiatim, vel maculis inspersis: inferiore fuliginosis nigris striis intersecantibus.

XX. Fungus latus orbicularis candidus.

Fungorum noxiorum 13. genus, Clus.

XXI. Fungus latus orbicularis oris intus conversis.

Fungorum noxiorum 14. genus, Clus.

Duæ sunt species: magnitudine & supinæ partis colore inter se differentes.

XXII. Fungus pedicelo in bulbi formam excrecente.

Fungorum noxiorum 15. genus, Clus.

Duplex est: 1. superne pallidus, maculis dilute nigricantibus distinctus & oris deorsum reflexis: inferne multis striis ex pallido fucis distinctus: 2. tetri coloris est, radicis potius fragmentum, quam fungus videtur, quod utraq; manu vix comprehendi potest.

XXIII. Fungus clypeiformis major. (belg.)

Fungus alter venenatus clypeiformis olidus, Lob.

Fungus alius clypeiformis perniciosus, Clus. ad.

XXIV. Fungus clypeiformis minor.

Fungorum alterius generis alter, Dod.

Fungus clypeiformis lethalis, Lob. belg.

Fungus perniciosus vulgaris, Clus. ad.

Alii albi, aut cineris fuscisve maculis notati in cavitate nigri: nunc & plani ut acetabula: nonnulli etiam parvis similes.

XXV. Fungus latus oris laceris.

Fungorum noxiorum 17. genus, Clus.

Duplex est: colore superna parte rufo ad nigredinem tendente in medio flavescente: interne pallido, striis fuliginosis distincto: 2. colore superne ex pallente fuliginosus, venis exalbidis maculosus: pars infima ut & fungi substantia, omnia atra, crassis nigris striis obscure apparentibus.

XXVI. Fungus oris laceris & in lacinias dif-

Fungorum noxiorum 16. genus, Clus. (visis.)

In hoc triplex differentia occurrit.

XXVII. Fungus parvus, parvi galeri formam exprimens, rufus.

Fungorum noxiorum 18. genus, Clus.

XXVIII. Fungus parvus galericulatus alter flavus.

Fungorum alterius generis primus, Dod.

Fungus parvus lethalis galericulatus, Lob. belg.

Fungus exilis perniciosus vulgaris, Clus. ad.

XXIX. Fungus orbicularis secundum vias & in quercetis Autumno nascens.

Fungorum noxiorum 19. genus, Clus.

Hujus lex species sunt.

1. Superne coloris ex flavo, rufo, fuliginoso commixti: inferne ex pallido fucis, multis striis exarato.

to. 2. amplior est, supernè coloris vel rufi, raris maculis conpersi, vel fusci & fuliginosi: inferius pallidi, fuscis maculis aspersi, vel ex fusco omnino pallidi. 3. ex cineraceo fusci coloris, notis quibusdam distincto, lacer & hians. 4. supernè ex atro rufescens: infernè flavus, maculis parvis aspersis: vel fusco supernè & icissuris quibusdã albis lacero: infernè ex flavo tantũ pallescente. 5. supernè tumens & latericeus, infernè cinericeus coloris, & hic Fungi perniciosi generis 19. species dubia, Clus.

XXX. Fungus tuberis figura.

Fungorum noxiorum 19. species 5. Clus.

Hic ætate variat: junior supernè coloris fusci, infernè rubri saturi & nigricantis, oris flavis: adultior orbicularis, supernè fusci coloris, diluto rubore permixto: infernè ex rubro atro & obscuro: ipsum verò corpus contractum cærulei, virescente intercepti est coloris.

XXXI. Fungus cyclamini radicem colore & forma referens.

Fungorum noxiorum 19. generis species 6. Clus.

XXXII. Fungus omnium amplissimus purpureus.

Fungorum noxiorum 19. generis species 3. Clus.

XXXIII. Fungus crassus in metam surrectus.

Fungorum perniciosorum 20. genus, Clus.

Hic quadruplex est:

1. supernè cineraceus, infernè ex flavo pallens, 2. supernè, vel ex pallido fusco, vel fuliginosus, infernè ochræ colore. 3. rufus: infernè ochræ colore fuligine persusa. 4. ex rufo & fuliginoso commixtus: infernè subrufo colore multis striis fuliginosis intersectantibus.

XXXIV. Fungus abietinus oris reflexis substantia rubra.

Fungorum noxiorum 21. genus, Clus.

XXXV. Fungi dumetorum ex uno pede prodeuntium,

Fungorum noxiorum 22. genus, Clus.

Quadruplex est:

1. seni aut septeni orbiculati sed fornicati flavi, macula nigra distincti. 2. octo aut novem coloris flavo, rufo suffusi: infernè flavi, macula nigra distincti. 3. majore est orbe, quindecim aut pluribus ex eodem pede nascentibus, supernè vel rufi, vel ex rufo dilute albescentes: infernè subalbidi, crassis fuscis striis distincti: quinta species, Clus. 4. turbato corpore seni aut plures, supernè cineracei ex rufo coloris aut fusci: infernè crassis nigris striis distincti.

XXXVI. Fungus truncis humi jacentibus innatus, pluribus ex uno pede prodeuntibus.

Fungorum noxiorum generis 22. species 3. & 4. Clus.

Hic præcedente multo minor: & duplex

1. viceni & plures ex eodem pede supernè rufi, infernè fuscis striis exarati. 2. triveni & plures colore inter se varii, vel flavo rufo persuti, vel omnino rufi & fusci, infernè nigricantibus striis notati.

XXXVII. Fungus orbicularis in palustribus.

Fungorum noxiorum generis 23. species quatuor, Clus.

1. orbe tumido eleganter rubro: infernè albicans fuscis striis exaratus. 2. paulo amplior, supernè coloris rufi & ad lateritium tendentis: infernè dilutioris & striis frequentioribus distinctus. 3. coloris ex albo, rufo & fusco variè commixti. 4. orbe est inæquali, supernè ex cineraceo candicans: infernè etiam, sed fuscis striis ad extimas oras productis.

XXXVIII. Fungus foetidus penis imaginem referens.

Phallus, Hadr. Junio.

Phallus Batavicus, Lugd.

Phallus Holandicus, Satyrion trifolium Matthiolo, Ponæ Ital.

Fungus virilis penis arreæ facie, Lob. belg.

Fungus marinus, Dod. belg.

Fungi perniciosi 23. generis species 5. Clus.

XXXIX. Fungus minimus ligneis tabellis & reolarum hortorum adnascens,

Fungus minimus *divorceos*, Clus.

XL. Fungus ramosus candidus.

Fungorum noxiorum 25. genus, Clus. ac figura habetur hist. ap. alt.

XLI. Fungus ramosus coriaceus.

Fungus borfaro, Imper.

Hujus ad ignem concipiendum apud Neapolitanos usus est.

XLII. Fungus rotundus orbicularis.

Fungorum noxiorum generis 26. species 3. Clus.

Fungus ornatus, crepitus lupi, Trag. Lon.

Fungus orbicularis, Dod.

Fungus glomeratæ rotunditatis, Lob. belg.

Lupi crepitus, Cast. Col.

Triplex est magnitudine, nonnihil etiam forma differens. 1. initio eximii candoris, denique pallens tanquam fuligine suffunditur, maturus contractus pulverulentum fumum effundit.

Pezicæ Plinii in pratis quem esculentū dicit, Cæs.
Fungus vesicarius, aliis ovum lupinum, Imper.
Fungorū perniciosorū generis 26. species, 1. Clus.
2. capitis pueri magnitudine, cute cineracei coloris tectus, quæ lacera inbstantia spongiosam fuliginosam ostendit, quæ compressa pulverem effundit.

an Fungus villosus, Imper.

3. sola magnitudine à secunda differt.

an Pezicæ genus in tyvestris, aliquando humani capitis, quod sine periculo esitatur, Cæs.

XLIII. Fungus rotundus cancellatus.

Fungus coralloides cancellatus, Clus. hist. ap. alt. auct.

Fungus lupi crepitus vulgi efflorescens, Col.

Hunc à priore distinguere non oportet: à quo

tamen differt (quem & Clus. & Colum. peculiari figura expressere) quod huic sint radices in fibras divisæ, & quod per medium disrupto veluti florescens speciosum reticulum, vel marsupium reticulatum rubri coloris emittit.

XLIV. Fungus niger culicis figuram refert.

Fungus semioëbicularis niger, Dod. belg.

Fungi lapidei.

I. Fungus lapideus major in Nilo natus.

Fungus saxeus Nili major, Clus. exot.

II. Fungus lapideus minor.

Fungus saxeus minor, Clus. exot.

III. Fungus lapideus forma bubulæ linguæ, Clus. cur. poit.

AGARICUM FUNGUS

Agaricū forte ab Agaria nomen sibi adscivit gentile, nam ut Dioscorides, in Sarmatia regione quæ Agaria dicitur, vigetur: vel ab agaro, quem & urbem & annem in Sarmatia vocari tradit Ptolomæus: & ut Dioscorides l. 3. c. 1. radix fertur Supbia similis, non tamen densa, summa facie veluti Silphium, sed tota rarior: sunt qui plantæ radicem esse affirmant: alii ut Fungos ex putredine nasci in arborum caudicibus. Plinio l. 16. c. 8. Gallicarum glandifera (imo Larices) maximè arbores Agaricum ferunt: est autem Fungus candidus, odoratus, in summis arboribus nascens, noctu lucens (fabulosum hoc) signum hoc ejus quo in tenebris decerpitur. Et l. 25. cap. 9. Agaricum ut Fungus nascitur in arboribus circa Bosphorum colore candido.

Genera duo Dioscoridi l. c. mas & femina: mas rotundus est & undiq; sui similis: femina præfertur, quæ quidem rectas intus habet pectinum modo venas & quasi divisuras. At in præfatione l. 6. Agarici nigri lethæum vim habentis meminit. Sic Plinio l. 25. c. 9. mas crispior amariorq;: femina solutior, initio dulcis, mox in amaritudinem transit. Mesues feminam eligit, quia masculus malus sit, præcipue qui longus exsistit & niger & grævis: debet autem esse album, leve, velociter friabile, porosum & valde rarum: primum dulce, dem amarium & astringens.

I. Agaricus sive fungus laricis.

Agaricus & Agaricum, Matth. Dod. ut: Cord. in Dioic. Ang. Tur. Lac. Lob. Cast. Cæs. Lugd. Tab.

Agaricum larignum, Ad.

Fungus hic Abieti, Piceæ syl. Tædæ & Laricæ nascitur, sed solè Larignum intra corp^o usurpatur.

II. Agarico similis fungus diversarum arbo-

rum caudicibus adhærens.

III. Agaricus qui in speluncis montium Helveticarum reperitur.

Agaricus saxatilis, vel Fungus petræus, Lac lunæ in colis à substantia alba & ipumosa, Gel. in fracto.

Lac lunare, Eid. lib. de fig. lapid. c. 2.

Margæ friabilis genus cuiddam, ut idem.

TUBERA

Tubera, quæ radicibus, ut Galenus voluit, adnumeranda, vocantur ÷va ab imbribus, & oïdva à tumore, ab ÷i ÷a tumeo. Dioscoridi l. 2. c. 175. ÷dvo radix est orbiculata sine foliis, sine caule, flavescens, vere effoditur, ac foucruda seu cocta esu apta est. Theophrasto l. hist. 9. Tubera radice penitus carent. Plinio l. 19. cap. 2. Tubera undiq; terra circumdata, nulliq; fibris nixa, aut saltem capillamentis, &c. cortice includuntur, ut plane nec terram esse possumus dicere, nec aliud quam terræ callum.

Genera duorum (Plinio l. c.) harenosa dentibus inimica & altera sincera: distinguuntur & colore rufo nigroq; & intus candido &c. Sane Tuberum genera duo sunt, quæ magnitudine & colore differunt: majus & minus: majus cute quidem nigra, sed alteri pulpa candida, alteri pulva (sublaxa alii notarunt) subest: minus colore rufo inspidum & gustu injucundum.

I. Tubera,

I. Tubera, Matth. Ang. Cord. in Diofc. Lac. Lon. Dod. Caft. Lugd. Tab. Cæf. Tubera terræ, Tab. Ger.

II. Tubera cervina: & Lob. belg. Fungus cervinus, five Cervi boletus, Matth. Lon. Fungi cervini. Boleti officin. Cord. in Diofc. Boleti cervini orbiculati, Thal. Sic dicta quia reperiuntur iis in locis ubi cervi

libidinem fuam exercent: quàmvis Cordus inveniri etiam in præruptis montium fylvis, quo ne damæ & rupicapræ quidem pervenire poffunt, ne dum cervi.

III. Tuberibus fimilis fructus Indicus. Fructus fub terra nafcens, Monardi & Lugd. an Mambi Brafilianorum, apud Lerium par. Ind. occid. c. 12.

SECTIO SEXTA.

CARDUUS; CIRSIUM; CNICUS ET ATRACTILIS; ACARNA; CHAMAELEON five CARLINA; ACANUS; CARDUUS LACTEUS; Carduus Sp. erocephalus; Carduus Tomentofus; Acantha five Branca Urfinâ; Scolymus five Cinara; Carduus Spinofiffimus; Dipfacus; Eryngium; Carduus Stellatus; Euphorbium & Ant euphorbium; Tragacantha; Pouterium; Drypis; Anonis five Refia Bovis.

CARDUUS.

PLantarum spinofarum divisionem univerfè à Theophrasto, partim 1. hift. 16. partim 6. hift. 3. & 4. fic exprefit. *ἡ ἀκροκόκη*, id est, spinofa, five aculeata alia in totum spinofa, alia non in totum: in totum spinofa, ut Cornuda, Scorpius: non in totum spinofa *ὀυδακάρδα*, id est, que folia omni ex parte fic in spinas divifa habent, ut tangenti præter spinas undiq; nihil occurrat, ut acorna, drypis, acanacea. Alia eis δὲ *ὀυδακάρδα* ἢ *παρὰ τῶν ἰσθμῶν*: id est, mucronantur & habent latera angulose diffecta, ut Smilax, Ilex. Alia eis δὲ *ὀυδακάρδα* ἢ *ὀυδακάρδα*. ut Rufcus. Alia sunt *ἀκροκόκη* ἐκ τῶν ἀκροῶν, ἢ *περιουδὴ* ἢ *διδακίσα*, mucronata & infecta pectinâ modo, ut abies, pinus, picea, cedrus, juniperus. Alia *ἡ ἀκροκόκη* ἐκ τῶν ἀκροῦ ἢ *παρὰ τῶν ἰσθμῶν*, id est, que spina foliis adnatæ, & mucrone pungunt & lateribus, ut ilex phellodrys. Alia *ἡ ἀκροκόκη* τῶν ἀκροῦν φύλλον ἔχοντα, id est præter folium minimè spinofum aculeis horrentia, ut rhamnus, tribulus, ononis, stæbe. Alia *ἐκ τῶν χαυλῶν ἀκροῦν ἔχοντα*, ἢ *ἐκ τῶν ἰσθμῶν*, id est, spinas caulibus enafcentes habentia, foliumq; in super aculeatum, ut capparîs Aegyptiæ: quadam *ἡ ἀκροκόκη*, id est, aculeis spinis muricata, ut similax: quadam *ἡ ἀκροκόκη*, id est uncinatis acuatâq; spinis armata. At Plinius L. 21. c. 15. fic exprefit. Spinofarum multa species: in totum spina est asparagus, scordio: nullû enim folium habent. Quadam spinofa foliata sunt, ut carduus, eryngium, glycyrrhizon, urtica: iis enim omnibus foliis inest aculeata mordacitas: Aliqua & secundum spinam habent folium, ut tribulus, ononis, phlebos. quod aliqui Stæben appellaverunt: bipophæis spinis angulosis. Quadam in folio habent & in caule, ut Capparîs. Tribulo proprietas, quod & fructum spinofum habet. Hæc Plinio.

Verùm hic non de omnibus spinofis agemus, sed potiffimùm de Carduis & Acanaceis: de cæteris inter arbores & frutices.

CARDUUS.

Quemadmodum *ἀκροκόκη* & *ἡ ἀκροκόκη* generaliter omnem spinam denotat, fic & *ἡ ἀκροκόκη* Græcorum, Latini Carduum generatim interpretantur. Similiter *ἡ ἀκροκόκη* est herba quodam fit spinofa Theophrasto 6. hift. 1. cum enim eidem L. 6. c. 4. fic etiam dicitur illud quod in Carduorum genere, velut malum exuberat. Unde *ἡ ἀκροκόκη* quæ fit dicat Acanaceus, spinam Acani gerens, seu qui ex Acani genere est. Sic etiam Theoph. 6. hift. 3. illorum quæ folio constant aculeato, genus magna ex parte acanaceum est: acanaceum inquam, quoniam conceptus & id cuius filis inhaeret, aut etiam fructus, spina vel spinaceum quicquam fit.

Carduus in pratis humidis vineis & avena.

I. Carduus pratensis laetifolius. Carduus pratensis, Trag. Gef. hor. Ad. Lob. icô. Carduus, limonia forte Theophrasti (conjectura ex natalibus sumpta) Gef. hor.

Brafsica pratensis, Lon. Acanthus fyl. Lugd. Theoph. 6. hift. 3. *κελευρία* (Gaza malè Betam fylvestrem vertit) in genere carduorum, aculeatis foliis constat.

II. Carduus pratensis foliis tenuibus laciniatis. *11. Cnicus Erichthales* L. 21. 1157 *Erichthales*

12 Cnicus desaccus, L. 1156 *Erucaria*

Eriſithales, Ang. Lugd.

Plin. l. 26. c. 13. Eriſithales eſt flore luteo, foliis acanthi.

III. Carduus pratensis Aphodeli radice latifolius. *III = Carduus Tuberosus, L. mult. dict.*

Leucacantha, Ang.

Carduus bulbosus Monſpelienſium, Ad. Lob. ico. Cirſio quinto congener, Cluſ. hiſt.

Hujus alteram ſpeciem multis ſpinis donatam Lobelius notavit.

IV. Carduus pratensis Aphodeli radice, foliis profundè & tenuiter laciniatis.

Acanthus ſyl. alter Dalechampii, Lugd.

Jacca aculeata ſeu tuberoſa vel 4. Tab.

Jacca tuberoſa, Ger. *Carduus tuberosus, var. B. L. 26. 1154.*

V. Carduus pratensis polycephalus, ſub Carduo 6. in Prodr. deſcriptus.

VI. Carduus paluſtris, in Prodomo ſub 5. deſcriptus. *Carduus palustris, L. 26. 1151.*

VII. Carduus vinearum repens folio Sonchi.

Ceanothus Theoph. Ang. Lugd. Col.

Theophrast. l. 4. hiſtor. 11. Hujusmodi verò eſt etiam ſpina *22. 208 &* verum non arundinoſa, neque geniculata radix hujus.

Serratula arvensis, L. 2. 1149

CARDUUS CIRSIUM DICTUS.

K *1. nov. quod dolores reſolv. id eſt varicum ſedes, Dioſcoridi l. 4. c. 119. quod his verbis deſcripſit: caule eſt tenero, dnum ſermè cubitorum, triangulari, ab imo foliis roſa puſillis circumdato. que quidem angulos habent ex intervallo ſpinioſe, ſed molles: foliis bugloſſo ſimilibus, modicè hirsutis, longioribus, ſubcandidis & per extremitates aculeatis: eſt autem pars ſumma caulis rotunda & hirsuta, illig. inſident capitula in ſummo purpurea, que in pappo ſeu lanugines ſolvuntur. Cirſion Plinio l. 27. c. 8. qui eodem ſere modo deſcripſit.*

I. Cirſium maximum Aphodeli radice.

Cirſium maximum montanum incano folio vel 5. Cluſ. pan. & hiſt. *Carduus heliophyllum, L. 26. 1154.*

II. Cirſium latiſſimum.

Cirſium, Dod. gal. Lugd. *Cirſium ducellii, L. 1156.*

III. Cirſium majus ſingulari capitulo magno.

Cirſium majus, Lob.

Cirſium tertium, Dod. Cluſ. pan. & hiſt.

an Cirſium tertium, Cæſ.

Variat flore, ſtaminiſibus purpureis aliquando niveis: foliis quæ in eadem planta alia integra ſunt, alia profundius diſſecta.

IV. Cirſium majus ſingulari capitulo magno: vel incanum variè diſſectum.

Cirſium Anglicum, Lob. Lugd.

V. Cirſium ſingulari capitulo ſquàmato: vel incanum alterum. *Carduus heliophyllum, L. 26. 1154.*

IV = Carduus ducellii, L. 1156. dict.

IX. Carduus in avena proveniens.

Carduus ſyl. in avena, Trag.

Carduus avenarius, Thal.

Carduus arvenſis, Tab. *Serratula arvensis, L. 1149*

Carduus muſcatus, Ger.

Alius procerior alius humilior: floribus ruſſis roſeis, candidis.

Carduus mollis.

I. Carduus mollis foliis Helenii.

Carduus montanus foliis Helenii non ſpinioſus, Camer. *Carduus mollis, L. 1135*

Carduus mollis, Camerarii, Cluſ. pan. & hiſt.

II. Carduus mollis latifolius, lappæ capitulis, qui 1. in Prodomo. *Carduus hirsutus, L. 1144*

III. Carduus mollis lapathi foliis. *Serratula lappæ, L. 1145*

Carduus mollis vel mollior 2. Cluſ. pan. & hiſt.

IV. Carduus mollis folio oblongo Cirſii capitulo. *Cirſium pygmaum, L. 26. 1156.*

Carduus mollis 3. Cluſ. pan. & hiſt.

V. Carduus mollis laciniato folio.

Carduus mollis primus, Cluſ. pan. & hiſt.

Carduus mollis tenuifolius, Cam. *Carduus mollis, L. 26. 1156.*

Flos cærulens, quandoque albus, interdum purpureus.

Cirſium 2. vel Britanicum, Cluſ. pan. Anglicum 2. Eid. hiſt.

VI. Cirſium ſingularibus capitulis parvis.

Cirſium, Dod. alterum, Ad. Lob. an & Cæſ.

Cirſium 3. & montanum primū, Cluſ. pan. & hiſt.

Cirſium aliud Dodonæi, Lugd.

VII. Cirſium foliis nō hirsutis floribus compactis. *Carduus montanum, L. 26. 1152*

Cirſium, Matth. Geſn. hort. Lac. Ad. Lob. Caſt. Lugd. Eyſt.

Cirſium 2. Dod. quartum, vel montanum ſecundum, Cluſ. pan. & hiſt.

Cirſium agri Pitani, Cæſ.

III. Cirſium anguſtiſolium non laciniatum.

Cirſium Pannonicum 1. pratense, Cluſ. pan. & hiſt.

IX. Cirſium anguſtiſolium, in Prodomo ſub Carduo 2. deſcriptum.

IX = Carduus diſſectus, L. 1156. dict.

VI =

VIII = " serrulatus, L. c. 1. p. 1156. L.

CNICUS & ATTRACTILIS.

KNIX & Dioscoridi l. 4. c. 106. Theophrasto $\kappa\iota\iota\kappa\omicron\varsigma$ l. 1. hist. 12. & $\kappa\iota\iota\kappa\omicron\varsigma$ 6. hist. 1. 3. 4. Cnicus, Plinio: Latine, Cnicus & Cneus. Dicitur autem Cnicus, $\kappa\iota\iota\kappa\omicron\varsigma$ $\tau\omicron\varsigma$ $\kappa\iota\iota\kappa\omicron\varsigma$, quod mordere & pungere significat: vel $\kappa\iota\iota\kappa\omicron\varsigma$ $\tau\omicron\varsigma$ $\kappa\iota\iota\kappa\omicron\varsigma$, quod pungendo pruriginem excitet, quod de sylvestri rectius, quam de sativo dici potest: an potius a floris colore, cum $\kappa\iota\iota\kappa\omicron\varsigma$ exponatur croceus, rutilus. Dioscorides sic descripsit: solis constat oblongis, per ambitum divisis, asperis, aculeatis: caulis cubitalibus, & in eorum cacumine capitulis oliva magnitudine, flore croci: semine candido, aut ruffo, oblongo, anguloso. Ex his duo Cnici genera tradi colligitur, candidum scilicet & ruffum. Quare Theophrastus 6. hist. 4. in sylvestrem, urbanumq; divisit. Sic enim $\sigma\pi\alpha\sigma\mu\omicron\varsigma$ de Cnico inquit: fructum aculeatum ac veluti retortidum fert: florem ana cum flavinibus ipsis edit: foliis aculeatis inter Acanacea excipitur, una cum Struthio & Soncho: quamvis enim natura spinosa sint, seminis tamen conceptum non spinosum habent: multi caulisbus constat & ramos fundit: sylvestri urbanog; discernitur: sylvestris genera duo vocantur: alterum urbano admodum simile, recticaulis tamen: quonobrem ex eo mulicrum priscarum nonnulla colo utebantur: fructum nigrum, majusculum amarumq; parit. Verum Dioscorides, per Cnicum ruffum videtur intelligere genus syl. quod ex foliorum descriptione significatur, quod forte apud Theophrastum etiam Attractylis vocatur. Sic dum Theophrastus dicit seminis conceptum non spinosum habere, de urbano intelligendum videtur, & hoc ex Plinio l. 21. c. 15. colligitur. Cnici, inquit, differentia prima, sylvestris & sativa: sylvestrium dua species: una mitior est simili caule, tamen rigido: itaque & colu antiqua mulieres utebantur, ex illis, quare quidam Attractylida vocant: semen ejus candidum & grande, amarum (quibus verbis Plinius potius domesticum quam sylvestre demonstrat, & quia mitius, & quia semen candidum.) Altera hirsutior, porosiore caule, & qui pene hami serpat, minuto semine: aculeatarum generis hac est. Dicitur hodie Carthamum, voce a Mauritania mutuata, qui Karten vocant, vel $\kappa\iota\iota\kappa\omicron\varsigma$ $\tau\omicron\varsigma$ $\kappa\iota\iota\kappa\omicron\varsigma$ quod est purgare: & Mesues, domesticum & sylvestre fecit.

$\lambda\tau\epsilon\sigma\tau\omicron\upsilon\lambda\omicron\varsigma$ dicitur, quoniam eo $\lambda\tau\epsilon\sigma\tau\omicron\upsilon\lambda\omicron\varsigma$, id est fusi antiquitus conficiebantur. Dioscoridi l. 3. c. 107. spina est Cnico similis, sed que in summis virgultis folia multo longiora proferat: major autem pars nuda est & aspera, qua etiam semina pro colu utuntur: capitula etiam gerit in cacumine aculeata, floremq; pallidum: radix tenuis est & supervacua. Theophrasto 6. hist. 3. & 4. Attractylis (suisum agrestem Gaza vertit) spinosa est, & Cnico Acanag; candidior est: habetq; peculiare quod in foliis evenit, decerpta enim carniq; allata succum sanguineum effundunt, qua de causa $\phi\omicron\varsigma$ & id est error, a quibusdam spina hac est nominata. &c. Et 9. hist. 1. succus sanguineus est spina quam Attractylin vocant. At Plinio l. 21. c. 15. Attractylis idem est quod Cnicus mitior: & c. 16. Attractylis sanguineum succum fundit, qua de causa phonos vocatur a quibusdam: & c. 21. Cnicus sive Attractylis, &c. ubi Dalechampius censet, Plinimum & hoc & cap. 15. inepte cum Cnico Attractylidem confundere.

I. Cnicus sativus, sive Carthamum officinarum. Cnicus urbana & sativa, Theoph. & Plinii. Cartamum, Brunf. Trag. Fuch. Lon. flore croceo, Camer. *Carthamus tinctorius* L. 83. 1163. Cnicus, Matth. Dod. ut: Lac. Ad. Cast. sativus, Cef. (eui & Crocus Sarracenicus) Eyst. Cnicus sive Crocus syl. Ang. Cneus, Tur. vel Cnicus, Gef. hor. Cnicus sativus, Theoph. Cord. in Diosc. & hist. Lob. Lugd.

Cnicus vulgaris, Cluf. hist.

Flore est croceo, rarius albedo.

II. Cnicus cæruleus asperior. *Carthamus tinctorius* L. 83. 1163. Cnicus alter, Cluf. hisp. & hist. Lugd. Cnicus flore cæruleo, Lob. Eyst. cæruleus, Tab. Carthamum sive Cnicus flore cæruleo, Cam. Carthamus sive Cnicus, Ger.

III. Cnicus purpureus foliis non spinosis.

Attractylis purpurea, Cæf.

IV. Cnicus syl. hirsutior, sive Carduus benedictus. *Carduus benedictus* L. 1291.

Carduus benedictus, Brunf. def. Trag. (cui & Acanthus Germanicus) Matth. Lac. Gef. hort. Ad.

Lob. Lugd. Cast. Tab. Cam. Ger. Eyst.

Attractylis hirsutior, Fuch. Dod. gal.

Attractylis sive Cnicus syl. 2. Ang.

Acanthium, Cord. in Diosc. Lon.

Cnicus syl. alter Theophrasti, Cord. in Diosc. Fra.

cast. Cæf. Lugd. Cam.

Cnicus supinus, Cord. hist.

Cnicus vel Attractylis syl. Gef. hor.

Carduus benedictus & Attractylis altera species, Dodon.

Carduus sanctus, Attractylis Dioscoridis, Cæf.

V. Cnicus syl. spinosior.

Carduus & Dipfacus minor, Brunf.

v. Carduus vulgaris, L. 84. 1161.

Attract -

Atractylis five Cartamus fyl. Trag.
 Carduus vulgaris, Matth. Lugd.
 Atractylis vulgaris mitor, Fuch.
 Carlina fyl. Dod. ut: vulgaris, Cluf. hift.
 Colus rustica, Cord. in Diosc. Gef. hor.
 Cnicus fyl. a. Theoph. Atractylis Diosc. Cord. in
 Diosc.
 Atractylis media, Gef. hor.
 Cirsum luteum Sequanorum, Lob.
 Carduus vulgarissimus viarum, Eid.
 Cartamus fylvestris, Lon. Cæf. cui & Cnicum ruf-
 fum Dioscoridis.
 Cnicus fyl. prior, Lugd. Atractylis, Eidem.
 Atractylis, five Cnicus fyl. procerior, Thal.
 Carduus fyl. & Scolymus Plinii, Dod. qui fofcu-
 los purpureos tribuit.
 Acarna, Lugd. quoad 2. icon.
 Carduus & Scolymus fyl. Cam. ep.
 Heracantha, Tab. Eyst.
 Carlina fyl. major, Ger.

ACARNA five ACORNA.

Acarna Theophrasti 6. hift. a. aspectu Cnico urbano similis est, colore flavicans, succo pinguis. Et Plinio l. 21.
 c. 16. Acorna colore tantum ruffo distinguitur (scilicet à Scolymo) & pinguiore succo.

I. Acarna flore luteo patulo.
 Eryngium Archigenis, Ang. *Carlina racemosa*
 Carlina fyl. minor, Dod. Ger. *L. 4. 1161.*
 Carlina fyl. minor Hispanica, Cluf. hifp. & hift.
 Acarnæ five Sequanorum Cirsi, Carlina ve va-
 rietas, Lob.
 Acarnæ similis Carlina fyl. minor, Lugd.
 Acorna, Cæfalp.
 Carlina fylvestris, Tab.
 II. Acarna flore purpurorubente patulo.
 Acanthioides parva Apula, Col. *Carlina lanata*
 III. Acarna capitulis parvis luteis in umbella. *L. 51. 1162.*
 Acarna five Acorna altera Apula, Col. *Carlina corymbosa*
 IV. Acarna capitulis globosis. *Atractylis*
 Carlina fyl. aliud genus, Cluf. cur. post. *capitata. L. 4. 1162.*
 V. Acarna humillis caule foliofo.

an Acarna Theophrasti, Acorna Plinii, Col.
 Vulgaris procerior est: altera quæ rarior & pu-
 mila locis montanis reperitur.
 VI. Cnicus fyl. spinosior polycephalos.
 VII. Carduus monstrosus figura Cornuco-
 pia, Imper.

Atractylis.

I. Atractylis lutea. *Carlina lutea. L. 1163.*
 Atractylis, Marth. Dod. ut: Lac. Ad. Lob. Cast. Ca-
 mer. Tab. Ger. vulgaris, Ang.
 Atractylis quorundam, Lugd.
 Atractylis Theophrasti & Diosc. sanguineo suc-
 co, Col.
 II. Atractylis purpurea.
 Atractylis cypria, Ang. Lugd.
 Atractylis flore purpureo, Dod. Ad. Lugd.
 Hæc aliquando non pubescit: at Cretica valde
 lanuginosa est.
 III. Atractylidi & Cnico fylvestri similis.
 Calochierni, Belli ep. 5. ad Cluf.

Pienomos Cretæ Salonenfis Galloprovinciæ, Ad.
 Lob. Lugd. *Cnicus acarna, var. β. L. 51. 1157.*
 Chamæleon niger, Tab. Ger.
 Eandem suspicor cum sequente
 Acarna Valerandi altera Lob. Lugd. Tab. Ger.
 VI. Acarna major caule foliofo.
 Chamæleon niger Salmaticensis, Cluf. hifp. & hift.
 Dod. Ger. *Cnicus acarna, L. 4. 1157.*
 Chamæleon Salmaticensis, Lob. Lugd.
 Chamæleon Hispanicus, Tab.
 VII. Acarna major caule non foliofo. *111 = Carduus Beccabunga, L.*
 Acarna Theophrasti, Ang. Lob. Lugd. Tab. Ger. *ruice, Auct.*
 IIX. Acarna minor caule non foliofo.
 Leo, Carduus ferox, Dod.
 Phoenix, Leo, Carduus ferox, Lob.
 Carduus ferox, Lugd. Tab. Ger.

CHAMÆLEON five CARLINA.

Xamæleon à foliorum varietate dicitur, Dioscoride & Plinio testibus: at ille de nigro, hic verò de utroque re-
 statur: eo quod cum terra colore non mutet: hic enim viridis, illic albicans, alicubi carulea, nonnullam ru-
 bra inveniuntur, Dioscoridi: at Plinio hic niger, illic viridis, aliubi cyaneus, aliubi croceus atque aliis coloribus.
 Duplex est Dioscoridi l. 3. c. 10. & n. albus & niger, albus ideo & niger dicitur, quod quibusdam locis visum ad i-
 jus radices invenitur: At Plinio l. 22. c. 18. Chamæleonem ixiam vocant (de utroque intelligens) duo genera
 ejus candidior, & c. & sub aliis foliorum digni asserit, quæ mulieres etiam pro masticæ utuntur, utroque nomine.
 At Guland. Chamæleonem & Ixiam Dioscoridis lib. 6. quæ inter venena recenset, plantas diversas facit. Et Theo-

phraſto 9. hiſt. 13. una candida, altera nigra: Vernilaginem Gaza reddit. Dioſcoridi albus caulem non promit, verum ex medio ſpinam echino marino aut cinara ſimilem erigit, floribus purpur aſcentibus: & Plinio ſerpi in terra, echini modo ſpinas erigens: Et Theophr. aſto, capite eſt magno Acano ſimili, unde quidam Acanum vocarunt. At niger caulem habet dodrantalem, qui umbellam gerit, floribus ſpinofis tenuibus, hyacinthi amulus & verſicoloribus. Verum Plinio duplex eſt: ex nigris, ſcribit, aliqui marem dixere cui ſlos purpureus eſſet, & ſeminam cui violaceus & una naſcuntur cubitali, &c. Carlina vulgo quaſi Carolina, quod credatur hanc herbam Carolina magno ab Angelo demonſtratam fuiſſe, tanquam certiffimum remedium ad peſtem ab exercitu ſuo propulſandam.

I. Carlina acaulos magno flore.

Eberwurs, id eſt apri radix, Brunf.

Carduus panis ſeu pacis, Ericio Cord.

Chamaeleon albus, Matth. Cord. in Dioſcor. Lac.

Caſt. Lugd.

Ixine Theophr. aſti, Ang.

Helxine Pliniana, Eid.

Spina arabica, Dod. gal.

Cardopatiū caule nullo, Gef. hor.

Carlina herbariorum, Ad. Lob. ob.

Chamaeleon albus Dioſcoridis, Guil. pap. Lob.

ico. Cluſ. hiſt.

Carlina humilis (vel altera) Dod. Col.

Carlina vulgo, Caſ.

Carlina ſeſili flore, Cam.

Flore eſt albo: eſt & purpureo.

II. Carlina cauleſcens magno flore.

Chamaeleon niger vulgaris, Trag. Eyſt.

Chamaeleon niger alter, Matth. Lugd.

Chamaeleon, Lon. niger, Lac.

Chamaeleon albus, Fuch.

Leucacantha, Dod. gal.

Cardopatiū flore albo caulem habens, Gef. hor.

Carlina ſive Leucacantha, Dod.

Chamaeleon albus caule donatus, Lob.

Crocodylium, Carlina caulem habens, Lugd.

Carlina major, Cluſ. pan. elatior, Eid. hiſt.

Carlina alterum genus, Caſalp.

Carlina cauleſcens, Cam. ep. & hor.

Carlina vulgaris caulem emittens, Col.

Flos albicans rariffimè rubeus.

Hanc aliqui à priori nihil diſferre cenſent, niſi quod caulem proferat: alii negant: certe priori congener eſt.

III. Carlina acaulis gummiſera.

Chamaeleon albus gummi, ut maſtix ferens, Belli ep. ad Cluſ. *altrichyle gummiſera L. p. 1161*

Chamaeleon albus Apulius purpureo flore gummiſer, Col.

IV. Carlina acaulos minore purpureo flore.

Chamaeleon parvus ſeu exiguus, Trag.

Chamaeleon parvus, Lon. exiguus, Lugd.

Carduus acaulis ſeptentrionalium & Chamaeleon albus Cordi, Lob. *v. Carduus acaulis L. p. 1161*

Carlina minor purpureo flore, Cluſ. hiſt.

Chamaeleon Septentrionalium. exiguus appellatus, Col.

V. Carlina polycephalos alba: ad bicubitalem altitudinem excreſcit, cujus folia ſuperiora candida ſunt: apud Helvetios in paſcutis provenit.

VI. Chamaeleon niger umbellatus floreeruleo hyacinthino. *Chamaeleon niger L. p. 1161*

Chamaeleon niger, Matth. Caſt. Lugd.

Chamaeleon niger Dioſcoridis, Ang. Maranthe, Ad. Lob. Cam. Col.

Chamaeleon niger Cortuſi, Dodon. verus Dalechamp. Lugd.

Crocodylium, Tab.

v. Crocus ſpurpureus L. p. 1157.

A C A N U S.

DE Acano apud antiquos pauca reperiuntur, ſort aſſe quia vulgatiffima planta, omnibus cognitæ & nota deſcribere ſuperfluum viſum fuit: à qua reliqua ſpinarum genera Acanacea nuncupata. Apud Theophr. aſtum *hiſt. 6. L. 2. c. 12.* & inter *quadragesima* reſenſetur: & *6. hiſt. 1.* alia ſolis aculeatis conſtant, ut *axos* &, *neipor*, *uſi* &c. Guiland. in pap. Ixina à Theophr. aliter Acanus vocatur: quam vocem iſtvlus Carduum pineam Gaza expoſuit. Plinius L. 22. c. 9. Sunt qui Acanon Eryngio aſcribant, ſpinofam brevemq; ac latã herbam ſpinofq; latioribus.

Carduus latifolius echinos obſoleta purpura

ferens. *L. 22. c. 9.*

Acanus, Anguil. Lug.

Agavanus Cretenſium, fortè Acanus Theophr. ſti, Honor. Belli epistol. 5. ad Cluſ. & Ponz Ital.

SILYBUM sive CARDUUS LACTEUS.

Σ Ἰλῦβον Dioscoridi l. 4. c. 159. spina est lata foliis Chamaleonti albo similis. Plinio l. 22. c. 22. Silybum Chamaleonti albo simile aque spinosum.

I. Carduus albis maculis notatus vulgaris.
Carduus albus & Chamaleon. Brunf.
Carduus Mariae, Trag. Fuch. ico. Gef. hor. Lon.
Cast. Ger. vulgaris, Cam.
Carduus lacteus, Matth. Lugd.
Spina alba, Dod. gal. Lac. hortensis, Fuch.
Silybum, Ang. Ad. Lob.
Carduus Marianus, Cord. in Diosc. Tab.
Leucacantha, Lac. Cornaro.

Carduus leucographus, Dod.
Leucographis Plinii, Lugd.
Cardui syl. aliud genus & Aeonon Theophrasti,
Cæsalp.

II. Carduus albis maculis notatus exoticus.
Carduus lacteus Syriacus, Cam. // = Carduus Syriacus, L.
Carduus lacteus vel Bedeguar Arabum, Rau-
wolf.
Aga Cretenfium nomine, semen accepimus.

CARDUUS SPHÆROCEPHALUS.

I. Carduus Sphærocephalus latifolius vulgaris. *Schnurps sphærocephalus*
Chamaleon verus, Trag. niger, Fuch. 1774
Spina alba altera, Matth. (at in prima edit. & epit.
Spina alba) Spina alba putata, Cam. ep.
Spina incognita, Fuch. ico.
Spina peregrina, Dod. gal.
Carduus Sphærocephalus, Cord. hist. Dod. Tab.
Eylfett.
Echinopus, Gef. hor.
Crocodilium, Lac. Ad. Lob. ob.
Ritro sive Rutro Theoph. Lob. icon.
Chalceos, Lugd.
Tetralix spinosa, Lugd.
Silybum, Lugd. def.
Spina alba item Arabica, Lugd.
Ruthrum alterum, Eid.
Sphærocephalus annuus, Cam.
Carduus globosus, Ger.

Fructu est pilæ modo rotundo, flore candido vel cæruleo, vel staminibus in medio cæruleis.
Κροκοδιλίου Dioscoridi lib. 3. c. 12. Chamaleontis nigri figuram habet nascitur in sylvis, radice longa, levi, aliquantulum lata, odore ut nasturtii acris.
Idem Plinio l. 27. c. 8. qui radicem scribit longam, æqualiter crassam, odoris asperi.

Χαλκίου (Ærariam Gaza vertit) apud Theophrastum & Plinium esse volunt, cum tamen ejus historia apud neutrum exet: Sic Theophr. 6. histor. 3. inter natura spinosas Chalceos, quæ tamen non aculeatis foliis constat: Et Plinius lib. 21. c. 6. item acarna, leucacanthos, chalceos & c. in foliis non habent aculeos.

Τριτάτης (quam cum reliquis aculeatis plantis e-

numerat Theophrastus 6. hist. 3.) inquit, à quibusdam vocata æstate floret: Et Plinius lib. 21. c. 16. quædam æstate florent ut Tetralix. Sed non est confundenda cum Erica, quam Athenienses Tetralicem vocant, eodem l. 11. c. 16. auctore.

Ακαρδονδου sive Spina alba, folia fert Chamaleontis albi, sed angustiora & candidiora, aliquantulum hirsuta & aculeata: caulis bicubitalis candidicans & c. in cæcumine capitulum spinosum, echini marini æmulum, at minus & oblongum: flores purpurei, in quibus semen seu Cnici, sed rotundius. Dioscorides l. 3. c. 14. & Plinius l. 25. c. 12. cui Spina alba dicitur.

Ακαρδονδου, Spina Arabica, natura spinæ albæ similis esse creditur, Diosc. l. 3. c. 15. & Plinius l. 25. c. 12. Spina Arabica vires recenset.

Ρυθρου: Theophrastus 6. hist. 3. hæc solùm habet alia superne cacumine tantum ramos spargit, quemadmodum Ruthrum. Sunt tamen qui velint mendosè pro ἑρυγγίου apud Theophrastum legi, quod ex Pliniana l. 21. c. 16. loci illius Theophrasti interpretatione colligitur, cum ibi non Ruthrum sed Eryngium legatur.

Hæc lubuit aspergere cum huic & sequentibus, hæc nomina à quibusdam tribuantur: at verborum brevitatis obstat quo minus certi quid statui possit.

II. Carduus Sphærocephalus cæruleus minor.
an Ritrum sive Rutrum Theoph. Ang.
Ritro floribus cæruleis, Ad. Lob. *Schnurps ritro*
Carduus sphærocephalus 3. Dod. Lugd. 8. 1375
Crocodilium Montpensienfium Dalech. Lugd.
Ruthrum Theophrasti, Eid.
Spina alba putata flore cæruleo, Cam. ep.

III. *Carduus sphærocephalus capitulo longis spinis armato.*

Spina alba, Ang. Ad. Lob.

Carduus sphærocephalus acutus, Dod. Lugd.
an *Sphærocephalus maximus, Cam.*

Hujus major & minor species sive 2. & 3. *Dod. & Lugd.*

IV. *Carduus sphærocephalus minimus acutissimis foliis.*

Carduus Sphærocephalus 4. Dod. Lugd.

V. *Carduus capite rotundo tomentosus.*

V. *Carduus cristatus, L. Sp. 1153.*

CARDUUS TOMENTOSUS CAPITULO LATIORE.

I. *Carduus tomentosus capitulo majore.*

an *Spina Arabica, Ang. Schenck. Arabica.*

Carduus tomentosus, Ad. Lob. ico.

Spina Arabica Dioscoridis & Plinii, Matt. emend. & Cæf.

II. *Carduus tomentosus capitulo minore.*

Spina alba, Matth. Cast. altera, Matth. Lugd.

Carduus sphærocephalus quintus, Dod.

Carduus eriocephalus, Dodon. Clus. pan. & hist. Cam. Lugd. delc.

Carduus tomentosus & corona fratrum, Lob.

Acanthium montanum Dalech. Lugd.

Jacea lutea, Clusii, Lugd. ico.

Onopordon, Lugd.

Spina alba, Cæf. alp.

Flora est purpureo, interdum albo.

Onopordon Plinius l. 27. c. 12. si comederint asini, crepitus reddere dicunt: de hoc idem testatur Dalechampi.

Spina alba altera, Cæf.

Hujus folia aliquando maculis albis notantur.

III. *Carduus tomentosus capitulis minimis aculeatis.*

Carduus aræophyllos Dalechampi, Lugd.

IV. *Carduus tomentosus capitulis echinatis.*
Leucacantho Montpelienfium Dalechamp. Lugdun.

ACANTHION.

A *Kardion Dioscoridi l. 3. c. 13. folia gerit spina alba similia, in summo vero eminentias aculeatas araneosa lanugine obductas, & qua collecta text. aq. vestes bombycinis similes fieri ajunt. Plinius l. 25. c. 12. Spina alba similis est spina illa, quam Greci Acanthion vocant, minoribus multo foliis, aculeatis per extremitates, & araneosa lanugine obductis, qua collecta etiam vestes bombycinis similes fiunt in Oriente.*

Carduus tomentosus latifolius.

I. *Spina alba tomentosa lacifolia sylvestris.*

Spina alba 3. Trag. = Onopordon acuminatum, L.

Spina alba syl. Fuch. Lon.

Acanthium, Matth. Dod. ut: Ad. Lob. Cast. Cam.

Lugd. qui Matth. & Fuch. figuram exhibet.

Onopordon Athenæi, Ang. Gef. hor.

Onogyros Nicandri, Eidem.

Acanthium vulgare, Tabern. flore albo & flore purpureo.

Acanthium album, Ger.

Silybum sive Leucacantha Loniceri, Lugd. ico.

Carduus sylvestris, Cæf. alp.

Floribus communiter purpureis, aliquando albis: hinc duæ figuræ apud Tabernæmont. & Gerardum.

Hæc duplex: altera foliis latioribus densa lanugine: altera angustioribus, tenuiore lanugine obfita, & in hac capitula majora & innocenteribus spinis horrentia: hinc apud Dodonæum figuræ duæ, altera Lobelii, altera Fuchii.

II. *Spina tomentosa altera spinosior.*

Acanos forte Bellonii. = Onopordon illyricum, L.

Onopordon, Dod. Cam. Taber. cui 1. & 2.

Acanthium Illyricum, Ad. Lob.

Onopyxus 3. Dalechampi, Lugd.

Carduus viarum, & Card. viarum fl. albo, Ger.

Acanthium syl. flore albo, Eyst.

Floris color ut prior variat: hinc duæ figuræ apud Tabernæmontanum & Gerardum.

III. *Acanthium peregrinum, Tab. quidam Solstitialis lutea peregrina, Ger.*

ACANTHA sive BRANCA URSINA.

A *Kardus si ep. m. g. s. (quasi serpens spina) Dioscoridi l. 3. c. 19. folia habet lactuceis latiora & longiora, erucæ divisa, nigricantia, pinguis ac levia: caulem levem, bimum cubitorum, digitali crasso, undine, prope verticem ex intervallis foliolis quibusdam ceu alveoli circumdatum oblongis hyacinthinis, & quibus flos prodit albus: f. n. c.*

semen oblongum ac luteum: caput verò thyrsi speciei: radices subjacent viscosæ, muscosa, ruffa ac longa. Plinio l. 22. c. 22. Acanthos est topiaria & urbana herba, elato longog, folio crepidines marginum adsurgentiumq, pulvinorum toros reflens. An hac sit Acantha apud Theophrastū & hist. n. inter borbas, quæ Gazæ Spinā vertit, de qua inquit: pari modo & spina que Ceanothos (*κωνία*) appellatur, ut Cyperus germinat: verum hujus radix non harundinosæ neq, geniculata est: & utriusque pro Acantho exhibetur sit Dioscoridis Acanthus aliqui dubitat, quæ de re suo loco.

Genera duosunt, est sativa & sylvestris: de hac Dioscorides l. 3. c. 20. est & sylvestris Acantha, carduo similis, aculeata brevior sativa: & Plinius l. c. duo genera ejus sunt, aculeatum & crispum, quod brevius: alterum læve, quod aliqui Paderota vocant, alii Melanphyllum.

I. Acanthus sativus vel mollis Vergilii.

Acanthus, Matth. Cord. in Diosc. Lac. Lon. Cast.

Cæsilevis, Eyst. *2. mollis. l. 891*

Acanthus verus, Trag. (cui & Branca urfina Italica vera) Fuch. Cam. (Tab. Ger.

Acanthus sativus, Dod. ut: Ges. hor. Ad. Lob. Lug.

Branca urfina Italorum, Guil. epist.

Ex plantæ succo glutinoso & quasi mucoso quidam gummi Fragacanthæ æmulum faciunt.

II. Acanthus aculeatus. *2. spinosus. l. 891*

Acanthus sylvestris, Dodon. spinosus, Eyst.

Acælius syl. Scolymo similis aculeat' Diosc. Lob.

Chamaeleonta Monspeliensium, Lob. ico.

Branca urfina aculeata, Lugd.

SCOLYMUS sive CINARA.

Σ *Κάρυξ* Dioscoridi l. 3. c. 16. folia habet Chamaeleonis & Leucacanthæ, at nigriora & crassiora: caulem edit longum foliis obtusum, in quo capitulum est spinosum: radix crassa nigra. Plinio lib. 19. c. 8. Carduus dicitur, ubi & maximi quasus esse restatur, & serendi modum describit. *Αγρον*, Tralitano: *Κωνία*, Galeno de alimentis: Cinara (a cinere quo stercoreari amat) Columella & Palladio.

Genera: sativus est qui inquit est spinosus & non spinosus: est & sylvestris, qui videtur esse apud Theoph. 6. hist. 4. *Κάρυξ* & nuncupatur. Cactus, inquit: statim à radice caules repentes in terram mittit, folio lato atq, spinoso: caules hos Cactus appellant, desquamati ciboidones sunt fructus in quo semen spinata specie est, &c. Et Plinio l. 21. c. 16. Cactus in Sicilia tantum crescit, sue proprietatis & ipsa, cuius in terra serpunt caules à radice emissi, lato folio & spinoso: caules vocant cactus, &c.

I. Cinara hortensis foliis non aculeatis.

Cardui alterum genus, Trag. *C. carduus*

Cardui non aculeatus, Matth. *l. 157*

Cinara, Dod. gal. Lacun. Eyst.

Scolymus non aculeatus, Ang. Tab.

Carduus hortensis, Ges. hor.

Carduus aut Scolymus non aculeatus, Lon.

Cinara non aculeata, Matthioli & Dodonæi, Lugd.

Carduus sativus, Ges.

Cinara seu Artischochi vulgarior, Eyst.

Carduus hortensis non spinosus, Cast.

II. Cinara hortensis aculeata.

Scolym' Trag. Fuch. Cord. ut: Ges. hor. Ad. Lob.

Carduus hortensis foliis spinosis, Ges. hor. Cast.

Cynara aliud genus, Dod. gal.

Carduus, Lac. Tur. sive Scolymus, Lonie.

Carduus altitilis, Lugd.

Scolymus Dioscoridis, Clus. hist.

Utramque qui eandem fecerit non repugnabimus: quia foliis est aliquando aculeatis, aliquando mutibus: Sic caput nonnunquam in gracilem cernemetam erigitur: nonnunquam in compressiorem & rotundiorum globum extuberat, laminis inter-

dum sponte sese recludentibus, interdum arctius compactis: capitum squamæ nunc virides, nunc pallentes, nunc subrubentes in aculeum desinêtes, nunc brevè nunc robustū, nunc infirmum, eumq; in aliis sursum erectum in aliis deorsum inclinatum, nunc prope nullum. Est quædam capite maximo, quæ dicitur & pingitur sub

III. Cinara maxima Anglica, Lob. ico. Ger.

Scolymo majore, Taber.

Scolymus seu Cinara maxima, Eyst.

Additur in horto Eystettenfi

Cinara major Boloniensis quod è Polonia allatum, foliis est minus aculeatis. Item

Cinara Genuensium, à quamis circa latera in quilibet & aculeo infirmo.

IV. Cinara spinosa cuius pediculi esitantur,

Carduus aculeatus, Matth:

Cinara spinosissima, Scolymus Dioscoridis &

Cactus Theophrasti, Ang.

Cactus Matthioli, Lugd. *14 = Cynara Cochlearius. l. 1. Mill. dict.*

Cardones, Cæs. salp.

Scolymus aculeatus, Taber.

Carduus hortensis, quem Cardum vulgo, Cam.

Folio-

Foliorum pediculi terra obruti candidi, à cute emundati, hyeme crudi cum sale & pipere in cibos veniunt: & licet capitulis sint spinosissimis, longissimis aculeis armatis & vix vesicis, colitur tamen ut stolones teneri gula arrideant.

V. Cinarà sylvestris latifolia.

Scolymus sylvestris, Ad. Lob.

V. Cynara scolymus, nunc dicit.

CARDUI ALIQUOT EXOTICI.

I. Melocactus Indiæ occidentalis.

Echinomelocactus, Ad. Lob. ico. Clus. ex. lib. 4. cap. 24. *Cactus melocactus, l. 666*

Melocarduus echinatus Penz, Lugd. Tab. Ger.

Melocactus, Eysl.

Ex melone, pepone & carduo coaluisse videtur.

II. Carduus Guyavenfis.

Spina ex Guyava ex cardui capite detracta, Clus. exot. l. 2. c. 6.

III. Carduus spinosissimus brachiatus ex Hispaniola.

Pithaja, Card. de variet. Ges. hort.

Carduus pithaya Oviedi, Lugd.

Hujus fructus esitatus, & urinas sanguini similes non secus quam Ficus Indiæ fructus causat.

IV. Carduus Insulæ Madagascar.

Cardui cujusdam elegantissimi caput sub fructu 15. Clus. exot. l. 2. c. 15.

V. Carduus Brasilianus foliis Aloës.

Nanas Theveti, Lugd. Clus. Garz. & par. 3. Amer. epist. de Brasil.

Scolymus Dioscoridis, Lugd.

VI. Cinarà syl. Cretica.

Agriocinaria. Belli ep. 2. ad Clus.

Agriocinaria Cretica, Penz Ital.

an Cynara syl. Bœtica, Clus. cur. post.

Echini licet spinosissimi antequam aperiantur & crudi & elixi esitantur.

Strobilus five nux pinea, Monardi.

Ananas Acoftæ, Lugd. ap. Cast. & par. 4. Ind. or. c. 5. fig. 14.

Ananas, Ananasa: Brasiliensis, Nana: in Hispaniola, Jajama: Hispanis, Pinas, cujus duo genera, mas & femina, par. 6. Ind. or. c. 38.

Pineæ nuces in America, Joseph. Acoftæ lib. 4. cap. 19.

Pineæ in arbutusculis, Benzoni lib. 1. c. 28. vel par. 4. Ind. Occid.

Ananas optimus Americæ fructus, qui Panacous Brasiliensis, Lerio cap. 12.

Aizoii majoris ortu per similes exotica plâta, Lob. icon.

Aberas nomine fructus Francofurti venalis fuit.

Species hujus tres secundum Oviedum: prior Jajama: altera Bonjama: tertia Jajagua dicitur.

VI. Carduus Brasilianus sylvestris.

Ananas sylvestris, Acoftæ, Lugd. Cast.

VII. Carduo Ananæ similis.

Hojriri, Theveto.

SCOLYMUS THEOPHRASTI.

Σκόλυμος Theophrasto 6. histor. 4. (Carduus à Gaza vertitur) five Limonia inter Acanacea, foliis confert aculeatis: pulchre diu flores, &c. radix lacteum succum emittit: floris quoque proventus peculiaris videtur: etenim circa solstitium incipit: carnosam ciboque idoneam partem crassecentem sortitur: ortus autem ejus non spinosus, sed oblongus fieri assolet, &c. Plinio lib. 21. cap. 16. Scolymus floret sero & diu, Carduorum generis, ab eis distat, quod radix ejus rescendo est, decoctâ: mirum, quod sine intervallo tota æstate aliud floret in eo genere, aliud concepit.

Scolymus chrysanthemus.

Eryngium Vegetii, Ang. Cam.

Atcolimbros, Bellonio.

Scolymus Theophrasti, Clus. hisp. Ad. (& Eryngium luteum Monip.) Lob. Cæf. Lugd. Tabern.

Camer. = Scolymus hispanicus, l. nunc dicit.

Carduus chrysanthemus, Dod. Ger.

Atrætylis marina, Lugd.

Variat ratione loci: qui circa Monspelium provenit magis luxuriat, ramis latius sparsis & lon-

gioribus: cujus folia lacteis maculis notata sunt: floribus est paucioribus, quam in ea planta quam Hispania profert: hinc duæ icones à Dodonæo & Clusio in iua historia proponuntur: illa quidem nomine

Scolymi Theophrasti Narbonensis, Clus.

Cardui chrysanthemus alterius figura, Dod. hæc

Scolymi Theophrasti Hispanici Clus.

Cardui chrysanthemus, Dod.

CARDUUS SPINOSISSIMUS.

O *ἰσχυρὸς* à Theophrasto 6. hist. 3. & à Plinio l. 21. c. 16. inter spinosus sit pes numerus ut (natura, inquit Theophrasti, spinosus est) Buxum asininum Gaza vertit, quod sit carduus asinis in cibo gravisissimus.

I. Carduus spinosissimus latifolius sphærocephalus vulgaris. *1 = Carduus nutans, Mill. det.*

Scolymus, Dod. gal.

Carduus alpinus, Gef. col.

Carduus sylvestris primus, Dod.

Onopyxus Dodonæi, Lugd.

II. Carduus spinosissimus sphærocephalus rigidis aculeis armatus.

Hujus semen Cardui Arabici nomine missum fuit: exerevit caule crispo cubitum superante, foliis latis, longitudine palmum excedentibus per caulem rarioribus: capite est rotundo supernè æquali, spinis oblongis atrociter pungētibus armato: flore albo odorato: in cujus lanuginoso capitulo semen continetur striatum & transversim canaliculatum, caucalidis Hispanicæ ferè modo sed rudius & crassius, Hortis facile affuecit.

III. Carduus spinosissimus angustifolius vulgaris. Agriacantha, Ruellio.

Carduus syl. tertius, Dod. ut:

Aculeosa Gaza, Ad.

Carduus spinosissimus vulgaris, Lob.

Polyacanthos Theophrasti, Lugd. Tab.

Onopordon, Gerar.

IV. Carduus spinosissimus capitulis parum aculeatis.

Onopyxos alter, Lugd.

V. Carduus spinosissimus segetibus frequens.

Carduus avenarius, Lonie.

Drypis, Lugdun.

Capitulis est ut in Scolymo echinatis, flore alias purpureo, alias candicante, alias puniceo.

VI. Carduus lanceatus latifolius.

Carduus lanceolatus, Tab. Ger. *VI = Carduus lanceolatus, Mill. det.*

VII. Carduus lanceatus angustifolius: qui pro 4. in Prodomo describitur.

VIII. Carduus vertice corticofo.

Carduus chondrilloides Dalechamp, Lugd.

DIPSACUS sive CARDUUS FULLONUM.

Δ *ἰσχυρὸς* id est sitibundus, nomen à contrario invenit: quoniam ut Dioscorides l. 3. c. 13. monet, alarum sine concavitate in vel imbrem recipiat, quo velut ad sitis injurias abigendas abutitur. Latine, Labrum Veneris, à foliorum carinato habitu, que se ambage anfractuosa sinuantia pelvis speciem constituunt, & intra se humorem continent. Caulem habet, inquit Dioscorides, altum, spinis horridum, & folia caulem amplectentia lactuca foliorum amula, bina in singulis geniculis aculeata, & c. in cacumine caulis, singulis furculis, singula capita insunt echino similia oblonga aculeata, que divisa in medulla vermiculos ostendunt, & c. Plinius l. 26. c. ult. Labri Veneris meminit, at non descripsit: quare dubium an Dipsacum intellexerit. At l. 27. c. 11. Galedragon Xenocratis vocasse videtur, sic describens: leucacantha similis, palustris & spinosa, caule serulaceo, alto, cui summo caput inhaeret simile ovari: in hoc crescente atate vermiculos nasci tradunt, & c.

Genera: duplex est, *Saxivus* & *sylvestris*: hic major & minor.

I. Dipsacus fativus.

Carduus fullonum fativus, Trag.

Labrum Veneris, Math. Cord. in Diosc. flore candido, Cæf. *2. st. 110*

Dipsacus hortensis albus, Fuch.

Galedragon Xenocratis, Anguil.

Dipsacus fativus, Dod. ut: Cord. histor. Gef. hort. Gerar.

Dipsacus fativus fullonum, Ad.

Carduus fullonum, Lobel. & an Spina Selenitis Theophrasti, Guilan.

Dipsacus sive Labrum Veneris, Lugd.

II. Dipsacus folio laciniato.

Dipsacus secundus, Tab. syl. Ger.

III. Dipsacus syl. aut Virga pastoris major.

Carduus fullonum, Brunf. *Dipsacus fullonum 2. st. 110*

Carduus fullonius erraticus, Trag.

Labrum Veneris alterum, Math.

Dipsacus, Lac. Lon. Tab. purpureus, Fuch.

Dipsacus syl. Dod. ut: Tur. Cord. hist. Gef. hort.

Thal.

Labrum Veneris, Cord. in Diosc. Ad. Lob. syl.

Cast.

Labrum Veneris flore purpureo, Cæf.

Dipsacus fativus alter, & Dipsacus syl. major, Lug.

IV. Dipsacus syl. capitulo minore, vel Virga

pastoris minor.

Cardui fullonii tertium genus, Trag.

Virga pastoris, Math. Ad. Lob.

Dipfacus 3. & Galeadragon Plinii, Dod. utr

Dipfacus minor, Gei. hor. Thal. syl. minor, Lugd.

Virga pastoris & Dipfacus fatuus, Cam.

Molybdena Plinii, vulgo Dipfacus secundus capite rotundo, Dalech. in Plin.

ERYNGIUM sive IRINGUS OFFICINAR.

Eρύγγιον & ἰρύγγιον: Græci Philosophi Eryngium, quasi ἐρύγγιον id est ructum, dictum putant, quod capra que moris surculum Eryngii præciderint, vel deglutiverint, cunctum gregem pone sequentem quasi stupore attonitum sustinet, donec Eryngium ructu rejecerint, Eryngio Dioscoridi l. 3. c. 24. folia lata sunt & extremo ambitu aspera, & ubi augetur circa complures caulium eminentias in spinas aculeantur, in quorum summitatibus globosa sunt capitula spinarum acutissimarum durarumq; ambitu stellatim circumvallata: in radice oblonga &c. Plinio l. 22. c. 7. Eryngis & Eryngion, dura, fruticosa, spinosis foliis, caule geniculari orbitali & majore aliquando, alia albicans, alia nigra, radice odorata: & cap. seq. ex his candidam nostri centum capita vocant. Sunt qui velint apud Theophrastum 6. hist. 3. ἐρύγγιον & meudoso pro ἰρύγγιον exaratum esse, quod ex Plinio colligitur.

Genera: Dioscorides inuis quidem meminit: sed capitulorum colorem alias viridem, nunc pallidum, alias album, interdum cæruleum inveniri scribit: & Plinio sativum est: est & sponte nascens in asperis: & in litoreis maris anterior nigriorq; folio apii.

I. Eryngium maritimum: & Gei. hor.

Eryngium marinum, Math. Dod. ut: Ang. Tur.

Ad. Lob. (cui & Acanos Plinii) Cast. Lugd. Cæs.

(cui & Crocodilium Dioscoridis & Plinii) Cam.

Clus. hist. Eyst. *E. maritimum*, l. 4. p. 337.

Glyzyrrhiza spinosa, Lacun.

Eryngium rotundo folio, Colum.

II. Eryngium vulgare: & Cam.

Eryngium primum, Trag. Lon.

Eryngium montanum five campestre, Matthioli

Cast. Lugd. *E. campestre*, l. 4. p. 337.

Eryngium, Fuch. Ang. Lac. Cord. in Diosc. Cæs.

Tab. vulgare, Dod. gal.

Eryngium mediterraneum, Tur. Gei. hor. Ger.

Eryngium campestre, Dod. Cast. vulgare, Clus.

histor.

Eryngium campestre mediterraneum, Ad. Lob.

III. Eryngium montanum amethistinum.

Eryngium caule & flore cæruleo, Ang.

Eryngium aliud in montibus, Cæs. *E. amethistinum*, l. 4. p. 337.

Eryngium totum cæruleum, Cam. hor. Eyst.

Eryngium montanum cæruleum, Ad. Col.

Interdum tota planta est coloris saturate cærulei, aliquando solum pars superior: cujus etiam

pumila species, Camerario monente.

IV. Eryngium montanum pumilum.

Eryngium pumilum, Clus. hisp. & hist. Dod. Eug.

Tab. Ger.

V. Eryngium montanum minimum, capitulo magno. *Cardianthus Carduncellus*, l. 4. p. 1164.

Carduncellus montis Lupi, Ad. Lob. ico.

Carduncellus Penæ, five Cardui minimi species,

Lugd.

VI. Eryngium alpinum cæruleum, capitulis dipfaci. *E. alpinum*, l. 4. p. 337.

Eryngium alpinum, Gei. hor. cæruleum, Eid. col.

Eryngium magnis latisque capitulis, Gei. hor. ap.

Eryngium alpinum cæruleum, Ad. Lob. ico. Tab.

Eryngium montanum tenuifolium ambitu profunde sinuatum, Lob.

Eryngium planum Matthioli, Dod. ico.

Eryngium aliud montanum Dalechampii, Lugd.

Spina alba Dalechampii, Eid.

Herba peregrina foliis acanthi, Cæs.

Eryngium capite dipfaci, nobile dictum Gesnero, Cam.

Eryngium spurium primum, Ger. ico.

VII. Eryngium latifolium planum.

Eryngium planum, Matth. Cast. Lugd.

Eryngium spurium primum, Dod.

Eryngium pannonicum latifolium, Eystert. Clus.

pan. latifolium 1. Eid. hist. *E. planum*, l. 4. p. 336.

Eryngium cæruleum, Ger. 1. & 2. Tab.

Flore est cæruleo: est & albo: caulis in illo purpurascens, in hoc ex viridi pallefcens: à priore differt potissimum capitulis, quæ in illo oblonga lata: in hoc rotunda sunt.

IX. Eryngium planum minus. (hist.) Eryngium pusillum planum Mutoni, Lob. Eug. Clus.

IX. Eryngium arvense foliis terræ similibus.

Crythamus agrestis, Trag.

Crithinum 4. Matth. Cast. Tab. Cam. an *serotinum*Tralliano 1. x = *Sium* *Trallianum*, l. 4. p. 1164.

Eryngium 4. Dod.

Eryngium mont. recentiorum, Ad. Lob. Lugd. Ger.

Ammi quorundam Dalechampii, Lugd.

IX. = *E. pusillum*, l. 4. p. 337. CAR-

CARDUUS STELLATUS.

I. *Carduus stellatus latifolius acaulos.*
Carduus stellatus, five findens oculos, Cast. quid?

II. *Carduus stellatus latifolius cauleticens.*
Carduus stellatus Dalech. Lugd.

III. *Carduus stellatus foliis papaveris erratici.*

Eryngium Brun. alterum, Trag. Lon.

Calcitreppola. Matth. cap. de Eryngio: & Casalpino, quatuor caccotribulus, id est, infestus tribulus: qui Scæbe Theophrasti putat.

Carduus stellatus, Dod. ut: Ad. (five *Calcitrapa*) Lob. Cam. Ger.

Carduus stellatorius five *stellario*, Gef. hor.

Polyacantha, Cord. hist.

Myacanthos Theophrasti Dalech. campo, Lugd.

Spinastella, & *Spinasteila alba*, Tab.

Hippophastum vel *Hippophæus* Dioscoridis, Colum.

Carduus muricatus, Clus. hist.

Variat florum colore, communiter subrubeus, aliquando albus: hinc duæ figuræ apud Taber. & Ger.

IV. *Carduus stellatus luteus foliis cyani.*

Spina citrina vel *lutea*, Gef. hor.

Spina solstitialis, Eid. Dod. Ad. Lob. ico. Cam.

Leucaantha quorundam, Lugd.

Calcatreppola altera, Casf.

Carduus solstitialis, Cam.

Spina solstitialis minor Apula, five *Carduus stellatus minor*, Col.

V. *Carduus caule stellato* Peruanus.

Carduus, Monardi.

Arundinacea pinnata & *spinosa exotica planta*, Ad. Lob. ico.

Palmacea seu *arundinacea pinnata spinosa* t. Lugd. etc. at ipsa figura sub titulo *Nerei facie* t. habetur.

Calamus Peruanus asteroides, Tab.

Calamus Peruanus spinosus, Ger.

Calamus Peruanus Dioscoridi lib. 3. cap. 22. radice est cyperi amara & calida: idem Plinius lib. 22. cap. 16. Apud Theophrastum 6. histor. 4. (spina candida Gazæ) spinosa est, sed non aculeatis foliis constat. Alii autem hanc spinam regiam Theophrasti volunt, de qua t. caus. 10. Spina regia aculeis constat, & radix in caput excrescit, ceu nepa. Utriusque descriptio brevior, quam ut quid statui possit.

EUPHORBIIUM & ANTEUPHORBIIUM.

E Tophorio auctore Dioscoride lib. 3. cap. 96. Juba in Libya regnante primo inventum est: & ut Plinius lib. 25. cap. 7. Invenit rex Juba quam appellavit Euphorbiam, medici sui nomine & fratris Musæ, a quo Divus Augustus conservatus fuit. Dioscoridi Libya arbor est ferule speciem habens, qua in Atlante Mauritanie monte nascitur, acerrimo liquore referta, quem propter eximiam ferocem non citra metum incolæ colligunt: ventres et illos lotos arbori circumligant & è longinquo caudicem contus vulnerant, nuda statim copiosus liquor effluit. Plinius scribit foliis acanthini spectari, & colligendi & adulterandi modum ex Dioscoride subjungit, qui herbam Euphorbiam succum vero Euphorbium vocavit. Leo Africanus inter Africa plantas describit: herba, inquit, est ex toto aculeata, qua caput cardui syl. emulatur: inter ejus ramos ab radiis exeunt fructus cubitales & ampliores, crassitudine citruli, virides, granulosis quibusdam tuberculis distincti ut Citrulus, veluti caudices viginti & triginta a eodem cespite. Rustici hos gladius pungunt cum ad maturitatem pervenerint: effluit autem humor lacti similis, qui paulo mox densatur & tandem siccat utribus collectus. Vide infra lib. 12. sect. 6.

Plantam ipsam primus Dodonæus expressit, que Bruxellis Anno 1570. est nata: quam ex Anglia unâ cum Antephorbio, à Labelio accepimus.

I. *Euphorbium à Dodon.* Lobel. Lugd. Lon. Tabernæm. Gerar. pingitur: de ipsius iucco plures egere, ut Matthiol. Cord. Lac. Casalp. Lugd. & alii. *Euphorbia*, Cord. hist.

II. *Antephorbium*, Dodon. Lob. Lugdun.

Calceola antephorbium

Cast. Tabern. Ger.

Sic dictum à contrariis Euphorbio facultatibus, hoc enim ad vertus Euphorbii acrimoniam, indigenis remedio esse fertur. Dodonæus hanc herbam ad Telephium referri posse cenet.

TRAGACANTHA.

Tραγάκανθα. quam Gaza Hircispinam vertit, & de herba & de ejus lacryma dicitur. Dioscoridi l. 3. c. 23. radice est lata & lignosa ac supra terram eminente: à qua surculi humiles robusti latissimi fusi: & in ipsis foliola numerosa tenuia, inter qua aculei sese proferunt, quos ipsa occultant, candidi, fir mi rectiq;. Theophrasto 9. hist. 1. lacrymam gignit: & 8. hist. 9. & succus sponte confisfit spissaturq; lacryma modo: & 9. hist. 15. large in Arcadia nascitur, nec deterior Cretica existimatur, sed etiam visu pulchrior. Plinius l. 13. c. 21. Creta gignit & Tragacanthæ spinæ albæ radice multum prelatum apud Medos aut in Achaja nascenti. Sed de lacryma vide infra lib. 12. sect. 6.

I. Tragacantha.

Tragacantha, Matth. Ang. Gef. hor. Lac. Lon. Ad.

Lob. Lugd. Cluf. cur. post.

Tragacantha prima Tab.

Tragacantha five Hircispina, Cluf. in corol. ad

Dodon. gal. & Dodon. Ger.

II. Tragacantha humilior luteis floribus.

Tragacanthæ alterum genus, Rauwolf. & Lugdun. ap.

Addit & tertium floribus purpureis & speciosis.

POTERIUM.

Pοτήριον secundum aliquos dictum, quia potrix herba paludosum riguumq; solum amat: & radice quod nervis amica sit. Dioscorides l. 3. c. 17. Poterium Iones Neurada vocant, frutex grandis est, ramulis longis, molli- bus, tori modolentis ac flexilibus tenuibus, tragacanthæ proximus: foliis vero parvis & rotundis: totus autē frutex tenui lanose lanugine obducitur, estq; spinis horridus: flores sunt parvi & candidi: radices binum ternumve cubitorum firmæ ac nervosæ, qua proxime terram recisa lacrymam fundunt gummi similem. Plinio l. 27. c. 12. Poterion aut Phrygionem aut Neurada, qui eodem sere modo descripsit, nisi quod stromem dicat longum herbacei coloris: at lib. 25. cap. 10. flores per nervos tribuit.

I. Tragacanthæ affinis lanuginosa, five Poterium.

Poterium, Matth. Cast. Lug. Tab. Ger.

Tragacantha altera forte Poterium, Cluf. hisp. & hist. Lob. Lugd. Tab. fortè & Bellonio.

Tragacanthæ primum genus, Rauwolf. & Lugdun. ap.

Spina hirci minor, Ger.

II. Poterio affinis foliis Pimpinellæ spinosa.

Chalcios five Eteria, Ang.

Chalceion Anguillara, Lugd. Cluf. hist.

Poterion, Ad. Lob. Lugd. Cæl. Tab. Ger.

Pimpinella spinosa, Cluf. hisp. Cam.

Bellan, Rauwolf. & Lugd. ap.

Stœbe legitima Dioscoridis & celsæ in Graecia, Honor. Bellie p. 2. ad Cluf.

DRYPIS.

Δρυπίς Theophrastus l. 1. hist. 16. semel tantum meminit scribens, Acornam, Drypida, Acamen in genere spinosæ esse loco enim solis spina oritur. Sic dicitur δρυπίς δρυπίς id est στυγία, v. h. v. εὐνοῦ à lancinando, purgendo, vellicando, quod aculeis suis attrahentes & colligere volentes vulneret.

Spina umbella foliis vidua. Drypis minor, Lob. Lug. Tab.

Drypis ab Anguillara descripta, fortè Cenacrus, thus, Col.

ANONIS five RESTA BOVIS.

Aνονίς Dioscoridi. & δρυπίς Theophrasto. Anonis dicta videtur à non juvando quòd nullam utilitatem præbeat, cum aratoribus (hinc Remora aratri dicitur) inimica sit: nisi quis ex adverso nomen impostum censuerit. Anonis quidam deducunt δρυπίς δρυπίς, quasi dicas asini oblectationem: nam ex Grecis quidam affirmant, asinos in ea se volutare, & dorsum sub aculeis ejus herba libenter exterre. Dioscorides lib. 3. cap. 21. Anoniam quam aliqui Ononida vocant ramos habet dodrantales, etiam majores & fruticosos, frequentibus geniculis cæcos, nullis alarum cavu præditos & capitulis rotundis: foliis passillis, tenuibus ceu lenticulæ, ad rura aut lini præteritis solute accidentibus, subhirsutis, odoratis: ramuli spinis acutioribus horrent: radix candida est. Ac Theophrasto 6. hist. 4. Ononis juxta solum aculeata est, altero quoque folio conditur: & c. 5. verum ramis aculegerum esse: folio rura similis, sed per totam apposito caulem, ut voluri coronam ex intervallis totam speciem repræsentet: stromem minus & in siliqua non undique septum est. Plinio lib. 21. cap. 15. Anonis secundum spinam habet folium & cap.

& cap. 16. in ramis spinas habet apposito folio rufa simili, toto caule foliatum in modum coronæ: & l. 27. c. 4. Anonum quidam Ononida malunt vocare, ramofam, similem sœnugræo, nisi fruticosior hirsutiorq; esset, odore jucundo: post Ver spinosa.

I. Anonis spinosa flore purpureo.
 Resta bovis, Trag. Lon. *Spinosa bovis*
 Ægypton Crateva, Ang.
 Anonis five Ononis, Matth. Lac. Tab.
 Anonis, Fuch. Dod. nr. Tur. Cast. spinosa, Eyft.
 Ononis, Cord. in Dioic. (cuti & Acutella.) Gesf.
 hort. Ad. Lob. Lugd. Thal. Cæs.
 Anonis five resta bovis, Ger.

Flore est communiter coloris dilutioris purpureæ, raro albi, quæ

Anonis flore albo, Tab. Ger. rarisimè luteo.

II. Anonis spinosa lutea major.

Ononis montana lutea, Gesf. hor.

III. Anonis spinosa lutea minor.

Ononis lutea syl. minima, Col. *Ononis minor*
l. 1029

IV. Anonis spinis carens purpurea.

Ononis perpetua l. vis, Gesf. hor.

Anonis non spinosa, Clusf. pan. Eyft. purpuracea,
 Tab. Ger. *Ononis montana l. 1046*

Anonis five Ononis sine spinis, Cam.

Anonis mitior prima, Clusf. hist.

Hæc & candidis floribus reperitur, quæ
 Ononis candidis floribus, Ad.

V. Anonis viscosa spinis carens lutea major,
 Natrx Plinii herbariorum, Ad. Lob.

Anonis mitis flore luteo, Clusf. pan.

Ononis lutea montana, Cam. ep. *Ononis montana l. 1008*

Anonis flore luteo, Eid. hor.

Anonis non spinosa lutea, Cast. Tab. Ger.

Ononis mitis luteo flore, Eyft.

VI. Anonis non spinosa flore luteo variegato. *Ononis pinguis l. 1089*

Ononis lutea non spinosa: aliis Melilotus major,
 vel syl. pinguis, Lugd.

Ononis fl. luteo variegato, mitis, Eyft.

A priori differt floris colore, qui luteus, sed pallidior est & lineis subrubris variegatus.

VII. Anonis viscosa spinis carens lutea minor, vel Anonis viscosa minor flore pendulo: in Prodomo describitur.

IX. Anonis non spinosa capreolis donata.
 Ononis Senensis, Spigelio. Sed quid?

LIBER VNDECIMVS.

SECTIO PRIMA.

CYTISUS; ANAGYRIS; LABURNUM; ACACIA;
 ASPALATHUS; SANTALUM; ARBOR BRASILIA; AGALLOCHUM;
 siue Xyloaloes; Genista-Spartium; Genista spinosa siue Scorpius;
 Genista non spinosa; Chamegenista; Spartium; Co-
 lutea; Senna & Jovis barba.

CYTISUS.

FRUTICES & Arborea proposituri, à Cytho ordiri lubet, qui vno & Græcis dicitur, Latinis Cytisus, à Cytho insula in qua, Plinio l. 3. c. 24. auctore, inventus est, unde in omnes Cycladas, mox in urbes Græciæ magno casu proventu, translatus. Est autem Dioscoridi l. 4. c. 113. Cytisus frutex tortuosus albus, uti Rhamnus, ramos spargens cubitales, etiam majores, in quibus folia similia Fœnugraci aut Loti trifolia, sed minora & dorsum prominentiorem habentia. Theophrasto l. hist. 9. & s. cap. 6. Cytisus medullam duram, spissam & nigram habet: & l. hist. 5. fruticosa est veluti Hæbenis. Plinio l. c. Cytisus frutex est eandem aspectu, breuiterq; si quis exprimere similitudinem velit, angustioris trifolii frutex, Colamelle l. 9. c. 4. Sarrivum est & sua sponte.

Cytisus mecanis vel hirsutus.

L. Cytisus mecanus, filiquis saleatis.

Cytisus Marantha, Matth. Lob. Lugd.

Cytisus ut exillimatur, Dodon.

Medicago sativa l. 1096

Cytisus secundus, Clus. hisp. & hist.
 Cytisus 2. Hispanicus, Lob. Lugd.
 Pseudocytisus alter, Dod. Ger.
 Cytisus decimus: Hispanicus 2. Tab. icon. alias
 octavus.

Hic circa Monspelium foliis est viridibus, in

Hispania prorsus incanis.

V. Cytisus foliolis glabris siliquis Ornitho-
 podii hirsutis, in Prodromo descriptus.

VI. Cytisus in Thraciæ & Macedonia prætis,
 quam neq; Gallia neq; Italia alat: his solum verbis
 meminit Bellonius l. 1. obs. c. 56. 60. 63. Sed quid?

ANAGYRIS & LABURNUM.

A NAGYRIS sive ἀναγύριον alis ἀκονοῖ Dioscoridi l. 3. c. 167. fructus est arboris instar, foliis & virgibus Viticæ
 affinis, perquam gravis odoris: flore brassica simili: semen in longis corniculis renum figura, versicolore ac
 folido, quod una maturescendo durefcit: Et Plinio l. 27. c. 4. Anagyros, quam aliqui Acopon vocant. fructuosa est gra-
 vis odoris: flore oleris: semen in corniculis non brevibus gignit, simile renibus, quod durefcit per menses.

LABURNUM Plinio l. 1. c. 18. alpina arbor est, nec vulgo nota, dura ac candida materie, cujus flos cubitali
 longitudine: apes non attingunt.

I. Anagyris foetida. L. 2. 554
 Anagyris, Dod. utr. Ang. Cord. in Diosc. & hist.
 Tur. Lon. Ad. Casl. Lugd. qui & Colyteam The-
 ophratt. suspicatur.

Anagyris prope Arelatum, Gesl. hor. Lugd. Clus.
 histor.

Anagyris folio foetido, Gesl. hor. foetida, Ger.

Anagyris foetida arborefcens, Lob.

Anagyris vera, Clus. hisp. Lugd.

Anagyris prima, Cam. Tab.

Semina superficie glabra quidem sunt, sed colo-
 re inter se diversa; quædam enim purpureo, quæ-
 dam livente, quædam in cinereo pallido.

II. Anagyris foetida altera, rotundo folio.

Anagyris Cretica, à Clusii diversa, Hon. Belli ep.
 2. ad Clus.

Anagyris, Anagyros vulgo in Creta circa Idam
 montem, Bellon. obs.

III. Anagyris non foetida major, vel Alpina.

Anagyris prima & major, Matth. Cast.

Egano, forte Ebeni 2. species, Theoph. Ang;

111 = Syriacus Laburnum, L.
 miel. diet.

A C A C I A.

A CACIA, ἀκασία Dioscoridi & Græcis, ab ἀκάζω. id est, acuo, unde Acacia quasi acuta: quam Theophras-
 tus l. 4. hist. 3. ἄκασαν, id est, Spinam, sive ἄκασαν ἀρβύλια spinam Aegyptiam 9. hist. 1. esse voluit: & Dio-
 scoridi l. 1. c. 133. spina est arborefcens fructuosa in rectum non asurgens, florem habens album, fructum vero instar Lu-
 pini siliquis inclusum: ex hac succus exprimitur & Gummi ex ea spina manat: de hoc succo Plinius l. 24. c. 12. Est, in-
 quit, & Acacia spina succus: fit in Aegypto, alba nigraq; arbore &c. Et Theophr. Spina ex eo nomen accepit, quod
 tota arbor aculeis horret excepto caudice: nam & super germina, solidiq; aculeos gerit, magnitudine excellit, mate-
 ries quippe diodendorum cubitorum, scilicet idonea caditur: ejus duo genera, quædam candida imbecillis facilisq; putre-
 scens: quædam nigra, quæ robustior & incorrupta &c. fructus in siliqua modo leguminum, flos pulcher aspectu ut
 coronas ex eo facerent &c. Eadem serè Plinius l. 13. c. 9. nomine Spina Aegyptiaca. Et Diosc. duplex est: altera longè
 minor humilis ac tenerior, aculeis vallorum in modum obsita, solitaria & similia habens: semen in folliculis connexis,
 ternum quaternumve capitibus, lenticula minus.

I. Acacia foliis Scorpioidis leguminosa.
 Acantha & Acantha Ægyptiaca, Hippoc.
 Acacia Ægyptia, Dod. gal. Lugd. Cam. Alexandria. Cam. *Acacia arabica*.
 Acacia prima, Ang. Lac.
 Acanthus Theophrasti, Ang.
 Acacia, Bellon. (quæ Akakia in offic. Constantinop.) Dod. Cam. ep. Alp. vera, Clus. ad Garz.
 Spina Acaciæ Dioscoridis, Ad. Lob.
 Acacia, Arabibus Schamuth, Schack, Halepi, Rauwolf.
 Acaciam 1. à Matthiolo & Lugdun. propositam,

quam Acaciam majorem Durantes vocat, Arborem Judæ cui aculei adpicti sunt, multi existimant.

II. Acacia trifolia.

Acacia altera, Matth. Dod. ut: Lac. Bellon. Rauwolf. Lugd. *Spartium ephraimicum*. L. 497
 Acacia, Lon. altera Dioscoridis, Ad. Lob. Tab.
 Aspalathus, Cæf. sive Acacia 2. Matthioli, Geln. hort. Cam.
 Aspalathus 2. Dioscoridis, Guil. epist. & Hon. Belli ep. L. ad Clus. (quo nomine & Græcis indigenis hodie donatur) Ponz ital.
 Acacia Dioscoridis, Ger.

A S P A L A T H U S.

ASPALATHUS, Ἀσπάλθος; aliis Eryfiseptum, frutex est lignosus, spinis crebris aculeatus: duplex est, alter detracto cortice rubens aut purpurascens, alterum genus candidum est Dioscoridi l. 1. c. 19. At Plinius non eadem omnino tradit l. 22. c. 24. in eodem tractu Aspalathus, inquit, nascitur spina candida, magnitudine arboris modica, flore roseo, radix unguentis expetitur: quidam Eryfiseptum, alii Sceptum vocant &c. & l. 24. c. 13. Orientalem, alium à Rhodio facit.

I. Aspalathus cortice cinereo, ligno purpureo.
 Aspalathi prima species Dioscoridis, Ponz ital. à quo portionem accepimus.

II. Aspalathus colore buxi.
 Aspalathi 1. genus, Ad. & Lugd.
 Lignū Americanū buxi coloris, Leriō des. Brasilia
 an Lignum aureum & flavum in Terzera insula, Lincot. 3. part. Ind. Or. c. 6.

III. Aspalathus albicans torulo citreo.
 Rhodium lignum, quibusdam Agallochum, Olea æthiopica videtur, Cord. in Diosc.
 Agallochum fortè, id est, Xyloaloe solida, quibusdam lignum rhodium, rhadium & aspalathum, aliis Oleastrum lignum, Cord. hist.
 Aspalathi tertium genus, Ad. & Lugd.
 Aspalathus Rhodius, Lob. ico.
 Lignum rosei odoris in Brasilia, Leriō des. Bras. vel par. 3. Ind. Occid. c. 12.

IV. Aspalathus rubeus.

Rhodium lignū rubescens & purpurascens Ruelii, Cord. in Diosc.
 Aspalathi secundum genus, Penz & Lugd.
 Aspalathus roseus, Ad. Lob. ico.
 Lignum Americanum rubrum diversū à Brasilio generis, è quibus claves suas barbari conficiunt, Leriō l. c.
 an Lignum Sanguinho dictum, totum rubrum & cruentulum in Terzera insula, Lincotto l. c.

V. Lignum Americanum album.
 Lignum album ut charta, Leriō l. c.
 Lignum cretæ candore nivium, Lincot. l. c.
VI. Lignum Americanum violaceum, quæ ligna solius naturæ miraculo distincta, terra illa profert, Leriō l. c.

VII. Lignum Feixo & varii generis ligna præstantissima, insula Pico promit, Lincot. l. c.

S A N T A L U M.

CUM multi Santalum pro Aspalatho vero sumpserint: & aliqui Agallochum, lignum rhodium, crediderint, utrumque subgenus.

SANTALUM veteribus Græcis indicum videtur, & Sandal Avicenna, Serapioni & Mauritanis: Indis vero Sarcanda, Garzia auctore, dicitur: quod foliis est Lentisci amulis, flore ex ceruleo nigricante, fructu cerasi magnitudine nigro, insipido: trium generum, rubrum album pallidum, quæ uno in loco non proveniunt: eadem Acacia & Lugdunensis historia habent. Santali cinerici quoq; in regni Congiani descriptione mentio fit.

I. Santalū albū, Matth. Lac. Lon. Cord. hist. Cast. Garz. Lugd. Tab. Ger. Lincot. p. 4. Ind. or. 30.
 Lignum odoratum candidum, Cæf.

Santalum citrinū, Cord. hist. Lon. Cast. Lincot. l. c.
 Santalum flavum, Tab. Cæf. cui flavum quod hodie habetur, candidi medulla est & citrinum Serapioni dicitur.

III. San-

III. Santalum rubrum, Matth. Lac. Lon. Cast. Garz. Lugd. Tab. Ger. Lincot. l.c. Lotus veterum, Sandalus rubea officinarum, Cord. Santalum rubeum, Cord. hist. (in Diosc. Lignum odoratum rubrum, Cæs.

Santali rubri quod in officinis Lignum aquilinum dicitur & quo in regno Cògiano febres curètur, Pigafetta in desc. regni Congianci c. 7. meminit.

IV. Santalum cinericeum, quo Scabiam Gallicam sanant, tanti apud eos precii, ut vel parva ejus particula servo robusto cõmutetur, idè proponit.

V. Pseudofantalum rubrum five arbor Brasilia. Arbor Brasilia Theveti, Lugd. Berficium, Lon.

Pesticium rubrum & citrinum, Cord. hist. Brasiliensis arbor in Guajana: par. 8. Ind. occid. Brasilia arbor, barbaris Araboutau, quercum proceritate & ramorum copia adæquat, foliis buxeis perimilibus: fructum non ferens: harum quædam, quam vix trium: altera, quam vix octo: & altera quam vix sedecim hominum ulnæ amplectentur. Leri. in desc. Brasil.

VI. Arbori Brasiliensis affinis: in regno Guineæ, in insula Calico, arbores sunt, quæ vel Brasiliensis rubedine superant, quarum lignum instar poliisimi speculi nitet, tantæ duritiæ, ut vix ingenti labore inflecti possit, ut habetur in 6. parte Indicæ orientalis cap. 56. an Lignum Brasilianum quod flammei coloris

est, & tincturis adhibetur, Joseph. Acofta l. 4. c. 29. meminit.

VII. Arbores pigmentifera. Arborum peculiaria genera ex quibus rubrum, nigrum, flavum & purpureum colorem extrahunt in insula Madagafcar five Laurentii. par. 4. Ind. or.

IX. Ligno Brasiliano simile. Lignum Sapou lanis tingendis percommodum, Linc. par. 2. Ind. or. c. 24.

IX. Pseudofantalum Creticum. A'ENIKAZ. Abelice foliis Alaterni, fructu piperis, ligno rubro, cujus pulvis Santalū imitatur, Hon. Belli epist. 2. ad Clui. Ponæ Ital.

X. Pseudofantalum album. Lignū Sambarane Santalo albo per simile, Garziæ. Sambarane, Acofta.

XI. Lignum ex freto Magellanico medulla flavescente.

Lignum exotikum alterum, Clusæ exot. l. c. 7. Fructum fert nigrum myrtillis similem.

XII. Lignum Moluccense foliis malvæ, fructu avellanâ minore, cortice molliore & nigricante, Pavana incolis, Lugd.

Lignum Molucense, Acofta. Lignum Pavanum, Tab.

XIII. Ligna preciosissima ex Havana & insula Cuba in Hispaniâ vehuntur, cujus generis sunt Ebanos, Caovana, Granadillos, Cedrus & similia: Joseph. Acofta l. 4. c. 30.

A G A L L O C H U M.

AΓΗΝΟΖΑ veteribus, at recentioribus etiam Ξυλοαδὸν: Agallochum & Lignum aloës. Dioscoridi l. 1. c. 21. Lignum est quod ex India & Arabia deportatur, Thyia ligno simile, maculatum, odoratum, gustu adstringens, cum quadam amaritudine, cute verius quam cortice vestitur, aliquantum versicolore. At Garzia arbor est oleæ instar, interdum minor, qua non nisi in India nascitur. Tarum Plinii l. 12. c. 20. aliqui existimant, quod Agallochum sibi esse, Dalechampsius, notis in Plinsum, suspicatur: sed brevior est Plinius quam ut quid pronuntiare liceat. Agalogen & Xyloaloes, Avicenna.

Hujus plura genera Serapio lib. simp. c. 197. enumerat, Indum, Mondurâ, Serficum, Almericum: & Ruellius l. 1. c. 36. quatuor Agallochi genera recenset. Ludo. Romano triplex genus ejus arboris: primum quod Calampart vocatur: duo alia in insula Taprobana, quorum unum Lubam, alterum Bochor nominant, qua duo genera ad nos convehantur.

I. Agallochum præstantissimum. Agallochum i. quod Calampart vocatur, & solum inter Reges Indiæ distribuitur, Lud. Romano.

Lignum Calamba, quod syncerum cum auro argenteove perisæpe deponderatur, Linc. par. 2. Ind. or. c. 24.

Lignū Aloës Colāba dictū, Eid. p. 4. Ind. or. c. 32. Lignum Calambes five Aloës, par. 8. Ind. or.

II. Agallochum officinarum. Agallochum esse Lignū aloës multi credunt, Ang. Aloë & Aloa, Vartomano. Agallochum, lignū aloës, vel paradysi, vel S. Crucis, Cornaro.

Agallochum five Xyloaloes, Cord. in Diosc. Ad. Lob. Cast. Garz. Lugd.

Tarum, id est Xyloaloes filibilis, levis & aromatica, Cord. hist. & Tarum crispum, Eidem.

Lignum aloë, Lon. Frag. Tabern. Catalp. qui Tarum Aëtii facit: at Cornarus Xyloaloeën Aëtii dicit.

Lignum aloës quod Palo d' Agula dicitur, Linsf. par. 2. Ind. or. c. 24. sive Palo d' Aguilla, Eid. par. 4. Ind. or. c. 32.

III. Agallochum sylvestre. Lignum aloës syl. Garzia, Frag.

Xyloaloe syl. Lugd.

Aquilla brava sive sylvestre, Malaice Garro, Linsf. l. c.

Ex illo, sed ex hoc frequentius, sphaerulæ prætorix odoris jucunditate & precii magnitudine commendabiles conficiuntur, fiunt etiam ex alio ligni genere, quod Agallochum æmulatur, sed in odorem est.

GENISTA SPARTIUM.

I. Genistaspartium spinosum majus 1. flore lu-

teo. *Spartium Scorp. L. 915*

Aspalathus alter primus, Clus. hisp. & hist.

Aspalathus, Cast. primus Monspel. Lugd.

Acacia altera, Ang.

Aspalathus secunda Monspel. Lob.

Genistaspartium spinosum majus, Ad. Lob. ico.

Scorpius primus, Tab.

Genista spinosa minor, Ger.

II. Genistaspartium spinosum majus 2. flore

pallido. *Spartium Scorp. L. 916*

Aspalathus alter secundus, Clus. hisp. & hist.

III. Genistaspartium spinosum majus 3. hirsutum.

Aspalathus alter tertius, Clus. hisp. & hist.

IV. Genistaspartium spinosum minus.

Scorpius 2. Clus. hisp. & hist. Cast.

Genistaspartium spinosum alterum, Lob.

Genista spinosa altera icon, Dod.

Aspalathus alter Hispanicus, Lugd.

Scorpius tertius, Tab. *Secunda Lusitanica L. 999*

Spina Christi, Cæsalp.

Genista spinosa major, Ger.

III. *Spartium scorpiaceum L. 996*

V. Genistaspartium spinosum foliis poly-

goni. *Spartium Scorp. L. 917*

Alhagi Maurorum in cuius fronde, præcipue apud Perias, Manna colligitur, Rauwolf.

Planta spinosa Maurorum Alhagi, Lugd. ap.

VI. Genistaspartium spinosum foliis lenticulæ floribus ex cæruleo purpurascens.

Spartium aphyllon fruticosum junceis aculeis lanatis capitulis, Ad. Lob. Lugd.

Erinacea, Clus. hisp. & hist. Lugd. Belli.

Genista rotunda alterum genus, Cæs.

Scorpius quartus, Taber. *Genista erinacea L. 1014*

Spartium aculeatum aphyllon, Eid.

Genista spinosa humilis, Ger.

VII. Genistaspartium spinosum aphyllon alterum, tribus aculeis semper junctis, floribus luteis.

Achinopoda Cretensium, Bellonio.

Echinopoda Cretica.

Chenopoda Plinii l. 11. c. 8.

Echinopoda Plutarchi & Athenæi } Hon. Belli, epist. 2. ad Clus.

an idem sit cum quarta, dubitat Clusius.

GENISTA SPINOSA

sive Scorpius.

Scorpius, Theophrasto 6. hist. 1. (Nepam Gaza vertit) spinosa planta, tota spinis constat ut Corruca: sic hæc adula, nullo modo soliosa est, sed spinas tantum pro foliis habet: præterea radice singulari brevique, constat. ante æstatem non germinat: germinationem in autannum prorogat: seret etiam post æquinoctium Au: unus: florem in carne extuberante, sub extrema aculei profert.

I. Genista spinosa major brevibus aculeis.

Scorpius sive Nepa, Anguil.

Nepa Theophrasti, Ad. Lobel. Tabern. Camer.

Rauwolf. *Ulex europæus L. 1006*

Scorpius Theophrasti, Lugdun.

Genista aculeata minor, sive Nepa Theoph. Ger.

II. Genista spinosa major longioribus aculeis. *Ulex europæus L. 1006*

Ulex Plinii quibusdam l. 32. c. 4. qui nullas notas addidit.

Genista spinosa, Dod. ut.

Scorpius primus, Clus. hisp. & hist. Cast.

Scorpius

Scorpius alter, five Genista spinosa, Lugd.

Scorpius secundus, Tab.

Genista spinosa flore albo, Ger.

Floribus est luteis, at in regionibus calidioribus ruffo colore, ut rubere videantur, nitent: & ratione loci variat magnitudine & aculeorum multitudine, paucitateve.

III. Genista spinosa minor Germanica.

Genistella, Trag. Fuch. Dod. ut: Lugd. Tab.

Genista vel Genistella spinosa, Gel. hor.

Genistella aculeata, Ad. Lob. Tab. spinosa, Cam.

GENISTA NON SPINOSA.

I. Genista angulosa & scoparia.

Genista, Brunfel. Trag. Fuch. Dodon. ut: Cord. in Dioscorid. Cam. ep. Tab. Gerard. vulgaris, Bellon. Clus. hist. *Spania, ochraceum. l. 926*

Genista angulosa, Cord. hist. def. (ubi male Chamæspartii icon additur) Lugd.

Genista minor seu non aculeata, Lon.

Genista scoparia vulgi, Loh. Eystett.

Genista quadrato junco l. Czf.

Spartium, Tur. Ad.

Flos communiter luteus, rarius albus, hinc duæ figuræ apud Taber.

Genistæ & Genistæ albæ: & apud Gerardum, Genistæ & Genistæ tenuifoliæ nomine: hujus flores nondum apertos, vicini nostri in Brifgoia maria condiunt & Capparum loco utuntur.

Radici quin etiâ sæpè Orobanche adnascitur, & Rapum Genistæ vocant.

Genistellam Tab. pingit, quam Chamægenistam Anglicam Ger. nominat, quæ sola magnitudine à priore differre videtur.

Hujus generis exiguum in alpihus lato cespite, palmaribus juncis, mollibus, sine foliis crescere, Czafalpinus scribit.

II. Genista tinctoria frutescens foliis incanis.

Genista tinctoria Hispanica, Clus. hisp. & hist.

Genistæ tinctoriæ altera icon, Dod.

Genistella infectoria, Lob. Ger. *3. florida. l. 998*

Genista tinctoria Clusii, Oricella Theveti, Lugd.

Genista infectoria Hispanica, Tab.

Sub hac, quo tempore floret. Hæmodori quod-

CHAMÆGENISTA.

I. Chamægenista foliis Genistæ vulgaris.

Chamægenista prima, Cl. hist. five Pañonica, Ger.

Genistella pannonica, Tab. *Genista pilosa. l. 999*

Genista minor vel aculeata, Lon.

Genista minor, vel Genistella, Cast.

Genistæ species spinis & aculeis horrens, Clus. hist.

Coroneolæ similis suffrutex, Czf.

IV. Genista spinosa minor Hispanica villosissima. *l. 997*

Genistella Monspeliciaca spinosa in Prodromo.

V. Genista minor alpalathioides, vel

Genista spinosa Anglica in Prodromo descripta. *l. Anglica. l. 999*

dam genus elegans, brachialis interdum longitudinis, floribus magnis & luteis crescit, Clusio monente.

Meminit Dodonæus Genistæ hirsuta: Hispanicæ, quam tertiam facit, cuius Calphurnius meminit: hanc non novi.

III. Genista tinctoria Germanica.

Luteam herbam Plinii l. 33. c. 5. aliqui volunt.

Flos tinctorii, Brunf. tinctorius, Fuch. Lon. Cast.

Ferula, Trag. *l. hirsuta. l. 998*

Lyfimachia, Leoniceno.

Coroneola, Anguil. Czafalp.

Genista humilis, Dod. gal. Gesn. hor. Lugd. Thal.

Genista tinctoria, Dod. vulgaris, Clus. hist.

Genistella infectoria vulgi, Ad. Lob.

Genistella tinctoria, Tab. Ger. Eyst.

Chamaeleuce, Cord. hist. quoad iconem, nam Hederam terrestrem describit.

Variat foliis latioribus angustioribus, ramulis modò erectis modò procumbentibus: quinetiâ magnitudine, quare

Florem tinctorium minorem Lonicerus addit.

IV. Genista ramosa foliis hyperici.

Genista minima, Lugd. *l. pilosa. l. 999*

Hæc variat: eam non longè Friburgo, & ad Petram pertusam frutescentem, & Monipellii humilem collegimus.

V. Genista Arabica quæ à nostra diversa, planities ad montem Sinai obtici sunt: quæ etiam in Arabiæ solitudinibus nascitur, Bellon. obs. sed quid?

II. Chamægenista sagittalis.

Chamæspartium, Trag. Lon. Lugd. Tab.

Genista angulosa, Cord. hist. quoad iconem.

Genista minima, Gef. hor.
 Genistella graminea montana, Ad.
 Genistella montana, Lob.
 Chamægenista altera, Clus. pan. & hist.
 Genista sagittalis pannonica, Cam.
 Genistella lagopoides, Ger.
 Variat magnitudine, hinc
 Chamæspartium 1. & 2. Tab.
 Genistella lagopoides major & minor, Ger.

III. Chamægenista caule foliato.
 Genista humilis, Dod. pumila, Cam.

Genista humilis. L. 992

S P A R T I U M.

Σ Πέντεο frutex est proferens virgas longas, sine foliis, firmas, fractus contumaces, quibus vites alligantur: fert lobos seu Phasolus, in quibus semina parva lenticula similia, florem luteum instar Leucoidi, Dioscor. l. 4. c. 158. quod nusquam in Europa gigni Guiland. scribit. Et Theophr. hist. 8. λινοσπαστον. Linogensiam Gaza vertit, cujus cortex multiplex tunicis cadit. At Plinio l. 24. c. 9. Genista est qui easde vires, quas Dioscorides Spartio ascribit.

I. Spartium arborescens seminibus lenti similibus. *S. juncea. L. 995*
 Genista, Matth. Tur. Italica, Dod. Hispanica, Ger.
 Genista major, Cast.

Spartium, Matth. Lon. Lugd. alterum, Lac.
 Spartum, Fuch. Dod. gal. Tur.

Genista σαρπτός Græcis, Ang. Guiland. pap.
 Genista juncea, Cord. hist. Gef. hor.

Spartus vel Spartium, Gef. hor.
 Spartium Dioscoridis, Genista Plinii sive Hispanica, sive Africana, Clus. hist. Lugd.
 Spartium Dioscorideum Narbonense & Hispanicum, Ad. Lob.

Genista altera junco rotundo, Cæf.
 Genista transalpina, Cam.

Spartium Hispanicum, Eyst. 1. 2. & 3. Tab.
 Pseudospartum Hispanicum, Ger.

II. Spartium alterum monospermon semine reni simili. *S. monospermon. L. 995*

Spartum frutex majus, Dod.

Spartium primū, Clus. hisp. at in hist. Spartium 2. Hisp.
 Spartium Hispanicum alterum flore luteo, Lob.

Chamægenista peregrina, Clus. hisp. & hist. Lugd.
 Genistella pinnata altera Hispanica, Lob.
 Genistella pinnata, Ger.
 Chamæspartium tertium, Tab.

IV. Chamægenista folio articulato.
 Chamæspartium Narbonense, Tab.
 Genistella globulata, Ger.

V. Chamægenista Cretica, in Prodomo descripta.

VI. Chamægenista montana hispida.
 Genista minoris species, Thalyo.

Genista minoris species. Thalyo. L. 995

Spartium Hispanicum alterum, Lugd.
 Spartium Hispanicum 4. Tab.
 Pseudospartium Hispanicum 2. Tab. Ger.

III. Spartium tertium flore albo.
 Spartium 2. Clus. hisp. at in hist. 3. Hispanicum.
 Spartum frutex minus, Dod.

Spartium 2. flore albo, Lob. *S. minus. L. 995*
 Spartium aliud Hispanicum Clusii, Lugd.
 Spartium Hispanicum quintum, Tab.

Pseudospartum album 2. Tab. Ger.
 IV. Sparto primo affinis.
 Genista Hispanicæ affinis, in Prodomo.

V. Spartum triphyllon.
 Genista livenfis, Lugd.
 Genista rotundæ genus in Hva, Cæf.

Cassia Latinorum, Guilandinio.
 an Spartum minimum montanum triphyllum, Colum.

VI. Spartum sterile.
 Sparti genus, in Hispania & Africa, juncus propriè aridi soli, quod neq; folium, neq; florem, neq; semen fert, quo ad varia utuntur, Guiland. pap.

C O L U T E A,

K Ολυτία Colutea, Liparia peculiaris, inquit Theophrastus 3. hist. 17. arbor proceræ, fructum fert in siliquis, magnitudine lentis, folium mittit senogryæo non ab simile, &c.

I. Colutea vesicaria.

Colutea Theophrasti, Trag. (cui vulgo Sena)
 Dod. gal. (cui & Cytisus Latinorum) Gef. hort.
 Lob. Clus. hist. Tab. Ger. *C. vesicaria. L. 1005*
 Colutea, Fuch. Matth. Lac. Lon. Dod. Ad. Cast.
 Sene Mauritanorum, Ruellio.

Sena, Cord. hist.

Senna syl. quibusdam malè, Gef. hor.
 Colutea, Senæ genus non est cum nullas facultates cum Sena communes habeat, Bellon.
 Colutea vesicaria, Lugd. (cum duplici figura)
 Cam. Eystect.

Emeri alterum genus, Cæfalp.

II. Colutea siliquosa five scorpioides major.
Colutea scorpioides, Ad. Lob. Lug. Cam. ep. Ger.
Colutea scorpioides prima, Cluf. pan. Tab.

Colutea scorpioides prima elatior, Cluf. hist.

Emerus vulgo, Cæfalp. *invenitur emerus*

III. Colutea siliquosa minor.

Colutea scorpioides humilior, Cluf. pan. Ger.

Colutea scorpioides 1. humilior, Cluf. hist.

Colutea scorpioides 2. Tab.

IV. Colutea siliquosa minor coronata.

Colutea scorpioides altera, Cluf. pan. & hist.

Colutea scorpioides tertia, Tab.

Colutea scorpioides montana, Ger.

V. Colutea scorpioides maritima glauco folio: in Prodromo descripta. *invenitur glauca l. 1042*

VI. Siliqua oblonga cinericea granis Coluteæ.

Fructus minor 12. Paludani, Cluf. exot. lib. 2. cap. 20.

S E N N A.

Sennam, quidam Dioscoridis Delphinium, alii Pelecinum, alii Peplium, alii Empetron, alii Alypon: alii Theophrasti Cercidem five Coluteam tertiam, alii Colyteam primam esse putant: at rem novam veteribus Græcis & Latinis Scriptoribus inditam, & à Mauritano primò propositam à Serapione sub Sena, à Mesue, qui domesticam & sive stem facit, sub Senna, censemus: cujus, ex Græcis solus Actuarius meminit.

I. Sena Alexandrina, five foliis acutis.
Sena Alexandrina, Trag. Gefn. hor. Cam. epit. & hor. *Cassia Senna l. 539*

Sena Orientalis, Ang. Bellon. Ad. Cæf. Tab. Ger.

Sena Ægyptia five Alexandrina & Syriaca, quæ præstantissima, Lugd.

II. Sena Italica five foliis obtusis.

Sena, Hermolao.

Sena Italica, Trag. Tabern. Ad. Ger. Camer. ep. & hor.

Sena, Matth. Fuch. Dod. ut: Lac. Cord. hist. Lonic. Lob. Cast. Lugd.

Sena altera, Anguil. forte Androsace.

Sena altera media dicta, Bellon.

Sena communis & vilior, Gef. hor.

Sena nostras, Cæfalp.

B A R B A J O V I S.

Plinius lib. 16. cap. 18. inter arbores, inquit, odit aquas & quæ Jovis Barba appellatur, in opere topiario consilis & in rotunditatem spissa, argenteo folio. Hujus Anguillara species duas facit, alteram de qua inter Cytisos egimus: alteram de qua in præsens.

Barbæ Jovis prima species, Ang.
Barba Jovis, Cæfalp. Cam. *invenitur barba jovis l. 1013*

Jovis barba, Lugd. Cluf. hist.

SECTIO SECUNDA.

JASMINUM; SYRINGA; LENTISCUS; MOLLE;
THURIFERA ARBOR; TEREBINTHUS; BALSAMUM; PISTACIA;
Staphylojendron; Glans Unguentaria; Ceratis five Siliqua; Castanigra
five Fistula; Tamarindus; Lobi & Fructus exotici.

J A S M I N U M.

JASMINUM Arabes Zambach & Sambach Serapione auctore appellat, & Græcos imitari volentes, Jesemir, à Jafine Græca voce, Jafine autem dicta fuit, quasi medicatus odor, aut immutata à literâ Jafine, quasi violæ odor. Genera tria Serapio tradit: unum cui flos albus, alterum cui luteus, tertium cui caruleus: etiam rubro flore in Asiaticis hortis reperiri, Clusius refert: Dalechampiis puniceum addit.

I. Jasminum vulgariis flore albo.
Gelseminum vel Jalminum, Matth. Cast. Cam.
Gefminum, Anguil.
Jasminum, Dod. ut: cui & Apiaria, Cord. in Dios.
Jasme & Sambac, Gef. hor.

Gelseminum vulgariis, Ad. Lob. Cæf. cui Smilax la vis Dioscoridis.

Jasminum album, Lugd. Tab. Ger. fl. albo, Eyst.

II. Jasminum humilil luteum.

Gelseminum luteum, Ad. *invenitur l. ch. 9.*

Jasminum luteum, Lob. in icon. Tab. Ger. fl. luteo, E. fl.

Gelieum humilium alterum flore luteo, Cæf.

III. Jasminum humilium magno flore.

Ce mini 3. species, Ang.

Chamaelieum grandiflorum, Lob.

Gelieum humilium primum, Cluf.

Jasminum puniceum, Dalech. Lugd.

Gelieum Catalanicum, Cam. ep. (sive Hispanicum) E. fl.

Jasminum candidiflorum, Tab. majus, Ger.

Flos candidus est averſa parte rubens.

IV. Jasminum cæruleum, Serapioni.

Jasminum cæruleum, Tab. Ger.

In hoc genere cæruleum nondum vidimus: an Arabes Liguſtrum Orientale, quod alias Syringa cærulea dicitur intellexerint, Cæſalpinus dubitat: alii Clematidem cæruleam eſſe volunt.

V. Jasminum luteum vulgo dictum, bacciferum, Polemonium Mon. peliæſium, Gel. Ad. Lob. Lugd.

Cam. E. fl.

Ruta capraria Gallorum Monſpel. Gef.

Trifolium fruticans, Dod. Tab.

Ruta baccifera ſive trifolia, Tab.

Jasmini ſpecies trifolia non videtur ad Polemonium accedere, Colom.

Foliis ludit: nam licet communiter præſertim ſi in hortis colatur, trifolium ſit, attamen circa Monſpelium aliquando unico folio reperitur.

VI. Jasminum millefolii folio.

Gelieum alterum rubrum, Cæſalp.

Quamoclit, Cam.

Gelieum Indianum pennatum flore ſanguineo, Pona Ital.

Convolvulus pennatus exoticus, Col. (poſt. Quamoclit ſive Jasminum Americanum, Cluf. cur.

SYRINGA

Syringa licet Africum vocabulum videatur, aliquibus tamen à virgarum rectarum longitudine & inferiori medulla ſungosa copia dicitur: vel potius quod ramuli exempta medulla fiſtuſi ſint.

I. Syringa cærulea.

Lilac, Matth. (qui glandem unguentariam exiſtimat) Ad.

Lillach, Dod.

Cauda vulpina Turcarum, Bellon.

Syringa cærulea Luſitanica, Lob. E. fl.

Syringa flore cæruleo, Cluf. hiſp. & hiſt. Lugdun. Cam. Ger.

Syringa Luſitanica, Tab.

Liguſtrum orientale, forte Jasminum cæruleum Mauritanorum, Cæf.

Oſtryam Theoph. 3. hiſt. 10. eſſe aliqui volūt, a flore Lugd. hiſtoriam monent: eſt Oſtry, inquit, quã nonnulli Oſtryam vocāt, unica ſpecies Oxyc (Plin. l. 13. c. 21. *ἄνθη ὄξυς*, id eſt fraxino, legit) tum ſatu, tum cortice ſimilis: folio pyrorum, n. ulio oblongiore, in acutum contractiore & majore, fibris multis & craiſis, à medio dorſi in modum coſtarum recta ſecundum magnam fibrã porrectis, in fibris iſtis rugato & in ambitu leviter ſerrato, materie dura, decolore albidã: fructu parvo, oblongo, hordeo ſimili, flavo: radices ſublimes habet. Id eſt ferè Plini.

Variat floris colore, qui communiter cæruleus: aliquando cinereus & quaſi argenteus: hinc figuræ duæ apud E. fl. nomine Syringæ fl. lacteo & flore cæruleo.

II. Syringa Arabica foliis mali arantii.

Sambac Arabum ſive Gelieum Arabicum,

Alpini.

Jasminum Arabicum ſive Syringa Arabica, Cluf. cur. poſt.

III. Syringa alba ſive Philadelphus Athenienſis.

Syringa, Dod. Cæf. alba, Tab. Ger.

Syringa flore albo, Cluf. hiſp. Lugd. (quã Oſtry Theoph. volunt, quod Cluius negat) odorato,

Cam. *Philadelphus coronaria* L. 671

Syringa Italica, Lob. E. fl.

Frutex coronarius, Cluf. hiſt.

Flore cõmuniter eſt ſimplici, rarius pleno, quare

Syringa Italica fl. albo pleno, &

Syringa flore albo ſimplici, apud E. fl.

IV. Syringæ albæ aſinis.

Fructus miſcellaneus undecimus, Cluf. exot. lib. 2.

cap. 21.

LENTISCUS & MOLLE.

Lentiscus forſaſſe dicta, quod folia lentore quodam lenteſcant: *ἄνθη* Dioſcoridi l. 1. c. 89. quaſi *ἄνθη* fiſtuli, quod facile & frequenter in dentiſcalpia ſindatur: quod & Dioſc. tempore ſalutarum, qui arborem ut notam non deſcribit, ſed ejus reſinam quam *ἄνθη* nominari ait: de qua inter Reſinas. Hujus baccas Hippoc. de nat. mulieb. *ἄνθη* (non *ἄνθη*) appellat.

ramusculorum partibus imparia, nisi quod minus angulosa quam Sorbo, & ambitu laurinus similior a pinguius cum toto fructu: fert & illa folliculos quosdam caros ut Ulmus, in quibus animalcula culicibus similia nascuntur. Et 4. hist. 5. Terebinthi Indica meminit. Plinius l. c. sed brevius de ea egit. Resina terebinthina ex hac colligitur, de qua cap. de Resinis.

I. Terebinthus vulgaris.

Terebinthus foemina altera Theophrasti.
Terebinthus, Math. Dod. ut: Cord. in Dioscor. & hist. Turn. Lac. Lonc. Clus. hisp. & hist. Lob. Cast. Lugd. Tab. Ger. 1. = *Palæstra Terebinthus*, *quæ dicitur*
Terebinthus minor in Lombardia & Hetruria,
Terebinthus lentiscifolia minor, Ad. (Ang.
Terebinthus vulgaris, Rauwolf.

II. Terebinthus peregrina fructu majore Pistaciis simili eduli.

Terebinthus major cujus fructum Arabes Botn quibus appellant, Rauwolf.
Terebinthus nostras Juglades æquas, Bellon. cult.
Terebinthus major pistaciæ folio, Ad. Lob.
Terebinthus Indica major Theoph. ex Rauwolf.
Lugd. ap. 11. = *Palæstra naldemensis*, *quæ dicitur*
Terebinthus latifolia, Tab. Ger.
Terebinthi majus genus ad Terebinth. Indicam Theoph. & Fael Serap. Avicen. & Rhafis referri potest, Clus. hist.

Folis oblongiusculis à Pistaciis, quæ rotundiora habet, & fructu sive nuce breviora & rotundiora differt, quo inquilini, perinde ut nos Avellanis vescuntur.

Gallarum genus quoddam nucis ponticæ magnitudine, Terebinthi arbores in Thracia & Macedonia producunt, quarum apud Turcas usus est, tenuissimis sericeis pannis inficiendis, Bellon. obs.

III. Terebinthus peregrina fructu minore & cæruleo, eduli.

Terebinthus Syriaca, Theoph.
Terebinthus in Cilicia & Syria, Bellon. obs.
Terebinthi peregrini alterum genus, Clus. notis in Bellon.
Terebinthus minor, quia Arabibus Botn fougier dicitur, Rauwolf.
Terebinthus in Mesopotamia & Armenia, Eid.
Terebinthus minor, qui ad Bel Arabum referri potest, Clus. hist.

Et hujus fructus, qui cum suo cortice Piso majori æqualis est, perinde ut nos Pineos nucleos comedunt: quo & Persæ plus quam bis mille annis ante panis usum vitam sustentarunt, & etiamnum totius Syriæ incolæ iis cum pane vescuntur: & propter colorem inter viridem & cæruleum medium, Arabes veteres, Granum viride, Bellonio attestante, appellarunt.

B A L S A M U M.

Balsamum, Βάλσαμον Dioscoridi l. c. 18. arbor Lycii seu pyracantha magnitudine conspicitur: folia habet Ruta proxima, sed candidiora multo & perpetuo magis virentia, & c. qui & ὀποβάλαμον ἐυλαβοσάμων & ἄρπυρ. sive succum, lignum & fructum commendat: & vim efficacissimam balsami liquori tribuit: proximum fructui, minimū vero ligno. Et Theophrasto 9. hist. 6. arboris magnitudo, qua malo punice magna, rami multi, folium ruta simili, candidiora tamen, perpetuo virens, fructus similia terebintho tan magnitudine, quam colore, valde odoratus & lacrymā ipsā odorati. & c. Plinius l. 12. c. 25. quædam alia scribit, alia ex utroq; mutuatus videtur.

I. Balsamum Syriacum rutæ folio.

Balsamum, Math. Lac. Ad. Col. Cast. Cæf. Alpino, Hon. Belli ep. 5. ad Clus. Liqueur ejus Opopalsamum & Balsamælon, de quo & Cord. hist. Balsamum lentiscifolio Ægyptiacum, Bellon. obs.

Carpobalsamum veterum slavum.

Carpobalsamum & Cassium verum, Cord. in Diosc. & hist. Cæf.

Lignum Xylobalsamum, Cæf. sunt aliquando festucæ tenues, quæ cum Carpopalsamo adferuntur.

At Terebinthus geminus: omnibus partibus, liquori, ligno & semini succedaneum esse potest.

Fontem esse in Sumatra insula, qui Balsami pretiosissimi oleo icanuriat, Linfocot. par. 2. Ind. or. 21. scribit.

II. Carpopalsamum nigrum Alexandrinum an Semen Hyperico simile quod à Petra Paestine oppido etiam Dioscoridis tempore adferebatur. Carpopalsamum non legitimum, Matth. Carpopalsamum offic. Cord. in Diosc. (qui addit aliquando inter ea reperiri adulterinis granis majora, odoris & saporis suavissimi) Tab.

Balsami veri fructus, Alpino.

III. Xyloballamum officinarum.

Myrtum potius quam Balsamum refert, Matth.
Aterius fruticis surculi, quamvis aliquando inter
eos mirum in modum odoris & saporis gratia com-
mendabiles reperiantur, Cord. in Diosc. & hist.
Xyloballamum vulgo nuncupatum, quod ex felici
Arabia deferretur cum Aegypto convenit, Bell. obs.
Lignum Balsami ex Arabia felici, Linscot. par. 2.
Ind. or. 7.

IV. Balsamum Indicum, ex arbore Punicâ ma-
lo majore Xylo dicta, foliis Urticæ.
Balsamum Indicum novum, Matth.
Balsamum ex nova Hispania, Lacun.
Balsamum ex occidentali India, Monard. Lugd. &
Ind. occid. p. 9. l. 4. c. 28.
Balsami genus novum, Cast. Frag.

Hujus generis limpidum, quod pura est exsil-
lans lacryma, opobalsamum vocant: aliud imper-
fectius, quod ex ligno, cortice & foliis expressum
est, aut ignis vi proliciter, quod Xyloballamum
appellatur, Ind. occ. l. c.

V. Balsamum fructu racemoso ex Hispaniola.
Balsamum novum ex Hispaniola, Auctori hist.
gener. Ind. Lugd.

Ex planta sponte nascente arboris magnitudine
foliis amplis (quale Lugd. hist. exhibet) sex digitos
longis, quatuor cum dimidio latis, elicitur.

VI. Balsamum Americanum.

Balsamum aliud ex America continente, Lugd.
Ex arbore vasta, ramosa fructu pisi magnitudine
siliqua digitum longa inclusâ, quæ pingitur nomine
Fructus balsami Monardi, Lugd.
Lobus oblongus aromaticus, Clus. exot. l. 3. c. 18.
Balsami Peruviani fructus, Ponz. Clus. cur. post.
Balsamum quod ex India occidentali adfertur
primum in Hispaniola inventum: arbor unde eli-
citur Goaconaz ab indigenis vocatur, Ovied.
hist. Ind. l. 10. c. 13.
Balsamum ex Nicaragua, Bézoni, Ind. occ. p. 5. c. 16.
an Balsamum ex Gueana, Ind. occid. p. 8.

VII. Balsamum Tolutanum foliis Ceratiæ si-
milibus, quod candidum est.

Balsamum de Tolu, Monardi, ex insulis Tolu,
Ind. occid. p. 9. l. 4. c. 28.

Balsamum Tolutanum ex arboribus punilibus
pinis similibus, Lugd. ap.
an Balsamum album Curcas vocatum, Ind. occid. p. 8.

IX. Frutex Indiarum orientalis Lavendulæ folio.
Arbor Lavendulæ folio, Clus. exot. l. 1. c. 5. *Calcutta*

*Kleiner
2. 118*

P I S T A C I A

Pistacia Dioscoridi lib. 1. cap. 177. in Syria gignuntur piceis nucibus similia Theoph. 4. hist. 5. ferunt & in India
Terebinthum esse, arborem alteri terebintho similem, cujus folia, rami & reliqua omnia, terebintho similia;
fructus autem diversus, similis enim amygdalis, non magnus sed aspectu similis & suavitate amygdalis præstantior.

I. Pistacia peregrina fructu racemoso, sive Te-
rebinte Indica, Theoph.

Pistacia, Matth. Ang. Tur. Lac. Cord. in Diosc. &
hist. Lon. Dod. Lob. Cast. p. Cast. Cam. Tab. Ger.
Eyst. 12 Pistacia vera, + muu dict.

Pistacium, Gesl. hor.

Terebinthus Indica Theophrasti, Ad.

Pistachia, in colis Fisluc, Rauwolf.

Pistaciarum arbor, Dod. gal. Lugd.

Fructus dicuntur pistacia, Nicandro pistacia;

Possidonio, in onente Athenæo, Pistacia: Latinis

Pistacia: officinis & barbaris Fisticci.

II. Arbor exotica fructu racemoso, Charamais
dicta.

Charamais & Ambela, Acoftz, Lugd. Cast.

Duo genera, unum pyrisifolium, alterum malo mi-
nore, fructu avellanæ acido.

III. Pistacia sylvestris.

III. Staphylea pennata. l. 6. 380

Staphylodendron Plinii, lib. & cap. 16. est & erans
alpes arbor similia aceris, alba materia, quæ vocatur
Staphylodædron: tert siliquas & in iis nucleos
sapore nucis avellanæ.

Nux vesicaria, Trag. Dod. Ger.

Staphylodendron, Marth. Bellon. Ad. Lob. Lugd.

Cam. Tab. Plinii, Dod. gal. Geiner. hort. Eyst.

Arbor vitis & Lacryma Ioppi, Ang.

Pistaciorum species, Scaligeri in Aristot.

Pistacia Germanica, Lon. sylvestris, Cast.

Coulcoul & Hebulben Turcarum, Marth. epist.

At Belloni obs. Hebulben semina sunt in officini-

nis Turcarum venalia, quæ nobis in usu non sunt:

quemadmodum nec Nux quædam gemini pignori

magnitudine, parvis granis etui apertis, vicianæ in-

star dulcibus, plena, quam Coulcoul, hoc est, au-

cem de Coulcoul nominant.

Ex fructu sphaerulæ præcatoriarum sunt.

GLANS UNGUENTARIA.

Glans unguentaria, Βάλανος μωρελικὸν Dioscoridi l. 4. c. 154. fructus est arboris Myrica similis, magnitudine Nucis Avellanae, cujus interior pars expressa, veluti amygdala amara humorem emittit quo ad pretiosa unguentaria pro oleo utuntur: at Theoph. 4. hist. l. Βάλανος simpliciter: Balano. inquit, à fructu nomen inditum: folia ejus Myrto simile est, sed oblongius, fructus magnitudine & aspectu capparum fructui similis, cujus corticibus contusis unguentarii utuntur, &c. Hac unguentaria nomine à cæteris glanibus distinguitur, quod ea unguentarii plurimum utantur. Plinio l. 12. c. 21. Myrobalanus Troglodytis nascens unguento, ut ipso nomine apparet, fructus magnitudine avellanae nucis, &c. Arabes Habel, Ben & Granum ben nominant: inter quos Mesues quæ duplex sacra, aliud Ben magnum ut Avellana, quod Monardes Avellanas purgatrices esse vult: aliud parvum Ciceris magnitudine: ex qua Monardes monente, Itali oleum de Ben conficiunt.

Glans unguentaria, Matth. Lac. Cord. in Diof. Clus. in corol. Dodonæi, Lugd. Cæf. Granum ben, Lon. Balanus myrepfica, Pharagon incolis ad montem Sinai, Bellon.

Macalep album, Rauwolf. Glans unguentaria cathartica siliquata, Ad. Lob. ico. Balanus myrepfica, Cord. hist. Tab. Ger. Pon. Ben parvum, Monardi.

CERATIA sive SILIQUA.

Kεράτια, id est siliqua, à corniculorum similitudine, à Dioscoride l. 1. c. 158. qui eam non descripsit: à Galeno & Aegineta verò Κεράτια. quasi cornuta siliqua, hæc arbor appellatur: à recentioribus Græcis Xyloterata: Arabibus Charub: à Plinio l. 15. c. 24. Siliqua (quia semen forte in siliqua legitimum modo) de qua hæc: hanc procul abesse videntur & prædulces Siliqua, nisi quod cortex in iis manditur: digitorum hominis longitudo illi, internus falcatus pollicari latitudine, &c.

I. Siliqua edulis.

Siliqua, Matth. Ang. Thr. def. Cord. in Diof. Ges. hor. Lac. Lon. Rauw. Cast. Cam. arbor, Cæs. cui & Ceronia Theophr. Siliqua sive Ceratia, Bellon. Siliqua dulcis, Alpino.

Ceratonia. Dod. ut. Ges. hor. Lugd. Frag. Cerata vel siliqua, Adv. Lob. Tab. Ger. Clus. hisp. siliqua νεράτια. Eid. hist. Ceraunia siliqua Theoph. 4. hist. 2. & Plin. l. 13. c. 8. Dalech. in Plinium: at hist. Lugd. auctor diversam facit.

Fructus νεράτιος siliqua, vulgo Carobe nominatur: cujus semine sex grana pendens, ponderi illi autem quod Karat dicitur, nomen dedit.

II. Siliqua purgatrix.

Caroba sive Siliqua ex Guinea purgatrix, Pon.

III. Siliqua sylvestris rotundifolia.

Arbor judæ Bellon. (quæ Græcis vulgo Coucouchias) Ges. hor. Dod. Ad. Lob. Rauw. Lugd. Tab. Cam. Ger. Eyll. Cercis ceratonia. Fabago sive Siliquastrum, Bellon. Ges. hor. Ceratia agrestis, Eid.

Siliqua syl. Bellon. Clus. hisp. & hist. Cam. ep. & hor. Cæf. cui Cercis Theophr.

Siliquastrum & Siliqua syl. & fatua, & arbor amaris, Cast. non hæc siliquastrum, sed siliquastrum

Quibusdam Cereis siliquata Theoph. 1. hist. 8. aliis Colytha tercia Theoph. 3. hist. 14. quibusdam Laburnum vel ejus species. Acacia vera Matthioli quibusdam videtur, quam spinis horridam pingit, quas commenticias suspicantur.

Flores eleganter purpurei, quandoque albi & cortice candicante.

IV. Siliqua syl. rotundifolia Indica.

Semen nummi instar rotundum planum denarii magnitudine, crassiusculum, rufum, à Rev. D. Terrentio ex India accepti, cum hac inscriptione: Semen numulariæ est Arboris judæ Indicæ, cujus flos magnus elegans & odorosus est.

V. Siliqua syl. spinosa arbor Indica.

Coral arbor, ob flores colore Corallii amulos, Clus. appen. 1. hist. plant. & append. altera ad ap. pendicem primam. Syl. una prædicta hæc an Acacia i. Matthioli. & Lugd. 1. 992

VI. Siliqua syl. similis.

Acacalis, vel Syriacæ Kitmisen sive Sifime, Cam. an Acatia Dioscoridi, Rauwolf.

Semine hoc Cairine & Kismisen nomine à Dod. Paludano ex Syria reduce anno 1579. Patavii accepimus: an Dioscoridi Acacalis? cum hæc nota sit

1 = Ceratonia siliqua
Matth. Cæs.

I. Arbor filiquosa Juglandis folio Brasiliiana, lobo longissimo Acaciae filiquae instar distincto.

Lobus Brasiliianus ingens, Clus. exot. l. 3. c. 1.

Lobus cineraceus binos pedes Romanos cum triente longus, quatuor uncias latus: semina ex albo rufescentia pene orbicularia, nuci vomicae non admodum dissimilia.

II. Arbor filiquosa Brasiliiana lobo latissimo. Lobus Brasiliianus alter, Clus. exot. l. 3. c. 2.

Hic Lobus duplex est: major ex fusco cineraceus, octo uncias longus, quatuor cum semisse latus, semine quasi quadrangulo: alter minor, ex fusco rubescens, semine citrii mali semini non valde dissimili.

III. Arbor filiquosa ex Virgine lobo fusco scabro.

Lobus ex Wingandecaw, Clus. exot. l. 3. c. 3.

In hoc officina verius, quam Phaeolis, nigra, dura, Avellanæ magnitudine.

Hic duplex est: alius ex Virginea fuscus, quinque vel etiam sex uncias longus, duas vel duas cum semisse latus, unam crassus. Alius ex insula Hayti sive Itabellæ vicina, spadicei coloris, septem uncias longus, tres cum semisse latus.

IV. Arbor filiquosa ex qua gummi Anime elicitur. *Nymphaea crumena* 2. 537
Lobo ex Wingandecaw similis, Clus. l. c.

an Guama Oviedi horum duorum alteruter.

V. Arbor filiquosa lobo quadrangulo fusco.

Lobus peregrinus quadrangularis, Clus. ex. lib. 3. cap. 5.

Lobus sulcis distinctus, septem uncias longus, binas latus.

VI. Arbor filiquosa Africana, foliis fere pyri semine fabaceo.

Phaeolus quintus peregrinus, sive Phaeolus Coles, Clus. exot. l. 3. c. 7.

Siliquae cælidæ, phaeolis longiores & majores: semina albo puramine ablato minii colorem habent & ficeata in binas partes sponte finduntur.

VII. Fructus oblongus cineraceus rugosus & gibbosus.

Fructus ex Bengala ad Coles accedens, Clus. exot. l. 2. c. 14.

IX. Fructus compressus quadrangulus venis candicantibus & nigricantibus, ut Coles fructus distinctus.

Fructus 6. Parduyni, Clus. exot. l. 2. c. 12.

IX. Lobus orbicularis fuscus spinosus tuberculis oblitus, binos phaeolos nigros continens.

X. Arbor filiquosa Guinenfis lobo spadiceo, fusco.

Lobus ex Guinea, Clus. exot. l. 3. c. 4.

Lobus decem uncias longus, tres latus, grana dura ex spadiceo fusca, medulla tetri odoris.

XI. Arbor filiquosa Guinenfis, fructu fabaceo, lobo longissimo.

Lobus fabæ arborecentis, Clus. exot. l. 3. c. 6.

Lobus nigricans & fuliginosus, uncias novemdecim, vel viginti longus, tres latus, phaeolos septem, binas uncias cum semisse longos, semunciam latus, planos, ex spadiceo nigricantes & splendentes continens.

an Arbor fabas majores proferens, par. 6. Ind. or. tab. 14. lit. H.

XII. Lobus cortice cartilagineo, rugoso, fusco, duplici crista sinuosa donatus.

Lobus primus cartilagineus ex insula Mauritii 3. Clus. exot. l. 3. c. 9. & 10.

Hic vel uncias quatuor cum semisse, vel tres longus, binas latus; ille tres, hic duos phaeolos orbiculatos ex puniceo nigros, veluti annulo cinctos, eosque duros continet.

XIII. Fructus subrotundus durus eleganter rubens.

Fructus peregrinus 10. Mates nomine acceptus, Clus. exot. l. 2. c. 30. & tab. 3. Lugd.

XIV. Lobus cortice membranaceo, atro tumido.

Lobus niger primus turgidus, Clus. ex. l. 3. c. 18.

Hic uncias binas longus, unam latus, semina nigra, plana, Acaciae fructu similia continet.

XV. Lobus membranaceus atrospadiceus, planus Guinenfis.

Lobus niger 2. planus, Clus. l. c.

XVI. Lobus quadrangularis, Clus. exot. lib. 3. cap. 17.

Hic ex fusco fuliginosus, grana quadrangula, in binas partes dividua continet.

XVII. Lobus aromaticus subfuscus Terebinthi corniculis similis.

Lobus oblongus aromaticus, Clus. exot. lib. 3. cap. 18. *Epandium vanille* l. 1347.

Hic sex, septem, etiam octo uncias longus, vix semunciam latus, tenuem pollinem nigrum tenuem, Benzoini ferè odore, continet.

FRUCTUS EXOTICI.

Fruetus exoticos plurimos Clusius proposuit, plurimos etiam à D. Jacobo Guiljelmi Hoofti Amstelrodamo ante octennium accepimus: quos quantum licuit in aliquem ordinem digessimus, aliquos ad arbores quibus consimiles sunt, vel saltem fructu, retulimus: alios vero ratione forma distributos, hic recensemus.

Fruetus rotundi & orbiculares.

I. Fructus magnus ex rotunditate compressus, cortice rugosò fusco.

Fructus crassus peregrinus, Clus. ex. l. 2. c. 7.

II. Fructus rotundus cortice fungoso subpurpurascete.

Fructus 1. à Gareto, Clus. ex. l. 2. c. 16.

III. Fructus orbicularis spadiceus lævis.

Fructus miscellaneus 3. Clus. ex. l. 2. c. 25.

IV. Fructus orbicularis fuscus, nucleo cineraceo.

Fructus miscellaneus 4. Clus. ex. l. 2. c. 25.

V. Fructus orbicularis flavus maculâ subfusca notatus.

Fructus peregrinus 6. Clus. ex. l. 2. c. 29. Lug. Tab. Gerard.

VI. Fructus orbicularis spadiceus nucleo duro. Fructus exotici 4. Clus. ex. l. 2. c. 19.

VII. Fructus orbicularis ex russo nigricans.

Fructus peregrinus 3. Clus. ex. l. 2. c. 30. & in tab. aera, Lugd. Tab. Ger.

IX. Fructus orbicularis fuliginosus.

Fructus 15. à Gareto, Clus. ex. l. 2. c. 16.

IX. Fructus orbicularis ater & acidus.

Fructus peregrinus acidus saporis, Clus. ex. l. 2. c. 13.

X. Fructus orbicularis cinericeus ut Chamæriphe nucleus.

Fructus 12. navigat. Botan. Clus. ex. l. 2. c. 15.

XI. Fructus orbicularis Arantii forma cineraceus.

Fructus minor 7. Paludani, Clus. ex. l. 2. c. 20.

XII. Fructus rotundus parvus putamine spadiceo flavescete, nucleo sabacido.

Fructus 7. à Gareto, Clus. ex. l. 2. c. 16.

XIII. Fructus orbicularis compressus cineraceus.

Fructus minor 1. Paludani, Clus. ex. l. 2. c. 20.

Fructus orbiculares sulcus nervi sive disti.

I. Fructus orbicularis major fuscus striatus.

Fructus orbicularis peregrinus 1. Clus. ex. l. 2. c. 9.

II. Fructus orbicularis minor cineraceus striatus.

Fructus orbicularis peregrinus 2. Clus. ex. l. 2. c. 9.

III. Fructus orbicularis subniger & splendens sulcis distinctus.

Fructus 1. è Walachria, Clus. ex. l. 2. c. 22.

IV. Fructus alter splendens quatuor sulcis distinctus.

Fructus 9. à Gareto, Clus. ex. l. 2. c. 16.

V. Fructus orbicularis in summo lineâ trigonâ distinctus.

Fructus 10. à Gareto, Clus. ex. l. 2. c. 16.

VI. Fructus orbicularis Arantium siccum referens, quatuor venis distinctus.

Fructus 2. Jacobi Plateau, Clus. ex. l. 2. c. 19.

VII. Fructus orbicularis fuscus tenis nervis distinctus ex Guinea.

Fructus orbicularis peregrinus 3. Clus. ex. l. 2. c. 10.

IX. Fructus orbicularis spadiceus novem venis distinctus major.

Fructus peregrinus orbicularis nervis distinctus 1. Clus. ex. l. 2. c. 10.

IX. Fructus orbicularis minor novem venis, ut & semen, distinctus.

Fructus peregrinus orbicularis nervis distinctus 2. Clus. ex. l. 2. c. 10.

Fructus figura oblonga ovali.

I. Fructus ovi anterini magnitudine fusco cinereus.

Fructus peregrini pulpa, Clus. ex. l. 2. c. 13.

II. Fructus ovi anterini forma.

Fructus orbicularis peregrinus 3. Clus. ex. l. 3. c. 9.

III. Fructus ovalis fuscus nucleo avellanæ similis.

Fructus 2. à Gareto, Clus. ex. l. 2. c. 16. (mili.)

IV. Fructus ovalis putamine crasso fibroso.

Fructus 3. à Gareto, Clus. l. c.

V. Fructus ovalis fuscus.

Fructus miscellaneus 1. Clus. ex. l. 2. c. 25.

VI. Fructus ovalis lapidi Judaico similis ex russo nigricans.

Fructus peregrinus alter, Clus. ex. l. 2. c. 3. & in tab. 2. Lugd. Tab. Ger.

VII. Fructus olivæ ossiculum referens.

Fructus minor 5. Paludani, Clus. ex. l. 2. c. 20.

IX. Fructus ovalis spadiceus.

Nux peregrina 2. Clus. ex. l. 2. c. 13.

IX. Fructus oblongus fuscus striatus.

Fructus exoticus 3. Clus.ex.l.2.c.24.

X. Fructus oblongus arcuatus fuscus.

Fructus 1. è navigat. Batav. Clus.ex.l.2.c.15.

XI. Fructus oblongus fuscus splendens.

Fructus 1. Simonis Tovar Coxco cypote, id est nux sive ofsiculum Cypote, Clus.ex.l.2.c.18.

XII. Fructus oblongus cineraceus nervis cras-

Fructus 3. Parduyni, Clus.ex.l.2.c.22. (fis.

XIII. Fructus oblongus cineraceus acidulus.

Fructus 12. & Oregioella, ex quo Cacao potio- nem faciunt. Clus.ex.l.2.c.16.

XIV. Fructus oblongus cortice flavo spadiceo.

Fructus 13. à Gareto, Clus.ex.l.2.c.16.

XV. Fructus oblongus lobum referens niger.

Fructus 13. Gareti, Clus.l.c.

Fructus pyriformes.

I. Fructus pyriformis major rugosus niger, binis cellulis distinctus.

Fructus exoticus 1. Clus.ex.l.2.c.24.

II. Fructus pyriformis minor spadiceo cinereus.

Fructus exoticus 2. Clus.ex.l.2.c.24.

*Fructus orbiculares & rotundi: & ovals
tuberculis obfiti.*

I. Fructus orbicularis fuscus tuberculis obfit^o.

Fructus 2. Parduyni è Guinea, Clus.ex.l.2.c.22.

II. Fructus orbicularis cineraceus tribus fo- raminiibus donatus.

Fructus 8. à Gareto, Clus.ex.l.2.c.16.

III. Fructus rotundus flavus tuberculis obfitus, linea eminentiore transversa.

Fructus peregrinus 4. Clus.ex.l.2.c.30. & tab. alt. Lugd. Tab. Ger.

IV. Fructus rotundus flavus tuberculis obfitus.

Fructus peregrinus 5. Clus.ex.l.2.c.30. & tab. alt. Lugd. Tab. Ger.

V. Fructus ovalis ex fusco subrubens tuberculis micronatis obfitus.

Fructus 5. è navigat. Batav. Clus.ex.l.2.c.15.

VI. Fructus olivæ ofsiculum referens tuberculis obfitus.

Fructus minor 6. Paludani, Clus.ex.l.2.c.20.

VII. Fructus oblongus cineraceus durus tuberculis exasperatus.

Fructus 1. Plateau, Clus.ex.l.2.c.19.

IX. Fructus cordis formam referens, fuscus tuberculis inæqualis.

Fructus minor 2. Paludani, Clus.ex.l.2.c.20.

X. Fructus subrotundus rugosus, ater.

Nax peregrina 1. Clus.ex.l.2.c.15.

X. Fructus Frago similis.

Garnitre fructus parvus & subtilis fragi similitudine, qui globulorum vicem supplet, Lincoc.p.3. Ind.ord.21.

Fructus angulus donati.

I. Fructus orbicularis fuscus trifidus granis refertus.

Fructus miscellaneus 5. Clus.ex.l.2.c.25.

II. Fructus rotundus inæqualis cineraceus faxe^o.

Fructus 6. Camiri Indis, ex navig. Batav. Clus.ex.l.2.

Fructus miscellaneus 2. Eid.l.2.c.29. (c.15.

Nucis est magnitudine, puta mine faxea duritie, nucleo albo amygdalino.

III. Fructus Brasilianus inæqualis femine fusco fervido.

Fructus 1. à Gareto Araticõ dictus, Clus.ex.l.2.c.17.

IV. Fructus angulosus cineraceus cortice fibro- Fructus miscellaneus 2. Clus.ex.l.2.c.25. (fo.

V. Fructus in gibbum extuberans cortice reticulato villosus.

Fructus peregrinus reticulato corio ex Guinea, Clus.ex.l.2.c.11.

VI. Fructus niger in duas partes separabilis acidiusculus.

Fructus 10. à Gareto, Clus.ex.l.2.c.16.

VII. Fructus avellanæ magnitudine putamine velut in duas partes divisus.

Fructus peregrinus 4. Clus.ex.l.2.c.29. Lugdun. Tab. Ger.

IX. Fructus subrotundus cineraceus duplici angulo.

Fructus 9. è navig. Batav. Clus.ex.l.2.c.15.

IX. Fructus triangularis fuscus.

Fructus minor 4. Paludani, Clus.ex.l.2.c.20.

X. Fructus pentagonus tuberculis inanibus obfitus.

Fructus minor 9. Paludani, Clus.ex.l.2.c.20.

XI. Fructus oblongus pentagonus fuscus.

Fructus 2. è navigat. Batav. Clus.ex.l.2.c.15.

XII. Fructus cristatus spadiceo coloris.

Fructus 11. è navig. Batav. Clus.ex.l.2.c.15.

Fructus diversarum figurarum.

I. Fructus in orbem convolutus fuscus.

Fructus minor 11. Paludani, Clus.ex.l.2.c.20.

II. Fructus est quatuor membranaceis foliis compositus nucleo orbiculari.

Fructus 17. navigat. Batav. Clus.ex.l.2.c.15.

III. Fructus è multis fibris cõtextus spadiceus.

Fructus miscellaneus 6. Clus.ex.l.2.c.25.

IV. Fructus metæ figurâ referens cineraceus.

Fruetus minor 3. Paludani ad quem pro Balsami Peruani fructu missus, Clus. ex. l. 2. c. 20.

V. Fruetus juli figuram quasi exprimens cinereus, grana spadicea continens.

Fruetus miscellaneus 8. Clus. ex. l. 2. c. 25.

VI. Fruetus Brasilian. ex fulco cinereus acidus.

Fruetus 2. Gareti, Clus. ex. l. 2. c. 17.

VII. Fruetus Quittenfis.

Fruetus ad Dysenteriam, Monardi, Lugd.

Fruetus varii.

I. Fruetus in Bali insula, sub terra Juglandis magnitudine sed durior & oleaginosior, quo ad cibos cõdiendos utuntur: Linc. p. 3. Ind. or. c. 39.

II. Fruetus purpureus allii sapore: par. 6. Ind. or. c. 54.

III. Cautior fructus frequenter cibis adhiberi solitus, uberrimè in Guinea provenit: par. 4. Ind. or. 8.

IV. Gato Gambar, fructus olivis aut Areca similis in Cambaja, qui dentium dolori medetur. par. 4. Ind. or. 8.

V. Jalave Malays, arboris fructus glandis magnitudine, quem infirmi potiunculis miscent: l. c.

VI. Javanos fructus in Bantan: par. 3. Ind. or. 35.

VII. Indiamas fructus in Guinea: par. 6. Ind. or. 19.

VIII. Lucumas fructus in India, quem nihil aliud quam lignum esse dissimulatum ajunt: Joseph. Acofta l. 4. c. 26.

IX. Madian, Main, Corassani, ex civitate Dachen importantur, ad acuendam gulam & ebrietatem facilius ciendam: par. 4. Ind. or. 8.

X. Tianco, fructus copiosè in Malacca, quem tutum cum liquore bibunt, quoties malè habent: l. c.

SECTIO TERTIA.

AROMATA.

NUX MYRISTICA; MACIS & MACER; CASSIA sive CANNELLA; CINAMOMUM; TAMALABATRUM sive FOLIUM; BETHRE sive Tembul; Caryophylli Aromatici; Piper; Cubeba; Fagara; Mungo; Anomum & Anomis; Grana Paradisi & Cardamomum.

NUX MOSCHATA.

Nux Moschata, qua veteribus Grecis cum sua Maci incognita fuit, at recentioribus *μοσχάρα*, vel *ἀρβύρα* dicitur: sorte Nux Indica, in suffimento moscato Aërii.

I. Nux moschata fructu rotundo.

Chryobalanos Galeni quibuidam.

Comacum Theophrasti & Cinnamum Caryopon Plinii, Guilandino.

Nux Bandensis, Iausant Arab. Avicennæ.

Nux myristica, Matth. Cast. Lugd. qui & Acoftæ figuram in appen. habet, Clus. ex.

Nux muscata, Lac. Lon. Ad. Lob. ico. Frag.

Nux moschata, Cord. hist. Lob. (cui & odorata & aromatica) Cæs. Tab. Acoftæ.

Nux aromatites, quæ incolis Palla & Iapatri, Garz. Lincot. Ind. orient. p. 4. c. 22.

Arbor in Insula Banda quæ nucè & macim profert, Pyri magnitudine, foliis laurinis, laciorebus brevioribus: fructus cortice deno, ut in nostris Nucibus tegitur, cui alter tenuior reticulatus, rubescens subest, qui Macis dicitur. Fructus cum utroq; cortice muria conditus adfertur: quem & Saccharo condunt & externum corticem in ca-

pitibus affectibus cõmendant. In Iava majore, ex nucibus Conservas & Confectiones, & tam ex nucibus quam foliis, oleum conficiunt.

Sic aliam in planis, quæ ad nos adfertur, aliam in montanis provenire scribunt, à cujus fructu, cum vix mature scat, saltem Macis admittit.

II. Nux moschata fructu rotundo parvo.

Nux moschata humilis & fructu pusillo in Moluccis, Acoftæ.

Nux aromatites infructifera in Moluccis & Zeilan, Garziæ.

III. Nux moschata fructu oblongo.

Nux moschata macula vel major, Cord. hist.

Nux moschata mas oblongior, Lob.

Nux myristica mas, Clus. exot.

IV. Macis Officinaram.

Macis dicitur cortex alter tenuis rubescens, à Maceris Græcorum similitudine, qui aëri expolitus paulatim flavescit.

Macer, officinarum Macis, Cord. in Diosc.
 Macis, veterum Macer seu medius Nucis mosch.
 cortex, Cord. hist.
 Macis, Ad. Garzia, Acofta, Frag.
 Macer, Tab. qui cum fructu pingit.
 Bunapalla & Iaifol incolis, Garzia, Lincot. Ind.

orient. par. 4. c. 22.
 Macis javanilibus Massa & Fœlien, Linc. Ind.
 orient. 2. c. 22.
 Bethesda Arab. Avicennæ cui odorata nucis in
 volucrum est.
 Nucum myrificarum flos, 4. par. Ind. or. c. 21.

M A C E R V E T E R U M .

Macer Veterum, cortex est arboris sui nominis, res à Maci recentiorum planè diversa: de quo sic Dioscorides l. i. c. 110. μακρὸς, cortex est à Barbaria advehi solitus, sublavus, crassus & gustu perquam astringens: & Plinius l. 12. c. 8. Macir ex India (Galenum secutus) advehitur, cortex rubeus radicis magna, nomine arboris sue. Arbor ulmo multo major in India Orientali, præsertim in Provincia Malabar, Acofta.

Macer & Macir, Talisafar radicis cortex, Avicē.
 Macer, arbor dysentericæ, à radicis corticis usu &
 arbor sancta, Acofta, Lugd. in ap.
 Cortex Xylocassia facie, Ad. Lob. ico.
 Macer veterum, Clus. exot. l. 4. c. 4.
 Macer Græcorum verū, ignotum putat Garzias.
 Macer veterum, Macir officinarū censent, Cord.
 in Diosc. & hist.

Macer veterum est alter cortex crassior nucis mo-
 schata, Cæialp.
 An idem.
 Cortex ad alvi profusiva in novo orbe, Monard.
 Arbor contra fluxum, Cast.
 Cortex ad dysenteriam, Lugd.
 Anonymus arbor in novo orbe foliis cordis fi-
 gura, Frag.

CASSIA sive CANELLA & CINAMOMUM.

Kασία sive κασία, ἢ δὲ τὸ κατὰ quasi κασσίωον, διὰ τῆς διοσκουρίας τῆς αἰθρίας. Κασία Dioscoridi l. 1. c. 12. complura sunt genera, quæ circa aromatiseram Arabiam gignitur: habet autem sarmentum crassi corticis, folia verò piperis: primum locum habet γέγις rosarum odorem spirans: 2. 2. x. indigenis, mercatoribus Alexandrinis daphnitis, odore vinoso: 3. κασσίωον τῆς βαλεσίδος, moscheticus germen: reliquæ viles habentur, ut quæ ἀποφύμιον nigra injucunda: & ea quæ κατὰ & δακτυλα vocatur: est & quadam Ἰσδοδογία illi similis, quæ neq; acris, neq; aromatica, & corticem medulla coherentem habet, & c.

Κινάμουον plura genera Diosc. l. 1. c. 13. regionum in quibus nascuntur nominibus designata: excellit quod ἰσδοδον dicunt, quod similitudinem aliquam habet cum Moschylide cassia, & quæ recens colore nigrum ex vinoso in cinereum vergens, nodosum, colore rufa, aut cardamomo proximum est, hujus genera quinq; recensent.

Fabulosa varia & incerta, de Cassia & Cinamomo à veteribus Græcis & Latinis, ob longas & difficiles navigationes scripta sunt. Hinc Dioscorides scribit Cassiam, esse virgulta crassi corticis, piperis foliis: Cinamomi verò descriptionem prorsus omittit. At Theoph. Cassiam & Cinamomum, in agnitudine viticis, multos ramos lignosos habere. Plinius l. 12. c. 19. Cinamomum dixit fruticem esse duorum cubitorum altitudine amplissimum, palmisq; minimum: Cassiam fruticem esse trium cubitorum amplitudine. Galenus i. Antid. arcam Romanam delatam à Barbarorum regione tradit, longitudine cubitorum quatuor cum dimidio: & licet Cassiam & Cinamomum diversas arbores esse statuat, scribit tamen Cassiam sæpe in Cinamomum transmutari: sic Cinamomi sacculos, Cassia prorsus persimiles. Genera Cassia, eadem Galenus quæ Dioscorides recenset: item Cinamomi sex à Dioscoride etiam declarata. Theophrasto 6. hist. 2. & Plinio, Cassia duo duntaxat genera sunt, candidum & nigrum. Recentiores qui iudicio valent, Cinamomum officinarum vulgo Canella dictum, legitimam antiquorum Cassiam dicunt: cujus genera à Dioscoride & Galeno tradita, apud Mercatores qui magnam copiam habent, inter nosci possunt. Et in compositionibus Græcorum Xylocassiam, id est Cassiam ligneam sive Cassiam odoratam postulantibus, Canella nostra adhibenda: in Mauritanorum enim medicamentis, Cassia fistula purgatrix intelligenda.

I. Cinamomum sive Canella Zeilanica.
 Cassia, Cinamomum & Canella orientalis, Monard.
 Cinamomum, id est lignum odoratum quasi Amomum ex Sina, Canella & Cassia idem sunt, Garz.

Darfini Avicennæ & Arabibus, quod Persis Lignum Sinense sonat.
 Canella legitima, Matth. Lugd. Acofta.
 Cassia, Aug. Lob.

Laurus cinamomum l. 1. 1. 1.

Cinamo-

Cinamomum, Lac. (the.
Cinamomū & Cafsia unius plantæ cortices, Guil.
Cinamomum & Cafsia Græcorum, Ad.
Cinamomum Seylenſe, Linſcotto Ind. orient. par.
2. c. 16. & par. 4. c. 19.

Arbor in Zeilan frequens oleæ magnitudine, foliis forma ad Citri folia accedentibus, fructu rotundo exiguis olivis ſimili. Canella eſt ſecundus & interior arboris cortex, in tubulos convolutus, qui ſingulo triennio adimitur, & ab exteriori cinerea pellicula, qua obductus eſt, repurgatur: In Canariis etiam inſulis Cinamomi nulla eſt penuria, 3. part. Ind. or. c. 5.

II. Cinamomum ſive Canella Malavarica & Javanenſis. *Laurus caſca. L. 5. 58.*
Canella ignobilior, Garziæ.
Cafsia veterum forte, Cluſ. ex.
Canella in ſylvis Malabar, Acoſta.
Cinamomum Malabaricum, Canella de Mato, ſeu ſyl. cinamomum, Linſcot. Ind. orient. par. 4. c. 19. & figura 17.
Cinamomum ſyl. Canella de mare, 2. par. Ind. or. c. 13.

Cortice eſt enodi cinereo in Malavar & Java: & ut Acoſta, fructus oleæ baccis par oliſculum continens, qui fructus leiſili parte, parvo calice præditus eſt.

III. Cinamomum ſive Canella Peruana.
Canella in America quæ calices & glandes Suberis modo fert, quam ſui generis arborem, non Canellam eſſe, Garzias ſcribit.

Canella Peruana quam Gomara, Auguſt. Carate, Petrus Cieca, & ex his Cluſ. notis in Garziam proponit.

Canella novi orbis, Monardi, cui Cafſia, Cinamomum & Cafſia lignea, unius arboris cortices ſunt, & ſola loci varietate, altera alteram præſtantioſiorem facit: itaque Cafſiam & Cinamomum ſolis nominibus diſſerre aſſerit.

Hujus fructum, qui parvo pileo ſimilis, ſua latitudine Taleri Germanici amplitudinem æquat, in uſu eſſe ſcribit.

IV. Cinamomum ſive Canella tubis minoribus alba.

Canella alba quorundam, Cluſ. ex.

Duplex eſt: altera majoribus, longioribus & craſſioribus tubis: altera tubis tenuioribus & minoribus: Idem habet,

Canellam albam è radice: &

Canellam albam ex arbore.

Lignum aromaticum Monardi, Lugd. Caſt. Frag. Cluſ. ex.

an Alcopo, arbor lauro ſimilis, cujus cortex calidus & acris eſt, in inſul. Virgin. deſcript. vel Ind. occid. par. 1.

V. Cinamomum craſſiore cortice.

Xylocafsia, Ad. Lob. qui an Pſeudocinamomum Dioſcoridis ſit, dubitat, Lugd.

VI. Cafſia lignea ſuſca aromatica.

Xylocafsia ſubnigra, Lob. belg. & ico.

an Cafſia Syringitis, vel Syringis Cinamomo cognata, Cord. in Dioſc.

an Cafſiæ genus, quod Galeno referente, junior Andromachus, Cafſiam fiſtulam nominavit, quia inanis & cava & craſſi corticis, cujuſmodi in vulgari Cinamomo frequentiffimè conſpicitur.

VII. Cinamomum ſeu Cafſia craſſior, quæ præter odorem & ſaporem in officinis occurrit, Pſeudocafsiam eſſe non temerè quis dixerit.

IX. Cortex cinereus acri ſapore.

Cortex eriophoſus, Cluſ. ex. l. 4. c. 5.

CINAMOMUM VETERUM.

Cinamomum veterum, à Cafſia ſive Canella diverſum eſſe volunt, cujus ſe tres furculos vidiffè Cluſius aſſerit, qui recti, ſed non enodes, cortice tenui, ſubcinereis coloris, jucundi & ſuavis guſtus, acrimonia linguam vellicante: lignum verò inodorum & inſipidum.

Galenus 1. de Antidot. Cafſiam quæ Zizir cognominatur, adeo Cinamomo ſimilem ſcribit, ut ejus loco divendita fuerit: & pro qualibet Cinamomi parte, duas Cafſiæ adhiberi poſſe.

TAMALAPATRUM ſive FOLIUM.

Mαλάκασρον & φύλλον, Latinis ſimiliter Malabathrum & Folium ſimpliciter, & Folium Indicum dicitur. Dioſc. l. 1. c. 11. μαλάκασρον, inquit, nonnulli Nardi Indica folium eſſe arbitrantur, odoris quadam cogitatione decepti: peculiare genus eſt, quod in paludibus Indici gignitur: folium id eſt, quod lentis paluſtris modo aque innatat: radicem non habens, &c. Et Plinius l. 12. c. 26. dat & Malabathron Syria arborem folio convoluta, arido colore: mox ſubjungit: in paludibus India gigni tradunt, lentis modo, odoratus croco, nigricans ſcabrumq, quodam ſa-

lis gustu: minus probatur candidum. Quibus verbis Plinius diversa Malabathri genera proposuisse videtur: at Dioscorides unicum. Sed quid velint, non assequimur: nostrum enim non innuat aquis, sed in proceris arbore, procul ab aquis in Cambaya nascitur, secundam Garziam: at Linscoto 4. part. Ind. or. c. 39. arbor est mediocri magnitudinis, quæ non nisi ad fluminum ripas aut lacus enascitur, in omni quidem India vulgaris, præcipue tamen in Cambaya: folii odor qui Caryophyllorum, quare aliqui male Caryophyllorum folium esse putant.

Cadegi Indi, id est, folium Indum, Arabib.
Folium Indi Sepalsiariorum, Trag.
Malabathrum, Matth. (cui & Folium) Lac. Lob. Tab.
Caisiæ folium, Cord. in Diosc.
Caisia aromatica, folium malè, nec Cinamomi folium, nec Malabathrum, Cord. hist.
Malabathrum, Folium, & folium barbaricum, res differentes sunt, Ang.
Malabathrum & Folium, medicamenta duo sunt, Guil. the.
Tamalapatra, ex qua voce corrupta Malabathrú, Garz. Clus. Lugd.

Folium nostrate, Malabathrum est, Ad.
Folium Indicum Acoftæ, Cast. Frag.
Folium Indum vocatum, Tumbul Avicennæ, Cæf.
Folium Indum, incolis Tamalapatra.

Figura: fructus glandis exiguæ effigie adpingitur a Clus. Lobel. & Lugdun. quem Fructum Cannellæ quorundam; aliis Tumbul convolvuli in India nomine à Cortuio, Clusius, uti in notis in Garziam monet, accepit: qui tamen Malabathri nostri fructum esse suspicatur.

Huc referantur

Folia saporem Caryophyllorum referentia, in insula S. Maria, ad littus Madagascariæ par. 3. Ind. or. c. 12.

BETRE sive TEMBUL.

BETRE Mallaccensium volubilis modo arborescens, fructu lacerta caudam emulante.

I. Tumbul pro Tumbul, Avicennæ.

Betre, Garz. Frag. Lugd. qui in append: figuram Clusii habet.

Betre sive Betle, Aloysi. Cadamusto, Clus. ad Garz.

Betella Lugd. Romano, Odovardo Barboia.

Betel, Cast. Betele, Acoft.

Betle vel Betre, Tab.

Betelle sive Betre, Linscot. 4. par. Ind. orient. c. 16. & figura 14.

Sunt qui Folium Indum putant, ut Barboia: & Amatus utrumque confundit, cum Betre folio acriore & teneriore sit.

Hoc Indi Orientales perpetuo mandunt, apud quos in maritimis regionibus provenit: at in Malacca Vitis modo seritur, & additis pedamentis, Herdaræ modo se sustinet.

II. Kaate, ex hujus arboris ligno pastillos cocinatos cum Betello comedunt: Linic. p. 4. Ind. or. c. 16.

CARYOPHYLLUS AROMATICUS.

Fructus qui Καρυόφυλλον sive καρπόφυλλον (id est, si verbum verbo reddas, Nucifolium, cum quo tamen similitudinem nullam habet) Latine Caryophyllum & Caryophyllus dicitur: à Germanis & Gallis, Clavus nominatur, quod clavi modo capitatus sit. Hujus, nec Dioscorides nec Galenus meminisse videntur, licet Serapio Galienum fulso ciet, forsitan rectius Aeginetam vel Sethi nominaturus. Apud Plinium l. 12. c. 7. hæc leguntur: est etiam in India Piperis grano simile, quod vocatur Caryophyllum grandis fragilissimum. Verum hunc Plinii, aliqui καρυόφυλλον Theophr. hist. 7. esse putant: Conacum, inquit, ex India & Arabia deportatur, ad unguenta idoneum est.

I. Caryophyllum aromaticum fructu oblongo.

Caryophyllum, ipse frutex, Ægin. Sethi.

Charunfel, Arabibus.

Caryophylli, Matth. Lac. Ludov. Romano, Maximiliano Transylvano de Moluc. Tab. qui & Matthioli & Clusii figuram (à Clusio tamen improbatam) exhibet.

Caryophyllum Cord. hist. Ad. Cast. Cæf. qui Carpeletium Q. Medici suspicatur.

Caryophyllum sive Caryophyllum, Arabibus &

plerisque Indis, Calafur, in Maluccis Chæque, Garz. Chamke in Maluco insulis, in quibus solis nascitur, Linscot. 4. par. Ind. orient. c. 12.

Caryophylla arbor quæ Arabibus Siger: fructus, Carnuful, Acoftæ.

Caryophylli, Lob. Linscot. l. c.

Caryophylli aromatici, Lugd. cui etiam in append. Caryophyllus Acoftæ.

Caryophyllus florens & Caryophylli veri, Germanis utraque Tabern. figura.

Arbor

1. Caryophyllum aromaticum, L. Ind. Arab.

Arbor est, nostris Malis, aut Pyris non minor, foliis venosis: & ut Linscottus, Lauri similibus, (mea verò ad Pyri folia accedunt) non ita angustis & oblongis, ut Lobelius, Tabernæmontanus, Gerardus ex Clusii editione prima pinxere, & Lugdun. sua figura, ex Matthiolo delumpta, folium adposuit: sic fructus non sparsim ramis inhaeret, ut Acoſta, & ex eo Lugd. in append. pinxere, sed extrema parte bacillis oblongis insident, ut Clusius in notis postremis ad Garziam, Acoſtam, & exot. l. 1. pinxit: qui demum in Auctario ad exotic. lib. Caryophyllorum ramulum cum fructus rudimento, florem nondum expletum sustinente, & eo qui primum formari incipit, exhibet. In Maluccis uteriam Makian & Tidore fructifera: in Zeilan, infructifera gignitur: & in Ambona in insula summa diligentia nunc colitur, ut ad curas posteriores Clusii plenius habetur. Hos relictos siccatos subflavescere, & ut nigriores evadant infumari, & ex recentibus aquam destillatione elicere, & cum Sacchara Electuarium confici, Linscottus l. c. scribit. Fructus qui in arbore remanentes crassiores fiunt, & quo Javanentes magis expetunt, dicuntur.

Caryophylli mares, Avicennæ.

Caryophylli maturi seu majores, Cord. hist.

Antophylli, Lob. Lon. Tab. Ger. Linscott.

Antophylli apud Nicolaum, Cæsalp.

Sic fructus qui ab arbore decutiuntur & maxime expetuntur aliqui

Flores Caryophyllorum vocant, cum fructus rudimentum sint:

Caryophyllus immaturus aut minor, Cord. hist. Ita pediculi oblongi, à quibus flores dependent, festuca Condo, aliis Fusti, Lusitanis Bastan, dicuntur.

II. Caryophyllus albus spurius.

Clusius in auctario ad lib. exotic. Solani Beladonna, aut ei congeneris flores suspicatur: hoc Caryophyll. quoque nomine à J. Pona Veronâ accepimus.

III. Caryophylli odore fructus exotici.

Fructus caryophyllum olens avellanæ magnitudine, Garziam, Fragio.

Fructus avellanæ nucis magnitudine, cujus folio Caryophyllos odore referunt, in Baya: part. 3. Ind. or. 15.

IV. Caryophyllus aromaticus fructu rotundo. Caryophyllon, Plinii.

Amonium quorundam, Clus. exot. l. 1. c. 17.

V. Fructus fuscus formâ caryophylli aromatici majoris.

Fructus 7. ex navigat. Batavo, Clus. ex. l. 2. c. 15.

P I P E R.

PIPER, *πείπερος* Græcis, Arabibus Fufel & Fulsul dicitur. Dioscoridi l. 2. c. 182. arbor brevis, que fructum oblongum instar siliqua profert, & c. & Plinio l. 12. c. 7. Piperis arbores Juciperis nostris similes sunt, & semina à Junipero distant parvis siliquis.

Genera: Dioscorides (& cum eo Galenus) eandem arborem & longum & candidum & nigrum proferre, & sola maturatione differre credidit: que pleraque & Plinius habet: que cum salsa sint hic non adscribemus. At Theophr. 9. hist. 22. piperis genera duo: unum rotundum Ervi modo, cute carneque, consians sicuti Luvæ bacca, subrubrum: alterum oblongum, nigrum, semina parva papaveris continens, quod altero longe validius. Verum Piper ad arbores, potissimum Fausel, seritur, quas circumvolvendo consendit, foliis latis non serratis. Betre similibus, fructum habens racemosum, semper virentem, donec perfecte maturaverit: alia tamen est que Piper album, alia que nigrum fert, tan parva inter arbores differentia, quanta inter Vites, que utram nigrani vel album profert, quamvis Ludovic. Romanus arborem que album profert prociorem, crassiore caudice, majoribus foliis esse dicat & Piper longum, non plus cum illis similitudinis habet, quam saba cum ovo.

I. Piper rotundum nigrum.

Piper nigrum, Matth. Lac. Cast. Garz. Frag. Clus. ex. Lugd. qui in Append. Acoſtæ fig. habet, & in super, Arborem piperiferam ex Theveto, Tab. Lincotto in Arabia, Filfil; in Java, Sahang. 4. part. Ind. orient. c. 18. & fig. 15.

Piper rotundum nigrum, Cord. hist. Ad. Cæf.

Piper nigrum in Calecut, Lud. Romano.

Piper rotundum Hippocratis, Garz.

Grana perpetuo virent, at Decembri & Januario, ubi maturari incipiunt, sensim nigrescunt: & hoc vulgatissimum est, cum albi proventus rarior sit: cum viride est, ab indigenis sale & aceto conditur.

Quid tibi velit Marthiolus cum sua figura, quam & Cast. Lugd. Tab. & Ger. habent, non assequimur, de qua figura sic Guilandinus scribit: Si frutex ille Piper est, vel etiam Amonium, ut alii se-

mniant, parum aberit, quin vulgare Ribes, vel Piper, vel Amomum esse possit.

II. Piper rotundum album.

Piper album, Matth. Lac. Lob. Garz. Frag. Clus. ad Garz. Cast. Lugd. Tab. Linscot. 4. part. Ind. orient. c. 18.

Piper rotundum album, Cord. hist. Ad.

Piperis alterum genus, quod in Taprobana Mologa vocant, Lud. Romano.

Piper alterum candidum, Cæs.

Sabanh pute seu piper album, reliquis paulo exilius, in Sunda; par. 4. Ind. or. c. 8.

Hoc crassiore est grano, nequaquam rugoso & acriore.

III. Piper longum orientale.

Piper longum, Matth. Lac. Cord. hist. Ad. Lob. Garz. Frag. Clus. ad Garz. & exot. l. 1. c. 20. Linscoto & Javanensibus Pepileni.

Piper longum Orientale, Cast. Macropiper minus, Tab. III. *Piper longum, l. mill. dit.*

Hujus arboris facies longè alia existit, Linscoto, non autem Clusio.

IV. Piper longum Occidentale dimidii pedis longitudine.

Piper, Monardi.

Piper longum Occidentale, Cast.

Piperis longi genus in India occidentali, Cæs.

Macropiper majus, Tab.

Piperis longi genus ex Carthagine, Frag.

Piper longum incolis Chiabe dictum, Linscot. 4. par. Ind. orient. fig. 20.

Hoc priore longius, acrius & veluti ex multis granulis compositum.

V. Piper longum angustissimum ex Florida.

Piper longum, Felsel, Alpino.

Plantula peregrina, Clus. ex l. 4. c. 11.

VI. Piper oblongum nigrum.

an Piper longum, Diosc.

Habzeli & Piper Nigrorum, Serapioni.

Piper Æthiopicum, Matth. Lob. Cast. Lugd. Tab. Crone & Granum Anescen Avicennæ, Ang.

Carpesium, Cord. hist.

Piperis aliud genus Æthiopicum, Frag.

Amomum officinarum nonnullarum & longa vita, Lob. icio.

VII. Piperi similis fructus striatus.

Haernia Serapionis.

Fructus cap. de Mungo additus, forte Negundo, Clus. ad Garz.

Mungo similis fructus, Lugd.

Caryophyllus Plinianus sive Negundo, Imper. Negundo, Garziæ, Acoftæ, Fragoio: mas procul aspicienti Sambuco similis: fœmina foliis populi albæ similibus & fructus utriusque piperi similis & acris. *Velut in form. l. 890*

IX. Lobus Æthiopico piperi similis, Clus. ex. l. 3. c. 16.

X. Piper abortivum.

Diosc. l. 2. c. 182. reperitur etiam quoddam in genere nigri, nutrimenti defectu, cassum seu inane & leve, quod *Βερίνα* vocant.

Bresma sive Brasma, Cord. hist.

an exotic^o fructus 4. ex Valachia, Clus. ex. l. 2. c. 22.

X. Piper inane.

Piper quod lingua Malavarica à Canara nomen sumpsit, Garz.

Piper Canarynum, Frag. Lugd. Linscot. 4. part. Ind. orient. c. 18.

Hoc cæruleum est, intus cavum, in cuius spacio granula quædam continentur, quod paupercula plebis usus cedit, quare Canarynum, i. e. rusticantū vocari solet: & propter vilitatem, ad exteros non effertur.

XI. Piper racemosum caudatum ex Guinea.

Amomum, Ang.

Piper caudatum, Advers. quod pimenta del rabo Lusitanis, Clus. ad Garz. Frag. Lugd.

Piperis nova species, Imperato.

Pimento del Rabo, Linsc. 4. par. Ind. orient. fig. 15.

CUBEBÆ; FAGARAS; MUNGO.

Quas CUBEBAS officina vocant, Actuarii *κουβέβας*, Arabes Cubebe & Quabebe nominant: cuius arbor solius est Piperis sed angustioribus, simili modo in altu repens, cuius fructus & forma & magnitudine piper referunt.

I. Cubebæ vulgares nec Arabum Cubebæ, nec Galeni Carpesium, Matth.

Cubebæ, Lac. Cord. hist. Garz. Acoftæ, Frag. Lug. Cast. Tab. Linscot. 4. par. Ind. orient. c. 29.

Cubebæ Græcorum *κυβέβας*, Lonic.

Cubebæ officin. Piper rotundum, Theoph. Piper

simpliciter Hippocrati cui & Myrtidanum, Guil.

Cubebæ officinarum, Ad.

Cubebæ vulgo, Amomi fructum putarim, Cæs.

Hæ à Javanensibus, nunquam nisi prius aqua decoctæ venduntur, ne apud exteros quoque plantentur.

II. Cubebis affinis Fagara major.

Fagaras

Fagara Avicennæ, Clus. in Garz. Lob.
 Fagara Cast. Tab. Lugd. Linscot. 4. par. Ind. or. c.
 7. & fig. 18.
 Fagara major, Imperato.
 III. Cubebis affinis Fagara minor.

Fagara minor, Imperato.
 IV. Fructus niger Coriandro similis.
 Mungo, Garziæ. *iv = Phacelium Macq. L. melle. dict. am. 2. 75*
 Melle Avicennæ pro Mex.
 Mens, Bellunenfi.

AMOMUM & AMOMIS.

Amomum, Græcis *ἄμομον*, & Arabibus *Hamana* sive *Hamanus*, & Constantinopoli in mercatorum officinis *Amama* nominatur. Dioscoridi l. c. 14. parvus frutex est, in una modum suoque ligno in seipsum convolutus: florem habet parvum ceu Leucotium: folia vero Bryoniae similia. Differentias vero facit ratione loci, Armeniacum præstantissimum: Medicum infirmius: Ponticum racemosum, fructu plenum & odore nares feriens. Et Plinio l. 12. c. 13. Amomi una in usu est, Indica vite Labryca, uti alii existimavere, frutice myrtae palmi altitudine, carpiturque cum radice & addit: est & quæ vocetur Amomis, minus venosa atque durior, ac minus odorata: quo apparet aut aliud esse, aut immaturum colligi. At sic Dioscorides: Sunt quæ Amomum, herba simili quæ *ἄμομον* dicitur, adhibent, sed quæ & modica sit & fructu careat. Theoph. 9. hist. 7. Amomum alii ex Media, alii ex India cum Nardo advehi narrant. Verum alii Rosam Hiericunticam: alii Cubebas: alii Piper racemosum: alii Piper Aethiopicum: alii quid aliud esse volunt. Vide & Adversar. auctores.

I. Amomum racemosum, quod verum credimus Amomum, Martinelli & Ponæ, de quo Nicol. Marogna Medicus Veronensis librum Latine scripsit, quem Doct. Franciscus Pona Italicum dedit.

Amomum spurium, Clus. exot. auctario.
 Fructus 5. è Walachria, Clus. exot. l. 2. c. 22.

Amomum verum Ponæ, Clus. cur. post. & ibidem sub Amomo.

II. Amomum spurium foliosum.

Amomum, Clus. ad Garz. Lugd. Tab.

III. Amomum, arboris, foliis bryoniae floribus violæ pingit Castor Durantes, sed quid sit ignoramus.

IV. Amomis, Clus. ad Garz. Lugd. Tab.

GRANA PARADISI & CARDAMOMUM.

Cardamomum, Græcis *καρδάμωμον* (quasi Nasturtium suave) Arabibus *Cordumeni* nominatur: quod Dioscor. l. 1. cap. 5. non descripsit, sed solum quibus in locis optimum nascatur, his verbis expressit: Cardamomum optimum est, quod ex Comagine, Armenia, Bosphoroque, devehitur: in India quoque & Arabia provenit: eligitur, quod est fragranti continentia plenum, oclusum & caput odore tentans gustu acre & subamarum. Plinio lib. 12. cap. 13. Simile bus (Amomo & Anomidi) & nomine & frutice Cardamomum, semine oblongo &c. Et licet Dioscorides, Galenus & ceteri Græci, unius tantum meminerint, Plinius tamen quatuor genera fecit: viridissimum ac pingue, acutus angulis: proximum è rufo candicans: tertium brevius atque nigrum: pejus tamen varium, odorisque parvi. Est autem Cardamomum aroma Indorum culinæ familiare, carnem quam elixant condientes, quod frumenti modo provenit, & ocymini plantam ferè amulatur.

I. Grana paradyfi officinar. cuius folia (quæ ut & Nucis moschatæ à D. Clutio Amstelrodamo accepimus) sub Melegueta in Prodromo descripsimus. *Amomum græc. herad. l. 1. ep. 2*
 Cardamomum majus, Marth. Lon. Lac. (cui etiam Cardamomum hortense) Cast. Lugd.

Grana paradyfi, Cord. in Diof.
 Mellegetta seu Cardamomum piperatum, Eid. hist.
 Millegetta, Ad. Lob.
 Malaguetta Garziæ (cui & Combazbange, Avicenn.) & ad Clus. cur. post.
 Cardamomum primum, Cam. ep. alterum, Cæs.
 Cardamomum Arabum majus, Tab.

Grana paradyfi seu Mellegetta. Linscot. par. 3. c. 14.
 Hoc Cardamomi minoris loco aliqui utuntur & Melegeta dicitur, propter similitudinem, quam cum Melicæ semine habet.

II. Granis paradyfi sive Mellegetæ affinis fructus.

Fructus 14. sive Melegueta spuria, Clus. ex. lib. 2. cap. 15.

III. Cardamomum majus officinarum, Saccollæ Arabum, aut Sacoule Avicennæ, Elachi Mauritanis.

Cardamomum medium, Marth. Lon. Cast. Lugd.
 Cardamomum majus, Cord. in Diof. (cui Heyl

Arabum) & hist. Clus. ad Dod. Lin. scot. 4. par. Ind. orient. c. 23.

Cardamomum majus vulgare, Ad. Lob. Clus. in Garz. Tab.

Cardamomum, Garz. Frag. secundum, Cam. ep.

Avicēnē duum generum, alterum Saccolaa quēbir, id est, magnum: alterum Saccolaa cequer, id est minus.

IV. Cardamomum medium: Ad. & Lob. Taber.

Cardamomum mediocre, Cord. hist.

V. Cardamomum simpliciter in officinis dicitur.

Cardamomum minus, Matth. Lac. Lon. Ad. Lug. Tab. Lin. scot. l. c.

Cardamomum verum, Ang.

Cardamomum minus, Cord. in Diosc. & hist. cui & Helbane Arabum.

Cardamomū minus vulgare, Lob. Clus. in Garz. Cardamomum primum. Cæ. tertium, Cam. ep.

VI. Cardamomum minimum: & Lob. Tab. Cardamomum quattum, Cam. ep.

SECTIO QUARTA.

RHUS; COCCONILEA sive COGGYGRIA; SORBUS; AZEDARAETH; FRAXINUS; NUX JUGLANS; NUX AVELLANA, sive Corylus; Castanea; Fagus; Quercus; Robur; Quercus excrementa; Viscum; Phellodrys; Suber; Smilax Arcadum & Ilex.

R H U S.

Pōde & Hippocrati p̄iō. à coccineo acinorum colore dicitur: ῥῆς enim ἑρῶνδν interpretantur, unde rhus vox Latina: Rhus, inquit Dioscor. lib. 1. cap. 147. quam aliqui Erythron, id est rubrum vocant fructus est (σῶς βύρροισι λέξις) rhus coriaria. sic vocata, quod coriarii ea utantur ad coria spissanda: est verò arbutula binum cubitorum, in qua folia oblonga subrubentia per ambitum Illicis modo serrata: fructus autem racemulis similis, densus, terebinthini magnitudine, quam antea lacus, cujus corticosa tunica ambiens perutilis est. At Plin. lib. 24. c. 11. Rhus quæ Erythros appellatur, fructus est: & huius semen aspergitur pro sale obsonis. Verum Plinius male à Rhus coriariarum distinguit: de Theophrasti Rhoe vide in Viburno.

I. Rhus folio Ulmi.

Rhus, Matth. Ang. Cord. in Dioscor. Lac. Lugd. Taber. R. coriaria, l. c. 379.

Rhus coriaria, Dod. ut: Ger. & def. Virgin.

Rhus, Rhus veterum, coriaria, obioniorum & Sumac, Bellon.

Rhus obioniorum, Ad. Lob. Cæf. Cam. Clus. hist. Sumach Arabum, Lon. Cast. Rauwolf.

Rhus obioniorum, sive rubrum, sive culinarium, sive coriariarum, idem sunt: cujus leminis tunica externa quæ saporis acido est, vice salis condimentis aspergebatur.

II. Rhus angustifolium, sub Sumach angustifolio in Prodromo describitur. R. angustifolia, l. 380

III. Rhus myrtifolia Monspeliana.

Rhus Plinii existimatus Montpelii, Ges. hor.

Rhus Plinii myrtifolia Montpelienium, Adv. Lob. ico. R. myrtifolia, l. 1469

Rhus sylvestris Plinii, Lob. Dod. Lugd.

Rhus myrtifolius, Tab. Cam. Cæf.

Rhus Plinii nonnullorum, alii Driophanon ejusdem l. 27. c. 9. arbitrantur.

IV. Rhus myrtifolia Belgica.

an Myrtus nemoralis & Dryophanon Plinii, Ruel. Myrtica gal. l. 1455

Elæagnus lacus Orcomenii Theophrast. Bellon. cult.

Rhus syl. Plinii, Dod. gal.

Chamaelæagnus Dod. sed melior figura in editione Belgica.

Gazel Germanorum & Myrtus Brabantica quibuldam, Ad. Lob. vel Belgarum, Eid. Advers. parte altera.

Elæagnus Cordi, Lob. ico.

Rhus syl. altera, Lugd.

Rhus herba Plinii, Clus. hist.

Plinius lib. 24. cap. 11. nec Rhus inquit, Latinum nomen habet, cum in pluribus modis veniat: nam & her-

IV = Myrtica Gal. l. 1455. m. dicit.

Azedarach, Dod.

Azedarac, Lotus alba Pelicerio, Clus. hisp. & hist. Camer.

Laurus Græca Plinii & Myxus alba, Gef. hor.

Zizypha candida Monspel. Lob. Ger.

Zizyphus alba, Matthioli, Lugd.

Tuber, Zizypha Columellæ videtur forte & Plinii, Cæf.

Plinio lib. 15. cap. 14. de Malorum generibus agenti Tuberum duo genera: candidum & à colo-

re sericum dictum: penè peregrina sunt, in uno Italiae agro Veronensi nacentia, quæ lanata appellantur: lanugo ea obducit, &c. ex his Plinii verbis quid colligas?

Ex nucleis precatorios globulos Monachi conficiunt, hinc arbor de gli patre nostro, Italis: Gallis verò, arbor Sancta dicitur.

Variat foliis, quæ in Italica laciniata, in Gallica solum crenata sunt, quod herbarii Lugdunensis auctor, duplici figura demonstrare voluisse videtur.

FRAXINUS.

Fraxinus, *μαλία* arbor nota est inquit Dioscorid. l. 1. c. 108. Theophrastus 3. hist. 11. descripsit, ejusq. genera duo fecit: unum excelsum, procerum, ligno candido, nervoso, molliore, crispiore, magis enodi. Alterum humilium, minus augetens, scabrius, durius & magis flavum. Et Plinius l. 16. c. 13. inquit, Græci fraxini duo genera fecere, longam, exodem: alterâ brevem, duriorē fusciorēq. laurinis foliis. Alii situ divisere: campestrē enim crispē esse: montanâ verò spissam.

I. Fraxinus excellior. = *Fraxinus excelsa* L. ^{quæ dicitur.}
Fraxinus prior & *βουμλία* (Fraxinus bubula Gazæ) Theophrasto.

Fraxinus bumelia, Plinio & Bellon.

Fraxinus, Brunf. Trag. Matth. Dod. ut: Gef. hort.

Lac. Tur. Lon. Ad. Lob. Tab. Lugd. Cast.

Fraxinus prima, & major, Anguil.

Theophrastus monet Idæos existimasse fructu & flore carere: ferre tamen in siliqua fructum minutum nucis modo, qualem Amygdalæ, gustu subamarum: ferre & quædam alia *ὄψις*, veluti muscos, ut Laurus: cæterum densiores & magis compactos, globulos, non aliter, quam Platani pilulas. Sane globulos hos muscos, unâ cum fructu hist. Lugd. pingit, qui circa Veris initium obierantur: qui veluti ex musco glutinoso impensius resiccato concreti videntur: Sic Camerario, mas floret nigris racemis seu granulis, sed fructum non fert, qui absque fructu, ut juglandium juli decidit: quare Thalia alia sterilis, alia frugifera.

Fructus ipsius sive semen, Ornoglossum & Lingua avis dicitur, Anguil. aliis fructus Fraxini: aliis lingua passeris: aliis antheris. Avicenna inter medullas computat.

Ex fraxino hæstæ, menisæ, vasa & utensilia multa sunt: sunt & pocula, ex quibus siquis a sidiue bibat, liene m extennari ajunt: cujus nomine & corticis decoctum quidam exhibent: quo etiam aliqui vice ligni Guajaci felici successu utuntur, Cæsalpino monente: addens ejus corticem internum, aquam, in qua maderit, cæreuleam reddere.

II. Fraxinus humilior, sive altera Theophrasti: minore & tenuiore folio. = *Fraxino* ^{Ornus, L. melle. dicitur.}

Fraxinus sylvestris, Columellæ.

Ornus, Bellon. cult. (cui & pumila fraxinus & *ὀρνυμλία*) Lugd.

Triplicem Fraxinū facit Thalius: 1. Fraxinū passim nacentē. 2. Fraxinū Fago similē, *Βουμλία* dicitur.

3. Fraxinum duram seu *αἰδύσιον* *Στενάσχητον*.

III. Fraxinus rotundior folio. = *Fraxinus* ^{rotundior dicitur.}

Ornus, Galli Pressani lib. de re rustica.

IV. Lignū peregrinum aquâ cæreleâ reddens. Lignū ad renū affectiones & urinę incōmoda. Mollignū ad Nephritidem, Lugd. ^{in Suedia, in} (nard. Lignum in Nova Hispania repertum, Cæf. ^{in Suedia, in} Lignum ex novo mundo Pyro simile, Frag. ^{in Suedia, in}

V. Arbor Indica fraxino similis, oleæ fructu. Nimbo, Garzia, Acostæ, Cast. Lugd. Frag. ^{V. melle. dicitur.}

NUX JUGLANS.

Nuces juglandes, Dioscoridi l. 1. c. 178. *ἄρνα βαμνία*, nonnullis *ἄρνα* dicuntur: & Theoph. 1. hist. 8. *ἄρνα*. Nux Juglans, Persica & Basilica nuncupatur, quod è Perside à regibus translata sit. Juglans verò quasi Jovis glans: hinc Cloatius, Macrobio referente, Diuglandi primo vocatâ scribit, quasi *ἄρνα βαμνία*. Arbor, *ἄρνα* fructus, *ἄρνα* dicitur, quod caput, *ἄρνα* id est, *ἄρνα* *ἄρνα* odoris gravioris offendat, ut Plin. l. 15. c. 22. habet: imo l. 17. c. 12. juglans umbra capiti noxia: & l. 23. c. 8. afferit nuces juglandes Græcos à capiti gravedine sic vocare.

Genera: Plinio l. 15. c. 22. sola differentia generum in putamine duro, fragiliore & tenui, crasso, loculofo, ac simplici. Adamus etiam in magnitudine & parvitate: quare recentiores quinque differentias porissimum notarunt.

I. Nux juglans sive regia vulgaris.
Nux regia, Brunf. Cord. in Diosc.
Nux juglans, Trago, Matthioli. Lac. Gesl. hor. Lon.
Dod. Ad. Lob. Cæli. Cast. Lugd. Tab. Cam.
Nux, Dod. gal. ^{1 = Juglans regia, l. v. melle. dict.}
Juglans, Fuch. Tur.

Has à duro cortice & frangendi mora, Moracias & Moracillas appellari Hermolaustradit, & Lug. & quæ à putamine vix purgari possunt, Surdæ nominantur, Cæsalp.

Nuces regię maxima frequentia in Virginea habentur, eæque duorum generum: unum forma & sapore parum ab Anglicis differt, putamine crassiore & duriore: alterum majus cortice scabro & duro, nucleo magno, dulci & oleaginoso, ex quibus contusis Lac conficiunt cum suis cibis miscentes: harum arborum nonnullæ octuaginta pedes longæ, part. 1. Ind. occid.

II. Nux juglans fructu maximo.
Nuces caballina, Lugd. ^{1 = Juglans regia, l. v. melle. dict.}

Ex harum cuppis, marcupia pueris gestanda sũt.

III. Nux juglans fructu tenero & fragili putamine. ^{1 = Juglans regia, l. v. melle. dict.}

Nuces juglandes cortice tenuissimo, Gesl. hor.

Mollifica & Persica, Suevio poetæ apud Macrobiũ: cum Tarantina eadem, aut proxime nature.

IV. Nux juglans bitera. ^{1 = Juglans regia, l. v. melle. dict.}

Harum & Plinius meminit & in agro Patavino provenire Hermolaustradit, Lugd.

V. Nux juglans fructu serotino. ^{1 = Juglans regia, l. v. melle. dict.}

Nuces S. Johannis, quia ante diem S. Johanni sacrum, neque folia, neque nucis ostendunt: cum vero id tempus adest par reliquis nucibus, quoad

fructum & folia: harum Tragus meminit: Johan. Baubinus circa Tigurum, Dalechampius circa Lugdunum observavit, Lugd.

VI. Nux juglans folio terrato.
Juglandis genus alterum, fructu teneriore & longiore, Clu. hist.

Arbores Indica & Juglandi similes.

I. Arbor Indica Mamei dicta. ^{1 = Mamea americana, l. v. melle. dict.}
Mamei arbor juglandis proceritate, foliis paribus, fructu duorum pugnorum, aliquando minore, Oviedo, Lugd.

Mamay, Gomara hist. Indicæ.
Mamei arbor Castaneæ forma, fructu etiam maximi cydonii globum superante, Scalig. Lugd.
Mamei arbor mediocris nucis magnitudine, fructu in Hispaniola rotundo, in continente lógo, & crassiore, Benzo, Americ. lib. 4.
Mamei fructus, par. 6. Ind. occid.

Mameyen fructus Melocotones sive Persica æquant superantve, Joseph. A costa parte 9. Amer. l. 4. c. 24. Alias dulces, alias acidi. Idem.

II. Arbor Indica foliis Juglandis, fructus nucis magnitudine.

Ambare, Garz. A costa, Frag. Ambares, Cast.

III. Fructu prædicto affinis.
Fructus Brasilianus 1. & 2. Clu. ex. l. 2. c. 7.

IV. Arbor Brasiliãna juglandi similis nucibus Copau, Ind. occid. p. 3. c. 12. (Carens.)

V. Hobos, Pacayes sive Guauas multi pro nucis juglandis habuerunt: sæpius transplantatas, nucis Hispanicis similes gignere ajunt: part. 9. Ind. occid. l. 4. c. 26. ^{1 = Spondias myrobalanus, l. v. melle. dict.}

NUX AVELLANA.

Nuces avellana, ^{1 = Corylus avellana, l. v. melle. dict.} & ^{2 = Corylus avellana, l. v. melle. dict.} Dioscoridi l. 1. c. 169. id est, nucis Pontica & tenuis dicitur: at Theophr. astro 3. hist. 15. ^{1 = Corylus avellana, l. v. melle. dict.} nucis Herculeotica (quod ex Heraclea Ponti translata a Julis Prænestina & Avellana dicitur. Avellana Plinio lib. 15. c. 22. quas antea Abellinas patrio nomine vocabant: in Asiam Graciamq; è Ponto venere: & ideo Ponticae nucis vocantur. At arbor Latine Corylus dicitur. Theophr. astro 1. hist. 16. folia insecta habet ut ulmus & Robur 3. hist. 6. quidam florere existimant: 3. hist. 7. sed postquam fructus deciderit, racemolum quiddam vermis prægrandis magnitudine nascitur, ex uno pediculo pinguis: 3. hist. 8. julos nonnulli vocant, quod ex minutis squammis innumis ordine nucis pineæ constat &c.

Genera Sylvestris est & urbana: ambæ bino genere constant, quaedam enim rotundam, quaedam oblongam nucem largiuntur: sed urbanarum fructus candidior est, Theophr. 3. hist. 15.

I. Corylus sativa fructu albo minore sive vulgaris. ^{1 = Corylus avellana, l. v. melle. dict.}
Nux avellana rotunda, alba, domestica, Brunf.
Nux avellana fructu rotundo, Matth. Lac. Cæli.
Corylus hortensis, Dodon. gal. sativa, Lon. Lugd.

domestica, Clu. histor.
Avelana domestica, Fuch. Tur.
Avellanæ tertium genus, Cord. in Diosc.
Corylus domestica rotunda alba, Cast.
Corylus perfamilis albo, Ad. Lob.

II. Castanea sylvestris, ꝯ peculiariter Castanea.

Castaneæ populares & coëctivæ, Plinio.

Castanea, Brunf. Trag. Tur. Fuch. Ang. Dod. ut

Gel. hor. Guil. Lac. Lon. Ad. Lob. Tab. Ger.

Castaneæ minores, Matth. Lugd.

Castaneæ syl. Cord. in Diof. Cæf. Cast.

Hæc in aqua decoctæ pauperum jejunia saturant:

& ex earum farina panis conficitur. Sic in Virginia Castanearum magna quantitas est, & in Florida, sed Gallicis magis sylvestres: par. 2. Amer.

III. Castanea humilis racemosa.

Castanea humilis, Joh. du Choul in histor. montis Pilati, Lugd.

IV. Castanea folio multifido.

Castanea equina, Matth. Dod. Ad. Lob. Cast. Cluf. pan. & hist. & histor. appèd. alt. Lug. Cæf. Tab. Ger. an sit Myrobalanus folio heliotropii Plinii l. 12. c. 21. dubitat Cæfalpinus. *Describitur in hyst. p. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.*

Ex Oriente primùm Constantinopolim, hinc Viennam, ubi provenit, delata: & quia equis

anhelosis prodest, equina dicitur.

V. Castanea leporino reni similis.

Castanea Peruana, Cluf. hist.

VI. Castanea purgativa.

Castaneæ purgativæ, Monard. Cast.

Fructus cholagogus, Monard. Lugd.

Ex maritimis Nicaragua in Hispaniam delatus.

VII. Castanea ex Bali insula.

Fructus pyri magnitudine, castaneæ forma, cortice tenui minus tamen aculeato, albicans, sapore jucundo, Ind. orient. par. 3. c. 39. (fera.)

IX. Arbor Mexiocana fructu castaneæ cocci Arbor finium regundorum, Scalig. & ex eo Lugd. quia in fructu cocos, quo ad picturas utuntur, & in tabellis pictis, cum literas non habeant, agrorum facies, finesque prædiorum servant an Daburi, Cluf. ex. l. 3. c. 19.

Bixa Oviedi, Cluf. ex. l. 3. c. 20.

IX. Fructus peregrinus Castaneæ similis.

Gor fructus castaneæ similis sed amarus, Scalig. Lug.

F A G U S.

Fagus Theoph. 3. hist. 7. δένον (Gaza Scissima vertit, quod sit in laminis scissilis) cujus fructum 3. hist. 10. describit, levem glandem, in calice echinato, placido tamen & levi non hispido ut Castaneæ, illi tamen dulcedine & suo simili. Sed præter glandem etiam baccam parvam agnoscit, de qua sic Plinius l. 16. c. 16. Fagi glans nucleis similis, triangulari cute includitur &c. media parte solii, plerumq; gignens superne parvulam baccam viridem cacumine aculeatam. Theophrasto 3. hist. 10. & 3. hist. 1. duplex est: altera montana candida: altera campestris, nigra: sed campestris minus utilis montana, que ad multa perutilis.

Fagus, Brunf. Trag. Matthioli. Anguil. Dod. ut:

Gel. hort. Lac. Tur. Lon. Ad. Lob. Cast. Lugd. Cæf.

Tab. Ger. - Fagus sylvatica, l. *nucle. ditto*

Oxya, Bellonio.

Oxya Græcorum, Fagus recentiorum, Gef. de lapid.

Ornus, Pandectario.

Q U E R C U S.

Quercus spūs: Græci: licet præsci Græci omne genus arboris spūs nomine intellexerint, à verbo spūs erumpo: sic Latini Glandis nomine, omne fructum cõplexi sunt, ut Jabolinus ait, exèplo Græci sermonis & spūs, apud quos omnes arborum species ἀξρόδρυα appelluntur, ut δρυς & spūs, fiat dictio ἀξρόδρυα, quo verbo Cæjus omnem fructum significari dixit. Quæ etiam glandis appellatione apud scriptores intelliguntur, à Græcis βάλανος vocantur: sed revera spūs tantum arborem glandiferam denotat, & præsertim Quercum. Glandem verò ut habet Plinius l. 16. c. 6. quæ propriè intelligitur ferunt, Robur, Quercus, Esculus, Cerrus, Ilex. Suber: quàmvis Roboris appellatione omnia genera contineri posse, Gaza censuerit: cum tamen Robur una solum species sit, quæ spūs generi subiecta sunt. Et Theoph. 3. hist. 9. Quercus genera sunt, ἰνυεὺς, ἀσίλων, ματίριον, & c. ἰνυεὺς, ἀσίλων: Gaza sic vertit: Roboris genera habentur, placida, cernus, latifolia, fagus, fuscicortex, quam aliqui redicorticem vocant.

I. Quercus latifolia, mas, quæ brevi pediculo est. ματίριον Idæorum & Mauroorum, Theoph. latifolia, Plinio.

Glandiferarum arborum species tertia, Ang.

Platyphyllos mas, Lugd.

Glande est mediocri, calice tantum pustulata scabrice asperato: sæpe ternis aut binis simul coherentibus, raro unica, in summo ramorū prodeute.

II. Quercus latifolia foemina.

Platyphyllos foemina, Lugd.

Hæc per omnia minor, foliis ob densas lacinas, veluti crispis: glâdibus interdum lenis aut quinis, sæpe ternis aut quaternis, raro binis, rarissimè singularibus, calici firmiter adnexis. Verum sæpe penè rotundæ imperfectæ: calyci continuæ reperiuntur, quemadmodum in historia Lugdunensi pingitur.

III. Quercus latifolia perpetuo virens.

Quercus ubi Sybaris perspicua, quæ nunquam folia demittit, Theoph. i. hist. 15.

Quercus in Thurino agro, ubi Sybaris fluit, Plin. lib. 16. c. 21.

Quercus in Apennino & Andium Gallicæ gentis agro, Lug.

IV. Quercus cum longo pedicelo.

Hemeris Idæorū, Ety modrys Macedonū, Theop. Hemeris, Plinio; placida, Gazæ.

Quercus, Trag. Matth. Fuch. Dod. gal. Tur. Lon. Tabern. 2. *quercus* 6. 1414

Quercus vulgaris, Lob. Ger.

Quercus vulgaris, hemeris, Cord. in Diosc.

Hemeris ety modrys, Lugd.

Hinc peculiare, quod glans modo unica, modo gemina longo pedicelo affixa dependeat.

Quercus latifoliæ amplissimæ circa Viennâ Clusius meminit, cujus omnes glandes è longis pediculis dependentes, quasi viridi quadam excrescentia, multis inæqualibus angulis prædita, inclusa erant, quæ rescicata gallarū modo firma & dura erat. Quercus Pannonica latifolia, rectius Cerrus, Cam.

Sic Quercus præaltæ & vastæ in insula Virginea: & in Guayaquil singularis præstantiæ & longissimæ durationis: Joleph. Acofta lib. 4. c. 30.

V. Quercus parva sive Phagus Græcorum & Esculus Plinii. 2. *esculus* 6. 1414

εμψυ, στρότον τρυφών. Latinis ab esca vel esu, Esculus, quod fructus ejus dulcis sit, ac ceu Castanea edulis, cum cæterarum Quercuum fructus, suisbus tantum sapiat.

Quercus, sive glandiferarum arborum 1. species, Ang.

Phegus, Quercus species, Cord. in Diosc.

Esculus veteribus Græcis *μαριφύλλον*, Bellon.

Phagus esculus mas & fœmina, Lugd.

Illicis genus quod in Hispania Enzinas vocat, Cæs.

ROBUR sive QUERCUS GALLIFERA.

I. Quercus foliis molli lanugine pubescētibus. Robur primum, Clus. hisp. & hist.

Hujus altera species, quæ folio est minus amplo, & minore glande. (ferens.)

II. Quercus gallâ exiguæ nucis magnitudine Robur 2. Clus. hisp. at 3. Eid. hist.

Galla, an Theoph. Fagis, Ad.

Galla major, Lob. & Dod. Galla, Cast.

an Gallæ magnæ, quas Poma de Coquo nun-

Folliis præcedenti angustiore, infernè candicante, glande com muniter unica, rarò gemina & aculeo magis pungente: quas Hispani sub cineribus coctas, secundis mensis apponunt.

Quercus genus à nostris diversum, quod veteribus ignotum arbitramur, cujus glandes minoribus fabis haud sunt majores: hæc Bellon.

VI. Quercus calice echinato glande majore, *αγίλοψ* & Idæorum, Afris Maurorum, Latinorum Cerrus. 2. *αγίλοψ* 6. 1414

Cerrus, glandiferarum 2. species, Ang.

Ægilops sive Cerris majore glande, Dod.

Quercus Ægilops, sive præcæta dicta Cerris Plinii, Ad.

Cerris Plinii majore glande, Lob.

Quercus altera, quæ Cerrus, Cæs. salp.

Cerris sive Quercus 4. genus, Lugd.

Cerris Plinii 1. Tab.

Hiscè glandibus ad pannos atro colore inficiendos, gallarum vice utuntur.

VII. Quercus calice hispido glande minore,

Ægilops minore glande, Dodon.

Cerris Plinii minore glande, Lob.

Cerrus Ægilops Theoph. Clus. pan. & hist.

Glanditera folio sinuato deciduo tertia vel Quercus 3. species quæ in Etruria Farnia, Cæs. salp.

Haliphleos, Cerrus fœmina, sive Quercus 5. genus Huc referatur: 2. *cerrus* 6. 1415 (Lugd.)

Quercus peregrina sive Mauritanica grandissima glande, cujus ex Scaligero, Lugdun. meminit.

IX. Quercus Burgundiacæ calyce hispido. Quercus alia Bauhini, sive Haliphleos Sequanorum, Lugd. nisi eadem cum priore.

IX. Quercus pedem vix superans.

Robur 5. Clus. hist. hisp. (at 7. in hist.) Tab.

Quercus humilis, Dod. Ger.

Quercus pumila fruticis specie, fronde Illicis molliore, Lob.

cupant, Garziz.

III. Quercus foliis muricatis, non lanuginosis, gallâ superiori simili.

Robur tertium, Clus. hisp. (at quartū in hist.) Tab.

Galla major altera, Lob.

Galla sive Robur majus, Ger.

IV. Quercus foliis muricatis, minor.

Robur quartū, Clus. hisp. (at quintū in hist.) Tab.

Galla minor, Lob. Dod. Ger.

V. *Quercus humilis gallis binis, ternis aut pluribus simul junctis.*

Robur humile, Clus. pan. at sextum, Eid. hist.

Quercus etiam mira magnitudinis & amplitudinis reperiuntur in Septentrionali plaga Hircyniæ sylvæ, Plin. l. 16. c. 2. Quercus quæ Basileæ in D. Petri nemore est, Cardanus l. 6. var. rer. c. 23. Bellon. Lugdun. & etiam Geïnerus meminere.

VI. *Glanis Virginea.*

Fructus exoticus 21. vel glâdis calix ex Wingaudæcaow allatus, Clus. exot. l. 2. c. 16.

an Mangummenauk, Virginîæ historiæ, quæ in cibum cum piscibus & carnibus cedit.

VII. *Glandium vel baccarum quinque generum, quæ in diversis arboribus nascuntur.*

1. Sagatémener. 2. Osamener. 3. Pummuckoner: ex his indigenæ oleum dulce eliciunt: 4. Sapumener dictum, coctum Castaneæ est sapore, ex hac interdum panem pinsunt: 5. Magümenauk, glâs est *Quercus* illius provincîæ: omnibus decoctis in cibis utuntur in Virginea, par. 1. Ind. occid.

IX. *Quercus lapidea.*

Lithoxyla sive lignea lapidea Anglica, Ad. Lob.

Lignea lapidea, Lugd.

Lithoxyla ex Cerro, Clus. pan. & hist.

Verùm & Abies, Alnus, Ulmus montana & alia quoque ligna aliquando in lapidem mutantur, monente etiam Geïnero lib. de lapidib.

Abietes integræ cum cortice in Elbogane tractu, in lapidem veræ, Agricola.

Fagus altitudine 170 ulnarum cum trunco, ramis,

foliis, in faxo cinereo durissimo sub terra in valle Joachimica reperta: & ibidem ex Alno lapis, unde cotes fiant, arte conficere docet, Jo. Kentmannus lib. de fossilib.

Quercinum lignum sub terra defossum, in cistem lapideam mutatū, manibus suis eruit Langius.

Arbores integræ petrificatæ, stantibus adhuc ramis, cortice, medulla ac radicibus, sæpissimè in Bohemiæ & vicinis locis subterraneis invenias, Agricola auctore.

Narrat Porta lib. 2. Magiæ natur. alicubi succum abundantem petrificum ab arboribus per radices & trunci poros exsurgere: atque radices ipsas, truncum, ramos, folia & flores in lapidem convertere.

Amnes & rivuli sunt in Angliâ ubi pali ligni, ridicce, aut conti, si immergantur, aliquot mensibus lapidescunt, imò ferè ferrescunt, &c. Adversar. quod in Pannonia quoq; Clusius notavit. Sic in Tercera fons quoque, qui omnia vel illapsa, vel injecta, in solidissimum lapidem commutat, Linnæus, 3. par. Ind. or. 6.

Similiter in Java majore affirmant incolæ, flumè præterlabi, in quod si ligna quæcunque immergantur, ea in lapides mutari. 2. par. Ind. or. 22.

Et Plinio l. 2. c. 103. in Ciconum flumine & in Piceno lacu lignum dejectum, lapideo cortice obducitur: & in Surio Colchidis flumine, adeo ut lapidem plerunque durus adhuc integat cortex: Similiter in flumine Silaro, non virgulta modò immerfa, verùm & folia lapidescunt, alias salubri potu ejus aquæ.

QUERCUS EXCREMENTA.

Quercus præter glandem plurima alia gignunt, Theophr. 3. hist. 8. & Plinio l. 16. c. 7. auctoribus.

GALLA Græcis γάλλα dicta, sortè à γάλλω. id est fuligine: quod Galliarum, pannis nigro colore tingentis, magnus usus sit. Et licet Plinius l. 16. c. 6. voluerit Galliam omnes ferre quæ & Glandè, Quercibus tamen magis peculiare est, adeo ut Dioscorides l. 1. c. 146. Gallam Quercus fructum appellarit: quam Græci duplicem fecere: Dioscoridi altera ipso nomine parva, tuberosa, gravis, nullo foramine per via: altera plana, levis & perforata, quæ major est. Theophr. 3. hist. 6. altera candida & exigua, quarum aliqua non majores fabis evadunt: altera nigra, & magnitudinem mali nonnulla capessunt: & cap. 8. Quercus præter fructum gignit Gallam parvulam, atq; alteram resinofam & nigram: & Plin. l. 24. c. 4. Galla genera facimus, solidam, perforatam: item albam, nigram: majorem & minorem. Hic notatu dignum, quod Matthiolus in comment. addit: majores Gallas illud peculiare sibi vendicasse, ut quot annis, aut annoña fertilitatem, aut sterilitatem, aut pestilentem aëram prænuent: nam si integræ rumpantur quæ perforatæ non sunt, aut musca, aut araneus exit: si musca evolat futuri belli: si reptat vermculus, annoña penurix: si currat araneus, pestilentium morborum præsegiū esse. Galliarum genera, Taber. & Gerard. quatuordecim proposuere. Traugus scribit. Quercus peculiare genus esse quod Gallam ferat, nec in Germania provenire.

I. Gallæ maximæ orbiculatæ.

Gallarum 1. & 2. genus Tab.

Gallæ ex Oriente: & Provinciales, Lugd.

Gallæ orbiculatæ, Ger.

Harum alix sunt Orientales, alix Provinciales, & Illyricæ.

II. Galla oblonga: & Ger.

Gallæ ex Istria, Lugd.

Gallarum 3.4. & 5. genus.

III. Galla minor.

Gallarum 6. genus, Tab.

Galla viridis sive omphacitis, Ger.

IV. Galla galericulata: & Ger.

Excrementa duo fungum quodammodo exprimentia, Lugd.

Gallarum genus 12.13. & 14. Tab.

V. Galla angulosa.

Gallarum genus 7.8.9.10. Tab.

Galla viridis sive omphacitis, Ger.

VI. Galla umbilicata.

Excrementum umbilicatum, Lugd.

VII. Galla Brasiliiana quinquangula.

Fructus miscellaneus 10. Clus. ex. l. 2. c. 25.

Alia Quercus Excrementa.

I. Excrementum moro simile.

Συμφυτώδης: Theoph. 3. hist. 8. specie mori, sed durum & fractu admodum difficile: quædam veluti mora fert, Plin. l. 16. c. 7.

II. Excrementa pudendi virilis effigie.

Αιδιώδης, sive colis effigiem repræsentans, Theoph. Veretrum, Lugdun.

III. Excrementum tauri caput referens: & Lug.

Ταυροκεφάλων durum & perforatum & tauri caput quodammodo æmulans, quod præruptum nucleï oleæ speciem intus ostendit, Theophr. Tauri caput imitantia, Plinio.

Gallarum genus undecimum, Tab.

Galla asininæ, Ger.

IV. Pilulæ lanatæ: & Lugdun,

Πύλον pilum quidam appellant: pilulæ sunt lanuginosæ, molles, nucleum duriorum amplexæ, quibus ad lucernas utuntur, Theoph. Pilulæ nucibus nõ ab similes, intus habentes floccos molles, &c. Plin.

V. Pilulæ capillatæ: & Lugd.

Σφαίειον κίρμιλλόν, pilula comam habes, quæ inutilis Theoph. pilula alia inutilis cum capillo, verò tamen tempore mellei succi, Plin.

Bedeguaris effigie excrementum spongiosum & musculosum, Lob.

VI. Pilulæ in alis ramorum.

Σφαίειον μαγαλιώδης, in ramorum alis pilulam aliam gignit, sine pediculo, concavoque, sessilem & versicoloream &c. Theoph. gignunt & aliæ ramorum pilulas, corpore, non pediculo, adhaerentes, candicantes umbilicis, Plin.

Pilulæ sessiles, Lugd.

Capita multis squamis constantia, Clus. in Cerri historia: vide & Thaliu in Quercu.

VII. Pilulæ è foliis convolutis.

Σφαίειον φυλλικόν, pilula è foliis compressa & convoluta, Theoph. è foliis convolutæ pilulæ, Plin.

Pilulæ foliosæ, Lugd.

an idem cum *ἀξυ* Theoph. 3. hist. 7. & Cachry Plinii l. 16. c. 8.

IX. Pilulæ aquosæ: & Lugd.

Σφαίειον ὑδατώδης: super foliis tergo adhaerentem pilulam fert candidam, aquosam dum tenera est, in qua culices & maturescens in modum parvæ Gallæ durefcit, Theoph. in folio rubente aquosi nucleï, candicantes & translucidi, &c. Plin.

Ὀνυκκίτης, Galeno.

Pilulæ asininæ, Trago.

Quercus vulgaris cum suis excrementis fungosis, Lobel.

IX. Pumex quercinus.

Λιθώρειον pumiceum lapillum quoq; gignit, quamquam rarò: Theoph. aliquando & pumices gignit, Plin.

Pumex, Lugdun.

X. Quercus excrementum villosum.

Σπλέγγυς, Diosc.

Φάπυς, Theoph. 3. hist. 9.

Panos arenæ, muscoso villo canos è ramis dependentes, Plinius l. 16. c. 8. vocat.

Sphagnos & Bryon, Plin. l. 12. c. 23.

Splanchnon & Hypnum, Lugd.

Uinea, Arabum.

XI. Foliorum quercus gemæ foraminulente.

XII. Coccus Quercuum.

Coccus cochleari exilium in similitudine in Cilicia Quercubus, Diosc. l. 4. c. 48.

XIII. Verruca seu nodi Quercus,

XIV. Quercus albumen.

XV. Uva Quercina.

Uva Quercina à me inventa, quâ nihil præstâtius in dysentericis etiam deploratis, Encelius l. 3. de lapid. c. 51. vide & Schenck.

Uva Quercina in annofarum Quercuum truncis, Thal. in Quercu.

an Hypodryis fungus rubens, ad Quercus radices: eodem modo quo Hypocistis sub Cisto pululare solet, Solinander consil. sect. 4. consil. 24. & 25.

XVI. Boleti Quercus qui è radicibus & circa radices gignuntur, Plin. l. 16. c. 8.

XVII. Quercinum Agaricum vel Fungus.
de Boletis & Fungo inter Fungos actum est.

XIIX. Quercus excrementum purgans : &
Lob.ob.

VISCUM ARBORUM.

VISCUM licet multis arboribus adnascatur, quia tamen in Quercibus optimum provenit, unde Ion poeta sudorem Quercus vocavit, idcirco Quercus excrementis illud subungere lubet. Viscum è ἰξός Aristoteli 1. gen. an. 1. dicitur, unde Latium Viscus fluxit : ἰξία Theoph. 3. hist. 9. & 16. quod nomen commune, at Stelin Euboensium, Hyphear Arcadium vocabulum esse scribit. Dioscoridi l. 3. c. 103. ἰξός (sic glutinum quod ex eo fit appellat) è fructu quodam rotundo, fructus in Quercu nascens, foliis buxo similibus conficitur. ἰξός quidam derivari dixerunt ab ἰξο significante ἔρατον, quasi ἰξός à futuro ἰξω.

Genera Visci: Plinius l. 16. c. 44. in abiete ac larice (pino Theophr.) Stelin dicit Euboes, Hyphear Arcadia nasci scribit: Viscum autem in Quercu, Robore, Ilice, Pruno syl. Terebintho, nec aliis (& aliis Theoph.) arboribus adnasci plerique: vide Theoph. 2. caus. 23. & 3. hist. 16. At Dioscoridi l. c. gignitur quoque in malo, pyro & plerisque aliis arboribus: atque etiam apud fruticum quorundam radices reperitur. Quere recentiores observarunt in abiete, acere, betula, castanea, cerro, corylo, cotoneo, cynosbato, Ilice, larice, nespilo, nuce, olea, oxycantha, oxycedro, pomo, populo nigra, pruno syl. pyro domestica & syl. quercu, robore, rosis, salice, subere, sorbo, terebintho & tilia. Veteres arbitrati sunt, Visci acinis a Turdo comestis, quod ad pulpam pertinet, concoqui: quod seminis est, incoctum ab alvo desici, sistiq; in arboribus illis, in quibus isti quiescere consueverunt. Sed quasi cornua ex ossibus animalium: sic ex arboribus viscum educi, cum Scaliger exerc. 168. credimus.

I. Viscum baccis albis.

Viscus, Brunf.

Viscū, Trag. Matth. Fuch. Dod. ut Cord. in Diosc.
Ang. Tur. Lac. Lon. Ad. Lob. Cæf. (qui fruticem dicit) Cluf. Cast. Tab. Ger.

Lignum Visci quercini & Lignū S. Crucis, Gentilis & Jacobus de partibus, vocant.

Quercinum omnes comendant: quidam & quod Castanæ adnascitur, probant: quod verò malo ac pyro syl. ac domestica, penitus inutile scribunt: & ut Bellonius refert, nulla Quercus est inter motem Athon & urbes Ceres & Tricala, quæ Viscum nõ alat & à rusticis Oxo nuncupatur: nam tenacissimum Viscum ex ejus baccis, quemadmodum Rhodiensis ex fructu Sebesten conficiunt.

II. Viscum baccis rubris.

Viscum baccis rubris in oleis circa Hierusalem, Bellon. Cast. Lugd.

Viscū baccis purpureis, in olea, Cluf. hisp. & hist. qui & Visci oxycedri meminit.

III. Viscum racemosum.

Viscum polycocon, Cam. ep.

Hoc à vulgari solum baccarum racematum coherentium copia differt.

IV. Viscum latifolium senis circulis utriusq; insculptis.

Viscum Indicum, Ad. Lob. Lugd. Tab. Ger.

V. Visci modo arboribus Indicis adnascens.

Peruviana alia Aloës facie, arboribus innascens

Visci ritu, Ad. Lob. Lugd. *Ille andrea intriculato*

Planta Peruviana Visci similis, Tab.

Viscum Peruvianum, Ger.

PHELLODRYS.

Quam *Φελλόδρυς* Arcades nuncupant, natura est inter Ilicem & Quercum media, atque adeo Ilicem femininam quidam esse putaverunt. Theoph. 3. hist. 18. auctore. Dicitur Phellodrys quasi Suberiquercus, nomine ex Subere & Quercu facto, quod natura utriusque participem esse ostendit. Hac, Theoph. l. c. Ilice mollior ac subtilior, Quercu durior ac spissior: colore ligni decorticati, candidior Ilice, sulvior Quercu: folio similis ambobus, verum majore quam Ilex, minori quam Quercus: fructu Ilice minore, at Quercu majore. Plinius lib. 16. c. 8. eandem cum Subere existimasse videtur, ut qui Theophrasti de Phellodry verba ad Suber transtulerit.

I. Phellodrys candicans latifolia molliter aculeata.

Phellodrys alba latifolia, Lugd.

an Suberella, Cæf. alp.

II. Phellodrys candicans angustifolia serrata.

Phellodrys, Matth. Ad. (& Ilex femina) Cast. Lug. Tab.

sub Subere latifolio ramis serratis foliis apud Lob. pingitur.

Phellodrys alba angustifolia folio serrato, Lugd. Cæf. alp.

Cerrosugaro Matthioli, Clus. hist.

III. Phellodrys nigricans latifolia incisarum sp.
Phellodrys nigra latissimis foliis, Lugd. (nosus.)

IV. Phellodrys nigricans angustifolia.

Phellodrys nigra mediocribus foliis, Lugd.

V. Phellodrys foliis muricatis.

Phellodrys foliis muricatis calyce glandis echinato, Lugd.

S U B E R.

SUBER *Φυλλος* Græcis à *οὐδὲ* fluctuo, Suberis modo, quod aquis semper innatet: quaratione etiam *ἰλες*, quod semper altum petat dicitur. Theophrasto 3. hist. 16. arbor est caudicosa, parumq; ramosa, proceram tamen arboris, insignis, ligno robusto, cortice unico crasso, disrumpiq; solito: folio fraxini, crasso, oblongiori & deciduo. fructu glandoso Agria simili: corticem detrahunt, inversumq; dividendum consent: alioqui arborem deteriorem efficit volunt: rursus verò intra triennium repletur. Plinius l. 16. c. 6. Suber inter glandiferas recenset: & cap. 8. corticis usum in hyberno seminariis calcatu: quare non insacetè Græcos, corticis arborem appellasse scribit.

I. Suber latifolium folio deciduo, & Theoph.

Suber, Matth. Lac. Bellon. Cæf.

Phellos five Suber Gazæ, Ang.

Suber Aquitanicum folio deciduo, Clus. hisp. & hist.

Phellos five Suber in Aquitania, Dod.

Suber folio breviorè & latiorè, Lugd.

II. Suber latifolium perpetuò virens.

Suberifera latifolia Ilex glande echinato, Ad.

Suber Hispanicum latifolium perpetuò virens, Clus. hisp. & hist. *Quercus suber l. 1413*

Phellos five Suber in Hispania, Dod.

Suber latifolia, Lob. Cast. latifolium, Tab. Ger.

Videntur hæc duæ species saltem in eo differre, quòd altera, quæ circa Pyrrhenæos montes, foliis hyberno tempore exuat, quod Theophrast. de *Φυλλος* Pyrrheno scribit: altera verò perpetua fronde in Italia ac Hispania vireat.

III. Suber angustifolium non serratum.

Suber 2. & angustifolium, Matth. Cast. Tab. Ger.

Suberifera angustifolia Ilex, Ad.

Suber folio longiorè & angustiorè, Lugd.

Suberis latifolia: ramus dexter, apud Lob.

Suber alterum oblongis angustisq; foliis, Clus. hist.

IV. Suberi affine lignum fomitis vicem præbens.

Lignorum duo genera Brasiliiani habet, quorum alterum est molliissimum, alterum clarissimum, quibus ad ignem excitandum utuntur hoc modo: virgam ex præduri illius ligni, pedali longitudine ab altera parte ad fusi modum excavant, hujus cuspidem in mollis illius ligni frusto defigunt, virgam maxima celeritate volvunt, quasi ligni suppositi frustum perforaturi, sicque non modò fumum quem Tataron vocant, sed etiam ignis qui illis Tarta excitatur, & gossypio, vel foliis ficcis admotis, ignis concipitur, Lerus in hist. Brasiliana c. 7. an Lignum fomitis vicem præbens, Clus. exotic. l. 1. c. 8.

Ligna in Brasilia quæ Urakuciba vocant, quæ efficcant, dein invicem terunt, ex quo atritu pulvis derasus inflamatur. Stadius par. 3. Ind. occid. c. 6.

V. Lignum leve fungosum è Java majore.

Lignum cotis vicem præbens, Clus. Lc.

At Gesn. lib. de lapide est, ubi adeo lignum induratur, ut vel Cotes ex eo fiant, aut fieri possint.

I L E X & S M I L A X A R C A D U M.

IL E X Diosc. l. 1. c. 14. & Theoph. 3. hist. 16. *ἰλες* quia serra propter duritiem secanda sit. Est autem Theoph. l. c. folio Quercus, sed minore aculeatq; cortice leviorè quam Quercus: arbor magna instar Quercus affurgit: materies spissa & robusta: radix alta admodum atque multiplex: fructus glandosus, sed glans ipsi pusilla est: veterem novus occupat, nam sero maturescit, quamobrem bisera à nonnullis existimata: fert præter glandem granum quoddam panicum, & viscum atque hyphear habet &c. *ἰλεξ* Arcades vocant arborem Ilici similem, folio tamen aculeato, sed molliori profundioriq; nec materia ut illo solida spissaq;, sed soluta molliq; &c. Theoph. Lc. At Plinio l. 16. c. 6. Ilicis duo genera: ex iis in Italia folio non multum ab oleis distant, Smilaces à quibusdam Græcis dista: in provinciis Aquifolie &c.

I. Ilex oblongo serrato folio.

Ilex, Matth. Ang. Lac. Bellon. Cæf. Lugd.

Ilex arborea, Ad. *Quercus ilex l. 1412*

Ilex angustifolia, Tab.

Sanè Phellodrym, si faciem & folia perpèdas, Ilicem quampiam dixeris: ipsum autem lignum mollius & laxius Ilicis, & fructus major quam Ilicis.

II. Ilex folio angusto non serrato.

Quercus ilex β. l. 1412 Smilax

Smilax humilis angustifolia, Lugd.

III. Ilex folio rotundiore, molli, modiceq; sinuato, sive Smilax Theophrasti.

Ilex major, Clus. hisp. & hist.

Ilex major glandifera, Dod.

Ilex arbor, Lob.

Ilex, Tab. glandifera, Ger.

Ilex latifolia, Cam.ep.

Ilicis alterum genus, Cæf.

Ilex in Gallia Narbonensi, Lugd.

Smilax Arcadum glandifera, Lugd.

Fructu est majore & lōgiore Hispanica: at Narbonensis minore & brevior.

Huc referri debet

Ilex Londinensis duplex, quas Clusius in sua historia descripsit: qui etiam in Illice Monspeliaca, aliquando granum ex puniceo nigricans, & interdum tenuem & capillaceum mucum cinereum, è ramis dependente, non verò Viscum aut hyphear, obiervavit.

IV. Ilex aculeata cocciglandifera.

Ilex hæc à Dioscoride l. 4. c. 48. *ἰλέκθ' βαρική*. à Theoph. 3. hist. 16. communi nomine *πείθ'*: à Plinio l. 16. cap. 6. Ilex aquifolia, & cap. 6. Ilex parva Aquifolia: à quibusdam Phellodrys coccifera appellatur. Est autem Dioscorid. l. c. frutex parvus è cremiorum genere, cui grana ceu lentes adhærent, quæ decrepta reponuntur: hæc ille. Etenim in foliorum supina parte, nonnunquam sed rarius, in surculorum quoque nodis, granum quoddam rotundum, parvum rubens, sanguineo colore plenum innascitur, quod Diosc. & Theophrast. *κόκκος φειλικός*: Pausanias, Coccus: Plinius, granum, coccum, quisquilium (cusculium aliqui legunt.) Arabes, Chermes: officinæ granum tinctorium, nam in ipso grano vermiculus nascitur, ex quo Chermesinum conficitur: alii qui Searlatum vocant: ex hoc quoq; Monspesuli confectio Alkermes conficitur.

Coccus infectorium, Math. Lacun. Bellon.

cult. *Smilax aculeata* l. 1413

Coccus infectoria, Cord. in Dioscor. Ad. Lobel.

Cast. Tab.

Cocci infectorii arbuscula, Lugd.

Granum & coccus Baphica, Ang.

Ilex in quo coccus baphica, Bellon. & Ilex pumila.

Granum tinctorium, Lon. Cæf.

Ilex minor coccigera, Dod.

Ilex coccigera, Rauwolf. Clus. hispan. & hist. Gerard.

Ilex coccifera, Bellon. Cam. ep. Tab.

Ilex aquifolia, Lugd.

Ilicis species, Fragolo.

Ilicis alterum genus, Quiquerano.

Huc referatur ex Anguillara

Agria quam Plinius Aquifoliam vocitat, quæ folius est Ilicis aliquantulum spinosis, glandemima & quæ in agro Patavino provenit.

an Milax sive Acylaca, ilicis species Bellon.

V. Ilex aculeata baccifera folio sinuato. v. *244* *aquifolium, l. 1413, dit.*
Hæc Theoph. 3. hist. 4. *ἰλέκθ'* (Aquifoliam Gaza vertit) quam perpetuò virere & in montibus nasci scribit: & Plinio l. 16. c. 21. Aquifolio, folia non decidunt, & montes amat.

Aquifolia, Trag. Dod. gal. quibusdam Ruscus syl.

Aquifolium, Ruell. Matth. Bellon. Ges. hor. (quibusdam Palma aculeata) Lobel. Cast. Lugdun.

Thal. Tab.

Agrifolium, Guiland. (fortè Cratægus Theoph.)

Dod. Cæf. Cam. Ger.

Aquifolium sive Agrifolium Septentrionis, Ad.

Paliurus 2. Lacun.

Ilex aquifolia, Lonic.

an sit Hedera rigens Plinii dubitat Cæf. salp. at Plinii l. 16. c. 34. hæc sunt: est & rigens Edera, quæ sine adminiculo stat, sola omnium generum ob id vocata ciffos.

Hæc multis in locis tam pumila, ut ad frutices referenda sit: aliis in locis in justam arborem atollitur: hinc apud Tragum,

Aquifolia arbor, & Aquifolia frutex.

Hæc per ætatem redditur folio nequaquã simbrato, nec pungente, sed solum extremitate acuminata, & hæc est

Aquifolii alia species levi folio, Ges. hor.

Rustici ex cortice radicibus detracto Viscum parant.

S E C T I O Q U I N T A.

TILIA; ULMUS; OSTREYS seu OSTRIA; BETULA; AL-
NUS; EVONTMUS; VIBURNUM; POPULUS; GOSSIPIUM
sive Xylon; Acer; Platanus; S. f. s. i. s. & Ricinus.

T I L I A.

Tilia, Theoph. 3. hist. 10. *φίλιος* dicitur, quod in tenues affulas sive phyliras discerpatur: & inter corticem & lignum, alia tenues interiores cortices sunt, & veluti membranæ, a quibus aliarum quoq; arborum cortices interiores, Tilia & Phylira vocantur: quod ex Plinio l. 16. c. 14. & l. 24. cap. 8. colligere est. Theophrastol. c. altera mas est, altera femina: differunt inter se cum tota forma, tum ligno: & quod mas sterilis est & sine flore: semina, florem & fructum gignit. & c. folium figura Hederae folio simile, verum sensim magis rotundatur, & iuxta pediculum id quod velut in gibbum prominere, a folii medio, longiore tractu, in acutum magis cogitur: per ambitum crispata & serrata folia sunt & c. & Plinio l. 16. c. 14. Tiliamas & femina, quæ omni modo differunt, & c.

I. Tilia mas foliis Ulmi.

Tilia mas, Brunf. Dod. Lugd. quoad descriptionem, non iconem, quæ Ulmi est.

Hæc cum non semper fructum ferat, à quibusdam sterilis existimatur: interdum siliquas rotundas, cōpressas, coacervatas, cū fissura in summa parte edit, quarū singulæ & singulis petiolis dependent.

II. Tilia montana maximo folio: an mas

Theophrasti? *φ. europæus* l. 1733

Tilia sylvestris sive montana, Thal.

In monte nostro Muteto provenit, in qua nullum hæcenus fructus observavimus.

III. Tilia femina folio majore:

Tilia femina, Brunf. Matth. Fuch. Ang. Dod. gal. Gef. hor. Ad. Lob. Cæs. Lugd. Tab.

Tilia, Tur. Lac. Lon. Dod. lativa, Trag.

φ. europæus l. 1733

Phylira Græcis, Tilia Latinis, Guil.

Phyllirea, Cast. ico.

Ex tiliarum cortice funes & ut Bellonius refert, in monte Athou etiam lagenæ fiunt.

Mirum profecto quod Plinius l. 17. c. 16. scribit Tiliam juxta Tiburtes conspici omni genere pomorum onustam, alio ramo nucibus, alio baccis, aliunde vite, ficis, pyris, punicis, malorumq; generibus, sed cui vita brevis fuit.

Ad tiliarum antiquarum radices sæpenumero simile observatur ei, quod ad Quercus radices Uva est, Thaliomonte.

IV. Tilia femina folio minore.

Tilia sylvestris, Trago.

Tilia minor, Gef. hor. *φ. europæus* l. 1733

Hæc per omnia minor est, & fronde nigriore.

U L M U S.

Quæ Latinis Ulmus, *ἄλκῃ* Dioscoridi l. 1. c. 11. & Theoph. 3. hist. 14. qui genera duo fecit: unum deo *ἄλκῃ* (monticulum Gæza, Ulmus montosa, Plinio) alserum *ἄλκῃ* (Ulmus campestris Plinio) interest quod ulmus fructuosus est, monticulum auctior: solum in diu viduum leviter circumferratam, oblongius quàm pyro, scabro neg, lavi: materies siava, robusta, nervosa deformis, quia tota cor est: sterilis putatur. At Plinio l. 16. cap. 40. femina fert latiusculum, rotundum tenue: qui l. 16. c. 17. Ulmi quatuor genera fecit: Græci, inquit, duo Ulmi genera novere: montiosam, quæ sit amplior: campestem, quæ fructuosa. Italia Atunia vocat excellissimas, & ex us siccitas præfert, quæ non sunt rigida: alterum genus Gallicas: tertium nostrates. densiore folio & ab eodem surculo nunciosos: quatuor sylvestre. Theoph. 3. hist. 8. Ulmus mas fert & folliculos quosdam: & s. hist. 8. *εὐρωπῆος* (*φ. europæus* Dioscoridi) in folliculis gummi gignit & animalia quædam culcibus similia (& ut Dioscorides, humor in dum exteatur, in animalcula culcibus similia resolvitur) Nam si ulmus verno tempore pluvius, subitog, calore Solis infestetur, ipsius folia protinus corrugantur, & vesica seu folliculi scroti humani figurâ generantur, quibus humor intro tentas, mox in gummi concreta includitur, qui dum siccatur in vermiculos, qui cripes, culices & multones appellantur, avolant. Addit Theoph. Casbryn (amenta Gæza) etiam edere peculiarem, autumno, multam minutam, nigran. Semen à Plinio Samora vocatur.

I. Ulmus campestris & Theophr.

Ulmus nostras sive Italica, Plinii.

Ulmus vernacula, Columellæ.

Ulmus campestris l. of. 37

Ulmus, Trag. Matth. Dod. ut: Bellon. Lac. Turn. Cord. in Diol. & hist. Gef. hor. Lon. Ad. Lob. Cæs. Lugd. Cam. Clus. hist.

Ulmus

Ulmus in planis proveniens, Ang.
Ulmus 1. Tab. qui & 2. habet, quæ Ulmus, Ger.
- Huc referri debet ea, cuius foliis averſa parte
folliculi adnaſcuntur, quæ dicitur
Tilia mas, Matth. Ad. Lob. Lugd. Tab. Ger.
Carpinus nigra, Caſt.
Ulmus aut ei ſimilis cum folliculis, quam aliqui
pro Tilia mare offerunt, Dodon.

Notatu omnino dignum quod Cluſius obſer-
vavit, nempe Ulmorum, juxta Thormim amnem
in Hiſpania naſcentium, quaſdã radices in tenuis-
ſima ſtamina deſinere, quæ cum à præterlabentibus
aquis perſeantur, ruſcentem colorem con-
trahere, in quibus exigua quædam animalcula, e-
xiguis locuſtis ſimilia naſcuntur & latitant, quæ
picatores in eſcam capiendis piſcibus colligunt:

quæ verò adoleſcunt ex radiculis emergentia, in-
ſtar terreſtrium locuſtarum avolare: poſtea cer-
to tempore in aquas ad ſuum genus conſervan-
dum remeare. Sic Bellonius ex Ulmi cortice la-
genas confici ſcribit.

II. Ulmus montana.
Ulmus latifolia, Trag. Ger.
Ulmus montana, Matth. Ang. Caſt.
Ulni alterum genus, Cord. in Dioſc. Caſ.
Ulmus 2. Dod. tertia, Tab.

ulmo ſimiles arbores.

I. Cortex arboris Ulmo ſimilis ad catarrhos.
Arboris cortex ad rheumatismos, Mon. Lug. (ma-
Arbor vaſta Ulmo ſimilis cū amplitudine, tū for-
II. Pacal Indis arbor jam deſcripta minor, Mo-
hard. Lugd.

OSTRYS ſive OSTRYA.

OSTRYS, quam nonnulli *ὀστρά* vocant, inquit Theoph. 3. hiſt. 10. eſt unica ſpecies, Oxyæ (id eſt Fago, Sciſi-
ma Gaze) cum ſaturnum cortice ſimile, folio pyri non multo oblongiore, in acutum contractore & majore,
fibrâ multis & craſſis, à medio doſi in modum coſtærum rectè ſecundum magnam fibrâ perrectis, in fibris iſtis ru-
gato & in ambitu leviter ferrato: materia dura, decolorè, albida: fructu puſillo, oblongo, ardeo ſimili, ſtavo: radi-
ces ſublimis habet. Et Plinio l. 13. c. 21. Oſtrya quæ & Oſtrya, arbor ſimilis Fraxino cortice & ramis, foliis pyri, paulo
tamen longioribus, craſſioribusq; ac rugoſis, inciferis, quæ per tota diſcurrunt: ſemine hordeo ſigura ſimili & colore.

I. Oſtrya Ulmo ſimilis fructu in umbilicis fo-
liaceis. *Carpinus beluſus l. 1417*
Ornus, Trag. Lon.
Carpinus, Matth. Dod. Ad. Lob. Tab. Cam.
Carpinus alba, Caſt.
Ulni 3. ſpecies, fortè Ulmus ſyl. Plinii, Dod. gal.
Oſtrya Cordi, Geſn. de lapid. Bellon. Thal.
Oſtrya Theoph. Fagulus herbariorum, Cluſ. hiſt.
Fagus ſepiaria, Geſ. hor.
Ulmus Arinia, Lugd.

Fago ſimilis altera, Caſt.
Betulus, Lob. in icon. Ger.
Carpinus, Matth. quæ Oſtryâ ſatis repræſentat, Cã.
II. Oſtrya Ulmo ſimilis fructu racemofolu-
puſo ſimili. *Carpinus vedugo l. 1417*
Fago ſimilis prima, Caſalp.
Hæc Italis, illa Germanis frequens, quam alii
ad Ullum, ad Fagum alii, alii vero ad Carpinum
Plinii, q̄ Aceris ſpecies eſt: aliæ ad Oſtryn Theo-
phraſti referunt.

BETULA

Betula vel Betula, quæ quibuſdam ſic dicta videtur, quod bitumine ſcæteat: Theophrasto 3. hiſt. 14. *βουλό*
folio eſt Carye (ſorte Oxyæ) paulo anguſtiore, cortice verſicolore, materia levi, nec niſi ad baculos utili: at
Plinio l. 16. c. 18. Betula arbor eſt Gallica mirabili candore atq; tenuitate, terribilis magiſtratuum virgii, (idcirco
arborem ſipientie appellare conſuevimus) &c. Huius cortici liber albus ſubeſt (qui liber Betula) tenuis, candidus,
charta noſtra modo, cui veteres opera ſua, aut charta noſtra uſum reperunt, inſcribebant.
Betula, Trag. (qui papyri ſpeciem veterum cen-
ſet) Matth. Dod. ut: Ang. Bellon. Lon. Ad. Lobel.
Lugd. Caſt. Tab. Ger. *B. alba l. 1394*
Populo albæ ſimilis in alpiſus, Caſt.

Hæc sæpè in arborem altam & craſſam aſurgit:
aliquando pumila reperitur: hinc
Betula arbor, &
Betula pumila, Thalia.

A L N U S.

Alnus, quod amne alatur: *ἄλνδρα* Theoph. 3. hiſt. 14. ſterilis eſt & unius generis, recta arbor natura, ligno molli, medulla
tenera, folio pyri ſed ampliore nervoſioreq; cortice ſcabro, intus rubet, quo coria tingunt: radice eſt per ſumma terræ
HH 2 *ſparta,*

sparsa, nec major quam Laurus: & 3. hist. 4. tum sterilis, tum fructifera florebit. Verum Theophrastus aliquando eas steriles vocat, quæ fructum non conspiciunt, aut inutilem ferunt: quidam & cortice & fructu viridi, gallarum vice ad scriptorium atramentum utuntur. Plinius l. 16. c. 24. Alio folia crassissima tribuit: & cap. 26. nullum semen aut fructum ferre scribit: forte Aristotelis auctoritate motus, qui inter naturæ miracula retulit quod Alni in sola Creta non sint steriles: sed ne apud nos quidem infructifera sunt.

I. Alnus rotundifolia glutinosa viridis.

Amedanus, Crescentio.

Alnus, Brunf. Trag. Matth. Ang. Dod. ut: Tur.

Lon. Ad. Lob. Cæs. Cast. Lugd. Thal. Tab.

Alnus vulgo Schlitro in Creta, Bellon.

Alnus vulgaris, Clus. hist. *Cast. Hist. de Creta, l. 139*

Ad hujus radices quandoque excrecentiam ramosam, Uvæ quercinæ similè observavimus. Ex hujus ligno pali in aqua ædificiorum fundamentis subacti lapidescunt, cujus causam Vitruvius refert.

II. Alnus folio oblongo viridi.

III. Alnus folio incano.

Alnus hirsuta, in Matthiolo nostro picta & descripta. *Belvis in campo, l. 139*
an Alnus altera, Clus. hist. qui figuram ex Lobelii iconibus habet.

IV. Alnus alpina minor.

Hæc cum prima convenit quidem sed per omnia minor & humilior est, nec folia ita lento hu-

more aspersa sunt: quæ in Alpibus Austriacis provenit.

Alnus baccifera.

I. Alnus nigra baccifera.

Avornus, Crescentio.

Faulbaum, Trag. 1. *Armenia Frangula l. 139*

Frangula, Matth. Dod. Lugd.

Alnus nigra, Dod. gal. Ad. Lob. Cam. Thal.

Jovis barbæ species, Bellon. cult.

Alnus nigra baccifera, Lugd.

Alnus baccifera, Tab.

Arbor sætida, Lon.

Siler Plinii quibudam monente, Lugd.

Hæc dum pusilla est in locis pingui folia oblonga & magna fert. Cortice interno multi pro Rhabbarbo utuntur.

Sunt qui & hirsutam notant.

II. Alnus nigra pumila Thalii quid?

III. Alnus nigra polycarpus.

Kreuzbeer/ Lonic. III. *Armenia alpina, l. 139*

EVONYMUS.

Euvonius (Theoph. 3. hist. ult.) arbor, nascitur magnitudine mali punici, atq; folia ejusdem, majori quam Vinca pervinca: & molli ut punica; flos odore alba viola similis, odore infestus, fructus cum putamine siliqua Sesame proximus, intus solidus, præterquam quod in versus quaternos dividitur.

I. Euonymus vulgaris granis rubentibus.

Fusanus, Crescentio. *Euonymus, l. 139*

Carpinus, Theoph. Trag. Lon.

Euonymus, Matth. Dod. ut: Ang. Tur. Geln. hort.

Ad. Lob. Thal. Cast. Tab.

Anonymos alius Euonymus, Cord. hist.

Siler Plinii, Cæs.

Tetragonia Theophrasti, Lugd.

Theophrasto 3. hist. 6. *tetragonia* (Quadratoia

Gaza vertit) serotino germine cõstat, sicut Thuya

& Taxus: hæc Theoph.

Fructu est communiter rubescens: rarius albo.

II. Euonymus granis nigris.

Euonymus alter, Clus. pan. & hist.

Euonymus pannonicus, Tab. Cam.

III. Euonymus latifolius. *l. 139*

Euonymus Pannonicus prior, Clus. pan.

Euon. primus sive latifolius, Eid. hist.

Euonymus latifolius, Tab.

IV. Euonymo similis Ægyptiaca, fructu baccis laurifolii. *l. 139*

Bon vel Ban, ex cuius semine Ægyptii potum Camo conficiunt, Alpin. & Palud. notis in Linscot.

p. 2. Ind. or. c. 28. sed Choana vocat.

Buncho Avicennæ & Bunca Rhafis ex cuius fructibus Turcæ potionem Chaube parant, Raulwolf.

Buna ex qua in Alexandria potio fit, Clus. notis in

Garz. Lugd. Tab. Belli ep. 4. ad Clus.

Elkarie nonnullis, Pancio.

VIBURNUM VULGO.

Et si Viburnum alicujus singularis plantæ nomen non sit, sed cuiusq; virgulti fructusve proprium, Strabone & Nemesiano testibus, cum tamen vulgo huic, nomen hoc tribuatur, assertare placuit.

= Viburnum Lantana, l. 139

Steiner Malsbaum/Trag.Lon.

Viburnum, Matth. Gef. hor. Cam. Cast. Lugd.

Spiræa Theophrasti Dalechampii, Lugd.

Viurna vulgi Gallorum & Ruellii, Lob. Cast.

Lantana, Gef. hor. (quod lenti sint rami) Guiland.

Dod. Cæs.

Rhus coriariorum Theophrasti & Plinii Casalpino videtur.

Rhus (ait Theophr. 3. hist. 18. Fluidam Gaza vertit, nomen illi à *ρῆν* impositum fuisse existimans) alia mascula, alia foemina, quia alia sterilis, alia fructifera: nec virgas longas gerit, neq; cras-

fas: folium Ulmo simile, nisi quod parum oblongius densumque aliquantulum: ramulorum novellorum folia paribus internodiis conjugatim condita adhærent, & planè à lateribus ordo versus conspicitur: flos candidus racematim enascens: hic ubi defluxit cum labrusca rufescit: fiantque ceu lentes tenues congestæ: figura his quog; in modum uvæ, &c. Plinio l. 24. c. 11. Rhus frutex est coriarius, subrutilus, cubitalis, crassitudine digitali, cujus aridis foliis. ut Malicorio coria perficiuntur, &c. & alibi inter Syriæ arbores, Theoph. describit.

POPULUS.

Populi tria genera Plinius l. 16. c. 23. fecit, albam nigram & Lybican: Theoph. 3. hist. 4. λέυκη, αἰγυρε & κερκίς: Gaza sic reddidit: primam quide simpliciter nomine populi, 4. hist. 9. aliquando populi albæ 3. hist. 6. Alteram, populi nigra, 2. hist. 3. ut 3. hist. 1. voces λέυκη & αἰγυρε, reddidit populum tam albam quam nigram. Tertiam, alpina nomine: nam 3. hist. 14. ἡ κερκίς δὲ παρῆμιον τῆ λέυκη, alpina, populo albæ non absimilis: quamvis Gaza 3. hist. 6. ubi habetur λέυκη, αἰγυρε, vocem posteriorem non reddiderit. Sic apud Dioscoridem lib. 1. cap. 109. & 113. λέυκη & αἰγυρε legitur: ubi interpretes nomen populi addiderunt.

I. Populus alba (quæ λέυκη ab albedine dicitur) majoribus foliis.

Populus alba, Matth. Dod. ut: Cord. in Diosc. (cui & Farfæus antiquorum) Bello. Lac. Ad. Lob. Cæs. Cast. Lugd. Tab. Ger.

Populi albæ alia species, Trag.

Populus alba latifolia, Lob. ico.

Populi prima species, Ang.

Populus alba Arabibus Haur, Rauwolf.

Uvas lanofas quædam fert: quædam sterilis, ut etiam non floreat. Dioscorides *σφαλείων*, id est pihulari, prima foliorum germinatione erumpentium meminit. Theoph. 2. caus. 21. πῶ λέυκη ἐξαιγυρε δὲ φασί. i. e. populum albam in nigrâ transire ferunt, tum fronde tum etiâ tota specie: & 4. caus. 6. populus alba in totâ nigrâ dissimilis, fronde formaq; tota est, sed in senecta similima efficitur.

Muscus quandoq; etiam adnascitur, quem Populneum muscum Dioscorides & Galenus, unguentis & oleis inferunt.

II. Populus alba foliis minoribus: & Lob. in ico.

III. Populus nigra.

Populus alba, Trag. (cui & 1. five vulgaris) Lon.

Populus nigra, Matth. Dod. ut: Cord. in Diosc.

Bellon. Lac. Ad. Lob. Cæs. Cast. Lugd. Tab. Ger.

Populus secunda, Ang. Tur.

Quædam floreat, & fructum nõ fert: quædam fructum fert, & non floreat: flos instar mentis, colore rubente, aut candicante: fructus, racemulis oblon-

gus ex plurimis granis viridibus compositus, in quibus lana candida continetur: nonnunquam etiam ramis nodi quidam duridnascuntur. Ex gemmarum (oculorum) viscido & flavo humore, Unguëtum populeum in Vere paratur. Resina *ρῆτινη* ex hac colligitur Dioscoridi, qui & *δολύρον*, i. e. lachrymam destillatâ concrefcere & Elcctrum fieri ex aliorum sententia monet.

IV. Populus tremula. L. 1464

Populus Lybica Plinio, alpina, Gazæ.

Populus nigra, Trag. Lon.

Populus Lybica, Matth. Dod. ut: Bellon. Ad. Lob.

Cast. Lugd. Thal. Tab. Ger.

Populus alpina. Bellon.

Populi 3. species, Ang. Cord. in Diosc. cui & Tremula Latinorum.

Populo nigræ similis in alpibus, Cæs.

Cercis Theophrasti sive Populus Lybica Plinii,

Cluf. hist.

Hæc κερκίς Theophrasti volât, de qua 3. hist. 14.

ἡ κερκίς παρῆμιον τῆ λέυκη, sic Gaza, Alpina populo

albæ non absimilis est, cum magnitudine, tum ve-

rò quod ramis albicantibus spargitur, folio hederæ,

sed parte altera sine angulo, altera oblongo,

inque angulum acutum exeunte, colore parte re-

supina, pronaque ferè similis: pediculo prolixo ten-

niq; annexo, quare non erecto sed inflexo, cortice

asperiori, quam populus alba, &c. Sunt qui

κέρκιν à crepati, non κερκίον dicendum censiant.

Aliqui Crataegum Theophrasti volunt, Lobelio monente. Plinio l. 16. c. 23. populus quæ Lybica appellatur, minima folio, ac nigerrima, fungis que enascentibus laudatissima.

V. Populus rotundifolia Americana.

Populus novi orbis, Ad. Lob. Cast.

Populus America sive Peruana, Lugd.

Populus Americana, Tab. Ger.

Populo similes exoticæ.

I. Arbor populo tumilis resinosa.

Focot Guebit, i. e. lignum expetium, Frag.

Tocot Guebit, i. e. lignum desiderii, Clus. in Monar.

Arbor in India occident. ex qua Idola conficiunt: sub cujus cortice, gummi Thure candidius, cujus loco etiam utuntur.

II. Arbor populo similis resinosa altera.

Tacamahaca colligitur in nova Hispania ex arbore odorata, magna ut Populus, cujus fructus coloratus ut Pæonia est, Monard. Frag. Lugd.

Tacamahaca 9. hist. Ind. occid. l. 4. c. 29.

Gummi Tacamahaca ex arbore quæ foliis longis angustis, fructu prunorum magnitudine, 4. par. Ind. orient. 7.

GOSSIPIUM sive XYLON.

VT Græcè *Ξύλον* & *Γοσσίπιον*, ita Latinis *Xylon* & *Gossipium* nominatur. At Theophr. 4. hist. 9. *Ξύλον* dicitur: in Tylo inquit, insula multa sunt arbores lanigera, quæ folia vitis habent, verum minoræ, fructum fert in quo lana continetur mali magnitudine, vere nascitur occultum, quod cum maturum est aperitur & lana excipitur, quæ telas texunt. Plinius l. 12. c. 10. de his arboribus paulo aliter egit: & sortè seq. cap. 11. eadem sunt arbores, quas Gossampinus vocari tradit: qui aliàs inter lini genera l. 19. c. 1. recensuit, his verbis: frutex quem aliqui Gossipion vocant, plures Xylon & ideo lina inde facta Xylina: parvis est. similem, barbaræ nucis desert fructum, cujus ex interiore bombyce lanugo netur: nec lina sunt eis candore molliorè præferenda.

I. Gossipium frutescens semine albo.

Coto & Bombax, Serapioni.

Xylon sive Gossipium, Math. Guil.

Xylon, Fuch. Dod. gal. Gesl. hor. Lac. Lon.

Gossypium, Turm. Dod. Rauwolf. Ad. Lob. Cast.

Cæli, Lugd. Cam. Tab.

Bombax Officinarum.

Gossipium p. 4. Ind. occid. c. 15. & p. 8.

Algodon, Catoen sive Gossypium in arbusculis tam magnis quam minoribus nascitur: aliud densum & crassum, aliud molle & tractabile, par. 9. Ind. occid. l. 4. c. 23.

Gossipium in sylvarum humilibus arboribus copiose, Lincot. Ind. or. p. 3. c. 9.

II. Gossipium arboreum caule lævi.

II = Gossypium arboreum, l. m. dicitur.

A C E R.

ACER Græcis *σείδαμα* & dicitur. Theophrasto 3. hist. 11. *σείδαμα* (Acer Gaza vertit) alii bina, alii tria genera faciunt: unum quod communi nomine *σείδαμα* (Acer) vocant: alterum *ζυγίαν* (Carpinum) tertium vero *κλινροχον* (Lecinotariam Gaze) At 3. hist. 4. *σείδαμα* & qua in monte *Ζυγίαν* qua in plano *ζυγίαν* (Gallicum Gaze) vocari tradit. Plinio l. 16. c. 16. Aceris plura genera: album, quod præcipui candore vocatur Gallicum: alterum genus (Zygias Theoph.) crispum macularum discursu, qui cum excellentior fuerit, à similitudine caudæ pavonis nomè accepit: e viliori genere crassiveniū (clinorochon Theoph.) Græci situ discernunt: canepestre candidū esse, nec crispū, quod glinon vocat: montanum vero, crispus duriusq;: & tertium Zygiam, & c. quod alii generis proprii esse volunt & Latine carpinum appellat. Verum sic distinguere licet, quod Spheudamnus acer sit nervosum & album: Zygias vero flavum & crispum: clinorochon, flavum & non crispum: glinon, candidū, minus crispū.

I. Acer montanum candidum.

Platanus, Trag. Lon.

(Dod. gal.

Aceris species folio majore, Carpinus videtur,

Sycomoros Ruellii, Gesl. hor.

Aceris prima species, Ang.

Acer, Cor. lin Diolc. Cæli.

Aceris species Platanus Gallorum, Bellon.
 Acer major, Cord. hist. Gesn. hort. Dod. Ad. Lob.
 Cam. ep. Thal.
 Acer, *κ. 15699. 201.* antiquis, Ad.
 Acer latifolia, Clus. pan.

Acer montanum, Gesl. hor. sive Gallicum, Lugd.
 Hujus turiones lacte scætant, ut Ficus: sic quædam
 floret, quædam non floret, nec fructum fert.

II. Acer montanum flavum sive crispum.
 Acer crispa materia, Acer montana Asphendânos
 rusticis Cretenlibus, Bellon.

Aceris altera species, quæ fortè Zygia Theoph. Ad.
 Opulus montanus, Lugd.

Acer montanum in marem & foeminam distinguit:
 mas colore magis flavo, ligno duriore & venosio-
 re, magisq; crispo, citiusq; florere: foemina tardius,
 & ligno est pallidior, minusque crispo. Germani
 ob flexuosos venarum discursus ad opera lautiora
 nantur, lignum nobile vocantes, ex hujus radici-
 bus cochlearia pulchra conficiuntur.

III. Acer montanum tenuissimis & acutis foliis.

Acer acutioribus foliis, Gesl. hor.

Acer tenuifolia, Thal. *Q. Platanus, L. 1496*

IV. Acer campestre & minus.

Acer, Trag. Lob. minus, Gesl. hor. *Q. cuneata, L. 1495*

Acer capestre, Dod. gal. & Lugd. cui & Carpinus
 & Opulus campestris veteribus.

Opulus, Tur. Gesl. hor. Cæs.

Acer tenuifolia, Cord. hist.

Acer, Opio cognominatum Romanis, Bellon. cult.

Aceris species quæ Sphendamos Theoph. Ad.

Acer minor, Dod. Clus. pan. Cam.

Platanus, Lon. ico.

Opulus & Rhambolinus, Cordi Schol.

Acer latifolium, Clus. hist. ico.

Alibi trutex alibi arbor est.

V. Acer trifolia. *Q. monstruosa, L. 1497*

Acer Monspellanum, Lugd.

an Aceris arboris genus à reliquis diversum &
 sextum id genus à nobis observatum, Bellon.

PLATANUS.

Platanus *ἄρατος & Γρακίς*, à latè diffusis ramis nomen sortita est: *ἄρατος* enim diluto & speciosum reddo,
 significat: hujus apud Diosc. l. 1. c. 107. nulla descriptio: at Theophr. hist. 16. platanus folia ampla tribuit: & 3. hist. 2.
 semen manifestè producit: eog. gignitur: quam (1. hist. 15.) in Creta insula apud fontem stare asseverant, quæ nunquam
 folia deperdat: & Plinius l. 2. c. 1. de Platano multa habet, ostendens quomodo mero affuso enutriatur: sicq; & arbores
 vno potare: Aelianus scribit (cum adeo patulis ramis diffundatur) Xerxes adeo ipsius umbra delectatum, ut in Ly-
 dia diem integrum, cum maximo exercitu sub ea consumperis.

I. Platanus, Math. Ang. Dod. ut: Cord. in Diosc.
 Bellon. Gesl. hor. Tur. ico. Lac. Ad. Rauwolf. Lob.
 Cæs. Cast. Lugd. Tab. Clus. hist.

Fructus ipsius *σάραξια* Dioscorides, pilulas Plin-
 ius l. 2. c. 1. vocat. *P. venetibus, L. 1497*

Ex hujus truncis crassis montis Athon incolæ

naviculas conficiunt, Bellonio eas describente.

II. Arbor Platani folio fructa peponis magni-
 tudine eduli. *Careca papaya, L. 1486*
 Mamœra ipsa arbor: at fructus Mamaon ab uberè
 forte similitudine, Lusitanis in America est mas
 sterilis, foemina fructifera, Clus. cur. post.

SASSAFRAS.

Arbor ex Florida ficulneo folio.

Pavame Indorum, Monardi. Lugd. Frag.

Sassafras arbor, Monardi, Lugd. (gia.)

Sassafras, Cast. Capeaccio, cui & Indica Sassafr-

Lignum ex India occidentali, Sassafras vocant, Cæs.

Sassafras, ab indigenis in Guinea, Winauck ap-

pellatum, par. Ind. occident. *Laurus Cassalpus, L. 530*

Ex Florida, novi orbis provincia, adfertur: fru-
 ctum oblongum, rugosum, longissimis pediculis
 donatum habet. Hujus folia fructumq; Doct.
 Doldius p. m. unà cum infinitis aliis ad me No-
 rinberga misit.

RICINUS.

Ricinus, Dioscoridi lib. 4. cap. 164. *Κικὴ ὀβόρα*, à similitudine Crotonis vel Ricini animalis, quod semen
 ejus refert: quod animal Plinius lib. 11. cap. 34 & lib. 30. cap. 10. descripsit. Aliis Pentactylus & vulgo Palma
 Christi, à figura soliorum, quæ palmam digitis expansis emulantur. Mauritanis Cerva. Dioscoridi arbuticula est ut
 parva scis, habens folia Platani, at majora, levi rariacriora, ramis radicibusq; cavis harundinis modo: semen in
 avi aspersis. At Plinio l. 15. c. 7. Cici arbor in Aegypto copiosa, & in Hispania repente provenit, altitudine oleæ, cau-
 les viridibus, folio vitium, semine vitarum, gravidium, & c. meminit & l. 16. c. 23.

I. Ricinus vulgaris.
 Granum regium majus, Mesuæo.
 Ricinus, Trag. Marth. Fuch. Dod. ut: Ang. Cord.
 in Dioscor. & hist. Gesn. hort. Lac. Lon. Adv. Lob.
 (Gallis Palma Christi) Cæs. Cast. Lugd. Tab.
 Cici. Ges. hor. 1. Ricinus communis, ^{l. melle. dit.}
 Kikaion S. Jonæ: Alkara & Kerua Arabibus:
 Mira sole Italis, Guiland. epist.
 Ricinus vulgaris, Cam.
 Phæelus Romanus Thufcis, Mar. Virgilio.
 Ricinus, Kerua Tripoli, Rauwolf.
 Cerva aut Cataputia major, Frag.
 Ricinus major, Eyst.

Foliis ludit: quare Theophr. l. hist. 16. Crotonis folia initio cum proveniunt, rotunda sunt, deinde in angulos formantur tanquam perfectè articulata. Ratione loci magnitudine variat: nam hominis crassitudine in Hispania Clusius, & magnas arbores in Creta, Bellonius vidit ut scalis admotis conscendi debeant: ex quo apud Hispanos oleum conficitur, quod oleum ficus infernalis nominant, Monardi & Fragofo monentibus.

Fic etiã in horto Eystettensi, mentio Ricini mi-

noris, qui omni ex parte prædicto magnitudine cedit.

II. Ricinus Americanus major semine nigro.
 Ricinus Americus, Curcas incolis, Clus. notis ad Monard. Lugd. Tab. // = Ricinus communis, l. melle. dit. ^{ma. det. p.}

Ricinus Syriacus, Cam. ^{Jalisco curcas} ^{ma. det. p.} 1429

III. Ricinus Americanus minor.
 Eraway: ricini pusillum genus, Clus. exot. lib. 2. cap. 21. & // = Ricinus communis, l. melle. dit. ^{ma. det. p.}

IV. Ricinus Americanus falso creditus.
 Dende Serapionis, & Abelmoluch Mauritanorum, Imperato.

Serapioni species tres sunt, Seni, Sahati & Indi: at Imperatus legit, Chinesæ, Indianum & Sahatense, quod minus probatur.

V. Ricino affinis fructus.

Exoticus fructus 4. Clus. ex. l. 2. c. 24.

VI. Curcas Malavensium: Carpata, Cambayensium, Garzia: fructus est magnitudine Avellanæ cum suo putamine, candidus, gustu quali sunt tubera cocta: forte Habilculcul Serapioni.

SECTIO SEXTA.

Pomiferæ Arbores.

MALUS; MALUS CYDONIA; CITRIA; LIMONIA;
 ARANTIA; PUNICA; PYRUS; PERSICA; PERSEA; AMYGDALUS; ARMENIACA;
 Prunus; Myrobalani; Sebesten; Jujubæ; Cornus; Lotus; Guajacum;
 Ebenus; Cerasus; Chamacerasus; Styrax; Aria & Hamomilis;
 Cotonaster & Chamemespilus.

POMUS sive MALUM.

Et si Pomi nomen apud Latinos latius pateat, quam μήλον apud Græcos: attamen usus obtinuit, ut Pomus pro Malo arbore, & Pomum pro Mali fructu capiatur: quamvis Plinius l. 15. c. 17. etiam ipsam arborem Pomum appellavit. At Græcis, si nullum Adjectivum addatur. Malus μήλα, & Malum μήλον nominatur: derivatur autem μήλον, a verbo μέλω, quod idem atque επώμεω, sive curo sollicitusq; sum, denotat: quia de ipsi præsi mortales multum solliciti fuerunt cura, seduloq; studio digna judicaverunt: & id forte propter insignem usum alimentarium cibariumq;. Pomum autem, cujus primus inventor Dionysius ab Athenæo statuitur, forte sic dictum quod eorum plurima etiam sitim tollant, ita ut simul sint cibo & potui.

Genera malorum Dioscoridi sunt l. 1. c. 159. & seq. vulgaris, cotonea, persica, armeniaca, medica sive citria, qua Adjectivo addito distinguuntur. At vulgaris eisdem sunt, verna, melimela, epirotica, sylvestris. Sic Theophrasto 6. caus. 24. sunt tam sylvestria quam urbana: & 4. hist. 16. sunt verna ex omnibus infirmissima: 1. hist. 19. & 4. hist. 14. malus punica: & 4. hist. 4. malus persica & malus medica. Et Plinius l. 15. c. 14. multa genera enumerat, citria, zizipha, tuberos, & qua lanata vocantur: in summa genera 29. recenset. Mala inquit habent originem à Martio, Cestioq; & Manlio: item Claudio: quin & Cotonæ, insita ab Appio, Appiana cognominata, ideo his cotoneorum magnitudo que Claudianis: sunt & Sceptiana ab inventore Libertino. Cato adjicit Quiriana, & qua tradit in doliis condi.

condi, Scantiana: sunt parva gratissimi saporis, quæ Petisiva nominantur: patrias nobilitavere Camerina & Græcula. Cetera è suis tractare nomen: germanitatis coherentia & Gemella, nunquam singula in sætu, coloris Serica, cognationis Melapia: (quod malorum & pyrorum quandam speciem habeant.) Mellea à celeritate interfendit: quæ nunc Melimela dicuntur à sapore melleo. Orbiculata, à figura orbis in rotunditatem circumacti, quæ Græci epitroica vocant: Mammiarum effigie Orthomastica: à conditione castrati seminis, quæ Spadonia appellant Belge. Melosifolii solum unum, aliquando & geminum erumpit è latere medio. Celerrimè in rugas marcescunt Panucea: solide tument Pulmonea: Sunt quibus sanguineus est color, origine ex Mori insitu tracta. Sunt & parva gratia saporis atque etiam acutiora odore, sylvestria. Dacis sermè vilissimis nomen, quanquam primis adventu, decerpit, properantibus: hæc Plinius: & Columella l. 5. c. 10. de malorum generibus egit: sic & Ruellius l. 1. c. 96. & ex eo Lugd. historia, his Plinii diversas species Gallis familiares adjicit. Nam singule regiones plurimas malorum differentias habent: sic Valerius Cordus in sua historia, supra triginta genera recenset: Tabernemontanus viginti tres figuras habet: & J. h. Baubinus frater, in suo de balneo Bollenfi libro sexaginta genera, cum suis figuris & descriptionibus exhibet. Nostri, in primis magnificiunt ea quæ Strumacher, id est Prasomila (quæ duplicia, nobiliora & vulgariora) nominantur, quæ colore sunt in viridi pallido, figura oblonga, sapore ex dulci & acido mixto, quæ serius cruda comedantur, quare per totam hyemem durant, egris asservantur, in cibis & medicamentis commendantur, quæ fortè Malacria Ruellii & Lugd. Secundum locum tribuunt illis, quæ Curripendule vulgo Gallis dicuntur & apud ipsos principatum obtinent, (quæ hodie primæ commendationis, ad nobilem Alkermes confectioem, Ad.) Sic in Heururia præstantissima quæ Appiole & Milerose vulgo appellantur, Matthiolo notante. Et Scaligero, ut ex eo Gesnerus lib. de herbis, Mala apiola Italos dicta, quæ dulciora quidem, sed tam jucunde fragrant, ut universas Indias sua suavitate superent. Sed subsisto, quis enim posset in tanta Malorum varietate, nominum pro cujuslibet regionis & rustici placito diversitate, & cum quotidie novo institutionis ingenio, velut nova prodeant, sine errore ea recensere? nec etiam opus est, cum arbores valde similes sint: licet fructus variet, siquidem poma magna sint & exigua: rotunda oblonga: candida, viridia, lutea: quædam rubedinis aliquid, alia multum habeant, & quædam foris tantum, alia & intus & quidem vel rubris tantum notis, vel lineis oblongis asperis: sapore quoque alius acido, aquoso, austero, alius dulci: alius in dulci subacido, vel vinoso: alius subacido vinoso: alius inter dulcem & æscendentem medio. Sunt denique præcocia, media, serotina. Sic malorum quædam genera, ramis & brachiis suis in latitudinem diduci solent, ita ut rectè cujusdam speciem, pedamentis in orbem digestis, sustentata, præferant: peculiariora tamen videntur sequentia.

I. Malus pumila, quæ potius frutex quam arbor.

Mala præcocia, Trag. Tab.

Malus humilis, cujus fructus pomum Adami,

Get. hor. *Populus malus B. parvulus* *l. 6. 86*

Hæc duplicia rubentia & candida

II. Malus exigua pallidis floribus.

Malus arbor cujus fructus poma nana, Cam.

III. Malus sine semine interius in fructu,

Cam.

IV. Malus non florens, fructificans tamen, Get. hor. ap.

V. Malus folio pyri.

VI. Malus flore pleno.

Poma fl. multiplici seu pleniflora, Eyst.

VII. Mala sylvestria, quæ & alba & rubra:

majora & minora. *Populus malus* *l. 6. 86*

Mala syl. rubentia, Tab.

Malus syl. rubens, Ger.

Malus syl. major albus, Tab.

Malus syl. alba, Ger.

Malus syl. minor, Tab. Ger.

Arbores pomifera exotica.

I. Malus Maluccensis nonnihil spinosa.

Mala Indica, Acoftæ, Lugd.

Ber, Bor, Garzæ, Frag.

In hujus ramis formicæ alaræ Laccam faciunt.

II. Mala Goënsia fructu octanguli pomi

vulgaris magnitudine. *Arborum* *l. 2. 613*

Carambolas, Garz. Frag. Acoftæ, Lugd. Lincscot.

4. par. Ind. or. 10.

Carambolas, Camarix, Carabelli, Chamaroch,

Bolunbac, Palud. in Lincscot.

III. Mala Guianensia.

Pinas, quæ totius mundi poma superat, nec ullibi meliora quam in Gujana, par. 8. Ind. occident.

IV. Mala Americana pyri specie.

Pomi peculiare genus in Nicaragua, nulli alteri Indiæ parti concessa, par. 5. Ind. occident. c. 16.

Pomum Nicaraguae Bentzoni, Lugd. Clus. exoc. l. 2. c. 28.

V. Pomo similis Brasiliiana.

Genipat Theveto, Lugd. Lerio.
an Xagua, Oviedi.

Iani Pappaeyma, Lerio 3. part. Ind. occ. 37. Cluf. ex. l. r. c. 11.
Duplex est, alia fructu ore & eduli: alia fructu minore non eduli, & huius fructus succo totum corpus insitunt, Theveto, Lerio.

V I. Fructus prædicto affinis.

Fructus Brasilianus 1. & 2. Cluf. ex. l. 2. c. 7.

V II. Pomo similis fructu Castaneæ asperiore.

Duricao fructus tribus involueris donatus, in Java, 4. par. Ind. ore. 6. (gnitidine.)

IIX. Arbor pomifera fructu aculeato melonis mabatan arbor, cujus fructus Duryaen, flos Buaa dicitur, Palud. in Linfco.

Darion, Costino, Scalig. Lugd.

Doriones, Garz. Frag.

Duriones, A. costæ, Lugd.

Iaca major, Cast.

Guanabanus, Oviedi, Cluf. in Garz. & Lugd. qui fructum Guanabanus Oviedi huic fructui valde similis, Frag.

Duryoens ex Malacca, Linfco. par. 4. Ind. or. c. 13. fig. 12.
Fructus cui suavitate in toto orbe similis non reperitur, tantum in Malacca proveniens.

I X. Anon, Oviedo, Cluf. in Garz. magnam cum Guanabano similitudinem habens.

X. Abavo arbor radice tuberosa.

Baobab, Alpino.

Abavo, Honor. Belli ep. 4. & 5. ad Cluf.

Baobab sive Abavi, Cluf. ex. l. 2. c. 1.

Fructus Æthiopicus melonis magnitudine, brevi lanugine oblitus: foliis nunc singularibus, nunc binis, vel ternis, serratis, uni petiolo adhaerentibus: modo nõ ferratis, etiam binis aut ternis, aliquando quinis uno pediculo donatis: quæ ex Creia ab Honorio Belli accepimus.

Anidem cum

Guanabano Scaligeri, Cluf. in Garz. Lob. Lugd.

Fructus quidam ex Guinea, Guazabanus forte Scaligeri, Gesh. hor.

X I. Arbor Chinenfis fructu Anguria magnitudine. Brusathæ, Scalig. Pigafetta & Lugd.

X II. Arbor fructu melonis forma pugni magnitudine. Pepsios in India Hispanica, Linfco. 4. part. Ind. or. 10.
Arbor foliis magnis laticue, quæ sterilis, nisi arbor arbori foecie quasi matrimonio iungatur.

X III. Arbor Indica fructu Cucurbitæ forma & sapore. Figuero Oviedo, Cluf. in Garz. & ex. l. 2. c. 2. Lugd.

Fructus Figuero apud Clusium, Lob. Lugd. qui fructum & folium pinxit.
Figuero forte Tab.

Hujus feminibus Cambales filum traiciunt, erubus alligant, & pro tætinabulis utuntur.

X IV. Arbor America foliis pomi, fructu triangulo. Abonay Theveto, Cluf. in Garz. Lob. Tab. Lugd. qui arborem & fructum separatum pinxit.
Aouai lignum terribiri odoris, cuius nucleus præsentaneum venenum, ex quo crepitacula Brasiliani faciunt, Lerio 3. part. Ind. occid. c. 12.

X V. Fructus capitis magnitudine.

Locos fructus in Insula Magador, in arboris, ramis & foliis caræte, cacumine, putamine fibroso, nucleo amygdalino, par. 8. Ind. occidant.

X VI. Fructus orbicularis granis cordis effigie.

Macaquver Virginis, Cluf. ex. l. 2. c. 2. & par. 1. Ind. occid.

X VII. Fructus Indicus tinctoribus expetuis. Brindones, Garz. Frag.

Brindoyu, Linfco. 4. par. Ind. or. c. 10.

Ex cortice acetum conficiunt.

X I X. Arbuseula mali similitudine, lacteum succum fundens.

Pinipinichi, Monardi, Cast. Lugd. Frag.

Ex ramis incisus lacteus humor emanat, cujus tres vel quatuor guttæ potentissime purgant.

MALUS CYDONIA.

Malus Cydonia, Græcis *μᾶρα κυδωνία*, à Cydone Cretæ oppido, unde primiti advecta, Plinio l. 15. c. 11. dicitur. Cotoneum malum primus Cato; dein Plinius nominavit. Fructus *μᾶρα κυδωνία*, Latinis malum cydonium & cotoneum: officinis cytonium.

Duum generum Dioscoridi & Galeno: vera ac germana (ait Dioscorides) qualia parva & rotunda sunt: alia *στῆδία* Struthia & magna, quæ minus utilis a censentur: Theoph. 2. hist. 3. *δὲ στῆδία* *μᾶρα κυδωνία*, ex Struthio cotonea degenerat: & Galen. *βίαιον* *στῆδία* *μᾶρα* *κυδωνία*, quædam dulciora, majora ac minus acerba, quæ in Asia Struthia vocatur: at ælium. Cydonia à Struthio, quæ etiam Struthiomelea nominat, aperte distinguit, Cydoniorum *μᾶρα* succum minus esse suavem & maxime adstringentem. Columella l. 5. c. 10. tria genera facit, Struthia, Chrysomela, Mæstæa. Plinio l. 6. *στῆδία* ejus genera, chrysomela insecturis distincta, colore ad aurum inclinata: quæ candidiora nostratrat cognominata, odoris præstantissimis: est & Neapolitanis suis honor: minora (fortè majora legendum) ex eodem genere Struthia odoratius vibrant, serotino proveniunt præcoci vero Mæstæa. Struthicis autem Cotonea insita, sunt genus secere Multivarium, quæ sola ex his vel cruda mandantur. Sunt præterea parva silvestria è Struthicis odoratissima, in sepibus nascuntur. Gullis quoque & Italis tria genera sunt, & minora Mala, majora Pira cotonea vocant. Sic Persica à arbore in malum Cydoniam insita, Cydonium malum enasci scribit ex Monardi Gesh. hor.

I. Mala cotonea minora.

Malus cotonea, Brunf. Traj. Matth. Ang. (cuius & Martiolo triplex fructus) Fuch. Tur. Cast.

Malus cydonia, Gesh. hor. Lac. Lon. Ad. Tab. Cam. cui fructus varii generis.

Cotoneus, Cord. hist. & fructus Mala cotonea minora sive Struthia.

Cotonea & cydonia mala, Lob.

Mala rotunda minora, nonnullis *λεπτομᾶρα* ab exterioris cutis colore, Dod.

Poma cotonea in insula Picco, Ind. occid. par. 9. addit.

Ex his Genesensium fuit delicatissimæ Cydoniatum parant.

II. Mala cotonea majora.

Mala cotonea majora, Cord. hist. *στῆδία* dicit, in Dioscor. monet, & majora malis similia, minora vero, pyri modo arbinata, affert.

Pyrus cydonia γ. l. 657

Pyrus cydonia β. l. 657

Coto-

Cotenea magna & Pyra cotenea, Ges. hor.
Mala cotenea oblongiora & majora, Dod.
Pyra cotenea, Cæf. Pyrum cydonium, Ger.
Cotenea majora five Struthia, Cam. ep.
Seruthia & Pyra cotenea, Cast.

III. Mala cotenea media.

Mala cotenea milviana five notha, quia proveniunt ex
Coteneis quæ Struthis, vel e contra inſita fuere, Matth.
Caſt. Lugd.

Cydonia milviana, Tab.

Majores ſunt primis: at ſecundis minores.

IV. Malus cotenea ſylveſtris: & Cord. in Dioſc. & hiſt.

Hæc fativæ per omnia ſimilis, ramis minorib. & fructu
minore, quod ſponte ſua in Danubii petroſis ripis in col-

Pyrus cydonia

MALUS CITRIA.

Malus Citria, Græcis *malva* in Indiâ. malus Medica & Aſſyria dicitur, utroque nomine à regionibus ducto, ut
habet Theoph. 4. hiſt. 4. Etenim Citrus apud Medos & Perſas in primis ſiqueus: dein Paladî diligentia in
Italiam tranſlata fuit: poſtea in Hiſpania in uſum devenit, ut nemora & campos occupavit: fructus *malva* pendens à
mora. addit Dioſcorides l. 1. c. 166. in *redpovra*. Latinis citria, citrea & citromela. Folium habet (Theoph.) ſimi-
le & penè æquale Adræchne (Portulacæ Gaza) aculeos quales pyrus, aut ſpina acuta, ſed tenuis & vehementer acu-
tus & validus. Et Plinio l. 12. c. 3. Malus aſſyria quam alii vocant Medicam, folium ejus eſt unedonis intercurrenti-
bus ſpinæ: Penum iſſum (idem & Theoph.) alias non manditur, &c. Malum (Dioſcoridi) oblongum eſt. rugo-
ſum, aureo colore, cum gravitate odoratum: ſemen habet pyri. Sanè hujus pomis olim non veſcebantur, ſed propter
odorem tantum & medicamenta erat in uſu, arbore nimirum adhuc inculta, per amaroſ & acetofos fructus ſerente.

I. Malus medica. *Malus medica*, l. vii. Lemm.

Citrum, Brunf. Citria, Trag.

Citrangula, Monardi. = *C. medica*, l. 1100

Citrus, Ang. Tab. Cæf. Ind. or. par. 9. lib. 4. cap. 31.

arbor, Cord. hiſt.

Malus medica, Matth. Turn. Lac. Cord. hiſt. Dod.
Lob. ſeu Citria, Eyſt.

Malus citria, Dod. gal. Geſn. hor. Lugd. Lon. Caſt.

Cluſ. hiſt. Cam. & Ind. occid. p. 3. & Ind. or. p. 3.

Citria & Mala Medica, Bellon.

Citrones, Rauwolf.

Mala citrina & poma citria, Ind. occid. p. 8.

Cedrus Theophr. at Dioſcor. Medica malus, five

Cidromela, Ad.

Fructus magnitudine variant: quædam in mo-
lem excrescunt Melopeponibus parem, ita ut ad
pondus librarum deceni quandoque perveniant,
ut Cardanus & Geinerus notarunt, quæ nullo fe-
rè ſuoco ſunt, & ex Liguria & Adriatici maris in-
ſulis adferuntur: alia minora: alia Limonum ma-
gnitudine, aut paulo majora, & à lactu Benaco
aſportantur, quæ potiſſimum in cibis expetuntur,
& Pomcires, quaſi Poma citri vocari, Lugdun.
aſſerit: ſic alia prælonga, alia rotundiora. Ete-
nim hominum induſtria, translatione, inſitione,
omni denique cultus mangonio, Citria in plures
formas digeſſit, ut remiſſiore ſapore & vehemen-

libus proveniat.

V. Cydonia exotica. *Malva marmelus*, L.

Cydonia e Bengala, Garz.

Scrifolia, Fragof.

Marmelos de Bengala, Caſt.

Mala cotenea five Mermelaſta ex quo fructus queſu Ca-
potes five Chicocapotes nominat, par. 9. Ind. occid. l. 4. c. 25.
Chicocapotes eadem ferè cum Capotes facie in nova
Hiſpania, dem.

Fructus eſt cotoneo ſimili, foliis verò perſicæ.

VI. Arbor Indica cydoniæ facie fructu melonis effigie.

Melo corcopali, Scydon.

Arbor cydoniæ magnitudine & foliis cujus fructus Cor-
copal, Theveto & Lugd.

Malus medica, l. vii. Lemm.

tiore: item dilutiore, ſaturatiore que colore di-
ferant, non multum tamen naturâ & viribus,
veluti Limonia, Arantia, atque ea quæ Poma
Adami vulgo nominantur. Quare Monardes
lib. de Arantiis ſcribit, Citriorum genera mul-
tiplicia fuiſſe inſitione: ita ut reperiantur tot ge-
nera Limonum & alia, quæ nec Citro, nec Li-
monibus conveniant: quemadmodum Zamboas
Torangas, Limas, Limones, quæ omnia nec præci
cognovertunt.

Sic citrum monſtroſum maximum, calcem
Turcicum referentem, in horto Stutgardiano na-
tum, Joh. Bauhinus in ſuo lib. de thermis pingit.

II. Malus medica maxima pulpa plurima.

Ponzires, Cæf. qui à citrii melopeponis magni-
tudine diſtinguit, & Panzires inter Limonem &
Arantiam ambigere ſcribit.

Hæc guſtui non ita placent, ſed quia pulpæ mul-
tò plus habent, officiinis expetuntur, ſaccharo vel
melle aſſervanda.

III. Malus medica fructu ingenti tuberoſo.

Melangula quæ aliis Citrangula, Cæf.

Citrii mali genus quoddam in Provincia, huma-
ni capitis magnitudine, Cam.

Citranguli nomine volunt Monachi in Meſſen
cap. de oleo e pomis Citranguli, nò ſolum Citria,
ſed etiam Arantia & Limonia intelligenda eſſe.

IV. Malus medica ab Imperatore Carolo V. ex Ungaria in Hispaniam delata, quæ omnium mali Medici generum acidorum suavissimum, ut Clusius in sua hist. refert.

V. Malo Medicæ affinis Javanensis folio rotundiore.

Samaca fructus citri magnitudine, acidus, succulentus, granis nigricantibus, Linscot. par. 4. Ind. or. & fig. 14.

Malus Limonia.

I. Malus Limonia acida.

Malus limonia, Matth. Dod. Lon. Lugd. Cast. Tab. & Ind. occid. p. 3. & orient. par. 3.

Limones, Dod. gal. Cord. in Dios. Bellon. Rauw. Tur. Ad. Lob. Cæs. Clus. hist. & Ind. occid. p. 9. l. 4. c. 31. *Citrus Limon. L. 1100*

Limor arbor ex citrii genere, Cord. hist.

Tum facie, tum facultate Citria referunt: cujus plures differentia, quædam oblongiores, asperiores, cortice crassiore, Cucumeris aut Melonis effigie, & Limæ Adversar. dicuntur: alii cortice laxiore tenuiore, succo acidiore. Cordo quadruplex genus, ranterini ovi forma & magnitudine: 2. minus, globosum, utroque capite veluti umbilico insigne: 3. ovi gallinarum figura & quantita-

1 = Citrus meloni, L. var. acris. melle, dict.

te: 4. tertio æquale, globosum, superficie æquale.

II. Malus Limonia major dulcis.

Limones dulces, Cæs.

Limones dulces oblongis Limis similes, Clus. hist.

III. Malus Limonia minor dulcis.

Limones pusilli dulcissimi in Zeilan, Sealiger, Lugd.

an Limonis genus in Hispania, vix nucis amplitudine, Cæs.

IV. Malus Limonia folio serrato, fructu oblongo cortice tenuissimo.

Limas primum genus, Clus. hist.

V. Malus Limonia fructu rotundo orbiculato. Limas alterum genus, Clus. hist.

VI. Limones pragnantes alium fructum minorem in se continentes, Clus. hist.

VII. Limones variarum figurarum toti serè carnei, Clus. hist.

VIII. Limones citrii mali grandioris magnitudinem æquantes, Clus. hist.

IX. Limonum syl. in Syria provenientium, Scalig. & Lugd. meminere.

Limones sylvestres non majores ovo columbino, circa Cairum, Bellon.

MALUS ARANTIA.

Aurantia fortè à corticis colore, qui colore auri relucet, ut Aurea mala vere nominari possint: sive ab Arantia oppido dicta: veteribus ignota, insitione ad nos devenerunt. Citrus enim arbor, in Aurantio inserta, ad magnam proceritatem pervenit: Arantius verò in Citro, tam humilis, ut Aurantius unius cubiti magnitudinem non excedat.

I. Malus Arantia major.

Pomum Arantium, Trag. Eyst. sive Nerantium, Rauwolf. *Citrus aurantium. L. 1100*

Aurantia mala, Matth. Lac. Cæs. Lon. Cast. Lugd. Tab. Cam.

Aurea & Arantia mala, Bellon. & Ind. or. part. 1. Aureum makum, Ges. hor. Dod. gal. (cui & malû hespericum) Clus. hist. & Ind. occid. p. 3. & p. 8.

Arangia, Cord. in Diosc.

Arangius sive Citrius arbor, Cord. hist.

Arantia, Tur. Lob.

Malus anarantia, Dod.

Aurantia: nonnullis in locis Indiæ integræ sylvæ sunt arborum aurantia ferentium: in par. 9. Ind. or. l. 4. c. 31.

Genera plura sunt ab insitione prodeuntia: hinc pleraque cortice amaro, crasso, aureo: alia

subvirente: alia cortice tenuissimo, subrubente, medulla dulci: aliqua & cortice dulci: aliqua in uno pomo duo genera botrorum habent: alia absque semine sunt. Sic & pulpæ sapore differunt, cum aliis acida, aliis dulcis, aliis vinoâ, sive media sit.

Sic in regno Congjano habentur, quæ nec dulcia, nec nimis acria: & in insula Fayel, suavissima & sapidissima: par. 3. Ind. or. c. 7. & in China poma aurea, quæ dulcedine saccharû vincunt, par. 2. Ind. or. c. 25.

Ex floribus aqua elicitur, quam Lanfam vocant.

II. Malus Arantia humilis.

Aurea malus punilio, Clus. hist.

Poma Arantia Nama dicta, Eyst.

III. Malus Arantia cortice dulci eduli.

Arantia

1 = Citrus aurantium, L. melle, dict.

11 = Citrus aurantium, L. var. β. melle, dict.

dicus. c. aliculos punici vocat. Plinio l.c. vulgus ex punicis acerbis coria perficere novit, ob id Malicorium appellantur Medici. Officinis, Psidion.

I. Malus punica fativa.

Malus punica, Trag. Matth. Dod. ut: Cord. hist.

Cesin. hort. Tur. Lon. Lug. Cam. fl. simplici, Eyst.

Mala punica sive granata, Cord. in Diosc. Bellon.

Malum punicum, Ad. Lac. Lob. Cast.

Malus granata, Rauwolf. Tab.

Punica quæ malum granatum fert, Cæf.

Poma sive malus punica, Ind. occid. par. 8.

Differunt potissimum in succo, aliis acidus, aliis dulcis, aliis mixtus, medio quasi sapore, quem vinosum vocant: & quæ mediis saporis, Arabes Muza, voce *muza* corrupta, appellant. Mala punica majora in regno Congiano habentur.

II. Malus punica sylvestris.

Punica sylvestris, Cord. hist. Rauwolf.

Pomum granatū syl. cujus flores Balauftia, Ang.

Sativæ per omnia similis, sed spinis horridior in

P T R U S.

PYRUS, Græcis *πυρρον*, & de arbore & de fructu, sed propriè de sativa dicitur: nam *απερα*: pyrus agrosiva est (Pyrasrum Gaza reddit) Dioscor. l. c. 167. & 168. & Theoph. pluribus locis: quæ tamen differentia non semper observatur. *Απερα* autem dicitur Eustachio, quasi non habens *μόρον* pinguedinem: alii ab Apia regione deducunt, quod ex ea primum hæc arbor allata fuerit. Sic Pyra multis à fructus figura, quod ad pyramidis similitudinem à lato in acutum spectet, & in mucronem turbinetur: & quemadmodum Mala, brevi pediculo annexuntur: sic Pyra longo pediculo pendunt. Est autem Pyrus Theophr. hist. 5. natura fructificosa: l. hist. 16. foliis orbiculatis: l. hist. 21. floribus foliatis: l. hist. 18. seminibus congestis, quæ aliquo putamine & tunica continentur: l. caus. 23. quæ omnia sere pulpæ plenioribus includuntur, quo plus temporis perdurare valeant, &c.

Genera pyrorum multa sunt, Diosc. l. c. 177. addit Theoph. 4. hist. 6. majorem in modum, bonæq; frugis, præterquam si quæ ferotina. Plinio l. cap. 15. sunt Superba, parva sed ocysima: cunctis autem Crustumina gratissima: proxima iis Falerna à pota, quoniam tanta vis succi abundat: lactea, à candore vocantur: alia colore nigro donavit Syria: reliquarum nomina aliter in aliis atq; aliis locis appellatur. Sed cœsibus urbis vocabulis auctores suos nobilitaverunt Decimiana: Dolabelliana lægissimi pediculi: Pompejana à cognomine marmosa: Liceriana: Severiana & quæ ex his nata sunt Tyranniana, longitudine pediculi distat. Favoniana rubra, paulo superbis majora: Lateriana, Anitiana, post Antimnalia acidulo sapore jucunda. Tiberiana, quæ maximè Tiberio principi placere. Patria nomina habent ferensima omnium Amerina, Picentina, Numantina, Alexandrina, Numidiana, Græca & Achæde spinosa arbore: & in iis Tyrantina, Siginia, quæ alii à colore Testacea appellant: sicut Onychina à colore gemmæ onychis, purpurea. Ab odore Myrtia, Lætea. Nardina: à tempore Hordearia, quæ cum hordeo maturæ sunt: à collo Anypullacea & Corrolana &c. Multo plura sunt hodie, imò infinita in tota Europa Pyrorum genera, quæ magnitudine, figura, oblonga, rotunda orbiculata: odore: sapore, dulcia & succulenta, acida: sic alia secica, alia pinguis: colore: & tempore quo maturæ sunt, alia tempestiva, alia serè matura, alia subito pereunt, alia servari possunt, differunt: & à primis inventoriis, regionibus, aliisq; notis nomina invenere, quæ sigillatim explicari non possunt, cum qualibet regio sua habeat, & qualibet urbs peculiaria nomina vis tribuat. Apud Germanos enim quamplurima differetia occurrunt, ut videre est apud Tragum. Sic Val. Cordus quinquaginta, Job. Bauhinus lib. de balneo Bollenf. supra quadraginta. Tabernemontanus septendecim differetias proposuit. Nobis in primis magnificunt ea quæ ab odore & sapore Moschæellina, quæ Superba Plinii videntur: dein quæ à formæ ovi Ovaræ dicuntur: tum quæ & pectibitici id est, Lardina nominantur: tandem Neacibitanæ sive Regalia (Regia & Regulana, Ges.) ex quorum succo Electuarium suavissimum paratur. Sic Galli sua habent, in primis Bonchristiana cognominata Carol. Steph. mo & Lugdun. ut videre est apud Car. Stephanum, Ruellium, & in historia Lugdunensi. Italisus, de quibus Matthiolus & Casalpini.

I. Pyrus

Syria circa Alepi, Africa & Hispaniæ regno Gra-

III. Balauftia flore pleno majore. (natæ.)

Malus granata syl. flore pleno, Rauwolf.

Balauftium, Lob. belg. Tab. Eyst.

Balauftium orientale, Cast. *summa granatum* B. l. 177

Punica flore adeo multiplici folio, ut Rosæ videantur centifoliæ, colore saturato.

IV. Balauftia flore pleno minore.

Balauftium flore minore Romanum, Eyst.

Foliis atrovirentibus, calice crassiore, flore minore, trifloro saturata purpura punicante à prore differt. 11/10. *Punica granatum l. v. 18. 19. 20. 21.*

V. Malus punica fructu maximo, granis aureis. Malus aurea, Dod. qui Palam Arienam Plinii nullo spectat, quæ tamen potius Musæ est, quæ nullo est intas nucleo vel semine. Illa verò grana Mali punici majora obtinet. Quid sit ignoro.

I. Pyrus fativa.

Pyrus, Brunf. Dod. ut: Cord. hist. Gefn. hort. Lon. Cæf. Lugd. 1. = *Pyrus communis*, L. *mal.* = *β.*
 Pyrum, Tur. *mal.*, *dict.*

Pyra, Mat. Ang. Cord. in Dios. Lac. Ad. Lob. Cast.

II. Pyrophylla, ad imitationē Plinii l. 15. c. 14.

Malorum genera recentens, Melosolia nominat quibus folium unum aliquando geminum erumpit è latere medio.

Pyra è quorum medio corpore folium exoritur, Dalech. in Plinium, Cam.

III. Pyra, quæ comesta ventrem subducunt,

IV. Pyrus sylvestris. = *Pyrus communis* (Cam.)

Ἀγρῆς & *ὄρν* dicitur: *ὄρν* quidem à verbo *ὄρν* frangulare, quod acerbitate sua propemodū frangulam: attamen inter *Ἀγρῆς* & *ὄρν* sunt qui differentiam faciunt: A chradem pyri speciei quādam facientes ex Dioscoride (ut Cæfalp. & Lug.) quæ spinis quidem agrestis modo, horrida sit, sed fructu pulcherrimo & optimo: *ὄρν* verò, spinis armata, omnino syl. fructu pusillo, nec eduli, aliquando in medioeris altitudinis, sæpius humilis arbuscula. Quamvis *Ἀγρῆς* Aristoteli 8. hist. 6. de pyro syl. & *ὄρν*, Homero etiam de pyro hortensi dicatur. Deducitur autem *Ἀγρῆς*, ab *α* privativo & *γρῆς*, id est, ulu: eò quod ejus fructus ulus nōdum esse cœperit inter alimenta humani corporis, nisi forte extrema fame urgente.

Pyrafter Gazz, *αγρῆς*, Theoph. l. hist. 13.

Pyra sylvestris, Ang.

Pyra sylvestris major, Tab.

Pyra syl. & pyra syl. minima, Tab. Ger.

V. Pyra syl. Cretica.

Pyra exigua à Cretensibus Achlades nominata, à nostris diversa: apud quos aliàs pyra syl. Agaitiga appellantur, Bellonio.

Pyro similes exotica.

I. Pyro similis ex Guinea.

Lata, fructus exoticus 7. Clus. ex. l. 2. c. 22.

II. Pyro similis fructus in nova Hispania nucleo magno.

Palto arbor cujus fructus benè maturus pyrum majusculum refert, qui maturus butyrum amulatur, in insula S. Dominici: at in Peru grandiores sunt, cute duriuscula: in Mexico minores cuteteneriore, par. 9. Ind. occid. l. 4. c. 24. Melocotones sèu Pyra Indicaeum Maneyen, Guayanen, & Palten, Idem.

III. Pyro similis fructus alter in nova Hisp. Annona sive Guanavano pyri magnitudine, pulpa butyri modo, cui grana plurima nigricantia includuntur: Joseph. A costa l. 4. c. 25. Mangier blanco est Annona sive Guaravana, par. 9. Ind. occident. l. 4. c. 25.

IV. Pyro similis fructus in Virginea.

Metaguelunaux, fructus pyriforma & magnitudine, impensè foris & intus rubens: par. 1. Ind. occident.

V. Fructus in insula S. Mariæ, pyra majora referens, intus muculentum: par. 3. Ind. or. 10.

MALUS PERSICA.

Malus Persica, Græcis *περσικὴ μῆλα*: & Persicus, Palladio: & fructus Persicum malum, *περσικὸν ἄμωρον*, Diosc. l. 1. c. 164. At Theoph. 2. hist. 3. *πέροσ* (Persicum Gazar addit) Aegypti sterile sicut: 3. hist. 5. sed aliquando ibi & locis proximis fructificat: quanquam in Rhodo usq. florem duntaxat devenit: sed distinguere oportet à Persica, quemadmodum ex Theoph. 4. hist. 2. colligere est: & Plinius l. 15. cap. 13. apertissime distinguit: falsum est (quod Nicander & Sostrates prodidère) venenatam cum cruciatu in Persis gigni: id enim de Persica diligentiores tradunt, qua in totum alba est, mixta rubentibus similis, nec extra orientem nasci volunt, & c. semper autem solita & poma subnascantibus aliis. Et Rauwolfius commemorat, Persas etiam hodierna die Persicam à Persico colore distinguere, quamvis etiam à Persicorum usu abstineant, Nimrodii veneficio insecta & noxia effecta opinantes. Plinius l. 15. c. 13. totum quidem Persica peregrina etiam Asia Græciāq. esse ex nomine ipso apparet, atq. ex Perside advecta: & mox: Persica arborescens & cum difficultate transeunt, ut quæ in Rhodo nihil serant, quod primum ab Aegypti earum fuerit hospitum: & lib. 16. c. 26. Persice arbores in Rhodo florent tantum.

Genera: Plinio l. 15. c. 12. persicorum palma duracina: nationū habent cognomen, Gallica & Asiatica. At Persicorum differentie plures sunt, que magnitudine (si quid aliā majora, aliā minorā sint) figura q̄libet orbiculata, rimula quadā latere q̄libet in totū ditate obligata, Cariotā continent: colore: sapore, dulcia, acida, viscosa, austera, amariuscula: maturations tempore & ratione usus differunt. Sunt enim: aliā p̄cipua, aliā serotina: p̄cipua, aliā sapore mali Armentaci, aliā admodū dulci & suavi. Serotina aliā majora, etiā pugni magnitudine, ut Ungarica: aliā minorā: majora vel alba, vel flava, vel modico rubore aspersa sunt, qua Sole spectant, & intus in usus cōtactu, vel buxa, & q̄dē pulpa candida, lu-

didā, lutea rubea. Si minora, vel rubra sunt, vel flava. Ratione usus: sic in aliis integer & facillē à carne recedit: in aliis à carne separari nequit, & quidem in aliquibus nucleus disruptus, in quibusdam per medium divisus reperitur. Persica Persianis Hel dici, Rauvolfius monet.

I. Persica molli carne & vulgaris, viridis & alba.

Persicus, Brunf. *Amygdalus persica. L. 676*

Persica arbor & ejus i. genus, Trag.

Persica, Fuch. Ang. Lac.

Persica malus, Gef. hor. Ad. Lob. Lugd. Tab. quæ alba, & Ger.

Malus Persica, Dod. ut: Tur.

Persica viridia & alba, Matth. Cast.

Persicus alba & popularis, Lon.

Persica i. genus, Cæf. & vulgare, Lugd.

II. Persica succo quasi sanguineo.

Persicæ tertium genus, Trag.

Persica sanguineo succo madentia, Matth.

Persica Ungarica sanguineo succo, Gef. hor.

Persica in totum saturato colore rubentes, Dod.

Persica Carota, Cast.

Persica rubra, Lon. Tab. sive sanguinea, Cam. ep.

Persica præcocia, Ger. ico.

Hæ duæ species lanatæ sunt, carnem succosam & flaccidam habent, quæ communiter à nucleo tota recedit: & alia sunt magna, alia parva: quædam prorsus viridia, quædam alba: quædam maculis rubris picta: alia carne alba flavescente: alia rubra, ut sanguinolenta videantur: & hæc nucleo est alias foris rubente, alias nigro.

III. Persica dura, carne candida, aliquando ex albo subrubente.

Rhodacina, Ægin. Aëtio.

Persica duracina, Matth. Ang. Bellon. Gefn. hort.

Lon. Cast. Cæf. alp.

Persicorum 2. genus sive duracina, Lugd.

Duracina alba, Tab.

Duracina ob carnem duriorē sic nominata, quæ Rhodacina dicta, aut ob odoris suavitatem, aut quod plerumq; rubro colore alterna sui parte nitent: aliquando pugni magnitudine, & fructu anguloso, circa os rubente, quod aliquando per medium divisum, aliquando in partes disruptum reperitur, & à nostris Persica moschata dicuntur: Horum ut & sequentium caro dura & nucleo tenacissimè adhæret: quæ aliquando etiam intus saturatè rubet.

IV. Persica dura carne buxea.

Persica cotonea, Matth. Cast. Lugd.

Persica Ungarica colore aureo, Gef. hor.

Persica buxea à Cotoneis denominata, Cæf.

Persica cydoniaria, Tab.

Persica lutea, Ger.

V. Persica æstiva Armeniacis similia, sive

Persica S. Johannis.

Persicæ 4. genus, Trag.

Persica pumila, Cam.

Persica præcocia, Tab. Persica rubra, Ger.

an Persica minima, Cord. hist.

Saporem pene similem cum Armeniacis habent, sed ex eo genere non esse, nucleus scaber & striatus ostendit, &c.

VI. Nucipersica, quod nucum juglandium

faciem repræsentet. *Amygdalus persica. L. 676*

Nucipersica, Matth. Lugd. Cast.

Persica nux, quæ Antipersica Avernii, Ang.

Persica præcocia, nucipersica, Cæf.

Hæc etiam nulla lanugine pubescunt, & colore & sapore Persica cotonea referunt.

VII. Persica Amygdaloides.

Persica amygdala, Matth. Lugd. Cast.

Amygdalus persico insitus, Gef. hor.

Amygdalopersicus, Cam.

Pulpa Persicū, nucleus Amygdalam dulcē sapit.

Persicæ similes exoticæ.

I. Persicæ affinis in Taprobana.

Arbor Gehaph Indis Cobban, Thev. Lugd.

Fructu est rotundo, in quo nux Avellanæ par, nucleo amaro: gūmi ex arbore utilissimū manat.

II. Persicæ similis putamine villosa.

Magnas, Garz. Cast. Frag. Acoftæ, Linsc. p. 4. Ind.

or. c. 7. fig. 14. item 5. & 8. par. Ind. orient. Rauwolf.

Manga, Scalig. // = Mangifera *indica. L. 676*

Manges, par. 7. Ind. orient.

Exoticus fructus 4. Mangas, Clus. ex. l. 2. c. 16.

an Mangenas fructus: par. 5. Ind. orient.

Fructus verò Ambo & Amba vocatur.

Genera ejus plura, aliquando ab una arbore colore diverso prodeunt, subvirides, flavi, ex viridi rubentes: sine nucleo ejus generis reperiri Acofta scribit: biferæ meminit Garzias.

III. Mangas aliud genus.

Mangas Recheadas sive Mangas in Achar, Linsc. cot. 4. par. Ind. orient. 7.

IV. Mangas fructu venenato.

Mangas syl. aliud genus, Acoftæ, Lugd.

Mangas bravos, Palud. in Linsc. cot.

V. Persicæ

V. Persici ofsiculo fructus Malacensis.

Jambos, Garz. Frag. Acoftæ, Lugd. Lincot. par. 4. Ind. or. c. 9. fig. 13.

Jambeir arbor, fructus Jambos, Lusitanis; Jambali, Malabarensibus. Acoftæ.

Jambos, Arabibus: Tupa, Indis: Persis, Tuphat: Turcis, Almat, Palud. in Lincot.

Duum generum: unus obscure rubet: alter ex candido rubescit, ofsiculo ut in Persico, Garziæ: at Paludano, alterius fructus completè rubet & nucleo caret: alter levius purpurascit, & rosam spirat.

VI. Coan arbor & fructus, ex cujus cineribus

P E R S E A.

Arbor PERSEA, Ἰσὶς Græcis, quæ à Persica diversa est, licet Theophrastus utranq; Πέρσαι nominet: at Gaza loco priori Persicam, altero Persæam transtulit. Dioscoridi l. i. c. 187. Ἰσὶς arbor est in Aegypto fructum ferens cibidoneum, quem aliqui prodiderunt in Perside exitiosum esse, translata in Aegyptum naturam mutatam edulem fieri. Et Theoph. 4. hist. 2. est in Aegypto alia arbor Persea vocata, aspectu magna & pulchra, sed maxime similis pyro, & foliis, & floribus, & ramis, sed folio perpetuo & c. fructus pyri magnitudine, figura oblongus, Amygdali specie, colore herbidus, intus nucem habet quemadmodum prunum, sed multo minore & molliorem, carnem valde dulcem & c. Galenus 2. xatò τῆς τῆς fructu est pyri aut mali magnitudinis, noxia in Perside, vesca in Aegypto.

Persea, Matth. Lonic. Rauw olf. cui Sepha Persianis.

Persea America Matthioli, Lugd.

an eadem cum Persea Plinii & Plutarchi?

Persea, Clus. hist. & hist. Ad. Lob. Cast.

Persea America Clusii, Lugd. hic fructum Cucio-

bus Tuthia Alexandrina conficitur, Garziæ.

VII. Guajanos in Hispania nova, fructus gravis duris, minora poma æquantibus, prægnans: ac in Peru hujus arboris facies diversa, par. 9. Ind. occid. c. 24.

Persicorum genera omnia in nova Hispania & Peru, ut Melocotonces, Albercokia & similes: exceptis Ducalnos qui è Persicorum genere sunt, par. 9. Ind. occid. c. 31. Sic in Angra, persica copiosissima esse, scribit Lincot. par. 3. Ind. or. c. 6.

IX. Matos ex classe Guayanorum & parvi albicantes Guaynavilli, naturæ frigidiusculæ: Joseph. Acofta l. 4. c. 24.

phoræ adpingit, quod Clusius in histor. nõ probat. Persea Plinii, Cæf. qui dubitat an Anacardiū ejus fructus sit.

Hujus folia à Doctore Jo. Anatolio Privæo, insigni apud Vesuntinos Medico & Botanico, unâ cum quibusdam bulbis anno 1622. accepimus.

AMYGDALUS.

AMYGDALUS, Græcis ἀμυγδαλία, & per contractionem ἀμυγδαλὴ vocatur: fructus ἀμυγδαλὴν & ἀμυγδαλόν: Latini amygdala & amygdalum. Amygdalum ideo Græcis nominari Herodianus ait, ὅτι τὸ ἐν τῷ μῆτι τὸ χαλκόν ἀσπερὶ ἀμυγδαλῆς ἔχει σπυρίδας, quod post viride putamen, nucleos scarificatos ostendat & in rimulas dehiscat, quas τὰ ἀμυγδαλῆς vocant, Athenæo lib. 2. teste. Antiqui nucibus (ob offeum corticem) adnumerant, quas Cato Nuces Græcas vocavit, & Plinius l. 15. c. 22. tertio loco recensuit. Amygdalus Theoph. 7. hist. 12. inter arbores potissimum, vel sola ante folia flores emittit, vel unâ cum foliis: 1. hist. 21. flores foliati sunt: 1. hist. 23. & fructum ex surculis annotinis habet: 1. hist. 18. & ei semen protinus post tegmen ambiens subest: sed non nudum, verum ligno obdudum. Idem ostendit, quomodo diminutione ex amaris dulces efficiantur: 2. hist. 1. c. 25. 21. c. 25. 23. c. 25. 24. & Plinius l. 17. c. 17. sic etiam neglecta, ex dulci amara redditur, 2. c. 25. 29. Et Plinio l. 16. c. 25. floret prima omnium amygdala, mense Januarii: Martio verò pomum maturat. Sunt autem duplices, dulces & amara, ut ex Dioscor. l. 1. c. 176. Theoph. & Plinio locis citatis colligitur: hæc salubriores, illa suaviores creduntur. Naxia Amygdala, à Naxo insula veteribus Græcis maxime commendabatur: secundas partes Cypria sibi vendicabat, quæ præter cæterorum morem repando cacumine prodit.

I. Amygdalus fativa.

Amygdalus, Brunf. Trag. Dod. ut: Cord. in Diosc. (cui & Nux Græca) Gesn. hort. Lon. Ad. Lugd. Cam. Tab. a. communis p. 1. 67)

Amygdala, Matth. Ang. Tur. Lac. Bellon. Lobel. Cæf. Cast. Eyttet.

Amygdala fativa, Rauw olf.

Sunt majores & minores: laudantur majores, quæ lanugine carent, idcirco Pruno inseruntur. Amygdalas minores, tam amaras quàm dulces, & quidem aliis triplo minores, adhuc putaminibus suis inclusas, ex Asia afferri, testatur Cordus in sua

historia. Sic Gesnerus meminit Amygdali nuces rotundas ferentis. Nunc dulces habemus duplices, vel duro, vel molliore putamine.

II. Amygdalus sylvestris.

Amygdalus syl. in sepibus Tripolitanis, Rauwolf.

III. Amygdala Peruana.

Fructus exoticus Hispalensis 2. Clus. ex. l. 2. c. 18.

IV. Amygdalæ Guyanenses, Clus. ex. l. 2. c. 6.

V. Amygdalo similis fructus Peruanus fuscus vel spadiceus, linea candida.

Fructus peregrinus 9. five Pepitas del Peru, id est, acini Peruviani, Clus. ex. l. 2. c. 30.

Fructus peregrinus 9. in tab. 3. Lugd. Tab. Ger.

VI. Amygdalis similis Guatimalensis.

Avellana Mexiocana cujus fructum indigenæ Ca-

cao appellant, quæ Palmarum naturam obtinet, Guiland. pap. *Fructus Colos. l. 1. p. 11.* (& 17. Cacavate Bézoni, Lug. Ind. occid. p. 5. vel l. 2. c. 16. Cacao, los. Acoftæ, vel Ind. occid. p. 9. l. 4. c. 22. Clus. ex. Lug. Tab.

Fructus siliquis inclusus Amygdalarum speciem refert, cujus integræ naves plenæ ex Guatimala afferuntur, cum hac in nova Hispania mercatores negotiantur, cum ipsis monetæ uilium præbeat & eleemosynæ loco pauperibus distribuunt: quare per universam Americam multi usus: imò ex eo potum conficiunt quem Chocolate nuncupant: Benzoni, Lugd.

VII. Amygdalis similis cortice spinoso.

Amygdala ex Andes: par. 4. Ind. occid. l. 4. c. 26.

MALUS ARMENIACA.

Malus Armeniaca, *μυρτα ἀρμενιακή*, & fructus *μῦρτα ἀρμενιακή*. Dioscorides l. 1. c. 165. Perseis subjungit: *μῦρτα ἀρμενιακή*, Romanis *πρωκώκλια* dicuntur: Latini præcocia, quod ante alios fugaces fructus maturescant: nominantur & Præcoca: Galenus inter Persica reposuit, ut & Plinius l. 15. c. 12. iniquens: post autumnum (scilicet Persica) maturescunt, estate præcocia, intra triginta annos reperta, & primo denarius singula venduntur. Supernatica è Sabinis veniunt: popularia undique: pomum innocuum expetitur agris. His verbis Plinius duo Præcocium genera indicare, Dalechampius voluit: alterum Supernas, amplum & magnum, quod è Sabinorum locis advehebatur, vulgo Armenium majus: alterum vulgare, parvum & strigosum, etiam Armenium dictum.

I. Mala Armeniaca majora.

Armeniaca, Ang. malus, Matth. Lac. Bellonio ab

Armeniis dicta. 1 = Prunus Armeniaca, L.

Armeniaca majora, Cam. Tab. Eyff. *μῦρτα ἀρμ.*

Armen. major Baracocca vulgo, Cæf.

Malus Armeniaca major, Matth. ep. Ad. Lugd.

Mala Armeniaca maxima, Ges. hor.

Hæc mole corporis & suavitate præcellunt, & sapore differunt à minoribus quæ sapore austriore sunt, quæ sine cultura & insitione exigua sunt.

II. Mala Armeniaca majora, nucleo dulci.

Malus Armeniaca candicantia nucleo oblongo

11 = Prunus Armeniaca, L. *μῦρτα ἀρμ.*

dulci ut in Amygdalis, Gesnero.

III. Malus Armeniaca minor.

Præcocia, Brunf. Ang.

Persica minor, Brunf.

Persicus præcox vel Armenia, Ges. ap.

Persici 4. genus, Lon.

Armeniaca minor, Matth. Cam. Tab.

Mal^o Armeniaca, Dod. ut: Tur. Cord. in Diosc. Lo.

Malum Armenium vel præcoquum commune,

Ges. hor. 11 = Prunus Armeniaca, L. *μῦρτα ἀρμ.*

Malus Armeniaca minor, Ad. Lugd. *μῦρτα ἀρμ.*

Armeniaca, Cæf. alp.

PRUNUS.

PRUNUS *ροζοκώκλια*. Dioscoridi l. 1. c. 174. nota arbor est, cujus fructus esculentus est. Fructus rozeunda præcocia dicuntur. Theoph. 3. hist. lib. folia similia habet Arbuto & Anrache, arbor parva: 1. hist. 18. semen habet carne & nucleo interjacente: 1. hist. 29. succum dilutum: 1. hist. 22. super fructum ipsam florem insidentem emittit: 3. hist. 7. radice numerosa. At 2. hist. 3. est & alia quædam arbor *ροζοκώκλια* magna, fructum ferens similem mespilo, majorem, nucleum habens rotundum &c. Eidem 9. hist. 1. *πρωκώκλια* (pruno Gaza) hinc in lachryma modo gignitur.

Genera: Dioscorides Syriacorum, & eorum quæ Damasci nascuntur, meminit. At Plinio l. 15. c. 13. Prunorum ingens turba versicolor, nigra, candicans: bordeacea appellata: alia eodem colore majora & sinita cognominata sunt: nigra, ac laudatiora cerina arg. purpurea: nec non Armeniaca, &c. sic nucibus insita, ab utroque nucipruna appellata, &c. nuper in Batia malina appellari cœperunt, malis insita, & alia amygdalina, amygdalis: his inter in ligno nucleus amygdala est: in peregrinis arboribus dicta sunt Damascena &c. & præcocia omnia post Catonem cœpisse nissestum est.

Recentioribus, pro diversitate regionum plures sunt differentia, & quidem inexplicabiles, vario cultu & studio inferendi (cum & nuci, & malo, & amygdalo inferantur, quæ faciem parentis, succum adoptionis, ut Plinius dicit, exhibet) inventæ: nam variant magnitudine, figura, colore, sapore: magnitudine sunt magna, media, parva. Figura, longa, rotunda, acuminata. Colore, alba, viridia, lutea, cæca coloris, rubra, ex punice rubentia castanearum coloris, cærulea, ex cæruleo nigricantia. Sapore acida, dulcia, mediis saporis, austeriora: sic caro in quibusdam ficior, facile ab osse separabilis, aliis humidior & pertinacius adherens. Ita alia alvum solvunt, quæ dulcia: alia eam cohibent, quæ austera & acerba. Sunt carne Pruni & cute subviridi Pruni, sed nucleo Persici quæ Prunopersica, Advers.

I. Prunus, Brunf. Trag. Matth. Dod. ut: Tur. Lon. Cast. Lugd. 1. Prunus domestica, l. var. d. mellei, del.
Prunus lativa, Fuch. domestica, Lob. Ger.

II. Pruna magna dulcia atrocærulea.
Brabyla, Theocrito. 11. P. domestica, l. var. β. mellei, del.
Pruna Damascena, Trag. Matth. Dod. gal. Cord. in Diosc. Lugd. Ger. del.

Palma datur Damascenis, quæ ex Syria Venetias sicca adferuntur, quæ nucleo sunt longo & piano potius quam rotundo, Teilonio movente: secunda quæ ex Pannonia (Ungarica quæ etiam Damascena, Cord. in Diosc.) & Transylvania adferuntur, ex Matthiolo Lugdus. at Dodonæus ex Thoma Jordano, Moravica magis ad alvum leniendam commendat. Pruna Ungarica & Moravica, Cam. quæ

Pruna Brunensis, Clus. hist.

Pruna Ungarica duplicia, majora & oblongiora, alia minorâ, rotundiora & dulciora, Matth. Gelin. hort. Lugd. 11. P. domestica, l. var. β. mellei, del.

III. Pruna parva dulcia atrocærulea: hæc nucleum parvum, non multo Ceraso majorem habent, & à nostris Damascenula vocantur.

Pruna Damascena nostratia, Bellon. P. domestica l. 680

IV. Pruna magna crassa subacida.

Pruna Ungarica præstantissima, Damascena forte, Gel. hor. 11. P. domestica, l. var. γ. mellei, del.

Huc referri possunt Pruna acida in insula S. Clara, Ind. occid. p. 9. additam.

V. Pruna oblonga cærulea.

Prunidaetyla, Trag. 11. P. domestica, l. var. δ. mellei, del.

Prunidaetyla purpurea & ovata, Lugd. qui Norberdiana & Juliana addit.

Hæc oblonga sunt, nucleo oblongo, aliquantum incurvo, quæ etiam condita Vesuntio, ubi Dactyli vocantur, adferuntur.

VI. Pruna nigra carne dura.

Pruna Iberica & Pertigona vocata, Trag.

Pruna Hispanica, Dod. gal. 11. P. domestica, l. var. ε. mellei, del.

Pruna Perdigona, Lugd.

Pruna perniconæ vulgo, Cæs. salp. quibus addit

Massiniana, iis grandiora.

VII. Pruna coloris cæcæ ex cæcido in luteum

palescente. 11. P. domestica, l. var. ζ. mellei, del.

Pruna cerea & Ceriola, Trag. Dod. gal. Lug. Tab.

Pruna cerea, Cord. in Diosc. Gel. hor.

Pruna amygdalina, Ger. ico.

Hæc duplicia; præcocia, quæ majora, & serotina, quæ minorâ, Camer. epit. Reperiuntur quoque magnitudine ovi gallinacæ, aut etiâ anserini, Gel. hort. sic quæ juxta pediculum in longitudinem extenuantur, ut Damascena & Catelana colore subviridi, Cæs.

IX. Pruna magna rubra rotunda.

Pruna afinina, Trag. (& Pedicularia) Dod. gal.

Lugd. 11. P. domestica, l. var. η. mellei, del.

Pruna afinaria, Cæs. quibus addit Gubia ingustabilis.

IX. Pruna rotunda, flava, dulcia, mali amplitudine. 11. P. domestica, l. var. θ. mellei, del.

Pruna à malis cognominata, Cæs. salp.

X. Pruna Augusto maturefcentia minorâ & austeriora. 11. P. domestica, l. var. ι. mellei, del.

Pruna Augustana & Albanula, Cæs. salp.

XI. Pruna parva præcocia.

Pruna præcociora, à tempore avenaceæ dicta,

Gel. hor. 11. P. domestica, l. var. κ. mellei, del.

Prunus avenaria, Tab.

XII. Pruna parva ex viridi flavescencia.

Pruna parva serotina, cereola, Gel. hor. 11. P. domestica, l. var. λ. mellei, del.

an Pruna viridacia, Gel. & Verdacea, Cam.

XIII. Pruna amygdalina Plinii

an Coccimelea, Theoph. 11. P. domestica, l. var. μ. mellei, del.

Amygdalina pruna, Lob. belg.

XIV. Pruneoli albi, oblongiusculi, acidi.

Pruna Galatensis, sive Perani prunæoli, Clus. par.

& hist. 11. P. domestica, l. var. ν. mellei, del.

XV. Pruna ex flavo rufescencia mixti saporis

gratissima. 11. P. domestica, l. var. ο. mellei, del.

Pruneola quæ Brignolæ in scutulis reposita copiosè reperiuntur, Rauwolf.

Pruna de Brignioles dicuntur à loco natali in

Galliis, unde enucleata (nucleo parvo sunt) & exciscata adferuntur. & in officinis nostris habentur, & tam cruda, quàm cocta comeduntur. Verùm & in hortis nostris habentur.

XVI. Prunus fructu rotundo nigropurpureo dulci. *Prunus nigropurpurea* L. 1780
Prunus cognominata Myrobalanus, Clus. pan. & hist. Cam. Tab. Ger.

Prunus Myrobalanus rotundus, Eyst.

Est majore & minore fructu, hincq; pulpam dulciorem habet.

Pruno similes exotica.

I. Pruna Congiana lutea.

Ogegha arbor fructu luteis prunis simili, Pigafetta deic. reg. Congiani: vel Ind. or. par. 1. l. 2. c. 1. an Lanca fructus in Gilolo prunis cereis similis: par. 8. Ind. or.

II. Prunus Brasiliانا.

Huouarahe Theveto, Clus. in Monardem. Huouarae Brasilianis, Guajaci species, Lerio par. 3. Ind. occid. c. 12.

III. Pruno similis fructus Chinenfis.

Lechyas fructus prunis similis, 2. part. Ind. orient. c. 25.

IV. Pruno similis ovalis, cortice & nucleo cinereo.

Guayavenfis fructus 2. Clus. ex. l. 2. c. 6.

V. Pruno similis oblongus spadiceus pulpâ albâ.

Guayavenfis fructus 3. Clus. l. c.

VI. Pruno similis fructus subfuscus ex Guynea.

Fructus exoticus 1. a Clutio, Clus. ex. l. 2. c. 23.

VII. Pruni figura fructus Guinenfis.

Fructus exoticus 2. a Clutio, Clus. ex. l. 2. c. 24.

VIII. Pruno cereo similis fructus Africanus.

Ergen arbor foliis myrti, fructu pruni cerei, osse amygdali magnitudine lineis binis distincto: in præfat. par. 1. Ind. or.

IX. Prunus Hiericonthica folio angusto spinoso.

Zaccon, quia in planitie Hiericonthis non longè ab ædibus Zacchai crescit, Cast.

X. Pruna insana spinosa.

Nux insana, ab effectu Prunula insana nautis Belgis, Clus. ex. lib. 2. c. 26.

Fructus prunis nostratibus minoribus similis mē-

tem capiens, 4. par. Ind. orient.

XI. Pruno similis spinosa.

Jangomas, Garz. Frag. Lugd. Linscot. 4. part. Ind. or. 10.

Jangomi, Acofta.

Fructus pruni facie, sed loco nuclei granulis turget.

XII. Pruno similis foliis, Laccam ferens: alii ex Sorbi vel Mespili vel Myrti ramis colligi volunt, Garz. Vide inter gummata.

Prunus sylvestris.

Prunus sylvestris, Græcis *κακινυδία ἐγρία*, five *ἀγροκακινυδία* dicitur, quod rotunditate & magnitudine Cocci, mala ferat; Virgilio 4. Georgic. Spinum dicitur: fructus Dioscorid. l. 1. cap. 174. *ἀγροκακινυδία*: & Galenus 2. aliment. testatur in Asia *σποδία* appellari, Latine Prunum sylvestr. Prunellum & Prunulum vocant. At Theophrastum 3. histor. 7. *σποδία*, velut apud Athenæum lib. 2. legitur, *σποδία* vocari volunt. Spodias, inquit, velut sylvestris prunus habetur. Et Plinio l. 15. c. 13. pruna sylv. ubique nasci certum est.

I. Prunus sylvestris.

Prunus sylvestr. Brunf. Mathiol. Fuchs. Dodon. ut: Tur. Cord. in Dioscorid. Bellon. (cui & Spino) Gein. hort. Lonic. Ad. Lobel. Cat. salp. Cast. Lugd. Tab. 1. *Prunus spinosa*, L. *meo. del.*

Prunus sylv. vulgaris, Trag.

Huic peculiare, quod deflorescens, simul ac imbres contigerint, fructus in oblongum & inane corpus convertitur, quos Itali Turcas vocant, Cæsalpino & Camerario monentibus.

Fructus alii sunt magni, alii exigui, nonnulli rotundi, quidam oblongi: cujus succus pro Acacia usurpatur, unde stirpi Acacia Germanica nomen factum.

II. Pruna sylv. præcocia.

Pruni sylv. altera species, Trag.

Hæc majora sunt & Augusto maturantur, quare Germanis *Haberschlehen*, reliqua *Schlehen* simpliciter nominantur.

In sylvestri sativaque pruno reperitur limus arborum, quem Græci *Lichena* appellant, Plinius lib. 23. cap. 7. at Dioscorides Gummi vocat. Muscum qui innascitur, Chirurgi nostri magnificiunt. *Prunus melitica*, L. *meo. del.*

MYROBALANI.

Myrobalani, qui veteribus Græcis incogniti fuerunt (quâvis Bellonius Chryfobalanos Galeni vellet) ab Arabibus verò inventi, & ex recentioribus Græcis, Aëtuario cogniti: hos Avicenna generis nomine Dilegi, & Serapio Hartileg donavit: quorum interpretes, cum viderent quodammodo ad glandis formam accedere, improprie Myrobalanos verterunt. Officinis Myrobalani & Myrabulani.

Genera quinque sunt, quæ Aëtuario $\mu\omega\rho\beta\alpha\lambda\alpha\sigma$ & $\epsilon\mu\beta\alpha\lambda\alpha\sigma$: $\iota\sigma\delta\iota\kappa\iota\tau\iota$ & $\delta\epsilon\mu\sigma\sigma\tau\iota\alpha$: $\iota\sigma\mu\alpha\tau\iota\alpha$: $\beta\alpha\lambda\alpha\mu$ & dicuntur: & arborum genera quinque, diversa, quæ in regionibus sexaginta aut centum leucis à se distantibus nascuntur, Garzia movente, quæ Pruni magnitudine sunt & omnes sponte nascuntur. Myrobalanos ex Palmarum genere esse, Casalpini censet. At Cordus scribit Arabibus recentioribus tres tantum cognitas fuisse, Indas, Chebulas & Citrinas, quæ ab una eademque arbore desumantur: Belliricas ex peculiari arbore esse: & Emblicas peculiare genus dicit. Arabes fructibus Saccharo conditis utuntur, & Chebulorum major est gloria: & ad nos duo potissimum genera cõdita adferuntur, Chepula sive Kebula & Bellerica. At Clusius in Garziam, Chepula rarius ad nos adferuntur, & non nisi dura & male condita: Emblica verò copiosè recentissima & optime condita. Sed de Myrobalanis inter Indicos scriptores consule Garziam, Acoftam, Fragosum.

I. Myrobalani maximi oblongi angulosi pituitam purgantes.

Arabibus Quebolia & Quebulgi.

Myrob. Cepula, Mesu. Clus. in cor. Chepula, Aëtuario, Matth. Garz. Ad. Lob. Lugd.

Myrobalani Chebuli, Lac. Cord. hist. Gein. Lon. Cæli. Cast.

Myrobalani Chebulæ, Tab. Ger.

Myrob. Chebuli vel Quebuli, Indis Aretani: Linscot. 4. par. Ind. or. 38. qui tab. 16. sub Mirambolan majore quæ alias Aretca vocitetur, figurâ exhibit.

Arboris folia Persicæ similia.

II. Myrobalani teretes citrini bilem purgantes.

Myrob. lutei, Aëtuar. flavæ, Garz. Lob. Lug. flavæ, Matth. & luteæ, Clus. in cor.

Myrob. citrea, Mesu. citrini, Cord. histor. Lac. Lon. Ad. Cast. Ger.

Arabibus Azafar.

Myrob. flavæ, citrini, luteæ, Tab.

Myrobalani citrini, Bellon. Cæsar. Chryfobalanum Aesclepiadis.

Myrobalani citrini, Indis Arare, Linscot. 4. par. Ind. orient. 38.

Arbor Sorbi folio.

III. Myrobalani rotundæ belliricæ.

Arabibus Bellerigi: bellileg: bellegu.

Myrob. belliricæ, Matth. Cord. hist. Clus. in cor. Garz. Ad. Lob. Lugd. Tabern. Ger. bellirici, Lon. Cast. bellerici, Lac.

Myrob. bellerici Gallæ modo rotundi, Cæli.

Myrobalanus belliricus, Cord. in Diosc. qui an Acaialis sit bellericus, vel emblicus dubitat.

Myrob. Bellirici, Indis Guti, Linscot. 4. par. Ind. orient. 38.

Arbor est foliis laurinis sabcinericeis.

IV. Myrobalani nigra octangulare.

Arabibus Afuar.

Myrob. nigra, Aëtuario, Mesuæo, nigri, Ad.

Myrob. Inda & Damationia & nigra, Clus. in cor.

Myrob. Indicæ, Lob. Tab. Ger. seu nigra, Matth. Lon. Garz. Lugd.

Myrob. Indi, Cord. hist. Lac. Cast. Cæli. qui addit: nullo intus nucleo (quemadmodum & sequentes) manifesto.

Myrob. Indici, Indis Resonalle, Linscot. 3. part. Ind. or. c. 38. (no.

Arbor foliis est Salicis similibus, fructu octogono. V. Myrobalani Emblicæ.

Arabibus Embelgi: Embleg: Ambegi.

Myrob. de Seni, Serapioni: Seniticæ: Avicennæ.

Myrob. Empelica, Matth. empelitica seu emblica, Clus. in corol. *Myrobalanus emblica. l. 1. 3893*

Myrob. emblici, Lac. Cord. histor. Lon. Ad. Cast. Cæli. qui addit, figura parvi mali, sed in parva fragmenta dissecti.

Myrob. emblicæ, Lob. Lugd. (qui inquit potius fragmenta esse, quam integra pruna, quadantenus triangula) Tab. Ger.

Myrob. Emblici Indis Amuate, Linscot. 4. part. Ind. or. 37.

Arbor est palmæ magnitudine, foliis minutim incisus & nonnulli fructu minimo nascuntur.

Duo posteriora genera Phœnicobalanos dici posse Cæsalpinus existimat: siquidem nullo intus ligno præsentur, & cum maturi sunt, nigrescant, ut Plinius l. 12. c. 22. testatur. Qui autem os intus habeant ad Thebæicos & Arabicos Myrobalanos reducendos: de iis enim Plinius, in totum arentes

Thebaides & Arabica macro corpore, exiles & assiduo vapore torrentes, & crustam verius quam cutem obducunt.

V I. Myrobalanis flavis similis fructus.

Hovos fructus in nova Hispania, Gomara, & Clusius in Garz. Fragoiô.

Hobus sive Hovus, Benzoni par. 4. Ind. occid. c. 28. & Oviedo.

Fructus Myrobalano similes.

I. Fructus Myrob. oisiculo similis niger acerb.

Fructus minor 10. Paludani, Clus. ex. l. 2. c. 20.

II. Fructus fuscus ferratus Myrobalani forma.

Fructus II. Gareti, Clus. ex. l. 2. c. 16.

III. Fructus Myrobalani nigri oisiculo similis, nucleo subfusco.

Fructus 10. è navigat. Batav. Clus. ex. l. 2. c. 15.

PRUNUS SEBESTEN.

Prunus Sebesten à Dioscoride & Galeno præteritur: at Aegineta, Aëtius & Actuarius frequenter meminere. Dicitur $\omega\zeta\epsilon$ & fructus verò $\omega\zeta\alpha$, $\omega\zeta\alpha$, $\mu\omega\zeta\delta\epsilon\alpha$. a pomis mucoso lentore: Græci enim mucum $\mu\omega\zeta$ vocant. Arabibus & officinis Sebesten. Plinius l. 15. c. 13. simul dici possunt populares eorum Myxa, qua & ipsa nunc capere Romæ nasci insitæ sorbis: & l. 13. c. 5. pruna in Damasco monte nata, & Myxa: utrumq; jam familiare Italia: ex Myxis in Aegypto & vina facta.

I. Sebestena domestica: an $\delta\mu\mu\alpha\zeta\iota\varsigma$ Athenæo.

Sebesten, Trag. Lac. Bellon. Rauwolf. domestica, Alpino.

Prunus Sebestena, Matth. Lugd.

Myxæ vel Sebastæ, Cord. hist.

Sebestena, Gesl. hor. Cast.

Myxa, Dod. Ad. Lob. Cæsalp.

Sebesten, Myxa sive Myxaria, Tab. Ger.

Myxos arbor, sive Sebestena nostra, Lugd.

Difert à sequenti foliis latioribus & crassioribus: fructu majore, perfectiore & meliore.

II. Sebestena tylyvestris.

Sebesten tylyvestris, Alpino.

ZIZIPHUS seu JUJUBE.

Arbor, Ziziphus Columella l. 9. c. 4. dicitur: fructus verò Græcis recentioribus, ut Actuarius & Simeoni Sethi $\zeta\iota\zeta\iota\phi\alpha$, $\zeta\iota\zeta\iota\phi\alpha$, & $\zeta\iota\zeta\iota\phi\alpha$ Latinis Zizypha: officinis Jujube. Sunt qui $\sigma\iota\epsilon\pi\alpha$ Galeni 2. alim. esse velint, & quidem primus Serapio: at Guiland. in suo Theone, Zizypha & Serica distinguit. aliqui Tuberum genus, a colore Sericum, cognominatum, Plinii l. 15. c. 12. cum tamen Plinius à Ziziphis distinxerit. inquit enim, æque peregrina esse Zizypha & Tuberes, qua & ipsa non pridem venerint in Italiam: hæc ex Africa, illa ex Syria: & lib. 17. c. 10. & Zizypha grano feruntur mense Aprili: Alii Paliurus Africanus & Lotus secundus Polybiis, Lobelio: Paliurus Theoph. sed non Africanus, forte Paliurus Dioscoridis & Plinii, Cæsalpino.

I. Jujubæ majores oblongæ.

Jujubæ, Trag. Cord. hist. Lon. Ad. Cæs. Tab.

Jujubæ domesticæ, quas Lotum Athenæi, Lotum in Pharide Theoph. & Lotum osseum Plinii Anguillara suspicatur.

Jujuba Paliurum Africanum Theoph. esse prope modum certus sum: Lotus Homeri 9. Odyss. Guil. l. c. 1. = *Rhamnus Zizyphus*, l. v. m. B.

Jujubæ Arabum, Lob.

Zizypha, Matth. Lac. Cast.

Zizyphus, Dod. ut: Gesl. hor. rutila, Bellon. (Græcis vulgo Ziziphia) Clus. hist. & hip.

Zizyphus punicea, Lugd. rubra, Cam. Rauwolf.

Jujubæ, Zinziphia Cretensibus, Bellon.

II. Jujuba tylyvestris.

Jujubæ & Paliurus 2. Theoph. Ang. Ad.

Zizypha tylyvestris, Cam.

Zizypha, Cast. ap. = *Rhamnus Zizyphus*, l. m. B. d. l.

III. Jujubæ minores rotundæ.

Jujubæ minores, Tuberes Plinio, Cord. hist.

IV. Jujuba Indica: folia hujus subrotunda, ut vulgaris venolâ, seliquiunciam lata, duas longa, per marginem crenis exasperata parte aversâ, molli rufescente lanugine tectâ: hæc Boræ nomine, cum ejuſdem ramulo cui Lacca adnata erat, ex India Reverend. D. Terentius misit.

CORNUS.

Quæ Latinis Cornus, Dioscoridi l. 1. c. 172. *xparia*. arbor fortis fructum ferens olivæ modo oblongum, primo viridem, maturum verò flavum, aut cereum, esculentum. Theoph. 3. hist. 12. & 5. hist. 5. *xparia*, quadam mas, quadam

quædam fœmina, quam *ἄλκυρα* vocant, folium habet Amygdala (alii male legunt) nisi quod pinguis crassius; corticem nervosum, & tenuem, caudicem non nimis crassus; fœmina virgas parvas, &c. Macedones umbra fructificare asserunt, sed fœmina fructum ingustabilem esse, &c. Plinio l. 16. c. 26. Cornus circa Solstitia, reddat primo candidum, postea sanguineum: ex eo genere fœmina post Autumnum fert baccas acerbæ & ingustabiles cœcis animantibus: ligno quoque fungosa, inutilis, cum mas e fortissimis quoque sit: tãta differentia ab eodẽ genere sit: vide & l. 15. c. 24. & 26.

I. Cornus hortensis mas.

Cornus, Brunf. Trag. Matth. Ang. Lac. Lon. Dod.

Ad. Lob. Cæs. = *Cornus mascula*, L. ^{mas. dict.}

Cornus mas, Dod. gal. Bellon. Gef. hor. Tur. Lug. Tabern.

Cornus sativa & mas, Cord. in Diof.

Cornus vulgaris mas, Clus. hist.

Fructus maturus colore variat; nam communiter rubet, & osculo longiore est; aliquando cææ colore; rarius albet; saturatus etiam rubet, osculumque habet crassius & brevius, & hoc est Corni maris aliud genus, Clus. hist.

II. Cornus sylvestris mas.

an Cornus fœmina. Cord. hist.

Cornus sylvestris, Cam. = *Cornus mascula*, L. ^{mas. dict.}

Cornus mas pumilio, Clus. hist.

Hic in sylvestribus Thuringiæ & Austriæ inferioris provenit, solùm frutescit, sed cultura in arborem pulchram exurgit: fructus dulciores

sunt, quàm urbana; Hermolao, & plerunque etiam majores, Camerario monente.

III. Cornus fœmina. = *Cornus sanguinea*, L. ^{mas. dict.}

ἄλκυρα Theophr. quibusdam *ἄδωρα* id est, falsa Cornus: Cornus fœmina, Plinio: quibusdam Virga sanguinea ejusdem, l. 2. c. 10. at nullas notas addidit.

Ligustrum, Brunf. ico.

Hart. tegel / Trag.

Virga sanguinea, Matt. Ruell. Gef. hor. Dod. Cæs.

Cornus fœmina, Dod. gal. & (Opulus Columel-

læ) Tur. Gef. hor. Ad. Lob. Thal. Lugd. Tab.

Cornus fœmina veteribus Macedonibus, Sanguineus frutex Gallis, Bellon.

Pseudocrania, Cord. hist. ico.

Sanguen vulgo, Cæs.

Sanguis & lingua sanguinea, Cast.

Oslea, Lon. Cast.

Cornus sylvestris, Lon.

L O T U S.

Lotus arbor triplex est Dalechampio in Plinio: prima que *λωτός* *ἄδωρον* Dioscoridi l. 1. c. 171. quæ cum dicit stirpem bene magnam fructum ferre pipere majorem, dulcem, edulem, stomacho aptum. Et Theoph. 4. hist. 4. *λωτός* (Celtis Gaza) magnitudine quantæ pyrus, aut paulo minore, folium incisuræ habet, ut Ilex, cuius genera plura fructibus inter se discreta eraduntur, &c. Plinio l. 13. c. 17. arbori Loto quæ Celtis vocant, magnitudo quæ pyri, folio ilicis, fructu dulci, nunc exosse, nunc durum nucleum ambiente, colorem uræ modo mutante, cum maturus escit, è quo vinum exprimitur. Arbor Syrtica eidem l. 2. c. 2. Altera *ἄδωρον* Theoph. l. 3. c. 13. (Jovis flamma Gaza) quam improprie Loton vocant, ob fructus dulcedinem Ceraso similem, nucleo duro: & Plinio l. 16. c. 30. lotos sive faba Græca &c. l. 2. c. 2. Tertia, que Theophrasto secunda, que Laurocerasus quibusdam: quæ sententia Clusio non placet. Adde potest quarta, ipsius Polybii apud Athenæum l. 4. Sunt qui Guajacanam, Tuberum alterum genus Plinii, quorum inter Mala meminit, velint.

I. Lotus fructu Cerasi.

(Dod. Cast.)

Lotus, Mart. Ang. (& arbor del perlaro) Lac. Lon.

Lotus arbor, Bellon. (Cacavia Cretensibus) Gef.

hor. Ad. Lob. Cæs. Cam. ^{Celtis}

Lotus arbor sive Celtis, Tur.

Lotus Celtis arbor. Lugd.

Lotus domestica, Cast. app.

Bagolarus Tridentensis, Guil.

II. Lotus Africana latifolia.

Diospyros, Theophrasti. = *Diospyros Lotus*, L. ^{mas. dict.}

Lotus sive Faba Græca, Plinio.

Lotus Africana altera, Matth.

Guajacum Patavinum F. kopio, Gefn. hort. Ad.

Lob. (& Lotus vera Theophrasti) Ger.

Guajacum, Cord. hist. icon. Lon. ico.

Guaicana, Bellon. cult. Eyf. vulgo, Cam.

Ermellinus, Cæs. salp. qui Tuberum alterum genus

Plinii suspicatur.

Diospyros sive Faba Græca latifolia, Lugd.

Pseudolorus Matthioli, Tab.

Variat: nam in fructu Patavii, semina bina aut terna plana & spadicei coloris observavimus: at quæ Viennæ & Bononiæ coluntur, etiam ex semine Italico natæ, fructus semine expertes, sola pulpa constant, Clusium sua hist. notavit.

III. Lotus Africana angustifolia sive fœmina.

= *Diospyros Lotus*, L. ^{mas. dict.}

Pieu-

Pseudolotus, Matth. Cam. Tab.
 Diospyros sive Faba Græca angustifolia, Lugd.
 Lotus Africana, Tab.
 Ziziphus Cappadocica, Ger. ico.

IV. Loti Africanæ similis Indica.
 Indiæ Occidua: palmæ sanctæ similis arbor, Ad.
 Lob. ico.
 Palma: sanctæ similis arbor, Lugd.

LIGNUM GUAJACUM.

Guajacan nomen est Indicum, quod nunc Guayaci sive Gajaci nomine, per universum orbem cognitum est, quod alii Ebenum esse dicunt, à quo sola summi nigredine disidere videtur: quæ in Ebena summo splendor nigricat: in illo vero albescit: alii Buxi speciem: sed novum est arboris genus, quod ex America, sive India occidentali affertur. Duplex est, magna matrice & propemodum sine matrice: non tamen diversarum arborum lignum esse consensus.

I. Guajacum magna matrice.
 Guayacan lignum Indicum ex Insula S. Dominici, Monardi, Lugd. & par. 4. Ind. occid. 29. sive lignum sanctum, par. 9. Ind. occid. 1. 3. c. 22.
 Guajaci genus, Monardi & Matth.
 Guajacum, Bellon. Ad. Cæs. *l. 1. p. 156*
 Gayco & Gayacan, palus Indiæ Hispanis, Frag.

II. Guajacum propemodum sine matrice.
 Guayacan genus alterum, quod lignum sanctum, illo præstantius, & ex insula S. Johannis de portu divite affertur, quo maximè utuntur, Monard. Lugd. *l. 1. p. 156*
 Guajacum, Lac. Cord. in Diosc. & hist.
 Palma aut palus sanctus Indiæ Occidua: Penæ.
 Guajaci 3. genus, Monardi & Matth.
 Guajaci alterum genus, Cæs.

Hoc in plura genera ab aliquibus dividitur, eò quod non unum colorem habeat: quoddam enim nigricat: quoddam etiam spadiceo colore flavescit: quoddam præterea omnes istos colores discretos habet: Quare Manardus & ex eo Matthioli, tria genera notarunt, quæ licet colore, magnitudine & pondere inter se discrepent, unius tamen

esse arboris, contra quam Fallopius credidit, Matthioli statuit, & causam refert in ligni maturitate, quò enim maturius, eò nigrius, & quòtò minus adoleverit, tantò magis albicare affert: probatur maximè, quod ruffum, spadiceum flavum, lividumque colores simul mixtos habet.

III. Guajacum foliis lentisci.
 Guajacum cujus ramulum cum floribus & fructu pingit Clus. notis ad Monardem.
 Lignum Ebenum sive Guajacum in insula S. Helenæ, par. 1. Ind. or. c. 1.

Fructus (quos copiosè cum suo gummi, Amstelrodano à D. Hofst accepimus) variant, nonnulli loculententis sunt geminis, quorum alterum plenum, alterum inane: alii tribus, in quibus ossicula dura, longiuscula.

IV. Guajacum Orientale.
 Palma aut Palum sanctum, Ad.
 Guajacum foliis plantaginis, Cæs. salp. Frag.
 Lignum sanctum, Cast.

V. Guajaco viribus similis Indica.
 Maggai, Indi morbum Gallicum curant, ejus suffimigio sudores movendo, Fragosus.

E B E N U S.

Ebenus, Græcis ἔβενος duplex Dioscoridi l. 1. c. 129. Aethiopia nigra, venarum pectinūtre expers, cornu elaborato lavore similis, &c. Altera Indica, lineis candidis & fulvis intercurrentibus, idemq; maculis prædita. Theoph. 4. hist. 5. Ebenus Indiæ peculiaris est: cujus duo sunt genera, unum laudata materie pulchrumq; alterū ignobile, &c. Plinio l. 12. c. 4. Hebenus rara arbor, Neroni principi allata, quam nullam aliam nisi palmarum generis esse docuerint, cujus duo genera esse scribit: & l. 16. c. 40. spississimā ex omni materie, ideo & gravissima judicatur: quæ neque cariem neque vetustatem sentit: quæ ut idem l. 6. c. 30. Aethiopia sylvæ meridiano cardine maximè virent.

I. Ebenus Theveto in Indiæ insula Palmobobere præstantissima & nigra. & in 9. par. Ind. occid. l. 3. c. 22. in Hispaniola.
 Ebenus, Matth. Cord. in Diosc. Cæs. salp.
 Hebenum sive Xyloaloe officin. Ad. (re.)
 Eben^o, Lug. qui vult officinas pro Xyloaloe habe-

Valer. Cordus in Diosc. scribit, quosdam Guajacum lignum, Ebenum esse contendere: & Pena cenfer officinarū Ebenum, speciem Guayaci esse.
 Ebenus, Castori, qui eandem figuram habet, quæ pro Ligno sancto posuit.
 Ex hac in Italia spherule precatore conficiuntur.

II. Lignum piceferè nigris & polito ebore lævius: arbor crasso cortice veltita, in cuius intimis Ebenus clauditur: ejusdem generis ligna ru-

LIGNA DURISSIMA FERRI DURITIAM ÆMULANTIA.

I. Ebenus Indica.

Lignum de Mangies, ex quo navium malos & antennis, ferri duritiem æmulantes, condunt: par. 9. Ind. occid. l. 4. c. 30.

an Lignum de Cochi, quod ejusdem cum ferro ponderis, ex quo anchoras conficiunt, & à Lusitanis Paio di ferro, h. e. lignum ferreum vocatur: par. 7. Ind. or. c. 44.

II. Lignum Teixo dictum, adeo durum ut ferrum æquet, in Pico insula, quod valde pretiosum & utile, interius coccinum undulatum expressissimè referens, ex quo instrumenta fiunt,

hencia, & alia ceræ modo flaventia reperiantur: in insula Mauritaniana. 5. par. Ind. or.

Ebenum picis modo nigrum, 4. par. Ind. or.

Linscot part. 3. Ind. orient. cap. 6.

III. Angelina arbor apud Cachinum, ex cujus continuo trunco naves Tonas vocatas extruunt tam grandes, ut unâ 20. vel 30. doli aquatica vehi possint, cujus lignum a deo durum ut ferrum atterat, Linscot. par. 4. Ind. orient. c. 14. & par. 7. cap. 27.

an arbor cujus pars ima crassitie 24. orgyrum in Guineæ insula Formosa: par. 6. Ind. oriental. cap. 4.

an Angelina arbor, cujus solum nomen apud Acoftam, cap. de ligno colubrino.

CERASUS.

Cerasus *xiçar* & Theoph. 3. hist. 13. fructus *xiçar*. Dioscoridi l. 1. c. 157. Cerasia & Cerasa. Dicta autem à Cerasunte Pontico municipio: unde Lucullus Romæ inorator, Mithridate debellato primum in Italiani arborem detulit, & fructum gentilitio nomine Cerasium appellavit, Athenæo lib. 2. & Plinio l. 15. c. 25. auctoribus. Est autem Theoph. l. c. natura peculiaris arbor, magnitudine excellens, & c. flore candido, pyro & mespilo proximo, & c. fructu rubente saba magnitudine, & c.

Genera: Plinio l. c. Cerasorum, Aproniana maximè rubent: nigerrima sunt Albia, ut & Cætiliana rotunda. Julianis grati sapor: principatus duracini, quæ Pliniana Campania appellat: in ripis etiam Rheni: tertius vis color è nigro ac rubenti viridior, similis maturescens semper. Minus quinquennio est, quod prodere quæ vocant Laureæ, non ingrata amaritudinis insita in Lauro. Sunt & Macedonica parvæ arboris, raro 3, tria cubita excedentis: & minore etiam unum fructe Chamæcerasi: hæc Plinius. Verum nò solum apud Gallos & Italos, sed etiam nunc apud nos magna Cerasorum varietas, quæ quotidie institutione & cultura augetur: nam alia sunt sativa, alia sylvestria. Sativa, fructus forma, colore & sapore variant. Sunt enim pomi figura turbinatior, longiore, rotundior, majore, minore, cordis etiam figura: & alia pediculo longiore alia brevior: singulis, vel pluribus una coeuntibus ita ut ex uno petiolo vel sinu, & quidem communiter, vel terna quaterna, quina dependant: vel in racemi modum coercentur. Co're albo sed rarius partim rubro partim candidante, & quædam in maturitate parum ex candido rubent, quædam magis: quædam plane ceræ quæ pravo insita sunt: rubro rufescente, nonnunquam in atrum vergente, nigro etiam quædam nigerrimo & succo sanguineo, labia & manna inficiente. Sapore dulci, acido, austero, ex dulci & acido admixto: alia amaritudinis quid retinent, non tamen ingrata. Amarina dicta: sic alia nimia sua dulcedine fastidium pariunt: alia oò nimium acorem respiciunt: alia ob aquei succi redundantiæ insipida sunt. Similiter quædam carne sunt prædura, alia carne molliore, sive teneriore & aquosa constant: & quibusdam caro pertinacius nucleo hæret, qui in aliis fragilior, & nucleo non insuavi est. Sylvestria etiam variant, quorum quædam licet in hortis à nostris colantur, sylvestria tamen dicitur, quia in nemoribus & sylvis, nonnunquam in dumetis reperuntur: & quidem in sylvis altissimis, fructu parvo & exigua carne, avium potius quam hominum, ob acerbum simul & amarum gustum. Sed aliquas tantum differentias subjiciemus.

I. Cerasa sativa, rotunda, rubra & acida, quæ nostris, Cerasa sativa. *Prunus Cerasus, L. mæd. dict.*
Cerasa Aproniana, Plinii.
Cerasus acida, Brunf. Matth. Lug. Tab. & aliis vulgaris, Ger. *Prunus Cerasus, L. c. Aproniana, L. b. 77*

Cerasia acida & vulgaria, Trag.

Cerasa quæ Gallis Griottes, cujus arborem Chamæcerasum dici, putat Ruellius.

Cerasia austera & majora, Cord. in Diosc.

Ceralia, Cord. Gei. hor. Lob. Cast.

Cerāfūs, Ad. tertia, Dod.

Cerāfa Agriotta appellata, Cāf. qui Macedonica Plinii suspicatur.

Hæc in mediocri arbore crescunt, brevique pediculo & carne satis dura donantur: colore communiter rubro, aliquando nigricante; quoddam & quasi albidum quod rarius est: at quæ in alia ejusdem generis arbore insita, magna admodum Cerāfa, ex brevibus pediculis dependentia, gignunt.

II. Cerāfa sativa majora. *P. Cerāfūs*

Cerāfa Hispanica, Lob. Tab. Ger. *l. 679*

III. Cerāfa acidissima sanguineo succo.

Cerāforum primum genus, Trag.

Cerāfa austera, Matth. (cui & acidorum 3. genus)

Cast. Lugd. III. = *Vinum Cerāfūs, l. 679*

Hæc in altiore arbore proveniunt, & longissimū pediculum habent, ex quibus communiter nostrates (qui *Wetchs.* en vocant) Vinum cerāforū conficiunt.

IV. Cerāfa crassa carne dura.

Cerāfa duracina, Plinio. *P. Cerāfūs*

Cerāfa quæ primo maturitatem sentiunt, Ruell.

Cerāforū 4. genus quæ forte Juliana Plinii, Trag.

Cerāfa maroba & duracina, Matth.

Cerāfūs altera, Dod.

Cerāfa pulpa duriore, Duracina vocata, Cāf.

Cerāfa Pliniana, Tab. præcox, Ger.

Nostri Graffion vocant, quæ vel rubent, una tamen parte albidiore, vel nigricant.

V. Cerāfa carne tenera & aquosa.

Cerāfa Juliana, Plinio. *V. = Vinum Cerāfūs, l. 679*

Cerāfa aquea, Matth. Tab. Galconica, Ger. ico.

Cerāfa pulpa aquosa, Cāf.

VI. Cerāfa alba dulcia.

Cerāfa dulcia, Trag. *V. = Vinum Cerāfūs, l. 679*

VII. Cerāfūs major ac sylvestris, fructu subdulci, nigro colore inficiente.

Cerāfa Actiana, Plinio. *V. = P. Arum, l. 679*

Cerāfa nigra, Trag. Tab. Ger.

Cerāfa Corbine, quod Corvorū modo nigricent, an Cæciliana Plinii, Matth.

Cerāfūs prior, Dod.

Hæc nostris sylvestria, & à Cordo in Dioscor. Cerāfa dulcia dicuntur, & duplicia habentur, rubra & nigra, ex quibus tam viridibus, quam exsiccat's, offas conficiunt. Et in Florida Cerāfa sylvestra reperitur, an his similia?

IX. Cerāfūs paucissimis foliis donatus.

Cerāfa sine foliis, Lob. ico.

IX. Cerāfūs hortensis flore rosco.

Cerāfi species major pauciores fructus edēs, Lob.

Cerāfūs multiflora 2. Tab. (ico.)

Cerāfūs flore plenissimo instar parvarum roiarum, Cam. IX. = *Vinum Cerāfūs, l. 679*

Cerāfūs multiflora pauciores fructus edens, Ger.

X. Cerāfūs hortensis pleno flore.

Cerāfūs vulgaris duplici flore, Lob.

Cerāfūs multiflora 1. Tab. X. = *P. Cerāfūs, l. 679*

Cerāfūs multifl. fructum edens, Ger.

Cerāfūs flore pleno, Eyft.

XI. Cerāfūs folio laurino.

Cerāfūs Trapezuntina, Bellon. Gel. hor.

Laurocerāfūs, Eid. cult. Ger. hor. Clus. pan. & hist.

Cam. XI. = *Vinum Cerāfūs, l. 679*

Lotus 2. Theophrasti, Lugd.

Variat: nam communiter sub pulpa ossiculum durum continet: at in eo quem Clusius Byzantico, Tarbison curmasi, id est Trapezuntia dactyli nomine accepit, non nucleus, sed semina bina aut terna, plana, spadiceae coloris, nullo putamine includuntur.

XII. Cerāfūs pumila. XII. = *P. Cerāfūs, l. 679*

an Cerāfūs Macedonica, Plinii.

Chamæcerāfūs, Matth. Lob. Dod. cui & Cerāfūs

4. Lugd. Clus. pan. & hist. Cast. Tab. Ger.

Chamæcerāfūs syl. Cord. in Diosc.

Cerāfūs humilis, Gef. hor. cui & Chamæcerāfūs,

vel Macedonica Cerāfūs Plinii.

Chamæcerāfūs urbana, Gel. ad Cordi historiam.

In horto Stutgardiano Cerāfūs pumila, seliqui-

cubitalem, fructu acidissimo, foliis quam in Au-

striaca à Clusio picta, majoribus & longioribus,

oblivimus, an hæc

Cerāfūs Macedonica, Clus. hist.

XIII. Cerāfūs racemosa hortensis.

Cerāfūs racemosa, Matth. Lugd.

Cerāfi genus quintum, Dod.

Cerāfa uno pediculo plura, Lob. Lugd. Ger.

Cerāfa uno pediculo binos aut ternos fructus fer-

rens, Cam. XII. = *P. Cerāfūs, l. 679*

Cerāfiæ species uno pediculo plura producēs, Cast.

Cerāfiæ uno pediculo plura, Tab.

Aliquibus ab uno pediculo terna, quaternæ, qui-

næve poma dependent: quædam racematim una

modo propendent: hinc duæ figuræ in Lugdun-

ensi historia proponuntur, sub

Cerāfo ex uno pediculo plura, &

Cerāfo racemosa.

XIV. Cerasus racemosa syl. fructu nō eduli.

Cerasi foliis arbuticula syl. Gei. hor.

Pseudoligustrum, à quibusdam Pseudoagnos, (id est Vitex talia) Dod.

Cerasus racemosa, Ad. Lob.

Cerasus avium racemosa, Lob. ico.

Cerasia racemosa rubra & nigra, Tab. Ger.

Padus Theoph. Lugd. xiv = Prunus Padus, l. m. d. d. d.

Cerasus avium, Clus. hist.

Cerasus racemosa syl. Eyf.

an Cerasus syl. C. talp.

1186 (padus) gaudet vehementer umbrosus, Theoph. 4. hist. nec plura habet.

XV. Ceraso affinis. xv = Prunus metahly, l. m. d. d. d.

an Cerasus sylvestris, Trag.

Mahaleb, Math. Cast. Lugd. Tab. Clus. hist. & appendix. 2. lib. 1. Cam. qui addit Chamæcerasum petraeam, aut Petrocerasum Gesnerum, vocare.

Macalep Arabicum, Cerasi sylv. genus, Bellon. cult.

Macholebum, Cord. hist.

Chamæcerasus Dalechampi, Gei. ad Cordum & hort. cui & Chamæcerasus Syriaca.

Macaleb, Ang. Lob.

Vaccinium Plinii, Lugd.

Aliquibus Theophrasti *λεγγεα* (Lacara Gazæ, aliqui Lacathani legunt) quam 3. hist. 4. in Macedonia plana etiam descendere: & 3. ejusd. 7. auctu facillimam esse scribit. Sic & Plinius l. 16. c. 18. Vaccinia, quæ scribit in aquosis provenire, Italia in aucupiiis satam: Gallia verò etiam purpurea, tingedi cautâ, ad tervitiorum vestes. Verum & Theoph. & Plinius brevior est, quam ut aliquid statui possit.

Fructus ex Syria advellitur, quamvis in Gallia, Bellonius: in Italia Anguillara: in Helvetia Gesnerus (apud nos raritus) observârit.

CHAMÆCERASUS SPURIA.

I. Chamæcerasus alpina fructu rubro gemino, duobus punctis notato.

Chamæcerasus montana, Gei. ad Cord. histor. & hort. L. m. d. d. d.

Periclymenum rectum vel mas, Eid.

Chamæcerasus alpigena, Ad. Lob. Lugd.

Xylosteum alterum, Dod. Eyf.

Periclymenum rectum 3. Clusii hisp. (ac 4. in histor.) Lugd. Tab.

Chamæcerasus, Cast.

Idæa ficus nostra, vulgo Frangula, Lugd.

an Corno similis frutex in alpidibus, quæ Cornus femina Theoph. etiam dici posset, Cæs.

Fructus aliquando geminus in uno longo pediculo rubens, aliquando ex toto coeuntibus seminis in bipartito conceptaculo, in quolibet duo aut tria sine ossè.

Ficum Idæam vulgo dicitur huiusmodi Theophrast. 3. hist. 17. & Plinius l. 15. c. 18. historia Lugdun. censet.

Xylosteum aliis, quasi lignum osseum, ob ligni duritiem dicitur.

II. Chamæcerasus alpina fructu nigro gemino.

Periclymenum rectum 2. Clus. pan. & hist. Lugd.

Periclymenum nostrum 2. Sabaudicum, Tab.

III. Chamæcerasus montana, fructu singulari cartilæo. L. m. d. d. d.

Periclymenon primum, Clus. pan. rectum 3. Eid. histor.

Periclymenum rectum 4. Tab.

IV. Chamæcerasus dumetorum fructu gemino rubro. L. m. d. d. d.

Halimus, Trag. Lon.

Caprifolii tertia species, Dod. gal.

Periclymeno cognatus frutes, Gei. hor.

Xylosteum, Dod. Thal. Cam.

Periclymenum alterum Allobrogum, Cornus femina effigie, Ad.

Periclymenon Allobrogum, Lob.

Peryclimenum rectum fructu rubro, Clus. pan.

rectum primum, Eid. hist.

Periclymenum rectum, Tab.

Periclymenum tertium, Lugd.

Xylosteum fl. albis vulgatus, Eyf.

Fructus gemelli intar exiguum Cerasoram, plerunque æqualis magnitudinis, sæpe altero eorum minore, eo tamen pleno remanente.

V. Chamæcerasus folio aceris.

Chamæcerasus montis Generosi, Gei. hor. Lugd.

STYRAX & NARCAPHTHON.

Σ Τύρεσσι Dioscor. l. 1. c. 79. lacryma est arboris malo cotoneo similis: & Theoph. 9. hist. 7. Styrax ad unguentâ uti-
lis est: plura non habet: & Plinius l. 12. c. 25. proxima Judæa Syria supra Phanicem Styracem gignit: arbor est
eodem nomine cotoneo malo similis, lacryma & c. sed de lacryma inter resinas.

I. *Styrax folio mali cotonei.*
Styrax, Matthiol. Ang. Lac. Bellon. Lon. Ad Lob.
Cast. Lugd. Tab. Rauwolf. Cam.
Styrax arbor, Gel. hor. ^{Styrax officinarum L. 695}
Styrax liquida, Cast. ico.

Serapio fructum tribuit candidum avellanæ majorem, & ex interno nucleo oleum exprimi.

II. *Styrax folio aceris: in Prodro mo describitur.*

III. *Storax rubra officinarum.*

Styrax rubra, Græcis hodie Maurocapno, Bellon.

Nascapthum, Cord. hist.

Tegname, Italis: Bufuri, Siculis, Guil.

Cortex est arboris, quem Thus Judæorum & Thymia ma vocant, quo Judæi in suffimigiis frequenter utuntur.

an *Νάρα οδύ* five *ἀόρα οδύ* Dioscoridis l. c. 22. quod ex India defertur corticosum, mori libro simile, quod jucundi odoris gratia suffitur.

Narcaphthon Dioscoridis, Lignum aquilæ Lusitanis dici, Amatus scribit.

Nucis moschatæ extinum corticem, Narcaphthû Diosc. ceniet, Cæsalp.

I V. Frutex rotundo argêteo folio Cyani flore. Pulcherrimus frutex, Honor. Belli ep. 2. ad Clus. a quo ex Creta accepimus.

Cyanus fruticosus Candia, Pona Ital.

ARIA & HAMAMELIS.

A^{ria} *Theoph. 4. hist. 8. similis ex toto est Lauri: 5. hist. 4. materies durissima est ut Roboris: 5. hist. 5. & natura perpetua est: 5. hist. 10. carbones opinos ejus sibilissima materies facit.*

I. *Alni effigie lanato folio major.*

Aria & Metallum Itolorum, Ang. Lugd.

Sorbustormalis Gallorum Alitier, Bellon.

Sorbis alpina vel pilosa, Gel. hor.

Aria Theoph. effigie Alni, Ad. Lob.

Aria Theophrasti, Tab. Cam. qui lanatam Cordi vocat.

Sorbis Aria cognominata, Clus. pan. & hist.

Sorbi torminalis alterum genus, Cæf.

II. *Alni effigie lanato folio minor.*

Ἀριαννίς & ὀριαννίς, Athenæo.

mespilus melancholicus L. 695

Dioispyros q̄ Sorbis cognominata vide, Gel. hor.

Pyralter Idæus vel petreus, Eid. append.

Myrtomelis, Eid. in epist.

Codomalo Cretensium, Bellonio.

Amelancher Galloprovinciæ montanæ, Ad.

Amelanchier, Lob.

Vitis Idæa 3. Clus. pan. & hist. 4. Tab.

Hamamelis Athenæi, Lugd.

Bagolæ quæsi bacculæ alterum genus, Cæf.

Duplex est, alia foliis obtusis & latoribus: altera acuminatis & angustioribus.

COTONASTER & CHAMÆMESPILUS.

I. *Cotonaster folio oblongo ferrato.*

an Agriomelea, Bellonii. ^{mespilus chamæmespilus L. 695}

Cotonaster forte Gesneri, Clus. pan. & hist.

II. *Cotonaster folio rotundo non ferrato.*

Cotonaster & Cydonago, Gel. in epist.

Epimelis altera, Lugd. ^{mespilus cotinaster L. 695}

III. *Chamæmespilus Cordi, Thal. Cam.*

Chamæmespilum, Gesn. ad histor. Cordi, Adv. Lob. ico.

Chamæmespilus Gesneri, Clus. pan. & hist.

Epimelis, Lugd. qui Dioscoridis vult, & Mespilum Anthedon, Theoph. 3. hist. 12.

Forte eadem cum priore: quamvis illa foliis fit majoribus, nec baccis adeo rotundis.

I = *Mespilus Chamae-mespilus, L. } mil. det.*

II = " *Cotoneueta, L.*

III = "

LIBRI UNDECIMI FINIS.

LIBER

LIBER DVODECIMVS.

SECTIO PRIMA.

MESPILUS; BERBERIS; GROSSULARIA & Ribes; Sambucus & Ebulus; Ficus; Sycomorus; Morus; Arbutus; Laurus; Tinus; Laureola; Chamelea; Thymela: Cneoron & Nerion.

MESPILUS.

MESPILUS arbor, Graecis μέσπιλον & μέσπιλον: fructus μέσπιλον dicitur. Cujus Dioscorides l. i. c. 169. & 170. duo genera facit, alterum quod à nonnullis Αρπovia vocatur, spinosa est, foliis similibus πριζακαρνθιν fructum fert exiguo malo similem, suavem, continentem tria oscula, a quibus nonnulli τρικακκο appellat. Alterum genus in Italia nascitur, quod nonnulli στριωλίδα. alii Setanium nominant: arbor est malo similis & foliis, nisi quod minoribus: habet verò fructum rotundum, esculentum, latiore umbilico. At Theoph. 3. hist. 12. Mespili tria genera, αϊθροδο, τρικακκο, αϊθροδοϊδης (anthonon, satanea, gallica) ut Idaei dividere consuevere. Fert Satanea fructum grandiore, candidiorem, laxiorem & qui nucleos habet molliores: reliquis minor est fructus, odoratior & c. flos omnibus Amygdala, sed utrunque pallidus. Anthonon haud procera est arbor, in orbem comosa, folio valde fisso, Apio in extrema parte simili, majoribus incisuris rigido & c. fructu ex longo ac tenui pediculo pendulo, qui antequam folia decidant vehementer rubet & c. Plinio l. 15. c. 20. Mespilus tria genera, Anthonon, Setania: tertium degenerat, tametsi Anthononi similis est, quod Gallicam vocant, & c.

I. Mespilus Germanica folio laurino non serrato: sive Mespilus sylvestris. in germania
Mespilus Setania sive Satania, Theoph. & Plin.
Mespilus altera quae Epimelis Dioscoridi, sic dicta, quod ubi sponte provenit semper malum agrestem vicinam habeat.
Mespilus, Brunf. Trag. (qui Cratægum Theophr. cent.) Tur. Gesf. hor. Lon. Ad. Lob. Dod. Casl.
Mespilus altera, Matth. in edit. cum magnis figuris, Dod. gal. = *Mispilus germanica* var. in d. melle. det.
Mespilus altera species sponte proveniens, Cord. in Diosc.

Mespilus vulgaris, Clus. hist. Cam. ep.
II. Mespilus folio laurino major.

Mespilus fructu praestantior, Trag.
Mespilus alteraiativa, Cord. in Diosc.
Mespilus oxyacantho insita, Dod.
Mespilus domestica, Lob. ico.
Mespilus setanea, majoribus vulgari fructibus, Camer. II = *Mispilus germanica*, var. in d. melle. det.
Mespilus setanea insitione mitior facta, Lugd.
Haec insitione in Pyrum sylvestrem, maxime C. nosbatum, sive Oxyacanthum, mitescit, po-

num majus edit, nec spinis horret: & singula mala, ut & prioris quinos nucleos complectantur, nisi forte interdum praeter naturam, aut plures aut pauciores contineat.

III. Mespilus Italica folio laurino serrato.

Mespilus altera, Matth. edit. 2. & icon. Lac.

Mespilus setania, Ang. Lugd.

Mespilus italica, Cast.

IV. Mespilus Virginiana colore rutilo.

Mespilus, qui colore est rutilo ut cerasa & valde dulcis, par. 1. Ind. occid. IV = *Crataegus cocinea*, in d. melle. det.

V. Mespilus fructu albo.

Mespilus colore albo mali magnitudine, Scalig. Lugd.

VI. Mespilus Apii folio laciniato.

Mespilus Aronia, Dioscoridis.

Anthonon Theoph. & Plinii.

Paliurus Africana, Ruellio.

Mespilus prima, Matth. Lac. Cast.

Mespilus Aronia, Dod. ut: Ang. Bellon. Gesf. hort.

Ad. Lob. Lug. Tab.

Mespilus proprie dicta quae tricoccos, Cord. in Dioscor.

VI = *Crataegus oxyacantha*, L.
LL 3
in d. melle. det.

GROSSULARIA & RIBES OFFICINARUM.

Theophrastus 3. hist. 17. post Rhannos, ἰός (aquum Gaza vertit) vel ut alii cesos memorat, his verbis: æquorum alia candida, alia nigra: & stros fructusq, utrique pro ratione discriminis, alius candidus, alius niger: nonnulli etiam medii quodammodo sunt, quibus stros in purpura candidans: nec enim fulvus, nec exalbidus est. &c. Non candidum, nonnulli uvam crispam existimant: hæc ille. uvam crispam ab intortis & voluti crispis solius & acinis quos producit, vocant.

I. Grossularia simplici acino, vel spinosa sylvestris. 1 = Ribes uva crispata, l. meil. dict.

Uva crispata, Trag. Dod. ut: Fuch. Gefn. hort. Lon.

Ad. Lob. (cui Vitis precia Plinii) Tab.

Uva spina, Matth. Lac. Cæf. Cast.

Grossularia, Ruellio, Bellon. Thal. alba, Lugd.

Crispina uva, Cord. in Diof.

Rocella Cardano l. 6. de var. rer.

Ceanothus spina, Theop. 4. hist. 11. vel Ceanothus asper, Gefn. hort.

Grossularia vulgaris, Clus. hist.

Fructus maturus flavescit, nonnunquam subrubet.

II. Grossularia spinosa sativa.

Uva crispata fructu Cerasi magnitudine, Gef. hor.

Grossularia majore fructu, Clus. hist.

III. Grossularia spinosa sativa altera foliis latioribus. III = Ribes reclinatorum, l. meil. dict. (hist.

Grossularia fructu obscure purpurascens, Clus.

Est & fructu ex atrocaeruleo, frutice leviusculis spinis armato; alia fructu hirsuto.

IV. Grossularia simplici acino caeruleo non spinosa, nunc in hortis habetur.

V. Grossularia multiplici acino sive non spinosa hortenſis rubra, sive Ribes officinarum.

Ribes hortenſe, Trag. vulgaris fructu rubro, Eyst.

Ribes vulgaris domestica, Matth. Cast.

Ribes, Fuch. Lon. Lac. Tab. rubra, Ad.

Ribes vulgo, Ang. Bellon. Cæf.

Uva urſi, Dod. gal. 1 = Ribes rubrum, l. vna. 1. meil. dict.

Ceanothus levis, Gef. hor.

Ribesum fructu rubro, Dod.

Ribes Arabum, Lob.

Grossularia rubra, Lugd.

VI. Grossularia hortenſis majore fructu rubro.

Ribes rubro flore, foliis & fructu majorib⁹, Clus.

pan. & hist. VI = Ribes rubrum, l. vna. 1. meil. dict.

Ribes baccis majoribus, Camer.

Ribes major fructu rubro, Eystett.

Cultura aliquando in arbusculam abit, & acinis avellana majoribus acidissimi saporis Florentiæ viſam, Geinerus lib. de hortis refert.

VII. Grossularia distinctis baccis.

Ribes monocarpus, Clus. hist. Ribes repens, l. 26. 29

XII. Grossularia hortensis fructu margaritis simili. IX = Ribes rubrum, l. vna. 1. meil. dict.

Ribes vulgaris fructu albo, Clus. hist.

Ribes fructu albo, Eyst.

IX. Grossularia vulgaris fructu dulci.

Ribes candidioribus foliis, Lob. ob. IX = Ribes rubrum, l. vna. 1. meil. dict.

Ribes vulgaris fructu dulci, Clus. pan. & hist.

Ribes minor fructu rubro, Eystett.

X. Grossularia syl. rubra.

Ribes syl. Matth. Gef. app. Lon. Cast. Cam.

Ceanothi levis genus syl. Gef. hor.

Grossulariæ rubræ genus syl. Lugd.

XI. Grossularia non spinosa fructu nigro.

Ribes sylvestre, Trag. Thal. XI = Ribes nigrum, l. meil. dict.

Ribes nigrum, Dod. gal. nigra, Ad. Lob. ico. Tab.

Anomum salitum & Pseudoanomum, Gef. hor.

Ribesum fructu nigro, Dod.

Ribes vulgaris nigro fructu, Clus. hist.

Ribes baccis nigris, Cam. fructu nigro, Eystett.

Frutex Ribis similis fructu nigro, an arbor Piperis in Italia Plinii, myrto similis, Cæf.

Grossularia nigra aliis Pipirella, Lug.

Variat baccis minoribus & majoribus.

XII. Ribes Arabum foliis petasidicis.

Ribes Arabum cum suis capreolis, Rauwolf. & Lugd. app. XII = Rheum Ribes, l. meil. dict.

Ribes legitima Arabum, Clus. hist.

Ribes Serapionis, Cam. hor.

An idem cum hac,

Ribes Serapionis foliis oxylapathi, Bellonio de coniferis, Dodon. & Lugdun.

XIII. Ribes Rauwolfii congener planta,

Clus. ex. l. 4. c. 21.

SAMBUCUS.

SAMBUCUS, quæ Græcis ὄξυς, sic videtur Hermannus, à Sambuca, musico instrumento, quod, alii peclida, à sin mag. ad. in vocant: & hoc ab auctore cui nomen Sambyx fuerit: Sabucus Q. Sereno.

Genera duo Dioscoridi l. 4. c. 174. & 175. unum quod in arborem assurgit &c. alterum genus χαμαίξον vocatur, idq; humile atque longe brevius, & ad genus herbaceum accedens, &c. Theophr. 3. hist. 13. Sambucum arborem plerumque verbi descripsit: verum utriusque descriptiones, tanquam magis nos ista præterire lubet. Plinius l. 24. d. n. utriusque meminit, addens Sambucum habere alterum genus magis syl. quod Græci Chamæacten, alii helion (id est palustrem) vocant multo brevius &c.

I. Sambucus fructu in umbella nigro.

Sābucus. Brūi. Mat. Fuch. Dod. ut: Cord. in Diof. Bellon. Gei. hort. Tur. Lac. Lon. Lob. icon. Cæf. Sambucus vulgaris, Trag. Thal.

(Tab.

Sambucus fructu in umbella, Ang.

Sambucus domestica, Cast. I: Sambucus nigra, l. v. v. s. m. d. l. u. t. m. d. l. u. t.

Sambucus campestris five vulgaris, Cam.

Arbor aliquando, aliquando frutex est.

II. Sambucus fructu in umbella viridi.

Sambuci aliud genus, Trag.

Sambuci altera species, Dod. ut:

Sambucus fructu albo, Lob. ico.

Variat baccais viridibus, in aliis albis, vel ex albo

florescentibus. II = Sambucus nigra, l. v. v. s. m. d. l. u. t. m. d. l. u. t.

III. Sambucus racemosa rubra.

Sambucus syl. Trag. Lon.

Sambucus montana, Mat. Gei. hor. Cast. Cam.

Sambucus racemosa, Ang.

Sambucus 3. Tur. 4. Dodon.

Sambucus montana racemosa, Ad. Lob. ico.

Samb. montana seu ἰπυρροσάφρα, Thal.

Samb. syl. five montana, Lugd.

Samb. cervina (quod hujus folia cervus maximè

expetat) Tab. III = Sambucus racemosa, l. v. v. s. m. d. l. u. t. m. d. l. u. t.

Samb. genus aliud minus, Cord. in Diof.

Sambuci alterum genus, Cæf.

an πικρὸν Theophr. h. l. 3. c. 4. montibus autem pro-

pria quæ in planis nasci nequeunt, abies, pinus, pi-

cea, aquifolia, rilia, carpinus, pygus, &c. quam

postremam arborem Gaza in sua translatione omisit.

an Sambucus montana Plinii, quam in montibus nasci tradit.

IV. Sambucus laciniato folio.

Sambucus foliis laciniatis, Lob. Lugd.

Sambucus laciniato folio, Dod.

Samb. laciniata, Tab.

IV = Sambucus nigra, l. v. v. s. m. d. l. u. t. m. d. l. u. t.

F I C U S.

F I C U S arbor, ὀνόμ Græcis, & fructus ὄξιν appellantur. Genera, Dioscoridi l. 1. c. 133. & 184. & Galeno b. simpl. duo sunt: alia ficus est sativa, ὀνόμ ἵκωπ & alia sylvestris, ὀνόμ ἀγρία & ἔριον. Plinio l. 15. c. 19. Caprificus. Theophrastus de Ficu, in libro de historia & causis plantarum, plurima habet: qui & Aegypcia & Indica & Cypria (ut & Dioscorid.) & Caprifici meminit: & Plinius, qui libr. 15. cap. 18. Ficum genera viginti novem proposuit: vel a figura, vel a gente, vel authore derivata, ficus inter pomorum genera referens: & quædam pyris magnitudine annula esse scribens: quæ omnia, cum brevitati studuerimus, præterire lubet. Verum primitia fructus,

V. Sambucus humilis five Ebulus.

Chamæacte, Dioscoridi.

Ebulus, Brunf. Trag. Mat. Fuch. Ang. Tur. Lac.

Bellon. Ad. Lob. Cast. Cæf. Lugd. Tab.

Ebulus five humilis Sambucus, Dod. ut:

Ebulus five parva Sambucus, Cord. in Diof.

Ebuli & Sambuci alterum genus, Lon.

VI. Sābucus humilis five Ebulus, fol. laciniato.

Ebulus laciniata, Pona ital. qui ex horto Nobilit.

Contareni ad me misit. VI = Ebulus, l. v. v. s. m. d. l. u. t. m. d. l. u. t.

VII. Sambucus aquatica flore simplici.

an ἔραυπτα & Theophr. 3. hist. 7. inter sylvestria ra-

dicibus multis constat: & 4. hist. 1. & umbrosis lo-

cis vehementer gaudet, veluti Taxus.

Opulus, Ruellio. VII = Viburnum Opulus, l. v. v. s. m. d. l. u. t. m. d. l. u. t.

Aceris species tertia, quæ Platanus aquatica, Ang.

Sambucus aquatica, Trag. Mat. Lob. ico. Cast.

Lugd. Thal. Tab. Ger.

Sambucus palustris, Dod. ut: Cæf. femina, Cam.

Lycostaphylō (i.e. uva lupina) femina, Cord. hist.

Sambucus palustris, vel aquatica sylv. quibuidam

Chamæplatanus, Gei. hort.

VIII. Sambucus aquatica flore globofo pleno.

Lycostaphylus mascula, Cord. hist. Gei. hort.

Sābucus palustris vel aquatica hortensis, Gei. hort.

Sambucus rosea, Ad. Lob. ico.

Sambucus palustris 2. Dod. mas. Cam.

Sambucus aquatica cultu densissima, Lugd.

Sambucus aquatica polyanthos, Tab.

Sambucus rosea, Ger. Eyflett.

Floribus est pilæ in modum cōglobatis, & com-

muniter albis: rarius purpurei coloris, quæ

Sambucus palust. horteni. flor. purpurei coloris

Gei. hort. VIII = Viburnum Opulus, l. v. v. s. m. d. l. u. t. m. d. l. u. t.

Sambucus rosea flore purpureo multiplici, Tab.

Sambucus rosea flore purpurante, Ger.

fructus, tam sativæ, quam sylvestris δλονδθ, Latini Grossus nominatur: ut ficus sicca in furno, aut sole exsiccata, quæ quibusdam passa dicuntur, ἰγάρι, Latine Carica, & ex ἰγῆ Aeginetæ: quamvis Carica, ficus peculiaris species sit in Syria proveniens, ut ex Plinio colligere est. Sic ipsa grana in fructu, Græci καρυκαῖα: frumentum Plinius l. 15. c. 19. alii ficaria vocant. Hujus ut & Morifolii Antiochia Bombyces alii, & albæ mori arbores & ficus pumiliones ejus nomine coli, Bellonius scribit.

I. Ficus communis. = *Ficus carica* L. *miss. det.*
Ficus, Brunf. Trag. Math. Ang. Dodon. ut: Cord. hist. Bellon. Gel. hor. Lac. Tur. Lon. Ad. Lob. Rauwolf. Cæf. Cast. Lugd. Tab. Ger.
Ficus sativæ, Fuch.

Fructus forma & colore differunt, nonnulli longiores, alii breviores: alii pyri forma, alii sessiles sunt, alii inter hos mediæ. Colore, albæ, pallidæ, virides, purpura, purpureæ, subrufæ, ex cæreulo saturatæ, luteæ, nigra, aliæ denique vario colore spectantur. Sunt & albæ quoad pulpam interiorē. Siccarum sive passarum, triplex differentia adfertur, prima in ipsotheis, magnisq; corbibus: secunda, in cistis & similibus sportis lauri foliis immixtis: 3. in parvis & turbinatis corbibus è sparto contextis, Masilensium cognomen, cæteris magnitudine quidem inferiores, saporis vero generositate superiores. Sic in regno Congiatio, eximia magnitudinis, magnaq; copia: maxime vero in insula S. Helenæ. Tria Ficuum genera (ut rectè Scalliger in Theoph. 5. cauf. plant. 1.) fert Ficus: unum, valde tempore præcocem, què idcirco Græci καριςφομον quasi præcursorē vocarunt, atq; is edendo est, Bolas Veneti vocat, Galli Florones: Columella, communi voce, priorem fructum: Plinius, præcoces. Aliud genus eorum est, quod postea prodit, cuius diæ species sunt: una quæ maturatur, Ficum dicimus. Græci σίκον: altera temper cruda est, & prius cadit quam absolvetur: eos Plinius abortus vocat: alio nomine Grosfi dicuntur, Græci δλονδθς vocant.

Variant etiam Ficus in India pro regionū diversitate: nam in Provincia bonæ spei, fructus perpetuo ferunt (par. 8. Ind. occid.) & in Peru summa earum ubertas (par. 9. Ind. occid. l. 4. c. 31.) Ad dit Josephus Acofta l. c. in India Occidentali diversas esse vales quæ integro anno fructus promant: sed admiratione dignius esse, quod in Peru arbores reperiantur quæ uno semestri ex uno latere, altero ex alio fructus protrudat. Sic in Mala 13. miliariorū intervallo à civitate de Los Reyes, Ficus est, quæ parte dimidia, quæ Austrum spectat, frondes & fructus fert, quando in monta-

nis ætas viget: altera vero pars, contrario anni tempore, cum in planis ætas est, idem cap. 32.

Ficus arbores Monarde referente, ex Hispanica in Peruanas Provincias delata, plurimos & optimos fructus producit: & ut folia isthic non depōnant, Deus singulariter voluit, quo semper præsens remedium adesset contra insecta, quæ Araneæ appellantur, quorum icibus virulentis, lac ex foliis Ficus manans, bis terte in vulnus instillatum, remedio est.

II. Ficus humilis. = *Ficus cuneata* L. vni. β. *miss. det.*
Ficus pumila, Matth. Dod.
Chamæficus sive humilis ficus, Lob.
Chamaÿce arbor, Lugd.

III. Ficus sylvestris Dioscoridi.
Caprificus vocatur è sylvestri genere Ficus, inquit Plinius l. 15. c. 19. nunquam maturecens, sed quod ipsa non habet aliis tribuens, &c.
Caprificus, Ang. Cord. in Diolc. & hist.

IV. Ficuum specie fructus Peruanus.
Papaie fructuum generis ficuum specie, 6. par. Ind. occid. 18. qui & Ficuum exiguorum Tunne nominatarum meminit.

V. Ficum similis arbor fructu oblongo.
Ficus Nigritarum, Thevet, Lugd.
Est folio Ficus, fructu pedes duos instar Cucurbitæ longo, quem tanquam Melones citant.

VI. Ficus prædictæ similis fructu magno Meloni par.
Chivef, quod Syriacè Ficum significat, in insula Zipangu, Thevet. Lugd.

VII. Arbor Malacensis multis radicibus prædita.

Arbor contrariis prorsus facultatibus donata: nam quæ solem orientē spectat, adversus omnia venena valet: quæ vero occidentem, venenum præcutaneum iuvat. Ignotio Franciscano in itin. novi orbis: ex quo Cluf. in Acoftam cap. 41.

IX. Ficus Indica foliis Mali cotonei similibus, fructu ficibus simili in Goa. 11x = *Ficus indica* L. *miss. det.*
Ficus Indica Theoph. 4. hist. 5. Indica, ait, regio arborem Ficum vocatam fertur, quæ è ramis radices demittit singulis anis, non ex novellis, sed

ex anniculis, atq; etiam vetustioribus: illæ se-
teræ conjungentes, ceu sepem circa arborem fa-
ciunt, ita ut veluti tabernaculum condatur, quo
etiam morari homines solent, &c. Plinio l. 12.
cap. 5. Ficus Indica exilia poma habet: ipsa se
semper serens, vastis diffunditur ramis, quorum
imi in terram curvantur, &c. & l. 7. c. 2. sub una Fi-
cu turmæ conduntur equitum.

Arbor Indica admirabilis, Straboni.

Ficus Indica, Clus. ex. Lugd. Tab.

Mangle forte, Oviedi.

an Mangen, Ferd. Lopez.

Arbor de rayz, id est, radiceosa, Linscot. par. 4. Ind.
or. 14. & fig. 12.

Enzanda, Pigafetta, par. 1. Ind. or. c. 4.

Arbor Goa sive Indica, Ger.

Ex cortice vestes conficiunt.

IX. Ficus Indica folio spinoso fructu ma-
jore. *Cacti Opuntia*

Ficus Indica, Matth. Dod. ut: Cardano, Lac. Ges.

Lob. Cast. Cæf. Eyft.

Carduus Indicus & Ficus Indiæ, Cl. cor. ad Dod.

Pala sive Ficus Indica, Bellonio.

Tunificifera Indorum, Ad.

Ficus Indiæ species, Tune Indorum, Frag.

Anapallus Bessonii, Card.

Tunes, Oviedo, Card.

Tune, Opuntia, Lon.

Ficus Indica spinosa, Tab.

Tune & Tunas Indorum, Lugd.

Opuntia vulgo habita, Cam.

Tunal in nova Hispania; nonnullis locis Cardii:
par. 9. Ind. occid. l. 4. c. 23.

Tunales qui fructus bonos promunt; & magni
qui in India æstimantur, Tunas vocari solent, Idé.

Arbor Nepal: fructus, Nucchi in insula Cuba,
Ferdii, Cortesio, Cardan.

Opuntiam nonnulli credunt, de qua Theoph. r.
hist. 12. sic: huic (Ficui Indiæ) similis est, vel
potius quodammodo mirabilis, si qua ex folii
radicem mittat, qualem circa Opuntem herbu-
lam esse ajunt, quæ & esu luavis est. Plinio l. 21.
c. 17. item circa Opuntem, Opuntia est herba et-
iam homini dulcis: mirumq; è folio ejus radice
fieri, ac sic eam nasci: Aliis Pala Plinii, & Tala
Arriano, Guil.

Colore fructus variat, virides internæ purpurei,
cerei, albi variegati.

X. Ficus Indiæ grana.

Cochinillia sive Grayn vermiculus sub folio Tu-
nal: par. 8. Ind. occid. l. 4. c. 13.

Quidam Tunas (id est fructus) nullos gignunt,
sed sub foliis fructum alium Greyn dictum e-
dunt, vermiculum scilicet foliis adhæreicentem
& tenui pellicula obductum, & hæc celebratis. In-
diæ Cochinillia, qua Grayne colorantur, Idem.
Arbor Cochenille, Claud. Dureto.

XI. Ficus Indica spinosa sylvestris.

Cardis seu Tunades syl. fructum nullum protu-
dentes: si verò proferant, meris spinis horrent:
par. 9. Ind. occid. l. 4.

XII. Ficus Indica folio spinoso fructu minore.
Indorum ferrum inatrix, Adverf.

Opuntia ostocollos, quos artuum fracturis & lu-
xationibus proffit: de qua & Author hist. genera-
lis Indiarum.

Arbor rupturas consolidans, Ovied. qui suspicatur
Cardium Tunes in hanc arborem transmutari.

XIII. Mippi nonnullis Indis Caihaba, quæ
ofsiu fracturis alligata ea ferruminare solet, Clus.
ex. l. 4. c. 14.

XIV. Cereus Peruanus spinosus fructu ru-
bro nucis magnitudine.

Cardui species, quem Christiani Cereum appel-
lant, Oviedo. *Cactus peruvianus l. 611*

Euphorbii arbor Cerei effigie, Ad. Lob. ico.

Euphorbium, Cast. ico.

Cereus spinosus, Lugd. Ger.

Cereus Peruvianus, Tab.

Stipites spinosi hæc altitudine, Linscot. 4. par.
Ind. or. fig. 21.

XV. Ficus Indica lævis pilosa: hæc ex Cre-
ta missa: eaq; duplex, altera folio rotundo, altera
folio oblongo.

XVI. Ficus Indica humilis: hanc ex horto
Doctores Saltzmanni Poliatri & Profefs. Argenti-
nensis habeo, quæ pedem vix superat, ramis est re-
flexis & veluti repentibus, flore magno, luteo: de
qua in historia.

Ficus Indica minima, aliis Lichen marinus, vel
Opuntia marina, de Bry.

SYCOMORUS.

ΣΥΚΟΜΟΡΟΣ. aliqui etiam *συκμορον* vocant, est arbor magna, fico similis, largo succo abundans, foliis Mori: fructuum ter quaterve anno profertens, non è summis ramis, sed è caudice ipso è *ερεβό* id est, caprifico similis, grossis dulciorem, sine granis interioribus, Diosc. l. 1. c. 181. At Theoph. l. hist. 1. & 23. *συκμορον* & *εραβο* id est, peculiana vel maxime ortus, si quis fructus caudici profiliat, ut Moro Aegyptiae: hanc enim ex caudice ferre nonnulli affirmant: alii grandibus ex ramis eam fructificare: & 4. hist. 2. & similis quodanmodo moro nostrati est quippe folio magnitudine aspectuq; proxima: pomum est magnitudine ne ficus, granis internis carens, &c. Plinio l. 23. c. 8. Mora in Aegypto & Cypro sui generis, largo succo abundant, summo cortice desquamato &c. & l. 13. c. 7. eadem fere qua Theoph. habet, Ficum Aegyptiam vocans.

I. Ficus folio Mori, fructum in caudice ferens. *Συκμορον* dicitur.

Sycomorus, Matth. Dod. ut Lac. Lon. Ad. (five Moroficus) Lob. Cast. Lugd. Tab. Ger.

Sycomorus, Ficus Pharaonis, vocant, Bellon. Gesl. hor.

Sycomorus Giunetz appellata, Alpino.

Pothel Theveti, Lugd.

Sycamine Theoph. Cæf.

Ficus Aegyptia, Rauwolf.

II. Ficus folio Sycomori, fructum non in caudice gerens.

Συκη & *εραβο* gignitur, arbor specie differens, quippe quæ Ulmis cum sit, folia Sycamini refert: fructum verò gerit pulnorum magnitudine, & quam pruna ipsa dulciorem, Dioscorides, l. 1. cap. 182.

Ficui Aegyptiae similis quadantenus quæ vocatur Cypria ficus in Creta: nam & illa in caudice ipso fert pomum, & ramis cum in crassitudinem adolevere: sed hæc germina emittit sine ullis foliis radicis similia, &c. Plin. l. 13. c. 7.

Ficus Cypria in Sycomori genere, Matth.

Sycomorus in Cypro, Cord. in Diosc.

Ficus cypria, Dioscoridis, Sycomorus Græcorum, Mumeitz Arabum, Rauwolf. Lugdun. append.

III. Sycomorus foliis minoribus.

Sycomoro similis fructu flavescente sine granis in Mayo insula: 4. par. Ind. or. fig. 19.

IV. Ambulon, Scalig. Lugd. Aruchit insula fert arborem, cuius è cortice fructus exit candidus, saccharite specie, & magnitudine cõriandri, Ambulon ei nomen est.

MORUS.

Quæ arbor *Μορία* & *εραβωρία* Latinis Morus, fructus *μορον* & *εραβωρον* Morum dicitur. Diosc. l. 1. cap. 180. arbor est nota: at Theoph. l. hist. 15. Sycaminos (Morus Gaza) serotina germine esse solet, sed nihilo tardius quam alie folia deperdit: 1. hist. 19. succus vinosus est: 1. hist. 21. flores sunt lanugineti, &c. Plinio l. 15. cap. 24. nec alio modo quam pomi magnitudine differunt mora Ostiensis & Tusculana: & l. 16. c. 22. arborum dicta sapientissima, quæ novissima urbavarium germinat, nec nisi exacto frigore: quare l. 18. c. 27. cum germinare videris Morum, injuriam postea frigoris timere nolito.

I. Morus fructu nigro.

Morus, Brunf. Trag. Matth. Fuch. Dod. ut Lacun. Tur. Lon. Rauwolf. Ad. Cæf. Lugd. Tabern. Ger. vulgaris, Cam.

Morus arbor fructu nigro, Gesl. hor.

Morus nigra, Cord. in Diosc. Bellon. Cast.

Morus rubra, Ang.

Morus cælia officinis, Lob.

Cælia quasi excelsa dicitur, ad differentiam Rubi, cuius fructus etiam Mora, sed bati, dicitur.

II. Morus fructu albo.

Morus alba, Matth. Ang. Gesl. hor. Lac. Ad. Cast.

Lugdun. Cam. Tab. Ger. Rauwolf. cui Tut Tripolitani.

Morus alba, Gallis perperam Sycomorus, Bellon.

Morus candida, Cord. in Diosc. Dod. Lob.

Morus primum ex Hispania in India propter bombyces illata: par. 9. Ind. occid. l. 4. c. 32.

Hæc non solum colore & magnitudine, sed etiam sapore à nigris differunt. Folia in hac quando adhuc humilis est, laciniata & altius infecta habet, & non secus in nigra, quæ Chamæmorus augmenti tarditate tantum à vulgari discrepans, Cam.

Arbutus Dioscoridi l. i. c. 175. *ἄρβυτος*, arbor est cydonio a similibus, tenui cortice, fructum habens prani magnitudine, nuclei expertem, quæ *ἄρβυτος* vocant, qui ubi maturus subsulvus, aut rubicundus est. Theophrast. 3. hist. 16. Comarus, quæ nemecylum cibo idoneum ferat, magnitudine non nimium præstat: corticem tenuem tamarici similem habet: folium inter ilicem & Laurum: flores singularem appendice parte postrema racemat: coherent, specie quisque myrto oblongo similis, non foliatus, concavus, tanquam ovum exsculptum ore aperto, &c. Plinio l. 15. c. 24. pomum duobus nominibus appellatur Græci, Comarus & Memecylon, & apud nos alio nomine Arbutus &c. & l. 23. c. 8. Arbutus sive Unedo, fructum fert difficilis concoctionis.

I. Arbutus folio serrato.

Arbutus, Matth. Dod. ut: Bellon. Cord. in Dioscoridi. Gesner. hort. Lacun. Tur. Lon. Rau wolf. Clus. hispan. & hist. Cæf. Cast. Lugd. Tab. Camer. Ger. 1. *Arbutus serrata* & *Arbutus* Theophrasti, non Dioscoridis, Ang. Oinaru & Conaru sive Arbutus & Unedo Theophrast. Guil. pap.

Arbutus sive Unedo, Ad. (Galeno perperam Epimelis) Lob.

Arbor vastæ magnitudinis in Creta, cum alibi fructet, Bellonio monente: & in fructu differentia, quidam parvi mali magnitudine, rubore magis nigricante, mollior & suavior in mediterraneis: quidam avellanæ magnitudine, flavior & asperior, in maritimis tractibus, Cæsalpinus.

II. Arbutus folio non serrato.

Andrachnes, Bellonio. *ἄνδραχνης* sive

ἄνδραχνης Cretensum, Hon. Belli apud Clusium.

Adrachne Theophrasti, Clus. hist.

ἄνδραχνης (Portulaca aliquando, potulaca Ga-

zæ) folio Arbutu similis est, magnitudine non nimium præstans, cortice albo circumrumpi solito, fructum arbutu similem parit, Theophrast. 3. hist. 16. Adrachne syl. arbor est, similis Unedoni, folio tantum minore, & nunquam decedente, cortice non scabro quidem, sed qui circumgelatus videri possit, Plin. l. 13. c. 22.

Arbuti folio exotica.

I. Jambolones, Garziæ. *Jambolones* & *Jambolones* Jamboloinis, Acoftæ, Frag. Lugd. Jamboloin, Palud. in Lincot. 4. par. Ind. or. 10. Arbutum simile Myrto, Garz. Frag. foliis Arbuti (foliis oxyacanthæ Paludano) fructu olivæ Cordubensi simili, qui muria conditur.

II. Carandas, Garziæ.

Caranda, Frag. Auzuba, Oviedo, Frag. at Clusius, Carandæ ferè similem Oviedum describere, ait.

Fructu est exiguo malo persimili, gratissimo varum sapore, qui muria, etiam aceto, tum in continente, tum in Balagate conditur.

L A U R U S.

Laurum, Ladonis filiam formosissimam fuisse, Poëtæ fabulantur, quam cum Apollo deperiret, & ut potiretur celeri cursu fugienti in flaret, ab eo tandem capta. matrem tellurem precatur, ut in sinum se suum reciperet. Venus ac precibus tellus excitata, concessit arborem edidit. Re conspecta deterritus Apollo, arborem gentili nomine denavit, & vulso ramo se coronavit. *ἄρβυτος* ipsa arbor, & *ἄρβυτος* Dioscoridi l. i. c. 106. dicuntur, qui illam folio tenuiore, alteram latiore scribit & Theophr. (qui hinc inde multa de Laurus habet) 3. hist. 12. alia est tenuifolia, figuræ similis Sorbis: & 3. hist. 13. latifolia, solum molle atq; oblongum habet, sicut Sambucus: & 3. hist. 8. Laurus uvam producit & fructiferæ est, quanquam non omnis sed genus quoddam, verum sterilis copiosius, quam masculam nonnulli appellant. Plinio l. 15. c. 13. Lauri genera tradens, meminit ejus quam Mustacem vocat. folio maximo, flaccidoq; & albicante. Delphica, quæ aequali colore, viridior, maximis bacis è viridi rubentibus. Cyprica, quæ folio brevi, nigro, per margines imbricaco, crispa. Tini, quæ aliquibus silvestris Laurus, cernula bacca. Regia, quæ amplissima & arbore & folio. Baccalia, quæ vulgarissima est, baccarumq; fertilissima. Sterilis, quæ triumphalis sit. Affert & alia genera, nomine potius, quam generis societate communicantia.

I. Laurus latifolia *ἄρβυτος* Dioscor.

Laurus regia amplissima, Plinio.

Laurus latiore folio, Matth. Cast. Lugd.

Laurus latifolia, Cord. in Diosc. Bellon.

Laur⁹ regia foliis ad Malu Medicâ accedebit. Cæf.

Laurus latifolia mas (quæ sterilis & femina) Tab.

II. Laurus vulgaris.

Laurus, Brunf. Trag. Dod. gal. Ges. hor. Lac. Lon.

Lob. Eyst. *Laurus* & *Laurus*

Laurus tenuif. Matt. Cord. in Diosc. Lug. Cast. Cæ.

Laurus

Laurus altera species, Dod.

Laurus vulgarior baccifera, Ad.

Laurus mas (quæ sterilis & fœmina) Tab. & Ger.

Præter has Tabernæ montanus pingit

Laurum tenuifoliam marem.

Laurum tenuifoliam bacciferam, quæ Laurus

Laurum angustifoliam marem. (mas, Ger.

Laurus quædam floret tantum flore copioso racemoso, uvam Theoph. vocat. & fructum nõ fert: alia fructum fert, in quo etiam differentia: alterius, in rotundo modicè oblongus est: alterius oblongus, gracilis & utrinq; ovato mucrone turbinatus. Lauros alibi fructescentes, in Achon monte ingentes arbores fieri Bellonius scribit, qui in Græcia quinque genera notavit. Et in Indiæ occidentalis insulis Nicaragua, & nova Hispania Lauri venustæ & editæ exurgunt.

Laurus sylvestris.

Laurus sylvestris *ἀλάριον* Theoph. i. hist. 15. inter perpetuò virentes è sylvestribus: Plinius l. 15. c. 30. hujus inter Lauri genera meminit, inquiring: Tinus, hanc sylvestrem Laurum aliqui intelligunt, nonnulli sui generis arborem, cui cærulea est bacca: & M. Cato lib. de re rust. 8. Lauri sylvatici nomine intelligere videtur.

I. Laurus syl. Corni fœminæ foliis subhirfutis.

Tinus primus, Ang. Clus. hisp. & hist. Cam. Tab.

Laurus syl. five Tinus, Ges. hor. Cam.

Laurus tinus cærulea bacca, Ad. Lob. ico.

Tinus, laurus syl. Cam. ep. 1 = *Viburnum Tinus*, L. *mult. det.*

Laurus tinus Dalechampii, Lugd.

Tini aliud genus Corni fœminæ proceritate, Lob. Lentago, Cæsalp.

II. Laurus syl. foliis venosis.

Tinus 2. Clus. hisp. hist. Lugd.

Tinus, Laurus syl. Dod. 11 = *Viburnum Tinus*, L. *var. B mult. det.*

Tinus Lusitanica Clusii, Lob. Tab.

Thionus, Castapp.

Laurus tinus Lusitanica, Ger.

III. Laurus syl. folio minore.

Laurus sylvatica, Ang.

11 = *Viburnum Tinus*, L. *var. V. mult. det.*

L A U R E O L A.

L aureola à similitudine cum Lauri foliis dicitur. quæ mas est & semina, & à Dioscoride l. 4. c. 148. & 149. sub Chamadaphne & Daphnoide proponi à multis creditur. *Xauas* siquæ virgas promit singulari ramulo constantes, cubitales, rectas, tenues, ac laves: & huic folia similia Lauro, at leuiora multo & tenuiora, & viridiora: fructus verò rotundus rubeus foliis annexus. *Δακρυδιον* fruticulus est cubitalis, ramos multos habens à medio sursum modo flexiles & foliosos: cortex verò circa virgas viscosus valde: folia Lauro similia, ut molliora, validiora & fructu contumacia, mordentia & accendentia os & fauces: flores candidi: fructus verò nigri ubi ematurunt: radix super-

Tinus five Laurus inodora & Italo, in Lentago,

Tinus tertius, Clus. hisp. & hist. Lugd. (Bello.

Laurus regia, Cast.

Tinus alter, Tab.

Laurus tinus, Ger.

Lauri folio exotica.

I. Laurifolia Magellanica cortice acri.

Cortex Winteranus, Clus. Lugd. Tab.

Lauro similis arbor, cortice piperis modo acri in

Pinguinum insula: 9. par. Ind. occid.

Cortices acerrimi: in 9. par. Ind. occid. addit.

Magellanica aromatica arbor, Clus. ex.

II. Laurifolia Americana, pomis capitum magnitudine.

Cohyne in America Theveto, Lugd.

Maraka & Tamaraka fructus, Clus. notis in Garz.

Arbor fructu Struthiocamelii ovum adæquante,

Lerio par. 3. Ind. occid. c. 7. & 12. arbor Choynæ.

Fructus instar Cucurbitæ, per quæ baculi figunt, &

Tamaraka instrumentum fit, Stad. in def. Brasil.

Ex fructu non eduli pocula cõficiunt: Brasiliiani perforato, lapillis aut milio inditis, pro crepitaculo utuntur, quod instrumentum Maraca nominare, Leri cap. 15. refert.

III. Laurifolia Javanensis. 11 = *Berania mangroliana*, L. *mic. det.*

Mangostans foliis laurinis fructu exigui mali aurei suavissimi, Garziæ & Clus. qui addit folia mali formam magis referre.

Mangostans prunorum syl. modo crescit: 4. par.

Ind. or. 6. sed figura, quæ tab. 15. habetur est Ligustri Ægyptiaci.

IV. Laurifolia Guinenensis.

Arbor peregrina ex Guinea, Clus. ex. l. 1. c. 9.

Fructus instar mali magni ex flavo spadiceo, nigro polline plenus.

V. Laurifolia Guinenensis altera.

Arbor peregrina Laurocerasi folio, an Bravas,

Clus. exot. l. 1. c. 12.

VI. Laurifolia Terenatenensis.

Beretinus fructus, Clus. ex. l. 2. c. 17. Tab.

Beretinus arbor, Lugd.

vacua. Plinio l. 15. c. 30. est & *Chamadaphne* syl. frutex: & l. 2. c. 15. *Chamadaphne* unico ramulo est, cubitali serè folio tenui, lauri similitudine: semen rubens. At *Daphnoide*m Lauri genus fecit: sic enim l. 15. c. 30. *Daphnoide*s frutex est ramosus, crassiore ac molliore quàm *Laurus* folio, cuius gustatu accenditur os atque guttur: baccis è nigro rufis: & l. 23. c. 8. *Daphnoide*s sylvestris *Laurus* est.

I. *Laureola* semper virens flore viridi, quibusdā *Laureola* mas. *Daphne Laureola* 2. 511
Thymelæa foliis viridibus, *Mesua*o.
Laureola, Brunf. Gef. hor. Dod.
Thymelæa, Trag.
 an *Chamadaphne*, Matth. Lacun. Lon. Cast. cui & *Laureola* minor.
*Daphnoide*s, Dod. gal. Ang. Gefn. hor. Tab. cui & *Daphnoide*s alterum genus.
*Daphnoide*s sive *Laureola*, Ad. Lob. Lugd.
*Daphnoide*s *Dioscoridis*, Cæf. cui & *Mezereon*, *Arabum*.

Baccis rubris dicit *Matthiolus*: nigris in *Silesia* *Camæri*are.

II. *Laureola* folio deciduo flore purpureo: officinis *Laureola* fœmina. *Daphne Mezereon* 2. 511
Chamælea sive *Mezereon*, Trag.
Chamælea Germanica, Dod. ut: Cam. Thal.
*Daphnoide*s, Fuch. Tur. Cam. ep. flore purpureo, Tab.
 an *Daphnoide*s, Matth.

CHAMELÆA.

X *Chamelæa*, quæ Latinis etiam *Chamelæa*, quasi humilis olea. à similitudine cum *Olea*. & *Oleago* & *Oleasterella*: *Mauritanis* & hæc *Thymelæa*. & præcedens *Laureola*, *Mezereon* dicitur. *Dioscoridi* l. 4. c. 172. ramus habet dodrantes, frutex est è cremioris genere, folia habet olea similia ac tenuiora & densa & amara, quæ gustum mordent. & arteriam abradunt. At *Plinio* l. 15. c. 7. *Chamelæa* frutex surculosus, non altior palmo. foliis *Oleasteribus* cingit: & l. 24. c. 15.

I. *Chamelæa* tricoccus.
Thymelæa foliis magnis & tenuibus, *Mesua*o.
Chamelæa latifolia vel alba, *Serapioni*.
Chamelæa, Matth. Dod. ut: Lac. Cord. in *Dioscor.*
Bellon. Gef. hor. & ap. Lon. Cluf. hisp. tricoccus, in hist. Lob. Cæf. Cast. Lugd. qui figurâ *Matthioli* & *Dodonæi* exhibet.
Thymelæa, Ang. *Cneoron* *Mezereon* 2. 511
Mezereon *Arabum*, Ad. Lob. ico. tricoccus, Tab.

Chamelæa vera, Cam.

Flores pallidi, aut lutei: *Hispanica* candidior & brevior ipsa *Gallica*.

II. *Chamelæa* alpina folio infernè incano.
Chamelæa, *Cneoron* *Galenii*, *Alypias* *Aëtii*, Ang.
Chamelæa alpina incana, Ad. Lob. ico. Lugd.
Chamelæa incana *Bononiensium*, Lob.
Chamelæa altera, Cluf. hisp. & hist.
 an *Chamelæa* altera folio duro, Cæf.

THYMELÆA.

(C) *Thymelæa* quæ & Latinis *Thymelæa*, quasi *Tithymelæa*, ex *Tithymalo* & olea mixta facie, quæ aliqui *Dioscoridi* l. 4. c. 173. scribente, *Chamelæam* aut *Cneoron* vocant, ex quo *Gnidium granum*, quod ipsius semen est colligitur: hæc ut idè, virgas edit speciosas, numerosas, tenues, bicubitales: foliis *Chamelæa* sed angustioribus & pinguioribus: floribus candidis. ac inter ipsos fructu ceu myrti parvo rotundo, &c. *Plinio* l. 13. c. 27. & in quo nascitur granum *Gnidium*, quod aliqui *linum* vocant: fruticem verò *Thymelæam*, alii *Chamelæam*: est similis oleastro, foliis angustioribus, gummosi si mordeantur, myrti magnitudine, semine, colore & specie faris, ad medicinam tantum usum.

I. Thy-

I. Thymelæa foliis lini. *Daphn. Thymelæa*
 Thymelæa foliis parvis, Mesua. *Thymelæa*
 Chamelæa tenuifolia & nigra, Serapioni.
 Thymelæa, Matth. Dod. nr: Lacun. Bellon. (cui &
 coccum gnidium) Lonic. Clus. hisp. & hist. Lob.
 Cæf. Cast. Lugd. qui tres figuras apposuit.
 Thymelæa, Matth. ep. quoad folia, non fructum
 qui Chamelææ est.
 Thymelæa vera, Gef. hor.
 Thymelæa grami Gnidii, Ad. Lob. ico.
 Thymelæa 1. & 2. Tab. nam Matthioli & Clusii fi-
 guram exhibet.

an Thymelæa foliis lini, Cam.
Cræp. & Casim Gaza vertic. Theoph. 6. hist. 2.
 esse, cuius duo genera proposuit, Guilandinus vo-
 luit, alterum Chamelæam, alterum Thymelæam.

II. Thymelæa foliis acutis capitulo Succisæ,
 five Alypum Monspelienfium.

Alypum montis Ceti, five herba terribilis Nar-
 bonensium, Ad. Lob. *Glibularia alypum*
 Alypum Penæ, Lugd. Tab.

Empetron phacoides, Lugd.
 Hippoglossum Valentini, Clus. hisp. & hist. Tab.
 an Alypum, Matth. Lacun. Cam. Lugd. & Alipia,
 Lonic. quia Pena dicit apud Matthiolum piçu-
 ram corruptam esse.

III. Thymelæa foliis polygalæ glabris.
 Sanamunda viridis vel glabra, in Prodomo.

Daphn. Thymelæa C N E O R O N.

Cneorum de multis plantis dici, non modo Plinius lib. 13. cap. 21. testis est, qui Thymelæam Cneoron à quibus-
 dam appellari scripsit: & lib. 21. cap. 9. Casiam ab Hygino vocari: & mox. Cneori duo genera sunt nigri
 atque candidi, hoc & odoratum, ramosa ambo, florent post æquinoctium Autumni: que ex Theophrasto translata.
 Sed recentiores alii ad Laureolam, alii ad Chamelæam & Thymelæam: alii ad Rosmarinum, alii ad alios referunt.
 Theophrast. 6. hist. 2. Cneoron (Casiam vertit Gaza) inquit genera duo. unum album, alterum nigrum: albo-
 folium est cutaneum, oblongum, figura oleæ quodammodo simile: nigro quale tamaricis, carnosum. Album supra
 terram minus se attollit & parum quid olet: nigrum valde odoratum est: radix utriusque in profundum descendit
 magna: rami multi, breves & lignosi, qui à terra, vel paulo supra dividuntur, lenti admodum, &c. Et Guiland.
 Cneorum utrumque, Chamelæam & Thymelæam esse, ex Aretæ, Dioscoridis, Galeni, Aetii & Plinii traditione
 statuit.

I. Thymelæa affinis facie externa.
 Cneoron, Matthioli cap. de Cinam.
 Cneoron alterum Matthioli } *Daphn. Cneoron* Lugd. 2. 511
 Oleander syl. Avicen. Myconi }
 Cneorum Matthioli, Clus. pan. & hist. Cam.
 Casia Matthioli, Chamelæa species, Tab.
 Thymelæa minor, Cord. hist.

II. Cneoron albi folio oleæ argenteo molli.

Thymelæa species Myconi, Lugd.

IV. Thymelæa foliis Chamelæa minoribus
 subhirfuitis.

Sanamunda prima, Clus. hisp. & hist. Rauwolf.
 Lob. Cast. Tab.

V. Thymelæa foliis Kali lannginosis salis.

Empetron, Ang.
 Sanamunda 2. Clus. hisp. & hist. Lob. Cast. Tab.

Cneoron, Cæf.

Cneoron nigrum Myconi, Lugd.

Sesamoides minus Dalechamp. Lugd.

Phacoides Oribasii quibusdam, Eid.

VI. Thymelæa foliis candicantibus serici in-
 star mollibus. *Daphn. Thymelæa* Tartonraire Galloprovinciæ Mafsiliensium, Ad.
 Lob. ico.

Sesamoides majus multorū Dalechampii, Lugd.

Sesamoides majus Scäligeri, Tab.

Sunt qui cum sequenti eandem velint.

VII. Thymelæa tomentosa foliis Sedi mi-
 noris. *Daphn. Thymelæa* Sanamunda 3. Clus. hisp. & hist. Cast.

Sanamunda 3. Clus. hisp. & hist. Cast.

Cneoron Pantii.

Erica Alexandrina, Lob. Tab.

Sanamunda vocat Clusius, Granatenfes Mau-
 ritanos imitantur, quia his ad corpus purgandura
 frequenter utuntur: & quia Thymelæa faculta-
 tibus pollent, huc retulimus.

C N E O R O N.

Cneorum album Dalechampii, Lugd.

Dorycnium, Imperati

Dorycnium ex Sicilia, Cæf.

Dorycnium verum Plateau, Clus. hist. ap. 1.

Dorycnium quorūdam seu potius Convolvulus

rectus Creticus, Ponæ ital.

III. Cneoro albo affinis.

Dorycnium forte Dioscoridis, Ponæ ital.

N E

NἨριον ἢ ῥόδον ῥόδον Græci vocant: alii ῥόδον ῥόδον, à flore rose simili & solius laryris: quare Apuleia, Rosa Laurea. Rhododendros, inquit Plinius lib. 24. cap. 11. quia ne nomen quidem apud nos Latinum invenit, Rhododaphnen vocant, aut Nerium. Dioscorid. l. 4. c. 82. frutex est foliis amygdalini longioribus & crassioribus, flore roseo & siliqua fructui amygdalino proxima, qua debescens lanosa natura, ac anthii pappos representante plena reperitur, &c. Plinio lib. 16. cap. 20. Nerion sempiterna fronde, rose similitudine, caulibus fruticosum.

I. Nerion floribus rubescentibus.
Nerion, Trag. Cord. in Diosc. Ad. Lob. Tab. flor. rubro, Eyst. *Nerium Rhododendron l. 4. c. 82*
Nerium, Matth. Fuch. Dod. gal. Turn. (qui 1. & 2. habet) Gef. hor. Lac. Lon. Cast. Lugd.

Oleander flore rubro, Ang.
Oleander, Desfe circa Tripolim, Rauw off.
Rhododendron, Bellon. Gef. hor. Dod.
Oleander, Laurus rosea, Lob. ico.
Rhododaphne, Gef. hor. Cæf.
Nerion sive Rhododaphne, Cam.

In nonnullis Cretæ insulis ad ædicularum tra-

bes conficiendas aptum est, cum alibi pavum sit, Bellon. (Cam.)

II. Nerion floribus albis: & Lob. Lugd. Tab. Nerion candidis floribus in montis Idæ conval- libus, Bellon.

Oleander flore albo, Ang.
Nerium sive Rhododendron flore albo, Eyst.

III. Nerio similis arbor: & Tab. Neri facie arbor, Ad. Lob. Lugd. apud quem titulus transpositus est.

IV. Fructus Neri siliquæ figura. Kaye Baka, Clus. exot. l. 3. c. 19.

SECTIO SECUNDA.

CISTUS; CHAMÆCISTUS; LEDUM; LEDUM Alpinum.

CISTUS.

KΙΣΤΟΣ, κίστος & κίστος, Latinis similiter Cistus & Cisthus dicitur, fortasse quod ejus species aliqua *κίστος* id est Hedera, foliis rotundis sit.

Genera duo: Cistus non ladanifer, & Cistus ladanifer, qui Ledum dicitur. Cistus Dioscoridi lib. 1. cap. 126. frutex est ramosus, soliosus, non altus: folia habens rotunda, nigra, hirsuta: flores masculo veluti mali punice, femina vero albi. Plinius l. 24. c. 10. sic ait, Græci vicino hedera vocabulo, Cisthon appellant fruticem majorem Thymo, solius occimi. Duo ejus genera, flos masculo rosaceus, femina albus. Verum Plinius Cisthum cum Cisso, id est Hedera, confundit, Theophrasti 6. hyst. l. 1. lectione immendata, ubi κίστος pro κίστος habetur, deceptus: & Gaza, Hedera pro Cisthus reddidit.

Cistus mas.

I. Cistus mas folio rotundo hirsutissimo.
Cistus mas, Matth. ep. Ang. Tur. Lac. Lon.
Cistus, Cæf. mas 4. Clus. hisp. & hist. Lugd.
Cistus mas folio rotundiore Matthioli, Lugd.

II. Cistus mas folio oblongo incano.
Cistus mas, Gef. hor. Ad. Lob. Cam.
Cistus, Dod. mas 1. Clus. hisp. & hist. Lugd.

Cisti alterum genus, Cæf. *C. albidus l. 738*
Cistus mas latifolius, Tab.

Flos colore rubro est, eoque nunc saturatiore, nunc dilutiore.

III. Cistus mas angustifolius.

C. incanus l. 737

Cistus mas 2. Clus. hisp. & hist. Lugd.
Cistus mas angustifolius 2. Clusii, Lob.
Cistus mas angustifolius, Tab.

IV. Cistus mas folio brevior.
Cistus mas 3. Clus. hisp. & hist. Lob. Lugd.

V. Cistus mas foliis Chamædrys.
Cistus mas 5. Clus. hisp. & hist. Lob. ico. Lugd.
Cistus mas supinus tinuatis & fimbriatis foliis, Lob. *C. calycosus l. 738*
Cistus mas tertius, Tab.

Cistus femina.

I. Cistus femina folio Salviæ.
Cistus, Cord. in Diosc. Cæf.

C. calycosus l. 738

Cistus foemina, Matth. Dod. ut: Ang. Gesn. hort. Lacun. Tur. Lonic. Advers. Lob. Clus. hisp. & hist. Castor. Camer. & Lugdun. qui & Matthioli & Clusii figuram exhibet, ut & Tabernamontanus.

Cistus flore albo, Rauwolf.

Variat: est enim elatior & rectis virgis: est & supinus humi sparsus: in utroque flos candidus, quandoque luteus ochrae colore.

II. Cistus folio plantaginis. *C. tuberosus*
Tuberaria major Myconi, Lugd.

Majorem & minorem Lugdunensis pingit.

III. Cistus foemina portulacæ marinæ folio, iaciore obtuso.

Cistus folio halimi 1. Clus. hisp. & hist. Lugd. Tab.

Cistus foemina folio portulacæ marinæ, sive Gichmi, Lob.

IV. Cistus foemina portulacæ marinæ folio angustiore mucronato. *C. halimifolius*
Cistus folio halimi 2. Clus. hisp. & histor. Lobel. Lugd. Tab.

V. Cistus folio spicæ.

Cistus folio lavendulæ, Clus. hisp. & hist. Lob. Lugd.

Cistus, Tab.

VI. Cistus folio Sampfuchi incano.

Cistus folio Sampfuci, Clus. hisp. & hist. Lobel. Lugd.

VII. Cistus folio Stechadis citrinæ.

II X. Cistus folio Majoranæ.

Cistus folio majoranæ deflexis floribus, Advers. Lob. ico. *Helianthes imperata* L. 2 of 388
Helianthes species Penæ, Lugd.

IX. Cistus folio Thymi: & Clus. hisp. & hist. Lob. Lugd. Tab.

X. Cistus folio Salicis. *C. calcitans* L. 742

Cistus annuus 1. Clus. hisp. & hist. Lugd. an Hydrophyllon herba Athenæ, Clus.

Cistus annuus folio Salicis, Lob.

Cistus annuus, Tab.

Variat: 1. foliis amplioribus, floribus majoribus: 2. foliis angustioribus, floribus minoribus.

XI. Cistus flore pallido punicante macula insignito.

Cistus annuus 2. Clus. hisp. & hist. Lugd.

Cistus annuus guttato flore, Penæ.

Hel. anthemum flore maculoso, Colum.

Variat: est enim flore maculoso, macula ex nigro rufescente, sive puniceo: vel non maculoso.

XII. Cistus Ledi folio. *C. ledifolius* L. 742

Cistus annuus folio Ledi, Lob. Tab.

Cistus annuus alter Lobeli, Lugd.

Alyssum trigonum, Eidem.

XIII. Cisti folio arbor exotica.

Arbor exotica Cisti folio, Ad. Lob. ico.

Cisti vel Ledi arbor peregrina Penæ, Lugd.

Arbor cisti folio, Lob.

Cisti folio exotica arbor, Tab.

Cistus exotica, Ger.

HYPOCISTIS.

Cum è Cisti radicibus, veluti germen quoddam expulset, id quod Hypocistis dicitur, de eo paucis. Cisti, inquit, Diosc. l. i. c. 127. radicibus adnascitur, quod *scorpiis* dicitur, nonnullis *ποκνιδιον*, à *κόνιν* & *σ* mali puniceo *ε*timo simile est: quaedam rufa: altera herbacea, tertia candida cernitur.

Hypocistis sub Cisto.

Hypocistis, Matth. Dod. Gal. Ang. Cord. in Diosc.

Lon. Cast. Cæsal. Clus. hisp. & hist. Ad. Lob. Lugd.

Tab. Ger. *Asarum hypocistis* L. 2 of 133

Limodori genus, quod Hypocistis, Dod.

Succus qui extrahitur, etiam Hypocistis & officinis Hypocistidos, dicitur.

Sub Cisto Hispanico, rubrâ: sub Cisto folio halimi, luteam: & sub Ledo quem octavo loco recensuimus, varii coloris, pallefcente, lineis purpurascensibus & nonnihil virescentibus distincto Clusius notavit: & hanc posteriorem *ajacidi* genus sive Cynomori genus nuncupat.

CHAMÆCISTUS.

I. Chamæcistus vulgaris flore luteo.

Hyssopus campestris, Trag.

Panax Chironium, sive Flos solis, Matth. Cast.

Lugd. *Cistus helianthemum* L. 742

Panax Chironium quorundam, Ang.

Gratia Dei, Dod. gal. Gesn. hort. cui & Hyssopoides.

Helianthemum, Cord. hist. Lob. Thal. fl. luteo, Eyst.

Consolida aurea Chirurgis, Cordi schol.

NN

Hys

Hyssopus montanus sive syl. Lon.
 Flos folis, Dod. (cui & Cisti & Ledi quædam species) Cast. Cam.
Helianthemum vulgò dictum, Clus. hisp.
Helianthemum Plinii, Clus. pan.
Chamæcistus 1. Clus. hist. qui ad Cisti fœminæ tertiam classẽm reducit.
Helianthemum Germanicum 2. Tab.
Helianthemum sive flos folis, Lugd.
 Chironia, Cæs.

Hoc quibusdam *Panax Chironium* Diosc. creditur. *Παναξ χιρονίου* folia habet amaraco similia, flores aureos, radicem tenuem neq; altam, gustu acrem: sic Diosc. l. 3. c. 37. Ab aliis *Helicanthe* Plinii l. 2. c. 17. censetur: *Helicanthe* scribit vocari in Themiscyra regione, & Ciliciæ montibus maritimis, folio myrtili, sed quid in hac brevitate pronuntiare licet?

II. *Chamæcistus* vulgaris flore albo majore. *Helianthemum* albis floribus, Lob. ico. Eyst.
 Chironia flore candido, Cæs.
Helenium minus Dioscoridis, Lugd.

A' priore differt floribus colore albo, ejusque magnitudine, Ladani specie.

III. *Chamæcistus Friscus* foliis Nardi *Celticæ*. III. *Σαφύρα Νικυλλω*, L. *Νικυλλω*, *Νικυλλω*.
Hirculus Friscus Dortmanni, qui *Chamæcisti* genus, Clus. cur. possit.

Hunc à Dortmanno quoque accepimus.

IV. *Chamæcistus* foliis minoribus & incanis.

Flos folis, Lob. Dod. utriusque quoad iconem.
 Cistus humilis 1. Clus. hisp.
Helianthos sive Flos folis, Ad.
 Cistus parvus Clusii, Lob.
 Chironiæ aliud genus, Cæs.
Chamæcistus 5. Clus. hist. ico. at 4. deser.
Helianthemum l. 1. tanivum, Tab.
Helianthemum Anglicum luteum, Ger.

V. *Chamæcistus* foliis Thymii incanis.

Cistus thymii, L. 1. 1. 1.

Panax chironium minus, Cam. ep.
Chrysanthemis, Erica minima, Ad.
 Cistus humilis angustifolius,
 Erica chrysanthemum minor, Lob.
 Cistus humilis 2. Clus. hisp. Lob. ico.
Chamæcistus 5. Clus. hist. deser. at 4. iconem.
Helianthemum peregrinum angustifolium, Tab. Ger.

Huc referatur

Helianthemum Germanicum 3. Tab.
Helianthemum album Germanicum, Ger.

VI. *Chamæcistus* quadrifolia.

Helianthemum Sabaudicum, Tab. Ger.

VII. *Chamæcistus* foliis myrtili minoris incanis. *Cistus carnosus*, L. 1. 1. 1.

Chamæcistus 2. Clus. pan. 3. Eid. hist.

Cistus humilis latifolius, Tab. Ger.

IX. *Chamæcistus* angustifolia.

Chamæcistus 1. angustifolius, Clus. pan.

Chamæcistus 6. Eid. hist.

Cistus humilis angustifolia, Tab. Ger.

IX. *Chamæcistus* serpillifolia floribus canis. *Αγία Νικυλλω*, L. 1. 1. 1.
 an Rosa alpina altera foliis minimis, Gesl. hor.

Alpina altera, Ad.

Anonymus altera, Clus. pan.

Chamæcistus 7. Clus. hist.

X. *Chamæcistus* hirsuta. *Ρησόδενδρον*, *Chamæcistus*, L. 1. 1. 1.

Chamæcistus 4. Clus. pan. 8. Eid. hist.

Cistus humilis Austriaca, Tab. Ger.

XI. *Chamæcistus* repens serpillifolia lutea.

Chamæcistus 3. Clus. pan. 2. in hist. *Cistus*, *Αγία Νικυλλω*, L. 1. 1. 1.

Cistus humilis serpillifolia, Tab. Ger.

XII. *Chamæcistus* ericæ folio luteus.

Cori similians frutex in maritimis, Cæs.

Erica chrysanthemus, Lugd.

Coris Dioscoridis Guilandino dicebatur.

Hujus duæ species altera brevioribus foliis & humilior, altera quadruplo longioribus & elatior. *Cistus laurifolius*, L. 1. 1. 1.
Cistus, *Αγία Νικυλλω*, L. 1. 1. 1.

CISTUS LEDUM.

Cisti alterum genus, inquit Dioscorides l. 1. c. 128. à nonnullis adhuc appellatum frutex eodem quo Cistus modo nascens, sed foliis longioribus ac nigrioribus quo p. n. quæ quidpiam verno tempore contrahunt, ex quo radice conficitur. Plinio l. 12. c. 17. sunt qui herbam in Cypro ex qua Ladanium fiat, Ledon appellent: etenim illi Leda nunc vocant huc pingue visilere, & Ladanium esse aspidium hircorum barbis generibus, villosis inharcent. &c. Læani colligendi rationem Dioscorides & Plinius l. c. referunt: quomodo verò in Creta colligatur, Bellonius l. 1. obsert. c. 7. & ex eo Cistus descripsit.

I. Cistus ladanifera Monspeliensium.
 Ledum, Matth. ep. Lac. Cast. Lugd. Tab.
 Ladanum, Matth. Ang. Cæf. Tab.
 Cisti species secunda, Dod. gal.
 Cistus ladanifera, Tur.
 Lada & Ladon cisto similis frutex, Cord. in Diof.
 & hist.
 Ledon alterum cisti genus, Gesf. hor.
 Laudanum, Lon.
 Ladanum latifolium, Rauwolf.
 Cistus ledon, latifolium, Ad. def.
 Ledum latiore folio Italicum, Cam.
 Cistus ledum Matthioli, Ger.
 II. Cistus ladanifera Hispanica incana.
 Cistus ledon, Dod. *C. ladanifera* L. 237
 Cistus ledon primum, Cluf. hisp. Lobel. Lugdun.
 Ger.
 Ledi species Bauhini, Lugd.
 Ledon Clusii 1. Tab.
 Cistus ledon primum angustifolium, Cluf. hist.
 III. Cistus ledon foliis laurinis.
 Cisti ledi 1. altera species, Cluf. hisp. & histor.
 Lob. *C. laurifolius* L. 236
 Ladanum alterum, Cæf.
 an Cistus maritimus, Lugd.
 IV. Cistus ledon foliis populi nigrae major.
 Ledon 2. Cluf. hisp. Lugd. Tab. *C. populifolius* L. 236
 Ledon latifolium 2. majus, Cluf. hist.
 Cistus ledon 2. Clusii, Lob. Ger.
 V. Cistus ledon foliis populi nigrae mi-
 nor. *C. populifolius* L. 236
 Cisti ledi 2. altera species, Cluf. hisp. Lugd.
 Ledon 2. latifolium minus, Cluf. hist.
 Cistus ledon populnea fronde alter, Lob.
 Cistus ledon 3. populnea fronde, Lugd.
 Cistus ledon populnea fronde, Tab. Ger.
 VI. Cistus ledon Cretense.
 an Cistus mas, Matthioli. in magnis figur. &
 Lugd. *C. creticus* L. 238 (non aq.)
 Cistus è qua Ladanum in Creta colligitur,
 Bellon.
 Ledon 3. Cluf. hisp. Lob. Lugd.
 Ledon 3. Cyprium, Cluf. hist.
 Plantæ ex qua Ladanum Cretenses colligunt fo-
 liis & floribus cisti feminae, Alp.
 Ledon à Græco diversum & longè majus in
 monte Olympo, Bellonius notavit.
 VII. Cistus ledon folio myrti.
 Cistus ledon latifolium, Ad. ico.

Cistus ledon Rusci aut Myrti folium, Lobel.
 ico.
 Cistus ledon aliud latifolium Penæ, Lugd.
 Cistus ledon myrtifolium, Tab. Ger.
 I X. Cistus ledon hirsutum.
 Ledon 4. Cluf. hisp. & hist. Lob. Lugdun. Tabern.
 Ger.
 Ledon alterum angustiore folio, Cam.
 I X. Cistus ledon foliis oleæ sed angustioribus.
 Ledon 5. Cluf. hisp. & hist. *C. ledonifolius* L. 237
 Cistus ledon, Ad. *C. ledonifolius* L. 237
 Ledon Narbonense, Lob.
 Cistus ledon Narbonense, Tab.
 Cistus ledon Lobelii, Ger.
 Cistus flore albo, Eyt.
 Huic similem sub
 Cisto adulterino pingunt, Tab. & Ger.
 X. Cistus ledon angustis foliis. *C. ledonifolius* L. 239
 Ledon 6. Cluf. hisp. & hist. Lob. (qui in iconibus
 hunc cum priore junxit) Lugd.
 Ledum quintum, Clusii, Lugd. Ger.
 Ledon Clusii nonum, Tab.
 XI. Cistus ledon foliis rosmarini hispidis.
 Ledon 7. Cluf. hisp. & hist. Lobel. Lugd. Tabern.
 Ger.
 XII. Cistus ledon foliis rosmarini subter
 incanis. *C. hirsutus* L. 240
 Ledon octavum, Cluf. hisp. & hist. Lob. Lugd.
 Ladani species foliis Rosmarini, Rauwolf.
 Ledum Clusii quintum, Tab.
 Cistus ledon sextum, Clusii, Ger.
 XIII. Cistus ledon foliis rosmarini sed non
 incanis.
 Ledon nonum, Cluf. hisp. & hist. Lob. Lugd.
 Ledum Clusii sextum, Tab.
 XIV. Cistus ledon foliis Thymi. *C. umbellatus* L. 239
 Ledon decimū, Cluf. hisp. & hist. Lob. Lugd. Ger.
 Ledum Clusii octavum, Tab.
 XV. Cistus ledon foliis rosmarini ferrugi-
 neis. *Ledum holustii* L. 561
 Rosmarinum syl. Matth. Cast.
 Chamæpeuce, Cord. in Dioscor. & hist. descr.
 Lugd.
 Ledum foliis rosmarini alterum, Lob.
 Ledum Silesiacum, Cluf. pan. & hist. Tabernæ.
 Ger.
 Ledum rosmarini folio, Tab. Ger.
 Rosmarinum syl. five Bohemicum Matthioli,
 Lugd.

Rosmarinus syl. Dod. belg.

XVI. Cistus ledon foliis salicis angustifolia.

Chamaerhododendros montana Allobrogum
lentisifolia, Ad. Lob. ico.

Rosmarinum syl. rosinus, Cam. ep.

Rosmarinum syl. *à quæ* } Clus. pan. & hist.

Cistus Silesiacus

Chamaerhododendros alpina angustifolia, Tab.

Chamaerhododendros montana, Ger.

XVII. Myrtocistus Pennæi, Clus. pan. & hist.
Ger.

Myrtocistus Clusii, Tab.

*Ledum alpinum.*I. *Ledum alpinum* hirsutum.

Alpigenæ Chamaerhododendri varietas, Lob.

Balsamum alpinum Geineri, Lobel. ico. Tabern.

Cam. *Rhododendron hirsutum* L. 53°

Ledum alpinum, Clus. pan. & hist. Tab.

Cistus ledon alpinum, Ger.

II. *Ledum alpinum* foliis ferrea rubigine nigricantibus.Frutex in albis roseo flore, Gesn. ad Cordum
cap. de Chamaererio.Rosa alpina, Gesn. hor. & Fracto, potius *Ledum alpinum*.

Nereum alpinum, Gesn. de lunar.

Chamaerhododendros alpigena odora, Ad. Lob.

Ledi alpini genus alterum, Clus. pan. & hist.

Rhododendron alpina quibusdam, Cæs.

Evonymus Theophrasti 3, hist. 18. Lugd.

Chamaerhododendros alpina latifolia, Tab.

Chamaerhododendros alpigena, Ger.

Hujus ramis tubercula gallarum instar adnascuntur: & floris colore variat, communiter dilute rubentis: at in Pyrenæis, flore tantum albo reperitur.

SECTIO TERTIA.

MYRTUS; RUSCUS; VITIS & RADIX IDÆA;

BUXUS; OLEA; SALIX; AGNUS CASTUS; SPIRÆA;

Ligustrum & Phillyrea.

MYRTUS.

MYRTUS & Myrtus Latinis: Græcis *μύρτιν* & *μύρτιν* nominatur, à Myrsine Atheniensis puella, pulchritudine & robore insigni, amica Palladi, quam juvenis ab ea cursu & palastra superatus interemit, invidia ductus, quod elegantia, ceterisq; natura dotibus, reliquis virginibus prestaret: arbuscula in demortua locum successit, semper Minerva, ut olea chara. Græcum ei nomen remanet, ut Plinius lib. 15. cap. 29. scribit, quo peregrinam esse appareat. At quibusdam sic dicta, propter emulam Myrrha quondam odoris gratiam, qua in ejus bacis recentioribus, observatur. Et Theoph. Myrti pluribus in locis meminit, nulla tamen descriptione addit.

Genera Myrti multa sunt: est sativa & sylvestris: sativa aut nigra aut candida: sylvestris alia levis alia spinosa: illa, qua sativa opponitur, itidem vel nigra, vel candida. Dioscoridi haud dubie cognita, ut cui lib. 1. cap. 155. *μύρτιν* sativa nigra, medicine utilior candida: qua & Plinius lib. 23. cap. 9. habet. Theophrastus non videtur differentias agnovisse, siquidem l. 6. caus. 27. scribat, Myrtum Aegypti odoratam esse, quamquam cetera inodorata sint, verum hoc propter loca fervida evenire. Plinio l. c. alia patrisia alia blebeia: addens: Catoni tria genera, nigra, candida, conjugalis: nunc & alia distinctio, sativa aut sylvestris & in utraque latifolia: in sylvestri propria oxymyrsine: sativarum genera topiarii faciunt. Tarentinam folio minato, nostratam patulo, exoticam densissimo, senis foliorum versibus: ramosa utraque alia: conjugalem existimo nunc nostratam dici: hac ille. Bacca *μύρτι* Græcis, Latinis Myrta & Murta, officina Myrtilli dicuntur.

I. Myrtus communis Italica.

Myrtus, Matth. Ang. Cord. in Diosc. Gesn. hor. ap.

Lon. Czi. Lugd.

an Myrtus alba, Ad.

I = Myrtus communis, L. v. p. 1.
null. det.

Myrtus communis Italica, Cam.

Alia est nigra, colore tantum fructus differens.

II. Myrtus latifolia Romana.

Myrtus nostras cum conjugali eadem, Plinio.

II = Myrtus communis, L. v. p. 1.
null. det.

Myrtus Romana, Matth.

Myrtus major, Dod. gal. Ad.

Myrtus altera, Dod.

Myrtus sativa, Cast.

Myrtus laurea maxima, Lob.

Myrtus latifolia, Bellon. Clus. hisp. & hist.

an Myrtus exotica Plinii, Cæf.

Hanc & sterilem & fructiferâ Bellonius notat.

II. L. Myrtus latifolia Boetica 1. vel foliis laurinis.

Myrtus Boetica latifolia domestica 2. Clus. hisp. & hist.

Myrt. Boet. latif. domest. sive laurea secunda, Lob.

Variat: hæc enim foliis est minoribus & paulò densioribus: alia majoribus & paulo tenuioribus.

IV. Myrtus latifolia Boetica 2. vel foliis latis confertim nascentibus. IV = Myrtus communis, l. var. 8. medi. dict.

Myrtus Boetica latifol. exotica, Clus. hisp. & hist.

V. Myrtus latifolia Belgica.

Myrti clâsis altera sive latifolia triplex, & Myrtus media, Clus. hist. V = Myrtus communis, l. var. 8. medi. dict.

Varietates hujus sex Lobelius proponit.

VI. Myrtus angustifolia Boetica.

Myrtus exotica, Matth. Cast. Lugd.

Myrtus tertia, Dodon.

Myrtus Boetica angustifolia exotica, Clus. hispan. & hist.

Myrtus exotica Plinii pluribus foliorum versibus, Lob.

an Myrt. baccis magnis cinereo cæruleis, Rauw.

VII. Myrtus sylvestris foliis acutissimis.

Myrtus syl. Matth. VIII = Myrtus communis, l. var. 1. medi. dict.

Myrti majoris quinta species, Lob.

Myrtus Boetica syl. Clus. hisp. & hist.

Myrtus latifolia, Eyst.

sub Myrti ramulo cum flore ac semine pingitur apud Dodonæum.

IX. Myrtus foliis minimis & mucronatis.

Myrtus albis baccis in Asia, Bellon.

Myrtus domestica fructu albo, Clus. hisp. & hist.

Myrtus prior, Dod. ico. IX = Myrtus communis, l. var. 7. L. 67.

Myrtus nona angustifolia, Lob.

Myrtus Hispanica angustissimi folii, Cæf.

Myrtus minima angustifolia, Lugd.

Hujus & altera species, folio per omnia tene-riore, exiliore & angustiore.

IX. Myrtus minor vulgaris.

Myrtus Tarentina (à Tarento Apuliæ urbe) Matt.

Cast. Lugd. Cam. Clus. hist. Eyst.

Myrtus minor, Dod. gal. Ad.

Myrtus minor & Tarentina, Clus. hisp.

Myrtus minor vulgaris, Lob. qui differentias quatuor facit.

Myrtus, Tab.

Myrtidanum μυρτιδανον Dioscoridi L. 1. c. 156. est quod Myrto adnascitur, inæquabile, verrucosum & concolor: & perinde quasi manus Myrti caudicem amplectitur. Sed Plinio l. 14. c. 16. & l. 23. cap. ult. Myrtidanum est vinum, ex sylvestris Myrti baccis factum.

Myrti coccus.

Myrti excrementum sive granum kermesinum, ejusdem ferè cum Cocco baphica naturæ, Myrti minoribus ramis adnascens, unico animali vivo vesicula incluso, Bellon.

X. Pseudomyrtus, frutex myrto admodum similis Bellon. quid?

XI. Myrtus Indica.

Avacari. Garz. Frag. Cast.

In India orientali, in montibus Malavar.

Myrto similes exotica.

I. Myrto similis Indica fructu racemoso.

Coca, Ciecæ, Mouard, Lugd. Clus. in Garz.

Coca herba, Benzoni p. 6. Ind. occid. l. 3. cap. 10. & p. 9. l. 3. cap. 20. & l. 4. c. 22. ubi habetur Indis hujus folia pro pecunia esse.

Coca occidentalis, Fragosus.

Arbor pumila foliis Myrti, vel ut alii Rhois coriariorum, ejus in tota Peru usus est, folio ore detento, famem & sitim aliquandiu inter peregrinandum levantes.

II. Arbor tristis myrto similis. Myrtus Indica altera l. var. 8. c. 10. 8.

Arbor tristis, Garz. Acoftæ, Frag. Clus. ad Garz. Lugdun. (qui & Acoftæ & Clusii figuram licet diversis. exhibet) Tab.

Arbor tristis, in Malacca Singady aliis parificato pul. quart: Turcis, gul: Linscot. part. 4. Ind. orient. 15.

Arbore triste de Dia, par. 8. Ind. or.

Arbor foliis Myrti Clusio: pruni aliis: cujus flores singulis noctibus renascuntur, qui albi, pediculo luteo aut rubeo firmati, quo Indi Croci loco utuntur, & ex floribus aquam extillant, quam Aquam de Mogli appellant.

De arbore tristi Garzias & Fragosus agentes, cum ejus flores gratissimi odoris sint, duorum adhuc florum meminere, & Linscottus peculiare genus exhibet,

I. Mogori priores dicti, mali aureæ floribus odoratioris, quarum stillatitius liquor eundem apud istos usum obtinuit, quem apud Hispanos a qua florum mali aureæ.

II. Champe dicuntur alii flores, quorum etiam magnus apud illos usus est, odore graviori, quam Liliū album, Garz, Frag.

III. Fulle, floscolorum genus apud Indos ex arbore quadam toto anno durans, suavissimi odoris, Linscot. 4. par. Ind. or. 10.

IV. Flos Indicus arboreus liliorum specie. Floribundio, ex arbore quæ solum flores, fructus nequaquam gignit, Joseph. Acoftæ l. 4. cap. 27.

R U S C U S.

Ruscus Dioscoridi l. 4. c. 146. *μυρτίνος ἄρριζα*, myrtus sylvestris dicitur: aliis δ' *Ἐμυρτίνος*. acuta myrtus & Myrtacantha. Plinius l. 23. cap. 9. inquit, Castor Oxymyrtsinē myrti solis acutis, ex qua sumit ruri scape, Ruscum vocavit. Theophrastus hyst. 17. *μυρτίνος*. Huius fructum Arabes Cubebas vocant, existimantes Carpesium apud Galenum 7. simpl. & 1. de Antidot. esse, quia nihil de Carpesio apud Dioscoridem, uaque de Rusco apud Galenum invenitur: sed revera Rusci fructus à Cubebis differt, ut rectè Leoniceus notavit.

Ruscus, Trag. Matth. Cord. in Diosc. Gef. hort. Bellon. Lac. Ad. Lob. Cæs. Lugd. Cast. Cam. Tab. Eystett. Ger. sive Bruscus. Ruscus verus, Lon. *R. aculeatus* l. 174

Ruscum, Dod. ut. Centomyrtini Theoph. & Oxymyrtsine, Ang. Myrtus syl. Tur. Myrtacantha, murina spina, Lob. ico.

VITIS IDÆA sive MYRTILLUS, & Idea Radix.

A *Μυρτὸν Ἰδæαι*, sive Vitis ea parte Idæ, quam vocant Thalacras, nascitur: est fruticosa, virgis parvis & ramulis cubit aliquid penè exporrigitur, quibus acini ad latera adherent, nigri, saba magnitudine, dulces, vimaceorum instar aliquid continent: solum rotundum, individuum, parvum. Idem pene Plinius l. 14. c. 6. Myrtilli autem dicuntur à forma baccarum, quæ Myrti baccis similes sunt.

I. Vitis Idæa foliis oblongis crenatis fructu nigricante. *Vaccinium myrtillus* *Myrtillus*. Myrtillus, Matth. Lon. Cast. Vaccinia nigra, Dod. ut. Ad. Lob. Ger. Radix Idæa fructu nigro, Ang. Vitis Idæa nigris acinis, Gef. Fracto. Myrtillus Germanica, Lugd. Vitis Idæa vulgaris baccis nigris, Clus. pan. & hist. Theophrasti, Eid. hist. Vitis Idæa nigra, Cam. Vitis Idæa 1. Tabern. & Vitis Idæa 2. major, Eid. Bagolæ 1. genus, Cæs. Fructus exigui, Gallis Bleuete: par. 2. Amer.

II. Vitis Idæa foliis oblongis albicantibus. Myrtillus grandis, Trag. Vitis Idæa nigra major, Thal. Vitis Idæa 2. Clus. pan. & hist. Vitis Idæa 3. Tab. Vaccinia Pannonica, Ger. *Vitis Idæa alba* *Myrtillus* *Myrtillus*

III. Vitis Idæa foliis oblongis acuminatis baccis rubris inspidis. Vitis Idæa rubra Bavarica, Cam.

IV. Vitis Idæa foliis subtrotundis non crenatis baccis rubris. Myrtillus exiguus, Trag. Vaccinia rubra, Dod. gal. Ad. Lob. Radix Idæa fructu rubro, Ang. Vitis Idæa species altera acinis rubris, Gef. hort. Vitis Idæa rubra sive Vaccinia rubra, Dodon. Rhus Plinii minor, Æmili, Thal. Idæa vitis, Lugd. Vitis Idæa rubra, nonnullis Rhus minor Plinii, Cam. ep. 10 = *Vaccinium Vitis idæa*, L. *Vitis Idæa buxeis foliis*, Clus. hist. Foliis est buxi interdum levissimè ceu serratis marginibus.

V. Vitis Idæa foliis subtrotundis exalbidis. Vitis Idæa altera, Clus. pan. & hist. Vitis Idæa Geineri major, Cam. *Vitis Idæa* *Vitis Idæa*

VI. Vitis Idæa foliis carnosif & veluti punctatis, sive Idæa radix Dioscoridi. Uva ursi Galeni, Clus. hist. & hist. Lob. Tab. Vaccinia ursi, Ger.

Dioscor. l. 4. c. 44. *Idæa pizæ oxymyrtsine* (id est Rusco) folia similia habet: juxta ipsa verò *ca-* *preoli*

preoli exigui sunt, ex quibus etiam flos erumpit: radix præclare adstringit.

A' p' losa eu Galeno 6. de comp. med. *να τὸ τόνος* 4. in Ponto nascitur planta humilis & fruticosa, folio Memecyli (sive Arbuti) fructum ferens rubrum, rotundum gustu austerum.

Hanc ex Hispania foliis longioribus quidem accepi, apud nos tamen ad montem Crenzacensem provenit.

VII. Vitis Idæa palustris
Vaccinia palustris, Dod. ut: Ad. Lob.

Vitis Vaccinium Myrtococcus, L. p' uci, det.

B U X U S.

Buxus & Buxum, Græcis *πόζο*, *διὰ τὸ πικρὸν τὸ ἔλαιον*. à densitate ligni dicitur. Theoph. 3. histor. 15. Buxus, magnitudine est haud procerâ, folium ei Myrto simile: locis frigidis & asperis nascitur.

Genera tria Plinio l. c. 16. Gallicum quod in metas emititur, amplitudineq; prociore, Oleastrum in omni usu damnatum, gravem præfert odorem. Tertium genus nostrates vocant sylvestre, ut credo mitigatum satum: diffusius & densitate parietum virens semper ac consile. Sic apud nos quedam frutex tantum est, quedam in arborem magnam assurgit: & ex ejus radice ob varias maculas, & intortos linearum discursus, cochlearia, cultellorum manubria, & imagnicula in monte Jura ad S. Claudium conficiuntur: Sunt qui florere negent sed male.

I. Buxus arborelscens.
Buxus, Brunf. Matth. Dod. ut: Fuch. Bellon. Gesf. hort. Tur. Lon. Ad. Lob. Cæi. Cast. Lugd. Cam.

Tab. Eystett. *Buxus sempervirens* *L. 1395*

II. Buxus foliis rotundioribus.

Chamæpyxos, Trag. Taber.
Buxus humilis, Dod. *B. campestris* *L. 1395*

Hoc ad areolas hortorum muniendas frequenter utuntur.

III. Chamæbuxus flore Coluteæ.

Polygala chamæbuxus *L. 987*

O L E A.

Olea, Græcis *ἐλαια* dicitur, quod à τὸ λαίω h. e. lave vel lubricum deditur: aut à λείω, id est, levigō, lubrico, quod producat id quod levigat, lubricatq;, videlicet oleum, cuius quævis lubricandi vis est. Sic & bacca, arboris nomine *ἐλαια*, Latine oliva vocatur: quas cum nigrescere incipiunt Drupas, Græcos Drypetas vocare, Plinius l. 15. c. 1. scribit: & Ruppel. l. 2. c. 27. Arborem Dioscorides non descript: ut à Theoph. multa hinc inde habet inter quæ hæc placet: Olea arbor est multifida, i. hist. 5. medullam parvam & incertam gerit ut buxus, i. hist. 9. nodosa est, gongros (*γὺγγρος*) a quibusdam vocatos habet, i. hist. 13. viret perpetuo, sed non semper eadem duranti sobria, sed alia proveniunt, alia exarescunt, i. hist. 15. & angusta sunt, i. hist. 16. semen carnosum & nucleus interjacet, caro enim in nucleo est, i. hist. 8. succus pinguis, i. hist. 19. flores soluti, sed pusilli i. hist. 21. & circa fructum ipsi non producuntur, & prostrati perforati spectantur, i. hist. 2. Olive alia fructum nulla carne, sed oleo refertum producant: alia carnosum sine oleo præstant, 2. caus. 4. Genus alterum quod Ægyptium appellamus, ubertate ac magnitudine fructus excellit. Tandem 4. hist. 8. olea maritima: imit, quæ folia similitima Aria habet, fructum proximum his olivis & lachrymam emittere, ex qua Medici medicamentum sistendi sanguinis componant.

Genera: Dioscorides Olea sativa & olivarum colymbadum: Olea sylvestris & Olea Ægyptiaca l. 1. c. 137. & sequ. meminit. At Virgilio, etiam Plinio l. 15. c. 1. referente, Olivarum tria genera. Orchites, Rhabdos & Pausias: nec plurima genera Hetruriam agnoscere, inquit Matthiolus. Plin. l. 15. c. 3. prima colligitur Pausia, cui plurimum carnis: mox Orchites, cui olii, post Rhabdos: subjungit Liciniam, Commam, Conziam, Sergiam, quam Sabini regiam vocant: &

max:

Oxycoccum, Cord. hist. Clus. pan. Cam. Th. Eyst.

Acinaria palustris, Gesf. hor. in Rosâ alpina.

Serpillum acinarium, Gesf. col.

Erica 6. baccifera, Lugd.

Vitis Idæa 3: in palustribus, Clus. hist.

An Samolus Plinii l. 24. c. 11. sit Dodon. edit gal. dubitat, Samolū, inquit Plinius, herbā nominavere, nascentem in humidis, nullas alias notas addit.

II X. Fruilla in Chile.

Ceraforum ferè sapore, fructus est non arboris sed plâte, coloris mori nō satis maturi: p. 8. Ind. occid.

Fruticulus exiguus foliis myrtinis, floribus papilionaceis ferè, diversi coloris, Cord. obs. syl.

Rhus myrtifolius Plinii Gesferi, Cam.

Chamæbuxus, Gesf. col.

Anonymos flore Coluteæ, Clus. pan. & hist.

Anonymos Pervincæ folio, Cam.

Pseudochamæbuxus, Eyst.

an Myrtus tenuifolia, Thal.

Variat floris colore & odore: colore, quia flavescunt, vel ex purpura rubescunt: odore, quia in odori majori ex parte, nonnulli odori sunt.

mox: regia ab aliis majorina, ab aliis phaulia, grandissima, alioquin minimo succo: & in Aegypto carnosissima, olea exiguum: Decapoli verò Syria per quam parva, nec Cappari majores, carne tamen commendantur. Colymbades franguntur. eademq; herbarum viridium succo condiuntur (ut in Gallia Narbonensi, feniculo) Sunt & prædantes, per setamen siccata. virisq; passu dulciores, admodum rare in Africa & circa Emeritam Lusitania. Sic Columella decem genera, Pausia, Licinia, Sergia, RADIUS, Nevia, Culminia, Orchites, Algiana, Murtea, Circuei. Sane Olearum differentiæ ex fructu magis quam arbore spectantur, scilicet magnitudine, pinguedine, probitate & colore. Et Bellonius de cultu. notat, in vallibus insulae Corcyre in Græcia, Oleas esse semper videntes, quæ in Quercu altitudinem excrescant.

I. Olea sativa, *ἐλαιά ἡ σαρπ.*

Olea, Brunf. Trag. Tur. Cord. hist. Ang. Bellon. Gesl. hor. Lon. Dod. Ad. Lob. Rauwolf. Cæf. Cam. & Ind. occid. par. 9. l. 4. c. 32.

Olea sativa, Matth. Dod. gal. Cord. in Dioscorid. Lacum. Cast. Tabern. (cui & domestica) Lugd. Clus. hist. Ger. *1. olea europæa, l. vna, 2. mellea, dicit.*

Nodos qui in caudice sunt, Theoph. r. hist. 13. *ἄρβυλος* vocat: rustici in Hetruria (Cæsalpino auctore) ova olearum vocant, eò quod satia numerosa fobole germinant. Ad nos adferuntur Hispanicæ, Genuenses, Narbonenses sive Malsilienses & Comenses.

In Virginia tria baccharum genera inter se differentia habentur, quarum forma glandibus similis, à quibus bonum oleum elicitor, Thomas Hartot in def. Virgineæ, Ind. occid. p. 1. sed quid sunt?

1. Olivæ maximæ Hispanicæ.

Olivæ Sergianæ regiz, phauliz, Plin.

Olivæ magnæ & carnosæ, Clus. hist.

Olivæ superbæ nucis ferè magnitudine, Cæf.

2. Olivæ minores & Genuenses & ex Provincia. Olivæ Lusitanicæ Narbonenses, Bœticæ, Clus. hist. ex quibus plus olei exprimitur.

3. Olivæ oblongæ atrovirentes ad lacum Comensem natæ adferuntur, quæ carne dura nec succulenta oisi firmiter hærent.

4. Olivæ albæ:

Plin. l. 23. c. 3. olivarū albarū & nigrarū meminit. Olea alba circa Hispan. & Ulysioponā, Clus. hist.

In Hetruria habentur:

1. Minores rotundiores, plurimū olei habētes, quæ Olivellæ vocantur, Cæf. quas Matth. secundo loco recenset, & eas prægrādes arbores juglandiū modo ferre, quas Olivaitræ rura Senēha vocitēt.

2. Majusculæ & oblongæ oleū parcius sed dulcissimū reddētes, quæ nomine à radiis desumpto, Raggiaræ dicuntur, Cæf. hæ primæ sunt Matth. quas oleæ minores pferunt, quibus in cibus utunt.

3. Majores & pulposiores ad condicius tantum quæ sitz, quas Regias Cæsalp. vocat.

4. Sunt quædam, quarum caro ab offerecedi cum franguntur, virides, quæ conditæ gratissimæ sunt, quas Colimbades Cæsalpini, censuit.

Colymbades quas *καρυδάδες* Diosc. l. 1. c. 139. nominat, aliqui volunt esse olivas muria conditas, ab innatando sic dicitas: quamvis Plinius l. 5. c. 3. (quem Cæsalpiniatur) distinctum genus fuisse videatur; quarum etiam L. 23. c. 3. meminit. Condiuntur autem plerumq; immaturæ per Hispaniam & Galliam Narbonensem: interdum etiam maturæ & nigre, præsertim in Lusitania. Olivarum feraces arbores, sed insuavi odore & sapore pejore, in Brasilia, reperiri, Benzo l. 1. c. 28. scribit.

II. Olea sylvestris folio duro subus incano. *ἄγρια ἡ κινῶ, ἡ ἀδριανῶνα* Dioscoridi l. 1. c. 137. & c. 141. scribit Æthiopicæ oleæ lacrymam Scammonio similem, sulvam esse, & c. quod Gummi elemi esse Cæsalpini suspicatur. Olea sylvestris, Matth. Lac. Tab. Ger.

Olea syl. five oleaster, Ad. Lob. ico.

Oleaster vel syl. olea, Clus. *11. olea europæa, l. vna, 12. mellea, dicit.*

Hanc aliqui cum aculeis, alii sine iis, pingunt: alii in descriptione aculeorum meminere, ut Matth. Dod. alii præterire: sane fructu est multo minore & a sativa cultura differt: hinc & sativa si negligatur, in sylvestrem abit: & ut Theoph. 2. hist. 3. ex nucleo oleæ, *ἄγρια* nascitur.

III. Olea sylvestris folio molli incano.

Olea Bohemica, Matth.

Elæagnus, Matth. ep. Cam. ep.

Salix Americana, Amato.

Chales, Bellunensi.

Ziziphus Cappadocica Plinii, Bellon. Dod. Lug.

Ziziphus alba, Gesl. hor. Clus. hisp. & hist.

Ziziphus alba Columellæ, Bellon. (cui & Oleaster perperam) Cam.

Oleastris species quibusdam, Gesl. hor.

Olea syl. Septentrionalium; sive Eleagnos Theophrast. folio Viticis, Lob.

11. = Elæagnus angustifolius, l. mellea, dicit. Olive

Oliva Bohemica, Lugdun.

Seiscifun, Rauwolf.

Alii Elzagnum Theoph. alii Ziziphum Cappadocicam Plinii, alii ejudem l. 6. c. 18. Jovis barbâ esse volunt.

Plinius lib. 21. capit. 9. de Coronis agens, duo

earum inquit genera, quando alia flore constant, alia folio: florenta dixerim esse Genistas, namque & iis decerpitur luteus, item Rhododendron, item Zizipha quæ & Cappadocica vocatur, his odoratus, similisque olearum floribus.

SALIX.

SALIX, *ἰρία* Græcâ, *ἰρία* τὸ ἰρίαι, quod citò in altum excrefcit, inter primas etiam germinans: & Latinâ, quod celeritate crefcat ut falire videatur, dicitur. *ἰρία* arbor est vulgo cognita, Diofc. l. 1. c. 136.

Genera: Theoph. 3. hift. 13. Salix multigena est: nam alia nigra dicta, quod cortice nigro, aut puniceo tegatur: alia candida, quod candido: virgas pulchriores & ad texendum commodiores nigra profert: candida fpiſſiores. Est tam nigra, quam candida genus quoddam parvum: hanc Arcades non *ἰρία*, sed *ἰρία* vocant, existimantq; fructum facundum eam parere. At Plinius l. 16. c. 37. Salicis plura genera: nam quadâ & in proceritatem magnam emittunt, juvis vnum perticas præbent, parvuntq; baltheo corticis vincula: & alia virgas sequacis ad vinculas lenticia. Alia prietenus viminibus texendis spectabili subtilitate. Rursus alia firmiores coribus, ac plurima agricolarum suppellectili: candidiores ablato cortice leves tractatu, mollioribus vasibus quam si è corio fiant, atque etiam supinarum in delicias cathedrarum aptissima. Finditur Græca rubens Amerina, ut & candida, haud paulò flexilior, ideo solido ligans nexu. In Asia tria genera observant, nigram utiliore viminibus: candidam, agricolarum usibus: tertiam que tenuissima est Helicem vocant. Apud nos quoque multi totidem generibus nomina imponunt: vimineam vocant, eandem purpuream: alteram nitelinam a colore que fit tenuior: tertiam Gallicam, que tenuissima. Et l. 17. c. 20. perticulis & viminalis meminit: hæc Plinius. Quare veteres Salices distinguere colore primum, dein usu: colore, albo, nigro seu purpureo, sive phœniceo, sive rubente & vitellino, qui in cortice spectatur. Usu, quòd alia sit perticulis, alia viminalis: alia fissilis, alia ex qua vincula fiunt: alia ex qua virga fiunt, vel tenuis & invalide, vel firmiores & crassiores, ad varia opera.

I. Salix vulgaris alba arborefcens.

Salix alba Theoph. & Plinio.

Salix ex qua perticæ fiunt, Matth.

Salix perticulis, Cord. in Diofc.

Salix 1. vel major, Dod.

Salicis quartum genus, Lon.

Salix, Ad. Dioscoridis, Lob.

Salix alba perticulis, Lugd.

Ex hac pali ad vitium pedamenta, & stipites ad sepes firmandas fiunt.

II. Salix vulgaris nigricans folio non serrato.

Salicis primum genus, Trag. Fuch. Tur.

Salix Gallica, Cord. in Diofc.

Salix nigra seu punicea, Lon. *S. purpurea*

Salix nigra seu rubens, Thal. *6. 1444*

Salix phœnicophlæcos sive phœnicea, Lugd.

III. Salix vulgaris rubens.

Tos *οἶζυ* nomine (Salicem Amerinam Gaza veritè) Theoph. l. 6. c. 2. designasse aliqui volunt: verùm hæc Salix fructus nõ habet: cùm in Oesio fructus sit, vel niger, vel candidus.

Salix Amerina nigra & rubens, Plinio.

Salix colore rufescète, quæ Græca vocatur, Matth.

Salix tertium genus, Fuch. Tur. primum genus, Lon.

Salix viminalis, Amerina & Sabina Columellæ, Dod. gal.

Salix minor, viminalis & Gallica, Dod.

Salix Amerina, Lugd.

Salix Sabina sive Amerina, Thal.

Ex hac vincula quibus in aqua maceratis vites & doliorum circuli vincuntur: & alteri cortex magis rubet, alteri nigricat.

IV. Salix fativa lutea folio crenato.

Salix tertia, Trag. Cæf. *S. vitellina* *6. 1443*

Salix vitellina, Dod. gal. Cord. in Diofc.

Salicis alterum genus, Fuch. Lon.

Salix angustifolia syl. Tab.

Salix aquatica, Ger.

V. Salix folio amygdalino utrinq; virète aurito.

Salix *υαλανόφλοι*, id est, cortice nigro, Theoph. 3. hift. 13. *S. amygdalina* *6. 1443*

Salix purpurea, Plinio.

Salix, Matth. in fig. major, Ger.

Salix syl. latifolia, Tab.

Salix purpurea nigra viminalis, Lugd.

Hæc virgæ tenues præbet, ad corbes, sportas, fisciñas, & similia conficienda: huic peculiare, quod singulorũ foliorũ exortibus alæ duæ adpositæ sunt.

VI. *Salix folio longissimo, angustifolis, utrinque*albido. *S. rhomboidalis L. 1448*Elæagnus (Zenigole Patavinorum) Ang. Cast.
Elæagnus Dalechampii, & Salicis 6. genus, Lugd.*Ελαῖος* nomen, ex *ελαία* & *αἶος*, ex olea & vitice compositum est: nam ut Theoph. 4. hist. 11. Elæagnus fruticosâ planta est Agno similis, folio, figura eidē simili, molli, lanuginoso, ut Mali cydonia, flore albâ populi minore, fructu nullo.**VII.** *Salix humilis angustifolia.*Salix humilis, Dod. ico. *S. angustifolia L. 1448*
Salix humilis repens angustifolia, Lob. Lugd.
an Chamæitea, Tab. & Ger.**III.** *Salix oblongo incano, acuto folio: quæ*
2. loco in Prodomo describitur.**IX.** *Salix fragilis.*Salix 2. candido cortice, Trag.
Salix candida vel Græca, Dod. gal.
Salicis tertium genus, & Salix albâ, Lonr.

Hæc ad ligamenta planè inutilis est: cõmuniter cortice albo, rarius rubro, de qua sub Salice 1. in Prodomo.

Salicis 4. genus, quam vulgo Vitricem vocitent, quod viri modo frangatur, Cæsalp. proponit, sed folia lata subtrotunda & hirsuta tribunt.

X. *Salix foliis glaucis & per ambitu hirsutis.***XI.** *Salix humilis capitulo squamoso.*Salix Helice Theoph. 3. hist. 13. Lugd.
Salix angustifolia, Clus. pan. Pannonica, Eid. hist.

Sæpè foliis vesicâ subrubentes, & furculis, pilulæ quædam scabrâ insident.

*Salix latifolia.***I.** *Salix latifolia rotunda.*Siler arbor, Ang. *S. Cochlearia L. 1448*
Salix lato folio, Ges. hor.Chaleb Syrori, Ges. quia flore est odoratis. Cam.
Salix platyphyllos, Ad. alia, Thal.Salix latifolia, Cam. Clus. hist.
Salix platyphyllos sive leucophlæos & Elæagnos quibusdam, Lugd.

Salix caprea rotundifolia, Tab. Ger.

De Silere Plinius l. 16. c. 18. hæc habet: non nisi in aquis proveniunt Salices, alni, populi, sileri, ligustræ testaris mitissima: & cap. 21. Sileri folia non decidere scribit, nulla alia nota addita: de hinc ejus viribus l. 24. c. 10. egit.

Hujus carbo citissimè ignem concipit, quare ex ejus cinere, sulphure & aphonitro pulvis tormentarius conficitur: hujus carbonibus pictores ad

delineanda opera utuntur.

I. *Salix folio ex rotunditate acuminato.*

Salicis quartum genus, Trag. Lon.

Salix aquatica, Lob. ico.

Salix platyphyllos, Thal.

Salix caprea latifolia, Tab. Ger.

III. *Salix latifolia minor.*

Salicis platyphyllæ species alia, Thal.

IV. *Salix subtrotundo argenteo folio, quæ* 3. in Prodomo.**V.** *Salix maritima ostrearum testis innascens.*

Salix marina, Lugd.

*Salix pumila latifolia.***I.** *Salix humilis latifolia erecta: quæ* 4. in Prodr.**II.** *Salix latifolia repens.*

Salix pusilla humilis, sive Salicula repens, Cam. ep.

Salicis pumilæ genus 2. Clus. pan. & hist.

Salix pumila, Tab. humilis, Ger.

Salix pumila, folio latiore, Dod. belg.

Salix leucophlæos palmulo alta, Lugd.

III. *Salix alpina pumila rotundifolia repens, infernè subcinerea.*

Salix pumila latifolia prior, Clus. pan. & hist.

IV. *Salix pumila foliis utrinque candicantibus & lanuginosis.*

Salix abortiva, Lugd.

V. *Salix saxatilis minima, quæ* 7. in Prodomo.*Salix pumila angustifolia.***I.** *Salix pumila limifolia incana.*

Salix pumila angustifolia prior, Clus. pan. & hist.

Salix pumila folio angustiore, Dod. belg.

II. *Salix pumila brevi angustiorq; folio incano.*
an Salix humilis repens, Ad. Lob. ico.

Salix pumila angustifolia altera, Clus. pan. & hist.

Hæc variat: nam paulo latioribus foliis quæ in fabulosis Hollandiæ aggeribus Oceano objectis nascitur, Clusio monente.

III. *Salix alpina Pyrenaica: quæ* 6. in Prodr.**IV.** *Salix alpina angustifolia repens, non incana, quæ* 5. in Prodomo. *S. retorta L. 1445**Salix exotica.***I.** *Salix Syriaca folio oleagineo argenteo.*Zarneh vel Zarnabum, Rhafi c. 353. & Avicenna c. 749 *S. acroptera C. L. 1448*

Zurumbeth Serapioni, c. 26.

Elæagnus Theophrasti.

Safiar Syrorum, Rauwolf. & Lugd. ap-

Calaf seu Ban, Alpino.

Verùm Rauwolf. foliis angustioribus, et Alpini

nus latioribus pingit: hanc sub nomine arboris magis virtutes, ab insigni Pharmacopœo D. Jo. Pona Verona hoc anno accepimus.

Ex floribus incolas aquam cordialem elicere, Rauwolfius scribit: & quidem in Ægypto, quam Macahalef vocitent, Alpino monente.

AGNUS CASTUS sive VITEX.

VITEX, Græcis ἀγνος, ἢ ἀγνος Dioscoridi l. i. c. 135. ἀγνος, id est Castus, quod ab iis à quibus estur, aut bibitur, aut substermitur, castitatem conservet. Gal. 6. simplicium in aëre: quare matrone in Theophrastus Atheniensium ἀγνος, id est, castitatem custodientes, folia hujus arboris sibi sternebant, Dioscoride & Plinio referentibus. Cui & ἀγνος (quasi vimen) propter invictam serè virgarum flexibilitatem: officinis, Agnus castus: cupe semou quibusdam à Piperis similitudine, Piper vocatur. Est Diosc. frutex in arborè affurgens: virgula gerit fractu contumacia & longa: folia verò olivæ sed teneriora atq; majora. Theoph. ἀγνος (Amerinam Gazæ vertit) cultura arbor efficitur, cum frutex sit. i. hist. 5. verum super fructum ipsum florem insidentem emittit: virgas parvas sicut cornus sœmna suo latere profert & fructuosior est, nodos tamen geminatos, tum invicem congruos habet, i. hist. 21. Plin. l. 24. c. 9. non multum, inquit, à Salice vitilium usi distat Vitex, foliorum quoque aspectu, nisi odore gratior esset.

Genera ejus duo: est que album florem, cum aliquatenus purpureo mittit, altera purpureum profert, Diosc. ac Plinio l. c. major, in arborem Salicis modo affurgit: minor, ramosa, foliis candidioribus, lanuginosis: prima album florem mittit in purpureo, que & candida vocatur: nigra, que tantum purpureum.

I. Vitex foliis angustioribus cannabis modo dispositis. *V. agnus casti. l. 890*
 Vitex, Trag. Dod. ut: Ang. Cord. in Diosc. Gesf. hor. Lac. Tur. Lon. Cæs. Lug. Cam.
 Vitex sive Salix Amerina, Matth.
 Agnus sive Vitex, Bellon.
 Agnus castus, Gesf. hor. Cast.

II. Salix Arabica foliis Auriplicis.
 Garb Arabum, Avicenc. c. 326. & 686.
 Salix exotica, Garb incolis, Rauwolf.
 Garab Maurorum, Lugd. ap. *S. Salydant. l. 1141*

Ex hac apud ipsos Aphronitru optimum fit, ad ignariu pulverem faciendū, Rauwolf. monete.

Elæagnon Theophrasti, Ad. Lob.

II. Vitex latiore folio. = *i. vna p. 2. 890*
 Vitex latiore serrato folio, Lob. Lugd.

III. Vitex trifolia minor.

Agni casti species multo minor cæteris, tribus tantum firmis foliis donata, Rauwolf. Sed quid?

SPIRÆA.

DE SPIRÆA hæc habet Theophrastus i. hist. 25. plura ex aliis fructum cacumine ferunt, quam ex arboribus, ut frumentorum que spicam pariunt, & fructicum ἐπειρῆ καὶ ἀειραία (aliqui πειραία legunt) ἀγνος, ἀγνος, ἀγνος: erica, pirea, amerina, ut Gaza vertit, qui omittit ἀγνος, ἀγνος, id est & alia quedam.

Frutex spicatus foliis salignis serratis.

| Spiræa Theophrasti forte, Clus. hist.

Spiræa salicifolia l. 701

LIGUSTRUM.

LIGUSTRUM Græcis λυγιστρου. Cyprus Diosc. l. i. c. 124. arbor est foliis circum virgula oleæ similibus, sed latioribus, mollioribus & viridioribus: floribus candidis muscosis, odoratis: semine nigro, sambuci fructui simili: & Plinio l. 2. c. 24. Cyprus est arbor Ziziphi foliis, semine coriandri, flore candido odorato: & mox, quidam hæc esse dicunt arborè, que in Italia Ligustrum vocatur: & l. 24. c. 10. Ligustru eadem arbor est, que in Oriente Cyprus.

I. Ligustrum Germanicum.

Ligustru, Brunsf. Matth. Lac. Fuch. Cord. in Diosc. Bellon. Gesf. hort. Tur. Lob. Rauwolf. Cæs. Cast. Lugd. Thal. Tab. Ger. Eyfsett.
 Ligustrum vulgare, Trag. *l. v. 100. 2. 10*
 Ligustrum majus, Lon.
 Phyllirea, Dod. ut: Ang. Gesf. hort.
 Halimus, Lac.
 Ligustrum Diosc. nostras, Ad.
 Ligustrum Italicum, Alpino.

Sunt qui Cyprus Dioscoridis volunt, ut Tragus, Matth. Cord. in Diosc. Cæs. & alii: negant alii, ut Anguillara, qui Ligustrum Latinorum facit: alii Phylliream volunt ut Dodon. & Anguil. Flore est albo, Tragus & sublateo notavit, & Ligustri aliam speciem nominat: & Lonicerus majus & minus facit.

II. Ligustrum myrtifolium Italicum quod i. in Prodromo: quod etiam nomine Myrti ligustri folio, accepimus.

III. Ligustrū foliis laciniatis, quod 2. in Pro-
dromo, & Ligustrū nigri nomine ex Italia primū,
dein pro Syringa laciniatis foliis ex horto Nobil.
Contareni habemus.

IV. Ligustrum Ægyptiacum latifolium.
Cyprus Græcorum, Alcanna vel Henne Ara-
bum, nunc Græcis Schenna, Rauwolf. & Lugd.
append. *Lawsonea inermis* L. 497
Cyprus Plinii sive Alcanna, Belli ep. 4. ad Cluf.
Henne in Ægypto aliās Alcanna, Bellonio.
Alcanna Arabum, Cluf. ad Bellon.
Alkana, Ad.

Flore est pallidè subflavo.

V. Ligustrum Ægyptiacum angustifolium.
Ligustrum Ægyptium, Elhanne seu Tamaharen-
di, vel Alcanna Avicennæ, Alpino.

Figura enim ab Alpino proposita diversa, à
Rauwolfii figura, quod & Clusius in cur. poste-
rioribus monet: & Alpinus florem tubercinereum
Sambuci floribus minore tribuit: quare an-
versæ considerandum: ramum solum baccis im-
mutis feminibus refertis onustum, sed sine foliis, ex
Creta ab Honorio Belli habemus. In hist. Ind. or.
par. 4. figura tab. 15. sub Mangostans proponitur.

PHILLYREA.

Φύλλα Diop. l. 1. c. 125. arbor est Cypri magnitudinem æquans, foliis oleaceis, sed latioribus & nigrioribus.
fructu lentisci nigro, subdulci, & quasi racemato.

I. Phillyrea latifolia levis.

Phylerea arbor Galloprovinciæ, verior Macaleb
Serapionis. Ad. Lob. ico.

Phillyrea, Cam. ep. * notata.

Phillyra, Mahaleb Serapionis, Lugd.

Philyca Dalechampii, Eid.

Mahalepum Serapionis, Tab.

II. Phillyrea latifolia spinosa.

Phillyrea prima, Cluf. hisp. & hist.

Phillyrea prior Clusii, Lugd.

III. Phillyrea folio leviter serrato.

Phillyrea 2. Cluf. hisp. & hist. Lugd. Tab.

Phyllirea serrata, Ger.

IV. Phillyrea folio Ligustri.

Phillyrea, Matth. Lac. Rauwolf. Lugd.

Phillyrea Bellonii, Gel. hor.

Cyprus latiore folio, Dod.

Phillyrea major, Ad. Narbonensis, Lob.

Phillyrea tertia, Cluf. hisp. & hist. Lugd. Tab.

Philyrea media, Cam. ep.

Philyrea Penæ major,

Alaternus major Dalechampii } Lugd.

Ilaturus, Cæf. & Phillyra, Theoph.

Phyllirea latiore folio, Ger.

V. Phillyrea angustifolia prima.

Cyprus, Dod. *P. angustifolia* L. 497

Phillyrea quarta, Cluf. hisp. & hist. Tab.

Philyrea angustifolia, Lob. Cam. ep. Ger.

Phillyrea minor, Ad. Penæ, } Lugd.

Alaternus minor Dalech.

VI. Phillyrea angustifolia secunda.

Phillyrea quinta, Cluf. hisp. & hist. *P. angustifolia* L. 497

SECTIO QUARTA.

PHILYCA; CELASTRUS; OENOPLIA; RHAMNUS;
Lycium; Rubus; Chamærubus; Capparis; Rosa Sativa,
sylvestris, & Hiericuntica.

PHILYCA.

Φύλλα Theophrasti 1. hist. 15. ex sylvestribus perpetuo viret: 3 hist. 6. ineunte Vere germinat: 5 hist. 7. candor ei
serentes. hoc est, ne semen quidem refert, cui folia inter Ulicem & Olivam.

I. Philyca elatior. = *Rhamnus alaternus* L. var. *β*

Alaternus, Ang. Portæ, Cam.

Philyca Theophr. Alaternus Plinii, Elæprinos

Cretensium, Bellonio.

Alaternus Plinii (& Spina cervina quorun-

dam) Lobel. icon. Gerar.

Alaternus prima, Cluf. hisp. & hist. Lugd. Tab.

Celastrus mas Theophrasti, Cæf.

Bourgespine Montpellensium, Ad. Lob. ob.

Apharca Theophrasti, Lugd.

Phillyra

Phillyra mas Theophrasti, Cæf.
Alaternus Turneri, Taber. qui duas figuras adpo-
fuit.

A *rapen* Theophrasto 1. histor. 15. ex sylvestribus
arboribus perpetuò viret: 3. histor. 6. fructum
primum cum uva nigrescit & varia fit, matu-
rant: alterum cum vitis floret: bis enim ambæ

fructum ferre videntur.

II. Phillyra humilior. // = *Rhamnus alaternus*, L. var. a
Müll. dict.
Alaternus alter, Clus. hisp. & hist. Lugd. Tab.
Alaternus alter humilior, lato folio, Lob.
Ilaturum folio ad llicem accedente, Cæf.
Celastrus fœmina Theophrasti, Lugd.
Alaternus humilior, Ger.

C E L A S T R U S.

K *Hædys* & Theophrasto 1. hist. 6. cultum nullum patitur: 1. hist. 15. folia nunquam demittit: 3. hist. 6. & tardè sime
fructum perficit: 5. hist. 8. ad baculos idonea est.

Celastrus Theophrasti, Clus. in cur. post. hanc ex horto Leidenſi accepimus.

O E N O P L I A.

I. Oenoplia non spinosa.

Sudar Serapioni.

Oenoplia seu Napeca Bellonii, Connarus Alexan-
drinorum fortè apud Athenæum, Clus. hist.

Hanc una cum fructu & floribus, ex Creta ab

Hon. Belli accepimus.

II. Oenoplia spinosa. // = *Rhamnus spina creta*, L.
Müll. dict.

Nabca, Paliurus Athenæi creta, Alpin.

Oenoplia spinosa, Honor. Belli, Clus. histor.
& ep. 5.

R H A M N U S.

R *Hamnus pãuv* & Dioscoridi lib. 1. cap. 19. frutex est circa sepes nascens: virgas rectas & spinas aculeatas, ut
Oxyacantha habens: folia verò parva, oblonga, subpinguia, mollia: est & altera candidior. De tertia, vide
sub *saluro*. Et Theoph. 1. histor. 15. *ca. 17.* frutex est perpetuò virens: 3. hist. 17. & alia candida, alia nigra, fructusq;
diversus, ambæ verò aculeigeræ: 3. hist. 18. peculiare racemû, quod per latera caulium septiunt: postremog, caulis racemû
& fructus: is floret ramos spargens rectis aculeis, non ut ceteri adunci, foliis majoribus. Alterum genus est *lyl. ni-*
grius & quadantenus rubens: fert veluti folliculos.

I. Rhamnus spinis oblongis, flore candicante.

Rhamnus candida, Theophrasti.

Rhamnus primus, Matthiol. Ang. Lac. Lon. Clus.
hisp. & hist. Dod. Rauwolf. Lugd. Cast.

Rhamnus candida, Cord. in Diosc.

Rhamnus alter Dioscoridis Mospel. Ad. Lob.
Lugd. // = *Lycium theophrasti*, Müll. dict.

Rhamnus, Bellon. Cæf. alp.

an Rhamni circa Tripolim ipsiſ Hauser, Ara-
bibus.

Haufegi sive Rhamnus primus, Rauwolf.

II. Rhamnus alter foliis salſis flore purpureo.

an Rhamno altero similis, Bellon.

Rhamni prioris altera ipecies, Clus. hisp. & histor.
Lob. // = *Lycium afrum*, Müll. dict.

Rhamnus primus alter, Dod.

Rhamnus alter Clusii, Lugd.

Rhamni species quæ Spina sancta, Colum.

III. Rhamnus tertius flore herbaceo baccis

nigris. // = *Rhamnus lycioides*, L. Müll. dict.

Rhamnus niger Theophrasti.

an Rhamni genus baccis nigris in Græcia, Bel-
lon.

Rhamnus tertius, Clus. hisp. & histor. Dod. Taber.
Ger.

Rhamnus primæ speciei tertius, Lob.

IV. Rhamnus Salicis folio angusto fructu fla-
vescente. // = *Rhamnus salicifolia*, L. Müll. dict.

Rhamnus secundus, Matthiol. Dod. ut: Lac. Lon.
Clus. hisp. & hist. Lugd. cum figura Matthioli &
Dodonæi.

an Rhamni genus baccis rubentibus, Bellon.

Oleaster Germanicus, Cord. in Diosc. & hist.

Oleastri peculiare genus, Cord. obs.

Rhamni ipecies, Cam. ep. & hor.

Rhamnus primus Dioscoridis, Ad. creditus, Lob.

Rhamni alterum genus, Cæf.

Hippophæ Dioscoridis fortè, Colum.

V. Rhamnus toño subrotundo fructu com-
presso. // = *Rhamnus toño*, L. Müll. dict.

Rhamnus tertius Dioscor. quem scribit nigri-
tibus, lactioribusque toſis & quadantenus ruben-
tibus:

tibus: virgultis oblongis, quinque ferè cubitorum & spinosioribus quidem, at minus firmos, & rigidos aculeos habens: fructus verò latus, albus, tenuis, folliculi figura, fructu verticilli. Sunt qui Rharni 3. Dioscoridis descriptionem ad Paliuri ejus historiam revocandam velint: de quo l. i. c. 121. sic: *μυρτιάς* frutex est vulgo notus, aculeatus, solidus, cujus semen pingue, & lini seminis æmulum reperitur. De quo Theoph. i. hist. 5. frutex est: i. hist. 8. spinosus: i. hist. 6. folia cum extremorum lateribus sinuata concidunt: 3. hist. 6. & post Occasum Vergiliarum fructum reddi: 3. histor. 17. habet quoque nonnullas differentias: omnes autem fructiferæ, & c. & 4. hist. 4. in Africa plurima est & fruticosa, folio nostrati (id est Jujubis) simili, fructu diverso, fructum ferens latum instar folii, & c.

Spina Judaica, Crescentio.

Rhamnus tertius, Matth. Ang. Lac. Ges. hor. Lon. Cast. Cam. Colum.

Rhamnii tertia species, Dod. gal.

Rhamnus niger, Cord. in Diosc.

Paliurum & Apaliura Græcis vulgo, Bellon.

Paliurus frutex, Ges. ap.

Paliurus, Dod. Ad. Lob. Ratiw. Lugd. Cast. Cam. Eystett.

Jujuba sylvestris & Spina Marruca, & Paliurus Africanus Theoph. Cæs. ap.

VI. Rhamnus catharticus.

Rhamnii alba species, Triag.

Spina infectoria, Matth. Bellon. Ad. Lob. Cast.

Spin merlo, Cast. ap. (Clus. hist. Tab.

Rhamnus solutivus, Dod. ut: Thal. Ger.

Cervispina, Cord. hist.

Spina cervina vulgo, Ges. hor.

Spina alba, Lonic. vi. *Rhamnus catharticus L. mellei, del.*

Spina cervicalis vulgo, Cæs.

Rhamnus catharticus, Lugd.

Communiter frutex est: aliquando arboream altitudinem adipiscitur.

VII. Rhamnus catharticus folio oleæ.

Hippophaes, Anguil.

an Hippophaëstum quorundam, Lugd.

IIIX. Rhamnus catharticus minor.

Spina infectoria pumila prior, Clus. pan. & hist.

Rhamnii solutivi minor species, Cam.

IX. Rhamnus foliis oblongis serratis.

Rhamnus Bavaricus, Lugd.

LYCIUM

Λύκειον, à Lycia in qua magnus hujus proventus fuit: & *μυρτιάδα*, id est Buxus aculeata, à similitudine quadam cum Buxo dicitur. Est Dioscoridi l. i. c. 132. arbor spinosa, virgis trium cubitorum, aut etiam longioribus, circa quas folia sunt buxo similia, densa: fructum habet instar piperis nigrum amarum, densum, levem: corticem verò pallidum Lycio denso similem & radices numerosas, obliquas, lignosas: & mox: fertur & Lycium Indicum fieri ex frutice Lonchitide appellato: est is è spinarum genere, virgas habens rectas tricubitales, aut etiam majores: à fundo transversas & Rubo crassiores: ruptus cortex rubescit: folia verò olea similia. Et Plinius l. 12. c. 7. ferti & spina piperis similitudinem, præcipua amaritudine, foliis parvis densisq; Cypri modo, ramis trium cubitorum, cortice pallido, radice lata, lignosaq; buxei coloris: & l. 24. c. 14. Modum consuecendi docet: addens spinam ex qua Lycium fuit, in Grecia pyxacanthien chironium vocari.

I. Lycium buxi folio.

Lycium, Matth. Tab. Ger.

Lycii nomine ostenditur, quæ tamen verum non est, Ang.

Pyxacantha, Dod. ut: Lon.

an Lycium sive Pyxacantha Narbonensium, Ad.

Lycium alpinum, Lugd.

II. Lycium facie pruni, syl. sive Italicum.

Lycium Italicum, Matth. Lugd. Tab.

Spina infectoria pumila altera, Clus. pan. & histor.

Ponæ: *Rhamnus catharticus L. 1691*

Lycium Hispanicum, Ger.

III. Lycium Hispanicum folio oblongo.

Lycium Hispanicum, Lob. Lugd.

IV. Lycium Hispanicum folio buxi.

Lycium quorundam, Clus. hisp. & hist.

an Tamaio, Lycium verum, Frag.

V. Lycium latifolium.

Paliurus alter peregrinus, Ad. Lobelius in iconibus titulum habet, sed figura subjecta non convenit, quæ sub Rhamno 3. repetitur, & est

Oxyacanthæ Dioscoridis.

VI. Lycium Gallicum.

Lycium Dalechampii, Lugd.

Grana luteo colore tingunt.

VII. Lycium Indicum foliis pruni.

Frutex spinosus peregrinus, Arabibus Hadhadh,

incolis Zaroa, Rauw. off.

Lycium

Lycium legitimum Rauwolfii, Clus. hist.
 Lycium in Libano proveniens, Belli ep. 1.
 IIX. Lycium Indicum alterum.
 Ulzeg, Lycium Indicum creditum, Alpino.
 IX. Lycium foliis ericæ.
 Cate sive Lycium, Garz. Acoft.

Lycium cujus succus Cate dicitur, Frag.
 X. Lycio affinis Ægyptiaca.
 Agiahalid, Alpino.
 XI. Frutex exiguis foliolis confertus.
 Tamaxo, Clus. hisp. & hist.

RUBUS.

Rubus *βάρ* & *Græcis*: notitia vulgaris est Dioscoridi l. 4. c. 37. At Theoph. i. hist. 5. frutex est: 2. hist. 16. cujus folia cum extremo, tum lateribus sinuata cōcidunt & spinosa cuncta redduntur: 6. hist. 1. simo etiam caulis & rami: l. caus. 21. fructum racematim gerit. & non solum sero, sed etiam particulatim maturefcit.

Genera: Theoph. 3. hist. 18. plura esse scribit: & trium meminit: quædam erecta quæ *βάρ*: quædam deorsum pergens, quæ *ραυβάρ*: tertia *κωβάρ* dicitur. Et a Dioscoride l. c. *βάρ*: & cap. seq. *βάρ* & *Ιδαία*: & l. c. 123. *κωβάρ* proponitur. Plinio l. 16. c. 37. Rubi mora serunt: & alio genere similitudinem rosa, qui vocatur Cynosbati: tertium genus Idæum vocant Græci à loco. Sic l. 24. c. 13. duorum priorū meminit: & cap. seq. Cynosbati, rubi Idæi, & Rhamnum inter Rubi generata recensuit.

I. Rubus vulgaris, sive Rubus fructu nigro.
βάρ & *Græcis*: Sents, Latinis dicitur: & fructus mora rubi, *βάρ*: Galeno: quibusdam Vaccinia: officinis, mora bati. = *Rubus fruticosus*, l. v. v. a. m. i. c. d. c. l.
 Rubus Dioscoridi & Plinio.
 Rubus excelsus, Theophrasto.
 Rubus, Brunf. Matthiol. Fuch. Dodon. ut: Cord. in Dioc. Lac. Tur. Lon. Lob. Cæf. Cast. Lugd.
 Rubus grandis & secundus, Trag.
 Morus sive Rubus, Ang.
 Rubus vulgaris, Gef. hor. Thal.
 Rubus Batis, Ad.
 Rubus arvensis, Tab.
 Rubus Idæus, Ger. ico.

II. Rubus repens fructu cæsius.
 Chamæbatus Theophrasto, humirubus Gaza.
 Rubus humilis & primus, Trag.
 Rubus minor, Dod. ut:
 Rubus reptans, Ad. II = *Rubus cæsius*, l. v. v. a. m. i. c. d. c. l.
 Rubus humilis Belgicus, Clus. pan. & hist.
 Rubi alterum genus, Cæf. Lugd.

Fructu est communiter cæsius, modo cæruleo, modo nigro & minore.

III. Rubus Idæus spinosus. *R. Idæus* *βάρ* appellatur, quoniam copiosius in Ida nascatur: est autem longe tenerior priore, exiguis spinis præditus: quanquam & sine spinis inguitur: hæc Dioscorides l. 4. c. 38. Et Plinius lib. 16. c. 37. Tertium genus Idæum vocant Græci à loco: tenuius quam cætera, minoribusque spinis & minus aduncis. III = *Rubus Idæus*, l. v. v. a. m. i. c. d. c. l.
 Rubus Idæus Dioscoridi & Plinio.
 Rubus Idæus, Trag. Match. Ang. Dod. ut: Bellon.

(qui in Ida monte invenire non potuit) Gef. hor. Tur. Lon. Ad. Lob. Cast. Thal. Ger. def. & par. 3. Ind. orient. & 2. par. Ind. occid.
 Rubus Idæus major, Lac. deï.
 Rubus Idæus exilibus spinis, Cord. in Dioc.
 Rubus 3. montibus proprius, Cæf.
 Rubus Idæus spinosus, Lugd.
 Rubus Idæus vulgaris, Clus. hist.

IV. Rubus Idæus lævis.
 Chamæbatus, seu Rubus Idæus alter, Trag.
 Rubus tertius, Cord. in Dio sc.
 Rubi alia species, Gef. hor. = *Rubus Idæus*, l. v. v. a. m. i. c. d. c. l.
 Quædam baccæ hircinæ, Lon.
 Rubus hircinus, Tab.

Rubus Idæus non spinosus, Lugd.
 Rubus Idæus Placæ, Clus. hist. def.
 Rubus, Ger. ico.

V. Rubus Idæus fructu albō. = *Rubus Idæus*, l. v. v. a. m. i. c. d. c. l.
 Rubus Idæus leucocarpus, Cam.
 Rubus Idæus fructu candido, Thal. Clus. hist.

VI. Rubus exoticus.
 Rubi facie senticosa planta, Ad. Lob. ico.
 Arboris truncus spinosus, Lugd. def. at figura sub titulo Nerei facie secundo loco habetur.

Chamærubus spinis carens.

I. Chamærubus saxatilis.
 Rubus alpinus humilis, Gef. hor.
 Rubus Idæus, Eid. Fracto.
 Rubus saxatilis, sive petræus, sive alpinus, Clus. pan. & hist.
 Rubus parvus saxatilis alpinus, Cam.
 Rubus minimus, Thal.

= *Rubus saxatilis*, l. v. v. a. m. i. c. d. c. l. Acini

Acini huic bini, terni, quaterni, ad summum quin sunt.

II. Chamærubus foliis Ribes.

Chamæmorum Norvegica, Clus. hist.

Fructus rubeus aut pallidus.

117 III. = Rubus Chamæmorus, L. *huic. del.*

C A P P A R I S.

K A' r' r' e' i' s Dioscoridi l. 2. c. 204. frutex est aculeatus per terram in orbem stratus. spinas aduncas ut Rubus habet, folia rotunda, malo cydonio similia: fructum ut Olea, quæ cum dehiscent album florem promit, quo de lapso quiddam glandis oblonge figuræ reperitur, quod apertum grana tanquam punica habet exigua, rubentia: radices ligrosa, magna ac numerosa. Theophrasto 6. histor. 10. ramis aculeatis constat: 6. histor. 3. & non solum canle aculeato, sed etiam folio hispido: 1. histor. 6. & 3. histor. 13. quæ cultura deterior redditur, ut natura syl. dixeris: sic 3. caus. 1. ubi GAZA vocem *χάμαρις* Inturim vertit, ut & 6. hist. 5. & 7. hist. 8. alibi verò Capparium reddidit. Plinio l. 13. c. 23. Capparis, quidam & Cynosbatum vocant: alii Ophiostaphylon: vide & l. 19. c. 8.

Genera: Dioscorides habet Africanam, Marmaritam, Apuliam, & quæ è rubro mari & Arabia desertur: quæ qualitatibus variant: idem & Plinius l. 13. c. 23. refert.

I. Capparis spinosa fructu minore, folio rotundo.

Capparis, Trag. Matth. Dod. gal. Anguil. Cord. in Dioscor. Gef. hor. Lac. Lon. Ad. Cast. Lugd. Rauwolf. (qui & sylvestrium meminisse) secunda, Tabern.

Capparis spinosa, Bellon.

Capparis retuso folio, Lob.

Capparis Italica, Cæs.

Capparis rotundioris folio, Ger.

II. Capparis folio acuto.

Capparis, Dod. prima, Tab.

Capparis folio acuto, Lob. Lugd. Ger.

Capparis aliud genus, Cæs.

Plinio l. 19. c. 8. laudatiss. in Caria, proximum Phrygia. Verum Alexandria Ægypti Venetias præstantiss. adferri, Lugdun. scribit. De cultura Capparium Quiqueranus de laudibus Provincia legendus.

III. Capparis non spinosa fructu majore.

Capparis non spinosa, Bellon.

In Arabia arborefcit & hyeme folia retinet.

Capparis Alexandria majores esse, quàm alibi, quas Cappar appellant, Alpinus author est.

III. Chamærubus foliis Ribes Anglica.

Chamæmorus, Clus. pan. & hist.

IV. Chamærubus foliis Vitis.

Chamæmorus altera Norvegica, Clus. hist.

IV. Capparis arborefcens fructu Juglandis magnitudine.

Capparis Arabica fructu ovi magnitudine, semine piperis instar acri, Bellon.

Capparium arbor, Rauwolf. qui fructus magnitudinem non expressit.

Capparis plurimum ab his quæ in arbores adolefcunt & quæ in Græcia proveniunt, differentes in Tauri montis saxorum fissuris, Bellonius notavit.

V. Capparis portulacæ folio.

Capparis leguminosa, Lob. Tab.

Capparis Fabago, Dod. Ger.

Capparis syl. sive fabagina, Cam. ep.

Morgsani, Syrorum: Andirian, Rhafis: Ardifrigi,

Avicennæ, Rauwolf. & Lugd. ap.

Fabago Belgarum, Lugd.

Telephium Dioscoridi & Plinio, Colum.

Peplios Petri Quith pharmacopæi Lutetiani in cuius orto anno 1579. collegimus.

VI. Capparibus similes baccæ in Virginea. Sacquennum mener baccæ plantæ quæ in stagnantibus aquis reperitur, par. 1. Ind. occid.

R O S A.

R Osam vetustas ex sanguine Veneris: & Turca ex sudore Mahometis, ortam sibi persuadent, cuius nomine folia Rosarum humi jacere non patiuntur: hæc Græcis *ῥόδον* dicitur, quasi *ῥοδ* pro *ῥοδον* Etymologico: At Plutarcho 3. symp. qui *ῥοδον* *ῥοδον* *ῥοδον* *ῥοδον* *ῥοδον*, quod largum odoris effluviu[m] emittat. Theophrasto 1. hist. 5. Rosa inter suffrutices est, & perpetuo acumine viret: 1. hist. 21. flores bicolores sunt, quod in bis alterum florem insidentem medium gerit: 1. hist. 22. verum stos ipse super fructum est: 6. hist. 2. rami aculeati sunt. Et Plinio lib. 21. cap. 4. Rosa nascitur spina verim quàm frutice, in Rabo quoque proveniens, illic etiam jucundi odor, quàmvis angust.

angusti. Germinat omnis primo inclusa grano cortice: quo mox intumescente & in virides alabastrum astigmatum, paulatim rubescens debescit ac sese pandit, in calicis medio sui stantia complexu, luteos apices.

Differentia Theophrasti. 6. hist. 6. per multa sunt, foliorum multitudine, paucitate, asperitate, levitate, colore, odore: cum plurimus quana folia sunt, quibusdam duodena, vicens, alius longe plura: sunt enim quas Centifolia vocant, sed folia interea parva admodum sunt: ita enim oriuntur, ut alia intus alia extra emicent, non tamen jucundi odoris, odoratior inter amplas quibus pars ima scabra: & 6. caus. 29. urbana rosa odoratior est sylvestri. At Plinius generatiori fecere celeberrima, Prænestinam & Campanam: addiderit alii Milefiam, cui sit ardentissimus color, non excedentis duodena folia: proximam ei Trachiniam, minus rubentem: mox Alabandicam vilioris albi antibus foliis: vilissimam vero plurimus sed minutissimis Spineolam & c. & mox inter has media quam Coronolam vocant: omnes sine odore, præter Coronolam, & in rubro natam: addit adhuc alias, que æquivoce potius Rosa appellatae sunt: addit & ea que ex Theophrasto adscriptissimas. Sane Rosa variant floris colore, qui varius est, albus, candidus, pallidus, carneus, rubens: sic differentia est in foliorum numero, magnitudine & odore: fructus quoque aliqua differentia pro magnitudine & parvitate, asperitate & levitate. Sic in India occident. rosas omnia plena passim: & præter rosas ex Hispania importatas, species earum plurima alie nascuntur, quarum alia rubea, alia crocea, nonnulla carulea, quadam candida visuntur: quas cristarum specie capitibus suis gestant: par. 9. And. occid. l. 4. c. 27.

Rosa sativa.

I. Rosa rubra.

Rosa Milefia, Plinio.

Rosa sativa rubra multiplex, Brunf.

Rosa domestica punicea, Matth.

Rosa hortensis rubra multiplex, Trag.

Rosa hortensis, Fuch.

Rosa, Tur. Lac. Lon. rubra, Cord. in Diosc. Lugd.

Ad Tab. Ger.

Rosa rubra urbana, Gesf. hor.

Rosa sativa rubra, Ang. Cast.

Rosa sativa 3. quæ Provincialis Gallis, Dod.

Rosa Damascena, Lob.

Rosa rubens multifolia, Cæf.

Rosa intense rubens, Cam.

Est simplex & multiplex, colore magis minusque rubro: huc referre oportet

1. Rosam Milefiam fl. rubro pleno: vulgo Rosa fina.

2. Rosam Milefiam fl. simplici rubro, &

3. Rosam ex rubro nigricante flore pleno, &

4. Rosam rubicundam Saccharinam dictam,

Græcula Plinii, Camer.

II. Rosa rubra pallidior.

Rosa sativa quarta quæ francha Gallis, Dod.

Rosa holotericea, Lob. ico.

Rosa rubicunda, Cam.

Rosa tertia, Cæf.

Rosa damascena rubra, Lugd.

Aliis Trachiniam, Prænestinam aliis, aliis Græculam Plinii: hæc priore minus rubet & flore simplici plerunque est, & foliis latissimis, cujus frutex spinis communiter caret.

III. Rosa saturatius rubens.

Rosa prima Prænestinæ similis, Clus. hist.

Rosa purpurea, sive in rubro nigricans, Cam.

Foliis est quadragenis amplioribus, saturatius rubentibus, ad nigredinem vergentibus & alabastrum crassiore,

IV. Rosa purpurea.

Rosa trachynia, Plinio.

Rosa hortensis ex purpura albicans, Trag. Gesf. hort.

Rosa domestica carnis colorem referens, Matth.

Rosa incarnata, Ang. Cam.

Rosa sativa 2. sive incarnata, Dod.

Rosa rubra sive carni coloris, Bellon.

Rosa pallida, Ad.

Rosa roseo colore, Cæf.

Rosa sativa purpurea, Cast.

Rosa minus rubens, Lugd.

Rosa provincialis major, Tab. Ger.

Rosa provincialis fl. incarnato pleno, Eyf.

Rosas purpureas sive rubeas, colore carni similes Pharmacopœis Zebedenis dici, Joannius in tractatu de pilulis Aloës scribit.

Quibusdam Alabandicæ similis, aliis Prænestinam, aliis Campanam Plinii.

V. Rosa versicolor.

Rosa prænestina versicolor, Clus. hist.

Variat: nam flos media ex parte candicantibus, altera purpurascens foliis, vel venis similis coloris aspersis constat. Vel folia quædam integra alba, quædam integra rubra, inter se commixta sunt.

VI. Rosa maxima multiplex.

Rosa centifolia Batavica rubra, Clus. hist. Eyf.

an Centifolia veterum, quam inodoram dicunt, et in hac odora fit.

Variat: communiter flos ex albo rubet: habetur & alba, quæ

Rosa alba major Provincialis; } Clus. hist.

Rosa centifolia Batavica alba, } Clus. hist.

Rosa provincialis flore albo, Eyf.

VII. Rosa multiplex media. *R. centifolia*

Rosa centifolia Batavica secunda, Clus. hist.

IX. Rosa major Prænestina, Clus. hist.

Rosa prænestina variegata, Eyf.

IX. Rosa alba vulgaris major.

Rosa Campana Plinii. *R. alba L. 735*

Rosa fativa alba, Brunf. vel I. Dod.

Rosa hortensis candida, Trag. alba, Gef. hor.

Rosa domestica alba, Matth.

Rosa alba, Ang. Cam. Lugd. Tab. Ger.

Rosa candida, Ad.

Rosa quarta candida, Cæf.

Hæc quibusdam spineola, aliis Alabandica Plinii censetur: foliorum numero flores variant: hinc

Rosa flore albo pleno & Rosa alba flore simplici, Eyf. tetr.

X. Rosa alba minor.

Rosa lacteola quæ centifolia Plinii videtur, Cam. Eyf. tetr.

XI. Rosa moschata simplici flore.

Rosa moschata & Damascena, Matth.

Nesrim (vel Nesrim) Serapionis, Ang.

Rosa fativa quinta, Dod.

Rosa muscata simplex, Gef. hort. flore simpl. Lob. Gerar.

Rosa muscatula, Cæf.

Rosa alba Damascena fl. simplici, Cast.

Rosa Damascena (quasi de Sceni apud Arabes) simplici flore, Cam. Eyf.

Rosa coroneola, quam Damascenam vocant, Lugd.

Rosa muscata alba, Tab.

Hæc minor est & major, quæ

Rosa moscata major, Lob. ico.

Hæc alba est nonnunquam ex albo ad puniceum nonnihil vergit.

Rosa moscata cum sylv. tum domesticæ, rubræ, albæ & virides, Bellon. lib. de cultur. me-
minit.

XII. Rosa moschata flore pleno.

Rosa coroneola, Plinio.

Rosa muscata multiplex, Gef. hor. Ger.

Rosa muscata, Damascena, Alexandrinæ, Eid. append.

Rosa fativa quinta multiplex, Dod.

Rosa muscata, Ad. Lob. ico. alba multiplex, Tab.

Rosa muscatula multifolia, Cæf.

Rosa alba Damascena fl. pleno, Cast. Eyf.

Rosa coroneola altera, Lugd.

Rosa damascena sive muscata pleno flore, Cam.

Aliis Prænestina Plinii.

XIII. Rosa moschata semper virens.

Rosa sempervirens flore albo, Clus. hist. appellat. auct. *R. ampeloceras L. 704*

XIV. Rosa spinis carens flore majore.

Rosa sine spinis prima, Clus. pan. at secunda in histor.

Rosa sine spinis, Cam. Tab. Ger.

Colore est inter Prænestinas & rubras media: sunt qui & albo observant.

XV. Rosa sine spinis flore minore.

Rosa sine spinis altera, Clus. pan. & hist.

Colore fecem vini ferè refert.

XVI. Rosa subviridis.

Si in teneras Agrifolii arbusculas Rosæ inserantur, flores subvirides producuntur, Camerarius. Quamvis interdum anni constitutione frigidiore & humidior, herbacei coloris rosæ sine calyce proveniant, cujus causam Costæus de natur. surp. explicat.

In hortis Italiæ, cæruleas reperiri, in historia Lugdunensi habetur ex Adverf.

XVII. Rosam folio subrotundo & crispo, in horto Mortembelgardico ante plures annos, sed absque flore observavi, cujus ramulum exsiccatum asservo.

Rosa sylvestris.

Rosam sylvestrem Dioscorides lib. 1. cap. 125. *κνυβόσταν* vocat, quam aliqui Oxyacantham appellent: frutex est (inquit) rubro longè major, arborescens: folia fert multo latiora quam Myrtus, aculeos verò circa virgas robustos: florem candidum, fructum oblongum, oliivæ nucleo similem, qui dum maturefcit, fulvus; intus verò lanuginosus conspicitur. At Theoph. 3. hist. 18. Cynobatos (cani rubus Gazæ) fructum inbrucilum parit, malo punico similem: est inter fruticem & arborem, punicæ non absimilis folio amerina. Plinio lib. 8. cap. 41. radix sylv. rosæ, quæ Cynorrhodos appellatur: & lib. 25. cap. 2. Cynorrhodo una medicina

dicina erit, spongiolæ quæ in mediis spinis ejus nascitur.

I. Rosæ fyl. vulgaris flore odorato incarnato. Cynosbatos Diotcoridi, Lon. Ad. Cynorrhodos Plinii: & Barbaro. Sentis canis & Cynosbatos, Brunf. Rosæ fyl. primum genus, Trag. Rosæ fyl. Matth. Ang. Gef. hor. Dod. Tab. odora, Gerar. *in flos rubra* Cynosbatos procerior & Cynorrhodos, Cord. in Diosc.

Cynorrhodos seu Rosæ canina, Thal. Rosæ fyl. vulgaris, Lugd. Cam. ep. Rosæ canina odorata & fyl. Lob. Rosæ fyl. altior, Cæf. Rosæ canina, Cam. Cynosbatos & Rubi tertium genus, Lugd. Rosæ fyl. odorata incarnato flore, Eyft.

Flores ex purpura dilute albicant. Huic, ut & tertiæ, Spongiola adnascitur, quam Plinius in Cynosbato, pilulam Castaneæ similem: in Cynorrhodo, spongiolam vocat.

Rosæ fyl. spongia dicitur Cynorrhodon, Ang. Spongiola fyl. rosæ, Dod. Spongia Bedeguaris, Ad. Bedeguar officinis perperam.

II. Rosæ fyl. flore majore & rubente. Rosæ fyl. flore rubro, Eyft. colore & majoribus foliis à priore differt.

III. Rosæ fyl. flore pleno. an Rosæ Alabandica, Plinii. Rosæ fyl. odorata flore multiplici, Lob. ico. Rosæ canina duplicato flore, Cam.

IV. Rosæ fyl. foliis odoratis. Englanteria, Ruellio. *R. englanteria l. 703* Rosæ fyl. altera, Trag. Gef. hor. Rubus canis, Englanterium, Tur. Cynosbatos & Cynorrhodos altera, Cord. in Cynosbatos, Lac. (Diosc. Rosæ ro. Cynorrhodi vel caninæ rosæ odorata species, Dod.

Rosæ fyl. species altera, Lugd. Rosæ egleteria, Ad. Tab. Eyft. Rosæ canina, Ger.

Flos ex purpura saturata candidat. V. Rosæ fyl. odoratissimo rubro flore. Rosæ fyl. tertium genus, Trag. an Cynosbatos quarta, Cord. in Diosc. Rosæ fyl. Gef. hor.

VI. Rosæ fyl. odorata albo flore. Rosæ fyl. humilior, Cæf.

Rosæ quarta an Græcula Plinii, Clus. hist.

VII. Rosæ odore Cinamomi simplex. Rosæ cinamomina & 7. vel fyl. 2. Dod. Rose de canelle, Lob. ico. *R. cinamomea l. 705* Rosæ cinamomea, Ad. Lugd. simplex, Cam. an Cynorrhodos seu Rosæ sylvestris, Thal.

Pro Lychnide Plinii Gesnerus habet: & in Albio monte, majorem & minorem nasci tradit: illam fœminam, hanc marem faciens.

VIII. Rosæ odore Cinamomi flore pleno. Rosæ cinamomea pleno flore, Clus. pan. & hist. Eyft.

Rosæ cinamomea altera, Cam. Spermoniam Plinii, sic enim, non Spineolam aut spinosam legendum, Barbarus vult: quamvis alii Sycibicum legendum putant, Camer.

Flos dilute purpurascit & in medio suave rutilat. IX. Rosæ rubra præcox fl. simplici: exiguo odore & foliis latioribus à prædicta discernenda, Eyft.

X. Rosæ minor rubello flore, quæ vulgo à mense Majo, Majalis dicitur. Rosæ cinamomea altera, Cam. Rosæ provincialis minor, Tab. Ger.

XI. Rosæ lutea simplex. Rosæ lutea, Ang. Ad. Lob. Cæf. Cast. Lugd. Cam. Tab. Ger. fl. simplici, Eyft. Rosæ cirinæ, Gef. hor.

Rosæ fyl. tertia, vel Rosæ octava, Dod. Meminit Gesnerus Rosarum quæ moschum fragrant & luteæ sint: tales non vidimus, sed fruticis folia odorata observavimus.

XII. Rosæ lutea multiplex. Rosæ flava plena, Clus. hist. & ap. 2. & cur. post. Rosæ lutea maxima flore pleno, Eyft.

Hæc duplex, altera florem totum expandit: altera verò semiclauso flore permanet. XIII. Rosæ campestris spinosissima fl. albo odoro. *R. spinosissima l. 707* Rosæ cæpstris odora, & quinta, Clus. pan. & hist. Cynorrhodon polyacanthos, Lugd. Rosæ campestris odorata Clusii, Cam. Rosæ Dunensis, vel species nona, Dod.

Rosæ præcox spiniosa fl. albo, Eyft. (beat.

Flos albus, fructus maturus niger, cum aliorum ru- XIV. Rosæ fyl. pumila rubens.

Rosæ quarta, Clus. pan. at in hist. sexta & pumila.

Fructus maximus & pyri in modum turbinatus.

XV. Rosa syl. pomifera major: hæc sequente altior, ramosior, paucissimis a culeis, foliis majoribus, pallidè virentibus, & apud nos locis humidis in Aineti provenit. *R. Sellova. l. 204*

XVI. Rosa syl. pomifera minor.

Rosa syl. pomifera, Ad. Lob. Lugd.

Cynorrhodii species, Thal.

Rosa arvina, Tab.

Rosa pimpinella, Ger.

Hanc Lobelius spinis carentem, at Tabernæ montanus spinosam pingit: utramque habemus.

XVII. Rosa arvensis candida.

Rosæ syl. quarta species, Trag.

XVIII. Rosa campestris repens alba.

Cynosbatos sive Cynorrhodos 3. Cord. in Dioscor.

XIX. Rosa campestris spinis carens biflora.

Rosa Græca & Cynorrhodon laye, Lugd.

Flore est languidè rubro, vere & autumnoprodiens, quæ duplex, alia odoris expers, alia foliis exiguis suavissimi odoris, in monte Pilati Lugdunensium.

Rosa Hierichuntica dicta.

Nominis hujus authorem fuisse Monachum,

Bellonius refert, cum tamen circa Hiericho nunquam reperitur, sed in Arabia deserta, ad littora maris in sabulo: & Rauwolfius, in Syria tædis & ruderibus, ejus sylvestrem speciem invenit: hanc à pluribus nunc annis in hortulo meo colo, cum facile & crescat & floreat: de qua Joh. Sturmius Lovanienfis professor, libellum superstitionibus plenum, scripsit.

I. Rosa Hierichuntea vulgo dicta.

Amomum, Cord. in Diosc. & hist.

Amomis Diosc. & Plinii, Casf.

Rosa Hiericonteia, Tur. Lon. Lob. Garz. Castalperta & conclusa, Eyst.

Rosa de Hiericho & Rosa Mariæ monachis, Lugd. *Araschatica hinc dicitur. l. 299*

Rosa Hiericonthina 1. & 2. Tab. major, Ger.

Duplicem fecit Cordus, alteram inspidam inodoram, quæ Amomis: alteram aromaticam odoratam, quæ Amomum fit. Sed de Amomo vide suo loco.

II. Rosa Hiericonthea sylvestris.

Rosæ Hiericonthis 1. species, Rauw. Cam.

III. Rosa Hiericonthis: a exsiccatæ similis.

Blatterlos Holandis, fruticulus ad Scorbutum, Indiæ orient. par. 4. fig. 21.

II. Araschatica quædam l. 299

SECTIO QUINTA.

MYRICA sive TAMARISCUS; ERICA; SABINA;
CEDRUS BACCIFERA; CUPRESSUS; JUNIPERUS;
Asparagus & Corruca.

MYRICA sive TAMARISCUS.

MYRICA (Gaza modo Myricam, modo Tamariscum vertit) arbor nota est, fructum veluti florem ferens compage muscosum: in Aegypto & Syria quadam nascitur sativa, cetera sylvestris similis, fructum ferens Galle proximum &c. Sunt qui è caudice calices conficiunt, quibus splenotici poculorum vice utuntur: Dioscor. lib. 1. cap. 10. Et Theophr. 1. hist. 16. Myrica folia carnosa sunt ut Cupressi, & inter frutices numeratur: 5. hist. 6. in Tylo Arabia insule ferunt Myrica lignum, non ut apud nos imbecillum esse, sed validum sicuti Ligneum, &c. Plinio l. 13. c. 21. Myricen & Italia, quam alii Tamaricen vocant, Achaia autem Bryan sylvestrem: insigne in e4, quod sativa tantum ferat Galle similem fructum: & lib. 24. c. 9. Myricen quam & Tamaricen vocat Leneus, similem s. opis Amerini dicit, &c. & l. 16. c. 24. Tamarici folia carnosa sunt: & l. 16. c. 21. quæ non decidunt: & cap. 26. fructum nullam fert, ne semen quidem, s. opis tantum nascens.

Genera duo sunt Dioscoridi, sativa & sylvestris: & Plinio l. 24. c. 9. sylvestris plane sterilis, altera mitior: hæc fert in Aegypto Syria, etiam abundanter lignosum fructum, majorem galla, asperum gustu, quo Medici utuntur vice Galle, ad Cordo recte nomen est, etiam in Germania duplex invenitur, alterum solidiore ligno, medulla exili, foliis tenuibus, et Rbenzen: alterum ligno non adeo solido, medulla ampliore & foliis latiusculis ad Danabium. Et proterior Tamarix, & humilior, quæ diminuti va forma Tamariscus dicitur.

I. *Tamarix fruticosa folio crassiore*: sive Germanica.

Tamariscus, Brunf. Lon. femina, Cord. hist.

Myrica, Trag. Tur. Ges. hor. Lac.

Myrica syl. sive *Tamarix*, Matth. Cast.

Myrica humilis, Dod. gal.

Tamarix syl. femina, Fuch.

Tamarix humilis, Cord. in Diosc.

Myrica, Ges. hor. pannonica, Clus. pan.

Myrica syl. altera, Clus. hist.

Myrica altera in Germania, Cam.

Tamarix, Dod. Tab. Germanica, Lugd.

Tamariscus Germanica, Ad. Lob. Ger.

Ex hac ad Rhenum nata, doliola sextarium dimidium capacia, confecta Francofurtum deferuntur.

II. *Tamarix altera folio tenuiore* sive Gallica.

Tamariscus, Ang. Narbonensis, Ad. Lob. Ger.

Tamarix aliud genus, Rauw.

Myrica circa Montepelium, Ges. hor.

Tamarix Narbonensis, Lugd. *gallia* 367

Tamarix Gallica aut Hispanica, Clus. pan.

Myrica, Cæs. syl. prima, Clus. hist.

Myrica sive *Tamariscus* Gallica, Cam.

Tamarisci syl. genus, Alpino.

Hæc in arbores quoque in Hispania excrevit, ut hominis ulna vix amplecti possit.

III. *Tamarix Ægyptia* arbor.

Myrica ingentis magnitudinis in Alexandria, Bels.

Tamarix gallis onusta ad Nilum, Eid. (lon.

Tamarix lativa & procerâ in Ægypto, Cord. in Diosc.

Tamariscus Rauw. & 1. par. Ind. or. l. 2. c. 1.

Tamariscus Atle vocata, Alpino.

Myrica domestica in Ægypto, Cast.

Myrica sativa Diosc. cum gallis mihi non visâ, Clus. hisp. & hist.

Galla myricæ.

Chermaël Arabibus, Bellon.

Myricæ Ægyptiæ galla, Clus. hisp. & hist.

Fructus nocti magnitudine, figuræ inter se diversæ longi, breves, rotundi, lati, crassi, graciles, Alpino.

In Ægypto tam in humidis quam siccis nascitur, ita ut utrobique sylva reperiatur, Bellonius.

ERICA

Erica arbor est fruticosa similis Myricæ, at multo minor, Diosc. l. 1. c. 117. & l. 3. c. 174. Coris frutex est folio Ericæ, sed minore, pinguiore & rubente. Erica cacumine fructum fert sicut Pyrae & Amerina, Theoph. 1. h. l. 23. Ericam Græci vocant fruticem, non multum a Myricæ differentem, colore rosæ, in arboribus & pennis folio, Plin. l. 24. c. 9. qui l. 11. c. 16. mellis sylvestris erica meminit.

Erica folio Myricæ.

I. *Erica vulgaris* glabra.

Erica vulgaris, Trag. Thal.

Erica, Fuch. Dod. gal. *Erica vulgaris* l. 501

Erica prima, Matth. Lac. Dod. Lugd.

Erica, Cord. in Diosc. Bellon. Lon. Cast. def. Tab.

Erica, Tur.

Erica Myricæ folio, Ad. Lob. Clus. pan. & hist.

Erica vulgaris sive pumila, Ger.

Flos communiter colore dilutioris purpuræ: & aliquando & autumno & vere floret: aliquando etiam flore albo est, hinc

Erica alba, Tab.

Erica pumila alba, Ger.

Erica fl. albo minor, Eyft.

II. *Erica Myricæ* folio hirsuta. *Erica vulgaris* l. 501

Ericæ Myricæ folio similis, Clus. hisp. & hist.

Selago Plinii quibusdam, l. 24. c. 11. similis herba huic Sabinae est Selago appellata.

III. *Ericæ* genus, quod tota Græcia vulgo Phana dicitur, Bellon. sed quid?

Erica folio Coridis.

I. *Erica maxima* alba. *Erica arbor* l. 503

Erica prima, Clus. hisp. Lugd. Tab.

Erica coris folio prima, Clus. hist.

Erica major floribus purpurantibus, Lob. Ger. descr.

III. *Erica maxima* purpurascens longioribus foliis. *Erica maxima* l. 4. 504

Erica secunda, Matth. Dod. gal. Cast. Lugd. Tab.

Erica Coridis folio altera, Clus. hisp. & hist.

Erica Juniperifolia dense fruticans Narbon. Lob.

IV. *Erica frutescens* peregrina.

Erica peregrina Brancionis, Lob.

V. *Erica* major floribus ex herbaceo purpureis.

Erica tertia, Clus. hisp. Lugd. Tab.

Erica coris folio tertia, Clus. hist. *Erica* l. 502

Erica major floribus herbaceis purpurantibus, Lob.

Erica cruciata, Ger.

Hujus altera species, cujus flosculi herbacei racematim & spicatum coherent.

VI. *Erica* major coparia foliis deciduis.

Erica scoparia PP 3

Erica quarta, Clus. hisp. Lug. Tab.
Erica scoparia flosculis herbaceis, Lob.
Erica quarta Monspelienfium, Lugd.
Erica coris folio quarta, Clus. hist.
Erica pyramidalis, Ger.
Selago Plinii, Piræa Theophrasti, Guilandino dicebatur.

Hæc biflora est, & ex hac scopæ apud Monspelienfes conficiuntur.

VII. Erica ex rubro nigricans scoparia.

Erica tertia, Dod. gal. Lugd.
Erica nona, Clus. hisp. Lugd. *E. tetralix. l. 502*
Erica pumila altera Belgarum, Lob.
an Erica tertia, Dod.

Erica decimatertia, Clus. hist.

Ex hac scopæ ad vestes purgandas conficiuntur.

IX. Erica humilis cortice cinereo arbuti flore. *E. cinerea. l. 502*

Erica sexta, Clus. hisp. Lugd. Tab.
Erica pumila calyculato unedonis flore, Ad. Lob.
Erica coris folio sexta, Clus. hist.
Erica tenuifolia, Ger.

IX. Erica hirsuta Anglica.

Erica octava, Clus. hisp. Lugd. & Taber. sub septima pinxit. *E. ciliosa. l. 503*
Erica Juniperifolia altera, Lob.
Erica coris folio duodecima, Clus. hist.
Scopa, Cæsalp.
Erica tenuifolia caliculata, Ger.

X. Erica ternis per intervalla ramulis.

Erica quinta, Clus. hisp. Lob. Lugd. Tab.
Erica coris folio quinta, Clus. hist.

Erica procumbens.

I. Erica procumbens ternis foliolis carnea.
Erica quarta, Clus. pan. *E. carnea. l. 504*
Erica coris folio nona, Clus. hist.
Huic sæpe capitula viridia è foliolis compacta, capitulorum Thymi modo adnascuntur.

II. Erica procumbens herbacea.

Erica quarta altera, Clus. hisp.
Erica tertia, Clus. pan. *E. herbacea. l. 501*
Erica coris folio octava, Clus. hist.

III. Erica procumbens dilute purpurea.

Erica altera, Clus. pan. *E. purpurea. l. 503*
Erica coris folio septima, Clus. hist.

Erica baccifera.

I. Erica erecta baccis candidis.

Acacalis Dioscoridis, Amato.
Erica septima, Clus. hisp. Lugd.
Erica baccifera, Lob. Cast. ico. *Erica baccifera. l. 1450*
Erica coris folio decima, Clus. hist.
Erica baccifera tenuifolia, Tab. Ger.
Frutex Lusitanis Camarinnas dictus, Lincot. Italia orient. par. 4. fig. 21. lit. C.

II. Erica baccifera procumbens nigra.

Erica baccifera, Matth. Cast.
Erica baccifera Matthioli, Lob. Lugd. Thal.
Erica prima, Clus. pan. *Erica baccifera nigra. l. 1450*
Erica coris folio undecima, Clus. hist.
an Coris, Córd. in Diof.

CAMPHORATA.

Camphorata dicitur, quod herba digitis friata odorem camphoræ nonnihil referat: quam aliqui Selaginem Plinii l. 24. c. 11. quam Sabina similem dicit: alii ejusdem l. 24. c. 15. Chamæpeuce, quam Laricis foliis similem scribit: quidam Cneorum nigrum esse volunt.

I. Camphorata hirsuta.

Chamæpeuce, Ang.
Camphorata Monspelienfium, Ad. Lob. Camer. Tabern. *Camphorata nuda. l. 178*
Selago Plinii five Camphorata, Lugd.

II. Camphorata glabra.

Camphorata glabra. l. 178

Chamæpeuce & Camphorata minor, Lugd.

III. Camphorata congenere.

an Anthillis altera, Ang.
Anthillis altera Italarum, Lob. Lugd.
Camphorata altera, Tab. *Camphorata acuta. l. 178*
Anthillis lentifolia, Gerico.

14. Polyanthemum arvensis. l. 178

SABINA.

SABINA *Begdus*, nonnullis *Begedon* Dioscoridi l. 1. c. 104.

Genera duo Dioscoridi l. c. unum foliis simile Cupresso, at spinosius & gravæcolens, acre ac servens: curta verò est arbor, & in latum magis se fundens. Alterum genus est folio Myrica simili. Plinio l. 24. c. 11. herba Sabina brathy appellata à Græcis, duum generum est: altera Tamarici similis folio, altera Cupresso: quam quidam Creticam Cupressum dixerunt: & l. 17. c. 13. Sabina herba propagine seritur & avulsione.

I. Sabina folio Tamarisci Dioscoridis.

Sabina, Brunf. Trag. Fuch. Dod. ut : Bellon. Gefn.

hort. Tur. Lob. Cæf. Porta: vulgaris, Cam.

Sabina sine baccis, five sterilis, Matth. Cast.

Sabina miti folio, Cord. in Diosc.

Sabina altera, Ang.

Sabina vulgarior, Ad.

Savina, Lon. mas, Tab.

Sabina Tamarisci similis, Lugd.

Sabina sterilis, Ger.

II. Sabina folio Cupressi.

Sabina baccifera, Matth. Rauw. Cam. Ger.

Sabina altera, Dod. ut:

Sabina, Lac. prima, Ang. qui Thyam Theophrasti censet.

Sabina major, Gef. ap.

Genuina sabina baccifera atrorubra, Lob.

Sabina Cupressi similis, Cord. in Diosc. Lugd.

Sabina vera, Cæf.

Sabina fructifera, Cast.

Cum in arborem excrefcit, quotannis baccas juniperinis fimiles producit,

Sabina fœmina minor, Tab.

III. Sabina foliis Cupressi altera.

Sabina baccata altera, Lob. Lugd.

Sabina alterius altera icon, Dod.

Savina fœmina major, Tab.

Ramulorum exilitate & foliorum lenitate, tantum à priorè differt.

Differt autem à Cedro, quòd Sabinae gravis odor fit, & Sabinae extremi rami in acuta folia definant, & baccae minores funt & nigrefcant: cum Cedrus Junipero odoratior fit, folio obrufo, & baccae majores phœnicei coloris funt.

C E D R U S.

CEDRUS alia est confiera, alia baccifera: de baccifera sic Dioscorides l. i. c. 105. dicitur & altera Cedrus parva, spinosa Juniperi modo, fructum ferens magnitudine myrti rotundum. *Kidp* & Theophrasto l. i. h. 15. perpetuo vivit: l. i. h. 16. folia habet rara extremitate pungente: 3. h. 12. quidam binam affirmant, alteram *nozia*; alteram *coriand* (puniceam Gaza) alii simplicem dicunt, scilicet quæ Idam incolunt, est Junipero non dissimilis, sed folio maxime distat: quippe Cedro durum, acutum, spinosumq;, Juniperò mollius: excelsior quoque Juniperis nisi videtur: alii nominibus non dividunt, sed ambas Cedros appellant: Cedrum cum additione *δξύς* *δρυ* nuncupant, &c. Plinius l. 13. c. 5. Junipero similem habent. Phœnices & Cedrum minorem: duo ejus generæ, Lycia & Phœnicia: differunt folio: nam quæ durum, acutum, spinosum habet, Oxycedros vocatur, ramosa & nodis infesta. Altera odore præstat: fructum serunt Myrti magnitudine, dulcem sapore.

Cedrus baccifera.

I. Cedrus folio cupressi major fructu flavescete.

Juniperus major seu Cupressus sylv. Dioscoridis,

in Codice Hermolai.

Cedrus Phœnicia, Plinii.

Cedrus Lycia, Matth. Gef. hor. Cast.

Cedrus pumila foliis obtusis & Phœnicia, Bellon.

Cedrus minor, Cord. in Diosc. Porta.

Oxycedrus Lycia, Dod. Ger.

Juniperus major, Clus. hisp. & hist.

Cedrus phœnicia, Ad. mediâ vel secunda, five

Oxycedrus folio cupressi, aut Sabina major Mōspel. Lob.

Thuia genus quartum, Eugd.

Cedrus phœnicia secunda, Tab.

II. Cedrus folio Cupressi media majorib. bac-

Cedrus Lycia, Bellon.

Cedrus minor alter, Diosc.

Cedrus phœnicia altera, Plinii & Theophr. vel prima, Lob.

Thuia Malsiliensium, Lugd.

III. Cedrus folio cupressi minor.

Cedrus phœnicia minor vel tertia, Lob.

Hæ tres sola magnitudine differunt: verum & duæ priores ratione ætatis variare cœsemus, ita ut Matthiolius adolescentæ, at Lugdunensis historia adultam exprimere videatur. Sic & ratione ætatis in foliis differentia: primò enim prodeuntia, Juniperi vulgaris folia æmulantur, quæ paulo breviora & acuta: at adultæ, instar foliorum Cupressi rotundantur, ita ut rami inferiores foliis pungentibus & acutis, summi verò, obtusis & rotundis vestiantur: hoc exprimit figura

Sabina baccifera, Advers. & Lob. icon.

THUYA & BRUIA.

ΘΥΑ five *Thu* Theophrasto 5. h. 5. forma Cupressi similis, cum ramis tunc foliis, caudice fructuq;, vel potius cum Cupressus sylvestris: & l. i. h. 15. ex sylvestribus perpetuo vivit. Plinius l. 13. c. 16. Thuja ex Theophrasto memi-

meminit, quam aliqui volunt eandem cum Cedro Atlantica ejusdem. Brutam sic descripsit Plinius l. 12. c. 17. petunt in Helimaos arborem Brutam, Cupresso fusae similem, ex albidis ramis, jucundis odoris, accensam & cum muraculo bifloris Claudii Caesaris predicatam, odorem etiam proximum Cedro, &c.

Thuya Theophrasti.

Arbor vitæ, Bellonio, Gef. hor. Dod. Cluf. hisp. & hist. Cast. Tab. Ger. Eyst.

Arbor filici similis, Oviedo.

Cedrus Lycia, Lob. an. & Ad.

Thuyæ tertium genus, Lugd.

Arbor paradisæa Lutetian. Lugd.

Thuia sive Thya vulgo, Cam.

Hæc è Canada Francisco I. Galliarum regi, Arboris vitæ nomine oblata, fortasse ab odoris vehementia vel ob immortalem ejus comam, sic dicta.

CUPRESSUS.

CUPRESSUS *ωπερσος* Dioscoridi l. 1. c. 102. *ἄρο τὸ ἄριον τὸς παρ' ὅσους ἀπέσχευας*. Theophr. 1. hist. 3. protera & longo caudice constat, tamen macilentus: 1. hist. 13. *mas nodosior est semina*: 1. hist. 14. *simplici affurgit caudice ad longitadinem, sed non in multis radicibus, neque ramis frequentibus patet*: 1. hist. 15. *viret perpetuo*: 2. hist. 3. *plerumque ex semina marem provenire affirmant*: 1. caus. 5. *hujus fructus non id totum est, quod pila speciem gerit, sed quod cono innascitur pratenuis, ex ille & quasi laricis semini proximum, quod pilula sua dehiscente delabitur*. At Plinio l. 16. c. 33. *Cupressus natu morosa, fructu super vacua, baccis torva folio amara: odore violento, ac ne umbra quidem gratiosa, materie rara, ut penè fruticosi generis, diti sacra, & ideo funebri signo ad domos posita: semina sterilis diu. Duo genera earum: meta in fastigium convoluta, qua & semina appellatur: mas spargit extra se ramos, deputaturq; & accipit vitem, &c.*

I. Cupressus, Matth. Ang. Dod. ut: Cord. in Diosc. Gef. hor. Tur. Lac. Lon. Ad. Lob. Cæf. Porta, Lugd. Cam. Tab. Eyst.

Cyparissus, Cast. *C. sempervirens*

Cupressus altera sive sylvestris, Ger.

Hujus fructus sive conos, nuces vel pilulas Cupressi, Officinæ Cypressi nominantur: aliquibus Galbulæ dicuntur.

II. Cupresso similis arbor in Syria: an Cedrus major Dioscoridis.

Thya forte Theophr. cujus fructus pilularum Cupressi magnitudine in Oriente notissimi.

Abhel dicitur, Guilandino in problem.

Cedrus major Dioscoridis, Thya Theophrasti & Abhel, Guiland. in papyro.

Tac arbor Cupresso similis ex qua gummi Taxa, Rauwolf.

Arbor cujus fructus Abhel Guilandino, Cluf. hispan.

Habel fructus, Cluf. hist.

JUNIPERUS.

JUNIPERUS *ἄρο δὲ* & *ἄρο δὲ*: *ἄρο τὸ τὸν ἀεὶν ἔχει*, quod ejus odore omnia reptilia adversentur: vel *ἄρο τὸν τὸς ἀνάδης ἀεὶν ἔχει*: Latini Juniperus dicitur, quod juniores & novellos fructus pariat, antiquis maturefcentibus: solam ferè arborum ferus suos in biennium prorogare ajunt: cujus bacca *ἄρο δὲ*, in officinis Grana Juniperi nominantur. Ejus verò lacryma, Vernix dicitur.

Genera: Dioscoridi l. 1. c. 103. *ἄρο δὲ* quædam major est, altera minor: unius fructus, nucis pontica magnitudine reperitur: alterius verò subam equat, at rotundus est odoratus, dulcis in mandendo ac subamarus Archeuui dictus. Plinius verò l. 16. c. 25. *nec Juniperi florent: quidam duo genera tradunt: alteram florent nec ferre: qua verò non floreat ferre, protinus baccis subnascentibus qua biennio hereant: sed id salsum: & l. 24. c. 8. Juniperus Cedro asmilis: & ejus duo genera: altera major, altera minor: hæc Plinius. Verum bacca in quibusdam grandes, in aliis exigua: in his dulces, in aliis prorsus amara: aliis planè rotunda, quædam oblonge & acuminata.*

I. Juniperus vulgaris fruticosa.

Juniperus, Brunf. Matth. Dod. ut: Lac. Tur. Lon.

Lob. Porta, Ger. nostras, Cam.

Juniperus vulgaris, Trag. Cluf. hist.

Juniperus minor, Fuch. Cord. in Diosc. Lugd. syl.

Juniperus humilis, Gef. hor.

Juniperi altera species, Ang.

Juniperus vulgatiar, Ad.

Juniperi primum genus, Cæf.

Juniperus & Juniperus baccifera, Tab.

Hic, describit etiam Juniperum majore Germanicam & fructum magni verrucosum adpingit.

II. Juniperus vulgaris arbor.

Juniperus nata in Hispania, Plinio l. 16. c. 39.

J. communis β. l. 1470 Junipe-

Juniperus vulgaris celsior & arborefcens, Cluf. hisp. & hist.

Juniperus major fativa, Cast.

Juniperus turba in arbore affurgens, Lugd.

Tales Theriaca alit, frequenter in agro Senenfi, ut Matthiolus & Lugdunensis monent: & in Hispania, ita ut ex ea trabes & ædium contignationes, multi fabricent, Clusio referente.

III. Juniperus minor montana folio latiore fructuq; longiore.

Juniperus minima, Gef. hor.

Juniperus alpina, Cluf. pan. & hist.

IV. Juniperus major bacca cæruleâ.

Juniperus maximus Illyricus cærulea bacca, Lob. an Juniperus alter, Cæf.

Juniperus major, Lugd.

Juniperus major Illyrica, Tab.

Juniperus maximus, Ger.

V. Juniperus major bacca rufefcente.

Oxycedrus Theoph. & Galeni.

Cedrus phoenicea, Matth. Tab.

Oxycedrus, Dodon. gal. Bellon. cui & Juniperus,

ruber, Cluf. hispan. & histor. Lugdun.

Cedrus, Lac. Lon. minor & Cedrula, Gef. hor.

Cedrus magna sive Juniperus peregrina, Cord. in Dioscorid.

Cedrus minor, vel phoenicea, Cast.

Oxycedrus phoenicea, Dod. Ger.

Juniperi prima species, sive Diosc. Juniperus, Ang.

Juniperus major Montipeliensium, Lob.

Oxyar ceutis sive Juniperus acuta, Ad.

an Juniperus montanus fructu flavo, Cæf.

Ettalch Scalig. grandior Juniperus, Lugd.

an Juniperus major Italica bacca rubris, Cam.

Aliis Cedrus Lycia Theophrasti.

VI. Junip. major fructu nucis magnitudine.

Juniperus major in Cupressi altitudinem affurgens, fructu dulci, Gallæ quodammodo simili eduli, nucleo olivæ nucleis simili, Bellon. quid?

VII. Arbor Americana oxyacanthæ similis.

Lignum exoticum, Cluf. ex. l. r. c. 6.

an affinis arbori Ettalch in Africa nascens, ejus Joh. Leo in desc. Africa meminit, dubitat Cluf.

Incolæ igne resinâ eliciunt, qua picis loco utunt.

ASPARAGUS & CORRUDA.

Etsi Ἀσπάρος, & vel ἰσοδότης Galenus 2. alim. omnes propemodum teneros canles & tenera germina, seu ex oleribus & herbis, seu ex succuticibus, seu ex fruticibus, arboribusq; vociter, attamen peculiari generi plantæ etiam tribuitur, quæ sic dicta, quod cauliculos hos, qui prima germinatione à terra prodeunt, præcipuos habeat.

Genera duo Dioscoridi l. 1. cap. 152. petraæ & fativa: & Galeno βασιλικὴν regium & ἰσόδοτον palustre: sic enim Dioscorides, ἀσπάργος παρὰ τὴν ἰσοδότην quem ἡμετέροις (id est murinam spinam) vocant, vulgaris est nota: & paulo inferius: Ἀσπάργος αἰθίλις, frutex est ramosus, folia habens multa, longa, sæculo similia, radice rotunda, grandi, tuberculum habente. Et Theophrastus 6. hist. 1. ἀσπάργος (hanc solum vocem per germaniam Asparagum corrudam Gaza vertit) ex toto aculeata est. & nullum juxta aculeum solum gerit: & 6. hist. 3. juxta aculeos pusillum quiddam clava simile producit, ex quo stoculus tandem ipse erumpit: radice larga, alta, numerosa, & demq; tam crebra innititur, ut pars superna radicum tota connexa & continuata reddatur, ex qua vel ipsorum caulium proventus factitatur, &c. Plinius l. 19. c. 8. omnium hortensium lautissima cura Asparagus &c. Est & aliud genus in cultus asparago, mitius corruda, passim etiam in montibus nascens, referta superioris Germaniæ campis non infaceto Tiberii Cæsaris dicto, herbam ibi quandam nasci simillimam asparago &c. & paulo infra: indicavimus & Corrudam: hunc enim intelligo syl. asparagum, quem Græci orminium aut myacanthon vocant: & l. 19. c. 4. sylvestres fecerat natura corrudas ut quisq; demeteret passim &c. altilis spectantur asparagi: & l. 20. c. 10. Asparagi vires ubi recensuit, subiungit: syl. asparagum, aliqui Corrudam, aliqui Libycam vocant: Attici orminium hujus effacior vis & candidiore major: & l. 21. c. 16. in totum spinâ est Asparagus.

Asparagus folio solio.

I. Asparagus fativa.

Asparagus, Brunf. Træg. Matth. Fuch. Dodon. gal. Cord. in Diosc. & hist. Gel. hort. (qui majoris & minoris meminit) Tur. Lon.

Asparagus altilis, Fuch. Tab. domestica, Bellon.

Asparagus Diosc. idè cum fativo & hortensi, Ang.

Asparagus fativus, Lac. Cast. Lugd. Ger.

Asparagus hortensis, Dod. Ad. Cam.

Asparagus domesticus, Eyst. vulgaris, Lob.

Asparagi alterum genus, Cæf.

Hic cum in pratibus Alfatia nobis vicinæ & in pratibus ad Danubium sitis, & in Burgundia circa

Vesuntium spontè proveniat, hunc Plinium intel- ligere

ligere censemus, cum in superioris Germaniæ
campis provenire scribit, & hic dicitur

Asparagus minor iponte nascens, Cl. hisp. & hist.

II. Asparagus sylvestris tenuissimo folio.

Asparagus sylvestris, Matth. Cast.

Asparagi tertium genus sativo simile, qui Pala-
stium leporis, Cæf.

Sola transplantatione & cultura à sativo differt.

III. Asparagus maritimus crassiore folio.

Asparagus ~~maritimus~~ sive palustris, Galeno.

Asparagus palustris, Matth. Ang. Tab.

Asparagus marinus, Cluf. hisp. & hist. Cam.

Asparagus maritimus Dioscoridis, Ad. Lob.

Asparagi alterum genus, Cæf.

Asparagus sylvestris, Ger.

Asparagus Corruda dictus.

Corruda nonnulli dictâ volunt, teste Ruellio,
quòd ubi adolevit, facile corruat decidatvè: sic &
Horminum, ~~quòd ubi adolevit, facile corruat decidatvè: sic &~~
quod est ruo.

I. Asparagus foliis acutis.

Asparagus petraea Dioscoridis & Galeno.

Corruda & syl. Asparagus, Plinio.

Asparagi petreus & corruda, Mat. Tab. in ico. Ger.

Corruda, Dod. gal. Cord. hist. Rauw. Bellon. Ad.

Lob. ico. Lugd. cui & Corruda Penz.

Asparagi prima species, Ang. Cæf.

Asparagi sylvestris, Gesap. Lac. Dod. Cam. ep.

sive Corruda, Bellonio.

Corruda prior, Cluf. hisp. & hist. Tab.

II. Asparagus aculeatus alter, tribus aut qua-
tuor spinis ad eundem exortum.

Asparagus syl. alter, Dod. Ger.

Corruda altera, Cluf. hisp. & hist. Lugd. Tab. atin

ico. Corruda Hispanica. *Asparagus 4. 5. 8.*

Corruda Hispanica altera, quæ Lusitanica, Lob. at
in icon. Corruda varietas.

Asparagi quartum genus, Cæf.

III. Asparagus aculeatus spinis horridus.

Polytricha, Bellonio.

Asparagus syl. tertius, Dod.

Corruda tertia, Cluf. hispan. & hist. Lob. Lugdun.

Tabern. *Asparagus 2. 3. 4. 9.*

Corruda Hispanica altera, Tab. in ico.

Asparagus syl. spinosus, Ger.

Asparagi Theophrasti nomine cui spina pro fo-
lio, ex Creta ab Honorio Belli accepimus.

IV. Asparago aculeato affinis triplici temper
spina.

Echinopoda Cretica, Hon. Belli ap. z. ad Clusium
& Ponæ ital.

Chenopoda Plinii suspicatur Hon. Belli.

Sicutem Plinius lit. c. 8. ceras ex omnium ar-
borum satorumq; floribus contingunt, excepta
Rumice & Chenopode: plura non habet. Verum
aliqui Echinopode legunt, quam quidam Tribu-
lum, alii Echion, alii Spinæ genus interpretantur.
Sic Dalechamplus apud Athenæum per Echino-
poda, Cardui Chii genus intelligit.

SECTIO SEXTA.

CEDRUS CONIFERA; PEUCE seu PINUS; PINASTER;

LARIX; PITYS sive PICAEA; SUCCI sive HUMORES PLANTARUM; GUM-

mata; Resine; Abies; Taxus; Draco arbor; Palma Dactylifera;

Palma squammoso fructu; Palma nucifera; Nuces exotica
& Arbores admiranda.

CEDRUS CONIFERA.

K ^{f. 2. 6.} Dioscoridis l. c. 10. s. arbor magna est, ex qua Cedria dicta colligitur: fructum vero habet uti Cupres-
sus, at grandiore multo: At Serapio, minorem legit. Et Guilandinus com. de Papyro vult eum esse arboron-
quam sub Cupresso altera proposuimus. Theophrastus 4. hist. 6. & 5. caus. 8. Cedrum Syria gignit, eaq; ad erremes om-
tantur: s. hist. 5. ex Cedro simulacrum sculpere solent. Plinio l. 13. c. 5. Et majoris Cedri duo genera, quæ flores fru-
ctum non fert: frugifera non floret, & in ea antecedentem fructum occupat novus: semen ejus Cupri esse simile: qui-
dam Cedrelaten vocant: & l. 24. c. 5. Cedrus magna quam Cedrelaten vocant, dat picem que Cedria vocatur.

Cedrus conifera foliis laricis.

Cedrus maior, Matth. Dod. gal.

Cedrus arbor conifera, Get. hor.

Cedrus Hebræor. non Græcorum, forte Cedrus

Syria Theophrasti, Ang.

Cedrus Dioicor & Sacrarum literarum idem, Ang.

Cedrus, Bellon. (cui & Libani & Syria & in Ama-

no) Rauw. Cæf. Tab. Libani, Ger.

Cedrus

Cedrus Libani quæ neq; Dioscoridis neq; Graecorum Cedrus est, Guiland.
 Cedrus magna, Dod. Portæ.
 Cedrus Libani & Palæstina præcella, Ad. Lob.
 Cedrus phœnicia Matthioli, Lugd.
 Cedrus phœnicia nostra, Lugd.

Coni non dependet, sed sursum spectant, ut refert Bellonius, Dodonæus & Dalechampsius in histor. Lugdunensi, pingunt.

In regno Congiano tanta copia, tantæq; magnitudinis ut inde naves conficiant: par. 1. Ind. or. l. 2. c. 1. & in insula Tercera scaphæ, currus, rhedæ, & hujus generis alia opera extruunt: par. 3. Ind. or. cap. 6.

Sic in Andes nova Hispania, summa copia, ubi alia alba, alia rosea & fragrans: Joseph. A. cost. l. 4. c. 3. ubi de Cedro admiranda, verba facit. Provenit etiam in Virginia & Florida.

DE PEUCE seu PINU.

F Tsi Πέννη ἄριον, à Gaz a Pinus & Picea vertatur, ab aliis tamen contrarij modis fit, & πικρὴ Πίκα, forte ob nominis similitudinem redditur: nec mirum, cum ut Dioscorides l. 1. c. 86. habet, πικρὸς, vulgo nota arbor est, eusdem generis est quæ πικρὸν dicitur, siquidem hæc ab illa specie tantum differat: ita ut iam picea quam pini fructus, qui in conis reperitur πικρὸν dicitur, eodem cap. 87. nomen e. appelleretur.

Genera: πέννη Theophrasto 3. hist. 10. alia urbana, alia sylvestris: sylvestris duplex est, alteram Idæam, alteram maritimam vocant: hanc rectior, celsior, materiæq; crassior Idæa: folio teneriori, imbecillioriq;, maritima & cortice leviori, utiliq;, ad coria, quod alteri minus: mox maritima rotunda, brevij, debilis, & Idæa oblongior viridus: minusq;, hirsutus, nunquam sylvestrior, &c. Idæa ramosior crassiorq;, & pitem copiosius præbet. &c. Macedones genus quoddam πέννη simile dicunt, & marem brevioris folioq;, durioris: feminam vero procerioris, foliis pinguem, mollem, procliviorisq;, Mari lignum circumcincta medulla durum & operi fabrilis versuale: femina tractu omnino facile atq;, mollis, quod quidem omnium serè marium seminarumq;, publica differentia est, ut calores materia afferant, &c. (& Plinius l. 16. c. 10. lignum maribus durum, & in fabrilis opere contortum: femina mollius, publice discrimine in securibus) Igitur πέννη genera, urbanam atq;, sylvestris mas & feminam, ac tertia sterilis. At Arcadia incolæ, nec sterilem nec urbanam πέννη appellant, sed πικρὸν, &c. Plinius l. c. in Europa sex genera cognatarum arborum serunt (pinus, pinafter, picea, larix, abies, tæda, taxus) ex his pinus atq;, pinafter, solum habent capillamenti modò prætenue, longumq;, & mucrone aculeatum &c. Pinafter nihil aliud est, quam Pinus sylvestris, atitudine & a medio ramosi, sicuti pinus in vertice: copiosiorisq;, pino dat resinam. Sic l. 15. c. 10. nucum pinearum genera quatuor recenset, 1. grandissimas, 2. Tarentinas, 3. Sapeinas, & picea fativa, 4. pitidas, & pinastris.

I. Pinus fativa.

Pinus urbana folio perpetuo, Theophrasto.

Pinus, Bruff. Trag. Dod. ut: Bellon. Cord. in Diof. Lac. Tur. Lon. Cæs. Cast. Portæ: arbor, Ges. hor.

Pinus domestica, Matth. Tab.

Pinus fativa, Ang. Lugd. Ger.

Pinus vulgarissima, Ad. Lob.

Pinus Italica, Cam.

Nucem πέννη Theophrastus, aliis καίριος κοκκίνος & ανδρεία vocant: & in hoc genere marem nucem rotundioris, feminam longiorem ferre volunt.

II. Pinus sylvestris. L. 1. 1418 (lunt.

Pinus syl. montana Theophrasti.

Pinafter, Brunf. Trag. Tur. Ges. hor. Lob. Cæs. salp. Thal. Portæ.

Pinus sylvestris, Matt. Cast. sive Pinafter, Dod. ut.

Picea πέννη, Ang.

Pinus sponte proveniens, Cord. in Diof.

Pinus syl. fructifera, Lugd.

Pinus syl. montana, Tab.

Pinus syl. mugo, Ger. ico.

an Pinafter 1. vel Austriacus major, Clus. hist. quæ duplicem faciat album & nigrum.

III. Pinus syl. montana altera.

Pinus tubulus, Plinio l. 16. c. 10. eisdem, inquit, arboribus (scilicet Pinum & Pinafter) alio nomine esse per ora Italia, quas Tibulos (strubulos Hermodolus legit) vocant, pleriq; arbitrantur, sed graciles succinctioresq; & enodes, liburnicarum ad usum, penè sine resina.

Pinus syl. Mugo, Matth. Ad. Lob. Tab.

Pinus syl. altera, Dod. ut: sed edit. lat. tertia descriptione.

Picea altera sive sylvestris, Ang.

Pinus tubulus, Lugd.

Pinus montana minor, Ger.

IV. Pinus syl. montana tertia.

Teda, Brunf. arbor, Lugd.

Pinus syl. cembro, Matth. Ad. Tab.

Pinus syl. tertia, Dod. gal.

Pinaſter, Bellonio.

Pinus ſyl. altera ſpecies, Dod.

Pinus ſylveſtris, Ger.

Plin. l. 6. c. 10. ſextum genus eſt Teda proprie dicta, abundantior ſuo co, quam reliqua, parcius liquidiore; quam Picea, ſtammis ac lumini ſacrorum etiam gratia

V. Pinus maritima major.

Pinus maritima prima, Matth. Tab.

an Pinus marina, Ang.

Pinus ſyl. quinta, Dod. gal.

Pinus maritima, Lugd. major, Dod.

Pinus maritima Theophrasti, Lob.

Pinus ſyl. montana, Ger.

Huc refer ſequentem, modo eadem non ſit

Pinus ſyl. altera, Lob.

Pinaſter 2. & Pinus marina Theophr. Cluſ. hiſp.

Pinaſter alter Hiſpanicus, vel minor Hiſpanicus Eid. hiſt.

Pini maritimæ majoris ramulus, Dod.

Pinus ſylveſt. ſive ſterilis, quia nuclei edules non ſunt, Lugd.

Pinus montana Theophrasti, Tab.

Pinus maritima major, Ger.

VI. Pinus maritima altera, Matth. Tab. Lug.

Pinus Idæa Theophrasti, Lob.

Pinus ſyl. quarta, Dod. gal.

Pinus ſyl. minor, Ger. P. ſylveſtris p. l. 1418

an Pinaſter primus, Cluſ. hiſp. & hiſt.

Hæc ab Auſtriaco majore, forte tantum ratione ſoli diſtat, Cluſio monente.

VII. Pinus maritima minor.

an Piceæ genus alterum, Bellon.

Pinus maritima minor, Dod. P. maritima l. 10. c. 11. p. 1418

Pinaſter tertius, Cluſ. hiſp. Lob. Lugd.

Pinaſter tertius Hiſpan. vel pumilo alter, Cl. hiſt.

an Pinaſter alterum genus parvum in maritimis, Cæſalp.

IX. Pinaſter conis erectis.

Pinuſter pumilio, Cluſ. pan. Cam.

Pinuſter quartus Auſtriacus, Cluſ. hiſt.

IX. Pinaſter latifolius julis viſcentibus aut pallescentibus, Cluſ. pan. Pinus ſylveſtris p. l. 1418

Pinaſter ſecundus Auſtriacus, Eid. hiſt.

X. Pinaſter tenuifolius julo purpureſcente.

Cluſ. pan. Pinus ſylveſtris p. l. 1419

Pinaſter tertius Auſtriacus, Eid. hiſt.

Thæda, Tab.

Tæda ſive Ptëodopinus, Ger.

Hujus arboris ramos ſolent noſtrates Oenopoleæ ante ædes ſuas proponere, ut Viennæſes Abietis teneriores ramos, & aliarum regionum incolæ Hederam.

XI. Pinus Indica nucleo purgante.

Pinei nuclei Malucani, Acoſta, Monardi.

Pinei nuclei cathartici, Lugd.

Pinea purgativa, Caſt. Caſt. l. 1426

Pinei nuclei Indici, Fragoſo.

an Pinioen ſive Nucæ pineæ ex Puna, Joſeph.

Acoſt. l. 4. c. 29.

XII. Pino ſimilis Orientalis.

Cibage, Cam.

XIII. Pineos nucleos duros referens fructus.

Fructus peregrinus 8. Cluſ. ex. l. 2. c. 30. & in tab. 3. Lugd. Tab. Ger.

XIV. Pineæ nucis nucleo ſemen flavo ſpadicem Braſilianum.

Fructus miſcellaneus 9. Cluſ. ex. l. 2. c. 15.

XV. Arbor ſpinofa fructu pineæ ſimili.

Cachi arbor ſpinofa, cujus fructus Ciccarã, forma pineæ nucis, Scalig. Ludovico Romano, Nic. Coſtino, & ex his Lugd.

L A R I X.

Quæ Larix aut Larex, etiam Græcis *λαρίξ* nuncupatur, an a Theophrasto descripta fuerit dubitatur: licet hæc vox in Gaza versione reperiatur: Gaza tamen Larix nihil aliud est, quàm *πικρος* Theophrasti, quàm vocem plerumque, Piceam interpretatus est: attamen interdum *πικρο* vocem, per Piceam & Laricem simul expressit: ut videre est 9. b. ubi legitur *πικρο*, *πικρο*, & *πικρο* Gaza reddidit, terebintho, Larici, piceæ, amygdala, &c. Sic Plinius de Larice agens, ea quæ Theophrastus *πικρο* tribuit, omnia illa Larici adscribit: sic l. 16. cap. 10. scribit: quinto generi sitis idem, eadem facies. Larix vocatur, materies præstantior, longè incorrupta, vix emori contumax, rubens præ ætate & odore acrior: plusculum huic erumpit liquoris, melleo colore atq; leniore, nunquam dureſcentis: & mox: Larix nec ardet, nec carbonem facit, nec alio modo ignis vi consumitur quàm lapides. Verum experientia Plinio contrariatur, & ipsius propria verba, dum inquit: in Macedonia Laricem masculam arunt, faminaradices tantum. Et l. 16. c. 21. ei perpetuam comam tribuit, cum tamen in nostra Larice contrarium contingat. Quare Gaza Larix, est *πικρος* Theophrasti: ut Plinius Larix, est *πικρο* Theophrasti. An forte hæc nostra Larix,

ſyl. Larix ſit Pinus urbana ſolio deciduo Theophrasti: ſiquidem ſcribat Pini urbani genus quoddam ſolum habere perpetuum: ſylveſtri autem omni id perpetuum eſſe: ex quibus colligere licet, urbani quoddam genus eſſe, cui ſolia decidunt, quod in ſola Larice animadverſum eſt.

Larix, Brunf. Matth. Bellon. con. Dod. ut: Fuch. | Ex hac colligitur refina laricea, de qua inter Re-
Geſ. hor. Lac. Tur. Lon. Ad. Lob. Caſt. Cluſ. pan. & | ſinas. Fungus etiam adnaſcitur qui Agaricum di-
hiſt. Lugd. Portæ, Tab. Ger. Cam. | citur, quemadmodum Larici adpingunt, Lobel.
Pini ſyl. genus cui hyeme ſolia decidunt, Cæſ. | Tab. Ger.

DE PITY ſeu PICEA.

Pitus a πικτή differe videtur, Theoph. 3. hiſt. 10. quod (ſcilicet Pinus) pinguior ſit, ſolio tenniori, magnitudi-
ne minor, erectūq; minus aſſurgit: præterea quod comini breviorē horridiorēq; ferat, ac nucem in magis re-
ſoſam. Ambabus ſolia capillata, ſed Piceæ materies candidior, ſimiliorq; Abietis, atq; in toto minus ſpiroſa. Et
3. hiſt. 6. quidam Pinum & Piceam florere exiſtimāt, quidam minime ſed Piceam *αὐτῆος*, id eſt, nucamentum gi-
genere, quod Groſſus proportione reſpondet. Plinius 1. 16. c. 25. Pinum Piceamq; ullo ſere exhilarari negat: experien-
tia tamen refragatur. Et ut 1. 16. c. 10. Picea plurimam reſinam fundit, interveniente candida gemma, tam ſimili
thuris, ut miſta, viſu diſcerni non queat, &c.

Genera duo ex Plinio colligimus, ſativam & ſylveſtrem, illam Sapinum, hanc Piceam nominat. Nam Sapinum
inferiorem & enodem Abietis partem ſignificat: ſicut ſuperior em partem nodofam duriorēq; Fuſterna, Plinio 1. 16.
c. 39. ſcribente: verum etiam arborem ſignificat: hæc enim 1. 16. c. 12. habet: inter hæc genera proprium quidam ſecere
Sapium (Sapinum Turnebus legit) quoniam ex cognitione earum ſeritur: ejuſq; arboris imas partes Tædas vo-
cant, cum ſit illa arbor nil aliud quam Picea, ſeritate paulūm mitigata ſatu: Sapinus autem materies caſarum e ge-
nere fiat. Sic Plinius ejuſ nucem Sapineam vocat: nam 1. 15. c. 10. nucum Pinearum genera enumerans, tertium ait
Sapineæ, & Picea ſativæ nucleorum cute verius quam putamine, adeo molli ut ſimul mandatur.

I. Picea major prima, ſive Abies rubra.
Picea, Brunf. Matth. Ang. Cord. in Dioſcor. Geſf.
hor. Lac. Lon. Ad. Lob. Cæſal. cui & Tæda Plinii,
Caſt. Lugd. Thal. Tab. Ger.

Abies prima & rubra, Trag.
Abies, Dod. *Pinus abies*
Sapinum, Bellonio, Lac.
Picea Plinii & Abies maſcula Theophrasti, Cluſ.
pan. & hiſt.

Hanc alii Abietem marem Theophrasti: alii Pi-

ceam *οἰκετόφορον* ejuſdē 1. cauſ. 9. quam Gaza pe-
diculiſeram, Scalgier pediculariam inter prætur.
Sic diſta Plinio 1. 16. c. 10. quod totis paniculis mi-
noribus gracilioribusque, minimos ac nigros nu-
cleos pediculis ſimiles gignat: alii Tædam Plinii
(de qua ſub Pino quarta) faciunt.

II. Picea minor. *Pinus abies*, Y. c. d. 1421
Picea putula, Cluſ. pan.
Pinum tubulum ſive tibulum Plinii, Dalecham-
pius vocare videtur, Cluſ. hiſt.

DE SUCCIS ſeu HUMORIBUS Plantarum.

Quemadmodum multis animalibus pili & pennæ decidunt, & ſerpentes ſingulis annis exuvias deponunt: ſic
& plantis ſolia, flores & fructus decidunt, & ex earum aliquibus humor ſuperfluous profluat, ut Vitibus lacry-
ma: Ceraſo, pruno gummi: picea, cerebinto, lentisco, reſina: alii alius liquor quantitate moleſtus. Nam ut in a-
nimalibus ſanguis ardet, ſic in plantis humor ſeu ſuccus, qui ſi vel ſponte profluat, vel arte educatur, ad earum con-
ſervationem facit: nam & plantæ ſuas venas & nervos habet, per ſe nomine carentes, ut habet Theophrastus 1. hiſt. 3.
qua ſimilitudine quadam nomina partium animalium ſortiuntur. Sanguis autem plantarum, earum ſuccus pro-
prius eſt, ut in Ficibus Lac. ſecundum Ariſtotelem 1. de plantis: in Vite veluti humor: in quibusdam veluti oleum: in
aliis pici liquidæ ſimilis: in nonnullis, ut gummi. Et ut Theoph. 1. c. humore plantarum deſiciente, & ipſe deſicere
incipiunt eoq; exſiccato, tabeſcunt: quem humorem nonnulli ſimpliciter *οἴκτιν* ſuccum in cunctis appellant, quidam
abſque nomine relinquunt: in quibusdam verò *οἴκτιν* ſuccum, inq; aliis *δελφον* lacrymam vocant. Idem ſerè habet
Theophrastus 6. cauſ. 17. & hic pro coctionis diverſitate, diverſam craſſitatem & colorem nanciſcitur. Hinc ſi huius
humoris conſiſtentiæ conſideres (ex Theoph. 6. cauſ. 17.) alii calloſiores lentioresq; ſunt: alii aquoſi, minusq; lenti:
hinc alii denſari poſſunt, alii nequeunt: nonnulli etiam quò denſentur atque concreſcant, aliquid miſcent. Quare
οἴκτιν 3 *ſuc-*

succus plantarū, qui χαλδς proprie, is humor est, quo planta nutriuntur, quiq; non spontē, sed præcedente expressione, aut alia preparatione elicitur: quiq; semper tenuior est, nisi calore exsiccat, induretur. Liqueor vero sive οδς, crassior est, qui interdum spontē, interdum incisione delabitur, & velut lacryma profluit, unde communiter δάκρυον lacryma vocatur. Qui si oleaginosis & liquidus fuerit, πύριον dicitur: si terrestrior, aquens & in truncis arborum concretus, κόμμη gummi: que verò naturam mediam inter gummi & resinas possident, & partim terrestria & aquea, partim oleaginea & pinguis sunt, κόμμη πύριον gummi resina nominatur. Sed de succis inspissatis primum, dein de gummatis, tum de Resinis, & tandem de Pice.

De succis inspissatis.

I. Ammoniacū, ἀμμωνιακόν Dioscoridi l.3. c.98. est Ferula δήης liquor, & totus cum radice frutrix Agafyllis appellatur: Galen. 6. simpl. Ferula lacryma. Plinio l.12. c.23. Hammoniacum lacryma, ab Hammonis oraculo nomen habet, juxta quod gignitur arbor, quam Metopion vocant, resinae modo aut gummi.

Ammoniaci lacryma, Matth.

Ammoniacum seu gutta Hammoniacæ, Cord. hist.

Ammoniacum, Cæs.

Armoniacum officinis & Gummi ammoniacū.

Probat Dioscorides l.c. bene coloratum (exterius flavum, intus candidum) ligni & calculorū expers, thuris glebarum granorūve similitudine, syncerum ac densum, nulla sorde spurcatum, castorei odore, & gustu amarum: quod genus θραύσμα (thrauston Plinio, quasi dicas fragmentum) appellatur: alterū, quod terræ calculorūve participes est, φύραμα (Phryma Plinio, i. e. mixtura) dicitur: & hoc ad medicamenta in aqua resolvitur.

II. Galbanum χαλβάν Diosc. l.3. c.97. liquor est Ferula in Syria nascentis, quam nonnulli Metopion vocant: Gal. 8. simplic. χαλβάν succus est plantæ ferulaceæ: hoc secundum eundem 1. de Antidot. in Sagapenum convertitur. Plin. lib.12. cap.25. Galbanum dat & Syria in eodem Amano monte, è ferula ejusdem nominis resinæ modo, quam Stagonitic appellat, de qua & lib.24. cap.5. At Theophr. 9. hist. 7. Galbanum in Syria nascitur ex Paco vocato.

Galbanum, Matth. Cord. hist. Cæs.

Probatissimum quod thuris effigiem præbet, colore maximè flavū (tale enim recens est) gummosum purum, pingue, minimè lignosum, odore gravi, nec valde humidum, nec penitus aridum, & cum accenditur clarum, flammam nutriens: hoc Dioscorides resinā & ammoniaco, Plinius verò Sagapeno, adulterari scribit.

III. Opoponax οποπόναξ Diosc. lib.3. cap.95. ex Panacis Heraclei radice concia colligitur. Gal. 8. simpl. radicibus & caulibus: at Mesuæo, ex ferulaceo panace: nonnullis ex Chironio. Opoponacis Plinius lib.20. cap.24. in Theriaca meminit.

Opoponax sive Opoponacum, Cord. hist. Lugd. Opoponax, Cæs.

Probatur amarissimum, intus candidum aut subflavum, foris ad auri colorem inclinans, læve, pingue, Galbani instar lentescens, friabile, graveolens, & dum resolvitur propius ad lacteum liquorem accedens.

IV. Sagapenum: σαγάπενον Dioscoridi lib.3. cap.95. ferulaceæ herbæ liquor, quæ in Media nascitur: Gal. 8. simpl. ex planta ferula (panaci addit Clusius) alsimili. Sanè ipsa planta Sagapenum dicitur, at liquor abusive hoc nomen obtinuit, rectius Sagapeni succus diceretur. Plin. 20. cap.18. Sagapenum, Hammoniæ lacrymæ simile. Sagapenum officinis Serapinum, Matth. Cord. hist.

Sagapenum, Cæs.

Probatur quod sincerum, pellucidum, foris ruffis, intus cum fragitur flavis aut candicantibus guttis compactum, inter digitos lentescens, medio inter Silphium & Galbanum odore, acridiq; gustu: & ut Alia fœtida resolvitur.

V. Meconium, μηκώνιον v Diosc. lib.4. capite 65. succus est, ex papaveris nigri foliis & vasculis tuis expressus & exsiccat, quem privatim Græci μηκώνιον vocant, sed liquore viribus multo imbecillior est: propter aqueam & incoctam substantiam. Eidem l.6. c.17. Μηκων & οπίς dicitur. Plinio lib.23. cap.1. Meconium: licet eisdem lib.20. cap.19. Mecon tirhymali species sit: & lib.27. cap.12. meconion aphrodes, peplos est. Meconium, Lugd.

VI. Opium, οπίς πῶμα & Diosc. l.4. c.65. est liquor lacteus qui ex papaveris nigri scapoleviter inciso colligitur: ubi colligēdi modū docet.

Opium

Opium, Matth. Cæs. Lugd.

Opium nigri papaveris liquor, Cord. hist.

Opium, Opium Mauritanis, Garz. Frag. vide Acoflam.

Amsion sive Opium, Linscot. par. 4. Ind. or. c. 34.

Opium triplex est: album quod è Cairo adfertur, quod forte Thebaicum: alterum nigrum & durum, ex Aden: tertium flavescens magis ac mollius ex Cambaja & Decan, Garz. Linsc. l. c. at Fragulos, albicantis & nigri tantum meminit.

Ex Papavere nigro elicitur, Plin. l. 20. c. 18. & Avicennæ: at apud Turcas, ex papavere albo, qui totos agros, ut nos tritico conferunt, cum apud eos & Perias in quotidiano usu sit, ad drachmæ unius pondus: ejus enim usu se animosiores fieri credunt, neque belli pericula reformidare, Belloonio scribente: & ut Linscottus l. c. qui semel, sed sensim, affluvit, nisi indies iteret, brevi tabidus moritur: & si per dies quatuor aut quinque intermitat moritur. Paludanus in Linscot. scribit, Turcis privato nomine Maslac vocari, & ab ipsis indies pisci magnitudine devorari.

Probatur candidum, vel leoninorum pilorum modo flavescens, in massam veluti ex granulis divertit coloris coactum, grave, densum, solidum, sine sordibus existens, amarum, gustu calidum, odore gravi & viroso, somnum inducens & in aqua promptè liquefcens, Bellonio & Paludano monumentibus: hoc in Asia minore in placentulas, unciarum quatuor, vel selibræ pondo, cogitur. Quis ergo nostrum adulteratum esse non animadvertit? Attamen ex eo quod adfertur, eligendum, purum, colore maximè ruffum aut spadiceum, cum frangitur, splendore quodam nitens & quod facillè dissolvitur, sed non ceræ instar lentescens.

VII. Ἀλοῦ, Aloë & de herba & ejus succo densato dicitur: ex Aloë, Diosc. l. 3. c. 25. (ὀπιμύ) succus coactus ex India adfertur.

Genera duo (τὸ χολίο, ἀλοῦ) succi: alterum arenosum, quod veluti saxeæ & crassamentum purissimæ esse creditur: alterum (ὀπιμύ) ad jecoris imaginem vergit, Dioscor. l. c. Recentioribus illam Caballinam, quod equis & veterinariis medicandis dicata sit: hanc Hepaticam, quod Hepatis modo coacta sit, nominant: quam etiam nonnulli Succotrinam, quasi succo citrina, quod ejus pulvis citrinus fit. Vel potius Socotrina (ut Linsc. par. 2. Ind. or. c. & par. 4. c. 38.) à solo natali

Socotra insula, quæ aliis omnibus præstat, solida atque compacta. Sunt tamen qui has differentias faciant, succotrinam, subcitrinam & optimam: alteram Hepaticam, nigriorem synceram tamen: tertiam Caballinam, lividam, arenosam.

Aloë, Matth. Cord. histor. Lugdun. Aloë ex India, Cæs. salp.

Eligenda pinguis, nitida, calcolorum expers, subflava, hyeme friabilis, æstate molliuscule, hepatis modo coacta, facillè humescens, eximieque amara: nigra contra, fractuque contumax, improbanda: lavanda quin etiam & quod arenosum subsistit abjiciendum, pinguisimum & quod leve est recipiendum: hæc Diosc. l. c. Apulam & Hispanicam succo faciendo inutilem Cordus scribit: at quomodo tam Hepaticam, quàm Socotera dicta, ex nostra Aloë elici possit, eleganter Doctus Fabius Columna in sua plant. *εποῦρ* ostendit.

IX. Succus Aloës facie.

Iraituch & Aiawe succus primus ex America, Musæ foliis involutus, Clus. ex l. 4. c. 7.

IX. Scammoneum *μαμωνία*, Scammoneæ plantæ succus, qui ex radice lactei succi plena incisa & exsiccata reservatur: cujus modum Dioscorides l. 4. c. 171. docuit.

Scammonium, Plin. l. 26. c. 8. vocat: quem tantum usui esse, Theophrastus 9. hist. 12. scribit.

Scammoniam Matth. Cord. hist. Cæs. Lugd.

Scammonia officinis ad Arabum imitationem hic succus dicitur, qui densatus in massas cogitur, & exsiccatu sulfus, aut lividus, aut cinericeus, aut fulvus redditur.

Differentiæ hujus ratione loci apud Diosc. & Plinium: ille, cum qui ex Mysia regione Asiae deportatur, commendat: nationem autem Syriacum & Judaicum deterrimum haberi, ervi farina & Tithymalo adulteratum. At Plinio laudatur Colophonium, Myrium, Priennense: adulterinum vero fieri ervi farina & Tithymali marini succo, in Judæa ferè, quod deprehendatur gustu, cum Tithymalus linguam excalescat, &c. Quod verò Scammonium nostrum, notas à Dioscoride tributas non habeat, causa putatur, quod hoc tempore veterem parandi modum non obierint, ac non ex radice incisa, ut Dioscorides docuit, sed prorsus dissecta, vel expressa, aut è stipticibus & foliis contusus paratur: alioqui tanta Scammonii copia quotannis vix afferri posset, vel etiam lacte Tithymali adulteratum.

Optimum est quod ex Antiochia defertur, dein Armenum, Europæum omninò pravam est. Probatur quod pellucidum, læve, rarum, spongiæ instar foraminosum, colore cum frangitur fulvum, taurini glutinis modo translucens: nec vehementer linguam excalefaciens (quod admisti Tithymalli argumentum est) & cum linguæ affricatur, in candidissimum liquorem lacti similem se superficie resolvens: cito liquefcens, friabile, non valde ponderosum, nec terri odoris. At glebæ ingentes nigræ & graves, aut adulteratae sunt, aut succuse est ex tota planta expressus.

Hujus vehementia corrigitur à quibusdã Aloë addita; sed rectiùs, si Malo cydonio excavato indatur, pasta circumdetur, & in clibano coquatur, dein contundatur, ut veteres fecere: aut ut alii, in succo Cydonio coquatur: melius verò si semina foeniculi, anisi, dauci adderentur. Sic correctum Diacrydium, quasi lacrymula dicitur, in officinis Diagredium, quod nimis recens, vehemens: antiquum imbecillum, quare tormina excitans: bimum optimum est.

X. Elaterium, *ελιπτήριον* Dioscoridi l. 4. c. 155. & Theophrasto 9. hist. 10. dicitur (Gaza agitatorium vertit, fortè quia motu turbatorio corpus exagitat) Elaterium Plinio l. 20. c. 1.

Hoc Dioscorides ex succo fructus, addito extrahendi modo, Theophrastus ex semine (fructum intelligens) liquato: Plinius ex succo è semine expresso heri scribit. Hoc à bimatu ad decennium colore candido utile, Dioscoridi: Ægineta, quod anno antiquius non est, & quod virefcit probat. Theophrasto, omnium medicamentorum diuturnissimum, & optimum quod vetustissimum: hinc Plinius ex Theophrasto 9. hist. 14. ducentis annis servatum meminit. Hòc Hippocrates usus fuit, nunc verò ob ejus vehementiam, non facile usurpatur.

Elaterium quod leve & candidum & igne instar pinguedinis accenditur, Bellon.

Elaterium, Matth. Bellon. Cæs. Lugd.

Plinius l. 20. c. 1. meminit Cucumeris syl. in Arabia nati, heliotropio simili, semine nucis juglandis, quod semine & Elaterio contra serpentes efficacissimum sit: hoc necdum novimus.

XI. Euphorbium, *εὐφορίον*, succus est acerimus, arboris ferulæ speciem gerentis, Diosc. l. 3. cap. 96. qui & colligendi modum docet, ut supra l. 10. sect. 6. ostendimus: At Dodonæo non arbor,

sed herba potius est, cujus foliis incisus liquor accerrimus, facileq; concrefcens effluit: verum ætate arborescere videtur.

Euphorbium Plinio.

Euphorbium, Matth. Cæs. Lugd. euphorbiæ nominatâ plantâ liquor, Cord. hist.

Genera duo sunt: unum Sarcocollâ modo pellucidum, flavû, pisi magnitudine in guttas æquales densatum, modicè cavernosum: alterum in utriculis quibus excipitur, in massam densatur, candidans, aut vitri colore: adulteratur Sarcocolla, aut gummi & tithymalli liquoris admixtione. Eligendum est purû, translucens, candidû aut flavum & acre, quod levi linguæ contactu os accenium diu detinet: quare etiam non sine molestia tunditur, nisi naribus diligenter obturatis & munitis.

XII. Succus liquoritiæ: ex radicibus succus exprimitur, & in passillos codèfatur ex Cappadocia, Hispania, etiâ Bambergâ ubi frequè est, adfertur.

XIII. Succus Acaciæ: ex Acacia in Ægypto (*εγγυλισμα*) succus exprimitur, qui in umbra siccat, ex maturo quidem fructu niger, ex immatura subfulvus redditur: aliqui tamen è foliis una cum ipso fructu exprimunt. Eligendus modicè fulvus & odoratus: hæc Dioscorides l. 1. c. 33. Acacia legitima, Matth. Lugd.

XIV. Acacia Germanica: ex prunis sylvestribus coctis succus exprimitur, in solatur & efficcatur, & tessulatum divisus, Acaciæ veteræ loco asservatur.

(Lugd. Succus è syl. prunis, Acaciæ succedaneum, Matth. Acacia Germanica, Dod.

De Manna.

I. Manna.

Δροσίμενι & αϊρήμενι, Galeno.

Melleus humor in Robore, Theophrasto.

Mel ex aère, cui cœlestis natura, Plinio.

Men, Siracost & Terniabin, Arabibus.

Thereniabin & Trungibin, Serapioni & Avicènæ.

Manna purgatoria, Matth.

Drosomeli, Cord. hist.

Manna & mel rosicatum, Cæs.

Manna, Persis Xercast, sive Xerkest, id est Lacaboreum, Lintcot. p. 4. Ind. or. 29.

Est autem Manna sive Mel aëreum vapor terræ succolus & optimus, ætatis calore elevatus & in aère in dulcem liquorem excoctus, noctis frigore coactus, & roris modo supra arborû & fruticum folia decedens.

II. Man-

II. Mannaliquida.

Cedriū mel Hippocrati, Ros Libani Græcis, Bell.

Terniabin Arabibus & Turcis, Eid.

Manna mellis instar liquida, Linscot.

an Manna Germanica liquida flava, ceu Syrupus foliis insidens, liquidum permanens, dum ab apibus auferatur, Cord. hist.

Hæc in monte Sinai colligitur, & instar mellis in ficitibus Cairum venalis deferetur.

III. Manna officinarum.

Manna nostra laricea, Rauwolf.

Manna durior & tenereta, quæ Mannæ nomine Cairi in officinis reperitur.

Hæc cõmuniter Calabrica nominatur, quia in Calabria circa Canis ortum ex Fraxino & Orno, ab incolis in usum medicum colligitur: quæ duplex in officinis.

Granata, quod minoribus granulis constat, Masticina, quæ maioribus & mastichi guttis propè æqualibus.

Vel Manna foliorum, quæ minutioribus micis constat, quia ex foliis colligatur: & Manna corporis, quia ex ramis arboris habetur, Cæf.

Eligenda candida, recēs, anno nō vetustior: ruffa enim & fusca, inveterata est: adulteratur saccharo penidio, herbarū foliis circumvoluto: & quæ Senaræ folia granis suis amplectitur, facticia est.

In Apēnino quoq; aliquādo in canicularibus promiscuè in plurib. arboribus, sed præcipuè in Quercu & Salice colligitur, nunc concreta similis Calabriensi, nunc liquidior mellis similis, Cæf. alp.

IV. Manna Persiana granis Coriandri.

Transchibil, mannæ species, quæ ex spinoso frutice, quem Arabes Agul & Albagi vocant, colligitur, forte Manna Israëlitarum, Rauwolf.

Mannæ genus aliud, Tiriam Jabyu, seu Trumgibyn dictum, quod ex floribus aliis quoq; & foliis legitur, magnitudine seminis cannabini, colore rubro: ejus in Ormo & Persia, non verò India, ususest, Linsc. par. 4. Ind. or.

Ex Syria longè candidior Italica adfertur duplex: Mastichina, quæ translucida Mastiche similis: Bōbycina, minimè translucida, candore Gossipii, Math. Cæf.

V. Mannæ Calabrinæ similis Persica.

Mannæ tertium genus, ejus fragmenta foliis adhuc cohærentia advehuntur, Linscot.

VI. Manna Armeniaca.

Manna frustis pagni magnitudine, fusci coloris,

fortè Manna Albagiezi Avicennæ, Rauwolf.

Succi exotici.

I. Succus laxativus ex flavo rufescens.

Succus undecimus qui Ghitta iamau dicitur, Clus. ex. l. 4. c. 8.

Gutta Gamandra: gummi gotta: gutta gematur gummi Peruanum aliis: aliis succus Gambici, vel Grambici.

Cartagaua, vel gemu, Burgraf. in Achille.

Hic ex Sinarum regione adfertur: & aliqui Euphorbii succum censent, sed arbor tanta non est: aliis Rhamni solutivi: aliis Cataputiæ succus: aliis ex Scamonia & Tithymallo compositus, nonnulli compositum ex Chelidonia majoris succo, Scammonea & Croco suspicantur: alii ex succo corticis mediani Frangulae. Quid si fortè succus è floribus Ricini Indici expressus, & exsiccatus, ejus in Hydopicorum serosis humoribus duccendis insignis usus.

an Gummi ad podagrā ex novi orbis continent, quo isthic podagrici se purgant, Monardi, Lugd.

II. Succus splendens Anethi odore.

Ufuc & Gyp succ^o 2. ex America, Clus. ex. l. 4. c. 7.

III. Succus Aspalatho similis Anethi odore.

Succus primus concretus à Gareto, Clus. ex. lib. 4. cap. 8.

IV. Succus colore albo, flavo & rufo mixtis Anethi odore.

Succus quintus à Gareto, Clus. l. c.

V. Succus cinericeus fœniculi odore.

Succus nonus, Clus. l. c.

VI. Succus aspalatho similis ater micis albis aspersis odoratus.

Succus tertius à Gareto, Clus. l. c.

VII. Succus aspalatho similis inodorus.

Succus ater à Gareto, Clus. l. c.

VIII. Succus atrorufescens inodorus.

Succus decimus, an Bixa Oviedi, Clus. l. c.

IX. Succus flavus albis granis cõmixtis, gravi odore.

Succus quartus à Gareto, Clus. l. c.

X. Succus visco similis colore vario.

Succus circa bacillum concretus, Clus. l. c.

XI. Succus mastichinæ resinæ: abssimilis.

Succus 6. à Gareto, Clus. l. c.

XII. Succus Succino non absimilis.

Succus seprimus Anime similis, Clus. l. c.

XIII. Succus Sanguini draconis affinis.

Succus duodecimus, Clus. l. c.

XIV. Succus camphoræ redolens ex radice
Canellæ vulneratæ, Garz.

Canellæ liquor è viridi cortice præsertim radicem inciso, Acostæ.

DE GUMMI.

Gummi (ὀνόματι Græcis) lacryma est, in truncis arborum ipsam producentium coagulata & concretæ, Galeo 7. simplic. cuius substantia magis aquea est, ut Resina oleaginosa : quare Gummi aqueis facile, oleuginosis difficilime miscetur : contra Resina, quæ etiam flammam facile concipit, cum Gummi in igne crepiter, etsi calidum stillando procedat, ubi tamen ærem congerit, coagulatur & aqua simile est, ut Aristotelis 2. de plantis. verbis utar : quare id prunis ardentibus injectum frigidorem edit. Verum, ut idem Aristot. quadam quomodo concha & lapides resurguntur, alia molliuscula: quadam pellucida, amreo colore flavescetia, alia obscura, pallidiora. Nunc ad specialia.

I. Gummi Arabicum: à Serapione sic dictum, quia ab Arabia regione Ægypto contermina importabatur.

Κόμμι ἄρα τῆς Ἀραβίας, Diosc. l. 1. c. 133.

Commi ex spina Ægyptiaca, Theoph. 4. hist. 3.

Gummi ex Ægyptia spina, Plinio l. 13. c. 11.

Gummi Acanthinum, Celso, l. 5. c. 1.

Gummi Thebaicum, Galeno, nonnullis Babylo-nicum, quod Gummi est à Græcis simpliciter sic dictum Matth.

Gūmi Acaciæ, diversum ab Arabico vulgaris usus.

Gummi Arabicum & Acaciæ gummi, Bellon-

Gūmi quod Arabicū cognominatur, Cord. hist.

Gummi Arabicum, Lugd.

Probat r Dioscoridi vermiculatum, vitri modo pellucidum, ligni expers: proximum est candidum: at resin. osum ac sordidum inutile est.

II. Gummi tragacanthum : quod ex radice plantæ spinosæ ejusdè nominis vulneratæ effluit, Dioscor. lib. 3. cap. 13. quæ Σάραρον vocat, quamvis Theoph. 9. hist. 8. sponte profluere asserat.

Τραγακάνθα, Galen. 8. simplic.

Tragacantha lacryma, Matth. Lugd.

Tragacanthum officinarum.

Gummi Tragacantha, Bellonio.

Tragacanthum, Cord. hist.

Probat Dioscorides pellucens, sæve, gracile, purum ac subdulce: Vel eligito candidissimum, purum, æqualiter translucens, & cuius minima portio, maximam aquæ copiam coagulet: & hoc non nisi pilis & pistillo calidis lavigatur.

III. Sarcocolla.

Σαρκοκόλλα (Σάρκω) lacryma arboris in Perside nascentis thuri tenui similis, subfulva, gustu amarifcens, quod ἰκμύς & admixtione aduleratur, Diosc. l. 3. c. 99. Sic Galeno 8. simplic. lacryma arboris Persicæ. Plinio l. 13. c. 10. fit & ex Sarcocol-lata vocatur arbor, gummi utilissimum, simile

pollini thuris, & ideo cædidum quàm ruffum meliūs: & l. 24. c. 14. sunt qui Sarcocollam spinæ lacrymam putant, pollini thuris similem, cum quadam acrimonia dulcem.

Sarcocolla, Matth. Lac. Cord. in Diosc. & hist. Cæf.

IV. Gummi Hedera.

Κίτωνος ἰκμύς, Dioscor. l. 2. c. 210. Galen. 7. simplic.

Lacryma hedera, Plinio l. 24. c. 10.

E majore Hederae trunco vulnerato, & interdum sponte lacryma quadam, & gummeus succus exit, ex flavo rubescens, odore gravis, sapore acer.

V. Cancamum.

Κάμμιον, lacryma est Arabicæ arboris (foliæ Myrti habentis, Amato) myrrham quadantenus referens, viro si gustus, quæ tanquam thymiamate, id est suffimento utuntur, Dioscor. lib. 1. cap. 23. Et ut Plin. l. 12. c. 20. ex confinio Casia, cinamicy & Cancamum ac Tarum invenitur. Verum illud Anime, hoc Agallochum syl. Dalechampius in Pliniam, credit.

Cancamum Dioscoridis, Laccam dicunt Serapio, Ægineta, Matthiolus: at Brassavola, Garzias, Clufius, res diversas faciunt : aliqui non modò diversum, sed & incognitum putant : quidam Cancamum Dioscoridis, Beniui esse volunt.

Anijmum, Amato.

Anime (quod ex Æthiopia Arabia finitima in Lusitaniam advehitur) Monard. Frag. & par. 9.

Ind. occid. l. 4. c. 29.

Anime vulgo, quasi Aminea Myrrha, Cæf.

Anime triplex habetur : 1. fulvescit & pellucidam est : 2. nigricat & taurino glutini sive Colophonæ ferè simile, vel Myrrhæ, quam & Minzæ, à terra ubi præcipuè nascitur, Dioscorides appellat.

Aminea Serapioni, unde Lusitanis corruptè pro Aminea vel Aminea, Anijmum & Heimolao Myrrha

Myrrha Aminea: 3. pallidum & retorridum, Cluf. & Lugd.

Sic alia ex Hispania nova sive America, quæ Monardi Orientalis: alia candidior orientali, de qua Garzias & Cancamum Græcorum esse vult: licet aliqui Succini speciem suspicentur.

VI. Lacca officinarum.

Lac legitimum nomen, sic dicitur, quod hoc medicamentum, cum ejus usus est, in Lac sive mellis crassitiem dissolvatur: & ubi præstantissimum nascitur Trec nominatur.

Myrrha similis Avicenna.

Chermes Arabum quorundam.

Formicarum alatarum stercus, Amato.

Formicæ enim hanc Laccam elaborant, materiam ex arbore exsurgentes (unde plerunq; formicarum alæ permixtæ conspiciuntur) & hos ramulos arbore avulsos in umbra siccant, Garzia monente.

Fortè rectius dixerimus, lacrymarum & reliquorum Gummi modo, sponte exudasse & concrevisse. Verùm & in arbore Benisera reperitur. Cancamum, officinarum Lacca, Matth. Cord. in Diosc. & hist.

Lacca Arabum & officinarum, an Cancamum Dioscoridis, Lob.

Lacca, Garz. Acoftæ, Frag. Cluf. Lugd. (qui Cancamum esse negat) Tab.

Gummi Laccæ, legitimum est Cancamum, Cæs. Laccæ à Malajis Cajulacca dicta, ex qua ceram Hispanicam conficiunt, Linscot. par. 4. Ind. or. c. 24. & fig. 18.

Duplex habetur: ea quæ cum bacillis, vix enim sine his adfertur, quam Laccam Sumetri vocant, quia ex Sumetra insula, id est Taprobana habetur: ut eam quæ in glebis sine surculis affertur, Laccam Comberti nominant: & altera factitia, qua infectores utuntur, quæ & suas differentias habet.

VII. Sanguis draconis officinarum.

Αἷμα δράκοντος. Diosc. l. 5. c. 109.

Cinnabari seu sanguis draconis, Cord. hist.

Sanguis draconis, Matth. Cadamuffo, Theveto, Monardi, Cæs.

Sanguis draconis verum est Cinnabarum Diosc. Cast. Cæs.

Est arboris exoticæ lacryma, nam statò anni tempore arbores ferro sauciâtur, quæ anno sequenti gummi emittunt, quod coctum & defecatum hoc gummi efficit: in Africa, in parva quadam

insula Atlantici Oceani propè Mederam: nunc laudatissima ex Carthagine Peruana adfertur. Arborem hanc primus Clusius, arboris Draconis nomine exhibuit. At Acoftæ, in India arbor Ber, sive Malus Indica dicta, æstate alatis formicis perpetuò onusta conspicitur, quæ in ejus ramis Laccam elaborant.

Cinnabarim Dioscoridis, Solinus & alii censent, (at Clusius subdubitatur) fortè quia Diosc. l. c. scribit, Cinnabarim altè & abundè coloratam esse, & eam ob causam quoddam *ἀμα δειγνυται* appellasse.

Duplex habetur, nativum & quoddam factitium, panibus coactum, ex rubrica & pice colophonis, quo potissimum veterinarii utuntur, Cæs. Frag.

IX. Asa foetida.

Asam aliqui duplicem faciunt, aliam dulcem sive odoratam, aliam foetidam: hanc Altit Arabum: illam Belzoinum officinarum esse, & utrumque è Laserpicio profluere volunt. Hic de Asa foetida, quæ gummi est Laseris sive Laserpitii plantæ ferulaceæ, quæ *ἀσπις* Dioscoridi l. 3. c. 94. dicitur, ex cujus radice atq; caulibus incisis (*ἀσπίς*) liquor hic colligitur.

Altit, Avicennæ: Anjuden, Indis.

Asa, officinis, sed rectius Asâ, quasi Lesar, fortè voce ex Laser corrupta.

Asa foetida, laserpitii species, Cord. histor. Lugd.

Succus Lybicus, interdum Medicus & Syriacus, alias Cyrenaicus, à loco natali vocatur.

Duplex Theophr. 6. hist. 3. alter ex caule, quem *καυλίαν* Scaparium: alter ex radice, quem *ρίζαν*. radiceum vocabant: & Plinio lib. 19. cap. 3. duo sunt nomina, Rhizias, atque Caulias vilior illo: & lib. 22. cap. 23. Silphium venit primo è Cyrenis: nunc ex Syria importatur, deterior Parthico, sed Medico melior, extincto omni Cyrenaico, &c. In officinis sæpe duplex: una pura & translucens: altera impura & turbida, cui Sagapenum (quo adulterari Diosc. scribit) cujus odorem refert, permiscetur, unde Germani Diaboli stercus nominant: utraque tamen gravis odoris est. Cujus si usus esse debeat ad medicamenta liquida, aqua aut aceto, aut vino injectum supra prunas resolvenda, & quod in fundo manet rejiciendum: vel per colum cui adhærebit, transmittendum.

IX. Gummi ex Molle feniculi odore.

Gummi album ex cortice arboris Molle, Lugd.
an Succo octavus, Clus. ex. l. 4.

X. Gummi Caryophyllorum, similis facultatis
cum resina Terebinthina, Garz. Frag.

Gummi ex atro rufescens, inter Caryophylla in-
terdum reperitur, Clus. in Garz.

XI. Camphora officinarum.

Capur & Casur Arabum, Garz.

Camphora ex genere bituminis, Cæf.

Caphura, Matth. Castor. (qui arborem adpingit)
Lugd.

Camphora, vulgo Aleanfor, Frag.

Est gummi-resina pellucida, candida, ex rimis
arboris peregrinæ, juglandi nuci simili, foliis sali-
gnæ similibus, Garziæ: Dioscoridi & Græcis ve-
teribus incognita: è recentioribus Aëtio & Sethi
cognita.

Insula Burneo, arboribus camphoriferis refertis-
sima est, nec preciosior in Oriente camphura ha-
betur, Einscot. par. 2. Ind. or. c. 24.

Differentiæ duæ: 1. Caphura de Burneo, quæ ra-
rò adfertur, & omnium nobilissima: (par. 9. Ind.
occid. addit) altera ex Sina in Europam adfer-
tur, Garz. Acostæ, in panes orbiculares coacta: Et
Arabes genera quatuor constituunt, in caput, pe-
ctus, crura & pedes dividentes, Garziæ & Ergo-
so monentibus: hicque alteram dicit Chyneam, à
Chyna unde advehi soleat: vel Chnichen, Linsc.
par. 4. Ind. or. c. 36. Sic alia rudis est, alia elaborata:

rudis est ignem non experta: elaborata, quæ solis
aut ignis calore excocta atque purgata, album co-
lorem contraxit, Matth.

Eligenda instar crystalli splendens, sincera, odora.

XII. Chonidretos gummi quoddam Succino
crudo per simile, quod Caphura: quæ ex Burneo
adfertur, sæpe permiscetur, Lugd.

Gummi Chamderros vocatum, Garz. Frag.

XIII. Gummi Juniperi.

Gummi Juniperinum, Plinio l. 13. c. 11.

Sandarax Serapioni, Cord. hist. resina majoris ju-
niperi arida, dura, flava, Mastichi similis.

Vernix Latinis & Vernilago, ab anni tempestate,
quasi Veris ros.

Gummi Juniperi, Sandaracha & ficcus Vernix,
Matth. Juniperi lacryma, Vernix, Lugd.

Gummi est resinotium ex Junipero; sed ne quis
vocum affinitate deceptus, Sandaracham Græco-
rum, quæ metallicum est, & Auripigmento co-
gnatum, & exitiosum venenum, substituat.

Ab hoc differt Vernix liquidus, qui ex prædicto
eoque sincero & oleo ex semine lini expresso fit,
quo ad picturas & tabulata illustranda utuntur.
Sandaracha verò Aristotelis *συνδαχέων* 9. hist.
40. & Plinii l. 11. c. 7. est apum dum operantur ci-
bus, qui sæpe invenitur in favorum inanitatibus se-
positus, amari saporis vel certiginosi mellis genus.

XIV. Gummi Cerasorum, Matth.

XV. Gummi Ulmi, vide in notis nostris in
Matth.

DE RESINIS.

Resina *ὀνίνη* lacryma seu liquor est pinguis ac oleaginosus, ex arbore sapius sponte, interdum eâ vulneratâ de-
fluens: qui sponte destitit *αὐτὸς ἄνευ ἑσπορέων* & dicitur. Est autem ratione consissentia duplex: li-
quida quæ Græcis *ὄνη*, h. e. humida seu fluxilis, ut Terebinthina: altera durior & siccor, quam *περυστία*, id est
frictam seu tollam nominant, ut Colophonia recentiorum.

Resina humida.

I. Terebinthina vera.

Τεργουδων, Dioscoridi.

Gluten Alborin, Avicennæ.

Terebinthina vera ex Cypro adfertur, Lugd.

Terebinthina resina, Matth. Cord. hist.

Est liquor pinguis ex Terebinthi trunco & ra-
mis destitens, quæ omnes resinas antecellit, Dio-
scoridis l. 1. c. 91. testimonio: quæ pro ratione loci
magis commendatur, ut prima sit Chia, dein Ly-
bica, tum Pontica: tandem Cypria, Syriaca, Judai-
ca, Arabica. Hæc liquida destillat, dein paulatim
areleat & sæpe cum Thure adfertur, & in templa

cum eo suffimigatur, & ineptè Incensum, ipsum
verò Thus, Olibanum appellant.

Probatur alba, pellucida & vitreo colore & in-
carnileum vergente odorata & acris.

Et ut Diosc. l. 1. c. 91. & 92. resinas omnes antecel-
lit Terebinthina, proxima huic lentiscina: dein
pineæ & abiegna: post hæc picea & strobilina.
Verum Terebinthina Veneta, ex novellis Abieti-
bus colligitur.

II. Resina laricea.

Λαδύνα & *ὀνίνη λεύκη* Dioscoridi.

Resina larigna, Matth. Cord. hist.

Terebinthina officinarum Germanicæ.

Hæc ut Galenus 2. compos. med. secundum generam, 4. scribit, pro prima sæpe venditur (etiam nunc, non solum illius locum, sed etiam cognomentum sibi vendicat, Matth. & Lugd. quoq; momentibus) quæ illa humidior & acrior est.

Optima quæ purissima, odoratissima, aliquantum translucida, & quæ ab intindio digito contumaciter & æqualiter diffluit.

III. Resina lentiscina sive Mastiche: & Matt. Gluten Romanum Arabibus. (Lugd. Masticha sive Mastiche, hodie Mastix, Cord. hist.

Πηλίη γάρηνη Diofcor. l. 1. c. 90. (resina lentiscina Plinio cui & λασίχη ex lentisco effluit, & inter Gummi-resinas reponenda videtur. Et cap. 92. Terebinthinæ proportionem respondere scribit. Galenus verò 3. comp. med. lgen. 6. Terebinthinæ præfert. Idem 2. ad Glaucon. Ægyptiæ mastichæ meminit: nunc solos lentiscos in Chia, non autem in Gallia nec Italia (vel saltem exigua) licet similes sint, mastichen proferre, Belionius asserit.

Mastiche etiam in Brasilia dumetis nascitur, Lero, Ind. occid. par. 3. c. 12.

Probatæ candida, splendens, odorata, & friabilis: quæ in Chio nata: deterior virescens & nigra bitumini similis Ægyptia, aut Pontica. Hæc thure & resina mista adulteratur.

Duplex est, propriè & impropiè dicta: propriè quæ ex lentisco effluit: quæ vel alba, vel viridis Diofcor. vel ut Galenus, alia alba quæ Chia: alia nigra, Ægyptia: habetur & Cretensis, quæ flava: est & amara. Impropiè dicta est ea quæ ex spinosa planta emanat, Theoph. 6. hist. 4. vel ut Plinius, ex humili spina quæ Chamæleon est Diofcoridis: hæc est Acanthice mastiche Theoph. Gaza spinalem vertit.

IV. Thus sive Olibanum officinarum. Λιβάνιον Diofcor. l. 1. cap. 81. sic dictum quibusdam, quod è monte Libano deferatur: vel potius à Λιβάνο stillo: Thus verò, à θυρίω sacrificio.

Thus, Matth. Cord. hist. Cæs. Lugd. Lovan Arabibus & Garziæ & Linsc. par. 4. Ind. Conder Avicennæ or. cap. 28.

Liquor est arboris Thuriferæ, quæ in Arabia thurifera cognominata, provenit Diofcor.

Primitæ tenet masculum σαπιόνας, natura rotundum, candidum: at Indicum subfulvum, & arte rotundum factum, quod ἰνδικόν aut ἰνδικόν II. ὀνδικόν ἀγρίον orobium, quod in Amelo nascitur,

quod ἰνδικόν V. vocant, minus est & fulvius. III. ἰνδικόν: cognominatum, quod candidum & dum mollitur, mastiches more digitos cedit, Diofcor. l. c. Ex his colligitur veteres aliud Arabicum, aliud Indicum fecisse, cum tamen in India non nasci Garziæ affirmet.

Et nunc plures species habentur, etiam Cordo in sua historia monente, colore & magnitudine granorum tantum differentes: 1. est Indicum dictum, quod maximis & inæqualibus glebis constat, lividum nigricansq; candicantibus aut flavis maculis varium. 2. mammosum, oblongis grumis mammorum forma compositum. 3. masculum, parvis, rotundis, candicantibus aut flavis grumis, interdum singulis, interdum geminis vel testiculis constans. 4. Orobæum, minimis grumulis, ervo æqualibus, odore masculino simile.

At hujus pollen & farina ex crebra in saccis concussione, Manna dicitur: nonnunquam & cortex adhærens adfertur.

At Theveto aliud candicans, nitidum, quod æstate: aliud rubescens & villius, quod vere colligitur: Et ut Garziæ, Frag. & Lugd. quæ ex montanis fluit, laudatissima Melax, nobis mascula dicitur: quæ ex iis quæ in planis, nigrum improbum, & cum aliarum arborum resinis permixtum, quæ naves, ut nos pice oblinunt.

V. Resina Cupressi. Κυπριακή ῥηίνη πηλίη, è cupresso etiam resina liquida fluit, Diofcor. l. 1. c. 92. Matth. Lugd.

VI. Resina Cedri sive Cedria. Κεδρία Diofcor. l. 1. c. 105.

Cedrus dar picè quæ Cedria vocat. Plin. l. 24. c. 5. Cedria sive Resina ex Cedro, Matth. Lugd.

VII. Myrrha. Σύριον Diofcor. Theoph. Gal. 8. simpl. Bola Indis, Garziæ & Linscot. p. 4. Ind. or. c. 28.

Myrrha, Matth. Cord. in Diofcor. qui in hist. quinque dicit genera, & sextum adulterinum.

Myrrha, Theveto, Garz. Frag. Cæs. Lugd. Myrrha & Opocalpasum, lacryma est ex unius arboris trunco manans, Guil. the.

Myrrha suo surculo spinoso hærens, Ad. Lugd. Lacryma est (sive gummeus succus concretus) arboris nascentis in Arabia, Ægyptiacæ spinæ similis quæ incidit in substratas tegetes destillat, pars verò circa caudicem concrevit, Diofcor. l. 1. c. 77. quæ

& Theoph. 9. hist. 4. habet & scribit, Arborem esse minorem Thuis arbore & fruticosiorem, cau-

dice duro, contorto, corticæ lævi: aliis, Thuris folium laurinum & læve: Myrrhæ aculeatum non læve, Ulmeo simile, crispum extremo spina horridulum, lignei modo, &c. Alii, terebintho: Diodorus, lentisco æquat.
Myrrhæ arborem spinosam, foliis Acaciæ, se vidisse testatur Bellonius.

Differentiæ: alia *πιδιόσμου*. id est, campelstris, quæ expressâ *πικλῆ* excipitur: Nam Staete (quæ quibuidam Styraç liquida) ut habetur apud Dioscor. l. i. c. 73. pinguitudo est recentis myrrhæ cum aqua pauca contulæ & organo expressæ, & ex qua unguentum factum.

Staete nominatur: & Cord. hist. Staete liquor ex Myrrha. Aliis tamen Staete stillaticius ros est, qui ante corticem ferro solutum, sponte & sine plaga, sed veluti cutis poris hiantibus, quasi saliva quædam exudat. Alia *γαβρία*: primas tenet *πρωλοδιονικη*, à loco natali denominata, quæ subviridis, pelliculosa & mordax: 2. tenuis, bdellii modo lætescens: 3. *εξοχελις*, nigra, & retorrída: 4. demum *ερατιμν διδα*, quæ aspectu gummi refert. Improbatur etiam quæ *αμυρρία* nominatur: adulteratur gummi, Diosc. l. c. Hanc esse Anijmum nigrum Lusitanorum, Amatus vult. Ex Arabia & regione ALEXIM, quæ Æthiopia est, adfertur, Garzia auctore. Myrrha animinea, Dioscoridi.

Anime occidentale, Hermolao, Lugd.

Anijmum nigrum Lusitanorum, Amato.

Adversariorum auctores fulvam, albescentem & viridem se vidisse testantur.

Eligenda friabilis, levis, undiquaque concolor, quæ contracta intrinsecus lineas candidas intercurrentes habet, unguium speciem præ se ferentes ac læves, quæ minutis glebis, amara, odorata, & acris: at ponderosa & quæ piceæ coloris, inutilis est.

Myrrhæ Bœoticæ etiam Diosc. l. i. c. 78. & Galeanus meminere, quæ ex arbore quadam in Bœotia nascente, è radice incitilla stillat.

IX. Styraç (sive Storax officinarum) quia striatim ex arbore extillat.

Στυραξ lacryma est arboris malo cotoneo similis, Diosc. l. i. c. 79. & Plin. l. 12. c. 25. sive succus est gummeus resinosusq; Syriacæ cuiusdam arboris cōcretus, nullus enim liquidus & fluxilis est, nam lacryma quæ extillat, mox in glebam densam, pinguem & resinosa[m], aliquot granis albicantē, suavissimè fragrantem, concrevit.

Seplasiæ, Arabes secuta, in liquidum & siccum distinguunt: liquidus est Myrrha Staete: siccus Storax calamita officinarum.

Styraç, Matth. Cord. hist. Lugd.

De hac Plinius l. i. c. 25. lacrymæ ex austero jucundiores, intus similitudo harūdinis, succo prægnans: huc circa canis ortum advolant pennati vermiculi erodentes: ob id in scobe fordescit.

Dicitur calamita, quod in calamis è Pamphilia ferebatur: nam & cætera odorata olim arundinibus recondabantur, ne expirarent & vires amitterent, quod & de Distamno Cretico Theophr. 9. hist. 16. scriptum reliquit. Dioscoridi est *εστρακαλίτης, μοσιόνας & κηλοία*: addit: inveniri & lacrymam gummi similem, translucidam, myrrhæ æmulam, quæ per pauca. Et Plin. l. 12. c. 17. ex Syria (& albi: ex Cypro, Sydone, & Pfydia) revehunt Styraçem, acris odore, ejus vi foris abigentes suorum fastidium.

Præfertur flavus ac pinguis (ruffus & pinguis lentus: deterior furfariolus, & cano situ obductus) resinosus, albicantibus gummi, qui dum mollior melleam humiditatem & odore perseverantem, ex se remittit.

Adulteratur arboris scobe, quæ vermiculorum erosione facta fuerit, & hunc Styraçem ideo *παλλικίτην* quasi vermiculatum cognominant, quod imperiti tanquam syncerum admittunt, Dioscor. At Plinio, cedri resinâ, vel gummi, alias melle, aut amygdalis amaris adulteratur.

Ex Styraçe afflato fuligo quoq; colligitur: & in Syria unguentum Styraçinum conficitur, Diosc.

Styraç liquidus: & Cord. hist. Lugd.

Alii ex Styraçe calamita, laricæ resina, oleo & vino simul coctis conficiunt, & quod post mensaliquoto tenuissimum & liquidum, Oleum Styraçinum vocant ex decoctione quorundam furculorum in aqua fit: licet aliqui Styraçem liquidam, è peculiari arbore à Styraçe discrepante, manare velint: & sic Styraçis liquidæ duæ species erunt. At Cæsalpino, qui ad nos adfertur, laricæ resinæ est cōsistentiæ, cineraceus, odore altero vehementiore.

Storax rubra officinarum, est cortex de quo inter arbores.

IX. LIQUIDAMBAR, Monard. Mexican. hist. Cæli. Lugd. & par. 9. Ind. occid. l. 4. c. 29. resina est liquida quæ ex India occidentali affertur: nam incitilla arbore vastæ magnitudinis, quam Americi Ocokoloc vocant, foliis hederæ cortice crasso, cinereo

nereo, quo inefo aut excavato effluit, ut ex Monardi & hist. Mexiocanae auctore, Lugdunensis refert: ex hac recenti, oleum odoratius per se stillare ajunt: exprimi quoq; ut majorem quantitatem habeant, sed minus perfectum, quo chirothecas inficiunt: & cum Styraeis odore fit ad Styraeis genera referri posse, Cæsalpinus monet.

X. BDELLIUM.

Bdellium nonnullis *ad Draconem*, alii bolchum appellant, lacryma est arboris Sarracenicæ, Dioscor. l. i. c. 80. & Plinio l. 12. c. 9. vicina est Bactriana in qua *Bdellium* nominatis, arbor nigra est, magnitudine oleæ, folio roboris, fructu caprifici, naturaq;. Aliis, ex arbore valde simili ei quæ Myrrham profert.

Duplex est: alterum quod probatur amarum, translucentum, taurino glutini simile, intus pingue & facile mollescens, lignorum & sordium expers. Alterum sordidum ac nigrum, grandioribus globis in offas convolutum, quod ex India adfertur, quod Adrobalon nuncupatur & omnium pessimum est.

Defertur & jam à Petra, siccum, resinofum, sublividum. Diosc. qui Sarracenicum, quod è Saraca felicit Arabiæ civitate devehitur, laudat; Galenus verò, Scythicum; Plinius, Bactrianum. Laudatur etiam quod in Media nascitur, Parthicum nominatum. Adulteratur gummi admixto Diosc. Sunt qui Anime, legitimum *Bdellium* esse putent, Cl. in Garz. monente.

Bdellium, Matth. Lac. Cord. hist. (qui sex species facit) Cæs. Frag. Lugd.

Bdellii fructum Cortusi, Clusius ad notas in Garz. pingit: Lugd. vide inter Palmas.

XI. BELZOINUM officinarum.

Benzoinum, *Laserpitium* non est, Matth.

Benzoum, *benzoi* & *Asa dulcis*, Cord. hist.

Ben Judzum, Ruellio: forte nominum vicinitate lapsus, *Ben jaoy id est* filium de Joa, ubi plurimum nascitur nominare debuit, Garzias.

Benivi, quod neq; Græcis, neq; Arabibus, neque Judæis cognitum, Garz.

Belzoe vel *Belzoim*, vel *Belzuinum* vulgo, Lugd.

Belzoi vulgo, lacryma ex Oriente, Cæs. qui Myrrham suspicatur.

Benevinum, Lincot. par. 4. Ind. or. c. 27.

Est *Benivifera* arbor vasta, foliis citri aliquantum minoribus, parte averfa candicantibus, ex cutibus vulneratis gummi effluit, Garz. Cujus

plura genera, praefertur *Amygdaloides* (hanc *Myrrham Troglodyticam* Dioscoridis, Amatus cenfer) quod unguis seu maculas candidas amygdalarum instar admittas habet, & in Seylan provenit: aliud genus nigrum in Samaria & Joa, quod vilius: 3. quoq; nigrum est, è novellis arboribus profluens, quod priore odoratius, & ab odore grato *Benivi de Bonias*, quasi de floribus, vocant, Garz. Lincot. par. 4. Ind. or. c. 27. Quare aliud album, aliud nigrum est, Eidem par. 2. Ind. or. c. 22. committeri tamen solent, ut unâ commodiùs vendantur.

XII. Copal, Monardi, Cæs. Lugd. & par. 9. Ind. occid. l. 4. c. 29.

Copal aut Pancopal, Frag.

Resina candida, diacitro valde transparenti haud dissimilis, odorata, quæ ex Hispania nova adfertur.

Genera duo facit Gomara in hist. Mexiocana: alterum rugosum, molle, thurifimile *Xolochcopalli* vocatum: alterum præstantius Copal cahuel, quod pleriq; Myrrham existimarunt, Clus. noris in Monard Lugd.

Copal & Suchi copal, altera Styraeis & thuris genera: par. 9. Ind. occid.

XIII. Resina abiegna Indica, Monard. Lugdunens.

Ex arboribus spuris, quæ neque pinus, neq; cupressi dici possunt, in quorum cacumine vesiculae, quibus contractis, liquor guttatim stillat, quo ut Balsamo utuntur: ex novi Orbis continente adfertur.

XIV. Resina è Pinu & Picea liquida quoq; manat, quæ ex Gallia & Hetruria convehitur: dein è Colophone asportabatur, hinc *καλοσωρία* appellata, Diosc. l. i. c. 92. Sic etiam aliquando ex Populo profluit.

XV. Resina Carthaginensis, quæ à Carthagine novi orbis provincia mittitur, purissima, odorata, Terebinthinâ Venetâ multo præstantior, Monard. Lugd.

XVI. Resina Ambræ facie, Clus. ex. l. 4. cap. 6.

XVII. Tacamahaca, resinæ genus ex nova Hispania, odore gravi Galbani, Monard. Frag. Lugdun. & par. 9. Ind. occid. l. 4. c. 29. vide supra in Populo.

XVIII. Caranna, Monardi, Frag. & par. 9. Ind. occident. l. 4. c. 29.

Caragna,

Caragna, Lugd.

Resina pinguis oleaginoso ex cōtinētis parte interiore, colore & odore; sed graviore Tacamahaca.

Duplex est: nam præter illā, alia purior ex Carthagine crystalli modo limpida adiertur, quæ Carranna purior, Monard. Lugd.

XIX. Gummi Elemi officinarum.

Impropriè Gummi dicitur, cum Resina sit, ut quæ flammam facile concipiat, & oleaginosus diluatur: Dioscoride monente, Scāmonio utrunq; simile est, sed magis flavescens, aut potius subrufa, minutis stillicidiis mammosa, nec linguam vellicans.

Resina Elemi, aliquibus Gummi elemi, Cedri lacryma videtur, Cord. hist.

Gummi elemi officinarum, seu Oleæ Æthiopicæ lacryma, quæ in glebas concreta adfertur, quæ gustu iners, nec palatum ferit, Lugd.

Gummi elemi Æthiopicæ oleæ lacryma non est, Matth.

Similem ferè lacrymam, sed pauciorē, Oleæ & oleastri fundunt.

Resina sicca.

I. Colophonia officinarum.

Pix est quæ præ cæteris *φρυιλιά* & aliquando *συκομιστική* quasi confusa, nominatur, quod ex mul-

tis simul congestis in massam induruerit, quæ igne liquata & repurgata durior & siccior evadit.

Hæc duplex est, alia veterum, Dioscor. l. i. c. 92. *καλοδουρίο*, quod ex Colophone olim advehebatur, & resina erat liquida, quam Cordus ejusdem arboris censet, à qua Elemiæ resina profuit, Cedrus videlicet. Altera verò est recentiorum.

Colophonia Hispanica & Græca, Matth. Lugd.
Colophonia pix arida, quibuidam Pix Græca, Cord. hist.

I I. Resina sicca, Græcis *Ξυγέ* dicta, quæ absq; ignis ope cito concrefcit, *φυσμα μλινον*, quasi germinatio picæ, Galeno nuncupatur: hæc resina est confusa ex Abietina, Strobilina, & Pityina. Nam ut Diosc. l. c. ex siccis resinis alia est Strobilina, alia Abiegna, alia Pineæ & Piceæ.

I I I. Strobilina *στροβιλίν* Diosc. l. c. Gal. quam alii ex Pinu, alii ex Picea, alii ex Pineis nucibus, quas Strobilos vocant, profuere dicunt.

I V. Abietina *ελατιν* Diosc. à quibuidam male Colophonia dicta, quæ diu liquida permanet. Lapidis quoq; resinæ cæi in India occid. circa portum Tierra de Brea, tanta copia hæbentur, ut omnes totius mundi naves istis implere possint: hæc admodum bona pro navibus, nec ardore Solis liquefcit, par. 8. Ind. occid.

D E P I C E.

Pix liquor est pinguis & resinofus, ex accensata da profluens. Tada autem, etsi de arbore quoq; dicatur, hictamen pini arboris morbus intelligitur, ubi ea per senectatem nimiam pinguedine veluti strangulata est, quæ Tada accensâ, Pix *πικρα* effluit: hæc coctione purgata crassescit, siccior duriorq; reddita, *Ξυγέ πικρα* sicca pix, & *μαλιματου* Diosc. l. c. quasi iterata & secundo cocta pix dicitur: & Matth. Lugd.

Ex tæda, picem nigram & Cedriam confici, Belonius scribit.

Zopifla verò & Apochyma, nominatur pix à navibus maritimis derasa, Diosc. l. c.

Pix navalis, ab illa secundum aliquos distinguitur, eam significantes, quæ picandis navibus apta, & non ab iis abrafa est.

Differt autè Pix à Resina, quod hæc sponte effluerit, illa verò ignis beneficio educta, & est veluti

Resina cocta: & ea quæ primo extillat, Pix liquida officinis, Pisselæon Diotcoridi, Cedria Plinio dicitur.

Pix sive Bitumen, resinave in Siruan non procul à Moluccis, quod ex Samatra advehitur, qua picandis navibus utuntur, aliqui falsò Anime esse credunt, Garz. cap. de Lacca.

Sic Americani, ex arbore Oxyacanthæ simili, igne resinam eliciunt, qua picis loco utuntur.

A B I E S.

ABies, Græcis *ελάτη* Theophrasto l. hist. 7. procera est & longo caudice, cui cortex tunicis multiplex: l. hist. 9. una tantum radice eaq; nervosa constat: l. hist. 16. folia habet rara, eadem multifida & quasi serrata: l. hist. 6. flos Cocci colore & c. Plin. l. 16. c. 10. Abies è cunctis amplissima est, materies præcipua trabibus, nec Abietiforma alia quam Picea.

Genera Theoph. 3. hist. 10. est quedam mas, quedam femina: masi solia acutiora, magis pungentia ac magis flexa, quare aspectu crispior tota arbor videtur. Materia caudidior in femina, mollior operiq; facilior & toto caudice procerior est: masi magis varia, latio, durior, medulla plenior & aspectu minus pulchra: conis masi paucos nucleos habet in priore tantum parte: femina conos nullos omnino, ut Macedones dixerunt. Plinius l. c. femina prolixior, materie mollior ut illoq;: arbor rotundior, folio pinnata, deusa ut imbres non trausmittit, atque hilarior in totum: & l. 16. c. 24. solia iussecta pectinum modo pungentia. Verum Theoph. 4. hist. 7. mariuam habet, qua supra lapides patellarum modo adheret, &c. Sic in insula Virginia Abietes magna & præalta ad malos navium reperitur.

I. Abies conis sursum spectantibus five mas.

Abies, Dod. gal. Lac. *Pinus nigra l. 12. c. 1470*

Abies legitima vel mas, Bellon. con.

Abies altera, Dod.

Abietes Pilati, du Choul, Lugd.

II. Abies alba five foemina.

Abies, Brunf. Trag. Matul. Cord. in Diosc. Gesf. hort. Ad. Lob. Thal. Cast. Lugd. Tab. Ger.

Abies foemina, Ang.

Picea, Dod. ut: *Pinus abies l. 12. c. 1471*

Abies Plinii & foemina Theophrasti, Clus. pan. & hist.

In hac Viscum, quod Stelin Plinius l. 16. c. 44. ex Theophr. 2. caus. 23. appellat, albis baccis præditum, Clusius observavit.

Inter cortices abietum novellarum, quæ tuberculis scætent, liquor præstantissimus, sed paucus, continetur, ita ut unumquodque tuberculum sæpè aliquot duntaxat guttas contineat, qui Italis lacryma dicitur: fortè apud Galenum 3. comp. medic. secundum genera, liquida Piceæ resina, quam Terebinthinæ loco infiores vendebant: & hæc Abiegna lacryma sive resina liquida, in quibusdam Italia locis, Oleum Abiegnum nominatur: officinæ Terebinthinam Venetam vocant. Verum ex gemmis quoque, more Populi, lacrymam fundit. Sic ex Abiete, veluti ex Pinu ac Picea resina etiam sicca & candida colligitur, quæ thus ementitur, ac pro eo à vulgo usurpatur.

T A X U S,

TA X U S etiam si resinam non fundat, inter resiniferas tamen, propter similitudinem quam cum foliis habet, relata est, quæ à Theophrasto: quæ à Nicandro: Dioscoridi l. 4. c. 80. *quίλαξ*, quibusdam *Συμαρος*, Romanis *μαξ* arbor est similis Abieti & foliis & magnitudinæ. At Theoph. 3. hist. 6. perpetuo viret ex sylvestribus: 3. hist. 10. unius generis est, proceræ, acutis, similibusq; Abieti, sed non tam alta & alis magis sinuata: folio quoque Abieti similis, sed pinguiore & molliore: quæ in Arcadia crescit, ligno nigro aut puniceo consistit: quæ autem in Ida. flavo & Cedro simili, quare aliqui emptores decipiunt, pro Cedro videntes &c. in Macedonia fructum abunde proferi rotundum, sub paulo majorem, rubrum, tactu mollem, &c. si ab aliquibus hominibus manditur, suavis est & innoxius. At Matthiolus apud Tridentinos perniciosum scribit: contra Pena, ejus baccas a pueris in Anglia innoxie estari, refert. Plinius l. 16. c. 10. Similis his (scilicet Abieti & Piceæ) etiamnuum aspectu est Taxus, minus virens gracilisque, & tristis ac dira, nullo succo, ex omnibus sola baccifera: mas noxius fructu: lethale, quippe baccis in Hispania præterea venenem inest, &c. Sunt qui & Taxica hinc appellata dicant venenæ, quæ nunc Toxicæ dicimus, quibus sagitta tinguntur.

Taxus, Matth. Ang. Dod. ut: Gesf. hor. Lac. Tur. Lon. Ad. Lob. Cæf. Lugd. Cam. Thal. Portæ.

Milax arbor, Cord. in Diosc.

Smilax arbor, Cast. *J. succato. l. 1472*

D R A C O A R B O R.

I. Draco arbor, Clus. hisp. & hist. Lob. Cast. Lugd. *Asparagus l. 12. c. 1471*
Arbor Gadensis Posidonii forte apud Strabonè.
Draco, Tab.

Arbuicula Dragonalis, Frag.

Fructum ferre Cerasi magnitudine, Cadamustus, Thevetus & Clusius, & ex hoc, alii scribunt: & Dragonal nomine fructum missum, Clusius

in notis ad Monardem refert. Verum Monardes scribit, si à fructu, pellis qua integitur auferatur, Draunculi effigiem apparere (ut apud Monardem, Lugd. pingitur) à quo fructu procul dubio arbor denominata sit: Vide Fragosum. Hujus lacryma Sanguis draconis dicitur.

II. Prægrande folium, Ad. Lob. ico.

an Algæ similis grande folium, Cæf.

Folium arboris Draconis ex Indiis delatum, Lugdun.

Folium palmæ filamentis & textura, Tab.

III. Draconi arbori affinis Americana.

Mucca draconis L. 457

PALMA.

Arbor quæ Græcis Latinis Palma dicitur, fructus verò *πάλμης*, Græcis: Latinis *Palmule* & *Dactyli*: Arabibus, *Tamar*: at ut Dioscorides l. i. c. 148. *φαινίξ* in Aegypto gignitur: (at in tota India non reperiri, Guiland. de pap. scribit) ex ea verò fructus in medio Autumni vigore colligitur, Arabiæ Myrobalano similis ac *πάπια* dicitur, viridi colore, referens mali cydonii odorem: si vero integre maturuerit, *φαινίξ* dicitur. Et in fine seq. cap. postquam de Palmis Thebaicis egit, Aegyptiacos nucleos, *καὶ τῆς χαλωθῆρας φαινίξος*, id est ex humilibus decerpi scribit. Idem cap. 150. involucrem fructus palmarum adhuc florentium, etiam Palmam *μαρτίου* nō *αὐθιῶν* (Palmitem Plinius) nominat: & fructus qui sub ea continentur, similiter elaten, quæ a nonnullis *βέβαιον* appellatur. Sic quod in trunci superna parte includitur *ἐκπαράον* Theophrasto, Galeno (cui etiam *νοστέ* vertex, 2. aliment.) & aliis Græcis dicitur: at Dioscor. *ἐκπαρίον τῶν ἀβυθῶν*, medulla trunci improprie dicitur. Sane Palma vitæ vis in vertice, ea contra pondus resurgit, & in ea uterque sexus maximè elucet, in cuius quoque, solus scriptitatum, ut Guiland. de pap. exposuit. Plinius l. 13. & medullam & cerebrum vocavit: Serapio vero Cephionem.

Ex Theophrasto seqq. succiant (quæ pleraque & Plinius l. c.) Palma cortice scabro consistat, i. hist. 8. medullam omnino nullam habere videtur, i. hist. 9. quæ ad longitudinem tantum apta augeri, i. hist. 14. folia arundinacea habet, i. hist. 6. semina protinus post regnem ambientia subeunt, ut nucis & amygdale, sed cavitatem nullam habent, sed tota plena acque perfolidata sunt: tamen humor quoque quidam, calorq. inest, i. hist. 18. mas floret, semina minime, sed protinus fructum promit, i. hist. 22. & quodammodo cacumine gignit, i. hist. 23. Verùm 4. hist. 7. Palmam pelagicam scribit esse caudice admodum brevi, virgū serē rectis, quæ subtus exeunt, & c. foliis spinarum acanitarum, erectis tamen, nec circumflexis & c.

Genera: Theophrasto 2. hist. 8. alia fructifera, alia steriles: illarum alia mares, alia semina: sic in fructu differentia: alii nucleum habent, alii eo carent: quidam durum, nonnulli mollem: sic colore, alii candidi, alii nigri, alii flavi sunt: magnitudine, quidam rotundi, veluti mala; alii parvi, cicorum magnitudine. Et Plinio l. 13. c. 4. palma genera undequingenta sunt: at clarissima omnium quas Regias appellavere: quia Regibus tantum Persidis servabantur, Babylone nata: plura videantur ibidem: at quas in Caryotarum genere Nicolaos, in hortorem Nicolai Peripatetici Philosphi, ab Augusto ita nominatas Athenæus voluit, harum & Agineta meminit.

I. Palma major.

Palma, Frag. Matth. Dodon. ut: Ang. Lac. Tur. Cord. in Diosc. Ges. hor. Ad. Lob. Cæf. Cast. Acofta, Lugd. Cam.

Palma sive Dache, Alpino.

Palma major, Bellon. (quæ in Aegypto celsissima) Tab.

Palma Tamara, in insula S. Thomæ, Roëlsio in ep. ad Cluif.

Palma dactylifera, Lincot. 4. par. Ind. oriental. figur. 14.

Pinguit arborem, dein fructum cum floribus & Spatha.

Spatha, Ang.

Dactyli cum palma elate, Matthi.

Palma elate, Cord. in Diosc. Lugd. Tab.

Palmarum fructus, & flores & elate, Dod.

Caryota, Carotidis, fructus palmæ dactyli, Cast.

Palmarum fructus sive dactyli, Lob.

Fructus dactyli in Italia, Caryota: verò Dioscoridi & Plinio, Cæf.

Palmarum excellam sylvam, in Arabia deserto Rauwolfius transivit, & tres species Dactylorum observavit: 1. quales ad nos adferuntur: 2. penitus rubros: 3. flavos, primis minores sed sapidiores, quæ à Serapione Hayron nominantur.

Palmæ cerebrum sive medullâ, *εὐμάρων* Græci vocant, quæ vescibantur, ut etiamnum in Alexandria & quidem cruda, cinaræ etenim saporem referunt: solent Aegyptii rustici palmas abortivas requirere, quarum cacuminibus excisis, candidam medullam eximunt & venalem proponunt. Varia palmarum genera sunt, spinosum in Creta, differens à Cephaloni sive pumila Palma, Bellon.

II. Palma minor.

11 = *Chamerops humilis* L. *huil. det.*

It. carp.

1 = *Phoenix dactylifera* L. *miller det.*

Xaua *ῥιζὴ*, Theoph. 2. hist. 8.

Chamarops, Plinio l. 12. c. 4.

Palma humilis, Matth. Caf.

Cefaglion, Anguil.

Palma minor, Gef. hor. Tab.

Chamariphes, Dod. Ad. Lugd.

Palmites, Lob. Garz.

Palma Chamarops Plinii, Lugd.

III. Palma humilis exotica.

Chamariphe peregrina : & ejus fortè foliū, Cluf. ex. l. 4. c. 12. & 13.

I V. Palmæ fylv. in Cambaya fimilis, Garz.

V. Palma Americana fructu racemofa.

Palma Yuri dicta, Leriō in par. 3. Ind. occid.

Palmarum in America quattuor aut quinque genera reperiuntur: inter quæ frequentiffima ea, quæ Gerau, alia quoque quam Yri vocant: hæc fructu est rotundo ad effigiem racemi, tanti ponderis, ut ægrè una manu ſubelevetur, ſed nucleus tantum Cerati craſſitudine edulis, &c. Leriū.

VI. Palma manicam Hippocraticam referēs. Palma faccifer, Cluf. ex. l. 1. c. 2.

Ex inſula maris Atlantici faccifer dicta, quia forma illi colo ſive ſacco, quale vinum aromatizantes percolare ſolent: in quibus nuceſ orbiculares duriffimæ continebantur.

VII. Palma Americana ſpinofa.

Hairi Theveti, Lugd. VIII. Corto guineensis, male, 3. 4.
Ayri Braſilianis, Leriō in deſc. Braſil. five Amer. par. 3.

Ebenum eſſe multi exiſtimant: quia lignum ferri modo in aqua ſidit, ex quo Barbari enſes & ſagittas, qua ferreas loricas penetrare poſſunt, confiunt: fructu eſt rotundo, pilæ luſoriæ magnitudinis (cui nucleus ut nix albus, minimè tamen edulis ineſt, Leriō) ſimili facie, nomine Kayama Oviedoſ deſcripfit.

IX. Palma vinifera Theveti, ex qua incifa ſuccus effluit, qui vaſis terreis excipitur, & in quotidianam potionem, quam Migeol appellant, in promontorio Æthiopum (nunc promontorium Viride nominatum) reponitur: quæ ſuaviſſimi guſtus, quamvis ejuſdem arboris fructus, qui parvi ſunt dactyli, acerbi ſint nec facile edi poſſint. Sic ex palma Cichorin ſimilis ſuccus elicitur, Lugdun.

an Palma cum grādibus foliis, ut unum viro contra pluvias regendo ſatis ſit, quæ perterebrata & tubulo immiſſo vinum copioſum, guſtu Hiſpanico

ſimile profundit, quod Vinum Palmitem Hollandi vocant: par. 5. Ind. or. fig. 2.

IX. Palma vinifera fructu ex arboris trunco ſpinofa.

Palmiras cuius fructus pineæ nuci ſimiles, Linſe. par. 3. Ind. or. c. 10. & par. 4. fig. 16. & par. 5. fig. 2. num. 7.

Palmites arbores vinum exſillantem non ſecus ac arbores Cocos, par. 4. Ind. or.

Palmites arbores ramis & frondibus carētis, fructu ex ſtipite Ananas non diſſimili, grana plurima inſtar punicæ alicujus continente, par. 6. Ind. orient. c. 38.

X. Arbor fructu nuciſ pineæ ſpecie. Melenken Theveti in Necumere maris Indici inſula, Lugd.

Huc referri poſſunt

Palmæ alia, quarum fructus Cola dicitur, nuci pineæ majori ſimilis, pulpa quadruplici, intus colore rubicundo caſtaneæ forma continens: Pigafet. deſ. regni Congiani l. 2. c. 1.

XI. Palma humilis longis latiſque foliis.

Palma, quam in Cypro creſcere Theoph. 2. hiſt. 8. ſcribit, quibuſdam: quod Guiland. in The. reſtat, quia huius fructus lapidus non ſit, cum Muſæ longè ſuaviſſimus ſit. x 1 = Muſa pharaoensis, unde dicta.

Pala Plinio l. 12. c. 6. major alia pomo & ſuavitate præcellentior, quo ſapientes Indorum vivunt ſolium alas avium imitatur, longitudine trium cubitorum, latitudine duum &c. arbori nomen Pala, pomo Ariænæ.

Muſa, Maum & Amuſa, Serapioni, Avicen. Indis, Quelli, & Guinenſibus Bananas.

Muſa, Matth. Dod. gal. Bellon. Guil. Ad. Rauw. ol. Caſalp. Caſt. Frag. Tab. Lug. Garz. cui & Ficus Martabanis.

Palmæ ſpecies pumila quæ Muſas fert, Gef. hor. Muſa Serapionis, Lob.

Muſa ſive Ficus Indica, Acoſta, Lugd. ap.

Poma paradyſi, Lud. Romano, hujus enim arboris fructum Adamum comediſſe voluit. Platanus, Oviedo.

Dudaim in Bibliis: Phyximilon Aefchylo: Margaita Græcis & Latinis: Muſ & Gemez, Mauritanis: Ficus Pharaonis. Kaſi: Melapoſanda, Indis orient. at Indis occid. Platanus: Abella, inſulæ D. Thomæ inquilinis dicitur, teſte Guiland. in The. Mauz, Alpino.

Mauze Theveti, Lugd.

Huc referri debet,
Paquouere Americanorum, Theveti.
Musa pacouere, Lugd. qui figuram Theveti à prior
re diversam exhibet.

Hujus foliis gummi Elemni, aliquando & Sac-
chari panes involuntur.

XII. Musæ affinis in regno Catay.

Photel, nonnullis Ficus Pharonis, Thevet. Lugd.

XIII. Musæ affinis altera.

Banam, fructus in regno Congiano, forma & gu-
stu Musæ Ægyptiæ: par. 1. Ind. Or. l. 2. c. 1.

XIV. Palmam referens arbor farinifera.

Zagu, Ferd. Lopez.

Sagu, Pigafetta, & ad Cluf. cur. post.

Arbor vasta in regno Fanfur, Polo Veneto.

Arbor farinifera, Cluf. ex. l. 1. c. 3. & 16. Lugd. &
Claudio Dureto.

In Ternate insula Aequatori proxima provenit,
cujus summum fastigium in caput orbiculatum
instar Brasicæ capitata extuberat, in cujus medi-
ditullio farina, ex qua panes fiunt: sicut etiam ap-
ud Amboënseis, & panes & alia cum lacte fercu-
la conficiuntur.

Arborem quandam in insula Ternate detrunc-
cant, findunt, ligna fissa tamdiu tondunt, dum fari-
na decidat, quam Sage nominant, ex qua panes
candidos quadrilateros conficiunt: par. 5. Ind. or.
At parte 8. panis Sagu Molucensium, ex radicibus
arborum confectus dicitur: quare Leriis in de-
script. Brasilia, putat farinam non ex ligno attrito,
sed ex radicibus Aypi & Manior confici.

XV. Arbor exotica fructu dactylis simile.

Arbor tinctoria, Theveti, Lugd.

In regno Senegæ, arbor ex cujus nucleis oleum
expressum cum aqua mixtum, pocula & pileos
croceo colore tingunt.

XVI. Genus fructus palmulis simile, sed ut
piper linguam exurens, Linscot. par. 3. Ind. or. 10.

XVII. Arbor foliis amplissimis fructu cucu-
meris forma. XVII. ^{Musa capensis, l. nucle. det.}
Bonannas par. 7. Ind. orient. fig. 4. & par. 5. c. 7.
Bannana: par. 6. Ind. or. & par. 8.

Folia tantæ magnitudinis ut virum aliquem co-
operire possint.

Huc referri potest

I. Ficus Indica fructu racemoso folio oblongo.
an Uva quam ex benedicta terra Moyse attu-
lerunt? I = ^{Musa paradisialis, l. nucle. det.}
Platanus, Oviedo: & par. 4. Amer. c. 28.

Platanus Indica: par. 9. Ind. occid. l. 4. c. 21.

Darach, Moris ipsa arbor dicitur: A vicenna, Se-
rapio, Rhafis meminere, Palud. noris in Linscot.

Ficus Indica, Linscot. 4. par. Ind. or. 11. & fig. 11.

Pacoiare frutex, (ad Musam Matthioli accedere
centere) Lerio 3. par. Ind. occid. 12.

Platanus sive Bonannas, par. 9. Ind. occid.

At fructus dicitur

Bavanas, Patan, Prian, Quelli Indis, pacona

Brasilianis, Linscot. l. c.

Paco, Lerio l. c.

Pacona, par. 3. Amer. ep. 1. de Brasil.

Poma Parady si, Brocardo ter. sanct. def.

Davanas fructus, par. 2. Ind. or. 4.

Vannanas seu Ficus Indica, in Sumatra, par. 4. Ind.
orient. c. 4.

Arbor Vannanas: par. 8. Ind. occid.

Genera plura: 1. cæteris crassius, Figos Dorta,
Fici aulici Lusitanis dicuntur: 2. minus Seneryn
dictum: 3. Cadolyn: 4. ficus nobilissimi Chyn-
capolovyn nuncupantur, Linscot. l. c.

Folia hujus, quæ ulnam longa, tres Spithamas la-
ta (lapathii aquatici sex pedes longa, duos lata, Le-
rio) in variam supellestem Indis in Goa cedunt,
quibus & Turcæ papyri loco utuntur. Surculus
sæpe 200. ficubus prægnans est, uvarum modo in
se compressis: acini ex quibus dependent, sæpe in
tantam molem grandescunt, ut à binis bajulis trã-
versa pertica vix gestari queant: Toto anno fru-
ctifera est, & Indis comiteatum quotidianum
largitur: Linscot.

Ex foliis in insula Capul, suppanem conficiunt,
quo corporis partem inferiorem & pudenda te-
gunt: par. 9. Ind. occid.

Alia: Platanus adhuc in India reperiuntur, exiles
& candidi, quas in Hispaniola Dominicos vocat:
alibi etiam crassiores, & rubentes proveniunt: Jo-
seph. Acosta l. 4. c. 21.

II. Ficus Indica fructu racemoso altera.
an Ficus Indica circa Acefinum amnem nascétis,
Theoph. 1. hist. 12. 4. hist. 5. & 2. caus. 14.
an Fructus arboris Gagney, Oviedo.
Arbor peregrina fructum similem ficui gerens,
Cluf. ex. l. c. 11.

Huc referre oportet

Fructum exoticum tertium, Cluf. l. 2. c. 19.

Palma nucem ferens.

I. Palma Indica coccifera angulosa.
Jausial Indis est, nux Indica, Avicennæ
I = ^{Cocos nucifera, l. nucle. det.} Nux

Nux Indica, Matth. Ad. Lob. Cæf. Caft. Lugd.

Nux Indica grandis, Cord. hift.

Palma in India nascens, Theoph. Arnano, Straboni, Guil.

Coccus Indica, Lac. Frag.

Palma Indica Garziæ, quæ & Elephantis, Lug. ap.

Nux Indica 1. & 2. Tab.

Palma nux Indicas Coccus dictas ferens, Pigafetta in def. regni Congiani, sive par. 1. Ind. orient. l. 2. cap. 1.

Palma Indica sive Cocos, par. 9. Ind. occident. lib. 4. cap. 26.

Palma sive nucifera arbor Indica, quæ Arabibus Maro, Indis Tengamaram & Lanha: at nux, Arabibus Narel, Indis Tenga, Lusitanis Coquo, Linsc. par. 4. Ind. or. c. 12. & fig. 11.

Palma Indica Cocco vocantur & fructum: par. 9. Ind. occident. additam.

Cocos sive nux Indica: par. 8. Ind. occident.

Coques nuxes, ex cujus corticibus, corbes parant: par. 9. Ind. occident. additam.

Palma Cocoichne, palma Indica nucem Indicam ferens, quas Linscottus rotundas pingit, cum ex Guinea triangulares advehantur, nisi fortè succo plenæ rotundiores sint, Roëlsius in ep. ad Clus. ubi Linscotti figura à Clusio reprehenditur.

Fructus Lusitanis Cocco & Coquen dicitur, ob tria foraminum vestigia, quibus Cercopitheci caput repræsentant: & nucleus inclusus siccatus, Copra nominat, qui fructus & victus & amictus Indis suppeditat, & omni tempore nuxes fert, Linsc. l. c.

In Caryotarum genere, quas Plinius Nicholaos appellat, aut quod Pateron vocat, esse volunt.

Liquorem colligunt ex nuce, quem Suram nominant: & Ambonenses Vinum de palma: & quomodo vinum ex his fiat, ostenditur ad Clus. cur. post. Ex hoc spiritum eliciunt, qui incolis Arack, aliis Fula, sive Mype, id est Vinum sublimatum dicitur: sed & alio modo distillata Sura, Uraca fit. In summa ex Palma, fructus, oleum, lac, mel & acetum colligunt: ex cortice ligneo pocula, ex paleaceis nucum integumentis, funes ad naves, folia deniq; quoq; usus existit.

Genera Cocos seu Palmæ Indicæ quatuor sunt: 1. nucum jam dictarum, ex quibus Indi universi omnem suum victum quarunt: 2. Lusitanis Arraquo: quæ Areccam fert: 3. dactylifera, Tamar: 4. Lantor dicta, ex quo Indi papyrus suum quarunt: 4. par. Ind. or. c. 3.

II. Palma coccifera figura ovali.

Coccus de Maldiva, Garz. Acoftæ, Frag. Clus. ad Garz.

an Nutum genus peculiare contra venena, in insula Melandyna, Linsc. par. 2. Ind. or. c. 15.

Fructus argento includuntur, ut & priores: aliquando prægrandes admodum, interdum exigui in littus ejecti reperiuntur.

III. Palma Javanensis longissimo folio. Lantor, & Coquus seu Nutum Indicarum classe, folia viri longitudine proferens, par. 4. Ind. or. c. 3. & 6. fig. 15.

Fructum fert pusillum Cerasi magnitudine, qui nucleus carnosus dicitur continet: hanc Palmam alii qui primæ feminam existimant.

IV. Palma coccifera ex Guinea.

Avellanæ Indicæ species, Matth. Lugd.

Avellana Indica, Lob. Tab. (Garz.)

Fructus 1. cum Cocco affinitatem habens, Clus. ad Palma Ary, Roëlsio in epist. ad Clus. qui an sit Palmæ Caryotides Diosc. & Galeni, dubiat.

Fructus Abariga incolis, Caryocæ & Carcosso Lusitanis, Citrii mali magnitudine, ex cujus pulpa oleum exprimunt, id edulisi miscentes: ex gemminibus succum colligunt, quo ut Vino inebriantur.

V. Palma coccifera Brasiliæ.

Sabucaje pomo est ambohus pugnus ampliore, forma calycis, in quo nuclei amygdalinis similes, etiam sapore. Lero 3. par. Ind. occident. c. 12.

VI. Avellana angulosa villis obsita si modo à priori diversa sit.

Fructus peregrinus 3. cum priori magnam similitudinem habens, Clus. ex l. 2. c. 29. Lugd. Tab. Ger. huius nucleus pro

Fructu peregrino 5. proponitur à Clus. Lugd. Tab.

VII. Palma coccifera minor. (Ger.)

Palmitas quarum aliquas femellas dicunt, quæ vinum nullum proferunt, sed fructibus abundant, quorum nucleus juglâdis magnitudine, cuius cortice aperto, tres in eo nuxes, avellanis similes: par. 6. Ind. or. c. 12.

III. Palma cujus fructus Cucii.

Κυκωφίον inquit Theoph. 4. hift. 2. similis Palmæ, similitudinem in caule & foliis repræsentans: quæ cum aliquantum increverit bifida fit, iterumque horum utrumque pari modo dividitur: virgas breves nec multas profert: fructum fert magnitudine qua manum impleat, rotundum & oblongum, colore flavicante, succo dulcem & gratissimum, non congestum ut Palmæ, sed per singula

gula discretum, nucleo magno vehementerque duro, &c.

Cuci Plinio l. 13. c. 9. qui eadem ferè quæ Theoph. habet.

Cucio phera, Matth. Cam. ep. Lugd. ap. Tab. Ger.

Cucio phoron, Ang.
an Nux Indica minor, Cuci Theophrasti, Cord. histor.

Bdelii fructus Cortusi, Clus. hist. Lugd.

Perfar, hunc fructum adpinxit, Lugdun.

Cuci fructus, suo pulvino nudatus, Clus. hist.

Cuci fructus, Linsc. par. 4. Ind. or. fig. 18.

IX. Nuci Indicæ majori affinis fructus Brasiliensis.

Fructus exoticus quintus binis foraminibus parte anteriore, Clus. ex. l. 2. c. 16.

X. Nucula Indica ex Guinea.

Nucula Indica, Ad. Lob. ico.

Nux altera, Clus. ex. l. 2. c. 26.

Nucula Indica secunda, ad Clus. cur. post.

Ex foliis liquor exprimitur, aut ea in aqua decoquantur, eoque pro potu utuntur: at ex fructu panem suavem conficiunt.

XI. Palma cujus fructus sessilis Fausel dicitur.

Fausel Serapioni: Filfel & Fufel, Avicennæ.

Avellana Indica, Matth. qui una tabella triplices fructus pingit, ut & Lugd. hic tamen & nucem ex Clusio adposuit.

Fausel id est Avellana Indica, Cord. hist. Frag.

Fausel sive Areca, Garz.

Areca sive Fausel, Clus. in Garz. Lugd.

Avellana Indica cujus fructus Areca, Acoftæ.

Areca palmæ species, Scalig. Vartomanno, cui fructus Cofsol, & Lugd. Romano Chofola, Lugd.

Areca. Cast. Tab. Ger. hi duo & arborem & fructu, tani hujus quam sequentis, una tabella proponit.

Fausel cū suo involucrio & eodem exutu, Ad. Lob.

Nuci Indicæ affinis fructus, Areca, Cæf.

Palmæ Indicæ altera species, quæ Lusitanis Arequiero, quæ fructum Areca seu Fausel parit, Linsc. par. 4. par. Ind. or. c. 5. & fig. 11.

Areca & Arrequa, Supary, Arabibus Fausel fructus dicitur, Linsc. 4. par. Ind. or. c. 16.

Genera tria: 1. latere uno pressior, altero latior & major: 2. minus, nigricantius, durius, Chécayn dictum: 3. à cujus masticatione homo ac vino inebriatur, Linsc. l. c.

XII. Palma cujus fructus oblongus Fausel similis.

Avellana Indicæ genus oblongum, Clus. in Garz. Lob.

Nux oblonga quæ Fausel cum suo involucrio magnitudine æquat, Lugd. cui Avellana Indica 4. ordine in tabula.

XIII. Palma fructu nuce juglande minore & rotundiore.

Alia species Coquillo dicitur, in Chile fructu suaviore, par. 9. Ind. occid. l. 4. c. 26.

XIV. Fructus exoticus Fausel affinis.

Fructus exoticus 2. à Clutio, Clus. ex. l. 2. c. 23.

XV. Fructus Javanensis quadrangulus cortice reticulato spadicæo.

Peregrinus fructus prægrandis, alterius Palmæ fructus forte, Clus. ex. l. 2. c. 5.

Hunc cum pluribus aliis à D. Hooft Guillemi, Amstelrodamo accepi.

XVI. Nuis de Coulcu quæ gemini pugni magnitudine sit, quæ parvis granis clui aptis, atq; Avellanæ instar dulcibus plena sit, meminit Bellonius obi. l. cap. ult.

XVII. Couroq, fructus Brasiliensis, ex quo oleum exprimitur curandis vulneribus præstantissimum: Leriis, vel 3. par. Ind. occid. 10.

Palma squamoso fructu.

I. Palma conifera ex Guinea squamis ad pediculum converfis.

Palma pinus sive conifera, Ad. Lob. ico.

Palmapinus sylvestris, Lugd.

Peregrinus fructus squamosus, Clus. in augt. ad exot.

Fruticis aut arboris exoticæ ramus cum fructibus squamosis, Clus. cur. post.

Includitur nucleus durus, venosus, qualis interdum pro insigni aliquo lapide obtruditur.

II. Palma conifera squamis furium converfis. Fructus peregrinus abiegna nuci similis, Clus. ex. l. 2. c. 3. (rens.)

III. Palma conifera squamis à prioribus dissimiliter. Palmapinus sive conifera Penz, Lugd.

Palmapinus, Cast. ap.

Palma conifera, Tab.

IV. Fructus squamosus orbicularis major juglandis magnitudine.

Fructus peregrinus squamosus tertius, Clus. ex lib. 2. c. 3.

V. Fructus squamosus orbicularis minor, avellanæ magnitudine.

Fructus peregrinus squamosus secundus, & fructus

N = Areca
Catechu
Mull. Mart.

Anacardus sive Anacardium: Persea forte Plinii
Casf.

Variat: nam quod in Malavar oblongiore porre-
cto collo est, eo quod in Sunda prodit.

VI. Anacardii alia species.

Acajon, Theveti, Lug. Serio 3. par. Ind. occid. c. 12.

Cajous Acoftæ, Cluf. ad Garz. Lugd. Ger.

Cajos, Lincot. par. 4. Ind. orient. 9. & fig. 13.

Castaneæ quæ ex Indiis adferuntur: Rondil. cap.
de memoria deperdit. *Anno 1745. de ca. de h. b. t.*

Anacardii aliud genus, quod Cajous, Frag. Tab.
Fructus peregrinus 7. Cluf. ex l. 2. c. 30. & in tab. al-
tera, Lugd. Tab. Ger. nux est Cajous immatura.

Fructus ovi anferini forma, cu^s extremo nux le-
porini renis figura (cujus nucleus suâvissim^{us}) ad-
nascit: ex fructu Canibales potionis gen^{us} cõficiût.

Arbores venenata.

I. Arbor fructu orbiculari venenato.

Penoabfou Theveti, Lugd.

Arbor in America portulacæ foliis, & in fructu
quolibet nuces senæ amygdalis similes, in singulis
singuli nuclei, ad vulnera sananda, ut & oleum ex
iis expressum, utile.

II. Arbor fructu pilæ magnitudine.

Arbor venenata i. Theveti, Lugd.

Hujus succo Canibales sagittas imbuunt.

III. Arbor succo venenato, radice esculenta.

Arbor venenata alia, ex qua scarificata succ^{us} mor-
tifer emanat, radice tamen esculenta, ex qua fari-
nam, qua vescuntur, faciunt, Thev. Lugd.

IV. Arbor fructu venenato, radice veneno-
rum antidoto.

Arbor Baxama, cujus & umbra & fructus suffo-
cant: cum tamen radix in aliis regionibus, veneno-
rum antidotus sit, ut & fructus qui Rabaxit voca-
tur, Theveto, Lugd.

V. Arbor brasicæ folio excelsissima Ame-
ricana.

Uhebebasou fructu pedis longitudine, quo apum
examina nutriuntur, Theveto, Lugd.

HERBÆ & ARBORES
admiranda.

I. Planta sanguineos sudores excitans, in epist.
ad Monard.

II. Herba mortem aut vitam in morbis præ-
nuncians, Monard. Lugd.

III. Baharas in Judæa radix colore flammæ
assimilis, circa vesperam veluti jubare fulgurans:
quæ accedentem & evellere cupientem tam diu

refugit, nec prius fugam sistit, quam urina mulie-
bri, aut mæstruo sanguine conferta fuerit, Joseph.
de bello Judaico.

cum Aglaophotide sive Cynospasto terrestri Æ-
liani: marmarotide Democri: Cynocephalia &
Ostride Apionis: moly, Homeri: & pæonia non
Dioscoridis, sed Galeni, nisi fallor, convenit. Gui-
land. pap.

Baaras aut Babras Josephi, ex loco natali, Cast.

IV. Fritex Tartaricus.

Agnus Scythica, Borametz, Sigis. Baroni ab Her-
berite in hist. Moscovitica, Scalig. Lugd.

Borametz Tartarica, Claud. Dureto, qui eû pingit.

Ex semine Melonis magnitudine crescit figura
agni, quem omnibus partibus repræsentat & pro
carnibus pilos gerit singulari cornu specie, & ra-
dix ad umbilicum surrigitur.

V. Arbor venereos stimulos domans: in epist.
ad Monard.

VI. Arbor foliis ambulantis, Pigafetta.

Arbor in insula Cimbabon, Costæo, Guilad. pap.

Arbor mira cujus frondes repunt, Scalig.

Arbor foliis virentibus & ambulantis, Dureto,
qui eam pingit.

In insula Cimbabon, arbor foliis Morimulcüm
similibus, parte utraq; binos pedes breves & acu-
tos habens, quæ ubi tangantur, diffugiunt.

VII. Arbor Malvænsis foliis tactu se con-
trahentibus.

Arbor in provincia Pudefetan in Asia, Nicolao
Conti, Poggio Fiorentino, Cardano.

Arbor pudica, Scalig. Dureto, qui arboré pingit.

Arbor verecunda in Pudefetaniam, Costæo.

Planta in Peru nascens, cujus folia contactu sicca-
tur, Francisco Lopez: quam tamen Acuan verum
aliqui putant, Clusio monente.

Herba pudica, Lugd.

an Arbor circa Memphim, Theoph. 4. hist. 3. na-
scitur peculiaris quædam arbor circa Memphim,
nō foliis, vel ramis, vel tota forma peculiare quid
sortita, sed eventu: facies enim ejus spinosa, foliis
filicibus (pennis Plinius) nō ab simile: sed cum ra-
mulos quispentia contigerit, folia veluti arefcentia
& languescientia contra hi ajunt, deinde paulo post
ad vitam redire. Idem fere Plinius l. 13. c. 10. Huic
arbori affinis herba, quam l. 10. s. 2. sub Herba viva
proposuimus.

II. Arbor aquam fundens.

Arbor perennes aquas è foliis exudans, Benzoni
in insul.

in insul. Canar. descr. vel Ind. occid. par. 6. ubi & figura habetur.

Arbor mediocris magnitudinis in insula Ferro, cui similis in toto orbe non invenitur, Linscot. par. 3. Ind. or. c. 5.

Arbor in Ferro insula, quæ incolis Garoë: Hispaniis Sancta: veteribus historicis Tili vocatur, par. 8. Ind. orient.

Vide & Cardanum 6. variet. rer. 22.

Ombria five Pluvialem Plinii & Solini, hanc insulam suspicantur. Plin. l. 6. c. 32. in insula Ombria vocata, arbores familes Ferulæ, ex quibus aqua exprimitur: ex nigris amara, ex candidioribus potui jucunda. Verum Benzo & Linscottus, arbori folia Juglandis, quanquam paulò majora & perpetuò vidua tribuant, quæ fructum habet in cortice glandis instar pendentem, cum nucleo suavissimo & valde aromatici gustus, par. 8. Ind. orient.

In tota insula nulla aqua reperitur, præter eam quæ ex illa arbore manat, quam perpetua ac densa nebula, ubi solis æstus non flagrat, circumdat.

IX. Arbores quibus ædiculæ superstruuntur. Ceibas five Cerbas arbor maxima in Ind. occident. quam homines quatuordecim simul complecti nequeunt, Oviædo, Cardano, Francisco de Bello foresto.

Cerbas arbor in Nicaragua, quæ quindecim complecti non possunt. Tantæ crassitie, ut Indi ædiculas supra construant, Petrus Martyr: pingit Claudius Duretus: vide & par. 6. Ind. occid. 61.

Ceyba arbor, Lerio des. Bras. c. 12.

Ceyuas arbor grâdis in India, ex quibus Indi suas Canoas fingunt & excavant, 9. par. Ind. occident. l. 4. c. 30.

Ligno est fungoso ut Süberis: fructu lana referto & semine bombacis.

Quomodo Indi in arboribus domicilia habeant, duabus figuris exprimitur, in parte 6. Americ. & istorum ædificiorum meminit etiam Petrus de Cieca par. 1. Chronicæ Peruanae cap. 12. & 27. & 29. quæ valde capacia esse scribit, ut plures etiam integras familias capere possint.

X. Arbor in summo cacumine saltem frondes minimas parturiens, ex cuius trunco integro, Canoas suas excstruunt, Linsc. par. 1. Ind. or. fig. 21.

XI. Licondo, arbor tantæ magnitudinis, ut sex viri brachiis expansis vix possint circumdare, & tantæ magnitudinis, ut 200. viros cum armis &

remis capere possint, ex cuius trunco excavato scaphas consueunt in regno Congiano, part. 1. Ind. orient. c. 4.

XII. Rattiak arbor, ex qua in Virginea linteres fabricant, 1. par. Ind. orient.

XIII. & XIV. Yga, Yuvera, arbores in Brasilia quas integras decorticant, cortice illiæso, ex quo scapham parent, quarum singulæ triginta armatas vehunt: nam cortex pollicaris crassitudinis, quatuor pedes latus, quadraginta longus: par. 3. Ind. Occid. l. 3. c. 25.

Sic ex arboris Yuire vocatæ cortice tiliæ persemili, funes consueunt: Leriis des. Bras. c. 14.

Linteres singuli, ex cortice arborû detracto consistat, quos Ygat nominant, tantæ amplitudinis, ut singuli quinqueaginta homines capiant: idem capit. 13.

XV. Gelsomoro arboris ab incolis dictæ cortex, in quibusdam Indiæ locis pecunia est: Pigafetta in desc. regni Congiani lib. 1. c. 4.

XVI. Pindo herbæ caules aut Palmarum ramis, ad januas ædium: Leriis des. Bras. c. 13.

Arbores anatifera.

I. Arbor ex cuius ligni putredine vermes, & ex his Anates viventes & volantes generantur, Claud. Duretus arborem pingit.

Hector Boëtius in descript. Scotiæ in insulis Hæbridibus, Klaki avem nominant, in quibus vim procreandi potius, quàm arboribus inesse, &c. quæ citantur à Cardano lib. 6. de Var. rerum, dubitatione proorsus digna dicens. Polydorus Virgilius pro fabula habet.

Olaus Magnus scribit, è lignis putridis fungos primùm enacsi, ex his aves maritimas, quæ piscibus vivant. Idem confirmat Cornelius Scribonius in epit. hist. de gentibus Septentrion. Alexander ab Alexandro de diebus genialibus: Antonius Torquemada in suo Hexamero: Joh. Baptista Porta in phytognom. Abraham Ortelius in suo theatro. Sic Syl. Graldo in hist. Hiberniæ, Bernacæ dicuntur, quæ anatisbus palustribus similes, sed minores.

Bernacles, Ad. & Lob.

Britanniæ conchæ anatifera, Lob. belg.

Anatifera concha, Lon.

Ex furculis arborum conchæ anatifera, Lugd.

Conchæ anatifera ex arbore dependentes & trunco adherentes, Aldroand. de avibus, & libr. de testaceis.

Conchæ vulgo anatifera, non sunt fructus terrestres, neque ex iis anates oriuntur, sed Balani marina species, Colum.

In navigat. tertia Hollandorum per Norvegiam in Chinam an. 1596. sive in par. 3. Ind. orient. hæc habentur: hoc loco Anserum rubentium ova magno numero collegimus: cujus generis anseres quotannis magna copia in Hollandia ad Wirin-
gam capiuntur: qui quo loco sua ova excluderent, hæcenus nemini adhuc compertum fuit, cum multi eodem in Scotia arboribus nasci, frustra contenderint.

II. Arbor ex cujus fructibus in aquam delapsis anates prodeunt, Claud. Dureto, qui ejus figuram proponit.

Arborem in Scotia apud Orcades insulas reperiri audio, cujus fructus avem Anatum formam habens, producunt, Æneas Sylvius in descript. Europæ.

Arbores in Scotia quarum fructus foliis involutus, si in aquam decidat, in avem transmutatur, quam avem arboream vocant, Sebast. Munsterus in Cosmograph. Saxo Grammaticus etiam meminit.

Arborum quarundam fructus similes cono pini, si in mare decidat, in aves transeunt, quibus etiam in Quadragesima uti licet, Joh. Boterus in sua relat. de his etiam Pierius Valerianus in suis Hieroglyphicis, & Andreas Thevetus, in sua cosmographia.

Fructus ostraceis non dissimilibus arboribus nascens, in tanta copia, ut folium vix cerni liceat: par. 8. Ind. occid. descript. navig. i. ipsius Drake.

In Guajana, Ostrea in arboribus, & non in terra crescunt, quod in India Occidentali & aliis locis frequentissimum est: quam arborem Thevetus in sua Gallia Antartica c. 26. describit, addita imagine peregrini cujusdam fructus: describitur etiam a Plinio l. 13. c. 25. par. 8. Ind. occid. in hist. Raleigh.

III. Arbor cujus folia si decidant super terram, in aves volantes, si verò in aquam, in pisces mutantur, Claudio Dureto, qui figuram fingit.

Cornu plantabile.

CORONIDIS loco de Cornu plantabili quædam ex Hugonis Linschotani historia Indica, quæ par. 4. Ind. or. habetur, qui cap. 17. hæc refert: in Goa insula, ad hujus nominis civitatem, juxta murorum terminos, locus quidam discretus est, quo omnis generis pecudes mactare solent, in quo animalium casorum cornua passim objecta jacet, non solam ceu nullius apud Indos usus, sed præcipuè hanc ob causam longius objiciuntur, quod Indis haud exigua cõtumelia sit, si ei cornu ostendatur, ædibus ve objiciatur: ita ut cornu ostendenti, à magistratu pœna constituta sit. Hæc cornua, si illo loco aliquandiu jacuerint, radices in terram defigunt, mædulla ejus in plurima quasi filamenta dissecta & protuberante, & hoc modo in solum se immittente: radix brassicæ similis: sicut plures meis manibus evulsi, duas trève spithamas elongatas, id quod nullo uspiam terrarum angulo similiter fieri compertum est. Hujus causam veram & immotam qui scrutaretur & assequeretur, nemo quod sciam, uspiam comparuit: nam & terra, in omni illo confinio, valde saxosa & lapidosa est, &c.

SOLI DEO GLORIA.

CON

CONCLUSIO.

QUM ad hujus Operis, in quo DEI Opt. Max. admirandam sapientiam, clementiam ac bonitatem, in tot millibus PLANTARUM creandis, velut digito solium demonstrare volumus, finem pervenerimus, Tibi DEUS, qui solus immortalis es, tibi inquam, TRINUNI & UNI TRINO Hygie & Panacee Parenti, sit honor & gloria in secula, quòd pro ineffabili tua misericordia, inexplicabili clementia, inexhausta bonitate (ut qui solus ipsa Bonitas & Sapientia es) mihi misero peccatori tua gratia adfuiti, tuoq; auxilio, ut ea quæ nunc supra quadraginta annos, in Plantarum historia adeò admiranda, suspicienda, vaga, Oceanoq; imperscrutabili simili, in qua potentiam tuam, sapientiam & bonitatem declarasti, partim variis & laboriosis peregrinationibus, partim diligenti Botanographorum lectione, partim optimorum virorum cõmunicatione, observavi, & observata Veterum & Recentiorũ lectione comprobari cognovi, in hunc Indicem conferre potuerim. Tibi æterne DEUS, quòd me vitâ & beneficiis, toto vitæ meæ tempore adeò clementer affeceris, mihiq; tuâ curâ spiritum servas, sit laus in secula. Insuper de voto peccatore & supplex rogo, ut porrò & mentem & intellectum meum illumines, manum meam regas, ut ea quæ solium nomine in hoc opere attingi, & quorum historiam in THEATRO BOTANICO, (cujus Operis hic solium Index est) fideliter tradere & absolvere possim, quòd ea ad altissimi tui Nominis gloriam, ad humani generis utilitatem vergant, cum sine Tuo auxilio à nobis nihil, at Tua ope omnia præstari possint. Largire quæso tuum S. Spiritum, ut miracula tua in Arborum & Herbarum creatione, explicare queam. Tuo enim jussu, ut cum Sancto tuo Propheta loquar, terra, tertio Creationis die STIRPES creavit, Herbas frugiferas, & Arbores fructiferas, quæ suo quæque in genere fructum ederent, & in quibus suum semen inesset in terris: tradidisti sexta die homini omnes Herbas, quæ sunt in omni terra solo frugifera, omnesq; arboreo factu præditas Arbores semen parientes, quibus ad alimoniam uteretur. Sic bestiis terrestribus omnibus, aërisq; velucibus, & quæcumque vitali spiritu animata in terris moventur, his omnem Herbarum viriditatem ad pastum dedisti. Quare ò S. TRINITAS meo instituto clementer adesse digneris, quo opus, à multis annis inchoatum, ad felicem finem perducere queam: siquidem.

Nullius sit fœlix conatus, & utilis unquam,
Consilium si non detq; juvetq; DEUS.

F I N I S.

Τ Τ Χ Η Κ Α Ι Π Ο Ν Ο .

APPENDIX.

AD LECTOREM.

CUM huius PINACIS pars ad Brassicam usque cusa jam foret, & aliquot mensibus ejus ulterior editio, ob operariorum defectum, a Typographo intermissa foret, & interim Thlaspi aliquot species ex Austria a D. Bursero acceptissimæ, ea quæ de ejus speciebus scripseram examinans, observavi, ab amanuensi (ob neam absentiam) aliquot se hædas transpositas, & non eo quo fieri debebat ordine descriptas esse: idcirco duos libros priores, cum parte tertii diligenter relegi, & non solum quæ hinc inde transposita erant, in sua loca reposui: sed insuper quædam adhuc authorum nomina, addidi: quædam etiam emendavi: & sequentia descripta, diligentius perlegi. Addidi quinque nonnullarum hactenus non descriptarum brevem historiam. Quod si & his & reliquis posthæc aliqua, ex novis prodentibus Scripioribus addi poterunt: vel insuper aliquid mutandum esse vel lesione, vel à bonis & ingenis Viris, plantarum transpositione admonitus (cujus nomine officiosè rogamus) animadvertero, peculiari id appendice nonebo: ἀλλὰ τὰς γὰρ αἰ ἀπορτίδης σὸ φῶτιρας, quare benignam & candidum Lectorem rogamus, ut omnia hæc benignè interpretetur.

Pagina 1. lin. 24. Graminis primi b. post lineam 30. adde Gramen caninum quartum, Tab. pag. 2. b. post lin. 20. adde, Gramen equinum, si ve Hippagrostis Gesneri cum hac plurimum convenit: Gramen albicâs lanuginosum molle, Cam. pag. 3. lin. 8. Gramen minimum, Lugd. lin. 18. deleatur. 1. 30. ico. Lugd.

p. 4. post lin. 10. VI. Gramen spicatum foliis & spicis hirsutis mollibus. b. lin. 5. Theoph. Cauda vulpina Plinii.

p. 6. l. 17. alterum, Lob. ico. b. l. 17. pratensis, Trag. dele Lugd.

p. 7. b. l. 32. aculeatum Germanicum vel p. 9. l. 24. spurium, Ad. b. l. 43. Festuca nemoralis quarta

p. 10. b. l. 3. & 22. pan. & hist.

p. 12. l. 16. Holochoenos, Cord. in Diosc. Gesn. l. 24. Eug. desc. l. 32. vulgaris. b. lin. 32. Lugd. cui etiam Calamagrostis leucanthemos. l. 33. hist. & Ger. l. 36. paludosus, Ad. & Lob.

p. 15. l. 7. Lac. Ad. Cæf. b. l. 11. icon. & Ger. l. 23. marina, Dod. del.

p. 16. l. 28. fontalis, Ad.

p. 17. b. l. 9. Syringa & Arundo scriptoria, Ad. l. 25. farcta, Ad.

p. 18. l. 24. Mambu b. lin. 24. Saccharum, Melicalamus, Cord. hist. Mel arundinis quibusdam Saccharum, Lon.

p. 19. b. lin. 8. Cam. (cui & Xiphium Indicum Italorum) Cæf. l. 10. quorundam, quod inter Cannam & Acorum ambigua naturæ sit, quare &

Calamacorus l. 18. Lugd. cum duplici figura. l. 19. Florida & Harundo biflora, Tab.

P. 20. l. 5. videtur: vel potius τριτὸν à τριφ., quod locum palustrem notat. l. 13. Lon. Ad. Lob.

Pag. 21. l. 6. Cord. in Dioscorid. (cui & Triticum semestere) Dodon. l. 9. mucica, Ad. & Lob.

l. 11. Cæf. II. Triticum siligineum, Triticum candidum, Græcorum & Galeni, Σιλιγίνης & τριφύτης Hippocr. aut ejus interpreti Tragus, si ve Olyra. Siligo Varroni, Columellæ & Plinio, cui

& Sandalum. Tritici genus candidissimum, Cæf. l. 13. vocavit. III. Triticum æstivum.

Trimestre triticum Græcis: τριμῆστον Theophr. & Dioscor. Setanium, Galen. Siliginis & Tritici 3. species, Columel. Triticum trimestre,

Portæ. Triticum aliud quod Vernellum vocant, Cæf. l. 13. vocavit. IV. Triticum rufum. l. 33. alterum & Triticum lucidum Gallobelgarum, Lob.

b. l. 13. typhinum, si ve Tipha cerealis multiplici l. 19. cerealis, Ruell. Dod. gal. Triticum Romanum, Tragi, Eid. l. 21. dele Lob. l. 22. Triticum typhinum, Tab. aristis

p. 22. l. 18. Amylæum. Olyra Diosc. l. 37. Lob. (cui & Hordeum polystichon autumnale, Ad. par. alt.) Dod.

p. 23. l. 1. ico. & Ad. part. alt. l. 16. Brunf. Ruell. p. 25. b. l. 36. Indicum, perperam Turcicum, Matth. Lon. Cæf. l. 44. Turcicum, Ang. Dodon.

l. 46. Lugdun. Portæ.

p. 27. b. l. 36. Diosc. Irîo cerealis si ve Erysimû, Ruell. Erysimum cereale, Gesn. cat. Portæ. l. 41. Dodo-

Dodonæo. Fagopyrum, Ad. (an Erysimum Theophr.) Lob. obs. (& Lampiana vera quorundam) Franco.

Pag. 28. b. 1. 36. minor, Ad. & Lob. 1. 37. Lugd. Gerar.

p. 29. l. 2. dele Ger. 1. 13. Salonensis, Ad. Lob. 1. 32. Tab. Ger. Phalangium cauliculis simplicibus, Cæs. Liliasthodelus albo flore quibusdam. b. 1. 5. Lob. Asphodelus acrifolius palustris luteus, Ad. Asphodelus Belgicus palustris luteus, Lob. ad. part. alt. 1. 27. & 28. dele.

p. 31. l. 29. Ger. Franco, Eystett. b. 1. 25. Lob. Lugdun. det. Cam. Tab. Ger. & Chalcedonica.

p. 32. l. 2. 3. latifolia decima, Clus. l. 31. Ger. Iris sylangustifolia major, Tab.

p. 34. l. 12. Eidem & Eystett. l. 18. luteo, vel Chamairis minor *αρχιδακτυλος*. 1. 27. Ges. Dod. Ad. l. 37. Cam. Cast. Tab.

p. 36. l. 4. Ang. Zaduraia sive Zadura herba, Ad. Zedoaria, Bras. Lon. Lugd.

p. 37. l. 7. Dioscor. Inula Comagenia, Eid. hist. Costus officin. Ad. Costus amarus Pharmacop. Cam. ep. Matth. l. 10. amarus Costæo, Lon. 1. 22. Tab. Cyperum Indicum Brasav. & Costæus suspicantur. b. 1. 15. sumitur, quam Agypte corrupto nomine cum Italis Costones quasi Costum amarum vocant. At Cæsalyino, Ferulæ cujusdam radix est.

pag. 40. l. 28. hist. Iris bulbosa angustifolia odorata, Eyst. b. 1. 13. referatur, Iris bulbosa violaceo colore mixto, Eyst. V I. Iris bulbosa angustifolia alba. Iris bulbosa alba, Lob. ad. part. alt. Iris 1. 26. Tab. Cam. 1. 27. Lob. Ger. Eyst.

p. 41. l. 21. major. Xiphion. Spatha seu Gladiolus segetalis, Ruel. b. 1. 26. Tab. Gladiolus flore pallido, Ger.

p. 42. l. 9. Plinii forte: alii, Pericarpus bulbosus, Eysid. 1. 29. comosus Diosc. Ad. major. 1. 42. huc referatur, Hyacinthus comosus flore albo obsoletiore, Clus. pan.

p. 43. l. 1. uva ramosa. l. 39. Clus. hisp. & pan. Ger. Turcarum.

p. 44. b. 1. 24. pingit: & huc referendus Hyacinthus fl. purpureo albo, Eyst. 1. 33. ico & Clus. hist. flore niveo, Eystett. flore albicante & flor. albo, Swer. 1. 43. qui Hyacinthus orientalis niveus, Clus. hist.

p. 45. l. 7. caruleo & alter violaceo colore, Eyst. l. 4r Ayur.

pag. 46. lin. 7. liliflorus, Ad. stellaris lin. 16.

Fuchf. floribus candidis, Dodon.

Pag. 48. b. 1. 35. hist. Narcissus mediorubeus communis, Swer. lult. Eyst. Narcissus medioerocerus purpureus, Ad.

p. 49. l. 5. deletur. 1. 40. Indicus fl. rubro, vulgo Jacobæus Robi. b. 1. 39. Lob. & Lugd.

p. 50. l. 34. Swer. Narcissus latifolius flore prostratus albo secundus, Clus. hist. 1. 36. dele præcox. b. 1. 8. Taber. Narcissus latifolius flore prostratus flavo, Clus. hist. icon. 1. 22. Tab. Narcissus Pitæus, Ger. 1. 41. Africanus major.

p. 51. l. pone luteus Africanus, Ad. b. 1. 10. Lob. Ger. 1. 36. Tab. Ger.

p. 52. l. 14. V. Narcissus. 1. 25. falsus, sive Pseudonarcissus. 1. 28. Narcissus seu Pseudonarcissus oblonga tuba rotunda non fimbriata. 1. 31. Narc. seu Pseudonarcissus. b. 1. 25. Theoph. Ad. & Lob.

1. 31. adiervo: reperitur & magis præcox flore aureo, qui Pseudonarcissus vulgaris præcox, Clus. hisp. Pseudonarcissus præcox, Eyst.

p. 53. linea 9. deletur.

p. 54. l. r. ico. Narcissus juncifolius multiplici complexu constans, Cæs. b. 1. 34. Tab. Pancretium marinum, Ad. lin. pen. dele & Swert.

p. 55. b. lin. 38. & 39. Leucoium bulbosum.

p. 56. l. 18. & Leuconarcissifolium sive tertium bulbosum Leucoion, Lob. b. 1. 7. hisp. Lugd. & Cam. 1. r. dele.

p. 57. l. 13. hist. tota lutea, Ger. l. 29. Cast. præcox rubra, Clus. hisp. pan. & hist.

p. 60. l. 7. hist. Serocina lutea latifolia, Cam.

p. 61. l. 5. Eyst. Huc referenda, Tulipa serotina lutea latifolia dichonos, Cam. & ejusd. cristata papperis modo, sive *αρχιδακτυλος*.

p. 62. l. 6. secunda & media secunda versicolor, Clus.

p. 63. b. l. 18. Bononiensis, Ger. quæ l. 30. Bry. an Tulipa Crenica Caccini, Clus. cur. post. 1. 40. pan. & hist. Cam. & Ger. cit. tranf.

p. 64. b. l. 23. genus, flavo flore, Clus.

p. 67. lin. 37. Crocifolium & Bulbifolium, Ad. Costæo, Lob. Ephemerum venosum, Amato. 1. 40. Tab. Germanicum, Ger. b. 1. 8. Lob. Crocus vernus minor, Ger.

p. 68. l. 4. Anglicum, Ad. & Lob. 1. 6. Tab. & Ger. lin. 13. Colchicum montanum Hispanicum, l. 15. Tab. & montanum, Eid. & Ger. l. 22. Tab. Ger. Clus. b. 1. 36. Pannon. Ger.

pag. 69. l. 19. Cam. Colchicum Vere prodiens,

Eid. Matth. l. 29. Lob. Ad. Tab. Ger. l. ult. Eyst. Italicum, Cam. b. lin. 5. Narcissus in Apenino Marcell.

pag. 70. l. 13. Cast. vulgo, Cæs. l. 38. Ornithogalum magnum. b. lin. 3. Cam. Ger. l. 4. Galeni, Ad. Lob. l. 16. Lugd. spicatum, Cam.

p. 72. l. 4. ⁹⁵⁴ Portæ, Capis affinis Maligia, Cæs. l. 16. hor. Ang. Lon. l. 19. capitatum Plinio, Hermol. Ruel. (cui Gethyllidas Græcorum) Dodon. gal. Cast. vulgare l. 21. Cæs. Lugd. Portæ. b. l. 16. Dod. Ad. l. 17. Tab. Ger. l. 30. Tab. Franco: Porrum Indum, Cam. Scorodoprasum, Ger. l. 39. hor. Cæs. Port. Lugd.

pag. 73. l. 10. hor. Lac. Lugd. Lon. l. 17. Pancretium, Ang. (& Scilla vulgaris) Guil. Cluf. lin. 38. Lob. domesticum, Matth. Cast. l. 40. hor. Ad. b. l. 8. Scilla maculosa Plinio: femina, Myreps. Scilla, Marcell. Hermol. Manard. Ruel. Guil.

p. 74. b. lin. 8. Cast. Allium latifolium maculosum sive serpentinum, Ad. l. 29. Dod. Allium syl. vulgare seu caninum, Thal. tenuifolium, Franco.

pag. 75. b. l. 42. Dod. Lon. Myle, Ges. cat. Moly Dioscoridis putatum, Ad.

p. 76. l. 24. Tab. Ger. Eyst. p. 77. l. 12. aureum, Ger. majus l. 19. cruentum puniceum flore b. l. 4. Tab. Liliium cruentum latifolium, Ger. l. 31. hor. syl. Thal.

p. 78. l. 44. album variis maculis. p. 79. l. pen. du Bry. Corona imperialis procerior rubra, sed alia rubicunda, Swer.

p. 80. l. 9. pan. & hist. Liliium non bulbosum, sive arundinaceum flore subcroceo, & alterum luteo, Cam. b. l. ult. Lac. Cynosforchis, Ad.

p. 81. l. 13. quarta, Tab. dele Lob. b. l. 22. dele.

p. 82. l. 28. hist. ab hac solâ radice, triplici bulbo constante differt ea, quæ Triorchis Serapias mas, Fuch. Lugd. Triorchis mas minor, Fuch. in ico. Tur. Tab. Triorchis mas, Lon. Orchis Serapias mas, Dod. gal. b. l. 28. Lob. Tragorchis minor & verior, Lugd.

p. 83. l. 11. Tab. Satyrium trifolium, Eid. l. 13. du Bry. minor & Testiculus leucanthemos, Eyst. li. 22. dele Tab. l. 45. Lac. Testiculus figura & colore apem referens, Cæs.

pag. 84. lin. 14. ico. Orchis ornithophora alba, Lugdun. (Ger.

p. 86. l. 30. Gem. & Ger. l. 36. palustris latifolia, pag. 88. l. 4. dele.

p. 92. l. 9. verba, ut quidam censent. b. l. 4. tota

linea ponenda est post lineam 26. l. ult. Rapunculus syl. umbellatus.

P. 93. l. 7. Dod. Campanula hortensis perficafolia lacticiosa flore volubilis, Ad. l. 40. Belli. Petra marula, Rapunculus Creticus, Imperato. b. l. 12. carulea agrestis, l. 15. minor, Ad. (Cluf. hist. solo nomine) sive minor rotundifolia linea 18. tota ponatur post 35. l. 41. delectur.

p. 94. l. 6. Lob. (& Trachelium majus Anglicum Septentrionale candidum, Eid.) l. 18. Dod. cui & Rapum syl. Dios. Lugd.

p. 95. l. 6. referunt, & rectè, cuius Dioscorides l. 2. c. 142. inter olera sine descriptione meminit: & Plin. l. 20. c. 9. inter syl. Brassicas & Lapsana est, pedalis altitudinis, hirsutis foliis, napi similibus, nisi candidior esset flore. l. 10. Lob. & Thal. l. 12. Fuch. Corn. Cord. Tur. sive Erysimum, Dod. gal. Cam. ep. l. 13. dele. l. 17. legatur Rapa syl. altera, Cæs. l. 21. articulata, sive Lampsana veterum. l. 37. Lob. Ger. def. b. l. 37. lege Napum syl. Cæs.

p. 96. l. 29. magnus, Ad. & Lob. b. l. 33. purpureus, Ad. Lob.

pag. 97. l. 2. dele Ang. l. 8. rusticanus, Ad. Lob. l. 24. Lob. lege Lac. l. 25. officin. Ad. Lob. l. 33. folio major. l. 35. Cast. Cæs. cui Lepidium syl. fortè Columellæ. b. l. 7. Lugd. an Raphanus syl. Cord. in Diosc. l. 9. aquaticus Rapisfri folio: dele alter. l. 10. Ger. an Raphanus syl. Cæs. lin. 34. dele Cæs. & lineam sequentem. l. 37. Cardamantica, Ad. Lob. lineæ ultimæ subjunget: III. Iberis nasturtii folio minor. Iberidis punicea seu Nasturtii syl. nomine ex Thuringia D. Fürerus misit.

pag. 98. l. 6. Ruellio, Hermol. Scalig. Dod. gal. Ad. Lob. l. 8. hor. Draco herba acetaria, Cord. ob. l. 14. 10. Gallorum, Ruellio. l. 17. Cast. Lugd. Cam. Ger. Parmica folio Taraconis, vel Sternutatoria, Ad. Lob. Parmica vulgaris, sive pratensis, Cluf. hist. l. 26. Brunf. Hermol. Ruel. Corn. Matth. l. 34. Lac. Ad. Lob. l. 39. obtinent: & hæc est Eruca sive Rucula marina major & Sinapi obtavum, Trag. Eruca major, Cord. II. Eruca latifolia semine nigro. Eruca gentilis (fortè Erysimon) Manardo, Portæ. Eruca major sive Hispanica, Ad. Eruca altera fruticosa, Cæs. III. Eruca latifolia. l. ult. Matth. Ad. Lob. Dod. Lugd. (cuius Erysimum verum etiam videtur) Cast. b. l. 25. Cæs. qui flores albos tribuit. l. 31. dele & adde VI. Eruca palustris & Nasturtii folio siliqua oblonga. Eruca

P.99. l. r. gal. Ad. Carpentorū herba, Ruel. l. 26. Caf. Portæ. l. 29. folio, Ad. Lob. II. Sinapi hortense femine albo. Sinapi sativum album, Trag. Sinapialterum sativum, Ad. & Lob. Sinapi album, Cam. & Eystett. III. Sinapii apii folio. Sinapis lin. 30. dele. l. 33. dele alterum. l. 34. dele album Eystett. l. 38. folio, Ad. b. l. 2. Ang. Ad. post lineam 15. pone XIV. Erucæ folia napi radice. Pycnoemou Anguil. quid? l. 26. minus Irionis veri folio, aut bursa pastoris, Ad. Sinapi syl. minus. l. 27. & 28. dele.

pag. 100. l. r. dele lutea. l. 4. dele. l. 6. Ger. Refeda tenuifolia, Tab. dele major, Thal. Tab. lin. 7. Lugd. Rhededa Plinii, Eyst. recta, Cam. Erucago vulgaris, Col. l. 11. dele Eyst. l. 12. Cam. Refeda major, Thal. Refeda lutea, Lugd. l. 14. dele. li. 31. Luteola, Ad. Lob. b. lin. 2. 3. & 4. deleantur. l. 7. list. (quam duplicem facit)

p. 101. l. 26. Eid. Ruel. l. 14. hor. Erysimum alterum Italicum, Ad. Lob. l. 32. mitis, Ad. Lob. maculosa, Lob. icon. b. lin. 2. Colum. an Irio altera, Caf. l. 26. Brunf. Ruel. cui & major l. 30. Ang. Perficaria hydro piper sive aquatile piper urens, Ad. lin. 35. descript. Perficaria major, Lobel. ob. Thal. l. 38. Perficaria pumila, Tab.

pag. 102. lin. 26. ico. & Ad. l. 29. deleatur: adde Piper Indicum medium, Eystett. lin. 44. Eystett. Piper 10. Regio. lin. 46. quod Piper 12. Regio. b. lin. 23. rugola, quod Piper 8. Regio. lin. 26. Eystett. Piper 6. Regio. l. 30. Eystett. Piper 7. Regio. lin. 33. Eyst. an Piper ex Indiis Melopeponis forma Monardi. l. 44. erucum majus pyramidale, vel secundum Regio. lin. ult. quod Piper erectum minus pyramidale, vel 3. Regio.

Pag. 103. l. 2. quod Piper oblongum exiguum erectum pyramidale, vel quartum Regio. lin. 4. quod Piper undecimum, Regio. l. 10. quod Piper rotundum majus surrectum vel primum Regio. b. lin. 7. Tab. Huc referendum, Piper oblongum erectum minimum, Regio. Piper Indicum surrectis corniculis parvulis, Cam. b. l. 36. Ger. Cam.

Pag. 104. lin. r. crispum: hujus semen etiam nuper Nasturtii Mauritianum nomine, Lugduno Batavorum accepimus. l. 12. Lac. tertium, Dodon. lin. 13. Matthiol. Tabern. & Lugdun. lin. 28. Prodr. Stiymbrii aquatici alterius nomine, Mat-

thiol. Lugdun. & Tabern. Si flores spectes, exprimere videntur. Nasturtii siliquosi sylvarici seu montani majoris Thalii nomine, D. Fürerus, Nasturtii pratensis congeneris, D. Jungermannus Lipsiā misit. lin. 32. Dioscoridis, Ad. & Lobel. b. lin. 4. gall. Cardaminum Sion, Ruell. lin. 8. Tabernæmont. & Portæ. lin. 13. crucæ folium, Ad. & Lobel. lin. 37. Colum. II. Nasturtium montanum luteum foliis sativi. Nasturtium montanum minus, Thal. quid? III. Nasturtium

pag. 105. lin. 8. Lugdun. Cardamine pusilla saxatilis montana *Dioscoridis*, Colum. Hoc lin. 11. Vernum, & quo nomine Monspelio accepimus. lin. 12. & 13. pertinet ad præcedens. lin. 15. hortensis: hoc Cardamidii montani verni nomine, D. Fürerus misit. lin. 38. deleatur & ponatur, Thlaspi & Thlaspidium vulgare & Bursa pastoris prima, Trag. Thlaspi quod vulgo Nasturtium rectorum, Ruel. Thlaspi latifolium, Fuch. Thlaspi cardamoides, sive Nasturtiarium, Cord. Thlaspi minus latifolium, Lon. b. lin. 3. pastoris 2. & 4. l. 17. dele Gein. hort. l. 40. lege Thlaspi arvense Acetosæ folio.

Pagin. 106. lin. 3. & 4. deleantur. lin. 8. dele. minus latifolium, Lonicer. l. 9. deleatur. lin. 11. folio, Ad. & Lobel. l. 40. deleatur. b. lin. 8. folio, Ad. & Lob. l. 10. deleatur. lin. 25. Lugdun. & Nasturtium sylvestr. Dalechampii, Eidem. lin. 28. folio majus. l. 30. ico. Cam. Tab. Gerar. II. Thlaspi montanum glasti folio minus. l. penult. dele capitulis rotundis. lult. Thal. qui tamen diversum describit

Pagin. 107. lin. 20. attulit. IX. Thlaspi saxatile Polygalæ foliis: cauliculis est pedalis, foliis polygalæ forma, sed longe minoribus: flosculis exiguis, albidis, thecis rotundis infractis, semine minutissimo: in saxosis circa Monspelium. lin. 37. Græcum, Ad. & Lob. lin. 38. Tabern. Alyssum minimum, Clus. pan. & histor. lin. ult. deleatur. b. lin. 7. subjunge: Thlaspi Syriacum vel Græcum alterum anguloso biflori pericarpio lentifolio, Adversaria proponunt: sed quid?

Pagin. 108. lin. 30. Lac. Lonic. Corn. (cui Medica Dioscorid.) Cord. l. 36. media. Bursa pastoris sexta, Trag. minor, Gein. lin. 38. Thal. qui & alterius foliis integris meminit. b. l. 31. deleatur. l. 32. alfinefolia, Ad. Lob.

pag. 109. l. 2. deleatur. l. 21. Myagrum Dioscoridis, Ruel. Ang. l. 24. Myagron. Dod. (& Erysimon cereale) Thal. l. 35. Camer. Drabe, Matth. l. 40. Prod. Drabæ ferventis verne nomine, Bononia Doß. Agerius attulit. b. l. 2. foliis, Paronychia altera myagri folio, Gesneri, Cam. l. 18. Eyst. Briourres nomine semen missum fuit. Pseudoisatidem Alpinus nominabat. l. 26. descripta. Thlaspi nomine Norinbergâ: Lepidii, Montpelio: Myagri Montembelgardo habemus.

p. 110. l. 9. Lac. Ad. Lob. b. l. 17. Batava, Ad. & Lob. l. 18. sinuato. Cochlearia Anglica Attriplis folio, Ad. lin. 19. Britannica, Ad. Lob. Dod. Lugd. & Ger.

NUNC ALIQUOT PLANTARUM DESCRIPTIONES ADPONERE lubet: quare ad pag. 75. post Allium Pyrenaicum ponatur

Allium sive Moly Virginianum: foliis est gramineis angustis, palmaribus, nervosis, acuminatis, per margines nonnihil asperis, & cauliculos superantibus: cauliculis semipalmaribus, umbella ceu in Moly luteo infidet, quam flores plures purpureo crucei oblongis pediculis donati, ii que trifolii infident: at umbellæ folia bina oblonga, ut in Allii sive Moly montani speciebus, sed latiora, subjiciuntur. Hoc Phalangii Virginiani nomine Lutetia ex horto Jo. Robini, D. Georgii Spörlini Basileensis, Medicinæ candidatus, in hoc studio veratissimus, unâ cum aliis multis, Anno 1622. misit.

Ad pag. 138. lin. 21.

Botrys ambroisoides Mexiocana: radice est oblonga, sulca, capillaribus fibris cincta, intus candida: caule pedali, etiam altiore, sed cubitum non superante, eoque subrubente quandoque, rotundo, striato, pilis levissimis & rarissimis asperis: foliis pallide virentibus, Atriplicis sylvetris vulgaris forma similibus, oblongis, sinuatis, pediculis oblongis donatis & absque ordine caeslem ambientibus: ad singulorum exortum, ramuli unciales, ut in Atriplice emergunt, pluribus velut capitulis alternatim dispositis, onusti, quibus singulis foliolum exiguum subjicitur, quibusque apertis flosculi exigui, luteoli, ut in Botry conspicuntur, hisque semen minutum copiosumque succedit. Planta annua est; ex semine deciduo sese pro-

pagans. Et licet tota planta primo intuitu Atriplicem referat, ita ut Atriplex Mexiocana dici possit: attamen propter odorem gravelem quidem, sed non ingratum & saporem aromaticum ad Cuminum accedentem: & propter florum & seminum copiam, ad Botrym referre maluimus: hocque primum nomine Parote Mexiocani in horto Cl. Doctoris Plateri anno 1619. crevit.

Ad pag. 141. lin. 34.

Millefolium aquaticum cornutum minus: hoc priore longè minus, quod pro radice fibellæ capillares tenuissimas habet: ex qua cauliculi palmares, pilo tenuiores quos foliola plura, etiam quovis pilo tenuiora & brevissima orbiculatim ambiunt, quæ simul juncta lentis magnitudinem non æquant: ex quorum medio pedicelli tenuissimi prodeunt: flores necdum observavimus. Hoc in fundo paludis Michelfeldensium D. Spörlinus, anno 1621. reperit.

Ad pag. 184. inter Aconitum & Doronicum.

Doronicum Americannum laciniato folio, folia habet atrovirentia nonnihil hirsuta & aspera, in quinque laciniis divisa, quarum quælibet uncias quinque vel sex longa, duas lata, in acumen desinit & per margines profundius incisa est: quarum tamè media in summitate trifida: caulis est rotundus, striatus, lævis, circa ejus summitatem folia ex rotunditate acuminata, non quidem laciniata, sed per margines profundius incisa: caulis summo flos magnus luteus Doronici forma, foliis luteis oblongis dissem ambientibus, quare ad Doronicum retulimus: licet Aconiti Americani nomine Lutetia D. Spörlinus miserit, (ex horto Vespasiani Robini Botanici Lutetiani seduli, à quo multa nos expectamus) & ad viri altitudinem assurgere scripsit. Rudbeckius de curculione l. 229.

Ad pag. 242. lin. 28.

Lysimachia lutea corniculata: planta est ramosa ad viri altitudinem assurgens, forma ad Lysimachiam latifoliam purpuream siliquosam accedens: hæc ex radice oblonga alba, digitalem crassitudinem superante, paucis fibris capillata, caulis exurgit initio rotundus, at supra medium, ob plurimos ramos angulosos, subcinereus, lævis, statim à radice in breviores, mox majores ramos, hiq; in alios latè expansos, brachiatus, qui rotundi, paucissimis pilis donati, hinc inde maculis parvis rubentibus variegati, ex quibus tanquam ex poris pilus prodit.

Oenothera biennis L. 29. 492

prodit. Folia statim ad radicem plura, oblonga, palmum superantia, latitudine unciam vix excedentia, quæ crassa, pallidè virentia, lævia, in acutum desinentia: quorum inferiora quandoque laciniata, reliqua verò obscurè sinuata, per quorum medium costa alba, ut in *Lysimachia Chamænerion* dicta, excurrit: ex alarum sinibus pediculus articulatus & rotundus prodit, cujus pars supra articulum triuncialis fistulosa, cui flos magnus, flavus, quadrifolius, extra folia effertur: qui cum primo florere incipit, quadrangulus est, quo aperto, verum Sole tantum lucente, in ejus medio stilius conspicitur, qui viridis ad articulum usque descendit, & apicibus quatuor sulphurei coloris, crucis in modum dispositis, donatus est, quem stamina octo circumstant, quorum quatuor singulis foliis adposita, alia quatuor ipsis interjecta sunt: hisque singulis capitulum oblongum albicans insidet: ipsi verò flori, calycis in modum, folia quatuor oblonga, angusta, pallida subjiciuntur. Flos odoratus est, nonnihil ad Keiri, vel potius *Lilia-sphodeli* lutei odorem accedens, ultra diem non persistens, cum is qui sub vesperam aperitur, ad sequentis diei vesperam flaccescat, unde *Ephemorum* dici meretur. Flore, cum pedicello ad articulum delapso, altera pediculi pars sesquiuncialis, sensim ad uncias binas, etiam ternas oblongatur & in siliquam sive corniculum abit, & propter semen copiosum, nigrum, parvumque quod continet innumera: quod ubi maturuit, ipsa cornicula quæ utrinque ad caulis latera numerosa sunt, in quatuor partes dividuntur. Hujus semen, *Lysimachia Virginia*: nomine anno 1619. Patavio accepimus, quod Vere satum, tota æstate & hyeme sine caule remansit: at sequenti anno, circa Veris finem caulescere, & Junio florere cepit: nunc verò ex deciduo semine (annua enim planta est) autumno delabente, singulis annis in hortulo meo copiosè & usque in autumnum finem floret. *Matthioli* *Ephemorum* esse suspicatus sum, sed cum nullas, nisi *Dioscoridis*, notas adposuerit, nil pronunciarè licet.

Ad pagin. 258.

LITHOSPERMUM angustifolium umbellatū: cauliculo est palmo minore, rotundo, quem folia striatissima, oblonga, nonnunquam utrinque bina, ambiunt, in cuius summitate flores quasi in umbella dispositi, carulei, parvi, oblongi, cavi, per ora in quinque crenas divisi. Hoc ex horto Pata-

vino, ante plures annos D. Heyl, nunc *Dantisci* medicus, attulit.

Ad pagin. 268.

VIRGA aurea Mexicana: ex una radice caules plures, nonnihil tamen reclinati, affurgunt: circa quos folia palmaria, sesquiunciam lata, crassiuscula, splendida, in summitate tamen multo breviora: ex foliorum alis ramuli prodeunt, quibus flores saturatè lutei, sursum spectantes & unam tantum caulis partem occupantes, insident. *Luteiæ* in horto *Robini* D. Spörlinus collegit.

Ad pagin. 299.

VITIS *Virginiana*: foliis est *Vitalbæ* nonnihil similibus, sed multo latioribus, rotundioribus & tenuioribus, viticulis suis altè scandens, & suis claviculis arbores comprehendens, cujus fructus corymbis hederaceis similes esse dicunt. *Luteiæ* in horto *Robini* D. Spörlinus legit.

VITIS *Canadensis* nomine, ex eodem horto misit alterius fruticosæ plantæ folia, tria in uno pediculo, instar foliorum *Trifolii* disposita, pediculo longo glabro, foliis latis, crassis: quod si pediculis aculei additi foret, arboris *Coral*, quam *Clusius* in Append. historiz suæ rar. plantarum descripsit, pronunciarè.

Ad pag. 414. post lin. 37.

II. RHUS *Virginiana*: arbuscula est *Rhoë* vulgari major, foliis multo majoribus, acutioribus, mollioribus & viridioribus, quorum qualibet pinna, uncias quinque & sex longa sunt, & sequētis quod ex *Tupinambault* habemus, longiora, latiora, profundius crenata & viridiora: folia verò superiora *Jasmini* albi foliis similia sunt: rami ex stipite pullulantes, tenella cervorum corua, ex cranio modo erumpentia, referunt: similiter enim hirsuti sunt, eundem colorem, eandem figuram habent: spicam, *Rhoë* vulgari multo majorem habet. Ex eodem loco habemus.

Ad pagin. 444. b.

PRUNO *Sylvestri* affinis, *Canadensis*: frutex est sesquicubitalis, caule lignoso, rotundo, atrobubente cortice vestito, in ramulos brachiato: folia habet *Ruæ Hypericoidi* similia: flores, *Pruni sylvestris* floribus similes, sed multo minores, copiosos, candidos, pediculis oblongis uncialibus & capilli modo tenuibus, caliculis virentibus sustentati, insidentes; in quorum medio, filamenta plura exigua & tenuissima: flos nullo fructu

succedente, Lutetiæ in horto Robini decidit: qui Hypericum frutescens nominat, & è Canada allatum afferit.

Ad pagin. 432.

RICINUS Americanus folio Staphisagræ: hujus ramum habemus cubitalem ferè, lignotum, crassum, rufescentem & circa foliorum exortum hirsutum, quem folia pallidè virentia, pediculis oblongis & hirsutie asperis donata, ambiunt: folia inferiora, ad foliorum Ficus formam nonnihil accedunt & in lacinias quinque divisa sunt: superiora verò, quæ Staphidis agræ foliis similiora, in ternas lacinias secta sunt: omnia verò per circumferentiã crenis acutis exasperantur & nonnihil pubescunt, ita ut tactu mollia sint: caulis summitas in ramulos aliquot villosos dividitur,

quibus flores quinquefolii, ex intensa purpura rubentes (ut figura pictor expressit) insident. Plura non licet, cum solam ramum siccum, cum figura coloribus illustrata, Ricini Americi foliis Ficus nomine anno 1621. Verona ab insigni Pharmacopœo & Botanico, D. Johanne Pona, unà cum aliis elegantissimis acceperimus: & quotidie, ex Illustr. & Magnifico Dn. Nicolai Contarini Senatoris Veneti, instructissimo viridario, multa pulchra & exotica, ipsius opera, accipimus: pluraque quotidie ab eisdem filio Francico Pona, Philosopho & Medico apud Veronenses clarissimo expectamus, & non solum plantas & semina; verum etiam Naturæ *καὶ θεοῦ* Parentis sui, duplici indice ab ipso complexum, veluti nuper ad nos perscripsit.

APPENDICIS FINIS.

LAUS

COGNITIONIS SIMPLICIUM.

ORIBASIIUS XV. COLLECTAN. CAP. I.

Simplicium medicamentorum & facultatum qua in eis insunt, cognitio ita necessaria est, ut sine ea nemo ritè medicari queat: ita enim magna nobis suppetit copia, & nos in quacunq; temporis opportunitate medicamenta facile comperimus. Valet enim eadem notitia ad composita remedia consicienda: præterea verò ad eorum vires universales inveniendas, pertinet, & quod artis est apud omnes patefacit.

AETIUS TETRAB. II. SECT. IV. CAP. LI.

Omniū simplicium pharmacorum vires nosse oportet eum qui aliquid compositum est facturus: qui enim eas noverit, etiam eis, quæ ab aliis composita sunt, rectè utetur; maxime cum indefinitè descripta fuerint.

FERNELIUS IN SUA MEDENDI METHODO.

Simplicium cognitio, collectio, delectus, expurgatio, conservatio, preparatio, correctio & miscendi industria seorsim ad Pharmacopœos referuntur, ac pertinent: quorum tamen & Medicum imprimis gnarum, peritumq; esse oportet, siquidem apud artis ministros auctoritatem, dignitatemq; suam retinere ac tueri velit, quos docere hac ipsa debet.

Μ Ο Ν Ω

Τ Ω Τ Ρ Ι Κ Μ Ε Ρ Ι Κ Τ Ω

Θ Ε Ω

Τ Ι Μ Η Κ Α Ι Δ Ο Ξ Α

Ε Ι C Α Ι Ω Ν Α.

I N D E X.

Notandum ubi (a) habetur columnam primam, ubi (b) columnam secundam:
ubi (a. b) utramque: ubi neque (a) nec (b) semper primam
pagina columnam denotare.

A BARIGA 509 b	Acanus Lugd. 380	Gesneri 88 b	caria Dod. 317. villosa, ib.
Abayo 434	Acarna ejusque species 379	Ægopodium Tab. 156	Alchimelech Alpini 331 b
Abelicæra Po- næ 393 b	Accipiterina Cæs. 103 b	Æquum Gazæ 455	Alchimilla 319. montana 132
Abella 507 b	Acer ejusque species 430	Æta Græcorum 9	Alcyonium ejusque species 358. rubrum 367 b
Abelmoluch 432 b	Acetabulum Fuch. 287	Æscromeli 496 b	Alectorolophos Dalechâ- pii no. Ang. 163 b. Pli- nii 218
Abelmuich Ponæ 317 b	Acetosa ejusque species 114	Æschinonene 359 b. Pli- nii 307 b	Alexander Turn. 454 b
Abdelavi Alpini 311 b	Acetofella Lon. 114 b	Æthiops ejusque species 241	Alfalafat Avic. 310
Aberas 384 b	Achanaca Thev. 111 b	Ag. Cretensium 351 b	Alga Trag. 141 b. secunda 193 b
Abhel 488 b	Achaovan Alpi. 131 b. 134 b	Agallochum 593. syl. 498 b. quibusdam 392	Alga angustifolia 364 b. bombycina 363 b. in- bacea Lugdun. 364.
Abies 504. Dodon. 493.	Achillea Marth. 132. Dod. 140. montana Lob. 134	Agaricus arboreus 375. fa- xatilis 375 b	latifolia 364. mari- na Lob. ibid. b. minima Cæs. ibid. tinctoria 369
marina 365. maculata Theoph. 493	Achilles Cæsulp. 273 b	Agavus 439 b	Algodon 430
Abrotanoides faxea Cluf. 365 b	Achladæ 419 b	Agavus Ponæ 380 b	Alhagi Rauwolf. 394 b.
Abrotanum ejusque species 136. foemina ejusque species 136 b. foemina, Fuch. 138 b	Acinaria marina 365. pa- lustris 471 b	Ageratum ejusque species 221. Dod. gal. 264. feru- laceum 134	manna 497
Abrus Alpini 343	Acinos ejusque species 274	Agajhalid Alpini 479	Alypias Aërii Ang. 462 b
Abstinchium ejusque species 118. arborefcens 136. dulce 159. marinum 157.	Aconitum ejusque species 183. battachoides 182. candidum Lugd. 182. lycoctonum 182 b. par- dalianches ejusque species 184. pardalianches Fuch. 167. racemosum 183 b. saluteriferum Tab. 167. Gein. 184	Agitatorum Gazæ 314 b	Alypum Matth. 465. mon- tis Ceti ibid.
Abstinchium ejusque species 139 b	Aconitum Americanum 520 b	Aglaophotis Eliani 323. Guil. 512 b	Alisma Cord. 87. Lugd. 185. Cordi 190. Trag. 226. Guil. 252 b. 267.
Abstin. Scirpium ejusque species ibid. Scirpium Trag. 105 b	Aconiū lycoctoni genus Lugd. 322	Agria Angul. 423 b	Diof. Colum. 242. Cæs- alp. 244 b. alcerum Pli- nii 241. 243. pratorum Col. 241
Abtius Alpini 332 b	Acorus ejusque species 34	Agrimonia 321 b	Alisma botryodes 186 b. 187 folioglabbro 183 b. syl- varum Col. 241 b
Abutilon Avicen. 316 b.	Acorus Theoph. Ang. 274	Agrimoides Col. 321 b	Alyffon Matth. 107. Dodo. 201 b. Fracast. 238. Co- lum. 250. Diof. monta- num 249. Galeni Cæs. 230. Galeni Clufit 232. Germanicum echinoides 257 b
Acacalis Cam. 402 b.	Actæa Plin. 183 b	Agriocinara Ponæ 384 b	Alyffos Gef. 334
Diof. Amat. 486 b	Acuapopus 24 b. Acuan verum 512 b	Agriomelea 452	Alyffon avêse album, Ta- bern. 212 b. majus Tab. 233 b. Plinii 335 b. Cæs. 335 b. trigonum Lugd. 465 b
Acacia ejusque species 392.	Aculeata Lonic. 178 b	Agriopastinaca Belli 153	Alkakengi 166
altera Ang. 394	Aculeosa Gazæ 385 b	Agriofari Belli 21 b	Allagenci 286
Acacia Germanica 496 b.	Acus moschata Cæs. 319	Airoy Palma 507	Allefua Lon. 330 b
Indica 403 b. major Cast. 402 b. vera Matth. ibid.	Acuta spina Cast. 454 b	Airowe 495 b	Alliaria 110
Acacia succus 496 b	Acutella Cord. 389	Aies Cluf. 91 b	Alliaporum 74 b
Acaiou 512	Adiantum ejusque species 355. album Cæs. ib. Lob. 358 b. Tab. 356 b. aureū Tab. 356. furcatum Thal. 358	Aiuga Matth. 249. lutea Cluf. 250	Allium ejusque species 73. anguinum 74 b. bicor- V V 2
Acantha Hipp. 392	Adiantum nigrum, Cæs. 366 b. Lob. 355 b. Tab. 355	Aizoou arborefcens 282 b	
Acanthaleuce Diof. 381 b	Adonis ejusque species 178	Aizoou perfimilis Lob. 384	
Acathifolia peregrina Cæs. 386 b	Adoreū Lugd. 21. Dod. 22	Albaltrites Lob. 322	
Acanthioides Col. 379	Adrachla Cretens. 460	Alaternus Lugd. 476 b	
Acanthium ejusque species 382. montanū Lug. 382 b	Ægilops Plinii, Trag. 21. Gef. 9 b. Matth. Lob. 10	Albahaca Acostæ 226 b	
Acanthus ejusque species 383. Germanica Trag. 378 b. syl. Lugd. 376. 377. yulgaris 157	Ægilops arbor 420 b	Album olus Dodo. 165 b	
	Ægypton Cratææ 389	Alcali Gef. 289	
	Ægolethron Plinii 180 b.	Alcanna Arabum 476	
		Alcea ejusque species 316. Sy- riaca 317. Veneta, ib. velt-	

- ne 74 b. caninum exiguum Tragi 43. can. 1. Trag. 74 b. fluviatile, ibid.
Allium montanum ejusq; species 74 b. moschat. 75 b. faxatile, ibid. sylvestre 74 b. sphaerico capite 74 b. ulpicum Plin. 74. urfinum ibid.
Allium sive Moly Virginianum 520
Alnusejusque species 428. baccifera ibid. b.
Aloe ejusque species 286. succus 495
Alepeucos graminea 328 b. Theoph. Ang. 4 b. montana Lugd. 235 b
Alpentraut Lon. 236
Alpina Gazæ 429 b
Alpineanthemos Thal. 191 b
Alfine ejusque species 250. alpina Schwenck. 191 b. ejusque species 251
Alfine Cæsalp. 122 b. corniculata 204 b. hederula 231 b. lutea 252. minima Tab. 108 b. nodosa 251
Alfine hirsuta ejusque species 251 b. myofotis Lob. 254
Alfine palustris ejusq; species 251. petraea Tab. 285. purpurea Lugd. 205 b. tridactylites alpina 284 b. verna 210 b
Alfines facie Colum. 122 b
Althæa ejusque species 315
Altiit Avicennæ herba 156. succus 499 b
Alubias de Indias 340
Alum Gallicum Scribon. 259
Aman 238
Amaracus ejusque species 224. Galeni 133
Amara dulcis 167
Amaranthus ejusque species 120. luteus 264
Amarella Cæf. 215
Amare 417 b
Ambela 405
Ambo & Amba 440 b
Ambrosia dulcis Cluf. 224
Ambrosia ejusque species 138
Ambrosia Cord. 132. Lon. 136. alt. Matth. ibid. Tab. 157 b. montana Lugdun. 191 b. Nicandri Anul. 76
Amedon 459 b
Amedanus 428
Amelanchier Lob. 452 b
Amellus Lob. 267. montanus Col. 265 b. Virgillii Thal. 276 b. palustris Col. 267
Amygdalus ejusq; species 441
Amygdalopersicus 440 b
Aminea 498 b
Amilbaris Avic. 454
Amni ejusque species 159. parvum 154 b. quorundam Lugd. 386 b
Ammiodus 159. Ammiocelinum ibid.
Ammoniacum 494
Amomis Clusii 413 b. Diosc. Cæsalp. 484 b
Amomum Cord. 138. 484. b. Lob. 166. Germanicum 154
Amomum Ang. 412 b. officin. Lob. 412. Clusii 413 b. Ponæ 413. quorundam Clusii 411 b
Amomū falsum Gef. 455 b
Amores 91
Ampiloprasum 72 b. 74. proliferum 75
Amusa 507 b
Anabasis Dodo. 15 b
Anacamperos Gesner. 287
Anacardium 511 b
Anacot Clusii 341
Anadendromalache Galeni 315
Anagallis ejusque species 252
Anagyris ejusque species 391
Ananas Lugd. 384 b
Anapallus 458
Anblatum Dodo. 88
Anchusa ejusq; species 255. Dod. 256. Cord. 257. de gener 258. fyl. Thal. 254
Andirian Rhafis 480 b
Andrachnes Theoph. 460
Androsace ejusque species 257
Androsace Ang. 219 b. altera Matth. 251. Bellonii 15 b
Androsæmum Lon. 279. ejusque species 280
Andryala Lugd. 124
Anemone ejusque species 173. agrestis Trag. 178 b. alpina 177 b. coniculata 172 b. latifolia 173. limonia Gef. 49. lutea 177 b. 178. minor Lugd. 172. nemorosa 177 178
Anemone si pleno ejusque species 176. fyl. ejusque species 176 b. 177
Anemone tenuifolia ejusque species 174. Cordi 178 b. Matthioli 175 b
Anethum 147. Col. 153 b. fyl. Lacu. 148
Angarathi 240 b
Angelica ejusq; species 155
Angelina arbor 449 b
Angiers flos 153 b
Anguria ejusq; species 312
Anil herba 115. 342 b. 352
Anime 498 b. Occident. 502
Anisum ejusq; species 159
Anisomarathri Col. 152 b
Annona 439 b
Anon Oviedi 434
Anonis ejusq; species 388
Anonyms Garziæ 359. Fragosæ 408 b. Clusii 213 b. altera Cluf. 466 b. flore coluteæ Cluf. 471 b
Anonyma radice dentata Col. 234 b
Anseina Trag. 321 b
Anteuphorbium 387
Anthedon Theoph. 453 b
Anthemis 135. eranthemos Lug. 142 b. Dalech. 178. Theoph. 454 b
Anthemom 204 b. phylloides Theoph. ibid.
Anthera 330 b
Anthyllis ejusque species 282. prima Diosc. Cæf. 288 b. altera Cluf. 249 b. altera Cæf. 267 b. altera Lugd. 289. montana Lugd. 213 b. falsa Cam. 289
Anthyllis altera Dod. 347. Lob. 486 b. claviculata Lugd. 351. leguminosa Lob. 332 b
Anthylloides Thal. 289. minor 282 b
Anthora 184. Avicennæ 36
Anthrifcus Lugd. 152 b
Antiphates Lob. 366. Ponæ 366 b
Antirrhinum ejusque species 211. Diosc. Cæf. 250. Tragi 100
Antonii herba Gef. 245 b
Antophylli 411 b
Aparæpo 184 b
Apargia Dalech. 127 b.
Aparine ejusq; species 334. major Plin. 257 b
Aparine 334. lævis Thal. 335 b
Apate Dalech. 150 b
Aphaca ejusq; species 344
Lob. 345 b
Aphace Theoph. Lob. 126. Diosc. Dod. 345. Plinii 126 b
Apharca Theoph. 476 b
Aphyllantes prima Lugd. 92 b. Lob. 209 b. Ang. 262. Dod. 273
Aphrocorodum Gef. 74
Apialtrum Cord. 180. Lob. 229
Apios Fuch. 344. Tur. 162. ejus species 292
Apium ejusque species 153. cicutarium 161. montanum Gef. 150 b. sylvaticum Thal. 150 b. sylv. Dalech. 152 b
Apocyma 504
Apocynum ejusque species 302. Amati 351. latifol. Cluf. 294 b. Dalech. 303. Syriacum Cluf. 116
Apollinaris 169
Aqualigna in lapides vertentes 421 b
Aquifolia vulgo 425 b
Aquifolium Plinii ibid.
Aquilegia ejusque species 144. minor Lugd. 178 b
Aquilla brava 394 b
Arabis Dod. 106 b. Matth. 109
Arabocin 395
Arabinappil 437
Arachida Cæf. 88 b
Arachyda Belli 345. Colum. 344
Arachidna 90 b. Theoph. Cluf. 167
Arace potus 24 b
Arachus ejusq; species 345. Fuch. 338 b. latifolius Dod. 351
Aracus Cæf. 345 b. Dod. 344. Matth. 343. Tab. 345
Aralda Gef. 243 b
Arantia marina 369 b
Aratoucon fructus 406 b
Arbor aquam fundens 512 b
Arbores admirandæ 512. ædiculas sustinentes 513. anatifera 513 b. siliquis ferentes 404. venenata 512
Arbor Brasilia 393. citrifolio 465 b. contrariarum facult. 457 b. contra fluxum 408 b. Cochinnille 458 b
Arboris cortex ad rheumatismos 427 b
Arbor paradyfaca 488 b. paregri. ex Guineæ 461 b.

210 fyl. Pauli Quadramio	231 b	Ang. 242 b. Cam. 211. Gefn. 110. Gefneri Lob.	442 b	Canada	277 b
Betonica Pauli Dod.	246.	265 b. quorundam	492 b	Canaria Plinii 1. Plinii Ang.	8
Cam.	247	Briza	168	Cancamum 498 b. Græcorum	499
Betrec	410	Bromos	9 b. 10 a	Caella ejusque species	408
Betula	427	Brunella ejusque species	260	Canior	36
Berulus	427 b.	Italica	234 b	Cana Ang. 17. Indicaib. b.	19 b. Hierosolymitan.
Bexugo	300	Bulbathæ	434 b	18 b. melica ibid. b. de Bengala ibid. b. ejus fructus 511. sagitivoma	19 b
Bezoardica radix	14	Bulbus	470	Canna fistula	403
Bibinella, Cæfalp.	191	Bubonium Hipp.	159. luteum Tab.	Cannabis ejusque species	320. fyl. Lob. 232 b. Anguil.
Bidens, Cæf.	321	Buccinum Dod.	142 b	Cannabina aquatica Lob.	320
Bifolium 87. Lonic.	304 b	Buccranion Cordo	212	Cantabrica Plinii Ang.	93 b. Tur. 207. Calif. 295 b. fyl. Tur. 209 b
Bitaradix	259 b	Buenes' nochos fructus	295	Caovapotus	428 b
Bifermas Cam.	238	Buglossum fativum ejusque species 256. fyl. Lonic.	254. fyl. ejusque species 256 b. echyoides 128 b. rubrum Lon.	Capillus Venicis verus	355. Tragi 356
Bislingua	305	Bugula Dod.	260	Capnos 143. Plinii 178 b	356
Bismalva	315	Bulapathum Fracest.	192	Capotes fructus	475 b
Bistorta ejusque species	192	Bulbus æstivus 47. coronarius 43. crinitus 48 b. cruetus Hipp. 76 b. efculentus 42. 48. leucanthemus 70. folsequi 70	192	Capparis ejusque species	266
Bixa Oviædi	419 b	Bulbus eriophorus ejusque species 47. lanatus Cæf.	48	480. Alpini	480 b
Blattaria ejusque species	240	Bulbus fyl. Cæf. 43. fyl. bifolius Gef. 45 b. Gef. 52 b. Fuch. 71. unifoli 9 Cluf. 56 b. Lug. 185. vomitori 175. Matth. 43. Lon. 45 b. 46	393	Capparis fabago	480 b
Blattertes Holand.	484 b	Bulbocastanum ejusque species 162. coniophyllon Cam.	161 b	Capiago Catalp.	352
Blitum ejusque species 118. Indicu 120. Peruanum	121	Bulbocodion Theoph.	52 b	Caprificus	457 b
Bolbonach	203	Buna	428 b	Caprifolium ejusque species	302. cert. Dod. 451 b
Boleti quercus	422 b	Buna palla	408	Capriola Lonic.	8
Bolunbac	433 b	Buncho Avic.	428 b	Caprifici ejusque species 102. rotundum Lugd.	167 b
Bombac 430. humilis	263	Bunias 95. adulteritum 99	428 b	Caput canisvel vituli 211. gallinac. Lob. 350. monachi 126 b. Gef. 343	111
Bonvel Ban	428 b	Bunium 162. Dalech. 150 b	408	Capurium, Cord.	111
Alpini	474 b	Buphthalmum ejusque species 134. Fuchsi 135 b. ellebori species Dod.	186. Lon.	216	433 b
Bonannas	508	186. Lon.	261	Cardamomum ejusque species 413. Arabum 102. Lacu.	146
Bonduch Ponæ	359 b	Bupluron ejusque species	278. Nicandri 157. Plinii 159. Hippoc. 165. a. b. angustifoliu alpinu 277 b	Cardes radix	51 b
Boniama	384 b	Burfa pastoris ejusque species 108. minor 105 b	277 b	Cardi 458. fyl. ibid. b.	51 b
Bonifacia	305	Burfa marina Cæf.	368 b	Cardiaca 230. melica	229 b
Bonus h-nricus	115 b	Busclonon Plinii	153	Cardispermon Tab.	543
Bona Dod. 338. fyl.	388 b	Butomus Ang. 194 b. Cæf.	12 b. Cluf. 34 b. Dod. 15 a	Cardones Cæf.	383 b
Boramez	512 b	Buxus	471	Cardopatum Gef.	380
Boræ	446 b	C.		Carduus ejusque species	376
Borida	289	Acacia ejusque species	198. Dioscor. quorundam 277. Lonic. 304	Carduus acaulis Lob.	380 b. acularis Marti.
Borrago 256. minor fyl.		Cacao Gull.	442 b	383 b. zircophyl. Lugd.	382 b. Arabicus 385. a. venarius 377 b. aven. Lon.
Colum. 257 b. minima					
Lugd.	259 b				
Botryonubrum	191 b				
Botrys ejusque species	138				
Botrys ambrosioides Mexicana	520				
Bourgefpine	476 b				
Brabyla	443				
Branca urfina 157. Italica 383. aculeata 383 b					
Brasilium arbor	393				
Brafica ejusque species 110. fyl. ejusque species 112. marina 295. spinofa 111 b					
Brafica Murciana	359 b				
pratensis Lon.	376				
Brefma	412 b				
Bridones	434 b				
Bryon Plinii 422 b. lactuca fol. is Lob.	364				
Bryonia ejusque species	297				
Britannica Plinii	101.				

- Chamæpitys ejusq; species 249. Brunf. 248. Berthiolo 271. altera Dod. 138 b. altera Diosc. Lob. 284. fruticosa Crenica Belli 271. verruculata 282 b
 Chamæpyxos 471
 Chamæplatanus 436 b
 Chamæraphes 507
 Chamærhododendros 468 a, b
 Chamærops Plinii, Lugd. 247 b. 507
 Chamærubus 479 b
 Chamæschenos 12 b
 Chamæsyce Dalechampii 282. herbariorum 193
 Chamæsyce arbor 457 b
 Chamæspartii Trag. 395 b
 Chamike 410 b
 Champe 470
 Champowr 334 b
 Charamais 401
 Charantia Dod. 306
 Charantel 410
 Chare Alpini 310 b
 Chabe potus 428 b
 Chelæce 298
 Chelidonium majus 444. capitul. 143. 144. minus 309. palustre Cordi 276 b
 Chenopoda Belli 394 b. Plinii 490 b
 Chenopodium Tab. 119 b
 Chermæfel 485 b
 Chermes Arabum 159 b. 499. officin. 425
 Chica potus 25 b
 Chiccapotes 435 b
 Chymeni 100 b
 China ejusque species 295. Ijuria Lob. 34 b
 Chironia Cæf. 466
 Chief 457 b
 Chilosucton Gef. 358 b
 Chocolate potus 442 b
 Chondrilla ejusque species 150. bulbota, ibid. cærulea 150 b. ferida, ib. Græca, ibid villosa 130
 Chondrilla altera Dioscor. 1 Ob. 126 b. Galeni Ang. ibid.
 Chondrilla tragopogonan themos Th. l. 274
 Chondretos gummi 500 b
 Chrysea Lugd. 507 b
 Chrysianthemum ejusq; species 134. Lob. 275. latifolium Dod 185. litoreum Lob 288 b. maritimum Lob. 131. Peruanum Dod. 276 b. fege-
 rum Iob. 262 b. simplex Fuch. 179
 Chrysanthemis Ad. 466 b
 Chrysitis Plinii 264 b
 Chrysippea Plinii 235
 Chrysobalanos Gal. 407
 Chrysome Dioscor. 98. Diof. Columnæ 213. Germanica Lob. 263 b
 Chryzologanum Penæ 324
 Chryzolanum Dod. 115 b. Plinii Ruel. 124 b. peregrinum 264
 Chryzolylenium Tabernamont. 309 b
 Christophoriana 182 b
 Chulem Garzia 2 b
 Chunno panis 167
 Cyanus ejusq; species 273. 274. Plinii Colum. 131. angustifolia 271. fruticosa Penæ 452 b. Syl. minus 269 b. spinulosus 273 b
 Cynaoides Tab. 274 b. flos Dod. 272
 Cibago 491 b
 Ciccata fructus 492 b
 Cicer ejusque species 347. arretinum Trag. 342. astragaloides Penæ 351. erivnum Lugd. 343. orobæum, Lob. 346
 Cicera Lugd. 344
 Cicerbita 123. Cordi 124
 Cicercula Cæf. 344 b. Ægyptiaca cluf. 344 b
 Cichorium ejusque species 125. bulbosum Dalech. 130. constantino, olit. Matth. 126 b. dulce Colum. 124 b. globulare Imper. 192. spinulosum 126. strumosum Myccini 130. verrucarium Matth. 130
 Cichorii syl. luteum ejusq; species 16
 Cici 432
 Cicla 117
 Cyclamen ejusque species 108. uno folio Dalech. 304 b
 Cyclaminus altera Diosc. 167. Ghni 250 b. altera Lob. 303 b. ciffanthemos Diosc. 297
 Cicuta ejusque species 160. maxima, Eyster. 154 b
 Cicuta alba ejusq; species 161. odorata 160
 Cidromela 435
 Cyle Oviedo 430 b
 Cymbalaria 306
 Cimanagero 446 b
 Cymnum bulbosum Plinii Col. 162. equinum Trag. 158 b
 Cynagrosius 1
 Cynanonum ejusque species 408. veterum 409 b
 Cynanthemis Lob. 135 b
 Cinara ejusque species 383
 Cinnabarium 499
 Cineraria 131
 Cynocephalus Plinii Lugd. 211
 Cynoccephala Guil. 512 b
 Cynocrambe Cæf. 119 a, b. Loniceri 302 b. Matth. 122. leucina, ibid. b
 Cynoloffum ejusque species 257. Matth. 255. Tragi 257
 Cynoloffum montanum ejusque species 258
 Cynogonion Brunf. 254 b. quorundam 189 a, h
 Cynomorion Plinii 87
 Cynops Theoph. Gef. 191 b
 Cynorrhodos Plinii 483. polyacanthos Luz. 483 b
 Cynobatos Diosc. Ad. 483. Theoph. Trag. 454 b
 Cynolochis ejusq; species 80. draconinus 86. militaris ejusque species 81. macrocaules 85 b. palustris 86
 Cynopastros terrestris 512 b
 Cyprella cordi 7 b
 Cyperus ejusque species 13. Babylonicus corn. 35 b. elculturus 14 b. graminea 6 b. Indicus 36. 37. longus & rotundus 14
 Cypote cluf. 406
 Cyprus Diosc. Trag. 475 b. Græcorum 476. Dodon. 476 b
 Ciræa Diof. Cæf. 102. Luteriana Lob. 186 b. Monipel. Lob. 167. Tragi 121
 Citium Italicum Fuch. 256
 Citium ejusq; species 377. luteum Lob. 379
 Cistus ejusque species 464
 Cistus ledon ejusque species 467. Silchiacus 468
 Cytinus 417
 Cytisus ejusque species 389. Colum. Cam. 332. Tragi 323 b
 Citrago Gef. 229
 Citranga 435 a, b
 Citreulus Cæf. 310
 Citrullus 312
 Citrus 435
 Clavi filiginis 23 b
 Clematis daphnoides ejusque species 301. Ægyptia Plin. 302 b. cærulea 398. minima 143 b
 Clematitis ejusque species 300
 Cleome Oßavii Ang. 101
 Clymenon Diof. Colum. 275 b. Columnæ 287 b. Italarum Lob. 286 b
 Clymenon scemina Gein. 236. mas Gef. 235. minus Lugd. 236 b. Matth. 344. quorundam Lob. 300 b
 Clinopodium Cæf. 218 b. ejusque species 224. alpirum Lugd. 247 b
 Cneoron album Lugd. 463 b. Theoph. 462 b
 Cneoron cæf. 463 b. Galeni Ang. 462 b. Matth. 206 b. 463. Theoph. 217. 463
 Cnicus ejusque species 378
 Coagulatum terre Plinii 86 b
 Coca 469 b
 Coccimelea Theoph. 443 b
 Coccognidium 159 b. Bdelo. 463. Cord. 462 b
 Coccum infectarium 425
 Coccus baphica 425. Indica 509
 Coccus radicum 159. 281
 Cochinchina Frag. 159 b
 Coclearia ejusque species 110. Guiland. 252 b
 Cocchuco Acost. 91 b
 Cocconileta arbor 415. grana 458 b
 Coccolæ officin. 511 b
 Cocculcha radix 91. 92
 Codiaminum Gef. 52 b
 Codomalo Bello. 452 b
 Coffol fundus 510
 Cog. yaria 415
 Colyche Thevet. 461 b
 Coix Myconi 2. Theoph. 258
 Cola 507 b
 Colchicum ejusque species 67. Alexandri Lob. 69. Illyricum Ang. Lob. 68. Italicum 69 b. Æonianum 68. variegatum, ibid. verum 69
 Coles Camer. 315 b
 Coles phaleolus 404
 Colyche Theoph. 454. Lugd. 391. tertia Theoph. 402 b
 phall. 402 b
 Collum gruis German. 195
 Colocasia 159 b. 316
 Colochierni Belli 379 b
 Colocynthis ejusque species 311
 Colo-

I N D E X.

Diosanthos Theoph. Ang. 209 b	384 Echinopora Col. 152	Epithymum 219	men 210 b. nobilis 247.
Dioplyros Gef. 452. Theoph. phrast. 447. Lugd. 448	Echinopoda Belli 394 b.	Equisetum ejusque species 15	quarta Trag. 254 F
Dipacadi 42 b. 43	Gef. 381. Cretica Ponæ 490 b	Eranthemum Dod. 178	PAalim Thev. 276
Dipfacus ejusq; species 385	Echioides Col. 254 b	Eranway 432 b	Faba ejusque species 338.
Dodecatheon Plinii Ang. 241. Gef. Cam. 243 b	Echium ejusq; species 254.	Ergen 444	arborescens 338 b. A-
Dolichus Bellon. 340.	Fuchsi, Lob. 256. mini- mum Col. 254	Erica ejusque species 485.	gyptia 196. ficulnea
Dod. 339	Echium scorpioides & ejus species ibid.	Alexandr. 463 b. bac- cifera Lugd. 471 b.	347. Græca Plinii 447.
Donax 17	Egano Ang. 391	Lob. 486 b. chrysan- them. Lugd. 466 b. mar- ritima Cluf. 365 b	448. inverfa Cæf. 343.
Donderbergii Brunf. 209	Eghelo Dod. 391 b	Ericoides Thal. 234	Lab. 287. Trag. 391 b.
Dora Rauwolf. 26 b	Elaagnus Matth. 472 b.	Ericoides Thal. 234	Malucana sive b. parga- trix 338 b
Dorella Cæf. 109	473. Lugd. 474 b. Lob. 475 b. Bellon. 414 b	Erigeron ejusque species 131. Dodo. 265	Fabago 402. Belgarum 480 b
Dorycnium Dioscor. Pon. 272 b. Cordi 343. Im- per. 463 b. Lobel. 329	Elaeagnus Matth. 472 b.	Erinacea Cluf. 394 b	Fabaria 287
Dorycnio congenere Cluf. 332. similis Ang. 352 b	Elaeagnus Matth. 472 b.	Erinaceus Lufitan. 511	Fael Serap. 400
Doriones 434	Elaeagnus Matth. 472 b.	Eryngium ejusque species 386. Vegetii Cam. 384	Fafago Australis 368
Doronicum ejusq; species 184. Americum 520 b	Elaphoboscum nigrum Lon- nic. 150. Diof. 155. Gef. 278. album Lonie. 157. Matth. 155 b	Erinus ejusque species 225.	Fagara 413
Doronicum Arabum Ponæ 35 b	Elaterium 314. 496	Matth. 129 b. Nicandri Col. 92	Fagoniticum 27 b
Doronicum en Dod. 276.	Elatine ejusq; species 252.	Eryfinum ejusque species 100. Cam. 95. verum, Lugd. 98 b. Aldoandi 309. cereale 27. Theop- oph. Lob. 27 b	Fagus 419. feptaria 427
Draba ejusque species 109.	Elmæ 504	Erythrales Lugd. 377	Far 21, 22. clufinum 22 b.
Dod. 106 b. minima Colum. 103 b	Eleoſelinum Lob. 154	Erythrodanum marinum Lugd. 384	halcastrum 22
Draco herba Dod. 98.	Elephas Col. 248 b	Ermellinus Cæf. 447 b	Farfara 429
arbor Cluf. 505	Elhæne Alp. 476 b	Ervanga Gazæ 294 b	Farfara antiquor. 429
Dracunculus ejusque spe- cies 194. hortensis Mat- thiol. 98. major Brunf. 192	Elkanie 428 b	Eruca Col. 100	Farfugium Cæf. 276 b
Dracuntium majus 194 b	Elleborine 183	Eruca ejusque species 98.	Farrago Plinii 23
Dragonale fructus 505	Emerus Cæf. 397	99 b. cinerea 151. mu- raris Lug. 109 b. natur- tio cognata 105 b	Favarella Cæf. 309 b
Dragone Cæf. 98	Empetron Ang. 463 b.	Eruca cœrulea 99. mariti- ma 99. peregrina 201 b.	Faufel 85. 510
Drakena radix Cluf. 14.	Scapoides Lugd. 463.	fyl. Gef. 98	Fauſbaum 428 b
Drymopogon Tab. 164	Rond. 288. Tragi 281 b	Eryllium Cæf. 344. Lugd. 342. fyl. Dod. 343	Fegopyron Dod. 27 b
Dryophanum Plinii Ruel. 414	Endivias major Trag. 122 b.	Ervum Tab. 346. album Fuch. 343. candidum Trag. 344 b. fyl. Fuch. 344	Fefel 412
Dryopteris Matth. 358	Endiviola Ad. ibid.	Eſchæra coralloid. Cluf. 366 b	Ferraria quorundam 235 b.
Drypis Lob. 388. Lugdun. 385 b	Enger. 113 b	Eſcula Plinii 420	Gef. 276 b
Droſera Cord. 320	Englanteria Ruel. 483	Eſcula ejusque species 291	Ferrum equinum ejusque species 349
Droſomeli 496 b	Enneady namis Gef. 309.	b. 292 Indica 116. rara Lob. 291. minor Lugd. 291. rotunda 292	Ferula 148. ſagapœnifera 149 b. Tragi 595 b
Dudaim 507 b	Enneaphyllum Lob. 354.	Ettalch Scabg. 489 b	Ferulago 148
Dulceichinum Dod. 14 b	Plinii Lug. 87 b. 180 b.	Eryonymus ejusque species 428. Theoph. 468 b	Fefluca ejusque species 9 b
Dulcamara Dod. 167	Enula 276	Eupatorium ejusque species 320. 321 b. cannabinum Lob. 321. Meſius Matth. 221. Meſ. Cordi ſchol. 270	Feflucaog Gazæ 10
Dulcis amara Trag. ibid.	Enzanda Pigafett. 458	Euphorbium 387. ſuctus 496. arbor 428 b	Ficaria Brunf. 309
Dulcis radix Trag. 352 b	Ephedra Plinii 152 b.	Euphrasia ejusque species 233. œrulea 254. gra-	Ficus ejusque species 457.
Dulcis da Gazæ 323	Ephemerum Diof. Lob. 243. Matth. & Lob. 244.	233. œrulea 254. gra-	Ægyptia 459. Cypria 459 b. Indica 457 b. 458.
Dulbaha Arabum 312	quorundam 304 b	233. œrulea 254. gra-	Idæa 451. Linſcor. 508 b.
Duracina 440	Ephemerum non lethale Fuch. 304	233. œrulea 254. gra-	Marrabani Indica 507.
Duracina 434	Epilobium Gef. 245 a. b	233. œrulea 254. gra-	Pharaonis 459. inferna- lis 172
Duracina 434	Epimajorana Tab. 224 b	233. œrulea 254. gra-	Pharaonis 459. inferna- lis 172
Duracina 434	Epimedium Col. 355. Do- don. 276 b. Plinii 70 b.	233. œrulea 254. gra-	Pharaonis 459. inferna- lis 172
Duracina 434	Lob. 323	233. œrulea 254. gra-	Pharaonis 459. inferna- lis 172
Duroa Linf. 168	Epimelis Galeni 460.	233. œrulea 254. gra-	Pharaonis 459. inferna- lis 172
E	Lugd. 452	233. œrulea 254. gra-	Pharaonis 459. inferna- lis 172
Ebanus Acoſt. 393 b	Epipactis Carnes. 186 b.	233. œrulea 254. gra-	Pharaonis 459. inferna- lis 172
Ebenus 448. 507. ejus species 391. Cretica 390	Eyſlett. 187	233. œrulea 254. gra-	Pharaonis 459. inferna- lis 172
Echinoselocactus Lobel. 456 b	Epipetron Gef. 365 b.	233. œrulea 254. gra-	Pharaonis 459. inferna- lis 172
	Epiphyllum 218 b	233. œrulea 254. gra-	Pharaonis 459. inferna- lis 172

- Cam. 300 b. repens ib.
 Floers 37 b
 Floribundio 470 b
 Flos Africanus; ejusq; species 132. ambarualis
 Dod. 215. coccineus Lug.
 203 b. Conflantinopol.
 203. cuculi Dod. 104.
 Trag. 205. Tab. 210
 frumenti 273
 Flos hepaticus Tab. 309 b.
 Hierofolymit. 203. Me-
 xiocanus 133 b. noctis
 Gcf. 295. paffionalis 301
 b. Perficus Cluf. 41 b.
 regius Dod. 142
 Flos sanguineus Monardi
 306 b. Scarleti Lon. 209.
 Solis Dod. 466
 Flos Solis ejusque species
 276 b. Faraefianus 277 b
 Flostinetorius Fuch. 393 b.
 Trag. 265. trinitatis Ey-
 fter. 200
 Focot Guebit 430
 Fœniculum ejusq; species
 147. aquaticum 141 b. er-
 raticum Lon. 158 b. ma-
 ritimum Lob. 288. mon-
 tantum Trag. 148. porci-
 nu' Lob. 145 b. fyl. Trag.
 161 b. toruoium Lug. ib.
 Fœnũ burgũdiciũ Lob. 336
 Fœnumgræcum ejusq; spe-
 cies 348. fyl. Tragi 352
 Foliũ Indi 410. prægran-
 de Lob. 505 b. palmæ
 filamenta 506
 Fontilapathum Lob. 193 b
 Foubefina Gef. 321
 Formentone Cæf. 27 b
 Fragaria ejusq; species 326.
 quarta Trag. ibid.
 Fragula Cort. ibid.
 Frangula Marth. 428 b.
 Lugd. 451
 Fraxinella Cæf. 303
 Fraxinella Dod. 222 b
 Fraxinus ejusque species
 416. bubula 413 b
 Fraxinea arbor Trag. 415
 Frifoles 346 b
 Frizoles Guateli 340 b
 Fritillaria ejusq; species 64
 Frometone alterũ Cef. 295
 Frondipora 367 b
 Fructus cholagogus Mon.
 Lugd. 419 b. exotici 405.
 fub terra Lugd. 376
 Frumentum amylicum 22.
 barbaicum Ruel. 22 b. fa-
 tum Lon. 9. Indicum
 24. loculare Ruel. 21.
 Sarracenicũ 27 b. fyl. 30
 Frutex coronarius Cluf.
- 398 b. spinofus peregrin-
 nus Rauwolf. 478 b
 Frutilla 471 b
 Fucus capillaceus 364.
 cupreffinus 365 b
 Fucus folliculaceus ejusq;
 species 365. fungularis
 364. ferulaceus Lob. 365.
 linza 364
 Fucus marinus Dod. 364.
 365. foliis abrotani 365.
 marin. baccifer. 365 b.
 vermicularis 366. zo-
 fter 364 b
 Fulle 470 b
 Fumaria ejusq; species 143
 Fumaria bulbofa ejusque
 species 143 b. bulb. mi-
 nima Tab. 178 b
 Fungus ejusq; species 369.
 Amanita Gal. 372. auri-
 cular. Cæf. 368. boletus
 Cæf. 371 b
 Fungus capreol. Tab. 370 b
 cervinus, Matth. 376. cly-
 peifer Lob. 373 b. cono-
 cielle, Portæ 371 b. co-
 ralloides, Cluf. 375. digi-
 talli Trag. 372. elculen-
 tus 370. 371
 Fungus galericul. Lob.
 373 b. gallinac. Cæf. 371.
 galucci Portæ 370. ignia-
 rius Trag. 372 b. lacinia
 372. lariceus 371 b. le-
 porinus Cluf. 371
 Fungus marinus Ald. 369
 b. Dod. 374 b. minimus
 Cæf. 367 b. mufcarius
 373. maximus 372. or-
 bicularis, Dod. 374 b.
 orientalis 511 b
 Fungi noxii ejusq; species
 372
 Fungus petræus 375 b. pezi-
 cac Col. 370. 372 b. Cæf.
 375. piperitis, Portæ 371
 b. prateoli, Cæf. 372 b.
 prunuli, Cæf. 371 b. quer-
 cinus, Col. ibid.
 Fungus ramosus, ib. faxeus
 Cluf. 375 b. in faxis 372.
 fpongiofus, Lugd. 370.
 fuillus, Cæf. 371. turini,
 Cæf. 370
 Fufanus 428
 Fufli 411 b
- G
- GAgel German. 414 b
 Gaguey. 508 b
 Gaiderothymum 236 b
 Galanga ejusq; species 35
 Galbanum 494
 Galbulæ fructus Cupreffii
 488
- Galeodragoti Xenoeratis
 Ang. 385
 Galega ejusq; species 332.
 montana Lug. 351 b. fyl.
 Dod. 345 b
 Galeopsis Lob. 230. Dod.
 235. lutea Lugd. 238 b
 Galerita Trag. 197
 Galla 420. myricæ 485 b.
 terebinthi 400 b
 Galli crus Apul. 8
 Gallitricum 238
 Gallium ejusq; species 335.
 terrium Tragi 334 b. te-
 traphyllon Colum. 333 b
 Galum radix 193 b
 Ganti radix 37 b
 Gaib five Garab Arabum
 475 b
 Garyophyllon Plinii 411 b
 Gariofilira Cæf. 321 b
 Gaurite fructus 406 b
 Garsinum 119 b
 Gato camber 407 b
 Gehup arbor 440 b
 Geiduar Lugd. 36 b
 Gelapo 298 b
 Gelbenech Ang. 279
 Gelfemium ejusq; species
 397. rubrum Cæf. 168 b
 Gelfomoro 513 b
 Gemez 507 b
 Genipat 434
 Genifta ejusq; species 395.
 Arabica Bello. 395 b. hu-
 millis, Dod. 397. lluentis,
 Lug. 396 b. rotunda, Cef.
 394 b. rubra Cæf. 212 b
 Genifta spinofa ejusq; spe-
 cies 394
 Genifta fpartii ejusq; spe-
 cies ibid.
 Geniftella aculeata, Lob.
 395. montana, Lob. 396
 Geniftum Brunf. 103 b
 Gèriana ejusq; species 187.
 concava 206. paluftris
 188 b. pratensis 188
 Gentianella ejusq; species
 187 b
 Geranii ejusq; species 317.
 banachoides, ib. colum-
 binũ 318 b. mofcatũ 319.
 nodofum Cluf. 318 b. ro-
 bertianum 319 b. faxati-
 le Cam. 318 b. fanguineũ
 318. tuberofum 318 b
 Geranii folio malvæ ejus-
 que species 318 b. primũ
 quorundam Lugd. 173
 Gerar palma 507
 Gerontopogon Cef. 274
 Gethyllis Gef. 72 b
 Geum alpinum 243 b. Gelf-
 neri 322. Plinii 321. ri-
- vale Gef. 322
 Ghitta jamau 497 b
 Gicherum Cæf. 792
 Gigantea 277 b
 Gigarum Cæf. 495
 Gymnacriton hordcũ Ca-
 mer. 22 b
 Ginge Cam. 343 b
 Gingidiũ ejusq; species 131
 Glyophyton Thal. 151
 Gyp succus 497 b
 Girafoloryz 24 b. fruct' 511
 Gith 145
 Githago Trag. 204 b
 Gladiol' ejusq; species 44.
 cæruleus Trag. 32 b. cæ-
 ruleus major Trag. 30 b.
 foetidus 30. luteus Fuch.
 34 b. paluftris Cord. 12 b.
 Tab. 15. Cluf. 202 b
 Gladiolum Indicus 19 b
 Glans virginica 421. un-
 guentaria 402
 Glandes terreft. Cluf. 344 b
 Glastivida Cretenf. 201 b.
 Belli, Ponæ 291
 Glastum ejusq; species 113.
 Ang. 204 b. fyl. Cef. 97 b
 Glaucium 167 b. Diofc. 172
 Glauz, Ang. 332. Cluf. 347.
 Gef. 350. vulgaris, Lob.
 353. mariuma 215
 Glycifida Plinii 323
 Glyzyrrhiza ejusq; species
 322. spinofa, Lac. 386
 Glyzyrrhiza astragaloides
 328
 Globularia Monfp. 262
 Gluten Alboein Avic. 500
 Gnaphalium ejusque spe-
 cies 263. Diofc. Tragi
 4 b. Diofc. Ponæ 222.
 marinum Dalch. 265
 Gaoconaz 401 b
 Goan arbor 444
 Gomphrena Lugd. 121 b
 Gor fructus 419 b
 Goflypium ejusque species
 430. mufcus 363 b
 Gotne album 190 b. ru-
 brum 191 b
 Graia 25
 Gramen & ejus species 1.
 acaleutum 7 b. 8 a. alo-
 peuroides 4 b. amouret-
 tes 2 a. b. anthoxantha
 3 b. aquaticum panicul.
 3. aureum, ibid. arvenfe
 panic. 3. arundinaceum
 6 b. 7 avenaceum 10 b
 Gram. bufonium 7. bulbo-
 fum 2. 3. caninum 1. ca-
 narium 7 b. caryophyl-
 latæ foliis 3 b. 4. cy-
 peroides 6. 2. 7 a. b.
- XX 2

- cristatum 3b. crucis 7b
 Gram. dactylon 7b. 8a.
 distachyophoron 9a.
 dulce 1b. echinatum
 7b. equinum 3
 Gra. festuca 9b. filiceū 2b
 Gra. geniculatum 8b. glu-
 molum 10b
 Gra. holosteum 7a. hor-
 deaceum 9a. hirsutū 7a
 Gra. juncū 5b. 6a. 7. leu-
 canthemum 7b. lepori-
 num z. loliaceū 2. 3. 7. 9.
 Gra. mannae 8. marinum
 6. 10b. miliaceum 8b.
 montanum 3
 Gra. nemorosum 7. 10b.
 nodosum 2
 Gra. panicum 4. 8. pani-
 culatum 2b. panicula
 crispā 3. pennatum 5.
 phalaroides 4. 9b. pra-
 tensē 2b
 Gra. segetum 3. sylvati-
 cum 7. forghinum 8b.
 spartcum 5. spicatum 3
 b. 5b. spica lerizae 9.
 spica gemina 9. fecatim
 9. triticū 8b. stratum 7
 Gra. tomentosum 4b. 7.
 typhoides 9. trenulum
 2. triglochin 6 a, b. xe-
 rampelinum 7
 Gramen z. Plinii Ang. 282
 b. 3. Plinii Ang. 283 b.
 leucanthemū Dod. 210
 b. floridum Cam. ibid.
 marinum Clusf. 211
 Gramen Parnassi ejusque
 species 309. Lugd. 199 b.
 Math. 304
 Granadillos lignum 393 b
 Granadilla Mon. 301 b
 Granum alzelin 14 b
 Granum Aneseum 412 b
 ben 402. kermesinum
 469 b. tegium Mef. 432.
 tinctorium 425. viride
 410 b
 Grana paradyfi 413
 Gracia Dei Ang. 279. Caf.
 246 b. Dod. 46 b. Gal-
 lorum Gef. 278. Geima-
 norum Trag. 319 b
 Gratiola ejusque species
 279. caerulea 246 b. mi-
 nor Gef. 218 b
 Grossi ficum 437
 Grossularia ejusque species
 455
 Guacarene Monard. 221 b
 Guadarella Caei. 100
 Guayaba 437 b
 Guazibara 19
 Guajacum Patavinum 447
 Guajanos 441 b
 Guayavas 437 b
 Guama Oviedi 404
 Guanabanus Oviedi 434.
 ibid. 437 b
 Guanavano 439 b
 Guanavanus 511
 Gummi ejusque species
 498. Dioscor. ibid.
 elemmi 472. 504. ex
 Molle 500. ad poda-
 gram 497 b
 Gutta Gamandra 497 b
 H
 H Abaziz Portae 14 b
 Habbures Cam. 190 b
 Habafcon radix 92 b
 Habulcoloul Serap. 432 b
 Habzeli Serap. 412
 Hachal Ind. Clusii 68 b
 Haemorrhoidalis Aldr. 281
 b. Cast. 130. herba,
 Brunf. 509
 Haernia Serapion. 412 b
 Haias 91 b
 Hairi Theyeti 507
 Halicacabum 166. perei-
 grium Fuch. 343
 Halinus ejusque species
 120
 Halinus Lacun. 475. Tragi
 451 b
 Haliphleos 420 b
 Hamamelis Athenaei 452
 Harcomen Bellon. 26 b
 Sarracena 447 b
 Hafula regia Trag. 28.
 29
 Hatle radix 91
 Haur Arabum 429
 Haufegi 477
 Hebulben 401 b
 Hederalis 303
 Hedera ejusque species 306
 Celeria 296. rigens Plin-
 nii Caf. 425 b
 Hedera terrestris ejusque
 species 306
 Hederula Trag. 305 b. pa-
 lustris Tab. 362
 Hederæ lachryma 498 b
 Hedypnois 126
 Hedyfarum ejusque species
 348. clypeatum Lob.
 350. minus Tab. 349 b.
 minimum Lugd. 348
 Helbane 414 b
 Helenium ejusque species
 276. comagenium 37.
 Theoph. 224
 Helianthemum ejusque spe-
 cies 466. ejus spec. Lu-
 gdun. 465 b
 Helichrysum ejusque spe-
 cies 264. Italicū Matth.
 141. syl. Trag. 263
 Heliochryfos Trag. 213
 Heliotropium ejusque spe-
 cies 253. erectum Ger-
 254
 Helleboraster Lob. 185
 Helleborine ejusque species
 186 b. Dalechamp. 188
 Helleborus albus ejusque
 species 186 b
 Helleborus niger ejusque
 species 185. ferulaceus
 Adversf. 186
 Helxine Matth. 121. cis-
 sampelos 294. 295. syl.
 Thial. 168 b. stans
 Guiland. 295 b
 Hemeris 420
 Hemeiocalis Diosc. 77 b.
 78. Chaledon. 73.
 Valentina Clusii 54 b
 Hemionitis ejusque species
 353
 Senevetra Trag. 285. cae-
 ruleo fl. Trag. 250
 Henne Arabum 476
 Henophyllum Gesni. 304
 Hepatica Tab. 362
 Hepatica aurea Tab. 350
 b. alba Cordi 309. pa-
 lustris 309 b. stellata
 Tab. 334 b. trifolia Lob.
 330 b
 Hepatoriū aquaticū Dod.
 321
 Heptaphyllum Fuch. 326
 Heracantha Tab. 379
 Heraclea Tragi 231 b
 Herba alba Plinii Lugd.
 8b. amoris Caf. Lugd.
 359 b. 287 b. articula-
 ris Tab. 205. cava Im-
 per. 364. Malavarica
 437. mimosa 360.
 molle ibid.
 Herba S. Alberti Caf. 101
 b. Antonii 97 b. S. Bar-
 barae Fuch. 98 b
 Herba de Balestera 186 b
 benedicta Brunf. 321.
 de Bengala 320 b
 Herba cancri major Lon-
 255. minor Cord. 282.
 cervi Gef. 248. clytiae
 Cam. 253 b. costa Caf.
 156 b. S. Crucis 169
 Herba doria Lob. 268. ful-
 lionum Brunf. 188. gat-
 taria Math. 228. Gerar-
 di Dod. 155 b. Kunigun-
 dis 320
 Herba S. Jacobi 131. Jean-
 nis infantis Monard. 114
 b. judaica Gef. 235. Dod.
 246 b. Julia Ang. 221
 Herba S. Mariae Caf. 226 b.
 Molucana 321. mimosa
 Lugd. 360. molle Acolt.
 360
 Herba mortem praedicens
 512. radioli Apul. 359.
 Sentiola Linsf. 359. vi-
 va, Clusf. ibid.
 Herba Papagalli Dod. 121
 b. paralyticū 241. paris
 Martii 167. perforata
 Trag. 279. pudica Lugd.
 512 b
 Herba rena Caf. 156 b. re-
 niū morbos cutans, Mon-
 123 b. ad rupturas 282 b
 Herba sacra Dalech. 231 b.
 Ang. 269 b. Sardon Dod.
 177. Guil. 180. Simonco
 316. Stephani Tab. 163 b.
 stella Dod. 190 b. studio-
 forum Tab. 212
 Herba orientalis Cord. 191
 b. trinitatis Fuch. 199 b.
 tunica 207 b. turca
 Lob. 282. turca monta-
 Caf. 281 b
 Herba veri Trag. 177. Mof-
 pel. 250 b. Ungariae Lon-
 317. vulneraria ad flumē
 Trag. 266 b. 278
 Herba Wisapsa 326 b
 Herbae admirandae 512
 Hermodactylus Mef. 11.
 Gef. 37 b. Tragi 308 b.
 vulgo 67. verus 40 b
 Herniaria Dod. 282
 Hesperis ejusque species 202
 Herich Americanorum 90
 Hyacinthosiphodelus 70 b
 Hyacinthus ejusque species
 41. Arabiens 45. autumnal-
 is 46 b. 47. botrioides
 42 b. 43. Campan. flore
 44 b. Colchici folio 47
 b. comosus 42
 Hyac. fl. oblongo 43 b. 44.
 obsoleto 44. Indicus 47
 latifolius 46 b
 Hyacinth. nō scriptus ejus-
 que species 45. 44
 Hyac. Orientalis ejusque
 species 44 b. flore pleno
 45 b. ferotinus 45. Or-
 nithogaloides Col. 70 b
 Hyac. Peruanus 47 b. de pa-
 dre nostro 69 b. poctarū
 Lob. 38. 39. Lob. 40.
 Trag. 77 b. racemosus 42 b
 Hyc. stellatis species 45 b.
 Tripollitanus 46. Virgi-
 lli 31. uvaramosa 42 b
 Hiberis Fuch. 104
 Hydrolapathum Lob. 106 b
 Hydro-

Hydropiper ejusq; species 101. lanceolatum Lugd. 180 b. ruberū Fuch. 195 b. Lugdun. 321	Lugd. 158 b Hippuris Lob. 15. Cluf. 363 b Hirculus 165. Friscus 466	158 b Saxea 363 b Friscus	Iberis ejusque species 57 Idæa ficus Lugd. 431. radix Diofc. 470 b Igneum 90.91 Ilatrum Caf. 476 b	Matth. 145 b. Caf. 343 b. Gefn. 327 Iva mo'chata Tab. 138 b. Monspelienfium 249. Rhætorum 132 b.		
Hieracium ejusque species 126. arborefc. 127. afpec- rum 126. echinoides Tab. 128 b	Hierudinaria Tab. 309 b Hirudinaria Trag. 303 Hyllopi folia 218 b Hyllopoïdes Cam. 218 b Gef. 465 b	309 b 303 218 b 218 b 465 b	Ilex ejusque species 420 Ilecebræ major Lob. 233 Impatiens herba Dod. 307 Imperatoria ejusque spe- cies 156 Impia Plinii 263 Incensaria Cam. 136. Caf. 266	Iucca Benzoni 91 Iuglans 417 Iujubæ ejusq; species 446. fyl. Caf. 478 b Iuliola Scalg. 530 b Iuncaria Tab. 334 Iuncculus Ad. 12 b. Iuncus avellana Ama. 14 b. odor. aquat. Dod. 163		
Hieracium fruticofum ejus- que species 129 b. in- tybaceum 128. majus 126 b	Hivouahe 444 Hobos Linfc. 417 b 308 & 309 Lon. 205 Hoytiri Theveri 384 b Holcus Plinii Ang. 9 Holoconitis Hipp. 14 b Holochoenos Lugd. 11 b. 12	444 417 b 205 384 b 9 14 b 11 b.	Incensum 500 b Indiam fructus 407 Indicum officin. 113 Indorum ferruminatrix 458 b Inguinaria Plinii 335 b Inhame Cluf. 90 b Iniamos Linfc. ibid. b Intybus ejusq; species 125. aphyllocaulos Thal. 129 b. plathyllus Thal. 124 b. fyl. Trag. 123	Iuncus & ejus species 11. acutus 11 b. alper Dod. 20 b. bombycinus 12 b. capitulis equifeti ibid. capitulo luginiofo ib. clavatus ib. cyperoides ibid floridus ibid. Iuncus laxus 12. lychnan- themus 7. 12. marinus gramineus 4 b. mariti- mus 6 b. melanocranis 12 b. odoratus 11. ro- tundus ibid.		
Hier. montanum ejusque species 128. glabrū 129. pratense ibid b Hier. Sabaudum ibid. b. filiqua falcato 128 Hierobotane mas Lugd. 249. Brunf. 269. femina Brunf. 100. Lugdun. 249	Holoftem ejusque species 190. Matth. 7. alterum Lob. 338 b. caryophyl- loftem Tab. 210 b Holothuaia Arift. 369 Hoïdeum ejusque species 22. alterum 22 b. cau- fticum 23 b. Galaticum 24. glabrum 22 b. ma- rinum 9. nudum 22 b. spurium 9	369 22. 23 b. 22 b. 22 b. 9	Inturus Gazæ 480 Iolo Suchel 133 b Iondraba aliffoides Col. 107 b Ion thlafpi Col. 107 Iovis barba Plinii 473 Iovis flos Theo. h. 203 b Iphyon Theo. h. Ang. 28 b Iiatch 495 b Iron Fuch. 95 Matth. Lob. 101	Iuncus petrofus, Ang. 366 Iunipappaywa 434 Juniperus ejusque species 488. major Diofc. 487 Juniperi gummi 500 b Jufacel Avicen. 508 b Junfa 346 b Juw' b Cluf. 399 Juxone Theo. ph. 380 Ixocaulos Thal. 205 b. al- tera Thal. 210 b Ixopis Cordi 130 K.		
Hieracium frutefcens 521 b Hypocheiris Dalech. 125 b. Tab. 127 b	Hovos fructus 446 Hoxocoquomaclit Cam. 352	446 352	Iris ejusque species 30. al- ba 31. Africana ibid. Aftatica ibid. b. agria Theoph. 30. biflora 32	Ixopy potus 25 Kaate arbor 410 b Kaÿe Baka 464 b Kaifchu openauk 91 b Kali ejusque species 289. tertium Alpini 191 b Keiri 202 b Keifeim 242 b Kerma 316 b Kikaion S. Jonæ 432 Kifimifen 402 b Klaprtutten 365 b K. m'leer 428 b Knawel Tragi 281 L.		
Hieracium frutefcens 521 b Hypocheiris Dalech. 125 b. Tab. 127 b	Hypocistis 465 Hypodrys 422 b Hippogloffum Valentinū Cluf. 463 Hippomanes 511 b Hippomelis Palladii 454 Hippophaë 293. Diofcor. Col. 477 b. Angular. 478 b Hippophaëftum 189. Col. 387. Lugd. 478 b Hippia Lob. 250 b Hippion Gef. 188 Hippogloffum Lugd. 303 b. Matth. 304 b Hippolapathū Matth. 114 b. Lob. 115 b Hippomanes Cratevæ Ang. 168 Hippomarathrum Cam. 147 a. Belli b. Franco 138 b. Tab. 162 b Hippofelinum Theo. ph. 134 a. Dod. Fuch. Lob. b.	Hypocistis 465 Hypodrys 422 b Hippogloffum Valentinū Cluf. 463 Hippomanes 511 b Hippomelis Palladii 454 Hippophaë 293. Diofcor. Col. 477 b. Angular. 478 b Hippophaëftum 189. Col. 387. Lugd. 478 b Hippia Lob. 250 b Hippion Gef. 188 Hippogloffum Lugd. 303 b. Matth. 304 b Hippolapathū Matth. 114 b. Lob. 115 b Hippomanes Cratevæ Ang. 168 Hippomarathrum Cam. 147 a. Belli b. Franco 138 b. Tab. 162 b Hippofelinum Theo. ph. 134 a. Dod. Fuch. Lob. b.	Iris anguftifolia ejusque species 32 b. prunum re- dolens 33 Iris chalcidonica 31. Da- mafcena & Dalmatica 31 b. Florentina 31. il- lyrica 31. 32. latifolia 31. Lufitanica 31 b. 32. lu- tea 32 b. 34 b. Maurita- nica 39 b. maritima 32 b. 33 Iris pratensis 30 b. Pharao- nis 31 b. Sufiana 31. Tri- politana 32 b Iris bulbofa latifolia ejusq; species 38. anguftifolia 38 b. cœrulea 40. lutea 39. verticolar 39 b Iris tuberoſa Lob. 40 b. Iates ejusq; species 113. fyl. Lob. 204 b Ichia mon Lob. 8 Ichia alter Cluf. 292 b Iphyllion Coid. 278 Iſopyium Diofc. Col. 144.	Iris anguftifolia ejusque species 32 b. prunum re- dolens 33 Iris chalcidonica 31. Da- mafcena & Dalmatica 31 b. Florentina 31. il- lyrica 31. 32. latifolia 31. Lufitanica 31 b. 32. lu- tea 32 b. 34 b. Maurita- nica 39 b. maritima 32 b. 33 Iris pratensis 30 b. Pharao- nis 31 b. Sufiana 31. Tri- politana 32 b Iris bulbofa latifolia ejusq; species 38. anguftifolia 38 b. cœrulea 40. lutea 39. verticolar 39 b Iris tuberoſa Lob. 40 b. Iates ejusq; species 113. fyl. Lob. 204 b Ichia mon Lob. 8 Ichia alter Cluf. 292 b Iphyllion Coid. 278 Iſopyium Diofc. Col. 144.	Iris anguftifolia ejusque species 32 b. prunum re- dolens 33 Iris chalcidonica 31. Da- mafcena & Dalmatica 31 b. Florentina 31. il- lyrica 31. 32. latifolia 31. Lufitanica 31 b. 32. lu- tea 32 b. 34 b. Maurita- nica 39 b. maritima 32 b. 33 Iris pratensis 30 b. Pharao- nis 31 b. Sufiana 31. Tri- politana 32 b Iris bulbofa latifolia ejusq; species 38. anguftifolia 38 b. cœrulea 40. lutea 39. verticolar 39 b Iris tuberoſa Lob. 40 b. Iates ejusq; species 113. fyl. Lob. 204 b Ichia mon Lob. 8 Ichia alter Cluf. 292 b Iphyllion Coid. 278 Iſopyium Diofc. Col. 144.	Iris anguftifolia ejusque species 32 b. prunum re- dolens 33 Iris chalcidonica 31. Da- mafcena & Dalmatica 31 b. Florentina 31. il- lyrica 31. 32. latifolia 31. Lufitanica 31 b. 32. lu- tea 32 b. 34 b. Maurita- nica 39 b. maritima 32 b. 33 Iris pratensis 30 b. Pharao- nis 31 b. Sufiana 31. Tri- politana 32 b Iris bulbofa latifolia ejusq; species 38. anguftifolia 38 b. cœrulea 40. lutea 39. verticolar 39 b Iris tuberoſa Lob. 40 b. Iates ejusq; species 113. fyl. Lob. 204 b Ichia mon Lob. 8 Ichia alter Cluf. 292 b Iphyllion Coid. 278 Iſopyium Diofc. Col. 144.
	Iaceros 511 Iacobaæ ejusq; species 131 Iaiama 384 b Ialapium 278 Ialave fructus 407 b Iambolones 460 b Iambos 441 Iangomas 444 b I. p. tri 407 Iaine montana Lugd. 284 Ialminum ejusque species 397. rub. Caf. 168 b Iavanos fructus 407 b	511 131 384 b 278 407 b 460 b 441 444 b 407 284 species 168 b 407 b				

I N D E X.

Iobi 218. Toppi 401 b	Laserpitium ejusque species 136.	Lac 155.	Leucium bulbosum ejusque species 55. non bulbosum species 200	formis vicem præbens 424 b
Lactaris Plinii 123 b	Anguil. 158 b		Leucium coniculat. 202	Lignum Guaiacum ejusque species 448
Lactariola Cæs. 126	Latafructus 439 b		b. Creticum ejusque species 201 b. lucum ejusque species ibid. maritimum 201. montanum 107 b. Syriacum 202 b	Lignum de Mangles 449.
Lactuca ejusque species 122. syl. ejusque species 123 b	Lathyrus ejusque species 343		Leuconarcissifolium 55	Molucente 393 b. naphraticum 416 b
Lactuca agniata Tab. 165 b.	Lavandou 35 b		Leuconarcissus alvius 51 b	Lignum odoratum Casal. 392. rubrum Cæs. 393.
Leporina Apuleii Ang. 128. Trag. ibid. murorum Cæs. petræa Cretica 93. 124 b	Lavandula ejusque species 216		Levisticum Lob. 157	Pavanum 393 b. Rhodium 392. Belli 390
Lactuca marina Tabern. 360	Luvandulæ folio arbor Cluf. 491 b		Libanotis ejusque species 157. coronaria 217. nigra Thal. 150 a. Taber. 150 b. Theophr. Sterilis Tab. 123 b	Lignum Sambarane 393 b. Sanctum 448 b. S. Crucis 423. Sapo. 393 b. Teixio 449
Lactucella repens Camet. 262 b	Laver Dod. 104 b. Fuch. Dod. Lob. 154. minus Lon. 163		Liban. ferulæ facie ejusque species 138	Ligna petrefacta diversia 421
Ladanum 467	Laureola ejusque species 462		Libycticum Fuch. ibid.	Ligusticum ejusque species 162. Ang. 136 b. Belgarum Lob. 161. Math. 157 a. vulgare 157 b. syl. 161
Ladantum segetum Plinii Lugd. 233 b	Laurus ejusque species 460. Græca Plinii Gef. 416		Lichen ejusque species 362.	Ligultrum ejusque species 475. Brunfel. 447 b. nigrum 476. Columellæ 295. orientale 398
Lagenulæ Americanae 313	Laurus Alexandrina 303 b. taxa Plinii 305		Diof. Col. 361 b. arbor. Tab. ibid. marinus 438 b. mar. Cluf. 364. Plinii Col. 362 b	Lilac Matth. 398
Lagochimica 272 b	Laurocerasus 450 b		Lichen primum Plinii 285	Liliago Cord. 29. Cæs. 80 a. b.
Lagochimillia Bellon. 264	Lechyas fructus 444		Lychnis ejusque species 203.	Liliasphodelus Cluf. 80
Lagochymeni Bellon. 146 b	Ledum ejusque species 467. alpinum 468. Silicifacium 467 b		Chalcædonica Lob. ib. coccinea ibid. marina Lob. 205	Lilionarcif. ejusque species 97. orientalis 55
Lagopyron Hipp. Gef. 263 b. Adverfar. 328 b	Legumen leoninum Rucl. 87		Lychnis coronaria ejusque species 203 b. aquatica 204. multiplex ibid.	Lilium album ejusque species 76. Alexand. 69 b. asphodeli radice 80. marinum 54 b
Lagopodium Tab. 333	Lemma Theophr. Lugd. 362		Lychalpinæ species 206 b.	Lilium bulbifer. ejusque species 77. Canadense 79. fatuum 80 b. fl. reflexis 77 b. Persicum 79 b. polylirrhizon 29
Lagopus ejusque species 328 b. Diof. 321. 328 b. primum Trag. 332. alter Trag. 263 b	Lens ejusque species 346. major repens Tab. 330		Lichniræ species 206. fegetum species 204. syl. species 205. viscosæ species ibid.	Lilium purpureocroceum ejusque species 76 b. rubrum 77. variegatû 64. Zufinariæ 78
Lamium ejusque species 250. pannonicum Cluf. 236	Lentibularia Gef. 141 b		Lycium ejusque species 478. Creticum Belli 454 b	Lilium convallium 304. verum Theophr. ibid. 436 b
Lampfana Matth. 95. Lob 125	Lenticula marina Lob. 365. palustris ejusque species 362		Lycodo 515	Limas 436 b
Lanaria Imper. 206 b	Lentifucus ejusque species 399		Lycopodium Tab. 360 b	Linæum Guil. 186 b. Plinii 184
Lanca fructus 444	Leo herba 87. Dod. 379 b		Lycopis ejusque species 255. Ang. 230. Coid. 254. Fuch. 257. Anglica 256	Limnellum Cord. 279
Lancea Christi Gef. 230. Czfalp. 354	Leontobotanos Gef. 87		Lycopos Fuch. 230	Limnopoecæ Cord. 16
Lanceola Cæs. 89 b. montana Gef. 90	Leontopetalon Matth. 324		Lycostaphylon Cord. 456 b	Limodorum Aultriacum Cluf. 86 b. Dod. 87
Lancuas 35	alcerum Cæs. 143 b		Lignum Aloës 393	Limones ejusque species 436
Lanifera arbor Cluf. 430 b	Leontopodium Lon. 254 b. Diof. 264. Brunfel. 319. Creticum 190. vulgare Matth. 263 b		canum varium 392. a. quilinum 393. aquilæ Amato 452 b. aromat. Monard. 409 b. Brafillium 393	Limonia ejusque species 192. Montpelienfium 165. Lonic. 191. Gef. 192. a. lud Lugd. 268. pratense Trag. 337
Lantana Dod. 429	Lepidium ejusque species 97. Diof. quib. 226 b. minus Cord. 104		Lignum Calambæ 393. de Cochi 449. cotis vicem præbens 424 b. colubrinum ejusque species 301 exotici Cluf. 489 b. exot. alt. Cluf. 393 b	Limonum arborum 444 b
Lantor 19. 509 b	Leplab Cluffii 341		Lignum ferri duritie 449.	Linaria ejusque species 212. aurea Trag. 213. botryodes Col. 259 b. hederulæ folio Col. 306 b. quana Trag.
Lapathum ejusque species 113. Ægyptiac. 116. aquaticum 116 b	Leptandrium Gef. 242 b			
Lapathum syl. latifol. ejusque species 115 b. folio acuto 115	Leucacantha Ang. 377. Dod. 380. Lac. 381. Lugd. 382 b. quorundam Lugd. 387 b			
Lapides testinacei 504 b	Leucanthemum alpinum 136 b			
Lappa ejusque species 198. agrestis Trag. 152. boaria Lugd. 153. syl. Tragi 168 b	Leucas Cæs. 231. Diofcor. 327			
Lappago 334. Plinii 250. Cæs. 333 b	Leucographis Plinii 268. Ang. 381 b			
Lappula canaria 152 b. rutitorum Lugdun. 257 b				
Larix 492 b				

I N D E X.

Trag. 214 b. rubra Lugd. 245 b	lotus pratensis filiq. Cluf. 332 b. purpur. Lugd. 328. pentaphyllos Gef. 332. quadrifolia Tab. 327 b. filiquosa Cam. 332 b	maiele Cord. 242 b	manna 496 b. Germanica 497 liquida ibid.
Lingua avis 416. passerina ibid. passerina Trag. 259 b	lotus sativa Fuch. 331 b. syl. Matth. ibid. syl. minor Lugd. 328. tetragonobolus Cam. 332 b. urbana Matth. 333	mays 25.26	manus marina Gefn. 369 b
Lingua cervina 353. cervina ranosa Colum. 354 b	lotus arbor ejusq; species 447. alba 416. Africana 447. Homeri Gaul. 446. alt. Theophr. Lugd. 450 b. veterum Cord. 393	mala Aethiopica 167 b. infana Fuch. ibid. Peruviana Eyst. ibid.	marabilles del Peru 168 b
Lingua Plinii 180 b. major Lugd. 266 b. serpentina, Cæf. 354	louan Arabum 501	malabathrum 410	maraka 461 b
Lingula vulnerar. Cord. 354	luciola Gef. 354. Fraeast. 330. Cæfalp. 7 b	malacocissos Lugd. 306. Damocratis Ang. 294. Gef. 297. major Lugd. 276 b. minor Fuch. 309 b	margaritæ Aegyptiæ 14 b
Linocarpos Thaf. 214 b	lucum 25	malocorium 437	mariscus 12
Linofyris Lob. 213	lucumas fructus 407	malonathalla 14 b	marmaritis 512 b
Linopartum Theoph. 5	lucaria ejusq; species 354. Ang. 323. Arthritica 242 aspera Gef. 201 b. buriffa Ang. 287 b. radiata Lob. 330	malope Plinii 315	marmelos 435 b
Linum ejusq; species 214. marium Imper. 364 b. pratense 4 b	lunaria Græca ejusq; species 203. Græcaterria Cæf. 201 b. quaita Cef. 107 b	malva ejusque species 314. altera Cef. 316. Theoph. 316 b. Veneta Lonic. 317	marragon Chymist. 77. Constantinopolit. 76. Imperiale 78 b. Pomonium 79
Liquidambar 502 b	lunaria major Gefn. 358. minor Cast. 349. lucea Lugd. 107 b	malva arborea 315 b	maru herba Dod. 238
Liquiritia fucus 496 b	luparia Tragi 183	malva viscus Ang. 315 b	marum ejusq; species 224. Dod. 225 b
Lirium mas 39. alterum Theoph. 69 b	lupi crepitus Col. 374 b	malus citris 315. rosea ibid.	maslac 495
Lysimachia ejusq; species 244. Leonic. 395 b. galericulata Eyst. 236 b. Lob. 246 b. lucea 245. corniculata 520 b. filiquosa 245. spicata 246. Virginea 245. 520 b	lupinus ejusq; species 347. Africanus 348 b. Creticus ibid. syl. Cæf. 352 b. syl. rusticus Cæfalpin. 350	malus Armenica ejusque species 442	massa 408 b
Æthiobryon Col. 361	lupulus ejusq; species 298. syl. Thal. 328	malus citris ejusq; species 435. cydonia ejusq; species 434	maftiche 501
Æthiontribon Lugd. 282	lutea herba Plinii 395 b. Vitruvii 100	malus granata 438. marina Aldro. 369 b. Indica Acoftæ 433 b	maftic Gallorum 224
Æthiophyton marinū Gef. 366	luteola ejusque species ibid.	malus limonia ejusq; species 436	mafuria Belli 329 b
Æthioleucocion Colum. 201 b	Macahalefaqua 475	malus perfica ejusq; species 439. punica 457. Peruviana 168	mater violarum Lugdun. 199 b
Æthiopetrum ejusq; species 238. angustifolium umbellatum 521. fruticosum 355 b	Macalep Lob. 451 b. album Rauw. 405 b	malum Hespericum 436. infanum marin. 369 b	mates 404 b. Indonum 399 b
Lithothlafpi Col. 107	Macatto 184 b	mamara 431 b	matos 441 b
Lithoxyla 421	Maceoqwer 311 b	mambri fructus 376	matticaria ejusque species 133
Loboru species Cluf. 404	Macer veterum 408	mambu Lugd. 18	matrifylvia Col. 238
Lobus crassus Cluf. 338 b	Macis 407 b	mamel arbor 417 b	matrifylva Trag. 354
echinodis Cluf. 399 b	Macouna 341 b	mandeochade 91	maurocapnos 412
Loca 21	Madian 407	mandeocharpie 91 b	mauroregaus 352 b
Lotus fructus 434 b	Madrepora Imper. 367	mandepore ibid.	mauronia 97 b
Locusta Gef. 165 b	Mabum Trag. 429	mandioca 90 b	mauz 507 b
Lolade 196	Maggai 448 b	mandragora ejusque species 169. Theoph. Dod. 166. Cæfalp. 108 b	mazza de Congo 27
Lolium 9. marinum 9 b. rubrum ibid. Fuchif 204 b	Magadrantia Cam. 156 b	mandues 91 b	mechinum 35
Lonchitis ejusque species 359. Cæfalp. 63 b. major Cast. 40 b. prior Dalech. 187 b	Magnas 440 b	manga 440 b	meoacham ejusq; species 297 b
Loropiffos Ponæ 332 b	Magunmenauck 421	mangier blanco 439 b	meconium 494 b
Lorus ejusq; species 331. Aegyptia 193. 196. aspenior Lob. 332 b. campestris Trag. 328. encephallos Lugd. 349. horroam Lob. 331 b. iatifolia Lugd. 333 b	Mahalep Matth. 451. Scapion: Tab. 476	mangle Oviedii 458	medefufum Cord. 164
Lorus Lybica Lugd. 332 b		mangefstans 461 b. 472 b	medica ejusq; species 329. Arabica Cam. 329 b.

- Mel frugum Dioclis 27.
 Gazæ 331 b
 Melica 26 b
 Melilotus ejusque species
 ibid. coronata Lob. 332.
 Diosf. 227. exigua Trag.
 328. Italica Cam. 331.
 Fuch. ibid. vulgaris
 Cæf. 332
 Melilot. quarta Trag. 332.
 quinta Trag. 349 b. fe-
 ptima Trag. 332. ma-
 jor tertia Trag. 330
 Melilotus major pinguis
 Lugd. 389 b
 Melinum Cæf. 338 b. alre-
 rum Cæf. 248
 Melissa ejusq; species 229.
 fyl. 230
 Melissophyllon 229. Fuch.
 231 b
 Mellegeta 413
 Melocactus 384
 Meloechia Alpini 317 b
 Melo coreopali 435 b
 Melongena 167 b
 Melo ejusq; species 310
 Melopepo ejusque species
 312. Lon. 310. Galeni
 Cæf. ibid.
 Melothron 297. Theoph.
 167
 Melospinus 168
 Melt 20
 Mel rosçidum 496 b
 Menianthes palust. Lugd.
 327
 Mentha fatiua ejusque spe-
 cies 225. aquatica 227 b.
 b. cataria Lob. 228 b.
 corymbifera Cord. 226
 b. corymbifera minor,
 Coid. 221. lutea 266.
 Sarracenia Lugd. 98 b
 Mentha fyl. ejusque species
 227
 Mentastrum 227 b. Brunf.
 229 b
 Mentula marina Rond. 369
 Mercurialis ejusq; species
 121. montana 122. fyl.
 secund. Trag. 306 b
 Meserum German. 462
 Mespilus ejusque species
 453. anthedon 452 b.
 Atonia 453 b. fyl. 454 b
 Messe Avicen. 413 b
 Metagucinaux 439 b
 Metallum Italorum 452
 Meum ejusque species 148.
 aquaticum Gef. 141 b
 Myacanthos Theoph. Lugd.
 387
 Myagrum ejusque species
 109. Tabern. 204 b. alt.
- minus Lugd. 334
 Mignol potio 507
 Milax arbor 505. five Acy-
 laca Bellon. 425 b
 Miliaria herba 8 b
 Milite Abrayn 22 b. 25
 Milium ejusque species 26
 Æthiopicum 26 b. agre-
 ste 27. alterum Theoph.
 28. caprearum 307. In-
 dicum 24. 25 b. 26
 Milium fyl. Tab. 234 b. fo-
 lis 258
 Militaris Galeni 129 b
 Millofolium ejusq; species
 140. aquaticum 141. no-
 bile 132
 Millofolium aquat. cornu-
 tum majus 141. minus
 520 b
 Millegrana 281 b
 Millemorbia 235 b
 Millepora Imper. 367
 Millo 26
 Milzarella 231
 Mimulus Plinii 163 b
 Myosotis Lob. 234. a. b.
 parva 108 b
 Myosuros 190 b
 Mippi 458 b
 Mira foletalis 432
 Myrica ejusq; species 484.
 marina Cluf. 365 b
 Myriophyllum aquaticum
 141. pelagiũ Cluf. 363 b
 Myrobalanus ejusque spe-
 cies 445. folio Heliotro-
 pii Plin. 419. Troglodi-
 tis Plin. 402
 Myrtha 501 b. Aminea
 499
 Myrthis ejusq; species 160.
 cicutaria 161. lappa
 Lugd. 152 b
 Myrthida Plinii Lob. 319
 Myrtacantha 470 b
 Myrtidatum 469 b
 Myrtillus ejusque species
 470
 Myrtocistus 468
 Myrtomelis Gef. 452 b
 Myrtus ejusq; species 468.
 Brabantica 414 b. Indi-
 ca 469 b. ligustri folio
 475 b. nemoralis 414 b.
 fyl. 470 b. tenuifolia
 Thal. 471 b
 Myrti coccus 469 b. excre-
 mentum ibid.
 Mithridatiũ crataevæ Cæf.
 87
 Miuros Aëtii Ang. 206 b
 Myxus 446. alba 416
 Mochus Cæfal. 344. Dod.
- 346
 Moly 470
 Moly ejusque species 75.
 alterum Plin. ii 29 b
 montanum 75. moscha-
 tum 75 b
 moly Ho. meri Guil. 512 b
 molybdena Plinii Ang. 97.
 b. Dalech. 386 b. Plinii
 forte 192
 molyza Hipp. 74
 molle Cluf. 399
 mollugo ejusque species
 334
 mollucia nux 417
 molochia Serapion. 252
 moloch Plinii 163 b
 moluca 229 b
 momoidica 306
 Monococcon frument. 21 b
 monophyllon 504
 Monorchis Gef. 84
 morabati 479. terrestria
 326
 moracia nuces 417.
 morgfani 480 b
 moringa 399
 morochen 25 b
 mortuis gallinæ 250. 251.
 diaboli 269. ranæ 193 b
 motus ejusq; species 459
 moschatella Cordi 178 b
 caulea 221 b
 mumeiz Arabum 459 b
 mungo 413 b. similis 412 b
 musa 507 b
 muscari 43
 muscipula 205 b. 206
 muscus arboreus 361. coral-
 linus, Tab. 361. stenicu-
 llicus 361 b
 muscus maritim. ejusque
 species 363. 364
 muscus pulmonarius 361 b
 pyxioides 361. quernus
 Col. 361 b. ramosus 361
 a. b. scoparius, Lob. 361
 muscus saxatilis ejusq; spe-
 cies 362. stellaris toscus
 361
 muscus terrestris ejusque
 species 360. capillaris
 Dod. 356 b. clavatus
 360 b. cornicularis 358
 b. denticularis 360.
 filicinus ibid. floridus
 206 b. in parietibus Gef.
 saxatilis, aut fyl. Trag. 356
 musco similis ad pilces ca-
 piendos 360 b
 murellina Gef. 148 b
 muz 507 b
- N
 Nabea Alpini 477 b
 Nachani 99 b
 Nanas Theveti 384
 Napæca Belli 477
 Napellus ejusque species
 183 b. Moyis 184
 Napobrassica 111 b
 Napis ejusque species 95
 Narcissoleucium 55 b
 Narcissifolium 63 b
 Narcissus ejusque species
 48. Africanus 49 b. 50 b.
 albus 49 b. aquaticus 55.
 d. Aigicis 51. autumnab-
 lis 51. 69 b
 Nar. calice oblongo 53.
 calice magno & parvo
 51 b. magno & oblongo
 52. candidus 46. caru-
 leus 45. 49. Constanti-
 nopol. 65 b
 Narcif. Diosf. 49. flore ple-
 no 33 b. ludicus 49. jun-
 cifolius 51. latifolius
 49 b. luteostorus 50 b
 Narcif. maritimus 54 b.
 Marti^o 55. medio luteus
 50. orientalis 49 b
 Narcif. Pesticus 69 b. por-
 raceo latifolio 48. an-
 gulo folio 51. quartus
 Matth. 70 b
 Nardus 15. agrestis 164.
 celtica 165. celtica alte-
 ra 185. Italica 216.
 montana 165. fyl. 197
 Narthecia Theoph. 148 b
 Nascaphtum 452
 Nastos 17 b
 Nalturtium ejusque species
 103. aquaticum 104.
 Babylonicum Lob. 109.
 hybernium Thal. 99.
 hortense 103. Indicum
 306. maritimum Lugd.
 99 b. montanum 104 b
 Nalturt. palustre Gef. 99.
 praenic Gef. 104. sylve-
 stre Thal. 105 b
 Nalturtiolum Gef. 105
 Natrix Plinii Ang. 222 b.
 Lob. 389 b
 Negundo 412 b
 Nenuphar 193
 Neotua Dod. 86 b
 Nepa Theoph. Lob. 394
 Nepeta agrestis Cord. 228.
 Trag. 229 b. aqua-
 rica Trag. 227. frutico-
 sa Cord. 228. minor
 Cam. 228 b. montana
 Cord. 229 b. vulgaris
 Trag. 228
 Neperella Eysf. 228 b
 Neuron ejusq; species 464
 al. inum Gef. 468 b
 Nicotiana ejusque species
 169
 Nidus

- Nidus avis* 86b
Nigella ejusq; species 145
 Brunf. 204b
Nigellastrum Dod. *ibid.*
Nil Avicennæ Frago. 113.
Arabum Gef. 295
Nimbo 416b
Nymphæa ejusque species 193
Noccus herba 14
Nodularia 366b
Noli me tangere Gefn. 307
Nozilicha Lob. 67
Nuchani 23b
Nachri 458
Nummularia ejusq; species 309. *fyl. Gef.* 252
Nux juglans ejusq; species 417. *baibata Plinii* 418b
Nux moschata ejusq; species 407. *Bâdenfis ibid.*
Indica Matth. 507. *de Coulcoul* 510b
Nux infana 444. metella *Matth.* 158. *officin.* 511
 b. *purgatrix* 418b. *veficaria* 401b. *vomica officin.* 511
Nuces exoticæ *ibid.*
Nucula terrestris 162
Nucula Indica 510
Nuciperfica 440b
 O
Ocio xochiel 48b
Ochrus fyl. Lob. 343
Ocymastrum Fuch. 225.
Matth. 204. *alterum* *Trag.* 235. *verrucarium Gef.* 168b
Ocymastrum Valentinum *Cluf.* 230. *Valerianthos* *Lob.* 165
Ocymoides alpinum Gef. 206b. *fruticosum Cam.* 205. *lychnitis Col.* 206b. *minus fyl. albû Lugd.* 205. *muscosus Pong* 206b. *nodiflorum Camer.* 205. *peregrinum Gefn.* 203. *polygoni folio Lob.* 206b. *repens Cam. ibid.*
Ocinum ejusque species 225. *fyl. ibid.*
Ocymum cereale 27b
Ocosolt 502b
Ocularia 233b
Oculus bovis Brunf. 261
Oculus Christi Lugd. 266
Odontis Cam. 205b
Odontitis Gef. 210. *Tab.* 234. *lutea Lugd.* 277b
Oenanthe ejusque species 162. *fructus* 299b
Oenoplia 477
Oenothera Plinii 245b
Oecum Theoph. 473
Oetum Plinii 90
Ogegha 444
Okcepnonauk 91
Okindiger 340
Olea ejusque species 471.
Æthiopica Cordi 392.
Bohemica 472b
Oleander 464. fyl. Avic. 463.
Oleaster 472 b. Germanicus 477b
Oleum abiegnum 505b.
styracium 502b
Olibanum 500b. 501
Olyra Ad. 22. Cord. 23
Olsenichium Cord. 153b
Oluflatum Caf. 154b
Olus Hispanicum Trag. 114b
Olus Judaicû Avic. Rauw. 317
Omphalocarpos Plinii 334
Onagra Caf. 245 2,b
Onobletû Hipp. Ang. 285
Onobrychis arvensis ejusq; species 215. *leguminosa ejusq; species* 350. *Fracast.* 352
Onogyros Nicædri Gef. 382
Ononis ejusq; species 389
Onoperdon Dod. 382b.
Ger. 385b. *Lugd.* 382b
Onopyxos tertia Lugd. 382b. *Dodon.* 385
Onopteris Tab. 355b
Onosma Matth. 255
Ophioglossum ejusq; species 354
Ophioscorodon 74
Ophris ejusque species 87
Ophthalmica 233b
Opinawk 91
Opium 494b
Opopanax 494b
Opul' Columel. Dod. 447
 b. *campest.* 431b. *montana Lugd.* 431. *Ruellii* 436b
Opuntia 458. marina Cortusi 364a. *Osteocollos* 458b
Ostrea in arboribus 514b
Orbitochyrtu Belli 330
Orchis ejusq; species 81.
abortiva Cluf. 86b. *andrachnitis* 83.84. *angustifolia Fuch.* 82. *antropophora Col.* 82b. *bifolia* 82. *Cam.* 83. *trifolia* *ibid.*
Orchis foetida ejusque spe-
cies 82b. *fucum referens* 83. *latifolia* 80. *lutea* 83.84. *melittias Lob.* 83b. *montana* 86b
Orchis morio ejusque species 81b. *muscam referens* 83. *minor odorata* 86b. *odorata* 84. *ornithophora Lob.* 83. 84.
Orchis palmata ejusq; species 85. *repens* 84b. *rotunda Lugd.* 81b
Orchis Serapias ejusque species 82. *sphogodes* 83. *stratematica* 81
Ordilion Ang. 161
Oregioella Cluf. 406
Orcoselinum Tab. 150.
Ang. 152. *Fuch.* 153. *Dod.* *Lob.* *Tab.* *ibid.* *b.*
Origanum ejusque species 223. *tertiû Diof. Quad.* 221b. *verticillatû Thal.* 225
Oryza 24. Germanica 22b. *fyl.* 2
Ornoglossum 416
Ornus 415b. Bellon. 416b.
Pandect. 419b. *Tragi* 427
Orobanche ejusq; species 87. *Gef.* 86b. *Ruellii* 295. *Theoph.* 294b. *legumen Lugd.* 345b
Ornithogalum ejusq; species 69. *Arabicum* 70. *luteum ejusq; species* 71. *spicatum* 70
Ornithopodium ejusque species 350. *alt. Dod.* 349b
Orobis ejusq; species 346. *Americanus* 344b
Orobis fyl. ejusque species 351. *fyl. Trag.* 345
Orontium Dod. 212
Orvala Dod. 238
Orzada Monard. 23b
Osamener 421
Ostryis Dod. 212. *Lob.* 212
 b. *Austriaca Cluf.* 213. *minor Tab.* *ibid.*
Osleoneus Caf. 211. 212
Osmunda Lob. 358. *Trag.* 345
Osmundula Lon. 358
Ossar Belli 116
Ossea Lon. 447b
Osteocollon Lugd. 15b.
Cam. 209b
Ostetriciû montanû Trag. 186. *fyl. Trag.* 155b
Ostrucium Lon. 156
Ostrya Cord. 427. *Theoph.* 398. *Theoph. Lob.* 445
Ostryis Theoph. 427
Othonna Lob. 132b
Ovites Tab. 206
Ova olearum 472
Ovaria Gef. 226b
Ouludia Lugd. 57
Ourari 184b
Oxyagroftis 7
Oxalis ejusq; species 114
Oxya Bellon. 419
Oxyacantha 454
Oxyanthus Galeni 454b
Oxyarcutis 489b
Oxycedrus Lob. 487.
Theoph. 489
Oxycocon Co di 471b
Oxylapathum 115. aquat. 193
Oxymir sine Ang. 470b
Oxyphonicum 403b
Oxys Plinii 310
Oxyfchenon 10b
Oxytriphylon Lob. 332b.
Trag. 350b
 P
Pacayes 417b
Pacal Indis 427b
Paco 508b
Pacozire *ibid.*
Padus Lugd. 451
Pæonia Galeni 512b
Pagatorw 25
Payco Lugd. 189
Pala Ariena Plinii 438b.
Bellon. 458. *Plinii* 507b
Palatium leporis Cæfalp. 490
Palea de Mecha 11
Paliurus Africana Theoph. 478b. *Gef.* 454. *Ruel.* 453b
Paliurus Athenzi 477b.
Bell. 474. *Lacun.* 425b
Palla Gaizite 407
Palma Christi Gallorum 432
Palma Christi ejusque species 85. *palustris* 86
Palma aut Palus sanctus 448b
Palma ejusq; species 506. *caryotis Diof.* 509b. *ci-chorin* 507. *cypria Theoph.* 507b
Palma coccifera ejusq; species 508b. *Indica* 509. *saccifera Cluf.* 507
Palma squammoso fructu ejusq; species 510b. *vinifera Theyeto* 507
Palmapinus 510b
Palmæ sanctæ similis 448b
Palmaria Tab. 285b
 Y Y

I N D E X.

- Palmeta humilia* Scalig. 19
Palmifolium giganteum
 Imper. 364 b
Palmitas 507 b. *femellæ*
 509 b
Palmula marina Imp. 363
Palmule Thebaicæ 403 b
Pale d'Agula Lincæ 394.
 del *cebra* 301
Pai o arbor 439 b
Paludaporia Tab. 154
Palus Indicæ 448
Panax *ejusque species* 156.
chionii Theoph. Ang.
 276. Cam. 156 b. Matth.
 465. Tab. 266. Lugd. 156.
 278. Lon. *ibid.* b *chiro-*
num minus Cam. 466 b
Panax *costinum* Tab. 156 b
Panax *Herculeum* Martii.
 156 b. Ang. 319 b.
 Cæf. 156
Panax *peregrinû* Dod. *ib.*
Pharmacium Plinii 268.
recentiori olivatri Eob.
 156. *Synatum* *ibid.* *te-*
mifolium Theoph. 278
Pancratii *Gef.* 42. 43. Dod.
 Lob. 34 b. Diosc. Cluf. 73.
 Cæf. 79. *Indicum* 55
Panaceolum Cæf. 162 b
Panicum *castrilla* Cæf. 8 b
Panicum *ejusque species* 27.
Æthiopicum *ibid.* b. *Indi-*
dicum 26. 27. *peregrinû*
 25. *fyl.* 82, b
Panicum *cuculi* 330 b. *porci-*
cinus 308. *Indoriû* 90 b.
 91
Pannachio *Persiano* 80
Pannus *è libro* 19 b
Papaie *fructus* 457 b
Papas *Indorum* 167
Papaver *ejusque species* 170
 b. *criftatum* 171. *errati-*
cum *ibid.* b
Heracleû Col. 27. b. *spino-*
sum 171 b. *spumeum*
 Lob. 205. Cæf. 273 b.
 Diosc. *quorundam* 279.
 Gef. 291 b
Paperas 19
Papyrus *ejusque species* *ib.*
Papillaris *Cam.* 125
Papules *Creticæ* 343 b
Paquouere 508
Paracoccalon *Guiland.* 168
Paralytica 241 b. 242
Parajara 184 b. Cluf.
 341 b
Paravas 123 b
Parietaria 121. *Montpel.*
 230 b. *fyl.* 234
Paronychia *Ang.* Tab. 282
 b. *altera*, Matth. 282. *al-*
terâ Lugd. 154 b. *mi-*
nor *Gef.* 112 b. *napifolia*
 Lob. *ib.* *filiquosa* Lob.
ibid. *fyl.* Brunf. 87
perfoliata Achillea *Gef.* 278
perloa *gramen* 2. *Bellon.*
 415 b
permonaria *Ang.* 360 b
perpenfa *Dod.* 197
perfea *Cluf.* 441. *forte*
 Plinii 512
perfea *ejusque species* 440.
nux 417. *minor* 442 b
perficaria *ejusque species* 101
filiquosa Lob. 307
perfonata Plinii 197. 198
Peruana *Aloes facie* 423 b
pervina *Trag.* 301
perve *antierius* *Fuch.* 119.
afini *Pandæf.* 110. *co-*
lumbinus 318 b. *corvi*
Brunf. 179 b. *leoninus*
Ad. 264. *leonis* 319.
milvi *Ang.* 356 b
petasites *ejusque species* 197
petroceralus 457
petromarula *Belli* 93
petroforodon *Gef.* 75 b
petrofolium 153. *fyl.* 163
petrofelini vitii *Trag.* 161
petum *Thev.* 169
peuce *ejusque species* 491
peucedanum *ejusque spe-*
cies 149. *Lonic.* 158 b.
aquaticum *Tab.* 141 b
phacoides *Oribaffi.* 463 b
phagus *Græcorum* 420
phalangites *Cord.* 29
phalangium *ejusque spe-*
cies *ibid.*. *Cretæ* *ibid.*
phalaris *ejusque species*
 28. *parva* *Cæf.* *pratensis*
Lob. 2. *fyl.* 8 b
phallus *Holandicus* 85.
 374 b
phana *Bellon.* 485
phaeolus *vulgaris* *ejusque*
species 359. *Æthiopicus*
 340 b. *Africanus* *Cluf.*
 340. *Braffilianus* 344 b.
Guinenfis *ibid.* *Nigri-*
tum *ibid.*
phaeolus *Indicus* *ejusque*
species *ibid.* *peregrinus*
Cluf. 338. 340. *Belli* 351.
Peruanus 338 b. *primus*
Tragi 342
phaeolus *fativus* *Dod.* 338.
fyl. *Dod.* *ib.* *fyl.* *Lugd.*
 343. *lylvarum* *Lugd.* 351.
Tarcicus *Cæf.* 359
phaleus *Cæf.* 359 b
phatelus *Romanus* 432
phælodidys *ejusque species*
 425. *cocicera* 425
phellandrium *Dod.* 161 b
phylanthropos *Plinii* 354
philyca *Theoph.* 476
phillyra *Gail.* 426 b
phillyrea *ejusque species*
 476. *Cæf.* 426 b. *Dod.*
 475
phylitis *ejusque species* 355.
lacustris *Cord.* 193
phyllon *Lugd.* 384 b. 285.
Theoph. *Cord.* 121
phyllon *spicatum* & *teit-*
culatum 122
phycuma *Cæf.* 92. *Matth.*
 93. *Belli*, 210. *Montpel.*
 100 b. *Diosc.* *Column.* 270
 b. *minus* *Col.* 271
phylimilon 507 b
phloximitis *Eob.* 241. *phlo-*
mos 239. 240
phlecos mas *Lugd.* 194.
formina *Lugd.* 15
phlox *Theoph.* 178. 205 b
phœnicobalanus 445 b
phœnicus *carduus* 379 b
phenix 92 b
phorbion *Galenii* 238
photel 508
phrocalida 97 b
phthora *Lob.* 184
phthorætonon 324
phu *ejusque species* 164
picea *ejusque species* 493.
Dod. 505
pycnocomon *Ang.* 100
Diosc. *Cortusio* 167.
Brunf. 159 b. *Col.* 269 b
Cretæ *Lob.* 379 b
pieris *Lugd.* 128
pigamum *Lugd.* 356
pygus *Theoph.* 458
pila marina *Cæf.* 368 b
pilofella *ejusque species* 262.
major 128 b. *major Gal-*
lor. *Thal.* 129. *minor*
Fuch. 269. *filiquosa*
Cam. 108 b. *fyl.* *Trag.*
 254
pimento del rubo 412 b
pimpinella *ejusque species*
 159. *fol.* *Agimonia* 327
 b. *Romana* *Cæf.* 161.
spinosa *Cluf.* 388 b
pinas 384 b. 433 b
pinaradix 91 b
pindo 513 b
pinca *purgativa* 492 b
pinguicula *Gef.* 245 b
pinioen 492 b
pinipinichi 434 b
pinaster *ejusque species* 492.
Auffriacus 491. *Belli.* 492
pinus *ejusque species* 491.
maritima 492. *tubulus*
Plinii 491 b. *fyl.* *Cæf.* 493
 Paper

- Piper 411. zbootivū 412 b.
 arthropicum ibid. cau-
 danum ibid. longum ib.
 Matth. 411 b. rotundū 411
 Piper Indicum ejusq; spe-
 cies 102
 Piperis radix Diosc. 35 b
 Piperitis Brunf. 97
 Pyracantha Lob. 454 b
 Pyramidalis Lugd. 93
 Pyra infana Cæf. 167 b
 Pirææ Theoph. Guil. 486
 Pyralter 339. Idæus Gein.
 452 b
 Pyrethrum ejusque species
 148. Brunf. 98. fyl. Dod.
 98 b. alpinum Gef. 136 b
 Pyrola ejusq; species 191
 Pyrum marinum Ald. 369 b
 Pyrus ejusq; species 438
 Pitana Magonis Plinii
 Lob. 194
 Pitilochia Fuchfii 143 b.
 Dod. 307 b
 Pifum ejusque species 342.
 cordatū Lob. 343. Græ-
 corum Trag. ibid. nig-
 rum Cam. 338 b. Tab.
 343. fyl. Trag. 344
 Pifum Americanum Lugd.
 343 b. Indicum ejusque
 species ibid.
 Pifanuda Indica 399 b
 Pilleleon 504 b
 Piftacia ejusq; species 401
 Pitine Theoph. Ang. 345 b
 Pityus ejusq; species 493
 Pityula ejusq; species 292.
 major 291
 Pix 504. navalis ibid.
 Pyxantha Dod. 478
 Planta marina retiformis
 Cluf. 366 b. fanguinem
 movens 512
 Plantula peregr. Cluf. 412
 Plātago ejusq; species 189.
 albidā Dod. 190. mari-
 na Lob. ibid. b
 Plantago angustifol. ejusq;
 species 189 b. aquatica
 ejusque species 190
 Plantagini fimilis Lugd.
 ibid. b
 Planta leonis Dod. gal. 186
 Plantula cardamines emu-
 la 105
 Platanaria Dod. 15
 Platanus Diosc. 431. aqua-
 tica 456 b. Ovidi 508.
 Lonic. 431 b. Trag. 430
 Platyphyllos 419
 Plumbago Cluf. 97 b. Pli-
 nii quorundam 101. Pli-
 nii forte 192
 Racomanthe Lob. 188 b
 Podagraria Lob. 156
 Podi farina 158 b
 Pœonia ejusq; species 323.
 fl. pleno 324. Indica 243
 b. mafcula Lon. 223 b
 Polemonium Tab. ibid.
 petrarum Gef. 205. alt.
 Dod. 165. paluftrè 279 b
 Polemoniū Monfpel. Lob.
 398 b
 Polyacantha Cordi 587.
 Theoph. Lugd. 385 b
 Polyanthemum Ang. 178.
 paluftrè Dod. gal. 180
 Polycarpum Lugd. 281
 Polycnemum Lugd. 229 b
 Polygala ejusq; species 215.
 legumen ejusq; fpec. 349
 Polygala Ang. 349 b. Gef.
 350. Camer. 351. Cordi
 353. Lugd. 350
 Polygonatū ejusq; species
 303. Tragi. 204 b. 205
 Polygonum ejusq; species
 281. bacciferum 15. coc-
 ciferū Tab. iyl. fœmina
 Matth. iyl. hederaceum
 Colum. 295. marinum
 Tab. 15 b
 Polygonum mafculū fruti-
 colium Thal. 284. quar-
 tum Plinii Cluf. 15 b
 Plinii Dalech. 212 b
 Polypodium ejusq; species
 359. Ilvenfe Lugd. 359 b
 Polypodiū marinum Imp.
 363 b
 Polypremum Lugd. 165 b
 Polyrhizos Lugd. 322 b.
 Plinii 186
 Polyspermon Lob. 118
 Polytricha Bellon. 490 b
 Polytichū aureum ejusq;
 species 356. Apuleii albū
 Lon. 357 b. officin. 356
 Polium ejusq; species 220.
 Græcorum Col. 136 b.
 maritimum 221
 Pomum Adami 437 b. pa-
 radyfi 507 b. 508 b
 Pomum amoris Lob 167 b
 Hiericenticum Imp. 168.
 spinofum ibid.
 Poncires 437 b
 Pontica nux 418
 Populago Tab. 276 b
 Populus ejusq; species 429.
 albæ fimiles Cæf. 427
 Pori corallio affines 367
 Porum ejusq; species 72
 Portulaca ejusque species
 288. aquatica 251 b. ma-
 jor 287. marina Dod.
 120. tertia Brunf. 383
 Potamogeton ejusque fpe-
 cies 193. Caftoris 141
 Potates 91
 Poterium ejusque species
 388
 Pothol Theveri 459
 Pothos Theoph. 203 b.
 cæruleus Lugd. 301.
 Theoph. quorundā 295
 Potentilla herbariōiū 321.
 prima Anguil. 164. fe-
 cunda Ang. 163 b
 Pontiou 246 b
 Praflum Ang. 230 b
 Priapeta Gef. 170 b
 Primula veris ejusque fpe-
 cies 141. Cæf. 261 b.
 Brunf. 67
 Præcocia 442 b
 Præcura 362
 Proferpinaca Apul. 281
 Prunella ejusque species
 260
 Prunus ejusq; species 442.
 Myrobalaus 444. fyl.
 ibid. b
 Pruno fyl. affinis Cana-
 deafis 521 b
 Pruna infana 444
 Prunidactyla 443
 Pseudocœrus cæruleus
 Tragi Lugd. 32 b
 Pseudognus Dod. 451
 Pseudoanomu Gef. 455 b
 Pseudoapios Matth. 344 b
 Pseudoapocynon 307 b
 Pseudoaphodellus Cluf.
 29 b
 Pseudobunias Dod. gal. 99
 Pseudocapsicum Dod. 167
 Pseudochamaebuxus 471 b
 Pseudochamaedrys Gef. 249
 Pseudocyperus Lob. 6.
 Thal. ibid. b
 Pseudocytifus Dod. 390
 Pseudoclinopodiū Matth.
 225 (314)
 Pseudocolocynthis Eyll.
 Pseudocoronopus Dod.
 gal. 190
 Pseudocœstus Matth. 156 b
 Pseudocrania Cordi 447 b
 Pseudodiflamm⁹ Matth. 222
 Pseudocelleborus Matth. 185
 Pseudocupatorium Dod.
 gal. 320
 Pseudoiris Dod. 34 b
 Pseudoleontopodiū Matt.
 265 b
 Pseudoligultrum Dod. 451
 Pseudolyfimachium Dod.
 245 b
 Pseudolonthitis afpera
 Matth. 359 b
 Pseudomelanthiū Matth.
 204 b
 Pseudomelilotus Cam. 332
 Pseudo-myagiū Matth. 109
 Pseudomyrrus Bell. 469 b
 Pseudomoly Lugd. 211
 Pseudonardus Matth. 216
 Pseudonarcif⁹ ejusq; fpec.
 52 b. gramineo folio 51 b
 Pseudoorchis Cluf. 84 b.
 Dod. 87
 Pseudofcomor⁹ Matt. 435
 Pseudofluthiū Matth. 100
 Pseudorurperum 149 b
 Pffyllium ejusq; species 191
 Pffipacia Belli 313 b
 Pffiphelida Belli 323 b
 Parmacia Matth. 98. alte-
 ra Matth. 272. montana
 Lugd. 185
 Pteridion Cordi 358 b
 Pteridium mafc. Cordi 358
 Puchio Linf. 36 b
 Pulegiū ejusq; species 222.
 aquaticum Eyll. 227 b.
 montanū Ion. 225. pet-
 træū Gef. ibid. fyl. Dod.
 228 b
 Pulicaris herba Lugd. 191 b
 Pulicaria Gazzæ 265
 Pulmonaria ejusq; species
 259. Gallica Lob. 129.
 Gef. 322. minor Lugd.
 258 b. Romana Cæf. 258.
 Vegetii Gef. 165
 Pulmonaria Matth. 361 b
 Pulmo marinus Matth. 359
 Pulfatilla ejusque species
 177
 Pumex quercinus 422
 Pammuckoner 421

Q

- Quadrifolium phæum
 Lob. 327 b
 Quamodit 397 b
 Quellos frutex 403 b
 Quercula 248
 Quercus ejusque species
 419. excelsa 421.
 gallifera 420. lapidea
 421
 Quercus marina, Cluf. 366.
 Lob. 365
 Quinquefolium ejusq; fpe-
 cies 325. album ibid. e-
 rectum ibid. b. fragife-
 rum Tab. 326. luteum
 325. tuberosum 326 b
 Quinua Cluf. 121

R

- Rabaxit 512
 Radicula Dod. 96.
 Imper. 296 b. fyl.
 97
 Radix Cæf. 96. china 296.
 Carlo fancto 298 b. ca-
 va Lob. 143 b. cava mi-

I N D E X.

nima Ger. 178 b. contra venena 14. S. Helena: ib. Idca Col. 305. Ang. 470. Quimbaia 298. Rhodia 286	297 b. monachorum Tragi 115 b Rhagadiolus Cæf. 128 Rhamn ⁹ ejusq; species 477. restius Diof. Lob. 454 b Rhaponticum 116. 117 Rhafut Lugd. 307 b Rhizotomus Plinii 33 Rhodacina 440 Rhododaphne Cæf. 464 Rhododendron Diof. 464. alpinum Cæf. 468 b Rhodora Plinii 163 Rhumbotinus 435 b Rhus ejusque species 414. coriariorum Cæf. 429. herba Plinii Cluf. 414 b Rhus myrtifol. Plin. 471 b. Plinii minor 470 b. Vir- ginianum 521 b Ribes ejusq; species 455. Serap. Cæf. 454 b. Cam. 455 b Ricinus ejusq; species 432. Americianus folio ficus 521 b Rima maria Ang. 110 Ritro Theoph. Lob. 381 b Robur ejusq; species 420 Robus 21 b Roecella Imper. 365 b. Cardan. 455 Rogga ejusq; species 23 Rola ejusq; species 480. alpina Gef. 466 b. 468 b. Hiericonth. 484. Hieric. Frago. 276 b. mofcata 482 pomifera 484. Sperm- onia Plin. 483 b. sub- viridis 482 b Rola fyl. ejusq; species 482 Rola Indica Gef. 132. Ju- nonis 76. mariana 205 b. 205 Rofa græca Plinii 203 b Ros Libani 497 Rosmarinum fyl. 415 b Marth. 467 b Rosmarin ⁹ 217. ferulaceus Ad. 158. Theoph. Ang. 157 Ros Solis ejusq; species 357 Roftrum porcinum 126 b Rota 18 b Rubella tinctorum 364 b Rubeola ejusque species 334 b Rubea ejusq; species 335. marina Lob. 334. fipicata ibid. Virginea ibid. b Rubus ejusq; species 479. canis tur. 483 Rubus Idæus non spinofus 326 Rucula marina Trag. 98 Rumex ejusq; species 115	Rufcus 470. fyl. 425 b Rufco affinis Cef. 303 b. 305 Ruta baccifera Tab. 398 b. canina Lob. 236 b Ruta capraria Tab. 352. lunaria Tab. 354 b. mu- raria Dod. 356 b Ruta ejusque species 336. hypericoides 280 b Ruta pratensis ejusque spe- cies 356 Ruta fyl. Diof. 279 b. fyl. Cæf. 336. alt. Cæf. 337 b Ruthræalterum Lugd. 381 S S Abdariffa 317 Sabina ejusque species 486 Sabuceie 509 b Sabanhpute 412 Saccharum alhufar 116. de Mambu 15 Saccollaa 413 b Sacquemimemor 480 b Salfaf Syronum 474 b Sagapenam Gef. 156. la- eyma 494 b Sagetam ener 421 Sagitta ejusq; species 194 Saga 508 Sahang 411 Salicaria Gef. 245 Salicaftrum Plinii 297 b. Plinii Cæf. 167 Salicornia 289 b Salunca 165 Salix ejusq; species 473. A- merina Amat. 472 b. Matth. 475. Plinii 473. Helice Theoph. 474. marina Lugd. 365 b. Sa- bina Columel. 473 b Salix pumila ejusq; species 474 b Salfaparilla 295 Salfola Cæf. 289 Salvia ejusq; species 237. agreffis Dod. 248. fyl. Cæf. 236. Trag. 247 b. montana Gef. 248 Salvia vitæ Lob. 356 b Samaia fructus 436 Sambac 397. 398 b Sambaya 36 b Sambarane 393 b Sambucus ejusque species 456 Samolus Plinii 52 b. 471 b Samparantion 399 b Sampfuchus ejusq; species 224 Sanamunda 278 b. 321. Cluf. 463 b Sara fipcta 169 Sandali femem Cæf. 343	Sandalida Cretica 332 b Sandarach Aristot. 500 b Sandarax ibid. Sanguen Cæf. 447 b Sanguinalis mas Cord. 281 femina Cord. 16 Sanguinaria Trag. 8 Sanguiforba 160 Sanguis draconis herba 115 officin. 499 Sanicula alba Gef. 322. of- ficina 319. femina Fuch. 186 Sanicula alpina ejusq; spe- cies 242 Sanic. rotundifolia ejusque species 243 b Santalum ejusque species 392. cinericium 393. ru- ibid. Santolina Dod. 136 b. 137 Santonium Cord. 136 b Sapinus Bellon. 493 Saponaria ejusque species 206. concava ibid. b. ibid. Sapinum Lugd. ibid. Sapunnener 421 Sarcocolla 498 Sarcopago 97 b Sargazo Lugd. 365 Sari Theoph. 19. Indorum 246 b Safeni 99 b Salfifica Itolorum 274 b Salfiftras 468 b Salfifragia Indica ibid. Satyrium Cæf. 40 b. bafi- licum 85. caltratum 86. erithronium 46. ery- thron. Lob. 87 Satyrium mas 81 b. 82. ru- brum Lugd. 87 a. b. pri- mum Brunf. 80. octavium Trag. 186 b. trifolium Dod. 45 b. Diofcor. 57. Fuch. 83. Lugd. 87 b. trifolium Matth. 374 b Satyrium utrunq; Matth. 85 Satureia ejusq; species 218. lutea Lugd. 234 b Savina fyl. Tragi 360 b Saxifraga terra Matth. 149 b. terra Cæf. 153 b. ter- tia Col. 251 b. Anglica 281. antiquorum 211. au- rea 309 b Saxifraga alba rotundifoli- a 309. Fuch. 356. prima Matth. 218 b. magna Matth. 211. terra Brunf. 258. altera Cal. 335 b Saxifraga niotana Gef. 522. lutea Gef. 356 Fuch. 521 Saxif.

- Saxif. Pannonica 130. pe-
 træa Ponæ 284 b. pimpin-
 ella 139. Romanorum
 Lug. 101. rubra Tab. 163
 b. Brunf. 166. iudra
 Thal. 356
 Scabiola ejusque species
 269. alpina Lob. 270.
 arvensis 269. capitulo
 globoso 270 b. foliofif-
 fo Cel. 269. montana 270.
 ovilla 92 b. pratensis 269.
 pilifera 270. stellata 271
 Scammonæ ejusque species
 294. minor Plinii Tab.
 293 b. parva Cam. 294
 b. Patavina 295 b
 Scammonæ succis 295 b
 Scandix ejusque species 152.
 153
 Scariola 125. fyl. Ang. 124
 Scelerata Apuleii 180
 Schecha Arabum 139 b
 Schenna Græc. 476
 Schœnoprasum 72 b
 Schwarzden 8
 Scilla ejusque species 73
 Scirpus Trag. 7. Indicus
 12. major ibid.
 Sclearæ Matth. 238
 Scolymus ejusque species
 383. Diosc. Lugd. 384 b.
 Theoph. Cluf. 384
 Scolopendria Trag. 354.
 leguminosa 349. major
 Lonic. 339. vulgar. 353
 Scoparia 212
 Scopa regia 98 b. Plinii
 Dalech. 132 b. 238
 Scordium ejusque species
 247. alterum Plinii 238.
 majus Plin. Gef. 248
 Scordotus Plin. Belli 248 b
 Scorodonia Thal. 247 b
 Scorodoprasum 74
 Scrophularia ejusque species
 235. major Trag. 287.
 minor Brunf. 509
 Scropioides ejusque species
 287. aquaticum Gef. 254.
 album Gef. 253. legumi-
 nosa Lob. 350 b
 Scorpis ejusque species 394.
 maritimus 35 b
 Scorzonera ejusque species
 275. quarta Cluf. 129
 Scovanum 415 b
 Scurellaria 231 b
 Sebesten 446
 Secacul Arabum Lugd. 155
 b. Ang. 288 b. quorun-
 dam male 303
 Secale ejusque species 23
 Secalis mater 23 b
 Secamone Alpin. 303
 Securidaca ejusque species
 348
 Sedum ejusque species 382.
 alpinum ejusque species 284
 Sedum aquatile 286 b. Ma-
 dagascaricum 283. palu-
 stre Cluf. 205 b
 Sedum foliis laciniatis ejus-
 que species 284 b. minus
 ejusque species 283. pe-
 træum Pon. 277 b
 Sedum ferratum ejusque
 species 285
 Seifelo 473
 Selago Plinii ejus species
 360 b. Plinii Cæf. 284.
 quibusdam 485. Guilf.
 486. Lugd. ibid.
 Selinum 155. montanum
 Cluf. 150
 Selterays 143
 Semæ Canariense 28. Con-
 giamum 27. sanctum 139 b
 Sementina 439 b
 Sempervivum ejusque spe-
 cies 282
 Sempia 366 b
 Sena Ruellii 396. vera 397
 Senetio ejusque species 131
 Senetio carduus Col. 130 b
 Sentis 479. canis 483
 Serapias Diosc. 81. batra-
 chitis 85 b. minus 86
 Serapinum officin. 156
 Seripolia Frago. 435 b
 Seriphium Diosc. Lob. 137 b.
 German. Trag. 105 b
 Seriola 125
 Sesus Diosc. 155. fœgifolia 130
 Ser montanum Cæf. 162 b
 Serpentina Fuch. 129.
 Briff. 309. femina Fuch.
 192. major Lugd. 194 b.
 minor 195 b
 Serpentina Dod. 190 b
 Serpyllum ejusque species
 220. hortenie 219
 Serpyllum acinarium 471 b
 Serratula 238
 Sertula campana Matth. 331
 Sertolaria Imper. 364
 Sefamoides majus & mi-
 nus Lugd. 463 b
 Sefamum vici 27. Trag. 109
 Sesban Alpini 352
 Sefamoides magnum Lac.
 100. Lob. 185. Salinanti-
 cum Cluf. 206
 Sefam. parvum 100 b.
 Cord. 186. Matth. 130 b
 Sefeli ejusque species 161.
 æthiopicum Matth. 157.
 Cæf. 277. Creicum 148.
 Mallicense 157. Matth.
 161 b. aliud 162
 Sefeli palustre Cam. 162.
 peloponnesticum Lob.
 148. Fuchii 150. Ang.
 160. Matth. 161
 Seutomalache 115
 Seutolapathum ibid.
 Scutolostaphyllum 118
 Sferro cavallo Gef. 349
 Sycamine Theoph. 459
 Sycaminodes Theoph. 422
 Siciliana 280 b
 Sycomorus ejusque species
 459. Italic. 415. Ruell.
 430 b
 Sideritis ejusque species 233.
 prima Matth. 230. fecun-
 da Matthioli Lugd.
 232 b. 233 b. tertia Matt.
 132 b. 136 b. Ang. 319
 Sideritis secunda Dioscor.
 Col. 160 b. Cæf. 236 b.
 tertia Diosc. Col. 319
 Sideritis prima Thal. 136 b.
 cærulea Thal. 246 b.
 Heraclea Cluf. 233. Fra-
 cast. 238. montana Lob.
 233 b
 Sideritis latissima Fuch. 98
 b. latiss. Plinii Gef. 129.
 Monspel. 230 b. præten-
 sis Lugd. 234 a. b
 Sigillum Mariæ Cæf. 187.
 Dod. 297
 Sigillum Salomonis ejusque
 species 303. Cefalp. 186 b
 Silaunum Plinii Ang. 154.
 Cæf. 161. forte 162 b
 Silene Theoph. Aldroan.
 205 b
 Siler montanum Lob. 162.
 officin. Ger. 161 b. Creti-
 cum Cam. 162 b. præ-
 tensæ Dod. 162 b
 Siler Plinii Cæf. 428 a. Lu-
 gdun. 428 b. arbor Ang.
 474
 Silybum Lob. 381. Lugd.
 382
 Siligo Lob. 21. Trag. 25.
 Turca 22 b
 Siliqua Theoph. Tragi 339
 Siliqua arbor ejusque spe-
 cies 402. Indica 403
 Siliquastrum Bellon. 402
 Siliquastrum ejusque species
 102
 Silphion Diosc. 156
 Silphium succus 499
 Symphytum ejusque species
 259. petrarum Thal. 211
 Lob. 260 b. tertium Ta-
 ber. 268 b
 Symphytum petrarum Matt.
 480
 Symphytum maculosum e-
 jusque species 249
 Symphonia Plinii 121 b
 Synæchica Lugd. 333 b. 334
 Sinapi ejusque species 99.
 agreffe Trag. 95. album
 Lugd. 112 b. echinatum
 Lugd. 99 b. pumilum
 alpinum Cluf. 105. fyl.
 Fuch. 100 b
 Sinapi & Thlaspi media
 provincialis plita 109 b
 Sion Crævæ 104 b. Fuch.
 252 b. ejusque species 154
 Syphonium Tab. 9 b
 Sippo Brasilian. 298 b
 Syringa ejusque species 398.
 laciniatis foliis 476
 Syrxin Lob. 17 b
 Sifaram ejusque species 151
 Peruanum Tab. 95 b
 Sifer Matth. 151 b. palustre
 Lugd. 163
 Sifon Diosc. 154. Lon. 161
 Sifymbrium Matth. 228.
 cardamine Lugd. 104.
 fyl. Cæf. 92 b
 Sifymbria mætha Lob. 227.
 Ger. 228
 Sisyinchium ejusque spe-
 cies 40. Cordi 71
 Smilax aspera ejusque spe-
 cies 295
 Smilax arbor Lugd. 425.
 Cast. 505 b
 Smilax hortensis ejusque
 species 339
 Smilax lyæis ejusque spe-
 cies 294
 Smyrnium Matth. 154.
 Cord. 155. Fuch. 158 b
 Soda Lob. 289. Cam. 316 b
 Sodouaaya 246 b
 Solaris herba Gazæ 253
 Sol Indianus Lon. 276 b
 Solanum ejusque species 166.
 baciferum 166 b. Mexio-
 canum 168 b. spinosum
 167 b. 168. tuberosum 167
 Solan. pomiferum ejusque
 species 167. peregrinum
 Lac. 343. tetraphyllum
 Lob. 167. triphyllum ib.
 Soldanella ejusque species
 205
 Solea equina Lugd. 349
 Solidago Brunf. 261. Ang.
 268. Sarracenia Lon.
 235. alia Trag. 246. ter-
 tia Trag. 266 b
 Solifiora Thal. 357
 Sonchus ejusque species 123.
 arborefcens 123 b. alper.
 124. levis ibid.
 Sonchus montanus ejusque
 species 124 b

Sonchus villosus ejusque species	124 b	Stachys ejusque species	236.	Tagetes Indica Fuch.	131	37 b. Asclepiadis Ang.	333
Sophera Alpini	352	spinola	236 b. Ang.	Tal. Lugd.	49	Thapsia barbatus	239
Sophia chirurgorum	101 b	216 b. Plinii	238 b	Tala Arriano	458	Theligono affinis Gef.	309
Sora potus	25 b	Stacte	502	Talasse	196	Theobromum Plinii	121 b
Sobus ejusque species	415.	Staphylinus Trag.	151	Talifafar Avic.	408	Thelicerania Theoph.	447 b
alpina Gef. 452. aculeata	454 b. terminalis	Staphylodendrum Plinii	401 b	Tamaio	478	Thymelga Ang. 462. Mart.	
Gallor. 452. tormin.		Staphis agria	324	Tamalabathrum	410	463. Trag. 452. minor	
Lob.	454	Staticae Lugd.	211	Tamar	509	Cord.	462
Sorghii	26 b	Stelephorus Theoph.	4	Tamaraka	461 b	Thuya 488. quarta Lugd.	
Sparanium Dod.	12 b.	Stelis viscum	505	Tamarindus	403	487.	
ejusque species 15. Rucl.		Stella leguminosa Lob.	350 b	Tamariscus ejusque species	484	Talaspidiu cornutu Trag.	110
30. Placæ	69 b	Stellaria Lugd. 251. aquatica	Lob. 141 b. argentea	Tamarum Caf.	297	Thalaspia ejusque species 105.	
Spartium ejusque species	396.	tea Cam. 326 b. Brunf.	334. Matth.	Tamus Gef.	ibid.	Alexandrinum 108 b. alterum	Diof. 96 b. alt.
Spartum Plinii 5. aphyllon	395	Stemutamentaria Lob.	98	Tamaxo	479	Cratæy 203. alpinu 107	
Lugd.	394 b	Styrax ejusque species	452.	Tanacetum ejusque species	132. Africanum 132. Peruranum	Cord. 153. album	Trag. 98. agreste
Spatha	506	lacryma 502. liquida	502 b	Lugd.	141	Thalaspia Alysson ejusque species	107. amarum 106. amente latis filiquis 105
Spatula foetida	30	Stoebe capitata species	277.	Tar. Macon	126 b	Thalaspia clypeatu ejusque species	107 b. Creticu 105 b
Speculum Veneris	215 b	Stoebe Diof. Bellon.	388 b.	Tarchoon	98	Thalaspia farum 108. hederaceum	Lob. 103 b. incanum
Sclera Caf. 21 b. Trag. 22		Theoph. Caf.	387	Tartonnairte Leb.	463 b	Lob.	108 b
Sergula ejusque species	251	Stoechas Arabica	216. citina	Tarum Cordi	393 b	Thalaspia fruticos. ejusque species	108. majus 97. minus
Sphacelus Guil. 236. quorundam	238 b. fyl. 247 b.	Storax	502	Tarupara	14 b	Thalaspia montanu 105. 106 b.	Gef. 203. perfoliatum
Theoph.	237	Stramonium	193	Tataria	157	106	
Sphaeris	273 b	Stratiotes 140. potamios	Dod. gal.	Tatula Guil.	168	Thalaspia saxatile 107. spinosum	108. vaccanae folio
Sphagnus Plinii	422 b	286 b.	Stratiotes Diof. Alpin.	362 b.	Taura Gef.	354	105 b. villosum 106. Veronicae folio
Sphaculæ Japonariz	511	Stramonium	193	Taxus	505	106	
Sphondylium ejusque species	157	Stratiotes 140. potamios	Dod. gal.	Teda arbor	491 b. Tab.	492 b	Thalaspia foliatu 107. spinosum
Spica celtica 165. Indica	13. Italica fyl.	286 b.	Stratiotes Diof. Alpin.	362 b.	Tegnaine	452	105 b. 106. villosum 106. Veronicae folio
Spicant vulgo	360 b	Stratiotes Diof. Alpin.	362 b.	Telephium ejusque species	287. Lacun. 110. Diof.	258. maculosum Cani.	ibid. Diof. Col. 480 b
Spica nardus	216	Stratiotes Diof. Alpin.	362 b.	Telephillo Cratæy	287 b	287. lacun. 110. Diof.	258. maculosum Cani.
Spina acacia Lob. 392. acida	454. alba Caf. 382 b. Fuch. 381. Dalech.	386 b.	Strunaria Lob.	193 b	Telephillo Cratæy	287 b	287. lacun. 110. Diof.
386. Lob. 382. Lon. 478 b. Matth.	381	Struthium Lac. 100. Cord.	156. quorundam	163. Fuch.	206	Terrebithus ejusque species	400. Indica
Spina Arabica Caf. 382. Dod. 381 b. Lugd. 381.		Struthiopteris Cordi	359.	Terrebithina Veneta off.	505	505	505
cervina 478 b. Chirilli		Thal.	358	Terriabin	496 b	Terriolina Tab.	246 b
Caf. 394. hirci 388		Suber ejusque species	424	Terra crepola Lugd.	130 b.	Terræ glandes Lob.	344 b
Spina appendix Plinii	454 b	Succia Matth. 269. terria	127 b.	Catalp.	124 b	Terticulus canis 80 b. hircinus	82 b. mulcaius 83. vulpinus
Spina infectoria 478 b. judaica	473. Latinorum	424	Succidus Avic.	216 b	Tertiaia Caf.	236 b	82 b 83
454 b. Marruca 478 b. regia	Theoph. 387 b.	Succus Cyrenaicus	499 b	Terranaria Tab.	246 b	Terræ glandes Lob.	344 b
Spina felicitis Theophrast. Guil. 385. solstitialis	Lob. 387 b. solstit. altera	272	Succus exotici 497 b. plantarum	493	Terticulus canis 80 b. hircinus	82 b. mulcaius 83. vulpinus	82 b 83
387 b. solstit. altera	272	Sultan Zambach	76	Sudar Serap.	477	Terragonia Theoph.	428
Spinachia	114 b	Sumach	414	Sura liquor	509	Terrahit Lob.	233
Spinastella Tab.	387 b	Suncg Ægypt.	145 b	Surdæ nucis	417	Terrorchis	84 b
Spin merlo Caff.	473 b	Superba	209 b. 210	T		Teucriu ejusque species	247. alpinum
Spiræa Theoph. 475. Lugd.	429	Suraha	296 b	Tabacum Monard.	169	247.	247
Spini vineta	454	Sura liquor	509	Tabaxir	18	Thalicttrum ejusque species	336. angustifolium
Split Caf.	143	Surdæ nucis	417	Tacabor	488 b	Tab. 105 b.	(b
Spongia ejusque species	368. in rosis	483	T	Tacanaica	430 b.	503 b	503 b
Sponsa Solis Thal.	357	Tacari	506 b	Tagari radix	91 b	Thamencemô Cordi	204
Spuma maris Caf.	368 b.	Tacari	506 b			Thapsia ejusque species	148.
Squamata	88 b	Tagari radix	91 b				
Squinanthum	11						

320 flore 290 b. maritimus 291. syl. Lon. 307. verrucosus Lug. 291	Trifolium falcatum Cluf. 330. fibrinum Tab. 327. fragiferum Cluf. 329. globosum ibid.	Tunne 457 b	Lugd. 253
Tithy. tuberosus ejusque species 292	Trifol. hepaticum ejusque species 330 b. maritimum Cæf. 329	Tufai 29	Veficaria Cæf. 166. nigra Tragi 343
Tocot Guebir 430	Trifol. montanum ejusque species 328. oculatum Ang. 331 b. odoratum Dod. 331. Fuch. 331 b.	Tullilago ejusque species 197. alpina Cluf. 197 b.	Uhebebasou 512
Tokaun 320 b	Trifol. pratense ejusque species 327. palustre Dod. 327. petrarum 329	altera Plinii 238. alt. Matth. 276	Viburnum 429. Gallorum 300
Tomates grana 103 b	Trifol. spicatum ejusque species 328 b. spinosum 330. stellatum 329. vesicarium 332 b	Turara 184 b	Vicia ejusque species 344. Africana Cluf. 343. selsamæa Col. 350. Taber. 344 b
Tomonpue radix 37 b	Trifolium fruticosum Dod. 398 b	Turbid album Mesues Cæf. 149. nigrum 291	Victorialis rotunda 41. longica 74 b
Tomentum Cord. 263	Trinciatella Cam. 126 b	Turpetum ejusque species 149	Vicia pervinea 301
Tora Gel. 184	Tiinitas Matth. 330 b	Turritis Lob. five Turrita Cluf. 112 b	Vincetoxicum Cæf. 187. & 188. Indicum 303 b. vulgare 303
Tordylion Cord. 148. Lob. 161	Triunion Theoph. 317 b	V	Vincibosum 302 b
Tormentilla ejusque species 326	Triorchis 83. lutea 84 b	Vaccaria Tab. 112 b. Dod. 204 b	Vinum Gazæ 98
Torna bona Cæf. 169 b	Tripolium ejusque species 267. Diolcor. 149	Vaccinia nigra Lob. 470	Vinum de palma 507 b.
Tota bona Lob. 115 b	Triffago Matth. 248	Vaccinium Plinii Lugdun. 451 b	
Toucon Brasileenf. 360 b	Triticum ejusque species 25. amyland 22. bactrianum 25. Indicum, ibid. marinum Dod. 9. syl. Cæf. 10. temulentum Lob. 9	Valeriana ejusque species 164. Græca Dod. ibid. b. rubra Dod. 165 b	
Trachelium ejusque species 94. giganteum 95. petretum Ponæ 93 b. 94 b. thyrofolios Cluf. 234 b	Triticum spicatum 25. Indicum, ibid. marinum Dod. 9. syl. Cæf. 10. temulentum Lob. 9	Valerianella Col. 163 b	
Tragacantha lacryma 498.	Tritico speltum 22	Vannanas 508 b	
Tragiū Gef. 15 b. Dod. 222 b. Bellon. 280 b. Dios. Col. 160. alterum Dios. Lugd. 216 b. Germanicū Dod. gal. 119 b	Tritico speltum 22	Veelgutta Dod. 153 b	
Tragum ejusque species 289. vulgare Cluf. 98. cereale Trag. 22 b	Triumfida 497	Vella Galeni 104 b	
Tragus Lob. 15 b. herba Cord. 283	Tuba amoris Frag. 276 b	Veratrum nigrum 193	
Tragopogon ejusque species 274	Tuberaria major Lug. 465	Verbascum ejusque species 239. digitale Colleo 243 b. lycenitis 239 b. Matth. 240. 241. monranum Cordi 203 b. salvifolium 239. 240 b	
Tragorchis 82 b	Tuber Plinii Cæf. 416. Cordo 446 b	Verbasculū ejusque species 241. alpinum 242 b. Cyanoides 273. minimum Lugd. 131. quorundam Lugd. 253. Tragi 273	
Tragoriganum ejusque species 223. Cluf. 224. notthum Lugd. 255 b. praf-foides 233	Tupha 441	Verberna ejusque species 269. fœmina Trag. 100. recta Dios. 248 b. recta Cordi 321. supina Tragi ibid. genus alt. Cæf. 230	
Tragofelinum Tab. 159. 160	Tubuli ad asthma 19	Verbesina Gef. 321	
Tragotrophon Dod. gal. 27 b	Tuero 148 b	Verdemarcum Cæf. 336 b	
Transchibil 497	Tulipa ejusque species 56. Apeninea 63 b. bulbifera 63. dubia 61. fl. pleno 61. foliis hyacinthi 60. minor 63	Verengena 167 b	
Ttasi Matth. 14 b	Tulipa præcox ejusque species 57. pumilio 63. ramola 61	Veretrum Lugd. 422	
Traupalus Theoph. 456	Tulipa ferotina ejusque species 60 b. vari coloris 57 b. viridis 61	Vermicularis 283. insipida Thal. 284	
Treniula Latin. 429 b	Tumate Guil. 167 b	Vermiculata montana Col. 281 b	
Tribulus aquaticus 194. minor Cluf. 193 b. marinus Lugd. 288 b. syl. Lon. 152 b. terrestris Matth. 350. Lug. 329. 330	Tunal 458	Vermicularia arborefcens Cæf. 284	
Trichomanes ejusque species 356	Tunica minima Lugdun. 211 b	Vermiculatus frutex Lugdun. ibid.	
Trifolium ejusque species 327. acetosum 330. alpinum Ponæ 328. Americum 327 b. asphaltites 327. aureum 330 b. capitulo spumoso 329. ceruinum 320 b	Tunifera Ad. 458	Vernix 500 b	
Trifol. cochleatum ejusque species 329. cochleatum echinatum 329 b. corniculatum Dod. 331. 332		Veronica ejusque species 246. fœmina Matth. 252. petraea Ponæ 248 b. recta cœrulea Eyst. 246. serpillifolia 247 b. supina Lob. 249. retragona Col. 249 b	

Vitis Idæa ejusque species	marina Tab. 294 b. ter-	Ulvularia Trag. 94.	Tab.	Z
470. tertia Cluf. 452 b	restris Lugd.	304		
Vitis Canadensis	Uppóvoc	Uzeg Alpini	479	Z Acintha Matth.
precia Plin. 455. Virgi-	Ura kuciba	Waidentraut Lon.	204	Zaccon
niana	424 b	Wape	184 b	Zadura
521 b	Urceolaris	Walleworr	113 b	Zagu
Vitis vinifera	121	Wikonzo w r	342 b	Zarneb Rhafis
298	Urinaria Ad.	Winauck	431	Zarzaparilla
Viticella Cæf.	Urtica ejusque species	Wifanck five Vinætoxicij	431	Zatarendi Alpi.
300	232	Indicum Ger.	303 b	Zea ejusque species 21. di-
Vitriola Ad.	231 b. lactea Matth. 231	X		coccos
121	Urtichella Col.	X Abrai Rau wolf.	293 b	Zedoaria ejusq; species 35
Viurna Lob.	225 b	Xagua Oviedi	434	Zenfelacht
429	Urtica	Xanthium Lob.	198 b	Zecrocyton
Ulex Plinii	361	Xyloaloes 393 b. syl. 394 b		Zecopyrum Dod.
394 b	Urticella	Xylobalfamum	400. 401	Zerumbeth
Umaria 164 b. Cluf. ibid.	497 b	Xylocassia Lob.	409 b	36
Ullmus 426. atinia Lugd.	422 b	Xylon	410	Zibera
427. syl. Plin. 427	Uva	Xyloftium Dod.	451 a, b	299
Ulya Ang. 20 b. palustris	ex terra benedicta	Xiphion Trag. 32 b. minus	Cluf.	41
Indica	Moyfi allara	41		
11 b	508	Xiquimas radix Indica	91 b	Zizyphus ejusque species
Umbilicus marinus Imper.	Uva marina Dod.	Xyris ejusque species	30	446. alba Colm. Bel-
364. Monfpel. 367 b	15 b.	Y		lon. 472 b. candida Lob.
Umbilicus veneris Angu.	passa 299. taminca Pli-	YGa	513 b	416. Cappadoc. Plinii
283. Matth. 285. Lonic.	nii	Yuca	90 b	472 b. 473
306 b	297 b	Yura palma	507	Zoophyta
Unedo	Uva urfi Gal. Cluf.	Yueta	513 b	368
460	471. Dod. 455. Lugd.			Zopilla
Unguentaria	454 b			504
137	Vulago Dod.			Zurumbeth Serapionis
Ungula caballina Tragi	197			474 b
197	Vulneraria Caft. 183. ruffi-			
Unifolium Dod. 304. pa-	ca Gef.			
luftræ Gef.	332 b			
309	Vulvaria			
Uocæmæten Lonic. 349 b	119 b			
Volubilis afpera Lon. 296.				
lanuginofa Mef. 295 b.				

P. paginam (I) lineam, (b) columnam secundam denotat.

- In epist. dedicat. pag. 2. l. 13. pro vulnus, lege ulcus. l. 22. P. 4. l. 5. Vestra conceditur. p. 5. lin. 24. aromata. p. 6. l. 11. India. p. 8. l. 5. auxit, quod. p. 10. l. 1. versus expressis. b. l. 27. dein suo & quidem postremo an. 1546. cum 642. fig. Franc. fol. p. 11. b. l. 18. an. 1563. Prage fol. cusam. l. 19. auxit: an. 1586. Franc. fol. p. 12. l. 17. additis, ita ut sint circiter 2140. p. 13. b. l. 31. cum magnis 957. figuris an. l. 32. parvis 640. figuris. l. 35. edita cum fig. 921. p. 15. l. 13. Clutius Medicus Amstelrod. amensis. p. 19. versus 10. dignè, versus 21. solvent tibi.
- In Textu P. l. 15. vomitu. p. 6. l. 15. Lon. quoad 2. fig. b. l. 19. Lon. quoad 1. fig. l. 42 & 43. quod. p. 9. l. 14. simili. p. 11. l. 21. p. 6. l. 38. p. 17. l. 12. fig. 20. p. 18. l. 24. Mambu. p. 19. l. 38. utantur, sequentia nominata. p. 21. b. l. 7. Triticum lucidum. Ger. p. 22. l. 19. Far halicastro. p. 23. l. 22. hist. 7. p. 25. b. l. 39. Dod. gal. p. 27. l. 16. Marcello. p. 32. l. 12. alian erectis. p. 37. l. 17. l. 16. radix ut. p. 46. b. l. 14. Poreti. p. 47. l. 11. vernus pumilus. p. 51. b. l. 32. juncifolius. p. 52. l. 6. calice flavo. b. l. 5. & est tubo. p. 55. l. 2. Valentina, Sver. l. 42. Opition. p. 57. b. l. 16. puniceus ve. p. 60. b. l. 17. dele 1. p. 65. l. 16. xoi p. 70. l. 7. medium. p. 72. l. 12. x2flv b. l. 27. minus vero. p. 73. l. 8. Squilla. l. 9. muris. l. 27. 772. dds l. 29. Ulpicum. p. 74. l. 46. appellatur. p. 84. b. post lin. 32. Palma Christi radice repete, Gerardo. p. 90. b. l. 28. & 23. p. 91. b. l. 43. Coccyfchavv. p. 92. l. 18. locusta. Avicenna. b. l. 24. ferrato. p. 94. l. 26. laciniatus. p. 95. b. l. 34. dele Matth. p. 100. l. 5. Eac. at. l. 36. 78. p. 103. b. l. 16. Tomates. pag. 105. b. lin. 17. Thaliatram. pag. 107. b. l. 41. lege Ioniblastri. p. 108. l. 33. bursa. p. 109. l. 6. Plinio. l. 27. c. 12. pag. 110. l. 19. epit. pag. 111. b. l. 29. fit. pag. 113. l. 32. p. 115. b. l. 5. Rumicis. l. 43. Ang. Ges. bor. p. 116. l. 13. Hydrolapathum minus, dele scivium. p. 119. l. 35. Matth. edit. 2. p. 120. l. 12. Theoph. 4. p. 122. l. 32. Laticomicum. p. 123. l. 15. ligatur. p. 125. b. l. 37. Seris. p. 126. b. l. 2. folio. p. 132. l. 24. simbrisis. p. 144. l. 10. illa flores. p. 158. l. 25. x2vvaβaθov. p. 159. b. l. 35. Oviedus. p. 167. l. 34. Picnocomes. b. l. 46. Barblefchaim. p. 168. b. l. 19. Marabillas. p. 169. b. l. 41. Perebecenic. p. 174. b. l. 12. l. mug. nofus. p. 175. b. l. 12. cineraceo. p. 189. l. pen. Garet. p. 190. l. 16. Clusihisp. p. 193. b. l. 6. Tribulus. l. 43. prima. p. 196. b. l. 32. belle. p. 203. l. 6. Bolbanac. b. l. 25. 060. p. 205. l. ult. petranum. p. 207. l. 27. Cast. ap. p. 209. l. 17. pro Eid. pone Ger. p. 222. l. 25. Distannus, Brun. p. 223. b. l. 28. minus, Ad. p. 225. b. l. 16. seu. l. 44. Cam. ep. p. 232. l. 3. Cania. p. 235. b. l. 27. di- citur speciem. p. 239. l. 16. species quinta. p. 251. l. 36. sagi- na, b. l. 39. minore. p. 251. l. 41. dele. p. 252. l. 21. hist. & hist. p. 253. l. 26. IV. p. 255. l. 7. suafor. p. 258. l. 23. rotundis, cuius. p. 259. l. 43. plumosa. p. 263. l. ult. Tragico. ult. b. l. 12. altera. p. 264. l. 42. gal. Heliocorymbium. Cord. in Diosc. p. 265. l. 4. Ges. corol. p. 269. l. 17. Pena. p. 273. b. l. 26. Clusihisp. p. 282. b. l. 26. Chamapitys prima Diosc. p. 284. l. 40. dele hist. p. 288. l. 12. 71191da p. 292. l. 34. at. l. 36. Dioscorid. p. 293. l. 39. passillus. p. 294. b. l. 41. Ervanga. p. 299. b. l. 30. cre- scere. p. 304. b. l. 40. Cast. Hippoglossinum mas & semina. Ger. Wvularia mas. sive Laurus Alexandrina, Tab. 10. Wvularia semina sive Hippoglossium, Tab. 10. palmaris. p. 314. l. 24. folii. p. 318. b. l. 7. dele Cam. p. 322. b. l. 31. alia. p. 323. l. 7. Cam. b. l. 30. Pspichedida. p. 325. b. l. 27. Tormentilla. p. 328. b. l. 40. Lac. Lon. p. 331. l. 32. coronata. p. 338. l. 9. & 34. & 44. Bwna. p. 345. l. 24. alquanto. p. 347. b. l. 19. dele. p. 348. b. l. 29. Polyceration. p. 358. l. 7. pin- nulius. l. 20. pinnula. p. 363. l. 15. qua. p. 365. l. 27. Fucus. b. l. 16. pratum. p. 366. l. 29. & 30. dele. p. 369. l. 11. & 12. dele. p. 370. l. 28. S. Georgii. p. 374. l. 23. species 7. b. l. 42. ovatus. l. 47. dem. p. 376. l. 40. quidpiam fit. p. 382. b. l. 20. Leuca- cantha. p. 392. l. 31. rhodifium. p. 400. b. l. 17. qui. p. 401. l. 8. genus. p. 402. b. l. 22. Cercis. p. 404. b. l. 15. l. arguica. p. 408. l. 8. Macin. p. 410. l. 25. Lud. l. 34. citet. b. l. 29. Betede. p. 411. l. 23. quos. b. l. 18. folia. l. 24. Bata vor. p. 420. b. l. 1. Folio. p. 421. l. 23. & 24. ligna. p. 422. l. 3. genus. Tab. p. 428. l. 38. Quadrataria. b. l. 44. Elkane. p. 431. b. l. 5. Lob. Tab. p. 434. b. l. 17. Ahovay. l. 23. in arbore. l. 26. delectur, l. 27. re- feratur ad pag. 311. b. lin. ult. p. 435. l. 23. bis pomis. l. 24. e- ram. p. 437. l. 25. dele 16. p. 440. b. l. 18. Averros, Ang. p. 446. b. l. 2. crustum. p. 447. l. 1. alii Mali. p. 452. b. l. 18. cognita. p. 457. b. l. 8. Hispania. l. 42. Ignatio. p. 458. l. 26. Belli- nii, Cam. p. 465. l. 18. Critibim. p. 466. l. 14. & 15. Melian- the. p. 468. l. 34. differentia. p. 472. b. l. 48. Oleastri. p. 477. b. l. 2. Philyca. p. 478. l. 23. Paliurus. p. 479. l. 10. deor- sum vergens. p. 480. l. 27. Ger. Fyfl. p. 481. l. 20. oportet, ex Eystett. horto. p. 491. l. 37. alii. p. 495. b. l. 28. Scammion. p. 496. l. 21. binum. p. 498. l. 6. crepitat. p. 499. l. 9. IOC. b. l. 27. Lafer. p. 500. l. 24. addit. p. 501. b. l. 24. Melito. p. 504. l. 10. Dioscoride lib. 1. cap. 1. 11. monente, Olea Acthropica la- crima similis quodammodo Scammionio (65 nōp) sil- va, ex parvis stilis conflata, mordax est. Resina. p. 507. b. l. 42. delectur. p. 508. b. l. 32. supparum. p. 509. l. 39. ex hac. p. 512. b. l. 28. Malavarenis. p. 513. l. 46. p. 514. b. l. 4. con- stant. l. 21. amos ad januas adiuu suarum Brasiliam ail- ponunt. p. 517. b. l. 12. l. penult. luteus. l. 31. lego. p. 60. b. l. 7. p. 519. b. l. 26. Louicer. l. 10. delectur.